ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ மஹாபாரதம்.

வனபர்வம்.

(இரண்டாமபாகம)

திரிசிரபுரம

ஸெய்ன்ட் ஜோஸப் காலேஜ் ஸம்ஸ்கிருத தலைமைப்பண்டிதர்,
மஹாவித்வான, ஸாரஸ்வதஸாரஜ்ஞா, கவிசிகாமணி,
ஸ்ரீ உ வே T V ஸ்ரீநிவாஸாசாரியா
அவாகளால மொழிபெயாககபபெறறு,

பரோடா திவான, ஸ்ரீமான், ராவ் பஹதூர்,
V T கிருஷ்ணமாசாரியா C I E அவாகளுடைய
பேருதவியைககொணடு,

கும்பகோணம காலேஜ ரிடயாட தமிழபபணடிதா
மணவூா, வீரவலலி, இராமானுஜாசாாயராால
பதிபபிககபபெறறது

விலை ரூபா 4—0—0 தபாறகூலி வேறு

1932

PRINTED AT
THE KESARI PRINTING WORKS,
MADRAS.

ஸ்ரீ:

முகவுரை.

உயர்வற உயர்நலம் உடையவன் எவனவன்
மயர்வற மதிநலம் அருளினன் எவனவன்
அயர்வறும் அமரர்கள் அதிபதி எவனவன்
துயரறு சுடரடி தொழுதெழுஎன் மனனே

உலகம் யாவையும் தாமுள வாக்கலும்
நிலைபெ றுத்தலும் நீக்கலும் நீங்கலா
அலகி லாவிளை யாட்டுடை யாரவர்
தலைவ ரன்னவர்க் கேசரண் நாங்களே

அருமறை முதல்வனை ஆழி மாயனைக்
கருமுகில் வண்ணனைக் கமலக் கண்ணனைத்
திருமகள் தலைவனைத் தேவ தேவனை
இருபத முளரிகள் இறைஞ்சி ஏத்துவாம்

ஸமஸ்த கல்யாணகுண பரிபூர்ணனும் ஸர்வசக்தனும் ஸர்வாந்தர்யாமியும் ஆச்ரிதரக்ஷகனுமான ஸர்வேச்வரனுடைய பரமகிருபையினால் ஸ்ரீமஹாபாரதம் பூர்த்தியாயிற்றென்கிற பரமஸந்தோஷத்தை ஸ்ரீமஹாபாரதாபிமானிகளாகிய பெரியோர்களுக்குப் பெருமகிழ்ச்சியுடன் தெரிவிக்கிறேன்.

இந்த மஹாபாரதமொழிபெயர்ப்பு ஸம்பந்தமாகத் தெரிவிக்கவேண்டிய சிலவிஷயங்களை முன்வெளிவந்த பர்வங்களின் முகவுரைகளில் தெரிவித்திருக்கிறேன். மஹாபாரத முழுதிற்கும் அநுபிதானவிளக்கமும் மற்ற ஆராய்ச்சிக்குறிப்புக்களும் சீக்கிரம் வெளியிடுவேன். அந்தப்புஸ்தகத்தில் மற்றும் தெரிவிக்கக்கூடிய விஷயங்களைத் தெரிவித்துக்கொள்வேன். ஸ்ரீ மஹாபாரதத்தை வெளியிடத் தொடங்கியதுமுதல் இதுவரையில் நடந்தநிகழ்ச்சிகளையும் இந்த வனபர்வத்தைப்பற்றிய விவரங்களையும் அவசியம் தெரிவிக்கவேண்டிய மற்றும் சிலவிஷயங்களையுமமாத்திரம் இங்கே ஒருவாறு சுருக்கமாகத் தெரிவிப்பேன்.

நான குமபகோணம நேடிவ ஹைஸகூலில தமிழபபண
ளுக இருநதபோது பளளிககூடததிறகுப போயவருகிற கா
தவிர மறறவேளைகளில அவகாசம நேருமபோதெலலாம ம
விதவான, பரமமஸ்ரீ, மஹாமஹோபாதயாய, தாக்ஷிணுதயக
நிதி, திராவிடவிதயா பூஷணம, வே சாமிநாதையரவாகள
பததிலிருநது புஸதகஙகளைப படிததுககொணடும செவிககின
செஞசொல அமிாதவாஷமாகிய அவாகளுடைய அரியஸம
ஷணைஙகளைக கேட்டுககொணடும இனிது பொழுதுபோக
கொணடிருநதேன அநதககாலஙகளில, ஐயரவாகள, ஸமஸ
ததிலசிறநத பணடிதாகளபலரை அடிககடி ஸநதிதது ஸல
பஞ செயவதுணடு அவாகள மஹாபாரததிலுளள சில சிற
அரியவிஷயஙகளைச சொலலககேடடபிறகு, ஐயரவாகள, 'வி
புததூராழவாா ஒபபுயாவறற சிறநத மஹாகவி அவா வடமொ
மஹாபாரததிலுளள விஷயஙகளையெலலாம விடாமல ப
யிருநதால மிகநனறுயிருநதிருககும' எனறு பலமுறை சொ
துணடு மஹாபாரததில மிகப பிரவிததிபெறற மஹா
வான, மதவசாஸதிர ஸமபூாணா, பாரதம சாமாசாாயரவா
ஒருஸமயம இவவூரில மஹாபாரதப பிரஸஙகம செயதுகொ
டிருநதாாகள அநதபபிரஸஙகததைக கேடட சிலா மஹாப
ததைதத தமிழில மொழிபெயாககவேணடுமெனறு விருமபித
கருததை ஸ்ரீமத ஐயரவாகளிடம தெரிவிததாாகள ம
பாரதம முழுதும மொழிபெயாககககூடாவிடடாலும சாநதிப
அநுசாஸனபாவஙகளையாவது மொழிபெயாககவேணடுமென
அதனை ஐயரவாகளே மேறகொணடு செயயவேணடுமெனறும
புறுததிக கேடடுககொணடாாகள ஐயரவாகளுககுத தமி
லுளள சஙகநூலகளிலும மறறச சிறநத காவயஙகளிலும
வகைபபிரபநதஙகளிலும உளளசுவை வேறெனறை
கொணடுசெயய இடநதரவிலலை ஆனாலும, ஐயரவாகளை
கொணடே செயவிககவேணடுமெனறு சிலகனவானகள ஆ
கொணடிருநதாாகள அநதககாலததில குமபகோணம காலே
கணிதபோதசாசிரியராயிருநத ஸ்ரீமான R சககரவாததி ஐ
காரவாகள் பாரதம சாமாசாாயரவாகளைககொணடு சாநதிப
அநுசாஸனபாவஙகளையாவது மொழிபெயாககசசெயது ஐய
களைககொணடு திருததி வெளியிடவேணடுமெனறு விரும்பி,
வருககு மாதசசமபளஙகொடுதது, சாமாசாாயரவாகள சொ

கிறதை எழுதும்படி ஏற்பாடுசெய்தார்கள் அப்படி எழுதியவர்கள் இப்போது திருவையாறு ஸம்ஸ்கிருதகாலேஜில் தலைமைத் தமிழ்ப்பண்டிதராயிருக்கும் ஸ்ரீ உ S ஸந்தானமையங்காரவர்கள் அப்படி எழுதியதில், சாந்திபர்வம் மாத்திரம் முடிந்தது. பிறகு, என்னகாரணத்தினாலோ நின்றுபோயிற்று சிலவருஷங்களின்பின், 1903-ம் வருஷக்கடைசியில், ஸ்ரீமத் ஐயரவர்கள், சென்னை, பிரஸிடென்ஸி காலேஜிற்கு மாற்றலாகி அங்கே சென்றார்கள்

பிறகு, ஒருஸமயம் நான் சில நண்பர்களோடு வார்த்தைசொல்லிக்கொண்டிருக்கையில், சிலர், 'பெண்பாலாரும் சிறுபிள்ளைகளும் படிக்கக்கூடிய நல்லவான நூல்கள் தமிழில் இல்லை' என்றும், 'மஹாபாரதத்திலிருந்து சில சில உபாக்யானங்களை மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டால் நலமாயிருக்கும்' என்றும் சொன்னார்கள் மற்றும் சிலர், 'மஹாபாரதத்திற்கே நேரான மொழிபெயர்ப்பு இல்லாமையால் அதனையே செய்யலாம்' என்று சொன்னதோடு அதனை நானே மேற்கொண்டு செய்யவேண்டுமென்றும் வற்புறுத்திச் சொன்னார்கள் ஒருவித ஸௌகர்யமும் இல்லாத நான் இந்தப் பெருங் கார்யத்தை எப்படிச் செய்வதென்று பயந்து அந்த வேலையை மேற்கொள்ளத் துணியவில்லை அதனைத்தவிர்த்தி, பரமாநந்தீயம் முதலிய அரிய கிரந்தங்களைத் தக்க பண்டிதர்களைக் கொண்டு சோதித்து அச்சிட்டு வெளியிட்டவர்களும் அதற்காகவே தம்முடைய செல்வம் முழுவதையும் செலவு செய்தவர்களுமாகிய பரமஸ்ரீ, கோனேரிராஜபுரம் ஸாம்பசிவ ஐயரவர்கள் அந்த ஸமயம் அங்கே வந்தார்கள் அவர்கள் நாங்கள் வார்த்தைசொல்லிக்கொண்டிருந்த விஷயத்தைக் கேட்டு மஹாபாரதம் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்படாதது பெருங் குறையேயென்றும், அதனை நான் உடனே தொடங்கி நடத்தவேண்டுமென்றும் நிர்ப்பந்தித்துச் சொன்னார்கள்

நான், இளமைமுதல், பெரியோர்கள் செய்த காவியங்களைக் காட்டிலும் அவர்களுடைய சரித்திரங்களை மிகுதியாகப் படிப்பேன் அவர்கள் மிக முயன்று பெரிய காரியங்களை நிறைவேற்றினார்களென்றும், அதனால், உலகத்துக்குப் பயனுண்டாயிற்றென்றும் படிக்கும்போதெல்லாம், நானும் ஏதாவது உலகத்துக்கு உபயோகமான காரியத்தைச் செய்யவேண்டுமென்னும் விருப்பம் என் மனத்தில் அடிக்கடி உண்டாகும் நண்பர்கள் இந்த மஹா

பாரத மொழிபெயாபபை மேறகொணடு செயயுமபடி தூணடிய வுடன, இதனைச செயயலாமெனனுமம விருபபம என மனததில உணடாயிறறு, இதைசசெயவதிலுளள ஶ்ரமஙகளை நினைததுத துணிவு பிறககவுமிலலை இபபடி மனம குழமபிககொணடிருநதது ‘காதலிதது ஒனறு உறறுழுன தோனறு உறுமுதல’ எனறபடி, எபபடியிருநதாலும மேறகொணடு செயவதெனனுந துணிபே வெனறது

பிறகு, சென்னையில, ஸ்ரீமத ஐயரவாகளுககு எழுதினேன அவாகள இதனை உடனே தொடஙகிச செயயவேணடுமெனறும, இதை வெளிபபிடுவதைக காட்டிலும தமிழுககுச செயயககூடிய பேருதவியும புணணியமுமான காரியம இலலையெனறும எழுதிய தோடு மணியாடா மூலமாக ரூ 30 அனுபபியும அனுகரகஞ செயதாாகள இவாகள எனககுப பல நனமைகளைச செயது வருவதோடு பினனும பல தடவைகளில பொருளுதவி செயதிருக கிறாாகள இவாகள எனககுப பல நலல நூலகளைப பாடம சொல லியும பல நலலுபதேசஙகளைச செயதும எனனை நலவழிபபடுததி னாாகள எனனிடததில ஏதாவது நனமையிருககுமானால, அது இவாகளால கிடைதததே

உடனே, இதைச செயவதெனறே நிசசயிதது, நான எணணி யதை, ஸதாசார ஸமபனனாகளும ஸத தாமபரிபாலகாகளும அதவைத விதயாபாரஙகதாகளுமான பரமஸ்ரீ Prof K ஸுந தரராமையா, M A, அவாகளிடம தெரிவிததேன அவாகள, ‘நீ இதனை நிறைவேறறுவாய’ எனறு அனுகரகஞ செயதாாகள அவாகள, சில ஸஞசிகைகள வெளிவருதறகுள ரூ 200 கொடுதது உதவினாாகள பிறகு, ஸஞசிகைகள வெளிவருநதோறும ஸஞ சிகை ஒனறுககு ரூ 10 வீதம கொடுதது ஆதரிதது வருகிறாாகள நான, ‘முனனமே அதிகம செயதுவிடடமையால இனி இநத ஶ்ரமம வைததுககொளளவேணடாம’ எனறு பலமுறைதடுததும, அவாகள, ‘மஹாபாரதமாயிருபபதோடு தாஙகள செயவதாகவும இருககையில, நான செயயவேணடியவிதம வேறு, நான சிறிதே கொடுககிறேன தாஙகள மறுககககூடாது’ எனறு நிாபபநதித துககொடுதது உதவிவருகிறாாகள எனனிடததிலுளள அனபி னாலும ஸ்ரீமஹாபாரதததிலுளள பேரபிமானததினாலும அவா கள செயதுவருகிற உதவிகள பல அவாகளைபபறறிச சாநதி பாவம இரணடாமபாக முகவுரையிலும உதயோகபாவமுகவுரை

லும் தெரிவித்திருக்கிறேன் இந்த இரண்டுமஹாபுருஷர்களும் பயஜ்ஞாதி உபாஸனங்களால் கடவுளை வழிபட்டு ஸித்திபெற்ற ர்களாதலாலும், இவர்கள், ஜபகாலங்களில் ஸ்ரீ மஹாபாரதம் ர்த்தியாகவேண்டுமென்று பிரார்த்தனை செய்துவருகிறார்களாத லும், இவர்களுடைய அனுக்ரகமே இந்த அரியபெரிய நற்காரி த்தை முற்றுப்பெறச்செய்தது

பிறகு, யாரைக்கொண்டு எப்படி மொழிபெயர்ப்பதென்று லோசித்தேன் ஸ்ரீ மஹாபாரதம் மிகப்பெரியதும் மிக்ககடின ன பல அரிய விஷயங்களடங்கியதுமாயிருத்தலாலும், ஒரு றை படித்துமுடிப்பதற்கே பலவருஷங்களாகுமாதலாலும், ஹாபாரதம் முழுதையும் படித்து நன்கு தெரிந்துகொள்வோர் ள் மிகச்சிலரே உண்டு மஹாபாரதம் மிக்ககடினமாகச் செய்யப் ட்டதற்குக் காரணத்தை ஆதிபர்வத்தில் கக-வது முதலியபக்கங் ளில் காணக மஹாபாரதத்தை,மத்வசாஸ்த்ரஸம்பூர்ணர், மஹா த்வான், பாரதம் சாமாசார்யரவர்களும், மத்வசாஸ்த்ரஸம் ர்ணர், மஹாவித்வான், பாரதவிம்ஹம், கா பெ ராமசந்திரா ார்யரவர்களுமே சொல்லவல்லவர்களென்றும், அவர்களில், ரீமான், சாமாசார்யரவர்கள் அந்தச்சமயம் உள்ளூரில் இல் ாமையாலும் அடிக்கடி உபந்யாஸங்களுக்காக வெளியூர்களுக் ப் போய்வந்துகொண்டிருந்தமையாலும் அவர்கள் முன் ஒரு றை மொழிபெயர்க்கத் தொடங்கி முற்றுப்பெறாமல் நின்று பானதால் திரும்ப மொழிபெயர்த்தலை மேற்கொள்ளுதற்கு மமதிப்பார்களோ என்று ஸந்தேகமாயிருந்தமையாலும், ஸ்ரீமத் ாமசந்திராசார்யரவர்களையே பிரார்த்திப்பதென்று நிச்சயித்து வர்களிடம் தெரிவித்தேன் அவர்கள் என்னுடைய வேண்டு கோளைப் பரமப்ரீதியுடன் ஏற்றுக்கொண்டார்கள் ஆனால், ாம் வழக்கமாகப் புராணம் சொல்லுவதை நிறுத்தமுடியா தென்றும் ஒழிந்தநேரங்களில் சொல்லத் தடையில்லையென்றும் சொன்னார்கள் அப்படியே, முதலில் நளோபாக்யானத்தைப் ரீக்ஷார்த்தமாக மொழிபெயர்க்கத் தொடங்கினோம் காலை ரங்களில் சிறிது அவகாசமே கிடைத்தமையால் ஒரு நாளைக்கு ழு எட்டு ஶ்லோகங்களே நடந்தன அவர்கள், அப்படிச் றிதுசிறிதாக நடந்தால் மஹாபாரதத்தைப் பலவருஷங்களி ம் பூர்த்திசெய்யமுடியாதென்றும், தமக்கு அதைக் காட்ட லும் அதிக அவகாசமில்லையாதலால் தம்முடைய தமையனாரும

திவானபஹதூர், ஸ்ரீமான, R ரகுநாதராயா C S I அவாக
ளுடைய கோபாலவிலாஸ புஸதகசாலைத்தலைவருமான மத்வசாஸ
திரஸமபூரணா, ஸ்ரீமான, அ வேஙகடேசாசாாயரவாகளுககு
மஹாபாரததகில மிகக பரிசயமிருபபதோடு அவகாசமுமிருபப
தால அவாகளைககொணடு விரைவாக நடததலாமென்றும சொல்லி
அவாகளுககுச சிபாாசும செயதாாகள வேஙகடேசாசாரிய
ரவாகள இநதவேலையைப பரம தருபதியோடு ஏறறுககொணடு
உடனே செயயத தொடஙகிவிடடாாகள அவாகளுககுப
போதுமான அவகாசமிருநதமையால அவாகளசொலலுமபோ
தெல்லாம கூட இருநது எழுதுமபடி ஒருகுமாஸதாவை நியமிதது
எழுதசசெயதேன அவாகள விராடபாவததையும உதயோக
பாவததையும மொழிபெயாததாாகள இது எழுதத தொடங
கிய சிலநாடகளுககுள, அபபொழுது குமபகோணம காலேஜில
ஸமஸகிருதபணடிதராயிருநத மஹாவிதவான, ஸ்ரீ உ வே சத
வதானம, தி ஈ ஸ்ரீநிவாஸாசாாயரவாகளை ஸநதிதது மஹா
பாரதமொழிபெயாபபுத தொடஙகபபெறறு நடநதுவருதலைத
தெரிவிததபோது, அவாகள இநதவேலையைச செயதுகொடுப
பதில தமககு விருபபமிருபபதாகவும சிலபாவஙகளை மொழி
பெயாததுக கொடுபபதாகவும பேரனபுடன சொனனாாகள
ஆதிபாவம, ஸபாபாவம, வனபாவம, அநுசாஸனபாவம
இநத நானகுபாவஙகளையும கீதாபாஷயததையும மொழிபெயாத
துககொடுபபதாக ஒா உடனபாடடினமேல ஒபபுககொணடு
உடனே எழுததொடஙகினாாகள அவாகளுடன கூடவே
இருநது எழுதுமபடிககும ஒருகுமாஸதாவை அமாததிக கொடுத
தேன அபபடியே வேலை நடநதுவநதது அபபொழுது அசசுப
புஸதகமாக இருநத எலலாபபதிபபுககளையும வைததுககொணடு
எது எதில எது எது சிறநதிருககிறதோ அது அதிலிருநது
அதை அதை எடுததுககொளளவெனறும அவசியமான இடங
களில ஏடடுபபுஸதகஙகளிலுளள பாட பேதஙகளையும சோதது
கொளளவெனறும நிசசயிதது அநதபபடி மொழிபெயாததோப

1874-75-ல் உணடான பஞசததில செஙகறபடடு ஜிலலா
கரிசசஙகாலிலுளள ஒரு செலவவானிடம பல ஸமஸகிரு
பணடிதாகள வநது அணடினாாகளெனறும அநதப பிரபு அநத
பணடிதாகளைககொணடு மஹாபாரததை மொழிபெயாகக
செயது ஏடடுபபிரதியாக எழுதிவைததிருககிறாரென்றும கே

டேன் அது உபயோகமாயிருந்தால் அதையே திருத்தி அச்சிடலாமென்று ஆதிபாவத்தை வருவித்துப் பார்த்தேன் அது தக்க பண்டிதர்களால் ஸ்ரமப்பட்டுச் செய்யப்பட்டதாயினும் நாங்கள் செய்ய உத்தேசித்திருந்த முறைப்படி இல்லாமையால் அதைக் கொடுத்தவர்களிடம் திருப்பி அனுப்பிவிட்டேன்.

இந்த மஹாபாரதப்பதிப்பு வெளியிடுவதாக ஸமாசாரபத்திரிகைகளின்மூலம் பிரசுரம் செய்தவுடன், சிலர் எந்தப்பதிப்பை அனுஸரித்து மொழிபெயர்க்கப்படுகிறதென்று எழுதிக் கேட்டார்கள் நாங்கள் செய்துவருகிற முறையைத் தெரிவித்தபொழுது, அவர்கள், 'இப்பொழுது வெளிவந்துள்ள வடமொழி மஹாபாரதங்களெல்லாம் ஒன்றுக்கொன்று பல வேறுபாடுகள் உடையனவாயிருக்கின்றன எல்லாவற்றையும் கலந்து நீங்கள் மொழிபெயர்ப்பீர்களானால் அது ஒரு மூலபுஸ்தகத்துக்கும் ஒத்ததாயிராதே நீங்கள் பல புஸ்தகங்களையும் பார்த்து நிச்சயிக்கிற பாடப்படி வடமொழி மூலத்தையும் பதிப்பித்து மொழிபெயர்ப்பையும் வெளியிட்டால் உபயோகமாயிருக்கும், அப்படியில்லாவிட்டால் மஹாபாரத கதையை ஒருவாறு தெரிவித்ததாகுமேயன்றி ஒன்றன் நேரான மொழிபெயர்ப்பு ஆகாது' என்று எழுதினார்கள் அதைப்பார்த்தபோது மனம் சிறிது கலங்கியது பிறகு, தக்கவர்களுடன் ஆலோசித்ததில், கும்பகோணம் மத்வவிலாஸ புஸ்தகசாலைத் தலைவர்களாகிய ஸ்ரீமான் T R க்ருஷ்ணாசார்யரவர்களுடைய பதிப்புத் தென்தேசத்துப் பாடத்தையும் தழுவியிருத்தலால் அதனையே மூல க்ரந்தமாக வைத்துக்கொண்டு மொழிபெயர்ப்பதென்பது நிச்சயமாயிற்று அதன்மேல், T R க்ருஷ்ணாசார்யரவர்களைக் கண்டு கேட்டேன் அவர்கள் பேரன்புடன் அனுமதியளித்தார்கள் அதனை ஆதிபாவமுகவுரையில் தெரிவித்திருக்கிறேன்.

இந்தமாதிரி நிச்சயிப்பதற்கு முன்னமே, வேங்கடேசாசாரியரவர்கள் விராடபாவமும் உத்யோகபாவமும், ஸ்ரீநிவாஸாசாரியரவர்கள் ஆதிபாவத்தில் பெரும்பாகமும் மொழிபெயர்த்துவிட்டார்கள் T R க்ருஷ்ணாசார்யரவர்கள் பதிப்புப்படி மொழிபெயர்க்க வேண்டுமென்று நிச்சயித்த பிறகு, முன்செய்த மொழிபெயர்ப்பு உபயோகப்படாமல் திரும்பச் செய்ய நேர்ந்தது.

இந்த ஸமயத்தில் இந்த மஹாபாரத மொழிபெயர்ப்பை வெளியிட உத்தேசித்திருப்பதை ஸ்ரீமான், திவான்பஹதூர்,

R ரகுநாதராயா C S I அவாகளிடம தெரிவிததபொழுது அவாகள, ‘இநதககாரியம ஸாதாரணமானதனறு, பெரி ஸாஹஸமானது இது ஒருராஜகரததில மேறகொணடு நடதத படவேணடியகாரியம’ எனறுசொலல, நான, ‘சிலநணபாக வேணடிய உதவிகளைச செயவதாகவும அவஶயம நடததவேண மெனறும வறபுறுததுகிறாாகள’ எனறும,‘இதுவரை ரூபா ஆயிர துககுமேல செலவாயிறறு’ எனறும தெரிவிததபோது, அவாகள ‘எலலாரும சொலவாாகள காரியம வருமபொழுது ஒருவரு நெருஙகமாடடாாகள இதுவரையில செலவாயிருககிற நஷட தோடு போகடடும மேலும, அதிகஶ்ரமததை அடையவேன டாம’ எனறு தடுததாாகள இதே ஸமயததில குமபகோண காலேஜில எனககுமுன தமிழபபணடிதராயிருநதவாகளும ப வருஷஙகளில யூனிவாஸிடித தமிழபபாட புஸதகஙகளுககெலலா உரை எழுதிவெளியிடடு அதனால பெருமபுகழையும மிககபொ ளையும அடைநதவாகளும புஸதகபபிரசாரவேலையில பிறப ஞலேயே திறமைவாயநதவாகளும எனனிடதது மிகக அ புடையவாகளுமான ஸ்ரீ உ வை மு சடகோபராமானுஜ சாரியரவாகள,‘இது நமமைபபோனறவாகள செயயககூடிய காரி மனறு, பலபணடிதாகளசோநது பலவருஷஙகளில செயய கூடிய பெருஙகாாயம நாம நமதுகலவியறிவையும பரிஶ்ரமதை யுமகொணடு செயயககூடியகாரியததைமாததிரம செயயலாமே யனறி இபபடிபபடட பெருஙகாரியததை மேறகொளளே கூடாது’ எனறு எனனிடம மூனறுமுறைவநது வறபுறுததி சொலலித தடுததாாகள எனது யோகக்ஷேமததில பெரிது பொறுபபுளளவாகளும எனனுடைய அமமானுமான மணலூ ஸ்ரீ உ முடுமபை ஸ்ரீநிவாஸ ஐயஙகாாஸவாமிகள, இ ஸாதாரணமாகசசெயயககூடிய காரியமனறெனறும மிககபொரு செலவுளளதெனறும ஶ்ரமமானதெனறும பலரும சொலல கேடடு மிசககவலையுறறு இநதககாரியததைச செயயவேணட மெனறு எனனிடம குறிபபாகச சொனனாாகள நான இந வேலையை விடாமல மேனமேலும செயதுகொணடேயிருநதமை யால, எனனுடைய தமககையாாவாாததையை நான தட மாடடேனெனறு நினைதது அவாகளிடமசொலலி எனககு சொலலசசெயதாாகள அபபடியே, அவாகளும நிரமப வ புறுததிசசொனனாாகள இவாகளெலலாம சொலலசசொல

இதனை எபபடியாவது செயதுவிடவேணடும்'எனனும் எணணமே
னமனததில வேரூனறியது 'காரியம உததமோததமமான
தனறு எலலாரும சொலலுகிறாாகள யாராவது ஒருவா ஶரம
மெடுததுககொணடுதானே நலலகாரியம நிறைவேறவேணடும.
லலகாரியததை மேறகொணடுசெயது அதனால ஶரமமேறபட
டாலும அறிவுடையோா அவமதிககமாடடாாகள யாா எனன
நடைசெயதாலும, எனன ஶரமமுணடானாலும இதனை விடாமற
செயகிறது' எனறும், 'நானசெயவது நலலகாரியமாயிருநது கட
வுளுககும திருவுளளமானால எபபடியும இனிது நிறைவேறும'
எனறும எனனுள நிசசயிததுககொணடு ஊககததுடன காரி
யததை நடததிவநதேன

முதலில மொழிபெயாததிருநத சிலபாவஙகள திருமப
மொழிபெயாகக நோநதமையால, நிசசயிததிருநதபடி, அப
பொழுதே ஸஞசிகை அசசிடத தொடஙககூடவிலலை சிலஸஞ
சிகைகளுககுக கையெழுததுபபிரதி தயாரானவுடன அசசிடத
தொடஙகினேன பலமாதஙகள ஶரமபபடடு ஶிததமசெயத
கையெழுததுபபிரதி சிலவாரஙகளிலேயே அசசிடபபடடுவிடடது
பிறகு, அபபோதபபோது மொழிபெயாதது உடனுடன சோதி
ந்து அசசிடநோநதது ஆதிபாவததில சில ஸஞசிகைகள வெளி
வநதன இதறகுள மஹாபாரதமொழிபெயாபபுவேலை நடபபது
தெரிநத சில பெரியோாகள, 'இது முறறுபபெறுதகாரியம,
சாநதிபாவமும அனுசாஸனபாவமும வருமபொழுது இதனுடைய
ஶ்ரமம தெரியும, அஙகேவநதவுடன நினறுபோகும' எனறு
சொலவதாகக கேடடேன Prof K ஸுநதரராம ஐயரவாகள
வேலை எபபடிநடககிறதெனபதைபபறறி விசாரிககுமபோதெல
லாம,'மஹாபாரததில் சாநதிபாவ அநுசாஸனபாவஙகள மொழி
பெயாககபபடடபிறகுதான மஹாபாரதம மொழிபெயாககப
படடதாக எணணலாம'எனறு கவலையோடு சொலவாாகள என
னுடைய ஏஜணடு திருவனநதபுரம போனபொழுது அஙகே ஒரு
தககனவான, 'ஐயஙகாா ஆலோசியாமல பெருஙகாரியததைத
தொடஙகிவிடடாா சாநதிபாவம வநதவுடன நிறுததிவிடுவாா'
எனறு சொனனாாகளாம

இவறறுககுமுனனாலேயே, முதலஸஞசிகை அசசிடுவதறகு
வேணடிய ஏறபாடெலலாமசெயது வேலைதொடஙகியவுடன, மஹா

பாரதபபதிபபுவிஷயததை ஸமாசாரபததிரிகைகளால தெரிநது, பாலவநததம ஜமீனதாரகளும மதுரைததமிழசசஙகஸதாபகர களும தமிழபபாஷையையும தமிழபபண்டிதரகளையும மிக ஆத ரிததவரகளுமான ஸ்ரீமான, பொ பாண்டிததுரைததேவரவரகள, முனனம செநதமிழபபததிராசிரியரும இபபொழுது செனனைத தமிழலெகஸிகன ஆபீஸில பிரதமதமிழபபண்டிதராயிருபபவர களுமான ஸ்ரீமான, மு ராகவையஙகாரவரகளைககொண்டு ஒரு லிகிதம எனககு எழுதுவிததாரகள அதில, 'இஙகேயுள்ள சில கனவானகள, பிரதாபசநதிர ராயினுடைய இஙகிலிஷமொழி பெயரபபிலிருநது மஹாபாரதததைத தமிழில மொழிபெயரதது இவவிடம தமிழசசஙகததில வெளியிட உததேசிததிருககிறாரகள ஒரேவேலையை இருவர்செயவதைககாட்டிலும தாஙகள வேறு ஏதாவது நலலவேலையை எடுததுககொண்டுசெயதல நலமாகும இநதவிஷயததை ஸாமியவரகள தஙகளுககுத தெரிவிககச சொன னாரகள' எனறும, அவரகள இனனதினததில இனனவண்டியில செனனைககுபபோகிறாரகள அவரகளைக கும்பகோணம ஸ்டேஷ னில அநதவண்டியில ஸநதிகக எனறும எழுதியிருநதது நான உடனே, அவரகளுககு, 'இஙகிலிஷில அரபிககதை (Arabian Nights) முதலிய ஸாதாரணமான கட்டுககதைகளுககும ஒவ வொரு கமபெனியிலும பலபல பதிபபுககள உளளன மஹா பாரதததுககுப பஙகாளிபாஷையில தனிததனியே மூனறுமொழி பெயரபபுககள உளளன ஆதலால, தமிழில இரண்டுமொழி பெயரபபு இருபபது அதிகம ஆகாது இதனையும சஙகபபதிப பாகவேகருதி ஆதரிககவேண்டுமெனறு பிரபு அவரகள ஸமுகத தில தெரிவிககவேண்டும' எனறு எழுதினேன

இரண்டுமூனறு ஸஞசிகைகள வெளிவநதபிறகு, செனனை எகஸிகயூடிவ கௌனஸிலமெமபரும மயிலாபபூர ஸமஸ்கிருத காலேஜ, வேஙகடரமணவைதயசாலை முதலிய பலதரமஸதாபனங களை ஏறபடுததித தேசததிறகுப பேருதவிசெயது பெருமபுகழ படைததவரகளுமான ஸ்ரீமான, V கிருஷணஸவாமி ஐயரவரகள திருவிடைமருதூரில வநதிருநதபோது, அவரகளுககு, அவரக ளுடைய ஸமபநதியும எனககுப பரம ஆபதரகளுமான ஸ்ரீமான பசசையபபமுதலியார்தெரு ராமஸவாமி ஐயரவரகள மூலமாகத தெரிவிததேன அவரகள, 'இநத மஹாபாரத மொழிபெயரபபு முனனமே பலர்தொடஙகி நடைபெறுமலபோயிறறு இதில

எனக்கு நம்பிக்கையில்லை கா, கஉ-ஸஞ்சிகைகளாவது வெளி வந்தாலதான் நம்பலாம்' என்று சொன்னார்கள்.

வலங்கைமான் ஜோஸ்யம் கோவிந்த செட்டியார் எழுதிக் கொடுத்த ஆரூடத்தைப்பற்றி உத்யோகபாவம் முகவுரையிலும் இந்தவனபாவம் முதற்பாகமுகவுரையிலும் தெரிவித்திருக்கிறேன் தாம் சொல்வனவற்றையெல்லாம் நம்பும்படி எனக்கும் என்னுடைய நண்பர் பலருக்கும் அவர் பலமுறை ஆரூடம் சொன்னதுண்டு அவர் சிலஸமயங்களில் என்வீட்டிற்கு வந்து வார்த்தை சொல்லிப் போவார் நான் மஹாபாரதத்தை வெளியிடத் தொடங்கிச் சிலவருஷங்களுக்குப் பின் அவர் ஒருமுறை என்னிடம் வந்திருந்தார் அவரைப்பார்த்து, 'ஓர் ஆரூடம் சொல்லவேண்டும்' என்று கேட்டேன் அவர் ஒரு காகிதத்தில் சில விஷயத்தை எழுதி என்னிடம்கொடுத்தார் அதைப்படித்துப் பார்த்தவுடன், என் கவலை முன்னிலும் பலமடங்கு அதிகமாயிற்று அதில் எழுதியிருந்ததை வெளியிற்சொன்னால்,முன்னமே பாரதவேலையை மேற்கொள்ள வேண்டாமென்று சொல்லிய என்னுடைய வீட்டிலுள்ளவர்களும் மற்ற ஆப்தர்களும் வேலையை மேலே நடத்தவே கூடாது என்று நிர்ப்பந்தித்து நிறுத்திவிடுவார்கள் ஆதலால், அதனை அப்பொழுது வெளியிடாமல் ஒருகாகிதஉறையில் வைத்து அரக்கு முத்திரையிட்டு, அதன்மேல், 'வலங்கைமான் கோவிந்த செட்டியாரவர்கள் ஆரூடம், இதனை ஸ்ரீமஹாபாரதம் பூர்த்தியான பிறகுதான் திறந்து பார்க்கவேண்டும்' என்று எழுதி ஜாக்ரதையாக வைத்திருந்தேன் வனபாவம் இரண்டாம் பாகம் கடைசிப் பக்கம் பதிப்பு ஆகிவிட்டமையால், ௲சென்ற டிஸம்பர் 24உ வியாழக்கிழமை மாலை, பிரம்மஸ்ரீ Prof K ஸுந்தரராம ஐயரவர்கள் கிருகத்தில் அவர்களும் கும்பகோணம் அட்வொகேட் ஸ்ரீமான் M K வைத்யநாத ஐயரவர்களும் அட்வொகேட்டும் கும்பகோணம் ஸ்ரீசங்கராசாரியாஸ்வாமிகள் மடத்து ஏஜண்டுமான ஸ்ரீமான், K குப்புஸ்வாமி ஐயரவர்களுமாகிய தக்கோர்கள் முன்னிலையில், அரக்கு முத்திரையிட்ட அந்தக் காகித உறையைப் பிரித்துப்பார்த்ததில், 'பாரதம் தமிழ்செய்யக் கேட்கிறது வருஷம் மூணு செல்லு இதில் கவலை அதிகம் முடிவாகிற முன்னிட்டு விஷ்ணுதெரிசனம் கிடைத்தது * * * * * அதிலிருந்து சிலது பாக்கி நின்றுவிடும் அநேக பிரபுக்கள் ஒத்தாசை நேசம் கிடைக்கும் * * * * *' என்று எழுதியிருந்தது இதில்

எழுதாதுவிடடபபடடவை என விருஙகால நிகழசசிகளைப்பறறியதும்
என குடுமபஸமபநதமானதுமாகையால, அவறறை இஙகே வெளி
யிடவிலலை இபபடி எழுதியிருந்ததனால, முனபு இதைப பாாதத
போது எனமனததில ஸ்ரீமஹாபாரதம பூாததியாகாதெனற
எணணமே உணடாயிறறுனுலும, 'இதுவரையில நடககும், இஙகே
நிறகும்' எனறு தெரியாமையால, 'உறுதி பயபப கடைபோகா வே
ணும, இறுவரை காறும முயல்ப' எனறபடி நடநதவரையில நடத
தலாமெனறுகருதி நடததிககொணடேவநதேன ஆதியில, திவான
பஹதூா, ரகுநாதராயா C S I அவாகளும ஸ்ரீமான, வை மு.
சடகோபராமானுஜாசாாயரவாகளும பலகாரணஙகாடடித தடுத
தாாகள பிறகு, என அமமானும தமககையாரும தடுததாாகள.
ஸ்ரீமான V கிருஷணஸவாமி ஐயரவாகளும மறறுமபலரும,
'இது முறறுபபெறாது' எனறு சொலலியிருநதாாகள அவறறோடு
செடடியாருடைய ஆரூடமும சோநது எனமனததிறகு இனன
கவலையை உணடாககியிருககுமெனபதை அறிஞாகள ஊகிகக
வேணடும கோவிநதசெடடியாா எழுதிககொடுதத ஆரூடததை
எனனேடு இடைவிடாமல பழகிககொணடிருபபவாகளுககும
சொலலாமல உஉ-வருஷகாலம மனததில வைததுககொணடிருந
தது பாரமமாகவே இருநதது சரீரததிறகு ஏதாவது சிறிது
அசௌகாயம உணடாகுமபோதெலலாம செடடியாா ஆரூடப
படி மஹாபாரதவேலை நினறுபோகுமோ எனறு கவலைபபடடுக
கொணடே பலவருஷஙகள சென்றன ஒருவேலையைச செயயத
தொடஙகியவா அநதவேலையை, 'முடிபபேன' எனறு மனவுறுதி
யுடனிருநதால அநதமனவுறுதியே (Will Power) அநதககாா
யததை முடிககுமெனறு சொலலுகிறாாகள இஙகே காாயம
நிறைவேறுதெனறு நினைததுககொணடே செயறகரிய இநதப
பெருஙகாாயம பூாததியானது ஓா ஆசசாயமனறே ? அபபடி
நினைததுககொணடிருககையிலும, 'ஊழையும உபபககம காணபா
உலைவினறித, தாழாது உஞறறு பவா' 'அலலனபோல, ஆவன
வும உணடு சில' 'உலையா முயறசி களைகணு ஊழின, வலிசிநதும
வனமையும உணடே' எனனும பெரியோாவாககுககளை அடிககடி
நினைததுககொணடு, 'கோவிநதசெடடியாா சொலலியபடி நினறு
விடாமல இநதநறகாாியம கடவுளருளால இனிது நிறைவேறலு
மாம, எநதககாரணததாலும நமமுடையமுயறசியைத தளரவிட
லாகாது' என்று எணணிககொணடே வேலைசெயதுவநதேன.

கடவுளருளால் முற்றுப்பெற்றுவிட்டது. இதனால், ஒருவன் எவ்வளவு சக்தியற்றவனானாலும் ஸஹாயமில்லாதவனானாலும் எடுத்துக்கொண்டகாரியத்தில் ஊன்றிநின்று கடவுளை நம்பி உண்மையாக முயலவானானால் பெருங்காரியத்தையும் முடிக்கவல்லவனாவானென்பது உறுதிப்படுகிறது.

ஆனாலும், இவற்றையெல்லாம் கேட்டபோது, எனக்கும் அதற்குள் இந்தக்காரியத்திலுள்ள பலவகையான ச்ரமங்கள் அனுபவத்துக்கு வந்துவிட்டமையால், 'இந்தக்காரியத்தை ஏன் எடுத்துக்கொண்டோம்? இது எப்படி பூர்த்தியாகும்?' என்றகவலையும் உண்டாயிற்று. சிலஸஞ்சிகைகள் பூர்த்தியாகிவெளிவந்ததைப் பார்த்த பெரியோர்கள் மொழிபெயர்ப்பு மிகநன்றாக அமைந்திருக்கிறதென்று பெரிதும்பாராட்டியது எனகாதில்விழுந்தது. அது வாடிய பயிருக்கு மழைபெய்ததுபோல ஆயிற்று. நாளடைவில் ஆதிபர்வமும் ஸபாபர்வமும் பூர்த்தியாகி வெளிவந்தன. அவை வெளிவருவதற்குஆன காலஅளவையும் அதுவரைஉண்டான பொருட்செலவையும் பார்த்தபோது பாக்கியுள்ள உத்தேசம் நாற்பது ஸஞ்சிகைவரையில் வெளியிடுதற்கு எவ்வளவு காலமும் பொருட்செலவும் ஏற்படுமோ என்று என்மனத்தில் ஆலோசனை உண்டாகி, 'சாந்திபர்வ அனுசாஸனபர்வங்களை வெளியிட்டுவிடுவோம்; மற்றப் பர்வங்களைக் கூடுமானால் பிறகு வெளியிடலாம்' என்று நிச்சயித்தேன்.

மஹாபாரத மொழிபெயர்ப்பு விஷயமாக முதலில் ஆலோசித்தபொழுதே, ஸ்ரீமான், சக்கரவர்த்தி ஐயங்காரவர்களுடைய முயற்சியினால் பாரதம் சாமாசாரியரவர்கள் மொழிபெயர்த்த சாந்திபர்வத்தையே நான் உபயோகித்துக் கொள்ளலாமென்று நினைத்தேன். உடனே, சக்கரவர்த்திஐயங்காரவர்களைக் கேட்டதில் அந்தமொழிபெயர்ப்புப்பிரதி தம்மிடமில்லையென்றும், ஆசாரியரவர்களிடமே கேட்கவேண்டுமென்றும் தெரிவித்தார்கள். ஆசாரியரவர்கள் அப்பொழுது சென்னையிலிருந்தமையால் அவர்களிடம் சில தக்கவர்களைக்கொண்டு கேட்கச்சொன்னபோது, ஆசாரியரவர்கள், 'இப்பொழுதுதானே ஆரம்பிக்கப்போகிறார்கள். சாந்திபர்வம் வெளியிடும்படியான ஸந்தர்ப்பம் வரும்போது பார்த்துக்கொள்ளலாம்' என்று சொன்னார்கள். பிறகு, சிலநாட்களுக்கெல்லாம் சில அன்பர்களுடைய தூண்டுதலின்மேல் அதனைத் தாமே வெளியிடுவதாக விளம்பரம் செய்துவிட்டார்கள். அப

படியே சிலநாளில இரண்டுபுததகமாக வெளியிடவுமசெயதாாகள ஆதலால, அநத மொழிபெயாபபை நான உபயோகிததுககொளள ளக கூடாமறபோயிறறு அதனமேல, 'மஹாவிதவான, பரமம ஸ்ரீ, மஹாமஹோபாதயாய, வேதாநதகேஸரி, பையகாநாடு, கணபதி சாஸதிரிகளவாகளிடம சாநதிபாவததை மொழி பெயாககவேணடுமெனறு கேடடுககொணடேன அவாகள எனக குப பரம ஆபதாகளானதாலும பரமகுணசாலிகளானதாலும பெருவிருபபுடன இநதவேலையை உடனே செயயததொடஙகினா கள அவாகள சொலலியதைதக கேடடு எழுதுமபடி ஒருகுமாஸ தாவை அமாததிககொடுததேன அவாகள அஙஙனமே மொழி பெயாதது வநதாாகள அவாகள விரைவில செயதுகொடுதது விடுவதாக உறுதி கூறினமையாலும அப்பொழுது நடநதுவநத மாதிரியில விரைவாக முடிநதுவிடுமெனறு தோனறினமையாலும ஸபாபாவம ஆனவுடன சாநதிபாவததையே அசசிடடுவெளியிடத தொடஙகினேன ஏழாவது ஸஞசிகையில ஸபாபாவததுடன சாநதிபாவததில சிலபககஙகளும வெளிவநதன அவவளவே அதுவரையில அவாகள செயதுகொடுததிருநதது அநதஸமயத தில அவாகள உபநயாஸஙகளுககாக அடிககடி வெளியூாகளுககுப போகநோநதது மொழிபெயாபபுவேலை விரைவாக நடைபெற விலலை குறிததகாலததில ஸஞசிகைகள வெளிவரககூடாமற போயிறறு ஆதலால, வெளியிலஸஞசாரமசெயதுகொணடிருநத காலததிலும இநதமொழிபெயாபபுவேலையைச செயயவேணடு மெனறு நான கேடடுககொ்ணடபடி அவாகளும இயனறவரை சிறிதுசிறிதாகச செயதனுபபினாகள அவாகள தாமசெயத மொழிபெயாபபுவேலைககாக என்னிடததில பிரதிபரயோஜ னததை எதிாபாாககவேயிலலை ஆனாலும, மறறவாகளுககுப போலவே அவாகளுககும தொகை சோபபிததுககொணடிருந தேன நான அதனைச சோபபிககுமபோது, அவாகள, 'தஙக ளுககு எததனையோ செலவிருககுமாதலால இநதபபாரமம வைத துககொளளவேணடாமே இநதமொழிபெயாபபை ஒபபுககொண டதனால நான மஹாபாரதததைத தொடாசசியாக ஊனறிப பாாபபதறகு ஸநதாபபமவாயததது, மனததுககுப பரம்ஸந தோஷமாக இருககிறது அதுவே எனககுப பரமபிரயோஜன மாகும மேறகொ்ணடு தாஙகள இநததொகைகொடுபபது கருமபுதினனககூலிபோலிருககிறது' எனறு பரமதருப்தியுடன

சொல்லி மறுப்பார்கள் நான், 'அங்கீகரிக்கவே வேண்டும்' என்று பலமுறை நிர்ப்பந்தித்துச்சொல்லிக் கொடுத்துவருவேன் அவர்கள் மோக்ஷதாமத்தை மொழிபெயர்த்துக்கொண்டிருந்த போது, அவர்களுக்குச் சரீரத்தில் அஸௌக்யம் உண்டாகத் தொடங்கியது பிறகு, துறவறம்பூண்டு சிலநாளிருந்து ஸித்தி அடைந்தார்கள் மஹாமேதாவிகளும் சிறந்தபண்டிதர்களும் பரம குணசாலிகளுமான அவர்களுடையபிரிவு எனக்கு மிக்கவருத்தத்தை விளைவித்தது அதுவரையில் அவர்கள்செய்துகொடுத்திருந்த சாந்திபர்வம் 240-அத்யாயங்களும் அச்சிடப்பட்டன

சாந்திபர்வம் மோக்ஷதாமத்தில் மேலுள்ள பாகத்தை யாரைக் கொண்டு மொழிபெயர்த்து வெளியிடுவதென்று ஆலோசித்துக் கொண்டிருந்தேன் அந்தஸமயம் அநுசாஸனபர்வத்தை வெளியிடலாமென்று நினைத்தபோது அதன்மொழிபெயர்ப்பு பூர்த்தியாகவில்லை அதுவரையில் உண்டான அநுபவத்தைக்கொண்டு பர்வம்பூர்த்தியாகிக் கைக்குவராமுன்னம் அதனை அச்சிடத் தொடங்கினால் மிக்ககஷ்டநஷ்டங்கள் உண்டாகுமென்று தெரிந்தமையால் அதனைத் தொடங்கவில்லை யுத்தபஞ்சகத்தைத் தொடங்கலாமென்றாலோ பீஷ்மபர்வமும் கைக்குவராமல் த்ரோணபர்வம் மட்டுமே வந்திருந்தது ஆனதால், அதனையும் தொடங்கக்கூட வில்லை விராடபர்வ உத்யோகபர்வங்களை வெளியிடலாமென்று பார்த்தேன் அவை நீலகண்டவ்யாக்யானத்தோடுகூடிய பம்பாய்ப் பதிப்புப்படி மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருந்தன, கிருஷ்ணா சார்யர்பதிப்புப்படி புதிதாக எழுதவேண்டியிருந்தன ஆதலால், சிலகாலம் ஸஞ்சிகைகள் வெளிவராமல் காலதாமதமாயிற்று பிறகு, வேங்கடேசாசாரியரவர்கள் செய்த விராடபர்வத்தைத் கிருஷ்ணாசார்யரவர்கள் பதிப்புப்படி திரும்ப மொழிபெயர்க்கச் செய்து, அதனை, திரிசிரபுரம் ஸெண்ட் ஜோஸப் காலேஜ் பிரதம ஸம்ஸ்கிருத பண்டிதரும் யுத்தபஞ்சகத்தை மொழிபெயர்த்துக் கொடுத்தவர்களுமான மஹாவித்வான், ஸாரஸவதஸார்வஜ்ஞர், கவிசிகாமணி, ஸ்ரீ உ வே T V ஸ்ரீநிவாஸாசாரியரவர்களைக் கொண்டு திருத்தச்செய்து வெளியிட்டேன் அதற்குள், அநுசாஸனபர்வம் ஸித்தமாயிற்று அதனை வெளியிட்டேன் இதற்கிடையில், கும்பகோணம் அத்வைதஸபாபண்டிதராயிருந்தவர்களும் இப்பொழுது சென்னை மயிலாப்பூர் ஸம்ஸ்கிருதகாலேஜ் ப்ரின்ஸிபாலாயிருப்பவர்களுமான வேதாந்த விபூஷணம்,

அதிககசெலவுள்ள இடததில இருபபதைக காடடிலும சொநத ஊராகிய மணலூருககு வநதுவிடலாமெனறு நிசசயிதது அதறகு வேணடிய ஏறபாடுகளைச செயதுகொணடிருநதேன

அநதஸமயததில, ராவபஹதூா, ஸ்ரீமான, V T கிருஷணமாசாரியரவாகள C I E, விஜயநகரம ஸமஸதானததில திவானுயிருநது விலகி, சிலநாள லீவுஎடுததுககொணடு, சென்னை மயிலாபபூரில வநதிருநதாாகள அவாகளுககுச சோபமிககவேணடிய காணபாவததை நேரில கொடுததுவரலாமெனறு போனேன அவாகள மஹாபாரதமொழிபெயாபபைபபறறி அனபுடன விசாரிதது அதன சிறபபைபபறறிப பலபடப பாராடடி, ஸஞசிகைகள காலதாமதமாக வருவதில படிபபவாகளுககு ஆவல குறைவுபடுகிறதெனறும தொடாசசியாகபபடிககுமபடி விரைவில வெளியிடவேணடுமெனறும நிரமபச சொனனாாகள நான மேலே நடததமுடியாமல நிறுததிவிடடதை விவரமாகத தெரிவிததேன அபபொழுது, நக-வது ஸஞசிகை வெளிவநதிருநதது அவாகள கேடடு, 'தாஙகள ஶரமபபடடு இதுவரையில நடததிவநதிருககிறீாகள பெருமபஙகம நடநதுவிடடது இனி நடககவேணடிய பாகம கொஞசமே தாஙகளநிறுததிவிடடால, நினறுபோனதே ஆகும வேறு ஒருவரும மேறபோடடுககொணடு செயயமாடடாாகள என்னுடைய ஸநேகிதாகளிடம இதைபபறறி ஆலோசிபபேன' எனறுசொல்லி எனககிருநத மனததளாசசியை நீககி ஊககமளிததாாகள பிறகு, அவாகளுடைய முககியமான ஸநேகிதாகளிடம சொல்லிச் சிலதொகை சேகரிததுக கொடுததாாகள அநதவிஷயததைச சலயபாவமுகவுரையில விவரமாகத தெரிவிததிருககிறேன

அவாகள அதுமுதல தொடாசசியாக மிகக உதவிசெயது ஆதரிததுவருகிறாாகள அவாகளுடைய பேருதவியே பின வெளிவநத பாவஙகளெலலாம வெளிவருவதறகு முககிய காரணம அவாகள நேரிலும தமநணபாகளைககொணடும பொருளுதவி செயதுவநதது மலலாமல,கிாபபநதமான சிலஸமயஙகளில பாஙகுகளில எனககாக மேலொபபம போடடுக கடனவாஙகிக கொடுததும உதவியிருககிறாாகள இவாகளுககு இநத மஹாபாரத மொழிபெயாபபுவிஷயததிலுள்ள அபிமானததை அளவிடடுசசொலல முடியாது ஸ்ரீமஹாபாரததததைத தலைககடடி வைபபதெனறு கஙகணம கடடிககொணடு நடததிவருகிறாாகள முதலிலும இடையிலும கடையி

னும ஸ்ரீகிருஷ்ணசரிததிரததையே சொலவதான ஸ்ரீமஹாபாரத கைஙகாயததை நடததிவருகிற பெரும்புணயமே, ஸ்ரீகணணபிரானுடைய ராஜதானியாகிய துவாரகையைத தனனகததுக கொணட பரோடா ராஜயததின தலைமைஸதானததை இவாகளுககு அளிததிருககிறதெனபதை முனனமே தெரிவிததிருககிறேன அஃது உணமையெனபதை மீணடும தெரிவிககிறேன இவாகளைபபறறி ஆஶ்வமேதிகபாவ முகவுரையிலும உதயோகபாவ முகவுரையிலும விராடபாவம மூனறுமபதிபபு முகவுரையிலும விவரமாகத தெரிவிததிருககிறேன

மறறும சில தனவானகளும இநதப பாரதததைபபறறிக கவனிககத தொடஙகினாகள அவாகளுள, ஸ்ரீமான Sn M CT முததைய செட்டியாரவாகளும, ஸ்ரீமான திவானபஹதூா, A M M முருகபப செட்டியாரவாகளும முதனமையானவாகள அநத இரணடு தனவானகளும பல தடவைகளில ரூ 5000 வரையில சேகரிததுககொடுதது உதவினாகள முன வெளிவநத பாவஙகள பலவறறில சில சில ஸஞசிகைகள இலலாமையால கேடபவாகளுககு அநதப பாவஙகள கொடுககககூடவிலலை ஆதலால, பழைய ஸஞசிகைகள பல இரணடாமுறை பதிபபிபபது அவசியமாயிருநதது புதிய ஸஞசிகையோடு பழைய ஸஞசிகை பலவும அசசிட நோநதமையால, அநதத தொகையும போதாமல பொருள்முடடுபபாடு அதிகமாகவே இருநதது இபபடியாகக் கிடைதத உதவிகளெலலாம அபபோதுபபோது செலவாயின

முன தெரிவிததபடி, 1923ஞு ஜூனமீ, நான எனசொநத ஊராகிய மணலூருககே வநது 1928-ஞு மாாசசுமீ வரையில அஙகு வஸிததேன அநதக காலததில் ருஉ, ருரு, ருச, ருடு, ருசு ஆகிய டு ஸஞசிகைகள வெளிவநதன அவறறோடு பழைய ஸஞசிகைபலவறறின இரணடாம பதிபபுவேலையும நடநதுவநதது 1928 ஞு மாாசசுமீ திருமபச சென்னை மயிலாபபூருககுபபோய அஙகே 1929-ஞு ஸெபடமபாமீ வரையில இருநதேன இதனை உதயோகபாவமுகவுரையில தெரிவிததிருககிறேன அநதக காலததில ஸ்ரீவிஷ்ணுஸஹஸ்ரநாமபாஷயமும ஸ்ரீ மஹாபாரததில ருள, ருஅ, ருகூ, சo ஆகிய ச ஸஞசிகைகளும வெளிவநதன அவை வெளிவருதறகு வேணடிய உதவியைச செயதவாகளில முகயமானவாகள ஸ்ரீமான, V T கிருஷ்ணமாசாரியரவாகளே

நான இநதமுறை சென்னேயிலிருநதபொழுது, சென்னே அடவொகேட ஸ்ரீமான, திவானபஹதூா, ஆஸதிகரதன, தாமரதன, T R ராமசநதிரஐயரவாகள, அடவொகேட ஸ்ரீமான, T R வேஙகடராமசாஸதிரிகளவாகள C I E, சென்னே அடவொகேடஜெனரல ஸ்ரீமான, Sii அலலாடி - கிருஷணஸவாமி ஐயரவாகள C I E, அடவொகேட ஸ்ரீமான, K பாஷயமையஙகாரவாகள, P W ஸெகரெடேரி ஸ்ரீமான, ராவபஹதூா, N கோபாலஸவாமி ஐயஙகாரவாகள, அடவொகேட, ஸ்ரீமான, K V கிருஷணஸவாமிஐயரவாகள, அடவொகேட, ஸ்ரீமான, ராவபஹதூா, S வரதாசாரியரவாகள ஆகிய கனவானகள உதவிசெயதவாகள ஸ்ரீமான, T R வேஙகடராமசாஸதிரிகளவாகளும ஸ்ரீமான, K V கிருஷணஸவாமிஐயரவாகளும ஸ்ரீமான, K பாஷயமையஙகாரவாகளும தாம நேரிறசெயத உதவிகளேயனறித தம நணபாகள பலரைககொணடும பலஉதவிகள கிடைககசசெயதாாகள அபபொழுது மயிலாபபூரிலும வேறிடஙகளிலுமுளள சிலகனவானகள சோநது கையெழுததுசசெயது இநதமஹாபாரதததின உதவிககாக ஓா அபபீல வெளியிடடாாகள அதில, முனனமே பலஸமயஙகளில தமமாலியனற உதவியைசசெயதுவநதவரும Excise Inspectoı உம எனதுநணபருமான ம-ா-ா-ஸ்ரீ P நடேசஐயரவாகளதவிர வேறு ஒருவரும ஒருதவியும செயயவிலலே இபபடியே, முனனம, 1914 ஷு ததில, ஓா அபபீல, ஸமாசாரபததிரிகைகள மூலமாகவும, தனித தனியாகவும பிரசுரமசெயதேன அதனே, ஸ்ரீமான H Le Fanu துரையவாகளும, கொழுமபு, ஸ்ரீமான, Sii P ராமநாதம அவாகளுமே பாாததாகத தெரிகிறது. சென்னே எகஸைஸ அணடு பபளிகஹெலத மநதிரியாயிருநதவாகளும அடவொகேடடுமான ஸ்ரீமான, S முததையமுதலியாரவாகள இநதமஹாபாரதபபதிபபுத தொடஙகியதுமுதல கைபொபபமசெயது ஆதரிததுவருவதுமலலாமல, நான சென்னே மயிலாபபூரில போய வஸிததபோது, ஸ்ரீமஹாபாரதபபதிபபு விஷயததை விவரமாககேடடு, மாதம ரூ 20 வீதம கொடுபபதாகத தாமேசொலலி கஎ-மாதததிறகு அதிகம கொடுததுஉதவினாாகள பிறகு, அநதஊாவாஸம எனககும எனவீடடிலுளளவாகளுககும சரீரததிறகு ஒததுககொளளாமையாலும வேறு சிலகாரணஙகளாலும திருமப மணலூருககே 1929ஷு ஸெபடெமபாமீ வநதேன அஙகே, சக, சஉ, சங ஆகிய ந ஸஞசிகைகள

வெளிவநது சச-வது ஸஞ்சிகை வெளிவரவேணடிய ஸமயமா யிருநதது

மணலூா, தெனனுடடில அதவைத விததைககு ஊனறு கோலாயிருநதவாகளும பரமஹமஸபரிவராஜகாசாாயாகளுமான ஸ்ரீமத, ஸவயமபிரகாச ஸவாமிகள, ஸ்ரீமத, நாராயணுனநத ஸவாமிகள முதலிய பலபெரியோாகள வஸிதத கமஸபுரமென கிற கஞ்சனூரைச சோநதது, வடநூறகடலை நிலைகணடுணாநத பல பெரியோாகள நிரமபியிருநதது வேதவேதாஙகஙகளில கரைகணடவாகளும சதுசசாஸதிரபணடிதாகளும ஸதாசாரஸம பனனாகளும மனனூா கோவில ராஜுசாஸதிரிகள எனறு பிர ஸிததிபெறறவாகளுமான பிரமமஸ்ரீ மஹாமஹோபாதயாய தியாகராஜ தீக்ஷிதரவாகள அவவூரிலவநது ஸ்ரீமத நாராயணு னநதஸவாமிகளிடம வேதாநதபாடம கேடடாாகளெனருல அதறகு இதைககாடடிலும சிறநதபெருமை எனன இருககிறது? வடமொழியில சிறநதகவியும வேஙகடாதவரி எனறு பிரஸிததி பெறறவாகளுமான வருததகவி = வேஙகடபதி சாஸதிரிகளும, வடமொழிவயாகரணஸூததிரஙகள ஒவவொனறுககும உதாரணங களை மகாகவிபரயோகஙகளிலிருநது அறுபது வருஷகாலம இரவு பகல ஓயவிலலாமல உழைததுத தேடியெடுதது * எழுதிதொகுத தவரும எனனுடைய மாதுலரும சாமணணு ஐயஙகாா எனறு பிரஸிததருமான ஸ்ரீமான வீரராகவ ஐயஙகாாஸவாமிகளும முதலிய பல சிறநத பணடிதாகளும எனனுடைய முனனோாகளும வஸிதத இடம ஆகையால, அவவூரிலிருநது எனனுலியனற நலல காரியஙகளைச செயதுகொணடு பொழுதுபோககவிருமபினேன அவவூா, வாஸததிறகு நனருயிருநதாலும, இநதஸமயம ஸக வாஸததிறகுச சிறிதும நனருயிலலை இபபொழுதிருககிற நிலைமை யில இனனும பலவருஷஙகளுககு ஒழுஙகுககுவருமெனறு தோன றவுமிலலை நலலஸகவாஸமும நலலபொழுதுபோககும வேணடு மானுல அநத ஊரிலிலலாமல வேறுஊரிலபோய வஸிககவேணடு மெனபது நிசசயமாக ஏறபடடுவிடடபடியாலும், இநதக குமப கோணம நான பலவருஷஙகள வஸிததது சிறநத பல பணடி தாகளும தககோாகளும நிரமபியதுமான இடமாதலாலும், இஙகு வஸிககவிருமபி வநதிருககிறேன ஸ்ரீமஹாபாரதம, முத

* இது இபபொழுது சென்னை கவானமெணடு கையெழுததுப புஸதகசாலையி லிருககிறது

யிலதொடஙகபபெறற இடமாகிய இவவூரிலேயேவநது பூரததியாக வேணடுமெனபது எமபெருமானுடைய திருவுளளமபோலும லுபதமாகபபோன திவயபரபநதததை வெளியிடடருளிய ஸ்ரீ ஆராவமுத ஆழவானே இநதபபெரியகிரநதததையும பூரததியடையசசெயது வெளியிடடருளினன

வனபரவம பருவவரிசையில மூனறாவதும அளவில இரணடாவதுமானது மஹாபாரதமுழுதிலும அடஙகியிருககிற நூறு உபபரவஙகளில இநதவனபரவததில இருபததொரு உபபரவஙகள அடஙகியுளளன அவறறுள, இதனமுதலபுஸதகததில ஆறும, இதில ஜடாஸுரவதபரவம, யக்ஷயுததபரவம, நிவாதகவசயுததபரவம, ஆஜகரபரவம, மாரககணடேயஸமாஸயாபரவம, தரௌபதீஸதயபாமாஸமவாதபரவம, கோஷயாதராபரவம, மருகஸவபநோதபவபரவம, வரீஹிதரௌணிகபரவம, தரௌபதீஹரணபரவம, ஜயதரதவிமோக்ஷணபரவம, ராமோபாகயானபரவம, பதிவரதாமாஹாதமயபரவம, குணடலாஹரணபரவம, ஆரணேயபரவம ஆகிய பதினைநதும உளளன இநதபபரவததின கதைசசுருககததை ஆதிபரவம ௬௧ வது முதலிய பககஙகளில பாரகக

மஹாசூரரகளும கலவி கேளவிகளில சிறநதவரகளுமான பாணடவரகள வேறுவேலையிலலாமல வனததில பனனிரணடுவருஷம வஸிததமையாலும, அவரகளுககுப பலஉபாகயானஙகளையும தேவரகள ரிஷிகள முதலியவரகளின சரிததிரஙகளையும வேணடியஅளவுசொலலவதறகுத தகுதிவாயநத மஹானகளாகிய பல ரிஷிகள இருநதமையாலும, இநத வனபரவம பாணடவரகள வனததில வஸிதத காலதது நிகழசசிகளைக கூறுதலாலும, மறறப பரவஙகளைககாடடிலும இநதப பரவததிலடஙகிய அறபுத சரிததிரஙகள மிகபபல இதில, பலகிளைககதைகள இருததலினாலேயே, ஆதிபரவததில அனுகரமணிகாதயாயததில ஸ்ரீமஹாபாரதததை ஒரு விருக்ஷமாக உருவகம செயதிருககிற இடததில இநதவனபரவததை மரததின சிறு கிளைகளாக வருணிததிருககிறார ஒரு மரததிறகு அதிககிளைகளிருபபதே அதிகபுஷபஙகளும பழஙகளும உணடாவதறகுக காரணமாகும, ஒருமரம எவவளவுபருமனும உயரமுமுளளதானாலும அதில கிளைகளிலலாவிடடால அழகழிநது மொடடைமரமெனறே சொலலபபடும ஆதலால, ஒரு மரததிறகுச சிறுகிளைகளே அழகுககும பெருமபயனுககும காரண

மானவையெனபது நனகு விளஙகும இநத வனபாவமும அநேக புணயசரிததிரஙகளேயும புணயதீாதத க்ஷேததரமகிமைகளேயும தன னிடததுககொணடு மஹாபாரதததிறகு அழகையும புணயமாகிய பயனேயும அளிததலால, இது மஹாபாரதமெனகிற விருக்ஷததுக குச சிறுகிளேகளெனபது மிகபபொருததமானதே

இதிலவநதுளள பலசரிதரஙகளும ஙிகழசசிகளும ஒவவொரு தாமததையோ நீதியையோ விளககுவனவாகவே அமைநதுளளன அவறறுள, மாதிரிககாகச சில இஙகே கூறுவேன பாணடவா கள நாடிழநது வறுமையுறறகாலததும நலவழியினினறு தவ றுமையால நலலோாகள செலவமறறபோதும நலவழியினினறு தவறுா எனபதும, யுதிஷடிரா சூரியனே உபாஸிதது வரங கேடடபோது இழநதராஜயம கிடைககவேணடுமெனறுவது செலவம வேணடுமெனறுவது கேளாமல அநதணாகளேககாப பாறற உபாயம வேணடினராதலால பெரியோா தாமததுககாகக கடவுளரை உபாஸிபபரேயனறித தமது காமபோகஙகளுககாக உபாஸியாரெனபதும, நனமையைச சொனன விதுரரைத திருத ராஷடிரன சினநது துரததியதனுல மூாககாகளுககு உபதேசிபப வா தீஙகுறுவரெனபதும, திருதராஷடிரன துரியோதனனிடம பறறுவைததுத தீமையடைநததனுல புதரனுயிருநதாலும துஷட னிடம பறறுவைபபது இமமை மறுமைகளேக கெடுககுமெனபதும, அாஜுனனுககுச சமபு பிரதயக்ஷமானதால வாஸுதேவ பகதா களுககு அரிய காரியமும எளிதில கைகூடுமெனபதும, அாஜு னன அபேதமாகத துதிததலால ஹரியுமசிவனும அபேதம என பதும, யுதிஷடிரா நளசரிததிரததைக கேடடதனுல துககமுளள வன அதிக துககமுளளவனேபபறறிக கேடபதால துககசமனம ஏறபடுமெனபதும, பகீரத சரிததிரததால நலலோாகளுககுத தவ மும செலவமும சரீராதிகளும பரோபகாரததுககே ஆமெனப தும, ஜமதகனி கதையால கோபமுளளவன மனேவிமககள முதலி யோரையும கொலவனெனபதும, ஜநதுபாகயானததால யாகாதி களேச செயவிபபவன தவறுசெயதால அநதப பாவம அவனேயே அடையுமெனபதும, சிபியின கதையால தன சரீரததைக கொடுத தாவது சரணமடைநதவனேக காககவேணடுமெனபதும, அஷடா வகரா கதையால சிறுவனுனுலும அறிவுடையவன மதிககததககவ னெனபதும, யுதிஷடிரா மலேபபாமபை வெனறதனுல சரீரபலத தைககாடடிலும ஞானபலமே சிறநதது எனபதும, இநதிரதயும

ன் கதையால் உலகத்தில் கீர்த்தியுள்ளவரையில் ஸ்வர்க்கவாஸம் உண்டென்பதும், பதிவ்ரதா மாஹாத்மியத்தால் ஸகல யாகங்களின் பயனையும் தருவது பதிசுச்ரூஷை என்பதும், தர்மவ்யாதோபாக்யானத்தால் தர்மத்துக்கு ஜாதி காரணமன்றி ஆர்ஜவம் (=உள்ளும்புறமும் ஒத்திருத்தல்) முதலியகுணங்களே காரணமென்பதும், ஸப்தரிஷிகள் குற்றமற்றமனைவிகளை விலக்கியதால் லோகாபவாதத்துக்கு அஞ்சவேண்டுமென்பதும், கோஷயாத்ரைக்கதையால் கெடுவான் கேடுநினைப்பானென்பதும், பாண்டவர்கள் துரியோதனனைக் கந்தர்வர்களிடமிருந்து விடுவித்ததனால் நல்லோர்கள் தம்மைவருத்தியவர்களுக்கும் நன்மையே செய்வரென்பதும், துர்வாஸர் துர்யோதனனுடையசேர்க்கையால் பாண்டவர்களுக்குத் தீங்குசெய்ய இணங்கியதால் துஷ்டர்களுடையசேர்க்கையால் ஸாதுக்களும் அஸாதுக்களாவரென்பதும், கண்ணன் திரௌபதியினுடைய வேண்டுகோளுக்கிரங்கி விரைந்து வந்தமையால் அவருடைய கருணையும், அவர் சிறியகீரையை உண்டு திருப்தியடைய எல்லாவுலகமும் திருப்தியடைந்ததால் அவர் ஸர்வாந்தர்யாமியென்பதும், வ்ரீஹித்ரௌணிகத்தால் நல்வழியில்தேடியபொருளை நல்லபாத்திரத்தில் திருப்தியோடு கொடுப்பது சிறிதானாலும் பெரும்பயனளிக்குமென்பதும், ஜயத்ரதன் சரித்திரத்தால் பிறர்மனைவியை விரும்புவது தீமையை உண்டாக்குமென்பதும், ஸாவித்ரியின்கதையால் பதிவ்ரதைகள் இரண்டுகுலத்துக்கும் நன்மையையே உண்டுபண்ணுவரென்பதும், யக்ஷயுதிஷ்டிர ஸம்வாதத்தால் ஸகலதர்மங்களின் நுட்பமும் வெளியாகின்றன இப்படியே, ஸ்ரீமஹாபாரதமுழுமையிலுமுள்ள சரித்திரநிகழ்ச்சிகளும் கிளைக்கதைகளும் ஏதாவது ஒருநீதியையோ தர்மத்தையோ தெரிவிப்பனவாகவே அமைந்துள்ளன என்பதைப் பலபெரியோர்கள் எடுத்துக் காட்டிப் பலநூல்கள் இயற்றியுள்ளனர்

ஸ்ரீமஹாபாரதத்தைப்பற்றியும், அதனால், நமது த்ராவிட பாஷைகளும் வேறு பாஷைகளும் அடைந்திருக்கிற நன்மைகளைப் பற்றியும் எனது யூனிவெர்ஸிடி உபந்யாஸங்களில் விவரமாகத் தெரிவித்திருக்கிறேன் ஸ்ரீமஹாபாரதஸம்பந்தமான மற்ற விவரங்களை அங்கே கண்டுகொள்க

மஹாபாரதத்தை மொழிபெயர்த்துக்கொடுத்த பண்டிதர்களைப்பற்றி முன்னரே தெரிவித்திருக்கிறேன் அவரவர்கள்

மொழிபெயாததுககொடுதத பாவஙகளை அவரவாகளபேரால வெளியிட்டிருககிறேன இநத வனபாவததைச செயதுகொடுபப தாக ஒபபுககொணட ஸ்ரீ உ சதாவதானம, T E ஸ்ரீநிவாஸா சாரியரவாகள இதனைச செயதுகொடாமலே பரமபதமடைநதாா கள ஆதலால, இநதபபாவம வேறுஒருவரைககொணடு மொழி பெயாககவேணடியதாயிறறு வியாகரண வேதாநத சாஸதிர பாரஙகதரும பாகவத பகவதகீதோபநயாஸகரும சோதிடமநதிர சாஸதிர விதவானும ஆயமத ஸமவாததனீ பதராதிபருமான பிரமமஸ்ரீ கடலஙகுடி நடேச சாஸதிரிகளவாகள, ஸ்ரீமஹாபார தம பிரஸிததமான சிறநத கிரநதமாதலால இதில ஏதாவது சில பாகததைத தாம மொழிபெயாககவேணடுமெனறும விருப பததை பரமஸ்ரீ Prof K ஸுநதரராமஐயரவாகளமூலம தெரிவிதது, இநதவனபாவததைத தாம மொழிபெயாததுததருவ தாக ஒபபுககொணடு விரைவாகவே செயதுகொடுததுவிடடாா கள அதறகு முனனதாகவே யுததபாவஙகளின பதிபபுவேலை தொடஙகியிருநதேன அவைகளைச செயதுமுடிததேன அவறறுக குப பினனுளள சாநதிபாவ அநுசாஸன பாவஙகள முனனமே வெளிவநதுவிடடன மேலே, அநதயபஞசகமெனறு சொலலப படுகிற ஆஸ்வமேதிகமுதலிய ஐநதுசிறு பாவஙகளையும வெளி யிடடுவிடடால பூாததியானபாவஙகளின எண அதிகமாகு மெனறெணணி அவைகளை வெளியிடடேன பிறகு, வனபாவ மும உதயோகபாவமுமே பாககியிருநதன அளவில சிறிய தாகிய உதயோகபாவததை முதலிலவெளியிடடுவிடடு இநத வனபாவததை எடுததுககொணடேன

ஒவவொருபாவததையும மொழிபெயாதத பணடிதாகள, மொழிபெயாததபிறகு, மூலததோடு ஒபபிடடுபபாாததுக கொ டுபபதும, அதனை வேறு இரணடு பணடிதாகள ஒபபிடடுப பாாபபதும, அவாகளால குறிககபபடுகிற ஸநதேகஙகளை, மொழி பெயாததவாகள மறுபடியும பாாததுத திருததிசகொடுபபதும, பிறகு, நான ஒருபணடிதரை வைததுககொணடு மூலஸுலோகத தினகருதது வேறுபடாமலிருககிறதா எனறுபாாதது இயனற வரை திருததியும அவசியமானகுறிபபுககளை எழுதியும அச சிடடுவெளியிடுவதும வழககம புதிய ஸஞசிகைவேலையோடு பழையஸஞசிகைகள பலவறறின இரணடாமபதிபபுவேலையும சோநது நடநதுவநதமையாலும, போதுமான உதவிகள கிடைக

D

காமையாலும, வலஙகைமான கோவிநத செடடியாா எழுதிக கொடுதத ஆருடததினுல பாககியுளளபாவஙகள வெளிவராவோ எனறு எனககே அடிககடி ஸநதேகம உணடானமையாலும, வனபாவததை முனனமே ஒபபிடடுபபாககத தொடஙகவிலலை உததயோகபாவம ஆனவுடன, வனபாவததை எடுததுப பாாககததொடஙகினேன நடேசசாஸதிரிகளவாகள அநதஸமயம செயறகரிய பெருஙகாாயமாகிய பரம்மஸூததரம சஙகரபாஷயததை மொழிபெயாதது வெளியிடத தொடஙகியிருநதாாகள அதனுல, அவாகளுககுச சிறிதும அவகாசம கிடைககவிலலை ஆதலால, அவாகள வனபாவமொழிபெயாபபை மூலத தோடு ஒபபிடடுப பாாததுத திருததிககொடுககககூடவிலலை அவாகள மொழிபெயாததை வேருெருவரைககொணடு திருததசசெயவதும முறையாயிலலை பினபு, அவாகளோடு கலநது ஆலோசிததில, அவாசள, தமககுளள பலவேலைகளால இதனை அதிகம கவனிககக அவகாசமிலலாமையாலும இநதபபெருஙகாாயமும சீககிரம பூாததியாவது அவசியமாதலாலும வேறு யாரைககொணடாவது மொழிபெயாததுககொளளுமபடி அனுமதி அளிததாாகள மஹாபாரதததில பல பாவஙகளை மொழிபெயாததுக கொடுததவாகளான ஸ்ரீ உ T V ஸ்ரீநிவாஸாசாரியரவாகள எனவேணடுகோளுககிணஙகி ஏஎ-வது அதயாயததுககு மேலுளள பாகததை விரைவில மொழிபெயாததுககொடுதது உதவிஞாகள இநத விவரஙகளை இநதபபாவம முதறபாகததின முகவுரையில தெரிவிததிருககிறேன இவாகளுடைய பெருமையையும மஹாபாரத மொழிபெயாபபில இவாகளுககுளள உதஸாகததையும முன இவாகளால மொழிபெயாககபபெறறு வெளிவநதுளள பாவஙகளின முகவுரைகளில தெரிவிததிருககிறேன

இநதவனபாவம பலமாதஙகளினமுனனமே வெளிவநதிருகக வேணடும இநத மஹாபாரதமொழிபெயாபபாகிய அரியபெரிய நறகாரியததின ஸ்ரமததுககும பெருமைககும தககபடி போதுமான அளவு உதவிகள கிடைததிருநதால, இநதமஹாபாரதமொழிபெயாபபு முழுதுமே பலவருஷங்களுககு முனனமே முறறுபபெறறிருககலாம தொடஙகபபெறறு இருபததைநது வருஷத்துககுபபிறகாவது பூாததியானது எலலாமவலலகடவுளது பரம கிருபையே முதலஸஞ்சிகை 1908ஹு ஆகஸடு மீ 21உ வெளிவநதது அதறகுச சிலவருஷஙகளமுனனமே மொழிபெயாபபு

வேலை தொடஙகபபெறறது கலியுகம பிறநதவுடன பாணடவா கள மஹாபரஸதானம சென்றாகளென்றும அாஜுனனுககுப பேரனன பரிக்ஷிததினமகன ஜனமேஜயனுடைய யாகததில மஹா பாரதம சொலலபபடடதெனறும தெரிதலால, இது ஏறககுறைய ஐயாயிரமவருஷததுககுமுன எழுதபபடடிருககவேணடும இவ வளவு நீணடகாலததுககுபபிறகே, இநதப பெரிய இதிஹாஸம தமிழில மொழிபெயாககபபடடு நிறைவேறவேணடுமெனபது ஸா வஜஞனன எமபெருமானுடைய திருவுளளமபோலும

பெரியகிரநதஙகளை வெளியிடுவதில பலவருஷஙகளாவது இயலபே வடமொழிமஹாபாரததைத தெலுஙகுபாஷையில மொழிபெயாததவாகள மூவராவா அவாகளுள நனனயபட ரெனபவா, ஆதிபாவமும ஸபாபாவமும வனபாவததில மூனறில இரணடுபாகமும, அதாவது நககுஷனகதை முடியவும பாடினா. சிலநூறறுணடுகளுககுபபிறகு, திககன ஸோமயாஜியா எனபவா விராடபாவமுதல மஹாபாரதம கடைசிவரையில இயறறினா அதன பிறகு, ஒருநூறறுணடுககுபபின, எாரா பரகடா எனற பணடிதா முன இருவரும செயயாதுவிடட வனபாவபபகுதி யைப பாடிமுடிததனா தமிழில கமபா வில்லிபுததூராழவாா முதலானவாகளைபபோனற மஹாகவிகளும பெரிய அரசாகளாலே ஆதரிககபபெறறவாகளும மிககசெலவவானகளுமான மஹாபண டிதாகளாலே செயயபபடடும, காகித விலை அசசுககூலி முதலிய செலவுகளிலலாமலிருநதும, அது பலரால பலநூறறுணடுகளில நிறைவேறியது அபபடியே, இஙகிலீஷிலும சில பெரிய நூலகள பலபல வருஷஙகளில பூாததியாயின (Gibbon) கிபபன எனபவ ருடைய Decline and Fall of Roman Empire எனனுமபுஸ தகம 3800 பககஙகளுககு உடபடடது அது, உச வருஷததில பூாததியாயிறறு (Carlyle) காாலைல எனபவாசெயத History of the French Revolution எனபது 800 பககஙகளையுடை யது அது, ச வருஷததில முடிநதது அவரால செயயபபடட Frederick the Great எனபது 3000 பசசஙகளகொணடது அது கச வருஷஙகளில பூாததியாயிறறு (Herbert Spencer) ஹொா பாட ஸபெனஸா எனபவருடைய Principles of Sociology என பது 1669 பககஙகொணடது அது கக வருஷஙகளில பூாததி யாயிறறு (Chapman) சாபமன எனபவருடைய Iliad மொழி பெயாபபு 16,000 வரிகளையுடையது, Odyssey மொழிபெயாபபு

12,000 வரிகளையுடையது அவை இரண்டும் சேர்ந்து, அவரால் கசு வருஷங்களில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுப் பூர்த்தியாயின (Alexander Pope) அலெக்ஸாண்டர்போப் என்பவர் தாம்செய்த Iliad மொழிபெயர்ப்பை அ-வருஷங்களில் பூர்த்திசெய்தார் (Dante) டாண்டி என்பவருடைய Divina Comedia என்பது 13,900 வரிகளையுடையது அதனை (Carey) காரி என்பவர் கூ வருஷங்களில் மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டார் Plato's Dialogues என்பது 1000 பக்கங்களுக்கு உட்பட்டது அதனை (Jowett) ஜோவெட் என்பவர் கo வருஷங்களில் மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டார் மஹாபாரதத்தின் இங்கிலீஷ்மொழிபெயர்ப்பை முக்கியமாகவைத்துக்கொண்டு (Dr S Sorensen PH D) டாக்டர் S ஸோரென்ஸென் எழுதிய Index, 807 பக்கங்களையுடையது அது 1880ஆ௵ எழுதத்தொடங்கப்பெற்றது, 1902ஆ௵ அச்சிடத்தொடங்கி 1925ஆ௵ ஜனவரிமாதம் பூர்த்தியாயிற்று ஆகவே, முதலிலிருந்து கடைசிவரையில் சஉ வருஷங்களில் பூர்த்தியாயிற்று என்று தெரிகிறது மஹாபாரதமூலமோ 2,00,000 வரிகளையுடையது நமது தமிழ் மொழிபெயர்ப்போ 9000 பக்கங்களுக்கு அதிகம் கொண்டது முன்னே கூறியபுஸ்தகங்களோடு நமது மஹாபாரதத்தை ஒப்பிட்டுப்பார்த்தால், இது எத்துணைப் பெரியது என்பது நனகு விளங்கும் இங்கிலீஷில் பிரதாபசந்திரராய் வெளியிட்ட மஹாபாரத மொழிபெயர்ப்பு கஉ வருஷத்தில் முடிந்ததென்று தெரிகிறது அவருக்கு, முதலில் ஶ்ரமமிருந்தாலும் அது இங்கிலீஷாயிருந்தமையால் உலகமுழுதிலும் ஆதரவிருந்தது கீழ்த்திசைப்பாஷாநிபுணர்களான (Monier Williams) மானியர்வில்லியம்ஸ் முதலிய ஐரோப்பியப்புலவர்கள் பலர் அநுவிஷயமாக ஒரு பிரசுரம் வெளியிட்டார்கள் அதன்மேல், Secretary of State கவனித்தார்கள் அவர்கள் கவனித்தார்கள் என்று தெரிந்தவுடன், இந்தியா கவர்ன்மெண்டார் ஆதரித்தார்கள் உடனே, நமதுதேசமன்னர்கள் தாராளமாக உதவிபுரிய முன்வந்தார்கள் இங்கிலீஷ் பாஷையில் மொழிபெயர்ப்பதும் எளிதானது மொழிபெயர்த்துக் கொடுத்தவரும் மஹாபண்டிதரான கேஸரி மோஹன் காங்கூலி என்னும் ஒருவரே இவருக்குக் கவர்ன்மெண்டில் பென்ஷன் கொடுத்தார்களென்று தெரிகிறது இவ்வளவு ஸௌகரியங்களெல்லாம் அமைந்திருந்தும், கஉ வருஷத்திற்குப் பிறகுதான் அது நிறைவேறியது Rev Dr G U போப்அவர்கள் தொகுத்து

வைததிருநத தமிழ லெகஸிகனைச சென்னை யூனிவாஸிடியாா கஅ வருஷஙகளுககுமுன தொடஙகி ஆராயநது பதிபபிதது வெளியிடடு வருகிறாாகள அதறகுச சென்னை கவானமெணடாா பல லக்ஷங கள பொருளுதவி செயதிருககிறாாகள அதில இதுவரை 2576 பக கஙகள வெளிவநதுளளன இனனும பூாததியாக மூனறு வருஷமா வது செலலும புனவில 'Bhandarkar Oriental Research Institute' எனறு டாகடா பநதாககாா பெயரால அமைககபபட டுளள கிழநாடடுப பாஷா ஆராயசசிக கழகததாால வடமொழி மஹாபாரத மூலம வெளியிடபபடடுவருகிறது அது 1919ல தொடஙகபபெறறது தொடஙகுமபொழுதே அதறகு லக்ஷக கணககாகப பொருளுதவி கிடைததது பிறகு, பமபாய கவான மெணடாரும சென்னை கவானமெணடாரும இநதியா கவான மெணடாரும சுதேச மனனாகள பலரும வருஷவாரியில ஆயிரக கணககாகப பொருளுதவி செயது வருகிறாாகள மறறும பல பிரபுககளும நனகொடை அளிததிருககிறாாகள சிறநத பல பண டிதாகள சோநது ஆராயசசிசெயது வெளியிடுகிறாாகள அதில ஆதிபாவததில பகவதபாவம முடிய அதாவது முககாலபஙகுக கும குறைவாகவே நடநதிருககிறது ஆதிபாவமே பூாததியாக இன னும சில வருஷஙகள செலலும மஹாபாரதம முழுதும எவ வளவு காலததில பூாததியாகுமெனறு நிசசயிககககூடவிலலை ஆத லால, ஶ்ரமஸாதயமான பெருஙகாரியங்களில தாமதம ஏறபடு வது இயறகையே தொடஙகிய காரியம இடையில நினறுபோகா மல பூாததியாவதில திருபதியடையவேணடும தகுதியுடைய பெரியோாகள செயயவேணடிய ஒருபெரியவேலையை எலலா விதத தாலும அசகதனுன ஒருவன செயவதில ஶ்ரமம அதிகமேயாகும எபபடியோ, இவவளவு நீணடகாலததிலாவது இநத மஹாபாரதம பூாததியாகுமபடி செயதது கடவுளுடைய பரம கிருபையே

'யதிஹாஸ்தி ததந்யத்ர யந்நேஹாஸ்தி நதத்க்வசித்' (=இஙகே உளளதே மறற நூலகளில உளளது இதிலஇலலாதது வேறெனறிலு மிலலை) எனறு வேதவியாஸபகவானே சொலலி யிருபபாராலை, இதன பெருமையைச சொலலவும வேணடுமா? வடமொழியில வலலவாகளான நமது தேசததிலுளள மஹாபணடி தாகளும ஐரோபபியப புலவாகளுமாகிய அனைவரும ஒருமுகமாக மஹாபாரதததைப பலபடப புகழநது பாராடடுகிறாாகள ஐரோப

பியபபுலவாகள மஹாபாரதததின பெருமைககுத தஙகள தேசத திலுளள பெரிய இதிஹாஸஙகளாகக கொணடாடபபடுகிற நூலக ளும ஒருவிதததிலும ஒபபாகா எனறு வெளிபபடையாகசசொல லுகிறாகள இபபடிபபடட பெருமைவாயநத மஹாபாரதம எஙகே? நான எஙகே? வடமொழி தெனமொழிகளில மிகக பாணடிதயமும இநத மஹாபாரத மொழிபெயாபபைச செயய எலலாவிதததாலும தகுதியுமுடையவாகளான பெரியோாகள பலா இருகக, எலலாம வலல கடவுள, ஒருவிதததாலும தகுதியில லாத எனனைககொணடு இநதக கைஙகாியததை நிறைவேறறிக கொணடது, அவனுடைய அகடிதகடநா ஸாமாததியமும, 'எம பிரான அருள மேவில ஒரு துருமபும படைததழிககும் அகிலாண டத தொகுதியையே' எனனும உணமையும விளஙகுதறகுப போதும

மஹாபாரத மொழிபெயாபபில கடைசியாக வெளிவநத இநத வனபாவததின கடைசிபபககம அசசிடடு முடிநதவுடன, எனககு உணடான களிபபின மிகுதிககு ஓாஎலலையிலலை அசோக வனததில துயரககடலில மூழகியிருநத பிராடடிககுப பெருமா ளுடைய மோதிரம கணடபோது உணடான மகிழசசி இதறகு ஒரு வாறு ஒபபாகலாம பலவகைத துனபஙகளை அடைநது திருபபாற கடல கடைநத தேவாகள அமிாதம உணடானதைக கணடபோது அடைநத தனமையை அடைநதேன எலலாம வலல கடவுள உடு-வருஷகாலமாக எனனை அளவிலலாத துனபததிறகுஆளாககி னனாயினும, இநதபபெருங காாயததை எனனைககொணடே நடததி நிறைவேறறியது, அவனுடைய அவயாஜமான பெருங கருணையே அநதக கருணையை மிகப பாராடடுகிறேன, அவனுடைய திருவடி களில திருமபவும திருமபவும பலமுறை வணஙகுகிறேன

ஸ்ரீமஹாபாரதததில அரிய பல விஷயஙகளும எளிதில பொருளவிளஙகாத கடினமான பலஶலோகஙகளுமிருததலாலும, அவறறுககு விளககமான வியாகயானஙகள இலலாமையாலும, அவறறைப பல தககபணடிதாகளிடம கேடடுத தெரிநது நிச சயிபபது அவஶயமாயிருநதது அநதவகையில உதவிசெயத மஹா விதவானகள பலா

ஶருதிஸமருதிகளிலும இதிஹாஸஙகளிலும பூாவோததர -மீமாமஸாதிசாஸதிரஙகளிலும பாரஙகதாகளான திருவியலூா, பிரமமஸ்ரீ மஹாமஹோபாதயாய ராமஸுபரமமணயசாஸதிரிக

ளவாகள எனககுப பல அரியவிஷயஙகளைத தெரிவிததவாகள, ஸ்ரீமஹாபாரததில எனககுணடான பலஸநதேகஙகளையும தெளிவிததவாகள அவாகளிடம கேடடவறறையும அவாகள சொலலியவறறையும விவரமாக எழுதுவதானல மிகவிரியுமாதலால இஙகே விவரிககவிலலை

மஹாவிதவான, மதவசாஸதர ஸமபூாணா, பாரதஸிமமம, கா பெ ராமசநதிராசாாயரவாகள நான மஹாபாரதமதொடஙகியதுமுதல அதில எனககுஉணடாகும ஸநதேகஙகளையெலலாம போககிப பேருதவி செயதுவருகிறாகள இவாகள பாரததைதப பலமுறை படிததவாகள பதினெரு முறை முழுமையும படிதது உபநயஸிததுப படடாபிஷேகம செயதிருககிறாகளெனபது நிசசயமாகததெரிகிறது பாகவததைதை எழுபது தடவைககு அதிகம பிரஸஙகம செயதிருககிறாகள அவறறுள, நாறபது தடவைகளில ஏழு நாளில படிதது முடிததலாகிய ஸபதாஹ முறையில தாமே படிதது அாததமும சொலலியிருககிறாகள ராமாயணம, விஷ்ணுபுராணம, ஹரிவமசம இவைகளில ஒவவொனறையும பததுபபதது முறைகளுககுக குறையாமல பிரஸஙகம செயதிருககிறாகள இவைகளை இததனைமுறை பிரஸஙகம செயதிருககிறாகளெனறல தாம தனியே சிலசில முறையாவது படிததிருககவேணடுமெனபது நிசசயம இவாகளைபபோல இதிஹாஸ புராணஙகளில ஸநதேகமறச சொலல வலலவாகளை நான பாரததிலலை ஸ்ரீ மஹாபாரத மொழிபெயாபபுவிஷயமாக இவாகள பரதிபரயோஜனததை எதிாபாராமலும ஸ்ரமததைச சிறிதும பாராமலும செயதுவருகிற பேருதவிகளை ஆஸ்ரவமேதிக பாவமுகவுரையிலும இநத வனபாவம முதறபாகமுகவுரையிலும தெரிவிததிருககிறேன இவாகளுககு நான செயயும கைமமாறு எனன இருககிறது? 'கைமமாறு உகவாமல கறறறிநதோா மெயவருநதித, தடமால இயலுதவி தாம செயவா' எனபதறகு இவாகளே இலககியம

கும்பகோணம கவானமெணட காலேஜில ஸமஸகிருதபணாடிதராயிருநத மஹாவிதவான ஸ்ரீ உ விசாகபடடணம பரவஸது, V படடநாதஸவாமிகளவாகள இஙகுஇருநதபோது எனனைவிடடு ஒரு நிமிஷமும பிரியாமல எனனேடு பழகிககொணடிருநதாகள சாநதிபாவம மோக்ஷதாமததையும அநுசாஸனபாவததையும ஒபபிடடுததிருததியபோது அவாகளுடைய உதவி மிகஅதிகம

அநுசாஸனபர்வத்தில் ஸ்ரீவிஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாமஉரையை முழுதும் அவர்களே ஒப்பிட்டுச் சோதித்து உதவினார்கள்.

கும்பகோணம் கவர்ன்மெண்ட் காலேஜில் இப்பொழுது ஸம்ஸ்கிருதபண்டிதராயிருக்கிற மஹாவித்வான், அபிநவபட்டபாணர், ஸ்ரீ உ. R. V. கிருஷ்ணமாசாரிய ஸ்வாமிகள்வர்கள் எனக்கு இந்தமொழிபெயர்ப்புவிஷயத்தில் பேருதவிசெய்துவருபவர்கள். அப்போதப்போது அங்கங்கே உண்டான ஸந்தேகங்களை நிவிர்த்திசெய்ததுமல்லாமல் ஆச்வமேதிக முதலிய ஐந்துபர்வங்களையும் மூலத்தோடு ஒப்பிட்டுப்பார்த்துத் திருத்திக்கொடுத்தார்கள். இவர்களைப்பற்றி ஆச்வமேதிகபர்வ முகவுரையில் தெரிவித்திருக்கிறேன்.

கும்பகோணம் நேடிவ்ஹைஸ்கூல் ஸம்ஸ்கிருததலைமைப்பண்டிதர் மஹாவித்வான் ஸ்ரீமான், ஆலங்குடி, ஸுந்தரேசசாஸ்திரிகள்வர்கள் பல சாஸ்திரங்களைத் தக்கபெரியோர்களிடம் முறையாகப் பாடங்கேட்டவர்கள், சாஸ்திரங்களிலும் இதிஹாஸபுராணங்களிலும் மிக்க பரிச்ரமமுடையவர்கள், இளமைமுதல் எனக்குச் சிறந்த நண்பர்கள். இந்தமஹாபாரதம் தொடங்கியதுமுதல் இதுவரையில் பல பர்வங்களை ஒப்புநோக்கிப் பரிசோதித்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

குமாரமங்கலம் ஸ்ரீ உ. நரஸிம்மாசாரியஸ்வாமிகள்வர்கள் காவ்யநாடகங்களிலும் வ்யாகரண தர்க்க சாஸ்திரங்களிலும் சிறந்த பாண்டித்யமுடையவர்கள், மொழிபெயர்ப்பை மூலத்தோடு ஒப்பிடும்பொழுது விஷயங்களை ஆழ்ந்து நுணுகிப்பார்ப்பவர்கள். ஸ்ரீமஹாபாரதத்தில் விராடபர்வமும், பீஷ்மபர்வமுதலிய யுத்தபர்வங்கள் ஐந்தும், ஸ்திரீபர்வமும், சாந்திபர்வமும், ஆச்வமேதிகமுதலிய ஐந்துபர்வங்களும் இவர்கள் ஒப்பிட்டுச் சோதித்துக்கொடுத்தவை.

பெருகவாழ்ந்தான் ஸ்ரீ உ. ராமபத்ராசாரியஸ்வாமிகள்வர்களும், திருவிசநல்லூர் பாடசாலையிலும் தஞ்சைபாடசாலையிலும் ஸம்ஸ்கிருத பண்டிதராயிருந்த தேரழுந்தூர் பிரம்மஸ்ரீ-வேதம், ஸுப்ரம்மண்ய சாஸ்திரிகள்வர்களும், சென்னை மயிலாப்பூர் P. S. ஹைஸ்கூல் (Religious Teacher) வேப்பத்தூர் ஸ்ரீமான், ஸீதாராமசாஸ்திரிகள்வர்களும், சென்னை அடையாற்றில் லைப்ரேரியனாக இருந்த திருவிசநல்லூர் ஸ்ரீமான் வே. வேங்கடராம சாஸ்திரிகள்வர்களும், திருவல்லிக்கேணி, Messrs. K. R. சாஸ்திரிகம்பெனி சொந்

தக்காரரும ஃவடமொழிஸூதஸமஹிதையைப பதிபபிததவரு மான ஸ்ரீமான, K குபபுஸவாமிசாஸதிரிகளவாகளும, திருக கோடிகாவல, ஸ்ரீமான ராமஸவாமிசாஸதிரிகளவாகளும இநத மஹாபாரதததில, சிலசில பாகஙகளை ஒபபிடடு உதவியவாகள

சணபகபுரம, ஸ்ரீமான C N துரைஸவாமி ஐயரவாகள, ஸ்ரீமஹாபாரதப பதிபபுவிஷயததில எனககுப பல உதவி செயது வருகிருாகள 1909ஸு ததில ௬-வ துஸஞ்சிகை வெளிவருமபோது இவாகள என்னிடம வநது, அதுமுதல பெருமபாலும என்னை விடடுப பிரியாமல தொடாசசியாக எனனேடுகூட இருநது மொழிபெயாபபை மூலததோடு ஒபபிடடுப்பாாததல, புருபகளைப பாாததுத திருததல முதலிய எலலா உதவிகளையும செயதுவரு கிருாகள, தமபால ஒபபிககபபடும வேலைகளை மிகநுணுகி ஊனறிப பாாதது நமபிககைககிடமாகச செயதுவருபவாகள, எனககுக கணபோலவும கைபோலவும உதவுபவாகள, ஸ்ரீமஹாபாரதப பதிபபு வேலையை மிககபொறுபபுடன பாாபபவாகள இவாகள சிலவருஷம கும்பகோணம வாணுதுறை ஹைஸகூலிலும சென்னை மயிலாபபூா ராமகிருஷ்ண ரெஸிடெனஷியல ஹைஸகூலிலும தமிழபபணடிதராயிருநதகாலததும ஸ்ரீமஹாபாரத ஸமபநத மான வேலைகளை விடாமறசெயதுகொணடே வநதாாகள

திருவாவடுதுறை ஸ்ரீமான, T பொன்னுஸாமி ஐயரவாகள, தமிழநாடடில பலஜிலலாககளிலும திருவனநதபுரம, பெஙகளூா, மைஸூா முதலிய இடஙகளிலும சென்று பலபிரபுககளை ஸநதித துப பல கையொபபஙகள சோதது உதவியவாகள பலஸபைக ளில ஸ்ரீமஹாபாரதததின பெருமையைபபறறி மிகக திறமையோடு எடுததுசசொலலி இநத மஹாபாரதததில பலருககு ஶரததை உணடாகுமபடி செயதவாகள. இவாகளுடைய திறமையையும எடுததுககொணட காாயததிலுளள ஊககததையுமபறறி வெளி யூரிலிருநது பலகனவானகள பாராடடி எனககு எழுதியிருககிருா கள இவாகள வெளியூாகளுககுப போகாதபொழுது என்னேடு கூட இருநது ஆபீஸவேலைகளைப பாாததுமவநதாாகள இவாகள தொடாசசியாக இநத வேலையிலிருநதிருபபாாகளானுல, இநத மஹாபாரதபபதிபபுககு நலமாகவே இருநதிருககும ஆனுல, இவாகளுககு வெளியூருககுப போயவருதறகும என்னேடுவாநது வஸிபபதறகும இவாகளுடைய குடுமபநிலைமை இடநதரவிலலை

பண்டிதர்களுடனிருந்து அவர்கள் சொல்லியதை எழுதுதல், சுத்தப்பிரதி எழுதுதல், ப்ரூப் படித்தல், கடிதம் எழுதுதல், கணக்கு எழுதுதல்முதலான பலவேலைகளை உடனிருந்து செய்தவர்கள்:—

ஸ்ரீமான் R. வேங்கடேச ஐயர் அவர்கள், திருக்கோடிகாவல்.
,, R. நாராயணஐயர் அவர்கள், Head clerk, Advertisement Department, Hindu Office, Madras.
,, K. S. ராமஸ்வாமி சாஸ்திரிகளவர்கள், கோமல்.
,, V. ராஜகோபால ஐயங்கார் அவர்கள், கம்பர் விலாஸம், மயிலாப்பூர்.
,, L. வேங்கடராமஐயர் அவர்கள், Messrs. Bombay Co., Madras.
,, D. ராமசந்திர ஐயர் அவர்கள், Manager, Tanjore District Co-operative Central Bank, Kumbakonam.
,, பைங்காநாடு - வைத்யநாத சாஸ்திரிகள் அவர்கள், உதவிப் பண்டிதர், அத்வைத ஸபை, கும்பகோணம்.
வாணுதுறை ஹைஸ்கூலில் தமிழ்ப்பண்டிதராயிருந்த
,, M. ராஜகோபால ஐயங்கார் அவர்கள், கும்பகோணம்.
,, G. செல்லமையங்கார் அவர்கள், எதிர்க்கோட்டை.
,, தர்க்கம் கிருஷ்ணமாசாரியர் அவர்கள், கந்தர்வக்கோட்டை.
,, S. குருஸ்வாமி சாஸ்திரிகள் அவர்கள், Inspector, Devasthanam Office, Kumbakonam.
,, கணேச ஐயர் அவர்கள், காஞ்சிபுரம்.
,, கிருஷ்ணமூர்த்தி ஐயர் அவர்கள், தாராபுரம்.
,, P. R. ரங்கநாதாசாரியர் அவர்கள், c/o Mr. R. Sethu Madhava Rao, Post Office, Raichur.
,, சுப்பிரமணிய ஐயர் அவர்கள், மேலக்காவேரி.
,, ஈக்காடு, ஸ்ரீநிவாஸராகவாசாரியர் அவர்கள், B. A., திருஎவ்வுளூர்.
,, அ. சாமிநாத ஐயர் அவர்கள், கோட்டூர்.
,, சுப்பிரமணிய ஐயர் அவர்கள், திருக்கோடிகாவல்.
,, ஸ்ரீநிவாஸ ஐயங்கார் அவர்கள், கேசவப்பெருமாள் ஸந்நிதி, மயிலாப்பூர்.
,, T. R. ராஜகோபாலாசாரியர் அவர்கள், (சற்குகை) மானேஜர், நாட்டுக்கோட்டை சத்திரம், மாயூரம்.

ஸ்ரீமான், R ஸ்ரீநிவாஸ ஐயங்கார் அவர்கள், Headmaster, Muhamadan Higher Ele School, Avanıapuram இவர், குமாரமங்கலம், நரஸிம்மாசாரிய ரவர்களின் தமையனாருமாரார், இப்பொழுதும் வேண்டிய உதவிகளைச் செய்துவருகிறார்

திருவாவடுதுறை ஆதீனமும் திருப்பனந்தாள் காசி மடமும் என்னுடைய இளமை முதற்கொண்டு எனக்குச் செய்துவருகிற பேருதவிகள் மிகப் பல அப்படியே, இந்த மஹாபாரதப் பதிப்பு விஷயத்திலும் மிக ஆதரித்து வருகின்றன இந்த விவரங்களை முன் வெளிவந்த பாவங்களின் முகவுரைகளில் தெரிவித்திருக்கிறேன் இப்பொழுதுள்ள திருவாவடுதுறை ஆதீனத்துத் தலைவர்களான மஹாசனம்பொருந்திய ஸ்ரீலஸ்ரீ வைத்தியலிங்க தேசிகரவர்களும், திருப்பனந்தாள் காசி மடத்துத் தலைவர்களான மஹாசனம்பொருந்திய ஸ்ரீலஸ்ரீ சாமிநாத சுவாமிகளவர்களும், என்னிடத்து மிகவும் அன்பு பாராட்டி எனக்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்து ஆதரித்து வருகிறார்கள் இப்பெருந்தகையாளர்களுக்கு, மனமார நினைத்து வாயார வாழ்த்துதலன்றி, நான் வேறு என்ன கைம்மாறு செய்யவல்லேன்? 'கைம்மாறு வேண்டா கடப்பாடு மாரிமாட்டு, என் ஆற்றுங் கொல்லோ உலகு' 'ஊருணி நீர் நிறைந்தற்றே உலகவாம், பேரறி வாளன் திரு' என்னும் பொய்யாமொழிகள் இவர்களுக்கே பொருந்தும்

ஸ்ரீமான், Sir P S சிவஸ்வாமி ஐயர் K C,S I, C I E. அவர்களும், ஸ்ரீமான், Sir C P ராமஸ்வாமி ஐயர் K C I E. அவர்களும், Law Secretariat Under Secretary ஸ்ரீமான் ராவ் பகதூர் C ராமானுஜாசாரியரவர்களும், மதுரை அட்வொகேட், ஸ்ரீமான், T C ஸ்ரீநிவாஸ ஐயங்காரவர்களும் ஆரம்பகாலமுதல் அப்போதப்போது இத்துவிஷயமாகப் பெரிதும் ஆதரித்தவர்கள்

ஸ்ரீமான், Sir P ராஜகோபாலாசாரியரவர்கள் திருவனந்தபுரத்தில் திவானாயிருந்தகாலத்தும் சென்னை கவர்ன்மெண்டு Law Secretary ஆகவும் Council Member ஆகவும் இருந்தகாலத்தும் அங்கங்கே இருந்து செய்யக்கூடிய உதவிகளைச் செய்ததோடு நன்கொடையளித்தும் ஆதரித்தார்கள்

கொழும்பு ஸ்ரீமான், The Hon Sir P ராமநாதம் K. C, C M G, M.L C அவர்கள், மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க வருஷோத்ஸவத்தில் அக்ராஸனம் வகிப்பதற்காக ஒரு ஸமயம் ராமநாத்புரம்

முகவுரை.

வநதிருநதபோது, எனனுடைய மஹாபாரத பிரகடனபததிரிகை யைப பாாததூ எனககு எழுதி ரூ 200 நனகொடையும அனுப பினாாகள, அடிககடி எனககுக கடிதம எழுதிககொணடே வநதாா கள, பிறகு, 1922-ஆ மைலாபபூருககு வநதிருநதபோது என வீடடிறகு வநது வேலை நடபபதை விசாரிததது, மேறகொணடு ரூ 200 நனகொடையும அளிததது, மிக அனபு பாராடடிச சென றாாகள, எனனைத தஙகள தேசததிறகு வரவேணடுமெனறும, வநதால தமமுடைய நணபாகளைககொணடு இதறகு விசேஷ உதவி கிடைககுமபடி செயவதாகவும வாககளிததாாகள அவா கள எனககுப பலலிகிதஙகள எழுதினாாணடு அவைகளில சில வறறிலிருநது சில வாககியஙகளை இஙகே மாதிரிககாக எழுது கிறேன

Sivanadi, Mount Minakshi, Kodaikanal, 29th May, 1914 —

'At Ramnad, where I had gone from Colombo to preside at the last anniversary of the Madura Tamil Sangam, I was given a copy of your appeal for help in the completion of the Tamil Translation of the **Maha Bharatam** Your work is of priceless value to all who speak and read Tamil, and I shall try to interest my Tamil friends in Ceylon, the Straits Settlements and Natal, in your patriotic enterprise Please send me as many copies of your appeal (both in English and Tamil, with opinions expressed by scholars as regards the accuracy of the translation) as you can spare, for distribution

* * * *

I wish you every success, financially and otherwise, in your noble undertaking'

Colombo, dated 11th October, 1914 —

'The effects of the war are in the way of Tamil gentlemen readily extending their support to your noble enterprise, just now But, I fully trust they will contribute later on

Do not be disheartened Money *will* come in due time and ave you from financial trouble With kind regards'

11-6-1915 —

'I am glad to hear you have begun Bhishma Parva etc, and wish you success in your good work'

29-1-17 —

'Perfection of action, called *Kritha Krithyam* by our sages, which is so necessary for individual and social uplift (Uththāranam), necessitates your completing at least these volumes

Hoping you are doing well and with best wishes for long life and prosperity to you'

10-2-19 —

'I appreciate deeply your noble work

Praying that you may have health and long life granted to you for the completion of the translation'

ஸ்ரீமான், R நாராயண ஐயரவர்கள் M A I C S (Retired) Bar-at Law * தஞ்சை டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்டில் இந்த மஹாபாரதத்திற்கு உதவிகிடைக்கும்படி செய்தபொழுது எனக்கு நேரில் பரிசயமேஇல்லை இதற்கு உதவி செய்யவேண்டுமென்று நான் நேரிலாவது பிறரைக்கொண்டாவது அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டதுமில்லை 'என்று முகமன் இயம்பாதவர்க்கணும், சென்று பொருள்கொடுப்பார் தீதற்றோர்' என்பதற்கு உதாரணம் இவர்களே அதன்பிறகு, மூன்றுவருஷகாலம் சென்றபின் நீலகிரியில் இவர்களை முதல் முறை சந்தித்தேன் அப்பொழுதுதான், இவர்கள் சொந்தத்திற்கு அதுவரை வெளிவந்த மஹாபாரத புஸ்தகங்களை வாங்கிக்கொண்டார்கள் அடுத்த முறை கும்பகோணம் ரயில்வேஸ்டேஷனில் ஸந்தித்தபோது, மஹாபாரதத்தைப் படித்துக்கொண்டிருப்பதாகவும், சட்டபுஸ்தகங்களில் தமக்கு இருந்த சில ஸந்தேகங்கள் இதனால் நீங்கினதாகவும், இந்தப் பாரதம் தமக்குக்கிடைத்தது, Mine of Diamonds(=ஒருரத்னச் சுரங்கம்) கிடைத்ததுபோலிருப்பதாகவும் மிகப்பாராட்டிச் சொன்னார்கள் அதுமுதல் என்னிடத்தில் மிக்க அன்புபாராட்டிப் பலமுறை நன்

* இதன் விவரத்தை, இந்த முகவுரை 42-வது பக்கத்தில் பார்க்க

கொடை அளித்து உதவிவருகிறார்கள் இந்த மஹாபாரதத்தை விரைவில் நடத்தி முடிக்கவேண்டுமென்று பல லிகிதங்கள் எனக்கு எழுதியிருக்கிறார்கள்

கும்பகோணம் முனஸிபாலிடியிலும் தாலூகாபோர்டிலும் தஞ்சை ஜில்லாபோர்டிலும் எனக்கு அனுகூலம் கிடைக்கும்படி முயன்றவர்களில், ராஜாங்கத்தில் பெரியஉத்யோகங்களை வகித்தும் பென்ஷன் பெற்றுக்கொண்டபிறகு தேசநன்மைக்காக உழைத்தும் கீதாபாஷ்யமமுதலிய பல அரியநூல்களை மொழி பெயர்த்து வெளியிட்டும் உலகத்துக்குப் பேருதவி செய்து வருபவர்களான ஸ்ரீமான், திவான்பஹதூர் V K ராமானுஜா சாரியரவர்களும், கும்பகோணம் அட்வொகேட் ஸ்ரீமான், T K சிவராமய்யர் அவர்களும், அட்வொகேட் ஸ்ரீமான், ராவஸாகிப், C R லக்ஷ்மீவராக ஐயங்கார் அவர்களும் முக்கியமானவர்கள்

ரிடயர்டு கோ'ஆபரேடிவ் டிபடி ரிஜிஸ்டிராரும் எனக்குப் பரம ஆப்தர்களுமான ஸ்ரீமான், G ஸ்ரீநிவாஸராகவாசாரியரவர்களும், திரிசிரபுரம் ரிடயர்டு, டிஸ்டிரிக்ட் எஜுகேஷனல் ஆபீஸர் ஸ்ரீமான் K நடேசய்யர் M A, L T அவர்களும், கோயம்புத்தூர் விவஸாயகாலேஜ் வைஸ் பிரின்ஸிபால் ராவ ஸாஹிப், T V ராஜகோபாலாசாரியரவர்களும், மாயூரம் அட்வொகேட், ஸ்ரீமான் G ஆராவமுத ஐயங்கார் அவர்களும் இந்த மஹாபாரதப்பதிப்பு விஷயமாகத் தம்மாலியன்ற உதவிகளைச் செய்து ஆதரித்து வருகிறார்கள்

இளமைமுதல் எனக்குச் சிறந்த நண்பரும் கும்பகோணம் பெரியதெரு ஜவுளிவியாபாரிகளுமான ஸ்ரீமான் கோட்டூர், C கிருஷ்ணஸ்வாமி ஐயரவர்களும், பிரம்மஸ்ரீ மஹாமஹோபாத்யாய சாமிநாத ஐயரவர்களுடைய அனுஜரும் சென்னை ஜனரல் போஸ்டாபீஸ் வி பி க்ளெய்ம்ஸ் டிபார்ட்மெண்டு ஹெட்கிளார்க்கும் எனக்குச் சிறந்த நண்பருமான ஸ்ரீமான், V சுந்தரம் ஐயரவர்களும் இந்த மஹாபாரதப்பதிப்பு விஷயத்திலும் மற்றும் பல வகையிலும் எனக்குத் தம்மாலியன்ற உதவிகளைச்செய்து ஆதரித்துவருகிறார்கள்

ஸ்ரீமான், மஹாமஹோபாத்யாய ஐயரவர்களுடைய குமாரரும் சென்னை ஹைகோர்ட்டு ட்ரான்ஸ்லேட்டரும் எனக்குச் சிறந்த நண்பருமாகிய ஸ்ரீமான், S கலியாணஸுந்தர ஐயரவர்கள் இள

மைமுதலே என்னிடம் மிக்க அன்புடையவர்கள் நான் இந்த மஹாபாரதப் பதிப்புவேலையைத் தொடங்கியதுமுதல் எனக்குச் சென்னையில் ஆகவேண்டிய காரியங்களையெல்லாம் ஶ்ரமத்தைச் சிறிதும் பாராமல் தாமே பார்த்துவருகிறார்கள் அவர்களால் நான் அடைந்துவரும் உதவிகள் மிகப்பல

1923ம் வருஷத்தில் நான்நிறுத்திவிட்ட மஹாபாரதப் பதிப்புவேலையைத் திரும்பத் தொடங்கச்செய்து அப்போதப்போது வேண்டிய உதவிகளைப் புரிந்து ஆதரித்து இதனை நடத்திவருகிற ஸ்ரீமான், ராவபஹதூர், V T கிருஷ்ணமாசாரியர் C I E அவர்களுடைய குமாரர், ஸ்ரீமான், V K திருவேங்கடாசாரியர் M A, B L, அவர்களும், தமது தந்தையாரைப்போலவே, இந்த மஹாபாரதப்பதிப்பு விஷயத்தில் விசேஷ அபிமானமுடையவர்கள். சென்ற ஜூலைமாஸத்தில், ஸ்ரீமான் கிருஷ்ணமாசாரியர் அவர்கள் சென்னைக்கு எழுந்தருளியிருந்தஸமயத்தில், நான், அப்பொழுது வெளிவந்திருந்த சாந்-வது ஸஞ்சிகையை அவர்களிடம் நேரில் சோபித்தேன் அவர்கள் மேல்நடக்கவேண்டியவற்றை விவரமாகக்கேட்டு அவற்றுக்குவேண்டிய ஸௌகரியங்களையும் அமைத்துக் கொடுக்கும்படி தம்முடைய குமாரர், ஸ்ரீமான், V K திருவேங்கடாசாரியர் M A, B L, அவர்களிடம் தெரிவித்தார்கள் அவர்கள் அந்தப்படியே வேண்டியஸௌகரியங்களை அமைத்துக் கொடுத்தார்கள் அவர்களுடைய பேருதவியாலேயே இந்தவன பர்வம் பூர்த்தியாயிற்று

ஸ்ரீமான், Sri M CT முத்தைய செட்டியாரவர்களுடைய குமாரர் ஸ்ரீமான், M CT M சிதம்பரம் செட்டியாரவர்களும் தமது தந்தையாரைப்போலவே, ஸ்ரீமஹாபாரத விஷயத்தில் மிக்க அபிமானம் வைத்திருக்கிறார்கள் ஸ்ரீமான் முத்தையசெட்டியாரவர்கள், தாம் நேராகவும் தம்நண்பர்களைக்கொண்டும் பெருந்தொகை சேகரித்துக்கொடுத்து உதவியதல்லாமல், சில நிர்ப்பந்தமானஸமயங்களில் தாமே மேலொப்பம்போட்டு இந்தியன்பாங்கில் கடனவாங்கிக் கொடுத்துமிருந்தார்கள் அதில் கடைசியாகப் பாக்கியிருந்த ரூ 1000-ஐயும் ஸ்ரீமான், சிதம்பரம்செட்டியாரவர்கள் தாமே கொடுத்துத் தீர்த்து எனக்குப் பேருதவிசெய்தார்கள்

இந்த மூன்றுகனவான்களும், 'தக்கார் தகவிலர் என்பது அவரவர் எச்சத்தால் காணப் படும்', 'மகனறிவு தந்தை

நலத்தை' எனனும நீதிமொழிகளுக்கேறபத் தநதையாக்குத்தக்க தநயாகளாக விளஙகுகிறாகள

மற்றும பொருளுதவிசெயத கனவானகளுடைய பெயாகளை முன விராடபாவம முதறபதிபபு, ஷை மூனறுமபதிபபு, பீஷமபாவம, சாநதிபாவம இரணடாம பாகம, ஆஸவமேதிக பாவம ஆகிய இவறறின முகவுரைகளில தெரிவித்திருக்கிறேன பினனும நனகொடையளித்து ஆதரித்த கனவானகள —

ஸ்ரீமான	மாடசிமை தஙகிய ராஜராஜேஸவரஸேதுபதி மஹாராஜா அவாகள, Raja of Ramnad	ரூ 500
,,	திவானபஹதூா, ராஜா, ஸா, அணணுமலைசெட டியாா அவாகள, Raja of Chettinad	,, 750
,,	மெ சி த வைரவன செடடியாா அவாகள, தேவகோடடை (முனகொடுதத ரூ 500 தவிர மேறகொணடு)	,, 500
,,	திவான பஹதூா A.V PL சிதமபரமசெடடி யாரவாகள, காரைககுடி	,, 300
,,	M S M சொககலிஙகம செடடியாரவாகள, காரைககுடி	,, 400
,,	சிறுவாலைஜமீனதாரவாகளாகிய P C முததுச செடடியாரவாகள, மதுரை	,, 500
,,	ராஜாபஹதூா, கிருஷணமாசாரிய ரவாகள, M L A, ஹைதராபாத (முனகொடுதத ரூ 250 தவிர மேறகொணடு)	,, 250
,,	M A R N ராமநாதம செடடியாரவாகள, தேவகோடடை	,, 250
,,	AL SP PL சுபபிரமணியசெடடியாரவா கள, தேவகோடடை	,, 100
,,	AL AR அருணசலசெடடியாரவாகள, ஜமீன தாா, தேவகோடடை	,, 350
,,	PS. AR AR அருணசல செடடியாரவாகள, தேவகோடடை	,, 100
,,	RM AR AR RM அருணசலசெடடியாரவா கள, தேவகோடடை	,, 200

ஸ்ரீமான AL ST AL அழகபபசெட்டியாரவாகள, தேவகோட்டை ,, 100

,, திவானபஹதூா P ஸோமஸுநதரமசெட்டியாரவாகள, தேவகோட்டை ,, 100

,, ராவபகதூா, M R. ஸுபபையசெட்டியாரவாகள, காரைககுடி ,, 1000

,, R ராமஜீ தாஸ ஐயரவாகள, கலகதத்தா ,, 150

,, ராவசாஹிப N T ரஙகஸவாமி ரெட்டியாரவாகள, நரசிஙகனபேட்டை ,, 100

S A C Chaiities, Madias Foi 8 Sets ,, 400

இபபொழுது தூததுககுடி Ciicle Excise Inspector ஆக இருபபவரும எனனுடைய நணபருமான ஸ்ரீமான, P நடேச ஐயரவாகள, நான இநத மஹாபாரதம தொடஙகியதுமுதல அபபோதபபோது தமமாலியனற உதவியைசசெயதும செயவிததும வருகிறாாகள பாவஙகள முடிகிறகாலஙகளில சிலநனகொடை அனுபபி எனககு ஊககமளிததுவருகிறாாகள ஸமீபததில எனககு ஒருபாஙகு நிாபபநதம நோநதபொழுது, அவாகளும, அவாகளுககும எனககும நணபாகளும இபபொழுது திருககாட்டுபபளளி ஸபரிஜிஸடராராக இருபபவாகளுமான ஸ்ரீமான, R கிருஷணஸவாமி சாஸதிரிகளவாகளும அநதநிாபபநததைதை நான கேட்டுககொளளாமலே விலககினாாகள எனககு இநத நிாபபநதம இருககிறதெனபதை அவாகளுககுததெரிவிததவா எனககு மிககநணபரும இபபொழுது நாகபபட்டணம ஜாயிணட் ரிஜிஸடராராக இருபபவருமான ஸ்ரீமான, G தாதாசாரியரவாகள 'உடுககை இழநதவன கைபோல ஆஙகே, இடுககண களைவ தாம நட்பு' எனனும பழமொழியை இவாகளிடதது உணமையாகக காணகிறேன

நான- திருவாவடுதுறையில படிககவநதகாலமுதல பெரிய மணியகாரா, ம-ா-ா-ஸ்ரீ சிவசுபபிரமணிய பிளளையவாகளுடைய குடுமபமும, ம-ா-ா-ஸ்ரீ வீரபபிளளையவாகளுடைய குடுமபமும எனககு விசேஷ ஆதரவைச செயதுவருபவை சிவசுபபிரமணிய பிளளையவாகளுடைய குமாரா ம-ா-ா-ஸ்ரீ T S ஸேதுராம பிளளை B A அவாகள ரூ 800-ம, வீரபபிளளையவாகளுடைய தமபி

யார ம-ா-ா-ஸ்ரீ ஷணமுகமபிள்ளையவாகள ரூ 600-ம இநதமஹா
பாரதபபதிபபுககாக நனகொடையளிததது உதவினாாகள

இநதமுறை மணலூரில வநது வஸிததகாலததில அபபோ
தபபோது எனககு வேணடிய உதவியைசசெயதவாகள பாஸகர
ராஜபுரம ரிடயாட எஞ்சினியா, ஸ்ரீமான, V கோபால ஐயரவா
களும, ஆடுதுறை மளிகை, ஸ்ரீமான, T S ராஜமசெடடியாரவா
களும, ஆடுதுறை ரூரல டிஸபெனஸரி, டாகடா, ஸ்ரீமான, K
கோவிநத ஐயா L M P அவாகளுமாவா

திருவிநதளூா, ஸ்ரீ பரிமள ரஙகநாதஸவாமி ஸநநிதி காரிய
நிாவாஹகரும எனககுப பரமபநதுவுமான ராஜாவையஙகாா
எனறு வழஙகுகிற ஸ்ரீ உ ரஙகஸவாமி ஐயஙகாா ஸவாமியும,
சென்னை இநதியன பபளிஷிங ஹௌஸ Travelling Agent-உம
எனககு இளமைமுதறகொணடு சிறநதநணபருமான ஸ்ரீமான,
V S ராமஸவாமி ஐயஙகாா ஸவாமியும இநதமஹாபாரதபபதிப
விஷயததிலும என சொநதககாரியஙகளிலும தமமாலியனற
உதவிகளை யெலலாம சலிபபினறிசசெயது உதவிவருகிறாாகள

சில ஐரோபபிய கனவானகளும இதுவிஷயததில மிகக அன
புடன ஆதரிததாாகள அவாகள செயத உதவிகளை இஙகே
சுருககமாகத தெரிவிககிறேன 1915-ஸ்ல இவவிடப
காலெஜ பரினஸபாலாக இருநதவாகளும இபபொழுது சென்னை
பிரஸிடெனஸி காலெஜ பரினஸபாலாக இருபபவாகளுமான
ஸ்ரீமான, R M Statham துரை M A, C I E அவாகள, நான
இநத மஹாபாரதபபதிபபுவேலையை நடததுதறகுப போதிய
உதவியிலலாமல ஶ்ரமபபடுகிறேன எனபதைதத தெரிநதுகொணடு,
அபபொழுது இநத ஜிலலா கலெகடராயிருநத ஸ்ரீமான, R B
Wood துரை அவாகளிடம இதைபபறறிப பேசிககொணடிருநத
தாகவும அவாகள சததிரம ஐவேஜியிலிருநது இதறகு ஏதாவது
உதவிசெயயலாமெனறு அபிபபிராயபபடடதாகவும எனனிடம
சொனனாாகள அதனமேல, நான ஜிலலாபோாடுககு விணணப
பம செயதுகொணடேன கலெகடா துரையவாகள இதுவிஷயத
தில போதுமான பொருளுதவிசெயதல அவசியமெனறு மிகப
பொறுதது எழுதினாாகள அநதவிஷயம மீடடிஙகுககுவநத
பொழுது அகராசனமவகிதத ஸ்ரீமான, R நாராயண ஐயரவா
கள I C S, இதைபபறறி மிகபபாராடடி வாாததைசொனனாாகள,

அதன்மேல், பாக்கியுள்ள ஸஞ்சிகை ஒவ்வொன்றுக்கும் ரூ 100 வீதம் நன்கொடையளிக்கவும் புஸ்தகம் 13-பிரதிகள் வாங்கிக் கொள்ளவும் ஜில்லாபோர்டு தீர்மானித்தது இந்தவிஷயத்தில் என்னுடையமுயற்சி சிறிதுமில்லை இதற்கு, ஸ்ரீமான், R M Statham துரையவர்களே முழுதும் காரணம் இந்தப் பேருதவிக்காகத் தஞ்சை ஜில்லாபோர்டுக்கு நான் மிக்க நன்றி பாராட்டுகிறேன்

ஸ்ரீமான் H Le Fanu I C S (Retired) அவர்கள் இங்கே பல ஜில்லாக்களில் கலெக்டராக இருந்து பின் ரெவினியூ போர்டில் மெம்பராகவுமிருந்தவர்கள் ஸ்ரீ மஹாபாரதப்பதிப்பு விஷயமாக ஸமாசாரபத்திரிகைகளில் பார்த்தபோது அவர்கள் தாமாக எனக்கு எழுதினார்கள் உடனே, அதுவரையில் வெளிவந்திருந்த புஸ்தகங்களைமாத்திரம் வாங்கிக்கொண்டு மஹாபாரதம் முழுதுக்கும் ஆகக்கூடியதொகையை முன்னதாக அனுப்பிவிட்டார்கள் பிறகு, என்னிடத்தில் அதிக அன்பு பாராட்டி அடிக்கடி லிகிதம் எழுதிக்கொண்டே வந்தார்கள் மாதிரிக்காக அவற்றிலுள்ள சில வாக்கியங்களை இங்கே எழுதுகிறேன்

Saifabad, Hyderabad (Deccan), dated 18-3-1913 —

'I am glad to see from the review of the Madras Mail that the *Magnum opus* of translating and publishing the Mahabharata is nearing completion

*　　*　　*　　*

The General use of Tamil type is very trying to the eyes It will be a great pity if your great work for which so many are waiting should not be printed in a fount worthy of it'

31-1-1914 —'You perhaps may remember that I wrote to you in March last to which letter you replied on 24th do

I had been waiting till I could get the whole Mahabharata in your edition, but, from a letter of yours which appeared recently in the Madras Mail, I see that the remaining portion may not be published for some time and as you seem to be in some difficulty just now, I write to ask you to send me whatever portions of the Mahabharata are complete, * * * and in the V P P advice, you can charge me for the full edition

*　　*　　*　　*

It is on account of the binding that I wanted to wait for the complete work, but I see now that your friends must rally round you without further delay

* * * ”

11-2-1914 —‘You have my warmest sympathies The thing had to be done and it was a gift of God that we had such able scholars to do it

* * * ’

4-3-1914 — ‘Many thanks for the Anusasana Parvam (Your Secretary’s handwriting makes me envious) * * * * I am afraid that I shall never have the pleasure of meeting you but we can be and remain friends on paper * * * *

You have been so badly treated that it is hopeless to look to you for a revised Edition of the Ramayana

Your countrymen have not yet been educated up to *buying their books*

* * * * ’

29-8-1914 — ‘ * * *

I think that your fellow country-men who are great talkers but slow to act have treated you very badly If Government would subscribe for 200 copies, it would help you over the stile

As it is, you will never add to your troubles by doing for the Ramayana what you have done for the Mahabharata ’

10-10-1914 — ‘I have returned from home Has the Madras Government done anything to help you since I went away in March last ? Has any new volume come out since I went away ? If so, you might kindly send it to me ’

29-8-1915 —‘It is very curious how shy our Indian Nobles are about supporting literary effort When there is any matter before the public in which their subscription bills obtain publicity or the notice of Government they come forward readily enough ’

20-2-1916 —‘It was not because I forgot you that I did not write, but I was sorry not to have been able to be of any use, which you will see from enclosed, which please return

I hope you are well and that the magnum opus is getting on as well as can be expected, under the unfavourable circumstances

I agree with Mr Stone that it is *your own* people who are to blame for not encouraging your work There are a dozen men who could draw a cheque for the whole cost without missing the money

I cannot imagine why Pratap Chandra Roy was helped, except that he is a Babu

* * * *

20-1-1920 — * * * *

I suppose the Mahabharata is nearing completion In a way you will be glad that it must have been, also in a way, a labour of love for which the Dravida country is your debtor Did Government give you no more help?

* * * *

நான் கேட்டுக்கொள்ளாமலும் அவர்கள் எனக்குத் தெரிவியாமலும் என்னைப்பற்றி, டைரெக்டர் Mr Stone துரையவர்களுக்கு எழுதினார்கள் ; தமக்கு Mr Stone துரையவர்கள் எழுதிய லிகிதத்தைப் படித்துப்பார்க்கும்படி எனக்கு அனுப்பினார்கள் அதில் Mr Stone துரையவர்கள்,

Old College
28-11-15

Dear Mr Le Fanu

* * * *

As regards Ramanujachariar, I don't think he has been badly treated over his book and since we adopt the plan of leaving local boards and other school Managers to buy the books they think they need, I am afraid I cannot do anything more for him If the well-to-do people of the country won't support their own literature what can we do?

* * * *

என்று எழுதியிருந்தார்கள் இவற்றால், ஸ்ரீ மஹாபாரதத்தில் Le Fanu துரையவர்களுக்கிருந்த பேரன்பு நன்கு விளங்கும் அவர்கள் மஹாபாரதப்பதிப்பை முடித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்று மிக்க ஆவலுள்ளவர்களாயிருந்தார்கள் அவர்களுக்கு இதனை முடித்துக்காட்டும்படியான நல்லூழ் எனக்கு இல்லாமற்போயிற்று.

ஸ்ரீமான, Thomas Brown துரையவாகள, நீலகிரியைசசோநத கூனூரில பெரிய காபி டீத தோடடஙகளுககுச சொநதககாரா அவாகள இநத மஹாபாரத விஷயததை Madıas Maıl இல பாாதது எனககு எழுதி அதுவரையில வெளிவநதுளள புஸதகங களை விலைககு வாஙகிககொணடதுமலலாமல, ரூ 25 நனகொடை யுமளிததாாகள கூனூரிலிருநத இநதுகனவானகளுககு இதைப பறறிச சிபாாசுசெயதாாகள நான நீலகிரிககுப போயிருநத போது, எனனைத தமமுடைய தோடடததிறகுவருவிததது மிக உபசரிதது அனுபபினாாகள அவாகள இருநதவரை இநத மஹா பாரதம நடைபெறுவதை அடிககடிவிசாரிதது எழுதி எனககு ஊககமளிததுவநதாாகள அவாகளுடைய லிகிதஙகளில ஒனறு வருமாறு —

‘ *Glendale Cottage, Coonoor* *30-1-1914*

* * * *

Please send me the 18 volumes now ready and book me for copy of the remaining volumes to be issued, for which I enclose cheque for Rs 20 for credit against cost Aside from this, I should be glad to donate Rs 25

* * * *

I will call the attention of my Indian friends in Coonoor, to the work and trust that the little station will not be behind others in supporting you ’

Rev-E M. Macphail துரை C I, E, C B E, M A, D D அவாகள, மயிலாபபூா அடவொகேட ஸ்ரீமான K V கிருஷண ஸவாமி ஐயரவாகளுடன ஒருஸமயம வாாததை சொலலிக கொணடிருககையில இநத மஹாபாரதப பதிபபைப பறறிப பிரஸதாவம வநததாம அபபொழுது கிருஷணஸவாமி ஐயரவா கள மஹாபாரதப பதிபபின பெருமையையும ஶ்ரமததையும எடுததுச சொலல, துரையவாகள, அவறறை முழுதும மனததில வாஙகி அஙகீகரிதது, யூனிவாஸிடியிலிருநது போதுமானபொரு ளுதவி செயயவேணடுமெனறு சொனனாாகளாம அதனை, கிருஷ ணஸவாமி ஐயரவாகள எனககுத தெரிவிதது, யூனிவாஸிடிககு ஒருவிணணபபம செயதுகொளளுமபடி சொனனாாகள நான, ‘முனனொருமுறை, ஸ்ரீமான Sir K ஸ்ரீநிவாஸ ஐயஙகாரவாகள

யூனிவர்ஸிடி Vice chancellor ஆக இருந்தபொழுது அவர்களைப் பார்த்தேன் அவர்கள், 'யூனிவர்ஸிடியில் ஏதாவது உதவிகிடைத்ததா?' என்று தாமாகக் கேட்டார்கள் நான், 'இல்லை' என்று சொன்னேன் அவர்கள், 'இதுஸமயம் மனுக்கொடுங்கள் நான் நிச்சயமாக உதவிகிடைக்கும்படி செய்கிறேன்' என்று சொன்னார்கள் அவர்கள் நிர்ப்பந்தமாகச் சொன்னதன்மேல் யூனிவர்ஸிடிக்கு ஒருமனு எழுதிப்போட்டுவிட்டு, அதுவிஷயத்தை ஐயங்கார்வர்களுக்கும் எழுதியிருந்தேன் அவர்கள் 15-7-1922இல் யூனிவர்ஸிடி ஆபீஸிலிருந்து ஓர் உத்தரவு அனுப்பினார்கள் அது வருமாறு —

'The syndicate regrets that it has no funds available for the purpose of such a grant'

நான் ஐயங்கார்வர்களுக்கு நேரில் எழுதிய லிகிதத்துக்கு, சிலவாரங்கள் கழித்து, 6-8-22 இல், அவர்கள் ஜாகையிலிருந்து,

'Dear Mr Ramanujachariar,

I beg to acknowledge the receipt of a copy of a letter from you to the Registrar asking for aid of the University to complete the printing and publication of your Translation of the Mahabharatha It will have the careful consideration of the syndicate

Yours sincerely,'

என்று எழுதினார்கள் ஆதலால், யூனிவர்ஸிடியில் ஒருதவியும் கிடைக்காது' என்று சொன்னேன்

ஸ்ரீமான் K V கிருஷ்ணஸ்வாமி ஐயர்வர்கள், 'அப்படியன்று Rev Macphail துரையவர்கள் இந்த விஷயத்தில் மிக்க அனுகூலர்களாக இருக்கிறார்கள் இதற்காக ஒரு பெருந்தொகை கொடுத்து உதவிசெய்யவேண்டுமென்று சொன்னார்கள் ஆதலால், இந்தமுயற்சி வீண்போகாது' என்றும், 'அவசியம் விண்ணப்பம் செய்துகொள்ளுங்கள்' என்றும் வற்புறுத்திச் சொன்னார்கள் பிறகு, நான் ஒருவிண்ணப்பம் செய்துகொண்டேன் அது மீட்டிங்குக்கு வந்தபோது, யூனிவர்ஸிடிமெம்பர்கள் நன்றாக ஆலோசித்து, ரூ 1000 நன்கொடை கொடுப்பதென்றும் அதனை மஹாபாரதம் பூர்த்தியானபிறகு கொடுப்பதென்றும் முடிவுசெய்தார்கள் இப்பால், சென்றவருஷத்தில், அவர்கள் அனுமதிசெய்திருக்கிற நன்கொடை இந்த மஹாபாரதத்தின்

பெருமைக்குச் சிறிதும் போதாதென்றும் மேற்கொண்டு அதிக மான உதவிசெய்ய வேண்டுமென்றும் அதனை இந்த மஹாபாரதப் பதிப்பை நடத்துவதற்கு அனுகூலமாகும்படி இப்பொழுதே கொடுக்க வேண்டுமென்றும் யூனிவர்ஸிடிக்கு மனுச்செய்து கொண்டேன் திரிசிரபுரம் ஸெண்டு ஜோஸப் காலேஜ், Prof. Rev P Carty S J B Sc, D D அவர்கள் இதைப்பற்றி Senate-இல் பிரேரபணை செய்தார்கள் இந்தியகனவான்கள் பலர் இதனை ஆதரித்துப்பேச, பின்னும் ரூ 1000 கொடுப்ப தென்றும் அதனை இப்பொழுதேகொடுத்து உதவுவதென்றும் உத்தரவளித்தார்கள் இந்தப்பேருதவி செய்ததற்காக யூனிவர் ஸிடிக்கு நான் மிகவும் நன்றிபாராட்டுகிறேன்

இன்னமும் பல ஐரோப்பியப்பாதிரிமார்கள் தங்கள் பள்ளிக் கூடங்களுக்காகவும் தங்களுடைய சொந்தத்திற்காகவும் தனித் தனி புஸ்தகங்கள் வாங்கிக்கொண்டார்கள் Rev எல்வின், Rev ஷேமே, Rev போஸிங்கா, Rev பார்க்கர், Rev ஞானப்பிரகா சம், Rev கன்னிகேசர், Rev மேரி ஆரோக்யநாதர் முதலான பலபாதிரிமார்கள் ஸ்ரீ மஹாபாரதத்தை மிகவிரும்பி வாங்கிக் கொண்டார்கள் இவர்களுள், Rev எல்வினும் Rev ஷேமேயும் Rev பார்க்கரும் Rev கன்னிகேசரும் தமக்காகவும் தம்மைச் சேர்ந்தவர் சிலருக்காகவும் சிலபிரதிகள் வாங்கிக்கொண்டார்கள் இவர்களுள் சிலர் அடிக்கடி லிகிதம் எழுதி விசாரிப்பார்கள்

ஆடுதுறை நோற்கிடங்கு, ஜனப, M G முகம்மது அப் துல்லாஸாஹிப பஹதூர் அவர்கள் பலஸமயங்களில் பொருளுதவி செய்தார்கள் சென்னை தாருல இஸ்லாம பத்திராதிபர், ஜனப, B தாவுதஷா ஸாஹிப பஹதூர் B A அவர்கள் இந்த மஹா பாரதம் தொடங்கியகாலத்துத் தாம் கையொப்பம்செய்தும் பல கையொப்பங்கள் சேர்த்துக்கொடுத்தும் உதவினார்கள்

இதிலிருந்து, இந்தமஹாபாரதப்பதிப்பு அந்தவகையாருக்கு உபயோகப்படக்கூடுமானல் அவர்களால் எவ்வளவு உதவி கிடைத் திருக்குமென்பதையும் அதனுல் எனக்கு எவ்வளவு ஶ்ரமம் குறைந்திருக்குமென்பதையும் நான்தெரிவிக்கவேண்டியதில்லையே இந்தக் கனவான்கள் வேறு மதஸ்தர்களாயிருந்தும் பொது நோக்கத்துடன் கார்யத்தின் ஶ்ரமத்தையும் பெருமையையும் நினைத்து உதவி செய்ததைப் பெரிதும் பாராட்டுகிறேன்

Hindu, Madras Mail, சுதேசமித்திரன் முதலிய பல ஸமாசார பத்திரிகைகள் இதுவிஷயமாக ஆதரித்துவருகின்றன. அவைகளுள், ஹிந்துபத்திரிகையினுடைய உதவி மிகப்பெரிது. அதன் ஆசிரியர், ஸ்ரீமான் A. ரங்கஸ்வாமி ஐயங்காரவர்களும் சொந்தக்காரர்களாகிய ஸ்ரீமான் K. ஸ்ரீநிவாஸ ஐயங்காரவர்களும் ஸ்ரீமான் K. கோபால ஐயங்காரவர்களும் பத்திரிகையில் ஸ்ரீ மஹாபாரதத்தைப்பற்றி அடிக்கடி பாராட்டி விமர்சனங்கள் எழுதுவதும் விளம்பரம் செய்வதுமல்லாமல், நன்கொடையளித்தும் ஆதரித்துவருகின்றனர்.

இந்த மஹாபாரதப் பதிப்புவேலை, முதலில் வைஜயந்தி என்னும் அச்சுக்கூடத்தில் தொடங்கப்பெற்று, பிறகு, பல அச்சுக்கூடங்களில் நடந்துவந்து, கடைசியாக, கேஸரி அச்சுக்கூடத்தில் நிறைவேறியது. இதனை முடித்துக்கொடுக்கும்புண்ணியம் இந்த அச்சுக்கூடத்திற்கே இருந்ததுபோலும். இந்தக் கேஸரி அச்சுக்கூடத் தலைவர் ஸ்ரீமான், C. ஸுந்தரமையரவர்கள் இந்த வேலையை மிக்க ஶ்ரத்தையுடன் நடத்திக்கொடுத்தார்கள்.

அப்படியே, இந்த மஹாபாரதம் பைண்டு செய்துகொடுத்த பைண்டர்களும் பலர். இப்பொழுது, சில வருஷங்களாக, சென்னை ஜயகரம் கம்பெனி சொந்தக்காரர் ஸ்ரீமான் C. முருகேச முதலியாரவர்கள் புத்தகங்களை நம்பிக்கைக்கிடமாக நன்கு பைண்டு செய்து கொடுத்துவருகிறார்கள்.

மேலேசொல்லியபடி பலவகைகளிலும் உதவிசெய்து ஆதரித்து, ஶ்ரமஸாத்யமும் மிக்கபுண்யத்தைத் தருவதுமான இந்த ஸத்காரியத்தை நிறைவேற்றிய மஹோபகாரிகளுக்கு நான் என்றும் நன்றி பாராட்டக் கடமையுற்றிருக்கிறேன். அவர்களுக்கு ஸ்ரீ கண்ணபிரானுடைய பேரருளால் எல்லாநன்மைகளும் மேன்மேலும் பெருக உண்டாகவேண்டுமென்று பலமுறை பிரார்த்திக்கிறேன்.

எடுத்துக்கொண்ட காரியம் மிகப்பெரிதும் பெரும்பொருட்செலவினால் நிறைவேறக்கூடியதும் பல வருஷங்களில் நடந்துவந்ததுமாகையால், பலதனவான்களுடைய பேருதவி இன்றியமையாததாயிருந்தது. ஆரம்பமுதல் பூர்த்தியாகிறவரையில் மொழிபெயர்ப்புக்காகப் பண்டிதர்களுக்குக் கொடுத்ததும், சில பாகங்களை இரண்டுமுறை மூன்றுமுறை மொழிபெயர்க்கவும் சோதிக்கவும் நேர்ந்ததனாலுண்டான அதிகச்செலவும், மொழிபெயர்ப்பை

மூலத்தோடு ஒப்பிடுகிற பண்டிதர்களுக்கும் கூட இருந்து உதவி செய்கிற மற்றவர்களுக்கும் கொடுக்கும் மாதவாரிச் சம்பளமும், காகிதவிலையும், அச்சுக்கூலியும், பயிண்டுக்கூலியும், விளம்பரச்செலவும், வெளியூர்களுக்குப்போய் மஹாபாரதத்தைப்பற்றிப்பிரசாரம் செய்து கையொப்பங்களைச் சேர்த்துவந்த ஏஜண்டுகளுக்குச் சம்பளம் படிச்செலவுகளும், வாங்கிய கடனுக்கு வட்டியும் முதலாகப் பலவகைகளிலும் பெருந்தொகை செலவாயிற்று ஸுமார் ராகக் கணக்குப் பார்த்ததில், ரூ 1,35,000-த்துக்குமேல் செலவு தெரிகிறது இந்த வேலையைத் தொடங்கிச் சில வருஷங்களுக்குள், மொழிபெயர்ப்பு வித்தம்செய்வதற்கும் ஆரம்பச்செலவுகளுக்கும் சில ஸஞ்சிகைகள் அச்சிடுவதற்குமாக ரூ 10,000-த்துக்குமேல் கடன் வாங்கவேண்டிற்று அதற்கு, ஸுமார் 22 வருஷமாக ஸாதாரணமான வட்டி என்ன ஆயிருக்குமென்பது நான் தெரிவிக்கவேண்டியதில்லை நான் பெரும்பாலும் பாங்குகளிலேயே கடன்வாங்கி 3 மாதத்துக்கொருமுறை வட்டிகொடுத்து வந்தேன் இதனால், எவ்வளவு வட்டி வளர்ந்திருக்குமென்பது,பொருளை வட்டிக்குக் கொடுத்து வாங்கிப் பெருக்கியிருக்கிறவர்களுக்கும் என்னைப்போலப் பெருந்தொகை கடன்வாங்கிப் பலவருஷங்கள் வட்டி கொடுத்து நஷ்டத்தையடைந்தவர்களுக்குமே தெரியும் இதற்குப் புஸ்தகவிலையினாலும் நன்கொடையினாலும் என்னுடைய இதர வரும்படிகளாலும் ஈடான் துபோக, பாக்கி ரூ 15,000 என் கைப் பொறுப்போடு இந்த மஹாபாரதம் பூர்த்தியாகியிருக்கிறது, மஹாபாரதப்பதிப்பை மேற்கொண்டது எனக்கு இவ்வளவு ஶ்ரமத்துக்கும் நஷ்டத்துக்கும் காரணமானாலும், அதனால், நான் பெறற்கரும் பேறு பெற்றவனுக்கவே என்னை நினைக்கிறேன்

‘நானந்த வைகுந்த நாடெய்தி வாழிலென ஞாலத்தனறி
ஈனந்த வாத நிரயத்து வீழிலென யானடைந்தேன்
கோனந்தன் மைந்தனை நான்முகன் தந்தையைக் கோயிலச்
தானந்த னையெனக் காராவமுதை யனந்தனையே’

என்றபாடலை மனத்தினுள் அடிக்கடி நினைத்துப் பெரிதும் இன்புறுகிறேன்

ஸமாசாரபத்திரிகைகளில் பிரசுரம் செய்ததனாலும் ஏஜண்டுகள் வெளியூர்களுக்குப் போய்ச் சேர்த்ததனாலும் பிறவழியாலும் சேர்ந்த கையொப்பக்காரர்களின் தொகை தொடர்ச்சியாக ஒரே

ாதிரி இலலை ஒரு காலததில 800 கையொபபததுககுமேல
ேசாநதன ஆனுல, பலா தொடாசசியாக வாஙகிககொளளவிலலை,
அதனை முனனாத தெரிவிககவுமிலலை அதனுல, ஒவவொரு ஸஞ
சிகையும வெளிவருமபோது நூறறுககணககான V P- கள,போஸ
டேஜ நஷடததுடன, திருமபிவநதுவிடடன ஸமீபததில அனுப
பிய சச-வது ஸஞசிகையைப பலா திருபபியிருககிருாகள உறு
வருஷகாலமாகப பொறுமையோடு சஙு-வது ஸஞசிகைவரையில
வாஙகிவநதவாகள, சச-வது ஸஞசிகையில திருபபிவிடடிருககிருா
கள இநதக கடைசி ஸஞசிகையாகிய சடு-வது ஸஞசிகை அனுப
புமபோது எததனை கையொபபககாராகள திருபபுவாாகளோ
தெரியவிலலை கையொபபககாராகள உறுதியாக இலலாமையினு
லுணடாகிற அஸெளகாயம மிக அதிகம இபபொழுது ஸஞசிகை
யாக வாஙகிககொளளுகிற கையொபபஙகள 250-ககு உடபடடும,
பயிணடு புஸதகமாக வாஙகிககொளளுகிற கையொபபஙகள
250-ககு உடபடடுமே இருககினறன

இநத உததமோததமமான ஸதகாரியததுககு இடையூறு
செயதவாகளும, நான இநத மஹாபாரதததை ஏதோ ஒரு லாபஙு
கருதித தாமதிததுவருகிறேனெனறுசொலலி இதனை ஆதரிபபு
வாகளுடைய மனததை வேறுபடுதத முயனறவாகளும சிலா
அவாகளுடைய முயறசி, இநதககாாயததில அபிமானமுளள உப
காரிகளுடையமனததை வேறுபடுததாவிடடாலும, அவாகள
இநதவிஷயததைபபறறி எனனைக கேடகுமபடிசெயதது அதறகு
விவரமான ஸமாதானம இநத வனபாவம முதறபாகம முகவுரை
யில தெரிவிததிருககிறேன

இதுமாததிரமனறி, தாமேகேடடுப புஸதகஙகளை வாஙகிக
கொணடு பணஙகொடாமல எனனையும எனனுடைய ஏஜணடுகளை
யும பலமுறை அலையவைததவாகளும, நனகொடையளிததல முத
லிய உபகாரஙகளைசசெயவதாகத தாமேசொலலி, பிறகு கேடட
போது, எனனையும மஹாபாரதததையும பலபடத தூஷிததவா
களுமாகிய சில கனவானகளுமுணடு தனிததனி கையொபபக
காராகளலலாமல, பொதுஸதாபனஙகளான சில ஜிலலாபோாடுக
ளும தாலூகாபோாடுகளும முனிஸிபாலிடிகளும முழுபபுததகமும
வாஙகிககொளளக கொடுதத உததரவை மாறறி இடையிடையே
நிறுததிவிடடன மறறும பலவகையில இடையூறுசெயதவாகளும
உணடு உததமோததமமான இநதப பெரியகிரநதததில அவா

களின பெயாகளை வெளியிட விருபபமிலலாமையால இஙகே
தெரிவிககவிலலை இபபடிச சிலா இடையூறு செயத காலஙகளில

'மெயவருததம பாராா பசிநோககாா கணதுஞசாா
எவவெவாதீமையும மேறகொளளாா—செவவி
அருமையும பாராா அவமதிபபுமகொளளாா
கருமமே கணணாயினாா'

எனனும அருமைச செயயுளை அடிககடி நினைதது மனததைத
தேறுதல செயதுகொணடு காரியததை விடாமல செயதுவநதேன
சிலா பொறாமை காரணமாகச்செயத இடையூறுகள எனககு
நனமையாகவே ஆயின அனுகூலகாலததில நஞசும அமுத
மாகுமனறோ? இவவளவு அசௌகாயஙகளும இடையூறுகளும
இருநதும இநதநறகாரியம நிறைவேறியதனால, ஒருகாரியம நிறை
வேறககூடிய நறகாலம வநதுவிடடால, கடவுளருளால, எபபடி
யும நிறைவேறவே செயயுமெனபது நனகு விளஙகுகிறது

இஙகே தெரிவிககவேணடிய மறறொருவிஷயம உணடு
உணமைகூறுவதில அசசமும லஜஜையும அடைய வேணடா
வாகையால அதனையும இஙகே கூறுகிறேன வெளி உதவிகள எவ
வளவிருநதாலும மனம அமைதியாயிராவிடில ஒரு பெரிய காரி
யததைத தொடஙகி நிறைவேறறுவது சிறிதும இயலாததாம
சிறிதும கவலையினறி மனஅமைதியோடு வேலைசெயயுமபடி என
னுடைய மனைவியும சிரஞசீவி குமாரனும குறிபபறிநது நடநது
வருகிறாாகள அதனாலேயே, நான இவவளவு இடையூறுகளுககும
பாரமஙகளுககுமிடையிலும குடுமபக கவலையினறி இநதப பெரும
காரியததைச்செயது நிறைவேறறுவதறகுச் சகதியுளளவனானேன
என மனைவி, பெருமபாலும பெணபாலாாககு இயறகையாகச
சொலலுகிறபடி, விலையுயாநத ஆடையணிகள வேணடுமெனறும
எனககு பாரமம கொடுதததிலலை தன தநதையாரால கிடைதத
நிலததின வருமபடியை இவவளவெனறு தெரிநதுகொளளுதறகும
விருமபினதிலலை அநத வருமபடியையும நான இநத மஹாபாரதப
பதிபபுககே உபயோகமாகுமபடி செயதுவருகிறேன என்னு
டைய குமாரன சிரஞசீவி M R ராஜகோபாலன, 1921-ஆம
வருஷத தொடககததிலிருநது இநத மஹாபாரதப பதிபபில
தான செயயககூடிய வேலைகளைச செயதுவருகிறான அவன
சென்னையில Messrs லாஙகமனஸ கரீன கமபெனியில ஒரு நல

வேலையிலிருநதவன, 1929 ஹு ஸெபடமபாமீ நான மயிலாபபூரை விடடு மணலூருககு வநதபோது, எனனுடைய சரீரததளாசசி யைப பாாதது என ஸமீபததில இருககவேணடுமெனறு விருமபித தனனுடைய வேலையை ராஜீநாமா செயதுவிடடு, எனனேடுகூட வநதுவிடடான புஸதகபபதிபபு ஸமபநதமான காரியஙகளை எனக குச சிறிதும கவலையிலலாமல தானே பொறுததுப பாாததுக கொளளுகிறுன நான இவனுககுச செயதிருககிற அனுகூலம, இருநத வேலையை விடசசெயதநோடு கடனமுதலிய சில அஸெள கரியஙகளுககும உளளாககியிருபபதே இநத இருவரும நலல கா ரியததுககாகத தஙகள ஸெளகாயஙகளை விடடவாகளாயிருததலால, ஸாவேசுவரன, 'நஹி கலயாணககுத கசசித துாகதிம தாத கசசதி' எனறு தானே சொலலியதுமலலாமல, தான சொலலியது தவறினும தன பகதன சொனனதைதத தவருமல நிறைவேறறு வது தனனுடைய கோடபாடாதலால, 'மே பகத: ப்ரணஶ்யதி' எனறு, முமமைநெடுமபிறவியினும பிரி யாளுகித தொணடு புரிநதுவருகிற பரமபகதனுன அாஜுனனைக கொணடு உறுதி கூறுவிததுமிருததலால, இவாகளுககு ஸகல க்ஷேமஙகளையும அளிததுக காபபாறறுவானெனறே நமபுகிறேன

இநத மஹாபாரதமொழிபெயாபபின வரலாறுமுதலியவை ஆதிபாவததினுடைய முகவுரையிலாவது கடைசிபபாவததினு டைய முகவுரையிலாவது இருககவேணடும ; ஆனுல, ஸஞசிகைவரி சையில இநத வனபாவம கடைசியாக முடிநதமையாலும, நூல முறறுபபெறறபிறகே அது நடநதது முதலிய விவரஙகளைத தெரி விததலகூடுமாதலாலும, இஙகே வைககபபெறறன

இபபடி பலவிஷயஙகளை இஙகு விவரிதது எழுதியது அநா வசியம என்று சிலருககுத தோனறலாம இதுமாததிரமனறு மஹாபாரதமும இநதமொழிபெயாபபுபபணியுமே அநாவசிய மெனறு சிலா சொனனதுணடு அவாகளைககுறிதது இது எழு தபபடடதனறு அவாகளுககு இவறறினபெருமை எனனதெரி யும? 'செயதறகு அரியதெனறும முறறுபபெறுதெனறும பலரால் சொலலபபடடதான இபபெருஙகாரியம எபபடித தொடஙகபபெற றது, எபபடி நடநதது, எபபடி முறறுபபெறறது' எனனும வர லாறறைத தெரிநதுகொளளுவதில விருபபமுடைய அபிமானிகள சிலா இருககிறுாகள, தேசம விசாலமானதால மறறும பலா

இருப்பார்கள், காலம் முடிவில்லாததாகையால் இனியும் பலர் உண்டாவார்கள். அவர்களுக்காகவே இது எழுதப்பெற்றது.

பல தக்கோர்கள் இதனை உள்ளபடி நன்கு மதிக்கிறார்களென்பதே நானடைந்த ஶ்ரமங்களுக்குப் பரிஹாரமாயிருக்கிறது. பல பெரியோர்கள் எழுதியகடிதங்கள் பலவற்றை அபிப்பிராயபுஸ்தகத்தில் தனியே பதிப்பித்திருக்கிறேன். ஸ்ரீமான், Right Hon'ble V. S. ஸ்ரீநிவாஸசாஸ்திரிகளவர்கள் P. C. எழுதிய லிகிதம் ஒன்றை மாதிரிக்காக இங்கே தெரிவிக்கிறேன்.

'MY DEAR MR. RAMANUJACHARYA,

I am highly honoured by your letter. But, how to answer it is a puzzle.

Your enterprise is great. In the literary world it would be hard to beat. If, being so near completion, it did not actually reach it, the Tamil speaking community would incur great censure. Nor could it escape blame wholly if you found yourself at the end a broken man, dependent on chance for your livelihood. In a world where desert and recompense were justly proportioned, service like yours would be rewarded by an adequate pension and the plaudits of a grateful and admiring public. Your expectations, however, are modest, and I would fain persuade myself they would be fully realised.

Believe me, in genuine appreciation of your courage, piety and self-sacrifice,

ROYAPETTA, MADRAS, 14—4—29

Yours very sincerely,
V. S. SRINIVASAN.'

ஸ்ரீமஹாபாரதம் உலகத்தில் மிகப்பெரிதென்பது எல்லாராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது. இதில், நூற்றுக்கணக்கான கிளைக்கதைகள் உள்ளன; தேவர்கள் முனிவர்கள் அரசர்கள் முதலானவர்களுடைய பெயர்கள் ஆயிரக்கணக்காக வந்துள்ளன. ஒரேபெயர் பலருக்கு வழங்குகிறது. ஒருவருடைய சரித்திரம், பல இடத்தில் வந்திருக்கிறது. ஓரிடத்தில் சொல்லியிருப்பதற்கும் மற்றோரிடத்தில் சொல்லியிருப்பதற்கும் சில வேறுபாடுகள்

உள்ளன இந்தமஹாபாரதமுழுமையும் பலமுறைப்படித்தாலும் விஷயங்கள் ஞாபகத்திலிருப்பது அரிது இவற்றையெல்லாம் ஒழுங்காக எளிதில் தெரிந்துகொள்ளுவதற்கு அபிதானவிளக்கமும் மற்றும் சிலகுறிப்புகளும் இருப்பது பெரிதும் உபகாரமாகும் ஆனால், இந்தமஹாபாரதத்தினுடைய அபிதானவிளக்கம் முதலியன வேறு சிலபுஸ்தகங்களிற்போலச் சிலநாளில் செய்யக்கூடியவை யல்ல ஒரு நூலை மொழிபெயர்ப்பதாயின் சிறிதுசிறிதாக மொழி பெயர்த்துக்கொண்டே வெளியிடலாம் இந்த அபிதான விளக்கம் முதலியவை அகராதிவரிசையில் பதிப்பிக்கப்படவேண்டு மாகையால் முழுதும்செய்து விதத்தமாக வைத்துக்கொண்டுதான் அச்சிடத்தொடங்கவேண்டும் அதற்கு, உ-வருஷமவரையில் செல்லும் அதற்குத்தக்க பொருளுதவியில்லாமல் அது நிறைவேறுவதன்று நான் இந்தமஹாபாரதப்பதிப்பை மேற்கொண்டு பலவகை ஶ்ரமங்களை அடைந்ததோடு பொருள் நஷ்டத்தையும் அடைந்துவிட்டமையால், இந்தவேலையை மேற்கொள்ள அசக்தனாக இருக்கிறேன் நமது கவர்னமெண்டாரோ ஸர்வசாஸ்திரசங்கத்தாரோ, அல்லது, தேசாபிமானமும் பாஷாபிமானமும் வாய்ந்த கொடையாளிகளான செல்வவான்களோ அதற்குவேண்டிய பொருளுதவிசெய்து ஆதரிக்க முன்வருவார்களானால் அதேவேலையாக இருந்து விரைவில்செய்து நிறைவேற்ற ஸித்தனாக இருக்கிறேன் இந்த அபிதானவிளக்கம் முதலியவை மஹாபாரதத்துக்குமாத்திரமல்லாமல், மற்ற இதிஹாஸபுராணங்களைத் தெரிந்து கொள்வதற்கும் மிக உபயோகமானவையென்பதை ஒருவரும் மறுக்கமாட்டார்கள் எத்தனையோ மடாதிபதிகளும் சுதேசமன்னர்களும் ஜமீன்தார்களும் பெரிய மிராசுதார்களும் கோடிக்கணக்கான செல்வம் வாய்ந்த வியாபாரிகளும் நிரம்பிய நமது தமிழ் நாட்டிற்கு இது ஒரு பெரிய காரியமன்று எல்லாம் வல்ல கடவுள் இதனையும் நிறைவேற்றியருளவேண்டும்

தோன்றுத்துணையாயிருந்து இந்த அரிய பெரிய ஸத்கைங்காயத்தை என்னைக்கொண்டு நிறைவேற்றிக்கொண்டதற்காக ஸர்வேஶ்வரனுடைய திருவடிகளில் பலமுறை வணங்குவதோடு, இன்னும் நான் செய்ய எண்ணியிருக்கிற ஸத்காரியங்களை நடத்தி இனிது நிறைவேற்றியருள வேண்டுமென்றும் பலமுறை பிரார்த்திக்கிறேன்

ஸ்ரீ:

முகவுரை.

வீறறிருந தேழுலகும தனிககோலசெலல வீவிலசீா
ஆறறலமிக காளுமமமானை வெமமா பிளநதான தனனைப
போறறியெனறே கைகளாரத தொழுது சொலமாலைகள
ஏறறநோறறேற இனியென னகுறை யெழுமையுமே

எனறும ஒனருகி ஒததாருமிககாாகளும தனதனககு
இனறிநினருனை யெலலாவுலகும உடையான தனனைக
குனறம ஒனருல மழைகாததபிரானைச சொலமாலைகள
நனறுசூடடும விதியெயதினம என்ன குறைநமககே

எனனெஞசத துளளிருநதிங கிருநதமிழநூ லிவைமொழிநது
வன்னெஞசத திரணியனை மாாவிடநத வாடடாறறுன
மனனஞசப பாரததததுப பாணடவாககாப படைதொடடான
நனனெஞசே நமபெருமான நமககருளதான செயவானே

பிரியாதாட செயயெனறு பிறபபறுததா ளறகொணடான
அரியாகி யிரணியனை யாகங்கீள டானனறு
பெரியாககாட படடககால பெறுதபயன பெறுமாறு
வரிவாளவா யரவணைமேல வாடடாறறுன காடடினனே.

(திருவாயமொழி)

60, டபீா மேலததெரு,
குமபகோணம
15—2—1932

இஙஙனம,
ம. வீ. இராமானுஜாசாரியா.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ மஹாபாரதம்.

வனபர்வம்.

விஷயஸூசிகை

ஜடாஸுரவதபர்வம்

யக்ஷயுத்தபர்வம்

அத்யாயம் பக்கம்.

நிவாதகவசயுத்த பர்வம்

விஷய ஸூசிகை

ஆஜகரபர்வம்

அத்யாயம்.		பக்கம்
181	மலைபபாமபு தான மலைபபாமபானதறகுக காரணததைப பீமனுககுச சொலலியது	656-658
	பீமன மலைபபாமபின வாயிலிருநது அசையமாடடாமல புலமபியது	658-659
	யுதிஷடிரா துாநிமிததஙகளைக கணடு பீமனைத தேடி அவன மலைபபாமபினால பிடிககபபடடிருநததைக கணடது	659 660
182 - 183	யுதிஷடிரருககும மலைபபாமபுககும ஸமவாதம	661-662
	ஸாபபததின வினாவும யுதிஷடிராவிடையும	662-664
	யுதிஷடிராவினாவும ஸாபபததினவிடையும	665-669
	விமானமவநததும, நகுஷன ஸவாககஞ செனறதும	669
	மார்க்கண்டேயஸமாஸ்யாபர்வம்	
184	யுதிஷடிராமுதலியவாகள காாகூடிாகாலஙகளை தவைத வனததிலகழிததுக காமயகவனம செனறது	670-671
185	கணணபிரான ஸதயபாமையுடன காமயகவனமவநது பாணடவாகளுடன அளவளாவியது	672-676
	மாாககணடேயா வநது பூஜிககபபெறறதும, கோவிநதா பூாவகதைகளைச சொலலுமபடி அவரை வேணடினதும	676
	நாரதாவநததும, பாணடவாமுதலியோா அவரைப பூஜிததநும	676
	நாரதா மாாககணடேயரைக கதைசொலலச சொலலியது	676 677
186 - 233	மாாககணடேயா யுதிஷடிரா முதலியவாகளுககுக கதைசொலலியது	678-886
	பணடைககாலதது மனிதரும பிறகாலதது மனிதரும	678-679
	அஜஞானிகளினகதியும ஞானிகளினகதியும	679-681
	அரிஷடநேமிமுனிவா மரிததவரைப பிழைபபிததது, மிருதயுபயமிலலாமலிருததறகுரிய ஒழுககஙகளும	682-684
	பிருதுசகரவாததியின அஸவமேதயாகமும, அதரிககும கௌதமருககும விவாதமும	685-688
	அதரிமுனிவா பிருதுவினிடம பொருள பெறறது	688
	தானம அகனிஹோதரம மோகூம முதலியவறறைப பறறித தாாகூயருககும ஸரஸவதிககும ஸமபாஷணை	689-693
	முதலில ஸவாககமபோகிறவன	689
	விஷணு வைவஸவதமனுவுககுப புதரரானதாகிய மதஸயோபாகயானம	693-698

விஷயஸூசிகை.

விஷய ஸூசிகை.

அ   விஷய ஸூசிகை

அத்யாயம்   பக்கம்

அத்யாயம் பக்கம்.

அத்யாயர்.		பக்கம்
	திரௌபதி பதிவ்ரதாதர்மத்தை ஸத்யபாமைக்குக் கூறியது	887-892
	ஸத்யபாமை தன்னை மன்னிக்கும்படி திரௌபதியை வேண்டினது	892
235	திரௌபதி, கிருஷ்ணனிடம் நடந்துகொள்ளவேண்டிய முறையை ஸத்யபாமைக்குக் கூறியது	892-894
236	ஸத்யபாமை திரௌபதிக்கு இன்சொற்கூறியது	894 895
	கிருஷ்ணன் ஸத்யபாமையுடன் த்வாரகைசென்றது	896

கோஷயாத்ராபர்வம்

237	பிராம்மணன் பாண்டவர்களின் வரலாற்றைத் திருதராஷ்டிரனுக்குக் கூறியது	897
	திருதராஷ்டிரன் பாண்டவர்களின் ச்ரமத்தைக் கேட்டுப் புலம்பியது	897-900
238	தன்செல்வத்தைக் காட்டிப் பாண்டவர்களுக்கு மன வருத்தத்தை உண்டுபண்ணுவதற்காகத் த்வைதவனத்துக்குப் போகும்படி கர்ணனும் சகுனியும் துரியோதனனை ஏவியது	900-902
239	துரியோதனன் த்வைதவனஞ்செல்ல உபாயங்கேட்டதும், கர்ணனும் சகுனியும் கோஷயாத்ரையை உபாயமாகக் கூறியதும்	903 905
240	துரியோதனன் கோஷயாத்ரைக்கு அனுமதிகேட்டதும், திருதராஷ்டிரன் மனமில்லாமலே அனுமதிகொடுத்ததும்	905-907
	துரியோதனன் பரிவாரங்களுடன் த்வைதவனஞ்சென்று அரசிதில வஸித்தது	907
241	துரியோதனன் பசுக்களைக் கணக்கிட்டதும், வேட்டையாடியதும் .	908-909
	துரியோதனன் விடுதிகளமைக்கச்சொல்லியதும், வேலைக்காரர்களைக் கந்தர்வர்கள் தடுத்ததும்	909
	துரியோதனன் கந்தர்வர்களை ஓட்டும்படி படைவீரர்களுக்குச் சொல்லியதும், அவர்கள்போய்க் கந்தர்வர்களின் சொல்லால் திரும்பிஓடியதும்	910
242	கௌரவர்களுக்கும் கந்தர்வர்களுக்கும் யுத்தமும், கர்ணன் தோற்றோடியதும்	911-914
243	சித்ரஸேனன் துரியோதனனைப் பிடித்துக்கட்டித் தன் தேரிலேற்றியது ..	914-915

அத்யாயம்		பக்கம்
	மற்றக்கந்தர்வர்கள் துச்சாஸனன் முதலியவர்களையும் ராஜமஹிஷிகளையும் பிடித்தது	915
	சேனைவீரர்கள் யுதிஷ்டிரரிடம் வந்து முறையிட்டதும், பீமன் கந்தர்வர்களின் செயலைக் கொண்டாடியதும்	915-916
244	யுதிஷ்டிரர் கௌரவர்களை அவச்யம் விடுவிக்கவேண்டுமென்றது	916-917
	யுதிஷ்டிரர் பிறரால் அவமதிப்பு நேரும்போது, தாம் நூற்றைவரென்றதும், தங்களுள் பகைவந்தால் தாம் ஐவரும், துரியோதனாதியர் நூற்றுவருமென்றதும்	917
	பீமன் துரியோதனனுடைய அக்ரமங்களை எடுத்துக் காட்டி அவனுக்காக வருந்தவேண்டாமென்று யுதிஷ்டிரருக்குச் சொல்லியது	917-918
	துரியோதனன் தங்களை விடுவிக்கும்படி யுதிஷ்டிரரைக் கூவிப் புலம்பியது	918
	யுதிஷ்டிரர் கௌரவர்களை விடுவிக்கும்படி பீமன்முதலியவர்களுக்குக் கட்டளையிட்டதும், அர்ஜுனன் தான் அவர்களை விடுவிப்பதாகப் பிரதிஜ்ஞைசெய்ததும்	919
245 - 246	பீமன்முதலிய நால்வருக்கும் கந்தர்வர்களுக்கும் யுத்தம்	920 921
	சித்ரஸேனன் மாயாயுத்தம்செய்ததும், அர்ஜுனன் அவன்மீது அம்புதொடுத்ததும்	924
	சித்ரஸேனன் தான்நண்பனென்பதைத் தெரிவித்ததும், அர்ஜுனன் அஸ்திரத்தைத் திருப்பியழைத்ததும்	924
	மற்றப்பாண்டவர்கள் போரைநிறுத்தி க்ஷேமம்விசாரித்தது	924
247	சித்ரஸேனன் கௌரவர்களைக் கட்டினதற்குக் காரணங் கூறி அவர்களை யுதிஷ்டிரரிடம் கொண்டுவந்தது	925-926
	யுதிஷ்டிரர் கௌரவர்களை அவிழ்த்துவிடச்செய்தது	926
	சித்ரஸேனன்சென்று நடந்தவற்றை இந்திரனிடம் தெரிவித்ததும், இந்திரன் இறந்தகந்தர்வர்களைப் பிழைப்பித்ததும்	926-927
	யுதிஷ்டிரர் துரியோதனனுக்குப் புத்திகூறியதும், துரியோதனன் ஹஸ்திநபுரத்துக்குத் திரும்பியதும்	927
248	துரியோதனன் நடுவழியில் தங்கியதும், கர்ணன் வந்து அவனைப்புகழ்ந்ததும்	928-929
249 - 251	துரியோதனன் தங்களைக் கந்தர்வர்கள் கட்டியதையும் பாண்டவர்கள் கந்தர்வர்களை வென்று தங்களை	

அத்யாயம் பக்கம்

அத்யாயம். பக்கம்

அத்யாயம் பக்கம்

அத்யாயம் பக்கம்

வனபர்வம் விஷயஸூசிகை முற்றிற்று

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ மஹாபாரதம்.

வனபர்வம்

இரண்டாம பாகம.

நூறறைமபததேட்டாவது அதயாயம

ஜடாஸுரவத பாவம்

(பிராம்மணவேஷம் பூண்டு பாண்டவர்களினருகில் நெடுங்காலம் வஸித்த ஜடாஸுரன் பீமஸேனனில்லாத பொழுது திரௌபதியையும் யுதிஷ்டிரா முதலியவர்களையும் கவர்ந்தோடியதும், நடுவழியில் தற்செயலாக எதிரில வந்த பீமன் அந்த ஜடாஸுரனைக் கொன்றதும்.)

அநத ராக்ஷஸாகளும பீமஸேனனுடைய புததிரனுை டோதகசனும சென்ற பிறகு, அநதச சிறநத மலையில அாஜு ன வருவானெனகிற விருபபததால பிராமமணாகளோடு கூட ஙிககின்றவாகளும அநத இடததில மிகக நமபிககையுடனிருப வாகளும ஒரு ஸமயம தறசெயலாகப பீமஸேனனைவிட்டுப பிரிந ருபபவாகளுமான அநதப பாணடு குமாராகளான யுதிஷ்டிரரை ம நகுலஸஹதேவாகளையும திரௌபதியையும ஒா அரககன ககிககொணடு சென்றுன" என்று சொலல, ஜனமேஜயா, பிராமமணரே! ராக்ஷஸன தாமராஜரையும நகுல ஸஹதேவா ளையும கிருஷ்ணையையும எவவாறு கவாநதான? (இது) ஆசசாய ாக இருககிறது ராக்ஷஸாகளுககுப பகைவனுன பீமனும ஙகே சென்றுன? பிராமமணோததமரே! குறறமறறவரே! இதனை னககுத தெளிவாகச சொலலககடவீா" என்று வினவினுா

வைசமபாயனா, "துராதமாவும பாவததில புததியைச செலுத னவனும பெயரால ஜடாஸுரனென்று பிரஸிததிபெறறவனுமான

அவன, 'நான எலலா அஸதிரஙகளிலும அவறறின மநதிரஙகளிலும
ஸாமாததியமுளள பிராமமணன, அஸதிரஙகளை அறிநதவாகளுள
மிகசசிறநதவன' எனறு சொலலிககொணடு, பாணடவாகளுடைய
அமபுத தூணிகளையும விறகளையும கவாககருதியவனும திரௌபதி
யைக கவாவதறகு ஸமயததை எதிாபாாபபவனுமாக, பாண
வாகளை எபபொழுதும உபாஸிதது வநதான ராஜஸரேஷ
டரே! பாணடவாகளை மகிழவிபபவரான யுதிஷடிரா அவனைப
போஷிததுவநதாா, பாவியான அவன சாமபலால மூடபபட
நெருபபைபபோலிருநததைத தெரிநதுகொளளவிலலை மிகக
கெடட எணணம கொணடவனான அவன, பகைவரை அடககு
கிறவனான பீமஸேனன வேடடையாடுவதறகாக வெளியில சென
றிருககையில கடோதகசனும அவனுடனவநதவாகளும பல
திசைகளிலும செனறதைக கணடும, மனவடககமுளளவாகளும
தபோதனாகளுமான லோமசாமுதலிய அநத மஹாிஷிகள ஸநா
னததிறகாகவும புஷபஙகளைக கொணடுவருவதறகாகவும செனற
தைக கணடும, விகாரமாகவும பயஙகரமாகவும பெரிதாகவுமிருக
கிற வேறு உருவததை எடுதது எலலா ஆயுதஙகளையும எடுததுக
கொணடும, திரௌபதியைத தூககிககொணடும, மூனறு பாண
வாகளையும எடுததுககொணடும ஓடினான பாணடு குமாரனான
ஸஹதேவனோ அவனிடமிருநது முயறசியினால (தனனை) விடுவித
துககொணடு, உறையிலிருநத கததியைப பகைவனான அவன பிடி
திருநததிலிருநது வலிநது விடுவிதது, மகாபலசாலியான பீம
ஸேனன செனற வழியை நோககி அவனைக கூவி அழைததான
கொணடுபோகபபடுகிற தாமராஜரான யுதிஷடிரா ராக்ஷஸனை
நோககி, 'மூட! உனனுடைய தாமம குறைவடைகிறது இதனை
நீ பாாககவிலலை மனுஷயஜாதியை அடைநதவாகளும திாயக
ஜாதியை அடைநதவைகளும ஆகிய எலலாரும தாமததை நனகு
பாாககிறாாகள முககியமாக ராக்ஷஸாகளும தாமததை நனகுபாா
கிறாாகள ராக்ஷஸாகள தாமததிறகு மூலம அவாகள உததம த
மததை அறிகிறாாகள நீ இவைகளெலலாவறறையும ஆராயநது
ஸமீபததில நிறகத தகுதியுளளவனாகிறாய ராக்ஷஸனே! தேவ
களும ரிஷிகளும ஸிததாகளும பிதருககளும கநதாவாகளும உரக
களும ராக்ஷஸாகளும பறவைகளும அபபடியே பசுககளும மற
விலஙகு ஜாதியைச சாாநதவைகளும புழுககளும எறுமபுகளும
மனிதாகளை அணடிப பிழைககினறனா ஆகையால, நீயும (மன

ாகளை அணடிப) பிழைககிறாய இநத உலகததினுடைய செழிப
ினால உஙகளுடைய உலகம செழிபபடைகிறது இநத உலக
ானது துககததை அடையும தருணததில தேவதைகளும
இநத உலகததின துககததை) அனுஸரிததுத துககிககிறா
ள சாஸதிரததில சொலலிய விதிபபடி ஹவயகவயஙகளால
ஜிககபபடுவாரகளாகில அநதத தேவாகள விருததியடைகிறா
ள ராக்ஷஸ! நாஙகள ராஜயததைப போஷிபபவாகள (ஆபத
ுககளிலிருநது) பாதுகாபபவாகளாகவு மிருககிறோம ராஜய
ானது பாதுகாககபபடாமற போனால ஸமபதது ஏது? ஸுகம
து? குறறமிருநதாலனறி ராக்ஷஸாகள அரசனை ஒருகாலும
வமதிககலாகாது மனிதாகளைப பக்ஷிககிறவனே! எஙக
ிடததில அபசாரமானது அணுவளவுகூட இலலை நாஙகள எப
பாழுதும ஸதயததுககுக கடடுப்படடு [1] விகஸததைப புஜிக
னற குருககளையும பிராமமணாகளையும தேவதைகள முதலியவா
ளின ஸதானததில சகதிககுத தககபடி ஏறபடுததுகிறோம ஒரு
ன மிததிராகளிடததிலும நமபினவாகளிடததிலும அனனமிடட
ாகளிடததிலும வஸிகக இடஙகொடுததவாகளிடததிலும ஒரு
பாழுதும துரோகம செயயலாகாது அபபடிபபடடநீ எஙக
நடைய வீடடில பூஜிககபபடுகிறவனாக ஸுகமாக வஸிததுவநத
ன துஷடபுததியுளளவனே! எஙகளுடைய அனனஙகளையும
ஜிதது எஙகளை எவவாறு அபஹரிகக விருமபுகிறாய? இவவித
ாகவே வீணான ஆசாரமுளளவனும வீணாக வளாநதிருபபவனும
ீணான புததியையுடையவனும வீணாக மரணததை அடையத்
குதியுளளவனுமான நீ இபபொழுது வீணாக மரிககப்போகிறாய
லலது, நீ துஷட புததியுளளவனும எலலாத தாமஙகளாலும
ிடுபடடவனுமாயிருநதால எஙகளுடைய சஸதிரஙகளை எஙக
ிடமகொடுததுவிடடு யுதததததினால திரௌபதியைக கொணடு
பா அபபடியினறி நீ தெரிநதுகொளளாமல இநதக காரியத
தைச செயவாயாகில அதாமததையும உலகததில அபகீாததியை
ும மாததிரம அடைவாய ராக்ஷஸனே! இபபொழுது இநத மானி
ப பெணணைத தொடடு உனனால இநத விஷமானது நனறாகக
லககிக குடததோடு குடிககபபடடது' எனறு அநத ராக்ஷஸ
னப பாாததுச சொனனா பிறகு, யுதிஷடிரா அநத ராக்ஷஸ
னுககு அதிக பாரமுளளவரானா பாரததால அழுததபபடட

[1] தேவாகள முதலியவாகளுககு நிவேதனம செயத மிசசம

தேகமுளளவஞன அவனே முன சென றதுபோல விரைநது செ
பவனுகவிலலை யுதிஷடிரா, பிறகு, திரெளபதியையும நகுலனை
யும பாாதது, 'மூடனுன ராகூஷஸனிடததினினறு பயபபடாதீ
கள இவனுடைய நடையின வேகமானது எனனுல குறைககப
படடது புஜபலம மிகக வாயுகுமாரஞன பீமன அதிக தூரம செ
றிருககமாடடான அவன வநதவுடன, ராகூஷஸன ஒரு முகூாத
நேரததில உயிா துறபபான' எனறு சொனனுா மனனரே
ஸஹதேவனே, மூடபுததியுளள அநத ராகூஷஸனைப பாாத
விடடு, குநதீபுததிரரான யுதிஷடிரரை நோககி, 'அரசரே! கூ
திரியனுககு யுதததததில (பகைவனை) எதிாததுநினறு உயிை
விடுவதோ, அலலது, பகைவனை வெலவதோ இதனைககாடடிலு
மேலான நலல காரியம எனன இருககினறது? பகைவரைவாட
பவரே! போாபுரிநது இநத ராகூஷஸனுவது நமமைக கொலலககட
வன அலலது, நாமாவது இவனைக கொலலககடவோம மிக
பாகுபலமுளளவரே! அரசரே! இது தகக இடமும காலமு
மனறோ? ஸதய பராககிரமமுளளவரே! கூததிரியதாமததிற
ஸமயம வாயததிருககிறது ஜயிததோ கொலலபபடடோ ந
கதியை அடைவதறகு நாம தகுதியுளளவாகளாக இருககிறோம
பாரதரே! இபபொழுது ராகூஷஸன ஜீவிததிருககையில ஸூ
யன அஸதமயததை அடைவானுகில மறுபடியும நான கூததிரி
னெனறு ஒருகாலும சொலலத துணியேன' எனகிற வசன
ததைச சொனனுன பிறகு, ஸஹதேவன ராகூஷஸனைப பாாதது
'ஓ! ஓ! ராகூஷஸ! நில, நான பாணடுவின புதலவனுன ஸஹ
தேவன எனனையாவது கொனறு இவளைக கொணடுபோ, அ
லது, நீயாவது கொலலபபடடு இஙகே படு' எனறு சொனனுன
அபபொழுது, மாதரீபுததிரன சொலலிககொணடிருககையிலேயே
மிகக தோளவலிமையுளள பீமஸேனன வஜரபாணியான இநதிர
போலத தறசெயலாகக காணபபடடான அவன அநத இட
தில பிராதாககளையும, கீாததியுளளவளான பாஞசாலியையும
பூமியில நினறுகொணடு ராகூஷஸனை அபபொழுது அதடடுகின
ஸஹதேவனையும, வழியினினறு (தவறி) மயஙகுகிறவனும கால
தால கெடுககபபடட மதியுளளவனும ஆஙகாஙகு சுறறுகிறவனு
தெயவததால மதிமயககமடையுமபடி செயயபபடடவனுமா
ராகூஷஸனையும கணடான மகாபலசாலியான பீமன அ
தபபிராதாககளும திரெளபதியும கொணடுபோகபபடுவதை

கணடு கோபததை எறிடடுககொணடான அவன ராக்ஷஸனை யும பாாதது, 'நீ ஆயுதஙகளைப பரீக்ஷிககும விஷயததில வேலை செயபவனுக என்னுல முனபே அறியபபடடிருககிருய (உன னைககொலலும விஷயததில) எனககு விருபபமிலலாததுபறறி அபபொழுது நீ கொலலபபடாமலிருநதாய பிராமமணவேஷத தால மறைககபபடடவனுக இருநதுகொணடு எஙகளுககு அப ரியததை நீ சொலலாமலிருநதாய பிரியமான விஷயஙகளில மகிழ கிறவனும அபரியததையே செயயாதவனும பிராமமண வேஷத தைத தரிததிருபபவனும குறறம செயயாதவனுமான உன்னை ராக்ஷஸனென்று அறிநதிருநதாலும நான கொலலாமலே இருந தேன அபபடிபபடடவனை எவன கொலவனே அவன நரகத தை அடைவான மேலும், [1] காலததால பககுவமாகாத உனககு வதம அபபொழுது இலலை அதபுதமான செயகையுளள கால மானது கிருஷணையை அபஹரிககும விஷயததில இபபடிபபடட புததியை உனககுக கொடுததுவிடடபடியால இபபொழுது நீ நனகு பககுவமாக இருககிருயெனபது திணணம நீ அபபடி பலசாலியாக இருநதாலும அபபடிபபடட காலததை அடைநது விடடமையால இபபொழுது இருககமாடடாய காலமெனகிற நூலுடன தொஙகவிடபபடடிருககிற இநதத தூணடிலானது உன்னுல விழுஙகபபடடுவிடடது ஜலததில தூணடிலமுளளினுல வாயகோககபபடட மீனபோல இப்பொழுது எபபடி (விடுபடடுச) செலலுவாய? எநத இடததைக குறிதது நீ புறபபடடாயோ, எநத இடததைககுறிதது உனனுடைய மனமானது முநதிசசென்ற தோ அநதஇடததை நீ அடையபபோகிறதிலலை பகன ஹிடிம பன ஆகிய இவாகளுடைய வழியை அடைவாய' என்னும இத னைச சொன்னுன பீமனுல இவவாறு சொலலபபடடவனும யமனுல தூணடபபடடவனுமான ராக்ஷஸனே பயநதவனுக அவாக ளெனவரையும விடடுவிடடு யுதததறகாக அருகிலவநதான கோ பததால உதடுகள மிகததுடிககிறவனுக மீணடும பீமனைபபாாதது, 'பாவி! எனககுத திசைகள தெரியாமல போகவிலலை உனககாக வே நான தாமதிததேன யுதததில எநத எநத அரககாகள உன னுல கொலலபபடடாாகளென்று நான கேடடிருககிறேனே அவாகளுககு இபபொழுது உனனுடைய ரகதததால ஜல தாபபணம செயயபபோகிறேன' என்றும சொன்னுன ராக்ஷ

[1] மரணகாலம நேராத எனபது

ஸன் அப்பொழுது பீமனைப்பார்த்து இவ்வண்ணம் உரைத்துப் பயங்கரமான முகத்துடன் கோபத்தால் கருநாகம்போலப் பெருமூச்சுவிட்டுக்கொண்டு யுத்தத்திற்காக எதிர்த்து வந்தான். பிறகு, இவ்வாறு சொல்லக்கேட்ட பீமன், கடைவாய்களை நக்கிக்கொண்டும், கோபத்தால் சிரித்துக்கொண்டும், நேரில்வந்திருக்கிற காலனுக்கும் அந்தகனுக்குமொப்பானவனாகி, 'நில், நில்' என்று சொல்லிக்கொண்டும், கோபத்தினால் கண்கள் நன்குசிவந்தவனாகக் கைச்சண்டையையே விரும்பி ராக்ஷஸனை எதிர்த்தோடி வந்தான். ராக்ஷஸனும் அப்பொழுது அடிக்கடி வாயைத்திறந்துகொண்டும், இருகடைவாய்களையும் நக்கிக்கொண்டும், போரைவிரும்பி எதிரில் நிற்கின்ற பீமனை, பலனென்கிற அஸுரன் வஜ்ரத்தைத் தரித்த இந்திரனை எதிர்த்து ஓடியதுபோலப் பரபரப்புடன் எதிர்த்து ஓடினான். பீமஸேனனும் கைச்சண்டைக்கு ஆயத்தமாக நின்றான். ராக்ஷஸனும் அதிக உத்ஸாஹத்துடன் கைச்சண்டையை விரும்பினான். அரசரே! அவ்விருவருக்கும் மிக்க பயங்கரமான கைச்சண்டை நடந்துவரும்போது, மாத்ரீகுமாரர்களிருவரும் அதிக கோபத்துடன் எதிர்த்தோடிவந்தார்கள். குந்தீபுத்திரனான பீமன் உரக்கச் சிரித்துக்கொண்டு, 'நானே ராக்ஷஸனை (க்கொல்ல) வல்லவன்' என்று அவ்விருவரையும் தடுத்தான், 'பார்த்துக்கொண்டிருங்கள்' என்றும் சொன்னான், (யுதிஷ்டிரரைப் பார்த்து,) 'அரசரே! என்மீதும் பிராதாக்கள்மீதும் தாமத்தின் மீதும் ஸுக்ருதத்தின்மீதும் யாகத்தின்மீதும் ஆணையிடுகிறேன். ராக்ஷஸனை நான் நாசம் செய்வேன்' என்று சொன்னான். (பீமன்) இவ்வண்ணம் கூறியபின், வீரர்களான அந்த ராக்ஷஸனும் பீமஸேனனுமாகிய இருவரும் ஒருவரோடொருவர் போட்டி போட்டுக்கொண்டு கைகளால் கட்டிச் சண்டைசெய்யத் தொடங்கினார்கள். யுத்தத்தில் (ஒருவரை யொருவர்) பொறுதவர்களும் கோபங்கொண்டவர்களுமான அந்தப்பீமனுக்கும் ராக்ஷஸனுக்கும், இந்திரனுக்கும் சம்பரனுக்கும்நேர்ந்ததுபோல யுத்தம் நேர்ந்தது. அந்தவீரர்களிருவரும் மிக்க கோபங்கொண்டு ஒருவர்மீதொருவர் பாய்ந்தார்கள். மாரிக்காலத்து மேகங்கள்போலக் காஜிப்பவர்களும் மிக்க பலசாலிகளுமான அவர்கள் மரங்களை ஒடித்தொடித்து (அவைகளால்) ஒருவரை ஒருவர் அடித்தார்கள். பலசாலிகளுள் சிறந்தவர்களான அவர்கள், ஒருவர்மீது ஒருவர் மிகுந்த கோபமுள்ளவர்களும் ஒருவரை ஒருவர் கொல்வதில்

விருப்பமுள்ளவர்களுமாகித் தொடைகளால் பெரிய மரங்களை ஒடித்தார்கள் முற்காலத்தில் வானரர்களுள் சிறந்தவர்களும் ப்ராதாக்களுமான வாலிசுக்ரீவர்களுக்கு நடந்த யுத்தம் போன்ற அந்த மரச்சண்டையானது மரங்களை அழிப்பதாயிற்று அந்த இருவரும் அடிக்கடி உரக்கக் காஜித்துக்கொண்டு மரங்களைச் சுழற்றிச் சுழற்றி ஒருவரை ஒருவர் ஒரு முகூர்த்தகாலம் அடித்தார்கள் பாரதரே! அந்த இடத்தில் எல்லா மரங்களுமே ஒருவரை ஒருவர் கொல்வதிலுள்ள விருப்பத்தால் நூறு நூறாகப் பிடுங்கி (நொறுக்கிக்) குவிக்கப்பட்டபின் கற்களை எடுத்துக் கொண்டு மகாபலசாலிகளான அவ்விருவரும் பெரிய மேகங்களால் பொழியப்படுகிற இரண்டு பெரிய மலைகள்போல ஒரு முகூர்த்தகாலம் போர்புரிந்தார்கள் கோபமுள்ளவர்களான அவ்விருவரும் பயங்கரமான உருவமுள்ள பெரிய கற்களால் மிக்க வேகமுள்ள வஜ்ராயுதங்களால் அடித்துக்கொள்வது போல ஒருவரை ஒருவர் அடித்தார்கள் பிறகு, தத்தம் பலத்தினால் கர்வங்கொண்ட அவ்விருவரும் மறுபடியும் (ஒருவரை ஒருவர்) எதிர்த்தோடி இருகைகளாலும் கட்டிப்பிடித்து இரண்டு யானைகள்போல இழுத்தார்கள் அதிக பயங்கரமான முஷ்டிகளால் ஒருவரை யொருவர் எதிர்த்துக் குத்தினார்கள் மிக்க பலசாலிகளான அவர்களுக்கு அப்பொழுது, 'கடகட' என்னும் ஒலி உண்டாயிற்று பிறகு, பீமனே ஐந்துதலைநாகம்போன்ற முஷ்டியை நன்றாகப்பிடித்து ராக்ஷஸனுடைய கழுத்தில் வேகத்தோடு குத்தினன் பிறகு, பீமஸேனனுடைய கையினால் அடிக்கப்பட்டவனும் களைத்தவனுமான அந்த ராக்ஷஸனை மிக்க மயக்கமடைந்ததைக் கண்டு, பீமஸேனன் அவனை எதிர்த்து வந்தான் மிக்க புஜபலமுள்ளவனும் தேவனுக்கு ஒப்பானவனுமான பீமன், பிறகு, அந்த ராக்ஷஸனைத் தன்னிருகைகளாலும் வலிந்து உயரத்தூக்கிப் பூமியில் நன்றாகத் தேய்த்தான் பிறகு, கோபம் மூண்டவனான பாண்டவன் இருகைகளாலும் அந்த ராக்ஷஸனை வலிந்து நசுக்கி அவனுடைய எல்லா அவயவங்களையும் நொறுக்கினன் முஷ்டியினால் கழுத்தை நன்றாக நாற்புறங்களிலும் அடித்து நசுக்கித் தலையை உடலினின்றும் பறித்தான் உதடுகளைக் கடித்துக் கொண்டதும் பிதுங்கி வெளியில் வந்திருக்கின்ற கண்களுடன் கூடியதும் மரத்தினின்று நழுவின கனிபோன்றதுமான ஜடாஸுரனுடைய தலையானது பீமஸேனனுடைய பலத்தால் கவரப்

பட்டதும் ரக்தத்தினால் எங்கும் பூசப்பட்டதுமாகப் பற்களால் உதடுகளை நன்கு கடித்துக்கொண்டு கீழே விழுந்தது. மகாவிஸ லாளியான பீமஸேனன் அந்த ராக்ஷஸனைக்கொன்று தேவர் களால் இந்திரன் துதிக்கப்படுவதுபோலப் பிராம்மணஶ்ரேஷ்டர் களால் துதிக்கப்படுகின்றவனாகி யுதிஷ்டிரரருகில் வந்தான்.

ஜடாஸுரவத பர்வம் முற்றிற்று

நூற்றைம்பத்தோன்பதாவது அத்யாயம்.

யக்ஷயுத்த பர்வம்

(யுதிஷ்டிரர் பரிஜனங்களுடன் மறுபடியும் நரநாராயணாஶ்ரமத்தில் வஸித்ததும், வருஷபர்வாவின் ஆஶ்ரமமுதலிய இடங்களில் ஸஞ்சரித்ததும், ஆர்ஷ்டிஷேணனுடைய ஆஶ்ரமத்துக்குச் சென்றதும்)

அந்த ராக்ஷஸனை கொல்லப்பட்ட பிறகு, பிரபுவும் அரசரு மான குந்திபுத்ரர் மறுபடியும் நரநாராயணாஶ்ரமத்தை அடைந்து வாஸம் செய்தார். திரௌபதியுடனிருக்கும் அந்த யுதிஷ்டிரர், ஸமயத்தில் பிராதாவான அர்ஜுனனை நினைத்துக்கொண்டு அந் தத் தம்பிமாரனைவரையுமழைத்து, 'க்ஷேமமாக வனத்தில் ஸஞ் சரிக்கின்ற நமக்கு நான்கு வருஷங்கள் சென்றன. 'மலைகளுள் சிறந்ததும், பூத்திருக்கிற சோலைகளாலும் மதித்திருக்கிற குயில் களாலும் வண்டுகளாலும் மயில்களாலும் சாதகங்களாலும் நித் யோத்ஸவம்போல அலங்கரிக்கப்பட்டதும், புலிகளாலும் பன்றி களாலும் எருமைகளாலும் கவயங்களாலும் அப்படியே மான் களாலும் மதயானைபோன்ற துஷ்ட மிருகங்களாலும் புள்ளி மான்களாலும் அடையப்பட்டதும், மலர்ந்திருக்கின்ற [1] ஸஹ ஸ்ரபத்ரங்களாலும் [2] சதபத்ரங்களாலும் உத்பலங்களாலும் நன்கு மலர்ந்த [3] கமலங்களாலும் கருநெய்தல்களாலும் (விளங்கு வதும்,) மிக்க புண்யமானதும், பரிசுத்தமானதும், தேவர்களா லும் அஸுரர்களாலும் அடையப்பட்டதும், பர்வத ராஜனுமான கைலாஸத்தைக் குறித்து ஐந்தாவது வர்ஷக் கடைசியில் நான் வருகிறேன்' என்று அர்ஜுனன் ஸங்கேதம் செய்திருக்கிறான் அர்ஜுனனுடைய வரவைக் காண எண்ணங்கொண்ட நமமாலும்

---

1 2 3 தாமரையின் வகைகள்.

ந்த இடத்தில் (வந்து பாரப்பதாக) ஸங்கேதம் செய்யப்பட்டிருக்
றது அளத்தற்கரிய ஆற்றலுள்ள அந்தப் பார்த்தனால், முற்
லத்தில், 'அஸ்திர வித்தையை விரும்பினவனாக ஐந்துவர்ஷங்
ள் (ஸ்வர்க்கலோகத்தில்) வசிப்பேன்' என்று என்னிடத்தில்
ங்கேதம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது அஸ்திரங்களைப் பெற்ற
னும் பகைவரையடக்குபவனும் தேவலோகத்தினின்று இவ்
லகத்திற்குத் திரும்பி வந்தவனும் காண்டீவமென்கிற வில்லைக்
கயில் பிடித்திருக்கிறவனுமான அர்ஜுனனை இந்த இடத்தில்
ர்ப்போம்' என்ற வசனத்தைச் சொன்னார் யுதிஷ்டிரர் இவ்
ண்ணமுரைத்துப் பிராம்மணர்களனைவரையும் அழைத்தார்,
வசிகளான அவர்களுக்கு அந்தக் காரணத்தையும் சொன்னார்
கக்கிரமான தவமுள்ள அந்தப்பிராம்மணர்கள் மகிழ்ச்சியுடன்
திஷ்டிரரை வலமாகச் சுற்றிவந்து, 'பரதஸ்ரேஷ்டனே! தர்மங்
ளை அறிந்தவனே! ஸுகத்தைப் பிந்தின பயனாகக்கொண்ட இந்
த துன்பத்தை க்ஷத்திரியனுக்குரிய தர்மத்தினால் விரைவாகத்
ாண்டிப் பூமியைப் பரிபாலனம் செய்யப்போகிறாய்' என்று மங்
ளத்தோடும் க்ஷேமத்தோடும் சேர்ந்திருக்கும்படி அன்புடன்
ந்தச் சொல்லை ஏற்றுக்கொண்டார்கள் பகைவரை வாட்டுபவ
ும் திரௌபதியுடனிருப்பவரும் ஸ்ரீமானுமான அரசர் அந்
த தவசிகளுடைய அந்த வசனத்தை ஏற்றுக்கொண்டு அப்
பாழுது அந்தப் பிராம்மணர்களாலும் பிராதாக்களாலும்
டோத்கசன்முதலிய ராக்ஷஸர்களாலும் பின்தொடரப்பட்டவ
ரகவும் லோமசரால் பாதுகாக்கப்பட்டவராகவும் புறப்பட்டார்
ிக்க தேஜஸுள்ளவரும் நல்ல விரதமுள்ளவருமான அவர் அங்
ங்கே தம்பிமார்களுடன் சிலவிடங்களில் கால்களால் நடந்து
சன்றார், சிலவிடங்களில் அரக்கர்களால் தூக்கிச் செல்லப்
ட்டார் பிறகு, யுதிஷ்டிரராஜா பல துன்பங்களைச் சிந்தித்துக்
காண்டு சிங்கங்களாலும் புலிகளாலும் யானைகளாலும் நிரம்பின
டதிசையை நோக்கிச் சென்றார் அவர், கைலாசத்தையும்
மனாகமலையையும் கந்தமாதனத்தைச் சார்ந்த குன்றுகளை
ம் மேரு பர்வதத்தையும் மலையின் மேன்மேலான இடங்களில்
ங்களகரமான பல நதிகளையும் பார்த்துக்கொண்டு பதினேழா
து நாளில் புண்ணியமான இமயமலையின் உச்சியை அடைந்தார்,
வந்தரே! பாண்டவர்கள், கந்தமாதனத்திற்கு அருகில், புண்ய
ானதும் பலவகை மரங்களாலும் கொடிகளாலும் சூழப்பட்டது

மான இமயமலையின மேறபிரதேசததில நீாநிலைகளில முளை
தவைகளும புஷபிததிருபபவைகளுமான மரஙகளால சூழ
பபட்ட மிகக புணயமான விருஷபாவாவினுடைய ஆஸரமததை
கணடாாகள பகைவாகளை அடககுகிறவாகளான பாணட
கள ராஜரிஷியும தாமாதமாவுமான அநத விருஷபாவாவை அ
கிக களைதீாநதவாகளாகி நமஸகரிததாாகள ராஜரிஷிய
அவன பரதஸரேஷடாகளான அவாகளைப புததிராகளைபபோ
வரவேறறான பகைவாகளை அடககுகிறவாகளான அவா
அவனால பூஜிககபபடடவாகளாக அஙகே ஏழுநாள வஸிதத
கள எடடாவதுநாள வநதவுடன, உலகததில பிரசிததிபெ
அநத விருஷபாவா எனகிற ரிஷியிடம விடைபெறறுககொண
புறபபட விருமபினாாகள அரசரே! பிறகு, அநதப பாணட
கள தஙகளிடததில அடைககலமாக இருபபவாகளும கா
தவறாமல பநதுககளைபபோல நனகு பூஜிககபபடடவாகளுமா
அநதப பிராமமணாகளை ஒவவொருவராக விருஷபாவாவினி
தெரிவிதது மிசசமிருககிற அநதப பரிஜனஙகளை மகாதமாவா
அவனிடம ஒபபிதது யஜஞபாததிரஙகளையும ரததினஙகளை
ஆபரணஙகளையும விருஷபாவாவின ஆஸரமததில வைததாாக
சென றதிலும வருவதிலும சிறநத ஞானமுளளவனும திறமையு
வனும கடமைகளினை ததையுமறிநதவனும தாமஙகளை அறிநதவ
மான அநத வருஷபாவா பரத ஸரேஷடாகளான அவாகளுக
புததிராகளுககு உபதேசிபபதுபோல உபதேசிததான அனு
பெறற வீராகளான அநத மஹாதமாககள கிருஷணை
னும மகாதமாககளான பிராமமணாகளுடனும சோநது
திசையை நோககிச சென றாாகள மிககதேஜஸுளள விருஷ
வாவானவன, அபபொழுது பாணடவாகளைப பிராமமணாக
குத தெரிவிததுப புறபபடடுச செலலுகினற அரசாகளா
அவாகளைப பினதொடாந்து சென றான விருஷபாவாவானவ
குநதீபுதராகளைப பினதொடாநது சென று ஆசீாவாதஙகள
மகிழவிதது வழியையும சொலலிவிடடுத திருமபினான ஸத
மான பராககிரமமுளளவரும குநதீநநதனருமான யுதிஷடி
தமபிமாாகளுடன காலகளால நடநதே பலவகை மிருககூட
களால அடையபபடட வழியில சென றாா அநதப பாணடவா
பலவகை மரஙகளால நெருஙகிய மலையின சரிவுகளில வஸிபப
களாகி நானகாவது நாளில அநதமலையில பிரவேசிததாாக

வாகள விருஷபாவாவினல சொலலபபடட வழியை அடைநது
பரிய நீருணடமேகமபோனறதும ஜலமுளளதும மஙகளகர
ானதும ரததினஙகளாலும பொனனுலும அழகியதும பலவகைக
காடுமுடிகளுளளதுமான மலையையும, பலகுகைகளையும அருவி
ளையுமுடையதும கறபிளவுகளால விசாலமாக இருபபதும கொடி
ளாலும மரஙகளாலும நெருஙகியதும அழகியதுமான இமயமலை
ன தாழவரையையும, பலவித மலைகளையும பாாககினறவாகளா
க குறிபபிடட இடததைநோககிச செனறாாகள அவாகள மலை
ன மேனமேலான இடஙகளில அடைதறகு மிக அரியவைகளான
நகைகளையும நடநதுசெலவதறகு மிக அரியவையான மிகபபல
டஙகளையும ஸுகமாகவே தாணடிச செனறாாகள தெளம
ரும கிருஷணையும பாாததாகளும லோமசமஹரிஷியும ஒனறு
சாநதவாகளாகச செனறாாகள அநத இடததில ஒருவராவது
ளரவிலலை மிகக பாககியசாலிகளான அவாகள மிருகஙகளா
லும பகூஷிகளாலும ஒலிககபபெறறதும பலவகை மரஙகளோடும
காடிகளோடும சோநததும குரஙகுக கூடடஙகளால அடையப
டடதும மனததை மிக மகிழவிபபதும புணயமானதும தாமரை
டைகளோடு கூடியதும குடடைகளும பெருஙகாடுகளுமுளளது
ான மாலயவானெனகிற பெரியமலையை அடைநதாாகள அவா
ள அதறகு அபபுறததில கிமபுருஷாகளுககு இருபபிடமும ஸித
ாகளாலும சாரணாகளாலும அடையபபடடதும விதயாதராக
ாலும கினனரபபெணகளாலும ஸஞசரிககபபடடதும யானைக
டடஙகளுககு இருபபிடமானதும சிஙகக் கூடடஙகளோடும
லிககூடடஙகளோடும கூடியதும சரபஙகளின பேரொலி
லை முழககபபடடதும பலவித மிருகஙகளால அடையப
டடதுமான கநதமாதனமலையை மயிாபுளகிததவாகளாகிக
ணடாாகள மகிழசசியடைநதவாகளும வீராகளுமான அந
ப பாணடுபுதராகள நநதனவனமபோனறதும மனததையும
ணகளையும மகிழவிபபதும [1] வலிககததககதும அழகிய சோலைக
நளளதுமான அநதக கநதமாதனவனததில முறையே நுழைநதா
ள வீராகளான அவாகள திரெளபதியுடனும மஹாதமாககளான
ுநதப பிராமமணாகளுடனும சோநது கநதமாதன மலைவெளி
ளில மகிழசசியை உணடுபணணுகினறவையும அழகியவையும மந
மாகவும தெளிவிலலாமலும இனிமையாகவுமிருபபவையும மங

1 வேறுபாடம.

களிகரமானவையும் காதுக்கினியவையும் மிக்க மதுரமானவையு பறவைகளுடைய வாய்களால் வெளியிடப்பட்டவையுமான சப்த களைக்கேட்டுக்கொண்டும், எல்லாருதுக்களிலுமுண்டாகிற பழ களின் பாரங்களால் நிறைந்தவையும் எல்லாருதுக்களிலுமுண டாகிற புஷ்பங்களால் பிரகாசிக்கின்றவையும் பழங்களின் பார தால் வளைக்கப்பட்டவையுமான பூத்திருக்கிற [1]மா, ஆமராதக தென்னை, திந்துகம், முஞ்சாதகம், ஆஞ்சீரம், மாதுளை, கொய்ய பலா, எலுமிச்சை, வாழை, பேரீந்து, புளி, வஞ்சி, பரா, சண்பக மனத்துக்கு இன்பத்தைத் தருகின்ற கடம்பு, வில்வம், விள நாவல், காஸ்மரி, இலந்தை, இறலி, அத்தி, ஆல், அரசு, [2] க்ஷீரிக சேமரம், நெல்லி, கடுமரம், தான்றி, புன்கு, கரமாத்தம், அதி மான பழங்களுள்ள திந்துகம் ஆகிய பலவிதமான இந்த மரங்க யும் அமருதம்போன்ற ருசியுள்ள பழங்களால் நிறைக்கப்பட்டிரு கிற அப்படிப்பட்ட மற்றவிருக்ஷங்களையும் பார்த்துக்கொண்டு நுழைந்தார்கள் அப்படியே, அந்த புருஷஸ்ரேஷ்டர்க கந்தமாதன மலைவெளிகளில் செவிக்கினிமையாகவும் மிக மது மாகவும் கூவுகின்ற ச்கோர்ங்களாலும் சதபத்ரங்களாலு வலியன்குருவிகளாலும் கிளிகளாலும் குயில்களாலும் ஊர குருவிகளாலும் பச்சைக்குருவிகளாலும் ஜீவஜீவகப் பறவை ளாலும் வல்லூறுகளாலும் சாதகபக்ஷிகளாலும் அப்படியே வேறு பலவகைப் பறவைகளாலும் அடையப்பட்ட சம்பகம அசோகு, தாழை, மகிழ், புன்னை, எழிலைம்பாலை, தாழை களோடுகூடின கோங்கு, பாதிரி, அழகிய வெட்பாலை, மந்தாரம நீலோத்பலம், பாரிஜாதம், மலையகத்தி, தேவதாரு, ஆச்சா பனை, பச்சிலை, திப்பிலி, பெருங்காயம், இலவு, பலாசு, அசே கம், சிம்சுபை, ஸாஜகம் ஆகிய மரங்களையும், ஜலத்தில் ஸஞ் சரிக்கின்ற பறவைகளால் நான்கு பக்கங்களிலும் மனத்தை கவர்கின்றவைகளும் அல்லிகளாலும் [3] புண்டரீகங்களாலும் [4] கோ நதங்களாலும் கருநெய்தல்களாலும் செங்கழுநீர்களாலு [5] கமலங்களாலும் நான்கு பக்கத்திலும் நிறைக்கப்பட்டவைகளும் [6] கலஹம்ஸங்கள், சக்கிரவாகங்கள், அன்றில்கள், நீர்க்கோழிகள்

---

1 சிலமரங்களின்பெயர் இரட்டித்து வருகின்றன

2 பாலுள்ள ஆலமுதலிய மரங்கள் 3, 4, 5 தாமரையின் வகைகள் 6 கூட்டமாக வசிப்பவையும் இனிய குரலுள்ளவையுமான ஒரு வகை அன்னங்கள் இவற்றுக்குக் காதம்பம் என்றும் பெயர்

ர்ரண்டவஙகள, வாததுககள, அனனஙகள, கொககுககள, நாரை
கள ஆகிய இவைகளும மறறவைகளுமான நீாவாழ பறவைகளால
ஙகும நிரமபினவைகளுமான தடாகஙகளையும, அவவாறே ஸந
தாஷமுளளவைகளும தாமரை மலாகளிலுளள ரஸமாகிற
மதயததைப பானம செயவதினுலுணடான மததால ஆலஸய
முளளவைகளும தாமரை மலாகளின மததியினினறு நழுவி விழு
கினற மகரநதஙகளாலும கிஞசலகஙகளாலுமுணடான சிவபபு
நிறததால அலஙகரிககபபடடவைகளும இனிய குரலுளளவை
களுமான வணடுகளால ஒலிமிககவைகளும அவவாறே தாமரை
மலாகளின கூடடஙகளால எலலாபபககஙகளிலும அலஙகரிககப
படடவைகளுமான தாமரை ஓடைகளையும பாாததாாகள கொடிக
ளடாநத புதாகளினமீது பெணமயிலகளோடு சோநதிருபபவை
களும, மேகமாகிற தூாயவாததியததின சபதததினுல விருததி
யடைநதிருககிற மனமத விகாரததினுல மிகவும மனஙகலஙகியவை
களும, இனிய குரலுடன கேகா எனகிற தவனியினுல மதுரமாயிரு
க்கிற பாடலைப பாடிககொணடே பலநிறஙகளுளள தோகைகளை
விரிததுககொணடு விலாஸததுடனகூடியவைகளாகவும மதததி
னுல ஆலஸயமுளளவைகளாகவும ஆடுகினறவைகளும, ஸநதோஷ
முளளவைகளும, வனஙகளில அதிக ஆவலுளளவைகளுமான
மயிலகளைக கணடாாகள சில மயிலகள பிரியமான பேடுக
ளோடு சோநது விளையாடுவதையும சில மயிலகள சிறுகொடி
களாலும பெருஙகொடிகளாலும நெருககமாகச சுறறபபடடிருக
கிற வெடபாலை மரஙகளிலிருபபதையும சிலமயிலகள வெடபாலை
மரஙகளின கிளைகளில அதிகமதமகொணடவைபோனறவை
களும தோகைகளின அழகிய ஆடமபரஙகளால கவாபபடடவை
களும அநத மரஙகளுககுக கிரீடம போனறவைகளுமாக மரங
களின சநதுகளில அழகாக வீறறிருபபதையும அவாகள கணடாா
கள அவாகள அபபடியே நனறுகப பிரகாசிககினறவைகளும மன
மதனுடைய தோமராயுதமபோனறவைகளுமான 1 விநதுவாரங
களையும, மலைகளுடைய சிகரஙகளில பொனனிறமான மலாகளுளள
வைகளும சிறநத காதணிகள போனறவைகளும மலாநதிருபபவை
களுமான கோஙகுகளையும, அவவாறே வனவரிசைகளில பூததிருப
பவைகளும காமவசபபடடவாகளுககு ஆவலை உணடுபணணு
கிறவைகளும மனமதனுடைய அமபுககூடடம போனறவை

1 வெணணொசசி, 'ஒருவகைத தாமரைகள' எனபது பழையவுரை

களுமான மருதோன்றிகளையும, அபபடியே வனவரிசைகளாகிற
ஸதிரீகளுககு ஒழுஙகாக நெறறியிலிடபபடட திலகஙகள போல
னனறாக பரகாசிககினற மஞசாடிமரஙகளையும கணடாரகள;
அரசரே! அபபடியே, மனமதனுடைய பாணஙகள போனறவை
களும மனததை மகிழவிபபவைகளுமான மாமபூககளையும பூஙகொ
ததுககளோடு பிரகாசிககிற வணடுகளையும கணடாரகள மலையின
தாழவரைகளில பூததிருககிற மரஙகள, பொனபோனறவைகளும
காடடுததீபபோனறவைகளும சிவநதவைகளும மைநிறமுளளவை
களும வைடூரயமபோனறவைகளுமான புஷபஙகளால அதிகமாகப
பிரகாசிததன குநதீபுதரரகளும வீரரகளும பாணடவரகளுமான
அவரகளனைவரும, அபபடியே மலைகளுடையசிகரஙகளில போடப
படட மாலைகளபோல விளஙகுகிற ஆசசாமரஙகளையும, பசசிலை
மரஙகளையும, பாதிரிமரஙகளையும, மகிழமரஙகளையும, நிரமலமான
படிகமபோல விளஙகுகினறவையும வெணமையான இறகுகளுளள
பககஷிகளோடும கலஹமஸஙகளோடும சேரநதவையும ஸாரஸ
பககஷிகளால எஙகும ஒலிககபபெறறவையும தாமரையும உதபல
மும கலநதிருபபவையும இனிய குளிரநத ஜலமுளளவையுமான
தடாகஙகளையும மலையினதாழவரைகளில பலவாகப பாரததுக
கொணடும, இவவணணம முறையே வாஸனையுளள புஷபஙகளை
யும, நலலசுவையுளளபழஙகளையும, மனததை மகிழவிபபனவான
தடாகஙகளையும, மிகக மனோஹரமான மரஙகளையும எலலாபபக
கஙகளிலும பாரததுககொணடும, ஆசசாயததால மலரநதகணக
ளுளளவரகளாகவும தாமரை கருநெயதல செஙகழுநீர வெணடா
மரை ஆகிய இவைகளுடைய நறுமணம பொருநதியதும இனிமை
யான பரிசமுளளதுமான காறறினால வீசபபடுகினறவரகளாகவும
அநதவனததில புகுநதாரகள பிறகு, யுதிஷடிரர பீமனைப
பாரதது, 'பீம! இநதக கநதமாதனவனமானது ஆசசாயமாக
இருககிறது, சிறநத காநதியுடன கூடியது ஏனெனில, மனத
துககினியதான இநதககாடடில மரஙகளும கொடிகளும காடடி
லுணடானவையாயினும தேவஸமபநதம பெறறவையும பலவித
மான வடிவமுளளவையும இலைகளுடனும மலரகளுடனும கனிக
ளுடனும கூடினவையும மலரநதபுஷபஙகளுடன கூடியவையும
ஆணகுயிலகளின கூடடததால நிறைநதவையுமாக இதோ
பிரகாசிககினறன இநதககாடடில முளளுளளமரஙகள சிலவும
இலலை, பூவாதமரஙகளும இலலை கநதமாதனததின தாழவரை

களில மரஙகள அழகிய இலைகளுடனும பழஙகளுடனும இருககின்றன. வணடுகளின சபதததால இனிமையுள்ளவையும மலாநத தாமரை மலாகளுள்ளவையும பெணயானைகளுடன சோநத ஆண யானைகளால கலககபபடுகினறவையுமான இநதததாமரை ஓடைகளைப பாா கமலஙகள உதபலஙகள ஆகிய இவைகளின வரிசைகளையுடையதும மாலையை அணிநதுகொணடு சீரததுடன நோாக வநதிருககிற வேறு ஒரு லக்ஷ்மியைப போனறதுமான இநதவேறு தாமரை ஓடையையும பாா அநதககநதமாதனமலையின உததமமான காடடில பலவகை மலாகளின நறுமணஙகளால நிறைநதவைகளான இநதச சோலைவரிசைகள வணடுகளால பாடபபடடு விளஙகுகினறன பீம! எஙகும தேவாகளுககு உதயான வனஙகளான மஙகளகரமான இடஙகளைப பாா விருகோதர! நாம மனிதாகளால அடையமுடியாத இடததை அடைநதவாகளாகவும எனகு விததிபெறறவாகளாகவுமிருககிறோம பாாதத! கநதமாதன பாவதததின தாழவரைகளில சிறநத மரஙகள பூததவைகளாகவும பூததிருககிற நுனிகளுடன கூடின கொடிகளால ஈனகு சுறறபபடடவைகளாகவும விளஙகுகினறன பீம! பாவதததின தாழவரைகளில பெணமயிலகளுடன சோநது ஸஞசரிககினறவைகளும கூவுகினறவைகளுமான ஆணமயிலகளுடைய ஒலியைககேள சகோரஙகளும சதபததிரஙகளும மதிததிருககிற குயிலகளும சாகணவாயபபுடகளும பூததிருககினற இநதப பெரிய மரஙகளை நோககிப பறநது வருகினறன குநதீ நநதன! [1] சிவபபாகவும மஞசளாகவும [2] சிவபபாகவுமிருககிற அநேகம ஜீவஜீவகபக்ஷிகள மரஙகளின உசசியை அடைநது ஒனறை மறறொனறு தலைதூககிப பாாககினறன மலை அருவிகளிலும பசுமை நிறமுள்ளவையும சிவபபு நிறமுள்ளவையுமான புல தரைகளின பககததில ஸாரஸ பக்ஷிகள காணபபடுகினறன பிருஙகராஜஙகளும வலலூறுகளும போததுககளும, எலலாப பிராணிகளுடைய மனததையும கவாகினற மதுரமான ஒலிகளை வெளியிடடுக கூவுகினறன நானகு கொமபுகளுள்ளவைகளும தாமரை மலாபோனற நிறமுள்ளவைகளுமான இநத யானைகள பெண யானைகளோடு கூடியவைகளாகி வைடூரியததின நிறம போனற நிறமுள்ள பெரிய குளததைக கலககுகினறன அநேகம பனைமரஙகளளவு உயாநதவை

1, 2 'ரகத' எனபதும, 'அருண' எனபதும மூலம, ரகதம போனற சிவபபு ஏனபதும, செவவானம போனற சிவபபு எனபதும பொருள.

களும மலைசசிகரஙகளிலிருநது நழுவினவைகளுமான நீரததாரை
கள பலவித அருவிகளிலிருநது விழுகினறன சூரியனுடைய
ஒளிபோனற ஒளி பொருநதியவைகளும பயஙகரமானவைகளும்
சரதகாலததிலுளள மேகஙகள போனறவைகளுமான பலவித
வெளளித தாதுககள பெரிய மலையைப பிரகாசிககச செய்
கினறன சில இடஙகளில மையின நிறம போலப பிரகாசிப
பவைகளும சில இடஙகளில பொனபோனறவைகளுமான அரி
தார தாதுககளும, சில இடஙகளில சாதிலிஙக தாதுககளும, சில
இடஙகளில மாலைககால மேகஙகளின கூடடததுககு ஒபபான
மனோசிலையின குகைககளும, சில இடஙகளில முயலிரததமபோலப
பிரகாசிககினறவைகளும வெணமையும கருமையுமான மேகம
போனறவைகளும பாலசூரியனபோனற ஒளி பொருநதியவை
களும அதிக காநதியுளளவைகளும பலவிதமாயிருபபவைகளும்
மலையிலுணடானவைகளுமான இநதத தாதுககளும மலையைப பிர
காசிககச செயகினறன பாரதத! பயஙகரமான பராககிரமமுளள
கநதாவாகள மலையுசசிகளில இஷடபபடி நாயகிகளுடனும கிமபுரு
ஷாகளுடனுஙகூடக காணபபடுகிறாகள பீம! எலலாப பிராணிக
ளுடைய மனததையும கவருகினற ஸமமான தாளஙகளுடன கூடின
கானஙகள ஸாமஙகள ஆகிய இவறறின ஒலியானது பலவாறு
கேடகிறது புணயமானதும மஙகளஙகளை உணடுபணணுகிறதும
கலஹமஸஙகளுடைய கூடடஙகளாலடையபபடடதும ரிஷிகளா
லும கினனராகளாலுமஅடையபபடடதும தேவநதியுமாகிய மஹா
கஙகையைப பாாபபாயாக கௌநதேய! பகைவாகளை அடககுகிற
வனே! எலலாப பககஙகளிலும, தாதுககளுடனும நதிகளுடனும
கினனராகளுடனும மிருகஙகளுடனும பறவைகளுடனும கநதா
வாகளுடனும அபஸரஸ்ஸுகளுடனும அழகிய காடுகளுடனும
பலவித வடிவமுளளவைகளும நூறு தலைகளுளளவைகளுமான
ஸாபபஙகளுடனும கூடியிருககிற சிறநத மலையைப பாரப்
பாயாக' எனறு இபபடிபபடட அனபுளள வசனததை உரைத்
தாா பகைவரை வாடடுபவாகளும சூராகளுமான அவாகள
மனமகிழநதவாகளும ஒபபுயாவறற ஸதானததை அடைநதவா
களுமாகி, சிறநத அநத மலையைப பாாபபதில (போதுமெனகிற)
திருபதியை அடையவிலலை புஷபஙகளாலும பழஙகளாலும்
நிறைநத மரஙகளோடு கூடிய ராஜ ரிஷியான ஆாஷடிஷேண
ருடைய ஆஶ்ரமததை அபபொழுது கணடாாகள பிறகு, அவா

ள கடுமையான தவமுள்ளவரும் இளைததிருபபவரும் நரமபுகள
நிறைநதவரும் எலலா விதமைகளிலும் கரைகணடவருமான
ஆராஷடிஷேணரை அணுகிஞாகள

நூறறறுபதாவது அதயாயம.

யக்ஷயுததபர்வம (தொடர்ச்சி)

(ஆர்ஷ்டிஷேணர் யுதிஷ்டிரருக்குக் கைலாஸ மலையைப்பற்றிக் கூறி அவர்களை அர்ஜுனன் வருகிறவரையில் தம்முடைய ஆஶ்ரமத்திலேயே வஸிக்கச் சொல்லியது)

யுதிஷடிரா, தவததினல பாவததை எரிததவரான அநத ஆராஷடிஷேணரை அடைநது, பிரியததுடன தமது நாமதேயத ததச சொலலித தலையால (வணஙகி) அபிவாதனம செயதார பிறகு, கிருஷணையும பீமனும நலல தவமுள்ள நகுலஸஹ தேவாகளும அநத ராஜரிஷியை முடிகளால வணஙகிச சூழநது னருாகள அபபடியே தாமஙகளை அறிநதவரும பாணடவா களுககுப புரோஹிதருமான தௌமயா விரதஙகளை நனகு அனுஷ டிததவரான அநத ரிஷியை முறைபபடி அணுகினா தாமஙகளை அறிநத அநத முனிவா ஞானககணணல குருஶரேஷடா களான பாணடுபுததிராகளை நனருக அறிநதுகொணடாா, 'உட காரலாம' எனறும சொனஞா மிகக தவமுள்ள அவா, கறறறிநத ரான கௌரவஶரேஷடரைப பூஜிததுத தமபிமாாகளுடன உட காாநத அவரை [1] அநாமயததை வினவிஞா ஆராஷடிஷேணா, பொயயில எணணததைச செலுததாமலிருககிருயா? தாமததில செலலுகிருயா? பாாததனே! தாயதநதையாிடததில உன னுடைய பணிதொழிலானது குறைவடையாமலிருககிறதா? குருககளனைவரும முதியவாகளும கலவியினல பிரஸிததிபெறற வாகளும உனனல பூஜிககபபடடு வருகிருாகளா? பாாதத! பாப காரியஙகளில மனததை வைககாமலிருககிருயா? குரு ஶரேஷடனே! நனமையைச செயவதறகும தீமையை விடு

---

1 'ஸநதிததபோது பிராமணனை, 'குசலம' எனறும, க்ஷததரியனை, அநாமயம' எனறும, வைஶ்யனை, 'க்ஷேமம' எனறும, சூதரனை, 'ஆரோக யம' எனறும வினவ வேணடும' எனபது மனுஸமிருதி 2-வது அதயா யம 127-வது ஶலோகம

வதறகும முறைபபடி நீ தெரிநதுகொணடிருககிருயா? த
புகழசசி செயதுகொளளாமலிருககிருயா? ஸாதுககள தகுதிககு
தககபடி உனனுல பூஜிககபபடடு மகிழகிருாகளா? காடுகளி
வஷிததுககொணடிருநதாலும தாமததையே பினபறறுகிருயா
பாாதத! தெளமயா உனனுடைய நடைகளால மனவருததமடை
யாமலிருககிருரா? குநதீநநதன! தானததாலும தாமததாலு
தவததாலும சுததியினுலும உளளும புறமும ஒததிருததல
லும பொறுமையினுலும தகபபனபாடடனமாாகளுடையதா
நடையை நீ அனுஸரிககிருயா? பாணடவ! ராஜாிஷிகள சென
வழியில நீ செலலுகிருயா? தததம குலததில புததிரனே பௌ
திரனே பிறநதால, பிதருலோகததிலுளள பிதருககள, 'இ
னுடைய கெடட செயகையால நமமால எது அடையததக
தாகுமோ? இவனுடைய நலல செயகையினுல நமமால என
நனமை அடையததககதாகுமோ?' எனறு துககததையும ஆன
ததையும அடைகிருாகள பாாததனே! எவனுல மாதாவு
பிதாவும அபபடியே அகனியும குருவும ஐநதாவதான ஆதம
வும பூஜிககபபடுகிருாகளோ அவனுல இநத உலகம பரலோக
இரணடும ஜயிககபபடடனவாகும' எனறு சொனனுா

யுதிஷடிரா, 'பகவானே! ஆரியரே! உளளபடி இநதத தா
நிசசயததைத தேவரீா எனனை உததேசிதது உபதேசிததீா எ
னுல சகதிககுத தககபடி நியாயம தவறுமல விதிபபடி (தாம
செயயபபடுகிறது' எனறு சொனனுா ஆாஷடிஷேணா, 'ஜல
தையே ஆகாரமாககொணடவாகளும காறறையே ஆகாரமாக
கொணடவாகளுமான ரிஷிகள ஆகாச மாாககமாகப பறந
வநது மலைகளுள சிறநத இநத மலையைப [1] பாவஸநதிகளில அ
கிருாகள அரசே! காதலகொணடவாகளான கிமபுருஷாக
தஙகள காதலிகளுடன ஒருவரை ஒருவா அனுஸரிததவ
களாகவும மலையினுடைய சிகரஙகளிலிருபபவாகளாகவும காண
படுகிருாகள பாாதத! அழுககிலலாத ஆடைகளையும, பட
வஸதிரஙகளையும உடுதத கநதாவாகள அபஸரஸஸுகள ஆகி
இவாகளுடைய கூடடஙகள பல காணபபடுகினறன மாலை
களை அணிநதவைகளும காடசிககினியவைகளுமான விதயாதர
களுடைய கூடடஙகளும மஹாநாககளுடைய கூடடஙகளு

---

[1] பூாணிமை அலலது அமாவாஸயையும பிரதமையும ஸநதிககு
காலம

ர்பாணாகளும சாரணா முதலியவாகளும காணபபடு
றாகள இநத மலேயிலுடைய மேறபிரதேசததில பாவ
நதிகளில பேரீவாததியஙகள, பணவஙகள, சஙகஙகள, மிருதங
கள ஆகிய இவைகளின சததமானது கேடகபபடுகிறது பரத
ரேஷடாகளே! நீஙகள இநத இடததிலிருநதுகொணடே அவை
னததையும கேடகவேணடும அவவிடததை நோககிச செல
தில நீஙகள எவவிதததாலும புததியைச செலுததலாகாது.
ரதஸரேஷடாகளே! இதறகுமேல செலலுவதும இயலாது.
நதஇடமானது தேவாகளுடைய விளேயாடடிடம அது மனிதா
ளால அடைய முடியாததனறே? பாரத! இநத இடததில சிறிது
பலமான செயகைகளேயுடைய மனிதனேயும எலலாப பிராணி
ளும பகைககினறன, ராகூஸாகளும அடிககிறுாகள யுதிஷ
ர! மிகக விததியடைநத தேவாகள ரிஷிகள ஆகிய இவாகளின
தானமானது இநதக கைலாஸசிகரததுககபபால பிரகாசிககிறது
ாதத! பகைவாகளே அழிபபவனே! [1] சாபலயததால அதற
பாலுளள [2] வழியில செலபவாகளே ராகூஸாகள இருமபினுல
சயயபபடட சூலம முதலிய ஆயுதஙகளால கொலலுகிறுாகள
பபா! இநத இடததில விஸரவஸின புதலவனுன குபேரனும,
செலவபபெருககினுல) மனிதாகளேயே வாகனமாக உடையவ
ம அபஸரஸுகளால சூழபபடடவனுமாகப பாவஸநதிகளில
ணபபடுகிறுன சிகரததில வீறறிருபபவனும யகூஷாகளுககும
கூஷஸாகளுககும அதிபனுமான அவனே எலலாப பிராணிகளும
தயபாவததில) உதிததிருககிற சூரியனேபபோலப பாாககின
ன பரதஸரேஷடனே! மலேயினுடைய இநதச சிகரமானது
தவாகளுககும அஸுராகளுககும விததாகளுககும அபபடியே
பேரனுககும உதயானவனமாக இருககிறது, ஐயா! குபேரனே
பாஸிககினற தும்புருவினுடைய கானமபணணபபடுகினற
ாமஙகளின தொனியானது பாவஸநதிகளில கநதமாதனததில
கடகபபடுகிறது அபபா! யுதிஷடிர! இநத இடததில இபபடிப
டட இநத ஆசசாயததை எலலாப பிராணிகளும பாவஸநதி
ளில பலவாறுகக காணகினறன பாணடவஸரேஷடாகளே!
னிவாகளால புஜிககததக்க சுவையுள்ள பழஙகளேப புஜித்துக

1 மனவுறுதியின்மை, அலலது, முரடடுததனம, உதயோகபாவம்
74 - ம பககததிலும சாநதி பாவம 375-ம பககததிலும குறிபபுகளிற்
ாண்க　　　2 வேறுபாடம

கொணடு ஆாஜுனனைக காணகிறவரையில (இஙகே) வாஸம செய்
யுஙகள ஐயா! இநத இடததை அடைநதவாகள எவவிதததி
லும சாபலயமுளளவாகளாக இருககககூடாது சபலனை மன
தன எலலாப பிராணிகளுககும விரோதியாகிறுன சிறபபுடைய
வனே! இநத இடததில இஷடபபடி வாஸம செயதும, மனககவலை
யைவிடடு ஸுகமாக விளையாடியும, பிறகு, சஸதிரஙகளால ஜயிக்
கபபடட பூமியைப பரிபாலிபபாய' எனறு கூறினா'' எனறா

நூற்றறுபததோராவது அதயாயம்

யக்ஷ யுத்த பாவம (தொடர்ச்சி)

(திரௌபதி கருடனுடைய சிறந்த காற்றினால் கொண்டுவரப்பட்ட அத்புதமான ஒரு தாமரைமலரைக் கண்டு அப்படிப்பட்ட பல மலர்களைக் கொண்டுவரும்படியும் துஷடர்களான யக்ஷர்களையும் ராக்ஷஸர்களையும் கொல்லும்படியும் பீமனை வேண்டியதும், அவன் அதற்காகக் கந்தமாதன மலையின் சிகரத்தில் ஏறியதும், மணிமான் முதலியவர்களை யுத்தத்தில் கொன்றதும்)

ஜனமேஜயா, "மகாதமாககளும திவயமான பராககிரமமுள்ள
வாகளும எனனுடைய முநதின பாடடனமாாகளுமான பாண்
புததிராகள கநதமாதன பாவததில அநத ஆாஷடிஷேணருடை
ஆஸரமததில எவவளவு காலம வஸிததாாகள? மகாவீாயமுள்ள
வாகளும வலிமையும ஆணமையும மிககவாகளுமான அநத
பாணடவாகளனைவரும எனன செயதாாகள? அஙகே வஸி
கினறவாகளும மகாதமாககளும உலகததில பிரஸிததிபெற
வீராகளுமான அவாகளுககு எவைகள ஆகாரமாயின? ஸாதுக
ளுள உததமரே! அவறறைச சொலலுவீராக மிகக புஜ ப
முளள பீமஸேனன அநத இமயமலையில எதை எதைச செ
தானே அநத அநதப பீமஸேனனுடைய பராககிரமததை எனக
விரிதது உரைபபீராக பிராமமணோததமரே! குபேரனுல வாஸ
செயயபபடட அநதப பாவததில நிதயமாக வஸிககினற அ
தப பீமஸேனனுககு யக்ஷாகளோடு மறுபடியும யுததம உ
டாகவிலலையா? அவாகளுககும குபேரனுககும ஸநதிபபு நோ

நதா? ஆரஷடிஷேணா சொனனவணணம அநதப பாவதததிற
நக குபேரன வநதுகொணடிருநதானு? தபோதனரே! நான
ேதனை விஸதாரமாகக கேடக விருமபுகிறேன அவாகளுடைய
செயகையைக கேடகிற எனககுப (போதுமெனகிற) திருபதியுண
டாகவிலலையனறோ?'' எனறுவினவினுா

வைசமபாயனா, "பரதஸரேஷடாகள, நிகரறற தேஜஸுளள
அநத ஆரஷடிஷேணருடையதும தஙகளுககு ஹிதமுமான
அநத வசனததைக கேடடு அபபடியே அவருடைய கட
டளையை எபபொழுதும செயதுவநதாாகள பரதஸரேஷடா
ளான அநதப பாணடவாகள அநத இமயமலையின மேல
பாகததில முனிவாகளால புஜிககததகக ஆகாரஙகளையும சுவை
யுளள பழஙகளையும சுததமான பாணஙகளால அடிககபபடட
மிருகஙகளுடைய மாமஸஙகளையும புஜிககினறவாகளாகவும பரி
சுததமான பலவகை மதுககளைக குடிபபவாசளாகவும இவ
வணணம வஸிததாாகள லோமசரால சொலலபபடட பல
விதவாககியஙகளைக கேடடுககொணடு அவவிடததில வஸிககினற
பாணடவாகளுககு ஐநதாவது வாஷம சென்றது பிரபுவே!
கடோதகசன, 'காரியகாலததில வநது சேருவேன' எனறு
சொலலிவிடடு எலலா ராகூஸாகளுடனும முநதியே போய
விடடான ஆரஷடிஷேணருடைய ஆஸரமததில வஸிபபவா
களும மிகக ஆசசரியஙகளைப பாாபபவாகளும மஹாதமாக
களுமான அநதப பாணடவாகளுககுப பல மாதஙகள சென்றன
அவவிடததில விளையாடுபவாகளும மனககளிபபுளளவாகளு
மான அநதப பாணடவாகளால அனபு உணடுபணணபபடடவா
களும மிகக பாககியசாலிகளும பரிசுததமான மனமுளளவாகளும
விரதஙகளை நனகு அனுஷடிபபவாகளுமான முனிவாகளும அவ
வாறே சாரணாகளும பாணடவாகளைப பாாபபதறகு வநதாாகள
பரதஸரேஷடாகளான அநதப பாணடவாகள அவாகளோடு
திவயமான கதைகளைப பேசினுாகள பிறகு, சிலநாடகள செலல
வே, ஒரு பெரிய மடுவில வாஸமசெயதுகொணடிருநத கொழுதத
ஒருபெரிய ஸாபபததைக கருடன வேகததுடன கவாநதான
பெரியமலை மிக நடுஙகியது பெரிய மரஙகள நனகு முறிககப
படடன எலலாப பிராணிகளும பாணடவாகளும அநத ஆச
சரியததைக கணடாாகள. பிறகு, பெரிய மலையின உசசியிலிருநது
பாணடவாகளை நோககி, காறறுனது நலல மணமுளள மஙகளகர

மான புஷபஙகளனைததையும அடிததுககொணடு வநதது. அந
இடததில அனபாகளோடு கூடிய பாணடவாகளும கீாததியுள்ள
ளான பாஞசாலியும ஐநதுவாணஙகளுள்ள திவய புஷபஙகளைக
கணடாாகள

பிறகு, கிருஷணையானவள மலையைசசாாநத ஏகாந
மான ஓரிடததில சுகமாக வீறறிருபபவனும மிகக புஜபலமுள்ள
வனுமான பீமஸேனனைப பாாதது, தகக ஸமயததில, 'பர
ஸரேஷடரே! கருடனுடைய சிறகு காறறினால வேகஙகொண
வாயுவினால ஐநது வாணமுள்ள புஷபஙகள மிகவலிநது உதிாகக
படுகினறன பரதஸரேஷடரே! திவய வாணமுள்ளவையும திவ
வாஸனையுள்ளவையுமான திவய புஷபஙகள வாஸனையினால என
மனததைக களிபபடைவிககினறனபோலும பகைவரைத தவிக
கச செயபவரே! பாாபபதனாலும தொடுவதனாலும அபபடியே
வாசனையினாலும எனனுடைய இநத மனததுயரததைப போகக
கினறவையும திவய வாஸனையுள்ளவையும மஙகளமாயுள்ளவை
மான சிறநத மலாகளால தேவதைகளை ஆாசிதது நான உப
மோடு சேர விருமபுகிறேன புருஷஸரேஷடரே! அவறறுள்ளு
நறுமணம நிரமபினதும எனனுடைய மனததிறகு உதஸாஹததை
வளாபபதும மஙகளகரமாயிருபபதுமான இநதத தாமரைமலரே
எலலா உலகததாராலும நேரில பாாககபபடடிருககுமெனற
எனககுத தோனறவிலலை வாஸுதேவரைத துணையாககொண
வரும வாஸுதேவருககு நணபரும சொலதவறுதவரும மகாத
மாவும உமமுடைய பிராதாவுமான அாஜுனரால காணடவவனத
தில கநதாவாகளும உரகாகளும ராக்ஷஸாகளும இநதிரனும
தோலவி அடைவிககபபடடாாகள, கொடியவாகளான மாயாவி
களும கொலலபபடடாாகள, காணடிவமெனகிற விலலும அடை
யபபடடது இநதிரனையொதத பராககிரமமுள்ளவரே! உம
முடைய தேஜஸும மிகபபெரிது உமமுடைய தோளவலிமையும
பெரிது, பகைவரால தாஙகுதறகரியது அவமதிககவும முடி
யாதது பீமஸேனரே! உமமுடைய கைவனமையின வேகததால
பயமுறுததபபடட எலலா ராக்ஷஸாகளும மலையை விடடுவிடடு
பததுத திககுககளையும அடையககடவா பிறகு, உமமுடைய
நணபாகள அசசமும மதிமயககமுமறறவாகளாகப பலவகை மலா
களைத தரிததுககொணடிருககிறதும மஙகளகரமாயிருபபதுமான
சிறநத மலையினுடைய உசசியைப பாாககககடவா பீமஸேனரே

ரனமனமானது நெடுங்காலத்துக்கு முன்னிருந்தே இவவிதமான
ரணணத்துடனிருக்கிறது உம்முடைய கைவனமையை அடுத்து
மலையின உச்சியைப பாாக்க விரும்புகிறேன பரதாகளுள சிறந்த
வரே! நரஸ்ரேஷடரே! உமமால விரைவாகக கொணடுவரபபடு
கின்ற இபபடிபபடட மலரை நான நேரில காணவிரும்புகிறேன'
என்கிற வசனத்தைக கூறினள

பிறகு, பகைவாகளைத தவிக்கச செய்பவனும மிக்கபாகுபல
முள்ளவனுமான அந்தப பீமன திரௌபதியினுல தன்னை அவ
மதிக்கபபடடவனபோலெண்ணிக்கொண்டு அந்த அவமதிபபை,
நல்ல யானையானது அடியைப பொருத்து போலப பொறுக்க
வில்லை பலசாலியும சிங்கமபோலவும காளைபோலவும நடப்பவ
னும சிறந்த காந்தியுள்ளவனும உதாரமனமுள்ளவனும பொன
போன்ற ஒளியுடையவனும கமபீரமான மனமுள்ளவனும செருக
குள்ளவனும தனமதிபபுடையவனும சூரனும சிவந்தகணகளுடன
கூடியவனும பருத்த சிறந்த தோளகளையுடையவனும மதயானை
போன்ற வலிமையமைந்தவனும சிங்கத்தின கோரபபறகள
போன்ற பறகளுள்ளவனும காளையின தோளபோன்ற தோளகளை
யுடையவனும உயாந்து வளாந்திருக்கின்ற இளமையான ஆசசா
மரம போன்றவனும மகாதமாவும அழகிய எல்லா அங்கங்களு
முள்ளவனும வலமபுரிச சங்கமபோன்ற கழுத்துள்ளவனும பருத்த
தோவாயுள்ளவனுமான அந்தப பீமஸேனன பொனமயமான பின
புறமுள்ள வில்லையும கததியையும அமபுததூணிகளையும தரித்துக
கொணடு, காவமுள்ள சிங்கமபோலவும மதபபெருக்குணட யானை
போலவும அசசமும மதிமயக்கமுமறறவனுக மலையினமீதேறினன
கததியையும வில்லையும கையில பிடித்தவனும சிங்கமபோலவும
மதபபெருக்குணட யானைபோலவும வருகின்றவனுமான அந்தப
பீமனை எல்லாபபராணிகளும பாாததன பாணடவனுன பீமன
திரௌபதிக்கு ஸநதோஷத்தை விருத்தியடையசசெயயும பொரு
டடுக கதையை எடுத்துககொணடு அசசமும மயக்கமுமறறவ
னுகச சிறந்த மலையில ஏறினன வாயுவினுடைய புததிரனுன பீமனை
வாடடமும பயமும ஊக்கமினமையும பிறராக்கம பொறுமையும
ஒருபொழுதும அணுகவில்லை மகாபலசாலியான பீமஸேனன
மேடுபள்ளமாக இருபபதும பயங்கரமான தோறறமுள்ளதுமான
அந்த ஒறறையடிபபாதையை அடைந்து பல பனைமரங்களளவு
உயாந்திருக்கிற மலையின உசசியில ஏறினன மகா பலசாலியான

பீமஸேனன கினனராகளையும மகாநாகாகளையும முனிவாகளையு
கநதாவாகளையும அரககாகளையும மகிழவிததுககொணடு மலையில
உசசியில ஏறினுன பிறகு, பரதஶ்ரேஷடனுன பீமன ஸவாணம
மாயும ஸபடிகமயமாயுமிருககிற வீடுகளாலலஙகரிககபபடடிரு
பதும, எலலா ரததினஙகளுடைய காநதிகளுடனுஙகூடியதும, அ
படியே எலலா உதயானவனஙகளுமுளளதும,மலையைவிடமேலா
வளாசசியுடையதாயும மதிலகளுககு ஆதாரவாகச சுறறிக கடட
படடிருககிற அடிமேடைகளாலும கொததளஙகளாலும விளங
கினறதாயும உளவாசலகளாலும வெளி வாசலகளாலும மரா
களால கடடபபடட கொடுஙகைகளாலும கொடிகளாலும கொ
மரஙகளை நாடடுகிற மேடைகளாலும பிரகாசிககினறதாயுமிருககி
பொனனுலாகிய மதிலால எலலாபபககஙகளிலும சூழபபடடது
எலலாபபககஙகளிலும அளவுகடநது நாததனம செயகின
பெணகளாலும காறறினுல அலைககபபடுகிற கொடிகளாலு
அலஙகரிககபபெறறதுமான குபேரனுடைய அரணமனையை
கணடான பீமன வளைநதிருககிறகையினுல விலலின நு
யைப பிடிததுககொணடும தனஙகளுககு அதிபதியான குபே
னுடைய படடணததை மனவருததததோடு பாாததுககொணடு
ஸஞசரிததான அநத இடததில எலலாப பிராணிகளையு
மகிழவிககினறதும எலலா வாஸனைகளையும கொணடுவருகின
தும கநதமாதனததிலுணடானதுமான காறறுனது மிக இனிமை
யாக வீசியது அநத இடததில விசிதரமானவைகளும பலவி
நிறஙகளால பிரகாசிககினறவைகளும விசிததிரமானபூஙகொதது
களைத தரிததவைகளும சிநதிககமுடியாதவைகளும நிகரறறகாந
யுளளவைகளுமான பலவகை மரஙகள காணபபடடன பர
ஶ்ரேஷடனுன பீமன ரததினஸமூகஙகளால எலலாபபககஙகளிலு
மிழைககபபடடதும பலவித மலாமாலைகளால நனகு அலஙகரி
ககபபடடதுமான குபேரனுடைய இருபபிடததையும பாாததான
மிகக புஜபலமுளள பீமஸேனன கதாயுததையும கததியையு
விலலையும கையிலபிடிததவனுகவும உயிரையுமவிடததுணிநதவனு
வும மலைபோல அசைவறறுநினறுன பிறகு, பகைவாகளுககு மயி
சிலிாததலைச செயகிற சஙகததை ஊதியும நாணொலியையும தல
வனியையும செயதும பிராணிகளை மயககமடையச செயதான

பிறகு, யக்ஷாகளும ராக்ஷஸாகளும கநதாவாகளும மயி
சிலிாததவாகளாக அநத ஒலியை நோககிப பீமனுடை

மீபததில ஓடிவநதாாகள யக்ஷாகள ராக்ஷஸாகள ஆகிய
வாகளுடைய கைகளால பிடிககபபடட கதாயுதஙகளும பரிகங
ளும 1 நிஸதரிமசஙகளும சூலஙகளும சததிகளும கோடாலி
ளும மிக விளஙகின பாரதரே! பிறகு, அவாகளுககும அவ
ஙகும யுததம தொடஙகியது. மகா மாயாவிகளான அநத
க்ஷராக்ஷஸாகளால பிரயோகிககபபடட சூலஙகளையும சகதி
ளையும கோடாலிகளையும பீமன பயஙகரமான மிகக
வகமுளள ஆாதத சநதிரபாணஙகளால துணடிததான மகா
லசாலியான பீமன, ஆகாயததை அடைநதும பூமியிலிருநதும
ாஜிககினற ராக்ஷஸாகளுடைய சரீரஙகளை அமபுகளால அடித
ான பாரதரே! ராக்ஷஸாகளுடைய தேகஙகளினினறு எலலாப
ககஙகளிலும பெருகி வருகினற இரததத தாரைகள மேகஙகளி
ினறு நீரததாரைகள விழுவதுபோல விழுநதன 2 கதைகளை
ம ஈடடிகளையும கையில பிடிததவாகளான ராக்ஷஸாகளுடைய
ீரஙகளிலிருநது உணடான அநதப பெரிய இரதத மழையானது
ஹா பலசாலியான பீமனமீது எலலாபபககததிலும பொழிந
து ராக்ஷஸாகளுடைய சரீரஙகளிலிருநது எலலாபபககஙகளி
ும ரததததாரைகள பெருகின பீமனுடைய புஜபலததால பிர
யாகிககபபடட ஆயுதஙகளால யக்ஷராக்ஷஸாகளுடைய சரீரங
ளும தலைகளும அறுககபபடடவைகளாகக காணபபடடன.
ாக்ஷஸாகளால நனகு மூடபபடுகினறவனும இனிய தோறறமுளள
னுமான பாணடவனை எலலாப பிராணிகளும மேகக கூடடஙக
ால மூடபபடுகினற சூரியனைபபோலப பாாததன நீணட
ககளுளளவனும சிறநத பலமுளளவனும ஸதயமான பராக
ரமமுளளவனுமான பீமன, சூரியன கிரணஙகளைப பாயசசுவது
பால, பகைவரை வீழததுகிற அமபுகளை அனைவாமீதும பாயச
ுன எதிாதது அதடடுகினறவாகளும பேரிரைசசலிடுகிறவா
ளுமான எலலா ராக்ஷஸாகளும பீமஸேனனுடைய ஸனனஹத
ைதக கணடாாகள அவாகள, எலலா அஙகஙகளும காயம பண
ாபபடடவாகளும பீமஸேனனிடமிருநது உணடான பயத
ால பீடிககபபடடவாகளும மகாயுதஙகள சிதறினவாகளுமாகிப
யஙகரமான தீனஸவரததை வெளியிடடாாகள உறுதியான
லலுளள பீமனால பயமுறுததபபடட அநத ராக்ஷஸாகள
தாயுதஙகளையும சூலஙகளையும கததிகளையும சகதிகளையும

1 முபபது அஙகுலததுககுமேல நீணட கததி 2 வேறுபாடம்.

கோடாலிகளையும எறிநதுவிட்டுத தெறகுத திசையை நோககி ஓ
வநதாாகள.

அநத இடததில சூலததையும கதையையும கையில பிடி
தவனும அகனற மாாபுளளவனும நீணட கைகளுளளவனு
குபேரனுககுத தோழனுமான மணிமானெனகிற ராகூஸன இரு
தான மகாபலசாலியான அவன, பீமனுடைய செயகைககு
பரிகாரததையும தனது ஆணமையையும காணபிபபவனுகி
திருமபிவநத அநத ராகூஸாகளைபபாாதது, சிரிததுககொண
'ஒருமனிதனால பலராகூஸாகள யுததததில தோலவியடைவிகக
படடாாகள குபேரனுடைய அரணமனையை அடைநது அவனை
பாாதது எனன சொலலபபோகிறீாகள?' எனறு சொனனா
ராகூஸன அவாகளனைவரையும பாாதது இவவணணமுரைததுச
சகதியையும சூலததையும கதையையும கையில எடுததுககொண
பாணடவனை எதிாதது விரைவாகச சென்றான வேகததோ
வருகினறவனும மததததைப பெருககுகிற யானைபோனறவனுமான
அநத மணிமானைப பீமஸேனன மூனறு வதஸதநதமெனகி
பாணஙகளால விலாவில நனறாக அடிததான மகாபலமுளளவனா
மணிமானும மிகக கோபஙகொணடு பெரிய கதையை எடுதது
சுழறறிப பீமஸேனனமீது எறிநதான பீமஸேனன ஆகாயததி
மினனலபோலப பிரகாசிககினற மிகக பயஙகரமான பெரிய கதா
ததைச சாணையில திடடபபடட அனேக பாணஙகளால அடி
தான அநத எலலாப பாணஙகளும கதையை அடைநது திருப
அடிககபபடடன வேகபபடுததபபடட பாணஙகள கதையில மிக
தோசசியுளள மணிமானுடைய (கதையின்) வேகததைத தாங
விலலை அவனுடைய அநதக கதையடியை, கதாயுதத முறைமை
அறிநதவனும நலல வீாயமுளளவனும பயஙகரமான பராககிர
முளளவனுமான அநதப பீமன வீணககினான பிறகு, சிறநதபுத
யுளளவனான அநத ராகூஸன அதே ஸமயததில மிககோரமா
தும பொறகாமபுளளதும உருககினால செயயபபடடதுமான சகதி
யைப பீமஸேனனமீது எறிநதான பயஙகரமான சபதததுட
கூடியதும அகனிஜவாலைகளுடனகூடியதும மகாபயஙகரமாயிரு
பதுமான அநதச சகதியானது பீமனுடைய வலககையைப பி
நதுகொணடு விரைவாகப பூமியில விழுநதது சகதியினால மி
அடிககபபடடவனும வெகு தூரததிலிருநதே அமபுகளை எயப
னும அளவுகடநத பராககிரமமுளளவனும கதாயுதததி

ாமாததியமுளளவனுமான அநதக குநதீநதனன கதையைக
கயிலெடுததான பிறகு, பீமன பொறபட்டஙகளால கட்டபபட
ருபபதும சததுருககளுககுப பயததை விருததியடையச செய
னறதும பகைவாகளை அவமதிககினறதும முழுதும உருககுமய
ாயிருபபதுமான அநதககதையை எடுததுக காஜிததுககொணடு
காபலசாலியான மணிமானைநோககி விரைவாக ஒடினை
ணிமானும ஜவலிககினற பெரிய சூலததை எடுததுக காஜிததுக
காணடு அதிவேகததோடு பீமஸேனனமீது பிரயோகிததான
தாயுதததின பாகுபாடுகளை நனருக அறிநதவனுன பீமன,
லததைக கதையின நுனியினுல அடிதது நொறுககிக கருடன
ரமபைநோககி ஒடுவதுபோல அநதமணிமானைக குறிதது விரை
ாக ஒடினை மிககபுஜபலமுளளபீமன யுததமுனையில சிஙக
ாதமசெயது ஆகாயததிலெழுமபி விரைவாகக கதையைசசுழறறி
ணிமானமீது எறிநதான இநதிரனுல பிரயோகிககபபட்ட
ஜராயுதமபோனற அநதககதாயுதமானது ராக்ஷஸனைககொனறு
மியைஅடைநது பிசாசுபோலக கீழேவிழுநதது பீமசேனனு
டயபலததால கொலலபபட்ட மகாபலசாலியான அநதராக்ஷ
னை, சிஙகததால கொலலபபட்ட காளையைபபோல எலலாப
ாணிகளும கணடன கொலலபபட்டுப பூமியிலவிழுநது
டககிற அநதமணிமானைபபாாதது மாணடவாகளபோக மிகுந
ருககிறராக்ஷஸாகள பயஙகரமானதினஸவரததை வெளியிட்டுக
காணடு கிழததிசையைநோககிச செனறுாகள

நூறறறுபததிரணடாவது அதயாயம

யக்ஷயுததபாவம (தொடர்ச்சி)

(பீமனைக்காணுமையால மனம்வருந்தின யுதிஷ்டிரர்முதலியவர்கள் மலை யுச்சியில் ஏறி அவனுடைய ஸமீபத்தை அடைந்ததும், பீமனுல் கொல்லப்பட்டவர்கள் போக மிகுந்திருப்பவர்கள் மணிமான முதலியவர்களின் வதத்தைச் சொல்லக் கேட்ட துபே ரன யுத்தம் செய்ய விரும்பிப் பீமனை நோக்கி வந்த தும், அவ்விடத்தில யுதிஷ்டிரர்முதலியவர்களைக் கண்டு கோபந்தணிந்து தனக்கு அகஸ்திய சாபம் வந்ததைச் சொல்லிப் பீம ஸேனனுடைய காரியத்துக்கு மகிழ்ந்ததும்)

பலவிதசபதஙகளால முழககபபடுகினற மலையின குகையி
னறு வெளிபபடும சபததததைக கேட்டு, குநதீபுததிரரான

அஜாதசதருவும மாதரீபுததிரர்களிருவரும தௌமயரும கிருஷ் ணையும பிராமமணாகளும அபபடியே எலலா நணபாகளு பீமஸேனனைக காணுமையால எலலோருமே மனமிழநதவாகள யினா அபபொழுது, சூராகளும மகாரதாகளுமான பாணடவ கள திரௌபதியை ஆஷடிஷேணரிடம அடைககலமாக ஒப விதது, ஒனறுசோநது ஆயுதஙகளை எடுததுககொணடு மலையின மீதேறினாகள பிறகு, மகாரதாகளும சிறநத விலலாளிகளுமான அநதபபாாததாகள மலையுசசியை அடைநது பாாககினறவாகள கிப பகைவரையடககுபவனுன பீமஸேனனையும பீமஸேனனு அடிததுக கீழேதளளபபடடவாகளும மிகக பலமுளளவாகளு மிகக முயறசியுளளவாகளும பெரிய சரீரமுளளவாகளும துடி கினறவாகளும உயிரை இழநதவாகளுமான ராக்ஷஸாகளையு கணடாாகள மிககதோளவலியமைநதவனும கதையையும கதந் யையும விலலையும தரிததவனுமான அநதபபீமன, யுததததில் அஸுராகளை இநதிரன கொனறதுபோல ராக்ஷஸாகளைக கொன விளஙகினுன பிறகு, அநதபபாாததாகள வழியைததாணடி சென்று பீமஸேனனைத தழுவி மிகசசிறநத ஒரிடததை அடைந அநத இடததில உடகாாநதாாகள தூரததிலிருநதே லக்ஷ்யததி அமபுகளை எயபவாகளான அநத நானகுபாணடவாகளும வீற் ருககிற அநதமலையின சிகரமானது, மகாபாககியமுளளவாகளு தேவாகளுள சிறநதவாகளுமான லோகபாலாகளால ஸவாகக பிரகாசிபபதுபோலப பிரகாசிததது பிராதாவான யுதிஷடிர குபேரனுடைய அரணமனையையும கீழே தளளபபடடிருககி ராக்ஷஸாகளையும பாாதது, உடகாாநதுகொணடிருககிற பிராத வான பீமனை நோககி, 'பீம! ஸாஹஸததாலோ அறியாமையாலே இநதபபாவம (உனனுல) செயயபபடடுவிடடது வீரனே! முனி வனபோலக காடடில வஸிககிற உனககு நிஷகாரணமான இந ராக்ஷஸககொலையானது தகுநததனறு ராஜததவேஷத்தை உணடுபணணுகிற காாயம செயயததககதனறெனறு தாமததை அறிநதவாகள அறிகிறாாகள பீமஸேன! தேவாகளுககுபபகையை உணடுபணணுகிற இநதககாாயம உனனுல செயயபபடடது பாாதத! அாததததையும தாமததையும விடடுவிடடு எவ பாவததில மனததைச செலுததுகிறுனே அவன பாவசசெயலக ளுடைய பலனை நிசசயமாக அடைகிறுன, கஷடம ஸாஹஸ மானது தேவாகளுககும அபரியமானது உனககு மஙகளம

னககு பரியததை விருமபுகிருயாகில மீணடுமெ இவவாறு செயய
ாகாது' எனறு சொனனுா தாமாதமாவும ஆாததததுவஙக
ளின பாகுபாடடை அறிநதவரும அதிகதேஜஸுளளவரும
நதீ நநதனருமான பிராதாவான அநதயுதிஷடிரா, பகைவரைக
காலலுகிறவிரததகினினறு நழுவாதவனும புஜபலமிககவனும
பகைவாகளால) அவமதிககமுடியாத பராககிரமமுளளவனும பிரா
ாவுமான பீமஸேனனைபபாாதது இவவணணம உரைததுவிடடு,
ுதேவிஷயததைஅதிகமாகநினைககினறவராகிபபேசாமலிருநதாா
றகு, பீமஸேனனுல கொலலபபடடவாகளபோக மிகுநதிருநத
ாகூஸாகளஒனருசோநது குபேரனுடையஇருபபிடததைநோககி
டினாகள பீமஸேனனிடததிலிருநதுணடான பயததால பீடிக
பபடடவாகளும அதிகவேகமுளளவாகளுமான அநத ராகூஸா
ள வேகததோடு குபேரனுடைய அரணமனையை அடைநது பயங
ரமானதீனஸவரததை வெளியிடடனா வேநதரே! சஸதிரங
ளையும ஆயுதஙகளையும கீழேவைததுவிடடவாகளும வாடடமுறற
ாகளும ரகததால நனைககபபடடிருககிற கவசம வஸதிரம ஆயு
ம முதலியவைகளையுடையவாகளும ஈனகுவிரிநததலைமயிாக
ளளவாகளுமான அநத ராகூஸாகள யகூாகளுககு அதிபதி
ாகிய குபேரனைநோககி, 'தேவனே! கதைகளாலும ஈடடிகளா
ும படடாககததிகளாலும தோமரஙகளாலும பராஸஙகளாலும
பாாபுரிகினறவாகளும உனககு முநதிசசெலபவாகளுமான
லலா ராகூஸாகளும கொலலபபடடாாகள தனேசவரா! பலத
னுல மலையை மிக அழிததது ஒருமனிதனுல யுததததில கரோத
சாகளெனகிற ராகூஸாகளுடைய கூடடஙகள கொலலபபட
ன நராதிபனே! தேவனே! ராகூஸசரேஷடாகளுளளும
கூாகளுளளும மிகசசிறநதவாகள ஆயுதஙகளால அடிககப
டடு ஆணமையை இழநதவாகளும உயிரை இழநதவாகளுமாகிப
டுததிருககிருாகள மலை நொறுககபபடடது, நாஙகள முறிய
டிககபபடடோம உனனுடைய தோழனான மணிமானும
காலலபபடடான ஒருமனிதனுல இநதககாாயம செயயபபட
டது அடுததுச செயயவேணடியதைசசெய' எனறு சொனனுா
ள எலலாயகூகணஙகளுககும அதிபதியான குபேரன, அதைக
கடடு மிகக கோபமகொணடவனுகவும, கோபததால கணகள
னகுசிவநதவனுகவும, 'எபபடி!' எனகிறவசனததை உரைததான
கூாகளுககு அதிபதியான தனேசவரன பீமன இரணடாமுறை

குறறஞசெயதுவிட்டானெனபதைக கேட்டுக கோபங்கொ
டான 'தேரைபபூட்டுஙகள' எனறும சொனஞன பிற
நீருணட மேகததுககுசசமமாக இருபபதும மலையினகொடு
போல உயாநதிருபபதுமான ரததகில பொனமாலைகளை அணி
குதிரைகளைப பூட்டிஞாகள எலலாககுணஙகளும அமைநத
களும குறறமறற [1] பததுசசுழிகளுளளவைகளும தேஜஸோ
பலததோடும நறகுணஙகளோடும கூடியவைகளும பலவிதரதத
ஙகளால அலஙகரிககபபட்டவைகளும ரததகில பூட்டபபட்ட
களும பிரகாசிககினறவைகளுமான அநதக குபேரனுடைய சிற
குதிரைகள (ஆகாசததைத) தாணடபபோகினறவைகளபே
வேகமாகசசெனறன பிறகு, அநதயக்ஷாதிகாரிகள தனேஸவ
கோபமுறறதைப பாாதது வெறறியை உணடுபணணுகினற இ
தஙகளால ஒருவரை ஒருவா ஸநதோஷிககசசெயதாாகள சிற
ஐஸவாயமுளளவஞன அநத ராஜராஜன அநதப பெரிய ரதத
மீதேறித தேவாகளாலும கநதாவாகளாலும துதிககபபடுகின
ஞகவும மிகக ஒளிபொருநதினவஞகவும செனறுன ரதத
மீதேறிசசெலபவனும [2] மகாதமாவும தனேஸவரனுமான அந
குபேரனைப பயஙகரமான தோறறமுளளவாகளான எலலா யக
களும பினதொடாநதாாகள சிவநத கணகளையுடையவாக
பொனபோனற காநதியையுடையவாகளும பருதததேகத
யுடையவாகளும மிககவலிமையுளளவாகளும ஆயுதஙகளை
தரிததவாகளும கததிகளைககட்டிககொணடவாகளும நூற
கணககான ஆயுதஙகளையுடையவாகளுமான அநத யக்ஷாக
மிககவேகமுளளவாகளாக ஆகாயததில வேகததுடன பற
கொணடு, ஆகாசததை நனருக இழுததுககொணடுவருகிற
களபோலக கநதமாதனபாவததைநோககி வநதாாகள குதி
களுடைய பெருஙகூட்டஙகளால வியாபிககபபட்டதும கு
ஞல காககபபட்டதும அழகியதும பாணடவாகள இரு
மிடமுமான கநதமாதனபாவததின சிகரததை அ
தாாகள பாணடவாகள மயிாககூசசலுளளவாகளாக மகாத
வும யக்ஷாக்ஷஸாகளுடைய கூட்டஙகளால நாறபுறஙகளி
சூழபபட்டவனும காட்சிககினியவனுமான குபேரனைக கண
கள குபேரனே அபபொழுது அதிகபலமுளளவாகளும ம

[1] 253-ம பககம பாாகக

[2] இரட்டிததலால ஒரு சொல விடபபட்டது

தாகளும விறகளையும கததிகளையும கையிலெடுததவாகளுமான
ாணடுவின புதலவாகளைப பாாததுப பிரீதியுளளவனுன
ந்திரனுககுச சமமான செளாயமுளள இநதப புருஷஶரேஷடா
ளனைவரும தேவகாாயததைச செயயபபோகிறாாகள' எனறு
னததினல ஸநதோஷிததான தனேஶவரனுககு முநதிச
சலபவாகளான அநதயக்ஷாகளும கநதாவாகளும அதிகவேக
ளளவாகளாகப பறவைகளபோல மலையின சிகரததில வநது
றஙகினாாகள, அநதபபாாததாகளுடைய பககததில வநது
னறாாகள பாரதரே! பிறகு, பாணடவாகளைக குறிதது மனத
ல ஸநதோஷமடைநத அநதக குபேரனைக கணடு யக்ஷாகளும
நதாவாகளும போா முயறசியினறி நினறாாகள மகாதமாககளும மகாரதாகளும பாணடுபுததிராகளுமான நகுலன ஸஹ
தவன தாமஙகளை நனறுக அறிநதவரான தாமபுததிரா இவாக
ளலலாரும தஙகளைக குறறம செயதவாகளைபபோல எணணிப
ரபுவான குபேரனை நமஸகரிததுக கைகளைக குவிததுககொணடு
னேஶவரனைச சூழநது நினறாாகள குபேரன, சயனஙகளுட
வம ஆஸனஙகளுடனும கூடியதும காநதியுளளதும விஶவகாமா
ினல உணடுபணணபபடடதும நாறபுறமும விசிததிரமாயிருப
துமான புஷபக விமானததில இருநதான பருததசரீரமுளள
ாகளும முளைபோனற காதுகளையுடையவாகளும அதிகவேக
ளளவாகளுமான யக்ஷாகளும ராக்ஷஸாகளும விமானததில
றறிருககினற குபேரனை அடுதது ஆயிரமாயிரமாக வீறறிருந
ாாகள நூறுநூறுகக கநதாவாகளும அபபடியே அபஸர
ஸகளுடைய கூடடஙகளும தேவாகள இநதிரனைத துதிபபது
பாலச சூழநதுகொணடு துதிததாாகள பொனனாலாகியதும
ஙகளகரமுமான மாலையை முடியில அணிநதிருபபவனும பாணங
ளையும கததியையும விலலையும கையில பிடிததவனுமான பீம
ஸனன தனுதிபனை ஏறிட்டுபபாாததான ராக்ஷஸாகளால
னறுக அடிககபபடடிருநதும குபேரனைபபாாததும பீமஸேன
கு அநதநிலைமையில பயமும உணடாகவிலலை, வாடடமும
ணடாகவிலலை குபேரன, கூாமையுளள பாணஙகளை எடுககிற
னும யுததமபணணுவதில விருபபஙகொணடு நிறபவனுமான
மனைபபாாதது, தாமபுததிரரை நோககி, 'குநதீ நநதன! எல
ாப பிராணிகளும உனனைப பிராணிகளுககு நனமையைச செய
தில பறறுதலுளளவனெனறு அறிநதிருககினறன நீ பநதுகக

ளுடன்கூட மலையின் சிகரத்தில் பயமில்லாமல் வாஸம் செ
வாயாக பாண்டவ! பீமஸேனன்விஷயத்தில் நீ கோபிக்கல
காது இவர்கள் காலத்தால் முந்தியே கொல்லப்பட்டார்கள்
உன்னுடைய இளையஸஹோதரன் நிமித்தமாத்திரமாக ஏற்ப
டான் பீமனுல் செய்யப்பட்ட ஸாஹஸமான இந்த விஷயத்தி
நீ வெட்கப்படலுமாகாது தேவர்களால் முந்தியே யக்ஷர்க
ராக்ஷஸர்கள் ஆகிய இவர்களுடைய அழிவானது கண்டறிய
பட்டிருக்கிறது பரதர்களுள் சிறந்தவனே! நான் பரீதியுள்ள
வனுக இருக்கிறேன் பீமஸேனனிடத்தில் எனக்குக் கோபமில்லை
பீமஸேனனுடைய செய்கையினுல் எனக்கு ஸந்தோஷமான
முந்தியே உண்டாகிவிட்டது' என்று சொன்னுன் அந்தக்குபே
ரன் யுதிஷ்டிரராஜரைப் பார்த்து இவ்வண்ணமுரைத்து, பீமஸே
னைப்பார்த்து, 'கௌரவர்களுள் சிறந்தவனே! அப்பனே! இதை
நான் மனத்தில் வைக்கவில்லை பீம! உனது புஜபலத்தை
அடுத்து என்னையும் தேவர்களையும் அலக்ஷ்யம் செய்து திரௌ
திக்காக யக்ஷர்கள் ராக்ஷஸர்கள் இவர்களுடைய வீராசமாகிற
செய்த ஸாஹஸகாரியத்தினுல் நான் உன்னிடத்தில் பிரீதியுள்ள
ளுக இருக்கிறேன் விருகோதர! கோரமான சாபத்தினின்
இப்பொழுது நான் விடுபட்டேன் நான் முற்காலத்தில் கோப
கொண்ட அகஸ்தியமகரிஷியினுல் ஒரு குற்றத்துக்காகச் சபிக்க
பட்டேன் அதற்கு இது பிராயச்சித்தம், நிச்சயம் பாண்டவ
களை மகிழ்விக்கிறவனே! (யக்ஷராக்ஷஸ வதமாகிற இந்த) துக்க
வருமென்பது என்னுல் முந்தியே அறியப்பட்டிருக்கிறதன்றே
பாண்டவ! எவ்விதத்தாலும் இந்த விஷயத்தில் நீ குற்றவாளியல்லை
என்று சொன்னுன் யுதிஷ்டிரர், 'பகவானே! மகாத்மாவா
அகஸ்தியரால் எதற்காகச் சபிக்கப்பட்டாய்? தேவனே! இந்த
சாபத்திற்குக்காரணம் ஏற்பட்டவித்தத்தைக் கேட்க விரும்ப
கிறேன் சிறந்தபுத்தியுள்ளவரான அந்த அகஸ்தியருடை
கோபத்தால் அப்பொழுதே சேனையுடனும் பின்தொடர்ந்தவர்
பரிவாரங்களுடனும் நீ எரிக்கப்படாமலிருந்தாயென்னும் இ
எனக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கிறது' என்று வினவ, தனேசுவரன்
சொல்லலானுன்

'நரேசுவரனே! தேவதைகளுக்குக் குசஸ்தலி என்னுமிட
தில் மந்திராலோசனை ஸபை ஏற்பட்டது நான் பலவித ஆயுத
களைத் தரித்தவர்களும் கோரரூபமுள்ளவர்களுமான முந்நூ

[1] மகாபதமஸஙகியை அளவுளள யகூஷாகளால சூழபபடடவனுக
அநத இடததிறகுச செலலலானேன பிறகு, பலவகைப பறவைக
கூடடஙகளால வியாபிககபபடடுப பூததிருககிற மரஙகளால
விளஙகுகினற யமுனையினகரையை அடைநது கடுநதவஞசெய
கினற அகஸதியமஹரிஷியை நான வழியில பாாததேன அா
சனே! கைகளை மேலேதூககிககொணடிருபபவரும சூரியனுககு
எதிரில நிறபவரும தேஜஸ்ஸுகளின குவியலாக இருபபவரும
நனகுமூடடபபடட அகனிபோல ஜவலிபபவருமான அநத
அகஸதியரைப பாாததவுடனே, ராகூஷஸாகளுககு அதிபதியும
ஐஸ்வாயமுளளவனும எனககுததோழனுமான மணிமானெனப
வன ஆகாசததிலிருநதுகொணடு மூாககததனமையினுலும (அகஸ
தியரெனறு) தெரிநதுகொளளாமையினுலும செலவச செருககினு
லும (செலவம நிலையறறதெனறு) அறியாமையினுலும அநத
அகஸதியமகரிஷியினுடைய தலையில எசசிலை உமிழநதான அத
னுல கோபஙகொணட தபோதனரான அநத அகஸதியபகவான,
'தனேஸ்வர! கெடடஎணணமுளளவனும உனககுததோழனு
மான இநத மணிமான எனனை அவமதிதது நீ பாாததுககொண
டிருககுமபொழுதே இநத அககிரமததைச செயததாலால அப
படிபபடட இநதச சேனைகளுடன மனிதனிடததினினறு
வததததை அடைவான கெடடபுததியுளளவனே! நீயும இநதச
சேனைகள கொலலபபடுவதனுல வருததததை அடைவாய, அநத
மனிதனையே கணடு பாவததினினறு விடுபடுவாய உனனுடைய
இநதச சேனுவீராகளுடைய புததிராகளோடும பெளததிராக
ளோடும கூடின சேனையானது கோரமான இநதச சாபததை
அடையாது போ உனனுடைய கடடளையை அநதச சேனை
யானது செயயும' எனறு சொனனா முறகாலததில ரிஷிகளுள
மிகவும சிறநதவரான அநத அகஸதியரிடததினினறு இநதச
சாபம எனனுலடையபபடடது மஹாராஜனே! அநதசசாபததி
லிருநது உனனுடைய பிராதாவான பீமனுல நான விடுவிககப
படடேன

---

1 ஸபாபாவம 278-ம பககம குறிபபிற காணக

நூற்றறுபத்துமூன்றுவது அத்யாயம்

யக்ஷயுத்தபாவம். (தொடர்ச்சி)

(குபேரன் யுதிஷ்டிரரைப்பார்த்துக் கட்டளையிட்டுவிட்டுத் தன் அரண்
மனை சென்றதும், குபேரனுடைய கட்டளையினால் ராக்ஷஸர்களால்
பூஜிக்கப்பட்ட யுதிஷ்டிரர் முதலியவர்கள் அன்றிரவு அவ
னுடைய மாளிகையில் ஸுகமாக வஸித்ததும்)

'யுதிஷ்டிர! தைரயம, விடாமுயறசி, தகுநத இடம
காலம, பகைவாகளை அவமதிபபதறகுககாரணமான செயகை
ஆகிய ஐநதுவிதமான இவை உலகிலுளள ஜனஙகளின காரி
விததிககுககாரணம பாரத! மனிதாகள கருதயுகததில
தததமகாரயததில தைரயமுளளவாகளாகவும விடாமுயறசியுள
வாகளாகவும பராககிரமததை உபயோகிககுமமுறையை அறிந
வாகளாகவுமிருநதாாகள க்ஷததிரியஶ்ரேஷ்டனே! தைரி
முளளவனும தேசகாலஙகளை அறிநதவனும எலலாததாமஙகளின
அனுஷடானமுறையையும அறிநதிருபபவனுமான க்ஷததிரியன
பூமியை நெடுஙகாலம ஆளுகிறுன பாாதத! வீர! எலலாக கா
யஙகளிலும இவவணணமிருககும மனிதன இவவுலகததில கீர
தியை அடைகிறுன, மறுமையிலும நறகதியை அடைகிறுன
தேசகாலஙகளுடைய அனுகூலததை எதிாபாாததிருநத இநதிர
பராககிரமததை வெளியிடடு வருதரனைககொனறு வஸுககளோ
கூட ஸவாககததில தேவராஜயததை அடைநதான எவ
னொருவன கோபததால தன தூசகதியை அறியவிலலையோ, எவ
கெடடகாரியஙகளில மனததைசசெலுததினவனுகவும பாபபுத்தி
யுளளவனுகவும பாபததையே அனுஸரிககிறுனே காமஙகளுடை
பாகுபாடுகளை அறியாதவனுன அநத மனிதன இமமையிலு
மறுமையிலும நாசமடைகிறுன காலததை அறியாதவனு
மிகவும கெடடபுததியுளளவனும காாயஙகளுடைய விசேஷஙகளை
அறியாதவனும வீணுனசெயகையும முயறசியுமுளளவனுமான
மனிதன இமமையிலும மறுமையிலும நாசமடைகிறுன ஸாஹ
ஸததில நிலைபெறறிருபபவாகளும வஞசனையில முககியமான
நோககுளளவாகளும கெடுமதியுளளவாகளும ஆாததததில பேரா
வலுளளவாகளுமான எலலாருககும பாவததை விளைவிககககூடி
நிசசயம உணடாகிறது புருஷஶ்ரேஷ்டனே! இநதபீமஸேன

தாமஙகளை அறியாதவன, காவஙகொணடவன, சிறுபிளளையின புததியுளளவன, கோபமுளளவன, பயமறறவன அபபடிப பட்ட இநதபீமனுககு உபதேசிபபாயாக ஆரஷடிஷேணா ரெனகிற ராஜரிஷியினுடைய ஆஶ்ரமததை நீ மீணடுமடைநது அநத ஆஶ்ரமததில [1] இருளடாநததும ராகூஷஸாகளுககுரியதுமான பகூஷமுழுவதும சோகமும பயமுமறறு வஸிபபாயாக. மிககபுஜபலமுளளவனே! நான கநதாவாகளோடும யகூஷாக ளோடும கினனராகளோடும அளகாநகரிககுச செலவேன நீயும பதரிகாஶ்ரமததைக குறிததுச செலவாயாக நீணடகைகளுளள வனே! அரசனே! என்னால உததரவளிககபபடட மலைவாஸிக ளனைவரும பிராமமணோததமாகளோடு சோநதிருககிற உனனைப பாதுகாககககடவா வேநதே! தாமிகாகளுள சிறநதவனே! மலையில ஸாஹஸகாரியஙகளில நிலைபெறறிருககிற இநத விருகோதரனை நீ நனகு தடுககவேணடும அரசனே! இதறகுபபிறகு, காட்டில வஸிபபவாகள உஙகளைப பாாபபாாகள, அரசனே! உஙகளைத துதிபபாாகள, உஙகளை எபபொழுதும பாதுகாபபா ாகள புருஷஶ்ரேஷ்டாகளே! எனனுடைய வேலைககாராகள அபபடியே சுவையுளள அனனபானஙகளை எபபொழுதும உஙக ளுககு மிகுதியாகக கொணடுவநது கொடுபபாாகள யுதிஷ்டிர! அபபா! அாஜுனன மகேநதிரனுககும, விருகோதரன வாயுவுக கும, யோகமகிமையினால உணடுபணணபபடட தன புததிரனை நீ தாமதேவனுககும, ஆதமகுணஙகளால நிறைநத குமாராகளான நகுலஸஹதேவாகள இருவரும அஶ்வினீதேவாகளுககும எவ வாறு ரகூஷிககததககவாகளோ அவவாறே எனககும நீஙகளெல லோரும இபபொழுது ரகூஷிககததககவாகள அாததததுவங களின முறையை அறிநதவனும எலலாததாமஙகளுடைய விதி களையும நனகு அறிநதவனும பீமஸேனனுககு இளைய ஸஹோ தரனுமான பலகுனன ஸவாககததில கேூஷமமாக இருககிறான ஐயா! உலகததில எநதச சிறநத ஸமபததுககள ஸவாககததிறகு ஹிதமானவையென்று எணணபபடடனவோ அவை அனைததும தனஞசயனிடததில பிறநததுமுதல நிலைபெறறிருககினறன அதிகமான பலமுளளவனும அளவுகடநத தேஜஸுளளவனுமான அாஜுனனிடததில ஐமபொறி அடககல, தானம, பலம, புததி, அகாாயததில வெடகம, தைாயம, உததமமான தேஜஸ

1 வேறுபாடம

இவைகளும் நிலைபெறறிருககினறன பாணடுநநதன! ஆாஜு
னன மதிமயககததால நிநதிககததகக செயகையைச செயகிற
திலலை மனிதாகள வேறு மனிதாகளிடம, 'ஆாஜுனனுடைய
வசனஙகள பொயயானவைகள' எனறு சொலலுகிறதிலலை.
பாரத! கௌரவாகளுககுக கீாததியை விருததிபணணுகிற அநத
ஆாஜுனன தேவாகளாலும பிதருககளாலும கநதாவாகளாலும
அழைததுவரபபடடு இநதிரனுடைய அரணமனையில அஸதிரங
களைப பயிறசி செயகிறுன பாாதத! எவன எலலா அரசாகளையும
தாமததால தனககு வசபபடுமபடி செயதானே மிககதேஜஸுளள
வனும உனனுடைய பிதாவுககுப பாடடனுமான அநதசசநதனு
மகாராஜன ஸவாககததில காணடீவததை விலலாககொணடவ
னுன பாாததனுல பிரீதி அடைகிறுன அதிகவீாயமுளளவனுன
அநதச சநதனுசககரவாததியானவன நனனடையுடன கூடியவ
னுகக கௌரவவமசததில குலததைத தாஙகுபவனபோலிருந
தான பெருமபுகழ வாயநத சநதனுவானவன பிதருககளையும
தேவாகளையும ரிஷிகளையும பிராமமணாகளையும பூஜிதது யமுனை
யினருகில முககியமான ஏழு மகாயாகஙகளைச செயதான அரசே!
சககரவாததியும ஸவாககததை ஜயிததவனும இநதிர லோகததி
லிருபபவனும உன பாடடனுககுத தநதையுமான அநதச சநதனு
சகரவாததி க்ஷேமததை விசாரிககிறுன' எனறு சொனனுன
குபேரனுல சொலலபபடட இநத வசனததைக கேடடுப பாணட
வாகள பிறகு அநத வசனததினுல அதிக ஸநதோஷமுளளவாக
ளானாகள பரதஸரேஷடனுன் விருகோதரன, பிறகு, சகதியை
யும கதையையும கததியையும விலலையும வைததுவிடடுக குபேர
னுககு நமஸகாரம செயதான பிறகு, சரணயனுன தனததியக்ஷன
சரணமடைநதிருபபவனுன பீமனைப பாாதது, 'பகைவாகளுடைய
மானததையழிபபவனுகவும நணபாகளுடைய செலவததைப
பெருககுகிறவனுகவுமிருபபாயாக அபபா! மலையின உசசியில
பநதுககளுடன பயமிலலாதவனுக வஸிததுககொணடு கருடனுக
கும பிதருககளுககும தேவாகளுககும எபபொழுதும பூஜையைச
செயபவனுக இருபபாயாக ருஜுவாகப பாருஙகள, கோண
லாகப பாராதீாகள, உணமையைப பேசுஙகள, பொயயைச சொல
லாதீாகள, தீாககமாகப பாருஙகள, குறுகலாகப பாராதீாகள,
மேலான பொருளைப பாருஙகள, கீழபபடட பொருளைப பாராதீா
கள டகைவரை வாடடுபவாகளே! அழகிய நமமுடைய வீடுக

ெ வஸியுஙகள பரதஸரேஷடாகளே! உஙகளுடைய விருபபம
ா யக்ஷாகள குறைககமாடடாாகள, செயயவே செயவாாகள
சாமபலிலாதவனும அஸதிரஙகளில நலல பயிறசியுளளவ
ம புருஷஸரேஷடனுமான தனஞசயன மகிமைபுடையவனுன
திரனலனுபபபபடடுச சீககிரமாகவே வருவான' ஏனறு சொன
ன குஹயகாகளுககு அதிபதியாகிய குபேரன நலல செயகைக
டன கூடின யுதிஷடிரரைப பாாதது இவவணணம கடடளே
டு ஸூாியன அஸதகிரியை நோககிச செலவதுபோல (அள
யைக குறிததுச) சென்றன அபபடிச செலலுகினற குபே
ா யக்ஷாகளும ஆயிரககணககான ராக்ஷஸாகளும சிததிர கம
ஙகளால செயயபபடட மேல விரிபபுடன கூடியவைகளும
வித ரததினஙகளால அலஙகரிககபபடடவைகளுமான வாக
ஙகளுடன பினதொடாநது சென்றாகள குபேரனுடைய
டை நோககிச செலலுகினற உததமமான குதிரைகளுடைய
ஒபபானது இநதிரனுடைய நகரததைச சாாநத இடததில
ஷிகளுடைய சபதமபோலத தோனறியது அநதத தனுதிப
டைய குதிரைகள மேகஙகளே இழுககினறவைகளபோலவும
றறைப பானமபணணுகிறவைகளபோலவும ஆகாயததை
டநது விரைவாகச சென றன பிறகு, உயிாபோன ராக்ஷஸா
நடைய அநதச சரீரஙகளேக குபேரனுடைய கடடளேபினுல
க்ஷாகள மலேயுசசியிலிருநது இழுததெறிநதாாகள அவாகளுக
் சிறநத புததியுளளவரான அகஸதியரால அது சாபம (பலிக
) காலமாக ஏறபடுததபபடடிருநததனறே? அதனால, அவா
ா யுதததில கொலலபபடடாாகள அபபொழுது சாபத
றகு முடிவு ஏறபடடது மஹாதமாககளான பாணடவாகள
சசமறறவாகளாகவும பூஜிககபபடடவாகளாகவும ராக்ஷஸாக
ாடுகூட அநதக குபேரனுடைய மாளிகைகளில அநத இரவு
ழுமையும ஸுகமாக வஸிததாாகள

---

1 'குடாகேச:' எனபது மூலம

நூற்றறுபதது நானகாவது அதயாயம.

யக்ஷயுதத பாவம. (தொடர்ச்சி)

(தௌம்யர் மேரு மந்தரங்களைப்பற்றிக் கூறிச் சந்திரன் ஸூர்யன் முதலிய கிரஹங்கள் செல்லும் முறையைத் தெரிவித்தது)

பிறகு, ஸூர்யோதய காலததில தௌமயா ஆரஷடிஷே
ரோடு, பாஞசாலியுடனிருககிற அநதப பாணடவாகளை
தடைநதாா அவாகளனைவரும ஆரஷடிஷேணா தௌம
இவாகளுடைய பாதஙகளில தணடனிடடு, பிறகு, கைகூபபி
தப பிராமமணாகளைப பூஜிததாாகள பரதாகளுள சிற
வரே! மிகக தவமுளள அநதத தௌமய மகரிஷியான
புததிரனைப போல ஆரஷடிஷேணரைக கடடிககொண
தாமராஜரைக கையில, கையினால பிடிததுககொணடும கிழததி
யை நோககி, 'மஹாராஜனே! இநத மநதர மெனகிற பெ
மலையானது ஸமுததிரததினால சூழபபடட பூமியைச சூழந
கொணடிருககிறது பாணடவ! நானகு பககஙகளையும
காசிககச்செயகினற மநதர கிரியானது இநதிரனோடும குபே
னோடும சோநதிருககிற திசையைப பாதுகாககிறது ஐய
எலலாததருமஙகளையுமறிநதிருககிற ரிஷிகளும எலலா விதவா
களும மலைகளோடும காடடு வெளிகளோடும காடுகளோடும பிர
சிககினற இநத மலையை மஹேநதிரனுககும அரசனான குபே
னுககும உரியதெனறு சொலலுகிறாாகள பிரஜைகளும தா
களை அறிநதவாகளான ரிஷிகளும ஸிததாகளும ஸாததியாகள
தேவதைகளும இநதமலையினினறு உதிககினற ஸூாயனை மநதி
களால துதிககிறாாகள தாமஙகளை அறிநதவனும எலலா
பிராணிகளுககும தலைவனுமான யமதாமராஜன மரிதத பிரா
களால அடையததகக இநதத தெனதிசையை அடைநதிருக
றான புணயமானதும மிகவும அதபுதமான காடசியுளளது
சிறநத செலவப பெருககுடனகூடியதுமான இநத ஸமயப
நகரமானது பரேதராஜனான யமனுககு வாஸஸதானம அரசே
ஸூாயன, எதை அடைநது ஸதயததோடு நிலைபெறறிருக
றானோ அபபடிபபடட இநதச சிறநத பாவததை அஸதகி
எனறு அறிஞாகள சொலலுகிறாாகள இவவிதப பாவத ரா
வான அஸதகிரியிலும மகோததி எனகிற ஸமுததிரததிலும வரு

ஜன வழி த துககொணடு பிராணிகளைப பாதுகாககிறுன மிகக
கூியமுளளவனே! புகழ்பெறறதும மஙகளகரமானதும பிரமம
ந துககளுககு அடையத தகக ஸதானமுமான இநத மகாமே
ானது வடதிசையைப பிரகாசிககச செயதுகொணடிருககிறது
இல பிரமமஸபை இருககிறது எலலாப பிராணிகளுககும ஆத
வான பிரமமாவானவா ஜஙகமஙகளாகவும ஸதாவரஙகளாகவு
நககிற எலலா வஸதுககளையும படைததுககொணடு இஙகு நிலை
றறிருககிறுா தக்ஷரை ஏழாமவராககொணடவாகளும
மமாவினுடைய மானஸபுததிரா்களாகச சொலலபபடுகிறவா
நமான அவாகளுககுஙகூட மகாமேருவானது மஙகளகரமான
ரோககியஸதானமாக இருககிறது அபபா! வஸிஷடரை முதன
மயாகக கொணட ஏழுதேவரிஷிகளும இநதப பாவததிலேயே
ஸதமிககிறுாகள, மீணடும உதிககிறுாகள எநத இடததில
மமா ஆதமததியானததினுல திருபதியடைநத தேவாகளோடு
ஙிககிறுரோ அபபடிபபடட ரஜோகுணஸமபநதமிலலாத மேரு
னுடைய உததமமான சிகரபபிரதேசததைப பாாபபாயாக தேவ
ம பிரபுவுமான எநத நாராயணரைச சராசரஙகளைததுககும
லகாரணமான மூலப்ரகருதிககும சாஸவதமான காரணமென
ம ஆதியநதமிலலாதவரெனறும பரமபொருளெனறும சொல
கிறுாகளோ அவருடைய ஸதானமானது பிரமமதேவருடைய
ஸஸதானததைககாடடிலும சிறபபுளளதாகப் பிரகாசிககி
து எலலாததேஜஸஸுகளின உருவமுமாக இருபபதும மஙகள
மானதும சூரியனையும அககினியையுமவிட அதிகமாகப பிரகா
பபதுமான மகாதமாவான விஷணுவினுடைய அநத ஸதானத
தத தேவாகளும பெருமுயறசியால பாாககிறுாகள வேநதே!
பா! எலலாப பிராணிகளுககும அதிபதியும எலலாவஸதுககளுக
ம மூலகாரணரும தாமே தோனறினவருமான ஸ்ரீமநநாராயணா
லை காநதியினுல எலலாப பிராணிகளையும பிரகாசிககச செயது
ாணடு தாமும பிரகாசிககுமிடமும தனனுடைய ஒளியினுலேயே
தவாகளாலும அஸுராகளாலும பாாககமுடியாததுமான
ராயணருடைய ஸதானமானது மேருவில கீழததிசையில மிகப
ரகாசிககினறது அபபா! இஙகே மனததினுல பரமாதமாவைத
யானிககினற யதிகளால அடையததகக இநதஸதானததைப
ரமமரிஷிகளே அடைகிறதிலலை அவவாறிருகக, மஹரிஷிகள எவ
று அடைவாாகள? பாணடவ! அநதஸதானததை அடைநது

எல்லாஜோதிகளும் பிரகாசிக்கிறதில்லை தமக்குத்தாமே
வாக இருப்பவரும் இவ்விதமென்று நினைக்க முடியாத
ரூபத்துடன்கூடியவருமான் நாராயணர் அந்த இடத்தில் மிக
பிரகாசிக்கிறாரன்றோ? சிறந்த தவத்தையுடையவர்களும் மங்கள
மான செய்கைகளால் பகவானை ஆராதிக்கின்றவர்களும் மே
ஸித்திபெற்றவர்களும் மகாத்மாக்களும் அஜ்ஞானத்தாலும் ம
கத்தாலும் விடுபட்டவர்களுமான யதிகள் அந்த இடத்தில ப
யினால் நாராயணரான ஹரியை அடைகிறார்கள் பாரத! அ
இடத்தில ஸ்வயம்புவும் மகாத்மாவும் தேவர்களுக்கெல்லாம் தே
ரும சாஶ்வதருமான ஹரியை அடைந்தவர்கள் மீண்டு இந்த
கத்துக்கு வருகிறதில்லை [1] பெரும் பாக்கியமுள்ளவனே!
நித்யமாயும் நாசமற்றதாயும் குறைவற்றதாயுமிருக்கிற ஈஶ்வ
டைய ஸ்தானம் யுதிஷ்டிர! எப்பொழுதும் இந்த இடத்தில இ
நமஸ்காரம் செய்வர்யர்க குருநந்தன! சூரியனும் சந்திரனும் ச
வதமாக இருக்கிற இந்தமேருவைத் தினந்தோறும் [2] வலமா
சுற்றிவருகிறார்கள் குற்றமற்றவனே! மஹாராஜனே! எல்
சோதிக கிரஹங்களும் மிகுதியின்றி மலைகளுள் சிறந்த ம
மேருவை நாற்புறமும் வலமாகச் சுற்றிவருகின்றன இருள்
போக்குகிற செய்கையுடன் கூடின ஸூர்ய பகவானும்
லாச சோதிக கிரஹங்களையும் இழுத்துக்கொண்டு இ
மலையைப் பிரதக்ஷிணம் செய்கின்றான் பிறகு, திவாக
அஸ்தமயத்தை அடைந்து பிறகு ஸந்தியைக்கடந்து [3] பாவஸ
களில் பலமுறை வடதிசையை அடைகிறான் பாண்டவ! எல்
பிராணிகளுக்கும் நன்மையைச் செய்வதில பற்றுதலுள்ள தே
ஞன அந்தச் சூரியன் கீழ்த்திசையைநோக்கினவனாக மீண்
ஸுமேருபர்வதத்தை அணுகிச் செல்லுகிறான் அப்படியே
தச சந்திரபகவான நக்ஷத்திரங்களோடுகூடக் காலங்களைப்
வாறு பகுத்துக்கொண்டு பாவஸந்திகளில செல்லுகிறான் சந்
னும் இவ்வண்ணம் இந்த மகாமேருவைத் தவறுமல தாண
காலத்தைப் பலவாறு பகுத்துக்கொண்டு பாவஸந்திகளில

1 வேறு பாடம்

2 'இடமாகச் சென்றுகொண்டே ஜோதிச்சக்கர வேகத்தி
குயவனுடைய சக்கரத்தில எதிராத்துச் சுற்றும் எறும்புபோல வலமா
சுற்றிவருகிறார்கள் என்பது கருத்து' என்பது பழையவுரை

3 582-ம் பக்கம் குறிப்பிற காணக

லாப பிராணிகளையும பிரகாசிககச செயகினறவனுகி மறுபடியும
ஸமுததிரததை அடைகிறுன அபபடியே, இருளை நாசமபணணு
கிற ஆதிதயதேவன, கிரணஙகளால உலகததைப பிரகாசிககச
செயதுகொணடு, விசாலமான இநத வழியில சுறறிவருகிறுன
குளிாகாலஙகளை உணடுபணணவேணடித தெனதிசையை அடைகி
றுன அதனுல, எலலாப பிராணிகளும குளிாகாலததை அடைகின
றன தெனதிசையிலிருநது திருமபுகினற அநத ஸூாயன ஸதாவ
ரஙகளும ஜஙகமஙகளுமான பொருளகளுடைய தேஜஸுகளைத
தன தேஜஸினுல நனகு கவாகிறுன அதனுல, வோவையும மனத
தளாசசியும சோமபலும உடல தளாசசியும மனிதாகளை அடை
கினறன பிராணிகளால எபபொழுதும உறககமானது அடிககடி
அனுபவிககபபடுகிறது சூரியபகவான இவவணணம இநத ஆகாச
மாாககததில சுறறிககொணடு பிரஜைகளைப பிரகாசிககசசெய
கினறவனுக மறுபடியும மழைகளை உணடுபணணுகிறுன மிக
அதிகமான தேஜஸுளள ஸூாயன ஸுககததை உணடுபணணு
கிற மழைகளாலும காறறுககளாலும வெபபததாலும ஸதாவரங
களையும ஜஙகமஙகளையும வளாசசெயதுகொணடு மீணடும திருமபி
வருகிறுன பாரத ! இவவணணம இநத ஸூாயன ஆலஸயமில
லாதவனுகக காலசகரததில ஸஞசரிததுககொணடும எலலாப
பிராணிகளுடைய (ஆயுளையும) அபஹரிததுககொணடும சுறறி
வருகிறுன பாணடவ ! இநதச சூரியனுடைய கதியானது ஒயவில
லாதது இவன கிறகிறதிலலை பிராணிகளுடைய தேஜஸை
எடுததே மறுபடியும விடுகிறுன பாரத! எஙகும வியாபிததிருககிற
இநத ஸூாயன எபபொழுதும எலலாப பிராணிகளுடைய ஆயுளை
யும செயகைகளையும பகுததுககொணடு பகலையும இரவையும விஞ
டிகளையும நாழிகைகளையும உணடுபணணுகிறுன' எனறுசொனனு

நூற்றறுபததைநதாவது அதயாயம்

யக்ஷயுததபாவம். (தொடர்ச்சி)

(இந்திரனிடம் அஸ்திரங்களைக் கற்றறிந்த அர்ஜுனன் ஸ்வர்க்கத்தி
லிருந்து கந்தமாதனமலையில் வசிக்கின்ற யுதிஷ்டிரர்
முதலியவர்களிடம் திரும்பிவந்தது)

அநத மலையில வாஸமசெயபவாகளும மஹாதமாககளும
பலல விரதஙகளை அனுஷடிபபவாகளும அாஜுனனுடைய தாச

னத்தை விரும்புகின்றவர்களுமான அந்தப் பாண்டவர்களுக்கு
ஆவலும் ஸந்தோஷமும் உண்டாயின. வீர்யத்துடன் கூடியவ
ர்களும் மிகவும் சுத்தமான அந்தக்கரணத்தையுடையவர்களு
தேஜஸ்ஸுள்ளவர்களும் ஸத்தியத்தையும் தைர்யத்தையும் பிரதான
மாகக்கொண்டவர்களுமான அந்தப் பாண்டவர்களை நோக்
நல்ல பிரீதியுள்ளவர்களான அனேககந்தர்வர்களும் மஹரிஷிகளு
கூட்டம் கூட்டமாக வந்தார்கள். புஷ்பங்களும் பழங்களு
முள்ள மரங்களோடு சேர்ந்திருக்கின்ற அந்தச் சிறந்த மலை
அடைந்த மஹாரதர்களான பாண்டவர்களுக்கு ஸ்வர்க்கத்தை
அடைந்த தேவகணங்களுக்கு மனத்தெளிவுண்டாவதுபோ
நிகரற்ற மனத்தெளிவு உண்டாயிற்று. அவர்கள் மயில்களின்
சப்தங்களாலும் அன்னங்களின் சப்தங்களாலும் ஒலியுள்ளவை
களாகச்செய்யப்பட்டவைகளும் புஷ்பங்களால் இறைக்கப்ப
டிருப்பவைகளுமான மிக்க காந்தியுள்ள மலையினுடைய சிகரங்க
யும் தாழ்வரைகளையும் பார்த்துக்கொண்டு அதிக ஸந்தோஷத்தை
அடைந்திருந்தார்கள். அந்தச் சிறந்த மலையில் மகிமை
பொருந்திய குபேரனாலேற்படுத்தப்பட்டவைகளும் மரங்களின்
நுனிகள் மறைக்கப்பட்டுக் கொடிகளடர்ந்த புதர்களுடன் கூடி
யவைகளும் [1] காதம்பங்களாலும் காரண்டவங்களாலும் [2] ஹம்ஸ
களாலும் அடையப்பட்டிருப்பவைகளும் தாமரைமலர்களா
நிறைக்கப்பட்டவைகளுமான ஓடைகளைக் கண்டார்கள். அழ
நிறைந்தவையும் மேடைகளோடுகூடியவையும் நன்றாக அமை
கப்பட்டவையும் ரத்தினங்களால் நன்கு இழைக்கப்பட்டவையு
அரசனான குபேரனுடைய விளையாட்டிடங்களைப்போல் மனத்தை
மகிழ்விக்கின்றவையுமான விளையாட்டிடங்களில் அவர்கள் வஸி
தார்கள். எப்பொழுதும் தவத்தைப் பிரதானமாகக்கொண்டு ஸ
சரிக்கின்ற பாண்டவர்கள் பலநிறங்களுள்ளவைகளும் நறுமண
பொருந்தியவைகளுமான பெரிய மரங்களாலும் மேகங்களுடை
கூட்டங்களாலும் அடர்ந்திருக்கிற மலையினுடைய சிகரத்தை
நினைக்கவும் சக்தியற்றவர்களானார்கள். [3] புருஷஶ்ரேஷ்டரே! அ
தச் சிறந்த மலையினுடைய ஒளியினாலும் அப்படியே மஹிமை
பொருந்திய ஓஷதிகளின் பிரகாசத்தாலும் பகல்களுக்கும் இர

1 576-ம் பக்கம் 6-வது குறிப்பிற் காண்க
2 வெண்மையான சிறகும் வட்டமான அங்கங்களுமுள்ள அ
ன்னங்கள் 3 வேறுபாடம்

ளுககும வேறுபாடொனறும உணடாகவிலலை அநதப பாவ
தகிலிருககினறவாகளும வீராகளும புருஷஶ்ரேஷடாகளுமான
அநதப பாணடவாகள, எநத ஸூாயனை ஆஶ்ரயிதது அகனியா
து ஸதாவரஙகளையும ஜஙகமஙகளையும (இராககாலததில) பிர
ாசிபபிககிறதோ அநத ஸூாயனுடைய உதயததையும அஸத
யசசையும அவவிடததிலிருநது பாாததாாகள அநத வீரா
ளான பாாததாாகள ஸூாயனுடைய உதயாஸதமன ஸதானங
களையும அபபடியே உதயகிரியையும அஸதகிரியையும ஸூாய
னுடைய கிரண ஸமூகஙகளால சூழபபடடிருககிற திசைகளையும
திககோணஙகளையும பாாதது வேதாததியயனததையும இடை
யுறாத காமானுஷடானததையுமுடையவாகளாகவும, தாமததைப
பிரதானமாககொணடவாகளாகவும, சுததமான விரதமுளளவாக
ளாகவும, ஸதயததில நிலைபெறறவாகளாகவும, ஸதயததைக கை
விடாதவனும மகாரதனுமான அநத அாஜுனனுடைய வரவை
எதிாபாாககினறவாகளாகவும, 'அஸதிரஙகளில விரைவாகத
தோசசியுறற தனஞசயனோடு சோககையைப பெறறவாகளாகி,
நமககு இவவிடததிலேயே ஸநதோஷமுணடாகடடும' எனறு
சிறநத தஙகளுடைய மனோரதஙகளைச சொலலுகினறவாகளாக
யும தவததையும யோகததையும பிரதானமாக அனுஷடிததுக
கொணடிருநதாாகள மலையிலவிசிததிரமான காடுகளைப பாாததுக
கிரீடியை அடிககடி நினைககினற அநதப பாணடவாகளுககு ஓா
இரவும பகலும ஒரு வருஷததோடொபபாகவே இருநதன
மகாதமாவான அநதஜிஷணுவானவன தௌமயருடைய அனுமதி
யினால சடையை அமைததுககொணடு சென்றபொழுதே, அவா
களுககு ஸநதோஷம போயவிடடது அவனையே அடைநத மன
முளள பாாததாகளுககு ஆநநதம எபபடி உணடாகும? யானை
போல நடபபவனான அநத அாஜுனன பிராதாவான யுதிஷடிர
னுடைய கடடளையினால காமயக வனததினினறு எபபொழுது
சென்றானோ, அபபொழுதே, அவாகள துககததால துனபமடை
விககபபடடவாகளானாாகள பாரதரே! அபபடியே அஸதிரங
களைக கறகவேணடி இநதிரனை அடைநத அநதஶ்வேதவாகனனை
நினைககினற பாணடவாகளுககு அநத மலையில [1] நீணட அநதக
காலமானது அரிதிலசெனறது அாஜுனன இநதிரனுடைய அரண

[1] 'அபபொழுது ஒரு மாதம பிரயாஸததால செனறது' எனபது
மேலுறுபாடததின பொருள

மனையில ஐநதுவாஷகாலம வாஸமசெயது தேவராஜனிடததி னினறு ஆகனேயமும வாருணமும ஸௌமயமும வாயவயமும வைஷணவமும ஐநதிரமும பாசுபதமும பிராமமமும பாரமேஷட யமும பரஜாபதி, யமன, தாதா; ஸவிதா, தவஷடா, வைஶ்ரவணன ஆகிய இவாகளுடைய அஸதிரஙகளும ஆகிய திவயாஸதிரங்க ளனைததையும இநதிரனிடததினினறு அடைநது அவனை நமஸ கரிதது அவனால அபபொழுது அனுமதி கொடுககபபடடு அவனைப பிரதக்ஷிணமும செயது பரீதியுடனகூடியவனாகவும ஸநதோஷ முளளவனாகவும கநதமாதன வரையை வநதடைநதான

யக்ஷயுத்தபர்வம் முற்றிற்று

நூற்றறுபததாறுவது அதயாயம

நிவாதகவசயுததபாவம.

(அர்ஜுனன் தான் ஸ்வர்க்கத்தில் வஸித்த விதத்தை யுதிஷ்டிரர் முத லியவர்களுக்குச் சுருக்கமாகச் சொல்லியது)

பிறகு, ஒரு ஸமயததில குதிரைகள பூடடபபடடதும விரை வாக வநததும மினனலொளி போனற ஒளி பொருநதியதுமான இநதிரனுடைய ரததைதப பாாதது, அாஜுனனை நினைததுக கொணடிருககிற மகாரதாகளான பாணடவாகளுககு ஸநதோஷ முணடாயிறறு பிரகாசிககினறதும விரைவாக ஆகாசததைப பிர காசிககச்செயகினறதும மாதலியினால நடததபபடுகினறதுமான அநத இநதிரனுடைய ரதமானது மேகததின நடுவிலிருககிற பெரிய உறகைபோலவும, ஜவலிககினறதும புகை இலலாததுமான அகனியின ஜவாலைபோலவும விளஙகியது கிரீடியானவன அநத ரதததில வீறறிருபபவனாகக காணபபடடான மாலையை அணிநத வனும புதிய ஆபரணஙகளைப பூணடவனும வஜராயுதததைத தரிதத இநதிரனுடைய பராபாவம போனற பராபாவமுளளவனு மான தனஞசயன காநதியினால ஜவலிததுககொணடு கநத மாதன பாவதததை நோககி வநதான கிரீடதாரியான அநத அா ஜுனன மலையை அடைநது அநத மகேநதிரனுடைய ரதததி னினறு இறஙகி முதலில தௌமயருடைய பாதஙகளில நமஸ கரிததும அதறகுப பிறகு அஜாதசததுருவின பாதஙகளிலும

ருகோதரனுடைய பாதஙகளிலும வநதனமசெயதும மாதரீ
நதிராகளால வநதனம செயயபபடடும கிருஷணையை அடைநது
வனுககு இனசொற கூறியும பிராதாவான யுதிஷடிரரருகில
னககததுடன னின்ருன அஙகே அளததறகரிய மகிமையுளள
நத அாஜுனனோடு சோககைபெறறு அநதப பாணடவா
ருககு அதிக ஸநதோஷம உணடாயிறறு கிரீடதாரியான
வனும அவாகளைப பாாதது யுதிஷடிரராஜரைப புகழநது
நதோஷிததான நமுசி எனகிற அஸுரனைக கொனற இந
ரன எநதத தேரிலேறித தைததியாகளுடைய ஏழு கூடடங
ளக கொன்றுனே அநத இநதிரனுடைய தேரினை அடைநது
ாராத மனமுளள பாாததாகள பிரதகூதிணம செயதாாகள
ருராஜபுததிராகளான அவாகள, அதிக ஸநதோஷமுளள
ரகளாக, தேவராஜனுககுச செயவதுபோல மாதலிககுச
றநத பூஜையைச செயதாாகள உளளபடி, தேவாகளுடைய
மூகமுழுமையையுமபறறி அநத மாதலியை முறைபபடி
சலபரஙனம செயதாாகள அநத மாதலியும அநதப பாாத
ர்களுககு, தகபபன புததிராகளுககு உபதேசிபபதுபோல
பதேசிதது மகிழநதான, நிகரறற ஒளியுடனகூடின ரதத
தாடு மறுபடியும தேவராஜனிடம சென்ருன இநதிரனுடைய
மாரனும எலலாப பகைவாகளையும அழிபபவனும ஸாகூாத
நதிரனபோலப பிரஸிததிபெறறவனும சிறநத காநதியுளள
னும மகாதமாவுமான அாஜுனன அநதச சிறநத தேவ
தமானது சென்றபிறகு, இநதிரனுல கொடுககபபடடவை
ளும அதிக விலைமதிபபுளளவைகளும சிறநத தோறற
ளளவைகளும சூரியனைபபோலப பிரகாசிககினறவைகளுமான
ஷணஙகளைத தனனுடைய தேகததினினறு கழறறி அனபுடன
ுதஸோமனுககு மாதாவான திரௌபதிககுககொடுததான
றகு, அநத அாஜுனன அநதக குருபுஙகவாகளுககும சூரி
னும அகனியும போனற காநதியுடையவாகளான பிராமம
ுததமாகளுககும நடுவில உடகாாநது எலலா விருததாந
ஙகளையும உளளபடி உரைததான 'என்னுல இவவணண
ாக இநதிரனிடததினினறும வாயுவினிடததினினறும ஸாகூாத
வபிரானிடததினினறும அஸதிரஙகளகறறுககொளளபபடடன.
பபடியே எனனுடைய நலல ஒழுககததாலும ஸமாதியினுலும
நதிரனோடு சோநத தேவாகள ஒனறுகூடி எனவிஷயததில

பிரியததை அடைநதாாகள' என்று சொனனுன பரிசுததமா
செயகைகளுளள அநதக கிரீடியானவன அவாகளுககுத தா
ஸவாககததுககுச் சென்றதைச சுருககமாகச சொலலி மாதரீபு
திராகளுடனகூட அநத இரவில ஸுகமாக உறஙகினுன

நூற்றறுபததேழாவது அதயாயம்

நிவாதகவசயுததபாவம (தொடர்ச்சி)

(தம்பிமார்களுடனிருக்கிற யுதிஷ்டிரரிடம் இந்திரன் வந்து ஜயத்தைக் கொடுக்கிற ஆசீர்வசனத்தைக் கூறி மறுபடியும் ஸ்வர்க்கம் சென்றது)

பிறகு, இரவு விடிநதவுடன, எலலாப பிராதாககளுடனு
சோநத தனஞசயன தாமராஜரான யுதிஷடிரரை வநதனமப
ணினுன இநத ஸமயததிலேயே, ஆகாசததில தேவாகளுடை
நானகுவிதவாததியஙகளின நெருஙகிய ஒலியானது உணடாயிற
பாரதரே! தேரினுடைய சககரததின ஓசையும மணியோசையு
இரைசசியுணணும மிருகஙகள மறற மிருகஙகள பறவைகள இவ
றின தனிததனி ஒலியும எஙகும தோனறின குருவமசததை
தாஙகுபவரே! சததம வநத வழியை நோககின அநதப பாண
வாகள தேவாகளோடுகூட ஆகாயததால வருகினற இநதிரனை
பிரியததுடன பாாததாாகள பகைவாகளை அடககுகிற தே
ராஜனை அநதககநதாவாகளும அப்படியே அபஸரஸுகளு
சூரியனுககு ஸமமான விமானஙகளோடு நானகுபககததிலு
தொடாநதுவநதாாகள பிறகு, பகைவாபடடணஙகளை அழிபப
னுன அநதத தேவராஜன குதிரைகள பூடடபபடடதும பொ
னால அலஙகரிககபபடடதும மேகமபோல ஒலிககினறதுமா
ரததின மீதேறி நிகரிலலாத காநதியோடு ஜவலிததுககொண
பாாததாகளை நோககி விரைவாக வநதான இநதிரன வந
ரததிலிருநது இறஙகினுன மகாதமாவான அநத இநதிரனை
கணடவுடனே, ஸ்ரீமானும தாமததால பிரகாசிபபவருமான யுதி
டிரா தமபிமாாகளுடனகூடத தேவராஜனுன அவனை அடைநதா
பிறகு, அதிகமான ஔதார்ய குணமுளள யுதிஷடிரா அளவுகடந
புததியுளளவனுன இநதிரனைச சாஸதிரததில சொலலிய செய்
யினுல தககவாறு முறைபபடி பூஜிததாா அதிக தேஜஸுளள

னஞ்சயனும் புரந்தரனை நமஸ்கரித்துத் தேவராஜனுன அவ
டைய ஸமீபத்தில் வேலைக்காரனைப்போல வணக்கமுள்ளவனாக
னுன அதிக தேஜஸ்ஸுள்ள குந்தீபுத்திரரான யுதிஷ்டிரா
த்திரனுடைய ஸமீபத்தில் வணக்கத்துடனிருப்பவனும் சடை
ளத் தரித்தவனும் தவத்துடன்கூடியவனும் பாவமில்லாதவனு
ன அந்தத் தனஞ்சயனை நேரில் பார்த்து அவனுடைய
சசியை முகர்ந்து அந்தப் பல்குனனுடைய காட்சியினு
ண்டான அதிக ஸந்தோஷத்தால் கவரப்பட்டுத் தேவராஜனைப்
ஜித்து நிகரில்லாத பிரீதியுள்ளவரானுர் புத்திமானுன புரந்தரன்,
வவாறு உறுதியான மனமுள்ளவரும் ஆனந்தத்தில் முழுகின
ருமான அந்த யுதிஷ்டிரராஜரைப் பார்த்து, 'வேந்தே! பாண்டு
த்தன! நீ இந்தப் பூமியை ஆளப்போகிறுய் குந்தீபுத்திர! நீ
க்ஷமமாக மீண்டு காம்யகவனத்திலுள்ள ஆஸ்ரமத்தை அடை
ரயாக அரசே! பரிசுத்தனுன அர்ஜுனனுல் என்னிடத்தி
ருந்து எல்லா அஸ்திரங்களும் அடையப்பட்டன தனஞ்சயனுல்
ரியமான காரியம் செய்யப்பெற்றவனுக இருக்கிறேன் இந்த அர்
ஜுனன் மூன்று உலகங்களாலும் ஜயிக்க முடியாதவன்' என்று
சான்னுன இந்திரன் குந்தீபுத்திரரான யுதிஷ்டிரரைப் பார்த்து
வ்வண்ணம் உரைத்துவிட்டு மகரிஷிகளால் துதிக்கப்படுகின்றவ
ுகவும் ஸந்தோஷமுள்ளவனுகவும் ஸ்வர்க்கலோகத்திற்குச் சென்
ன கற்றறிந்தவனும் ஒரு வருஷம் பிரம்மசர்யத்துடனிருந்த
னும் நியமமுள்ளவனும் கடுமையான விரதமுள்ளவனுமான
ந்த மனிதன் தனேஸ்வரனுடைய மாளிகையிலிருப்பவர்களான
ாண்டவர்களுக்கு இந்திரனேடு நேர்ந்த ஸந்தியைச் சொல்லுகிற
ந்த அத்யாயத்தை மன அடக்கத்துடன் அத்தியயனம் செய்
ானே அவன் துன்பமில்லாதவனும் நல்ல ஸுகமுள்ளவனுமாக
நூறு வர்ஷகாலம் உயிர்வாழ்ந்திருப்பான்

நூற்றறுபத்தெட்டாவது அத்யாயம்

நிவாதகவசயுத்தபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(அர்ஜுனன் தனக்குச் சிவவேடனேடு யுத்தம் நடந்ததையும் பாசுபதாஸ்திரத்தைத் தானடைந்ததையும் சொல்லியது)

இந்திரன் வந்தபடி திரும்பிச் சென்றவுடன், பீபத்ஸுவான
வன பிராதாக்களோடும் திரௌபதியோடும் சேர்ந்து தர்மராஜ

ரைப பூஜிததான நமஸகரிககினற அநத அாஜுனனை உசசியி
முகாநது மிகக மனககளிபபுடன ஸநதோஷத்தால தடமா
முளள வாககினால அவனைப பாாதது, 'அாஜுன! இநதக க
மானது ஸவாககததில உனககு எவவாறு சென்றது? எவவா
அஸதிரஙகள அடையபபடடன? தேவராஜனும எவவா
(உன்னால)ஸநதோஷபபடுததபபடடான? பாணடவ! அஸதிரஙக
உன்னால நனருகக கறறுககொளளபபடடனவா? தேவராஜனு
ருததிரரும பிரீதியை அடைநது உனககு அஸதிரஙகளை ந கொடு
தாாகளா? இநதிரனும பிநாகததைதத தரிததிருககிற பகவானு
எவவணணம உன்னால பாாககபபடடாாகள? எவவிதம அஸ
ரஙகள அடையபபடடன? எவவாறு அவாகள உன்னால ஆராதி
கபபடடாாகள? பகைவாகளை அடககுகிறவனே! பகவானு
இநதிரன, 'உன்னால பிரியமான காரியம செயயபபெறறவனு
இருககிறேன' என்று உனனை நோககிச சொன்னனே? அபபடி
பபட்ட எநதப பிரியமான காாயம உன்னால அவனுககுச செயய
பபடடது? மிகக காநதியுளளவனே! நான இதை விஸதாரமாக
கேடக விருமபுகிறேன தோஷமிலலாதவனே! மகாதேவரு
தேவராஜனும எபபடி மகிழநதனா? பகைவரை அடககுபவனே
தனஞசய! இநதிரனுககு எநதப பிரியமானது உன்னால செயய
பபடடதோ அஃதனைததையும மிசசமினறி எனககுச சொலல
யாக' என்று வினவினா

அாஜுனன, 'மகாராஜரே! நான எநத விதியின
தேவனான இநதிரனையும பகவானான சஙகரரையும கணடே
அதனை ஸநதோஷத்துடன கேளும அரசரே! பகைவ
அழிபபவரே! உமமால உபதேசிககபபடட அநத விததைக
அததியயனம செயது உமமால கடடளையிடபபடடுத தவம
வதறகாகக கானகம சென்றேன பிறகு, காமயகவனததிலிருந
பருகுதுநததததை அடைநது தவம செயதேன ஓா இரவு அ
விடததில வஸிதது வழியில ஒரு பிராமமணனைக கணடே
அவன என்னைப பாாதது, 'குநதிநநதன! நீ எஙகே செலலு
ருய? எனககுச சொலவாயாக' என்று வினவினன குருநந
னரே! அவனுககு எலலாவறறையும உளளபடி உரைததேன ரா
ஷரேஷடரே! அநதப பிராமமணன என்னுடைய அநத உணமை
யான வசனததைக கேடடு என்னைப புகழநதான அரசரே
என்னிடததில அனபுளளவனுமானன பிறகு, பிரீதியுடைய

ஞன அநதப பிராமமணன எனனைப பாாதது, ‘பாரத! தவத
தைச செயவாயாக தவததைச செயகினறவனன நீ விரைவில
தேவராஜனைப பாாபபாய’ எனறு சொனனன மகாராஜரே!
பிறகு, நான அநதப பிராமமணனுடைய வசனததினல பனி
நிறைநத மலையிலேறி ஒருமாதககாலம கிழஙகுகனிகளைச
சாபபிடடுககொணடு தவம புரிநதேன எனககுத தணணீ
ரைப பருகி இரணடாவது மாதமும சென றது பாணடவா
களை மகிழவிபபவரே! பிறகு, மூனருவது மாததகதில ஆகார
மிலலாதவனுக இருநதேன நானகாவது மாதததில கைகளை
உயரத தூககிககொணடு நினறேன அபபொழுதும எனககுப
பலம குறையவேயிலலை அது ஆசசாயமாயிருநதது பிறகு,
ஐநதாவது மாதம வநது முதல நாள செலலவே, பனறிவடிவங
கொணட ஒரு பிராணியானது பூமியை மூககினல கலலிககொண
டும காலகளால பறிததுககொணடும வயிறறினல பூமியை நன
ருகத தேயததுககொணடும அடிககடி [1] இஙகுமஙகும திரிநது
கொணடும எனபககததில வநதது வேடவடிவமகொண
டதும விலலும அமபுகளும கததியும தரிததுதும ஸதரீ
களுடைய கூடடஙகளால பினதொடரபபடடதுமான வேருெரு
பெரிய பூதமானது அபபொழுது அநதப பனறியைப
பினதொடாநது வநதது பிறகு, நான விலலையும அப
படியே அக்ஷயமான பெரிய தூணீரஙகளையும எடுததுக
கொணடு, மயிாககூசசலை உணடுபணணுகிற அநதப பனறியைப
பாணததால அடிததேன கிராதனே விலலை வளைநது இழுததுப
பூமியை நடுஙகச செயதுகொணடு ஒரே ஸமயததில அநதப பன
றியை மிகக திடமாக அடிததான அநத வேடன, எனனைப
பாாதது, ‘அரசனே! எனனல முநதிக குறிவைககபபடட இநதப
பனறியானது, வேடடை முறையை விடடு, எதறகாக உனனல
அடிககபபடடது? கூருளள அமபுகளால உனனுடைய கொழு
பபை அழிககிறேன உறுதியாக நில’ எனறு சொனனன
பிறகு, பருதத தேகமுளள அவன சணடைசெயயும விருபபததுட
டன எனனை எதிாததோடி வநதான பிறகு, அவன மலைபோல
நிறகிற எனனைப பெரியபாணஙகளால மிகமூடினன நானும
அவனமீது பெரிய அமபுமழையைப பொழிநதேன பிறகு,

[1] ‘கெடட எணணததுடனிருநதுகொணடு எனினுமாம’ எனபது
பழையவுரை

நான ஜவலிககினற வாயுளளவைகளும விலலில பூட்டி இழுககப படடவைகளுமான அமபுகளால, வஜராயுதஙகளால மலையை அடிபபதுபோல அவனைத திருபபியடிததேன அவனுடைய அநத உருவமானது நூறு விதமும ஆயிரம விதமுமாயிறறு நான அவனுடைய அநதச சரீரஙகளையும அமபுகளால அடித தேன பாரதரே! மறுபடியும அநதச சரீரஙகள ஒன்று சேரநதவைகளாகக காணபபடடன மகாராஜரே! அவை களை நான மறுபடியும அடிததேன அரசரே! அவன பெரிய தலையுளள சிறிய உருவமுளளவனும சிறிய தலை யுளள பெரிய உருவமுளளவனுமாகி மறுபடியும ஒனறு சேரநது அபபொழுது யுதத்ததில என்னை எதிரததோடிவநதான பரத ஸ்ரேஷடரே! நான அவனை யுதததில அமபுகளால தோறகச செயயச சகதியறறவனானபொழுது வாயுவைத தேவதையாகக கொணட மகாஸதிரததை எடுததேன வாயவயாஸதிரததால அவனை அடிபபதறகுச சகதியறறவனானேன அது ஆசசரியமா யிருநதது அநத அஸதிரமானது முறிய அடிககபபடடவுடன, எனககுப பெரிதும ஆசசரியமுணடாகியது மகாராஜரே அநதச சமயததிலும நான பெரிய அஸதிரககுவியலைப பூததத்தின மீது இறைததேன பிறகு, ஸதூணாகாணததையும வாருணாஸ திரததையும [1] மிகுதியான அமபு மழையையும சலபாஸதிரததை யும அசமவாஷததையும பரயோகிததுககொணடு நான எதிரத தேன அரசரே! என்னுடைய அநத எலலா அஸதிரஙகளை யும பலாதகாரததால அநதப பூதம விழுஙகிவிடடது அநத அஸதிரஙகள விழுஙகபபடடவுடன, பெரிதான பிரமமாஸ திரததை நான பிரயோகிததேன அதிலிருநது நனறாக ஜவலிக் கினற பாணஙகளால அவனை எலலாபபககஙகளிலும நிரபபி னேன மஹாஸதிரததால நிரபபபபடுகிற அவன அபபொழுது விருததியடைநதான பிறகு, என்னால உணடுபணணபபடட தேஜஸ்ஸினால மூனறு உலகஙகளும மிகவும வாடடபபடடன ஒரு க்ஷணததில திசைகளும ஆகாயமும எஙகும நனகு ஜவலிககுமபடி செயயபபடடன மிகக தேஜஸ்வியான அவன அநத அஸதிரத தையும ஒரு நொடியிலே தணியசசெயதுவிடடான அரசரே! பிரமமாஸதிரமானது - நாசம பணணபபடடவுடன, எனனைப பெருமபயம வநதடைநதது. பிறகு, நான விலலையும அக்ஷய

[1] வேறு பாடம

றாணீரஙகளேயும எடுததது விரைவாக அநதப பூததததை அடித
ததன அது அநத அஸதிரஙகளேயும விழுஙகியது பூதததால
நத அஸதிரஙகளும ஆயுதஙகளும பக்ஷிககபபடடவுடன,
னககும அநதப பூதததுககும கைசசணடை நோநதது
ஷடிகளால ஒருவரை ஒருவாகுததிச சணடைசெயது உள
ஙகைகளால மிக அடிககபபடடவாகளானோம அநதப
தமானது எனனைக கீழே தளளியது நானும அநதப
ததததைப பூமியில தளளினேன மகாராஜரே! பிறகு,
சசரியமான அநதப பூதமானது உரககச சிரிததுக
காணடு நான பாாததுககொணடிருககுமபொழுதே, ஸதிரீக
ளாடுகூட அநத இடததிலேயே மறைநதது மகாராஜரே! [1] பக
ானும தேவேஸவரருமான மஹேஸவரா, பிறகு, தமமுடைய
கியமான வேறு தேவரூபததைத எடுததுககொணடு அறபுத
ான வஸதிரததை உடுததாா, கிராதவடிவததை விடடுத தமது
வயஸவரூபததை ஏறறுககொணடு அநத இடததில நினறாா
றகு, சிறநத விருஷபததைக கொடியாகவுடையவரும அனேக
பஙகளுளளவரும பினாகததைத தரிததவரும பகவானுமான
அநத ஸாக்ஷாத பரமசிவன [2] கையில விலலைப பிடிததுககொணடு
றபவராக அபபொழுது காணபபடடாா பிறகு, சூலததைக
கையிலேநதியவரான அநதப பரமசிவன யுதததில அபபடியே
திரில நிறகினற எனககு எதிராகவநது, 'பகைவரை வாடடுபவ
னே! நான ஸநதோஷமுளளவனுக இருககிறேன' எனறு சொன
ா பிறகு, ருதரபகவான அநத விலலேயும அமபுகள வறறாத
இரணடு தூணிகளேயும எடுதது எனககே கொடுததாா 'குநதீநந
தன! உனவிஷயததில ஸநதோஷமுளளவனுக இருககிறேன
சொல, உனககு நான எதைச செயயக கடவேன? வீர! உனனு
டைய மனததிலிருககிறதைச சொலவாயாக வேணடிய வரனகளே
ீ வரிபபாயாக நான அவைகளேக கொடுககிறேன சாவாமை
யைத தவிர மறற உனமனததிலுளள விருபபததைச சொலவா
யாக' எனறு சொனனாா பிறகு, அஸதிரஙகளில மனம வைதத
நான கைகூபபி ஈஸவரரைத தலையினுல வணஙகி, பிறகு, 'பகவா
னே தேவரீா என விஷயததில பிரஸனனராயிருநதால தேவாக

1 இரடடிததலால ஒரு சொல விடபபடடது.

2 'உமையை ஸஹாயமாககொணடு ஸாபபஙகளேத தரிததது' என
பது வேறு பாடததின பொருள

ளிடம எநத அஸதிரஙகளுணடோ அவைகளை நான அறிவதறகு விருமபுகிறேன இதுதான எனனுல விருமபபபடட வரன' எனறு சொனனேன பகவானுன முககணணரும எனனை நோககி அவைகளை நான உனககுக கொடுககக கடமைபபடடிருககிறேன எனறே சொனனுா பிரபுவான அநதப பரமசிவன, 'பாணடவ எனனுடையதான ரெளதராஸதிரமானது உனனை அடையப போகிறது' எனறு சொலலிப பிரியததுடன பாசுபதாஸதிரததை எனககுக கொடுததார மகாதேவா சாஙவதமான அஸதிரததை எனககுக கொடுததுவிடடு, 'அாஜுன ! இநத அஸதிரமானது எவவிதததாலும மனிதாகளமீது பிரயோகிககததககதாகாது அப்படி அலபவீாயமுளளவாகளிடம பிரயோகிககபபடடால இநத அஸதிரமானது உலகததையே எரிததுவிடும தனஞசய ! (பகைவா களால) மிகததுனபபபடுததப படுகினறவனுல இது பிரயோகிககத்தககதாகும அஸதிரஙகள முழுமையும அறறபோது பிரயோகிப்பாயாக' எனறு சொனனுா பிறகு, விருஷபதவஜா பிரஸனனரானவுடன, தடையறறதும திவயமானதும எலலா அஸதிரஙகளையும தடுபபதும பகைவாகளை அழிபபதும பகைவாகளுடைய சேனையை அறுபபதும அடையமுடியாததும தேவாகளாலும் தானவாகளாலும ராகூஸாகளாலும தாஙகமுடியாததுமான பாசுபதாஸதிரமானது உருவமெடுததுககொணடு எனனுடைய பககததில வநது நினறது நான அநதப பரமேஸவரரால அனுமதி கொடுககபபடடு அவவிடததிலேயே உடகாாநதேன மஹா தேவா நான பாாததுககொணடிருககுமபொழுதே அநத இடததிலேயே மறைநதாா

நூறறறுபத்தொனபதாவது அதயாயம

நிவாதகவசயுததபாவம (தொடர்ச்சி)

(அர்ஜுனன் தான் இந்திரலோகத்திற்குப் போனதையும் அங்கே வஸித்ததையும் இந்திரனிடத்தினின்று அஸ்திரங்களைப் பெற்றதையும் சொல்லியது)

பாரதரே ! பிறகு, தேவதேவரும மகாதமாவுமான முககணணருடைய அருளால பிரீதியுளளவனுன நான அநத இடததில் அநத இரவு முழுதும வஸிததேன அநத இரவு கழிநது விடிநது

ன, நான காலையில செயயததகக வைதிக கிரியைகளைச செயது
த்துவிட்டு, எநதப பிராமமணஶ்ரேஷ்டனை முநதிப பாாததே
ு அநதப பிராமமணஶ்ரேஷ்டனையே பாாததேன பாரதரே!
ன பகவானுன மகாதேவரை அடைநதேன' என்று அனைததை
்ம அவனுககு நடநதபடி தெரிவிததேன ராஜஶ்ரேஷ்டரே!'
தியை அடைநத அநத பராமமணோததமன என்னைபபாாதது,
ருவராலும பாாககபபடடிராத மகாதேவா உனனுல பாாககப
டடாா தோஷமறறவனே! யமனமுதலிய எலலா லோகபாலாக
டனும சோநதிருககிற தேவேநதிரனைப பாாபபாய அவன உன
ந அஸதிரஙகளைக கொடுபபான' என்று சொனனுன அரசரே!
ாயனுககுஸமமான அநதபராமமணன இவவணணம என்னைப
ாததுச சொலலி அடிககடி என்னைத தழுவிககொணடு தன
ஷ்டபபடி சென்ருன பகைவரைக கொலபவரே! பிறகு, அந
ப பகலின பிறபாதியில பரிசுததமான காறறுனது இநத உல
ததை மறுபடியும புதிதாககச செயகினறதுபோல வீசியது தேவ
லாகததிலுளள நறுமணமபொருநதிய புதியமலாகள ஸமீபததில
மயமலையைச சாாநத தாழவரையில தோனறின ஏலலாபபககங
ளிலும நலல சபதததுடனகூடின தேவலோகததிலுளள நானகு
த வாததியஙகளும இநதிரஸமபநதமானவையும மனததை
கிழவிபபவையுமான ஸதோததிரஙகளும கேடகபபடடன அப
ஸரஸ்களின கூடடஙகளும அபபடியே கநதாவாகளின கூட
ஙகளும தேவதேவனுககு எதிரில எலலாவிதமான கானஙகளை
பாடின இநதிரனுடைய வேலைககாராகளும தேவராஜனுடைய
ரணமனையில வஸிககிற இநதிராணி ஜயநதன முதலியவாகளும
தவாகளுடைய கூடடஙகளும விமானஙகளோடு அநத இடததில
நதனா பிறகு, இநதிரன இநதிராணியுடனகூடினவனுக ரததில
டடபபடடவையும நனருக அலஙகரிககபபடடவையும பசுமை
றமுளளவையுமான குதிரைகளுடனும எலலாததேவாகளுடனும
பபொழுது அஙகுவநதான அரசரே! இதே ஸமயததில மனி
ாகளை வாகனமாகக கொணட குபேரன ஒபபறற காநதியுடன
னககுக காடசிகொடுததான தெனதிசையில நிலைபெறறிருககிற
மனையும தனதன ஸதானததிலிருககிற வருணனையும தேவராஜ
ாயும பாாததேன

மஹாராஜரே! அநதத தேவஶ்ரேஷ்டாகள் எனககு இன
சாறகூறி, 'ஸவயஸாசியே! நேரில நிறகினற லோகபாலாகளான

எங்களை நன்ருகப் பார் தேவகாரியத்தின்பயன் கைகூடும்பொரு
டுச் சங்கரரை நீ கண்டவனுக இருக்கிருய் நீ எங்களிடத்தினி
ரும் அஸ்திரங்களெல்லாவற்றையும் பெற்றுக்கொள்' என
சொன்ஞர்கள் பிறகு, நான் பரிசுத்தனுக இருந்துகொண்டு தே
ஶ்ரேஷ்டர்களைத் தண்டனிட்டு அப்பொழுது பலவித மஹாஸ்திர
களைப் பெற்றுக்கொண்டேன் பாரதரே! அஸ்திரங்களைப் பெற்று
கொண்ட நான், பிறகு, தேவர்களால் அனுமதி கொடுக்கப்பட்ட
ஞனேன் பகைவர்களை அடக்குகிறவரே ! பிறகு, தேவர்களனை
வரும் வந்தவண்ணம் திரும்பிச் சென்ருர்கள் அதிக கீர்த்தியுள்
தேவனுன இந்திரபகவானும் என்னை நல்ல ஒளிபொருந்திய தே
லேற்றிவைத்துக்கொண்டு புன்சிரிப்புடன், 'தனஞ்சய ! இங்
வருவதற்குமுந்தியே நான் உன்னை அறிவேன் பரதஶ்ரே
டனே ! நானே இதற்குப்பின்னும் உன்னைப் பார்ப்பேன் முன்
உன்னுல் தீர்த்தங்களில் அடிக்கடி ஸ்நானம் செய்யப்பட்டிரு
கிறது பாண்டவ ! இந்தப் பெரிய தவமும் செய்யப்பட்ட
ஸ்வர்க்கத்தைச் சீக்கிரம் நீ அடையப்போகிருய் ஒருவராலு
அனுஷ்டிக்கமுடியாததும் கோரமானதும் உன்னுடைய அஸ்திர
களுக்கும் தவத்துக்கும் வலிமையை உண்டுபண்ணக்கூடியதுமா
உத்தமமான தவத்தை நீ மறுபடியும் செய்வாயாக பகைவர்க
நாசம் செய்பவனே ! நீ ஸ்வர்க்கத்துக்கு அவஶ்யம் வரவேண்டு
என்னுடைய கட்டளையினுல் மாதலியானவன் உன்னை ஸ்வ
கத்தை அடையும்படி செய்வான் பாண்டவஶ்ரேஷ்டனே
ஒருவராலும் செய்யமுடியாத் தவத்தைச் செய்துகொண்டு நீ இ
கிருப்பவனுக மகாத்மாக்களான தேவர்களாலும் முனிவர்கள்
லும் அறியப்பட்டிருக்கிருய்' என்று சொன்னுன் பிறகு, நா
இந்திரனை நோக்கி, 'பகவானே ! என் விஷயத்தில் அனுக்ரஹ
செய்யவேண்டும் தேவராஜனே ! நான் உன்னை அஸ்திரங்களை
கற்பதற்காக ஆசாரியனுக வரிக்கிறேன்' என்று சொன்னேன் இ
திரன், 'ஐயா ! பகைவர்களைத் தவிக்கச்செய்பவனே ! குரூரமா
காரியங்களைச்செய்கிற அஸ்திரங்களை அறிந்தவனுவாய் பாண்ட
எதற்காக நீ அஸ்திரங்களை அடைவதற்கு விரும்புகிருயோ அ
விருப்பத்தை அடைவாயாக' என்று சொன்னுன் பிறகு, நான்
'பகைவரைக் கொல்பவனே! மற்ற அஸ்திரங்கள் முறிய அடிக்க
பட்டு வீணுகப்போனுலொழியத் திவ்யாஸ்திரங்களை மனிதர்க
மீது பிரயோகிக்கமாட்டேன் தேவர்களுக்கு அதிபதியே! அந்த

வயாஸதிரஙகளை எனககுக கொடு தேவாகளுள சிறநதவனே !
றகு, அஸதிரஙகளால ஜயிககபபடட உலகஙகளை அடையக
டவேன' எனறு வேணடினேன இநதிரன, 'தனஞசயனே !
னனைப பரீக்ஷிபபதறகாக எனனால இநதவாககியமானது உரைக
பபடடது எனனுடைய புததிரனான உனககு இநத வசனமா
து மிகப பொருததமுளளது பாரத! எனனுடையமாளிகையை
டைநது எனனிடததிலிருநது எலலா அஸதிரஙகளையும கறறுக
காள குருவமசததைத தாஙகுபவனே ! வாயுவினிடததினின
ம அகனியினிடததினினறும வஸுககளிடததினினறும மருத
ககளுடையகணததுடன கூடின வருணனிடததினினறும அடை
ததகக அஸதிரஙகளையும பிரமமாஸதிரததையும காநதாவாஸ
ரததையும நாகாஸதிரததையும ராக்ஷஸாஸதிரததையும விஷ்ணு
வத தேவதையாககொணட எலலா அஸதிரஙகளையும அப
டியே நிருருதியைத தேவதையாகவுடைய அஸதிரஙகளையும
னனிடததிலுளள மறற எலலா அஸதிரஙகளையும அறிநது
காளவாயாக' எனறு இவவணணம எனனைப பாாதது உரைதது
நத இடததிலேயே மறைநதான

வேநதரே ! பிறகு, குதிரைகள பூடடபபடடதும தேவலோ
ததும மிக ஆசசாயமானதும புணயமானதும மாதலியினால
டதபபடடதுமான இநதிரனுடைய ரதம அருகில வநதிருப
தைப பாாததேன லோகபாலாகள சென்றபிறகு, மாதலியான
ன எனனைபபாாதது, 'மகாதேஜஸுடன கூடியவனே ! தேவ
ஜனான இநதிரன உனனைப பாாகக விருமபுகிறான மிகக புஜ
லமுளளவனே ! நீ நனறாக ஸிததிபெறறு நிகாறற காாயததைச
சயவாயாக நலவினையைச செயதவாகளாலடையததகக உல
கஙகளைபபாா சரீரததுடனே ஸவாககததை அடைவாயாக
ரத ! ஆயிரம கணகளையுடையவனான தேவராஜன உனனைப
ாாகக விருமபுகிறான' எனறு சொனனான மாதலியினால இவ
றறு சொலலபபடட நான இமயமலையினிடம விடைபெறறுக
காணடு ஒபபறற ரதததை வலமாகசசுறறிவநது அதிலேறினேன
திரைகளின இயலபுகளை உளளபடி அறிநதவனும மிகக ஸமாத
னும ஸாரதியுமான அநத மாதலியானவன வாயுவேக மனோ
வகமுளள குதிரைகளை ஓடடினான பிறகு, அநத ஸாரதியானவன
(ததில) உறுதியாக இருககிற எனனுடைய முகததைப பாாத
ான, அரசரே! ரதமானது அபபடிச சுழலவே, ஆசசாயமடைந

தவனாக என்னைப் பார்த்து, 'அர்ஜுன! திவ்யரதத்தில் வீற்றிரு
கிற நீ இருந்த இடம் விட்டுச் சிறிதும் அசையாமலிருக்கிறாய்
னும் மிக்க ஆச்சரியமான உன்னுடைய இந்த இருப்பானது இ
பொழுது எனக்கு விசித்திரமாகத் தோன்றுகிறது. பரதஸ்ரே
டனே! குதிரைகள் முதலில் தாவும்போது இந்த ரதத்தில் தே
ராஜன் கூட அசைகின்றதை நான் தினமும் கண்டிருக்கி
னன்றோ? குருக்களைத் தாங்குகிறவனே! நீயோ சுழலுகி
இந்த ரதத்தில் அசைவற்றவனாகவே இருக்கிறாய். உன்னுடை
தான் இதெல்லாம் இந்திரனுடைய செய்கையை மீறி இருப்பத
எனக்குத் தோன்றுகிறது' என்று சொன்னான். வேந்தரே! ப
தரே! மாதலியானவன் இவ்வண்ணமுரைத்து ஆகாயத்தில்
வேசித்து தேவர்களுடைய மாளிகைகளையும் விமானங்களை
எனக்குக் காண்பித்தான். புருஷஸ்ரேஷ்டரே! குதிரைக
டன் பூட்டப்பட்டிருக்கிற அந்த ரதமானது அந்த இட
னின்று மேலே எழும்பிச்சென்றது. ரிஷிகளும் தேவதைகளு
பூஜித்தார்கள். பிறகு, விரும்பினபடி செல்லக்கூடிய தேவரிஷி
ளுடைய உலகங்களையும் அளவுகடந்த சக்தியுள்ள கந்தர்வ
அப்ஸரஸுகள் இவர்களுடைய பிரபாவத்தையும் பார்த்தே
இந்திர ஸாரதியான மாதலியானவன் நந்தனம் முதலிய தேவ
ளுடைய வனங்களையும் உபவனங்களையும் எனக்குச் சீக்கிரமா
காண்பித்தான். பிறகு, தேவலோகத்திலுண்டானவையும் இஷ்
மான பலன்களைக் கொடுப்பவையுமான மரங்களாலும் ரத்தின
ளாலும் நன்கு அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கிற இந்திரனுடையவாஸ
தானமான அமராவதியைக் கண்டேன். வேந்தரே! அந்த ந
யைச் சூரியன்[1] காய்கிறதில்லை. அங்கே சீதோஷ்ணங்களில்
வாட்டமில்லை. அந்த இடத்தில் ரஜோகுணமானது ஒருவரை
துன்பப்படுத்துகிறதில்லை, மூப்பும் இல்லை. அந்த இடத்தி
சோகமாவது எளிமையாவது கிறமமாறுதலாவது காணப்படு
தில்லை. மகாராஜரே! பகைவரை நொறுக்குபவரே! தேவர்க
குக் களைப்பு இல்லை. பிரஜைகளுக்கு நாதரே! அந்த இடத்தி
கோபமாவது லோபமாவது அமங்களமாவது இல்லை. வேந்தே
தேவர்களுடைய வாஸஸ்தானமான ஸ்வர்க்கத்தில் அந்தத் தே
கள் நித்யம் மகிழ்ச்சியுள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள். அந்தஸ்வ
க்கத்தில் மரங்கள் எப்பொழுதும் புஷ்பங்களும் பழங்களுமுள்ளன

1 வேறு பாடம்

ளாகவும பசுமையான இலைகளுள்ளவைகளாகவும இருககினறன பலவிதமான ஓடைகள தாமரைமலாகளோடும ஸௌகநதிகமலாக ளோடும எனறும சோநதிருககினறன அநத இடததில குளிாந ததும நலல வாஸனையுளளதும [1] உறசாகததைத தருவதும பரி சுததமுமான காறறு வீசிறறு தரையானது எலலா ரததினங களாலும பலநிறமுளளதாகவும புஷபஙகளாலஅலஙகரிககபபடட தாகவுமிருககிறது பல மிருகஙகளும படசிகளும அழகியவைக ளாகவும இனிய குரலுளளவைகளாகவுமிருககினறன அநத இடததில அனேக தேவாகள விமானஙகளால ஸஞசரிபபவாக ளாகக காணபபடுகிறாகள பிறகு, வஸுககளையும ருததிராகளை யும ஸாததியாகளையும மருதகணஙகளுடன கூடின தேவாகளையும அஸவினீதேவாகளையும கணடேன அவாகளனைவரையும பூஜித தேன அவாகள எனனை, ' வீாயததோடும கீாததியோடும தேஜ ஸோடும பலததோடும அஸதிரஙகளோடும யுததததில விஜயத தோடும சேரககடவை ' எனறு அனுகரிததாாகள திவயமான தும தேவாகளாலும கநதாவாகளாலும பூஜிககபபடடதுமான அநத நகரியில பிரவேசிதது ஆயிரமகணணனான தேவராஜனைக கைகூபபித துதிததேன கொடையாளிகளுள சிறநதவனான இந திரன மகிழநது எனககுத தனனுடைய ஆஸனததில பாதியைக கொடுததான இநதிரன நனமதிபபுடன எனனுடைய சரீராவ யவஙகளைத தடவிககொடுததான பாரதரே ! நான அநத ஸவாக கததில மிகக உதாராகளான தேவாகளோடும கநதாவாகளோடும கூடி அஸதிரஙகளை அறிவதறகாக அவறறைக கறறுககொணடு ஸவாககததில வஸிததேன விஸவாவஸுவின குமாரனான சித திரஸேனன எனககுத தோழனானான அரசரே ! அவன எனனைக் காநதாவவிததையை அனைததையும கறறுககொளளுமபடி செயதான அரசரே ! நான அஸதிரஙகளைக கறறுககொணடும நனகு கௌ ரவிககபபெறறும விருமபிய எலலாவறறுடனும சோநதும ஸவாக் கததில இநதிரனுடைய அரணமனையில ஸுகமாக வஸிததேன ' பரதஸரேஷடரே ! பாரதரே ! பாடடொலியையும சிறநத தூய வாததியஙகளின முழககததையும கேடடுககொணடும சிறநத அப ஸரஸுகள நடிபபதைப பாாததுககொணடும அவை அனைத தையும அலடசியம செயயாமல உளளபடி புருஷாாததமெனறு கருதிக கிரகிததுககொணடும அஸதிரஙகளிலேயே நிலைபெறறிருந

1 வேறு பாடம

தேன பிறகு, பிரபுவான ஆயிரஙகண்ணனுன இநதிரன எனகு அஸதிரஙகளிலுள்ள அநத விருபபததால ஸநதோஷமடைநதான வேநதரே! ஸவாககததில வசிககினற எனககு இநதக காலம இவ விதம சென்றது

நூற்றெழுபதாவது அத்யாயம

நிவாதகவசயுததபாவம். (தொடர்ச்சி)

(அஸ்திரவித்தை கற்று முடிநதவுடன், நிவாதகவசர்களுடைய வதத்தைக் குருதக்ஷிணையாகக் கேட்ட இந்திரனுடைய விருப்பத்தை நிறைவேற்றுதற்காக அர்ஜுனன புறப்பட்டது)

பிறகு, அதிக நமபிககைகொண்ட மகேநதிரன அஸதிரங்களைக கற்றறிநதவனுன எனனை இருகைகளாலும தலையில நனருகத தொட்டுககொண்டு, 'அர்ஜுன! நீ இபபொழுது தேவாகளுடைய கூட்டஙகளாலும யுதததால ஜயிககமுடியாதவன, அவவாறிருகக, மானிடலோகததில திவயாஸதிரபபயிறசி பெருத மனிதாகளால எவவாறு ஜயிககததககவனுவாய? நீ அளததறகரிய சகதியுள்ளவன ஒருவராலும ஜயிகக முடியாதவன அப்படியே, யுததஙகளில நிகரிலலாதவன நீ யுததததில தேவாஸுரர்களனைவராலும ஜயிகக முடியாதவனனறோ?' என்று சொனனுன, பிறகு, மீணடும, மகேநதிரன மிகக புளகமுறறு, 'வீர! அஸதிர யுதததில உனககு ஸமானனுக ஒருவனும இரான கௌரவாகளுள சிறநதவனே! நீ எபபொழுதும அஜாககிரதை இலலாதவன; ஸாமாததியமுள்ளவன, உணமை பேசுகிறவன, இநதிரியஙகளை அடககினவன, பிராமமணாகளுககு நனமையைச செயபவன; அஸதிரஙகளை நனகு அறிநதவனுகவுமிருககிறுய, சூரனுகவுமிருககிறுய பாாதத! உனனுல பதினைநது அஸதிரஙகள நனகு அடையபபட்டன ஐநதுவிதிகளால உனககு ஸமானனுன மனிதன இலலை தனஞசய நீ பிரயோகிபபதையும, திருபபியழைபபதையும, திருமபத திருமபப பிரயோகிததுத திருபபியழைபபதையும, 1 பிராயசசிததததையும பகைவனுடைய அஸதிரததினுலடிககப்

1 'அஸதிராககினியினுல எரிககபபட்ட குறறமறறவாகளை மறுபடி பிழைபபிததல' எனபது பழையவுரை

ட்ட தனனுடைய அஸதிரததை மறுபடி மிகப பிரகாசிககச
செயதலையும எலலாவிததததாலும அறிநதிருககிருய பகைவா
ளைத தவிககச செயபவனே ! நீ குருதடசிணை கொடபப
றகுக காலம இதோ நோநதிருககிறது அதைச செயவதறகு
உறுதி கூறுவாயாக நான பிறகு செயயவேணடிய காரியத
தத தெரிவிபபேன' என று சொனனுன
வேநதரே ! பிறகு, நான தேவராஜனைப பாாதது, 'எனனுல
து செயவதறகு ஸாததியபபடுமோ அநதக காாயததைச செய
பபடடதெனறே நீ தெரிநதுகொள' எனனும இநதவசனததைச
சொனனேன வேநதரே ! பிறகு, பலனையும விருதரனையும
கொனறவனுன இநதிரன உரககச சிரிதது எனனைபபாாதது,
மூவுலகஙகளிலும உனககுச செயயததகாதது ஒனறுமே இலலை
த்த உருவமும பலமும ஒளியுமுளளவாகளும பிரசிததிபெறற
ாகளும எனககுப பகைவாகளுமான நிவாதகவசாகளெனகிற
மூனறுகோடி அஸுராகள ஸமுததிரததின நடுவை அடைநது
பிரவேசிககமுடியாத இடததில வசிககினறுாகள குநதீ நநதன !
அநத இடததிலிருககிற அவாகளைக கொலவாயாக அது உனனு
டைய குருதக்ஷிணையாகும' என றுசொனனுன பிறகு, இநதிரன
மாதலியுடனகூடியதும மயிலநிறமபோனற நிறமுளள மயிாகளை
யுடைய குதிரைகள பூடடியதும அதிக ஒளி பொருநதியதுமான
திவயரததை எனககுக கொடுததான எனனுடைய தலையில
இநத உததமமான கிரீடததையும சூட்டினுன தன உருவததிற
தத தகுநத அஙகபூஷணததையும உடைகக முடியாததும தொடு
தறகினியதும அழகியதுமான உததமமான இநதக கவசததையும
கொடுததான பழையதாகாத இநத நாணகயிறறையும காணடீ
வததில நனறுகக கடடிககொளளுமபடி செயதான பிறகு,
முறகாலததில தேவராஜன எநதரததததால விரோசனனுடைய
புததிரனுன பலியை ஜயிததாஞே அபபடிபபடட பிரகாசிககினற
ரததோடு நான யுதததிறகாகச சென றேன பிரஜைகளுககு
அதிபதியே ! பிறகு, அநத ரதகோஷததால யுதத யாததிரையை
அறிவிககபபடடவாகளான எலலாத தேவாகளும எனனைத தேவ
ராஜனென று எணணிவநதாாகள அவாகள எனனைபபாாதது,
பலகுன ! நீ எனனசெயயபபோகிருய?' என று கேடடாாகள
நான அவாகளைபபாாதது நடநததைச சொனனேன 'யுததத
தில இதைச செயயபபோகிறேன மகாபாககியசாலிகளே ! நிவாத

கவசர்களுடைய வதததை விருமபிப புறபபடடவனுக என்னைத்
தெரிநதுகொளளுஙகள தோஷமிலலாதவாகளே! எனககு மங்
களததை விருமபுங்கள்' என்று சொனனேன பூமிககுத தலை
வரே! பிறகு, பிரஸனனாகளான அநததேவாகள சிறநதவாககு
களால என்னைத தேவனுன புரநதரனைத துதிபபதுபோலத
துதிததாாகள 'இநதிரன இநத ரததததால யுததததில சமபரனை
யும நமுசியையும பலனையும விருதரனையும பிரஹலாதனையும ந
கனையும ஜயிததான இநதிரன யுததததில இநதரததால ஆயி
ரககணககாகவும பதினுயிரககணககாகவும [1] அாபபுதக கணகக
கவுமுளள அஸுராகளையும ஜயிததான குநதீநநதன! நீயு
இநத ரததால முறகாலததில பிரபுவான இநதிரன ஜயிதத
போல யுததததில பராககிரமததை வெளியிடடு நிவாதகவச
களை ஜயிபபாய எதனுல அஸுராகளை ஜயிபபாயோ அப
படிபபடட சிறநத சஙகம இதோ இருககிறது மகாதமாவான
இநதிரனும இதனுல உலகஙகள ஜயிககபபடடன' என்று சொன
ஞாகள அபபொழுது தேவாகளால துதிககபபடுகினறவனுகி
தேவாகளால கொடுககபபடட தேவதததமெனகிற இநதச சங்
கததை நான பெறறுககொணடேன அபபடிபபடடநான சங
கததைக கையில பிடிததவனுகவும கவசமணிநதவனுகவும பாணங
களுளளவனுகவும விறபிடிததவனுகவும யுததஞ செயயும விருப
பததால மிகவும உககிரமான தானவாகளுடைய வாஸஸதானத
தைக குறிததுச சென்றேன

நூறறெழுபததோராவது அதயாயம

நிவாதகவசயுததபாவம (தொடர்ச்சி)

(பார்த்தன் நிவாதகவசர்களுடன் யுத்தம்செய்ய விரும்பி மாதலியினு
செலுத்தப்படும இந்திரரதத்துடன அவர்களுடைய பட்டணம்
சென்றதும், அர்ஜுனனுடைய சங்க முழக்கத்தினுல்
ஸன்னத்தர்களான அவர்களோடு அவன்
சண்டை தொடங்கியதும்)

பிறகு, நான், ஆஙகாஙகு, தேவாகளாலும ரிஷிகளாலும
துதிககபபடுகினறவனுகிய பயஙகரமானதும குறைவிலலாததும

1 ஸபாபாவம 278-ம பககம குறிபபிற காணக

லஙகளுககு நாதனுமான ஸமுததிரததைக கணடேன நுரை
ளளவையும சிதறுகினறவையும மோதுகினறவையும மிக எழும
னவையுமான அலைகள அநத ஸமுததிரததில அசைநதுகொண
ருககினற மலைகளபோலக காணபபடடன அநத ஸமுததிரத
ல ரததினஙகளால நிறைககபபடட கபபலகள ஆயிரமாயிரமாக
ஆகாயததில விமானஙகள ஸஞசரிபபதுபோல எஙகும ஸஞசரித
துககொணடு விளஙகின அநத ஸமுததிரததில திமிஙகிலஙகளும
ஆமைகளும திமிதிமிஙகிலஙகளும சுறுமீனகளும ஜலததில மூழகி
ருககிற மலைகளபோலக காணபபடடன இரவில மெலிவான
மகததால மூடபபடடிருககிற நடசததிரஙகளபோல எலலாப
ககஙகளிலும ஜலததில முழுகி இருககினற ஆயிரககணககான
ஙகஙகள காணபபடடன அபபடியே, அநத ஸமுததிரததில
ஆயிரமாயிரமாக ரதனஙகளின குவியலகள மிதநதன பயஙகர
ான வாயுவும சுழனறு வீசியது அது ஆசசரியமாயிருநதது
ிககவேகமுளளதும எலலாததீாததஙகளுககும நிதியும சிறநதது
ான அநத ஸமுததிரததைததாணடி ஸமீபததில தானவாகளால
யாபிககபபடடிருககிற அநத அஸுராகளுடையபடடணததைக
ணடேன மாதலியானவன அநத இடததிலேயே ரததின
காஷததால பூமியில தானவாகளை விரைவாகக கீழே விழுமபடி
செயது அநத நகரததில விரைவாக ரததை நடததினுன தான
ாகள ஆகாயததில மேகததின இடிமுழககமபோனற அநத
தததின சபதததைககேடடு எனனைத தேவராஜனுக எணணிப
யம மிககவாகளானாாகள எலலாரும பரபரபபுளள மனததுடன
முமபுகளையும விறகளையும தரிததது அபபடியே கததிகளையும
சூலஙகளையும கோடாலிகளையும கதைகளையும உலககைகளையும
கையில எடுததுககொணடு நினறாாகள பிறகு, தானவாகள பயநத
மனமுளளவாகளாகி வாயிலகளை மூடினாாகள நகரததில காவலை
னறாக அமைததுவிடடு, ஒருவனும வெளியே காணபபடவிலலை
பிறகு, நான பேரொலியுளள தேவதததமெனகிற சஙகததை
டுததது அதிக ஸநதோஷததை அடைநது அதை மெதுவாக
ஊதினேன அநதச சததமோ ஆகாயததிலபரவி எதிரொலியை
ணடுபணணியது மிகப பெரிய பிராணிகளும அதிகமாகபபயந
ன , ஒளிநதன பாரதரே ! பிறகு, திதியின புததிராகளான
வாதகவசாகளெனவருமே ஸநநததாகளும பலவிதக கவசஙக
டனகூடியவாகளும விசிததிரமான ஆயுதஙகளைக கைகளில

பிடிததவாகளும உருககுமயமான பெரிய சூலஙகளோடும கத
யுதஙகளோடும உலகைககளோடும படடஸஙகளோடும கததி
ளோடும ரதசககரஙகளோடும சதகனிகளோடும புசுணடிகளே
டும பலவிதமானவையும நனகு அலஙகரிககபபடடவையும நனகு
பிடிககபபடடவையுமான கததிகளோடும ஆயிரமாயிரமாக
தோனறினாகள பரதஸரேஷடரே ! பிறகு, மாதலியானவன அ
தக குதிரைகளை ரதமாாககஙகளில பலவாறாக நடததி ஸமமா
இடததில விரைவாக ஓடடினன அநத மாதலியினால நனறு
ஓடடபபடடு விரைவாகச செலலுகிற அநதக குதிரைகளின
வேகததால அபபொழுது 1 ஒனறையும நான பாாககவிலலை
அது எனககு ஆசசரியமாயிருநதது பிறகு, அநதத தானவாக
அநத இடததில விகாரமான குரலும உருவமுமுளள போாவீரா
ளுடைய கூடடஙகளனைததையும பலவாறு யுததததிறகாக மிக
தூணடினாகள அநதச சதததால மலைபோனற லடசககண
கான மீனகள அறிவிழநது ஸமுததிரததில பயநதோடின பிறகு
தானவாகள நூறுநூறாகவும ஆயிரமாயிரமாகவும கூாமையுள
பாணஙகளைப பிரயோகிததுககொணடு அதிவேகததுடனஎனனை
நோககி அருகில ஓடிவநதாாகள பாரதரே ! அவாகளுககு
எனககும அதிககோரமானதும நிவாதகவசாகளுககு முடிவை
செயகிறதுமான அபபடிபபடட ஸஙகுலயுததமானது நடநதது
பிறகு, அநத மகாயுதததைப பாாபபதறகாகத தேவரிஷிகளு
தானவரிஷிகளின கூடடஙகளும பிரமமரிஷிகளும ஸிததாகளு
வநது சோநதாாகள ஜயததை விருமபுகினற அநத முனிவாக
தகுதியான இனிய வாககுககளால தாரகாஸுர யுததததில இ
திரனைத துதிததுபோல எனனைத துதிததாாகள

நூறறெழுபததிரணடாவது அதயாயம

நிவாதகவசயுததபாவம (தொடர்ச்சி)

(அர்ஜுனனுச்கு நிவாதகவசர்களோடு யுத்தம்)

பாரதரே ! பிறகு, நிவாதகவசாகள அனைவரும ஒனறு
சோநது ஆயுதஙகளை எடுததுககொணடு யுததததில வேகத
தோடு எனனை எதிாநது ஓடிவநதாாகள மகாரதாகளான அநத

---

1 வேறு பாடம

வாதகவசாகள் ரதம செலலும வழியை மறைததுககொணடும ரதத சிஙகாதததைச செயதுகொணடும நாறபுறஙகளிலும னனைச சூழநதுகொணடும அமபுமழைகளைப பொழிநதாாகள. றகு, அதிக வீாயமுளளவாகளான மறறத தானவாகள சூலஙக யும படடஸஙகளையும கையில பிடிததவாகளாக எனமீது சூலங ளையும புசுணடிகளையும பிரயோகிததாாகள அவாகளால எப பாழுதும விடபபடுகினறதும மிகபபெரிதும கதைகளும சகதி ளும பரவினதுமான நெருஙகின ஆயுதமழையானது என ரதத னமீதுவிழுநதது கூாமையான சஸதிரஙகளும ஆயுதஙகளுமுள வாகளும பயஙகரமானவாகளும யமனபோனறவாகளும நனகு டிபபவாகளுமான நிவாதகவசாகள சிலா யுததததில எனனை திாதது ஓடிவநதாாகள நான யுததததில அவாகள ஒவவொரு ரையும வேகமுளளவைகளும நோாகசசெலபவைகளும காணடி ததினினறு விடுபடடவைகளுமான பலவகையான பத்துபபத மபுகளால அடிததேன அவாகளனைவரும எனனால பிரயோகிக படடவையும சாணையில தீடடபபடடவையுமான அமபுகளால றஙகாடடி ஓடுகிறவாகளாகச செயயபபடடாாகள பிறகு, மாதலி னால அநதக குதிரைகள விரைவாகத தூணடபபடடு, பிறகு, ாயுவேகமுளளவைகளாகப பல வழிகளில ஸஞசரிததன, ாதலியினால நனகு அடககி நடததபபடடுத தையாகளை நனறுக திததுக கொனறன அநதப பெரியரததததில கடடபபடடிருக றபதினாயிரம குதிரைகள அபபொழுது மாதலியினால நடததப டடவைகளாகிச சிலவேபோல ஸஞசரிததன அநத அஸுரா ள அநதக குதிரைகளுடைய காலகளின மிதியினாலும தேருருளை ன ஒலியினாலும எனனுடைய அமபுகளின வீழசசிகளாலும நூறு ாறுகக கொலலபபடடாாகள, பாணடவாகளுள சிறநதவரே! புபபடியே, அநத யுததததில சில அஸுராகள உயிரிழநதும ாரதி கொலலபபடடும குதிரைகளால நனகு இழுககபபடடாா ள. அடிபபவாகளான அநத அஸுராகளனைவரும திசைகளையும கோணஙகளையும மறைததுககொணடு பலவித ஆயுதஙகளால திாததடிததாாகள அதனால, எனமனமானது துனபமடைந து. பிறகு, வேகமுளள குதிரைகளைப பிரயததனமினறி அபபடி டததினமையால மாதலியினுடைய அறபுதமான வலலமையை ான நனகு கணடேன வேநதரே! பிறகு, யுததததில ஆயுதஙகளு ன கூடின அநத அஸுராகளை நான விரைவாகச செலலுகினற

பலவித அஸதிரஙகளால நூறு நூறுகவும ஆயிரமாயிரமாகவு
துணடாடினேன பகைவாகளைக கொலபவரே! அநத யுததததி
இவவாறு முழு முயறசியுடன ஸஞசரிககினற என விஷயததி
வீரனும இநதிரனுககு ஸாரதியுமான மாதலியானவன பிரீதியுள
வனுனன பிறகு, சில அஸுராகள அநதக குதிரைகளாலு
அநதரததுதாலும கொலலபபடடு நாசமடைநதாாகள அபபடி
சிலா திருமபிச சென்றாாகள யுததததில நிவாதகவசாகள எங
ளோடு போட்டியுடையவாகளபோல அமபுகளால துனபமடை
விககபபடட எனனைப பெரிய அமபுமழைகளால தடுததாாக
நான பாணவேகஙகளால அமபுமழையை நாசமசெயது அப
களைத தடுபபவைகளும பிரகாசிபபவைகளும நிகரிலலாதவைகளு
விரைவாகச செலபவைகளுமான அஸதிரஙகளால அநத அஸு
களை ஆயிரமாயிரமாக அடிததேன பிறகு, நனறாக அடிகக
படுகினற அநத மகாஸுராகள கோபததினுல மூடபபடடவா
ளாகவும ஒனறு சோநதவாகளாகவும சகதிகள, சூலஙகள, கத
கள இவைகளின மழைகளால எனனைத துனபமடையச செயதா
கள பாரதரே! பிறகு, நான தேவராஜனுககுப பிரியமானது
1 சிறநததும கடுமையாக எரிபபதுமான 2 மாதவமெனகிற அஸ
ரததைப பிரயோகிததேன பிறகு, நான அவாகளால விட
படட சகதிகளையும திரிசூலஙகளையும ஆயிரமாயிரமாக
பிரயோகிககபபடட தோமரஙகளையும அஸதிர வீாயததின
நூறுதுணடாகத துணடிததேன நான அநத அஸுராக
டைய ஆயுதஙகளைத துணடிததுப பிறகு அவாகளனைவரையு
கோபததால பததுபபததுப பாணஙகளால திருபபி அடி
தேன அபபொழுது, யுததததில காணடீவததினினறு வண
களின வரிசைகளபோலப பெரியபாணஙகள புறபபடட
அதை மாதலி புகழநதான அநத அஸுராகளுடைய அநத
பாணஙகளும பலவாயிருபபதால விடடிறபூசசிகளபோல எனனை
மொயததுககொணடன நான பலசாலியாயிருபபதனுல அம
களால அவைகளை நாசமசெயதேன பிறகு, கொலலபபடுகின
நிவாதகவசாகள மீணடும பெரிய அமபுமழைகளால எனனை நா
புறஙகளிலும சூழநது அடிததாாகள நான அஸதிரஙகளைஅழி

1 வேறுபாடம

2 மது எனனும அஸுரனைக கொலவதறகாகச செயயபபட
அஸதரம' எனபது பழையவுரை

வகளும ஜவலிபபவைகளும சிறநதவைகளும விரைவாகச செல வகளுமான அஸதிரஙகளால (அநதப) பாணவேகஙகளைத தது அவாகளையும ஆயிரமாயிரமாக அடிததேன அஸதிரஙக ல பிளககபபடட அவாகளுடைய சரீரஙகள மழைககாலததில புறஙகளிலும மேகஙகளால பொழியபபடட மலைகளினுடைய ஙகள ஜலததைச சொரிவதுபோல இரதததைச சொரிநதன திரனுடைய வஜராயுதமபோலத தாககுகினறவையும வேக ளவையும நேராகச செலலுகினறவையுமான எனனுடைய ணஙகளால அடிககபபடுகினற அநத அஸுராகள அதிகபயத அடைநதாாகள நூறு துணுககாகப பிளககபபட்ட தேக ளவாகளும ஆயுதஙகளும செளாயமும குறைநதுபோனவா மான அநத நிவாதகவசாகள, பிறகு, எனனுடன மாயையினல ாபுரிநதாாகள

நூறறேழுபததுமூனருவது அதயாயம்.

நிவாதகவசயுததபாவம (தொடர்ச்சி)

(அர்ஜுனன் திவ்யாஸ்திரங்களால் அஸுரர்களுடைய மாயையை ஒழித்து அவர்களை வதம் செய்தது)

பிறகு, மலைகள போனற கலதுணடுகளோடு மிகவும பெரி ன கலமழையானது எலலாபபககஙகளிலும தோனறியது து எனனை மிகக துனபததையடையச்செயதது நான யுததத அதனை ஒவவொனறையும ஐநதிராஸதிரமநதிரததுடன பபடடவைகளும வஜராயுதமபோனறவைகளும வேகமுளள களுமான அமபுகளால நூறு துணுககுககளாகுமபடி நொறுக னன கலமாரியானது பொடிபணணபபடுமபொழுது நெருபபு டாயிறறு அதில நெருபபுககுவியலகளபோலக கறபொடி விழுநதன பிறகு, கலமழையானது அழிககபபடடவுடன, பெரிய ஜலவாஷமானது தேரசசின அளவுளள தாரைக ாடு எனபககததில தோனறியது ஆகாசததிலிருநது ஆயிர யிரமாக விழுகினற கடுமையான வேகமுளள நீரததாரைகள ாயததையும திசைகளையும அபபடியே திககோணஙகளையும குமமூடின தாரைகள விழுவதாலும காறறின மிகுதியிலு மேகஙகளுடைய காஜனததினுலும ஒன்றும அறியபபட

விலலை ஆகாயததிலும பூமியிலும எலலா இடஙகளித
தொடாசசியுளளவைகளும எபபொழுதும தரையில விழுகின
வைகளுமான நீாததாரைகள அநத ரணகளததில எனனை ம
கசசெயதன அநத ஸமயததில, இநதிரனால உபதேசிககபப
தும ஜலததை மிகவும வறறசசெயகிறதும ஜவலிககிறதும கே
மாயிருபபதுமான திவயாஸதிரததைப பிரயோகிததேன அ
அஸதிரததினால அநத ஜலமானது வறறியது பாரதரே! எ
ளால கனமாரியும அடிககபபடடு, ஜல வாஷமும வறளச செய
படடபொழுது தானவாகள மாயாமயமான அகனியையும வ
வையும பிரயோகிததாகள பிறகு, நான வாருணாஸதிரததி
அகனியை முழுமையும நாசமசெயதேன பெரிதான சைலா
ரததினால வாயுவின வேகததையும தடுதது நிறுததினே
பாரதரே! அநத மாயை அழிககபபடடவுடன, யுததத
கெடட மதஙகொணடவாகளான அநதத தானவாகள பல
மாயையை ஒரே ஸமயததில வெளியிடடாாகள பிறகு, மி
பெரியதும மயிாசிலிாககச செயகிறதுமான கோரருபமு
வைகளான அகனி வாயு சிலை இவறறினுடைய அஸதிர வ
மானது தோனறியது. அநத மாயாமயமான மழையான
யுததததில எனனைத துனபமடையச செயதது பிறகு, கோரம
வும கடுமையாகவுமிருககிற இருளானது எலலாபபககஙகளி
தோனறியது. கோரமான கொடிய இருடடினால உலகமான
நனருக மூடபபடடவே குதிரைகள திருமபினவைகளாயின, மா
யும [1] தடுமாறினான அவனுடைய கையிலிருநது பொனனால
குறடாவும பூமியில விழுநதது அவன பயநது எனனை
பாாதது, 'எனன செயயபபோகிறோம?' எனறும அடிக
சொனனான அவன புததியிழநதிருககும தருணததில தி
மான பயமானது எனனையும வநதடைநதது அறிவிழநதவ
அநத மாதலியானவன எனனைப பாாதது, 'பாாதத! முறகா
தில தேவாகளுககும அஸுராகளுககும அமருததததிறகாக மி
பெரிய போா நடநதது தோஷமறறவனே! அதுவும என
பாாககபபடடிருககிறது சமபரனுடைய வதததுககாக மி
பெரிய கோரமான யுததம நடநதது நான அநத யுததததி
தேவராஜனுககு ஸாரததியம செயதேன அபபடியே, விருத

[1] 'பராஸகலத' எனபது வேறுபாடம, 'விழுநதான' எனபது கிலிஷ மொழிபெயாபபு

நம செயவதறகாக நடநத யுததததிலும என்னுல குதிரைகள
ததது நடததபபடடன மிகக பயஙகரமான பலியினுடைய
நதமும எனனுல பாாககபபடடது மிகக பயஙகரமான இநத
நதஙகள எனனுல நேரில அனுபவிககபபடடிருககினறன பாண
! இதறகுமுன நான எககாலததிலும பிரஜைகளை தபபினவனுன
லலை பிரமமதேவரால பிரஜைகளுககு ஸமஹாரமானது ஏற
ததபபடடுவிடடது நிசசயம உலகததுககு நாசகாலததைத
ிர மறற ஸமயததில இநத யுததம பொருநதாதனறோ?' எனறு
கக பயததுடனகூடின இதனைச சொனனுன அவனுடைய அநத
னததைககேடடு நான எனனை நானுகத திடபபடுததிக
ாணடு அஸுராகளுடைய பெரிய மாயாபலததை வீணுகக
ருமபி, பயநதிருககிற மாதலியைப பாாதது, 'இபபொழுது
ன கைகளுடைய பலததையும அஸதிரஙகள காணடீவமெனகிற
ல இவறறினுடைய பிரபாவததையும பாா இபபொழுது அஸ
மாயையினுல இவாகளுடைய மிகவும பயஙகரமான இநத
யையையும கொடிய இருளையும நாசமசெயகிறேன ஸாரதியே!
பபடாதே உறுதியாக இரு' எனறு சொனனேன வேந்
ே! இவவாறு சொலலிவிடடு, நான எலலாப பிராணிகளையும
ஙகசசெயகிற அஸதிரமாயையைத தேவாகளுடைய நனமை
னபொருடடு உணடுபணணினேன அநத அநத மாயைகள
ழிககபபடவே, அஸுரஶ்ரேஷடாகள அளவு கடநத சௌரி
ததுடன மீணடும பலவிதமான மாயைகளை வெளியிடடாாகள.
றுபடி பிரகாசமுணடாயிறறு மறுபடியும, இருளால உலகம
மூடபபடடது உலகம கணணுககுப புலபபடாததாயிறறு
ணடும ஜலததில முழுகியது பிரகாசமுணடாகவே மாதலியான
ன மயிாபொடிககசசெயகிற யுததததில குதிரைகள நனகு நடத
படுகினற சிறநத ரததததுடன ஸஞசரிததான பிறகு, கொடிய
ரகளான நிவாதகவசாகள எனமீது எலலாபபககஙகளிலும
ாககினுாகள நான அவாகளை ஸமயமபாாதது யமலோகத
றகு அனுபபினேன நிவாதகவசாகளுககு நாசததை உணடு
ணணுகிற அபபடிபபடட யுததம நடநதுவரும தருணததில,
டீரெனறு மாயையினுல மூடபபடட எலலா அஸுராகளையும
ரன காணவிலலை

———

நூற்றெழுபததுநான்காவது அதயாயம

நிவாத கவச யுதத பாவம. (தொடர்ச்சி)

(அர்ஜுனன் நிவாதகவசர்களைக் கொன்றபிறகு மீண்டும் ஸ்வர்க்கத்
துப் போனது)

அநததைததயாகள மாயையினால கணணுககுப புலபபட
வாகளாக இருநதுகொணடு போாபுரிநதாாகள நானும (அவ
ளால) பாாககமுடியாத அஸதிரவீாயததால அவாகளுட
போாபுரிநதேன காணடீவததினின்று விடுபபட்டவைகளும அ
திரமநதிரததினால ஈனகு பிரயோகிககபபட்டவைகளுமா
பாணஙகள அவாகளிருநத இடஙகளில அவாகளுடைய தலைக
அறுததன பிறகு, எனனால யுதததில கொலலபபடுகின
நிவாதகவசாகள மாயையை அடககிககொணடு விரைவாகத த
களுடைய படடணததில நுழைநதாாகள தைதயாகளும ஒ
வெளிசசமும எறபடவே, அநத ரணகளததில தானவாகள லக
கணககாகக கொலலபபடடிருககிறதைப பாாததேன அ
இடததில எனககு நொறுககப்பட்ட அநத அஸுராகளுடைய ச
திரஙகளும ஆபரணஙகளும சரீரஙகளும கவசஙகளும நூறு நூ
கக காணபபடடன குதிரைகளுககு ஓரடியிலிருநது மறறொ
நகருவதறகுககூட இடைவெளி இலலை அதனால, விரைவ
மேலே எழுமபி ஆகாயததில செலபவைகளாக இருநதன பிற
நிவாதகவசாகள ஆகாயததைமாததிரம ஈனறாக மூடிககொண
கணணுககுபபுலபபடாதவாகளாகவும மலைகளைப பிரயோகிககின
வாகளாகவும எனனை எதிாதது வநதாாகள பாரதரே! பிற
பயஙகரமான தானவாகள சிலா பூமிககுள இருநதுகொணடு கு
ரைகளின காலகளையும தேருருளைகளையும இறுகப பிடிதத
கள சிலா யுததம செயகினற எனனுடைய குதிரைகளையு
ரததையும நகரவொடடாமல பிடிதது, ரததுடனிருகக
எனனை மலைகளால எலலாபபககஙகளிலும அடிததாாக
விருததியடைகினற மலைகளாலும அபபடியே விழுகினற வே
மலைகளாலும நானிருநத இடம குகைபோலாயிறறு ம
களால மூடபபடடவனும நடககமுடியாதபடி தடுககபபட
குதிரைகளுளளவனுமான நான அதிகததுனபததை அடைநதேன
அதை மாதலி கணடான அவன, நான பயநதிருபபதைககண

'அாஜுன! அாஜுன! நீ பயபபடாதே வஜராஸ்திரததைப பிர யோகம செய' எனகிற இநத வசனததைசசொனனுன வேநதரே! பிறகு, நான அவனுடைய அநத வசனததைககேட்டுத தேவராஜ னுககுப பிரியமான வஜராஸதிரததைப பிரயோகிததேன அசை விலலாதஸதானததை அடைநது காணடீவததை அபிமநதரணம செயது இடிபோல தாககுகினறவைகளும நீணடவைகளும கூருள ளவைகளுமான அமபுகளைப பிரயோகிததேன பிறகு, வஜராஸ திரததினுல பிரயோகிககபபடட அநதபபாணஙகள வஜரஙகளாகி அநத எலலாமாயைகளையும அநத நிவாதகவசாகளையும நனருகத தாககின வஜரவேகததாலடிககபபடட மலைபோனற அநதததான வாகள ஒருவரை ஒருவா கட்டிககொணடு பூமியில விழுநதாாகள. பூமிககுள எநதத தானவாகள தேரையும குதிரைகளையும நகரா மல பிடிததாாகளோ அவாகளையும அநதபபாணஙகள உளளே புகுநது யமலோகததிறகு அனுபபின கொனறு தளளபபடட வாகளும மலைபோனறவாகளுமான அநத நிவாதகவசாகளால அநத இடமானது, சிதறிககிடககிறமலைகளால மூடபபடுவதுபோல நனருக மூடபபடடது குதிரைகளுககாவது ரதததிறகாவது மாதலிககாவது எனககாவது அபபொழுது ஒருவிதமான கெடுதியுமகாணபபடவிலலை அது ஆசசாயமாயிருநதது அரசரே! பிறகு, மாதலியானவன உரககச சிரிததுககொணடு எனனைப பாாதது, 'அாஜுன! உனனிடததில காணபபடுகிற இநத வீாயம தேவாகளிடம இலலை' எனறு சொனனுன அஸுரககூடடஙகள கொலலபபடடவுடன, அவாகளுடைய மனைவிகளனைவரும சரத காலததில ஸாரஸபடசிகளின பேடுகளபோல அநத நகரததில உரகக அலறினாாகள பிறகு, நான மாதலியுடனகூடியவனுக ரதத தின சபதததால நிவாதகவசாகளுடைய மாதாகளைப பயமடை யச செயதுகொணடு அநதப படடணததை நோககிச செனறேன மயிலுககு ஒபபான நிறமுளள அநதப பதினுயிரம குதிரைகளையும ஸூாயனுககொபபான ரதததையும பாாதது, ஸதரீகள கூடடம கூடடமாக ஓடினாாகள பயமுறுததபபடட அநத மாதாகளின ஆபரணஙகளால உணடுபணணபபடட ஒலியானது அபபொழுது மலைகளினமீது விழுகினற கறகளின ஒலிபோலாகியது அதிக மாகப பயநதிருககிற அநத அஸுரஸதிரீகள, பிறகு, அனேக ரத தினஙகளால விசிததிரமாகவும ஸவாணமயமாகவுமிருககிற தததம வீடுகளில புகுநதாாகள ஆசசாயமான வடிவமுளளதும தேவா

களின நகரததைககாட்டிலும அதிக மேனமைவாயநததுமான அநத உததமமான நகரததைப பாரதது, பிறகு, நான மாதலியை நோககி, 'இபபடிபபடட இநத நகரததில யாதுகாரணததால தேவதைகள பிரவேசிககிறதிலலை? இநத நகரததை இநதிரனுடைய நகரததைககாட்டிலும மேனமைபெறறதெனக காணகிறேன' என்று சொனனேன மாதலியானவன, 'பாரதத! முறகாலததில இநத நகரமானது நமமுடைய தேவராஜனது நகரமாக இருநதது பிறகு, நிவாதகவசாகளால தேவாகள இநதநகரததிலிருநது துரததபபடடாாகள, பெரிய கடுநதவததைசசெயது பிரமமதேவரை மகிழவிதது, வசிபபதறகாக இநதநகரமும யுததததில தேவாகளிடததிலிருநது பயமினமையும வேணடபபடடன பிறகு, இநதிரன, தனககு ஹிததததைத தேடிககொளளவதில விருபபததால, 'இநத விஷயததில பகவானன தேவரீா தகுநத பரிஹாரம செயயவேணடும' என்று பகவானன பிரமமதேவரை வேணடிககொணடான பாரத! பிறகு, பகவானன பிரமமதேவா, 'விருததிரனைக கொனறவனே! இநத விஷயததில நீயே வேறுதேகததால இநத அஸுராகளுககு நாசததை உணடுபணணுகிறவனவாய' என்று சொனனா அதனல, இவாகளைக கொலவதறகாக இநதிரன உனக்கு அஸதிரஙகளைக கொடுததான உனனல கொலலபபடட இநத அஸுராகள தேவாகளால கொலவதறகு ஸாததியபபடாதவாகள பாரத! இவாகளழியுஙகாலம வநததாதலால நீ இநத ஸமயத்தில இவாகளுககு நாசததை உணடுபணணுகிறவனக வநதாய உனனலும அது அபபடியே செய்யபபடடது புருஷஸரேஷடனே! தானவாகளை அழிபபதறகாக மகாஸதிரஙகளுடைய பெரிதான அநதச சிறநத பலததை இநதிரனல நீ பெறறுக கொளளுமபடி செயயபபடடாய' என்று சொனனன பிறகு, நகரததை நனகு அடககி அநதத தானவாகளையும கொனறு மீணடும மாதலியுடன அநதத தேவராஜனுடைய இருபபிடததை நோககிச சென்றேன

நூற்றெழுபத்தைந்தாவது அத்தியாயம்

நிவாத கவசயுத்த பர்வம் (தொடர்ச்சி)

(அர்ஜுனன் ஸ்வர்க்கத்தைக் குறித்துத் திரும்பிவருகையில் நடுவழியில ஹிரண்யபுரத்தைப் பார்த்ததும், அதில் வஸிக்கின்ற பௌலோமர்களையும் காலகேயர்களையும் கொன்று ஸ்வர்க்கத்துக்கு வந்ததும்)

அந்த இடத்திலிருந்து திரும்பிவருகின்ற என்னால் பெரிதும் நினைத்தவண்ணம் செல்லுவதும் ஆகாயத்திலுள்ளதும் அக்கினியும் ஸூரியனும்போன்ற காந்தியுள்ளதுமான வேறொரு பட்டணம் பார்க்கப்பட்டது வேந்தரே! பலவகை ரத்தினமயமான மரங்களாலும் [1] இனிய குரலுள்ள பக்ஷிகளாலும் எப்பொழுதும் ஸந்தோஷமுள்ள பௌலோமர்களாலும் காலகேயர்களாலும் அடையப்பட்டதும், கோபுரங்களோடும் [2] அட்டாலகங்களோடும் சேர்ந்திருப்பதும், நான்கு வாயில்களுள்ளதும், அடைய முடியாததும், எல்லா ரத்தினங்களாலும் இழைக்கப்பட்டதும், திவ்யமானதும், ஆச்சர்யமான காட்சியுள்ளதும், புஷ்பங்களோடும் பழங்களோடுங்கூடினவைகளும் எல்லா ரத்னங்களாலும் இழைக்கப்பட்டவைகளுமான மரங்களால் சூழப்பட்டதும், அப்படியே திவ்யமானவையும் மிக அழகியவையுமான பறவைகளோடு கூடியதும், என்றும் ஸந்தோஷமுள்ளவர்களும் சூலங்களையும் ரிஷ்டிகளையும் உலக்கைகளையும் ஆயுதமாக உடையவர்களும் வில்லையும் குண்டாந்தடிகளையும் கையில் பிடித்தவர்களும் மாலைகளை அணிந்தவர்களுமான அஸுரர்களால் எல்லாப்பக்கங்களிலும் சூழப்பட்டதும், அற்புதமான காட்சியுள்ளதுமான தைத்யர்களுடைய அந்தப் பட்டணத்தைப் பார்த்து, நான், 'காணப்படுகிறதே இதென்ன' என்று மாதலியைக் கேட்டேன்.

மாதலி, 'புலோமை என்றும் காலகை என்றும் சொல்லப்படுகிற திதியின் புத்திரிகளான இரண்டு பெரிய அஸுரஸ்த்ரீகள் தேவ வர்ஷத்தில் ஆயிரம் வர்ஷகாலம் சிறந்த தவத்தைச் செய்தார்கள். பிறகு, தவத்தின் முடிவில் பிரமதேவர் அவ்விருவருக்கும் வரத்தைக் கொடுத்தார் ராஜஸ்ரேஷ்டனே! அந்த இரண்டு அஸு-

---

1 வேறுபாடம் மேல்மாடி

ரபபெணகளுடை தஙகள புததிரா்களுககு, [1] அறப துககததையும தேவாகளாலும ராகூஸாகளாலும பனனகாகளாலும கொலலப படாமையையும, மிக அழகியதும ஆகாயததில ஸஞசரிககிறதும நனகு ஒளியுளளதாகசசெயயப்பெறறதும எலலாரதனஙகளோடும சோநதிருபபதும தேவாகளாலும மஹரிஷிகளாலும யகூஷாகளாலும கநதாவாகளாலும பனனகாகளாலும அஸுராகளாலும ராகூஸாகளாலும எவவிதததாலும ஜயிககமுடியாததும விருமபத தகக எலலாப பொருளகளுடனுஙகூடியதும சோகமறறதும நோயறறதுமான பட்டணததையும வரனகளாக வேண்டினாகள பிரபுவே! வீரனே! பிரமமாவினுடைய இருபபிடததைககாட்டிலும சிறநததும காலகேயாகளுககாகப படைககபபட்டதும பூமி ஸமபநதமிலலாததுமான அபபடிபபட்ட இநத ஆகாசபட்டணமானது தேவாகளால விடுபட்டு தானவாகளான பௌலோமாகளாலும காலகேயாகளாலும வஸிககபபெறறு ஆகாயததில ஸஞசரிககிறது பெரிய அஸுராகளான காலகேயாகளாலும பௌலோமாகளாலும காககபபட்ட பெரிதான இநதபபட்டணமானது ஹிரணயபுரமெனறு பெயா பெறறிருககிறது ராஜேநதிர! அபபடிபபட்ட இநத அஸுராகள ஸநதோஷமுளளவாகளும எலலாத தேவாகளாலும கொலலததகாதவாகளும பயமறறவாகளும ஒனறிலும விருபபமிலலாதவாகளுமாக இநத நகரததில வஸிககிறாகள தனஞசய! தேவாகளாலும அஸுராகளாலும கொலலததகாதவாகளான இநத அஸுராகளுககு முறகாலததில பிரமமதேவரால மனிதனால மரணமானது ஏறபடுததபபட்டிருககிறது பாாதத! நெருஙகமுடியாதவாகளும மிகக பலசாலிகளுமான இநதக காலகேயாகளையும யுததததில நீ வஜராஸதிரததினால விரைவாக நாசமடையச செயவாயாக' எனறு சொனனான

பிரஜைகளுககு அதிபதியே! அவாகள அபபடி தேவாகளாலும அஸுராகளாலும கொலலககூடாமலிருததலை அறிநது, நான, ஸநதோஷமுளளவனாக மாதலியைப பாாதது, 'விரைவாக இநதப பட்டணததைக குறிததுச செல இநதிர சததுருககளை நான அஸதிரஙகளால நாசததை 'அடையசசெயவேன தேவ சததுருககளான அநதப பாவிகள எவவிதததாலும எனககுக கொலலததகாதவாகளாகமாட்டாாகள' எனறு சொனனேன பிறகு,

1 'துககமிலலாமையையும' எனபது இஙகிலிஷ மொழிபெயாபபு.

தலியானவன, குதிரைகள பூடடின அநதத திவய ரதததால
னனே ஹிரணயபுரததின ஸமீபததை அடையச செயதான
சிததிரமான ஆபரணஙகளேயும ஆடைகளேயும தரிததவாகளான
நதத தைதேயாகள எனனேப பாாதது, கவசததைதத தரிததுத
ராகளிலேறிகசொணடு மிகக வேகமுளளவாகளாக எதிாததுவந
ாகள பிறகு, கோபஙகொணடவாகளும கடுமையான பராக
மமுளளவாகளுமான அஸுரஶரேஷடாகள நாளீகஙகளாலும
ராசஙகளாலும அாததசநதிரபாணஙகளாலும சகதிகளாலும
ஷடிகளாலும தோமரஙகளாலும எனனே எதிாததடிததாாகள
நதரே! நான அஸதிரவிதயாபலததை அடுததுப பெரிதான
நத ஆயுத மழையைப பெரிய ஆயுதமழையினல தடுததேன,
ததில ரதமாாககஙகளால ஸஞசரிதது அவாகளனேவரையும
ஙகவும செயதேன அநதத தானவாகள மயஙகினவாகளாக
ருவரை ஒருவா அடிததுத தளளினாகள இவவணணம மிக
ஙகினவாகளாக ஒருவரையொருவா எதிாததோடுகிற அவாக
டைய தலேகளே ஜவலிககினற பாணஙகளால நூறறுககணககான
டடம கூடடமாக வெடடினேன கொலலபபடுகினற அநதத
ததயாகள மீணடும அநத நகரததை அடைநது அஸுராகளுக
ரிய மாயையைக கைசகொணடு நகரததுடனகூடியவாகளாக
காயததில எழுமபிவிடடாாகள குருநநதனரே! பிறகு, நான
ரிய பாணவாஷததால தைததியாகளுடைய வழியைச சூழநது
காணடு அவாகளுடைய போககைத தடுததேன ஆகாயததில
ஞசரிககிறதும அதபுதமானதும இஷடப்படி செலலுகிறதும
வய தேஜஸுளளதுமான அநதப படடணததைத தைதயாகள
ரம பெறறிருநதமையால எளிதில காபபாறறினா அநத நகரமா
து பூமிககுள நுழைகிறது, மீணடும மேலே எழுமபி ஸஞசரிக
றது, மறுபடியும விரைவில குறுககாகப போகிறது, திருமபவும
லததில முழுகுகிறது பகைவாகளே வாடடுபவரே! நான அம
வதிககொபபானதும இஷடபபடி செலலுகிறதும பெரிது
ான அநதப படடணததைப பலவித அஸதிரஙகளால எதிாதது
டிததேன புருஷஶரேஷடரே! பிறகு, நான திவயாஸதிர
நதிரஙகளால பிரயோகிககபபடட அமபுககூடடததால தைதே
ரகளோடுகூட அநதப படடணததை அடிததேன. அரசரே!
னனல பிரயோகிககபபடடவைகளும நோாகச செலலுகிறவை
ளுமான உருககுமயமான பாணஙகளால அடிககபபடட அநத

அஸுரபட்டணமானது மிக உடைபடடுப பூமியிலவிழுநதது அ
சரே! வஜராயுததகினவேகமபோனற வேகமுள்ள உருககினு
கிய எனனுடைய பாணஙகளால அடிககபபடுகினற அநத அ
ராகள காலததால தூணடபபடடவாகளாக எலலாப பககஙக
ளும சூழனறாகள பிறகு, மாதலியானவன உயர ஏறி நே
விழுகிறவனபோல ஸூரியனுடைய காநதிபோனற காநதியுள
ரததகோடு ஆகாயததினினறு விரைவாகப பூமியில இறஙகினு
பாரதரே! பிறகு, கோபமுளளவாகளும எனனோடு சணடை
வதில விருபபமுளளவாகளுமான அநத அஸுராகளுடைய அ
பதினுயிரம ரதஙகள எனனைச சூழநதுகொணடன நான, அ
களைக கழுகிறகுகளால பிரகாசிககினற கூருமையுளள பாண
களால அடிததேன அவாகள கடலின அலைகள திரு
வதுபோல யுததததில எனனிடததினினறு திருமபிவிடடாக
பிறகு, நான, 'இவாகளை மனிதாகளால செயயததகக யுத
தால ஜயிபபதறகு ஸாததியபபடாது' எனறு எனககு ஆ
சிததது, பிறகு, வரிசையாகத திவயாஸதிரஙகளைப பிரயோ
தேன. பிறகு, எனனுடைய திவயாஸதிரஙகள சிததிரயுத
செயகினற அநத ஆயிரககணககான ரதிகாகளை மெதுவ
எதிாததடிததன மிககபலசாலிகளான அநத அஸுரா
விசிததிரமான ரதமாாககஙகளில ஸஞசரிககினறவாகளாகி
ததில நூறு நூறுகவும ஆயிரமாயிரமாகவும காணபபடடாக
விசிததிரமான கிரீடஙகளைத தலையிலணிநதவாகளும விசித
மான கவசததுடனும தவஜததுடனுமகூடியவாகளும விசித
மான ஆபரணஙகளை அணிநதவாகளுமான அஸுராகள எனக
பிரீதியை உணடுபணணுகிறவாகளானாகள நானே, யுததத
திவயாஸதிரமநதிரஙகளால பிரயோகிககபபடட அமபுக
களால அவாகளைத துனபுறுததுவதறகுச சகதியறறவனுனே
அவாகளோ, எனனைத திருபபித துனபுறுததினாகள அஸ
ரஙகளில பயிறசியுளளவாகளும யுததததில ஸமாததாக
அனேகாகளுமான அநத அஸுராகளால துனபுறுததபபடுகி
நான துனபமடைநதவனுனேன, பெருமபோரில அதிகபய
எனனை அடைநதது பிறகு, நான மிகக முயறசியுளளவ
மாதலியைபபாாதது, 'திவயாஸதிரஙகளால அபிமநதிரணம செ
யபபடடவைகளும மிகக கோரரூபமுளளவைகளுமான என
டைய அமபுககூடடஙகளால இநத அஸுராகள என கொல

டவிலலோ? கேடகினற எனககு உணமையை உரைபபாயாக’ னறு வினவினேன பரதஸ்ரேஷடரே! அவன எனனைபபாாததது, இவாகளைககொலவதில போதுமான திறமையுளளவன, ஆத ால, அவாகளை மாமஙகளில குறிவைதது அடிததலைச செயவா க’ எனறு சொன்னுன ராஜஸ்ரேஷடரே! இநத வசனததைக டடு நான மிக்க மன்ககளிபபடைநது அநத மாதலியைப ாதது, ‘ரததததைச சீககிரம திருபபு, எனனுல இவாகள அடித த தளளபபடுவதைப பார’ என்று சொனனேன இவவாறு சாலலபபடட மாதலியானவன அநத இடததில தேரைத ருபபினன மகாராஜரே! பிறகு, தானவாகள யுததததில என த தோறறவனுக ஏணணி மிகக மனககளிபபுறறவாகளாக, ‘எவ லும போாததலையில தோலவி அடைவிககபபடாத இநதப ணடவன நமமால யுததததில தோலவியடைவிககபபடடான’ னறு இவவிதம அபபொழுது கூட்டம கூட்டமாக உரதத குர டன அடிககடி கததினாகள பிறகு, நான தேவதேவரும வயகதமூாததியும மகாதமாவுமான ருததிரரை நமஸகரிததுப ரிசுததனுகவும வணஙகினவனுகவுமிருநது, ‘பூதஙகளுககு மங ாம’ எனறு சொலலி ரௌததிரமெனறு பிரசிததிபெறறதும லலாச சததுருககளையும நாசமபணணுவதும திவயமானதும லலா உலகததாராலும நமஸகரிககபபடடதுமான பாசுபத ஹாஸதிரததைப பூடடினேன புகைவாகளைக கொலபவரே! றகு, மூனறுதலைகளுடனகூடியவனும ஒனபதுகணகளுளளவ ும, மூனறுமுகமுளளவனும, ஆறுகைகளுளளவனும, ஜவலிககின வனும, ஸூரியனைபபோனறதும அகனியைபபோனறதுமான லைமயிருளளவனும, கடைவாயகளை அடிககடி நககுகிற பெரிய ாபபஙகளால அடையாளமிடபபடடவனுமான ஒரு புருஷனைப ாாததேன பரதஸ்ரேஷடரே! பாரதரே! பிறகு, நான பய றறவனுகக கோரமாகவும சாஸவதமாகவுமிருககிற அநத ரௌத ாஸதிரததைக கணடு அதைக காணடீவததில சேரசசெயது ாவரும அளவுகடநத தேஜஸுளளவருமான தரியமபகருககு மஸகாரம செயது தானவஸ்ரேஷடாகள அழிவதனபொருடடு நதப பாசுபதாஸதிரததை விடுததேன அரசரே! அநத அஸ ிரமானது விடபபடடவுடன, மானகள, சிஙகஙகள, புலிகள, ரடிகள, எருமைகள, ஸாபபஙகள, பசுககள, சரபஙகள, ானைகள, கூடடம கூடடமான குரஙகுகள, காளைகள, பனறிகள

பூனைகள, செநநாயகள, பிரேதஙகள, புருணடஙகள, கழுகுக
கருடனகள, கவரிமானகள, தேவாகள, ரிஷிகள, கநதாவாக
யக்ஷாகள, பிசாசஙகள, அஸுராகள, குஹயகாகள, ராக்ஷஸாக
யானைமுகமுளள மீனகள, கோட்டானகள, மீனகளுககும குதி
களுககும ஸமமான ரூபமுளளவாகளும பலவித ஆயுதஙகளை
கததிகளையும கையிலபிடிததவாகளும கதைகளையும முதகரஙக
யும தரிததிருபபவாகளுமான ராக்ஷஸாகள இவைகளுடைய உ
வஙகள ஆயிரமாயிரமாகத தோனறின அபபொழுது, அநத அ
திரம பிரயோகிககபபடடவுடன, உலகமனைததும இவைகளா
பலவித ரூபஙகளைத தரிதத மறற அனேகம பிராணிகளாலும வி
பிககபபடடதாயிறறு மூனறு தலைகளையுடையவைகளும நான
தெறறிப பறகளையுடையவைகளும நானகுமுகஙகளுளளவைக
நானகு கைகளுளளவைகளும பல ரூபஙகளுடனகூடியவைக
மாமஸததுடனும கொழுபபுடனும ஊனீருடனும எலுமபுட
கூடினவைகளுமான பூதஙகளால அடிககடி கொலலபபடு
அநதத தானவாகள [1] நாசததை அடைநதாகள பாரத
ஸூரியனும அகனியுமபோனற தேஜஸுளளவைகளும வஜராயு
திறகும அசனிககும ஸமமானஒளியுடையவைகளும எஃகினலா
வைகளும அழிககிறவைகளுமான மறறப பாணஙகளாலும
முகூாததகாலததிறகுளளாகவே எலலா அஸுராகளையும வ
செயதேன அஸுராகள காணடீவததினினறு புறபபடட ப
பதாஸதிரததினால தூககி எறியபபடடு உயிா துறநது ஆ
யததிலிருநது கீழே விழுநததைப பாாதது, நான, முபபுரங
அழிததவரான பரமசிவனை உததேசிதது மறுபடி
வநதனம செயதேன திவயாபரணஙகளால அலஙகரிக
பபடட அஸுராகள அவவாறு பாசுபதாஸதிரததால பொடிப
ணபபடடதைப பாாததுத தேவஸாரதியானவன அதிக ஸநதோ
ஷததை அடைநதான இநதிரஸாரதியான மாதலியான
ஸஹிககமுடியாததும தேவாகளாலகூட எவவிதததாலும ந
முடியாததுமான அநதக காரியம எனனால செயயபபடட
கணடு எனனைப புகழநதான

எனனால யுதததததில அநதத தானவாகள ஆயிரமாயிரமா
கொலலபபடடதைப பாாதது மகிழநத மாதலியானவன,
குவிததுககொணடு எனனை நோககி, 'உனனால செயயபபடட

1 வேறு பாடம

ந் காரியம தேவாகளாலும அஸுராகளாலுங்கூடச செயய முடியாததனறோ? தேவராஜனகூட யுததததில இதனைச செயவதறகு வலலமையுளளவனலலன தனஞசய! அஸுர பட்டணததை அழிததவனே! உனவிஷயததில இநதிரன ப்ரீதியை அடைநதுவிட்டான, நிசசயம வீர! தேவாகளாலும அஸுராகளாலும நாசமசெயயததகாததும ஆகாயததில ஸஞசரிபபதும பெரிதுமான இநதப பட்டணமானது உனனால ஸாநதமான வீாயபலததாலும தபோபலததாலும நனகுநொறுக்கபபட்டதனறோ?' எனறும இநத வசனததைச சொனனன். அநத ஆகாச பட்டணமானது நாசம செயயபபட்டுத தானவாகளும கொலலபபட்டபொழுது, பெணகளனைவரும அதிகமாக அலறிககொணடு நகரததினினறு வெளியில வநதாாகள கூநதலை விரிததுககொணடவாகளும மனவருததமுறறவாகளும அன்றிற்பேடுகளபோலத துககிததவாகளும புததிராகளையும தகபபனமாரையும பிராதாககளையும குறிததுத துககிபபவாகளும அழுகிறவாகளும தீனமான குரலுளளவாகளும உரகக அலறுகினறவாகளும நாதாகள கொலலப்பெறறவாகளுமான அஸுர ஸதிரீகள மாலைகளும பூஷணஙகளும நழுவக கைகளால மாாபுகளில அடிததுககொணடு பூதலததில விழுநதாாகள சோகததுடன கூடியதும அழுகிழநததும துககததாலும தைனயததாலும தாககபபட்டதுமான அநத அஸுர பட்டணமானது ஒளி கெடுககபபட்டதும தலைவரை இழநததுமாகிய பிரகாசிக்கவிலலை. அநத நகரமானது (ஆகாயததில தோனறி மறைகிற மேகக கூட்டமாகிய) கநதாவ நகரம போலவும [1] நாகமபிடிககபபட்ட தடிபபோலவும மரஙகளபட்டுபபோன காடுபோலவும பாாககததகாததாயிறறு மாதலியானவன மனம மிககக்களிததவனும காரியததை முடிததவனுமான எனனை யுததரஙகததினினறு தேவ ராஜனுடைய அரணமனைககுச சீககிரம அழைததுவநதான். ஹிரணயபுரததை அழிததும், மகாஸுராகளையும நிவாதகவசா களையும கொனறும, பிறகு, நான இநதிரனை அடைநதேன மகா காநதியுளளவரே! மாதலியானவன, ஹிரணயபுரததை அழிதத தும, மாயைகளைத தடுததது, யுதததில மிகக பலசாலிகளான நிவாதகவசாகளுடைய வதமும், அதபுதமானதும மயிாசிலிாககச செயவதுமான காலகேயாகளுடைய வதமும ஆகிய எனனுடைய

[1] 'யானை' எனபது இஙகிலீஷ மொழிபெயாபபு

அநதச செயகைகளைததையும நடநதபடி தேவராஜனுககு வி
தாரமாகச சொனனுன.

பிறகு, ஆயிரம கணகளையுடையவனும தேவாகளுடனிரு
பவனும ஸ்ரீமானுமான இநதிரபகவான அதனைககேடடு மகிழந
புனனகையுடன எனனை அனபோடு தழுவியும உசசியில முகா
தும, 'நலலது! நலலது!' எனறு கூறினுன பிறகு, தேவராஜ
தேவாகளுடனகூட எனனை அடிககடி இனசொறகூறி, 'பாாததா
யுததததில தேவாஸுராகளுடைய செயகைககு மேறபட
செயகையே உனனுல செயயபபடடது எனனுடைய பெரு
பகைவாகளைக கொனறு உனனுல குருதக்ஷிணையும கொடுகக
படடது தனஞசய! நீ இவவணணமே எபபொழுதும யுதத
தில உறுதியாயிருககவேணடும மயஙகாமலிருநதுகொணடு அ
திரஙகளைப பிரயோகிககவேணடும நீ யக்ஷாகளுடனும [1] அஸ
ராகளுடனும கநதாவாகளுடனுமகூடியவாகளும பக்ஷிகளி
கூடடஙகளோடும பனனகாகளோடுமகூடினவாகளுமான தேவா
ளாலும தானவாகளாலும ராக்ஷஸாகளாலும யுததததில ஸஹிக
முடியாதவனனறே? குநதீநநதன! தாமாதமாவும குநதீபுததிர
மான யுதிஷடிரன உனனுடைய புஜபலததால ஜயிககபபட
பூமியைப பரிபாலிககபபோகிறுன' எனறு சொனனுன

நூற்றெழுபத்தாறுவது அத்யாயம்

நிவாதகவசயுததபாவம. (தொடர்ச்சி)

(அர்ஜுனன், இந்திரன் தனக்கு அனுக்ரஹத்துடன் கவசம் கிரீடம் முதலி
வைகளைக் கொடுத்ததை யுதிஷ்டிரருக்குச் சொல்லியதும்,
அவர் திவ்யாஸ்திரங்களைப்பார்க்க விரும்பியதும்,
அர்ஜுனன் மறுநாள் காட்டுவதாகச் சொல்லியதும்)

பிறகு, அதிக நமபிககைககுரியவனும தேகததில பாயந
அமபுகளால மிகக காயபபடுததபபடடவனுமான எனனைத தே
ராஜன அனுககிரஹிததது, ஸமயததில, 'பாரத! திவயாஸதிரங
ளைததும உனனிடததிலிருககினறன பூமியில மனிதனொரு
னுவது உனனை அவமதிபபதறகுச சகதியுளளவனலலன புததி

[1] அஸுரா தானவா எனறு வருதலால அஸுரா தனுபுதராலலா
மறறவரெனறு கொளளவேணடும

ஷமா, தரோணா, கிருபா, காணன, சகுனி ஆகிய இவாகள (மறற)
ரசாகளோடு சோநதும யுததததில நிறகினற உனனுடைய
திறைில ஓா அமசததுககும ஈடாகாா' எனனும இநதவசனததை
ரைததான. பிரபுவும தேவனுமான இநதிரன சரீரததைக காக
றதும உடைககமுடியாததுமான இநதத திவயகவசததையும
பானமயமான மாலையையும பேரொலியுள்ள தேவதததமெனகிற
ஙகததையும 1 எனககுக கொடுததான இநதிரன தானே
நதத திவயகிரீடததையும (எனதலையில) சூட்டினான இநதிரன,
றகு, அழகியவைவும பெரியவையுமான இநதத திவயவஸ
ரஙகளையும திவயாபரணஙகளையும எனககுக கொடுததான.
வநதரே! இவவணணம நனறுகப பூஜிககபபடடுப புணய
ான அநத இநதிரனுடைய அரணமனையில கநதாவச சிறுவாக
ளாடு கூடி ஸுகமாக வஸிததுககொணடிருநதேன பிறகு,
தவாகளோடுகூட மகிழநத இநதிரன எனனைப பாாதது, 'அா
னை! உனககுச செலவதறகு இது ஸமயம ஏனெனில, உன
னுடைய பராதாககள நினைககிறாகள்' எனறு சொனனான
ாரதரே! அரசரே! சூதாடடததாலுணடான துனபததை
னததுககொணடு நான இபபடி ஐநதுவாஷகாலம இநதிர
னுடைய அரணமனையில வஸிததேன பிறகு, பிராதாககளால
ழபபடடிருககிற உமமை இநதக கநதமாதனமலையை அடைநது
ததனுடைய சிகரததில கணடேன' எனறு சொனனான.

யுதிஷடிரா, 'பாரத! தனஞசய! பாககிய விசேஷததால உன
ல அஸதிரஙகள அடையபபடடன, தேவாகளுககு ஈஸவரனும
ரபுவுமான தேவராஜனும பாககியவிசேஷததால ஆராதிககப
டடான, பகைவாகளை வாடடுபவனே! பகவானான ஸதாணு
ம பாாவதியுடனகூடப பாககியவிசேஷததால நேரில காணப
டடாா, குறறமறறவனே! உனனால சொநதயுததததினால மகிழ
ககபபடடாா பரதஸரேஷடனே! பாககியவிசேஷததால நீ
லாகபாலாகளோடு சோககையைபெறறாய பாாதத! பாககிய
சேஷததால விருததி அடைகிறோம பாககியவிசேஷததால நீ
ருமபிவநதாய குநதீநநதன! படடணஙகளுடைய வரிசைக
ளள இநதப பூதேவியை நீ முழுமையும ஜயிதது எனககுக
காடுததுவிடடதாக இபபொழுது நான பாாககிறேன திருத
ாஷடிரருடைய புததிராகளையும வசபபடுததபபடடவாகளாக

1 இரட்டிததலால ஒரு சொல விடபபடடது

நான் எண்ணுகிறேன் பாரத! எந்த திவ்யாஸ்திரங்களால் அப்படி வல்லவர்களான அந்த நிவாதகவசர்கள் கொல்லப்பட்டார்களோ அப்படிப்பட்ட இந்தத் திவ்யாஸ்திரங்களை நான் பார்க்கவும் விரும்புகிறேன்' என்று சொல்ல, அர்ஜுனன், 'கோரர்களான நிவாதகவசர்கள் என்னால் எந்த அஸ்திரங்களால் நாசம்பண்ணப்பட்டார்களோ அந்தத் திவ்யாஸ்திரங்களனைத்தையும் நீர் நாளைக் காலையில் பார்ப்பீர்' என்று சொன்னான். தனஞ்சயன் அவ்விடத்தில் இவ்வண்ணமாகத் தனவரவைச் சொல்லிவிட்டு, அந்த ராத்திரி எல்லாப் பிராதாக்களோடும் வஸித்தான்.

நூற்றேழுபத்தேழாவது அத்யாயம்

நிவாதகவசயுத்தபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(அர்ஜுனன் யுதிஷ்டிரருக்குத் திவ்யாஸ்திரங்களைக் காட்டியதும், அஸ்திரங்களின் தேஜஸினால் உலகங்களுக்குக் கலக்கம் உண்டாகவே, இந்திரனுடைய தூண்டுதலால் நாரதர் அர்ஜுனனைக்கண்டு அஸ்திரங்களைக் காட்டக்கூடாதென்று தடுத்ததும்)

அந்த இரவு சென்றவுடன், தர்மராஜரான யுதிஷ்டிரர் எழுந்திருந்து பிராதாக்களோடுகூட அவசியமாகச் செய்யத்தக்க கார்யங்களைச் செய்தார். பிறகு, அந்த யுதிஷ்டிரர் மாதாவுக்கு ஸந்தோஷத்தை உண்டுபண்ணுகிற அர்ஜுனனை, 'குந்திநந்தன! உன்னால் எந்த அஸ்திரங்களால் தானவர்கள் ஜயிக்கப்பட்டார்களோ அந்த அஸ்திரங்களைக் காண்பிப்பாயாக' என்று கட்டளையிட்டார்.

அரசரே! பாரதரே! பிறகு, பாண்டுவின் புதல்வனான தனஞ்சயன், தேவர்களால் கொடுக்கப்பட்ட அந்தத் திவ்யாஸ்திரங்களைக் காட்டலானான். மகாதேஜஸ்வியும் பாண்டுவின் புதல்வனும் பிரகாசிப்பவனும் நீண்டபுஜங்களுள்ளவனும் கௌந்தேயனுமான அந்தத் தனஞ்சயன், அதிகமான சுத்தியைப் பெற்றவனாய் நியாயப்படி தரியம்பகருக்கும் இந்திரனுக்கும் நமஸ்காரம் செய்து, மலைகளாகிற மூக்கணையுடனும் சக்கரங்களுடனும் அச்சுடனும் கூடியதும் மங்களகரமான மூங்கில்களையுடையதும் [1] தரிவேணு

1 'அசையும் மூக்கணையையும் சோகமும் மூப்படையான மர... என்பது பழைய உரை.

ளளதுமான மனததினுல ஏறபடுததபபடட பூமியாகிற ததிலேறி விளஙகுகிறவனுகவும நலல ஒளி பொருநதிய அா த திவய கவசததால நனகு மூடபபடடவனுகவும காணடீவ மெனகிற விலலேயும தேவதததமெனகிற சஙகததையும எடுதது கே விளஙகுகிறவனுகவும வரிசையாக அநதத திவயாஸதிரஙகளேக ாணபிககத தொடஙகினுன பிறகு, அநதத திவயாஸதிரஙகள ிரயோகிககபபடுமபொழுது, (அாஜுனனுல) காலகளால திட ாக மிதிககபபடட பூமியானது மரஙகளுடனகூட நடுககமுறறது, திகளும கலஙகின, அபபடியே பெருஙகடலும ததளிததது; லேகளும வெடிததன, காறறு வீசவிலலே, ஸூரியன பிரகாசிகக லலே, நெருபபு ஜவலிககவிலலே, பிராமமணாகளுககு என்ன ிரயாசைபபடடும வேதஙகள நினேவுககு வரவிலலே, ஜனமேஜ ரே! பூமிககுளளிருநத பிராணிகள துனபபபடுததபபடடு மலே எழுநது பாணடவனேச சூழநதுகொணடன நடுககமுற்ற வைகளும அஸதிரஙகளால எரிககபபடுகினறவைகளும முகம வேறுபடடவைகளுமான அநதப பிராணிகளனேததும கைகுவித துககொணடு அபபொழுது தனஞசயனே (உயிருககு) வேணடிக கொணடன, பிறகு, பிரமமரிஷிகளும ஸிததாகளும மஹாிஷி களும ஜஙகமஙகளான எலலாப பிராணிகளுமே நேரில வநதனா ிறநத தேவரிஷிகளும தேவாகளும யக்ஷாகளும ராக்ஷஸாகளும நதாவாகளும அபபடியே பக்ஷிகளும ஆகாயததில ஸஞசரிக கினற எலலாப பிராணிகளுமே நேரில வநதனா பிறகு, பிரமம தேவரும எலலா லோகபாலாகளும பரமதகணஙகளுடனகூடின பகவான மகாதேவரும அபபொழுது நேரில வநதாகள மகா ராஜரே! பிறகு, தேவலோகததிலுணடான புஷபஙகளோடுகூடின காறறுனது அாஜுனனமீது நாறபுறஙகளிலும விசிததிரமான புஷபஙகளே வாரி இறைததது தேவாகளால ஏவபபடட கநதா வாகள பலவிதககாதைகளேப பாடினுாகள வேநதரே! அப ஸரஸுகளின கூடடஙகள கூடிககூடி நடிததன

அரசரே! அபபடிபபடட அநத ஸமயததில, தேவாகளால ஏவபபடட நாரதா வநது அாஜுனனேப பாாதது, 'பாரத! அாஜுன! அாஜுன! திவயாஸதிரஙகளேப பிரயோகம செய யாதே இநத அஸதிரஙகள, குறிவைததடிககததகக லக்ஷ்யமில லாமலிருககும தருணததில எவவிததததாலும பிரயோகிககத தககவைகளலல, குருநநதன! லக்ஷ்யததிலும ஆபததை அடை

யாதவன ஒருபொழுதும பிரயோகிககககூடாது அபபடி அ
திரஙகளைப பிரயோகிததால பெரிதான தோஷம நேரும
தனஞசய! இநத அஸதிரஙகள சாஸதிரபபடி ரக்ஷிககப
மாகில நலல பலமுளளவைகளும ஸுகததை உணடுபணண
தககவைகளுமாகும, ஸமசயமிலலை பாணடவ! இவைக
ரக்ஷிககபபடாமறபோனால மூவுலகஙகளுடைய விநாசததிறகு
காரணமாகும மீணடும இவவணணம ஒருபொழுதும செ
யாதே அஜாத சததுருவே! அாஜுனனால பகைவாகளைக கொ
வதறகாகப பிரயோகிககபபடுகினற அநத அஸதிரஙகளை யுதத
தில நீயும பாாபபாய' எனறுசொனனா பரதஸரேஷட்டரே! பிறகு
எலலாத தேவாகளும மறறும அஙகு வநதிருநதவாகளும பாாத
னைத தடுததுவிடடு வநதபடியே சென்றாகள குருவமசததில
திததவரே! அவாகளனைவரும திருமபிபபோனபிறகு, அநத
பாணடவாகள ஸநதோஷததுடனகூடினவாகளாக அதேவன
தில திரௌபதியுடன வாஸமசெயதாாகள" எனறு கூறினா

நிவாதகவசயுத்தபர்வம் முற்றிற்று

நூறறெழுபததேட்டாவது அதயாயம்.

1 ஆஜகரபாவம்.

(அர்ஜுனன் வந்தபின் யுதிஷ்டிரர் கந்தமாதனமலையினின்று இறங்க முயன்றதும், லோமசர் பாண்டவர்களுக்கு ஜயத்தைக்கொடுக்கிற ஆசீர்வசனங்களைக்கூறி ஸ்வர்க்கம் சென்றதும்)

ஜனமேஜயா, "அஸதிரஙகளில தோசசிபெறறவனும ரதிக
ளுள சிறநத வீரனுமான அநத அாஜுனன இநதிரனுடைய
மாளிகையிலிருநது திருமபி வநதபிறகு, பாாததாகள சூரனை
தனஞசயனுடன சோநது, அதறகுபபினபு எனன செ
தாாகள?" எனறு வினவ, வைசமபாயனா சொலலலானா

"குபேரனுடைய உதயானவனததை அடைநத வீராகளான
அநத அரசாகள இநதிரனுககு நிகரான அாஜுனனோடு அந
வனஙகளிலும மிக அழகிய அநதச சிறநதமலையிலும விளை
யாடினாாகள விலலாளிபபும அஸதிரஙகளில எபபொழுதும
முயறசியுளளவனும அரசனுமான அநதக கிரீடியானவன
இணையிலலாதவைகளான அநத வீடுகளையும பலவகை மரஙக

1 அஜகரம=மலைபபாமபு

ால சூழபபடட விளையாட்டிடஙகளையும பாாததுககொணடு லவாறு ஸஞசரிததான அரசரே! ராஜகுமாராகளான பாண வாகள அரசனுன குபேரனுடைய அனுகரகததாலுணடான ாஸ்ஸதானததைபபெறறபின மனிதாகளுடைய ஐஸ்வாயததை ருமபவிலலை அவாகளுககு அநதககாலம மஙகளகரமாயிருந து பாணடவாகள அநதக கநதமாதனததில அாஜுனனேடு சாநது நானகு வருஷகாலமை ஒருதினமபோல ஸுகமாக வஸித ாாகள வனஙகளில வஸிககினற பாணடவாகளுககு முநதின றுவாஷஙகளும பிநதின நானகுவாஷஙகளுமாகச சோநது ததுவாஷஙகளும மஙகளகரமாகச சென றன பிறகு, பலசாலி ான பீமஸேனனும அாஜுனனும தேவராஜனுககு ஸமானா ளும வீராகளுமான நகுல ஸஹதேவாகளும அரசரான யுதிஷ ாருடைய ஸமீபததில உடகாாநது ஏகாநதமான ஸமயததை டைநது கூறலாயினா

'குருராஜரே! உமமுடைய பிரதிஜஞையை உணமையாகச சயயககருதியும உமமை அனுஸரிதது உமககுப பிரியததைச சயய விருமபியும நாஙகள பரிஜனஙகளுடனகூடின துாயோத னைக கொலவதறகாகக காடுகளைவிடடுச செலலவிலலை, ஸுகத ககுத தகுநதவாகளான நாம துாயோதனனால ஸுகம கவரப டடவாகளாக இநதப பதினேராவது வாஷததில வனததில வஸிககிறேம அதமமான புததியும நடையுமுளள அநதத ாயோதனனை வஞசிதது அஜஞாதவாஸததை ஸுகமாக அடை வாம வேநதரே! உமமுடைய கடடளையினால சஙகையறறவா ளாகக கௌரவததைவிடடுக காடுகளில ஸஞசரிககிறேம ராஜ ானுபவததில பேராசையுளளவாகளான அநதக கௌரவாகள மீபததில வாஸமசெயதால நமமை அறிநதுவிடுவாாகள, துார தசததிலிருநதால நமமை அறியமாடடாாகள அபபடிபபடட ாதேசததில ஒருவருஷகாலம மறைநது ஸுகமாக வஸித நச சததுருவதமாகிற புஷபததுடனும ராஜயபராபதியாகிற ழததுடனுமகூடின வைரததைத் அரசாகளுள அதமனும பரி னஙகளால சூழபபடடவனுமான அநதத துாயோதனனுக நத 1 திருபபிககொடுதது மனிதாகளுள அதமனுன அநதத ரியோதனனை எளிதில ராஜயததினினறு எடுததுவிடுவோம ாமராஜரே! பிறகு, பூமியை அடைவீராக நரதேவரே! ஸவாககம

---

1 தீமை செயதவனுககுத தீமையே செயது எனபதுகருதது

போனற இநத இடததில ஸஞசரிககினற நாம சோகததைப் போககிககொளளலாம பாரதரே! ஆனல, புணயஸமபநதப் பெறற உமமுடைய கீாததியானது ஜஙகமஙகளும ஸதாவரங களுமான உலகஙகளில அழிநதுபோயவிடுமனறே ? ஆகையால் கெளரவஶரேஷடாகளுடைய ராஜயததை அடைநது, பிறகு பெருமபுகழையும், அதறகுமேல, நலல கரியைகளையும அடைதல் கூடும அரசரே ! குபேரனிடததினினறு அடைகிற இநத ஸ்ரீ மோ உமமால எபபொழும அடையககூடியது பாரதரே ! குறறஞ் செயதவாகளான பகைவாகளைக கொலவதிலாவது அவாகளை சிறைசெயவதிலாவது புததியைச செலுததும வேநதரே ! வஜ்ரா யுததததைக கையில தாஙகின மகேநதிரனகூட நேரில யுததாம் கததை அடைநது உமமுடைய உககிரமான தேஜஸைத தாங் மாடடான தாமராஜரே! உமமுடைய காாயஸிததியினபொருட்டு முயறசியுளளவாகளான அநதக கிருஷணனும ஸாதயகியும யுத் ததிறகாகத தேவாகளால எதிாககபபடடாலும ஒருபொழுதும் மனவருததததைப பாராடட மாடடாாகள அரசரே! கிருஷணன் எபபடி பலததினுல நிகரிலலாதவரோ அபபடியே ஸாதயகியும் நிகரிலலாதவன ராஜஶரேஷடரே ! கிருஷணன எவவாறு அநத் யாதவாகளோடு கூடி உமமுடைய காாயஸிததியினபொருட்டு முயறசியுளளவரோ அவவாறே வீராகளும அஸதிரபரயோகததில் ஸமாததாகளுமான இநத நகுலஸஹதேவாகளும முயறசியுளள வாகளாக இருககிறாாகள உமமுடைய தனலாபததையும ஐஶ வாயததாலுணடான மேனமையையும பிரதானமாககொண் டவாகளான நாஙகள பகைவாகளை எதிாததுப போாபுரிநது வைரசாநதியைச செயயப போகிறோம' எனறு ஹிதமாயும பிரிய மாயுமிருககிற வசனததை உரைததாாகள

பிறகு, பெரிய மனமுளளவரும மிகசசிறநதவருமான தாம் புததிரா, அவாகளுடைய அநத அபிபராயததைத தெரிநது கொணடு, அரசனை வைஶரவணனுடைய வாஸஸதானததைத் அடைநது வலமாகசசுறறிவநதா தாமராஜா வீடுகளையும நதி களையும தடாகஙகளையும எலலா ராக்ஷஸாகளையும கேடடு விடை பெறறுககொணடு வநதவழியை நோககலானா பிறகு, பெரிய மனமுளளவரும பரிசுததமான புததியுளளவருமான அநத யுதிஷ் டிரா மலைகளுள சிறநத மலையை மறுபடியும நோககி, 'பாவத ராஜனே ! காரியஙகளை முடிததவனுகவும ஸுஹருததுககளுடன்

ாநதவனுகவும சததருககளை ஜயிதது ராஜயததையும திருபபி டைநது தவமபுரிவதறகாக மனததை அடககினவனுகவும உனனை ன மறுபடியும பாாபபேன' எனறு சொலலிவிடடுப பிரயாணத ் புததியைச செலுததினா, எலலாத தமபிமாாகளாலும ாமமணாகளாலும சூழபபடடவராக மீணடும அநத வழியினு யே திருமபினா இவாகளைக கூடடமகூடடமாக மலைஅருவி லகடோறகசன முனபோலவே சுமநதான மனமகிழநதவ நிலைதத பிரமமதேஜஸுளளவருமான அநத லோமசமஹாிஷி னவா, புறபபடட அநதப பாணடவாகளனைவருககும தகபபன திராகளுககு உபதேசிபபதுபோல உபதேசிதது அபபொழுது வாகளுககு விஜயததையுமசொலலி ஸவாககததை அடைநதாா ஷஸரேஷடாகளான பாணடவாகள அநத ஆாஷடிஷேணரா அவவாறே உபதேசிககபபடடவாகளாக அழகிய தீாததங ையும தாமாரணயஙகளையும மறறும பெரிய தடாகஙகளையும ாததுககொணடு சென்றாகள

நூறறெழுபததோனபதாவது அதயாயம

ஆஜகரபாவம். (தொடர்ச்சி)

(பாண்டவர்கள் கந்தமாதனத்தினின்று இறங்கி முறையே கைலா ஸத்தையும் வ்ருஷபர்வா ஸுபாது முதலியவர்களின் இருப் பிடத்தையுமடைந்து திரும்பவும் த்வைதவனம் வந்து ஸரஸ்வதிநதியின் கரையில் ஸுகமாக மகிழ்ந்திருந்தது.)

மலை அருவிகளோடும திககஜஙகளோடும கினனராகளோடும வைகளோடுங்கூடியதும ஸுகமான இருபபிடமுமான சிறநத தமாதன மலையை விடடகலுகினற பாதஸரேஷடாகளான அந பாணடவாகளுககு மகிழசசி உணடாகவிலலை பிறகு, குபேர ககுப் பிரியமானதும மேகஙகளால பிரகாசிபபதுமான கைலாய லையைப பாாததுப பரதஸரேஷடாகளான அவாகளுககு மறுபடி பெருமகிழசசி உணடாயிறறு வீராகளும பிரவிததிபெறற களும விலலாளிகளும கததியைப பிடிததவாகளுமான அநதப ஷஸரேஷடாகள மிக மேடான இடஙகளையும மலைககணவாய ையும சிஙகஙகளிருககுமிடஙகளையும மலைககுகைகளையும ஆங

காஙகுப பலவிதமான பளளததாககுககளையும நனருகப பா
ததுககொணடும அபபடியே மிருகஙகளாலும பறவைகளாலு
யானைகளாலும வியாபிககபபடட மறறப பெரிய காடுகளையு
பாாததுககொணடும சென்றாாகள அழகிய காடுகள, நதிக
தடாகஙகள மலைகளிலுளள சிறிய குகைகள மலையிலுளள பெரி
குகைகள இவைகள அடிககடி இரவு வநதபொழுது அநதப புரு
ஶ்ரேஷடாகளுககு இருபபிடமாயின அவாகள பலவாறன து
கஙகளில வாஸம செயது நினைததறகரிய உருவமுளள கைலாஸ
தைதத தாணடி, மிக அழகியதான விருஷபாவாவினுடைய அந
சிறநத ஆஸரமததை அடைநதாாகள அநதப பாாததாக
அரசனான விருஷபாவாவுடன சோநது அவனால உபசரிககபப
டுக களைதீாநது மஙகளகரமான தேசாநதரப பிரயாணததை வி
வாக உளளபடி அநத விருஷபாவாவுககுச சொனனாாகள. வீரா
ளான அநதப பாணடவாகள தேவாகளாலும மகாிஷிகளாலு
அடையபபடட அவனுடைய புணயாஸரமததில ஒரிரவு ஸுகமா
வஸிதது மறுபடியுமே வாஸததை (விருமபி) விசாலையெனனு
பதரியை நோககி ஸுகமாக வநதாாகள பிறகு, மஹானுபா
களும நாராயணருடைய ஸதானததை அடைநதவாகளுமா
பாணடவாகளனைவரும குபேரனுககுப பிரியமானதும தேவாக
ளும ஸிததாகளாலும அடையபபடடதுமான தாமரை ஓடை
னகுபாாததுத துககம நீஙகினவாகளாகி அநத இடததில வஸி
தாாகள எலலா மனிதாகளுளளும தலைமைவாயநதவா
ளான பாணடுவின புதலவாகள அநதத தாமரைஓடையைககண
சோகம நீஙகி நநதனவனததில வாஸததைபபெறறு மனமாசற
வாகளான பிரமமரிஷிகளபோல மகிழநதாாகள நரஶ்ரேஷடா
ளான பாணடவாகளனைவரும ஸுகமாக ஒருமாதகாலம ப
காஸரமததில மகிழநதிருநது, பிறகு, முனபோனவழியினாலே
அடைவில கிராதாகளுககு அரசனான ஸுபாகுவினுடை
தேசததை நோககி வநதாாகள, சீனதேசததையும துஷாரதேச
தையும தரததேசததையும மிக அழகிய குளிநதனுடைய தே
மனைததையும பிரவேசிககமுடியாத இமயமலையைச சாாநத பி
தேசஙகளையும தாணடி ஸுபாகுவினுடைய நகரததைக கணடா
கள அநத ஸுபாகுவெனகிற அரசன ராஜபுததிராகளும ரா
பௌததிராகளுமான அநதப பாணடவாகளனைவரும த
தேசததில வநதிருபபதைக கேடடு அனபுடன அவாகளை எதி

ாணடு வரவேறறுன கௌரவஸரேஷடர்களான பாணடவா
நம ஸுபாகுவை மகிழவிததாாகள அநதப பாணடவாக
னவரும, ஸுபாகுவெனகிற அரசனேடும [1] விசோகன முத
புததிராகளோடும இநதிரசேனனுடன சோநத பரிசாரகாக
ராடும சமையல் கட்டிலிருநத [2] சமையறகாராகளோடும
ாநது, அநத இடததில ஓா இரவு ஸுகமாக வாஸம செயது,
ரதிகளையும எலலா ரதஙகளையும அழைததுககொணடு, அனுச
களோடுகூடின கடோதககசனை அனுபபி விடடு, பிறகு, யமுனை
ன உதபததிஸதானமான சிறநதமலையை நோககிச சென்றுா
ா புருஷாகளுள சிறநத வீராகளான பாணடவாகள அருவி
நுடனகூடியதும பனியாகிற உததரியததையும வெளுபபும
பபுமான தாழவரையாகிற (தலைபபாகையையும) உடையது
ன அநத மலையில விசாகயூபமெனகிற ஸதலததை அடைநது
பபொழுது வாஸம செயதாாகள வேடடையில அதிகபபறறு
லுள்ள பாணடவாகள பனறிகளாலும பலவகை மிருகஙகளா
ம பலவகைப பறவைகளாலும வியாபிககபபடடதும குபேர
டைய உதயானவனமபோலப பிரகாசிககினறதுமான பெரிய
டடை க்ஷேமமாக அடைநது அஙகே ஒரு வருஷகாலம
ிழநதிருநதாாகள அநத இடததில அதிக பலமுளளதும
ியினால பிடிககபபடடதும யமனபோலப பயஙகரமான ரூப
ளளதும மலையினுடைய குகையில இருபபதுமான பெரும
மபினவாயில அகபபடடுப பீமஸேனன வயஸனததாலும
ிமயககததாலும துனபமுறற மனமுளளவனுன அஙகே,
ர்மவானகளுள சிறநதவரும முடிவறற தேஜஸுளளவருமான
திஷடிரா மலைபபாமபினுல உடமபுமுழுதும சுறறபபடட பீம

[1] 'ஸுதை' எனபது கிருஷணுசாரியா பதிபபின பாடமும நீல
ணட வியாகயானம பமபாயப பதிபபின பாடமுமாம 'விசோகன
தலிய தோபபாகாகளோடும' எனபது இஙகிலீஷ மொழிபெயாபபு
தறகு, 'ஸுதை' எனனும பாடம இருககவேணடும பாணடவா
ராகளில விசோகனெனனும பெயருடையவன காணபபடாமையா
ம அவாகள பாணடவாகளுடன வனம வநதது சொலலபபடாமை
லும பீமஸேனனுடைய தோபபாகனுககு விசோகனெனற பெய
நததலாலும, 'ஸுதை' எனற பாடமே பொருததமுடையதெனறு
தானறுகிறது

[2] 'பௌரோகவை:' எனபது மூலம, 'கூடார முதலியவறறைச
நது முனனே செலபவாகளுடன' எனபது பழைய உரை

ஸேனனுக்குத் திட்டப்போலாகி அவனை விடுவித்தார் பிரவ
தர்களான அந்தக் கௌரவர்கள், பிறகு, ஸமீபித்து வருகின்
பன்னிரண்டாவது வருஷம் முழுவதும் வனத்தில் ஸௌக்கிம
மகிழ்ந்து வஸிப்பதற்காகக் குபேரனுடைய உத்யானம்போ
பிரகாசிக்கின்ற அந்த வனத்தினின்று காந்தியினால் ஜ்வலிப்ப
ளாகவும் தவத்துடன்கூடியவர்களாகவும் புறப்பட்டார்க
பிறகு, எப்பொழுதும் வில்வித்தையைப் பயிலுதலையே முக்கியமா
பொழுதுபோக்காகவுடைய பாண்டவர்கள் அந்த இடத்
தினின்று பாலைவனங்களின் ஓரமாகச்சென்று வஸிக்கவிரும்ப
ஸரஸ்வதீ நதியை அடைந்து அங்கிருந்து த்வைதவனத்
தைநோக்கி வந்தார்கள் அந்தப் பாண்டவர்கள் த்வை
வனத்தில் வஸிப்பதற்காக வந்ததைக் கண்டு, தவத்தையுடை
வர்களும் ஐம்பொறியடக்கினவர்களும் ஆசாரமுள்ளவர்க
ஸமாதியுள்ளவர்களும் தாபஸத்தையும் தீர்த்தபாத்திரத்தை
முடையவர்களும் கற்களால் பொடிபண்ணப்பட்ட தான்ய
களைப் பக்ஷிப்பவர்களுமான மஹரிஷிகள் அங்கே பாண்ட
களைநோக்கி வந்தார்கள் இலுப்பைமரங்களும் ருத்திராக்ஷம
களும் [1] ரௌஹீதகமரங்களும் வஞ்சிமரங்களும் அப்படி
இலந்தைமரங்களும் கருங்காலிகளும் வாகைமரங்களும் பிலவம்
களும் புன்கமரங்களும் பீலுவிருக்ஷங்களும் வன்னிமரங்க
மூங்கில்களும் ஸரஸ்வதி நதியின் கரையில் முளைத்து வளர்ந்தி
தன ராஜகுமாரர்களான பாண்டவர்கள் யக்ஷர்களாலும்
தர்வர்களாலும் மஹரிஷிகளாலும் ரமணீயமானதும் தேவர்களு
வாஸஸ்தானம்போலிருப்பதுமான அந்த ஸரஸ்வதிநதியின் க
யில் ப்ரீதியுடன்கூடியவர்களாக ஸஞ்சரித்துக்கொண்டு ஸௌ
மாக மகிழ்ந்திருந்தார்கள்'' என்று கூறினார்

நூற்றெண்பதாவது அத்யாயம்

ஆஜகரபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(பீமன் வனத்தில் வேட்டைக்காகத் திரிகையில் பெரிய மலைப் பாம்பினால் பிடிக்கப்பட்டது)

ஜனமேஜயர், "மகரிஷியே! பதினாயிரம் யானைகளின் பலமு
ளவனும் பயங்கரமான பராக்கிரமமுள்ளவனுமான பீமன் அ

---

1 ஆல் அரசு முதலிய சிலமரங்களின் பொதுப் பெயர்.

்பபாமபினிடததினின்று எவவாறு மிகக பயததை அடைந
ன? காவமுளளவனுன எவன் தாமரைஒடையில சணடை
யதது யகூஷாகளையும ராகூஷஸாகளையும கொனறு புலஸதியவம
்திில பிறநதவனுன குபேரனை யுததததிறகாக அழைததானே
ாகவாகளைககொலபவனுன அநதப பீமஸேனனைப பயத
ல கவரபபடடவனுகவும ஆபததை அடைநதவனுகவும சொல
கிறீா நான இதைக கேடக விருமபுகிறேன எனககு ஆவல
திகமாக இருககிறதனறே?" என்று வினவ, வைசமபாயனா
ாலலலானா

"அரசரே! அநேக ஆசசாயஙகளுளள காடடில வஸிபபவா
ரும உககிரமான விறகளுளளவாகளுமான அநதப பாணடவா
ராஜாிஷியான வருஷபாவாவினுடைய ஆஸ்ரமததை அடைந
நககுமபோது, விறபிடிததவனும கததியைக கடடிககொணட
வுமான பீமஸேனன, அழகியதும தேவாகளாலும கநதாவாக
லும அடையபபடடதுமான அநதக காடடைத தறசெயலா
கணடான அநதப பீமஸேனன அபபொழுது தேவாகளா
ம ாிஷிகளாலும ஸிததாகளாலும ஸஞசாிககபபெறறவையும,
பஸரஸஸுகளுடைய கூடடஙகளால அடையபபடடவையும,
காரஙகளாலும சககரவாகஙகளாலும ஜீவஜீவகஙகளாலும
ிலகளாலும பிருஙகராஜஙகளாலும ஆஙகாஙகு ஒலிககபபெறற
யும, எபபொழுதும புஷபஙகளோடும பழஙகளோடும கூடிய
களும குளிாநத பாிசததுடன மெதமெனறிருபபவைகளும
திக நிழலுளளவைகளும உளளததையும கணகளையும மகிழவிப
வைகளுமான மரஙகளோடுகூடியவைவயுமான இமயமலையைச
ாநத மஙகளகரமான இடஙகளைப பாாததான மஹாபலசாலி
ன அநதப பீமஸேனன வைடூாயமணிபோனற ஜலததுடனும
ிபோனற நிறமுளள பதினுயிரக கணககான அனனஙகளுட
ம காரணடவஙகளுடனுஙகூடிய மலையருவிகளையும மேகங
நககு வலைகளபோனற தேவதாருமரஙகளுடைய காடுகளை
ஹாிசநதன மரஙகளோடு கலநதிருககினற துஙகமரஙகளும
ளீயகமரஙகளுமுளள காடுகளையும பாாததுககொணடும மேடு
ளமிலலாதவையும தணணீாிலலாதவையுமான மலைவெளி
ில வேடடையைக குறிதது அலைநதுகொணடும சுததமான
ம்புகளால மிருகஙகளை அடிததுககொணடும திாிநதான.
நேக யானைகளின பலமுளளவனும அதிக பலிசாலியும

பருததகோளகளுளளவனும பயஙகரமான பராககிரமத
யுடையவனும பிரஸிததிபெறறவனும பயஙகரனுமான
ஸேனன அநதக காடடில பெரிய பனறியை அடிதத
பனறிகளுடனகூடின மானகளையும எருமைகளையும ஆஙகா
அடிததான அநேக யானைகளின பலமுளளவனும அநேக ம
தாகளைததடுதது யுததம செயயககூடியவனும சிஙகமும புலி
போனற பராகரமமுளளவனுமான அநதப பீமஸேனன பூ
யின பிரதேசஙகளையும காடுகளையும ஒலிககசசெயதுகொ
அநதக காடடில மரஙகளை வேரோடு பறிததான, வேகதத
அவைகளை ஒடிக்கவும ஒடிததான அசசததைச செயபவ
அஞசாதவனும நெடுநாளாகச சோநத கொழுபபுளளவனுமா
பீமஸேனன மலையினுடைய சிகரஙகளை நொறுககிககொண
ஒலிககசசெயதுகொணடும கவலையறறு மரஙகளைக கீழே தள
கொணடும நாததினுல பூமியை எஙகுமநிரபபிககொணடும அ
கடி தோளகளைத தடடிககொணடும சிஙகநாதம செயதுகொ
டும கைததாளமபோடடுககொணடும அபபொழுது வனத
வேகததோடு திரிநதான அதிக பலமுளள சிறநத யானைக
அதிக பலமுளள சிஙகஙகளும பீமஸேனனுடைய சததததா
டான பயததினுல குகைகளை விடடன மிகக பயஙகரமான க
டில மிருகஙகளை அடைய விருபபமுளள பீமஸேனன பயமில
மல ஓரிடததில ஒடுகிறவனுகவும ஓரிடததில நிறகிறவனுக
அபபடியே ஓரிடததில உடகாருகிறவனுகவும ஸஞசரிததா
மனிதாகளுள சிறநதவனும காடடில ஸஞசரிககினற வேட
போனறவனும மஹா பலசாலியுமான அநதப பீமஸேனன
தக காடடில எஙகும காலகளாலேயே நடநது சென்றுன அ
மனோதைாயததுடனும பராகரமததுடனுமகூடிய அநதப பீம
ஸனன பெரிய காடடில பிரவேசிததது, எலலாப பிராணிகளை
நடுஙகச செயதுகொணடு அதபுதமான நாதஙகளைச செயதா
பிறகு, பீமனுடைய சதததினுல பயநதவைகளும குகை
படுததுககொணடிருபபவைகளுமான ஸாபபஙகள் வேகததே
வெளியில சென்றன பிறகு, தேவஸ்ரேஷடனபோலப பிர
சிபபவனும மஹா பலசாலியுமான பீமஸேனன மெதுவாக அ
களைப பினதொடாநது சென்றுன

அநதப பீமஸேனன, பருதத தேகமுளளதும, மயிா சிலி
தலைச செயகிறதும, உடலினுல குகை முழுமையையும வியாப

கொண்டு கிரிதூக்கத்தில் வஸிப்பதும், மலைபோலப் பெரி ன தேகமுள்ளதும், 1 தேகத்துக்குமின்சின பெரிய பலமுள்ள ம், உடலிலுண்டான பலவிதப் புள்ளிகளால் விசித்ரமான தேக ள்ளதும், மஞ்சளுக்கொப்பான காந்தியுள்ளதும், குகைபோன்ற ம நான்கு தெற்றிப்பற்களுடன்கூடியதும் பிரகாசிக்கின்றது ன வாயையுடையதும், மிக்க சிவந்த ஜ்வலிக்கின்ற கண் நுள்ளதும், அடிக்கடி கடைவாய்களை நக்குகிறதும், எல்லாப் ராணிகளுக்கும் பயத்தை உண்டுபண்ணுகிறதும், காலனுக்கும் ந்தகனுக்கும் யமனுக்கும் ஒப்பாயிருப்பதும், விஷமயமான ச்சுவிடுகிற காற்றின் ஓசையினால் அதட்டுகிறதுபோலிருப்பது ன ஒரு ஸாபத்தைக் கண்டான் மிகப்பசித்திருக்கிற அந்த லைப்பாம்பானது விரைவாக எதிரில் வந்து பீமஸேனனை ண்டு கைகளிலும் வலிந்து பிடித்துக்கொண்டது. அந்தப் மபுக்குக்கொடுப்பட்டிருக்கிற வரத்தினபடி அந்தப் பாம்பினால் ரம் நன்கு பிடிக்கப்பட்ட பீமஸேனனுக்கு, அப்பொழுது அறி னது உடனே மயங்கியது பதினாயிரம் யானைகளுக்குள்ளதும் றவைகளோடு ஒப்பிடக்கூடாததுமான பலமானது பீமஸேன டைய இருகைகளுக்குமிருக்கிறது அந்தப் பாம்பினால் அவ்வாறு சப்படுத்தப்பட்ட பராக்ரமசாலியான அந்தப் பீமன் மெதுவா துடித்துக்கொண்டு அசைவதற்குச் சக்தியற்றவனானன் பதினா ரம் யானைகளுக்குச் சரியான தேகபலமுள்ளவனும் சிங்கத்தினு டய தோள்போன்ற தோள்களையுடையவனும் மிக்க தோள் லியமைந்தவனுமான பீமஸேனன் பிடிக்கப்பட்டு ஸாபத்திற்கு றபட்டிருக்கிற வரதானத்தினால் மதிமயங்கிப் பலத்தை இழந் ரன வீரனான அந்தப் பீமஸேனன் தன்னை விடுவித்துக்கொள் தில் தீவரமான பிரயத்தினத்தைச் செய்தான், எவ்விதத்தினு ம் அந்த மலைப்பாம்பைத் திருப்பி அடிப்பதற்குச் சக்தியுள்ள னகவில்லை

1 வேறு பாடம்

நூறறெணபததோராவது அதயாயம.

ஆஜகரபாவம. (தொடர்ச்சி.)

(மலைப்பாம்பானது பீமனை நோக்கித் தான் மலைப்பாம்பானதற்குக் காரணத்தைச் சொல்லியதும், கெட்ட நிமித்தங்களைக் கண்டு மனவருத்தமடைந்த யுதிஷ்டிரர் பீமன் சென்ற வழியைத் தொடர்ந்து சென்று அவன் மலைப்பாம்பினால் பிடிக்கப்பட்டிருக்கிறதைக் கண்டதும்)

ஸௌாயமுளளவனன அநதப பீமஸேனன, அபபொழு
ஸாபபததிறகுவசபபடடு, அநத ஸாபபததினுடைய வலலமைய
மிகவும ஆசசரியமானதெனறும பெரிதெனறும எணணின
அவன பெருமபாமபைப பாாதது, 'பனனக! உன இஷடபப
சொல ஓ! புஜகஸரேஷட! நீ யாா? எனனைகொணடு என
செயயபபோகிறுய? பாணடுவின புதலவனும தாமராஜரை அடு
துப பிறநதிருபபவனும பதினுயிரம யானைகளுககுச சமமான ப
முளளவனுமான பீமஸேனன எனகிற நான உனனுல எவவா
வசபபடுததபபடடேன? யுததததில எதிாததுவநத பிடரிம
ருளள சிஙகஙகளும புலிகளும எருமைகளும யானைகளும பலமுள
எனனுல கொலலபபடடிருககினறன ஸாபபஙகளுள மிகச சிற
தவனே! ராக்ஷஸாகளும பிசாசஙகளும அதிக பலமுளள ஸாபப
களும எனனுடைய புஜவேகததைத தாஙகுவதறகுச சகதியுள
வைகளாகா முயறசியைச செயகினறவனுக இருநதும நா
உனனுல வசபபடுததபபடடவனுக இருககிறேன இது விதய
பலமா? அலலது, உனககு ஏறபடடிருககிற வரதானமா
நாகனே! எனனுடைய பெரிதான இநதப பலமானது உனனு
தோலவியடைவிககபபடடதாதலால மனிதாகளுககு உட
வலிமை நிலையறறதெனற எணணம எனககு உணடாகிவிடடது
எனறு சொனனுன

இவவாறு சொலலுகினறவனும காாயஙகளை எளிதிற செ
பவனும வீரனுமான பீமனை அநத ஸாபபமானது தன பெரி
உடலினுல எலலாப பககததிலும நனறுககடடிச சுறறிகொண
டது பிறகு, அநத ஸாபபமானது அபபொழுது மிகக புஜப
முளள அநதப பீமனை அடககி அவனுடைய பருதத இருகைகளை
யும விடடுவிடடு அவனைபபாாதது, 'மிகக புஜபலமுளளவனே

பசிததிருககிற எனககு, நீ, எனபாககிய விசேஷததால, நெடுஙகா லததிறகுபபிறகு, இபபொழுது, தேவாகளால ஆகாரமாகக கொடுககபபட்டாய பிராணிகளுககுப பிராணன பிரியமானதன றோ? பகைவரை அடககுபவனே! எனனால இநத ஸாபபரூபம அடையபபட்டவிததததை நீ எனனிடததினினறு அவசியம கேட்கவேணடும எனனுடைய அதனை நீ கேடபாயாக நான மஹரிஷியினால கோபததினால இநத நிலைமையை அடையுமபடி செயயபபட்டேன. சாபததினுடைய முடிவை அடையவேணடு மெனகிற எணணமுளளவனாக அவை அனைததையும உனககுச சொலலுகிறேன உனனுடைய முனனோாகளுககெலலாம மூதத வனும வமசததைதத தரிபபவனும ஆயுவின புதரனுமான நகுஷன எனகிற ராஜரிஷியானவன உனனால தெளிவாகக கேடகபபட ருககலாம அபபடிபபட்ட நான பிராமமணாகளை அவமதிதது அகஸதியருடைய சாபததால இநத நிலைமையை அடைநதேன எனனுடைய இநதவிதியைப பார இஙகு வநதுகொணடிருககிறவ னும மிகக பிரியமான தோறறமுளளவனும கொலலததகாதவனு மான உனனை நான இபபொழுது ஆஹாரமாக உபயோகிககப போகிறேனெனறால விதியானது எவவிதமிருககிறதெனபதைப பார புருஷஸ்ரேஷ்டனே! தினததினுடைய ஆறுவது பாகத தில யானையோ எருமைககடாவோ ஏதொனறு எனனால பிடிககபபடுகிறதோ அது எவவிதததாலும எனனால விடப படுகிறதிலலையனறோ? குருகுலததில பிறநதவாகளுள உததம னே! திாயகஜாதிகளில பிறநதிருககிற ஸாமானயமான ஸாபபத தினால நீ பிடிககபபட்டவிலலை இது எனககுக கொடுககபபட்ட வரதானம இநதிரன வீறறிருககிற விமானததினமேலிருநது விரை வாகக கீழே விழுகினற எனனால, 'சாபததுககு முடிவை ஏறபடுத தும' எனறு சொலலபபட்டவரும ரிஷிகளுள மிகச சிறநதவரும தேஜஸ்ஸுளளவருமான அநத அகஸதியபகவான கருணையினால மூடபபட்டு எனனைநோககி, [1] 'அரசனே! சிலகாலஞ் சென்றபின், உனககு (ச சாபததினினறு) மோக்ஷம உணடாகும' எனறு சொனனா பிறகு, நான பூமியில விழுநதேன எனனை ஞாபக மானது விடவிலலை (சாபமானது) நெடுஙகாலததுககு முநதிய தானாலும அடையபபட்டபடியே எனககு நினைவிலிருககிறது. அகஸதியமஹரிஷியானவா எனனைபபாாதது,'ஆதமா, ஆதமாவல

1 பொருநதாமையால அதிகபாடமான அரைஸ்லோகம விடபபட்டது.

லாதது இவறறின பாகுபாடடை அறிநத எவன உனனுல கேட கபபடட வினுககளுககு விடை கூறுவனே அவன உனனேச சாபத தினினறு விடுவிபபான' எனறு சொனனுா

தயையுளளவாகளும எனனிடததில இரககமுணடான வாகளுமான அநதப பிராமமணாகளுடைய, 'வேநதே! உன ஞல பிடிககபபடட பிராணிகள (உனனிலும) அதிக பலசாலி களாக இருநதாலும அவைகள எலலாவறறுககும பலககுறை வானது விரைவாக உணடாகும்' எனற வசனததையுப நான கேடடேன பிறகு, அநதப பிராமமணாகள மறைநது போயவிடடாாகள அதிக காநதியுளளவனே! நிகரறற தீமையைச செயத அபபடிபபடட நான இநத ஸாபபபிறபபை அடைநது காலததை எதிாபாாததுககொணடு, அசுததமான நர கததில வஸிககிறேன' எனறு கூறியது மிகக கைவலி மையுளள பீமஸேனன, அநத ஸாபபததைப பாாதது, 'மஹாஸாபபமே! நான உனவிஷயததில கோபிககவிலலே எனனேயும நிநதிககவிலலே மனிதன ஸுகததையோ துககத தையோ வருவிபபதிலோ போககுவதிலோ சில ஸமயம திறமை யுளளவனும சில ஸமயம திறமையிலலாதவனும ஆகிருன ஆத லால, அநத விஷயததில மன்ததை வருததககூடாது எநத மனி தன தன வலலமையினுல தெயவததை வஞசிபபதறகு ஸாமாத தியமுளளவனுவான? தெயவததையே சிறநததாக நினைககிறேன, மனித முயறசியோ பயனறறது பாகுபலததை ஆதாரமாகக் கொணடவனும காரணமினறி இவவிடததில வநது இபபொழுது துரதிாஷடததினுல இநத நிலைமையை அடைநதிருககிறவனுமான எனனேப பாா எவவாறு ராஜயததினினறு துரததபபடடவா களும காடடில வஸிககுமபடி செயயபபடடவாகளுமான பிராதாககளைக குறிததுத துககமடைகிறேனே அவவாறு நான அழிவதைபபறறி இபபொழுது நான துககிகக விலலே யக்ஷாகளும ராக்ஷஸாகளும நிரமபியிருககிற இநத இமயமலேயானது செலலுதறகு மிக அரியது அநதப பாணடவா கள மனவருததமுறறு எனனேப பாாகக விருமபி முயலுவாாகள பிறகு, நான அழிநததைககேடடு முயறசியறறவாகளாவாாகள ராஜயததை அடைவதில பேராவலுளள எனனுலே தாமஸீலாக ளான அநதப பாணடவாகள துனபுறுததபபடுகிருாகளனறோ! அலலது, எலலா அஸதிரஙகளேயும அறிநதவனும தேவாகளாலும

ந்தாவாகளாலும ராக்ஷஸாகளாலும ஜயிககமுடியாதவனும
ிறநத புததியுளளவனுமான அாஜுனன விசனமடையமாட
டான மிகுநத பலமுளளவனும நீணட கைகளையுடையவனுமான
யுநத அாஜுனன ஒருவனுயிருநதாலும தேவராஜனைககூட ஸதா
னததினினறு விரைவாக நழுவசசெயயத திறமையுளளவன அப
படியிருகக, கெடட சூதாடடததை விளையாடடாககொணடவ
னும உலகததாரனைவராலும பகைககபபடடவனும டமபததிலும
அறியாமையிலும பறறுளளவனுமான திருதராஷடிரருடைய புத
திரனை ராஜயததினினறு நழுவுமபடி செயவானெனபதில ஸநதேக
மெனன? எஙகளுககுப பகைவாகளைககாடடிலும அதிகமான
மெனமையைத தினநதோறும விருமபுகிறவளும புததிராகளிடத
தில பேராவலுளளவளும இரககபபடததககவளுமான என
தாயைபபறறியும விசனமடைகிறேன ஸாபபமே! நாதனற
வளான அநதக குநதீதேவி எனனுல நிறைவேறுமெனறு நினைத
திருநத அநத எலலா விருபபஙகளும நான நாசமடைநதால
எவவாறு நிறைவேறினவையாகும? பெரியோாகளுககு வசபபடட
வாகளும என புஜபலததால நனருகப பாதுகாககபபடடவாக
ளும எபபொழுதும ஆணபிளளைகளெனகிற காவமுளளவாகளும
இரடடைபபிளளைகளுமான நகுலஸஹதேவாகள எனனுடைய
விருசததினுல உதஸாகததை இழநதவாகளும வீாயமும பராக
கிரமமும நழுவினவாகளும விசனமுறறவாகளும ஆவாாகளென
பது எனது எணணம' எனறு சொனனுன

பீமஸேனன ஸாபபததினுடைய உடலினுல நனருக இறுக
கபபடடவனுகி அபபொழுது இவவணணம மிகப புலமபினுன,
கைகால அசைபபதறகுச சகதியறறவனுமானுன குநதீபுததிர
ரான யுதிஷடிரரோ, அனிஷடததைத தெரிவிககினற கோரமான
உதபாதஙகளை நனருகச சிநதிககினறவரும நலல நிலைதபபின புததி
யுளளவருமானா எரிசசலுடன கூடின திசையில குளளநரி
யானது அவருடைய ஆஶ்ரமததிறகுத தெனபுறததில நினறு
கொணடு அதிக பயமுளளதாகிப பயஙகரமும அமஙகள
கரமுமான சததததுடன ஊளையிடடது ஒரு சிறகும
ஒரு கணணும ஒரு காலுமுளளதும கோரமான காடசியுளளதும
பிரகாசமிலலாததுமான விசசுளி எனகிற பக்ஷியானது சூரிய
னுககு எதிரில ரகததததைக ககுகினறதாகக காணபபடடது
வறணடதும அதிவேகமுளளதும பாறகறகளை அடிததது வருகின

றதுமான காற்றும்-வீசியது மிருகங்கள் பறவைகள் ஆகி
இவற்றின் சத்தங்களினாலும் அமங்களகரமாக இருந்தன
கறுத்த காக்கையானது பின்புறத்தில் இருந்துகொண்டு, 'செல்
செல்' என்று கரைந்தது அப்படியே, இவருடைய வலக்கையு
அடிக்கடி துடித்தது. இவருடைய மனமும் இடக்காலும் சோ
வை அடைந்தன அனிஷ்டமான இடக்கண் துடித்தலும் ஏற்ப
டது பாரதரே! மேதாவியான தர்மராஜரும் பெரும்பயமடைந்
தாக ஸந்தேகித்துத் திரௌபதியைப் பார்த்து, 'பீமன் எங்கே
என்று கேட்டார் பாஞ்சாலியானவள், பீமஸேனன் நெடுநே
ரத்திற்கு முந்தியே (வெளியே) சென்றதாக அவருக்குச் சொ
ளுள் மஹாபாகுபலமுள்ள அந்தத் தர்மராஜா தௌம்யரோடு
கூடியவராகப் புறப்பட்டார் தனஞ்சயனைப் பார்த்து, 'த்ரௌ
பதியின் ரக்ஷணமானது உன்னால் செய்யப்படத்தக்கது' என்று
சொன்னார் நகுலனையும் ஸஹதேவனையும் பிராம்மணர்களைப்
பாதுகாக்கும்படி கட்டளையிட்டார் குந்தீபுத்ரரும் பிரபுவுமான
அந்தத் தர்மராஜா அந்த ஆஶ்ரமத்திலிருந்தே பீமஸேனனுடைய
காலடியை உற்றுப்பார்த்துக்கொண்டு பெருங்காட்டில் அவனைத்
தேடினார் அந்த யுதிஷ்டிரர், கீழ்த்திசையை அடைந்து பெரிய
கஜயூதபதிகளையும் பீமனுடைய காலடிகளால் பூமி எங்கும் அடை
யாளமிடப்பட்டிருக்கிறதையும் கண்டார் பிறகு, அரசா, வனத்
தில் கொன்றுதள்ளப்பட்டிருக்கிற ஆயிரக்கணக்கான மிருகங்களை
யும் நூற்றுக்கணக்கான சிங்கங்களையும் மிருகங்களுக்காக ஓடுகின்ற
வனும் காற்றின் வேகம்போன்ற வேகமுள்ளவனும் வீரனுமான
அந்தப் பீமஸேனனுடைய தொடையினால் உண்டுபண்ணப்பட்ட
காற்றினால் முறிக்கப்பட்டு வழியில் நிலைகுலைந்து கிடக்கின்ற மரங்
களையும் கண்டு அவனுடைய வழியில் சென்றார் அந்த யுதிஷ்டி
ரர், அப்பொழுது அந்த அடையாளங்களால் சென்று, வறள்காற்று
மிகுந்ததும் இலைகளில்லாத மரங்களால் நெருங்கியதும் உவர்நில
முள்ளதும் ஜலமில்லாததும் முண்மரங்களால் அடர்ந்ததுமான ஓர்
இடத்தில் கற்களாலும் மொட்டை மரங்களாலும் சிறிய மரங்களா
லும் எல்லாப் பக்கங்களிலும் வியாபிக்கப்பட்டதும் செல்லுதற்கு
மிக அரியதும் மேடுபள்ளங்கள் மிகுந்ததுமான மலையின் குகையில்
பெரும்பாம்பினால் பிடிக்கப்பட்டு அசைவற்றிருக்கிற தம்பியான
பீமனை அப்பொழுது கண்டார்

நூறறெணபததிரணடாவது அதயாயம்.

ஆஜகரபாவம் (தொடர்ச்சி)

(யுதிஷ்டிரருக்கும் மலைப்பாம்புக்கும் ஸம்வாதம்)

சிறநத புததியுளள யுதிஷடிரா ஸாபபததின உடலினால
றபபடடிருககிற அநதப பிரியமான தமபியைஅடைநது, 'குநதி
பத தாயாராக உடையவனே! நீ இநத ஆபததை எவவாறு
டைநதாய? மலைபோலப பருதத உடலுடனகூடின இநதப
ரனக ஸரேஷடன யார?" எனறும இநத வசனததைச சொன
ா ஸகோதரனுன அநதப பீமஸேனன தமையனாரான தாம
ஜரைப பாாதது, 'அணணா! பகஷிப்பதறகாக எனனைபபிடித
ககொணடிருககிறதும ஸாபபமபோலிருபபதும அதிக பல
ளளதுமான இநதப பிராணியானது நகுஷன எனகிற ராஜரிஷி'
னறு தனனைப பிடிததது முதலான அநதச செயகைகளைத
தயும கூறினன

யுதிஷடிரா, ஸாபபததைப பாாதது, 'ஆயுஷமானே! அளவு
டநதவலலமையுளள எனனுடைய இநத ப்ராதாவை விடடுவிடு
ம உனககுப பசியைப போககககூடிய வேறு ஆகாரததைக
ாடுபபோம' எனறு சொனனா ஸாபபம, 'என வாயில வநது
ழநதிருககிற இநத ராஜபுததிரன எனனால ஆகாரமாக அடையப
டடான நீ போகலாம இநத இடததில நீ இருககககூடாது இருந
ால,நாளை ததினம எனககு நீயும ஆகாரமாகிவிடுவாய. அதிகபாகு
லமுளளவனே! இது எனனுடைய விரதம எவன நான இருககு
டததை அடைவனோ அவன எனககு ஆகாரமாகவேணடும அப
னே! நீயும எனனுடைய இருபபிடததிலவநது சோநதுவிடடாய
நடுநகாலம கழிதது எனனால உனனுடைய இநததமபி இப்பொ
து ஆகாரமாக அடையபபடடான நான இவனைவிடமாடடேன
வறொனறையும விருமபவுமாடடேன' எனறு சொலலிறறு

யுதிஷடிரா, 'ஸாபபமே! நீ தேவனா? அலலது, அஸுரனா?
லலது, ஸாபபமா? உணமையான வசனததைச சொல யுதிஷ
ரன உனனைக கேடகிறான ஸாபபமே! பீமஸேனன உனனால
தறகாகப பிடிககபபடடான? ஸாபபமே! எதை ஆஹாரமாகக
காணடால, அலலது, எதை அறிநதால உனககு பரீதியுணடா
ம? நான உனககு எநத ஆஹாரததைக கொடுபபேன? எபபடி

நீ இவனை விடுவாய்?' என்று வினவின்றா ஸாபபம, 'தோஷமில
தவனே ! அரசே ! நான பிரஸித்திபெற்றவனும சந்திரனிலிருந
ஐந்தாமவனும ஆயுவின மைந்தனும உன்குலத்தில பு
தினவனுமான நகுஷன என்கிற அரசனாக இருந்தேன யாகங
ளாலும தவத்தினாலும வேதாத்தியயனத்தினாலும இந்திரிய நி
கிரஹத்தினாலும விக்கிரமத்தினாலும யான மூவுலகங்களுடைய ஆ
சியையும கவலையற்று அடைந்தேன அந்த ஐஶ்வாயத்தை
பெற்றதனால அப்பொழுது காவமானது என்னை வந்தணுகிய
ஆயிரம பிராமமணாகள என பல்லக்கைத் தூக்கினாகள பிற
நான ஐஶ்வாயமத்ததால இறுமாப்படைந்து பிராமமணாக
அவமதித்து அகஸ்தியரால இந்தநிலைமையை அடைவிக்கப்பட்டே
னென்று எனக்கு நினைவிருக்கிறது. அரசனே ! 1 பாணடவ
மஹாத்மாவான அந்த அகஸ்தியருடைய அனுக்கிரஹத்தி
லேயே பிரஜ்ஞை இதுவரையும என்னை விடவில்லை. பகலினுடை
ஆறுவது பாகத்தில உன்னுடைய இளைய ஸகோதரன என
ஆஹாரமாக அடையப்பட்டான நான இவனை விடப்போகி
றிலலை மற்றொன்றையும நான விரும்பவில்லை என்றால இ
பொழுது கேட்கப்படுகிற வினாக்களுக்கு விடைகூறுவாயாகி
அதற்குப பிறகு உன்னுடைய பிராதாவான பீமஸேனனை வி
வேன' என்று சொல்லியது

யுதிஷ்டிரா, 'ஸாபபமே ! உனனிஷ்டப்படி வினவுவாயா
ஸாபபமே ! உனக்குப பிரீதியை உணடுபணணுவதற்கு நா
சக்தியுள்ளவனாக இருந்தால, உன கேளவிகளுக்கு மறுமொ
உரைப்பேன இவ்வுலகில பிராமமணனால எது அறியத்தக்கதோ
அதை நீ முழுமையும அறிகிறாய ஸாபபராஜனே ! ஆகையா
உன வசனத்தைக் கேட்டு உனக்கு மறுமொழி உரைப்பேன
என்று சொன்னா ஸாபபம, 'வேந்தே ! எவன பிராமம
னாகிறான? யுதிஷ்டிர ! எது அறியத்தக்கது? சொல உன்னுடை
வாக்கியங்களால உன்னை அதிகபுத்திசாலி என்று ஊகிக்கிறே
என்று சொல்லியது

யுதிஷ்டிரா, 'நாகேந்திர ! எவனிடத்தில உணமை, கொடை
பொறுமை, நலலொழுக்கம, இரக்கம, தவம, கருணை இவைக
காணப்படுகின்றனவோ அவன பிராமமணனென்று கருதப்ப

1 வேறு பாடம்

ிருன ஸாபபமே! எது விசேஷஙகளிலலாததாயும தேசததா
லும காலததாலும வஸதுககளாலும அளவிட முடியாததாயும
துகக மிலலாததாயும ஸுக மிலலாததாயும இருககிறதோ,
துகணட ஏகரஸமாக இருககிற எநத வஸதுவினிடததில
சென்று மனிதாகள மீணடு ஸமஸாரததை அடைகிறதிலலையோ
அது அறியததககது நீ இனனும எதைச சொலல விருமபு
கிருய?' எனறு சொனனா ஸாபபம, 'யுதிஷடிர! பிர
மாணமும ஸதயமும வேதமும நானகு வாணததாாகளுககும
ஹிதமாயிருககினறன ஸூததிராகளிடததிலும உணமையும
கொடையும கோபமினமையும மன இளககமும அஹிமஸையும
ருணையும இருககினறன அரசே! இவவுலகில துககமிலலாததும
ஸுகமிலலாததுமான எது அறியததககதெனறு சொலலபபட
டதோ ஸுகம துககம இரணடினனும விடபபடட அவவாருன
அறியததகக வேறு வஸதுவானது இருககிறதெனறு நான
காணவிலலை' எனறு சொலலிறறு

யுதிஷடிரா, 'ஸூததிரனிடததில எநத அடையாளமிருக
கிறதோ அது பிராமமணனிடததிலிலலை ஸூததிரஜாதியில பிறந
ததனல ஸூததிரன ஸூததிரனுகான பிராமமணஜாதியில பிறந
ததனல பிராமமணனும பிராமமணனுகான ஸாபபமே! எவ
னிடததில இநதச சமதமாதிகுணஙகள காணபபடுகினறனவோ
அவன பிராமமணனுக எணணபபடுகிருன ஸாபபமே! எவ
னிடததில இநதச சமதமாதிகுணஙகளிலலையோ அவனைச ஸூதர
னனறு குறிககவேணடும ஸாபபமே! அறியததககதிலலையென
யும ஸுகதுககஙகளால விடுபபடட ஸதானமானது இநத
டததைககாடடிலும வேறிடததில இலலை எனறும எது
னனல கூறபபடடதோ இநத உனனபிபராயம இவவணணமே
ஸுகம துககம இரணடினனும விடுபபடடிருககிற ஸதானம இலலை
அவவாறு சீதவஸதுவின நடுவில உஷணமும உஷணவஸதுவின
நடுவில சீதமும இராவோ அவவாறே ஸுகமுளளவஸதுவில
துககமும துககமுளளவஸதுவில ஸுகமும இரா இவவாருன
பிராகிருத) ஸுகதுககஙகளாலவிடுபபடட (ஆனநதமயமான)
ஸதானம ஒரிடததிலிருககிறது இது எனது எணணம ஸாப
பமே! நீ எபபடி எணணுகிருயோ?' எனறு கூறினா. ஸாபபம,
அரசே! ஆயுஷமானே! உனனல ஒழுககததால ஒருவன பராம
ணனெனறு சொலலபபடுவானேயாகில அபபொழுது பிராம

மனுஷ்யனுக்குரிய செய்கை இல்லாதவரையில் ஜாதி பயனற்றத்
என்று சொல்லிற்று

யுதிஷ்டிரர், 'மகா ஸர்ப்பமே! பேரறிவாளனே! இந்
மனித ஜாதியில் இப்பொழுது எல்லாப் புருஷர்களும் எல்ல
ஸ்தரீகளிடமும் குழந்தைகளை உண்டுபண்ணுகிறார்கள் ஆன
யால், எல்லாவர்ணங்களும் கலந்துபோவதால் ஜாதியானது எ
வித்ததாலும் பரீக்ஷிக்கத்தக்காததென்பது என்னுடைய எண்ண
மனிதர்களுக்கு வாக்கும் ஆண்பெண்களின் சேர்க்கையும் பிற
பும் இறப்பும் ஸமமானவை 'நீங்கள் பிராம்மணர்களாயிருக்க
றோமோ அப்பிராம்மணர்களாயிருக்கிறோமோ எப்படியிருந்தாலு
யாகஞ்செய்கிறோம்' என்கிற பொருளுள்ள (யேயஜாமஹே என்கிற
வேதவாக்யமும் (ஜாதி பிறப்பினால் நிச்சயிக்கத்தக்கதன்று) எ
னும் விஷயத்தில் பிரமாணம் ஆகையால், தத்துவத்தைக் கண்
றிந்தவர்கள் ஆசாரமே (இந்தவிஷயத்தில்) முக்யமாகக் கருதப்ப
டதென்று அறிகிறார்கள் தொப்புள்கொடி அறுப்பதற்குமுன்ன
புருஷனுக்கு ஜாதகாம ஸம்ஸ்காரமானது விதிக்கப்படுகிறத
அப்படியே, இருபிறப்புடையவர்களான மூன்றுவர்ணத்தார்களு
க்கும் முறையே உபநயனம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது அந்
உபநயன ஸம்ஸ்காரத்தில் இவனுக்கு ஸாவித்ரி மாதாவாகிறாள்
ஆசார்யன் பிதாவாகச் சொல்லப்படுகிறான் பிராம்மணன் வேத
தோடுகூடுகிறவரையில் செய்கையினால் சூத்ரனுக்கொப்பானவன்
இப்படிப்பட்ட அந்த ஸம்சயத்தில் ஸ்வாயம்புவமனுவானவர்
'வைதிக ஸம்ஸ்காரமில்லாவிட்டால் மூன்று வர்ணத்தார்களும் சூ
ரர்களுக்கு ஸமானர்களாவார்கள்' என்று இவ்வண்ணம் கூறி இரு
கிறார் ஸர்ப்பராஜனே! ஸம்ஸ்காரமில்லாத விஷயத்தில் வர்ண
ஸாங்கர்யமே முக்யகாரணமென்று காணப்பட்டிருக்கிறது ஸர்ப்ப
ராஜனே! மகாஸர்ப்பமே! எவனிடத்தில் இக்காலத்தில் வைதிக
ஸம்ஸ்காரத்துடன் கூடின நல்லாசாரமிருக்கிறதாக எண்ணப்ப
கிறதோ அவனையே பிராம்மணனாக முன்னே சொல்லியிருக்க
றேன்' என்று கூறினார் ஸர்ப்பம், 'யுதிஷ்டிர! அறியவேண்டியதை
அறிந்திருக்கிற உன்னுடைய வாக்கியமானது கேட்கப்பட்டது
நான் உன்னுடைய பிராதாவான பீமஸேனனை ஏன் பக்ஷிப்பேன்?'
என்று கூறியது

நூறறெணபததுமூனருவது அதயாயம்.

ஆஜகரபாவம். (தொடர்ச்சி.)

(தன் வினுக்களுக்கு உத்தாமளித்ததனல் மகிழ்ந்தவனும் மலைப் பாம்பு வடிவத்துடனிருப்பவனுமான நகுஷன் தனக்கு அவ்வு ருவம்வாக் காரணத்தை யுதிஷ்டிாருக்குக் கூறிப் பீமனை விட்டுவிட்டு மீண்டு ஸ்வர்க்கம் சென்றது)

யுதிஷ்டிரா, 'இபபடிபபட்ட நீ உலகததில வேதஙகள வேதாங ஙகள இவறறின கரையை அடைநதவன எநதக காமாவைச சயதவனுககு அதனிலும சிறநததிலலாத கதியானது ஏறபடும? சால' எனறு வினவ, ஸாபபம, 'பாரத! பாததிரததில கொடுத ம இனியவை கூறியும உணமையைப பேசியும அஹிமசையில றுதலுள்ள மனிதன ஸவாககததை அடைவானெனபது என டைய நிசசயம' எனறு சொலலிறறு

யுதிஷ்டிரா, 'ஸாபபமே! தானததைககாட்டிலும ஸதயமா, தயததைககாட்டிலும தானமா எது பெரியதெனறு காணபபடு றது? அஹிமஸை இனசொல இரணடனுள எது பெரிது? எது றிது? சொலலுவாயாக' எனறு வினவ, ஸாபபம, 'தானம ஸதயம அஹிமஸை இனசொல இவைகளுள பயனுல பெருமை ம சிறுமையும காணபபடுகினறன சில ஸமயததில தானம சயவதைககாட்டிலும ஸததியமே மேலாகிறது ராஜேநதிர! சில மயததில ஸததியவாககியததைககாட்டிலும தானமே மேலாகி து பெரிய விறபிடிததவனே! அரசே! இவவணணமே, சிலசம ம இனசொறகூறுவதைககாட்டிலும அஹிமஸையானது பெரி ாகக காணபபடுகிறது சிலவேளை அநத அஹிமசையைககாட டிலும இனசொல பெரிதென விருமபபபடுகிறது வேநதே! வவாறு, இவறறின இநதபபெருமை சிறுமைகள பயனைபபொறுத வை? இனனும வேறு கேடக விருமபியதைச சொல நான றுமொழியுரைபபேன' எனறு சொலலிறறு

யுதிஷ்டிரா, 'ஸாபபமே! சரீரததை விடடவனுககு ஸவாக ததில கதியும காமஙகளுடைய பலன அழியாமலிருபபதும ஷயானுபவமும எபபடி காணபபடும? எனககுத தெளிவாகச சால' எனறு வினவ, ஸாபபம, 'அரசனே! தனனுடைய காமங

1 பொருள இரட்டிததலால் ஒரு சொல விடபட்டது.

களால் உண்டாகிற கதிகள் மனிதனுக்குப் பிறப்பது, ஸ்வர்க்கத்தி வஸிப்பது, திர்யக்ஜாதியில் பிறப்பது என்ன மூன்றுவிதமாக காணப்பட்டிருக்கின்றன அவைகளுள், அஹிம்ஸையுடன்கூடி அநாதியான தானம் முதலிய காரணங்களால் (தேஹியானவ மானிட உலகத்தினின்று ஸ்வர்க்கத்தை அடைகிறான் ராஜே திரனே! (இவற்றுக்கு) மாறுபட்ட காரணங்களால் மனிதனுக்கு அப்படியே விலங்காகவும் பிறக்கிறான் ஐயா! விலங்குப்பிறவியி விசேஷத்தைச் சொல்லுவேன் காமக்ரோதங்களுடன்கூடி வனும் ஹிம்ஸையுடனும் பேராசையுடனும்கூடினவனுமான ம தன் மானிடப்பிறவியிலிருந்து தவறி விலங்குஜாதியில் பிற கிறான் மனிதப்பிறப்புக்காக விலங்குஜாதியிலிருந்து வேறுபா (=உயர்தல்) வேதத்தில் விதிக்கப்படுகிறது யாகங்களில் உ யோகிக்கப்படுகிற கோ முதலியவற்றுக்கும் குதிரைகளுக்கு (அந்த விலங்குப்பிறவிகளிலிருந்தே) தேவனுதலும் காணப் கிறது ஐயனே! இருவினைகளுள்ள அப்படிப்பட்ட இந்த ஜீவ (பிறப்பிறப்புக்களாகிய) இந்தக் கதிகளை அடைகிறான் இ வினைகளில்லாத பிரம்மமன்ன நித்யமான பிரம்மத்தினிடம் ஆ மாவைக் கலக்கச்செய்கிறான் தேகாபிமானியான ஜீவாத்மாவா வன் அத்ருஷ்டத்தால் கவரப்பட்டுப் பிறந்து பிறந்து ஸுகத்தி விருப்பமுள்ளவனாகித் தேகஸம்பந்தத்தாலுண்டான பலனை அ பவிக்கிறான் பயனில் பற்றில்லாதவன் பிராணிகளுக்கு அறிகுறி ளான ஜனனம் மரணம் முதலியவைகளைத் தோஷங்களாகப் பார் கிறான்' என்று சொல்லியது

யுதிஷ்டிரர், 'ஸாப்யமே! சப்தம், ஸ்பர்சம், ரூபம், ரஸம், க தம் ஆகிய இவைகள் அறியப்படும் ஸமயத்தில், அறிகிற ஜீவனு கும் அறியப்படுகிற அந்தவிஷயங்களுக்கும் ஆதாரத்தை ஒருவழிப் பட்ட மனத்துடன் உள்ளபடி கூறுவாயாக அதிக புத்தியுள் வனே! நீ ஏன் விஷயங்களை ஒரே ஸமயத்தில் அறிகிறதில்லை ப னங்களுள் மிகச் சிறந்தவனே! கேட்கப்பட்ட இவையனைத்தையு சொல்லுவாயாக' என்று வினவ, ஸாப்யம், 'ஆயுஷ்மானே ஸுகம் துக்கம் முதலிய குணங்களுக்கு ஆதாரமாயிருக்கிற ஆத வஸ்துவானது தேஹரூபமான உபாதியுடன் கூடியதாகவும் க ணங்களால் அடையப்பட்டதாகவுமிருந்துகொண்டு தன் வினை ளுக்குத் தக்கபடி போகங்களை அனுபவிக்கிறது பரதஸ்ரேஷ் டனே! அந்த ஆத்மாவின் போகங்களுக்கு ஆதாரமான இந்த

தஹததில ஞானமும புததியும மனமும கரணங்களென்று என
டததிலிருந்து தெரிந்துகொள ஐயனே! ஜீவன விஷயங்களை
றிவதற்கு ஸாதனமான இந்திரியங்களில நிலைபெறறிருககிற
னததின வழியாயத தேகததினின்று வெளிபபுறபபட்டு,
றையே, இந்த விஷயங்களை அடைகிறுன புருஷஸ்ரேஷ்டனே!
வனுககு அந்த விஷயததை அறியவேண்டியபொழுது, மனமா
து புததியினுல வேலையுடன கூடியதாகச் செயயப்படுகிறது
தலால, இந்த ஜீவனுககு இந்தச் சரீரததில ஒரே ஸமயததில
லலா விஷயங்களுடைய அறிவும பெர்ருந்துகிறதில்லை புரு
ஷாததமனே! அந்த ஜீவாதமாவானவன புருவங்களுடைய மத
யததை அடைந்திருககிறுன ரூபம முதலிய குணங்களுடன
டின பலவித வஸதுககளை அறியவேண்டியபொழுது உயாந
தும தாழ்ந்ததுமான புததியை ஏவுகிறுன ராஜஸ்ரேஷ்ட
ன! புததியுண்டானதற்கு அடுதத க்ஷண்ததில ஸாக்ஷிரூபமாக
யாகிகளால காணபபடுகிற ஞானமதான ஆதமாவைப பிரகாசப
டுததுகின்ற ஸவயமபிரகாச ஞானம' என்று சொல்லிறறு

யுதிஷ்டிரா, 'மனமபுததி இவற்றின சிறந்த லக்ஷணததை
னககுச் சொல இது அததியாதம சாஸதிரததை அறிந்தவா
ளுககுச் சிறந்த காரியமாக விதிககபபடுகிறது' என்று வினவ,
ாபபம, 'புததியானது ஆதமாவோடு மிகவும ஒற்றுமையை
டைந்து விஷயங்களில தாண்டிச் செலலுதலால, ஆதமாவை
சபபடுததுகிறது அந்தப் புததியானது அந்த ஆதமாவைச
ார்ந்திருபபதாக அறியததககது அந்தபபுததி தன ஸவரூபம
லிததிபபதனபொருட்டு அதிஷ்டானமாக ஆதமாவை விருமபு
றதாகும புததியானது விஷயேந்திரியங்களுடைய ஸமபந்த
பமான காரியததால உண்டாகிறது மனமோ முந்தியே நிலை
பெறறிருககிற காரணவஸதுவாயிருககிறதன்றே? புததியை
னததுககுக குணமாகச் சொல்லியிருபபதால, மனமானது அந்
ப புததியைக குணமாகவுடைய தாமியாக இருககிறது ஐயனே!
னம புததி இவவிரண்டிறகும பேதததைத துலககிககாட்டுகிற
க்ஷணம இது இந்த விஷயததில நீயும விசேஷமான அறிவுடை
வன நீ எவவாறுக நினைககிறுய?' என்றுசொல்லியது

யுதிஷ்டிரா, 'புததியுடையவாகளுள் சிறந்தவனே! மங்கள
ரமான உன்னுடைய இந்தப புததியானது அறபுதமாக இருக
றது. நகுஷா! அறியததககது உன்னுல அறியபபட்டிருககிறது.

என கேட்கிருய? இவவாறு அறபுதமான காமஙகளுடனகூடி
வனும எலலாமறிநதவனும ஸவாககததில வஸிபபவனுமா
உனனை எவவாறு மோஹம வநதடைநதது? இநத விஷயததி
எனககுப பெரிய ஸமசயம?" எனறு வினவினா ஸாபப
'ஐஸவாயமானது மனிதனை நலல விவேகமுளளவனும சூர
மாயிருநதாலும மயககச செயகிறது ஸ்வாககததிலிருபபவரை
வரும (பினவருவதை) அறிகிறதிலலை எனபது எனனுடை
எணணம யுதிஷடிரா! அபபடிபபடட நான ஐஸவாயததி
லுணடான புததிமயககததால மதததால கவரபபடடவ
(ஸவாககததினினறு) கீழே விழுநதேன மீணடும அறிவடைந
நான உனககு அறிவிககிறேன மஹாராஜனே! பகைவ
வாடடுபவனே! உனனல் எனனுடைய காாயம செயயபபட
விடடது மிகக் கஷடததைத் உணடுபணணிககொணடிருநத எ
னுடைய சாபமானது ஸாதுவான் உனனுடன ஸமபாஷிததத
நாசம அடைநதது நான முறகாலததில ஆகாயததில திவ்
விமானததினல ஸஞசரிப்பவனும அகஙகாரததினல மதமுள
வனுமாகி வேறெருவனையும மதிககவிலலை மூவுலகஙகளிலு
வாஸமசெயகினற பிரமமரிஷிகள, தேவாகள, கநதாவாகள
யகஷாகள, ராகஷஸாகள, பனனகாகளாகிய அனைவரும என
குக [1] கபபஙகளைக கொடுததாாகள பூமிக்கதிபதியே! க
ணல எநதப பிராணியைப பாாககிறேனே அநதப பிராணி
னுடைய வலலமையை விரைவில கவாகிறேன எனது பா
வையின பலம அபபடிபபடடதனறே? அரசே! ஆயிரம பிரம
ரிஷிகள என பலலககைத தூககினாாகள அநத அநீதியானத
எனனை ஸமபததினினறு நழுவும்படி செயதுவிடடது அந
ஸமயததில பலலககுத தூககுகினற அகஸதிய மஹரிஷியானவ
(எனனல) காலால் தொடடபபடடாா அதனல உணடான
கோபததினல அகஸதியரால, 'நீ ஸாபபமாகி நாசமடை' என
சொலலபபடடேன பிறகு, அநதச சிறநத விமானததினின
நழுவி (மனித)லகஷணஙகளபோயக கீழே விழுகினற நான எனனை
பாமபாகித் தலைகீழே விழுபவனுகத தெரிநதுகொணடேன நா
அநதப பிராமமணரை, 'பகவானே! தவறுதலால புததிமயஙகி
எனனைப பொறுககககடவீா சாபததிறகு முடிவேறபடவேண
டும' எனறு வேணடினேன பிறகு, அநத அகஸதியா கீழே விழு

1 வேறு பாடம

ன்ற என்னைக் கருணையுடன் நோக்கி, 'தாமராஜனான யுதிஷ்டிரன
பத்தினின்று உன்னை விடுவிப்பான அரசனே! மஹாராஜ
ன! அப்படிப்பட்ட அகங்காரத்திற்கும் பலத்துக்கும் பயனு
து க்ஷீணித்தபிறகு புண்யபலனை அடைவாய்' என்னும் இதனைச
சானனா பிறகு, அந்தத் தவத்தினுடைய வலிமையைக் கண்டு
னக்கு ஆச்சாயமுண்டாயிற்று அதனால், உன்னைப் பிரமமத
தைப்பற்றியும் பிராமமணத்தன்மையைப்பற்றியும் வினவினேன
ரசே! சாதுக்களுக்கு ஸத்தியம், தமம், தவம், யோகம், அஹிம
ஸ, ஞானத்திலேயே எப்பொழுதும் நிலைபெற்றிருத்தல் ஆகிய
வைகள் (நற்கதிக்கு) ஸாதனங்கள் ஜாதியும் குலமும் ஸாதகங்க
ாகா நீண்ட கைகளுள்ளவனே! உன பிராதாவான இந்தப
மன க்ஷேமமுள்ளவனாகவே என்னால் விடப்பட்டான மஹா
ரஜனே! உனக்கு க்ஷேமமுண்டாகட்டும் நான் மீண்டும் ஸ்வாக
ம செல்வேன புருஷஶ்ரேஷ்டனே! அப்படிப்பட்ட நற்காலமும்
தோ வந்துவிட்டது பார்த்த! இந்தக் காரணத்தினால [1] அப
டிப்பட்ட பெரிய காரியம் உன்னால் என விஷயத்தில் செய்யப
ட்டது' என்று கூறியது பிறகு, அந்த முகூர்த்தத்தில், இஷ்டப
டி செல்லுகிற அப்படிப்பட்ட உத்தமம விமானமானது
திவேகத்துடன அவ்விடம வந்தது அந்த நகுஷ மஹாராஜன
வவாறு சொல்லிவிட்டு, அந்த மலைப்பாம்புடலைவிட்டுத் திவ்ய-
ரீரத்தைப்பெற்று ஸ்வாக்கத்தைக் குறித்தே சென்றான
மாத்மாவும ஸ்ரீமானுமான யுதிஷ்டிரரும பிராதாவான
மனோடு சோந்து தௌமயரோடு மீண்டும் ஆஶ்ரமத்துக்கு
ந்தார பிறகு, தாமராஜரான யுதிஷ்டிரா, அவை அனைத்தையும
ன்று சோந்திருக்கிற எல்லாப் பிராமமணாகளுக்கும உள்ளபடி-
சான்னா வேந்தே! அந்த எல்லாப் பிராமமணாகளும இவ
டைய அந்த மூன்று பிராதாக்களும கீர்த்தியுள்ளவளான பாஞ
ாலியும அதனைக்கேட்டு மிக வெட்கினவாகளானாகள பிராம
ணஶ்ரேஷ்டாகளான அவாகளனைவரும பாண்டவாகளுடைய
ஹிதத்தைச்செய்வதிலுள்ள விருப்பத்தினால பீமனைப பாாத்து
வனுடைய முரட்டுத்தனத்தைப்பற்றி நிந்தித்து, 'இனி இவ்வாறு
செய்யவேண்டாம' என்று சொன்னாாகள பாண்டவாகளோ,
யத்தினின்று விடுபட்டிருக்கிற மிக்க பலசாலியான பீமனைப்

---

[1] இரட்டித்தலால ஒருசொல விடப்பட்டது

பார்த்துக் களிப்படைந்தார்கள், ஆனந்தத்துடன் ஸுகமா
வஸித்தார்கள்

ஆஜகரபர்வம் முற்றிற்று

நூற்றெண்பத்துநான்காவது அத்யாயம்
மார்க்கண்டேயஸமாஸ்யாபர்வம்.

(வர்ஷருது சரத்ருதுக்களின் வர்ணனையும், யுதிஷ்டிரர் முதலியவர்கள் த்வைதவனத்தினின்று மறுமடியும் காம்யகவனம் வந்ததும்)

அந்த இடத்திலேயே வஸித்துக்கொண்டிருக்கிற பாண்ட
வர்களுக்கு எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் ஸுகத்தையுண்டுபண்ணுகி
தும் கோடைக்கு முடிவைச் செய்வதுமான மாரிக்காலமானது
வந்தது பெருமுழக்கமுள்ளவைகளும் ஆகாயத்தையும் திசைக
யும் மூடுகின்றவைகளும் கறுத்திருப்பவைகளும் மாரிக்காலத்தி
மண்டபங்கள்போலிருப்பவைகளும் ஸூர்யனுடைய ஒளிக்கூட
டங்களை விலக்கினவைகளும் மின்னற்கூட்டங்களின் ஒளியுடன்
கூடியவைகளுமான மேகங்கள், அப்பொழுது, நூறுநூறாகவும் ஆயி
ரமாயிரமாகவும் இரவுபகலாக விடாமல் மழை சொரிந்தன பூமி
யானது, புற்கள் நன்கு முளைத்ததும் மதங்கொண்டிருக்கிற காட்
டுகளும் ஸர்ப்பங்களுமுள்ளதும் ஜலத்தால் நனைக்கப்பட்டது
புகைபோன்ற புழுதிக்கூட்டங்கள் தணிந்ததுமாயிற்று ஜலத்தி
னால் எல்லாம் மறைக்கப்பட்டிருக்கும் தருணத்தில், ஸமதரையோ
மேடுபள்ளமோ நதிகளோ தாவரங்களோ ஒன்றும் அறியப்படவி
ல்லை மாரிக்காலத்தில் கலங்கின தண்ணீரையுடையவைகளும்
அதிகவேகமுள்ளவைகளும் சீறுகின்ற ஸர்ப்பங்கள்போல விரை
வாகச் செல்லுகின்றவைகளுமான நதிகள் காடுகளை விளங்கச்
செய்தன வனங்களில் மழைகளால் அடிக்கப்படுகின்றவைகளும்
வீரிடுகின்றவைகளுமான பன்றிகள் மான்கள் பறவைகள் இவை
களுடைய பலவித ஒலிகள் கேட்கப்பட்டன சாதகங்களும் ஆண்
குயிலின் கூட்டங்களும் மயில்களும் கொழுத்த தவளைகளும்
மதங்கொண்டு எல்லாப்பக்கங்களிலும் சஞ்சரித்தன மலையைச்
சார்ந்த உலர்ந்த இடங்களில் ஸஞ்சரிக்கின்ற அந்தப் பாண்டவர்
களுக்கு, அப்பொழுது பலவிதமான தோற்றமுள்ளதும் மேகங்
களின் முழக்கமுள்ளதுமான மாரிக்காலமானது இனிதாகச் செ

ந்து அனறிலகளாலும அனனஙகளாலும ரமயியதும புறகள மிக முளேததிருககிற காடுகளும மலேசசரிவுகளுமுளளதும ஜலம தெளிநத நதிகளுளளதுமான சரதகாலமானது மிகக மகிழசசியை டணடுபணணுகிறதாயிறறு அநத மஹாதமாககளுககு ஆகாசமும நக்ஷததிரஙகளும மாசறறிருபபதும, மிருகஙகளும பறவைகளும ரமயியதுமான சரதகாலமானது மஙகளகரமாயிறறு இரவுகள புழுதிதணிநதவைகளும மேகததினுல குளிாநதவைகளும கிரஹஙக ளாலும நக்ஷததிரஙகளுடைய கூடடஙகளாலும சநதிரனுலும பிர காசிககிறவைகளுமாகக காணபபடடன அவாகள குளிாநத லததையுடைய மஙகளகரமான நதிகளேயும அலலிகளாலும தாமரைகளாலும நனகு அலஙகரிககபபடட ஓடைகளேயும கண டாாகள ஆகாசமபோலத தெளிவான ஜலமுளளதும கரைகளில வஞசிமரஙகளடாநததும புணயதீாததஙகளுளளதுமான ஸரஸவதீ நதிககரையில ஸஞசரிககிற அநதப பாணடவாகளுககு ஸநதோஷ முணடாயிறறு உறுதியான விறபிடிதத அநத வீராகள தெளிநத ஜலமுளளதும மஙகளகரமானதும நிறைநதிருபபதுமான ஸரஸ வதிநதியைப பாாதது மகிழநதாாகள ஜனமேஜயரே! பாவஸநதி யில மிகக புணயமானதும சரதகாலததைசசாாநததுமான காாததிகைமாததததுப பூாணிமைராததிரியானது, அவாகள அவ விடததில வஸிககையிலேயே சென்றது பரதஸரேஷடரே! புணணியம செயதவாகளும அதிகமான ஸதவகுணமுடையவா களுமான ரிஷிகளோடுகூடிய பாணடவாகள எலலா வாகனஙகளி லும பாரமேறறினுாகள தௌமயரோடுகூடிய பாணடவாகள அநதக கிருஷ்ணபக்ஷதெதாடககததில ஸாரதிகளோடும சமையற காராகளோடும காமயகவனததை நோககிச சென்றாாகள

நூறறெணபததைநதாவது அதயாயம

மாாககண்டேயஸமாஸயாபாவம. (தொடர்ச்சி)

(பாண்டவர்கள் மீண்டும் காம்யக வனத்திற்கு வந்ததைக் கேட்ட கிருஷ்ணன் சத்யபாமையுடன் அங்கேவந்ததும், நாரதரும் மார்க்கண்டேயரும் வந்ததும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடைய தூண்டுதலால் மார்க்கண்டேயர் புராணகதைகளைச் சொல்லத் தொடங்கியதும்)

குருவமசததில பிறநதவரே! யுதிஷடிரரைத தலைவராகக கொணட பாணடவாகள காமயகவனததை அடைநது முனிவா

களின கூட்டஙகளால ஆதிதயம செயயபபெறறுத திரௌபதி
யுடன வீறறிருநதாாகள பிறகு, அஙகே நமபிககையுளளவா
ளாக வஸிககினற அநதபபாணடவாகளை அனேகம பிராமமண
கள அநத இடததில எலலாப பககஙகளிலும சூழநதிருநதாாகள
பிறகு, அாஜுனனுககு இனிய தோழரான ஒரு பிராமமணா பாண
டவாகளைப பாாதது, 'குருவமசததைதத தாஙகுபவாகளே! மிக
தோளவலிமையுளளவரும பிரபுவும பேரறிவாளருமான அபபடி
பட்ட வாஸுதேவா வரபபோகிறுா நீஙகள இஙகுவநதுவிட்டது
ஹரியான அவருககுத தெரியுமனறே? ஸ்ரீ கிருஷணன எபபொ
ழுதும உஙகளைப பாாபபதில விருபபமுளளவா, உஙகளுடைய
நனமையைத தேடிககொணடிருபபவா அனேக வாஷகால
ஜீவிபபவரும பெரிய விரதமுளளவரும வேதாததியயனததோடு
தவததோடுமகூடியவருமான மாாககணடேயா விரைவாக உங
களை வநதடைவாா' எனறு சொனனுா அநதப பிராமமண
அவவாறு சொலலிககொணடிருககுமபொழுதே, தோாளிகளுள்
சிறநதவரான கேசிவா சைபயம ஸுகரீவமெனகிற குதிரைகள
பூட்டின ரததேதோடு காணபபட்டாா தேவகீபுததிரா அநத
கௌரவசரேஷடாகளைப பாாகக விருமபி, இநதிரன இநதிராணி
யுடன சோநதுவருவதுபோல ஸதயபாமையுடன சோநது வ
தாா சிறநத புததியுளளவரான கிருஷணபகவான ரததததினின
இறஙகி விதிபபடி தாமராஜரையும பலசாலிகளுள சிறநதபீமனையு
மகிழசசியுடன வநதனமபணணினுா நகுல ஸஹதேவாகளா
நமஸகரிககபபட்டவராகித தௌமயரையும பூஜிததாா [1] அ
ஜுனனைத தழுவிககொணடு திரௌபதிககு இனசொல கூறினா
பகைவாகளை அழிபபவரான அநதத தாசாாஹா நெடுஙகால
கழிததுவநதவனும வீரனும நணபனுமான அாஜுனனைபபாாதது
அடிககடி கட்டிககொணடாா அபபடியே கிருஷணனுடைய அ
புளளமனைவியான ஸதயபாமையும பாணடவாகளுடைய அனபுள
மனைவியான திரௌபதியைத தழுவிககொணடாள பிறகு, அநத
பாணடவாகளனைவரும பாாயையுடனும புரோஹிதருடனுமகூடி
வாகளாகி, செநதாமரைககணணரைப பூஜிதது எலலாபபகக
களிலும சூழநதிருநதாாகள. கறறறிநதவரான கிருஷணனே
அஸுராகளை அழிததவனும குநதியின புதலவனுமான தன
சயனேடு சோநது, மஹாதமாவும பகவானும பூதபதியுமான

[1] வேறுபாடம.

க்ஷாத சிவபெருமான ஸ்வபரமமணயரோடு சோநது பிரகாசிப
ந்போலப பிரகாசிததார பிறகு, அாஜுனன கதனுககு மூத
ரான கிருஷணனிடம வனஙகளில நடநத எலலா விருததாந
ஙகளையும உளளபடி சொலலிவிட்டு, மறுபடியும, அவரிடததில
பதரையைபபறறியும அபபடியே அபிமனயுவைபபறறியும
னவினுன தசாாஹாகளுள சிறநதவரான கிருஷணனும
ளமயரையும திரௌபதியையும யுதிஷடிரரையும நகுல ஸஹ
வாகளையும பீமனையும பூாதது, 'உஙகளுடைய பாக்
விசேஷததால அாஜுனன அஸதிரஙகளில தோசசி
டநது ஸநதோஷததுடன க்ஷேமமாகவநதுசோநதான' என று
ானனுா அநத மதுஸூதனா, தககபடி பாாததாகளையும
ரௌபதியையும புரோஹிதரையும பூஜிதது யுதிஷடிராாஜரை
ரில புகழநதுகொணடு அவருடனகூட உடகாாநது, 'பாண
ரே! அரசரே! ராஜயலாபததைககாட்டிலும தாமம சிறநதது
றகுத தவததையே மூலமாகச சொலலுகிறாகள ஸதயததுட
ம உளளுமபுறமும ஒததிருததலுடனும ஸவதாமததை அனுஷ
கினற உமமால இநத உலகமும பரலோகமும ஜயிககபபட்டன.
காலததில பிரமமசாய விரதஙகளை அனுஷடிககினற உமமால
ததியயனததைச செயது, தனுாவேதம முழுவதையும நனகு
டைநது, க்ஷததிரியனுககுரிய தாமததினுல தனஙகளைததேடி,
ாதனமான யாகஙகளனைததும நனகுசெயயபபட்டன அரசரே!
ாமய தாமஙகளில உமககுப பறறுதலிலலை காமததினுல ஒனறை
நீா செயகிறதிலலை பொருளிலுளள பேராவலால தாமததை நீா
கிறதிலலை அநதப பிரபாவததால தாமராஜராக இருககிறீா
தீநதனரே! அரசரே! தேசஙகளையும தனஙகளையும போகங
ாயும அடைநதிருககிற உமககு, தானம, ஸதயம, தவம,
ாறுமை, சாநதி, இநதிரிய நிககிரஹம, மனேதைாயம இவைகளி
யே எபபொழுதும இபபடிபபட்ட சிறநதபறறுதலிருககிறது
ணடவரே! [1] உமமைககாட்டிலும வேறு எவன, குருஜாஙகல
சஙகள பகைவரால கவரபபட்டதையும ஸபையில திரௌ
பரவசமானதையும பாாததுககொணடு சாஸதிரததுககும

[1] 'குரு ஜாஙகலதேசதது ஜனஙகூட்டமானது ஸபையில திரௌ
பரவசமாயிருநததைப பாாததபொழுது உமமைககாட்டிலும
றெவன சாஸதிரததுககும வழககததுககும விலககான அநதக
ட்ட நடையைப பொறுபபான' எனபது வேறு பாடததின பொருள.

வழக்கத்துக்கும் விலக்கான அந்தக் கெட்டநடையைப் பொ
பானா? நீர் ஐயமின்றி எல்லா விருப்பங்களும் நிறைவேறி விரை
பிரஜைகளை நன்கு பரிபாலிக்கப்போகிறீர் உம்முடைய பிர
ஞையானது முடிக்கப்பட்டுவிட்டால், கௌரவர்களைச் [1] சிக்ஷி
தில் இதோ நாங்கள் ஸித்தமாயிருக்கிறோம்' என்று சொன்னா

தசார்ஹர்களைப் போஷிப்பவரான ஸ்ரீக்ருஷ்ணன், நண்ப
ளோடு கூடியவராக யஜ்ஞஸேனனுடைய குமாரியான கிருஷ்
யைப் பார்த்தும், 'பாக்ய விசேஷத்தினால் தனஞ்சயனோடுசோ
(விருப்பம்) நிறைவேறினவளாகிறாய் கிருஷ்ணையே! யஜ்ஞஸே
னுடைய குமாரியே! உன்னுடைய குமாரர்களான அந்தச்சிறு
கள் தனுர்வேதத்தில் முக்கியமான பற்றுள்ளவர்களும் நல்லொ
க்கத்தையுடையவர்களுமாகிப் பெரியோர்களால் எப்பொழுது
அனுஷ்டிக்கப்பட்டுவருகிற ஸமாதியை அனுஷ்டிக்கிறார்க
கிருஷ்ணையே! உன்னுடைய பிள்ளைகள் உன் பிதாவான த்ரு
ராஜனாலும் உன்ஸஹோதரர்களாலும் அரசாட்சியையும் நாடுக
யும் கொடுத்து அழைக்கப்பட்டும் யஜ்ஞஸேனனுடைய அர
மனைகளிலும் அம்மானுமார்களுடைய மாளிகைகளிலும் மகி
சியை அடையவில்லை கிருஷ்ணையே! உன்னுடைய குமாரர்
தனுர்வேதத்தில் முக்கியமான பற்றுதலுள்ளவர்களாகி ஆனர்த்
தேசத்தையே நோக்கி க்ஷேமமாகச் சென்று வ்ருஷ்ணிகளுடை
பட்டணமான த்வாரகையில் பிரவேசித்தபின் தேவர்களாயிரு
லைக்கூட விரும்பவில்லை அவர்களிடம் நீயும் சிறப்புடையவள
குந்திதேவியும் நடந்துகொள்வதுபோலவே ஸுபத்திரையும்
றுமல் நடந்துவருகிறாள் கிருஷ்ணையே! ருக்மிணியின் புதல்வ
ப்ரத்யும்னன், அநிருத்தனுக்கும் அபிமன்யுவுக்கும் ஸு
னுக்கும் பானுவுக்கும் அஸ்திரவித்தையைக் கற்பிப்பதுபோல
உன்புத்திரர்களுக்கும் அஸ்திரவித்தையைக் கற்பிக்கிறான், ப
காவலாயுமிருக்கிறான் நன்றாகக் கற்பிப்பவனான [2] ப்ரத்யும்ன
கதைகளையும் கத்திகளையும் கேடகங்களையும் பிடிப்பதிலும் அ
திரங்களிலும் ஆயுதசிக்ஷைகளிலும் ரதங்களையும் குதிரைகளை
நடத்துவதிலும் சூரர்களான அந்த உன்குமாரர்களையும் அபிம
யுவையும் எப்பொழுதும் சோம்பலின்றிக் கற்பிக்கிறான் அந்
ப்ரத்யும்னனும், இவர்களுக்கு நன்கு பயிற்சியைச் செய்வித்

[1] வேறு பாடம்

[2] 'ராஜகுமாரனான அபிமன்யு' என்பது வேறுபாடத்தின் பொரு

திபபடி சஸதிரஙகளையும கொடுதது உன குமாரா்களும மையுவுமாகிய இவாகளுடைய பராககிரமஙகளால ஸந ாஷமடைகிறன யஜஞஸேனனுடைய குமாரியே! உன புத கள விளையாட்டிடஙகளைப பாாபபதறகாக வெளியில செலலும ாழுது அஙகே இவாகளுள ஒவவொருவனையும ரதஙகளும கனஙகளும யானைகளும பின தொடாநது செலலுகினறன' ன்று சொனனா

பிறகு, கிருஷணன, தாமராஜரைப பாாதது, 'அரசரே! இநத தவீராகளான தாசாாஹாகளும குகுராகளும அநதகாகளும த இடததில நீா விருமபுகிறீரோ அநத இடததில உமமுடைய டளையைப பரிபாலனம செயகினறவாகளாக இருககககடவா நதரே! விறகளுடைய வேகததால காறறை உணடுபணணு மபலராமரைத தலைவராககொணடதுமான மதுரைவாவி நடைய சேனையானது, குதிரைவீராகளோடும காலாடகளோ குதிரைகளோடும ரதஙகளோடும யானைகளோடுமகூடினதாக முடைய காரியஙகளில ஸனனததமாயிருபபதாககு பாணட ா! பாவிகளுள மிககசசிறநதவனும திருதராஷடிரபுததிரனு ன அநதத தாயோதனன, பநதுககளுடனும நணபாகூடடங நடனும, நரகாஸுரன ஸௌபதேசாதிபதியான ஸாலவன வாகளின வழியை அடைநது செலலுமபடிசெயயபபடககடவன. ரசரே! நீா ஸபையில செயத அநதப பிரதிஜஞையில நனகு ததிரும தாசாாஹவீராகளால பகைவீராகள கொலலப டு, ஹஸதினபுரம மிக அழிககபபடடதை நீா பாாககலாம கோபமதணிநதவரும பாவம நீஙகினவருமாகி விருமபின டததில நனகு மகிழநதிருநது, பிறகு, சோகம நீஙகி, ஸமபததுக நககுப் பிறபபிடமும தேசஙகளுடனகூடினதுமான ஹஸதின டனததை அடைவீா' எனறு சொனனா பிறகு, மஹாத வான தாமராஜா புருஷோததமரால உளளபடி சொலலப ட அநத அபிபபிராயததை அறிநது கேசவரைப புகழந பாாததும கைகூபபிககொணடு, 'கேசவரே! ஸமசயமிலலா பாணடவாகளுககு நீாதாம கதி பாாததாகள உமமையே ணமாகக கொணடவாகளனறோ? காலமவருமபொழுது அநதக ரியததை மீணடும நீா செயவீா அதில ஸமசயமிலலை ஜன நசாரமிலலாத காடுகளில பிரதிஜஞை செயதபடி பனனிரணடு ஷஙகள முழுமையும ஸுகமாக வலிததோம கேசவரே!

பாண்டவர்கள் அஜ்ஞாதவாஸத்தை விதிப்படி நிறைவேற்றியபி
உம்மை அடைவார்கள் கேசவரே! உம்மை அடைந்திருக்கி
பாண்டவர்களுக்கு எப்பொழுதும் இதுவே எண்ணம் பாண்
வர்கள் ஸத்தியத்திலிருப்பவர்கள். தான் தாமங்களுடனும் ஜன
களுடனும் மனைவிகளுடனும் பந்துக்களுடனும்சேர்ந்தவர்களா
பார்த்தர்கள் உம்மை ரக்ஷகராகக்கொண்டவர்களன்றோ?'' என
சொன்னார் பாரதரே! பிறகு, கிருஷ்ணனும் தர்மராஜரும் அ
வாறு பேசிக்கொண்டிருக்கும் தருணத்தில், தவத்தினால் முதிர்
வரும் பலவாயிரம்வருஷங்களாக ஜீவித்திருப்பவரும் தர்ம
மாவும் பெருந்தவமுள்ளவருமான மார்க்கண்டேயர் காணப்ப
டார் மூப்பில்லாதவரும் மரணமில்லாதவரும் ரூபத்தைய
ஔதார்ய குணத்தையும் உடையவருமான அந்த மார்க்கண்டே
மஹரிஷியானவர் இருபத்தைந்து வயதுள்ளவர்போலக் காண
பட்டார் முதிர்ந்தவரும் பலவாயிர வருஷங்களாக ஜீவித்திரு
பவரும் வந்தவருமான அந்தரிஷியை அந்தப் பாண்டவர்கள் எ
லாரும் யாதவர்களோடுகூடியவர்களாக நன்கு பூஜித்தார்க
ஆசசிக்கப்பட்டவரும் நல்ல விசுவாஸமுள்ளவரும் வீற்றிரு
பவருமான அந்தரிஷிசிரேஷ்டரைப் பார்த்து, கிருஷ்ணன், பிரா
மணர்களும் பாண்டவர்களுமாகிய இவர்களின் அபிப்பிராயத்தி
மேல், 'மார்க்கண்டேய மஹரிஷியே! பாண்டவர்களும் கூடியிரு
கின்ற பிராம்மணர்களும் திரௌபதியும் ஸத்தியபாமையும் அ
படியே நானும் தேவரீருடைய நிகரற்றவசனத்தைக்கேட்க விரும்ப
கிறோம் முன் நடந்த புண்ய கதைகளையும் அரசர்கள் ஸ்திரீக
ரிஷிகள் ஆகிய இவர்களுடைய தொன்றுதொட்டுவரும் ஸ
சாரங்களையும் எங்களுக்குச் சொல்லுவீராக' என்று கூறின
அவர்கள் அங்கு உட்கார்ந்திருக்கும்பொழுது பரிசுத்தசித்தரு
தேவரிஷியுமான நாரதரும் பாண்டவர்களைப் பார்ப்பதில் விரு
பத்துடன் வந்தார்

பிறகு, கற்றறிந்தவர்களான அந்தப்புருஷசிரேஷ்டர்களூ
வரும் மஹாத்மாவான அந்த நாரதரைப் [1] பாத்யத்தாலும் [2] அ
க்கியத்தாலும் நியாயப்படி பூஜித்தார்கள் பிறகு, தேவரிஷியா
நாரதரோ, அவர்களனைவரையும் (மார்க்கண்டேயருடைய சொ

---

1 கால் கழுவக் கொடுக்கும் நீர் 2 பூஜைக்குரிய பொருள்கள், இ
காலத்தில் சுத்த ஜலத்தைக் கொடுக்கிறார்கள், அது மதுபாக்கஸ்தான
தில் கொடுக்கப்படுகிறதென்று தெரிகிறது.

க கேடபதில) பறறுவைததவாகளாக அறிநது சொலலுகினற
ாககணடேயருடைய அநதக கதையைப பாராட்டிப பேசினா
நத நாரதா, புனசிரிபபுடன, காலததை அறிநதவரான அநத
ாககணடேயரைப பாாதது, 'பிரமமரிஷியே! பாணடவாகள
ஷயததில சொலலககருதியதைச சொலலககடவீா' எனறு
சானனா இவவாறு சொலலபபடடவரும பெருநதவமுளள
ருமான மாாககணடேயா, 'மனததை ஒருவழிபபடுததிககொள
ஙகள சொலலவேணடிய விஷயம விரிவாக இருககும' எனறு
றுமொழி கூறினா இவவாறு சொலலபபடட அநதப பாண்
வாகள, அநதப பிராமமணாகளோடுகூட, நடுபபகலிலுளள சூரி
னபபோனற மஹரிஷியையே பாாபபவாகளாகி மனததை ஒரு
ழிபபடுததிககொணடாாகள

நூறறெணபததாறுவது அதயாயம்

மாாககணடேயஸமாஸயாபாவம (தொடர்ச்சி)

(மார்க்கண்டேயா, யுதிஷ்டிரர் முதலியவர்களுக்குப் பிராணிகளுடைய புண்யபாப கர்மங்களுக்குப்பயனுன ஸுகதுக்கங்களின் அனுபவ முதலியவற்றின் முறையை நிருபித்தது)

குரு ராஜரான தாமபுததிரா, மஹரிஷியான அநத மாாக
ணடேயா சொலலவிருபபமுளளவராயிருபபதைககணடு(சொலல
வணடிய) கதையைக குறிபபிடுவதறகாக, 'தேவரீா தேவாகள,
ததயாகள, மஹாதமாககளான ரிஷிகள, எலலா ராஜ
ஷிகள ஆகிய இவாகளுடைய சரிததிரஙகளை அறிநதவா, புரா
னா தேவரீா எஙகளால அடையததககவரெனறும வழிபடத
ககவரெனறும எணணபபடடிருககிறீா, நெடுநாளாகவும
ருமபபபடடா இநதத தேவகிபுதரரும எஙகளைப பாாபபதற
க வநதிருககிறாா ஸுகததிலிருநது நழுவியிருககிற என்னை
ம, கெடட நடையுளளவாகளும செலவப பெருககுடையவாகளு
ன திருதராஷடிரபுததிராகளனைவரையும பாாதது, எனனு
டய புததியானது சுழலவே சுழலுகிறதனறோ? நலல காமங
ளையோ கெடட காமஙகளையோ மனிதன செயகிறான, தான
சயத அநத வினைபபயனை அனுபவிககிறான அவவா
ருகக, ஈசவரன எவவாறு காததா ஆவான? பிரமமஜஞானி
ளுள சிறநதவரே! அலலாமலும, மனிதாகளுககு ஸுகதுக

கங்களைக்கொடுக்கும் விஷயத்தில் வினையானது (செய்தவனை இந்தச் சரீரத்திலேயே பின் தொடர்கிறதா? அல்லது, வே தேகத்திலா? பிராம்மணர்களுள் சிறந்தவரே! நல்வினைகளாலு தீவினைகளாலும் தேடப்படுகின்ற தேஹியானவன் அவற்றுட எவ்வாறு சேர்கிறான்? தேகத்தைவிட்டுப் பரலோகத்திலா? இ வுலகத்திலா? பிருகுகுலத்தில் பிறந்தவரே! இந்த வினைப்பய இந்த லோகத்திலேயே அனுபவிக்கப்படுகின்றதா? அல்லது, ப லோகத்திலா? உடல் துறந்த ஜீவனுடைய நல்வினைதீவினைகள் எ கேதான் இருக்கின்றன?" என்று வினவினார்.

மார்க்கண்டேயர், 'பேசுகிறவர்களுள் சிறந்தவனே! உள படி உன்னால் கேட்கப்பட்ட இந்தக் கேள்வியானது உனக்கு தகுந்தது. அறியத்தக்கதை நீ அறிந்திருக்கிறாய்; ஆயினும், உ கங்களைக் காப்பதின்பொருட்டு நீ என்னைக் கேட்கிறாய். அதை இங்கே உனக்குச் சொல்லுவேன். மனிதன், இம்மையிலும் ம மையிலும் ஸுகதுக்கங்களை அடையும் விதத்தை இப்பொழு ஒரே மனத்துடன் கேள். முதலில் தோன்றின பிரம்மதேவ பிராணிகளுக்குக் குற்றமற்றவையும் மிக்க பரிசுத்தியுள்ளவையு தாமத்தை முக்கியமாகக்கொண்டவையுமான சரீரங்களைப் படை தார். கௌரவர்களுள் மிகச்சிறந்தவனே! பண்டைக்காலத்து ம தர்கள் எண்ணியவற்றை எண்ணியபடி அடைபவர்களும் நல் விரதமுள்ளவர்களும் உண்மை பேசுகிறவர்களும் பரிசுத்த களுமாயிருந்து பிரம்மமானார்கள். எல்லோரும் தேவர்களோ ஒப்பானவர்கள், தம்மிஷ்டப்படி ஆகாயத்தில் போவார்க அங்கிருந்து திரும்பிவருவார்கள். எல்லோரும் தம்மிஷ்டப்ப ஸஞ்சரிப்பார்கள். மனிதர்கள் தம் இஷ்டப்படி மரிப்பவர்களு தம் இஷ்டப்படி உயிர்வாழ்கிறவர்களும் துக்கமில்லாதவர்களு கவலையற்றவர்களும் விருப்பம் நிறைவேறினவர்களும் துன்பமி லாதவர்களுமாயிருந்தார்கள். மனிதர்கள் தேவர்களுடைய கூட டங்களையும் மஹாத்மாக்களான ரிஷிகளையும் பாபவர்களு எல்லாத தர்மங்களையும் நேரில் அறிந்தவர்களும் அடங்கினவ களும் [1] மத்ஸரம் அற்றவர்களும் பலலாயிர வருஷங்கள் ஜீவி திருப்பவர்களும் அப்படியே பல ஆயிரம் பிள்ளைகளுள்ளவ களுமாயிருந்தார்கள். அதன் பிறகு, வேறொரு காலத்தில் மனிதர்கள் பூதலத்தில் ஸஞ்சரிப்பவர்களும், காமக்ரோத

1 பிறர் செழிப்பைக்கண்டு பொறாமைப்படுதல்

ால கவரபபடடவாகளும, கபடததையும டமபததையும டுததுப பிழைபபவாகளும, பேராசையாலும அஜஞானத ஞலும மூடபபடடவாகளும, தேவாகளால விடபபட ாகளும ஆனுாகள 1 பாவிகள தீசசெயலகளால பலவித ான பிறபபிறபபுககளில விலஙகுப பிறவியையும நரகத தயும அடைகிறவாகளும, திருமபததிருமப வேவிககபபடுகிற ாகளும, விருபபஙகள வீணனவாகளும, எணணஙகள வீணன ாகளும, ஞானம வீணனவாகளும, மனமிழநதவாகளும, 2 எல ாபபொருளகளையும விருமபுகினறவாகளும, 3 நாஸதிகாகளும, ரமமாகிற அணையை உடைககிறவாகளும, எலலா விஷயஙகளிலும மசயமுளளவாகளும, (பிறருககுத) துனபததைக கொடுபபவா ளும, பெருமபாலும தீய செயகைகளால அடையாளமிடபபட ாகளும, கெடட குலததில பிறபபவாகளும, பலவகை நோயுளள ாகளும, துராதமாககளும, எலலாருககும தாபததை உணடு ணணுகிறவாகளும, அறப ஆயுளுளளவாகளும, பாவிகளும, பயங ரமான செயகைகளின பயன விளையபபெறறவாகளும, எலலாப பாருளகளையும வேணடுகினறவாகளும, நாஸதிகாகளும, மனம டைநதவாகளும ஆகிறாகள குநதீநநதன! உடல துறநது லாகாநதரம செலலுகினற ஜீவனுககு இவவுலகததில செயத னனுடைய வினைகளால கதி ஏறபடுகிறது 'கறறறிநதவன ததியிலலாதவன ஆகிய இவாகளுடைய வினைபபொககசமா து எஙகிருககிறது? அவன எவவிடததிலிருநதுகொணடு லவினைபபயனையோ தீவினைபபயனையோ அனுபவிககிறான?' னறு நீ அறியவிருமபிய விஷயததிலும விததாநததைககேள். நதமனிதன ஈசுவரனால படைககபபடட முதறசரீரததால லவினைகள தீவினைகளுடைய பெரிய குவியலைச செயகிறான, ாழநாளுடைய முடிவில பெருமபாலும கூஷீணிததிருககிற இந ச சரீரததை விடடு அதேஸமயததில வேறு பிறவியில தவறாமல றககிறான, இடையில சரீரமிலலாமை இலலை. தனனால செய படட வினையானது அநத இவனுடைய வேறு சரீரததில எப பாழுதும நிழலபோலத தொடாநதுகொணடு பலனைக கொடுக றது அதனால ஸுகததை அனுபவிபபதறகோ துககததை னுபவிபபதறகோ தகுதியுளளவனாகிறான அநத ஜீவனானவன் ானதருஷடியுடையவாகளாலோ நலல அடையாளஙகளாலோ

1 இது இரணடுதரம வருகிறது. 2, 3 இவை இரடடிதது வருகினறன.

கெடட அடையாளஙகளாலோ யமனுல (ஸ்வகதுககானுபவததி கடடளையிடபபெறறவனெனறும, தனனை அடைநத ஸ்வ தையோ துககததையோ விலககுவதறகுச சகதியறறவனெனறு அறியபபடுகிருன யுதிஷடிர! அஜஞானிகளுடைய இநதக உரைககபபடடது

இதறகுமேல ஞானிகளுடைய உததமகதியைத தெரிந கொள ஞானிகள கடுநதவமபுரிகிறவாகளும எலலாச சா திரஙகளிலும பறறுளளவாகளும உறுதியான விரதமுளளவ ளும ஸததியததைப பிரதானமாகககொணடவாகளும குரு களுடைய பணிவிடைகளில பறறுளளவாகளும நலலொழு முடையவாகளும யோகததாலுணடாகிற ஞானததைத தேடுவ லேயே நோககமுளளவாகளும பொறுமையுளளவாகளும இநதி யஙகளை அடககினவாகளும நலலதேஜஸ்ஸுளளவாகளும சுத மான பிறபபை அடைநதவாகளும பெருமபாலும நலல லக்ஷ முளளவாகளும இநதிரியஙகளை ஜயிததிருபபதனுல சுதநதி களும 1 நலவினைகளால ஆசையிலலாதவாகளும துககமும பய மறறவாகளும துனபமறறவாகளும ஆகிருாகள ஞானகக ளுடையவாகளும தமஆதமாவும பிறஆதமாவும (சரீரததினின கிளமபுவதையும வேறு காபபததில வஸிபபதையும பிறபப யும முழுமையும அறிகிருாகள பரதஸ்ரேஷடனே! மகாதமா களும சாஸதிரஙகளை நேரில கணடறிநதவாகளுமான அபபடி படட ரிஷிகள இநதக காமபூமியை அடைநது ஞானததினுல நல காமஙகளைச செயது மறுபடியும ஸவாககததை அடைகிருாகள அரசனே! மனிதாகள 2 தெயவததினுல சிலவறறையும ஹடா காரததால சிலவறறையும தம செயகைகளால சிலவறறையு

1 'ரூக்ஷவாக்ஷதே ரோஹிணீ' எனபது வேறுபாடம, 'சுததா ளாக இருபபதால' எனறு பொருள கூறி அநதச சுததியை யோகமென கொணடு சரீரததை யோகாககிமயமாககினவனுககுச சோகமும மூ பும மரணமுமிலலை எனனும பொருளுளள வேதவாககியததை எடுதது காடடுவதும, மேலும வேறுவிதமாகப பாடஙகொணடு வேதாநத ப மாகப பொருளகூறுவதும பழையவுரை

2 'மூடா பிததா ஜடபராதா முதலியோா வநததை அனுபவிதத தெயவததால' எனறும, 'யோகவிததிபெறற விஸவாமிதரா முதலியவ கள வலிநது அடைநதது ஹடததால' எனறும, 'மறறவாகள அடைநத தம வினைகளால' எனறும கூறுவது பழைய உரை

டைகிறுாகள இநத மூனறனுள ஒனறு தானுணடெனனும
ணணம உனககு வேணடாம பேசுகிறவாகளுள சிறநதவனே!
நத விஷயததில இநத உவமையையும தெரிநதுகொள யுதிஷ
ர! மானிடவுலகததிலுளள ஸுகததையே சிறநததெனறு
ணணுகிறேன ஒருவனுககு இநத உலகததிலமடடுமே ஸுகம
ணடாகிறது, பரலோகததில இலலை மறறொருவனுககுப பர
லாகததிலமடடுமே ஸுகம உணடாகிறது, இவவுலகிலிலலை
வறு ஒருவனுககு இவவுலகததிலும பரலோகததிலும ஸுகம
ணடாகிறது ஒருவனுககு இவவுலகததிலும ஸுகம உணடா
றதிலலை, பரலோகததிலும இலலை வலிய பகைவாகளையுங
காலபவனே! எவாகளுககு ஏராளமான பொருளகள இருககின
னவோ, எவாகள நனகு அலஙகரிககபபடட அஙகஙகளுடன
பபொழுதும ஸுகததை அனுபவிககிறுாகளோ, எபபொழுதும
ராமய ஸுகததில பறறதலுளள அநத மனிதாகளுககு இநத
லாகஸுகம மாததிரம உணடு, பரலோகஸுகம இலலை
கைவாகளைக கொலபவனே! எவாகள யோகமசெயபவாகளும
வததில மிகக பறறுளளவாகளும இநதிரியஙகளை அடககினவா
ளும பிராணிகளுககு நனமை செயவதில ஊககமுளளவாகளு
ாகி வேதமோதலையே முககியமாககொணடு தேகஙகளை ஜீரண
ாககசசெயகிறுாகளோ அவாகளுககுப பரலோகஸுகமே உணடு,
நத உலகஸுகம இலலை எவாகள தாமததையே முதன
மயாக அனுஷடிககிறுாகளோ, தாமததினுல தகக ஸமயததில
னஙகளைத தேடியும மனைவியை அடைநதும யாகஙகளால
தவாகளைப பூஜிககிறுாகளோ அவாகளுககு இமமையும மறுமையு
ணடு பாககியமிலலாத எநத மூடாகள கலவியைக கறகாம
மும தவததைச செயயாமலும ஒனறையும கொடாமலும இருநது
காணடு புததிரனை உணடுபணணுவதில முயலவுமிலலையோ, மங
ளஙகளையும அடைகிறதிலலையோ, அவாகளுககு இவவுலகமு
லலை, பரலோகமுமிலலை நீஙகளெலலோரும வீாயமும பலமும
ககவாகளும தெயவசகதியுளளவாகளும தேககடடுளளவாக
நம விததைகளை நனகு கறறவாகளுமாகத தேவகாாயநிமிததம
ரலோகததினினறு பூமியை அடைநதிருககிறீாகள சூராகளும
வததையும இநதிரிய நிககிரஹததையும ஆசாரததையும ஸஞசா
ததையும இயறகையாககொணடவாகளுமான நீஙகள பெரிய
ாரியஙகளைச செயதே எலலாத தேவாகளையும ரிஷிகளையும பிதி

ருககளையும சிறநதவிதியினுல நனகு திருபதி அடையசசெயத
உஙகளுடைய காமஙகளால புணணியஞ செயதவாகளுககு இருப
பிடமான சிறநத ஸவாககததைக காலகரமததில அடைவீாகள
கௌரவ ராஜனே! உனனுடைய இநதத துனபததைப பாாதத
ஸ்ஙகவிஷயததில உனககுச சமசயமவேணடாம' எனறுகூறிஞா

நூறறேணபததேழாவது அதயாயம

மாாககண்டேயஸமாஸயாபாவம. (தொடர்ச்சி)

(மார்க்கண்டேயர் மரித்தவனை மீண்டும் பிழைக்கச்செய்கிற சக்தி முதலிய பிராம்மண மகிமையை யுதிஷ்டிரர் முதலியவர்களுந்துச் சொல்லியது)

அபபொழுது, பாணடுவின புதலவாகள மஹாதமாவா
மாாககணடேயரைப பாாதது, 'சிறநத பிராமமணாகளுடைய ம
மையைக கேடக விருமபுகிறேம சொலலககடவீா' என
சொனஞாகள இவவாறு சொலலககேடடவரும பெருநத
முளளவரும மிகபபெரிய தேஜஸ்ஸுளளவரும எலலாச சாஸதிர
களிலும தோநதவருமான அநத மாாககணடேயா, பாாததாகளை
பாாதது, 'ஹேஹயதேசதது அரசாகளுடைய வமசததை விருத
செயபவனும பகைவாகளுடைய படடணஙகளை ஜயிபபவனு
அழகு விரமபினவனும பலசாலியுமான ஒரு ராஜகுமாரன வே
டையாடுவதறகாகக காடடில ஸஞசரிததான புறகளாலு
கொடிகளாலும நனகு மூடபபடட காடடில ஸஞசரிககினற அந
ராஜகுமாரன, மானதோலைப போாததுககொணடிருககிற ஒ
முனிவரைப பககததில கணடான காடடில அவனுல அ
மிருகமெனறெணணிக கொலலபபடடாா பூமிககு நாதனே
தாமரைமலாபோனற கணகளையுடைய அநத ராஜகுமார
அநதக காரியததைச செயது துனபமுறறவனும சோக
தால தாககபபடட புததியுளளவனுமாகி, பிரவித
பெறறவாகளான ஹேஹயராஜாகளின ஸமீபததில செனறு
அநத ராஜகுமாரன அபபொழுது அநத விருததாநதத
அநத ஹேஹயராஜாகளிடததில உளளபடி உரைததா
அபபனே! அநத அரசாகள கிழஙகுகனிகளைப பு
கினற அநத முனிவா கொலலபபடடதைக கேடடும அங

பாயப)பாாததும மனவருததமுளளவாகளானாகள அவா
ாஙீனவரும, 'இநத முனிவா, யாரைசசோநதவா?' எனறு அஙகங
ந தேடிககொணடு, பிறகு, கஶயபருடைய புததிரரான அரிஷட
மியினஆஶரமததை விரைவாக அடைநதாாகள அவாகளனை
நும மஹா தமாவும கடுமையான விரதமுளளவருமான அநதமுனி
ரைவணஙகி நினறாாகள பிறகு, அநதமுனிவா அவாகளுககுப
ஜைககுரிய பொருளகளைக கொணடுவநதாா அவாகள மஹாத
வான அநதமுனிவரைப பாாதது, 'முனிவரே! செயகைககுற
ததால நாஙகள உமமிடததிலிருநது உபசரணையைப பெறுவதற
ததகுதியுளளவாகளலலோம எஙகளால பிராமமணா கொலலப
டாரனறோ?' எனறு சொனனாாகள அநதபபிரமமரிஷியானவா,
வாகளைப பாாதது,'உஙகளால எவவாறு பிராமமணன கொல
பபடடான? அவன எஙகிருககிறான? சொலலுஙகள ஒனறு
சாநதவாகளானநீஙகளஎனனுடையதபோபலததைபபாருஙகள'
னறு சொனனாா அவாகளோ அநதமுனிவருககு அவை அனைத
தயும மிசசமினறி உளளபடிஉரைததுவிடடுத திருமபிவநது
ாாககையில) அநத இடததில உயிா துறநத அநதமுனிவரைக
ணவிலலை உயிா துறநத முனிவரைத தேடுகினற அநத அரசா
ா லஜஜையுளளவாகளும உறஙகுகிறவாகளபோல மனமிழநதவா
ளுமாயினா பகைவாகளுடைய படடணஙகளை ஜயிபபவனே!
நத ஹேஹயதேசததரசாகளைப பாாததுக கஶயபருடைய
மாரரான அரிஷடநேமிமுனிவா, அசசமயததில, 'உஙகளால
காலலபபடடவன இநதப பிராமமணனுக இருககலாம அரசா
ளே! இவன தபோபலததுடனகூடின எனனுடைய புததிரன'
னறு சொனனா

வேநதே! அநத ரிஷியைப பாாததவுடனே நிகரிலலாத
சசாயததை அடைநத அநத அரசாகள, 'இது
பரிய ஆசசாயம' எனறு சொனனாாகள 'இநத முனிவா இநத
டததில உயிா துறநதவராகக காணபபடடாா, எவவாறு
யிரை அடைநதாா? இநத முனிவா மறுபடியும பிழைபபிககப
டடது தவததின வீரியததினலா? பிராமமணரே! இது கேட
ததககதாயிருநதால கேடக விருமபுகிறோம' எனறு வேணடி
றாகள. அவா அநத அரசாகளைப பாாதது, 'அரசாகளே! எங
ளவிஷயததில மருததுவானவன அதிகாரஞ செலுததத திறமை-
ளளவனலலன ஶரேஷடாகளே! எஙகளதிறததில மிருதது

வானவன திறமையிலலாதவனுனதறகுக காரணததை 1 யுக
யுடன சுருககமாகச சொலவேன, நாஙகள சுததமான ஆசார
தினல ஆலஸயமறறவாகளும ஸாதிககததகக பிரமமோபாஸன
தில முககியமான நோககமுளளவாகளும சுததமான அனன
தைப புஜிபபவாகளும சுததமான வீட்டில வஸிபபவாகளு
பிரமமசாய விரததையுடையவாகளுமாகி உணமையையே அ
கிறோம பொயயில மனததைச செலுததுவதிலலை. எஙகளு
குரிய தாமததை அனுஷடிககிறோம ஆதலால, எஙகளுக
மிருதயுபயம இலலை பிராமமணாகளுககு நனமையைச சொல
கிறோம அவாகளுடைய நனனடையைப பேசுகிறோம அதனு
எஙகளுககு மிருதயுபயமிலலை அதிதிகளை அனனபானஙகள
லும, எஙகளையடுததவாகளை அதிக ஆகாரததாலும நனகு உ
பிததது மிசசததைப புஜிககிறோம அதனுல எஙகளுககு மிருத
பயமிலலை, மனவமைதியுளளவாகளும இநதிரியஙகளை அடககி
வாகளும பொறுமையை இயறகையாககொணடவாகளு
தீாததயாததரையிலும கொடையிலும மிகக பறறுளளவாக
மாகப புணய தேசஙகளில வஸிககிறோம அதனுல, எஙகளுக
மிருதயுபயமிலலை யோகததால விததிபெறறவாகளுடை
ஸமீபததில நாஙகள வாஸமபணணுகிறோம அதனுல, எ
களுககு மிருதயுபயமிலலை பொறுமையிலலாதவாகளே ! இந
விஷயம ஒரு சிறிதே உஙகளுககுச சொலலபபடடது நீஙகளெ
வரும ஒனறுசோநது செலலுஙகள உஙகளுககுப பாவத
னினறு பயமிலலை' எனறு சொனனா பரதாகளுள சிறந
வனே ! அநத அரசாகளெனைவரும, 'அபபடியே ஆகடடும' என
மஹாிஷியைப பூஜிததது ஸநதோஷமுளளவாகளாகத தமதேச
ததைக குறிததுச செனறாகள

---

1 வேறு பாடம

நூறறெணபததெட்டாவது அதயாயம்

ாாககண்டேயஸமாஸயாபாவம். (தொடர்ச்சி.)

(மார்க்கண்டேயர் பிருது சக்ரவர்த்தியினுடைய அஶ்வமேத யாகத்தில் அத்ரிக்கும் கௌதமருக்கும் நடந்த விவா தத்தைச சொல்லுமுகத்தால் பிராம்மண மகிமையைக் கூறியது)

பிராமமணாகளுடைய மகிமையை எனனிடமிருநது பின ம தெரிநதுகொள இவவுலகில, [1] வைனயன எனகிற ராஜ ஷியானவன அஶ்வமேத யாகததினபொருட்டுத தீக்ஷையை டைநதான அதரிமஹரிஷியானவா பொருள நிமிததம அவனே டையத தொடஙகினுரெனறு நமககுக கேளவி அவா தா தை அழியாமல காககும எணணததால மறுபடியும பொருளே ருமபவிலலை பேராறறலுளள அநத அதரியானவா நனகு லோசிததுக காட்டையே விருமபினா அவா தாமபதனியை ம புதராகளேயும அழைதது, 'முடிவிலலாததும அதிகமானதும றைவுபடாததுமான மோக்ஷததை நாம அடைவோம குணம குநத வனம செலலுகையை நீஙகள விரைநது விருமபககடவீா' னறு சொனனா

பிறகு, மனைவியானவள பொருளேயே விருமபினவளாக அவ ரபபாாதது,'மஹாதமாவான வைனயனே அடைநது அதிகமான பாருளே வேணடுவீராக யாகம செயகினற அநத ராஜரிஷியான ன வேணடுகிற உமககுப பொருளேக கொடுபபான பிரமம ஷியே! அவனிடததிலிருநது மிகுதியான தனததை வாஙகிக காணாநது போஷிககததககவாகளுககும புதராகளுககும நன கப பஙகிட்டுககொடுததுவிட்டுப பிறகு உமதிஷடபபடி செல ராக இதுதான இணையிலலாத தாமமெனறு தாமததை அறிந வாகளால சொலலபபட்டது' எனறு விடை கூறினள அதரி, ஹாபாகயமுளளவளே! வைனயனே, தாமததோடும பொரு ளாடும சோநதவனெனறும ஸதயமான விரததகதோடு சோநத னெனறும மஹாதமாவான கௌதமா எனககுச சொலலியிருக றா ஆனல, ஒனறிருககிறது கௌதமா சொலலியவணணம வவிடததில எனனேப பகைககினற பிராமமணாகள வஷிககிறா

1 வேனன குமாரனுன பருது சககரவாததி

களன்றோ? அதனால் நான் முயலவில்லை அங்கே, அவர்கள், எ
னால் சொல்லப்பட்டதும் மங்களகரமானதும் அறம்பொருளின
களோடுகூடியதுமான சொல்லைப் பொருளில்லாததென்று ம
துப் பேசுவார்கள் அதிகம் கற்றறிந்தவனே! (ஆயினும்)உன் வ
மானது எனக்குப் பிடிக்கிறது செல்வேன் வைன்யன் எனக்கு
பசுக்களையும் ஏராளமான பொருட்குவியல்களையும் கொடுப்பா
என்று சொன்னார் பெருந்தவமுள்ள அத்ரியானவர் இவ்வண்
முரைத்து வைன்யனுடைய யாகத்தைக் குறித்து விரைவா
சென்றார் அவர் யஜ்ஞசாலையை அடைந்து அந்த அரசனை
துதிக்கலானார் அத்ரியானவர், மங்களங்களோடுகூடினவார்
யங்களால் புகழுகின்றவராகி, 'அரசனே! நீ பாக்யசாலி நீ பிர
பூமியில் நீ முதன்மையான் அரசன் உன்னை ரிஷிகணங்கள் து
கின்றன தாமத்தை அறிந்தவன் உன்னைக்காட்டிலும் வேறு
வனுமில்லை' என்கிற வசனத்தைச் சொன்னார்

பெருந்தவமுள்ள கௌதமரிஷியானவர், கோபங்கொண
அந்த அத்ரியைப்பார்த்து, 'ஓ! அத்ரியே! நீர் மறுபடியும் இ
வாறு சொல்லாதீர் உமக்கு அறிவானது நல்ல நிலைமை
இல்லை இவ்வுலகில் நமக்கு முதன்மையான அரசன் மகே
திரன், அவன்தான் பிரஜைகளுக்கு ரக்ஷகன்' என்று சொ
னார் ராஜஸ்ரேஷ்டனே! பிறகு, அத்ரியும், கௌதமனை
பார்த்து, 'இந்த அரசனே சக்ரவர்த்தி, அப்படியே இந்திரன்
பிரஜைகளைக்காப்பவன் நீர்தாம் மயங்குகிறீர் மயக்கத்தின
உமக்கு நல்ல அறிவு இல்லை' என்று சொன்னார் கௌதம
'நான் நல்ல அறிவுள்ளவனாக இருக்கிறேன் நான் மயங்கவில்லை
பேச விரும்பிய நீர் மயங்குகிறீர் ஜனங்கள் நிறைந்த ஸபையி
நீர் அரசனுடைய பார்வையை அடைய விரும்பி அவனை
துதிக்கிறீர் நீர் உத்தமதாமத்தை அறியவில்லை, (அதன
பயனையும்[1] அறியவில்லை நீர் சிறுபிள்ளையாகவும் மூடராக
யிருக்கிறீர் ஏதோ ஒரு காரணத்தினால் நீர் முதியவராகிவி
டீர்' என்று சொன்னார் அவனுடைய யாகசாலையில் வந்திரு
தவர்கள், அவ்வாறு விவாதப்படுகின்றவர்களும் ரிஷிகளுடை
முன்னிலையில் இருப்பவர்களுமான அவ்விருவரையும் பார்த்
'யாரால் இவ்விருவருக்கும் வைன்யனுடைய ஸபையில் பிரவேச
கொடுக்கப்பட்டது? இவர்கள் இருவரும் என்ன காரியத்துக்கா

1 வேறு பாடம்

ரககப பேசிககொணடிருககிறாாகள?' எனறு கேடடாாகள
றகு, எலலாத தாமஙகளையும அறிநதவரும பரமதாாமிகரு
ன காஸயபா, யாகசாலையில வநதிருபபவாகளும விவாதபபட
கொணடிருபபவாகளுமான அவவிருவரையும ஸபையோா
நககுத தெரிவிததாா பிறகு, கெளதமமுனிவா, ஸபை
ல வீறறிருககினற முனிசரேஷடாகளைப பாாததது, 'பிராம
ணோததமாகளே! எஙகளிருவருடைய (விவாத ஸமபநத
ன) விைுககள சொலலபபடுவதைக கேளுஙகள இநத ஸபை
ல வைனயனை அதரியானவா கடடளையிடுபவனெனறு சொலலு
றா இநத விஷயததில எஙகளுககு ஸநதேகம பெரிதாயிருக
றது' எனறு சொனனாா பிறகு, வைனயனுடைய ஸபையில
களதமராலே சொலலபபடட வாககியததைக கேடடவுடனே,
ஹாதமாககளான முனிவாகள, தாமஙகளை அறிநதவரான ஸநத
மாராிடம ஸநதேகததைத தீாததுககொளவதறகாக விரைவாக
ஷனாாகள எலலோரும, தேவாகள பிரமமாவை வணஙகுவது
பால, அநத ஸநதகுமாரரை வணஙகி வினவினாாகள

பெருநதவமுளள அநத ஸநதகுமாரா, அவாகளுடைய அநத
ாாததையை உளளபடி கேடடு, பிறகு, அவாகளனைவரையும
ாககி, 'பிரமமதேஜஸானது க்ஷததிரிய தேஜஸோடு சோநது
காணடும க்ஷததிரிய தேஜஸானது பிரமம தேஜஸோடு சோநது
காணடும, நெருபபும காறறும காடுகளை எரிபபதுபோலப
கைவாகளை எரிககினறன அரசன பிரவிததியை அடைந
வன, தாமததை நிலைநாடடுகிறவன, பிரஜைகளுககுப பதி
கவே இருபபவன அவனே ரக்ஷகன அவனே நீதியை
றிநதவன அதனாலேயே ஜனகன (=தநதை), ஹிததவதை உப
தசிபபவன அவனே பிரஜைகளுககுப பதி. அவனே விராட
வனே ஸமராட அவன க்ஷததிரியன அவனே பூமிககு
றைவன அவனே மனிதாகளைப பாதுகாபபவன. எவன இந
ச சொறகளால துதிககபபடுகிறானோ அவனை எவனதான பூஜிப
தறகுத தகுதியுளளவனாகான? அரசன, தாமஙகளை நடததுவத
ல (உலகததுககு) முதனமையான காரணமெனறும, யுததத
ல ஜயததை அடைவதனால துனபஙகளை ஒழிபபவனெனறும,
னஙகளுடைய க்ஷேமததினபொருடடு எலலாபபககததிலும
சலுபவனெனறும, ஈஸவரனெனறும (பிரஜைகளை) ஸவாககத
த அடைவிபபவனெனறும, பகைவரை எதிாததவுடனே வெல

பவனெனறும, விஷ்ணுவெனறும, ஸதயததிறகுப பிறபபிடமெ
றும, புராதனமான தாமஙகளை அறிபவனெனறும, ஸதயதன
யும தாமததையும நடததுபவனெனறும சொலலபபடுகிறான
ரிஷிகள அதாமததினினறு பயநதவாகளாக க்ஷததிரியனிடததி
பலததை நனகு அமைததாாகள. அதனால, பிரமமதேஜஸின
க்ஷததிரியதேஜஸ்ஸும, க்ஷததிரிய தேஜஸினால பிரமமதேஜஸ்
குறைவறறிருககினறன தேவாகளுள ஸூாயன தேஜஸின
எவவாறு ஆகாயததில இருளைப போககுகிறானோ அவவாறே அ
சன பூமியில அதாமஙகளை முழுமையும போககுகிறான. ஆன
யால, சாஸதிரததினுடைய பிராமாணயததைப பாாததால அ
சனுககுத் தலைமை ஏறபடுகிறது அரசன இவவாறு (பெருன
யுள்ளவனெனறு) சொலலியவருடைய பக்ஷம விததாரதமா
நிலைககிறது' எனறு தாமததோடும அாததததோடுமகூடிய வ
னதனை மறுமொழியாக உரைததாா

பிறகு, (அதரியினுடைய) கக்ஷியானது விததாரதமா
வுடன, உதார மனமுள்ள அநத அரசன மிகமகிழநதவனு
பிரீதியடைநதவனுமாகி முனபு தனனைப புகழநத அதரியை
பாாதது, 'பிரமம ரிஷியே! இசசபையில முனபு எனனை ம
தாகளுள மிகச சிறநதவனெனறும எலலாத தேவாகளோடு
ஒபபானவனெனறும ஶ்ரேஷ்டனெனறும சொனனீராதலா
நான உமககு அதிகமான பலவித தனஙகளையும நலல வ
திரஙகளால அலஙகரிககபபடட [1] ஶ்யாமைகளான ஆயிர
வேலைககாரிகளையும பததுககோடி பொனனுணயஙகளையு
பததுப 'பாரம பொனனையும கொடுபபேன பிரமமரிஷியே! உ
மை எலலாமறிநதவரெனறு நான எணணுகிறேன அதனால, இவ
றைக கொடுககிறேன' எனறு சொனனான நனறாக மாயான
செயயபபடடவரும நலல தேஜஸ்ஸுளளவரும தவம மிககவருமா
அதரியானவா நியாயமாக அவையனைததையும பெறறுககொண
தம வீடடைககுறிததுத திருமபிசசெனறாா பரிசுதத ம
முளள அதரியானவா பரீதியுளளவராகப புதராகளினபொருடடு
தனததைக கொடுததுவிடடுத தவததை எணணி வனததை
அடைநதாா

---

1 வனபாவம 243-ம பககம குறிபபிறகாணக.

நூறறெணபததோன்பதாவது அதயாயம்

ாாககண்டேயஸமாஸயாபாவம் (தொடர்ச்சி.)

மார்க்கண்டேயர், தானம் அக்னிஹோத்ரம் மோக்ஷம் முதலியவை
களை நிருபிக்கிறதான தார்க்ஷயருக்தும் ஸரஸ்வதிக்தும் நடந்த
ஸம்வாதத்தை யுதிஷ்டிரர் முதலியவர்களுக்குக் கூறியது)

பகைவாபடடணததை அழிபபவனே! வீரனே! சிறநது
ததியுளள தாாக்ஷயமுனிவா வினவ, ஸரஸவதி சொல்லிய
ஷயததைக கேள தாாக்ஷயா, 'கலயாணி! இவவுலகில் மனித
ககு எது நனமை? எதைசசெயகிறவன தனககுரிய தாமததி
னறு நழுவாமலிருககிறுன? அழகிய எலலா அஙகஙகளு
ளளவளே! எலலாவறறையும எனககுச சொலவாயாக. உன
ல உபதேசிககபபடடு எனககுரிய தாமததிலிருநது நான நழு
ாமலிருகககடவேன எநதககாலததில அகனியில எவவாறு
ஹாமம செயவேன? எவவாறு பூஜிபபேன? எதனுல
ாமமானது அழியாமலிருககும? நலல மஹிமையுளளவளே!
ன ரஜோகுணததைவிடடு எவவாறு உலகஙகளில ஸஞசரிப
பன? இவை அனைததையும நனகு கூறுவாயாக' எனறு வினவி
ா பிரீதியுளளவரும கேடகவிருமபுகிறவருமான அவரால
வவாறு வினவபபடட ஸரஸவதியானவள சிறநத புததி
டனகூடின தாாக்ஷயரெனகிற பிராமமணரைப பாாதது,
ாவன வேதாததியயனததில எபபொழுதும பறறுளளவனுகவும
ததனுகவும தவறுதலிலலாதவனுகவும உபதேசிததவணணம
வததததை அறிகிறுனே அவனே முதலில தேவலோகததுககுப
பாகிறவன, தேவாகளோடுகூட அனபுளள சோகதையைப பெறு
வன அநதத தேவலோகததில அழகியவையும விசாலமான
வயும சோகததைப போககுபவையும நனறுக மலாநதிருக
னற புஷபஙகளோடுகூடியவையும மிகப புணணியமானவையும
சறிலலாதவையும மீனகளுளளவையும நலலதீாததமுளளவையும
பாறறுமரைமலாகளால சூழபபடடவையுமான ஓடைகள இருக
னறன நறுமணமுளளவாகளும அலஙகரிககபபடடவாகளும
பானனிறமுளளவாகளுமான அபஸரஸ்ஸுகளாலே தனிததனி
திககபபடுகினறவாகளும மிககமகிழசசியுளளவாகளுமான புணய
நஷாகள அவறறின கரைகளில இருககிறுாகள. பசுவைததானம

பணணுகிறவாகள சிறநத உலகததை அடைகிறாகள காளையை
தானமபணணுகிறவாகள ஸூரியலோகததை அடைகிறாகள வ
திரததைக கொடுபபவாகள சநதிரலோகததை அடைகிறாக
பொனனைத தானமசெயபவாகள தேவததனமையை அடைகிற
கள நலல காநதியுடையதும நலல கறவையுளளதும அழகி
கொமபுளளதும தெருண்டு நடாமலிருபபதுமான புதிதாக ஈன
பசுவைத தானமசெயபவாகள அநதப பசுவினுடைய தேஹ
தில எவவளவு உரோமஙகளிருககினறனவோ அவவளவு வா
காலம தேவலோகததிலிருககினறாகள எவன நனகு அடங
னதும கலபபையை இழுககிறதும அதிக வீரயமுளளதும பார
ததைச சுமககககூடியதும சிறநத பலமுளளதும இளம வயதுளள
மான விருஷபததைத தானம செயகிறானோ அவன பததுபபசு
களைத தானம செயதவனுககுளள லோகஙகளை அடைகிறான
எவன வஸதிரததோடுகூடியதும கறகக வெணகலபபாததிரமு
ளதுமான கபிலைபபசுவைப பினனே கொடுககபபடும தக்ஷிணை
முதலிய திரவியஙகளோடு தானமபணணுகிறானோ (அவன மரித
பின 1 அநதப பசுவானது தனது அநதஅநதக குணஙகளா
அவனுககு விருமபியவறறைக கொடுபபதாகிக கொடுதத அவ
அடைகிறது பசுவைத தானமசெயதால அதன தேகததில எவ
ளவு ரோமஙகளிருககினறனவோ அவவளவு பலனகளை அடை
றான அவன தனது புததிராகளையும பௌததிராகளையும 2 கு
மனைததையும ஏழுதலைமுறைவரையில பரலோகததில உததா
ணம செயகிறான தக்ஷிணையுடனகூடியதும பொனனுறசெய
அழகிய கொமபுகளுளளதும கறகக வெணகலபபாததிரமுள
தும பினபு கொடுககபபடுகிற தக்ஷிணைமுதலிய திரவியஙகளை
யுடையதுமான திலதேனுவைப பிராமமணனுககுத தானம செ
பவனுககு வஸுககளுடைய உலகஙகள எளிதில அடையககூடி
வையாகினறன தனனுடைய தீவினைகளால அஸுராகள நிரமபி
கடுமையான இருளுளள நரகததில விழுகினறவனை, மஹாஸமுத
ரததில முழுகுகிறவனை அனுகூலமான காறறுடனகூடின பட
கரையேறறுவதுபோல, கோதானமானது பரலோகததில கரை
யேறறுகிறது தானம செயயததகக தன கனனிகையை
பிராமமவிவாகவிதிபபடி கொடுககிறவனும பூமியைப பிராமமண

1 வேறுபாடம 2 'குலம ஸாவம' எனபது மூலம, 'முனனோாகளை
யும' எனபது இஙகிலிஷ மொழிபெயாபபு

கருக கொடுககிறவனும விதிபபடி (மறறத) தானஙகளையும
யகிறவனும இநதிரலோகததை அடைகினறனா தாாகூய!
வன நியமமுளளவனுகவும நலலொழுககமுளளவனுகவும ஏழு
ருஷஙகள இடைவிடாமல அகனியில ஹவிஸை ஹோமம்
யகிருனே அநத மனிதன தனகாமஙகளாலே முனனேழுதலே
றை பாட்டனமாாகளையும பினனேழுதலேமுறையாரையும
னையும பரிசுததபபடுததுகிருன' எனறு தாமததுடன கூடிய
ிதமான இநத வாககியததை உரைததாள

தாாகூயா, 'அழகிய ரூபமுளளவளே! அகனிஹோததிரததி
டைய புராதனமான முறை எது? நான இபபொழுது இநத
டததில உனனல உபதேசிககபபடடுப புராதனமான அகனி
ஹாததிர விரததை அறியககடவேன எனககுச சொலவா
க' எனறு வினவ, ஸரஸவதியானவள, 'சுததியிலலாதவனும
ககளைச சோதிததுககொள்ளாதவனும வேதஙகளை அறியாதவ
ம வேதாாதஙகளை அறிநதும அனுஷடியாதவனும அகனி
ல ஹவிஸை ஹோமம செயயககூடாது பிறா மனததை
றிய விருமபுகிறவாகளும சுததியில விருபபமுளளவாகளுமான
வாகள ஶரததையிலலாதவனிடமிருநது ஹவிஸைப பெற
ககொளளாா சீலம கோதரம முதலியவறறை அறிவதறகு
ன பயனறறவனுன வேதமோதாதவனைத தேவதைகளுககு உத
தசமான ஹவிஸைககொடுபபது முதலியவறறில (ரிதவிககாக)
யமிககலாகாது அபபடிபபடட (ஶரோததியன) அலலவோ
ஹாமம செயயததககவன? வேதமானது தனனை ஒதாதவனைக
லமும ஒழுககமும அறியபபடாதவனெனறு சொலலுகிறது
ாகூய! இபபடிபபடட (ஶரோததியனலலாதவன) அகனி
ஹாததிர ஹோமம செயயககூடாது எவாகள ஶரததையுளள
ாகளாகவும ஸததியததையே விரதமாககொணடவாகளாகவும
ஹாமஞ்செயதமிசசததைப புஜிபபவாகளாகவும அகனியில
ஹாமம செயகிருாகளோ அவாகள புணயஸமபநதமுளள கோ
லாகததை அடைநது நிகரறற பிரமமதேவரையும (பிறகு,
டைவில) நிகரறற பிரமமததையும பாாககிருாகள' எனறு
சானனுள

தாாகூயா, 'நலல மகிமையுளளவளே! பரமாதமஸவரூபியும,
ததுஸவரூபவிஷயததிலும காமயல விஷயததிலும மிகச சிறநத
ததியை அடைநதிருபபவளும,ஞானஸவரூபியுமான உனனை ஆதம

ததவம காமததவம இரண்டினையும பிரகாசிககச செயபவளென அறிநது வினவுகிறேன அழகிய உருவமுளளவளே ! நீ யார் என்று வினவினார ஸரஸவதி, 'பிராமமணஶ்ரேஷ்டாகளுடை ஸநதேகததைப போககுவதறகாக(ப பராபரவிதயாஸவரூபியா ஸரஸவதியெனகிற) நான அகனிஹோததிரததிலிருநது வாதிரு கிறேன உளளததில நிலைபெறறிருககிற நான உனனுடைய ஸ பததை அடைநது உணமையான இநத [1] ஆததததை உளளப உரைததேன' என்று கூறினாள

தாாக்ஷயா 'உனககு நிகரானவா ஒருவரும இலலை லக்ஷ போல மிதமிஞசிப பிரகாசிககிறாய நலல கீாததியுளளவளே உனனுடைய ரூபமானது தேவஸமபநதமுளளதாயும முடிவற ஒளியுளளதாயுமிருககிறது பிரகாசிககினற அறிவையும தா கிறாய' என்று கூறினார ஸரஸவதி, 'மனிதாகளுள பெருமையுடை யவனே ! கறறறிநதவனே ! பிராமமணனே ! யாகஞ செயபவாக யாகஙகளில நலல ஸவரததுடன உசசரிககிற சிறநத மநதிரஙக லேயே நான நனறாக வளாநதவளும திருபதிசெயயபபடடவளு ரூபவதியும ஆகிறேன விதவானே ! அகனிஹோததிரஙகளி மரததினலோ இருமபினலோ மணணினலோ செயயபபடட பா திரம உபயோகிககபபடுதலாலேயே எனககுத திவயரூபமும பி ஞையும விததிககினறனவென்று அறிவாயாக'என்று சொனனா

தாாக்ஷயா, 'மிகக பிரவிததிபெறறவாகளான முனிவாக இதைச சிறநத நனமையெனறெணணி முயலகினறாகள அறிஞ கள சிறநத எநதப பதததை அடைகிறாகளோ நிகரிலலாதது சோகமிலலாததுமான அநத மோக்ஷததை எனககுச சொல யாக ஸாஙகயாகளும யோகிகளும எதை ஸாவோததமமென அறிகிறாகளோ புராதனமான அநதபபதததை நான அறியேன் என்று சொனனா ஸரஸவதி, 'வேதததை அறிநதவாகளும தவ ததைப பொருளாககொணடவாகளும துககமறறவாகளும ஸ ஸாரபநதததிலிருநது விடுபடடவாகளுமான ஸதபுருஷாக வேதாததியயனததாலும தானததாலும விரதஙகளாலும புணய தாலும யோகததாலும சிறநத வஸதுககளைககாடடிலும சிறந தும பிரவிததிபெறறதும புராதனமாக இருபபதுமான அந உததமமான பதததை அடைகிறாகள அதன மததியில நல

1 காமாககள பரமபரையாக மோக்ஷஸாதனமெனபதையும ஸகுண பரமமவிததையையும' எனபது பழைய உரை.

ஸனையுள்ளதும ஆயிரம கிளைகளுள்ளதுமான பெரியசீரொசசி
மானது பிரகாசிககிறது அதனுடைய அடியிலிருநது தேன
ால ருசியான நீரபபெருககுள்ள மிகக புணயமான நதிகள
ருகுகினறன அதனுடைய ஒவவொரு கிளையிலிருநதும பொரி
ம பணிகாரஙகளும மாமஸஙகளும கீரைகளும பாயஸமாகிற
றும எபபொழுதுமுள்ள மஹாநதிகள மணறபாஙகான தரை
ல ஓடுகினறன ரிஷியே! எநத இடததில அகனியைத தலைவ
கககொணடவாகளும இநதிரனேடுகூடியவாகளும மருததுக
டைய கணஙகளோடுகூடியவாகளுமான தேவாகள சிறநத
ஙகளைச செயதாாகளோ அநத ஸதானம நிகரறறது' எனறு
ினுள' எனறாா

நூறறுததொணணூறுவது அதயாயம.

ாககணடேயஸமாஸயாபாவம. (தொடர்ச்சி)

மார்க்கண்டேயர், மச்ஸயரூபியானவிஷ்ணு வைவஸ்வதமனு இவர்
களின் சரித்ரமான மத்ஸயோபாக்கியானத்தை யுதிஷ்டிரர்
முதலியவருக்குச் சொல்லியது.)

பிறகு, அநதபபாணடவா, மீணடும மாாககணடேயரைப
ாதது,'வைவஸவதமனுவினுடைய சரிததிரததைச சொலவீராக'
று வினவ, மாாககணடேயா, 'அரசனே! புருஷஶ்ரேஷடனே!
ல பிரதாபமுள்ளவரும பிரமமதேவாபோனற காநதியுள்ளவ
ஸூாயனுடைய புததிரருமான மஹரிஷி ஒருவா இருநதாா
த மனுவானவா சௌாயததாலும தேஜஸாலும காநதியினு
முககியமாகத தவததினுலும தம பிதாவுககும பிதாமஹருக
மேறபடடிருநதாா அரசரான அநதமனுவானவா விசாலை
னனும பதரியில கைகளை உயரத தூககிககொணடும ஒரு
லால நினறுகொணடும கடுமையான மிகப பெரியதவததைச
யதாா, அபபொழுது, அவா தலைகீழாக நினறுகொணடும
வாறே கணகொடடாமலும பதினுயிரம வருஷம கோரமும
துதியுமான தவததைச செயதாா தவம செயகினறவரும நனை
ருககினற மரவுரியையும சடைகளையும தரிததிருபபவருமான
வரை ஒரு ஸமயததில ஒரு மதஸயமானது சீரிணீநதியின கரை
னடை வநது, 'பகவானே! நான சிறிய மீனுக இருககிறேன.

பலமுள்ள மீன்களிடத்தில் எனக்குப் பயமுண்டாகிறது நல
விரதமுள்ளவரே! ஆதலால், நீர் என்னை அந்தப் பயத்தினின்
பாதுகாக்கத்தக்கவராகிறீர் பலமுள்ள மீன்கள் பலமில்லாதமீ
களை மிகத்தின்னுகின்றன எங்களுக்குச் சாஸ்வதமான இ
ஜீவனமான்து எப்பொழுதும் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது மி
வும் முழுகுகிற என்னைப் பெரிதான அந்தப்பயமாகிற வெள்ளத
னின்று காக்கக்கடவீர் இந்த உபகாரத்தைச் செய்வீராகில் நா
உமக்குப் பிரத்யுபகாரம் செய்வேன்' என்று சொல்லியது.

அந்த வைவஸ்வதமனுவானவர் மத்ஸ்யத்தினுடைய வசன
த்தைக் கேட்டுக் கருணைமேலிட்டு அந்த மத்ஸ்யத்தைத் தா
கையினால் எடுத்தார் வைவஸ்வதமனுவானவர் சந்திரகிரண
போன்ற ஒளிபொருந்திய அந்த மத்ஸ்யத்தை [1] ஜலம் வைக
பிடத்திற்குக் கொண்டுபோய்த் தண்ணீர் நிறைந்த ஒரு சால
போட்டார் அரசனே! அந்த மத்ஸ்யமானது மிகப்போஷிக்க
பட்டு அந்தச் சாலில் வளர்ந்தது மனுவானவர் அந்த மத்ஸ்ய
தினிடம் புத்திரனிடம் அன்புவைப்பதுபோல மிக்க அன
வைத்தார் அந்த மத்ஸ்யமானது, நெடுங்காலம் சென்றபிற
மிகப் பெரிதாகிவிட்டது அந்த மத்ஸ்யம் அந்தச் சாலஜ
தில் அடங்காமல் போய்விட்டதாம் பிறகு, மத்ஸ்யமான
மறுபடியுமே மனுவைப்பார்த்து, 'பகவானே! இப்பொழுது எ
க்கு வேறு ஒரு நல்ல இடத்தைக்கொடும்' என்று சொல்லிய
பிறகு, பகவானான அந்த மனு அந்தச்சாலினின்று மத்ஸ்யத
மேலே எடுத்து அப்பொழுது ஒரு பெரிய தடாகத்திற
கொண்டுபோனார் புண்கைவாபட்டணங்களை ஜயிப்பவனே! ம
வானவர் அந்த மத்ஸ்யத்தை அதில் போட்டார் பிறகு, அ
மத்ஸ்யம் அங்கே மிகப்பல வருஷங்கள் வளர்ந்தது [2] தாம
மலர்போன்ற கண்களுள்ளவனே! அந்தத்தடாகமானது இர
யோஜனை நீளமும் ஒரு யோஜனை அகலமுமுள்ளதாக இருந்த
குந்தீநந்தன! பிரஜைகளுக்கு இறைவனே! அந்த மத்ஸ்யமான
அந்தத் தடாகத்தில் அடங்கவில்லை, அசைவதற்குமுடியவில
பிறகு, மத்ஸ்யமானது [3] மனுவைப்பார்த்து, 'பகவானே! ஸாது

---

1 'உதகாந்தம்' என்பது மூலம்

2 'ராஜீவலோசந'என்பது மூலம், 'ராஜீவலோசந' என்று கொ
மத்ஸ்யத்துக்கு அடைமொழியாக்குவது பழையவுரை

3 'பகவானே! ஸாதுவே! என்னை ஸமுத்ரத்துக்குப் பிரியமஹி

திமானகளுள சிறநதவரே! நான இநதத தடாகததிலும வஸிக்க சகதியறறவனுக இருககிறேன ஆதலால, ஸமுததிரராஜ ககுப பிரிய மஹிஷியான கஙகையில எனனைச சோததுவிடும. ன அஸூயையிலலாமல உமமுடைய கட்டளையில நிறபேன ாஷமறறவரே! உமது செயகையாலனறே ஒபபறற வளாச ய நான அடைநதேன?'' எனறு சொலலிறறு இவவாறு சொல கேட்டவரும ஸவதநதிரரும பகவானுமான மனுவானவா மே அநத மதஸயததைக கஙகாநதிககுக கொணடுபோய அதில டாா பகைவாகளை அழிபபவனே! அநத மதஸயமானது அந கஙகையில சில காலம வளாநதது மறுபடியும, மதஸய னது மனுவை அடைநது அவரைப பாாதது, 'பிரபுவே! நான நததிருபபதனுல கஙகையில அசைவதறகுச சகதியறறவனுக நககிறேன பகவானே! எனனை விரைவாக ஸமுததிரததில ாணடு சோததுவிடும, கிருபை செயயும' எனறு வேணடிக ாணடது பாாதத! மனுவானவா, பிறகு, தாமே அநதக கஙகா ததிலிருநது மதஸயததைஎடுதது ஸமுததிரததிறகுக கொணடு ாய அதிலும அதனை விட்டாா அநத மதஸயமானது மிகப ரிதாயிருநதும, அதைத தூககிச செலலுகிற மனுவுககு அப ாழுது இஷடபபடி கொணடுபோகததககதும, தொடுவதறகு ியதும வாஸனையுளளதுமாயிருநதது அநத மதஸயமானது, னுவினுல ஸமுததிரததில போடபபட்டபொழுது, புனசிரிப ன அவரைப பாாதது, இநத வாககியததை உரைககலாயிறறு 'பகவானே! உமமால விசேஷமாக ரகூஷணமுழுமையும செய பட்டது ஸமயம வநதபொழுது செயயததககதை எனனிட நநது நீா கேளும மகாபாககியசாலியே! பகவானே! பூமியி ளள இநத ஸதாவரம ஜஙகமம அனைததுமே அதிசீககிரததில சமடையபபோகினறன உலகஙகளெலலாம மஹாஜலததில ழகிபபோகிற காலம வநதுவிட்டது ஆகையால, இபபொழுது து உமககு ஒபபறற நனமையோ அதனை உமககுத தெரிவிக கிறேன ஜஙகமஙகளுளளும ஸதாவரஙகளுளளும அசைவன சையாதனவாகிய எலலாவறறிறகும அதிபயஙகரமான காலம நதுவிட்டது நீா நலல கயிறுளள உறுதியான ஓா ஓடத

ன கஙகையை அடைவிபபீராக அதில வஸிபபேன தநதையே! லலது நீா எணணுகிறபடி செயவீராக' எனபது வேறு பாடததின பாருள

தைச் செய்யக்கடவீர் மஹரிஷியே! அந்த ஓடத்தில் ஸ
ரிஷிகளுடன் கூட ஏறுவீராக என்னால் முன் சொல்லப்பட்
வித்துக்களெல்லாவற்றையும் வகை வகையாகநன்றாகக்கட்டி ஓட
தில் ஏற்றுவீராக முனிஜனங்களுக்குப் பிரியமானவரே! பிற
நீர் ஓடத்திலிருந்துகொண்டு என்னை எதிர்பார்க்கக்கடவ
முனிவரே! நான் கொம்புள்ளவனாக வருவேன் தவமுள்ளவே
அதனால், என்னை அறியக்கடவீர் இதனை நீர் இவ்விதம் செ
வேண்டும் நான் உம்மிடம் விடைபெற்றுச் செல்லுவேன் நா
இல்லாவிடில் அந்தப் பெரிய வெள்ளமானது உம்மால் தாண்
முடியாது பிரபுவே! என்னுடைய இந்த வசனத்தையும்
ஸந்தேகிக்கலாகாது' என்று சொல்லிற்று மனுவானவர், '
வண்ணமே செய்வேன்' என்று அந்த மத்ஸ்யத்தைப் பார்த்
மறுமொழிகூறினர் (இருவரும்), ஒருவரை ஒருவர் கேட்டு வி
பெற்றுக்கொண்டு, இஷ்டப்படி சென்றார்கள் மஹாராஜனே
பகைவர்களை அடக்குபவனே! வீரனே! பிறகு, மனுவான
மத்ஸ்யம் சொல்லியபடி எல்லாவித்துக்களையும் சேகரித்
கொண்டு நல்ல ஓடத்தினால் பெரிய அலைகளுடன்கூடின ஸமு
திரத்தில் அப்பொழுது மிதந்தார் பூமிக்கிறைவனே! அந்த ம
வானவர் அந்த மத்ஸ்யத்தை நினைத்தார் பகைவர் நகரங்க
ஜயிப்பவனே! பரதர்களுள் மிகச் சிறந்தவனே! அந்த மத
மானது, அந்த மனுவினுடைய எண்ணத்தை அறிந்து, கொம்புள்
தாக அந்த இடத்தில் அப்பொழுது விரைவாக வந்தது புரு
ஷச்ரேஷ்டனே! மனுவானவர் ஜலத்தால் நிறைந்த கடலில் தா
சொல்லியபடியுள்ள உருவத்தால் மலைபோல உயர்ந்திருப்பது
கொம்புள்ளதுமான [1] அந்த மத்ஸ்யத்தைப் பார்த்து, பிற
அந்த மத்ஸ்யத்தின் தலையிலுள்ள கொம்பில் முறுக்கின க
றைப் போட்டார் பகைவர் பட்டணத்தை ஜயிப்பவனே! அந்
கயிற்றால் கட்டப்பட்ட மத்ஸ்யமானது ஓடத்தை உப்புநீ
அதிவேகமாக இழுத்தது மனிதர்களுக்கிறைவனே! அந்த ம
வானவர் அலைகளால் கூத்தாடுகிறதுபோலிருப்பதும் ஜலத்தி
காஜிக்கின்றதுபோலிருப்பதுமான ஸமுத்திரத்தை அந்த ஓ
தால் தாண்ட ஆரம்பித்தார் பகைவர் பட்டணங்களை ஜ
பவனே! பெருங்கடலில் பெருங்காற்றுகளால் அலைக்கப்படு
அந்த ஓடமானது, மதங்கொண்டு நிலைதவறியிருக்கிற மாதே

1 இரட்டித்தலால் ஒரு சொல் விடப்பட்டது

ச் சூழ்ந்தது பூமியும் திசைகளும் மூலைத்திசைகளும் பிரகாசிக்‌வேயில்லை நரஸ்ரேஷ்டனே! ஆகாயமும் ஸ்வாக்கமும் எல்‌ம் ஜலமாகவே ஆயின பரதஸ்ரேஷ்டனே! அப்பொழுது, லகம் முழுகிப்போன ஸமயத்தில், ஸப்தரிஷிகளும் மனுவும் அப்‌டியே மத்ஸ்யமும் காணப்பட்டனர் அரசனே! பிறகு, அந்த த்ஸ்யமானது சோம்பலின்றி அந்த நீர்ப்பெருக்கில் அந்த ஓட‌தை இவ்வண்ணம் மிகப் பலவ்ருக்ஷங்கள் இழுத்தது பரத‌ரேஷ்டனே! குருநந்தன! பிறகு, இமயமலையைச் சார்ந்த உயர்‌த சிகரத்தினருகில் அந்தமத்ஸ்யம் ஓடத்தை இழுத்துச் சென்‌து பிறகு, அந்த மத்ஸ்யமானது அப்பொழுது அந்த ரிஷி‌ளைப் பார்த்து மெல்லச் சிரித்துக்கொண்டு, 'இந்த இமயமலையி‌டைய சிகரத்தில் ஓடத்தைத் தாமதமில்லாமல் கட்டுங்கள்' ‌ன்று சொல்லியது பரதஸ்ரேஷ்டனே! மத்ஸ்யத்தினுடைய ‌சால்லைக்கேட்டு, அந்த ரிஷிகள் அந்த ஓடத்தை அப்பொழுது ‌அந்த இமயமலையின் சிகரத்தில் விரைவாகக் கட்டினர் குருநந்த‌ன! பரதஸ்ரேஷ்டனே! சிறந்த அந்த இமயமலையின் சிகரமா‌னது இன்றுமகூட [1]நௌபந்தனமென்று பிரஸித்திபெற்றதாக ‌ருக்கிறது அதைத் தெரிந்துகொள் பிறகு, மத்ஸ்யமானது, ‌அப்பொழுது ஒன்று சேர்ந்திருக்கிற அந்த ரிஷிகளைப்பார்த்து, ‌ான பரஜைகளுக்குப் பதியான பிரமமா, என்னைவிடச் சிறந்த ‌ஸது இல்லை, மத்ஸ்யவடிவங்கொண்டிருக்கிற என்னால் நீங்கள் ‌ந்தப் பயத்திலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டீர்கள் (இந்த) மனுவினால் ‌தவர்களோடும் அஸுரர்களோடும் மனுஷ்யர்களோடும் கூடின ‌எல்லா பரஜைகளும் எல்லா உலகங்களும் அசைவன அசையாதன ‌ஆகிய அனைத்தும் படைக்கப்படத்தக்கவைகள் கடுந்தவத்தினால் ‌இவருக்கு நல்ல புத்திசக்தி உண்டாகும் என அனுக்கிரஹத்‌தால் பிரஜைகளை ஸ்ருஷ்டிக்கும் விஷயத்தில் மயக்கத்தை அடைய‌மாட்டார்' என்றுசொல்லியது மத்ஸ்யமானது இவ்விதமானசொல்‌லைச் சொல்லி ஒரு க்ஷணத்தில் மறைந்துபோய்விட்டது. பரஜை‌களைத் தாமே படைக்க எண்ணங்கொண்ட வைவஸ்வதமனுவான‌வர் பரஜைகளைப் படைப்பதில் மிக மயக்கமுள்ளவரானார் பிறகு, ‌பெருந்தவம் புரிந்தார் பரதஸ்ரேஷ்டனே! பெருந்தவத்தோடு ‌கூடின அந்த மனுவானவர், பிறகு, தாமே முறைப்படி எல்லாப் ‌பிரஜைகளையும் படைக்கத்தொடங்கினார் புராதன கதை என்று

[1] ஓடங்கட்டினது

சொலலபபடடதும எலலாப பாவஙகளையும போககுவதுமா. இநத மாதஸயோபாகயானமானது இவவணணம எனறுல சொ லலபபடடது இநத மனுவின சரிததிரததைத தினநதோறு ஆதிதொடஙகிக கடைசிவரையில கேடகும மனிதன ஸுகமுளள ளுகவும எலலா விருபபஙகளும நிறைவேறினவனுகவும எலலா உ கஙகளையும அடைவான' எனறு சொனனு

நூறறுததொணணூறறேராவது அதயாயம்
மாாககண்டேயஸமாஸயாபாவம (தொடர்ச்சி

(மார்க்கண்டேயர் நான்கு யுகஙகளுடைய தர்மஙகளையும் கூறிப் பிரளயத்தை வர்ணித்துப் பிரளயஜலத்தில மிதக்கின்ற தாம் ஆலிலையில் குழந்தைவடிவத்துடன் படுத்திருநத ஹரியின்வயிற்றினுள்புகுந்து பிரம்மாண்டஙகளைப் பார்த்துத் திரும்பிவந்ததையும் யுதிஷடிரர் முதலியவர்களுக்குக் கூறியது)

பிறகு, வினயததுடன்கூடியவரும தாமஙகளால பிரகாசி பவருமான அநத யுதிஷடிரா தவசியான மாாககணடேயரை பாாதது, மறுபடியும, 'மஹரிஷியே ! உமமால பலலாயிர யுகஙகள பாாககபபடடிருககினறன மகாதமாவும ஸத லோகததிலிருபபவருமான பிரமமதேவரைததவிர உமககொ பான ஆயுளுளளவர் ஒருவரும இவவுலகில காணபபட விலலை பிராமமணோததமரே ! தேவாகளும அஸுராகளுமி லாத இநத அநதரிக்ஷலோகததில ஆயுளினுல உமககு ஒபபா ஒருவரும இலலை பிராமமணரே ! நீரே பிரளயததில பரமமான அடைநது துதிககிறீா பிரமமரிஷியே ! பிரளயம முடிநது பிரமமதேவரும விழிததுககொணடவுடன, பிரமமதேவரால திசைகளைக காறறு (பிரமபினவை) ஆக்ச செயது ஜலஙகளை அஙகஙகே உரியஇடஙகளில விலககி உளளபடி [1] நானகு விதமான பிராணிகளும இவவுலகில படைககபபடுவதை நீ ஒருவரே பாாககிறீா பிராமமணஶரேஷடரே ! உமமால உலகஙகளுககுக குருவும எலலா உலகஙகளுககும பிதா ஹருமான பிரமமதேவா அவரையே விஷயமாககொணட தியா

[1] ஆதிபாவம 57 ம பககததிலும ஸபாபாவம 200-ம பககததிலும குறிபபிற காணக

ததால நேரில் ஆராதிககபபடடாா பிராமமணரே! மேலும,
ரமமதேவா பலமுறை உலகததைப படைபபதை நீா நேரில
ாததிருககிறீா நீா கடுமையான தவததில அமிழநது (மரீசி
தலிய) பிரமமாககளை ஜயிததீா நீா பரலோகததில நாராயண
டைய ஸமீபததிலிருககிற பிரஸிததிபெறற உததமபகதரென று
கபபுகழபபடுகிறீா எஙகும வியாபிததிருபபதும நினைதத உருவ
டுபபதுமான பிரமமததை நேரில பாாககுமிடமான ஹருதய
ணடரீகததை யோககலையினால திறநது உலகததை உணடுபணணு
றவரான பகவான உமமால பலமுறை சிறநத வைராகயம
பயாஸம எனகிற இரணடு கணகளால முறகாலததில பாாககப
டடாா பிரமமரிஷியே! பரமாதமாவினுடைய அநத அனுக
ரஹததால, முடிவைச செயகிற யமனும தேகததைககெடுககிற
பபும உமமை அடைகிறதிலலை எககாலததில ஸூாயன,
கனி, வாயு, சநதிரன, ஆகாயம, பூமி ஒனறும மிசசமினறி
ழிநதுபோகினறனவோ, உலகம ஒரே ஸமுததிரமாகி ஸதாவரங
ளும ஜஙகமஙகளும நாசமடைகினறனவோ, தேவாஸுராகளு
டய கூடடஙகளும மகோரகாகளும முறறிலும அழிநதுபோகின
னரோ அககாலததில தாமரைமலரில படுததிருபபவரும பெரிய
னமுள்ளவரும தாமரைமலரை இருபபிடமாககொணடவரும
லலாப பிராணிகளுககும அதிபதியுமான பிரமமதேவரை நீா
ருவா அடைகிறீா பிராமமணோததமரே! முறகாலததில நடநத
வையனைததும உமமால நேராகக காணபபடடிருககினறன
ஆதலால, நான பிரமாணததோடுகூடிய எலலாக கதைகளையும
மமிடமிருநது கேடக விருமபுகிறேன பிராமமண ஸரேஷடரே!
ம ஒருவராலேயே பலவாறு புராதன வருததாநதஙகள நேரில
ாணபபடடிருககினறனவனறோ? எலலா உலகஙகளிலும எப
பாழுதும உமககுததெரியாதது ஒனறுமிலலை' எனறு வின
ினா

மாாககணடேயா, 'பிறபபிலலாதவரும நிரமபினவரும என
வம ஒரே ரூபமுள்ளவரும ஆதியறறவரும எனறுமிருபபவரும
ாவருககும புலபபடாத மகிமையுள்ளவரும மிகக ஸூக்ஷமமாக
ிருபபவரும [1] நிாகுணரும சுதத ஸதவகுண ரூபியுமான பர
ாதமாவுககு வநதனமபணணி ஸநதோஷததுடன கதையை

[1] குணஙகளிலலாதவா, பிராகிருத குணஙகளொனறும தமமிடம
றறவா எனினுமாம.

உனக்குச் சொல்லுவேன் அகன்று நீண்ட கண்களுள்ளவரும்
பீதாம்பரம் தரித்தவரும் ஜனார்த்தனருமான இந்தக்கிருஷ்ணனே
உலகத்தைப் படைப்பவர், அழிப்பவர் பிராணிகளிடத்தில் அந்
ராத்மாவாக இருப்பவர், பிராணிகளுக்கு நன்மையையளிப்பவர்,
பிரபுவாயிருப்பவர் இந்தப் பகவான் நினைக்கமுடியாததும் பெ
தும் ஆச்சரியமானதும் பரிசுத்தமானதும் ஆதிஅந்தமில்லாததும்
உலகங்களை வடிவமாகக்கொண்டதும் குறைவற்றதும் அழிவற்
துமான வஸ்துவென்று சொல்லப்படுகிறார். இவர் படைக்கிறார்
படைக்கப்படுகிறாரில்லை மனிதமுயற்சிக்கும் இவரே காரணம்
எவன் இந்தப்புருஷரை அறிவான்? இவரைத்தேவர்களும் அறியார்
ராஜஸ்ரேஷ்டனே! புருஷஸ்ரேஷ்டனே! ஆதியில் எல்லா உலக
திற்கும் நாசம் வந்தபோது இவரால்செய்யப்படுகிற படைப்புமு
மையும் ஆச்சரியமே (தேவவருஷத்தில்)நாலாயிரம்வருஷங்களடங்
கின அந்தயுகத்தைக் கிருதயுகமென்று சொல்லுகிறார்கள் அதற்கு
1 ஸந்தியும் ஸந்தியாம்சமும் தனித்தனியே நானூறுநானூறுவருஷ
அளவுள்ளனவாகும் பிறகு, இவ்வுலகில் மூவாயிரம் தேவ வருஷங்
கள் திரேதாயுகம் என்று சொல்லப்படுகின்றன. அந்த யுகத்திற்கு
ஸந்தியும் ஸந்த்யாம்சமும் தனித்தனி முந்நூறு முந்நூறு வருஷங்
கள் என்று கூறப்படுகின்றன அவற்றுக்குப் பிறகு, இரண்டாயிரம்
வருஷங்கள் த்வாபரயுகத்தின் அளவென்று சொல்லப்படுகின்றன
அந்த த்வாபரயுகத்திற்கும் ஸந்தியும் ஸந்த்யாம்சமும் அப்படியே
தனித்தனி இருநூறு இருநூறுவருஷங்களென்று சொல்லப்படுகின்
றன பிறகு, கலியுகமானது ஆயிர வருஷமென்று கருதப்பட்டது
அதனுடைய ஸந்தியும் ஸந்தியாம்சமும் தனித்தனி நூறு நூறு வரு
ஷங்களென்று கருதப்பட்டன ஸந்திக்கும் ஸந்த்யாம்சத்துக்கும்
கால அளவானது ஸமமென்று அறிந்துகொள். கலியுகம் சென்ற
வுடன், கிருதயுகம் தொடங்குகிறது இந்த யுகங்களின் கால அள
வானது பன்னீராயிரம் வருஷங்களென்று சொல்லப்பட்டது இப்
படி ஆயிரம் சதுர்யுகங்கள் பிரமாவுக்கு ஒருபகல் என்று சொல்
லப்பட்டன. உலகமனைத்தும் பிரமதேவருடைய பகற்காலத்தில்
எங்கும் நடைபெற்றுவருகிறது புருஷஸ்ரேஷ்டனே! பிரம

1 'யுகதர்மங்கள் கலக்குங்காலம் யுகத்தின் தொடக்கம் சந்தியும்
முடிவு ஸந்தியாம்சமுமாம் ஆயினும், யுகங்களினிடையில் இங்ஙன் மகூறப்
படுங்காலம் முன்யுகத்தை நோக்க ஸந்தியாம்சமும் பின்யுகத்தைநோக்க
ஸந்தியுமாம்' என்பது பழையவுரையின் கருத்து.

தவா கணவளாகிற காலததை அறிஞாகள உலகஙகளுககுப பிர,
யமெனறு அறிகிறாகள பரதஸரேஷடனே! ஆயிரம வருஷ அள
ள கலியுகததின முடிவானது சிறிது மிசசமிருககுமபொழுது
லலா மனிதாகளும பெருமபாலும பொய சொலலுவாாகள
ாதத! அககாலததில யாகததிறகு [1] பரதிநிதியும அபபடியே
னததிறகு பரதிநிதியும விரதததிறகுப பிரதிநிதியும ஏறபடுகின
ா இநத யுகமுடிவில, பிராமமணாகள சூததிராதொழிலைச செய
ாகள அபபடியே, சூதராகள க்ஷததிரியா தொழிலால பொரு
த தேடுவாாகள கலியுகததில, பிராமமணாகள யாகததையும,
வதாததியயனததையும இழநதவாகளும தணடததையும மான
தாலையும இழநதவாகளும எலலாவறறையும தினபவாகளும,
வாாகள ஐயனே! பிராமமணாகள மநதிர ஜபததை இழ
துவிடுவாாகள சூததிராகள மநதிரஜபததைப பிரதான,
ாகக கைககொளளுவாாகள உலகமானது விபரீதபபடுகிற கா,
ததை, அழிவுககு முநதின அடையாளமெனறு அறியவேணடும.
ரசனே! பூமியில மிலேசச அரசாகளபலா கொடுமையாக ஆள
றவாகளும பாவிகளும பொய சொலவதிலேயே பறறுளளவா,
ளுமாக இருபபாாகள மனிதருடசிறநதவனே! சூராகளான
நதராகளும சகாகளும புளிநதாகளும யவனாகளும காமபோ
ாகளும பாஹலிகாகளும அவவாறே ஆபீராகளும அரசாகளாக
ருபபாாகள அபபொழுது,ஒருபிராமமணனாவது தனதொழிலைக
காணடு ஜீவனம செயயமாடடான அரசே! க்ஷததிரியாகளும
வஸயாகளும தமககுரியனவலலாத தொழிலகளில நிலைபெறற
ாகளும அலபாயுளுளளவாகளும ஸவலப பலமுளளவாகளும,
வலபமான வீாயமுமபராககிரமமுமுளளவாகளும அலப வலல,
மயுளளவாகளும சிறிய தேகமுளளவாகளும அவவாறே உண,
மபேசாதவாகளும ஆவாாகள தேசஙகள பெருமபாலும
னயமாகும திசைகள மிருகஙகளாலும மாமஸஙகளைப புஜிக
ற பிராணிகளாலும சூழபபடடவைகளாகும யுகததின முடி,
ானது நெருஙகியபொழுது, பிரமமவாதிகள (அனுபவமிலலாமை
ால) வீணபெயரை வஹிபபாாகள அபபடியே, சூததிராகள,
யாநத வாணததாாகளை, 'அடே!' எனறு அழைபபாாகள,
ராமமணாகள கீழவாணததாாகளை, 'ஆய!' எனறு அழைப,
ாகள புருஷஸரேஷடனே! யுகம முடியும தருணததில

1 பிரதியாகச செயயபபடுகினறவை

அனேக ஜநதுககள உணடாகும. அரசனே! அபபடியே எல
மணஙகளும முகரததககவைபாகா புருஷஙரேஷடனே! அ
படியே ரஸஙகளும ருசியோடு சோநதவைகளாகா அரசனே
யுகமுடிவுவருமபோது,ஸதிரீகள பலகுழநதைகளை உடையவாகளு
குறுகின தேகமுளளவாகளும நலல ஸவபாவததாலும ஆசாரத
துமவிடுபடடவாகளும முகததிலேயே ஸமபோகசுகததைஉண
பணணுகிறவாகளும ஆவாாகள வேநதே! தேசஙகள அனனவி
கிரயம செயபவைகளும பிராமமணாகள வேததைத விறகிற
களும ஸதிரீகள [1]அஙகததைத விறபவாகளும ஆவாாகள அரசனே
அபபடியே, பசுககள சிறிதுபாலுளளவைகளாகும மரஙகள மல
களும கனிகளும குறைநதவையும காககைகள நிறைநதவையு
ஆகும அரசனே! பிராமமணாகள பிரமமஹததிதோஷமுளளவ
களும, அபபடியே பொய சொலபவாகளுமான அரசாகளிடத
னினறு பரதிகரஹததைச செயவாாகள அரசனே! பேரா
யும அறியாமையும மேலிடடவாகளும கபடமான தாமஙகளை
பிரவிததிககாகச செயபவாகளுமான ஆஙகாஙகு வஸிககின
ஜனஙகள, பிகைஷககாகததிரிகினற பிராமமணாகளால அடிகக
துனபுறுததபபடுவாாகள கருஹஸதாகள அதிக வரியினாலுண
டானபயததால நடுககமுறறவாகளும எலலாவிடஙகளிலும திரு
கிறவாகளும கபடமான முனிவேஷததால மறைநதவாகளுமா
வாணிபம செயது ஜீவிபபாாகள அபபொழுது, பிராமமணாக
வீணாக நகஙகளையும உரோமஙகளையும தரிததிருபபாாகள புரு
ஷஙரேஷடனே! பிரமமசாரிகள பொருளிலுளள பேராசையினு
அநத ஆஸரமஙகளில வீணாக வஸிபபவாகளும வீணான ஆசா
முளளவாகளும களகுடிபபவாகளும குருவின மனைவியை அடை
வாகளுமாயிருபபாாகள ஜனஙகள, மாமஸததையும இரததத
யும விருததிபணணுகினறவையும இவவுலகில மாததிரம பய
படததககவையுமான அனனபானஙகளை விருமபுவாாகள ஜன
கள பரலோக ஸாதகமான காரியஙகளில ஊககமிலலாதவாகளு
மிகக நாஸதிகாகளும பெருமபானமையாகப [2]பாஷணடாகளுட
கலநதவாகளும பரானனஙகளின குணஙகளைப பேசுகிறவாகளு
ஆவாாகள புருஷஙரேஷடனே! யுகமுடிவில (நானகு) ஆஸரம
களும இரா அபபடியே பகவானனை இநதிரன ருதுககள தவறும

1 'கேசஶூலாஃ' எனபது மூலம
2 வேதததுககு விலககான ஒழுககமுளளவாகள

மழை பொழியமாட்டான் பார்த! எல்லா வித்துக்களும் நன்கு
மிளயா ராஜஶ்ரேஷ்டனே! எல்லாஇடத்திலும் தர்மத்தினுடைய
லன் குறைவடைகிறது அப்படியே, ஜனங்கள் ஹிமஸையில்
ரூபமுள்ளவர்களும் அசுத்தர்களும் ஆகிறார்கள் தோஷ
றறவனே! அப்பொழுது, அதர்மபலனான துக்கமானது அதிக
ாகிறது பூமியை ரக்ஷிப்பவனே! அப்பொழுது எந்த மனிதன்
ர்மத்தைச் செய்கிறானோ அவன் குறைந்த ஆயுளுள்ளவனென்று
ணணத்தக்கவன் அக்காலத்தில் தர்மம் சிறிதும் இராதன்றோ?
னங்கள் விற்கவேண்டியவற்றைப் பெரும்பாலும் கபடமான அளவி
னால் விற்கிறார்கள் நரஶ்ரேஷ்டனே! வியாபாரிகள் நிச்சயமாக
க்க கபடிகளாகிறார்கள் தார்மிகர்கள் குறைவடைகிறார்கள்.
காடிய பாவஞ்செய்கிற ஜனங்கள் விருத்தியடைகிறார்கள் தர்
த்திற்குப் பலக்குறைவு உண்டாகும் அதர்மம் பலமுள்ளதாகி
து யுகமுடிவுக்காலத்தில், தர்மத்தை அனுஷ்டிக்கின்ற மனிதர்
ள் அல்பாயுளுள்ளவர்களும் தரித்திரர்களும், தர்மத்தை விட்ட
ர்கள் தீர்க்காயுளுள்ளவர்களும் செல்வமுள்ளவர்களும் ஆகிறா
ள் யுகக்ஷயகாலத்தில், பிரஜைகள் தர்மத்தை விட்டு நகரங்
ளைச்சார்ந்த பொதுவிடங்களில் தர்மவிரோதமான உபாயங்
ளால் வழக்குப்பேசுகிறார்கள் அப்படியே, சிறிதுபொருள்
சார்ந்ததனால், 'நாம் தனிகர்களாக இருக்கிறோம்' என்கிற
தமுள்ளவர்களாகிறார்கள் அரசனே! மனிதர்கள் நம்பிக்கை
னால் அடைக்கலமாக வைக்கப்பட்ட பொருளைப் பெரும்பாலும்
ஹஸ்யத்தில் அபஹரிக்க முயற்சியுள்ளவர்களும் கெட்ட நடை
ளுள்ளவர்களும் வெட்கமில்லாதவர்களும், 'இது என்னிடமில்லை'
ன்று சொல்லுகிறவர்களுமாக இருப்பார்கள் மனிதர்களைத்
ன்னுகின்ற (ஓநாய் புலி முதலிய) ஜந்துக்களும் பறவைகளும் அவ்
ாறே மற்ற மிருகங்களும் நகரங்களுடைய பொதுவிடங்களிலும்
மடை கட்டின மரத்தினடிகளிலும் படுக்கின்றன வேந்தே!
ழெட்டுப் பிராயமுள்ள ஸ்திரீகள் கர்ப்பம் தரிப்பார்கள். பத்து
லலது பன்னிரண்டு பிராயமுள்ள புருஷர்களுக்குப் புத்திர
ண்டாவான் அப்படியே, பதினாறுவது பிராயத்தில் மனிதர்
ா நரைத்தமயிருடையவர்களாவார்கள் மனிதர்களுக்கு ஆயுள்
டிவானது சீக்கிரமாகவே உண்டாகிறது மஹாராஜனே!
யௌவனமுள்ளவர்கள் முதிர்ந்தவனுடைய தன்மையுடையவர்
ளும் ஆயுள்குறைந்தவர்களும் ஆகிறார்கள் யௌவனமுள்ளவர்

களுககுரிய தனமை முதிாநதவாகளிடம உணடாகிறது அ
பொழுது ஸதிரீகள இயறகைமாறுபட்டவாகளும கெடட நட
யுளளவாகளுமாகி, யோகயாகளான கணவாகளை வஞசித
வேலைககாராகளோடும பசுககளோடும வியபிசரிபபாாகள" அ
சனே! அபபடியே, வீரபதனிகளான ஸதிரீகள ஸாமானய மனி
களை அடைகிறாாகள கணவன ஜீவிததிருககுமபொழுதே, பிற
அடைநது வியபிசரிககிறாாகள மஹாராஜனே! அநத ஆயி
(சதா) யுகமுடிவு வநது ஆயுளுககும அழிவு வருமபொழுது, ப
வருஷஙகள மழைபினமை உணடாகிறது பூமிககதிபதியே! பிற
பூமியில பிராணிகளெலலாம அலப வலிமையுளளவைகளாகவ
பசியுளளவைகளாகவும பெருமபானமையாக நாசமடைகினறன
அரசனே! பிறகு, ஜவலிககினற [1] ஏழுசூரியாகளால ஸமுததிர
களிலும நதிகளிலுமுளள ஜலமனைததும உறிஞசபபடுகிற
பாரத! பரதஸரேஷடனே! உலாநதவையும ஈரமாயிருப
வையுமான கடடையும புலலும அனைததும சாமபலானவைய
கக காணபபடுகினறன பாரத! பிறகு, ஸமவாததகம என
'அகனியானது காறறோடுகூட முநதிச சூரியாகளால வறட
பட்டிருககிற உலகததில பிரவேசிககிறது பிறகு, அநத நெரு
பானது பூமியைபபிளநது பாதாளததில பிரவேசிததுத தேவ
களுககும அஸுராகளுககும யக்ஷாகளுககும அதிகபயதன
உணடுபணணுகிறது பூமியைககாபபவனே! நாகலோகததையு
இநதப பூமியிலுளள பொருளகளனைததையும நனகு எரிககின
அநத அகனியானது பாதாளலோகததிலுளள எலலாபபொரு
களையும ஒரு கணநேரததில நாசம செயகிறது பிறகு, அம
களகரமான காறறுடனகூடின ஸமவாததகாகனியானது இருப
லக்ஷயோஜனை தூரம (உலகததை) எரிககிறது பிறகு, எஙகு
பரவினதும ஜவலிககினறதுமான அநத அகனியானது தேவ
களோடும அஸுராகளோடும கநதாவாகளோடும யக்ஷாகளோ
டும உரகாகளோடும ராக்ஷஸாகளோடும கூடின உலகமனைதை
யுமே எரிககிறது பிறகு, யானைககூடடஙகளபோலப பிரகாசி
கினறவையும மினனலகளின வரிசையினால அலஙகரிககபபட

---

[1] 'பனனிரணடு சூரியாகளாலும ஸமுததிரஙகளிலும நதிகளி
முளள ஜலமனைததும குடிககபபடுகிறது ஊழிததீயினால உலாந
வையும ஈரமாயிருபபவையுமான கடடையும புலலும அனைததும சாம
லாககபபடடவையாகக காணபபடுகினறன' எனபது பழைய உரை

யும அதபுதமான காடசியுளளவையுமான பெரிய மேகஙகள் ாயுததில எழுகினறன சில மேகஙகள கருநெயதல புஷ கள்போலக கருமைநிறமுளளவைகள சில அலலிபபூபபோல ணமைநிறமுளளவைகள சில தாமரைமலரின உளளிதழ ானற நிறமுளளவைகள சில பொனனிறமுளளவை சில மஞசளபோனறவைகள சில காரணடவமெனனும வைககு ஒபபானவைகள சில தாமரைமலரின இதழ ானற காநதியுளளவைகள சில சாதிலிஙகததுககொப ன ஒளியுளளவைகள சில சிறநதபடடணமபோனற உருவ ளளவைகள சில யானைககூடடமபோனறவை சில மைபோன வைகள. சில முதலைகளுககு ஒபபானவை மஹாராஜனே! வணணம மேகஙகள பயஙகரமான உருவமுளளவைகளும ரமான சததததினால எதிரொலி உணடுபணணுகிறவை நம மினனறகொடிகளின வரிசைகளால கடடபபடட மேனி ளளவைகளுமாக நனகு மேலே எழுமபுகினறன பூமியை ரக்ஷிப னே! பிறகு, மலைகளுககொபபான மேகஙகள இடிமுழககத டன கூடியவைகளாக ஆகாயமனைததையும வியாபிககினறன ஹாராஜனே! அநத மேகஙகளால மலைகளுககும வனஙகளுக ம இருபபிடமான இநதப பூமிஅனைததும நீரபபெருககினால ாககபபடடு எஙகும ஜலததால நிறைககபபடுகிறது புருஷ ரேஷடனே! பிறகு, கோரரூபமுளளவையும இடிமுழககததுடன டியவையுமான அநத மேகஙகள பிரமம தேவரால ஏவபபடடு லகளை விரைவாக நனைககினறன அதிக ஜலததைப பொழி றவைகளும பூமியை நிரபபுகினறவைகளுமான மேகஙகள க கோரமானதும அமஙகளகரமானதும பயஙகரமாயுளளது ன நெருபபை நாசம செயகினறன. பிறகு, அநத மேகஙகள நத யுகமுடிவுககாலததில மஹாதமாவான பரமமதேவரால பபடடுப பனனிரணடு வருஷகாலம இடைவிடாமல மழைத ரைகளால உலகததை நிறைககினறன. பாரத! பிறகு, லானது தன கரையைத தாணடுகிறது, மலைகளும ாககபபடுகினறன, பூமியும பிளககபபடுகிறது ஆகாசத நச சூழநது எலலாப பககததிலும விரைவாகச சுற கொணடிருககிற மேகஙகள வாயுவேகததினால அடிக படடு நாசமடைகினறன மனிதாகளுககதிபதியே! பாரத! றகு, முதலில தோனறியவரும தாமரைமலரை இருபபிடமாகக

கொணடவருமான பிரமமதேவா, அநதக கோரம
காறறைப, பானம செயதுவிடடு நிததிரை செயகிறா
சனே! அநத உலகமானது கோரமான ஒரே ஸமுததிர
இருககும தருணததில ஸதாவரஙகளும ஜஙகமஙகளும அழி
தேவாஸுர கணஙகளும நாசமடைநது யகஷாகளும ராகஷ
ளும மனிதாகளும துஷட மிருகஙகளும செடி கொடி மரஙக
அறறு ஆகாயமும இலலாமல போனபோது, இநத உலகத
நான ஒருவன கவலையுறறவனுகச சுறறுகிறேன அரசாக
சிறநதவனே! கோரமான ஒரே ஸமுதரமான ஜலததில ஸஞ
கினற நான எலலாப பிராணிகளையும பாராதவனுக மிகுநத
வருததததை அடைநதேன பூமிககதிபதியே! பிறகு, மித
கொணடிருககிற நான சோமபலினறி நெடுநதூரம செ
களைதது ஓரிடததிலும ரகஷகளை அடையவிலலை அரசே
பிறகு, ஒரு ஸமயததில அநத ஸமுததிரததில மிகப பெரி
யிருககிற விசாலமான ஓா ஆலமரததைக கணடேன மனித
ளுககதிபதியே! பூமியைப பாதுகாபபவனே! மஹாராஜ
பாரத! விசாலமாயிருககிற அநத மரததினுடைய கிளையில தி
மான விரிபபினால மூடபபடடிருககிற கடடிலில வீறறிருபபவ
தாமரைமலருககும சநதிரனுககும ஒபபான முகமுளளவ
மலாநதிருககினற செநதாமரைமலாபோல விசாலமான கணக
ளவனுமான ஒரு சிறு குழநதையைக கணடேன பூமியை ரக
பவனே!' பிறகு, உலகம நாசமடைநதிருககும தருணததில
குழநதை எவவாறு படுததுறஙகுகிறதெனறு எனககுப பெரிய
சயமுணடாகியது அரசனே! செனறதையும நிகழகினறதை
வருவதையும நான அறிகிறவனுக இருநதும, தவததினலே ஆ
சிததுத தெரிநதுகொளளுகிறவனுகஇருநதும, அநதக குழநதை
அறியவிலலை காயாமபூவினுடைய நிறமபோனற காநதி
யுடையதும ஸ்ரீவதஸமெனகிற மறுவினால அலஙகரிககபபட
மான அநதக குழநதையானது அபபொழுது ஸாகஷாத ல
மிககு இருபபிடமபோல எனககுததோனறியது பிறகு, தாம
மலாபோனற கணகளுளளவனும ஸ்ரீவதஸததைத தரிததிருப
னும காநதியுளளவனுமான அநதபபாலன, எனனைபபாாத
'அபபனே! உனனைக களைததிருபபவனெனறும, களைபபாறு
விருமபுகிறவனெனறும நான அறிகிறேன மாாககணடே
பிருகுகுலததில பிறநதவனே! முனிவாகளுள சிறநதவே

ிரும்புகிற அதிகமான தேகபலத்தை அடைகிறவரையில் என் த்தில் உட்புகுந்து இரு இந்த சரீரத்தில் உனக்கு வாஸம் படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்னால் உனக்கு அனுக்கிரஹம் யப்பட்டது' என்று செவிகளுக்கு இன்பத்தை உண்டு ணுகிற வசனத்தை உரைத்தான் பாரத! பிறகு, அந்தச வனால் இவ்விதம் சொல்லப்பட்ட எனக்கு, அப்பொழுது, ட வாழ்நாளிலும் மானிடத்தன்மையிலும் வெறுப்புண்டா று பிறகு, அந்தப்பாலனால் வாயானது விரைவாகத் திறக் பட்டது நான் என்வசமற்று அவனுடைய வாயில் தெய்வச பலால் நுழையும்படி செய்யப்பட்டேன் முனிதாகளுக்கதி யே! பிறகு, அவனுடையவயிற்றில் நான் விரைவாகப் பிர சித்து நாடுகளும் நகரங்களும் நிரம்பின பூமிமுழுமையையும் தேன் பாரத! மஹாராஜனே! புருஷஶ்ரேஷ்ட! நான் த மகாத்மாவினவயிற்றில் அங்குமிங்கும் திரிகையில், கங்கை, தரு, வீதை, யமுனை, கௌசிகி, சாமண்வதி, வேத்ரவதி, சந் பாகை, ஸரஸ்வதி, ஸிந்து, விபாசை, கோதாவரிநதி, வஸ ாகஸாரை, நளினி, நாமதை, தாமராநதி, பரிசுத்தஜலத்துடன் யதும் மங்களத்தை உண்டுபண்ணுகிறதுமான வேணை, வேணை, கிருஷ்ணவேணை, மஹாநதியான இராமை, விதஸ்தை, நதியான காவேரி, துங்கபத்ரை, கிருஷ்ணவேணி, மஹா பானகமலை, சோணம், விசல்யை, கிம்புனை ஆகிய இந்தநதிகளை இன்னும் பூமியிலுள்ள மற்றநதிகளையும் கண்டேன் பகை ரக்கொல்பவனே! பிறகு, ஜலஜந்துக்களுடைய கூட்டங்களால் டயப்பட்டதும் ரத்தினங்களுக்குப் பிறப்பிடமும் ஜலத்திற்குச் த இருப்பிடமுமான ஸமுத்திரத்தையும் பார்த்தேன் பிறகு, திரஸூர்யர்களால் அதிகமாகப்பரகாசிக்கிறதும் மற்ற (நக்ஷத்ர) ஒளிகளால் மிகவிளங்குவதும் அக்னிக்கும் ஸூர்யனுக்கும் மான ஒளியுள்ளதுமான ஆகாயத்தையும் கண்டேன் அர ன! அரண்யங்களால் விளங்குவதும் மலைகளும் காடுகளும் களுமுள்ளதும் பலநதிகள் நிரம்பினதுமான பூமியையும் பார்த ன அரசனே! பிராம்மணர்கள் அந்தப்பூமியில் பல யாகங் ால் தேவதைகளைப் பூஜித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் க்ஷத்திரி களும் எல்லாவர்ணத்தாரையும் மகிழ்விக்கின்ற செய்கை ால் முயலுகின்றார்கள் அரசனே! வைஶ்யர்கள் முறைப்படி ர்த்தொழிலைச் செய்கிறார்கள். அப்படியே, சூத்ரர்கள் மற்ற

மூன்றுவர்ணத்தார்களுக்கும் பணிவிடைசெய்வதில் பற்றுதலுள்ள
வர்களாக இருக்கிறார்கள் வேந்தே! பிறகு, அந்தமஹாத்ம
னுடைய வயிற்றில் எல்லாப்பக்கங்களிலும் ஸஞ்சரிக்கிற நா
இமயமலையையும் ஹேமகூடபர்வதத்தையும் பார்த்தேன். நி
த்தையும் வெள்ளியோடுகூடின ஶ்வேதகிரியையும் பார்த்தே
பூமியைக் காப்பவனே! கந்தமர்தன மலையையும் கண்டேன் புரு
ஶ்ரேஷ்ட! மகாராஜ! மந்தரத்தையும் நீலமென்கிற பெ
மலையையும் மேருவென்கிற ஸ்வர்ணமலையையும் கண்டே
மஹேந்திரகிரியையும், உத்தமமான விந்தியமலையையும் க
டேன் மலயபர்வதத்தையும் பாரியாத்ரமலையையும் கண்டே
இவைகளும் இன்னும் ரத்தினங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட
றப் பல மலைகளுமாகிய அனைத்தும் என்னால் அந்தப்ப
னுடைய வயிற்றில் காணப்பட்டன. மனிதர்களுக்கதிபதி
சிங்கங்களையும் புலிகளையும் பன்றிகளையும் பார்த்தேன் பூமி
பாதுகாப்பவனே! பூமியில் மற்றுமுள்ள பிராணிகளெல்லா
றையும் நான் அவ்விடத்தில் பார்த்துக்கொண்டு அப்பொழுது
லாப்பக்கத்திலும் ஸஞ்சரித்தேன் நரஶ்ரேஷ்டனே! பூபதி
மானிடர்க்கிறைவனே! அவனுடைய வயிற்றில் நுழைந்தவ
திசைகளில் ஸஞ்சரிப்பவனுமான நான் இந்திரன் முதலிய
லாத தேவகணங்களையும் ஸாத்தியர்களையும் ருத்திரர்களை
ஆதித்யர்களையும் குஹ்யகர்களையும் பிதருக்களையும் ஸர்ப
களையும் [1] நாகர்களையும் ஸுபர்ணர்களையும் வஸுக்களையும்
வினீதேவர்களையும் கந்தர்வர்களையும் அப்ஸரஸுகளையும் யக
களையும் ரிஷிகளையும் தைத்யதானவர்களுடைய கூட்டங்களை
நாகர்களையும் ஸிம்மிகையினுடைய புதல்வர்களையும் இன்
மற்றுள்ள தேவசத்துருக்களையும் பார்த்தேன் அரசனே!
கத்தில் என்னால் ஸ்தாவரமோ ஜங்கமமோ ஏதொன்று பார்க்க
பட்டிருக்கிறதோ அஃதனைத்தையும் நான் மஹாத்மாவான
தப் பாலனுடைய வயிற்றில் பார்த்தேன் பிரபுவே! விரைவு
கிறவனும் பழங்களை ஆஹாரமாகக்கொண்டவனுமான நான்
தப் பாலனுடைய சரீரத்தினுள் பல நூற்றாண்டுகள் ஸஞ்சரித்
கொண்டு உலகமனைத்தையுங்கண்டேன் நான் ஒருபொழுதும்
தப்பாலனது தேகத்தினுடைய எல்லையைக் காணவில்லை பிர
களுக்கு நாயகனே! பூமியைப்பாதுகாப்பவனே! அரசனே! அந்

[1] இது இரண்டுமுறை வருகிறது

ரத்தில் எப்பொழுதும் ஓடுகின்றவனும் சிந்திக்கின்றவனும் மிகப
வருஷங்கள் சுற்றுகின்றவனுமாயிருந்தும் மஹாத்மாவான
தப பாலனுடைய தேகத்தின் எல்லையை நான் அடையாமற
ானபொழுது, ஶ்ரேஷ்டரும் வரங்களைக் கொடுப்பவருமான
ந்த தேவரையே மனத்தினாலும் செய்கையினாலும் விதிப்படி
ணமடைந்தேன் அரசனே! புருஷோத்தமனே! பிறகு, நான
க்கப்பட்டிருக்கிற அந்த மஹாத்மாவினுடைய வாயினின்று
புவேகத்தால் விரைவாக வெளிப்படுத்தப்பட்டேன் பிரஜை
ந்கு ரக்ஷகனே! புருஷஶ்ரேஷ்டனே! பிறகு, அதே ஆலமரத்
ாகிளையில் எல்லா உலகத்தையும் வயிற்றிலடக்கிக்கொண்டு அந்
பாலவேஷத்தோடேயே இருப்பவரும் ஸ்ரீவத்ஸமென்கிற மறு
ால் அடையாளமிடப்பட்டவரும் அளவிறந்த தேஜஸுள்ளவரு
ன அவரைக் கண்டேன் பிறகு, ஸ்ரீவத்ஸமென்கிற மச்சத்
த தரித்திருப்பவரும் காந்தியுள்ளவரும் பீதாம்பரத்தைத்
த்தவரும் மிக்க தேஜஸுள்ளவருமான அந்தச் சிறுவர் ப்ரீதி
ளவராக நகைத்துக்கொண்டு என்னைப் பார்த்து, 'முனிஶ்ரேஷ
ன! இப்பொழுது இந்த என் சரீரத்தில் வஸித்து நீ களைத்து
டாயா? மார்க்கண்டேயா! நீ எனக்குச் சொல்' என்று
ானனா பிறகு, அந்தக்ஷணத்தில் புதிய கண்ணானது எனக்கு
படியும் உண்டாயிற்று என்னை மாயையினின்று விடுபட்ட
ும் தத்வஞானத்தை அடைந்தவனுமாகக் கண்டேன் ஐயனே!
ளங்கால்கள் சிவந்தவையும் நன்கு அமைந்தவையும் மிக அழ
வையும் மிருதுவான சிவந்த விரல்களால் விளங்குகின்றவையு
ன அவருடைய இருசரணங்களும் என்னால் முயற்சியுடன் பிடிக்க
பட்டு முடியினால் நமஸ்கரிக்கப்பட்டன அளவுகடந்தசௌர்ய
ள அவருடைய அபரிமிதமான மகிமையைக்கண்டு வினயத
டன் கைகளைக் குவித்து முயற்சியுடன் ஸமீபத்தில் நெருங்கி,
லாப பிராணிகளுக்கும் அந்தர்யாமியாக இருப்பவரும்
மரைமலர்போன்ற கண்களுள்ளவருமான அந்தத் தேவரை
ன கண்டேன் நான், அவரைக் கைகூப்பி வணங்கி நமஸ்கரித்து
வரைப்பார்த்து, 'தேவரே! உம்மையும் உம்முடைய உத்தமமான
த மாயையையும் அறியவிரும்புகிறேன் பகவானே! நான
ம்முடைய சரீரத்தில்உமது வாயினால் புகுந்தேன், உம்முடைய
ிற்றில் எல்லா உலகங்களையும் கண்டேன். தேவரே! தேவர்
ும் அஸுரர்களும் ராக்ஷஸர்களும் யக்ஷர்களும் கந்தர்வர்களும்

நாகர்களும் உம்முடைய சரீரத்தில் இருக்கிறார்கள் ஸ்தாவ
ளாலும் ஜங்கமங்களாலும் அடர்ந்த உலகமும் இருக்கிற
தேவரே! விரைவாக உம்முடைய சரீரத்தினுள் எப்பொழு
சுற்றிவருகின்ற என்க்கு உம்முடைய அனுக்கிரகத்தினால் ஞா
சக்தியானது குறையவில்லை மஹாபரப்புவே! வெளிவருவத
விருப்பமில்லாத நான் உம்முடைய இச்சையினால் வெளிப்ப
த்தப்பட்டேன் செந்தாமரைக்கண்ணரே! இகழப்படாதிருக
உம்மை நான் அறிவதற்கு முயல்வேன் தேவரீர் இந்த உ
மனைத்தையும் பக்ஷித்துவிட்டு ஏன் இங்கே ஸாக்ஷாத் குழந்தை
யிருக்கிறீர்? இதனைத் தேவரீர் எனக்குச் சொல்வீராக தே
மற்றவரே! எதற்காக உலகமனைத்தும் உமது சரீரத்திலிருக்கிற
பகைவர்களை அடக்குகிறவரே! இந்த இடத்தில் நீர் எவ்வ
காலம் இருக்கவேண்டும்? தேவநாதரே! தாமரைமலர்போ
கண்களுள்ளவரே! அறியும் விஷயத்தில் இயற்கையாகப் பிராம
ணுக்குள்ள ஆவலால் உம்மிடத்தினின்று இதை விஸ்தார
உள்ளபடி கேட்க விரும்புகிறேன் பிரபுவே! நான் கண்ட
பெரிதாயும் சிந்திக்கமுடியாததாயுமிருக்கிறது' என்று செ
ன்னேன் என்னால் இவ்வண்ணம் உரைக்கப்பட்டவரும் தேவ
ரும் பேரொளியுள்ளவரும் பேசுகிறவர்களுள் சிறந்தவரும் இ
பிரியாத லக்ஷ்மியுடன் கூடினவருமான அந்தப் பகவான் என
இன்சொற் கூறி இந்த வாக்கியத்தை உரைக்கலானார்.

நூற்றுத்தொண்ணூற்றிரண்டாவது அத்யாயம்.

மார்க்கண்டேயஸமாஸ்யாபர்வம் (தொடர்ச்

(மார்க்கண்டேயர் விஷ்ணு தமது மகிமையைக்கூறி மறைந்ததை
யும் கோவிந்தர் ஸர்வோத்தமரென்பதையுங் கூறி யுதிஷ
டிரர் முதலியவர்களை அவரைச் சரணமடையும்படிகட்
டளையிட்டதும், கோவிந்தர் அவர்களுக்குத் தேறு
தல் கூறியதும்.)

பகவான், 'பிராமணா! தேவர்களும் என்னை உள்ளபடி அ
கிறதில்லையன்றோ? நான் இந்த உலகத்தைப் படைக்கும் வித்த
உன்னிடத்திலுள்ள பிரீதியினால் நனகு சொல்வேன் பிர
ரிஷியே! நீ பித்ருபக்தியுள்ளவனாக இருக்கிறாய், என்னையும் ச

டநதாய. அதனுல, உனனுல நான நேரில கர்ணபபடடேன.
னுடைய பிரமமசாயம பெரிது ஜலம நாரம எனறு சொல
படுகிறது எனனுல அதறகு அநதப பெயா இடபபடடது
ககு அது எபபொழுதும வாஸஸதானம அதனுல, நான
ாயணனெனறு சொலலபபடுகிறேன பராமமணோததம! நாரா
ானெனறு சொலலபபடுகிற நான (எலலாவறறிறகும) காரண
ு அழிவறறவனும குறைவறறவனும எலலாப பிராணிகளையும
டககிறவனும அழிககிறவனுமாயிருககிறேன பிராமமணோத
! நான விஷ்ணு நான பரமமா நான் தேவாகளுககுத தலைவ
ா இநதிரன நான அரசனுன் குபேரன, அபபடியே, உயிா
நதவாகளுககு அதிபதியான யமன நான சிவன, சநதிரன,
ஜைகளைப படைபபவரான் கஶ்யபா நான உலகஙகளைப
டபபவன நான ரக்ஷிப்பவன நான யஜ்ஞம எனககு
ணி முகம, பூமி காலகள, சநதிரசூரியா கணகள, ஆகாயம தலை,
சகள காதுகள் அபபடியே, ஜலமு என வோவையிலுணடா
ு ஆகாயம முழுவதும எனககுத தேஹம என மனததில
புவானது நிலைபெறறிருககிறது எனனுல பூாணமான தக்ஷிணை
ள நூறறுககணககான யாகஙகள செயயபபடடன தேவாக
டைய யாகததில இருககிற என்னை வேதஙகளை அறிநதவாகள
ஙகளால பூஜிககிறாாகள ஸவாககததில விருபபமுளள க்ஷத
யஶ்ரேஷடாகளான அரசாகளும அபபடியே ஸவாககததை
மபுகிற வைஶயாகளும, பூமியில எனனை யாகஙகளால ஆரா
கிறாாகள நானகு ஸமுததரஙகளை எலலையாகவுடையதும மேரு
யும மநதரததையும அலஙகாரமாககொணடதுமான இநதப
மை நானே சேஷனுக உருவமெடுததுத தாஙகுகிறேன பிராம
ா! முறகாலததில ஜலததில முழுகுகினற இநதப பூமியானது
ானுல வராகவடிவமெடுததுப பலததினுல எனனுல மேலே
ணடுவரபபடடதாயிறறு பிராமமணஶ்ரேஷடனே! நான்
ணகுதிரையினுடைய (=வடவையினுடைய) வாயில நெருபபா
தோனறி ஜலததை எபபொழுதும உறிஞசுகிறேன கறறறிநத
ன! நான அநத ஜலததையே வெளியே விடுகிறேன, எனது
லமையினுல முறையே என்கருப பிராமமணாகள முகமும க்ஷத
யாகள இருபுஜஙகளும வைஶயாகள இருதொடைகளும
ிறாாகள, இநதசசூதராகள இருகாலகளாகிறாாகள இநத ருக
தமும ஸாமவேதமும யஜுாவேதமும அதாவண வேதமும

எனனிடததினினறு உணடாகினறன, எனனிடததிலேயே
வேசிககினறன நலல முயறசியுளளவாகளும சாநதியைய
தானமாகக கொணடவாகளும மனததை அடககினவாக
மோகூததில விருபபமுளளவாகளும காமம, கரோதம, தவே
இவைகளால விடுபடடவாகளும பிரவிததியில பிரியமிலலாத
களும பாவமிலலாதவாகளும ஸதவகுணததில நிலைபெறறிருக
வாகளும அஹஙகாரமிலலாதவாகளும எபபொழுதும அதயா
சாஸதிரததை அறிநதவாகளுமான பிராமமணாகள இடைவி
மல எனனையே சிநதிததுககொணடு வழிபடுகிறாகள ந
பிரளயகாலதது நெருபபு நான பிரளயததை உணடுபணணு
யமன நான பிரளயததைச செயகிற சூரியன நான பிர
காலககாறறு பிராமமணோததமனே! ஆகாயததில நகூத
வடிவமாகக காணபபடுகிற தேஜஸ்ஸுகளை நீ எனனுடைய ரோ
களாக அறியககடவாய ரததினஙகளுககுப பிறபபிடமான எ
ஸமுததிரஙகளையும நானகு திசைகளையும எனககு ஆடையாக
படுககையாகவும இருபபிடமாகவும அறிவாயாக அவைகள தே
களுடைய காரியஙகளினபயன ஸிததிபபதனபொருடடு எ
லேயே நனறாகப பகுககபபடடிருககினறன மிகசசிறநதவ
காமம, கோபம, ஸநதோஷம, பயம அபபடியே மோஹம இவ
ளைததையும எனனுடைய ரோமஙகளெனறு அறிவாயாக பி
மண! எநதககாமததைசசெயது மனிதாகள மஙகளததை அ
கிறாகளோ ஸததியம தானம கடுநதவம பிராணிகளை ஹிம
செயயாமை ஆகிய இவைகள எனனுடைய கடடளையினால
படுததபபடடவை எனனுடைய தேகததிலுள ஸஞசரிபபவா
எனனால அறிவு வசபபடுததபபடடவாகளாகி இஷடபபடி
சரிககிறதிலலை நனறாக வேதததை அததியயனம செயகி
களும சாநதமான மனததையுடையவாகளும குரோததை அ
கினவாகளுமான பிராமமணாகள பலவித யாகஙகளால என
ஆராதிககிறாகள, அடையவும அடைகிறாகள கறறறிநதவ
பாவசசெயலகளுளளவாகளும பேராசையினால கவரபபட
களும இழிகுணமுளளவாகளும அயோகயாகளும அசுதத
தியையுடையவாகளுமான மனிதாகளால அடைவதறகு முடி
தும புணயம செயதவாகளால அடையததககதும மூடாக
எவவிதததாலும அடைய முடியாததும யோகஙகளால அடை
படுவதும தேடததககதுமான பததைப பெருமபயனு

தனறு அறிவாயாக, மிகச சிறநதவனே! எபபொழுது பபொழுது தாமததிறகு வாட்டமுணடாகுமோ அதாமத சிறகு அபிவருததியுணடாகுமோ அபபொழுது அபபொழுது ான எனனை அவதரிககுமபடி செயவேன ஹிமவைவில றறுதலுளளவாகளும சிறநத தேவாகளால கொலலமுடியாத ாகளுமான தைதயாகளும ராக்ஷஸாகளும பயஙகராகளாக வவுலகில எபபொழுது உணடாவாாகளோ அபபொழுது ான நலவினை செயதவாகளுடைய வீடுகளில பிறககிறேன னுஷய தேகததில பிரவேசிதது நான எலலாவறறையும டககுகிறேன நான எனனுடைய மாயையினுல தேவா ளையும மனுஷயாகளையும கநதாவாகளையும உரகாகளையும ராக்ஷஸாகளையும ஸதாவரஙகளையும ஜஙகமஙகளையும படைதது அழிககிறேன தாமததின எலலை கட்டுபபடுதறகாக நான மனுஷய ரீரததில பிரவேசிததுக(காரியம செயயுங)காலம வநதபோது லோசிதது மறுபடியும தேகததை உணடுபணணிககொளளு கிறேன கருதயுகததில எனககு வெணமை நிறம, திரேதாயுகத தில மஞசள நிறம, தவாபர யுகததை அடைநதால எனககு நீலவா ணம அபபடியே, கலியுகததில கருமை நிறம பிராமமணோத தம! எபபொழுது எனனுடைய நிறமானது கருமையாயிருக கிறதோ அபபொழுது அதாமததினுடைய மூனறு பாகஙகள இருககினறன முடிவுககாலம வநதவுடன, நான ஒருவனே அதி பயஙகரனுனகாலனுகி ஸதாவரஙகளாலும ஜஙகமஙகளாலுமடாநத மூவுலகஙகளையும முழுதும நாசம செயகிறேன நான மூனறு வழிகளையுடையவன உலகததுககே ஆதமாவாயிருபபவன, எலலா உலகஙகளுககும ஸுகததை உணடுபணணுகிறவன, அழிககபபடாதவன, எலலா இடததிலும செலபவன, முடிவில லாதவன, இநதிரியஙகளை நடததுபவன, பெரிய காலடிகளால (உலகததை) அளநதவன பராமமண! நானொருவன உருவமற றும எலலாப பிராணிகளையும அழிபபதும எககாலஙகளிலும முயறசிசெயவதுமான காலசககரததை நடததுகிறேன முனிவா களுள ஶ்ரேஷ்டனே! இவவாறு மாயையினுல நான எலலாப பிராணிகளிடமும எனககு வியாபிததிருககிறேன பிராமமணோத் தமனே! ஒருவரும எனனை அறிவதிலலை பகதாகள எலலா உல கஙகளிலும எனனை எலலா விதஙகளாலும பூஜிககிறாகள பிராம மண! தோஷமிலலாதவனே! உனனுல எனனிடததில அடையப

பட்ட துனபஙகளெலலாம உனககு ஸுகமுணடாவதறகும ந
மைககும ஆகினறன உலகததில உனனல காணபபடட ஸத
வரஜஙகமமெலலாம எல்லா விததது ஆும பிராணிகளைபபோஷி
கினற எனனுடைய சரீரமாகச சொலலபபடுகினறன எலல
உலகஙகளுககும பிதாமஹரான பிரமமதேவர என சரீரததி
டைய பாதியாக இருககிறா நான சஙகததையும சகரததையு
கதாயுதததையும தரிததுககொணடிருககிற நாராயணனென்று பெ
விததிபெறறவன பிரமமரிஷியே! எலலா உலகஙகளையும சரீ
மாகக கொண்டவனுன நான எலலாஉலகஙகளுககும பிதாமஹ
யிருநதுகொணடு யுகஙகள ஆயிரமமுறை சுறறிவருகிறவரையி
தூஙகுகிறேன முனிவாகளுள மிகசசிறநதவனே! பிரமமா விழி
துககொளளுகிறவரையில, சிசுவலலாதவனுன நான சிசுவின ரூப
தோடு இவவணணம எபபொழுதும இவவிடததிலிருககிறேன பிர
மமஞேததம! பிரமமரிஷிகளுடைய கூடடஙகளால பூஜிககபபட
வனே! அடிககடி ஸநதோஷமடைநத எனனல பிரமமாவின ரூப
துடனிருநது உனககு வரமகொடுககபபட்டது ஸதாவரம ஜ
கமமெலலாம நாசமுடைநது ஒரே ஸமுததிரமாயிருபபதைககண
நீ பயநதிருககிருயெனபதை நான அறிநதேன அதறகாக உனக
உலகம காணபிககபபடடது நீ இசசரீரததினுள நுழைந
பொழுது, (அஙகே) எலலாஉலகததையும பாாதது ஆசசாயமடை
நதுவிடடமையால (எனனைத) தெரிநது கொளளவிலலை பிரம
ரிஷியே! அதனல, எனனுல வாயவழியாக விரைவில வெளியி
கொணடுவரபபடடாய எனஸவரூபம தேவாகளாலும அஸுர
களாலும அறியமுடியாததாயிருநதும, உனககு எனனுல சொ
லபபடடது பெருநதவமுளள பகவானன அநத பரமமதேவ
விழிததுககொளளுகிறவரையில, நீ இநத இடததில கவலையற
ஸுகமாக ஸஞசரிககககடவாய பராமமஞேததம! எலலா உ
கஙகளுககும பிதாமஹரான அநதபபிரமமதேவா விழிததெழுந
வுடன, (அவருடன கலநது) ஒருவனுகிச சரீரஙகளாயிருககிற ஆக
சததையும பூமியையும தேஜஸையும வாயுவையும ஜலததையும இ
வுலகததில மிசசமுளள ஸதாவரஜஙகமஙகளையும [1] படைபபே
என்று கூறினா ஐயா! மிகக ஆசசாயமான அநதத தேவா இவ
வாறு கூறிவிடடு மறைநதாா படைககபபடடவையும விசிததி
மானவையும பலவிதமாயிருபபவையுமான இநத பரஜைகளை நா

1 வேறு பாடம

ணகிறேன அரசனே! பரதஸரேஷடனே! தாமததை வளாபப
ஙனவருளளும சிறநதவனே! அநத யுகமுடிவானது நோநத
பாழுது, என்னுல இவவணணம ஆசசாயம காணபபடடது புருஷ
ரேஷடனே! முறகாலததில தாமரைமலாபோல நீணடகணகளை
டைய எநததேவா என்னுல காணபபடடாரோ அபபடிபபடட
நத ஜநாாததனரே இஙகு உனககு உறவினராக இருககிறா குநதி
ன புதலவனே! இவருடைய வரதானததாலேயே ஞாபகசகதியா
து எனனை விடடகலுகிறதிலலை எனககுத தீாககமான ஆயுளும
னிஷடபபடி மரணமும விதிததிருககினறன எஙகும வியா
ததிருபபவரும புராணபுருஷரும நினைததறகரிய உருவமுளளவ
ம நீணடபுஜஙகளையுடையவருமான அநத ஹரியானவா வருஷணி
மசததில அவதரிததுக கிருஷணனெனகிற பெயருடனகூடினவ
க விளையாடுகிறவாபோல இதோ வீறறிருககிறா இவா எலலா
றறையும படைபபவா, காபபவா, அழிபபவா, அழிவறறவா,
ஸ்ரீவதஸமெனகிற மறுவை மாாபில உடையவா, கோவிநதா, பிரம
ாககளுககெலலாம ரகூஷகா, பிரபு, வருஷணிவீராகளுளமிககசிறந
வரும தேவாகளுககெலலாம முநதினவரும சிததிருககளை ஜயிபப
நும புருஷசபதததால சொலலபபடுகிறவரும பீதாமபரததைத
ரிததவருமான இவரைககணடு இநதநினைவு எனககுவநதது.
கௌரவஸரேஷடாகளே! மாதவா எலலாபபிராணிகளுககும பிதா
ாகவும மாதாவாகவுமிருககிறா ரகூஷிபபதில வலலமையுளளவ
ன இவரைச சரணமடையுஙகள' எனறுசொனனா இவவணணம
ரைககககேடட அநதக குருதீபுதராகளும புருஷஸரேஷடா
ரான நகுல ஸஹதேவாகளும திரௌபதியுடனகூடினவா
ாாக எலலோரும ஜநாாததனரை நமஸகரிததாாகள புருஷ
ரேஷடனே! கௌரவிககததககவரும விதிபபடி பூஜிககப
டுகினறவருமான அநதகருஷணன இநதபபிராததாகளை இணை
றற இனசொறகளுடனகூடிய ஸமாதானவசனததால தேறுத
டையச செயதாா.

நூற்றுத்தொண்ணூற்று மூன்றாவது அத்யாயம்

மார்க்கண்டேயஸமாஸ்யாபர்வம். (தொடர்ச்சி

(மார்க்கண்டேயர் கலியில் வரப்போகிற உலகவ்ருத்தாந்தங்களை கலியின் முடிவில் கல்கியாக அவதரிக்கும் ஹரியினால் துஷ்டர்கள் ஸம்ஹரிக்கப்படுவதையும் யுதிஷ்டிரர் முதலியர்வர்களுக்குக் கூறியது.)

குந்தியின் புத்திரரான யுதிஷ்டிரரோ, மந்திரிகளோடு மார் கண்டேயமகாமுனிவரைப் பார்த்து, வரப்போகிற உல திவகதியை மீண்டும் வினவலானார் யுதிஷ்டிரர், 'சொல்ப களுள் சிறந்தவரே! பிருகுவம்சத்திலுதித்த முனிவரே! யுகத்தி தொடக்கத்தில் நடந்த ஆச்சரியமான் விருத்தாந்தமும் உத்பத் யும் நாசமும் உம்மிடத்தினின்று எங்களால் கேட்கப்பட்ட மறுபடியும் எனக்கு ஆவல் இருக்கிறது. இந்தக் கலியுகத்தில் மங்கள நிலகுலைந்திருக்கும் தருணத்தில் எது மிகுந்திருக் போகிறது? அந்த யுகமுடிவில் மனிதர்கள் எப்படிப்பட்ட வீ முள்ளவர்களும் எவ்வித ஆகாரமுள்ளவர்களும் எவ்வித ந யுள்ளவர்களும் எவ்வளவு ஆயுளுள்ளவர்களும் எதை உ பவர்களுமாயிருப்பார்கள்? எந்தக் கால எல்லையை அடைந் மீண்டும் க்ருதயுகம் உண்டாகும்? முனிவரே! விஸ்தாரமா சொல்லக்கடவீர்! இப்பொழுது விசித்திரமானவைகளைச் சொல் கிறீர்' என்று வினவினார்.

இவ்வாறு சொல்லக்கேட்டவரும் முனிசிரேஷ்டருமா அந்த மஹரிஷியானவர், விருஷ்ணிகளுள் சிறந்தவரான கிருஷ் ணையும் பாண்டவர்களையும் ஆநந்தமடையச் செய்துகொண் யுதிஷ்டிரரைப் பார்த்து, 'அரசனே! ராஜஸ்ரேஷ்டனே! எ னால் முற்காலத்தில் தேவதேவருடைய அருளால் காண கேட்கவும் அனுபவிக்கவுமபட்டவைகளைக் கேள். பரதர்களு சிறந்தவனே! (இனி) இந்தப் பாவமமிக்க காலத்தையடைந் வரப்போகிற உலகங்களுடைய வரலாற்றினைத்தும் சொல் படுவதை என்னிடத்திலிருந்து தெரிந்துகொள். பர களுள் சிறந்தவனே! தாமமென்கிற விருஷபமானது க யுகத்தில் கபடமில்லாததாயும் பேராசை முதலிய தீயகுணங்கள் லாததாயும் நான்கு கால்களோடு கூடியதாயும் ஸம்பூர்ணம

ரிதனிடததில நிலைபெறறிருநதது, தரேதாயுகததில அதாமத
ல ஒருகால அடிககபபடடு மூனறு காலகளோடு நிலைததிருந
து தவாபரயுகததில பாதிஅதாமததோடு தாமமானது கலநதி
ககிறதெனறு சொலலபபடுகிறது பரதஸ்ரேஷடனே! தாமஸ
மான கலியுகததை அடைநது அதாமமானது மூனறு அமசங
ரால உலகஙகளை வலிநது கவாநதுகொணடிருககிறது தாமமோ,
னகாவது அமசததால மனிதாகளை அடைநதிருககிறது. பரண
வ! மனிதாகளுககு யுகமதோறும ஆயுள, வீாயம, மனம, புததி,
மம, தேஜஸ இவைகளெலலாம குறைவடைகினறனவெனறு என
டமிருநது தெரிநதுகொள யுதிஷடிர! பிராமமணாகளும க்ஷத
ரியாகளும வைஸ்யாகளும சூததிராகளும, தாமமெனகிறவலையை
து உலகஙகளை வஞசிககிறவாகளாகக கபடஙகளால தாமததை
னுஷடிபபாாகள பணடிதரெனகிற காவமுளள மனிதாகளால
லகததில ஸததியமானது சுருககபபடும பிறகு, ஸததியததின விநா
ததினால அவாகளுககு ஆயுளானது அலபமாக ஏறபடும ஆயுளின
றைவினால விததையைக கறறுககொளவதறகுச சகதியுளளவா
ராகாாகள விததையிலலாதவாகளை அஜஞானததினால பேராசை
னது கவாநதுகொளளும மனிதாகள பேராசையையும அறியா
மையையும பிரதானமாககொணடவாகளும மூடாகளும காமத
ல பறறுளளவாகளும திடமான வைரமுளளவாகளும ஒருவரை
நவாகொலலுவதில விருபபமுளளவாகளும ஆவாாகள பிராமம
ாகளும க்ஷததிரியாகளும வைஸ்யாகளும ஒருவரோடொரு
கலநதுபோவாாகள், தவததினாலும ஸததியததாலும விடு
டுச சூததிராகளுககு ஒபபாவாாகள கீழபபடட ஜாதியி
ருபபவாகள நடு ஜாதியை அடைநதவாகளாக இருபபாாகள
ஜாதியிலிருபபவாகள கீழசசாதியை அடைநதவாகளாக இருப
ாகள ஸநதேஹமிலலை யுகததினுடைய முடிவுவருமபோது,
லகம இவவிதமாகும யுகமுடிவுககாலததில, சணல நாரால நெய
படட கோணிகள வஸ்திரஙகளுள மிகச சிறநதவையாகும
ருகள தானயஙகளுள சிறநதவைகளாகும புருஷாகள மனைவி
ப நடபாகக கொணடவாகளாவாாகள யுகமுடிவுக காலததில,
பொழுதும விரதததைத தரிததிருககிற மனிதாகளும, பசுக
ா நாசமடையவே, மதஸயமாமஸததால ஜீவிபபவாகளும வெள
டுகளையும செமமறியாடுகளையும கறபபவாகளும பேராசையுள
வாகளும ஆவாாகள யுகமுடிவில, மனிதாகள ஒருவா மறறொருவ

ருடைய பொருளை அபகரிககிறவாகளும ஒருவரை ஒருவா ஹ
ஸிபபவாகளும மநதிரஜபமிலலாதவாகளும நாஸதிகாகளும தி
டாகளும ஆவாாகள யுகக்ஷயததில, நதிதீரஙகளில குநதாலிகள
(பூமியை வெட்டி) 1 அறபதானியஙகளை விதைககச செயவாாக
அவைகளும அவாகளுககு அலபபலனைக கொடுபபவைகளாகு
ஙராததததிலும தேவகாாயத்திலும எபபொழுதும விரததை
தரிககிற மனிதாகளும பேராசையினால கவரபபட்டு இவவுல
ஒருவரை ஒருவா பக்ஷிபபாா யுகக்ஷயததில, பிதா புததிர
பொருளைக கவாநது அனுபவிபபான அபபடியே, புததிரனு
தகபபன பொருளைக கவாநது அனுபவிபபான உணவுபெ
ருளகள அழிநதுபோம பிராமமணாகள வேதததை நிநதிக
வாகளாகி விரதஙகளை அனுஷ்டியாா, யுகதிவாததால மயக
படடவாகளாகி யாகம செயயமாட்டாாகள, ஹோமஙகளை
செயயமாட்டாாகள, யுகதிவாததால மயககபபட்டு இக
பட்ட செயகைகளில விருபபுததை வைபபாாகள பயிரிடுவ
குததகாத களா நிலததில கருஷி செயவாாகள நுகததில ப
களைக கட்டுவாாகள மனிதாகள ஒரு வயதுககனறுகளைச சு
சுமககச செயவாாகள புததிரன பிதாவைக கொலவான அ
படியே தகபபனும புததிரனைக கொலவான யுகக்ஷயததில, ஸ்
களும கணவன புததிரன முதலியவாகளைக கொலலுவாாகள அ
வருபபிலலாதவனுக அாததமிலலாத சொறகளால உரககப பே
கிற மனிதன நிநதையை அடையமாட்டான உலகம முழுமைய
மிலேசசமயமும ஸதகாமானுஷ்டானமிலலாததும கொடைய
லாததும ஆனநதமிலலாததும அபபடியே உதஸவமிலலாதத
ஆகும இவவுலகில நலலொழுககமுளளவாகளுடைய பநது
ளான மனிதாகளும, அலபமான வீாயமும பலமுமுளள
களும இறுமாபபுளளவாகளும பேராசையும மோகமுங கு
கொணடவாகளும அவைகளைசசாாநத கதைகளைக கேட்டு மகிழ
வாகளுமாகி லோபிகளின பொருளகளையும அவவாறே உறவி
ரறற மனிதாகளுடைய பொருளகளையும விதவைகளுடைய பொ
ருளகளையும அபஹரிபபாாகள கௌநதேய ! அரசாகள க
மான ஆசாரததைக கைககொணடவாகளும பாவததில பு
செலுததுபவாகளும மிகத துனபுறுததுபவாகளுமாகி

1 'ஓஷதய:' எனபது மூலம, ஒரு வருஷததினுள பலனகொடுதத
பினபு பட்டுபபோகினறவை

ஙகுவாாகள யுகமுடிவில, க்ஷததிரியாகள ஒருவரை ஒருவா
ாலலுவதில முயறசியுளளவாகளும மூாககாகளும பணடித
னகிற காவமுளளவாகளும லோக கணடகாகளும ஆவாாகள
முடிவில, அரசாகள பிரஜைகளை காவாதவாகளும பேரா
யுளளவாகளும காவமும அகஙகாரமும கொழுபபுமுளள
களும தணடிபபதிலேயே விருபபமுளளவாகளும ஆவாா
பாரத ! ஸாதுககள அழுதுகொணடிருககுமபோதுகூட,
வாகளுடைய மனைவிகளையும பொருளகளையும, அரசாகள, தயை
லாதவாகளாகி, ஆகரமிதது ஆகரமிதது அனுபவிபபாாகள
ததின முடிவுவநதகாலததில ஒருவனும கனனிகையை வேணட
டடான ஒருவனுககும கனனியும கொடுககபபடமாட்டாள
ாகள தாமே (கணவாகளை) அடைபவாகளாவாாகள.
ததின முடிவு வநதபோது, அரசாகளும போதுமெனற எணண
லாதவாகளும மூடபுததியுளளவாகளுமாகி எலலா உபாயங
ாலும, பிறாபொருளகளை அபஹரிபபாாகள யுகததின முடிவுக
லம வநதவுடன, உலகமனைததும மிலேசசததனமையுளள
கும ஸநதேகமிலலை [1] வலககை இடககையையும இடககை
ககையையும வஞசிககும உலகததில பணடிதரெனகிற காவங
ணட மனிதாகளால ஸததியமானது மிக விலககபபடும வயது
கிாநதவாகள சிறுவனுககுரிய புததியுளளவாகளும சிறுவாகள
தியவனுடைய புததியுளளவாகளும ஆவாாகள அபபடியே,
நதவன (தனனைச) சூரனெனறெணணுவான சூராகள பயந
ாகளும துயரமுளளவாகளும ஆவாாகள யுகததினுடைய
டிவுவருமதருணததில, ஒருவரை ஒருவா நமபமாடடாாகள உல
ா எலலாரும [2] ஒருவனுககு ஒருததி மனைவி எனகிற முறை
ன இராா, பேராசையிலும மோகததிலும நிலைபெறறிருப
ா அககாலததில, அதாமம விருததியடையும, தாமம நடை
ரு ஜனஙகளுககதிபனே ! யுகக்ஷயததில, பிராமமணாகளும
ததிரியாகளும வைசயாகளும நாசமடைவா அபபொழுது,

1 'மனிதனுடைய கைகளபோல ஒரு தாய வயிறறில பிறநத ஸகோ
ாகளும ஒருவா மறறொருவரை வஞசிபபாா' எனபது பழையவுரை
2 'ஏகபாாயம எனபது மூலம 'ஏகாஹாாயம' எனற பாடங
ணடு, 'மாமஸமோ, காயகறிகளோ ஒரேவித ஆகாரமுளளவராவா
னைததகககது தகாதெனனும வரையறை அறறுபபோம எனபது
தது' எனபது பழையவுரை

உலகமானது ஒரே ஜாதியுள்ளதாகும யுகக்ஷயத்தில, தகப
புத்திரனைப பொறுக்கமாட்டான அப்படியே, புத்திர
தகப்பனைப பொறுக்கமாட்டான யுகமுடிவில, மனைவிகள
வாகளுக்குப பணிவிடை செய்யமாட்டாாகள யுகமுடிவு வ
தருணத்தில, யவையையும அப்படியே கோதுமையையும உண
க்கொள்ளுகிற தேசங்களை ஜனங்கள அடைவாாகள பிர
களுக்கு அதிபதியே! யுகக்ஷயம வரும தருணத்தில, புருஷாக
ஸதிரீகளும இஷ்டப்படி உணபாாகள, ஒருவரை ஒருவா பொற
மாட்டாாகள யுதிஷ்டிரா! உலகமனைத்தும மிலேச்சத்தன
யுள்ளதாகும மனிதாகள ஶ்ராத்தத்தில தேவாகளையும பித
களையும திருப்தியடையச செய்யமாட்டாாகள ஜனங்களு
அதிபதியே! ஒருவனும மற்றொருவனுடையசொல்லைக கேளா
ஒருவனும ஒருவனுக்கு ஆசாரியனல்லன அப்பொழுது, உலக
னது தமோகுணத்தால கவரப்பட்டதாகும யுகாந்தமவரும
ணத்தில, பதினாறுவருஷமதான பூரணமான ஆயுளாகும பிர
பிராணனகளை இழப்பாாகள கன்னிகையானவள ஐந்தாவது
யத்திலோ ஆறுவது பிராயத்திலோ பிரஸவிப்பாள அப்பொழு
ஏழுவயதும எட்டுவயதுமுள்ள ஆணபிள்ளைகள குழந்தைக
உணடுபணணுவாாகள அரசனே! ராஜஶ்ரேஷ்டனே! யுகாந
தில, ஸதிரீகள புருஷாகளிடத்திலோ புருஷாகள ஸதிரீகளி
திலோ ஸநதோஷத்தை அடையமாட்டாாகள மனிதாகள சிறி
பொருளுள்ளவாகளுமஜாதிக்குரிய அடையாளங்களை வீணே த
பவாகளுமாவாாகள துனபமும அதிகமாகும யுகமுடி
எவனும எவனுக்கும (எதையும) கொடுப்பவனல்லன யுக
வில, தேசங்கள சோற்றைவிற்பவைகளும பிராமமணாகள வே
விக்ரயமசெய்பவாகளும ஸதிரீகள அங்கத்தை விற்பவாக
ஆவாாகள. யுகமுடிவுக்காலத்தில, மனிதாகள மிலேச்சருடை
ஆசாரமுள்ளவாகளும எல்லாவற்றையும பக்ஷிப்பவாகளும
லாசசெய்கைகளிலும பயங்கராகளும ஆவாாகள இதில
தேகமில்லை பாரதஶ்ரேஷ்டனே! யுகாந்தகாலத்தில, கொள
தல விற்றல செய்யும்பொழுது பொருளாசையினால எல்
ரும எல்லோருக்கும வஞ்சனை செய்வாாகள யுகமுடிவுக்கா
தில, அறியவேணடியவற்றை அறிந்துகொள்ளாமல காமங்க
செய்வாாகள அப்படியே, எல்லாரும தமமிஷ்டப்படி இ
பாாகள யுகமுடிவுவந்தகாலத்தில, எல்லாஜனங்களும இ

யிலே கொடிய செய்கைகளுள்ளவர்களும் ஒருவரை ஒருவர் வதூறு சொல்லுகிறவர்களும் ஆவார்கள் ஜனங்கள் மனவருத்த லாமல் பூந்தோட்டங்களையும் மரங்களையும்அழிப்பார்கள் உல திலே பிராணிகளுடைய உயிருக்கு ஸம்சயமுண்டாகும் அர னே! அப்படியே, மனிதர்கள் பேராசையினால் கவரப்பட்டவர்க வார்கள் பிராம்மணர்களுடையபொருள்களால் ஜீவிப்பவர்கள், ராம்மணர்களைக் கொல்லுவார்கள் பிராம்மணர்களும், சூத்திரா ாலபீடிக்கப்பட்டவர்களும் பயத்தினால் துன்புறுத்தப்பட்டவர் ும், 'ஆ! ஆ!' என்று அலறுகின்றவர்களுமாகிக் காப்பவன டையாமல் இந்தப் பூமியில் சுற்றுவார்கள் மனிதர்கள் உயிரைப் ாக்குகிறவர்களும் கொடியவர்களும் பயங்கரர்களும் பிராணிகளை திகமாகத் துன்பம் செய்பவர்களும் ஆகும்பொழுது, யுகம் ு வையுடையும் குருகுலத்தை மேன்மையுடையச் செய்பவனே! ா மம்மணர்கள் அதிகமான பயத்தை அடைந்தவர்களும் ஓடு ன்றவர்களுமாகி நதிகளையும் மலைகளையும் மேடுபள்ளங்களையும் டைவார்கள் அரசனே! பூமியைப் பாதுகாப்பவனே! பயங் மான யுகமுடிவில், பிராம்மணோத்தமர்கள் திருடர்களால் பீடிக் பட்டவர்களும் கொடுங்கோல் மன்னர்களால் எப்பொழுதும் படுத்தப்பட்ட வரிகளின்சுமையினால் மிகப் பீடிக்கப்பட்ட களுமாகிக் காகங்களைப்போலத் தைரியத்தை இழந்து சூத்திரா நக்குப் பணிசெய்பவர்களாகி ஜாதிக்குரியனவல்லாத செய்கை ளச்செய்வார்கள் சூத்திரர்கள் தாமத்தைச் சொல்லுவார் பிராம்மணர்கள் அவர்களை வழிபடுகிறவர்களும் (அவர்கள் சொல்வதைப்) பிரமாணமென்றெண்ணுகிறவர்களும் கேட்பவர் நம் ஆவார்கள் இவ்வுலகமானது கீழ்மேலாக மாறுபடும் யுக டிவில், மனிதர்கள் எலும்புகளால் அடையாளமிடப்பட்ட சுவர் ளப் பூஜிப்பார்கள் தேவதைகளை விலக்குவார்கள்[1] யுகமுடிவில், த்திரர்கள் பிராம்மணர்களுக்குப் பணிசெய்யமாட்டார்கள் யுக டிவுக்காலத்தில், மஹரிஷிகளுடைய ஆச்ரமங்களிலும் பிராம ணர்களுடைய வீடுகளிலும் தேவாலயங்களிலும் யாகசாலைகளி ம் நாகங்களுடைய ஆலயங்களிலும் பூமியானது எலும்பை டையாளமாகக் கொண்டதாகும், (உண்மையான) தேவாலயங்க ால் அலங்கரிக்கப்பட்டதாகாது அது யுகத்தின் முடி க்கு அடையாளம் எப்பொழுது மனிதர்கள் நித்யம் பயங்

1 வேறு பாடம்

கராகளும தாமததை விடடவாகளும மாமஸததைப பக்ஷிபப
களும அபபடியே கடகுடிபபவாகளும ஆவாாகளோ அப
ழுது யுகமானது முடிவை அடையும அரசனே! மஹாராஜ
எபபொழுது புஷபததில புஷபமும, பழததில பழமும உணடா
மோ அபபொழுது யுகம நாசததை அடையும யுகததின மு
வுக காலததில, மேகமானது அகாலததில மழையைப பொ
தாகும அபபொழுது, மனிதாகளுடைய செயகைகள மு
தவறினவைகளாகும சூததிராகள பிராமமணாகளோடு வி
ததைத அடைவாாகள பிறகு, அதிசீகரததில பூமியான
மிலேசசாகளால நிரமபினதாகும பிராமமணாகள அதிகவ
ளால உணடான பயததால பததுததிசைகளையும அடைவாாக
அரசாகள அநயாயததில நிலைபெறறவாகளாவாாகள தேசத
ஜனஙகள ஒரே ஆசாரமும வேஷமுமுளளவாகளும அபபடி
கூலிகொடாமல வேலைவாஙகுகினற மனிதாகளால ஹிமவிக
படடவாகளுமாகிப பழஙகளையும கிழஙகுகளையும உணடுகொண
காடடுக குடிசைகளை அடைவாாகள இவவணணம உலகமான
குழபபமடைநதபொழுது, வரையறை இராது பிராமம
களும க்ஷததிரியாகளும வைஸயாகளும நலல காாயததைவி
விடுவாா சிஷயாகள அபபிரியமான காாயஙகளைச செயகி
வாகளாகிக குருவின உபதேசததில கடடுபபடடிருககமாட
கள அதறகுப பிறகு, தனமிலலாத ஆசாாயன சிஷயனால ம
கபபடடான மிததிராகளும ஸமபநதிகளும பநதுககளும, பொ
களின ஸமபநதததால (பொருளுளளவாகளிடம) அனபு பாரா
வாாகள யுகததின முடிவில, எலலாப பிராணிகளுககும நாசமு
டாகும திசைகளெலலாம நனகு மூணடெரியும நக்ஷததிரங
ஒளியறறனவாகும சோதிமணடலஙகள புகையினால சூழபப
வைகளாகும அபபடியே, காறறுககள சுழனறு நிலைதபபி வீ
பல உறகைகள பெருமபயம வரபபோவதைத தெரிவித
கொணடு கீழே விழும ஸூாயன மறற ஆறு ஸூாயாகளோடு
உலகததை மிகககாயவான இடி முழககஙகள தொடாசசியா
தோனறும நானகுபககஙகளிலும திசைகளின எரிசசலக
உணடாகும அபபொழுது, ஸூாயன உதயகாலததிலும அ
மயகாலததிலும ராகுவினால கவரபபடுவான பகவானான
திரன அகாலததில மழைபொழிகிறவனவான யுகமுடிவு
லம நெருஙகினபோது, பயிாகளமுளையா ஸதிரீகள அடிககடி க

ாறகளைச சொலபவாகளும குருராகளும அழுவதில பிரியமுளள களுமாகிக கணவாகளுடைய வசனததில கடடுபபடடு நிறக டடாாகள யுகமுடிவில, புததிராகள தாயையும தநதையையும ரலலுவாாகள ஸதிரீகள புததிராகளை ஆதரவாககொணடு ரவாகளைக கொலலுவாாகள மஹாராஜனே! பாவகாலமல த ஸமயததில, ராகுவானவன ஸூாயனைப பிடிபபான யுகாந தில, நெருபபும எஙகும பறறியெரியும அபபொழுது, குடி தண ரையும போஜனததையும தஙகுமிடததையும யாசிககினற பிபபோககாகள, அவைகளை அடையாா அவாகள ஜனஙகளால ததபபடடு வழியில படுபபாாகள யுகாநதம நெருஙகிவரும ணததில, நாகஙகளும காககைகளும ராசாளிகளும மறறப வைகளும மிருகஙகளும இடிபோலப பயஙகரமான ஒலிகளை ளியிடும யுகாநதம கிடடிவரும தருணததில, மனிதாகள நண களையும ஸமபநதிகளையும வேலைககாராகளையும கைவிடுவாா யுகாநதம நெருஙகும தருணததில, மனிதாகள தேசஙகளை திசைகளையும படடணஙகளையும கடைகளையும முறையே பிபபாாகள ஜனஙகள, அபபொழுது, 'ஆ! தநதையே!' ஆ! மைந !' எனறுஇவவிதம மிகக பயஙகரமான வாககுககளை வெளி டு ஒருவரை ஒருவா அலறி அழைததுககொணடு பூமியில எல பபககததிலும சுறறுவாாகள யுகமுடிவில, அபபடியே சூததி கள உயாநதவாணததாாகளை "அடே!' எனறு அழைபபாாகள ாமமணாகள அலபவஸதுககளில ஆசையுளளவாகளும,[1] பாஷ ட ஜனஙகளோடு கலநதவாகளும ஆவாாகள

பிறகு, யுகமுடிநததும, வாணாஸரம தாமஙகள முறறி ம அழிநது எலலாம ஒனறுகக கலநது போன போது, ாமமணனை முதனமையாகக கொணட நானகு ஜாதிக டஙகின உலகமானது நாளடைவில உணடாகும பிறகு, மறு டயும உலகமானது வருததியடைவதின பொருடடு, வேறொரு மயததில, தெயவமானது தறசெயலாக அனுகூலமாகும பொழுது ஸூாயன, சநதிரன, பிருஹஸபதி ஆகிய இமமூவ ம, புஷயநக்ஷததிரததை அடைநது ஒருராசியில சேருவாாகளோ பபொழுது கருதயுகம உணடாகும மேகமானது தகுநதகாலத ல மழை பொழியும நக்ஷததிரஙகள மஙகளகரமாகும ஜயோ

1 ஆதிபாவம 57-மபககததிலும அநுசாஸனபாவம 258-ம பககததி ம குறிபபிறகாணக

திாகரஹஙகள் பிரதக்ஷிணமாகச செலபவைகளும, அனுகூலசா
துடன கூடியவைகளும ஆகும அககாலததில க்ஷேமமும ஸ
க்ஷமும ஆரோககியமும அமைதியும உணடாகும, அரசே
1 (நாராயணா) காலததால ஏவபபடடு மகாவீாயமுளளவ
அதிகமான புததியும பராககிரமமுமுடையவரும மஹாதமா
நலலொழுககஙகளால நிறைநதவரும பிரஜைகளுககு ஹிதத
செயபவரும விஷ்ணுயசஸெனகிற பிராமமணருமான கலகிவ
மாகி ஸமபலமெனனும கிராமததில மஙகளகரமான பிராமப
கருஹததில அவதரிபபாா மனததிலை நினைததவுடன, எ
வாஹனஙகளும ஆயுதஙகளும யுததவீராகளும சஸதிரஙகளும
சஙகளும அவரை அடையும அவா தாம விஜயததால பிரஜைக
மகிழவிககிற சகரவாததியாவாா அவா குழபபமுறறிருக
இநத உலகததைத தெளிவிககபபோகிறாா அவதரிததிருபபவ
ஜவலிபபவரும, யுகக்ஷயததிறகு முடிவை உணடுபணணுகிறவ
உதாரபுததியுளளவரும பிராமமண ரூபியுமான கலகியான
எலலாவறறையும ஒழிததுவிடடு மீணடும தாமயுகமாக மாற
போகிறாா அநதக கலகி எனகிற பராமமணா பராமமணாகள
சூழபபடடவராக அபபொழுது எலலாவிடததிலுமிருககிற அ
சயாகளான எலலா மிலேசசாகளுடைய கூடடஙகளையும
யோடு அழிககபபோகிறாா

இஙகே மூலததிலிருககிறபடியே மொழிபெயாததிருககிறது
னும, ஸ்ரீபாகவதம முதல ஸகநதம 3-வது அதயாயம 25-வது ஸ்
கததில, 'ஜகதபதியானவா விஷ்ணுயசஸெனபவருககுப பிளளையா
கலகியெனனும பெயருடன அவதரிபபாா' எனறும, 12-வது ஸகந
2வது அதயாயம 18வது ஸலோகததில, 'கலகியானவா விஷ்ணு
ஸெனபவருடைய வீடடில அவதரிபபாா' எனறும சொலலியிருததல
இஙகே, 'விஷ்ணுயசஸெனனும பிராமமணா பிறபபாா அவருககு (ந
யணா) கலகிவடிவததுடன பிளளையாக அவதரிபபாா' எனறு சிலசெ
களை வருவிததுப பொருள செயதல நோ, அலலது, சிலகுடும்பஙக
தநதைபெயரே மகனுககும வழஙகுவதுபோல வழஙகுவதாகக கொ
வேணடும

நூறறுததொண்ணூறறு நானகாவது அதயாயம்

மாரககண்டேயஸமாஸயாபாவம். (தொடர்ச்சி)

(மாாக்கண்டேயர் கிருதயுகத்தின் விருததாந்தங்களைச் சொல்லி யுதிஷ்டிாரைத் தர்மததைச் செய்யுமபடி தூணடியது)

பிறகு, அவா திருடாகளுககு அழிவைச செயது இநதப பூமியை அசவமேதமெனகிற மஹாயாகததில பிராமமணாகளுககு விதிபபடி தானமசெயவாா பிரமமாவினால ஏறபடுததபபடட மங்களகரமான உலக மரியாதைகளை நிலைநிறுததிவிடடு மறுபடியும திருததியுடன நலல புகழையும செயகையையும அடைவாா உலகததில வஸிககினற மனிதாகளு அவருடைய நடையை அனுஸரிப பாாகள பிராமமணாகளைககொணடு திருடாகளுககு நாசம செயயபபடட பிறகு க்ஷேமம உணடாகும பிராமமணோததமரான கலகியானவா [1] கிருஷ்ணாஜினஙகளையும சகதிகளையும திரிசூலாயுதங்களையும (தமமால) ஜயிககபபடட தேசஙகளில நிலைபெறசசெயதுகொணடு, எவரும பராமமணசரேஷடாகளால நனகு துதிககபபடுகினறவரும பிராமமணோததமாகளைப பூஜிககினறவரும துனபமசெயகிற திருடாகளைக கொலவதில எபபொழுதும பறறுதலுளளவருமாகப பூமியில ஸஞசரிபபாா 'ஆ! அமமா! அபபா! குழநதாய!' எனகிற இநத மிகக பயஙகரமான சொறகளை வெளியிடடு அலறுகினற மிலேசசாகளை மிககநாசததை அடைவிபபாா பாரத! பிறகு, அதாமததிறகு அழிவும தாமததிறகு வளாசசியும உணடாகும. கிருதயுகம வநதவுடன, ஜனஙகள முனபோல அபபடியே காமங்களை அனுஷடிபபவாகளாவாாகள கருதயுகததில பூநதோடடஙகளும [2] சைதயஙகளும தடாகஙகளும அபபடியே வீடுகளும பலவித புஷகரிணிகளும தேவாலயஙகளும பலவித யாககாமஙகளும உணடாகும அபபொழுது பிராமமணாகள தாாமிகாகளும, முனிவாகள சிறநத தவததைச செயபவாகளும, ஆசரமஙகள துஷடாகளொழிநதவைகளும, ஜனஙகள ஸததியததில நிலை

[1] 'பிராமமண தாமஙகளையும க்ஷததரிய தாமஙகளையும நிலைககச செயது எனபது கருதது' எனபது பழையவுரை

[2] ஆதிபாவம - 612, வனபாவம - 48,' பீஷமபாவம - 10-ம பககம குறிபபுகளிற காணக

பெறறவாகளும ஆவாாகள 1 எலலாப பிராணிகளும, சுததிய ளவைகளாகவே பிறககும ராஜஶ்ரேஷடனே! எலலா ருதுகக ளும எலலாபபயிாகளும உணடாகும மனிதாகள தானஙக ளும விரதஙகளிலும நியமஙகளிலும பறறுளளவாகளாக இரு பாாகள பிராமமணாகள ஜபயஜஞததில பறறுளளவாகளு தாமததில விருபபமுளளவாகளும மகிழசசியுளளவாகளுமாயிரு பாாகள அரசாகள இநதபபூமியைத தாமதததால பரிபாலன செயவாாகள கிருதயுகததில வைஶ்யாகள வாணிகததில ப றுளளவாகளாவாாகள பிராமமணாகள ஆறு தொழிலகள நிலைபெறறிருபபாாகள க்ஷததிரியாகள காததலில பறறுள வாகளாக இருபபாாகள அபபடியே, சூததிராகள மூனறு வ ணததாாகளுககும பணி செயவதில பறறுளளவாகளாக இருப கள இநதத தாமமானது,கருதயுகததிலும ததரேதாயுகததிலும அ படியே தவாபரயுகததிலும சாஶ்வதமாக இருககிறது கடைசியா கலியுகததிலுளள தாமம உனககு நனகு எடுததுரைககபபட்ட பாணடவ! எலலா உலகததாாகளாலும அறியபபடடிருக யுகஙகளின கால அளவும நனகு உரைககபபடடது ரிஷிகளா நனகு துதிககபபடடதும வாயுவினால சொலலபபடடதுமா புராணததைததழுவி, சென்றதும வருவதுமாகிய இவை அனை தும எனனால உனககு உரைககபபடடன இவவணணம நெடு காலம ஜீவிததிருககிறஎனனால ஸமஸாரமாாககஙகள அநேகமாக பாாககபபடடும அனுபவிககபபடடுமிருககினறன மீண் எதைக கேடகவிருமபுகிறாய? தாமததினினறும நழுவாதவனே தாமததிலுளள ஸமசயததினினறு விடுபடுவதினபொருடடு மீ டும வேறான எனனுடைய இநத வசனததையும, ஸஹோதர ளுடனகூடக கேடடுத தெரிநதுகொள தாாமிகாகளுள சிற வனே! இநத விஷயததில தாமமானது உனனால வேறு விதம அறியததககதனறு அரசனே! தாமததில பறறுளள மனித இமமையிலும மறுமையிலும ஸுகததை அடைநது ஆனந கிறான தோஷமறறவனே! எநத வசனததை நான உரைபபே மஙகளகரமான அநத வசனததை நீ நனகு அறிநதுகொ ஒருபொழுதும நீ பிராமமணன விஷயததில அவமானம செய

1 'வினைபபயனகள செயயபபடுகினற வினைகளால உறுதிய வேறானறியிருநதாலும ஞானபலததினால அழிகினறன' எனபது வே பாடததின பொருள

ாகாது பிராமமணன கோபம கொளவனுகில பிரதிஜஞையினுல
லகஙகளேயும நாசம செயவான' என்றுசொனனா

கௌரவாகளுள மிகசசிறநதவரும நலல புததியுளளவரும
கரறற காநதியுளளவருமான யுதிஷடிரமஹாராஜா, மாாககண
டயருடைய வசனததைக கேடடு, அவரை நோககி, 'முனிவா
ளுள மிக மேனமைபெறறவரே! இதைககேடடதனுல, எனனுல
து செயயததககதாகும? ஜயிககபபடட இநத உலகமானது
ஞல எவவாறு ரக்ஷிககததககதாகும? முனிவரே! பிரஜை
ளப பரிபாலிககினற நான எநதத தாமததில நிலைததுநிறக
வணடும? இநத நிலைமையில இருபபவனுன நான என தாமததி
னறு எவவாறு நழுவாமலிருபபேன?'' எனறு வினவ, மாாக
னடேயா, 'எலலா பராணிகளிடமும காருணயமுளளவனும
ிததைசசெயபவனும அனபுளளவனும அஸூயையிலலாத
னும அனபினுல குழநதைகளேபபோலப பிரஜைகளேப பாது
பபதில பறறுதலுளளவனுமாகத தாமததைச செய அதா
தை விடடுவிடடு தகபபன முதலிய முனனோகளே அடிககடி
னபபாயாக நீ தவறுதலால செயதுவிடடதை நலல அறி
ல சீரபபடுததிககொள நீ காவததை அடையாதே எப
ாழுதும இனசொலலுளளவனுக இரு பூமி முழுவதையும
ிதது ஸநதோஷமுளளவனுகவும ஸுகமுளளவனுகவுமிருபபா
க சென்றதும வருவதுமான இநதததாமததை உனககு நான
ருக உரைததேன பூமியில சென்றதும வருவதுமான எது
உனனுல அறியபபடாததிலலை அபபா! ஆகையால் நீ
த வருததததை மனததில பாராடடாதே அபபா! அறி
கள காலததால மிகப பீடிககபபடடாாகளானுலும மதிமயக
அடையாா மிகக தோளவலிமையுளளவனே! ஸவாககத
வலிககினற எலலாத தேவாகளுககும இநதககாலமுணடு
பபா! காலததால தூணடபபடடு பரஜைகள மோஹததை
டைகினறனவனறே? குறறமறறவனே! எனனுல சொலலப
ட இநத விஷயததில உனககு ஸநதேகம வேணடாம இநத
னததில உனககு ஸநதேகமுணடாகுமானுல தாமததிறகு
ிவேறபடும பரதாகளுள சிறநதவனே! பிரஸிததமாயிருக
கௌரவாகளுடைய வமசததில நீ பிறநதிருககிறுய செயகை
லும மனததினுலும வாககினுலும இவை எலலாவறறையும
கு அனுஷடிபபாயாக' எனறு சொனனா

யுதிஷடிரா, 'பிராமமணோததமரே! பிரபுவே! கேடக இன்
மாக உமமால உரைககபபடட உமமுடைய கடடளை
அவவாறே முயறசியுடன செயவேன பிராமமணோததமரே
எனககுப பேராசையும பயமும மாதஸாயமும இலலை பிரபுவே
எனவிஷயததில உமமால சொலலபபடட அனைததையும செ
வேன' என்று சொனனா அரசரே! கீாததியுளளவரா
அநதப பாணடுநநதனருடைய வசனததைககேடடு, கிருஷ்
ணோடு சேரநத பாணடவாகள மிகக மனககளிபபை அடைநத
கள. அஙகுவநதிருநத பிராமமணஸரேஷடாகளனைவரும சிற
புததியுடையவரான மாாககணடேயருடைய மஙகளகரமான
படிபபடட கதையைககேடடுப புராணகதைகளைச சொலலி
னால ஆசசாயமடைநதவாகளானாாகள

நூறறுததொணணூறறைநதாவது அதயாயம்

மாாககண்டேயஸமாஸயாபாவம (தொடர்ச்சி)

(மார்க்கண்டேயர் யுதிஷ்டிரருக்குத் தவளையின் உபாக்யானத்தை
சொல்லத் தொடங்கியதும், பரீக்ஷித்தென்னுமரசன் பிரதிஜ்ஞை
யைச்செய்து தவளையின் மகளை மணந்ததும், அவள் பிரதிஜ்
ஞை தவறவே, அந்தப்பெண் தண்ணீரில் முழுகிப்போன
தும், அவளைத்தேடுவதற்காக அவன் தவளைகளைக்
கொலவித்ததும், தவளையரசன் அதனைத்தடுத்து
அந்தப்பெண்ணை மறுபடியும் அவனுக்குக்
கொடுத்ததும, சலன் தளன் இவாக
வின் நடையும், வாமதேவர்
மகிமையும்)

பாணடுநநதனரான யுதிஷடிரா, மாாககணடேயரைநோக
'மீணடுமே பிராமமணமகிமையைச சொலலககடவீா' என
வினவ, மாாககணடேயா, 'அபூாவமாயிருககிற இநதப பிரா
மணாகளுடைய சரிததிரததைக கேள அயோததியில இக்ஷ்வா
குலததைததாஙகுபவனான பரீக்ஷித என்கிற ஓா அரசன இரு
தான அவன வேடடையாடுவதறகுக கானகம சென்று
அவன தனிததவனாகக குதிரையோடு ஒருமிருகததைப பினதொ
டாநதான மிருகமானது அவனை நெடுநதூரம இழுததுவிடடது

ன வழியில் ஶ்ரமமடைந்து பசியும் தாகமும் மேலிட்டவனுகி
டத்தில் கருமைநிறமுள்ளதும் நுழையமுடியாததுமான மரம
ந்த ஒருதோப்பைக் கண்டான் அந்தத்தோப்பினுடைய நடுவில்
வும் அழகியதான ஒரு குளத்தைக் கண்டு குதிரையோடுகூடிய
கவே இறங்கினுன் பிறகு, அவன் களைதீர்ந்தவனுக்க் குதிரைக்
தீனிக்காக எதிரில் தாமரைத்தண்டுகளைப் போட்டுவிட்டுப்
கரிணியின் கரையில் உட்கார்ந்தான் பிறகு, படுத்துக்கொண்டு
ரிமையான ஒரு பாட்டைக் கேட்டான் அவன் அதைக்கேட்டு,
ந்தக்காட்டில் மனுஷ்ய ஸஞ்சாரத்தை நான் காணவில்லை
தப்பாட்டொலி யாருடையது?" என்று ஆலோசித்தான்
கு, நிகரற்ற அழகினுல் காட்சிக்கினியவளும் புஷ்பங்களைப்
க்கின்றவளும் பாடுகின்றவளுமான ஒரு கன்னியைக் கண்
ன் பிறகு, அவள் அரசனருகில் வந்தாள் அரசன் அவளைப்
ர்த்து, 'கல்யாணி! நீ யாருக்குரியவள்? நீ யார்?' என்று
ட்டான் அவள் அரசனைப்பார்த்து, 'நான் கன்னிகை' என்று
டகூறினுள் அரசன் அவளைப்பார்த்து, 'நான் உன்னை விரும்
றேன்' என்று சொன்னுன் பிறகு, அந்தக் கன்னிகை
சனை நோக்கி, 'நான் உம்மால் ஓர் உடன்பாட்டுடன் அடை
தக்கவள் வேறுவிதத்தால் அடையத்தக்கவளல்லேன்' என்று
னுள் அரசன், '[1] உடன்பாடு என்ன?' என்று அவளைக்
ட்டான் கன்னிகை, 'எனக்குத் தண்ணீரைக் காண்பிக்க
கூடாது' என்னும் இதனைச் சொன்னுள் அந்த அரசன்
ளைப்பார்த்து, 'அப்படியே ஆகட்டும்' என்றுசொல்லிவிட்டு,
ளைச்சேர்ந்து அவளுடன்கூட அந்தக்காட்டில் இருந்தான்
கு, அரசன் அந்தக் காட்டிலேயேயிருக்கையில் அந்தச்சேனை
தொடர்ந்துவந்தது, கானகத்தில் தொடர்ச்சியான அடிச்
டைப் பார்த்துக்கொண்டு வந்து அரசனைச் சூழ்ந்து நின்றது.
கு, களைதீர்ந்த அரசன் துக்க மில்லாதவனுக அந்தப்பெண்
டன் பல்லக்கினமீதேறித் தன்நகரத்தைக்குறித்துச் சென்றுன்
நகரை அடைந்து ஏகாந்தத்தில் அவளோடுகூடி மகிழ்ந்து
ண்டு ஒருவரையும் பாராமலிருந்தான்

பிறகு, பிரதானமந்திரியானவன் அந்த அரசனுடைய அருகில்
சரிக்கிற தாதிகளைப்பார்த்து, 'நீங்கள் இங்கே என்ன செய்கி
கள்?' என்று வினவினுன் பிறகு, அந்தத்தாதிகள், 'நாங்கள்

1 வேறுபாடம்

இநத விஷயததை அபூாவமபோலக காணகிருேம. இவவிடத
ஜலமானது கொணடுவாபபடுகிறதிலலை ' எனறு சொனஞாக
பிறகு, மநதிரி ஜலமிலலாததும அதிகமான மரஙகளுளள
ஏராளமான மலாகளும கனிகளும கிழஙகுகளுமுளளதும
ஒருகாடடை உணடாககி, அதன மததியில, பககஙகளில மு
வலைகளால மூடபபடடதும அமிாதமபோனற தணணீருளள
மறைவாயிருபபதுமான ஒருதடாகததைசசெயவிததுத தனி
யில அரசனை அடைநது, 'அரசனே! இநத வனமானது மேரா
யானதும தணணீரிலலாததுமாயிருககிறது இஙகே இநதபபெ
ணுடனகூட நீ ஸுகமாகச செலலலாம' எனறு சொனஞ
அநத அரசன, மநதிரியின சொலலால மஹிஷியான அவளுட
கூடவே அநத வனததில நுழைநதான அவன ஒரு ஸமயம
கிய அநதககாடடில அவளுடனே கூடிக களிததிருநதான பிற
பசியினுலுமதாகததாலும களைதது ஒரு முலலைககொடிபபநதன
பாாததான அரசன தனகாதலியுடனகூட அதில சென்று, நல
அமைககபபெறறதும மாசறறதும ஜலததால நிறைநதிருப
மான ஒரு குளததைககணடான அதைபபாாததுககொண
அதன கரையில அநதத தேவியுடனகூடவே உடகாாநதிருநதா
பிறகு, அநத அரசன அநததேவியைபபாாதது, 'இநதககுள
நீரில இறஙகு' எனறு சொனஞன அவள அநதவாாததை
கேடடுக குளததிலிறஙகி முழுகிவிடடாள, மீணடு தணணீ
ருநது எழுநதிருககவிலலை அநத அரசன அவளைததேடியும கா
விலலை பிறகு, அரசன குளதது ஜலததை மிச்சமினறிவடி
செயது ஒரு வளையினுடைய வாயில ஒருதவளையைககணடு கோ
கொணடு, 'உலகததிலுளள எலலாததவளைகளையும கொலலவே
டும எவன எனனிடததில காரியததைக கருதுகிருேே அ
மரிதத தவளைகளைக காணிககையாகக கொணடு எனனிடம
வேணடும' எனறு கடடளையிடடான பிறகு, கோரமான மண
வதமானது செயயபபடுமபோது எலலாத திசைகளிலு
தவளைகளையும பயம வநதடைநதது அவைகள பயநதவைகள
மணடூகராஜனிடததிலபோய நடநதபடி தெரிவிததன

பிறகு, மணடூகராஜன தவசிவேடம தரிதது அரசனி
வநதது அது அவனை அணுகி, 'அரசனே! கோபததுககு நீ வ
படாதே அனுகரஹம செயவாயாக நிரபராதிகளான தவளைக
நீ கொலலுதல தகாது இநத விஷயததில இரணடு ஸலோகங

ககினறன (அவறறின பொருள,) 'தவளைகளை நீ கொலலாதே
நததினினறும நழுவாதவனே! கோபததை நீ ஙனகு அடககிக
ள [1]தாமாதாமஙகளை அறியாத ஜனஙகளுடைய செலவசசிறப
தவசசிறபபும அழிநதுபோகினறன உறுதிசெயதுகொள நீ
தத தவளைகளை மரணததை அடைவிததலால கோபநதணிய
டாய அதாமததை நீ செயயாதே தவளைகளைககொலலு
லை உனககு யாதுபயன?' (எனபது) எனறு சொல
று இவவாறு சொலலுகினற அநதமணடுகராஜனைப பாாதது
டயான மனைவியை விடடுப பிரிநததனாலுணடான சோகம
றநத மனததையுடைய அரசன, 'அதை நான பொறுகக
டடேன. இநதததவளைகளைக கொலவேன கெடட எணண
ள இநதததவளைகளால என காதலியானவள பக்ஷிக
படடாள தவளைகளை எலலாவிதததாலுமே நான கொலல
ணடும கறறறிநதவனே! எனனை நீ தடுககககூடாது'
று சொனனான அநதததவளையானது அநதவாககியததைக
டறிநது, பொறிகளும மனமுஙகலஙகி, அரசனைபபாாதது,
ரசனே! தயைசெயவாயாக நான ஆயுவெனகிற பெயாபெறற
டுகராஜன உனககு மனைவியாக இருநதவள ஸுசோபனை
று பெயா பெறற எனனுடைய புதலவி இது அவளுடைய
ட நடையினால ஏறபடடது. அவளால இதறகுமுன பல
சாகள ஏமாறறபபடடிருககிறாாகள' எனறு சொலலியது
சன அதனைபபாாதது, 'உனபுததிரியான அவளை நான
மபுகிறேன எனககு அவளை நீ கொடுககவேணடும' எனறு
னனான பிறகு, பிதாவான மணடுகராஜன அநதப பெணணை
சனுககுககொடுதது, அநதபபெணணைபபாாதது, 'நீ இநத
சனுககுப பணிவிடைசெய' எனறும சொலலியது அநதத
ளை இவவணணமகூறிக கோபமகொணடு அநதபபெண
ப பாாதது, 'உனனுடைய பொயயான ஒழுககததினால பல
சா வஞசிககபபடடாாகளாதலால பிராமமணாகளுககுத
கு செயகினற குழநதைகள உனககு உணடாகும' எனறு
பிடடது அநத அரசன அவளிடததில சோககையினபத
ல கடடபபடட மனமுளளவனாகி மூவுலகஙகளுடைய ஆடசி
யும அடைநததுபோல அவளை அடைநது ஆனநதககணணீ
் தடுமாறுகினற சொலலுடன மணடுகராஜனை நமஸகாரம

---

1 வேறுபாடம

செயது பூஜிததது, 'நான அனுகரஹிககபபடடேன' எ
சொனனான அநத மணடூகராஜன பெணணினிடம விடைபெற
வநதபடியே சென்றது

பிறகு, சிறிதுகாலம செலலவே, அநத அரசனுககு
ளிடததில சலன, தளன, பலன எனகிற மூனறு குமாரா
உணடானாகள பிறகு, தகபபன அவாகளுள மூததவனு
சலனுககுத தகுநதகாலததில ராஜயததில படடாபிஷே
செயவிததுத தவததில நிலைநிறுததபபடட மனததுடன க
கம சென்றான பிறகு, ஒருஸமயம சலன வேடடையா
தருணததில ஒரு மானை அடைநது ரதததால அதைப
தொடாநது ஓடினான ஸாரதியைபபாாதது, 'நான மா
அடையுமபடி விரைவாக ரதததை நடதது' எனறும சொனனா
அவவாறு சொலலபபடட ஸாரதி, அரசனைநோககி, 'இநத மா
நீா தொடரவேணடாம உமமுடைய ரததில பூடடபபட்டி
கிற இரணடு குதிரைகளும வாமதேவருடைய [1] குதிரைகள
இருநதாலும, நீா இநத மிருகததைபபிடிபபதறகு ஸாதி
படாது' எனறு கூறினான பிறகு, அரசன ஸாரதியைபபாாத
'வாமதேவருடைய குதிரைகளைபபறறி எனககுச செ
உனனை நான கேடகிறேன' எனறு சொனனான இவவாறு கூ
படட ஸாரதியானவன, அரசனுககுப பயநதும வாமதேவருடை
சாபததுககுப பயநதும, 'அரசரே! வாமதேவருடைய இ
குதிரைகளும மனோவேகமபோனற வேகமுளளவைகள' என
சொனனான பிறகு, அரசன இபபடி சொலலுகினற பாகனை
பாாதது, 'வாமதேவாஸரமததைக குறிததுச செல' என
சொனனான அநத அரசன வாமதேவாஸரமததை அடை
அநத ரிஷியைபபாாதது, 'பகவானே! எனனால அடிககபபட
மான ஓடுகிறது உமமுடைய குதிரைகளைக கொடுதது எனனை
கௌரவபபடுததககடவீா' எனறு சொனனான ரிஷியான
அநத அரசனைபபாாதது, 'உனககு என இரணடுகுதிரைக
யும கொடுபபேன், காரியததை முடிததுககொணடு நீ இரண
குதிரைகளையும சீககிரமாக எனககே திருபபிககொடுததுவி
வேணடும' எனறு கூறினாா அநத அரசன, அநதககுதிரைக
வாஙகிககொணடு, ரிஷியினிடம விடைபெறறுச சென்றான கு
ரைகள பூடடபபடட ரததுடன மானைநோககிச செலலுகிற

1 'வாமயெள' எனபது மூலம

சன ஸுஹதனைபபாாதது, 'ஸுஹதா! இந்த இரணடு அமவாாததி
களும நமமிருவருககே தகுநதவை இவைகள வாமதேவருக
திருபபிககொடுககததககவைகளலல' எனறு சொலலிவிடடு,
னை அடைநது, தன படடணததிறகுவநது அநத இரணடு
திரைகளையும அநதபபுரததில கடடசசெயதான
பிறகு, ரிஷியானவா, 'யெளவனமுளள ராஜபுததிரனுனவன
களகரமான குதிரைகளை அடைநது மகிழகிறுன. எனனுடைய
திரைகளைத திருபபிக கொடுககிறுனிலலை அநதோ! கஷடம!'
ாறு ஆலோசிததாா அவா மனததினுல நனகு ஆலோசிதது
மாதம நிறைநதவுடன, ஒரு சிஷயனைபபாாதது, 'ஆதரேய!
ா 'உனகாரியம நிறைவேறியிருநதால உபாததியாயருடையகுதி
களிரணடையும திருபபிககொடுககககடவாய' எனறு அரசனி
சொல' எனறுா அநதசசிஷயன அநத அரசனை அடைநது
மதேவருடைய வசனததை அபபடியே சொனனுன அரசன
நதச சிஷயனைபபாாதது, 'இநதவாகனம அரசாகளுககுரியது
ாமமணாகள இவவிதமான ரதனஙகளுககுத தகுதியறறவாகள
ாமமணாகளுககுக குதிரைகளாலே செயயததகக காரியம
றுமிலலை, நலலது, போகலாம' எனறு மறுமொழி சொன
ன. அநதசசிஷயன போய இநதவசனததை உபாததியாயரிடம
ரைததான. அபரியமான அநதசசொலலைககேடடு, வாமதேவா
ாபம மேலிடட மனததுடன தாமே அரசனிடமபோயக குதிரை
ாககேடடாா அரசன கொடுககவிலலை வாமதேவா,'அரசனே!
என இரணடு குதிரைகளையும கொடு செயய மிகஅரிதான
ரியம உனககு இநதககுதிரைகளால செயயபபடடதனறே?.
ராமமணாகளுககும க்ஷததிரியாகளுககும உரியமுறையை மீறிச
சலலுகிற உனனை வருணன கோரமான பாசஙகளால கொலல
வணடாம' எனறு சொனனுா அரசன, 'வாமதேவரே! நன
கத தீனிதினபவைகளும நனகு பழகினவைகளுமான வணடி
ழககும காளைகளஇரணடுஇருககினறன இவை பிராமமணாகளுககு
ாகனம மஹரிஷியே! அநத இரணடுகாளைகளால எவவிடததுக
பபோக விருபபமோ அவவிடததிறகு நீா செலலும உமமைப
பானற பிராமமணரை வேதஙகள நனகு சுமககினறன' எனறு
சானனுன வாமதேவா, 'அரசனே! பரலோகததில எனனைப
பானறவனை வேதஙகள சுமககினறன அரசனே! இவவுலகிலோ
னககும நமமைபபோலிருககிற மறறவாகளுககும இநதக குதிரை

வாகனம்' என்றுசொன்னார். அரசன், 'உம்மை நாலு கழுதைச்
சுமக்கட்டும், நாலு கோவேறுகழுதைகள் சுமக்கட்டும் காற்று
போலப் பறக்கின்ற நாலு குதிரைகள் சுமக்கட்டும் அவைகளி
நீர் போம் இந்தக் குதிரைகள் க்ஷத்திரியனுக்கே தக்கவை
ஆகையால், இவ்விரண்டு குதிரைகளும் என்னுடையவையே யெ
றும் உம்முடையவையல்லவென்றும் தெரிந்துகொள்வீராக' என
சொன்னான் வாமதேவர், 'அரசனே! நீ இப்பொழுது பிரா
மணனுடையபொருளைக்கொண்டு பிழைக்கிறாய் இதனைத் தீவ
யைவிளைவிக்கிற செய்கையென்று சொல்லுகிறார்கள் இரும
மயமாக இருப்பவர்களும் கோரமான ரூபமுள்ளவர்களும் பருத்
வர்களும் மிக்கபயங்கரர்களுமான நான்கு ராக்ஷஸர்கள் என்ன
ஏவப்பட்டவர்களும் உன்னுடைய வதத்தை விரும்புகின்றவ
களும் கூர்மையான சூலம் பிடித்தவர்களுமாகி உன்னை நான்
துண்டாகவெட்டி நான்கு திசைகளிலும் எறியக்கடவர்' என
சொன்னார் அரசன், 'வாமதேவர்! எவர்கள் உன்னை வாக்கி
லும் மனத்தினாலும் செய்கையினாலும் என்னைக்கொல்லமுயன
பிராமமணனென்று அறிகிறார்களோ அவர்கள் என்சொல்லா
ஏவப்பட்டவர்களாகவும் கூர்மையான சூலங்களையும் கத்திகளைய
கையில் கொண்டவர்களாகவும் சிஷ்யர்களோடு கூடின உன்னை
இங்கே அடித்துத்தள்ளக்கடவர்' என்று சொன்னான். வா
தேவர், 'அரசனே! நீ திருப்பிக்கொடுத்துவிடுகிறேனென்று எ
னிடத்தில் ஒப்புக்கொண்டு என்னுடைய இரண்டு குதிரைகளைய
வாங்கிக்கொண்டாய் உனக்கு உயிரோடிருக்க விருப்பமிருந்தா
என்னுடைய இரண்டு குதிரைகளையும் விரைவாகக் கொடுத்
விடு' என்று சொன்னார் அரசன், 'பிராமமணர்களுக்கு வே
டையானது ஏற்படுத்தப்படவில்லை பொய் சொல்லுகிறாயானாலு
உன்னை நான் தண்டிக்கமாட்டேன் பிராமமணா! [1] இன்று முத
உன்னுடைய கட்டளைமுழுமையையுமே மனத்தில் வைத்து அப
டியே புண்யலோகத்தை அடையக்கடவேன்' என்று சொ
னான் வாமதேவர், 'அரசனே! பிராமமணர்களுக்கு வாக்கி
லாவது மனத்தினாலாவது செய்கையினாலாவது தண்டனைக
இல்லை கற்றறிந்த எவன் இப்படிப்பட்ட பிராமமண ஜாதியை
தவத்துடன் அனுஸரித்து ஜீவிக்கிறானோ அவன் அதனால் சிறப்புற
வனாகிறானன்றோ?' என்று சொன்னார் அரசனே! வாமதே

1 அரசன் பிராமமணனைப் பரிஹஸித்துச் சொல்லியது

ல இவவாறு சொலலபபடடவுடன, பயஙகரமான உருவமுளள
க்ஷஸாகள தோனறினாகள சூலஙகளைக கையிலகொணட
நத ராக்ஷஸாகளால கொலலபபடுகினற அநத அரசன, அப
ாழுது, 'இக்ஷ்வாகுகுலததில பிறநதவாகளும பூமியில இனனும
னககு உடபடட மறற அரசாகளும எனனை விடடுவிடடாலும
மதேவருடைய இரணடு வாமிககுதிரைகளையும நான கொடகக
டடேன இபபடிபபடடவாகள தாமிகாகளாகமாடடாாகள'
னறுசொனனான அநத அரசன இவவாறு சொலலிககொணடே
க்ஷஸாகளால கொலலபபடடு விரைவில பூமியில விழுநதான

பிறகு, இக்ஷ்வாகுகுலததவாகள அரசன வீழததபபடடதை
றிநது, தளனுககுப படடாபிஷேகம செயதாாகள அசசமயத
ல அநதப பிராமமணரான வாமதேவா அநத ராஜபததிலசெனறு
ரசனான தளனைப பாாதது, 'அரசனே! எலலாத தாமஙகளி
ம பிராமமணாகளுககு இவவாறு தானம செயயவேணடுமென
று காணபபடடிருககிறது அரசனே! நீ அதாமததினினறு பயத
த அடைகிறாயாளுல எனனுடைய இரணடுகுதிரைகளையும சீகர
க இபபொழுதே கொடுததுவிடு' எனகிற வசனததைக கூறினா
நத அரசன, வாமதேவருடைய இநத வாககியததைக கேடடு,
ாபததால ஸாரதியைபபாாதது, 'ஸாரதியே! எநதப பாணத
ல வாமதேவன அடிககபபடடுத துனபமுறற உருவமுளளவ
ம நாயகளால நனறாகக கடிககபபடுகினறவனுமாகிப பூமியில
டிபபனோ அபபடிபபட்ட சிதரமான உருவமுளளதும விஷத
ல பூசபபடடதும நனறாகத தீடடபபடடதுமான ஒருபாணத
தக கொணடுவா' எனறு சொனனான வாமதேவா, 'அரசனே!
னககு உன மனைவியினிடததில ஶயேனஜித எனகிற புததிரன
றநது பததுபபிராயமுளளவனாக இருககிறானெனபதை நான
றிவேன என வசனததினால ஏவபபடடவனாகி நீ பிரியமான
நதப புததிரனைக கோரருபமுளள பாணஙகளால விரைவாகக
கால' எனறு சொனனாா அரசனே! வாமதேவரால இவவண
ம சொலலபபடடவுடன, தளனாலே விடபபடடதும தீவரமான
தஜஸுளளதுமான அநதப பாணமானது அநதபபுரததில பிர
வசிதது ராஜபுததிரனைக கொனறுவிடடது அஙகே தளன
தைக கேடடு, 'இக்ஷ்வாகுகுலததில பிறநதவாகளே! உத
ாககததுடன உஙகளுககுபபிரியததைசசெயகிறேன இபபொழுது
நதபபிராமமணனை அடிததுககொலலுகிறேன க்ஷாமையானதும

ஒளியுள்ளதுமான வேறொரு பாணம கொணடுவரவேணடு
மனனவாகளே ! இபபொழுது என திறமையைப பாருஙக
எனகிற வாககியததை உரைததான வாமதேவா, 'அரசனே
நீ கோரரூபமுளளதும விஷததால பூசபபடடதுமான இந
பாணததை எனனைக கொலலவேணடுமெனகிற எணணதத
விலவில பூடடுகிறாய நீ இநத அமபை இழுதது எனமீது வி
தறகாவது நாணகயிறறில பூடடுவதறகாவது சகதியுளளவ
மாடடாய' எனறு சொனனா அரசன, 'இக்ஷ்வாகுகுலதத
பிறநதவாகளே ! அசைய முடியாமல செயயபபடட எனனை
பாருஙகள இநத நான பாணததைப பிரயோகிபபதறகுச சக
யறறவனாக இருககிறேன, இவருடைய நாசததைச செயவதற
ஸாமாததியமிலலாதவனாக் இருககிறேன வாமதேவரே நீண
ஆயுளுடன வாழடடும' எனறு சொனனான வாமதேவா, 'அ
சனே! பாணததினால இநத ராஜமஹிஷியை அடிபபாயாக பிற
பிரமமஹததியைச செயய விருமபியதாலுணடான பாவத
தினனறு நீ விடுபடுவாய' எனறு சொனனா பிறகு, அரசன அ
வாறே செயதான பிறகு, ராஜபுததிரியானவள முனிவனை
பாாதது, 'வாமதேவரே ! பிராமமணரே ! நான நலல வழியி
மனததைச செலுததினவளாகவும கொடியவனான இந
கணவனுககு நாளதோறும நலவாாததைகளைச சொலலுகின
வளாகவும பிராமமணாகளை ஸேவிககவிருமபுகிறவளாகவுமிருந
தாதலால, புணயலோகததைத் அடையககடவேன' எனறு சொ
னாள வாமதேவா, 'மஙகளகர்மான கணகளுளளவளே! உனனா
ராஜகுலம காககபபடடது ஒபபறற வரததை எனனிடமிருந
கேடடுககொள நான வரததை உனககுக கொடுககக கடமை
படடிருககிறேன ராஜபுததிரியே ! இகழததகாதவளே ! இநத
சொநதஜனஙகளையும மிகபபெரிதாயிருககிற இக்ஷ்வாகு ராஜய
ததையும ஆளககடவாய' எனறு சொனனா ராஜபுததிரி, 'பக
னே ! இபபொழுது இநத எனகணவன பாவததினினறு விடுபட
கடவன இவவண்ணம வரததை வேணடுகிறேன பிராமமணோ
தமரே ! நான புததிராகளோடும பநதுககளோடுமகூட ஸ
மாக ஜீவிததிருககவேணடும இநத வரததையும நான வேண
கிறேன' எனறு சொனனாள கௌரவாகளுள சிறநதவீரனே
அநத முனிவா ராஜபுததிரியினுடைய சொலலைககேடடு,'அபபடியே
ஆகடடும' எனறு சொனனா பிறகு, அநத அரசன ஸநதோ

ளவனுனன நனருக வநதனமபணணி இரணடுகுதிரைகளையும்
த மஹரிஷிககுக கொடுததுவிடடான ' எனறு கூறினா

நூறறுததொணணூறறுருவது அதயாயம்.

ாககணடேயஸமாஸயாபாவம (தொடர்ச்சி)

மாாக்நண்டேயர் ஸுகத்தையும் துக்கத்தையும் நிருபிப்பதான பகழனிவநக்தும்இந்திரனுக்தும்நடந்த ஸம்வாதத்தைக்கூறியது)

ரிஷிகளும பிராமமணாகளும யுதிஷடிரரும மாாககண யரைபபாாதது, 'எநதககாரணததினுல பகரெனகிறரிஷியான தீாககாயுளுளளவரானுா ?'' எனறு கேடடாாகள அரசரே! ாதபஸவியான மாாககணடேயரோ அவாகளனைவரையும ாதது, 'பகரிஷியானவா, தீாககாயுளுடையவரே இதில ாயசசி வேணடாம' எனறு மறுமொழி உரைததாா ரதரே! இநதவசனததைககேடடு, குநதியினபுதலவரும தாமத ல பிரகாசிபபவருமான யுதிஷடிரா பிராதாககளோடு மாாககண யரைபபாாதது, 'மஹரிஷியே! பகா தாலபயாஎனற அநத ணடு ரிஷிகளும மஹாதமாககளெனறும சிரஞசீவிகளெனறும வராஜனுககு மிததிராகளெனறும உலகததிலுளள ஜனஙகளால புகழகொளளபபடடவாகளெனறும கேளவிபபடுகிறோம பக னே! ஸுகதுககஙகளோடு சோநததும, தேவரீரால உணமை க உரைககபபடடதுமான பகருககும இநதிரனுககும நோநத தஸநதியை நான கேடகவிருமபுகிறேன ' எனறு வினவினா

மாாககணடேயா, 'அரசனே! மயிாசிலிாததலை உணடுபணணு தேவாஸுரயுததம முடிநதவுடனே, இநதிரன மூவுலகஙகளுக அதிபதியானுன மேகம நனகுபொழியவே, விளைபொருள மிகஉணடாயின மனிதாகள வியாதியிலலாதவாகளாகவும, ல தாமததில நிலைபெறறவாகளாகவும, தாமததிலேயே அதிகப றுளளவாகளாகவும இருநதாாகள ஜனஙகளெலலாம ஸந ாஷமுளளவாகளாகவும, ஸவதாமஙகளிலநிலைபெறறவாகளாகவு நதாாகள பிறகு, பலனைககொனறவனுன இநதிரன எல பரஜைகளும ஸநதோஷததுடனிருபபதைககணடு களிததான நதே! பிறகு, ஸநதோஷமுளளவனும தேவராஜனுமான இந ன, ஐராவதததினமீது ஏறிககொணடு, ஸநதோஷமடைநதிருக

கிற பிரஜைகளையும், பலவிதமான ஆஸ்ரமங்களையும், மங்களகரம
பலவிதநதிகளையும், செலவமநிறைநதபட்டணஙகளையும், கிராம
ளையும, தேசஙகளையும, பிரஜைகளைப பாதுகாபபதில ஸமாத
ளும தாமததை அனுஷடிககிறவாகளுமான அரசாகளையும, கிண
களையும, தணணீாபபநதலகளையும, வாவிகளையும, பலவித வைத
சாரததுடன கூடின பிராமணோததமாகளாலே அடையபப
தடாகஙகளையும, ஸரஸுகளையும பாாததான அரசனே! தே
ராஜனுன இநதிரன ஐராவததகதினின்று அழகிய பூமியிலிற
அநேக மரஙகளால அடாநததும அழகியதும மஙகளகரமா
பபதுமான அபபடிபபட்ட தேசததில அழகியதான கீழ்த்தி
யில ஸமுதரததிறகருகில அழகியதும மிருகஙகளாலும பக்ஷிக
ளும அடையபபடடதுமான ஆஸ்ரமததையும அழகிய அநத ஆ
மததில பகமஹறிஷியையும கணடான பகரோ தேவேநதிரர்
பாாதது மனமகிழசசி மிகுநதவராகு பிறகு, பாதநீர்
தையும ஆஸனததுககுரியதையும கொடுததுக கனிகளாலும
ஙகுகளாலும பூஜிததாா

பிறகு, ஸுகமாக வீறறிருபபவனும வரஙகளைககொடுப
வனும பலனையழிததவனும தேவாகளுககு ஈஸவரனுமான
திரன பகரிஷியைபபாாதது, 'முனிவரே! தோஷமறறவ
தேவரீா பிறநது லக்ஷமவருஷஙகள சென்றுவிட்டன பி
மணரே! சிரஞசீவிகளுககு என்ன துககம ஸமபவிககிறது? அ
எனககுச சொலவீராக' என்று வினவ, பகா, 'அன்பிலல
மனிதாகளோடு வசிபபதும அன்புளளவாகளை விடடுபபிரிவ
துஷடாகளோடு சோககையும சிரஞசீவிகளுககுத துககம
வுலகததில மககளமனைவியரின மரணமும உறவினா நணபா
டையமரணமும பிறருககு வசபபடடிருததலும துககம அ
றைககாட்டிலும அதிகதுககம என்ன இருககிறது? பொருள
மனிதன பிறரால மிக அவமதிககபபடுகிறுன உலகஙகளில இ
விட வேறொன்றும அதிகதுககமனறென்று எனககுத தோன
கிறது சிரஞசீவிகள இழிகுலததோாகளுடைய குலததில (
ஜைகளுடைய) அபிவிருததியையும உயாகுலததோாகளுடை
குலததில நாசததையும (மனைவிமககள முதலியோருடன) சே
கையையும பிரிவையும பாாககிறாகள தேவனே! நூறுயாகங
செயதவனே! குலததால இழிநதவாகளும செலவததால மட
உயாநதவாகளுமாயிருபபவாகளுககு எபபடி குலததால உய

படுகிறதெனனும இது உனககு நேரில தெரிநததே. தேவா
ம தானவாகளும கநதாவாகளும மனிதாகளும உரகாகளும
க்ஷஸாகளும மாறுதலே அடைகிறாகள. அதைவிட அதிகதுகக
ன்ன இருககிறது? நலலகுலததில பிறநதவாகள இழிகுலததில
நதவாகளுககு வசபபடடு அவாகளைபபினபறறித துனபுறுத
படுகிறாகள தனிகாகளால தரிததிராகள அவமதிககபபடு
ாகள அதைவிட அதிகதுககம என்ன இருககிறது? உலகத
இநத மாறுதலானது மிக விஸதாரமாகக காணபபடுகிறது
னமிலலாதவாகள ஸநதோஷிககிறாகள கறறறிநத மேதாவி
கிலேசததை அனுபவிககிறாகள இவவுலகததில மானிடப
வியானது பல துககஙகளோடும கிலேசஙகளோடும கூடியதா
காணபபடுகிறது' என்று கூறினா
இநதிரன, 'மகாபாககியமுளளவரே! தேவரிஷிகளுடைய கூட
களால அடையபபடடவரே! பிராமமணரே! சிரஞசீவிகளுககு
ஸுகம? மறுபடியுமே அதனை எனககுச சொலவீராக' என்று
வ, பகா, 'எவன துஷடாகளான மிததிராகளை அடையாமல
வீடடில பகலின எடடாவது பாகததிலாவது பனனிரணடா
பாகததிலாவது கீரையைமடடுமாயினும் சமைததுப புஜிக
னோ அவனுககு அதைவிட அதிக ஸுகம என்ன இருககிறது?
திரனே! எநதமனிதன விஷயததில நாடகள எணணபபடுகிற
லையோ, எவனைப பெருநதீனிககாரனெனறு சொலலுகிறதிலலை
, தன வீடடில கீரையையாவது பககுவம செயது புஜிககிற
னுககே ஸுகம வேறு ஒருவனை அடுககாமல தன திறமை
லயே ஸமபாதிககபபடட பழததையாவது கீரையையாவது
வீடடில கௌரவததுடன புஜிபபது மிகசசிறநதது அயலா
டைய வீடடில புஜிபபவனும நிதயம பிறரால அவமதிககபபடட
மான மனிதனுககு ஆகாரமானது சிறநததாக இருநதாலும
னமையுளளதாகாது ஆதலால, எநதமனிதன நாயபோலப
ாசையுளளவனாகப பிறருடைய அனனததைப புஜிககவிருமபு
னோ,அறபனும மதிகேடனுமான அவனுடைய அநதபபோஜன
து நிநதிககத தககதெனனும இது பெரியோாகளுடைய
ணம எநதபபராமமணனோததமன அதிதிகளுககும வேலைககாரா
ககும பிதருககளுககும கொடுதது மிகுநத அனனஙகளைப புஜிக
னோ அவனுககு அதைககாடடிலும சிறநத ஸுகம என்னஇருக
து? மஹேநதிரனே! எவன அதிதிகளுககுத தினநதோறும் அன்

னமிட்டு அநத மிசசததையே புஜிககிறுனே அவனுககு அநத ஆ
ரததைககாட்டிலும மிகக ருசியுளளதும பரிசுததியுள்ள
வேறெனறுமிலலை (அதிதியான) பிராமணன எததனை பே
றுருணடைகளைச சாபபிடுகிறுனே அததனை ஆயிரம பசுககளை
தானம செயத பலனை அனனதாதா அடைகிறுன (அவனு
யெளவன காலததில செயயபபட்ட பாவமனைததும நிசசய
நாசம அடைகிறது போஜனம செயது தக்ஷிணை பெற
கொண்ட பிராமமணனுடைய கையிலுள்ள தீாததததால அ
மிட்டவன தனனைப புரோக்ஷிததுககொணடால அவன
ரொடியினுள அபபடிபபட்ட பாவஙகளைத தாணடுகிறுன'
ருா தேவேநதிரன பகரேர்டுகூட இநதக கதைகளையும மங
கரமான மறறும பல கதைகளையும பேசிககொணடிருநதுவி
அவரிடம விடைபெறறுககொணடு ஸவாககலோகம சென
என்று கூறினா

நூறறுததொணணூறறேழாவது அதயாயம

மாாககண்டேயஸமாஸயாபாவம (தொட

(மார்க்கண்டேயர் க்ஷத்திரியனுடைய மஹிமையை வெளிப்
படுத்துகிற சிபியினுடைய சரித்திரத்தைக் கூறியது)

பிறகு, பாணடவாகள மீணடும மாாககணடேய
பாாதது, 'உமமால பிராமமண மஹிமை கூறபபட்டது. அர
ளுடைய மஹிமையை இபபொழுது நாஙகள கேட்க வி
கிறோம' என்று வினவினாகள மாாககணடேய மஹரிஷியான
அவாகளைபபாாதது, 'இபபொழுது அரசாகளுடைய மஹி
யைக கேளுஙகள குருவமசததவாகளுள ஒருவனுன ஸுஹே
திரனெனகிற அரசன மஹரிஷிகளிடம சென்று திருமபிவரு
யில, ரததத்தினமீதிருககும உசீனரதேசாதிபதியான சிபிராஜ
கணடான அவவிருவரும நேரில ஒருவரோடொருவா ஸநதி
வயதின கிரமததை அனுஸரிததுப பூஜையைசசெயது, குண
ஸமமாக இருபபதால இருவரும ஒருவரோடொருவா ஸம
நிலைமையுடையவாகளெனறறிநது, ஒருவருககொருவா விலகி
விடவிலலை அவவிடததில நாரதா தோனறினா 'இதென
நீஙகளிருவரும ஒருவா மறறொருவருடைய வழியைத தடு

ணடிருககிறீாகளே' எனறு கேடடாா அவவிருவரும
தரைப பாாதது, 'பகவானே! (வழிவிடுவதெனனும) இது
ாது காமாககளைச செயகிறவாகளும அனுமதிகொடுபபவா
ம சொலலுகிறவாகளுமான முனனோாகளால மேலானவனுக
ஸமாததனுககும வழிவிடவேணடுமெனறு உபதேசிககபபடு
து நாஙகளிருவரும ஒருவரோடொருவா [1] நடபை அடைந
ககிறோம அதை ஆலோசிததால எஙகளிருவருககும
றததாழவு இலலை' எனறு சொனனாாகள இவவாறு சொல
கேடட நாரதா மூனறு சுலோகஙகளைப பினவருமாறு கூறி
(அவறறின பொருள,) 'குருவமசததில பிறநதவனே!
ாடுநதனமையுளளவன மெனமைததனமையுளளவனிடததிலும
ாடுமையாகவே நடநதுகொளளுகிறான மெனமைததனமை
ளவன கொடியவனிடததிலும மெனமையாகவே நடநது
ாளளுகிறான கௌரவ! யோககியன அயோககியனிடததிலும
ாககியமாகவே நடநதுகொளளுகிறான அவவாறிருகக, யோக
யோககியனிடததில எபபடி யோககியமாகநடவாமறபோவான?
ாககியனானவன தனககுப பிறாசெயத உபகாரததை நூறுமடங
க கருதுவான [2] இநத விஷயததில தேவாகளுளளும நிா
ம உணடாகவிலலை உசீனரதேசாதிபதியான சிபியான
ா, உனனைககாடடிலும நலலொழுககமுளளவன உலோபியைத
னததால ஜயிககவேணடும பொயசொலபவனை மெயயால
ககவேணடும கொடுஞசெயகையுடையவனைப பொறுமை
னால ஜயிககவேணடும அயோககியனை யோககியததனமையினால
ககவேணடும' (எனபது) ஆதலால, நீஙகளிருவருமே மேலா
வாகள இநதபூலோகஙகளுககுத திருஷடாநதமாக உங
ில ஒருவன விலககவேணடும' எனறு சொலலிவிடடு, நாரதா
சாமலிருநதாா இதைககேடடு ஸுஹோததரனு, சிபியைப பிர
ஷிணமசெயது அவனுககுவழிவிடடுப பலசெயனககளாலே அவ
பபுகழநது தனநகரம சென்றான நாரதா அபபடிபபடட
த அரசனுடையமகிமையையும கூறினாா

---

1 'ஸகயம' எனபது மூலம, 'ஒபபுமையை' எனபது இஙகிலிஷ
ாழிபெயாபபு
2 'இது தேவாகளுளளும வழஙகுவதனறோ' எனறு வினவாகக
து இஙகிலிஷ மொழிபெயாபபு

நூறறுததொணணூறறெட்டாவது அதயாயம்

மாாககணடேயஸமாஸயாபாவம. (தொடர்ச்

(மார்க்கண்டேயர், யயாதி பிராம்மணனுக்குக் கோதானம் செய்த கதையைக் கூறியது)

இநத வேறெருகதையையும நீஙகள கேளுஙகள நகு னுடையபுததிரனன யயாதிமஹாராஜன ராஜயததிலிருகு போது, (ஒருஸமயம) பட்டணததுஜனஙகளால சூழபபட்டவ வீறறிருநதான ஒருபிராமமணன குருதகஷிணையை வேணடி யய யிடம வநது, 'அரசனே! ஓா உடனபாட்டை முனனிட்டுக கு தகஷிணையைஉததேசிதது நான உனனை யாசிகக வநதிருககிறே என்று சொனனன அரசன, 'பிராமமணரே! பகவானன தே நீா உடனபாடு எனனவெனறு கூறுவீராக' எனறு வின பிராமமணன, 'அரசனே! ஜீவலோகததில யாசிககபபடுகிற ம தன யாசிபபவனிட்டததில அதிகபபகையைச செயவான அரசனே நான அபபடிபபட்ட உனனை எவவாறு கேட்பேன? இபபோ எனககு நீ அனபுட்னே கொடுபபாயாகில பெறறுககொளவே எனறு கூறினன அரசன, 'தானம பெறுதறகுத தகுநதவ நான கொடுததுவிட்டுக கொடுததாகச சொலலேன, யாசிக தகாத பொருளைக கேட்டால ஒருகாலும கொடுபபதாகப பி ஜ்ஞை செயயமாட்டேன. (யாசகாகளால) அடையததகக பெ ளைக கொடுபபதாகப பிரதிஜ்ஞைசெயதும அதைககொடுதது நலலஸுகமுளளவனுகிறேன உமககு நான ஆயிரம பசுககளை கொடுககிறேன யாசிககிற பிராமமணன எனனுடைய அன குரியவனனறே? யாசிககிறவனிட்டததில எனமனம கோபிக தில்லை, கொடுககபபட்ட பொருளைபபறறி ஒருபொழுதும நா துககிககிறதிலலை' எனறு இவவாறு கூறிவிட்டு, அரசன பிரா மணனுககு ஆயிரமபசுககளைக கொடுததான. பிராமமண ஆயிரம பசுககளைப பெறறுககொணடான' எனறு கூறினா

நூறறுததொணணூறறொன்பதாவது அத்யாயம்

ாககண்டேயஸமாஸயாபாவம.(தொடர்ச்சி.)

மார்க்கண்டேயர், ஸேதுகன் விருஷதர்ப்பன் ஆகிய இருவருடைய சரித்திரத்தையும் கூறியது)

யுதிஷடிரா, ‘மறுபடியுமே, க்ஷததிரியாகளுடைய மகிமை
ச சொலலககடவீா’எனறு வினவினா பிறகு,மாாககணடேயா,
ஹாராஜனே! விருஷதாபபன ஸேதுகன எனற பெயருளள
ணடு அரசாகளும, நீதிமாாககததில பறறுதலுளளவாகளாகவும
ஸதிரஙகளிலும சஸதிரஙகளிலும ஸமாததாகளாகவும இருந
ாகள விருஷதாபபன சிறுவனுயிருககுமபொழுதே, ‘பிராம
ாாகளுககுப பொனனையும வெளளியையுமதவிர மறறபபொருள
கொடுககததககனவலல’எனறுவைததுககொணடிருநத ரகஸய
ன விரதததை ஸேதுகன அறிநதான பிறகு, அநத ஸேதுகனை
தாததியயனததால நிறைநத ஒரு பிராமமணன அடைநது ஆசி
தமசெயது குருதக்ஷிணையைககருதி, ‘நீ எனககு ஆயிரமகுதிரை
ககொடு’ எனறு யாசிததான ஸேதுகன அநதபராமமணனைப
ாததது, ‘நீ வேணடுகிற குருதக்ஷிணையைக கொடுபபதறகு இஙகு
தகியயபபடாது அபபடிபபடட நீ விருஷதாபபனிடமபோ
தஅரசன நிகரறறதாமஙகளை அறிநதவன பிராமமணா!
னை யாசகமசெய அவன உனககுக கொடுபபான இது அவ
கு ரஹஸயமான விரதம’ எனறு சொனனுன பிறகு,
ாமமணன வருஷதாபபனிடமபோய ஆயிரம குதிரை
ா வேணடினுன அநத அரசன அவனைக குறடாவினுல
டததான அவனைபபாாதது, பிராமமணன, ‘நிரப
தியான எனனை ஏன அடிககிருய?’ எனறு வினவினுன இவவி
சொலலுடன சாபஙகொடுகக எணணஙகொணட அநதப
ாமமணனைபபாாதது, அரசன, ‘பிராமமணா! தானேவைததுக
ாளளவேணடியபொருளை உனககுக கொடாதவனுககு நீசாபங
ாடுபபது தகுதியா? அலலது, பிராமமணனுககுக கொடுககத
கபொருளைக கொடுககவிருபபமிலலாதவனுககு நீ சாபஙகொ
பது தகுதியா?’ எனறு வினவினுன பிராமமணன, ‘ராஜாதி
ஜனே! ஸேதுகனுலே அனுபபபபடடு யாசிபபதறகு உனனி
ம வநதேன அநதஸேதுகனுலே சொலலியனுபபபபடடநான

உனனை யாசிததேன' எனறு சொனனன அரசன, 'பிராமம
எனககு இனறு முறபகலில வருகிறவரிபபணததை உனக
கொடுபபேன குறடாவினல அடிககபபடடவனை எவவா
பயனதராமல விலககுவேன ?' எனறன இவவாறு சொலலிவிட
பிராமமணனுககு அநதபபகலில வநத தனம முழுவதை
கொடுததான ஆயிரததுககதிகமான குதிரைகளுககுளள
யையே கொடுததான

இருநூறுவது அதயாயம்

மாாககணடேயஸமாஸயாபாவம (தொடர்ச்சி

(மார்க்கண்டேயர், சிபி கழுகினிடமிருந்து புறவைக்காப்
பாற்றிய கதையைக் கூறியது)

தேவாகளுள, 'பூமியிறசெனறு உசீநரதேசாதிபதி
சிபிசசகரவாததியைபபறறி நனருக அறியவிருமபுகிறேம' எ
கிறபேசசு நடநதது அகனியும இநதிரனும, 'தேவாகளே! அப
யே ஆகடடும' எனறு சொலலி விடடு (சசிபியினிடம) வநதாாக
அகனியானவன புருவடிவததுடன் சிபிககெதிரில ஓடிவநதான
திரன கழுகுவடிவததோடு புருவின மாமஸததினபொருடடு
னைப பினதொடாநதான பிறகு, புருவானது திவயவிமா
னததில வீறறிருககினற அரசனுடைய மடியில வநது விழுநத
பிறகு, புரோஹிதா, அரசனைபபாாதது, 'உயிரை விருமபின
வானது, கழுகினிடம பயநது பிராணனைககாபபாறறுதறக
உனனைச சரணமடைகிறது கடல சூழநத பூமியை ஆளுகி
அரசன இதறகுப பிராயசசிததம செயதுகொளளவேண
பொருளைத தானம செயயவேணடும புருவினவிழுதலைத தீ
கக அறிகுறியெனறு சொலலுகிறாகள' எனறு சொன
பிறகு, புரு, அரசனைப பாாதது, 'உயிரைவிருமபுகிற நான க
னிடம பயநது பிராணனைபபாதுகாபபதறகாக உனனைச ச
மடைகிறேன முனிவனன நான என அஙகஙகளாலே புரு
டைய அஙகஙகளில பிரவேசிததுப புருவாகி எனது [1] உயிர
உனனை உயிரை விருமபிச சரணமடைகிறேன. எனனை

1 தனது உயிரைககாபபவனனதால அவனைத தனதுஉயிரென

யதாதயயனததினல பரமமடைநதவனும தவததோடும அடக
கதே-டுமகூடியவனும ஆசாரியரை எதிாததுபபேசாதவனுமான
ரமமசாரியெனறு அறிநதுகொள இவவிதமான ஸவபாவதது
ன கூடின எனனைப பாபமிலலாதவனுக அறி வேதஙகளைச
சாலலுகிறேன சநதஸ¬களை (புததியினல) ஆராயநதுகொண
ருககிறேன எலலாவேதஙகளும எனனல அகூரம அகூர
க அததியயனம செயயபபடடிருககினறன கழுகினபொருட்டு
ரோததிரியனன எனனைககொடுபபது நலல தானமனறு
ழுகுககு எனனைக கொடாதே நான புறுவலலேன' எனறு
சாலலிறறு பிறகு, கழுகு, அரசனைபபாாதது, 'பிராணிகள பல
கைபபிறவிகளில மாறிமாறிப பிறககினறன முறபிறபபில இநதப
றவினிடததினினறு நீ பிறநதாய அரசனே! ஆதலால, நீ இநதப
றவைப பாதுகாககஈ எணணி என ஆஹாரததில இடையூறு
யபவனுகாதே' எனறு சொலலியது அரசன, 'பக்ஷியினலே
சாலலபபடுகினறதும திருததமானதும சிறநததுமான இபபடிப
ட வாககானது எநதமனிதனல எபபொழுது காணபபடடி
ககிறது? புறு எடுததுசசொலலுகிற வசனமும கழுகு எடுத
சசொலலுகிற வசனமும ஆகிய இரணடையும அறிநது எபபடிச
யதால நலலது செயததாகும? எவன, பயநது சரணமடைநத
ாணியைப பகைவனிடததில கொடுககிறனே அவன ஸமயம
தபோது தனககுப பாதுகாவலை விருமபியும அதனை அடைய
டடான அவனுடைய ராஜயததில மாரிககாலததில மழை
ாழியாது அவனுடைய ராஜயததில காலததில விதைககப
டவிததுககளும மூளையா எவன, பயநது சரணமடைநதவனைப
கவனிடம கொடுககிறனே அவனுககுப பிறநத குழநதைகள
வாயிருககையிலேயே மரிககினறன அவனுடைய பிதருசகள
பொழுதும அவனிடம வஸிககிறதிலலை தேவாகளும அவ
டைய ஹவிஸ¬களை வாஙகிககொளளுகிறதிலலை எவன, பயநது
ணமடைநதவனைச சததுருவினிடததில கொடுககிறனே உதார
மிலலாத அநத மனிதன அனனததை வீணுக அடைகிறன
ல காமஙகளால ஸவாககலோகததை அடைநதிருநதாலும,
த ஸவாககததினினறு விரைவாகவே நழுவிவிழுகிறன இநதிர
டுகூடின தேவாகள அவனை வஜராயுதததால அடிககிறாகள
கே! எநத இடததில நீ மிகமகிழநதுவஸிககிறயோ அநத
ததிறகு இநதச சிபிதேசததவாகள காளைமாடடைசசமை

தது அனனததோடு அநத மாமஸததை இநதபபுருவுககு
பிரதியாக உனககுக கொணாநதுகொடுககககடவா' என
சொனனன கழுகு, 'அரசனே! காளைகளையும நான வேண
விலலை, இநதபபுருவைககாட்டிலும வேறு ஒனறைபும நான வி
மபவிலலை புருவின மாமஸததைவிட அதிகமாமஸததையும நா
விருமபவிலலை அபபடிபபடட இநத ஆஹாரமானது எனக
இபபொழுது தேவாகளால கொடுககபபட்டிருககினறது இ
தனது உயிரை இழுபபதனுல எனககு ஆகாரமாகிறது ஆதலா
எனககுக கொடுததுவிடு' எனறு சொலலியது அரசன, 'பய
தால பறறபபடட புருவுககுபபிரதியாக எனனிடமிருநது என
டைய வேலைககாராகளே காளையையும சினையழிநத பசுவைய
குறைவினறி உனககு ஆஹாரமாகக கொணடுபோகடடும 1
இநதப புருவைத துனபமசெயயாதே கழுகே! நான உயி
இழுபபேன, புருவைக கொடுககவேமாடடேன இது காக
படததககதனறே? கழுகே! என நீ அறிநதுகொளளவிலலை
காடசிககினியவனே! இநத விஷயததில நீ கிலேசபபடாதே நா
எவவிததைதாலும புருவைககொடுககமாடடேன கழுகே! எபப
(எனவமசததவாகளான) சிபிகள எனசெயகையினுல மகிழந
எனனை நலல வசனஙகளால புகழுவாாகளோ, எபபடி பிரியதன
யே நான செயவேனே அபபடி கடடளையிடுவாயாக. எனனை
நோககி எதைசசொலலுகிறயோ அதைச செயகிறேன' என
சொலலினன கழுகானது, 'அரசனே! உனது வலதசொடையி
ருநது மாமஸததை அறுததது எவவளவு மாமஸம புருவின நி
ககுச சமமாயிருககுமோ அவவளவைககொடு அபபடிசசெய
னுல புருவானது உனனுல நனகு பாதுகாககபபடடதாகிற
சிபிகளும உனனைப புகழுவாாகள,எனககும பிரியம செயயபபட
தாகும'எனறு சொலலியது பிறகு,அவன வலதசொடையிலிருந
தனனுடையமாமஸததுணடை அறுததுப புருவோடு தராசிலது
கினன புருவானது, மாமஸததைவிட அதிககனமுளளதாக
இருநதது மறுபடியும மறறொருசொடையிலிருநதும மாம
தை அறுததது நிறுததான அபபொழுதும புருவானது அதிக க
முளளதாகவே யிருநதது இவவணணம தன சரீரமுழுவதைய
நனறாக அறுததது அநத மாமஸததைத தராசில வைததது நிற
தான அபபடி எலலாமாமஸததையும வைததுஙகூடப புரு யி

1 பொருநதாமையால ஒரு சொல விடபபடடது

ரமுள்ளதாகவே இருநதது பிறகு, அரசன தானே தராசில
பினன அது அரசனுககு அபபிரியமாகவிலலை கழுகு, அர
னுடைய இநதசசெயகையைப பாாதது, 'புறா பாதுகாககபபட
து' எனறு சொலலிப பறநதுபோயவிடடது

பிறகு, அரசன புறாவைபபாாதது, 'புறாவே! சிபிகள உனனைப
? எனறு அறிவாாகள பக்ஷியே! உனனை நான கேடகிறேன
தகு யாா? ஈஸவரனலலாதவன ஒருகாலும இபபடிபபடட
ரியததைச செயயமாடடான பகவானே! எனனுடைய இநத
னவுககு மறுமொழி உரைபபாயாக' எனறு சொலல, புறா,
ன புகையைககொடியாககொணடவனும ஜவலிககிற ஸவபாவ
ளளவனுமான அகனி இநதககழுகானது வஜரபாணியாகிய
திரன ஸூரதையினுடைய புதலவனே! எஙகளிருவரையும
பபுடையவனான உனனை நனகு அறியும விருபபததுடன உன
னிடததில வநதவாகளெனறு அறி அரசனே! நீ எனககுப பிரதி
க இநத மாமஸததைக கததியினால அறுததுக கொடுததாயாத
ல இநத அறுதத இடததை உஙகளுககு மஙகளகரமானதும
பானனிறமுடையதும அழகியதும நறுமணமுளளதுமான
டையாளமாக ஏறபடுததுகிறேன இநத விலாவினினறு இநதப
ரஜைகளை ரக்ஷிபபவனும கீாததியுளளவனும தேவரிஷிகளால
ாகு ஒபபுககொளளபபடடவனுமான ஒரு மனிதன உணடா
ன அவனுககுக கபோதரோமா எனறு பெயா அரசனே!
னது தளாநத சரீரததிலிருநது விலாவைப பிளநதுகொணடு
ளியில வரும கபோதரோமா எனகிற புதரனை அடைவாய
வனை ராஜஶ்ரேஷடனுககுரிய சரீரமுளளவனும கீாததியினால
காசிபபவனும சூரனும ஸூரதையினவமசததவாகளுள சிறநத
னுமாகக காணபாய' எனறு சொலலியது' எனறாா

இருநூறறேராவது அதயாயம

மாாககணடேயஸமாஸயாபாவம (தொடாச்சி.)

(மார்க்கண்டேயர் நாரதரால் சொல்லப்பட்ட அஷ்டகன் முதலிய அரசர்களுடைய தாரதம்யத்தைக் கூறித் தானமஹிமையைச் சொல்லியது)

பாணடுகுமாரரான யுதிஷடிரா, 'மீணடுமே (அரசாகளுடைய) மகிமையைச் சொலலககடவீா' எனறு மாாககணடேயரை

வினவினா மாாககணடேயா, 'விஸவாமிததிரருடைய குமாரனு
அஷடகனுடைய அஸவமேதததிறகு எலலா அரசாகளும செ
ருாகள அநத அஷடகனுடையபிராதாககளான பிரதாததனனு
வஸுமனஸும உசீனரதேசாதிபதியான சிபியும சென்றுர்க
அநத அஷடகன யாகததை நிறைவேறறினபின பிராதாககளே
கூட ரததகதினமீதேறிச செலலலானுன அவாகள எதிரிலவருகி
நாரதரை அபிவாதனம செயது, 'தேவரீா ரததததில ஏறவேணடு
என்று சொனனாாகள அவா அவாகளைப பாாதது, 'அபபடி
என்று சொலலி ரததகதிலேறினா பிறகு, அவாகளுள ஒருவ
தேவரிஷியான நாரதரைபபாாதது, 'பகவானுன தேவரீரை அ
வரசசெயது ஒரு விஷயததைக கேடக விருமபுகிறேன' என
சொனனுன அவா அவனை, 'கேள' என்று சொனனா

அவன, 'எலலோரும தீாககாயுளுளளவாகள, சிறநத எலல
குணஙகளாலும ஸநதோஷமடைநதவாகள நெடுஙகாலம அ
விககததகக ஸவாகக ஸதானமானது நாலவராலமடடும செல
தககதாயிருநதால (நமமுள)யாா இறஙகவேணடும?' என
கேடடான ரிஷியானவா, 'இநத அஷடகன இறஙகவேணடு
என்று சொனனா முனகேடடவன, 'எனன காரணம' என
கேடடான பிறகு, நாரதா அவனைபபாாதது, 'அஷடகனுடை
அரணமனையில நான வஸிததேன அவன எனனைத தேரினப
ஏறுமபடி செயது தேரோடு ஸஞசரிததான பிறகு, தனிதத
யாக நிறததுககுததககபடி பிரிககபபடடிருககிற ஆயிரககண
கான பசுமாடுகளை நான பாாததேன நான அவனைபபாாத
'இவை யாருடைய பசுககள?' என்று கேடடேன அவன, 'இ
கள எனனுல தானம செயயபபடடவை' என்று சொலலிய அத
லேயே தானே தனனைப புகழநதுகொணடான (ஆதலால) இவ
இறஙகவேணடும' என்று சொனனா

பிறகு, முனகேடடவன, 'மூவரால மடடும செலலததகக
யிருநதால இபபொழுது யாாஇறஙகவேணடும?' என்று கேடடா
ரிஷியானவா, 'பிரதாததனன இறஙகவேணடும' என்று செ
னுா கேடடவன, 'அநத விஷயததில யாது காரணம?' என
கேடக, நாரதா, 'பிரதாததனனுடைய வீடடிலும நான வா
செயதிருககிறேன அவன எனனுடனகூட ரததததால ஸஞச
தான பிறகு, இநதப பிரதாததனனை ஒரு பிராமமணன, 'என
நீ ஒருகுதிரையைக கொடுககவேணடும'என்றுயாசிததான, அர

ராமமணனை நோககி, 'நான திருமபிவநது கொடுபபேன' எனறு
ானனுன பிராமமணன, 'விரைவாகவே கொடுககககடவாய'
னறு சொனனுன அவன, 'அபபடியே' எனறு சொலலி வலப
கததிலுளள குதிரையை விரைவாகவே பிராமமணனுககுக
ாடுததான பிறகு, மறறெருரு பிராமமணன குதிரையை
ருமபி வநதான அரசன பிராமமணனைப பாாதது,
பபடியே' எனறு சொலலி இடபபககததில பினனுளள
திரையை அவனுககுக கொடுததுச சென்றுன மறுபடியும,
றெருரு பிராமமணன குதிரையை விருமபி அரசனிடம
ததான. அரசன விரைவாக அநதப பிராமமணனுககு இடப
கததிலுளள குதிரையை அவிழததுக கொடுததுவிட்டுச
னறுன பிறகு, திருமபவும, மறறெருரு பிராமமணன குதி
ரயை விருமபி வநதான அரசன, மிக விரைபவனுகி, 'கொடுப
ன' எனறு சொலல, பிராமமணன, 'விரைவாகவே எனககுக
ாடு' எனறு சொனனுன அரசன அநதபபிராமமணனுககுக
திரையைக கொடுததுவிடடு ரததின நுகததைத தானே
ஙகிககொணடு, 'பிராமணாகளுககுத தககது தகாதது எனகிற
லோசனை சிறிதும இலலை' எனறு சொனனுன கொடுதது
டு அஸ்வமேதயை அடைகிற இவன அபபடிபபடட அநத வச
ததினுல ரததிலிருநது இறஙகவேணடும' எனறுா.

கேடடவன, பிறகு, 'இருவரால மடடும செலலததககதாக
ருநதால யாா இறஙகவேணடும?' எனறு வினவ, ரிஷியானவா,
ஸுமனஸ இறஙகவேணடும' எனறு சொனனுா கேடடவன,
ாதுகாரணம?' எனறு வினவ,நாரதா, 'நான உலகஙகளில ஸஞ
ிததுககொணடு வஸுமனவினுடைய வீடடை அடைநதேன
நத வீடடில பிராமமணாகளுடைய [1] ஸவஸதிவாசனஙகள நடந
கொணடிருநதன [2] புஷபரததைத வேணடி நான அவனை அனு
ிததேன பிராமணாகள ஸவஸதிவாசனஙகள சொலலியபிறகு
வாகளுககு வஸுமனஸ புஷபரததைதக காணபிததான அநத

1 'மஙகள காரியஙகளின தொடககததில மநதிரஙகளைச சொலலி
ஆூதைகளை வாரியிறைபபது அது தாமகாரியஙகளிலும மஙகள காரி
களிலும யுததஙகளிலும ஆசசரியஙகளைக காணபதிலும தொடககத
செயயபபடுவது' எனபது சபத கலபதருமம

2 'காடு மலை கடலகளில தடைபபடாமல செலலும ரதம' என
பழைய உரை

ரததைதை நான புகழநதேன பிறகு, அரசன, 'பகவானுல ரத புகழபபடடது இநத ரதமானது பகவானுடையதே, பகவா டையதே' எனறு சொனனுன பிறகு, ஒருகால, நான மீண வஸுமனஸை அணுகினேன மறுபடியுமே புஷபரததால எ குக காரியம ஆகவேணடியிருநதது அரசன, 'சிறபபு யதான இநதப புஷபரதமானது பகவானுடையது' எனறு வணணம கூறினன மீணடுமே வஸுமனவினுடைய கிருவ திலநடநத மூனருவதான ஸவஸதிவாசனததை நான அடை சிறபபிததேன பிறகு, அரசன பிராமமணாகளுககு எனன காணபிதது, எனனைபபாாதது, 'பகவானுல புஷபரததினுடை ஸவஸதிவாசனஙகள நனகு சிறபபிககபபடடன' எனறு சொ னன புஷபரததைதைக கொடாமல இநத மோசவாாததை செ யதால இவன கீழே இறஙகவேணடும' எனறு சொனனூா

கேடடவன, பிறகு, 'ஒருவரால மடடும செலலததககத இருநதால யாா இறஙகவேணடும?' எனறு வினவ, மீணடும ந தா, 'சிபி செலகைகடவன, நான இறஙகுவேன' எனறு சொ னூா கேடடவன, 'இநத விஷயததில காரணமெனன?' என வினவ, நாரதா, 'இபபடிபபடட நான சிபியோடு ஒததவனலலே ஏனெனறல, பிராமமணனெருவன அநதச சிபியைபபாாத 'சிபியே! நான அனனததை விருமபுகிறவனுக இருககிறேன' என சொனனன சிபி, பிராமமணனை நோககி, 'எனன செயயவே டும? நீா கடடளையிடும' எனறுசொனனன பிறகு, பிராமமண அவனை நோககி, 'பருஹதகாபபனெனகிற உனனுடைய இந புததிரனைக கொலலவேணடும, அபபடிககொலலபபடட இவ னருகப பககுவம செயவதுடன அனனததையும விதத செயவாயாக பிறகு, நான உனனல போஜனததிறகு எ பாாககததககவன' எனறு சொனனன பிறகு, அரசன பு ரனைககொனறு பககுவமசெயது முறைபபடி விததமபண ஒரு பாததிரததிலவைதது அதைத தலையினல தூககிககொண பிராமமணனைத தேடினன இநத அரசன பிராமமணனைத தே கொணடிருககுமபொழுதே ஒருவன அரசனைபபாாதது, 'இந பிராமமணன உன நகரததில நுழைநது கோபஙகொணடு உ அரணமனையையும தனசாலையையும ஆயுதசாலையையும அந புரததையும குதிரைசசாலையையும யானைசசாலையையும எரிக கின' எனறு சொனனன பிறகு, சிபி அபபடியே நிறமமாறு

ததுடன நகரததில நுழைநது அநதப பிராமமணனைப
ததா, 'பகவானே! அனனம விஙதமாயிருககிறது' எனறு
னனுன பிராமமணன ஒனறும பேசாமல ஆசசாயததால
குனிநதவனனை பிறகு, அரசன, 'பகவானே! புஜிககலாம'
று பிராமமணனைத தயைசெயயுமபடி வேணடினுன பிராம
ான ஒரு முகூாததகாலததிறகுப பிறகு, சிபியை நிமிாநது
ததது, 'நீயே இதனைப புஜிபபாயாக' எனறு சொனனுன
பொழுது, சிபி, 'அபபடியே ஆகடடும' எனறு மனததில அரு
பிலலாதவனுகப பிராமமணனைப பூஜிததுக [1] கபாலததி
நது மாமஸததை எடுததுப புஜிககவிருமபினுன பிறகு,
மமணன இவனுடைய கையைப பிடிததுககொணடான சிபி
பபாாதது, 'நீ கோபததை ஜயிததவனுக இருககிறுய
ாமமணனுககாக விடததகாதது உனககு யாதொனறுமிலலை'
று சொனனுன அவன மஹாபாககியசாலியான அநதச்
யை நனகு கொணடாடவும செயதான எதிரில பாாககினற
ததச சிபியானவன எதிரில நிறபவனும தேவகுமாரனபோனற
ம நலல மணமுளளவனும அலஙகரிககபபடடவனுமான
திரனைக கணடான பிராமமணன அநதக காாயம அனைத
யும செயது மறைநதுவிடடான உலகஙகளைப படைப
ரே அநத ராஜரிஷியைபபரீகூஷிபபதறகாக அநத வேஷததோடு
தாா அநதப பிராமமணன மறைநதவுடனே, மநதிரிகள,
சனை நோககி, 'எலலாவறறையும அறிநதவனுன உனனுல
த அடைய விருபபஙகொணடு இது இவவாறு செயயபபட
?' எனறு வினவினாாகள சிபி, 'இதை நான புகழுககாகவா,
பொருளுககாகவாவது கொடுககவிலலை ஸுகததை அனு
பபதிலுளள ஆசையினுலும கொடுககவிலலை இநத வழியா
பாவிகளாலஅடையபபடாதது' எனறு இவவாறு இவவனைத
யும செயகிறேன ஸாதுககளால எபபொழுதும அனுஷடிக
படடதே சிறநதது ஆதலால, என புததியானது சிறநத
யே பறறுகிறது எனறு கூறினுன ஆதலால, சிபியினுடைய
ததச சிறநத மஹாபாககியததை நான உளளபடி அறிகிறேன'
று கூறினுா' எனறுா

1 'கபாலம' எனபது மூலம, 'மணடையோடாகிய பாதரம' என
பழையவுரை, 'தலையிலிருநது மாமஸ பாதரததை இறககி' என
இஙகிலிஷ மொழிபெயாபபு

இருநூற்றிரண்டாவது அத்யாயம

மார்க்கண்டேய ஸமாஸ்யாபர்வம (தொடர்ச்

(மார்க்கண்டேயர், புகழ்ச்சியும் இகழ்ச்சியும் முறையே ஸ்வர்க்க வாஸத்திற்கும் நரகவாஸத்திற்கும் காரணமென்பதைக் காட்டு கிற இந்திரத்யும்னனுடைய உபாக்கியானத்தைக்கூறியது.)

பாண்டவர்கள், மார்க்கண்டேய ரிஷியைப் பார்த்து, 'தே ரீரைககாட்டிலும நெடுங்காலம முந்திப பிறந்திருக்கிற ஒருவ உண்டா?' என்று வினவினார்கள் அவர், அந்தப பாண்டவர்களை பார்த்து, 'இந்திரத்யும்னனென்கிற ராஜரிஷி இருக்கிருனல்லவ புண்ணியங்கள் குறைந்துபோனவுடன், அந்த இந்திரத்யும்ன 'என்னுடைய கீர்த்தியானது அழிந்துவிட்டது' என்று செ லிககொண்டே ஸ்வர்க்கத்திலிருந்து நழுவினுன அவன என வந்தடைந்தான், பிறகு, 'நீர என்னை முந்திப்பார்த்தது நி விருக்கிறதா?' என்று வினவினுன நான அவனைப பார்த 'பிரம்மத்தியானம செய்கிறவழியில நிலைபெற்றிருப்பவர்களும ஒ கிராமத்தில ஓரிரவு வஸிப்பவர்களுமான நாங்கள காரியங்களை செய்வதில கவலையிருப்பதால உன்னை அறியவில்லை சொந்தக க யங்களைச செய்வதுகூட எங்களுக்கு நினைவிருப்பதில்லை. சரீரத வாட்டுவதால காரியங்களைச செய்வதற்கு நாங்கள தொடங் தில்லை' என்று சொன்னேன இவ்வண்ணம கூறப்பட்ட ர ரிஷியாகிற இந்திரத்யும்னன, மீண்டும என்னை நோக்கி, 'உம்மை காட்டிலும நெடுங்காலத்திற்குமுன்பிறந்தவன ஒருவனிருக்கிற என்று கேட்டான. நான அவனைப்பார்த்து, 'இமயமலையில ப் வாரகர்ணனென்கிற கோட்டான இருக்கிறதன்றே? அது எ னைககாட்டிலும நெடுங்காலத்திற்கு முன பிறந்தது அது உன அறிந்தாலுமறியலாம நெடுந்தூரமுள்ள வழியில இமயமலை இ கிறது அந்த மலையில அந்தககோட்டான வாஸம செய்கிற என்று மீண்டும மறுமொழி உரைத்தேன பிறகு, அந்த இந் த்யும்னன தான குதிரையாகி அந்தககோட்டானிருக்குமிட திற்கு என்னைச சுமந்துகொண்டு போனுன பிறகு, அ ராஜரிஷியானவன அந்தக கோட்டானைப பார்த்து, 'என் உனக்குத தெரிகிறதா?' என்று கேட்டான. அந்தககோ

ன ஒருமுகூாததகாலம ஆலோசிதது அநத ராஜரிஷி
ப பாாதது, 'நான உனனை அறியேன' எனறு சொல
து இவவாறு சொலலபபடட ராஜரிஷியான இநதிரத
னன, மீணடும அநத உலூகததைபபாாதது, 'உனனைககாட்டி
ம நெடுஙகாலம முனபிறநதவனொருவனிருககிருனு?' எனறுவின
றன இவவணணமுரைககக் கேடட அநத உலூகமானது,
னைப பாாதது, 'இநதிரதயுமனமெனகிற பெரிய தடாகமிருக
தனறே? அநதததடாகததில நாளீஜஙகமெனகிற ஒரு கொககு
சிககிறதனறே? அது நமமைவிட நெடுஙகாலம முநதிப
நதது அதைக கேடபாயாக' எனறு சொலலியது பிறகு,
திரதயுமனன, எனனையும உலூகததையும தூககிககொணடு
ளீஜஙகமெனகிற கொககிருககும குளததை அடைநதான
ன அநதக கொககைபபாாதது, 'நீ இநத இநதிரதயுமனராஜனை
ரிவாயா?' எனறு கேடடேன அநதக கொககானது ஒரு
கூாததகாலம சிநதிதது, 'நான இநதிரதயுமனனெனகிற அரசனை
றியேன' எனறு சொலலியது பிறகு, நாஙகள அநதக கொக
, 'உனனைககாட்டிலும நெடுஙகாலம முநதிபபிறநத வயது
னற வேறொருபிராணிஇருககிறதா?' எனறு வினவினோம அந
கொககானது இதே குளததில அகூபாரமெனகிற ஓா ஆமை
சிககிறதனறே? அது எனனைவிட நெடுஙகாலம முநதிப
நதது அநத ஆமையானது இநத அரசனை எவவிதததாலாவது
ரிநதிருககலாம அநத அகூபாரததைக கேளுஙகள' எனறு
ாலலியது பிறகு, அநதக கொககானது அகூபாரமெனகிற
நத ஆமையைப பாாதது, 'எஙகளுடைய மனததிலுளள ஒரு
ல விஷயததைபபறறி உனனைக கேடக விருபபமுளளவனுக
நககினறேம இஙகு வரவேணடும' எனறு தெரிவிததுககொண
து ஆமை அதைககேடடு, அககுளததினினறு மேலே எழுமபி,
ஙகள இருநத இடததை நோககி வநதது நாஙகள, குளக
ரையில வநதிருககிற அநத ஆமையைபபாாதது, 'நீ இநதிரத
னனெனகிற அரசனை அறிவாயா?' எனறு கேடடோம அது
ரு முகூாததகாலம ஆலோசிததுக கணகளில நீா ததுமபப மிகவும
னவருததததுடன நடுஙகிககொணடும பிரஜ்ஞை தபபியது
ாலக கைகளைக குவிததுககொணடும, 'நான இவனை என அறிய
டடேன? இவனுல இநத இடததில முறகாலததில ஆயிரம
டவை அகனிசயனஙகள செயதபோது யூபஸதமபஙகள நாட

டபபடடிருககின றன இநதக குளமும, [1] இவனுல தக்ஷிணையுட
தீாததாரை வாாததுக கொடுககபபடட பசுமாடுகள துள்ள
குதிதது ஓடினதனுல உணடுபணணபபடடது இநதக குளத்
லேயே நான வாஸமபணணிககொணடிருககிறேன' என று செ
லியது பிறகு, ஆமையினுலசொலலபபடட இவை அனைததைய
கேடடு அதனபின தேவலோகததிலிருநது தேவரதம தோ
றியது இநதிரதயுமனனைக குறிதது, 'உனககு ஸவாககமான
இபபொழுது அடையததககதாக இருககிறது உனககுத தகு
ஸதானததை அடைவாயாக நீ சிறநத கீாததியுளளவனுக இரு
கிருய நீ கவலையறறவனுக ஸவாககததிறகுச செலவாயாக' எ
கிற வாசகுககளும கேடகபபடடன

இநத விஷயததில ஸலோகஙகளிருககின றன (அவறறி
பொருள) 'புணய காமானுஷடானததாலுணடான புகழசசி
னது ஸவாககததையும பூமியையும தொடுகிறது எவவள
காலமவரையில அநதச சபதமானது இருககிறதோ அவவள
காலமவரையில ஸவாககததில மனிதன பூஜிககபபடுகிருன எந
மனிதனுககு அபகீாததியானது ஜனஙகளால கூறபபடுகிறதோ
அவன, அநத அபகீாததியானது எவவளவுவரையில சொலலபப
மோ அவவளவு காலம வரையில அதமலோகஙகளில விழுகிரு
ஆகையால, மனிதன பூமியில நலல நடையுளளவனுகவும கொ
யாளியாகவுமிருககவேணடும மிகக பாவமான நடையை விட
விடடுத தாமததையே நனகு பினபறறவேணடும' எனபது இ
வாருன இநத வசனததைககேடடு அநத இநதிரதயுமனனென
அரசன தேவரததைபபாாதது, 'நான பிராயமுதிாநதவாகளா
இவவிருவரையும அவாகளிருபபிடததில கொணடுபோயச சே
பிககுமவரையில நில' என று சொனனுன அவன எனனை
பராவாரகாணனெனகிற உலூகததையும இருககவேணடிய இட
தில கொணடுபோயச சோதது, அநதக கேவயானததால த
னுடைய புணயகாமஙகளினுல விதிககிருககிற தனககுத தகு
ஸதானததை அடைநதான நெடுஙகாலமாக ஜீவிததிருககின
என்னுல இபபடிபபடட அநத விஷயம நேரில அனுபவிகக
படடது' என று மாாககணடேயா பாணடவாகளுககுச சொனனு
பாணடவாகள, அநதரிஷியைபபாாதது, 'ஸவாககலோகததினின

1 தக்ஷிணையாகக கொடுககபபடடவை' எனபது வேறு பாடததி
பொருள

வின இநதிரதயுமனனெனகிற அரசனை அவனிருநத ஸவாகக ானததில சோதத உஙகளால நலல காரியம செயயபபடடது' றும சொனனாகள பிறகு, அநத மாாககணடேயா, அநதப ணடவாகளைபபாாதது, 'பாணடவாகளே! தேவகியின புதலவ ா கிருஷணனாலும நரகததில முழுகுகினற நருகன எனகிற ரிஷியானவன அநதக கஷடததினினறு நனகு கரையேறறப டு ஸவாககததை அடைவிககபபடடான' எனறு கூறினா.

இருநூறறுமூனறாவது அதயாயம.

ாாககணடேயஸமாஸயாபாவம (தொடர்ச்சி)

(மாாக்கண்டேயர் ஸவர்க்கத்தை அடைவதறகுக்காரணமான பொதுவான தர்மங்களைக கூறியது)

மஹாராஜரே! ராஜரிஷியான அநதத தாயராஜா அபபொ மகாபாககியசாலியான மாாககணடேயரிடமிருநது இநதிரத னனுககுககொடுககபபடட அநத ஸவாககவாஸததைககேட்டு படியும அநத மஹரிஷியைபபாாதது, 'மஹாமுனிவரே! மனி எபபடிபபடட நிலைமைகளில தானம செயதால இநதிரலோக த அனுபவிபபான? இலவாழககையிலிருககும்பொழுதா? யததிலா? யௌவனததிலா? முதுமையிலா? எபபொழுது ரிதன தானபலனை அனுபவிககிறானெனபதைத தேவரீா ககுச சொலலவேணடும' எனறு வினவ, மாாககணடேயா, ஷடிரா! பயனிலலாத ஜனமஙகள நானகு, பயனறற தானஙகள றுறு புததிரனிலலாதவனுடைய பிறபபுப பயனறறது மததுககு விலககானவாகளுடைய பிறபபுப பயனறறது பிற டய அனனததைப புஜிககிறவாகளுடைய பிறபபும பயனறறது ன (தேவாமுதலியவாகளுககலலாமல) தனககெனறு சமைதது ாகிறானோ அவனுடைய பிறபபும பயனறறது [1] எநதபபிறபபில ககளையும பிராமமணாகளையும காபபாறறகலலாமல பொயசொல

---

1 இதனுடன ஐநதாகிறது 'வருதாயதர ததஸதயய பரிநோதயதே' பது மூலம, சில சொறகளைவருவிதது இஙஙனம பொருள செயவது ழியவுரை, மேலுளள சொறகளை விடடுவிடடு ஙானகாககூறுவது திவிஷ மொழிபெயாபபு

லபபடுமோ அநதப பிறபபும பயனறறது [1] ஆரூடபதிதனிடத
செயயபபடுகிற தானம வீண அநீதியினுல தேடபபட்ட பெ
ளின தானமும வீண பதிதனிடததிலும திருடனுன பிராம
ணிடததிலும பொய சொலலுவதில விருபபமுள்ள ஆசாரியனி
திலும பாபியினிடததிலும நனறிமறநதவனிடததிலும [2] க
யாஜகனிடததிலும வேதததை விகரயம செயபவனிடததி
அபபடியே சூததிரனுககு யாகஞசெயவிபபவனிடததி
கொடுககிற தானம வீண (ஒழுககமும வேதாதயயனமுமி
மல பிறபபினுலமட்டும பிராமமணனுயிருககிற) பிரமமபந
னிடததிலும பிரௌடையான பெணணை மணநதவனிடததி
கொடுககபபடுகிறது வீண ஸதிரீகளுககு வசபபட்டவாகளி
திலும அபபடியே பாமபுபிடிபபவனிடததிலும வேலைககா
ளிடததிலும கொடுககபபடுவது பயனறறது இவவிதமா
[3] பதினுறு தானஙகள வீண அஜஞானததால கவரபபட்டி
கிற எநத மனிதன, பயததாலும அபபடியே கோபததா
கொடுபபனே அவன அநத எலலாத தானஙகளின பலனை
எபபொழுதும காபபததிலிருககையிலேயே அனுபவிககிறு
வேறு காரணஙகளாலபிராமமணாகளுககுத தானததைக கொ
பவன அநதத தானபலனை முதுமையில அனுபவிககிறு
அரசனே! ஆகையால, எலலா நிலைமைகளிலும, எல
தானஙகளும ஸவாககமாககததை ஜயிககும விருபபத
பிராமமணாகளுககுக கொடுககததககவைகள' எனறு சொன
யுதிஷடிரா, 'நானகுவாணததாகளான அனைவரி
னினறும தானததைப பெறுவதில நிலைபெறறிருககிற பி
மணாகள எநத விசேஷததால (கொடுததவாகளைக) கரையே

---

1 'வாழநாள முழுதும அனுஷடிபபதாகிய நைஷடிகபரமமசா
வானபரஸதம, ஸநயாஸம இவைகளில நிலததிருநது இலவாழக
முதலியவறறில விருபபததால நழுவினவன' எனபதும, அவனுக
பிராயசசிததமிலலையெனபதறகு ஆதாரமாக ஒருஸலோகததை எடுத
காட்டுவதும பழையவுரை

2 கிராமததிலுளள ஸகல ஜாதிககும பொதுவாக யாகமுதலிய
றைசசெயபவன.

3 வீணதானஙகள பதினைநதே ஆகினறன 'போலி ஆசாரி
டததிலும பொயயனிடததிலும' எனறு இரணடாககூறிப பதினறு
வது இஙகிலிஷ மொழிபெயாபபு

ர்கள்? தாங்களும் கரையேறுகிறார்கள்?' என்று வினவ, மார்க
டேயர், 'பிராம்மணர்கள் ஜபங்களாலும், மந்திரங்களாலும்,
ாமங்களாலும், வேதாத்தியயனத்தாலும் வேதமயமான ஓர்
தைச்செய்து (அதனால் அவர்களையும்) கரையேற்றுகிறார்கள்;
்களும் கரையேறுகிறார்கள் எவன் பிராம்மணர்களை ஸந்
ஷமடைவிப்பனே அவன் திறத்தில் தேவர்கள் ஸந்தோஷ
டகிறார்கள் மனிதன் பிராம்மணர்களுடைய வசனத்தினலும்
ர்க்கலோகத்தை அடைவான் ஶ்லேஷ்மமுதலியவைகளால்
ாபிக்கப்பட்ட தேகத்துடன் கிணுமட்டுமிருப்பவனகி மரண
டகிற மனிதன் பிதருக்களையும் தேவர்களையும் பூஜிப்பதனலும்
ராம்மணர்களை ஆராசிப்பதனலும் அக்ஷயமான புண்ணிய
ாகங்களை அடைவான், ஸந்தேகமில்லை புண்யமான ஸ்வர்க
தை அடைய விருப்பமுள்ளவன் பிராம்மணர்களையே நன்கு
க்கவேண்டும் ஶ்ராத்தகாலத்தில் அருவருப்புப்பட்ட
தவர்களை முயற்சியினல் போஜனம் செய்விக்கவேண்டும்
ாத்தகாலத்தில், தேகபலமில்லாதவன், சொத்தை நகங்க
ுள்ளவன், குஷ்டரோகமுள்ளவன், ஜாலவித்தை செய்பவன்,
ன்டன், கோள்கன், ஆயுதமெடுத்துச் சேவிப்பவன் ஆகிய
ர்களை முயன்று விலக்கவேண்டும் அருவருப்புப்பட்ட தக்க
கச் செய்யப்பட்ட ஶ்ராத்தமானது நெருப்பு விறகை எரிப
போலக் கர்த்தாவை எரிக்கும் ஊமை, குருடன், செவி
ர் முதலிய எவர் எவர்கள் ஶ்ராத்தத்தில் பூஜிக்கப்படுகிற
லேயோ அவர்களனைவரும் வேதங்களைக் கரைகண்டவர்க
ாடு கலந்து ஶ்ராத்தத்தில் வரிக்கத்தக்கவர்கள் யுதிஷ்டிர!
னம் பெறத்தக்கவனைக் கேள் எல்லாச் சாஸ்திரங்களையும்
ிந்தவன், சக்தியுள்ள எந்தப் பிராம்மணன் தனக்குக் கொடுப
ையும் தன்னையும் கரையேற்றுவனே அவனிடத்தில் தானம்
டுக்கவேண்டும் எவன் கொடுப்பவனையும் அப்படியே தன
யும் கரையேற்றுவனே அவனே சக்தியுள்ளவன் பார்த்த!
ினிகள் அதிதிகளைப் போஜனம் செய்விப்பதனல் மகிழ்வது
ால், ஹவிஸின் ஹோமங்களாலும் புஷ்பங்களாலும் சந்தனங்
ாலும் மகிழ்கிறதில்லை ஆகையால், நீ எல்லாவித்த்தாலும்
திதிகளைப் போஜனம் செய்விப்பதில் முயல்வாயாக வேந்தே!
ர்கள் அதிதிகளுக்குக் கால்களை அலம்புவதற்கு ஜலத்தையும்,
ங்களில் பூசுவதற்கு நெய்யையும், தீபத்தையும், அன்னத்தை

யும, இருகக இடததையும கொடுககிறாாகளோ அவாகள யப
அணுகுகிறதிலலை, ராஜஸரேஷடனே! தேவதைகள அணி
கொணடிருநத மலாகளைக களைதல, பிராமமணன போஜ
செயத எசசில இலையை எடுததுச சுததிசெயதல, கநதம பு
முதலியவைகளால அலஙகரிதது அவனுககுப பணிசெய
தேகததைப பிடிததுவிடுதல இவைகளுள ஒவவொனறும கோ
னததைககாடடிலும மேறபடடதாக இருககிறது 1 காராம
வைத தானம செயவதினால முகதியடைகிறான இதில ஸந
மிலலை ஆகையால, அலஙகாரம செயயபபடடிருககிற கா
பசுவை வேதாததியயனம செயதவனும தரிததிரனும கருவ
தனும அகனிஹோததிரம செயபவனும புததிராகளும மனை
மாகிற பாரமுளளவனும அபபடியே (முன) உபகாரததைச செ
யாதவனுமான பிராமமணனுககுக கொடுககவேணடும பார
இபபடிபபடடவாகளுககே பசுவைத தானம செயயவேண
செலவமுளளவாகளிடததில பசுவைத தானம செயயலாகா
பரதஸரேஷடனே! செலவமுளளவாகளிடம தானம செய
னால எனன குணம உணடாகும? ஒரு பசுவை ஒருவனுக
கொடுககவேணடும, ஒருபொழுதும பலருககுக கொடுககலாகா
அபபடிப பலருககுக கொடுககபபடட பசுவானது விககிரயம செ
யயபபடடால (கொடுததவனுடைய) குலததின மூனறு தலைமு
களை அழிககும அநதப பசுவானது தனனைத தானம செயதவ
யும வாஙகின பிராமமணனையும ஒருகாலும கரையேறறாது, க
யேறறாது, கரையேறறாது ஒருவன மிகக தூயமைவாயநத ஒ
பிராமமணனுககு ஒரு ஸுவாணததைக கொடுததால அது நூ
ஸுவாணஙகளும, அழிவறறதும ஆகினறது எவன மிககவலிமை
யுளளதும நுகததைச சுமககககூடியதுமான வணடிககா
ளையக கொடுபபனோ அவன ஆபததுககளைத தாணடுகிறா
ஸவாககலோகததையும அடைகிறான எவன கறறறிநத பிர
மணனுககுப பூமியைக கொடுபபனோ தானம செயத அவ
விருமபபபடட எலலா அபீஷடஙகளும பினதொடாகினற
வழியில நடநது இளைதத சரீரமுளளவாகளும புழுதிபடிநத
களுமான மனிதாகள பூமியில அனனதாதாவைபபறறிக கே
கிறாாகள, மனிதாகளும சொலலுகிறாாகள கறறறிநத எநத ம
தன ஸரமததால களைதத அவாகளுககே அனனததைபபறற

1 'கபிலாயா:' எனபது மூலம.

ால்வனே அவனும அனனதானம செயதவனுககு ஒபபானவ
ச சொலலபபடுகிறுன இதில ஸநதேகமிலலே ஆகையினுல,
எலலாத தானங்களேயுமவிடடு அனனததை மிககதொடுபபா
க இவவுலகில விசிததிரமான இபபடிபபடட புணயபலன
டயாது எவன சகதிககுத தககபடி நனறுகப பகுவம
யயபபடட அனனததைப பிராமமணாகளுககுக கொடுப
ு அவன அந்தச செயகையினுல பிரமமதேவருடன
ாலோகயததை அடைகிறுன அனனமே மிகச சிறநத
ாறே? அதைககாடடிலும சிறநததிலலே அனனமானது பிரம
வெனறு சொலலபபடடிருககிறது அநதப பிரமமதேவா ஸம
ஸரமெனறு எணணபபடடிருககிறூா ஸமவதஸரமோ அப
பபடட யஜஞமெனறு கருதபபடடது ஆதலால, ஸதாவரஙக
கவும ஜஙகமஙகளாகவுமிருககிற எலலாப பொருளகளும
ுததில நிலேபெறறிருககினறன ஆகையால, எலலா வஸதுக
ாயும காடடிலும அனனமானது மிகக மேனமைபெறறதெனறு
ஏவி எவாகளுககு மிகக நீருளள தடாகஙகளும வாவிகளும
றுகளும வீடுகளும அனன தானமும இனசொலலும இருக
றனவோ [2] அவாகள யமனுடைய சொலலேக காதால கேடக
டடாாகள எவன வருநதிததேடிய பொருளால சோககப
ட தானியததை நலல ஸவபாவமுளள பிராமமணனுககுக
ாடுககிறுனே அவனவிஷயததில பூமியானது தனஙகளுடைய
ரையை வெளியிடுகிறதுபோல (இருநதுகொணடு) மிககமகிழசசி
ளதாகும அனனதானம செயபவாகள முதலில செலலு
ாகள உணமையைப பேசுகிறவனும கேளாமலே கொடுபப
ும அவாகளேப பினபறறிச செலலுகிறுாகள மூவரும ஸம
க ஸவாககததை அடைகிறுாகள' எனறு சொனனுா
தமபியாகளுடன கூடின யுதிஷடிரா குதூஹலததுடன,
ாதமாவான மாாககணடேயரைப பாாதது, மறுபடியுமே,
காமுனிவரே! யமலோக மாாககமானது எபபடிபபடடது?
ன அளவுளளது? மானிடலோகததிறகும யமலோகத
கும எவவளவுதூரம இருககிறது? அது எவவிதமாக இருக
து? மனிதாகள எநத உபாயததால அநத வழியைக கடக
ாகள? அதனே எனககுச சொலவீராக' எனறு வினவ,

1 ஸமலோக வாஸம், அதாவது ஒரேலோகததில வஸிபபது.
2 அவறறைக கொடுபபவாகள எனபது

மாாககணடேயா, 'வேநதே! தாாமிகாகளுள சிறநதவனே
எலலா ரஹஸயஙகளையுமகாடடிலும மிகக ரஹஸயமாயிரு
தும, பரிசுததமானதும, ரிஷிகளால நனகு துதிககபபட
மான தாமததை உன வினுவுககு மறுமொழியாக உன
உரைபபேன அரசனே! யமலோகததிறகும மனுஷயலோ
திறகும மததியிலிருககிற வழியானது எணபததாறு
யோஜனைதூரம உளளது கோரமாயிருபபதும காடாகக கா
படுகிறதுமான அவவழியானது நாறபுறஙகளிலும தண
லாத வெளியாயிருககிறது அநத வழியில மரஙகளின நி
கிடையாது, தணணீருமிலலை, களைபபடைநதவனும இளை
வனுமான மனிதன இளைபபாறததகக வீடுகளுமிலலை ய
டைய கடடளையைச செயகினற யமதூதாகளால புருஷ
ளும ஸதிரீகளும அபபடியே பூமியில உயிருளள மறறவைக
அநதவழியினால பலாதகாரமாகக கொணடுபோகபபடுகிறா
அரசனே! எநதமனிதாகள குதிரைமுதலிய வாகனஙகளின
விதமான சிறநததானஙகளைப பிராமமணாகளுககுக கொடுககி
களோ அவாகள (அநதவாகனஙகளாலேயே) அநத வழி
செலலுகிறாாகள, குடைகளைததானமசெயபவாகள குடையின
யே வெயயிலைததடுததுககொணடு செலலுகிறாாகள, அனனதா
செயபவாகள அனனததினால திருபதியடைநதவாகளாகச செ
கிறாாகள, பிறருககு அனனததைக கொடாதவாகள பசியி
துனபமுறறவாகளாகச செலலுகிறாாகள, வஸதிரஙகளைக கொ
பவாகள வஸதிரமுளளவாகளாகவும, வஸதிரம கொடாதவா
வஸதிரமிலலாதவாகளாகவும செலலுகிறாாகள, பொனனை
கொடுககிற மனிதாகளோ அலஙகரிககபபடடவாகளாக ஸ
மாகச செலலுகிறாாகள, பூதானம செயபவாகள விருமபின
லாவறறாலும நனகு தருபதியை அடைவிககபபடடவாகளாக ஸ
மாகச செலலுகிறாாகள, தானியஙகளைக கொடுககிற மனிதா
கிலேசமிலலாமலே செலலுகிறாாகள, வீடடைத தானமசெய
மனிதாகள விமானஙகளில மிககஸுகமாகசசெலலுகிறாாகள, தீ
ததைத தானம செயகிற மனிதாகள தாகமிலலாதவாகளாக
மிகமகிழநத மனமுளளவாகளாகவும செலலுகிறாாகள, தீபதா
செயகிறவாகள வழியைப பிரகாசிககசசெயதுகொணடு இன
செலலுகிறாாகள, கோதானம செயகிறவாகள எலலாபபாவ
ளாலும விடுபடடு ஸுகமாகச செலலுகிறாாகள. ஒருமாதம

ஸமிருபபவாகள அனனஙகள கடடின விமானஙகளால செல
ிறாகள, அபபடியே [1] ஆறுநாளுககொருதரம உபவாஸமிருப
ாகள மயிலகள பூடடின விமானஙகளால செலலுகிறாகள,
ணடவ! எநதமனிதன ஒருவேளை சாபபிடடுககொணடு மூனறு
வுகளைக கழிககிறானோ, இடைவேளைகளில சாபபிடுகிறதிலலை
ா அவனுககு அழிவறறலோகஙகள ஏறபடுகினறன தீாததத
ா குணஙகள அதபுதமானவை யமலோகததில செளககியததை
ணடுபணணுகினறன அநதத தீாததததைத தானமசெயபவா
நககு அஙகே புஷபோதகை எனகிற நதியானது உணடுபண
பபடுகிறது அநதநதியில அவாகள அமிருதமபோனற குளிாநத
ததைப பானம செயகிறாாகள எவாகள தீவினைகளைச செய
ாகளோ அவாகளுககு (அநதநதியில) சீயானது குடிபபதறகு
படுததபபடுகிறது மகாராஜனே! இவவணணமாக அநத
யானது எலலாஅபீஷடஙகளையும கொடுககிறதனறோ? ராஜேந
னே! ஆகையால,நீயும இநதபபிராமமணாகளை விதிபபடி பூஜிப
யாக வழிநடையினால இளைதத சரீரமுளளவனும வழிநடை
லபுழுதிபடிநதவனுமாயிருபபவன, 'அனனதானமசெயபவன
ா?' எனறு கேடகிறான, அவன ஆசையுடன வீடடுககு
நகிறான அவனை நீ முயறசியுடன பூஜிபபாயாக அவனே
திதி அவன பிராமமணன இநதிரனுடனகூடின எலலாத
வாகளும, செலலுகினற அநதஅதிதியைப பின தொடாநது
லலுகிறாாகள அவன நனறாகபபூஜிககபபடடால தேவா
பிரீதிஅடைகிறாாகள, பூஜிககபபடாவிடடால ஆசை
றவாகளாகிறாாகள ராஜேநதிரனே! ஆகையால, நீயும
வனை விதிபபடி பூஜிபபாயாக இநதவிஷயம உனககு நூற
கணககாகச சொலலபபடடது மறுபடியும எதைககேடக
நமபுகிறாய?' எனறுசொனனா

யுதிஷடிரா, 'தாமததை அறிநதவரே! பிரபுவே! தாமததைப
றிய புணயமானகதை உமமால சொலலபபடுகிறதை அடிககடி
ன கேடக விருமபுகிறேன' எனறுவினவ, மாாககணடேயா,
ரசனே! வேறு தாமததைபபறறி எனனால சொலலபபடுகிற
ம எலலாபபாவஙகளையும போககுகிறதுமான கதையை என
டமிருநது எபபொழுதும மனமபறறினவனாகக கேள பரத

---

[1] 'ஷஷடராததரோபவாஸிந' எனபது மூலம, 'ஆறு இரவு உபவாஸ
நபபவன' எனபது இஙகிலிஷ மொழிபெயாபபு

ஶ்ரேஷ்டனே! [1] ஜ்யேஷ்ட புஷ்கரத்தில் காராம்பசுவானது கொ
க்கப்பட்டால் என்ன பலனுண்டோ அந்தப்பலனானது பிராம்ம
களுடைய பாதத்தை அலம்புகிறதனால் ஏற்படுகிறது பூமியா
எவ்வளவுகாலமவரையில் பிராம்மணனுடைய பாதத்தை அ
பின் ஜலத்தால் நனைந்திருக்கிறதோ அவ்வளவுகாலமவரையில்
ருக்கள் தாமரை இலையினால் தீர்த்தத்தைப் பானம்பண்ணுகி
கள் பிராம்மணனைக் குறித்துக் கூறப்படும் வரவேற்புச்செ
ஸால் அக்னிகள் த்ருப்தி அடைகின்றன, ஆஸனம் கொடுப்
னால் இந்திரன் த்ருப்திஅடைகிறான், காலை அலம்புவதனால்
ருக்கள் திருப்தி அடைகிறார்கள் அன்னம் முதலியன கொ
தலால் பிரம்மதேவர் திருப்தி அடைகிறார் பசுவானது க
போடும் தருணத்தில் கன்றினுடைய இரண்டு கால்களும் தலை
காணப்படும்பொழுது பரிசுத்தமான மனத்துடன் அந்தப்
வைத் தானம் செய்யவேண்டும் கன்றானது ஆகாசத்தை அ
த்தாகப் பசுவின் கடையில் காணப்படுப் பசுவும் காப்பத
முழுதும் ஈனுமளவிருக்கும்வரையில் அந்தப்பசு பூமியாக அறி
தக்கது யுதிஷ்டிரா! அந்தப்பசுவிலும் கன்றிலும் எத்த
ரோமங்கள் இருக்கின்றனவோ அத்தனை ஆயிரம்யுகங்களவரை
அந்தத்தானம்கொடுப்பவன் ஸ்வர்க்கலோகத்தில் பூஜிக்கப்ப
றான் பாரத!எந்தமனிதன் ஸ்வர்ணமயமான மூக்குளாதும் கு
புகளுள்ளதும் எல்லா ரத்தினங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்ட
ளளவைத்து மூடப்பட்டதுமான காராம்பசுவைச்செ
தானம் செய்வனோ, எவன் இந்தக் காராம்பசுவைத் தானம்வா
மீண்டும் ஸாதுவினிடத்தில் கொடுப்பனோ அந்தத்தானத்தை
பிரதிக்ரஹத்தையும் செய்தவர்கள் தானபலன்களுள் சிற
பலனை அனுபவிக்கின்றனர் அவர்களால் கடல்களால் சூ
பட்டதும் மலைகளுடனும் காடுகளுடனும் சோலைகளுடனும் க
யதும் நாற்புறங்களிலும் ஸமுத்திரங்களை எல்லையாகக்கொண்ட
மான பூமியானது கொடுக்கப்பட்டதாகும் இதில் ஸந்தே
மில்லை எந்தப் பிராம்மணன் இரண்டு முழங்கால்களின் நடு
கைகளை உடையவனாகவும் போஜனபாத்ரத்தைத் தொட

---

[1] பிராம்மாவினால் உண்டுபண்ணப்பட்ட ஒரு தீர்த்தம் அத
ருபதீர்த்தம் என்றும் முக்தாசனம் என்றும் வேறு பெயர்களுண
அதில், ஜ்யேஷ்ட புஷ்கரம் மத்யம புஷ்கரம் கனிஷ்ட புஷ்கரம் என
மூன்று மடுக்களுண்டு

ண்டவனுகவும சபதமிலலாமல போஜனம செயவானே
ன கரையேறறுவதறகுத திறமையுளளவன எவாகள [1] குடி
ணீரைக கொடுககிறாகளோ, அபபடியே வேறு எநதப பிராம
ாகள வேத [2] ஸமஹிதையை நனருக ஜபம செயகிறாகளோ
ாகள எபபொழுதும கரையேறறத திறமையுளளவாகள
யகவயஙகளினதையும [3] ஸரோததிரியன அடைவதறகுத
தியுளளவன தாாமிகனுன ஸரோததிரியனிடததில கொடுக
பபடடதானமானது ஜவலிககினற நெருபபில ஹோமம செயயப
ட ஹவிஸபோலப பயனுளளது பிராமமணாகள கோபததை
ுதமாகக கொணடவாகள பிராமமணாகள ஆயுதமெடுதது யுத
செயபவாகளலலா இநதிரன அஸுராகளை வஜராயுதததால
லலுவதுபோலப பிராமமணாகள குறறம செயதவாகளைக
பததினுல கொலலுவாாகள தோஷமறறவனே ! எநதக
தையைக கேடடு நைமிசாரணயததில வஸிககினற முனிவாகள்
தியடைநதாாகளோ அபபடிபபடட தாமததை அடுதத இந
கதையானது உனககுக கூறபபடடதனறோ ? வேநதே ! இவ
கததில மனிதாகள இநதக கதையைக கேடடுத துயரததை
பயததையும கோபததையும விடடவாகளும அபபடியே
வம தொலைநதவாகளும ஆகிறாாகள' எனறு கூறினா
யுதிஷடிரா, 'மகாபராஜனரே ! தாாமிகாகளுள சிறநதவரே !
னுல பிராமமணன எபபொழுதும சுததனுவனே அநதச
ளசமெனபது யாது ? அதைக கேடகவிருமபுகிறேன' எனறு
லல, மாாககணடேயா, 'வாகசௌசமெனறும காமசௌச
னறும, ஜலசௌசமெனறும சௌசம மூனறுவிதமானது.
ன மூனறு சௌசஙகளோடுஙகூடியவனே அவன ஸவாக
தை அடைகிறுன இதில ஸநதேகமிலலை எநதப பிராமமணன
யஙகாலததிலும அதிகாலையிலும பரிசுததமானதும வேத
ாவுமான காயததரீதேவியை நனருக ஜபிததுககொணடு ஸந
ய உபாஸிபபனே அநதப பிராமமணன கடலசூழநத பூமி

[1] 'மதுபானம செயயாதவாகளும தோஷமுளளவாகளெனறு
லலபபடாதவாகளும' எனபது வேறுபாடததின பொருள
[2] எழுததுககளை உசசரிபபதில ஒனறுககொனறு இடையில இயற
யாக விடவேணடிய அரைமாததிரைககாலததைக கடவாமல தொடா
சொலலபபடுவது
[3] வேத வேதாஙகஙகளை ஓதி உணாநதவன.

யைத தானமவாஙகினாலும அநதக காயதரீதேவியினால பரி
தம செயயபபடடவனும பாவமழிநதவனுமாகிக குறைவடை
மாடடான இவன விஷயததில ஆகாயததில ஸூரியன முத
கிரஹஙகளுள, குரூரமாயிருபபவைகள சாநதமானவைகளும அ
கூலமாயிருபபவைகள எபபொழுதும் மிகக அநுகூலமாயி
பவைகளும ஆகினறன பயஙகரமாயிருபபவரகளும கோர
முளளவரகளும பருதத தேகமுளளவரகளுமான எலலா ராக்ஷ
களும காயதரீ ஜபததில பறறுதலுளள இநதபராமமணோததம
ஹிமஸிககமாடடாரகள பிறருககு வேதஙகளைச சொலலிக
பதினாலோ பிறருககு யாகததைச செயவிபபதினாலோ அநிய
மான பிரதிககிரஹததினாலோ பிராமமணரகளுககுத தோ
கிடையாது பிராமமணரகள எரிகிற தீயைபபோனறவரக
பிராமமணரகள வேதததை அறியாதவரகளானாலும அறிநதவ
ளானாலும அசுததரகளானாலும சுததரகளானாலும அவமதிக
தககவரகளலலர அவரகள சாமபலால மூடபபடட நெருப
போனறவரகள இடுகாடடில எழுநது ஜவலிககினற நெருப
னது தோஷமுளளதாகாததுபோல அறிநதவனானாலும அறி
தவனானாலும பிராமமணன பரிசுததமானவனே, அவன பெ
தேவதை. பிராமமணோததமரகளால விடுபடடிருககிறபடட
கள மதிலகளாலும கோடடைவாசலகளாலும பறபலவித மே
மாடிகளாலும விளஙகுகிறதிலலை அரசனே! எதில வேதஙகள
நிறைநதவரகளும நலலொழுககமுளளவரகளும சிறநத ஞா
முளளவரகளும தவசிகளுமான பிராமமணரகள இருககிறாரகளோ
அதலலவோ படடணம? குநதீநநதன! இடைசசேரியிலோ கா
டிலோ எதில பல சாஸதிரஙகளை அறிநதவரகள இருககிறாரகளோ
அதை நகரமெனறு சொலலுகிறாரகள. அது தீரததமும ஆ
மனிதன பாதுகாககிற அரசனையும தவஞசெயகிற பிராமமண
யும அணுகி நேரில பூஜிததால உடனே பாவததினினறு விடு
கிறான புணயதீரததஙகளில ஸநானம செயதலும பரிசு
வஸதுககளைச சொலலுதலும சாதுககளோடு ஸமபாஷணமு
சிறநதவையெனறு அறிஞரகளால சொலலபபடுகினறன நலலோ
கள எபபொழுதும தமமை ஸாதுககளுடைய சேரககையினால
சுததமான இனசொலலாகிற ஜலததால பரிசுததம பணணபபட
தாக நினைககிறாரகள எணணம மாசறறதாயிலலாமறபோ
தரிதணடஙகளைத தரிததல, மௌனம, சடைகளைத தரிதத

ாட்டை அடித்துக்கொள்ளுதல், மரவுரியையும் மான்தோலையும் த்தல், விரதானுஷ்டானம், ஸ்நாநம், அக்னிஹோத்ரம், வனத் வாஸம், உடம்பை உலர்த்தல் இவை அனைத்தும் பயனற்றன கும் கண்முதலிய ஆறுஞானேந்திரியங்களாலும் அனுபவிக்கப் கிற பொருள்களுக்குச் சாஸ்திரீயமான சுத்தியில்லாமற்போனு ் அந்த இந்திரியங்களுக்கு அனுபவஸௌக்யம் கிடைத்துவிடு து ஆயினும், பொருள்களுக்குச் சுத்தியில்லாமல் கிடைக்கும் ்கம் மோக்ஷ ஸாதனமாகாது ராஜேந்திரனே! ஏனெனில், ாரத்துடன்கூடின அவர்களுடைய மனமானது எவ்வித னும் அடக்க முடியாதது எவர்கள் மனத்தினலும் வாக்கி லும் செய்கையாலும் புத்தியாலும் பாவங்களைச் செய்வதில் ியர் அந்த மகாத்மாக்கள் உடம்பை உலர்த்துகிற தவத்தைச் யயமாட்டார்கள் எவனுக்குப் புத்திரன் முதலிய பந்துக்க ்டத்தில் கருணையில்லையோ, அவன் [1] சுத்த தேகமுள்ளவனு ந்தாலும் பாவமில்லாதவனுகான (கருணையில்லாமையாகிய) ு அவனுடைய தவத்துக்குத் தீங்காகிறது உண்ணுமலிருப் த தவமென்று கருதப்படவில்லை எப்பொழுதும் சுத்தனுயிருப் னும் அலங்கரிக்கப்பட்டவனும் தனது வாழ்நாள் முழுதும் ரபோடிருப்பவனுமான மனிதனே முனிவன் அவன் வீட்டி ந்தாலும் எல்லாப்பாவங்களாலும் விடுபடுகிறுன் ஆகார ரமை முதலியவைகளால் பாவச்செயல்கள் சுத்தியடையாவல ா? அனசனவ்ரதத்தினுல் தேகம் மாத்திரம் வாட்டமடை து சாஸ்திரத்தினுல் சொல்லப்படடிராத காமங்களைச் செய ல அவைகளைச் செய்தவனுக்குத் துன்பமாத்திரமே அதனுல் வம் போகாது நல்ல எண்ணமில்லாத மனிதனுடைய காமங ் அக்னியானது எரிக்காது தயையினுலும் மனமொழிமெய் ன தூய்மையினுலுமே நல்ல உலகங்களை அடைகின்றனர் ரசனவ்ரதங்களும் (=உண்ணுவிரதங்களும்) சுத்தி உண்டுபண்ணு றன கிழங்குகனிகளைப் பக்ஷிப்பதினுலும், மௌனத்தினுலும், புபக்ஷணத்தினுலும், தலையை மொட்டையடித்துக்கொள்வதி லும், ஸ்திரமான வீடுகளை விடுவதனுலும், சடைகளைத் தரிப்பதி லும், [2] மேடைகளில் படுப்பதினுலும், நித்யம் பட்டினியிருப்ப

[1] 'சுகல தேஹ' என்பது மூலம், 'சுத்தமான தொழிலால் ஜீவிப் னுலும்' என்பது பழையவுரை [2] 'ஆகாயமாகிற மேற்கட்டியின் ப் படுப்பது' என்பது இங்கிலிஷ் மொழிபெயர்ப்பு

தனுலும, அகனியின சுஸரூஷையினுலும, தீாததஙகளில
னம செயவதினுலும, தரையில படுபபதினுலும மனிதன உத
ஸதானததை அடையமாடடான ஞானததாலாவது (ப
விருமபாத) காமததாலாவது பிணியும மூபபும சாககாடும
றுபபோகினறன, உததமமான பதமும அடையபபடுகி
நெருபபால எரிககபபடட விததுககள எவவாறு மறுபடி
யாவோ அவவாறே ஞானததால எரிககபபடட கிலேசஙக
மறுபடி ஆதமா சோகிறதிலலை பெரிய ஸமுததிரததில
களபோல ஆதமாவினுல விடுபடடவையும, கடடையும உள
எலுமபுவைததுககடடின சுவருமபோனறவையுமான
கள நாசமடைகினறன ஸநதேகமிலலை எவன ஒரு ஸலோ
தினுலாவது, ஸலோகததின பாதியினுலாவது எலலாப பிர
களுடைய ஹிருதயததிலும வஸிககினற பரமாதமா
அடைகிறுனே அவனுககு வேணடுவது ஒனறுமிலலை 1
மோகூததிறகு ஸாதகமான ஞானததை அடைநது இர
அகூரமடஙகின பிரமம சபதததினுல தியானிதது ஸ
மெனகிற பதததால அடையாளமிடபபடடிருககிற
உபநிஷததுககளாலும ஆயிரம உபநிஷததுககளாலும
மததை அடைகிறுாகள ஸமசயததால கவரபபடட
முளளவனுககு இவவுலகமுமிலலை, மறுஉலகமுமிலலை, ஸ
மிலலை ஞானததை அடைநத வருததாகள [2] ஞானம மே
ஸாதனமெனறு கூறுகினறனா ஆதம தததவஙகளை அறிநதவ
வேதஙகளுடைய உபயோகததை நனருக அறிகிறுன
மனிதனே காடடுததீயினிடமிருநது நடுஙகுவதுபோல வே
தில சொலலபபடடிருககிற காமஙகளினிடமிருநது நடுஙகுகி
ஓரகூரமான பிரணவததினுல சொலலபபடடிருககிற பிரமம
வததை ஹேதுககளால அறிய விருமபுகிறுயாகில வெறு
வாததததைவிடடு வேதததையும ஸமருதியையும பிரமாணம

---

1 'சிலா தததவம எனகிற இரணடகூரஙகளடஙகின மஹா
யததினுல பிரமமம நிாவிசேஷமெனறு சொலலுகிற சாஸதிரககரு
அறிநது (ஸதயம ஜஞானம அனநதம எனபவை முதலிய) மநதர
களால அடையாளமிடபபடட பிராமமணஙகளடஙகின நூறு உபநி
துககளாலும வேறுஆயிரம உபநிஷததுககளாலும பிரமமததை அ
றுாகள 'நான பிரமமமாயிருககிறேன' எனகிற தனனைஸாகூிய
கொணட அனுபவமானது மோகூததை அறிவிபபதாகிறது' என
பழையவுரை 2 'பரதயய:' எனபது மூலம

ாளளககடவாய (சமதமமுதலியவையும வேத சாஸதிரமுதலி வயுமான) ஸாதனஙகளிலலாமையால (யுகதிவாதியான) அவ கருத ததவஜஞானம கைகூடாது. அழிவறற பிரமமததவமா ந வேததளை முனனிடடு முயறசியினுல அறியததககது அநத மமமே வேதம (=பிரணவம) வேதமானது அநதபரமமத குச சரீரம வேதமானது அநதபரமமததவததை அறிவதறகுக ரணமாயிருககிறது அநத வேதததுககு லயஸதானமான ரமததவததை அறிவிககும விஷயததில ஆதமாவானது சகதி றதாயிருககிறது ஆதலால, அநதஆதமததவமானது அறியக டய புததிததவததால அறியததககதாயிருககிறது வேதஙகளில பபடடஆயுளும காரியஙகளைஉதேதேசிததுத தேவாகளகொடுக பலனகளும சரீரிகளுடைய காரியததிறமையும உலகததில ததை அனுஸரிதது உணடாகினறன இநதிரியஙகளுடைய ளிவினுல அபபடிபபடட இநதபபாவததை விலககவேணடும கையால, மனமுதலிய இநதிரியஙகளை அடககுவதே சிறநத னுவிரதமாம தவததினுல ஸவாககமானது அடையபபடு து தானததால ஸுகானுபவம உணடாகிறது தீாதத ானததால பாவம நீஙகுகிறது, (ஆனுல,) ஞானததாலேயே ாகூஷம கைகூடுமெனறு அறியவேணடும' எனறு சொனனா.

ராஜேநதிரனே! இவவாறு சொலலபபடடவரும மிகக புக ாளவருமான யுதிஷடிரா, மாாககணடேயரைபபாாதது, 'பக னே! உததமமான தானவிதியைக கேடபதறகு விருமபு றன' எனறு கூறினா மாாககணடேயா, 'யுதிஷடிர! ராஜேந னே! எநதத தானதாமததைபபறறி நீ வினவுகிறுயோ இநத ஷயமானது அபபடிபபடட பெருமையுடையதாதலால எப ாழுதும எனககு இஷடமானது வேதஙகளாலும தாமசாஸ ஙகளாலும சொலலபபடடிருககிற தான ரஹஸயஙகளைககேள ஷடிரா! [1] கஜசசாயையில [2] அரசமரததின இலைகளால வீசப கிற (ஜலககரையில) எநத ஶ்ராததகாமாவானது செயயபபடு தோ அநதக காமாவினுல செயதவன நூறுயிரம கலபகாலங குறைவடையமாடடான வேநதே! ஜீவனததினபொருடடுப ாருளைககொடுததுப பிராமமணனை நலலவீடடில எவன வஸிக செயவானே அவன எலலா யஜஞஙகளாலும தேவதைகளை

[1] அநுசாஸனபாவம 480, 663 பககம குறிபபுககளிற காணக
[2] வேறுபாடம

ஆராதிததவனுகிறுன நதியின பிரவாஹமானது தனககு எ
முகமாக வளாநது செலலுகிற இடததில தருநதவனிடம தா
செயயபபடட சிறநத குதிரைகள அக்ஷயபலனைககொடுககினற
அனனததிறகாக கருஹஸதனை அடைகிற அதிதி இநதிரனே அ
னும அக்ஷயமான ஸவாககததைதக கொடுபபான இபபடி தா
செயதவாகள, பெருஙகடலைக கபபலால தாணடுவதுபோல ம
பாதகஙகளை எளிதில தாணடுகிறுாகள. கிரஹணகாலததில பிர
மணாகளுககுக கொடுககபபடுகிற தயிராடைகள அக்ஷயமாகினற
பாவகாலஙகளில கொடுககபபடடதானம இரணடு மடஙகாகிற
ருதுககளில தானம பதது மடஙகாகும [1] அயனததிலும, [2] வி
வததிலும, [3] ஷடசீதி முதலிய புணணியகாலஙகளிலும, சந
கரஹண ஸூாய கரஹண காலஙகளிலும தானமானது அக்ஷ
மெனறு சொலலபபடுகிறது ருதுககளில கொடுககபபடடதா
தைப பததுமடஙகு பலனுளளதெனறு சொலலுகிறுாகள ரு
அயனம முதலிய புணயகாலஙகளில தானமானது நிசசயமாக
நூறுமடஙகு பலனுளளது ராகுவினுடைய கரஹணகாலத
தானம ஆயிரம மடஙகாகிறது விஷுவததில தானம செ
தால அக்ஷய பலனை அடைகிறுன அரசனே! பூமியைக கொ
தவன பூமியை அனுபவிககமாடடான வாகனததைககொ
தவன வாகனததில ஏறிசசெலலமாடடான விருபபமான எ
எநத வஸதுககளைப பிராமமணாகளுககுக கொடுககிறுே
அநதஅநத விருபபமான வஸதுககளை, கொடுதத மனிதன ப
ஜனமததில அனுபவிககிறுன பொனனுனது அகனியினுடை
மூதத குழநதை பூமியானது விஷ்ணுவினுடையமனைவி ப
கள ஸூாயனுடைய புதரிகள எவன பொனனையும பசுக
யும பூமியையும தானம செயகிறுனே அவனுல மூவுலகஙக
தானம செயயபபடடவைகளாகினறன மூவுலகததிலும தா
தைககாடடிலும சிறநததும சாஸவதமுமான வஸது முன இ
ததுமிலலை, இனியும இராது அவவாறிருகக, நிகழகாலத
எபபடி இருககும? ஆகையால, உலகஙகளில சிறநத புததியுள
வாகள தானததையே நிகாறறதும முககியமானதுமாகச சொ
கிறுாகள' எனறு கூறினா

---

[1] அதிக பாடமான அரைஸலோகம விடபபடடது அயனம—
தை மாதஙகளின பிறபபு [2] சிததிரை ஐபபசி மாதஙகளின பிற
[3] ஆனி, புரடடாசி, மாாகழி, பஙகுனி மாதப பிறபபுகள

இருநூறறுநானகாவது அதயாயம.

மாாகசண்டேயஸமாஸயாபாவம. (தொடர்ச்சி.)

ார்க்கண்டேயர் துந்துமாரனுடைய உபாக்கியானத்தைச் சொல்லத்-
தொடங்கியதும், உதங்கருடைய தவத்தினல் ஸந்தோஷமடைந்த
விஷ்ணு அவருக்கு வரங்களைக் கொடுத்துக் குவலாஶ்வனல்
துந்து என்கிற அஸுரனைக்கொல்வதற்குரிய முறையைச்
சொல்லி மறைந்ததும்)

பரதஶ்ரேஷடரே ! மஹாராஜரே ! யுதிஷடிரராஜா ராஜ
ஷியான இநதிரதயுமனனுககு அபபடிபபடட ஸவாககவாஸம
காடுககபபடடதை மகாபாககியசாலியான மாாககணடேய
டதினினறு கேடடு, தவததினல முதிாநதவரும நீணட வாழ
ளுளளவரும பாவமிலலாதவருமான அவரைபபாாதது, 'தாமங
ள அறிநதவரே! தேவாகள, தானவாகள, ராகூஸாகள ஆகிய
வாகளின வமசஙகளும பலவித ராஜவமசஙகளும சாஶவதமான
ஷிவமசஙகளும உமமால அறியபபடடிருககினறன பிராம
ணோததமரே! இவவுலகில உமமால அறியபபடாதது ஒனறு
லலை பிராமமணோததமரே ! முனிவரே ! மனிதாகள, உரகா
ர, ராகூஸாகள, தேவாகள, கநதாவாகள, யகூாகள, கினன
கள, அபபடியே அபஸரஸுகள ஆகிய இவாகளுடைய வமசங
ள அறிகிறீா இவறறை நான உளளபடி கேடக விருமபு
றேன இகூவாகுகுலததிலபிறநத குவலாஶவனெனறு
ரஸிததிபெறற அரசன பெயாமாறி எவவாறு துநதுமார
னனகிற பெயரை அடைநதான? பருகுகுலததவாகளுள சிறநத
ரே! சிறநத புததியுடையவனுன குவலாஶவனுககு ஏறபடட
நதப பெயாமாறுடடததை உளளபடி அறிய விருமபுகிறேன'
னறு வினவினா

பாரதரே ! யுதிஷடிரரால இவவாறு வினவபபடட மாாக
ணடேய மகாமுனிவா துநதுமாரனுடைய உபாககியானததைச
சொலலத தொடஙகினா மாாககணடேயா, 'அரசனே! யுதிஷ
ர ! உனககு ஸநதோஷததுடன இநதக கதையைச சொலலு
னை , கேள தாமம மிகுநததான அபபடிபபடட இநதத
நதுமாரனுடைய உபாககியானததைக கேள பூமிககு இறை
னே ! இகூவாகுகுலததிலபிறநதவனும பூமிககு அதிபனுமான

அநதக குவலாஶவராஜன தூநதுமாரனெனறு பிரஸிததிஸ
அடைநதவிதததைக கேடபாயாக ஆபபா! பாரத!
ஸிததிபெறற உதஙகரெனகிற ஒரு மஹரிஷி இருநதார கௌர
அழகிய காடடில அவருடைய ஆஶரமமிருநதது மகாராஜனே
விபுவான உதஙகரோ, விஷ்ணுவை ஆராதிகக விருபபஙகொண
பல வருஷகாலம செயய மிகஅரிய தவததைச செயதார அ
விஷயததில பிரீதியடைநத அநத விஷ்ணுபகவான அவருக
நேரில காடசியளிததார மஹரிஷியானஉதஙகர,அநதப பகவானை
'மிகக காநதியுளளவரே! தேவரே! தேவாகளோடும அஸுர
ளோடும மனிதாகளோடுமகூடின எலலாப பிரஜைகளும, அப
டியே ஸதாவரஙகளாகவும ஜஙகமஙகளாகவுமிருககிறபிராணிகளு
பரமமததைச சொலலுகிற வேதஙகளும, அறியததகக வஸது
உமமால உணடுபணணபபடடிருககினறன தேவரே! ஆகாய
உமமுடைய தலை சநதிர ஸூாயாகள உமமுடைய கணகள
சுதரே! காறறு உமமுடைய மூசசு நெருபபு உமமுடை
தேஜஸ எலலாததிசைகளும உமமுடைய கைகள மகாஸமு
திரம உமமுடைய வயிறு தேவரே! மலைகள உமமுடை
தொடைகள மதுஸூதனரே! ஆகாசம உமமுடைய நாபி பூ
யானது உமமுடைய கால்கள அபபடியே, ஓஷதிகள உரோம
கள இநதிரன, சநதிரன, அகனி, வருணன, தேவாகள, அஸ
ராகள, மஹோரகாகள ஆகிய எலலாரும வணககமுளளவாகள
கப பலவித ஸதோததிரஙகளால துதிததுககொணடு உமமை
பூஜிககினறனா லோகநாதரே! எலலாப பிராணிகளும உமமா
வயாபிககபபடடிருககினறன அதிக சகதியுளளவாகளான யோ
களும மஹரிஷிகளும உமமைத துதிககிறாகள நீர ஸநதோ
மடைநதால உலகம சாநதமாக இருககிறது, நீர கோபிதத
கொணடால மிகக பயததை அடைகிறது புருஷோததமரே
எலலாப பிராணிகளுககும ஸுகததை உணடுபணணுகிறவரா
நீர ஒருவரே தேவாகளுககும மனிதாகளுககும உணடாகி
பயஙகளைப போககுகிறீா தேவரே! உமமால மூனறு காலடி
ளால மூனறு உலகஙகளும ஆகரமிககபபடடன ஐஶவாயததா
நிறைநதவாகளான அஸுராகளுடைய விநாசமும உமமால செ
யயபபடடது அதிகப பிரகாசமுளளவரே! உமமுடைய அடி வை
புககளால தேவாகள சிறநத ஸுகததை அடைநதாகள
கோபஙகொணடவுடன, தைதயராஜாகள அவமானததை அடை

ாகள நீா இவவுலகில எலலாவிததத்தாலும பிராணிகளைப டைபபவராகவும அழிபபவராகவும இருககிறீா தேவாகள மைம நாளதோறும ஆராதிதது ஸுகமாக வருததி அடைகி ாகள' எனறு பலவித ஸதோததிரஙகளால மகிழவிததாா இவ ாறு மகாதமாவான உதஙகரால துதிககபபடட ஹருஷீகேச ன விஷணு உதஙகரைப பாாதது, 'நான உன விஷயததில ரீதியடைநதேன வரததைப பெறறுககொள' எனறு சொலல, தஙகா, 'புருஷருமு சாஸவதருமு தேவரூபமுளளவரும லகததைப படைபபவருமபிரபுவுமான ஹரியை நான தரிசனம சயததே 'எனககுப போதுமான வரன' எனறு சொனனா ஷணு, 'மிகச சிறநதவனே! நான உனனுடைய உறுதியான க்தியினால உன விஷயததில பிரீதியடைகிறேன பிராமமணா! எனனிடமிருநது அவஸியம வரனைப பெறறுககொளளவேண ம' எனறு சொனனா பரதஸரேஷடனே! அபபொழுது ரியினால இவவணணம (வரஙகொடுபபதாகச சொலலி) மகிழவிக படுகிற அநத உதஙகா கைகளைக குவிததுககொணடு, 'பக னே! தாமரைமலாபோனற கணகளுளளவரே! என விஷயத ல பிரீதியுளளவராயிருநதால தாமததிலும, ஸததியததிலும, மபொறிஅடககலிலும எபபொழுதும எனககுப புததியிருகக ணடும ஈஸவரரே! எனககு எபபொழுதும உமமிடததில தாடாசசியான பகதி இருககவேணடும' எனகிற வரததை வணடினா பகவான, 'பிராமமண! என அனுககிரஹததினால வையெலலாம உனககு உணடாகும எநத யோகததோடுகூடி வனைக நீ தேவாகளுககும மூவுலகஙகளுககும பெரிய காரியத தச செயவாயோ அபபடிபபடட யோகமும உனககுத தானே தாறறும துநது எனகிற மகாஸுரன உலகஙகளை அழிபபதற ாகக கடுநதவம புரிகிறான அவனைக கொலலுபவனைச சொலலு வன, கேள அபபா! இக்ஷுவாகுகுலததில தோனறியவனும, கைவரால தோலவி அடைவிககபபடாதவனும, சிறநத சகதியுள வனும, பருஹதஸவனெனறு பிரஸிததிபெறறவனுமான அர ன பூமிககு அதிபதியாவான பரமமரிஷியே! அநதப பிருஹதஸ னுககுப புததிரனும சுததனும இநதிரியஙகளை அடககினவ மு அரசாகளுள உததமனுமான குவலாஸவனெனகிற பிர ிததனான அபபடிபபடட அரசன என்னுடைய யோகபலததை புடைநதிருககிற உனனுடைய கடடளையினால துநது எனகிற

அஸுரனைககொனறு துநதுமாரனெனகிற பெயருளளவனுவா
எனறு சொனனுா இவவணணம உதஙகரைப பாாததுச சொல
விஷணுவானவா அநதாததானததை அடைநதாா

இருநூறறைநதாவது அதயாயம

மாாககண்டேயஸமாஸயாபாவம (தொடர்ச்

(உதங்கர், பிருகதஸவன் ராஜயத்தில் தன் புத்திரனுக்கு முடிசூட்டி
வனத்துக்குப் புறப்பட்டதைத் தடுத்து, துந்து என்கிற அஸு
ரனைக் கொல்ல ஏவியது)

அரசனே ! இக்ஷ்வாகுமகாராஜன லோகாநதரத
அடைநத பிறகு, பரமதாாமிகனுன சசாதன இநதப பூமி
அடைநது அயோததியில அரசனுன சிறநத வலலமையுடை
வனுன ககுதஸதனெனபவன சசாதனுடைய புததிரன ககுத்
தனுககு அனேனஸ எனறு ஒரு புததிரன பிறநதான அ
னஸுககு பருது எனகிற புததிரன உணடானுன பருதுவினுடை
புததிரன விஷவகஸவன அவனிடததினினறு ஆாதரன பி
தான ஆாதரனுககு யுவனுஸவனெனற புததிரன உணடானு
அவனுககு ஸராவஸதனெனகிற புததிரன உணடானுன ஸராவ
தன அரசனுன அவனுல ஸராவஸதி எனகிற நகரியான
எறபடுததபபடடது. ஸராவஸதனுககு மகாபலசாலியான ப
ஹதஸவனெனகிற புததிரன உணடானுன குவலாஸவ
பருஹதஸவனுடைய புததிரனுக எணணபபடடிருககிறு
குவலாஸவனுககு இருபததோராயிரம பிளளைகளுணடா
கள எலலோரும விததைகளில ஸமாததாகளாகவும ந
பலமுளளவாகளாகவும பகைவரால அணுகமுடியாத
களாகவும இருநதாாகள குவலாஸவனும குணஙகள
பிதாவைககாடடிலும மேறபடடவனுக இருநதான ம
ராஜனே ! பருஹதஸவன அபபொழுது தகக சமயததில சூரனு
சிறநத தாாமிகனுமான அநதக குவலாஸவனுககு ராஜயதத
படடாபிஷேகம செயவிததான சிறநத புததியுளளவனும பக
வரைககொலலுபவனுமான பருஹதஸவனெனகிற அரசன அ
சச செலவததைப புததிரனிடததில ஒபபிததுவிடடுத தவமபு
வதறகாகத தபோவனததைக குறிததுச செலலத தொடங

ர மனிதாகளுககுத தலைவனே! வேநதனே! பிறகு, பிராம
ஞுததமரான உதஙகா, பருஹதஶ்வனெனகிற அநத ராஜரிஷி
ாததிறகுப புறபபடடதைக கேடடாா மிகக தேஜஸுளள
நம அளததறகரிய ஆறறலுளளவருமான உதஙகா சிறநத அநத
ாவஸதிரகரியை அடைநது; எலலா அஸதிரஙகளையும அறிந
ாகளுள சிறநதவனுன அநத பருஹதஶ்வனை வனததிறகுத
ாவதினினறு தடுதது, 'அரசனே! நீ பிரஜாபாலனததைச செய
தககவன அதையே நீ செயயவேணடும அரசனே! நாஙகள
ானுடைய தயையிஞல பயமறறவாகளாக வஸிககககடவோம
சனே! பூமியானது மகாதமாவான உனஞல காககபபடுமாயின
மறறதாகும நீ அரணயததை அடைதல கூடாது இவவுலகில
ஜைகளைப பாதுகாபபது பெரிதான தாமமாகக காணபபடுகின
ா அரணயததில வஸிபபது அபபடி பெரிய தாமமாகக
ணபபடவிலலை உனககு இபபடிபபடட புததி உணடாக
ணடாம ராஜேநதிரனே! இபபடிபபடட தாமமானது
டததிலும காணபபடவிலலை முறகாலததில ராஜரிஷிகளால
ஜைகளைப பரிபாலனம செயவதில முயறசி செயயபபடடிருக
து பிரஜைகள அரசனுல காககததக்கவைகள, அவைகளை
 காபபதறகுத தகுதியுளளவனுக இருககிறுய அரசனே!
ா மனககவலையறறவனுகித தவததைச செயவதறகுச சகதியறற
நக இருககிறேனனறே? என னுடைய ஆஶ்ரமஸமீபததில
ததரையான காடுகளில ஸமுததிரமணலகளால நிரமபினதும
யோஜனை அகனறதும பலயோஜனை நீணடதுமான [1] உஜஜாலக
னகிற இடம இருககிறது அரசனே! அநத இடத
 பயஙகரமானவனும அதிக வீரயமும பராகரமுமுளளவ
ம அஸுராகளுககுத தலைவனும மதுகைடபாகளுககுப
திரனும மிககொடியவனும அளவுகடநத வலலமையுளள
னுமான துநது எனகிற அஸுரன பூமிககுள புகுநது வாஸம
யகிறுன மகாராஜனே! அவனைக கொனறபின நீ வனததை
டையவேணடும அரசனே! தேவாகளையும உலகஙகளையும
சம செயவதறகாகப பயஙகரமான தவததைச செயதுகொணடு
கஙகளை அழிபபதறகாகப பூமிககுள படுததிருககிறுன
சனே! அவன எலலா உலகஙகளுககும பிதாமகரான பரமமா
ரிடமிருநது வரததைபபெறறுத தேவாகளாலும அஸுராகளா

[1] இது உஜஜானகம எனறும வழஙகுகினறது.

லும ராக்ஷஸாகளாலும நாகாகளாலும யக்ஷாகளாலும
தாவாகளாலும எலலாவிததாலும கொலலத தகாதவனாக இ
கிறன அவனைக கொலவாயாக உனககு மஙகளம உ
டைய புததியானது இவவிஷயததினின்று வேறுவிதமாக வே
டாம சாஸவதமானதும குறைவறறதும அசைவறறதும
பெரிய கீாததியை அடைவாய குரூரனும உறஙகுகிறவ
மணலினுள மறைநதிருபபவனுமான அவனுடைய மூசசுககா
னது ஒருவருஷததின முடிவில வெளிபபடுகிறது மலைக
டும காடுகளோடும சோலைகளோடுமகூடின பூமியானது அ
டைய மூசசுககாறறினாலே எபபொழுது எபபொழுது அசை
தோ அபபொழுது அபபொழுது பெரும புழுதியானது ஆ
யததில சென்றுகொணடிருககிற ஸூாயனுடைய தேரை நோ
மேலே கிளமபுகிறது நெருபபுபபொறிகளோடுகூடிய
ஜவாலைகளோடுகூடியதும புகையோடுகலநததும மிகக பயஙக
மான பூகமபமானது ஏழுநாள அஹோராததிரம உணடாகிற
அரசனே! அதனால, அநத என்னுடைய ஆஸ்ரமததிலிருபப
குச சகதியறறவனாக இருககிறேன அரசாகளுள சிறநதவ
உலகஙகளுககு நனமையைச செயயவேணடுமெனகிற விருப
தால அவனைக கொலவாயாக அநத அஸுரன கொலலபபட்ட
உலகஙகள தம நிலைமையை அடைநதிருககும பயஙகரமான
அஸதிரசஸதிரஙகளால நெருஙகியதுமான யுததததில மிகஉ
மானவனும பயஙகரமான சரீரமுளளவனுமான துநது எ
பெயருளள அஸுரனைப பெரிய பாணததினால நாசம செயவாய
நீ அவனை அழிபபதறகுப போதுமான திறமையுளளவனென
என எணணம விஷ்ணுவானவா தம தேஜஸினால உன தேஜ
வருதகி அடையசசெயவாா பூமிககதிபதியே! விஷ்ணுவி
'எநத அரசன பயஙகரனான அநத மகாஸுரனைக கொலலுவ
அவனுடைய தேஜஸில ஒருவராலும அணுகமுடியாத அ
விஷ்ணு தேஜஸானது பிரவேசிககப போகிறது' என்று மு
எனககு வரமகொடுககபபட்டிருககிறது ராஜேநதிரனே!
னால கட்டளையிடபபட்ட நீ பூலோகததில எவவிதததா
தாஙகமுடியாத அநத விஷ்ணுதேஜஸைச சோததுககொ
பயஙகரமான பராககிரமமுளள அநத அஸுரனை நா
செயவாயாக பூமியைபபாதுகாப்பவனே! மிககதேஜஸையு
துநதுவானவன நூறறுககணககான வருஷஙகள யுத

யதாலும் சக்தி குறைந்தவனால் எரிப்பதற்கு ஸாத்தியப்படா
வனன்றோ?

இருநூற்றுருவது அத்யாயம்.

மார்க்கண்டேயஸமாஸ்யாபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(பிருஹதச்வன் தன்புதல்வன் துந்துவைக் கொல்வானென்று
சொல்லிக் கானகம் சென்றதும், யுதிஷ்டிரர் துந்துவினுடைய
உற்பத்தியைக் குறித்து வினவியதும், மார்க்கண்டேயர்
அவனுடைய உற்பத்திக்கு ஹேதுவாக மதுகைடபர்
களுடைய வரலாற்றைச் சொல்லியதும்)

கௌரவர்களுள் சிறந்தவனே! உத்தங்கரால் இவ்வாறு சொல்
லப்பட்டவனும் பகைவர்களால் ஜயிக்கமுடியாதவனும் ராஜ
ரிஷியுமான அந்தப் பிருஹதச்வன், உத்தங்கரைக் குறித்து அஞ்சலி
செய்துகொண்டு, 'பிராம்மணரே! என்னுடைய இந்த வனப்பிர
யாணமானது வீணுக்கக்கூடாது பகவானே! தைரியமுள்ளவனும்,
காரியங்களை விரைவாகச் செய்பவனும் பூமியில் திறமையினால் மிக
இல்லாதவனுமான குவலாச்வனென்கிற புத்ரன் எனக்கு இருக்கி
றான் அவன் உம்முடைய இந்த விருப்பமனைத்தையும் செய்
வான் ஸந்தேஹமில்லை மிக்க தோள்வலியமைந்த குவலாச்
வன் சூரர்களும் பரிகாயுதம்போன்ற கைகளுள்ளவர்களுமான
தன்புத்திரர்களாலும் சூழப்பட்டு அந்தத் துந்துவென்கிற
அஸுரனைக் கொல்லுவான். பிராம்மணரே! என்னை விட்டு
விடும் நான் இப்பொழுது ஆயுதமெடுப்பதை விட்டுவிட்டவனாக
இருக்கிறேன்' என்று சொன்னான் அளவுகடந்த தேஜஸுள்ள
அந்த முனிவரால், 'அப்படியே ஆகட்டும்' என்று சொல்லப்
பட்ட ராஜரிஷியான அவன் அந்தப் புத்திரனை நோக்கி, 'மகாத்
மாவான உத்தங்கருக்கு வேண்டியதைச் செய்' என்று கட்டளை
யிட்டு உத்தமமான வனத்தை அடைந்தான்' என்று கூறினார்.

யுதிஷ்டிரர், 'பகவானே! தவத்தைப் பொருளாகக்கொண்
டவரே! மிக்கசக்திவாய்ந்தவனான இந்த அஸுரன் யார்? யாரு
டைய மகன்? யாருடைய பேரன்? இதை அறிவதற்கு விரும்பு
கிறேன் தபோதனரே! எவனுடைய மூச்சுக்காற்றினால் பர்வ
தங்களோடுகூடின பூமி நடுங்கியதோ இப்படிப்பட்ட மிக்க வலி

மையுள்ள அஸுரனை நான இதறகுமுன கேடடதிலலை
வானே! மகா மேதாவியே! தபோதனரே! இவை எலலாவற
யும விஸதாரமாக உளளபடி அறிவதறகு விருமபுகிறேன' என
சொலல, மாாககணடேயா, 'அரசனே! மனிதாகளுககதிபதி
மகாபராஜஞனே! விஸதாரமாகவும உணமையாகவும உரைக
படுகினற இநத வரலாறறைதையும நடநதபடி சொலலுகிறே
கேள பரதஸரேஷடனே! உலகமானது ஒரே ஸமுததிரமா
பிரகாசமிலலாமறபோய ஸதாவரஙகளும ஜஙகமஙகளும அழி
எலலாப பூதஙகளும முழுதும அழிநதுபோகவே, முனிவாக
ளும ஸிததாகளாலும எலலா உலகஙகளுககும மஹேஸ
ரெனறு சொலலபபடடவரும உலகஙகளுககுக காரணமானவ
உலகஙகளைப படைபபவரும எஙகும வியாபிததவரும நித
மாக இருபபவரும குறைவறறவரும நானகு புஜஙகளுளளவ
சிறநத மேனியுளளவருமான மகாவிஷணுவைக கணடேன ம
பாககியசாலியே! பகவானும, உலகஙகளைப படைததவரும,
மையுளளவரும, பகதாகளைக காககிற விரததகினனறு நழுவ
வரும, எஙகும வியாபிததிருபபவருமான ஹரியானவா அபரிப
மான தேஜஸுளள சேஷனெனகிற ஸாபபததினுடைய பெ
தேகததைப படுககையாகச செயதுகொணடு ஒருவராகவே
திரைசெயதுகொணடிருநதா பெரிதான ஸாபபதேகதத
இநதப பூமியை வியாபிததுககொணடு தூஙகுகினற அநத விஷ
வினுடைய நாபியிலிருநது ஸூரியனுககுச சமமான ஒளியுளள
திவயமாயிருபபதுமான ஒரு தாமரைமலா வெளியிலவநத
மகிமைபொருநதியவரும உலகஙகளுககெலலாம குருவாக இரு
பவரும பிதாமகரும ஸூரியனுககு ஸமமான ஒளிபொருநதி
வரும நானகு வேதஙகளையும அறிநதவரும நானகு மூாத
ளுடனகூடியவரும நானகு புருஷாாததஙகளோடுகூடியவரு
நானகு முகஙகளுளளவரும தம பிரபாவததினால ஒருவரா
ஜயிககமுடியாதவரும அதிகமான பலததுடனும பராககிரம
துடனுஙகூடியவருமான பிரமமதேவா அநதத தாமரைமலா
உணடானா அரசனே! பிறகு, ஒரு ஸமயததில சிறநத வீ
முளளவாகளான மது, கைடபன எனகிற இரணடு அஸுராக
அதபுதமானதும பல யோஜனைதூரம விஸதாரமுளளதும
யோஜனைதூரம நீணடிருபபதுமான ஸாபபததினுடையசரீரமா
படுககையில படுததிருபபவரும பிரபுவும மிகககாநதியுளளவ

டத்தையும் கௌஸ்துபமென்கிற ரத்தினத்தையும் தரித்திருப
ரும் பீதாம்பரத்தைத் தரித்தவரும் ஸ்ரீ தேவியினால் பிரகா
பவரும் தேஜஸ்வினாலும் அப்படியே தேகத்தாலும் ஆயிரம்
ரியர்களுக்கு ஒப்பானவரும் அத்புதமான காட்சியுள்ளவரு
ன ஹரியைக் கண்டார்கள் அப்பொழுது, அந்த விஷ்ணுவை
அவருடைய நாபிகமலத்தில் தாமரைமலர்போன்ற கண்க
ளவரான பிரம்மதேவரையும் பார்த்து மதுவும் கைடவனு
கிய இருவருக்கும் மிகப் பெரிதான ஆச்சரியமுண்டாயிற்று
கு, அவ்விருவரும் அளவுகடந்த தேஜஸுள்ள பிரம்மதேவ
ப பயமுறுத்தினார்கள் அவ்விருவராலும் பலவாறு பயமுறுத்த
படுகின்றவரும் பெரும்புகழுள்ளவருமான பிரம்மதேவர்
மிருக்கும் தாமரைமலரின் தண்டை அசைத்தார் அதனால்,
சவர் விழித்துக்கொண்டார் பிறகு, கோவிந்தர் மிக்க வீர்ய
ளவர்களான அந்த இரண்டு அஸுரர்களையும் பார்த்தார்
வரான விஷ்ணுவானவர் அவ்விருவரையும் பார்த்து, 'மகாபல
லிகளே! உங்களிருவருக்கும் நல்வரவாகுக உங்களுக்குச் சிறந்த
த்தைக் கொடுக்கிறேன் எனக்கு உங்கள்மீது ப்ரீதியுண்டாகிற
ரேறோ?' என்று சொன்னார் மகாராஜனே! அதிக கொழுப்புள
ர்களும் அதிக பலமுள்ளவர்களுமான அவ்விருவரும், ஹ்ருஷீ
சரான விஷ்ணுவைப்பார்த்து உரக்கச்சிரித்து ஒன்று சேர்ந்து,
தவர்களுள் சிறந்தவனே! தேவனே! நீ எங்களிடமிருந்து வரத்
ப பெற்றுக்கொள்வாயாக நாங்கள் வரன்களைக் கொடுப்பவர்
ாக இருக்கிறோம் ஆதலால், நீ ஆலோசியாமல் சொல்வாயாக.
ாக்கு வேண்டியவரத்தை நாங்களிருவரும் கொடுப்பவர்களாக
ருக்கிறோம்' என்று மறுமொழி உரைத்தார்கள் பகவான்,
ரர்களே! நான் வரத்தை உங்களிடமிருந்து பெற்றுக்கொள்ளு
றன் நான் வரத்தை விரும்புகிறேன் நீங்கள் ஆற்றலால்
றந்தவர்கள் உங்களிருவருக்கும் ஸமமான ஆண்பிள்ளை
லை ஸத்தியமான பராக்கிரமத்துடன்கூடின நீங்களிருவரும்
ாலை கொல்லத்தக்கவர்களாகவேண்டும் உலகங்களுக்கு
மை செய்யும்பொருட்டு இந்தப் பிரியமான வரத்தை நான்
டைய விரும்புகிறேன்' என்று சொன்னார் மது கைடபர்கள்,
ருஷோத்தம! இஷ்டப்படி செய்யும் காரியங்களில்கூட எங்க
ல இதற்குமுன் பொய் சொல்லப்படட்டதில்லை அப்படியிருக்க,
த விஷயத்தில் எங்களுடைய சொல்லானது எவ்வாறு வேறு

விதமாக மாறும்? எஙகளை ஸததியததிலும தாமததிலும ந
பெறறவாகளென்று அறிவாயாக பலததிலும ரூபததி
சௌாயததிலும சாநதியிலும தாமததிலும தவததிலும தா
திலும நலலொழுககததிலும மனேபலததிலும இநதிரிய நிகரவ
திலும எஙகளுககு ஒபபானவனிலலை கேசவ! எஙகளுகக
பெரிய அனாததமானது நெருஙகிவநதுவிடடது நீ சொனன
செய காலமானது எவவிதததாலும தாணட முடியாததனே
விபுவே! தேவனே! நாஙகள உனனல இது ஒனறுமாததி
செயயபபட விருமபுகிருேம தேவாகளுள மிகச சிறநதவனே
நீ எஙகளிருவரையும மேலமறைவிலலாதஇடததில கொலவாய
அழகிய குணஙகளுளளவனே! நாஙகள உனககுப புததிராகளா
பிறககககடவோம தேவ! இநத வரன எஙகளால வே
டபபடடது தேவாகளுள சிறநதவனே! அதனைத ெ
நதுகொள தேவனே! எஙகளவிஷயததில பிரதிஜஞை ெ
யபபடடது பொயயாகவேணடாம' எனறு சொனஞாக
பகவான, 'ஆக, அபபடியே எலலாவறறையும செயவேன இ
அனைததும நடககும்' எனறு சொனனா பிறகு, மதுஸூதன
ரான அநதக கோவிநதா நனருக ஆலோசிததுபபாாதது அ
களைக கொலவதறகுரிய ஆவரணமிலலாத பிரதேசதன
பூமியிலோ ஆகாயததிலோ காணவிலலை அரசனே! தே
களுள சிறநதவரும மிகக புகழுளளவருமான மதுஸூதனா ஆ
ரணமிலலாத தம இருதொடைகளையும பாாதது மதுகைடபாக
(அவறறில வைதது) அவாகளுடைய தலைகளை மூனகூாமைய
சககரததால அறுததாா

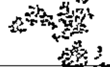
இருநூறறேழாவது அதயாயம

ாககண்டேயஸமாஸ்யாபாவம் (தொடர்ச்சி)

(மதுகைடபர்களுக்குப் புத்திரனான துந்துவானவன் தவததினுல் பிரம்மதேவரிடமிருந்து வரங்களைப் பெற்றுத் தேவர்களை ஹிம்ஸித்ததும், உதங்கரால ஏவபபட்ட குவலாஶ்வன் அவனைப் பிரம்மாஸ்திரத்தால் எரித்ததும், தேவர்கள் முதலியவர்கள் குவலாஶ்வனுககுத் துந்துமார னென்றுபெயரிட்டு வரங்களைக்கொடுத்துச் சென்றதும், மார்க்கண்டேயர் துந்து மாரனுடைய உபாக்கியானத் தைப புகழ்ந்ததும்)

மகாராஜனே! அநத மதுகைடபாகளுககு மிகக காநதி ாள துநது எனகிற புதகிரன தோனறினுன மிகக சகதியும ாககிரமமுமுளளவனுன அவன, தேகம இளைதது நரமபுகள ரிய ஒருகாலால நினறுகொணடு பெருநதவம புரிநதான மமதேவா பிரீதியடைநது அவனுககு வரததைக கொடுகக தாா அவன பிரபுவான பிரமமதேவரைபபாாதது, 'நான வாகளாலும அஸுராகளாலும யக்ஷாகளாலும நாகாகளா ம கநதாவாகளாலும ராக்ஷஸாகளாலும கொலலததகாதவனுக நககககடவேன' எனற வரததை வேணடினுன, 'இநத வரன ன எனனுல வேணடபபடுகிறது' எனறும சொனனுன பிதா றா, அவனைப பாாதது, 'இபபடியே ஆகடடும, போ' எனறு ானனுா இவவணணம சொலலபபடட அநததுநதுவானவன வருடைய பாதஙகளில முடிபட வணஙகிச சென்றுன. அநதத நதுவோ வரததைப பெறறுச சகதியும பராகரமமும அதிகரித த தன தநதைகளுடையவததைத நினைதது விஷ்ணுவினிடம ரைவாகச சென்றுன கோபஙகொணட அநதத துநதுவானவன தாவாகளுடன கூடின தேவாகளை ஜயிதது அடிககடி எலலாத வாகளையும விஷ்ணுவையும மிகவும துனபுறுததினுன பரத ரேஷ்டனே! பிரபுவே! கெடடமனமுளள அநதத துநதுவான ன மணல நிரமபின கடலில உஜ்ஜானகமெனறு சொல படுகிற அநத இடததை வநதடைநது தனசகதியி ல அநத உதஙகருடைய ஆஶ்ரமததை அதிகமாகத னபம செயதான அநத உஜ்ஜானகததில, பயஙகரமான

பராக்கிரமமுள்ளவனும் மதுகைடபாகளுக்குப் புத்திரனுமா
துந்துவானவன் தவத்தின் பலத்தைப்பற்றியவனும் பூமியினு
பிரவேசித்தவனும் அப்படியே மணல்களுள் மறைந்தவனும
உலகத்தை அழிப்பதற்காக உத்தங்கருடைய ஆஸ்ரமத்தின் வ
பத்தில் நெருப்பு ஜ்வாலைகளை மூச்சினால் வெளியிட்டுக்கொண
படுத்திருந்தான் இத்தஸமயத்தில் பகைவரை அழிப்பவனு
மனிதர்களைக் காப்பவனுமான குவலாஸ்வராஜன் சேனைகளே
டும் வாகனங்களோடும்கூடியவனும் பலசாலிகளான இருப
த்தோராயிரம் பிள்ளைகளோடும் உத்தங்கரோடும்கூடியவனும
அந்தத் துந்துவின் வதத்தின்பொருட்டுப் புறப்பட்டான் பிற
பகவானும் பிரபுவுமான விஷ்ணு, உத்தங்கருடைய தூண்
தலால் உலகங்களுக்கு ஹிதத்தைச் செய்ய விரும்பி
தம் சக்தியினால் அந்தக் குவலாஸ்வனிடத்தில் பிர
சித்தார் எவராலும் ஜயிக்கமுடியாத அந்தக்குவலாஸ்வன் துர
வினவதத்திற்காகப் புறப்பட்டவுடனே, ஆகாயத்தில், 'ஸ்ரீமானு
இந்த ராஜகுமாரன் துந்துமாரன் (=துந்துவைக்கொல்பவ
ஆவான்' என்கிற பெரிய ஆரவாரம் உண்டாயிற்று தேவர்க
அவன்மீது தேவலோகத்திலுள்ள மலர்களை நாற்புறங்களிலு
இறைத்தார்கள் தேவதுந்துபிகளும், அடிக்கப்படாமல், தா
ஒலித்தன புத்திமானான அந்தக்குவலாஸ்வன் புறப்படும்போ
குளிர்ந்தகாற்று வீசியது தேவராஜன் பூமியைப் புழுதியில
மலிருக்கச் செய்வதற்காக மழையைப் பொழிந்தான் வனத்திலு
டான மிருகங்களும் பக்ஷிகளும் அந்தக்குவலாஸ்வனுக்கு வல
கச் சென்றன யுதிஷ்டிர! துந்துவென்கிற மகாஸுரன் இரு
கிற இடத்திலேயே ஆகாயத்தில் தேவர்களுடைய விமானங்க
காணப்பட்டன குவலாஸ்வனுக்கும் துந்துவுக்கும் நடக்க
போகிற யுத்தத்தைப் பார்ப்பதில் விருப்பமுள்ளவர்களா
மஹரிஷிகள் தேவர்களோடும் கந்தர்வர்களோடும் சேர்ந்து அ
யுத்தத்தைப் பார்க்க வந்தார்கள் குருவம்சத்திலபிறந்தவனே
அந்தக்குவலாஸ்வமகாராஜன் அப்பொழுது நாராயணரால
தேஜஸினால் விருத்திபண்ணப்பட்டவனாக அந்த எல்லாப் புத்
ரர்களோடும் துந்து வஸித்துக்கொண்டிருக்கும் திசையைக்கு
த்து விரைவாகச் சென்றான் குவலாஸ்வமகாராஜன் உத்தங்
டைய வசத்திலிருந்துகொண்டு எல்லா உலகங்களுக்கும் நன்
மையைச் செய்வதற்காக மணற்கடலைக் கீழே வெட்டும்படி செ

ர குவலாஸ்வனுடைய குமாராகளால ஏழுதினஙகள் பறிக
பட்ட அநத மணறகடலில மகாபலசாலியான துநதுவானவன
னபபட்டான பரதஸரேஷட்னே ! மணலினுளமறைநதிருநத
தத துநதுவினுடைய பெரிய சரீரமானது,ஒளியினுல ஸுாயன
ாலப பிரகாசிககினறதும கோரமுளளதுமாக இருநதது
ாராஜனே ! ராஜஸரேஷட்னே ! ஊழித தீபபோனற காநதி
ள துநதுவானவன மேறகுததிசையை மறைததுத தூங
கொணடிருநதான குவலாஸ்வனுடைய புததிராகளால நாற
கெளிலும சூழபபட்டவனும, அவாகளால எதிரததுததாககப
ட்வனும, கூாமையுளள பாணஙகளாலும கதாயுதஙகளாலும
ககைகளாலும பட்டஸஙகளாலும ஈட்டிகளாலும பிராஸங
ாலும தீட்டபபட்ட பளபளபபான கததிகளாலும துனபுறுத
படுகினறவனும, மகாபலசாலியுமான அநதத துநதுவானவன
க கோபமகொணட்வனுக எழுநதிருநதான அபபொழுது,
ளயகால நெருபபுபபோனற நெருபபை வாயிலிருநது ககககுகிற
மும கோபமுளளவனுமான அநதத துநதுவானவன அவாகளு
ய பலவிதமான ஆயுதஙகளை விழுஙகினுன ராஜஸரேஷட்னே!
ாபஙகொணட அநத அஸுரன வாயிலிருநது உணடானநெருப
ல உலகஙகளைத தலைகீழாககபபுரட்டுகிறவனபோலத தனனு
ய தேஜஸினுல அநத ராஜகுமாராகளனைவரையும, முறகாலத
கோபஙகொணட பிரபுவான கபிலா ஸகரனுடைய குமாரா
ர எரிததததுபோல, நொடிபபொழுதில எரிததுவிட்டான அது
சாயமாயிருநதது பரதாகளுள மிகச சிறநதவனே ! அநத
குமாராகள அபபொழுது கோபாகனியினுல எரிககபபட்ட
ன வேறு ஒரு கும்பகாணனைபபோல விழிததெழுநத மகா
சாலியான துநதுவை அதிகதேஜஸுளளவனுன குவலாஸ்வ
ாராஜன எதிரததான மகாராஜனே ! அநதத துநதுவினு
ய தேகததிலிருநது ஏராளமான தணணீா பெருகியது அர
ன ! பிறகு, [1] யோகமகிமையுளள அநத அரசன ஜலமயமான
ததேஜஸை அகனியினுல உறிஞ்சி, (அஸுரன) யோகததா
ணடுபணணிய நெருபபையும தணணீரால அவிததான
தஸரேஷட்னே ! பிறகு, அரசன குரூரமானபராககிரமமுளள
ஸுரனை எலலா உலகஙகளினுடைய நனமையினபொருட
பிரமமாஸதிரததால எரிததான. பகைவாகளைக கொல

---

1 வேறுபாட்ம

பவனும வேறெரு திரிலோகநாதனபோனறவனும ராஜரி
மான அநதககுவலாஙவன தேவசததுருவான மகாஸுர
அஸதிரததால எரிததது வெறறியுடன விளஙகிஞன பெரிய
முளள குவலாஙவராஜன, அபபொழுது துநதுவினுடைய வத
ஞல துநதுமாரனெனகிற பெயரால பிரஸிததியுளளவனுெ
அரசனே! பிறகு, பரீதியுளளவாகளான எலலா மகரிஷிகளுட
கூடின தேவாகளால, 'வரததைப பெறறுககொள' எனறு செ
லபபடட அநதககுவலாஙவன, அபபொழுது நனகு வணங
வனும கைகுவிததுககொணடவனும மிகக மனககளிபபுறற
மாகி, அவாகளைப பாாதது, 'சிறநத பிராமமணாகளினபொருப
பொருளைக கொடுகககககடவேன, பகைவாகளால எவவித
னும ஜயிககமுடியாதவனுகககடவேன, எனககு விஷணுவே
நேசமுணடாகவேணடும, பிராணிகளிடததில துரோகபுததி
டாகவேணடாம தாமததில எபபொழுதும பறறுதலு
வேணடும அபபடியே, அகூஷயமான ஸவாககவாஸம ஏ
வேணடும' எனகிற வசனததை உரைததான பிறகு, ப
யடைநதவாகளான தேவாகளாலும ரிஷிகளாலும கநதாவா
லும சிறநத புததியுளள உதஙகராலும, 'அபபடியே ஆக
எனறு அநத அரசன சொலலபபடடான பிறகு, தேவாக
மஹரிஷிகளும அநத அரசனைப பலவித ஆசீாவாதஙகளாலவாழ
விடடுத தஙகள ஸதானஙகளை அடைநதாாகள பரதகுல
பிறநதவனே! யுதிஷடிரா! அநதக குவலாஙவனுககு அபபொ
தருடாஙவன, கபிலாஙவன, பதராஙவனெனகிற மூனறுபிளளை
மிகுநதவாகளாக இருநதாாகள வேநதே! மகாபாககியமு
வனே! மகாதமாககளும அபரிமிதமான பராககிரமசாலிகளு
இக்ஷ்வாகுகுலததிலபிறநத அரசாகளுடைய வமசபரம
யானது அமமூவாகளிடமிருநதும உணடாகியது மிகசசி
வனே! மதுகைடவாகளுககுப புததிரஞன துநதுவெனகிற
மகாஸுரன அநதக குவலாஙவஞல இவவணணம கொலலப
டான அதுமுதறகொணடு, அநதக குவலாஙவராஜன கார
பெயரால துநதுமாரனெனறு எணணபபடடவஞன எ
டைய செயகையிஞல (இநத) உபாககியானமானது தெளநது
-மெனறு பிரஸிததியடைநததோ, எநத உபாககியானத
பறறி எனனைக கேடடாயோ, அவனுடைய இது முழுமை
எனஞல உனககு உரைககபபடடது விஷணுவினுடைய கீாத

ரக வெளிபபடுததுகிற புணயமான இநத உபாககியானததை மனிதன கேடபனே அவன தாாமிகனும புததிராகளுட புதரிகளுடனும கூடியவனும ஆவான மனிதன பாவகாலம ல இநத உபாககியானததைக கேடடால தீாககாயுளுளளவ ஸமபததுளளவனும கவலையறறவனுமாகி வியாதிபயததைச தும அடையான' எனறு கூறினா

இருநூறறெடடாவது அதயாயம

ாககணடேயஸமாஸயாபாவம (தொடர்ச்சி)

(மார்க்கண்டேயர் பதிவிரதைகளின் மகிமையைச் சொல்லத் தொடங்கியது)

பரதாகளுள சிறநதவரே! பிறகு, அநத யுதிஷடிர ராஜா, தேஜஸவியான மாாககணடேயரைப பாாதது, 'பகவானே! மமணரே! உமமால சொலலபபடுவதும நுடபமானதும ாபடி தாமததைவிடடு விலகாததும சிறநததுமான ஸதிரீ டைய மகிமையைக கேடகவிருமபுகிறேன' எனறு [1] சொலலு கரிதான தாமரகஸயததை வினவினா 'பிரமம ரிஷியே! ரககளுள உததமரே! பிருகு நநதனரே! இவவுலகில ஸூா ம சநதிரனும வாயுவும பூமியும அகனியும தநதையும தாயும ம பொருநதிய [2] குருவும இனனும கடவுளால படைககப மறறவையும நேரில உருவெடுததுவநத தேவாகளபோலக ாபபடுகினறனா எலலாரையும நான குருவைபபோல ணுகிறேன ஒருவனையே பதியாகக கொணட ஸதிரீ யும அபபடியே எணணுகிறேன பதிவிரதைகளால கண து பணிவிடையானது செயய முடியாததெனறு எனக தோனறுகிறது பிரபுவே! தோஷமிலலாதவரே! ரியஙகளுடைய ஸமூகததையும மனததையும நனறாக கி எநத ஸதிரீகள கணவனைத தெயவததைபபோல ததுககொணடிருககிறாகளோ அநதப பதிவிரதைகளுடைய மையை எஙகளுககு நீா சொலலவேணடும பிரபுவே! பக ன! பிராமமணரே! மாதாபிதாககளின சுஶ்ரூஷையும ஸதிரீ

---

1. 'அறிதறகரிய' எனபது வேறுபாடததின பொருள
2. வேறு பாடம

களுககுக கணவனிடம செயயததகக சுஶ்ரூஷையும செயவ
கரியவைவயெனறு எனககுத தோனறுகினறன பிராமமண
நலல ஆசாரமுளளவாகளும ஸாதுககளால புகழபபடடவா
மான ஸதிரீகள [1] எதைசசெயகிறாரகளோ ஸதிரீகளுடைய மிக
கோரமானஅநததகாமததைககாடடிலும வேறான செயயமுடிய
காரியமொனறையும நான காணவிலலை தநதைகளும தாயக
செயயமுடியாத காரியததையனறோ செயகிறாரகள? ஸதிரீகள
வனையே கணவனுககொணடிருபபதையும உணமையைப
வதையும காபபததை வயிறறினால பததுமாதககாலம சுமபப
யுநகாடடிலும மிகக ஆசசாயமான விஷயம எனன இருககிற
பிரபுவே! ஸதிரீகள அதிகமான பிராண ஸமசயததையும நி
லாத வேதனையையுமடைநது அதிக கஷடததினால புததிராக
பெறுகிறாரகள, பிராமமணோததமரே! அநதபபிளளைகளை
அனபுடன வளாததலையும செயகிறாரகள பிறகும, 'இநதப
திரன எவவித நடையுளளவனாக இருபபனோ?' எனறு கவலை
அடைகிறாரகள ஸதிரீகள கொடியவாகளான கணவனைசசா
எலலாரிடமுமிருநதுகொணடு அவாகளால வெறுககபபட
தாம செயயவேணடிய காரியததை எபபொழுதும செயவ
மிகக கஷடமானதெனறு நான எணணுகிறேன பிராமமண
க்ஷததிரியாகளின கடமையைச செயவதன உணமையை என
விரிததுஉரைபபீராக பிராமமணரே! மகாதமாககளுடைய
மானது குரூரனான மனிதனால எவவிதததாலும அடைய
யாதது பகவானே! பிரஶ்னஙகளை அறிநதவாகளுள சிறநத
இநதப பிரஶ்னததின உததரததைக கேடகவிருமபுகிறேன பி
குலததில பிறநதவாகளுள சிறநதவரே! நலல விரததைதயு
வரே! தேவரீருடைய மறுமொழியைக கேடகவிருமபுகிறே
எனறு வினவினா

மாாககணடேயா, 'பரதாகளுள சிறநதவனே! ஒருவரா
விடைகூற முடியாத இநத வினாவுககு நான உனககு ஸநதோ
துடன விடைகூறுவேன உளளபடி சொலலுகிற என
மிருநது அதனை நீ தெரிநதுகொளவாயாக ஐயனே! சிலா தா
மேனமையுடையவளெனறு சொலலுகிறாரகள சிலா தநதை
மேமபாடுடையவாகளெனறு எணணுகிறாரகள எநதத
குழநதைகளை வளாககிறாளோ அவள செயயமுடியாத காரி

[1] வேறு பாடம

தச செயகிறுள தாய தநதைகள தவததினுலும, தேவதைதக
ின ஆராதனஙகளாலும, வநதனததினுலும, ஸரமஙகளைப
பாறுபபதனுலும, மிகசசிறநத உபாயஙகளாலும புததிராகளை
டையவிருமபுகிறுாகள வீரனே! இவவணணம மிகக ஸரமத
னுல அடைதறகு மிக அரிய புததிரனை அடைநது, 'இவன எப
டி இருபபனே' எனறு எபபொழுதும கவலை அடைகிறுாகள
ாரத! தநதையும தாயும புததிராகளவிஷயததில யசஸையும
ாததியையும ஐஸவாயததையும தேஜஸையும தாமததையும
ிருமபுகிறுாகள ராஜேநதிரனே! எபபொழுதும ஹிததததையே
சயபவாகளான அநதத தாயதநதைகளுடைய ஆசையை
வன ஸபலமாகசசெயகிறுனே அவனே தாமஙகளை அறிநதவன
ாஜேநதிரனே! எநதப புததிரனவிஷயததில தினநதோறும
நதை தாய இருவரும ஸநதோஷமடைகிறுாகளோ அநதப
தலவனுககு இமமையிலும மறுமையிலும சாஸவதமான கீாததி
ம தாமமும எறபடுகினறன, ஒருவிதமான யாகமுசெயதலும
வணடாம, ஸராததமும உபவாஸமும வேணடுவதிலலை பாததா
டததில சுஸருஷை செயகிறவள அநதசசுஸருஷையினுல ஸவாக
ததை அடைகிறுள, இது நிசசயம அரசனே! யுதிஷடிர! இநத
நதாபபததை ஒடடிப பதிவிரதைகளுடைய தாம நியமததை நீ
ாவதானமாகக கேள

இருநூறறுெணபதாவது அதயாயம

ாரககணடேயஸமாஸயாபாவம் (தொடர்ச்சி)

(மாத்தடியில் தவம்புரிகின்ற கௌசிகன் தன்மீது எச்சமிட்ட
கொக்கைப் பார்வையினுல் எரித்ததும், பிக்ஷையிடத் தாம
தித்ததனுல் கோபங்கொண்ட அவனைப் பதிவிரதை
யானவள் கொக்கின வரலாறறைக் குறிப்பித்துத்
தர்ம வ்யாதரிடம் போகச் சொல்லியதும்)

பாரத! பிராமமணாகளுள மிகசசிறநதவனும வேதஙகளை
ததியயனமசெயதவனும தவததைப பொருளாககொணடவ
நம சிறநத தவமுளளவனும தாமசீலனுமான கௌசிகனெனகிற
ரு பிராமமணன இருநதான அநதப பிராமமணேததமன அங
ஙகளுடனும உபநிஷததுககளுடனுமகூடின வேதஙகளை அததி

யயனம செயதவன அவன ஒரு மரததினடியில வேதஙகளை உ
சரிததுககொணடு உடகாாநதிருநதான அநத மரததினமே
ஒரு கொககு உடகாாநதிருநதது அபபொழுது, அநதக கொ
குப பிராமமணனமீது எசசமிடடுவிடடது மகாராஜனே ! பிறகு
பிராமமணன கோபஙகொணடவனுக மரததினுடைய உசசியி
உடகாாநதுகொணடிருநத அநதக கொககை நனருகபபாாதத
அதறகுத தீஙகு செயய நினைததான கோபமமிகமேலிடட பிரா
மணனுல பாாககபபடடதும மனததினுல தீஙகுநினைககபபடட
மான அநதக கொககானது பூமியிலவிழுநதது அறிவறறு உயி
போய விழுநதிருககிற அநதக கொககைபபாாததது, பிராமமணன
கருணையினுல மிகக மனவருததமடைநதவனுக, 'நான விருப
வெறுபபுககளால வலிமைசெயயபபடடு அகாரியததைச செய
விடடேன' எனறு மிகக துயரததையடைநதான கறறறிநதவனு
அவன இவவணணம பலவாறு கூறிப பிக்ஷைககாகக கிராமததை
அடைநதான பரதஸ்ரேஷடனே !' அநதப பிராமமணன கிர
மததில சுததியுளள வீடுகளில பிக்ஷை எடுததுககொணடு மு
பிக்ஷை எடுதத வழககமுளள ஒரு வீடடில நுழைநதான பிறகு
'பிக்ஷை கொடு' எனறு யாசிககினற அவன, ஒரு ஸதரீயினுல
'குடுமபினியானவள பாததிரஙகளைச சுததிசெயதுகொணடு வரு
கிறவரையில காததுககொணடிரும' எனறு சொலலபபடடான
அரசனே ! பரதாகளுள சிறநதவனே ! இநதச சமயததில அவளு
டைய கணவன மிகவும பசியினுல பீடிககபபடடுத திடீரெனறு
வீடடினுளநுழைநதான அநதபபதிவிரதை பாததாவைபபாாதது
அநதப பிராமமணனைக கவனியாமல, பாததாவுககுக காலகளை
அலமபுவதறகாக ஜலததையும ஆசமன தீாததததையும அப
படியே ஆஸனததையும கொடுததாள கருமையான கணகளுள்
அவள வணககமுளளவளாகப பாததாவை ஆஹாரததாலும பக்ஷ
யஙகளாலும அபபடியே மிகக மதுரமான வாககியஙகளாலும உப
சரிததாள யுதிஷடிர ! (கணவனுல) கௌரவிககபபடடவளும
கணவனுடைய மனததை அநுஸரிபபவளுமான அவள நிததிய
கணவனுணட மிசசததை உணணுகிறுள, பதியைத தேவதையாக
வும எணணினுள அநதப பதியை எலலாப பாவனைகளாலும
அடைநதவளும பதிபணிவிடையினுல பறறுதலுளளவளுமான
அநத ஸதரீ செயகையினுலும மனததினுலும வாககினுலும பதியை
மீறிப போஜனமும செயயாள, ஜலபானமும செயயாள, நல

ஆசாரமுள்ளவளும சுததியுள்ளவளும ஸாமாததியமுள்ளவளும
நடுமபததிறகும பாததாவுககும ஹிததததைச செயவதில விருபப
முள்ளவளுமான அவள எபபொழுதும எது ஹிதமோ அதையே
அனுஸரிததுவநதாள தேவதைகளுககும அதிதிகளுககும வேலைக
காராகளுககும அபபடியே மாமியாாமாமனாாகளுககும தின
மும பணிசெயவதில பறறுள்ளவளும எபபொழுதும இநதிரியங
களைநனகுஅடககினவளும இனியபாாவையுள்ளவளுமான அநத
ஸதிரீயானவள பாததாவுககுபபணிசெயயுமபொழுது பிகைஷயை
விருமபிநிறகினற பிராமமணனைபபாாததுப பிகைஷயிட நினைத
தாள பரதாகளுள மிகசசிறநதவனே! கீாததியுள்ளவளான
அநதப பதிவிரதை அபபொழுது வெடகமுள்ளவளானள, பிராம
மணனுககுப பிகைஷஎடுததுககொணடு வெளியிலவநதாள பிராம
மணன, 'உததமஸதிரீயே! அமமா! இதெனன? நீ எனனை, 'நில'
எனறுசொலலி எனபிகூஷாடனததிறகுத தடையைசசெயதாய
எனனை அனுபபவிலலை' எனறு சொனனன அரசனே! கோபத
திஞல மிககதாபததைஅடைநதவனும, தேஜஸினுல ஜவலிபபவன்
போலிருககிறவனுமான பிராமமணனைப பதிவிரதை பாாதது, இன
சொலலைமுனனிடடு, 'பிராமமணோததமரே! பொறுததுககொள
ளும ஸதிரீகளுககுள்ள அறியாமையைப பொறுததுககொள்ளும
பகவானே! எனவிஷயததில அனுககிரஹம செயவீராக பிராம
மணரே! எனவிஷயததில கருணைபுரிவீராக கறறறிநதவரே! என
குறறததை நீா பொறுககவேணடும எனககுப பாததா பெரிய
தேவதை பசிததுககளைதது வநதிருககினற அநத எனபாததா
வுககு நான பணிவிடை செயதேன' எனறு சொலல, பிராமமணன,
'உனககுப பிராமமணாகள கெளரவமுள்ளவாகளலலா உன
கணவனே உனனல கெளரவமுள்ளவனுகச செயயபபடடான
கிருஹஸததாமததில இருககிறநீ பிராமமணாகளை அவமதிககிறுய
இநதிரனகூட இவாகளை நமஸகரிககிறுன அவவாறிருகக, பூமி
யில மனிதன இவாகளை நமஸகரிபபதில ஸமசயமெனன? காவங
கொணடவளே! நீஅறியவிலலை நீ ஞானவருததாகளுடைய மஹி
மையைக கேடடதிலலை அகனிககு ஒபபாயிருககிற பிராமமணா
கள அவமதிககபபடடால மலைகளோடும காடுகளோடும தீவுக
ளோடுமகூடின பூமியைககூட விரைவாகவே எரிதது விடுவாாகள'
எனறு சொனனன ஸதிரீ, 'பிரமமரிஷியே! நான கொககலலேன்
தபோதனரே! கோபததைவிடடுவிடும கோபமுள்ளவரான நீா

கோபமுளள இநதபபாாவையிஞல எனனே எனனசெயதுவிடுவீா
நான தேவாகளுககுசசமானாகளும பெரிய மனமுளளவாக
மான பிராமமணாகளே அவமதிககிறதிலலே தோஷமறறவே
பிராமமணரே! நீா இநதஅபராததததைப பொறுககவேணடு
நான சிறநதபுததியுடையவாகளான பிராமமணாகளுடைய சக
யையும மகிமையையும அறிவேன பிராமமணாகளுடைய கோப
திஞல ஸமுததிரமானது உவாநீருளளதும பானமசெயவதறகு
தகாததுமாகச செயயபபடடதனறே? அபபடியே, ஜவலிககின
தவமுளளவாகளும ஆதமாவைததியானிபபவாகளுமான மு
வாகளுடைய கோபததீயானது இனறுஙகூட ஸமுததிரததினு
தணியாமலிருககிறது அளவுகடநத சகதியுளள அநதபராமமண
களே எநதமூடனதான அவமதிபபான? மிகக கெடடஎண
முளளவனும குரூரனுமான வாதாபி எனகிற மகாஸுரன பிரா
மணாகளே அவமதிததததஞல அகஸதியரிஷியை அடைநது ஜீர
மாஞன மகாதமாககளான பிராமமணாகளுடைய அநேக
பெருமைகள கேடகபபடுகினறன பிராமமணரே! மகாதமாககளு
ககு கோபமும மிகவும அதிகம, அனுகரஹமும அதிகம பிரா
மணரே!தோஷமறறவரே!இநதக குறறததை நீாபொறுககககடவீ
பிராமமணரே! பாததாவினுடைய சுஶ்ரூஷையிஞல உணடாகு
தாமமே எனககு ருசிககிறது எலலாததேவதைகளுளளும என
ககு கணவனே பரதேவதை பிராமமஞேததமரே! தேவதை
களோடு பேதமினறி அநதப பாததாவுககு நான எனகடமையை
செயவேன பிராமமணரே! பாதருசுஶ்ரூஷைககுப பலன எவவி
மெனபதைப பாரும கொககானது உமமால கோபததால எரிகக
படடதனறே? அது எனஞல அறியபபடடது பிராமமஞே
ததமரே! மனிதாகளுககுக கோபமானது உடலிலுளள பகைவ
நீா கோபிததுககொளளவேணடாம பதிவரதையான நா
கொககுபபோலக கொலலபபடததககவளாகமாடடேன எவ
கோபததையும மோகததையும விடுகிருஞே அவனைத தேவாக
பிராமமணஞக அறிகிறாகள எவன இவவுலகததில ஸததியவ
கியஙகளே உரைபபஞே,ஆசாாயனை ஸநதோஷபபடுததுவஞே, பி
ஞல தான துனபம செயயபபடடாலும பிறனைத துனபம செய
மலிருபபஞே அவனைத தேவாகள பிராமமணஞக அறிகிறாக
எவன இநதிரியஙகளே ஜயிததவஞகவும தாமததில முககிய நோக
முளளவஞகவும வேதாததியயனததில பறறுதலுளளவஞக

தனுகவுமிருபபானே, காமம கோபமிரணடும எவனுககு படடிருககுமோ அவனைத தேவாகள பிராமமணுக அறி ாகள தாமஙகளை அறிநதவனும சிறநத மனமுடையவனும லாத தாமஙகளையும செயபவனுமான எநத மனிதனுல உலகம ாககுச சமமாக எணணபபடுகிறதோ அவனைத தேவாகள ாமமணுக அறிகிறாகள எவன வேதஙகளை அததியயனம யவிபபனே, தானும அததியயனம செயவனே, எவன யாகம யவனே, பிறாகளுகதும யாகததைச செயவிபபனே, சகதிககுத கபடி தானம செயவனே, அவனைத தேவாகள பிராமமணுக றிகிறாகள பிரமமசாயததையுடையவனும [1] சொலவனமை ளவனும மதமிலலாதவனும சிறநத வேதஙகளை ஓதினவனும தஙகளை அதயயனம செயதுகொணடே இருபபவனுமான ாமமனேததமனைத தேவாகள பிராமமணுக அறிகிறாகள ாமமணாகளுககு எது மகிமையோ அதை இவாகளுககு நபபதாகச சொலலவேணடும அபபடி ஸததியததைப சுகிறவாகளுககுப பொயயில மனமானது ஸநதோஷமடை து பிராமமனேததமரே! பிராமமணனுககு வேதததையும ாததின அடககததையும மனம, வாககு, காயம எனனும மூன னுடைய ஒறறுமையையும இநதிரிய நிகராஹததையும சாஸவத ன பொருளாகச சொலலுகிறாகள தாமததை அறிநத ஜனங ஸததியததையும மனோவாககுககாயஙகளுடைய ஒறறுமையை சிறநத தாமமாகச சொலலுகிறாகள சாஸவதமான தாமமா து எவவிதததாலும அறிய முடியாதது அநதத தாமமானது ததியததில நிலைபெறறிருககிறது தாமமானது ஸருதியைப பிர ணமாகக கொணடிருககுமெனறு பெரியோாகளுடைய உபதே பிராமமனேததமரே! ஸூகஷமமானதாமமே பலவாறுகக ணபபடுகிறது பகவானே! தேவரும தாமததை அறிநதவா, ததாதயயனததில பறறுளளவா, சுததா பகவானே! தாமததை உளளபடி அறியவிலலை எனபது எனனுடைய எணணம பிராம னரே! உததம தாமததை நீா அறியாமலிருநதால மிதிலாபுரிக போயத தாமவயாதரைக கேளும தாயதநதைகளுககுச சுஸ ஷை செயகிறவரும உணமையைப பேசுகிறவரும ஜிதேநதிரிய மான வியாதா மிதிலையில வஸிககிறா அவா உமககுத தா

[1] 'வதாநய ' எனபது மூலம, 'ஈகையுளளவன ' எனறுமகொளள ம.

மங்களைச் சொல்லுவார். பிராம்மணோத்தமரே! உம்திஷ்டப்ப
அவ்விடம் செல்லுவீராக. உமக்கு மங்களம். பரமதார்மிகரா
அந்த வியாதர் உம்முடைய ஸம்சயத்தைப் போக்குவார். இகழ
படாதவரே! அதிகமாகச் சொல்லப்பட்டிருந்தாலும் என்னுடை
(அபசாரங்கள்) எல்லாவற்றையும் பொறுக்கக்கடவீர். எவர்க
தர்மத்தை அறிகிறார்களோ அவர்களைவருக்கும் ஸ்திரீகள் வ
செய்யத்தகாதவர்களல்லரோ?" என்று சொன்னாள். பிராம்மண
'நான் பிரீதியுள்ளவனாக இருக்கிறேன். உனக்கு மங்களம்.
யாணி! கோபம் போய்விட்டது. உன்னால் சொல்லப்பட்ட நிந்
யானது எனக்குச் சிறந்த நன்மையே ஆயிற்று. உனக்கு க்ஷே
முண்டாகட்டும். கல்யாணி! நான் மிதிலைக்குச் செல்வேன். எ
காரியத்தை நிறைவேற்றிக்கொள்வேன். கல்யாணி! இப்படி
பட்ட நடையுள்ள நீ பாக்கியவதியாக இருக்கிறாய்' என்று சொ
ன்ன அவளால் சொல்லி அனுப்பப்பட்ட பிராம்மணோத்தமனு
அந்தக் கௌசிகன் அவ்விடம் விட்டுப் புறப்பட்டுத் தன்னை நிந்தி
த்துக்கொண்டு தன் வீட்டையே அடைந்தான்.

இருநூற்றுப்பத்தாவது அத்யாயம்.

மார்க்கண்டேயஸமாஸ்யாபர்வம் (தொடர்ச்

(கௌசிகன் பதிவிரதையின் சொல்லால் தர்மவியாதரிடம்
சென்றதும், தர்மவியாதர் அவனுக்கு எல்லாத் தருமங்களை
யும் உபதேசித்ததும்.)

அந்தப் பிராம்மணன் ஸ்திரீயினால் சொல்லப்பட்ட அ
ஆச்சரியத்தை முழுமையும் நினைத்துத் தன்னை அதிகமாக நிந்தி
த்துக்கொண்டு குற்றம்செய்தவன்போலக்[1] காணப்பட்டான். பிற
அவன் தர்மத்தினுடைய ஸூக்ஷ்மவிதியைச் சிந்திக்கின்றவனு
'நான் ச்ரத்தையுள்ளவனாக வேண்டும், மிதிலைக்குச் செல
கிறேன். சுத்தமான மனமுள்ளவரும் தர்மத்தை அறிந்தவ
மான வியாதர் அந்த மிதிலையில் வஸிக்கிறாரன்றோ? அந்த
தபோதனரிடம் தர்மத்தைக்கேட்பதன்பொருட்டு நான் இப்பொ
ழுதே செல்லுகிறேன்' என்று சொன்னான். அவன் மனத்தா
இவ்வாறு நன்கு ஆலோசித்து, ஸ்திரீயினுடைய வசனத்தி

---

[1] 'குவஹள' என்பது மூலம்.

ம்பிக்கையுள்ளவனாகவும், கோக்கின் செய்தியைக்கேட்டு உண்
ான நம்பிக்கையினாலும் தாமத்தைவிட்டு விலகாத மங்களகர
ான அவனுடைய வசனங்களாலும் அவனுடன்கூடியவனாக
ம மிதிலையை நோக்கிப் புறப்பட்டான். பிறகு, அவன் காடுகளை
ம கிராமங்களையும் நகரங்களையும் தாண்டி ஜனக்னால் நன்கு காப்
ாற்றப்பட்டதும், தாமமாகிற அணையினால் சூழப்பட்டதும்,
ாகங்களும் உத்ஸவங்களுமுள்ளதும், மங்களகரமானதும், கோபு
ங்களும் அட்டாலகங்களுமுள்ளதும், உபபரிகைகளாலும் மதில
ளாலும் அழகியதுமான மிதிலையை அடைந்தான். அந்தப்பிரா
ணன் அழகியதும், அநேக [1] விமானங்களோடுகூடியதும்,
அநேகமான வாணிகப் பொருள்களுள்ளதும், நன்றாக வகுக்க
ப்பட்ட ராஜமார்க்கங்களுள்ளதும், குதிரைகளோடும் ரதங்க
ளோடும் அப்படியே யானைகளோடும் அநேக யுத்தவீரா
ளோடும் கூடியதும், ஸந்தோஷமுள்ளவர்களும் புஷ்டியுள்ள
ர்களுமான ஜனங்கள் எங்கும் நிரம்பியதும், எப்பொழுதும்
உத்ஸவங்கள் நிறைந்ததுமான மிதிலையில் நுழைந்து சென்று
காண்டே அநேகவருத்தாந்தங்களுடன் கூடின அந்த மிதிலையைப்
ார்த்தான், தாமவ்யாதரைப்பற்றிக் கேட்கவும் கேட்டான்.
அந்தத்தாமவியாதரும் பிராம்மணர்களால் இவனுக்குச் சொல்
லப்பட்டார். அவ்விடம் சென்று, மிருகங்களைக் கொல்லுமிடத்து
டுவில் இருப்பவரும் மானிறைச்சிகளையும் எருமையிறைச்சிகளை
ம விற்பவருமான தவசியுமான அந்தத் தாமவ்யாதரைக்கண்டான்.
இறைச்சிவாங்குகிறவர்கள் நெருங்கி ஸஞ்சரிப்பதனால் பிராம
ணன் ஏகாந்தமான இடத்தில் உட்கார்ந்துகொண்டிருந்தான்.
அவரோ, பிராம்மணன் வந்திருக்கிறதையறிந்து, உடனே, பரபர
ப்புடன் எழுந்திருந்து பிராம்மணன் ஏகாந்தமாக ஆஸனத்தில
ிற்றிருந்த இடம் வந்தார். வியாதர், 'பகவானே! உம்மை
அபிவாதனம் செய்கிறேன். பிராம்மணோத்தமரே! உமக்கு
நலவரவா? நான் வேடனன்றோ? உமக்கு மங்களம். நான் என்ன
செய்யவேண்டும்? எனக்குக் கட்டளை இடும். நீர் மிதிலைக்குப்
போமென்று பதிவிரதையினால் சொல்லப்பட்டதும் நீர் இந்த
இடத்திற்கு வந்த காரியமும் ஆகிய அனைத்தையும் நான் அறி
வேன்' என்றார். அவருடைய அந்த வாக்கியத்தைக் கேட்டு அந்
தப் பிராம்மணன் மிக வியந்து, 'இது இரண்டாவது ஆச்சரியம்'

[1] 'ஏழுமாடியுள்ள வீடு' என்பது பழையவுரை

என்று எண்ணினன். பிறகு, வியாதன் பிராம்மணனைப் பார்த்து, 'பகவானே! தோஷமற்றவரே! இந்த இடத்திலிருப்பது உ
குந்த தக்கதன்று; உமக்கு விருப்பமிருந்தால், வீட்டுக்குச் செ
வோம்' என்று சொன்னான். பிராம்மணன் ஸந்தோஷமடைந்
அவரைப் பார்த்து, 'ஆக' என்றே சொன்னான். அந்த வியா
பிராம்மணனை முன்னிட்டுக்கொண்டு வீட்டைக்குறித்துச் செ
ஒரு அழகிய வீட்டில் நுழைந்து, அந்த வியாதரால் அந்
பிராம்மணோத்தமன் அர்க்கியத்தாலும் ஆஸனத்தாலும் நன்று
பூஜிக்கப்பட்டான். பிராம்மணோத்தமன் பாத தீர்த்தத்தைய
ஆசமனீயத்தையும் பெற்றுக்கொண்டான்.

பிறகு, ஸுகமாக வீற்றிருக்கிறபிராம்மணன், அந்தவியாதனை
பார்த்து, 'இந்தத் தொழிலானது உமக்குத் தகுந்ததன்றென்
எனக்குத் தோன்றுகிறது. ஐயா! கோரமான உம்முடைய இ
தொழிலால் நான் மிகவும் பரிதாபத்தை அடைகிறேன்' என்
வசனத்தைச்சொன்னான். வியாதன், 'தகப்பன் பாட்டன் ப
பரையாகச் செய்யப்பட்டுவருவதும் சிறந்ததுமான இந்
தொழிலானது என் குலத்திற்குத் தக்கது. பிராம்மணரே! எ
தாமத்திலிருக்கின்ற என்னைப்பற்றி நீர் துக்கப்படவேண்டா
பிராம்மணோத்தமரே! உலகத்தைப் படைத்தவனால் ஏற்படுத்த
பட்ட பழமையான சொந்தத்தொழிலைத் தொடாந்துகாப்பாற்
கொண்டு நான் வயதுசென்றவர்களான தாய்தந்தைகளுக
முயற்சியுடன் பணிவிடை செய்கிறேன், உண்மை பேசுகிறே
அஸூயைப்படுகிறதில்லை, சக்திக்குத்தக்கபடி கொடுக்கிறே
தேவதைகளுக்கும் அதிதிகளுக்கும் வேலைக்காரர்களுக்கு
கொடுத்து மிகுதியிருக்கும் வஸ்துக்களால் ஜீவனம் செய்கிறே
நான் ஒன்றையும் இகழுகிறதில்லை. அதிக பலமுள்ளவனை நிந்தி
கிறதில்லை. பிராம்மணோத்தமரே! முற்காலத்தில் செய்த வி
யானது செய்தவனைப் பின்தொடர்கிறது. பயிரிடுதல், பசுக்களை
காப்பாற்றுதல், வியாபாரம் செய்தல் இவைகள் இவ்வுலகி
ஜனங்களுக்கு ஜீவனஉபாயங்கள். தண்டநீதியினாலும் மூன்
வேதங்களாலும் பரலோகம் ஸித்திக்கிறது. சூத்திரனிட
தில் வேலையும், வைஸ்யனிடத்தில் பயிரிடுதலும், க்ஷத்திரியனிட
தில் யுத்தமும், பிராமணனிடத்தில் எப்பொழுதும் பிரம்மசா
மும் தவமும் மந்திரமும் ஸத்தியமும் அறிஞர்களால் எண்ண
பட்டிருக்கின்றன. அரசன், தமக்குரிய தொழிலில் பற்றுதலுள

ஜைகளைத தரமததால பரிபாலனம' செயகிறான எவரகள
று தொழிலகளில செலலுகிறாரகளோ, அவரகளைத தஙகளுக
ிய தொழிலகளில அரசன சோபபிககிறான பிரஜைகள, அரசா
ிடமிருநது எபபொழுதும பயபபடவேணடும அரசரகள
ஜைகளுககு அதிபதிகளலலரோ? வேடரகள பாணஙகளால
ருகஙகளைக கொலலுவதுபோல அரசரகள விபரீத கரமஙகளில
லபெறறிருககிற மனிதரகளைக கொலலுகிறாரகள பிரமம
ஷியே! ஜனகனுடைய இநத மிதிலாநகரியில ஒருவனாவது
னககு விதிககபபடாத தொழிலகளில நிலைபெறறவனாக இருகக
லலை பிராமமணோததமரே! நானகுவரணததாரகளும தமக
ிய தொழிலகளில பறறுளளவரகளாக இருககிறாரகள அப
படட இநத ஜனகராஜன, தன புததிரனாக இருநதாலும,
ட நடையுளளவனும தணடிககபபடததககவனுமாயிருபப
னத தணடிககிறான, நனனடையுளளவனைத துனபுறுததுவதிலலை.
ரரகளை நனகு ஏவுகிற அரசன, எலலாவறறையும தரமததால
ாககிறான பிராமமணோததமரே! க்ஷததிரியரகளுககு ஸமபத
ம ராஜயமும தணடமும முககியமானவை அரசரகள ஸவதா
ததினால ஏராளமான ஸமபததை விருமபுகிறாரகள அரசன
லலாவரணஙகளுககும ரக்ஷகனாக இருககிறான நிசசயம பிரமம
ஷியே! நான மறறவனால கொலலபபடுகிற பனறிகள எருமை
ஆகியவறறின மாமஸஙகளை எபபொழுதும விறகிறேன
ன கொலலுவதிலலை நான எபபொழுதும மாமஸஙகளை விறகி
ன, நான பக்ஷிககிறதிலலை அபபடியே, நான ருதுகாலஙக
ல பதனியை அடைகிறேன, பிராமமணரே! அபபடியே, எப
பாழுதும (பகலில) உபவாஸமிருககிறேன எபபொழுதுமே
ன இராககாலததில புஜிககிறேன மனிதன நனனடையிலலா
வனாயிருநதாலும ஒரு காலததில நனனடையுளளவனாகிறான
ாமிகனகூடப பிராணிகளைககொலலுவதில விருபபமுளளவனா
றான அரசரகளுடைய தவறுதலால பெரிய தரமமானது
தரமததோடு கலககபபடுகிறது அதரமமும நிலைபெறுகிறது
தனால, மனிதரகள கலநதுபோகிறாரகள, பயஙகரமான உருவ
ளளவரகளும குளளரகளும கூனரகளும அபபடியே பருதத
லையுளளவரகளும நபுமஸகரகளும குருடரகளும செவிடரகளும
கமேலேறின கணகளுளளவரகளுமாகப பிறககிறாரகள அரசா
ளுடைய அதரமததினால எபபொழுதும பிரஜைகளுககுத தீஙகு

விளேகிறது அபபடிபபடட இநத ஜனகராஜன பிரஜைகளேததா
தால பாதுகாககிறுன பிராமமஞேததமரே! இநத ஜனகரா
எபபொழுதும ஸவதாமததில பறறுதலுளள எலலாப பிர
களேயும அனுகரஹிததுககொணடு தகபபனபோலப பாது
கிறுன எனனேப புகழுகிறவாகளும இகழுகிறவாகளுமாகிய அ
ரையும நான நலலசெயகையிஞல ஸநதோஷமடையச செயகிறே
இநதிரியஙகளே அடககினவாகளும முனனேறறததில நோககு
ளவாகளும தமதொழிலால ஜீவிககிறவாகளும சேனேயை ந
சோககிறவாகளும ஒனறையும அணடிபபிழையாதவாகளுமாயி
பவாகளே அரசாகள எபபொழுதும சகதிககுததககபடி அ
மளிததலும பொறுமையும எபபொழுதும தாமததிலேயே
பெறறிருததலும தககபடி பெரியோாகளேபபூஜிததலும எலலா
ராணிகளிடமுமதயையுமமனிதாகளுககுஅவஸயமிருககவேண
மனிதாகளுககு ஸதபாததிரததில பொருளேக கொடுததலேகக
டிலும வேறுகுணஙகள வேணடுவதிலலே பொய சொலவதைவி
விடவேணடும கேடகபபடாமலே பிரியததைச செயயவேண
காமததாலும பயததாலும தவேஷததாலும தாமததைவி
கூடாது பிரியம நோநதபோது எலலேமீறிய சநதோஷமடை
கூடாது துககம வருமபோது மனவருததமடையககூடா
கஷடமான காரியஙகள நோநதபோது மதிமயஙககககூடாது
மததை விடககூடாது தான செயயததகக ஒரு காமமிருக
போது அதைவிடடு வேறு ஒரு காமததைச செயயககூடா
எநதககாமததை நலலதெனறு எணணுகிருனே அதிலேயே ம
தைச செலுததவேணடும தீமை செயதவனுககுத தீஙகு செய
கூடாது எபபொழுதும தாமசிநதையுளளவனுகவே இரு
வேணடும பாவததைசசெயய விருமபுகிற பாவி தனனுலே கெ
கபபடுகிறுன இது வயஸனமுளளவாகளான துஷடாகளு
கெடட செயகை தாமமிலலேயெனறு எணணிககொணடு சுத
களேப பரிகஸிககிறவாகளான தாமததில நமபிககையறறவா
நாசமடைகிறுாகள, ஸமசயமிலலே பாவியானவன பெ
துருததிபோல எபபொழுதும மாமஸததிஞல பருதத தேகமு
ளவனுக இருககிறுன பிராமமஞேததமரே! எலலாரிட
லும, ஸதபுருஷன வணககமுளளவனுகவே இருபபான கா
கொணடவாகளான மூடாகளுடைய பேசசானது ஸாரமறறத
இருககும ஸூாியன பகலில பொருளகளின உருவததைக கா

பதுபோல மூடாகள மனததிலிருககிற எணணததை வெளியில
ரியிககிறாகள மூாககன உலகததில தறபுகழசசியினலேயே
நாசியாமற போகிறுன கலவியிலதோநதவன அழுககடைந
நதாலும பிறனுடைய நிநதையைச சொலலாமலும தன
டைய புகழை விரிததுககூருமலுமிருபபதனல இவவுலகில பிர
சிககிறுன குணஙகளால நிறைநத ஒருமனிதனவது பூமியில
ரகாசமாகக காணபபடுகிறதிலலை பாவததைச செயது அனு
பமடைகிறவன முனசெயத பாவததினினறு விடபபடுகிறுன
னசெயத கொடிய காரியததை மீணடும நான செயயேன'
று எணணுகிறவன, இனிச செயயபபடும பாவததினினறு
டபபடுகிறுன பிராமமணேததமரே! பாவததைசசெயதவன
ரயசசிததருபமான ஏதாவதொரு காமததினுல பாவததி
னறு விடபபடுகிறுன பிராமமணரே! தாமஙகளில ஸவதா
ததை அனுஷடிபபதையே ஸவபாவமாகக கொணட மனிதன
வுலகில முனசெயத பாவஙகளை நினைததுப பிறகாலததில
வைகளை நாசம செயகிறுன பிராமமணரே! தவறுதலால இவ
கில பிராமமணாகள எநதப பாவததைச செயகிறாகளோ
ாமமணாகளுடைய அநதப பாவததைத தாமம போககுகிறது
ிதன பாவததைசசெயது, 'நான பாவம செயயவிலலை' என று
ணணுவானகில அவனைத தேவாகள ஸாககஷியாகப பாாததுக
ணடிருககிறாகளனறோ? அவனஉளளததிலேயே வஸிககினற
ாதமாவும அவனசெயகைககு ஸாககஷியாக இருககிறது மனி
ஶரததையுளளவனுகவும அஸூயையிலலாதவனுகவும மஙக
ததையே செயய விருமபவேணடும எநதப பாவியானவன தன
முளள தோஷஙகளைப பாராமல வஸதிரததிலுளள ஓடடை
பபோல ஸாதுககளுடைய தோஷஙகளை வெளியிடு
ேனு அவன மறுமையில நாசமடைகிறுன மனிதன அறி
மையினுல பாவததைச செயது மஙகளகரமான பிராயச
ததததைச செயதவனேயாகில அவன பெரிய மேகததி
னறு சநதிரன விடுபடுவதுபோல எலலாபபாவஙகளினினறும
டபபடுகிறுன உதிககிற ஸூாயன இருளைததையும போககு
போல நலவினைகளைசசெயபவன எலலாபபாவஙகளையும
ாககுகிறுன பிராமமணேததமரே! லோபம மோஹம இரண
யும பாவஙகளுககு இருபபிடமாக அறியககடவீா பிராம

1 அடககமாயிருபபனெனபது

மணரே! ஆதலால, பணடிதன அவவிரணடையும முகயம
விலககவேணடும அதிகமாகச சாஸதிராாததஙகளைக கேட
யாதவாகளும அதாமததைவிடடு விலகாதவாகளும பேரா
யுளளவாகளுமான மனிதாகள, புறகளால மூடபபடடிருக
ஆழநதகிணறுகளபோலத தாமவேஷததால மறைககபபட
களாகப பாவததைசசெயய முயலகினறாகள அவாகளிடத
இநதிரியஙகளினடககமும சுததியும தாமததைசசாாநத பேச
களும ஆகிய எலலாமிருநதாலும சிஷடாசாரமானது கிடைபப
மிக அரிதனறோ?' எனறு கூறினா

இருநூறறுபபதினோராவது அதயாயம

மாாககணடேயஸமாஸயாபாவம (தொடர்ச்

(தர்மவியாதர், சிஷ்டர்களுடைய லக்ஷணமுதலியவற்றைக்
கௌசிகனுக்குச் சொல்லியது)

பேரறிவாளனே! அநதப பிராமமணன தாமவியாதனை
பாாதது, 'புருஷோததமரே! நான எபபடி சிஷடாசாரததை
தெரிநதுகொளவேன? எபபொழுதும சிஷடாசாரஙகளிலு
ஐநதுபவிததிரஙகள எவை? தாாமிகாகளுள சிறநதவரே! ம
புததியுளளவயாதரே! உமககு மஙகளம உமமிடமிருநது அ
கேடகவிருமபுகிறேன அதனை உளளபடி உரைபபீராக' என
வினவ, வயாதா, 'பிராமமணோததமரே! சிஷடாசாரஙகளில
பொழுதும யஜஞம, தானம, தவம, வேதஙகள, ஸததியம
இவைகள ஐநதுபவிததிரஙகள எவாகள காமககுரோதஙகளை
டமபததையும பேராசையையும மனோவாககுககாயஙகளுடை
ஒறறுமையினமையையும வசபபடுததிககொணடு, செயயவேண
கடமையெனறே காமஙகளைச செயது சநதோஷமடைகி
களோ அவாகள சிஷடாகளெனறு சிஷடாகளால
புககொளளபபடடிருககிறாகள யஜஞானுஷடானததை
வேதாததியயனததையும இயறகையாககொணட அந
சிஷடாகளுடைய நடை வேறுபடாது ஆசாரஙகளைப ப
காபபதும இரணடாவதான சிஷட லக்ஷணம பிராமமண
எபபொழுதும சிஷடாசாரஙகளில குருசுஶ்ரூஷை, ஸததி

ாபமினமை, தானம இவை நானகும் நிலைபெறறிருக
றன சிஷடாசாரததில மனததைச செலுததி எலலாவிதஙக
லும அதில ஊனறுமபடி செயது மனிதன எநத ஸநதோ
ததை அடைகிருனே அநத ஸநதோஷமானது இவை நானகு
லாமல வேறுவிததததால அடைய முடியாது வேததகிறகு
ரம ஸததியம ஸததியததிறகு ஸாரம ஐமபொறியடககல
பொறியடககலுககு ஸாரம போகஙகளை விடுதல இவைகள
பொழுதும சிஷடாசாரஙகளில நிலைபெறறிருககினறன புததி
ாகததுடன கூடின எநத மனிதாகள தாமஙகளை வெறுககிறா
ளா கெடடவழியிஞல செலலுகினற அவாகளை அனுஸரிபப
னும பீடிககபபடுகிருன இநதிரியஙகளை நனகு அடககினவா
நம, வேதததையும விஷயானுபவஙகளை விடுவதையும பிரதான
ககொணடவாகளும, தாமமாககததை அடைநதிருபபவா
நம, ஸததியததிலும தாமததிலும பறறுதலுளளவாகளும,
சாரியருககு ஸமமதமான விஷயததில மனததைச செலுத
னவாகளும,[1] சாஸதிரமுறையிஞல அறமபொருளகளை அறிப
ாகளுமான சிஷடஜனஙகளே சாஸதிரததில கூறிய ஆசாரமுளள
ாகள ஞானததை அடைநதும தாமிகாகளை அடுததும, நாஸதி
களும தாமததின எலலையைககடநதுசெலலுகிறவாகளும குரு
களும பாபபுததியில நிலைபெறறிருபபவாகளுமான அபபடிப
டட துஷடாகளை விடுவீராக காமமும லோபமுமாகிற முதலை
ாால வியாபிககபபடடதும ஐநதுஇநதிரியஙகளாகிற ஜலததோடு
டியதுமான நதியில தைரியமாகிற ஓடததை ஏறபடுததிககொணடு
றவிததுனபஙகளைத தாணடுவீராக நாளடைவில சோககப
டமருககிற பெரிதான புததியோகரூபமான தாமமானது,
வளுபபுநிறமுளள ஆடையில சாயம பிடிபபதுபோலச சிஷடா
ாரததில நனகு பறறுதலுளளதாகும கொலலாமை, மெயமமை
லலாப பிராணிகளுககும ஹிதமசெயதல ஆகிய இமமூனறும
றநதவை இவறறுள அஹிமஸை எனபது நிகரிலலாத தாமம
து ஸததியததில நிலைபெறறிருககிறது ஸததியததை ஆதார
ாககொணடு பிரவருததிகள ஏறபடுகினறன சிஷடாசாரததால

1 'ஸதிதயா தாமாாததாசிந' எனபது மூலம 'ஸதிதயா' என
தறகு, 'பொறுமையோடும ஜாகரதையோடும' எனபதும, 'தாமாாதத
ாசிநः' எனபதறகு, 'சாஸதிரக கருததுககளைச சிநதிபபவாகள' எனப
தும இஙகிலிஷ மொழிபெயாபபு

நனருக அடையபபடடிருககிற ஸததியமே மிகவும பெரியத
ஆசாரமெனபது ஸாதுககளுடைய தாமம ஸதபுருஷாக
ஆசாரததை லக்ஷணமாக உடையவாகள எநதபபிராணியான
எவவித ஸவபாவமுளளதோ அது தனனுடைய அவவித ஸவப
வததையே அடைகிறது சிறநத சிததவருததியிலலாதவனு
பாவசசெயலில புததியைச செலுததினவனுமான மனித
ஆசை கோபமுதலிய தோஷஙகளை அடைகிருன. நியாய
தோடுகூடிய காரியம தாமமெனறும அநியாயததோடுகூடிய
அதாமமெனறும எணணபபடுகினறன. இது சிஷடாகளுடை
உபதேசம எவாகள கோபமிலலாதவாகளாகவும அஸூயை
யிலலாதவாகளாகவும அஹஙகாரததையும மாதஸாயததைய
விடடவாகளாகவும கபடமிலலாதவாகளாகவும சாநதியினு
நிறைநதவாகளாகவுமிருககிறாகளோ அவாகள சாஸதிரததி
கூறபபடட ஆசாரமுளளவாகளாகிறாகள மூனறுவேதஙகள
லும கூறபபடட யாகமுதலியவறறைச செயபவாகளும சுதத
களும நனனடையுளளவாகளும மனததை அடககினவாகளும கு
சுஶ்ருஷைசெயபவாகளும இநதிரியஙகளை அடககினவாகளு
சாஸதிரஙகளால சொலலபபடட ஆசாரமுளளவாகளாகிறாக
மனவுறுதியுளளவாகளும அனுஷடிபபதறகரியநடையும செய
முளளவாகளும தமககுரிய தொழிலகளால கௌரவிககபபட
வாகளுமான மனிதாகளுககு ஹிமசைமுதலிய தோஷஙகள ந
மடைகினறன கறறறிநதவாகள ஆசசரியமானதும பழை
யானதும சாஶவதமானதும நிதயமானதும தாமதவ
விடடகலாததுமான அநத ஸதாசாரததைத தாமததால பா
துககொணடு ஸவாககததை அடைகிறாகள. ஆஸதிகாகளு
அஹஙகாரததை விடடவாகளும பிராமமணாகளைப பூஜிககிற
களும சாஸதிரஞானததோடும நனனடையோடுமகூடியவ
களுமான அபபடிபபடட ஸதபுருஷாகள ஸவாககததை அடை
கிறாகள வேதஙகளால சொலலபபடடிருபபது முதனமை
யான தாமம தாமசாஸதிரஙகளில சொலலபபடடிருபபது ம
ெருரு தாமம சிஷடாகளால அனுஷடிககபபடடுவருவ
வேறெருரு தாமம இவவிதமாகச சிஷடாகளுடைய தாமலக்ஷண
மூனறு விதமாயுளளது வேதஙகளை அததியயனம செயது ப
வாமல உளளததில தரிததலும தீாததஙகளில ஸநானமசெ
தலும பொறுமையும ஸததியமும கபடமினமையும தூயமைய

டாசாரததிறகு நிதாசனம ஸதபுருஷாகள, எலலாபபிராணி
டததிலும தயையுளளவாகளும எபபொழுதுமே அஹிம
யில பறறுதலுளளவாகளும எபபொழுதும பிராமமணா
டததில அனபுளளவாகளுமாக இருபபதுடன கடமையாகப
சவும மாட்டாாகள [1] நலவினைதீவினைகளுககுப பயனுன
கதுககஙகளுடைய அனுபவததினுல அநத வினைகளின
சததை அறிபவாகள சிஷடாகளால ஒபபுககொளளபபடட
டாகள யுகதியோடும சமுதமாதிகுணஙகளோடுமகூடியவா
நம எலலாஜனஙகளுககும நனமையை விருமபுகினறவாகளும
மமமாாககததில நனகு நிலைபெறறிருபபவாகளுமான ஸத
ஷாகள தம [2] சகதியினுல ஸவாககததை ஜயிககிறுாகள
ாடுபபவாகளும குடுமபஙகளில போஷிககததககவாகளுககுப
ாகஙகளைப பகுததுககொடுபபவாகளும தீனாகளிடம அனுக
ஹததைச செயகினறவாகளும எலலோராலும பூஜிககததககவா
நம கலவியையே பொருளாகவுடையவாகளுமு அபபடியே தவ
ளளவாகளும எலலாபபிராணிகளிடமும தயையுளளவாகளு
ன அபபடிபபடட சிஷடாகள சிஷடாகளால ஒபபுககொளளப
டவாகள தானம செயவதில நிலைததவாகள விரைவாக
கஙகளையும ஸமபததையும அடைகிறுாகள, அடககமுளள
களான ஸாதுககள ஸாதுககளால உதவி வேணடபபடட
ாது தமமனைவி வேலைககாராகள இவாகளின ஸௌகரியங
ாக குறைததுஙகூடத தமது சகதியைமீறி உதவுகிறுாகள
நடையிலும தாமததிலும தமமுடைய ஹிதஙகளிலும
ாககததுடன இவவாறிருககிற ஸாதுககள பல வருஷகாலம
ணணியததால) விருததியடைகிறுாகள கொலலாமை, மெய
சுதல, காருணயம, கபடமினமை, தரோகமசெயயாமை,
வமினமை, அகாாயததில வெடகம, பொறுமை, ஐமபொறி
ா அடககுதல, மனததைஅடககுதல ஆகிய இவை அனைததும
துககளுககு லக்ஷணம சிறநத புததியுளளவாகளும ஸந
ாஷமுளளவாகளும பிராணிகளிடம தயையுளளவாகளும
ருபபுவெறுபபுககளோடு சேராதவாகளுமான அநத ஸாதுககள
லகததாரால பூஜிககபபடுகிறுாகள தரோகமசெயயாமை,

---

1 வேறுபாடம

2 'சுகலா' எனபது வேறுபாடம, 'ஹிமஸையிலலாத காமத
தச செயபவாகளும்' எனபது பழையவுரை

தானமசெயதல, எபபொழுதும உணமைபேசுதல இமமு
றையே ஸாதுககளுககுச சிறநத லக்ஷணஙகளென ஸாதுக
கூறுகினறனா எலலாவறறிலும மன இரககமுளளவாகளு
கருணையுளளவாகளும அறியுநதனமையுளளவாகளுமான ஸத
ஷாகள, இவவுலகில மிகுநத திருபதியுளளவாகளாகத தாமத
விடடு விலகாததும ஒபபறறதுமான வழியை அடைகிறாக
எவாகளுககு நனருக நிசசயிககபபடட தாமமும அஸூயைய
லாமையும பொறுமையும சாநதியும ஸநதோஷமும இனசெ
லுடைமையும காமகரோதஙகளை விடுதலும சிஷடாசாரஙக
அனுஷடிததலும இருககினறனவோ அவாகள சிஷடாசார
டனகூடின மகாதமாககள. எபபொழுதும தாமததை அ
ஸரிககினறவாகள சாஸதிரஙகளால விதிககபபடடிருககிற கா
வையும நிகரிலலாத ஸாதுககளுடைய வழியையும சிஷடாசா
தையும அனுஷடிககிறாகள சிறநத பிராமமணாகளுள உ
மரே! பிராமமணோததமாகள சிறநதஞானமாகிற உபபரிகையி
லேறிப புததிமயககமுறறிருககிற' மஹாஜனஙகளையும பற
விதமான உலகநடைகளையும மிகப பரிசுததமான அபபடிபப
தானஙகளையும பாாககிறாகள பிராமமணரே! பிராமமணோ
மரே! சிஷடாசாரஙகளையும குணஙகளையும முனனிடடு என அ
வுககும சாஸதிரஞானததுககுந தககபடி இவை அனைத்து
உமககு உரைககபபடடன' எனறு கூறினா.

இருநூறறுபபன்னிரண்டாவது அத்யாயம்

மார்க்கண்டேயஸமாஸ்யாபாவம். (தொடர்ச்

(தர்மவ்யாதர் ஹிம்ஸையானது எவ்விதத்தாலும் விடமுடியாத
தென்பதை நிரூபித்து, எல்லா வர்ணத்தார்களுக்கும் தத்தம்
தர்மங்களை அனுஷ்டிப்பதே நன்மையாகுமென்பது
முதலிய விஷயங்களைக் கௌசிகனுக்குக் கூறியது)

யுதிஷடிரா! அநதத தாமவயாதா, பிறகு பிராமமண
யாாதது 'நான செயகிற தொழில கொடியது ஸநதேகமில்
பிராமமணரே! விதியானது மிகக வலிமையுளளது முறபிறப
செயதவினை எவவிதததாலும தாணடமுடியாததனறோ? இது மு

யத பாவசசெயலினுடைய தோஷமாக இருககிறது பிராம
ாரே! இநதத தோஷததைப போககுவதில நான முயறசியுளள
ாக இருககிறேன ஒரு பிராணியானது முநதித தெயவததால
ாலலபபடடுவிடுகிறது பிறகு, அதைக கொலபவன அநத
ததில நிமிததமடடும ஆகிறான பிராமமணோததமரே! நாஙகள
தககாமததிறகு நிமிததமாததிரமாகஇருககிறோமலலவா? பிராம
ாரே! கொலலபபடட எநதப பிராணிகளுடைய மாமஸஙகளை
ஙகள விறகிறோமோ, (அநத மாமஸஙகளைப) பக்ஷிபபதனுலும
வதைகள, அதிதிகள, வேலைககாராகள, பிதருககள இவா
நககு உபயோகிததுப பூஜிபபதனுலும அநதபபிராணி
நககும தாமமுணடாகும 'ஓஷதிகளும கொடிகளும பசுக
நம மிருகஙகளும பக்ஷிகளும உலகததிலுளள ஜனங
நககு அனனமுதலியவைகளாக இருககினறன' எனகிற ஶ்ருதி
னம கேடகபபடுகிறது பிராமமணோததமரே! பொறுமை
ளவனும உசீனரதேசாதிபதியுமான சிபிராஜன தன மாமஸத
தக கொடுததததனுல அடைவதறகு அரிதான ஸவாககததை
டைநதான பிராமமணரே! முறகாலததில ரநதிதேவராஜ
டைய மடைபபளளியில நாளதோறும இரணடாயிரம (கோகக
லலாத) பிராணிகள பககுவம செயயபபடடன, அபபடியே,
ளதோறும இரணடாயிரம கோககளும பககுவம செயயபபட
ன பிராமமணோததமரே! பக்ஷிககததககு மாமஸததை
திதிகளுககு ஒருமாதம தினநதோறும கொடுததுவநத ரநதி
வராஜனுககு நிகரிலலாத கீாததி உணடாகியது 'சாதுாமாஸ
ததில நிததியமாகப பசுககள கொலலபபடுகினறன' எனறும,
கனிகள மாமஸததில விருபபமுளளவைகள' எனறும ஶ்ருதி
டகபபடுகிறது பிராமமணரே! யஜஞஙகளில பசுககள பிராம
ாகளால எபபொழுதும கொலலபபடுகினறன மநதிரஙகளால
மஸகரிககபபடட அநதபபசுககளும ஸவாககததை அடைகின
னவாம பிராமமணோததமரே! முறகாலததில அகனிகள
மஸததில விருபபமுளளவைகளாகாமலபோயிருநதால, ஒரு
நககாவது மாமஸம பக்ஷிககததககதாக ஏறபடடிராது இநத
மஸபக்ஷணததிலும, முனிவாகளால, 'எவன எபபொழுதும
ாமஸததைத) தேவதைகளுககும பிதருககளுககும சாஸதிர
திபபடியும ஶ்ரததையுடனும கொடுததுவிடடுச சாபபிடுவேனே
வன அதனை உணபதனுல தோஷமுளளவனுகான' எனகிற

விதியானது கூறப்பட்டிருக்கிறது 'இவ்விதம (உண்பவன்) ம
ஸத்தைப் பக்ஷிப்பவனுகான்' என்றும ஶ்ருதி கேட்கப்படுகிற
ருதுகாலத்திலமட்டும பாரியையை அடைகிற பிராமமண
பிரமமசாரியாகிருன் இந்த விஷயத்திலும ஸத்தியத்தை
அஸத்யத்தையும (அதாவது உசிதத்தையும அனுசிதத்தையு
நிசசயித்து விதி கூறப்படுகிறது பிராமமணரே! சாபத்தால
ஆக்ரமிக்கப்பட்ட அரசனுன ஸௌதாஸனுல அக்காலத்தில ம
தாகள பக்ஷிக்கப்பட்டாாகள இந்த விஷயத்தில உமக்கு என
தோன்றுகிறது? பிராமமணேத்தமரே! ஸவதாமமென்று எண
இதை நான விடவிலலை முறபிறபபில செயதவினை என்று அ
நது இந்தத தொழிலால நான ஜீவிக்கிறேன பிராமமணரே! இ
வுலகில தனதொழிலை விடுகிறவனுக்கு அதாமம காணப்படுகிற
தன தொழிலில நிலைபெறறிருப்பவனுக்கு அது தாமமெனபது
சயம ஜாதிகளுக்குத தொழிலகள விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன வ
வா? தேகமெடுத்தவன அவறறை விடலாகாது பலவாருன தொழி
களை நிணயிக்குமவிஷயத்தில பிரமமதேவரால இந்த விதியான
விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது பிராமமணரே! தொழிலை நிசசயிக்கு
விஷயத்தில, 'நான எவவாறு நலல தொழிலைசசெயவேன
எவவாறு அவமானத்தினின்று விடுபடுவேன?' என்று தாமத
ஆராயவேண்டும அந்தக கெட்ட காமமானது [1] பலவித்த
பரிஹாரம பண்ணப்படலாம நான தானத்திலும ஸத்தியவா
யத்திலும அபபடியே பெறறேரைபணிவிடையிலும பிராமம
பூஜையிலும தாமத்திலும எபபொழுதும பறறுதலுளளவ
பிராமமணேத்தமரே! காவத்தினின்றும அதிகபபேசசினின்
நான விலகியிருக்கிறேன பயிாததொழில செயவதை ந
தென்று எண்ணுகிறுாகள அதில அதிக ஹிமஸை எண்ண
பட்டிருக்கிறது கலபபைகளால பூமியை உழுகின்றவாகள பூ
குளளிருக்கிற அநேக ஜீவனகளையும மறற அநேக வஸ்துகக
யும நாசம செயகிருாகள அந்த விஷயத்தில உமக்கென
தோன்றுகிறது? பிராமமணேத்தமரே! நெல முதலிய எ
களைத தானய வித்துக்களென்று சொலலுகிறுாகளோ இவை
ளனைத்தும ஜீவனகளலலவா? இந்த விஷயத்தில உமக்கு என
தோன்றுகிறது? பிராமமணரே! மனிதாகள பசுக்களைக்க
வலியபபிடித்துக கொலலுகிறுாகள, பக்ஷிக்கவும பக்ஷிக்கி

1 வேறு பாடம

அப்படியே மரங்களையும் ஔஷதிகளையும் வெட்டுகிறார்கள்
ரமமணரே! மரங்களிலும் பழங்களிலும் நீரிலும் பலபல ஜீவனக
நக்கின்றனவல்லவா? அந்த விஷயத்தில் உமக்கு என்னதோன்று
து? பிராமமணரே! இவ்வுலகமுழுதும் பிராணிகளைத்தின்று
க்கின்ற பிராணிகளால் வியாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றது மீன
மீன்களை விழுங்குகின்றன அதில் உமக்கு என்ன தோன்று
து? பிராமமணோத்தமரே! பெரும்பான்மையாகப் பிராணிக
ல பிராணிகள் ஜீவிக்கின்றன பிராணிகள் ஒன்றை மற்றொன்று
தீக்கின்றன அதில் உமக்கு என்னதோன்றுகிறது? பிராம
ரே! நடக்கின்ற மனிதர்கள் பூமியை அடைந்திருக்கின்ற
னக ஜீவனகளைக் கால்களால் கொல்லுகிறார்கள் அதில்
க்கு என்ன தோன்றுகிறது? உட்கார்ந்திருப்பவர்களும் படுத்
ப்பவர்களும் அறிந்தோ அறியாமலோ அனேக ஜீவனகளைக்
ல்லுகிறார்கள் அந்த விஷயத்தில் உமக்கு என்ன தோன்று
து? இந்த ஆகாசமுழுமையும் அப்படியே பூமியும் ஜீவனக
ல வியாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன அறியாமையால் மனிதர்கள்
த ஜீவனகளைக் கொல்லுகிறார்கள் அதில் உமக்கு என்ன
ன்றுகிறது? பிராமமணோத்தமரே! முற்காலத்தில் முன
ர்களால் கொல்லாமையானது அறியாமையால் விதிக்கப்பட
இந்த உலகத்தில் எவர்கள் ஜீவஹிம்ஸை செய்யாமலிருக்
ர்கள்? அனேகவிஷயங்களை நன்றாக ஆலோசித்துப்பார்க்
கால், இவ்வுலகத்தில் ஹிம்ஸை செய்யாதவன் ஒருவனுவது
லை பிராமமணோத்தமரே! ஸந்யாஸிகள் அஹிம்ஸையில் நிலை
றிருப்பவர்கள் அவர்களும் ஹிம்ஸையைச் செய்யவேசெய்கி
கள் அந்த ஹிம்ஸையானது (அவர்களுடைய) முயற்சியால்
வும்குறைந்ததாகும் நற்குலத்திற்பிறந்தவர்களும் சிறந்தகுணங்
ளள்ளவர்களுமான மனிதர்கள் சிலரே காணப்படுவர் மித்திர
வேறுமித்திரர்களைப்பற்றியோ விரோதிகள் வேறு விரோதிக
பற்றியோ மகாகோரமான காமங்களைச்செய்து வெட்குகிற
லை நல்லகாரியங்களில் பிரவருத்தித்திருக்கின்ற மனிதர்களை
தர்கள் நன்மையாகப்பார்க்கிறதில்லை பந்துக்கள் செல்வமுள்ள
துக்களாலும் ஸந்தோஷமடைகிறதில்லை அதிககர்வங்கொண
ர்களான மூடர்கள் குருக்களையும் அதிகமாக நிந்திக்கிறார்கள்
ரமமணோத்தமரே! உலகத்தில் பல மாறுபட்டிருப்பனவாகக்
ணப்படுகின்றன. தாமத்தோடுசேர்ந்ததும் அதாமமாகக

காணபபடுகிறது அநதவிஷயததில உமககு எனனதோனறுகிற
தாமமாகவும அதாமமாகவுமிருககிற காமஙகளின விஷயத
பலவிதம சொலலமுடியும எவன தனனுடைய காமஙகளில
பெறறிருபபனோ அவன பெருமபுகழை அடைவான' என
கூறினா

இருநூறறுபபதினமூனறுவது அதயாயம

மாரககண்டேயஸமாஸயாபாவம (தொடர்

(தர்மவ்யாதர் முயற்சியை நிந்தித்துத் தெய்வத்தைப் புகழ்ந்து புண்
யபாபஙகள் ஸுகதுக்கங்களுக்குக் காரணமென்பதைக்
கூறியது)

யுதிஷடிர! தாமவானகளனைவருளளும சிறநதவனே! த
வியாதரோ மீணடுமே பிராமமணோததமரைப பாாதது, 'பிரா
ணரே! இநததாமமானது வேததைதப பிரமாணமாககொ
தெனபது ஞானததாலமுதிாநதவாகளுடைய உபதேசம தாம
னுடைய ஸூக்ஷ்மகதியானது அநேக பிரிவுகளுளளதாக
முடிவிலலாததாகவும இருககிறதனறோ? பிராணனுககு அபா
நேருநதருணததிலும விவாஹததிலும பொய சொலலததகக
லாம. பொயயினால ஸததியம நிலைபெறும ஸததியததி
பொய ஸமபவிககும எது பிராணிகளுககு மிகவும ஹிதட
இருககுமோ அது ஸததியமெனபது நிசசயம மாறிசெ
யபபடடால அதாமம தாமததினுடைய நுடபததைப பா
ஸாதுககளுள மிககசிறநதவரே! மனிதன நலலதையோ கெ
தையோ எநதககாரியததைச செயகிறனோ அதனுடையப
அவஸயம அடைகிறான. இதில ஸமசயமிலலை மனிதன கெ
நிலைமையை அடைநதவனானால தேவாகளை மிகவும நிநதிககிற
பிராமமணோததமரே! கறறறியாதவனும மூடனும வஞசக
1 சபலனுமான மனிதன அநதஆபததைத தனனுடைய காம
ஷததால ஏறபடடதெனறு அறிகிறதிலலை தீசசெயலில ம
நிசசயமுளள மனிதனை நலல காமமானது கடடுபபடுதத

1 மனவுறுதியிலலாதவன, அலலது, அலைகிறமனமுளள
உதயோகபாவம 174-ம பககததிலும சாநதிபாவம 375-ம பககதத
குறிபபுககளிற காணக

ீகதுககஙகளுடைய மாறுடடமானது எபபொழுது ஏறபடு
தோ அபபொழுது இவனைக கலவியறிவாவது குருசிக்ஷயா
ம மனிதமுயறசியாவது காககிறதிலலை காயததினுடைய பயனு
து மனிதமுயறசிககு வசபபடடிருககுமேயாகில, ஏநதமனிதன
த எநத விருபபததை எபபடி எபபடி விருமபுவனோ அநத
த விருபபுததை அபபடியபபடி அவன அடைவான இநதிரி
களை நனருக அடககினவாகளும ஸமாததாகளும நலல புததி
ளவாகளுமான நலலமனிதாகள எலலாககாமஙகளையும செயது
ரமடைநதவாகளாக இருநதாலும பயனிலலாதவாகளாகக
ணபபடுகிறாகள மறறொருவன பிராணிகளை ஹிமஸிபபதி
ம் உலகததை வஞ்சிபபதிலும எபபொழுதும முயறசியுளளவ
க இருநதும ஸ-ககதடுதாடேயே சோகிறன. லக்ஷ்மியானவள
நகாயததையும செயயாமல உடகாாநதிருககிற ஒரு மனிதனை த
ணுக அடைகிறள காமஙகளைச செயகினற ஒருவன பயனை
டைகிறதிலலையனறோ? புததிரனை அடைவதில விருபபமுளள
களும இரககபபடததககவாகளுமான தாய தநதைகளால
வாகளைக குறிதது யாகம செயதும தவமபுரிநதும பததுமாத
ஙகள வயிறறினுல தாஙகபபடட குழநதைகள வமசததைக
டுபபவாகளாகப பிறககிறாகள சிலா அநத நறகரு
களாலேயே அடையபபடடவாகளாகப பிதாவினல சே
து வைககபபடட மிகுதியான தனதானயஙகளோடும போகங
ளோடும பிறககிறாகள பிராமமணோததமரே! மனிதா
நககு வியாதிகள சரீரததினுல உணடாகிறதிலலை மனிதா
நககு வியாதிகள வினைகளால உணடாகினறன, இதில ஸம
மிலலை கொடியமிருகஙகளால அறபமிருகஙகள ஹிமஸிக
படுவதுபோல ரோகஙகளாலும மனோவியாதியாலும மனிதா
 துனபுறுததபபடுகிறாகள பிராமமணரே![1] வேடாகளால
ருகஙகள போககபபடுவதுபோல அநத வியாதிகள சிகிதசை
சயவதில ஸமாததாகளும, ஆயுாவேததததில தோசசியுளளவா
ளும, ஔஷதஙகளை நனகு சோதது வைததிருபபவாகளுமான
வததியாகளால போககபபடுகினறன [1] தாமவானகளுள
நதவரே! எவாகளுககு அனுபவிககததககபொருள இருக
றதோ அவாகள [2] கிரஹணீரோகததால பீடிககபபடடவாகளாக
னுபவிபபதறகுச சகதியுளளவாகளாவதிலலை, பாரும பிராம

1 வேறு பாடம 2 அடஙகாத வயிறறுப போககு.

மனோததமரே ! சிறநத புஜபலமுளள மறற அநேக ஜனங
கிலேசததை அடைகிறாாகள, கஷடததினால போஜனத
அடைகிறாாகள இவவாறு உலகமானது ஸஹாயமறறதாகவு
1 அறியாமையும துயரமும மேலிடடதாகவும மிகக பலமுள
வினைப பெருககினால அடிககடி தளளி இழுததுககொணடுபோ
படுகிறது தெயவமொனறு இலலாமறபோனால ஜனங
இறககமாடடாாகள, மூபபடையமாடடாாகள எலலோ
விருமபின எலலாவறறையும அடைகினறவராவாாகள, அபரி
தையும பாாககமாடடாாகள எலலோரும மறறவரைககாட
லும (தாம தாம) மேல மேலாகச செலவதறகு விருமபுகிறாாக
சகதியுளளவரையிலும முயறசியும செயகினறாாகள ஆனா
அது அபபடி ஏறபடுகிறதிலலை அநேகமபோகள துலயமா
நகூஷததிரததுடனும மஙகளததுடனும காணபபடுகிறாாக
காாயஸிததிகளில அவாகளுககுப பயனில வேறுபாடான
பெரிதாகக காணபபடுகிறது ஸாதுககளுள மிக்கசிறநதவரே
பிராமமணரே ! சிலா தம பொருளுககும தாம அதிகாரிகளா
திலலை முனஜனமததில செயயபபடட வினைகளினபய
இநத ஜனமததில காணபபடுகிறது பிராமமணரே ! 'உலகி
ஜீவன சாஙவதமாக இருபபவன, எலலாப பிராணிகளுககு
சரீரம நிதயமனறு சரீரமானது கொலலபபடுமாகில அந
சரீரததுககுமாததிரம நாசமுணடாகிறது காமபநததை
காரணமாககொணடு ஜீவன வேறு தேகததில பிரவேசிககிற
எனகிற அாததமுளள இநத ஙருதியானது இருககிறது' என
சொனனா

பிராமமணன, 'தாமததை அறிநதவாகளுள மேனமைபெற
வரே ! ஜீவன எவவாறு சாஙவதனாகிறன பேசுகிறவாகளுள சி
தவரே ! இதை நான உளளபடி அறிய விருமபுகிறேன' என
வினவ, வியாதா, 'தேகமானது அழிநதுபோகும தருணததி
ஜீவனுககு நாசமிலலையனறோ ? அறிவீனாகள, ஜீவன இறககி
னெனறு சொலலுகிறாாகள இது பொய ஜீவனே வேறுதேக
தால மறைககபபடடு வேறிடததில செலலுகிறான இநத ஜீ
னுககு வேறு சரீரததை அடைவதே மரணம மானிடவுலக
தில ஒரு மனிதன செயத விணையின பயனை மறறொரு மனித
அனுபவிககிறதிலலை அநத மனிதனால செயயபபடடவிணையி

1 வேறுபாடம

ினை அவனே அனுபவிககிறுன செயதவினைககு அழிவில்லை லவாகள நலவினைகளையே செயபவராகினறனா நராதமாகள ினைகளையே செயபவாகளாகினறனா இவவுலகததில மனிதன ா வினைகளால பினதொடரபபடுகிறுன பிறகு, அநதக மஙகளாலேயே தூணடபபடடு மறுபடியும பிறககிறுன' ாறு சொனனுா பிராமமணன, 'ஸாதுககளுள உதத ா! ஜீவன எவவாறு 1 பிறபபை அடைகிறுன? எவவாறு ாய பாவஙகளின ஸமபநததகதை அடைகிறுன? எவவாறு ல பிறபபுககளையும கெடட பிறபபுககளையும அடை ான?' எனறு வினவ, வியாதா, 'பிராமமஞேததமரே! இநதக மமானது ஜீவன காபபததில சேருமபொழுதே அதனேடு ாககைபெறறதாகக காணபபடுகிறது இதனை உமககுச ககமாக விரைவில சொலவேன சோககபபடட வினைகளுக நதககபடி நலவினை செயதவன நலல பிறபபுககளிலும தீவினை யதவன தீய பிறபபுககளிலும மறுபடியுமே பிறககினறனா வினைகளால தேவனும நனமையும தீமையும கலநதவினைக ல மனிதனும ஆகினறனா தமோகுணததுககுரியவையான ினைகளால விலஙகுஜாதிகளிலும நரகஙகளிலும சோகிறுன ிதன பிறபபு, இறபபு, மூபபு, துனபம இவைகளால எபபொழு ம பினதொடரபபடடவனும ஸமஸாரததில தனனுல செயயப டட தீவினைகளால வாடடபபடுகிறவனுமாகிறுன காமபநதத தக காரணமாககொணட ஜீவாகள ஆயிரககணககான திாயக திகளில பிறபபதும நரகததையே அடைவதுமாக மாறி மாறி நகிறுாகள ஜீவனே, தனனுல செயயபபடட அநத அநதத வினைகளால துககமுளளவனுக மாிதது அநத அநதத துககததை னுபவிபபதறகாகத தீய பிறவிகளில பிறககிறுன பிறகு, தீய றவியில பிறநதவன மீணடும வேறு பல புதிய தீவினைகளைச செய றுன, அதனுல, ரோகியானவன அபதயததை உடகொணடு கஷ பபடுவதுபோல மறுபடியும தீவினைபபயனை அனுபவிததுக கஷ படுகிறுன எபபொழுதுமே துககததால பீடிககபபடட மனி ன தீவினைககடடு விலகிவிடடதனுலும நலவினைகள பயனகொடுக தொடஙகுவதனுலும துககமிலலாதவனும ஸுகியெனகிற பயருளளவனுமாகிறுன (தீவினையைச செயதவன) பிறபபிறப ககளில அநேக வேதனைகளுடன சககரமபோலச சுழலகிறுன

1 'யோநௌ' எனபது மூலம

பிராமமணோததமரே! அவனே தீவினைககட்டிலிருநது விடுபட்ட நலவினைகளால மிகக சுததியுளளவனுகித தவததிலும யோக னும தொடககததைச செயகிருன மனிதன பல நலவினைகள நலலுலகஙகளை அனுபவிககிருன எநத உலகததில செ சோகததை அடையமாட்டானே அபபடிபபட்ட நலல உ களை அடைகிருன பாவநடையுடையவன பாவததைச செயகி வனுகிப பாவததினுடைய [1]முடிவை அடைகிறதிலலை புணயந யுளளவன புணயததைச செயகினறவனுகிப புணயததினு முடிவை அடைகிறதிலலை ஆதலால, புணயததைச செயவத முயலவேணடும, பாவததை விட்டுவிடவேணடும அஸூயை லாதவனும நனறிஅறிவுளளவனுமான மனிதன நலவினைகளை செயகிருன, அதனுல, ஸுகஙகளையும தாமததையும அாததத யும ஸவாககததையும அடைகிருன நனருக [2]ஸமஸகரிககபப வனும இநதிரியஙகளை அடககினவனும சுததியுளளவனும ம ததைக கட்டுபபடுததினவனுமான அறிஞனுககு இமமையிலும மையிலும ஸுகானுபவம எளிதில ஏறபடுகிறது பிராமம ஸாதுககளுடைய தாமததினுல நிலைபெறறிருககவேணடும, டாகளைபபோலக கிரியைகளைச செயயவேணடும உலகத ருககுத துனபததைக கொடாமல ஜீவனததை அடைய விரு வேணடும தாமசாஸதிரஙகளில விசேஷமான அறிவுளள களும மறறச சாஸதிரஙகளிலும ஸமாததாகளுமான சிஷ்டா இருககிருாகள உலகததில தமககுரிய ஆசாரததுடன கிரி களைச செயகிற அவாகள தாமஸாஙகாயததை உணடுபணணு கள கறறறிநதவன தாமததினுல ஸுகததை அனுபவிககிருன, மததையே அணடிபபிழைககிருன பிராமமணோததமரே! அ தாமததால அடையபபட்ட பொருளால எநதத தாமத குணஙகளைக காணகிருனே அநதத தாமததின அடிவேரை ந கிருன தாமாததமாவானவன இபபடியனறே இருககிருன? னுடைய மனமும தெளிவடைகிறது அவன இவவுலகில மித ஜனஙகளுடன மகிழகிருன, பரலோகததை அடைநதும ஆ திககிருன ஸாதுககளுள சிறநதவரே! தாமிகன சபதத யும ஸபாசததையும ரூபததையும இஷ்டமான கநதஙகளை

1 இருவரும மேலுமமேலும அதனை அதனையே செயவரெனற

2 ஸமஸகாரஙகள காபபாதான முதலியன, அவை பததென யனனிரணடெனறும பதினுறெனறும கூறுவா

புததனமையையும அடைகிருன இதனைப பெரியோாகள தா
தினுடைய பயனுக அறிகிருாகள மஹா பராமமணரே! தா
தினபலனை அடைநது தாாமிகன களிபபடைகிறதிலலை பரீதி
டையாத அநத மனிதன ஞானதருஷடியினுல வைராககியததை
றுககொளளுகிருன ஞானதருஷடியுளள மனிதன இவவுல
விருபபு வெறுபபு முதலியவைகளுககு வசபபடடவனுகிற
லை, விரகதி அடைகிருன, தனனிஷடததுககாகத தாமததை
டமாடடான, உலகததைக காமஸவரூபமாககககணடு காம
ததின தியாகததில முயலகிருன, பிறகு, உபாயமலலாததை
டு உபாயததினுல மோகூததில முயலகிருன, இவவாறு, வை
ககியததை அடைகிருன, பாபகாமஙகளை விடுகிருன, தாாமிகனு
கிருன, சிறநத மோகூததையும அடைகிருன மனிதனுககுத
மானது மோகூததுககு ஸாதனமாயிருககிறது அதறகு
மசமதமஙகள அவறறுல எநத எநத விருபபஙகளை மனததி
விருமபுகிருனே அவைகளனைததையும அடைகிருன பிராம
ாகளுள மிகக மேனமைபெறறவரே! மனிதன இநதிரியஙகளை
டககுவதினுலும ஸததியததாலும மனததை அடககுவதா
சிறநததான பிரமமததினுடைய ஸதானததை அடைகிருன
று சொனனுா பிராமமணன, 'சிறநத விரதததையுடைய
ர! இநதிரியஙகளெனறு சொலலபபடுகினறவை எவை? இந
யஙகளுடைய அடககமானது எவவணணம செயயததககது?
டககுவதறகு யாதுபயன? தாாமிகாகளுள சிறநதவரே! அவை
டைய பயனை எவவணணம அடைகிருன? நலல தாாமிகரே!
தத தாமததை உளளபடி அறிவதறகு விருமபுகிறேன' எனறு
னவினுன

இருநூறறுபபதினனகாவது அதயாயம.

ாாககணடேயஸமாஸயாபாவம (தொடர்ச்சி)

(தர்மவியாதர் பிராணிகளால் செய்யப்படுகிற நல்வினை தீவினை
களின இயற்கை முதலியவற்றையும் பிராம்மணமகிமை முத
லியவறறையும் கௌசிகனுக்குச் சொலலியது)

யுதிஷடிர! மகாராஜனே! பிராமமணனுல இவவாறுஉரைக
படட தாமவயாதா சொலலிய மறுமொழியைக கேள. வியா

தா, ‘பிராமமணோததமரே! மனிதாகளுடைய மனமானது அற
தறகாக முதலில விஷயஙகளிலசெலலுகிறது மனிதன அவற
அடைநது காமததையும கோபததையும அடைகிருன, பிற
அநத விஷயானுபவததுககாக முயலகிருன, பெரிய காரியதள
யுமசெயயததொடஙகுகிருன, விருபபமான ரூபஙகளிலும கந
களிலும அபபியாசததையுமசெயதுவருகிருன அநத அபயாச
தால விருபபு உணடாகிறது அதறகுப பிறகு, வெறுபபு உ
டாகிறது பிறகு, லோபமுணடாகிறது அதறகுப பிறகு, மோ
முணடாகிறது லோபகுணததால கவரபபடடவனும, விரு
வெறுபபுககளால நிரமபியிருபபவனுமான அநத மனிதனுசசு
புததியானது தாமததில செலலுகிறதிலலை கபடததால தா
தைச செயகிருன கபடததால தாமததைச செயவதுடன கபட
தால பொருளையும அடையவிருமபுகிருன பிராமமணோததமரே
கபடததினுல பொருளகள கிடைததபோது அநதபபொருளக
லேயே புததியானது மகிழுகிறது பிராமமணோததமரே! அதனு
நணபாகளாலும பணடிதாகளாலும தடுககபபடடும பாவததை
செயய விருமபுகிருன வேததகிலிலலாததை வேதததில நன
கூறபபடடிருபபதாக மறுமொழி கூறுகிருன அவனுககு விரு
வெறுபபுககளாலுணடாகிற அதாமம மூனறுவிதமாக ஏற
கிறது பாவததைச சிநதிததுககொணடிருககிருன, சொலல
சொலலுகிருன, செயயவும செயகிருன அதாமததில முயலகிற
அநத மனிதனுககு நறகுணஙகள நாசமடைகினறன பாவஙகளை
செயபவனுககு அவனை ஒததிருககிற பாவசசெயலுளளவா
நேசராவாாகள அவன அநதப பாவிகளுடைய நேசததால இ
வுலகில துககமடைகிருன, லோகாநதரததிலும ஆபததை அ
கிருன பாவகுணமுளளவன இவவணணமிருககிருன எனன
மிருநது தாமலாபததைக கேடபீராக எவன இநததோஷ
களைப புததியினுல முநதியே பாாககிருனே, ஸுகதுககஙகள
ஸமாததனுக இருநதுகொணடு ஸாதுககளையும அடைநது பூஜி
னே அவனுடைய நலலகாரியஙகளின தொடககததால பு
யானது தாமஙகளில பிரகாசிககிறது’ எனறு கூறினா

பிராமமணன, ‘வியாதரே! எவராலும சொலலுதறகரி
யும பிரியமாயும ஸததியமாயுமுளள தாமததைச சொலலுகி
திவயமான பிரபாவமுளள நீா, மிகக மஹிமையுளள ரிஷியென
எனனுல எணணபபடடிருககிறீா’ எனறு சொலல,வயாதா, ‘ப

யசாலிகளான பிராமமணாகள் எபபொழுதும முதலில பூஜிக
ற பிதருககள உலகததில கறறிநதவன எலலாவிததததாலும
ாகளுககுப பிரியததைச செயயவேணடும பிராமமனேதத
! பிராமமணாகளுககு நமஸகாரம செயது அவாகளுககு எது
யமோ அதை உமககுச சொலலுவேன பிராமமணாகளுக
பொருளான விததையை எனனிடமிருநது தெரிநது
ளளும பிராமமணரே! ஐஙகமஸதாவரஙகளான இவவுலக
நததும ஐநதுமகாபூதஙகளுடைய ஸவருபமாக இருககினறன
றைககாட்டிலும சிறநத வேறுவஸது ஒனறுமிலலை ஆகாயம,
று, தீ, ஜலம, பூமி ஆகிய இநத ஐநதும மகாபூதஙகள சபத
ஸபாசமும ரூபமும ரஸமும கநதமும அவைகளின குணங
அநதபபூதஙகளுடைய குணஙகளுககும அதிகமாதல குறை
முதலிய குணஙகளிருககினறன. பஞசபூதஙகளாலாகிய காணப
கினற எலலாபபொருளகளும ஒனறினகுணம மறறொனறில
ாறறுகிறவையாயிருககினறன முநதி முநதியிருககிற பொருளக
டைய எலலாககுணஙகளும முறையே குணிகளான [1] மூனறில
ணபபடுகினறன ஆறுவதான சேதனை எனபது மனமெனறு
ாலலபபடுகிறது புததியானது ஏழாவதாக இருககும அதறகு
றபட்டது அஹஙகாரம ஐநது இநதிரியஙகள, ஜீவாதமா, ரஜோ
ணம, ஸதவ குணம, தமோகுணம இவவாறுகப பதினேழு அவ
ஙகளோடுகூடின இநதக கூட்டமானது அவயகதமெனகிற
யருளளது வெளிபபடையாகவும மறைவாகவுமிருபபவை
ும அறியமுடியாதவைகளுமான இநதிரியஙகளாலறியபபடுகிற
யஙகளுளளதும வெளிபபடையும மறைவுமான இநத ஜடப
ாருளகளின [2] கூட்டமானது இவவணணம [3] இருபதது
னகு தததுவஙகள அடஙகியது இது முழுமையும உமககு
ரககபபட்டது மீணடும எதைக கேடக விருமபுகிறீர?'
று வினவினா.

---

1 இஙகு, 'பழையவுரை விரிவாக இருககிறது, பிரமமததின குணங உலகததிலும உலகததின குணஙகள பிரமமததிலும அததியாஸத ல காணபபடுகினறன என்பது கருதது

2 வேறு பாடம

3 சாநதி பாவம 1220-ம பககததிலும அநுசாஸன பாவம 99-ம ககததிலும குறிபபுககளிற காணக

இருநூற்றுப்பதினைந்தாவது அத்யாயம்.

மார்க்கண்டேயஸமாஸ்யாபர்வம் (தொடர்ச்

(தாம வ்யாதர் ஐந்து பூதங்களுடைய குணங்களைச் சொல்லி இந்திரி யங்களை அடக்குதலும் அடக்காமையும் ஸுகதுக்கங்க களுக்கு முறையே முக்யமான காரணங்க ளென்பதைக் கூறியது)

பாரத! இவவணணம தாம வயாதரால சொலலபபட அநதப பிராமமணன, மனததிறகுப பிரியததைப பெருககு சொலலை மீணடும சொனனன பிராமமணன, 'தாமததை அ தவாகளுள சிறநதவரே! எவைகளை ஐநது மகாபூதஙகளென சொலலுகிறாகளோ அநத ஐநது பூதஙகளுளளும ஒவவொன னுடைய குணஙகளையும எனககு நனகு உரைபபீராக' என வினவ, வயாதா, 'பூமி, ஜலம, அகனி, வாயு, ஆகாசம ஆகிய லாம குணஙகளால மேலிடடவைகள அவைகளுடைய குணங்க உமககுக கூறுவேன பூமியானது ஐநது குணஙகளுளளது பிர மணரே! ஜலமானது நானகு குணஙகளுளளது அகநியில மூன குணஙகளிருககினறன காறறிலும, ஆகாசததிலும, முறை இரணடுகுணஙகளும ஒருகுணமும இருககினறன சப ஸபாசம, ரூபம, ரஸம, ஐநதாவதான கநதமஆகிய எலலாவ லுமசிறநத இநத ஐநதும பூமியின குணஙகள பிராமமணே தமரே! நலல விரதமுளளவரே! பிராமமணரே! சபதம, ஸபாச ரூபம, ரஸம ஆகிய இவைகள ஜலததினுடைய குணஙகளென உமககுச சொலலபபடடன் சபதம, ஸபாசம, ரூபம மூனறு குணஙகளும தேஜஸைச சாாநதிருககினறன சப ஸபாசம இரணடும வாயுவிலிருககினறன சபதம ஒனறே ஆ சததில இருககிறது பிராமமணரே! எநத ஐநது பூதஙக உலகஙகள நிலைபெறறிருககினறனவோ அநத எலலாப பூதங லும இநதப பதினைநது குணஙகளிருககினறன பிராமமண இநதப பூதஙகள ஒனறை ஒனறு விடடுப பிரியாமல சே திருபபதனல பிரகாசிககினறன எபபொழுது ஜீவாகள தேகததைககாடடிலும விலகஷணமான வேறு தேகத நினைககிறாகளோ அபபொழுது முன தேகததை வி வேறு தேகததை அடைகிறாகள அவாகள (ஸஙகலபததா

றையே மறைகிறார்கள், முறையே தோன்றவும் தோன்று
ர்கள் ஸ்தாவரங்களாலும் ஜங்கமங்களாலும் நிறைந்திருக்கிற
வ்வுலகமனைத்தையும் வியாபித்திருக்கிற [1] தாதுக்கள் ஐந்துபூதங்
ளச் சேர்ந்தவைகளாகவே ஆங்காங்குக் காணப்படுகின்றன
ன்றோ? இந்திரியங்களால் அறியப்படுவனவெல்லாம் வ்யக்த
ன்று எண்ணப்படுகின்றன இந்திரியங்களுக்குப் புலப்படாத
ம அனுமானங்களால் அறியத்தக்கதுமாயிருப்பது அவ்யக்த
ன்று அறியத்தக்கது சப்தம் முதலிய இந்தக் குணங்களை
ந்த இந்திரியங்கள் தத்தமக்கு உரியபடி கிரஹிக்கின்றன தேகத்
டன் கூடின ஜீவன் அப்படிப்பட்ட இந்திரியங்களைத் தரித்துக்
ரண்டு இந்த ஜனன மரணச்சுழலில் தாபத்தை அடைகிறான்
பாவுதாழ்வான தத்வங்களை அறிந்தவன், ஆத்மா உலகத்தில் பரவி
ருப்பதையும் உலகம் ஆத்மாவினிடத்திலிருப்பதையும் பார்க்கி
ன அவனே விஷயங்களில் பற்றுதலுள்ளவனுனால் (உலகத்தில்)
ஞ்சபூதங்களைக் காண்கிறான் எப்பொழுதும் எல்லா நிலைமைகளி
ம எல்லாபூதங்களையும் பார்க்கிறவனும் பரமமாகியிருக்கிற
னுமான மனிதனுக்கு இருவினைப்பயன்களோடு சேர்க்கை உண
கிறதில்லை அஜ்ஞான முதலிய கிலேசத்தைத் தாண்டியிருக்க
யோகிக்கு ஒப்பற்ற உறுதிப்பொருளான மோக்ஷமானது இவ்
லகில் வாஸம் பயனற்றதென்பதைக் காட்டுகிற ஞானத்தினுல்
டையப்படுகிறது சிறந்த புத்தியுள்ளவரான பகவான் பிரம
த்தை ஆதிஅந்தமில்லாததென்றும் தனக்குத் தன்னையே காரண
க்கொண்டதென்றும் எப்பொழுதும் குறைவற்றதென்றும்
னக்கு நிகரில்லாததென்றும் உருவமில்லாததென்றும் சொல்லு
றா பிராம்மணரே! நீர் என்னைக் கேட்பது முழுமையும் தவத்
தயே மூலமாகக்கொண்டது மனிதன் எதை எதை விரும்பு
றனோ அதை அதைத் தவத்தினுல் அடைகிறானன்றோ? இந்திரி
ங்களை நன்றாக அடக்கிக்கொண்டு காமங்களை அனுஷ்டிப்பவ
க்குத் தவம் நிலைபெறுகிறது வேறுவிதத்தால் தவம்
க்கூடாது ஸ்வர்க்கம் நரகமென்னும் இரண்டும் முழுமையும்
திரியங்களையே சார்ந்திருக்கின்றன அவைகள் அடக்கப்பட்
ல ஸ்வர்க்கத்திற்கு ஸாதகமாகும், வெளியில் விடப்பட்டால்
கத்திற்கு ஸாதகமாகும் எல்லா இந்திரியங்களையும் அடக்கி

[1] பீஷ்மபாவம் 19,363, சாந்திபாவம் 629 பக்கம் குறிப்புக்களிற்
ணக

நிலைநிறுததுதலே ஸமபூரணமான யோகவிதி இது தவதத்
கும ஸவாககததுககும நரகததுககும மூலமனறோ? இநதிரிய
கள விஷயஙகளில ஸஞசரிபபதிஞல மனிதன ஸமசயமினறி
தோஷததை அடைகிறுன அவைகளேயே நனருக அடககிஞ
அதஞல ஸிததியை அடைவான எவன ஆதமாவினிடததி
சோபபிககததகக ஆறு இநதிரியஙகளேயும அடககவலலவ
கிறுனே ஜிதேநதிரியஞன அநதமனிதன பாவஙகளோடு சோக
அடையமாட்டான, அவவாறிருகக, அனாததஙகளோடு
வாறு சோகதை அடைவான? சரீரமானது ஜீவனுககு ரதமா
காணபபட்டிருககிறது, ஜீவாதமா அநத ரததநிலிருககிற ஸார
இநதிரியஙகளேக குதிரைகளாகச சொலலுகிறுாகள இநதிரிய
களே அடககினவனும தீரனும அஜாககிரதைபிலலாதவனுமா
மனிதன அநத நலல குதிரைகளால க்ஷேமததுடனகூடினவ
ரதிகனபோல ஸுகமாகசசெலலுகிறுன தீரஞனஎநதமனிதன
மாகிற ரததநில பூட்டபபட்டவையும அபாயததை விளேவிபபதி
நோககமுளளவையுமான ஆறு இநதிரியஙகளாகிற குதிரைக
டைய கடிவாளஙகளே இழுததுப பிடிபபனே அவன உதத
ஸாரதியாவான, வழிகளில விரைவாகச செலலுகிற குதிரைக
போல விஷயஙகளில விரைவாகச செலலுகிற இநதிரியஙக
இழுததுபபிடிதது ஸாரததியம செயவதில மனிதன தைாயதை
கைககொளளவேணடும தைாயததிஞல அவைகளே நிசசயம
ஜ்யிபபான விஷயஙகளில ஸஞசரிககினற இநதிரியஙகளே அ
ஸரிதது மனமானது தடையினறி விடபபடுமாஞல அநத ம
மானது இவனுடைய புததியை, காறறு ஜலததில ஓடததை இழு
பதுபோல இழுககிறது ஸஙகலபம சோநத சபதம முதல
எநத ஆறு விஷயஙகளில அநத விஷயஙகளின அனுபவததாலு
டாகிற ஸுகததை விஷயபபறறுளளவாகள மதிமயககதது
ஸுகமெனறு கொளளுகிறுாகளோ அநத விஷயஙகளில விஷய
பறறறறவன அவை நிலையறறவையெனறெணணிப பிரமமததி
னததாலுணடாகிற பலனேப பெறுகிறுன' எனறு சொனஞ

—

இருநூற்றுப்பதின்மூன்றாவது அத்யாயம்

[மார்க்கண்டேயஸமாஸ்யாபர்வம். (தொடர்ச்சி)

[தர்மவியாதர் ஸத்வம் முதலிய மூன்று குணங்களையும் அத்யாத்ம ஸ்வரூபத்தையும் கௌசிகனுக்குச் சொல்லியது)

பரதவம்சத்திலுதித்தவனே! தர்மவியாதரால் இவ்வண்ணம் ஸூக்ஷ்மமானது சொல்லப்பட்டவுடனே, அந்தப் பிராம்மணனே, ...ர்த்தை ஒருவழிப்படுத்திக்கொண்டு, 'ஸத்வம், ரஜஸ், தமஸ் ...வற்றின் குணங்களை உள்ளபடி கேட்கின்றேன் எனக்கு இப்பொ... உள்ளபடி உரைப்பீராக' என்று மறுபடியும் ஸூக்ஷ ...தை வினவினான் 'வியாதர், நீர் என்னைக்கேட்டதனால் உமக்கு ...தை ஸந்தோஷத்தோடு சொல்லுவேன்' சொல்லுகின்றேன் என ...டமிருந்து அந்தக் குணங்களைத் தனித்தனி தெரிந்துகொள் ...ராக அந்தக்குணங்களுள் தமோகுணமானது விபரீத ஞான ...மாயுள்ளது இவைகளுள், ரஜஸானது பிரவ்ருத்தியை உண்டு ...ண்ணுகிறது இவைகளுள், பிரகாசம் மேலிட்டிருப்பதால் ஸத்வ ...ணமானது சிறந்ததென்று சொல்லப்படுகிறது தமோகுண ...ளவன் அறியாமை மேலிட்டவனாகவும் மூடனாகவும் உறக்க ...தை ஸ்வபாவமாகக் கொண்டவனாகவும் புத்தித்தெளிவில்லாத ...னாகவும் கெட்ட இந்திரியங்களுள்ளவனாகவும் அஜ்ஞானத்தால் ...டுக்கப்பட்டவனாகவும் கோபமுள்ளவனாகவும் சோம்பேறியாகவு ...ருப்பான் பிரம்மரிஷியே! எவன் நன்னடையும் இன்சொல்லு ...ளவனும் ஆலோசிப்பவனும் மனிதர்களுள் சிறந்தவனும் ...ஸூயையில்லாதவனும் லாபத்தை அடைவதில் விருப்ப ...ளவனும் இறுமாப்புள்ளவனும் அஹங்காரமுள்ளவனுமாயி ...ப்பனோ அவன் ரஜோகுணமுள்ளவனென்று அறியத்தக்கவன் ...த மனிதன் அதிகப்பிரகாசமுள்ளவனும் தீரனும் லாபத்தை ...டைவதில் விருப்பமில்லாதவனும் அஸூயையில்லாதவனும் ...பமில்லாதவனும் சிறந்தபுத்தியுள்ளவனும் ஜிதேந்திரியனு ...யிருக்கிறானோ அவன் ஸாத்விகனென்று அறியத்தக்கவன் நல்ல ...ிவுள்ளவனான ஸாத்விகனே உலகத்தாருடைய நடைகளோடு ...பந்தப்படமாட்டான், அறியத்தக்கதை அறிந்துகொள்வான் ...க நடையை அருவருப்பான் (அவனுக்கு) வைராக்கியத்தி ...டைய ரூபமோ மூர்த்தியே தொடங்குகிறது அஹங்காரமானது

தணிவடைகிறது மனம் தெளிகிறது மூன்று கரணங்களி
ஒற்றுமை உண்டாகிறது பிறகு, இந்த விரக்தனுக்கு (ஸு
துக்கம், லாபம் அலாபம் முதலிய) எல்லா த்வந்த்வங்க
பரஸ்பரம் விரோதியாமல் தணிந்துவிடுகின்றன இப்படிப்ப
விரக்தனுக்கு ஒரு விஷயத்திலும் [1] ஒரு ஸம்சயமும் உண்டா
தில்லை பிராம்மணரே! சூத்திரஜாதியில்பிறந்து நல்ல குணங்
யே அடைந்திருப்பவனுக்கு வைஸ்யத்தன்மையும் அப்படி
க்ஷத்திரியத்தன்மையும் உண்டாகின்றன மனத்திலும் வ
கிலும் செய்கையிலும் கபடமில்லாமல் உள்ளும்புறமும் ஒத்தி
பவனுக்கு ப்ராம்மண்யம் உண்டாகிறது உமக்கு எல்லாக்கு
களும் கூறப்பட்டன மறுபடியும் எதைக் கேட்க விரும்புகிறீ
என்று சொன்னார்

பிராம்மணன், 'சரீரத்திலுள்ள அக்னியானது ப்ருதிவி
பந்தமுள்ள தாதுவை அடைந்து எப்படி இருக்கும்? காற்று
ஸ்தானவிசேஷங்களை அடைவதனால் எவ்வாறு பிராணிகளை இ
கச் செய்கிறது?' என்று வினவினன் யுதிஷ்டிர! பிராம்மண
வினவப்பட்ட இந்த வினாவைக்கேட்டு, வ்யாதா, மகாத்மாவ
பிராம்மணனுக்குச் சொல்லலானார் 'சரீரத்தைப் பரிபால
செய்துகொண்டு அக்னியானது சிரஸை அடைந்திருக்கிற
பிராணவாயுவானது தலையிலும் அக்னியிலுமிருந்துகொ
பலவிதமாக ஸஞ்சரிக்கின்றது சென்றது, இருக்கிறது, வரு
ஆகிய எல்லாம் பிராணனில் நிலைபெற்றிருக்கின்றன அது
பூதங்களுள் சிறந்தது அதை ஒளிவடிவமான பிரம்மமாக உ
ஸிக்கிறோம் அது [2] ஸமஷ்டிஜீவன் எல்லாப்பிராணிகளுக்கும்
அந்தராத்மா அது சாஸ்வதமான புருஷன் அது மஹத்தத்
புத்தி, அஹங்காரம், பூதங்களுக்குஅதுதான் விஷயமாக இ
கிறது அது அவ்யக்தம், ஸத்வமெனகிறபெயருள்ளது
ஜீவன் அதுவே காலம் பிராம்மணோத்தமரே! பிரக்ருதியும் பு
னும் பிராணனே அது ஸ்வப்னஸமயத்தில் விழித்துக்கொண்டி
கிறது ஸுஷுப்தியில் அது உறங்கவும்உறங்குகிறது விழித
கொண்டிருக்கிற பிராணிகளிடம் வலிமையை உண்டுபண்ணுகி
வேலைசெய்கிற பிராணிகளிடம் இயங்கும்படியும் செய்கிற

1 வேறு பாடம்

2 'சித்து, விஜ்ஞானம், பிராணன் இவற்றின் சேர்க்கை' என
பழையவுரை

ாமமஞ்ஞததமரே! அநதப பிராணவாயுவானது தடுககபபட்டு
ட்டால (மனிதன) மரிததவனென்று சொலலபபடுகிறன பூதங
ின சோககையான சரீரததைத தரிககிறஜீவன சரீரததை
டடு மறுபடியும வேறு சரீரததை அடைகிறன சரீரததினுடைய
தியில நாபிமணடலம நிலைபெறறிருககும நாபியில அகனி
னது நிலைபெறறிருககிறது [1] இவவாறு சரீரததினுளளிருககிற
ஞானரூபியானஜீவனும வெளியிலுளள சரீரம இநதிரிய
தலியனவும பிராணவாயுவினல பாதுகாககபபடுகினறன
நத விஜஞானம உபாதியின ஸமபநததினல ஜீவ
னனும பெயரை அடைநதபிறகு, ஸமானவாயுத தனமை
அடைநது (ஜாடராகனியை அடுதது உணடபொருள
ா ஜீரணபபடுததி அபானவாயுவாகி அவறறின ஸாராஸார
ாத) தததம இடஙகளில சேரபபிககிறது அபானவாயு
னது [2] வஸதியினடியிலும குததததிலும அகனியை அடைநது
ீரததையும மலததையும கழிததுககொணடு சுறறிவருகிறது
னருக இருநதுகொணடு பிரயதனம, செயகை, வனமைமூனறிலு
ருககிற வாயுவை அததயாதம ஸவரூபததை அறிநத மனிதாகள
தானமெனறுசொலலுகிறாகள அபபடியே, மனிதாகளுடைய
ஙகள முழுமையிலும ஸநதிதோறும நனகு நிலைபெறறிருக
வாயுவானது வயானமெனறு உபதேசிககபபடுகிறது அநத
கனியோ, சரீரதாதுககளில பரவியதாகவும வாயுவினல நனறு
த தூணடபபடடதாகவும இருநதுகொணடும, ரஸஙகளையும சரீர
ாதுககளையும வாதபிததசலேஷமஙகளையும நடைபெறச
யதுகொணடும, எலலாபபககஙகளிலும ஓடுகிறது பிராணன
தலிய வாயுககள சோவதால ஒனறோடொனறு உரைதல உண
ாகிறது அதனல உணடாகிற சூடே பிராணிகளுடைய அனனத
தப பககுவமசெயகிற அகனியெனறு அறியததககது அபானத
ககும உதானததுககும இடையில பிராணனும வயானனும
னகு நிலைநிறுததபபட்டிருககினறன அகனியோ, அதிஷடா
ததை நனகு அடைநததாக அனனததை நனருகப பகவமசெய
றது இநத நெருபபுககு (மலததைககழிககிற இநதிரியமான)
ாயுவானது கடைசி எலலையாகும அது குதமெனறு பேருளள
ாகும மனிதாகளுடைய பிராணவாயுமுதலிய ஐநது வாயுகக
ளளும அநத அபானவாயுவிலிருநது நாடிமாாககஙகள உணடா

1 வேறுபாடம　　　　2 நாபியின கீழபபாகம

கின்றன அக்னியின் வேகத்தையுடைய பிராணவாயுவான
குத்ததினுடைய கடைசியில திருப்பி அடிக்கப்படுகிறது அப
திருப்பி அடிக்கப்பட்ட பிராணவாயுவானது மேலே வந்து பி
டும அக்னியை நன்றாக மேலே எழுப்புகிறது பக்வாசய
நாபிக்குக கீழாகஇருக்கிறது, ஆமாசயமானது மேலேயிருக்கிற
சரீரத்தினுடைய நாபியினமத்தியிலுள்ள ஜாடராக்னியில் எல
இந்திரியங்களும நிலைபெற்றிருக்கின்றன பிராணவாயுமுதல
பத்து வாயுக்களால் ஏவப்பட்ட எல்லா நாடிகளும ஹருதய
னின்று குறுக்காகவும மேலாகவும அவ்வாறே கீழாக
சென்று அன்னரஸத்தைத் தேகத்தில் பரவச செய்கின்றன எ
வழியினால அந்தப் பரமாத்மஸ்வரூபத்தை அடைகிறார்க
அப்படிப்பட்ட இந்தமார்க்கம யோகிகளுக்கு உரியது சிரமத
ஜயித்தவர்களும ஸமபுத்தியுள்ளவர்களுமான தீரர்கள் ஸுஷு
னா நாடியுடன ஸஹஸ்ராரமென்னும இடத்தை அடைந்து அ
நாடியினவழியாகப பரமாத்ம ஸ்வரூபத்தைச சிரத்தில் தியா
செய்வதறகாக நிலைநிறுத்துகிறார்கள் இவ்வண்ணம எல்லாபி
ணிகளிடமும பராணுபான் வாயுக்கள பரவியிருக்கின்றன.
விரண்டையும அக்னியுடனகூடியவைகளென்றும பிராணவாயு
ஆத்மாவில நிலைபெற்றதென்றும அறிந்துகொள்ளும ஜீவாத
[1] பதினொரு விகாரங்களுடன கூடின லிங்கசரீரத்தோடு ஐக்யத
அடைந்தவனாகவும [2] பதினாறு கலைகளின கூட்டத்தினால நி
கப்பட்டவனாகவும இருக்கிறான யோகத்தால ஜயிக்கப்பட்ட பு
யுள்ள நித்யனான அந்த ஆத்மாவை ஸூக்ஷ்மமாயும ஸ்தூலம
யிருக்கிற தேகத்துடன கூடியவனென்று அறிவீராக அந
கலைகளினகூட்டத்தில பாத்திரத்தில நெருப்புபோல எவன
பொழுதும வைக்கப்பட்டிருக்கிறானோ யோகத்தால சித்தத
அடக்கிய அந்த ஜீவாத்மாவை நித்யனென்று அறிவீராக தாம

[1] 'ஞானேந்திரியம 5, காமேந்திரியம 5, பிராணன 5, மனம, பு
ஆகிய 17-ம கூடியது லிங்கசரீரம என்பர் வேதாந்திகள், இவற்றி
பிராணனகளை 10 இந்திரியங்களிலும புத்தியை மனத்திலும அடக்கி
ஆகக்கூறும ஸாங்கியர்களுடைய கொள்கைப்படி இங்குக்கூ
பட்டது' என்பது பழையவுரை

[2] பிராணன, ஶ்ரத்தை, ஆகாயம, வாயு, ஜோதி, அப்பு, பிருதி
இந்திரியம, மனம, அன்னம, வீரியம, தவம, மந்திரம, காமா, லோக
நாமம ஆகப்பதினாறு' என்பது பழையவுரை

யில நீரதுளிபோல அநதக கலைகளினகூடடததில எவன
கு நிலைபெறறிருககிறுனே நிதயம காமபலதயாகததால அடக
படட மனமுளள அவனை கேஷதரஜஞனெனறு அறிவீராக
ஸையும ஸதவததையும தமஸையும உபாதியுடனகூடின ஜீவனக
ரடு ஸமபநதமபெறறவைகளெனறு அறிவீராக ஜீவாதமா
ப பரமாதமாவுககு வேலைககாரனைபபோலப பராதீனனெனறு
வீராக அபபடியே, பரமாதமாவைச சிறநதகுணஙகள
றநதவரெனறு அறிவீராக சைதனயமிலலாத சரீரததைச
தனயமுளளதெனறும ஜீவனுககுப போகயமெனறும சொல
ஞாகள அநத ஜீவன ஸவதநதிரனுகக கிரியைகளைச செய
ன, எலலாவறறையும அசைவுறச செயகிறுன எவன ஏழு
கஙகளையும படைததானே அநத ஆதமாவை கேஷதகிரததை
நதவாகள பரமாதமாவெனறு சொலலுகிறாகள பிராணிக
ம அநதாயாமியாக இருககிற இநதபபரமாதமாஎலலாபபூதங
லும பிரகாசிககிறதிலலை, பரமமஜஞானததைச சாஸதிரங
ால அடைநதிருககிற மகானகளாலே ஸூகஷமமும சிறநதது
ா புததியினுல காணபபடுகிறுன அநதககரணததின தெளிவி
மனிதன நலலகாமஙகளையும பாபகாமஙகளையும நாசம செய
ன தெளிநதமனமுளளவன ஆதமாவிடம நிலைபெறறு முடி
றஸுகததைபபெறுகிறுன மனமதெளிநததறகு அடையாளம
தெனில, மனிதன திருபதிஅடைநது ஸுகமாகத தூஙகுவான
கமதுககமஇரணடையுமவிடடு,(புணயம பாபம,பிறபபு இறபபு,
தாகம முதலிய) இரடடைகளையும விடடு, எலலா வஸதுக
லும தனனுடையதெனகிற அபிமானததையுமவிடடு, கேஷமத
ல மேனமேல பிரகாசததை அடைவிககபபடடவனுகக காற
லாத இடததில விளககுபபோல (அசைவறறு) ஜவலிபபான
பொழுதும இரவின முனபாகததிலும பினபாகததிலும
ததை யோகததில செலுததுகிறவனும சொறப ஆகாரததை
கொளபவனும மாசறற மனமுளளவனுமான யோகியானவன
உளளததில பரமாதமாவைப பாாககிறுன மனிதன நன
பரகாசிககினற தீபததினுல பொருளகளைப பாாபபதுபோல
ுமயமான தீபததினுல பரமாதமாவை ஸாகஷாதகரிககி
பிராமமணரே! அவன [1] வடிவமிலலாத ஆதமாவைககணடு

1 'நிராதமானம' எனபது மூலம, 'நிாகுணமான' எனபது பழைய
ர

பநததகினினறு விடபபடுகிருன எலலா உபாயஙகளா
லோபததையும கோபததையும விலககவேணடும எது ஞானமே
அது பவிதரம தவமானது ஸமஸாரமாகிற கடலைக கட
தறகு ஒரு வாராவதியாக எணணபபடடிருககிறது எபபெ
தும தவததைக கோபததினினறு பாதுகாககவேணடும. 1
பததை மாதஸாயததினினறு பாதுகாககவேணடும விததை
மானாவமானஙகளிலிருநது காககவேணடும ஆதமாவை (உண
ஞானததிலிருநது) தவறுதலினினறு பாதுகாககவேணடும அ
டினவாகளைப பாதுகாபபது சிறநத தாமம பொறுமையான
நிகரிலலாத பலம ஆதமஜஞானமானது சிறநத ஞான
ஸததியவிரதமானது எலலா விரதஙகளையுஙகாடடிலும சி
விரதம ஸததியததைச சொலலுவது சிறநதது ஸததிய ஜஞ
மானது ஹிதமாகும எது பிராணிகளுககு மிகவும ஹித
யிருககுமோ அது சிறநத ஸதயமெனறு எணணபபடடிருககிற
எவனுடைய எலலாக காரியஙகளும எபபொழுதுமே பய
விருபபமிலலாதவைகளாக இருககுமோ, எவனுடைய ஹோ
முதலிய எலலாக கிரியைகளும பலதயாகததில நோககுள்ள
யாக இருககுமோ அவன தியாகி, அவன சிறநத புததியுளள
குருவாக இருநதாலும இநத பரமயோகததைப பிறருககு
விதமெனறு சொலலமுடியாததலால அநத லக்ஷணயினுலே
தெரிவிககவேணடும சிததவியோக ரூபமான இநத ப
யோகததை விருததலக்ஷணயினால யோகமெனகிற பெயரு
தாக அறியவேணடும பிராணிகளில ஒனறையும துனபம செ
லாகாது ஸநேஹததனமையாகிற வழியை அடைநதவனாக நட
வேணடும இநத மனித ஜனமததை அடைநது ஒருவனோடா
வைரததைப பாராடடககூடாது 'எனககு யாதொனறுமில
எனகிற எணணம, நலல ஸநதோஷம, ஆசை இலலாமை, சாப
மிலலாமை ஆகிய இவையே சிறநத ஞானம நலல ஆ
ஜஞானம உததமமானது மனிதன பறறைவிடடு இமமையி
மறுமையிலும சோகமிலலாததும அசைவறறதுமான வைரா
யததைக கைககொணடு புததியினால பரிசுதத விரதமுள்ள
யிருககவேணடும அடைதறகரிய மோக்ஷததை அடையவிரு
கிற மனிதன தவததில எபபொழுதும நிலைபெறறவனும இந
யஙகளை அடககினவனும பிரமமஸவரூபததை மனனமசெய

1 'தாமததை' எனபது வேறுபாடம

ம மனததை நனகு அடககினவனும விஷயஙகளில பறறுதலில
தவனுமாக இருககவேணடும அறிஞாகள இநதப பிரமமஸுகா
வஸதானமான மோக்ஷததை, குணஙகளாக எணணபபடு
றவை குணமலலாதவையாகுமிடமெனறும, ஸதிரீ முதலிய
துககளின ஸமபநதமிலலாததெனறும, ஜீவாதமா ஒனறு
யே ஸாதிககததககதெனறும, அஜஞானம விலகினவுடன
டயததககதெனறும, முநதியே ஸிததமாக இருககிறதென
, ஒனறெனறே அறியததககதெனறும சொலலுகிறாகள
த மனிதன துககம ஸுகம இரணடையும விடுகிறுனே அவன
திவிலலாத பிரமமததை அடைகிறுன மறறு ஒரு வஸதுவி
டததிலும பறறுதலை அடைகிறுனிலலை பிராமமணோததமரே!
ரியோாகளிடமிருநது கேடடவணணம எனனுல இவை எல
ம சுருககமாக உமககு உரைககபபடடன மீணடும எதைக
டக விருமபுகிறீா?" எனறு கூறிஞா

இருநூறறுபபதினேழாவது அதயாயம

ாாககணடேயஸமாஸயாபாவம. (தொடர்ச்சி.)

(தர்மவ்யாதர் கௌசிகனைத் தம் வீட்டினுள் அழைத்துப்போய்
முதியவர்களான தம் தாய்தந்தையரைக் காணபித்து அவர்
களுக்குத் தாம் பணிசெய்யும் முறையைத் தெரிவித்தது)

யுதிஷ்டிர! இவவிதம மோக்ஷதாமம முழுமையும சொலலப
டடவுடன, பிராமமணன திடமான பிரீதியுளளமனததுடன தாம
ாதரைப பாாதது, 'உமமால நியாயததுடனகூடின இவை,
னததும நனகு கூறபபடடன உமமால தாமஙகளில அறி,
படாதது ஒனறும காணபபடவிலலை' எனறு சொலல,
ாதா, '[1] பிராமமணோததமரே! எனனுல இநத ஸிததியானது,
னுல அடையபபடடதோ,எது எனனுடைய தாமமோ, அதை
நேரில பாாபபீராக பகவானே! எழுநதிரும. தாமஙகளை
திநதவரே! விரைவாக என வீடடினுள நுழைநது எனனுடைய
யதநதைகளைப பாாககககடவீா' எனறு சொனனுா இவ
ணணம சொலலபபடட அநதபராமமணன வீடடினுள நுழை
, நனறுக ஆசசிககபபடடதும மனததிறகு ஸநதோஷததை

1 பொருள இரடடிததலால ஒரு வினி விடபபடடது.

உண்டுபண்டுகிறதும் மிகக ரமயியமாயிருககிறதும நான்கு அ
களுளளதும தேவாலயததிறகொபபானதும தேவதைகள
நனருகப பூஜிககபபடடதும படுககைகளாலும ஆஸனஙக
லும நெருஙகியதும நிகரிலலாத வாஸனையுளள வஸதுககளோ
கூடியதுமான உபபரிகையைக கணடான பிராமமணன, அ
மாளிகையில வெளளைவஸதிரஙகளைத தரிததவாகளும பூஜிக
படடவாகளும போஜனம செயதவாகளும ஸநதோஷமுளள
களும உததமமான ஆஸனததில வீறறிருபபவாகளுமான அ
வயாதருடைய தாயதநதைகளைக கணடான தாமவியாத
அநதத தாயதநதைகளைப பாாதது முடியினால காலகளில த
டனிடடாா தாயதநதைகள, 'தாமஙகளை அறிநதவனே! எ
திரு, எழுநதிரு தாமம உனனை நாறபுறஙகளிலும பாதுகாக
டும நாஙகள உனனுடைய சுததியினால பிரீதியுளளவாகள
ேரும நீணட ஆயுளை அடைவாயாக நீ இஷடமான கதி
யும தவததையும ஜஞானததையும சிறநத மேதையை
அடைநதிருககிருய புததிரா! ஸதபுததிரனை உனனால நிதய
காலததில நனகு பூஜிககபபடடுத தேவலோகததை அடைநத
களபோல இநத இடததில ஸுகமாகவே வஸிககிறே
உனககு எஙகளைததவிர வேறு தெயவமானது தேவாகளு
கூட இலலை பரிசுததனாக இருபபதுடன, பிராமமணாகளுக
ரிய இநதிரியநிகரஹமுளளவனாகவும இருககிருய புததிர
எவாகள பிதாவுககுப பிதாமஹாகளோ, அபபடியே பிரபிதாமஹ
களோ அவாகள உனனுடைய இநதிரிய நிகரஹததாலும எஙக
ககுசசெயகிற பூஜையினாலும பிரீதியடைநதாாகள மனததினா
செயகையினாலும வாககினாலும செயயபபடுகிற பணிவிடை கு
வடைகிறதேயிலலை உனககு இபபொழுது எஙகளுககுப ப
செயவதைததவிர வேறு எணணம இருபபதாகக காணப
விலலை அருமைககுழநதாய! ஜமதககினியின குமாரரான ப
ராமரால வயது முதிாநத தாயதநதைகள எவவணணம நனரு
பூஜிககபபடடாாகளோ, அவவாருகவும, அதைவிட மேலாக
உனனால எஙகள விஷயததில எலலாம செயயபபடடன' என
சொனனாாகள பிறகு, தாமவயாதா அவவிருவருககும அந
பிராமமணனை அறிவிததாா அவவிருவரும அபபொழு
அநத பராமமணனை நலவரவு கூறி ஆசசிததாாகள பிரா
மணன அநதப பூஜையைப பெறறுககொணடு அவவிருவரையு

ா த து, 'நீஙகள புததிரருடனும வேலைககாரரகளுடனும வீட்டில
க்ஷமமாயிருககிறீரகளா? நீஙகள நோயறறிருககிறீரகளா? இநத
(துமையில) உஙகள சரீரஙகள ஸௌககியமாயிருககினறனவா?'
ாறு வினவினன முதியோரகள, 'பிராமமணரே! எஙகளுககு
டிலும வேலைககாரரவகையிலும எலலாவிதததாலும க்ஷேமம
வானே! நீரும இடையூறிலலாமல வநதீரா' எனறு சொனனா
பிராமமணன, ஸநதோஷததுடன அவவிருவரையும
ாதது, 'ஆம' எனறே மறுமொழி கூறினன தாமவயாதரோ,
நத பராமமணனைப பாரதது, 'பகவானே! இநத மாதாபிதாக
எனககுப பரதேவதை தேவதைகளை உததேசிதது எது
யயததககதோ அதை நான இவரகளுககுச செயகிறேன
படி எலலா உலகததாருககும இநதிரனைத தலைவனு
கொணட முபபததுமுககோடி தேவரகளும நனருகப
ஜிககததககவரகளோ அபபடியே பிராயம முதிரநதவா
ான இநதத தாயதநதைகள எனககுப பூஜிககத
கவரகள எபபடி பிராமமணரகள பூஜைககுரிய பொருள
ாக கொணடுவநது தேவரகளைப பூஜிககிறாரகளோ அப
யே நான ஆலஸயமிலலாதவனுக இநதத தாயதநதைகளி
வரையும பூஜிககிறேன பிராமமணரே! இநதத தநதை தாயரி
வரும எனககுச சிறநத தெயவம. பிராமமணரே! எபபொ
தும நான இவரகளைப புஷபஙகளாலும பழஙகளாலும அன
ஙகளாலும ஸநதோஷமடையச செயகிறேன. கறறறிநதவா
எவைகளை அககினிகளெனறு சொலலுகிறாரகளோ, அநத
கனிகள எனககு இவரகளே பிராமமணரே! யஜ்ஞஙகளும
னககு வேதஙகளும மறற எலலாமும எனககு இவரகளே
வரகளுடைய பணிவிடைககாக எனனுடைய உயிர, மனைவி,
நதிரன, நணபரகள எலலாருமிருககிறாரகள நான புததிர
றடும மனைவியோடும நாளதோறுமே பணிவிடையைச செய
றேன பிராமமணோததமரே! நானே இவரகளை நீராட்டுகிறேன
படியே இவரகளுடைய காலகளை நனருக அலமபுகிறேன
னே ஆஹாரததையும கொடுககிறேன அனுகூலமான வாரத
தகளைச சொலலுகிறேன அபரியமான சொறகளை விலககு
றேன நான, அதாமததோடு சோநததாயினும இவரகளுககுப
ரியததைச செயகிறேன பிராமமணோததமரே! பிராமமணரே!
ரமததையே பெரிதாக எணணிச சோமபலிலலாதவனுக எப

பொழுதும இவாகளுககு நானே நேரில பணிவிடையைச செ
கிறேன. பிராமமணோததமரே! உலகததில சிறபபடைய வி
பமுளள மனிதனுககு, பிதாவும மாதாவும அககினியும ஆத
வும ஆசாரியனுமாகிய ஐவரே குருககள பிராமமணோததமரே
இவாகளிடம எவன நனருகவே நடநதுகொளளுகிருனே அவ
லே அககினிகள நாளதோறும பணி செயயபபடடவைகளாகு
இலலறததிலிருபபவனுககு இது சாஸவத தாமம' என்று கூறின

இருநூறறுபபதினெடடாவது அதயாயம

மா ா க க ண் டே ய ஸ மா ஸ யா பா வ ம.(தொடர்ச்

(தர்மவ்யாதர் கௌசிகனைத் தாயதநதையருக்குப் பணிசெய்ய ஏ
தாம் சூத்திரஜாதியில் பிறந்ததறகுக் காரணத்தைக் கூறியது)

தாமாதமாவான அநத வயாதா, குருககளான அநத மா
பிதாககளிருவரையும பிராமமணனுககுத தெரிவிதது, மீண
பிராமமணனை நோககி, 'பிராமமணரே! நீா மிதிலாநகரததிற
செலலும மிதிலையில வஸிககினற அநத வியாதன உமககுத
மஙகளைச சொலலுவான' எனறு, பாததாவினுடைய சுப
ஷையை பரதானமாககொணடவளும இநதிரியஙகளை அட
னவளும ஸததியததையே சீலமாககொணடவளுமான அந
பதிவரதையினுல நீா சொலலபபடடவிஷயததில நான தி
தருஷடியுளளவனுக இருககிறேன தாயதநதையருடைய ப
விடை ரூபமான தவததின வனமையை நனகு பாாபபீர
எனறு சொனனா பிராமமணன, 'பரிசுதத விரதமுளளவனே
தாமஙகளை அறிநதவரே! மெயபேசுகிறவளும நலல ஸவபா
தாலும நனனடைகளாலும நிறைநதவளுமான பதிவரதையி
டைய வாககியததை நனருக நினைதது, 'நீா சிறநத குணமுளள
ரெனறு எனனுல எணணபபடடிருககிறீா' எனறு சொனனு
வியாதா, 'பிராமமணோததமரே! பிரபுவே! நீா அவள
எதைபபறறி எனனைககுறிதது ஏவபபடடீரோ அநத விஷ
அநதப பதிவிரதையினுல நனகு அறியபபடடதே ஸமசயமில
பிராமமணரே! உமமை அனுககிரஹிககவேணடுமெனற எண
ததால எனனுல இது காணபிககபபடடது ஐயா! பிராமமண
நான உமககுச சொலலபபோகிற ஹிதவாககியததை எனனிட

ந்து கேளும பிராமமணோததமரே ! உமமால தாயும தநதை
ம் பூஜிககபபடவிலலை இகழபபடாதவரே ! அவவிருவராலும
னுமதி கொடுககபபடாமலே வேதஙகளை அதயயனம செயவதற
க வீட்டிலிருநது வெளிபபடடீா அபபடிபபடட தகாத காரியம
மமால செயயபபடடது இரககபபடததககவாகளும வயது
ன்றவாகளுமான அவவிருவாகளும உமமுடைய சோகததால
ருடாகளானாாகள அவாகளை மனஙகுளிருமபடி செயவதறகு
ரைவாகச செலலும உமமை இநதத தாமமானது தாணடிச
லலவேணடாம நீா சிறநத தவமுளளவா, மஹாதமா, எப
ாழுதும தாமததில பறறுதலுளளவா இவை அனைததும பய
றறவை அநத மாதாபிதாககளைவிரைவாக அடைநது ஸநதோஷ
டையுமபடி செயவீராக பிராமமணோததமரே! அவாகளை ஸந
ாஷமடையுமபடி செயதால நனமையை அடைவீா பிராம
னரே! என சொலலில நமபிககை வைககககடவீா நீா வேறுவித
க நடபபது தகாது பிரமமரிஷியே! இபபொழுதே போகலாம
ன உமககு நனமையைச சொலலுகிறேன' எனறு சொனனா
பிராமமணன, 'நீா சொலலியதெலலாம உணமையே,
நதேகமிலலை தாமததோடும ஆசாரததோடும குணஙகளோ
கூடியவரே! உமககு மஙகளம உம விஷயததில பிரீதியுளள
றக இருககிறேன' எனறு சொலல, வயாதா, 'பழமையானதும
மவதமானதும திவயமானதும சாஸதிர ஜஞானமிலலாதவா
ால அடையமுடியாததுமான தாமததை நீா அனுஷடிககிறீா
தேவதைபோனறவரனறோ? பிராமமணோததமரே! நீா தாய
தைகளிடம சென்று சோமபலிலலாதவராக அவாகளுககுப
ஜையை விரைவாகச செயயும வேறு ஒரு தாமததையும இதைக
டடிலும சிறநததாக நான காணவிலலை' எனறு சொனனா
ாமமணன, 'நான பாககியவிசேஷததால இவவிடததிறகு வந
ன எனககுப பாககியவிசேஷததால உமமுடன நடபு ஏற
டடது உலகததில தாமததைக காடடுகினற இபபடிபபடட
ரிதாகள கிடைபபது அரிது பலலாயிரம மனிதாகளுள ஒரு
மவான இருபபனோ இரானோ புருஷஸரேஷடரே! உமககு
கள்ம உமமுடைய ஸததியததினால பிரீதியுளளவனாக இருக
றன நரகததில விழுகினற நான இபபொழுது உமமால நனகு
ரயேறறபபடடேன தோஷமறறவரே! நான உமமை இபபடி
ாததது என அதருஷடம புருஷஸரேஷடரே! ஸவாக்கததி

னினறு கீழே விழுகினற யயாதிராஜன தாமவானகளான ெ
ஹிததிராகளால எவவாறு கரையேறறபபடடாஜே அவவா
நான உமமால இபபொழுது கரையேறறபபடடேன உமமுை
வசனததிஞல தாய தநதைகளுககுச சுஶ்ரூஷை செயயபபட்
றேன சாஸதிர ஜஞானமிலலாதவன தாமாதாமநிசசயதை
பிறருககுத தெரிவிககச சகதியுளளவஞகான ஶூததிரஜாதி
இருககிறவஞல சாஶ்வதமான தாமமானது அறியமுடியாத
நான உமமைச ஶூததிரராக எணணவிலலை தகக காரணமிரு
வேணடுமனறோ? நீா இநதச ஶூததிரததனமையை அடைநத
குரிய உமமுடைய வினையை உளளபடி அறியவிருமபுகிறே
விருபபமுளள எனககுப பரிசுததாதமாவான நீா எலலாவற
யும கூறுவீராக' எனறு வினவ, வயாதா, 'பிராமமஞேததம
எனஞல பிராமமணாகள மீறி நடககத தகாதவாகள தே
மிலலாதவரே! முநதின தேகததில நடநத இநத எலலா விருதத
தததையும கேடபீராக நான பூாவஜனமததில உததமரான
பிராமமணருககுப புததிரனும வேதஙகளை அததியயனம செ
வனும அவைகளில நலல ஸாமாததியமுளளவனும வேதாங
களுடைய கரையையடைநதவனுமான ஒரு பிராமமணஞக இ
தேன பிராமமணரே! எனஞலசெயயபபடடதீசசெயலகளால இ
நிலைமையை அடைநதேன முன ஜனமததில தனுாவேதத
பறறுதலுளளவஞன ஒரரசன எனககுத தோழஞக இருநதா
பிராமமணரே! அவனது சோககையிஞல நான தனுாவிததை
மிகச சிறநதவஞனேன இதே ஸமயததில அரசன சிறநத பே
வீராகளோடுகூடியவனும மநதிரிகளால நனகு சூழபபடட
மாக வேடடைககாகப புறபபடடான பிறகு, அஙகே ஓா ஆ
மததின அருகில பல மிருகஙகளைக கொனறுன பிராமமஞே
தமரே! பிறகு, எனஞலும கோரமான ஒரு பாணம விடபபடட
வளைநத கணுககளுளள அநத அமபிஞல ஒரு ரிஷி அடிககப
டாா பிராமமணரே! அடிககபபடடுப பூமியில விழுகினற அ
ரிஷியானவா, 'நான ஒரு குறறமும செயயவிலலை எவஞல இந
தீஙகு செயயபபடடது?' எனறு எதிரொலி இடுமபடி உர
சபததுடன சொனஞா நான அநதமுனிவரை மிருகமென
எணணிககொணடு அவரிடம விரைவாகச சென்றேன வளை
கணுககளோடுகூடின அமபிஞல அடிககபபடடவரும பூமி
விழுநது அலறுகினறவரும கடுநதவமுளளவருமான அநதப பிர

ியைப பாாததேன அகாாயததைச செயததினுல என மன
ாது மிகக துனபமடைநதது பிறகு, நான, 'அறியாமையி
இதனைச செயதேன' எனறு சொனனேன, 'எனனுடைய,
றமனைததையும நீா பொறுககககடவீா' எனறும அநத
ாிஷியை நான வேணடினேன பிராமமணரே! பிறகு, கோப
னடவரான அநத ாிஷியானவா எனனைப பாாதது, 'கொடிய
ன! நீ சூததிரஜாதியில வியாதனுகப பிறபபாய' எனகிற வாக
ததை எனககு மறுமொழியாகக கூறினா

இருநூறறுபபததோனபதாவது அதயாயம்

ாககணடேயஸமாஸயாபாவம (தொடர்ச்சி)

ா்மவியாதரால் பற்பல தர்மங்களை அறிவிக்கப்பட்ட கௌசிகன்
தன் வீடுசென்று தன் பெற்றோர்களுக்குப் பணி செய்ததும்,
மார்க்கண்டேயர் பதிவ்ரதையின் மகிமை முதலிய
வற்றைச்சொல்லிக் கதையை முடித்ததும்)

பிராமமணஶ்ரேஷடாகளுளஉததமரே! இவவாறு ாிஷியினுல
பொழுது சபிககபபடட நான வாககிபததை உரைபபதில
ாததரான அநத மஹாிஷியைப பாாதது, 'முனிவரே! அறியா
னை எனனுல இபபொழுது இநதஅகாாியம செயயபபடடது
ானே! அவையனைததையும பொறுககககடவீா அருளபுாிவீ
' எனகிற சொலலால கோபநதணியுமபடி ாிஷியை வேணடி
ன ாிஷி, 'இநதச சாபமானது இவவிதமே, வேறுவிதமாகாது,
சயமிலலை நான கருணையினுல இபபொழுது உன விஷயத
சிறிது அனுககிரஹம செயவேன சூததிரஜாதியில நீ பிறந
நதாலும தாமஙகளை அறிநதவனுவாய, தாயதநதைகளுககுச
ரூஷை செயவாய, ஸமசயமிலலை, அவாகளுடைய சுஶ்ரூஷை
ல மகாஸிததியை அடைவாய, முனபிறபபுககளை அறிபவனு
ாய, ஸவாககததையும அடைவாய நீ தாமிகனுன வேட
ப பிறநது மாதாபிதாககளுடைய சுஶ்ரூஷையில பறறுத
ளவனுகவுமிருநது, சாபததிறகு அழிவு வநதவுடன, மீணடும
மமணனுகப பிறபபாய' எனறு அனுககிரஹிததாா மனித
சிறநதவரே! உககிர தேஜஸுளள அநத ாிஷியினுல இவவண
நான முறகாலததில சபிககபபடடேன அவரால எனககே

அநுக்கிரஹமும செய்யபபடடது. பிராமமணோததமரே! அ
ரிஷியின தேகததில பாயநதிருநத அமபையும பிடுஙகி எடுததே
அநத ரிஷியானவா எனனுல ஆஸரமததிறகுக கொணடுபோ
படடாா அவா உயிா துறககவிலலே பிராமமணோததம
எனககு முனஜனமததில நோநதவையும ஸமீபகாலததில எப
ஸவாககம செலவேனெனபதும ஆகிய அனேததும உமககு உ
கபபடடன' எனறு கூறினா பிராமமணன, 'மகாபுததியுளளவ
இவவணணம மனிதாகள இநதத துககஙகளேயும ஸுகஙகளே
அடைகிறாாகள நீா இதுவிஷயததில கவலே அடையவேணட
உமமுடைய ஜாதியை அறிநதுகொணடிருககிற உமமால செ
முடியாத காரியம செயயபபடுகிறதனறே? உலகஙகளுடைய வி
தாநதஙகளின உணமையை அறிநதவரே! எபபொழுதும தா
தில பறறுதலுளளவரே! கறறறிநதவரே! காமதோஷததா
உமது ஜாதியைச சாாநத தொழிலினுலும சிறிதுகாலம பொ
கககடவீா, பிறகு, பிராமமணராவீா இபபொழுதே என
பிராமமணராக எணணபபடடிருககிறீா இதில ஸமசயமில
பதிதனுதறகுக காரணமான கெடட காரியஙகளில இருபபவ
டமபமுளளவனும கெடட காாயஙகளே அதிகமாகச செயப
மான பிராமமணன சூததிரனுககு ஸமானனுவான எநதச
திரன ஐமபொறியடககலிலும ஸததியததிலும தாமததிலும
பொழுதும முயறசியுளளவனுக இருபபனே அவனே நான பி
மணனுக எணணுகிறேன நடையினுல அவன பிராமமணனனே
காமதோஷததினுல உககிரமான தகாத நிலைமையை நீா அ
திருககிறீரனறே? மனிதாகளுள சிறநதவரே! நான உமமை வி
வில தோஷஙகள நீஙகினவரெனறெணணுகிறேன நீா கவலைப
வேணடாம உலகஙகளுடைய விருததாநதஙகளின உணமை
அறிநதவாகளும நிதயம தாமததில பறறுளளவாகளுமான
மைபபோனற மனிதாகள வியஸனபபடமாடடாாகளனறே
எனறு சொலல, வயாதா, 'மனிதன ஞானததினுல மனேதுக
தைப போககவேணடும, மருநதுகளால சரீரததிலுளள விய
யைப போககிககொளளவேணடும இது பேரறிவின சிற
மனிதன பாலாகளோடு ஒபபுமையை அடையககூடாது அ
புததியுளள மனிதாகள, விருமபாதவறறின சோககையா
விருமபியவறறின பிரிவினுலும மனேதுககஙகளே அடைகிறாக
எலலாபபிராணிகளும குணகாரியஙகளான ஸுகதுககமோஹ

ாடு சோகினறன, அப்படியே பிரிவடைகின்றன இது ஒருவ
ருச சோக்ததுககுக காரணமாகக கூடாதனரோ? அநிஷடத
சோகதையைப் பாாபபவன அபபடி விரைவில விரகதிஅடை
ன பிறகு, மனிதாகள, அனிஷடம தொடஙகுவதைப பாாப்
களேயானல பரிஹாரததைச செயகிறாாகள துககபபடுகிற
வககு ஒனறும உணடாகாது அவன பரிதாபததிறகுமாததி
ஆளாவான எநதமனிதாகள ஸுகததையோ துககததையோ
டையுமோ விடுகிறாாகளோ ஞானததினல தருபதியுளளவா
ான அநத அறிஞாகளே ஸுகமாக விருததி அடைகிறாாகள
ாகள அதிருபதியை பரதானமாககொணடிருபபாாகள பண
ாகள திருபதியை அடைகிறாாகள அதிருப்திககு முடிவு கிடை
து திருபதியோ சிறநத ஸுகம ஞானமாககததை அடைந
ாகள சிறநதகதியைப பாாபபவாகளாகிச சோகததை அடைய
டாாகள துககததில மனததைச செலுததலாகாது வய
மெனபது கொடிய விஷம வயஸனமானது விவேகமிலலா
னைக கோபஙகொணட ஸாபபமானது பாலனைக கொலலுவது
லகக கொலலுகிறது ஆபதது நோநதிருககும தருணததில
ஸனமானது எநத மனிதனைக கவருகிறதோ பௌருஷததி
விடுபடட அநத மனிதனுககுப புருஷாாததம கிடையாது
பயபபடுகிற வினையினபயன அவஸயம காணபபடுகிறது மனி
காாயஙகளில ஒழிவை அடைநதால ஒருவிதமானமஙகளததை
அடையமாடடான அபபடி இருநதாலும துககததைவிடடு
குவதில உபாயததைக கணடறிய விருமபுவனனல சோகத
கு உடனபடாதவனக நலல காாயததை ஆரமபிககவே வேண
நலலகாாயஙகளில முயறசியுளளவனகவும வியஸனமில
தவனகவும இருககவேணடும பிராணிகளிடஙகளில அழிவுண
வதை நனகு ஆலோசிதது எவாகள தததுவ ஜஞானததால
பரமமததை அடைய முயலகிறாாகளோ தோநத ஞானமுளள
ாகள உததமகதியைப பாாபபவாகளாகிச சோகததை அடை
திலலை கற்றறிநதவரே ! நான துககபபடுகிறதிலலை, ஸநதோ
கிறேன நான காலததை விருமபிககொணடிருககிறேன
ரமமணரே ! ஸாதுககளுள சிறநதவரே ! இநத நிதாசனஙக
ல நான மனநதளராமலிருககிறேன்' எனறு கூறினா

பிராமமணன, 'நீா தோநத அறிவுளளவராக இருககிறீா நீா
லமேதையுளளவா உமது புததி விசாலமானது பாபததினினறு

எபபொழுதுமே திருமபினவராக இருககிறீா நீா ஞானதத
முதிாநதவராகவும தாமஙகளை அறிநதவராகவும இருககி
உமமிடம நான விடைபெறறுககொளளுகிறேன உம
க்ஷேமம உணடாகடடும தாமமானது உமமைப பாது
கடடும தாாமிகாகளுள சிறநதவரே! நீா தாமததில த
மையைச செயவீராக' எனறு கூறினன வியாதா, அ
செயதுகொணடு அவனைபபாாதது, 'ஆகுக' எனறேசெ
னா பிறகு, பிராமமணோததமன அவரைப பிரதக்ஷிணமசெ
புறபபடடான அநதப பிராமமணன தன வீடடை அடை
நலல நியமததுடனகூடியவனுகக குருடாகளாயிருககிற த
தநதையருககு அபபொழுது நியாயபபடி பணிவிடைகளெ
லாம செயதான யுதிஷடிரா! தாாமிகாகளுள சிறநதவ
ஐயா! எநதத தாமததைபபறறி எனனை வினவினையோ அ
அனைததும மிசசமினறி உனககு உரைககபபடடன ஸாது
ளுள சிறநதவனே! பதிவரதை பிராமமணன இவாகளின மகி
யும தாமவயாதரால சொலலபபடட தாயதநதைகளுடைய
ருஷையும உனககுச சொலலபபடடன' எனறு சொனனா யுதி
டிரா, 'பிராமமணரே! எலலாத தாமஙகளையும அறிநதவாகளு
சிறநதவரே! முனிவாகளுள மிகுநத மேனமைவாயநதவரே!
வும ஆசசாயமானதும இதனினும சிறநததிலலாததுமான இந
தாம கதையானது தேவரீாலஉரைககபபடடது கறறறிநதவ
கேடபதறகு இனபமாயிருபபதனல நீணட நேரமானது
க்ஷணமபோல எனககுச சென்றுவிடடது பகவானே! உத
தாமததைககேடகினற நான(போதுமெனற) திருபதியை அ
விலலை' எனறு கூறினா

இருநூறறிருபதாவது அதயாயம

மாாககண்டேயஸமாஸயாபாவம (தொடர்ச்சி

(மார்க்கண்டேயர் ஆங்கிரஸநுடைய உபாக்கியானத்தைச் சொல்
தொடங்கியதும், அங்கிரஸினுடைய புத்திரரான பிருஹஸ்பதியைத்
தேவர்கள் அங்கிரஸினுடைய வசனத்தினல்
குருவாக ஏற்றுக்கொண்டதும்)

தாமராஜா தாமஙகளோடு கூடிய மஙகளகரமான இந
கதையைககேடடு, அபபொழுது, அநத மாாககணடேய மஹா

ப பாாதது, 'முனிவரே! அகனியானவன எவவாறு கானகம
னறுன முறகாலததில, மஹா தேஜஸவியான அஙகிரஸான
அகனி ஒளிநதுபோனபோது தாம அகனியாக இருநது எவ
று ஹவிஸ௬களை (ஏறறுத தேவாகளிடம) சோபபிததார? பக
னே! அகனி ஒருவனே அபபடியிருகக, இநத அகனிககுக கா
களில பலவாயிருததல காணபபடுகிறதே இவை அனைததை
அறிவதறகு விருமபுகிறேன எபபடி ஸு௬பரமணயா பிறந
? எபபடி அவா அகனிககுப புததிரரானா? எபபடி அவா
திரரிடமிருநது உணடானா? எபபடி கஙகாதேவியினிடத
ும கருததிகாதேவிகளிடததிலும தோனறினா? பருகுகுல
ல பிறநதவாகளுள உததமரே! மஹாமுனிவரே! அவாகிரம
நான இதனை உமமிடமிருநது உளளபடி கேடக விருமபுகி
ன' எனறு மறுபடியும வினவினா மாாககணடேயா, 'அகனி
பஙகொணடு தவமபுரிவதறகாக வனததை அடைநததும,
திமை பொருநதியவரான அஙகிரஸானவா தாமே அகனியா
மாகிய இநதவிஷயததில அறிஞாகள பழமையான இநத
ஹாஸததை எடுததுக கூறுகினறாகள மிகக புஜபலமுளள
ன! முறகாலததில மகாமகிமைபொருநதின அஙகிரஸான
ஆசரமததிலிருபபவரும தம ஒளியினால அகனியைக கீழப
ததுகினறவரும ஜகததைத தாபமடையுமபடி செயகினற
ம இருடகுவியலை நாசம செயகினறவருமாகி உததம
ன தவததைச செயதாா அவா அபபொழுது தாம அகனி
ி உலகமனைததையும பிரகாசிககச செயதாா தவமபுரி
ற தேஜஸவியான அகனியானவன அவருடைய தேஜஸி
மிக எரிககபபடடு மிகக வாடடமுறறு ஒனறையும அறிய
லை பிறகு, அகனிபகவான, 'உலகஙகளுககு பரமமாவினால
டககபபடட வேறு அகனிபோல அஙகிரஸ பிரகாசிககிறாா'
று நனகு சிநதிககலானான. அநத அகனிபகவான, 'தவம
நதுகொணடிருககிற எனனுடைய அகனிததனமையானது முழு
அழிநதுவிடடதே மீணடு நான எவவாறு அகனியாவேன?'
று ஆலோசிதது, அகினிபோல உலகஙகளைத தேஜஸால எரிக
மகாமுனிவரைப பாாததான அவன அஙகிரஸைப பாாத
டன பயநது மௌள விலகினான அபபொழுது, அஙகிரஸா
ா, அவனைபபாாதது, 'அகனியே! உலகஙகளைப பாதுகாககிற
மையுளளவனான நீ விரைவாகவே அகனியாககடவாய.

மூவுலகஙகளிலும ஸ்தாவரஙகளிலும ஜஙகமஙகளிலும இருப
ளுக்'நீ அறியபபட்டிருக்கிருய நீ முதலில பிரமமதேவரால இருளை
போககுகிறவனுகப படைககபபட்டாய உன ஸதானத
அடைநது சீககிரமாகவே இருளைப போககுவாயாக' என
சொனனா அகனி, 'நான உலகததில புகழ அழிநதவனுகி
டேன நீர அகனியாகிவிட்டீா ஜனஙகள உமமைததான
னியாக அறிவாாகள, எனனை அறியமாட்டாாகள நான
னிடமுளள அகனிததனமையை உமமிடததில வைதது
கிறேன நீா முதலகனியாக இரும நான இரணடாவத
பராஜாபதயாகனியாகவே இருபபேன' எனறு சொனனு
அஙகிரஸ, அகனியைபபாாதது, 'அகனிதேவனே! பா
களுககு ஸவாககததை அடைவதறகு ஸாதனமாயிருக
புணயததைச செய நீ இருட்டை விலககுகிற அகனியாகக
வாய எனனையும முதலில உனனுடைய மூததபிளளையா
செயதுகொள' எனறு சொனனா அஙகிரஸினுடைய அ
வாககியததைக கேட்டு, அகனிபகவான அபபடியே செயதா
அரசனே! பருஹஸபதி எனபவா அநத அஙகிரஸினுடை
புதலவா பாரத! தேவாகள, அநத அஙகிரஸ அகனிபகவானு
மூதத பிளளையாகிவிட்டாரெனபதை அறிநது, அஙகிரஸை அ
நது அநதவிஷயததில காரணததை வினவினாாகள தேவ
ளால வினவபபட்ட அநத அஙகிரஸோ அநதவிஷயததில க
ணததை உரைததாா அபபொழுது, 'என குமாரனுன பருஹ
பதியை நீஙகள குருவாக அஙகீகரிகக வேணடும' எனகிற அஙகிர
னுடைய அநத வசனததைத தேவாகள ஏறறுககொணடாாக
பலவிதமாயிருபபவைகளும மிகக ஒளிபொருநதியவைகளும
காமஙகளால பிரவிததிபெறறவைகளும பிராமமணஙகளில
பல பிரயோஜனஙகளுடன கூடியவைகளுமான அகனிகளை
பொழுது உனககு உரைபபேன

இருநூற்றிருபத்தேர்ராவது அதயாயம்.

ர்ககண்டேயஸமாஸயாபாவ்ம் (தொடர்ச்சி)

(மார்க்கண்டேயர் அக்னிகளுடையஉற்பத்திமுதலியவைகளைக் கூறியது)

குருவமசததைதத தாஙகுபவனே! பிரமமதேவருகது மூனரு
ற புததிரரான அஙகிரஸ-ுககு 1 ஸ-ுபை எனகிற மனைவி இருந
ள அவளிடததில உணடான பிரஜைகளை எனனிடமிருநது
டபாயாக அரசனே! அநத அஙகிரஸ-ுககு பருஹநகீாதநி,
றஜ ஐயோதி, பருஹதபரமமா, பருஹநமனஸ, பருஹநமந
ன, பருஹதபாஸன, பருஹஸபதி எனறு எழு புததிரர்கள
ணடானாகள 2 அவருடைய எலலா மககளுளளும, ரூபததினுல
பறறவளான பானுமதிதேவியெனபவள அஙகிரஸினுடைய
தத புதலவியாக இருநதாள எலலாப பிராணிகளுககுமே
ளிடததில அபபொழுது ராகம(= அனபு) உணடாயிறறே.
கமுணடானதினுல எவளை ராகையெனறு சொலலுகிறாகளோ
தபபெண அஙகிரஸின இரணடாவது புதலவி எவளை ஜனங
3 ருதரருடைய புதரியெனறும, ஸ-ுக்ஷமமாயிருபபதால
ரககததககவளும பாரககததகாதவளுமாயிருபபவளெனறும
லலுகிறாகளோ அநத ஸினீவாலி எனபவள அஙகிரஸின
னறாவது பெண மகிமைபொருநதியவளான எவளைககணடு
ஙகள ஆனநதததால, 'குஹு, குஹு' எனறசபததைதை வெளி
கிறாகளோ, எவளை ஒருததியெனறும பலராயிருபபவளென
் சொலலுகிறாகளோ அநதககுஹு எனபவள அஙகிரஸின
னகாவது பெண ஹவிஸ-ுகளால ஜவாலையுடனகூடியவளான
விஷமதியெனபவள அஙகிரஸினுடைய ஐநதாவது பெண பரி'
தையான அஙகிரஸினுடைய ஆறாவதுபெணணை மஹிஷமதி
னறு சொலலுகிறாகள சிறநத காநதியுடன கூடின மகா
ஙகளில மகிமையுடன ஜவலிபபவளான மகாமதி எனறு பிர
ததிபெறற பெணணானவள அஙகிரஸினுடைய எழாவது புத
ி எனறு சொலலபபடுகிறாள பிருஹஸபதிககுப பாரயையான
நத கீாததியுளள சாநதரமஸி எனபவள பரிசுததமான ஆறு

1 'வஸ-ுதை' எனபதும பாடம 2 'தாஸ-ு' எனபது மூலம

3 காணபபடடும காணபபடாமலுமிருததலால ருதரருடைய புதலவி
ாவிருபபவளும' எனபது பழையவுரை

அகனிகளையும ஒரு பெணணையும ஈனறாள பிரதானுஹுதிக
ளும தாசபூரணமாஸததிலும எநத அகனிககு முதனமையா
ஹவிஸானது விதிககபபடுகிறதோ நானகு மாதஙகளில செய
தகக (வைஶவதேவம, வருணபரகாஸம, ஸாகமேதம, சுநா
யம எனகிற) நானகு பாவஙகளிலும அபபடியே அஶவமேத
லும எநத அகனிககு இஷடிஸமீபததில முதறபசு இருககிற
அனேக காநதிகளுடனகூடின ஜவாலைகளாலபிரகாசிககினறவ
ஒருவனுயிருபபவனும சிறநத வீரயமுளளவனும அதிகஒளிபொ
தியவனுமான அநத அகனியானவன சமயு எனகிறபெயருளளவ
அவன பிருஹஸபதியின புதலவன சமயுவுககு நிகரிலலாதவ
ஸதயஸவருபியும தாமருககுபபுதலவியுமான ஸதயை எனப
மனைவியானுள அவனுககு நலலகாநதியுளளவனுன அகனியெனு
ஒருபுததிரனும நலல வரதமுளள மூனறு கனனிகைகளும உ
டானுாகள எநத அகனியானவன யாகததில முதனமைவாய
ஆஜயபாகததால பூஜிககபபடுகிருனே அநத அகனிககுப பரத
ஜன எனகிற அகனியானவன மூததபுததிரனுகச சொலலப
கிருன எநத அகனிககு எலலாபபௌரணமாஸஙகளிலும 1 எ
வததால எடுககபபடட ஆஜயருபமான ஹவிஸானது கொ
கபபடுகிறதோ பரதன எனகிற பெயாகொணட அநத அகனி
னவன சமயுவினுடைய இரணடாவது குமாரன எவாகளுககு
தப பரதன பாததாவோ அபபடிபபடட வேறு மூனறு கன
கைகளும உணடானுாகள அநதப பரதனெனகிற அகனிக
பாரதனெனகிற ஒருபுததிரனும பாரதி எனகிற ஒரு புததிரி
உணடானுாகள பரதாகளுளசிறநதவனே! பாரதனெனகிறஅக
குப பெருமையுளளவனும அபபடியே மிகவும பூஜிககபபடடவ
மான பாவகனெனகிற புததிரன பிறநதான பரதவாஜனென
அகனியினுடைய மனைவியான வீரையானவள வீரனெனகிற அ
னியைப பெறருள பிராமமணாகள சநதிரனுககுச செய
போல அநத அகனிககு ஆஜயததினுல ஹோமத
2 உபாமசுஸவரததோடு மநதிரஙகளைஉசசரிததுச செயயவேண
மெனறு சொலலுகிருாகள எநத அகனியானவன ஸோமதே
கூட இரணடாவது ஹவிஸினுல சோககபபடுகிருனே அநத
னெனகிற அகனியானவன ரதபரபு எனறும,ரததவானனெனற
குமபரேதஸெனறும சொலலபபடுகிருன அநத வீரனென

1 வேறு பாடம 2 பிறா காதுகேளாமல உசசரிககபபடுவது

னியானவன ஸரயு எனகிற பாாயையினிடததில வி ததி என
புததிரனே உணடுபணணினுன அவன ஒளிகளாலே ஸ௺ா
ன ஙனருக மறைததான. [1] அகனியைத தேவதையாகக
ாணட யாகததைச சிறபபிககிற இநத அகனியானவன நிதயம
னியை அழைககிற மநதிரததில ஙனருகக கீாததனம செயயப
கிருன எநத அகனியானவன எபபொழுதும கீாததியினின
் வாசசஸினினறும சோபையினினறும நழுவாமலிருககிரு
) அவன அதனுல நிஶசயவனனெனகிறபிரஸிததிபெறறுன
த அகனி பருஹஸபதிககு இரணடாவது புததிரன வாக
கு அபிமானி தேவதாருபமான அநத அகனியானவன பூமி
மாததிரம துதிககிருன [2] அநத நிஶசயவனுகனிககுப [3] பாப
லாதவனும தோஷஙகளால விடுபடடவனும மிகக பரிசுததி
ளவனும ஜவாலையினுலஜவலிபபவனும வாசகஙகளுககுஆாததங
ாடு ஸமபநததனத உணடுபணணுகிறவனுமான நிஷகருதி என
வேறு பெயருளள ஸததியனெனகிற அகனியானவன புததிர
 உணடாயினன தனனை நிநதிககாத பிராணிகளுககு எநத
னியானவன பாவததிறகுப பரிஹாரததைச செயகிருனே
த அகனியானவன நிஷகருதிஎனற பெயருளளவன அவன
டு பூநதோடடம முதலியவறறில சோபையை உணடுபணணு
ன இவவுலகததில வேதனையினுல பீடிககபபடட ஜனஙகள
ஙகளே எநதஅகனியினுல வேதனை பொறுககாமல அலறுகிரு
ளா அதிக வேதனையை உணடுபணணுகிற அநத ஸவனனென
அகனியானவன அநத நிஷகருதிககுப புதலவன எநத
னியானவன எலலா உலகததாருடைய புததியையும ஆகரமித
கொணடு நிறகிருனே அநத அகனியை அததியாதமஸவ
ததை அறிநதவாகள விஶவஜித எனகிற அகனியாகசசொலலு
ாகள பாரத! எலலா உலகஙகளிலும பிராணிகளுடைய
றறினுடசெனறு எநத அகனி புஜிககபபடட அனனததைப
குவம செயகிருனே அவன யஜஞததில விஶவபுகனெகிற பெய
ளவனுக எணணபபடடிருககிருன இநத அகனியானவன
மசாயததுடன கூடியவனும மனததை அடககியவனும எப
ாழுதும அதிகஒளியுளளவனுமாயிருககிருன இநத அகனியைப

1 வேறு பாடம [2] வேறு பாடம
பொருள இரடடிததலால ஒருசொல விடபபடடது
4 வேறு பாடம

பிராமமணாகள் [1] பாக்யஜஞஙகளில பூஜிககிறாாகள பரிசுததம
[2] கோமதி எனகிற நதியை மனைவியாக உடைய விஸ்வபுக என
அகனியில தாமததை அனுஷடிபபவாகளால (இலலறததா
குரிய) எலலாக கருமஙகளும செயயபபடுகினறன அதிக உக
மானவனும ஜலததை எபபொழுதுமகுடிககிறவனுமான அநதப
பாககினியானவன மேலநோககின கதியுடனகூடி உதானமென
பெயரைபபெறறு ஊாதவபாக எனகிற பிராமமணனாக இ
கிறான அவன பிராண வாயுவுககு அபிமானியாக இருககிற
எநத அகனிககு வீடடில நாளதோறும ஹவிஸின வடபாதி
ருநது ஹவிஸானது எடுததுககொடுககபபடுகிறதோ அநத அகனி
ககுக கொடுககும அதனால பிரமமதேவா திருபதியடைகி
ஸவிஷடகருததானது அநத அகனி ஸமபநதததால ஸாவோத
மெனறு எணணபபடுகிறது பிருகஸபதியெனற அகனியான
பொறுமையிலலாத பிராணிகளிடம கோபரூபமாகத தோன
றான [3] அபபொழுது கோபஙகொணடவனுடைய தேகததில உ
டாகிற வோவையை அநத அகனிககுப புதரிகையாக எண
கிறேன அவள ஸவாஹையெனறு பயஙகரியாகவும குரூரையாக
எலலாப பிராணிகளிடமும நிலைபெறறிருககிறாள ஸவாககத
ரூபததால எநத அகனிககு ஸமனாக ஒருவனும இலலையோ நிக
லாமையால இநத அகனியானவன தேவாகளால காமனென
பெயரிடபபடடான எநத அகனியானவன உதஸாஹததி
கோபததை அடககிககொணடவனும விலலுளளவனும ம
அணிநதவனும தேரில வீறறிருபபவனுமாகி யுததததில பகை
களை நாசம செயகிறானோ அநதஅககினியானவனஅமோகனென
பெயருளளவன [4] மகாபாகயமுளளவனே! எநத அகனி
வேதததைபரவசனமசெயகிற ஆசாரியாகள மோககூவிஷயத
ஹேதுவாக அறிகிறாாகளோ மூனறு உகதஙகளாலே துதிக
படுகிற உகதயனெனகிற அநத அகனியானவன பரையென
பெயருளள நானகாவது பரமமகளையை உணடுபணணினான.

---

[1] ஜாதி மஹாயஜஞஙகளில பிரமமயஜஞம நீஙகலான பி
-யஜஞம, தேவயஜஞம, பூதயஜஞம, மனுஷயயஜஞம ஆகிய நானகு

[2] வேறுபாடம் } [3] வேறுபாடம [4] வேறுபாடம

[1] இருநூற்றிருபத்திரண்டாவது அத்யாயம்

ாக்கண்டேயஸமாஸ்யாபாவம (தொடர்ச்சி.)

ர்க்கண்டேயர் அக்னிகளின் உற்பத்திகளைக் கூறியது தொடர்ச்சி)

அந்த உக்தனென்கிற அக்னியானவன், 'கீர்த்தியினால் பிரம்ம
வருக்கு ஒப்பான தார்மிகனான புத்திரனை நான் அடையக்கட
ன்' என்கிற எண்ணத்துடன் புத்திரனுக்காக அநேக வருஷ
லம் கடுமையான தவம் செய்தனன் அவன் காஸ்யபனென்றும
வஸிஷ்டனென்றும் பிராணனுக்குப் புத்திரனாக இருக்கிற பிராண
னென்றும் அங்கிரஸினுடைய புத்திரனான சயவனனென்றும
ஷ்டுவாசசகனென்றும் சொல்லப்படுகிறான் அந்த உக்தாக்னி
னவன் அப்படிப்பட்ட ஐந்து [2] மஹாவ்யாஹ்ருதிகளால் அப
ாழுது தியானம் செய்யப்பட்டு அதிக ஜ்வாலையுடன
டன அக்னிபோல ஐந்துவர்ணமுள்ள [3] பரபாவனன் என்கிற
ஜோமயமான புத்திரனைத் தோன்றினன் அந்த அக்னிக்கு
ாக ஜ்வலிக்கின்ற அக்னியானவன் சிரஸாக இருந்தனன் அப
யே அந்த அக்னியினுடைய இரண்டு கைகளும் ஸூர்யனுக்கு
பாயிருந்தன பாரத! தோலும் கண்களும் ஸ்வர்ணத்தின்
ந்திபோன்ற காந்தி உடையவைகளாக இருந்தன இரண்டு
ணக்கால்களும் கருமைநிறமுள்ளவைகளாக இருந்தன ஐந்து
முள்ளவனும் தவத்தினால் உண்டுபண்ணப்பட்டவனுமான அந்த
னியானவன் ஐந்து ஜனங்களால் உண்டுபண்ணப்பட்டிருப்ப
ல பாஞ்சஜன்யனென்ற பெயருள்ளவனென்று கேள்வி பிரகா
கின்ற அந்த அக்னியானவன் ஐந்து வம்சங்களை உண்டுபண்ணு
வனானன, மிக்க தவத்தையுடைய அந்தப் பாஞ்சஜன்யாக்னி
னவன் பதினாயிரம் வருஷம் தவஞ்செய்து கோரமான தக்ஷிணக
யை உண்டுபண்ணினன் அந்த அக்னியானவன் பிதருக்களுக
பிரஜைகளை உண்டுபண்ணினன் அவன் வேகத்தோடு ஆயுள

1 இந்த 222-வது அத்தியாயம் தொடங்கி மூன்று அத்தியாயங்கள
கடினமாக இருப்பதாலும் கிருஷ்ணாசாரியாபதிப்பில வியாக்கியான
லாமையால் எவ்விதமாலோசித்தும் திருப்திகரமாகப் பொருள்படா
யாலும நீலகண்ட வ்யாக்யான புத்தகபாடமே கொள்ளப்பட்டது
ஹூம், ஹுவம், ஸுவம், ஓஹம், ஜநம்' என்பன
கத்தை ஸ்ருஷ்டி செய்கிறவன

முதலியவறறை அபகரிககினற பகலிரவுகளுககு அபிமானிடே
தைகளான பிருகததையும ரதநதரததையும முறையே தலையி
வாயிலுமிருநதும, ருதரரை நாபியிலிருநதும, இநதிரனைப பல
லிருநதும,[1] வாயுவையும அகனியையும பிராணனிலிருநதும உ
பணணினன இரணடு கைகளால [2] பாரகருதாநுதாததததை
வைகருதாநுதாததததையும மனததோடுகூடின இநதிரியா
டான தேவதைகளையும ஐநது பூதஙகளையும இவவுலகில உ
பணணினன, இவைகளைபபடைதத பிறகு, பிதருககளுககு ஐ
புததிரர்களையும படைததான பருஹதரதனுககு பரணி
காஸயபனுககு மஹததரனும அஙகிரஸெனகிற சயவனுகனிக
பானுவும ஸுவாசசகனுககுத தீரனன ஸௌபரனெனகிற அ
யும பிராணனுககு அனுதாததனும புதலவாகளாக ஏறபட
கள இவவாருக இருபததைநது அகனிகள விவரிதது உரைக
பபடடனா காநதியுளளவாகளும யஜஞததில கொடுககிற ஹவி
அபஹரிககிறவாகளும முதனமை வாயநதவாகளுமான வேறு
ஐநது [3] அஸுரர்களையும ஸருஷடிததான பாஞசஜனயனென
வேறு பெயருளள தபஸெனகிற அகனியானவன தேவாகளுடை
யஜஞபாகததை அபஹரிககினற ஸுபீமன, அதிபீமன, பீம
பீமபலன, அபலன எனகிற இநத ஐநது அஸுரர்களை
ஸருஷடிசெயதான அநதததபஸெனகிறஅகனியானவன ஸு
ரன, மிதரவநதன, மிதரஜஞன, மிதரவாததனன, மிதரதா
எனகிற இநத அஸுரர்களையும ஸருஷடிசெயதான அநதத

---

1 ‘பிராணனைப படைததபிறகு, வாயுவையும அகனியை
படைததது’ எனபது பழையவுரை

2 வேதஙகளை உசசரிததறகுரிய ஸவரஙகள உதாததம, அநு
தம, ஸவரிதம, பரசயம என நானகு, உதாததம = எழுததுககளை
சரிததறகுரிய கணடம தாலுமுதலிய பதினொ இடஙகளில மேறபா
தால உசசரிககபபடுகிற உயிரெழுததினெலி அநுதாததம = அவ
லேயே கீழபபாகததாலுசசரிககபபடும உயிரெழுததினெலி ஸவரித
உதாததவம அநுதாததவம எனகிற இரணடு வாண தாமஙக
கலநது உசசரிககபபடுகிற உயிரெழுததினெலி பரசயம = மேலு
லாமல கீழுமிலலாமல நடுததரமாக உசசரிககபபடுகிற உயிரெழு
னெலி மநதிரததிலவருவது பிராகிருதானுதாததம யஜுரவேததை
சாநத சதபதபராமமணததில வருவது வைகருதானுதாததம

3 ‘தேவாந’ எனபது மூலம

னற அகனியானவன ஸுரபாவீரன, வீரன, ஸுரேசன,
வாசசஸ, ஸுரஹநதா எனகிற இநத ஐநது அஸுராகளே
உணடுபணணினன மூனறு விதமாகத தனிததனியாக இருக
ற இநத ஐநது ஐநது அஸுராகளும ஸவாககததில நிலெபெறற
களாக இருநதுகொணடு யாகததால தேவாகளை ஆராதிககிற
களுடைய யாகததைதக கவருகிறாகள இவாகள, மஹிமை
யாநத ஹவிஸையும நாசமசெயகிறாகள அகனிகளோடு வைரத
றல இநத அஸுராகள ஹவிஸை நாசமசெயகிறாகள, கவாந
கொளளுகிறாகள ஸமாததாகளால பஹிாவேதியில அவா
பெறறுககொளளவேணடிய ஹவிாபபாகமானது நனகு
மைககபபடடிருநதது எநத யாகசாலையில அநதாவேதியில
ணியானது நிலெபெறறிருநததோ அநத இடததில இநத அஸு
கள கிடட நெருஙகுகிறதிலலை இரணடு சிறகுகளபோனற
ணடு மணடலாகாரமான வேதிகளோடுகூடின அநதசசயனமா
து நடநதுவரும தருணததில இவாகள சயனமசெயகினற யஜ
னனுடைய ஆஜயததையும ஹவிஸையும அபஹரிகக முயனறா
பிறகு, ராகூஷஸாகளை ஹிமஸிககினற மநதிரஙகளால
ரிககபபடடவாகளான இநத அஸுராகள, யஜஞ ஸமபநத
ன ஹவிஸை அபஹரிககவிலலை தபனெனற அகனியி
டைய புததிரனை பருஹதுகதன பூமியை அடைநதான
த பருஹதுகதன பூமியில ஸாதுககளால அகனிஹோத
ஹோமம செயயும தருணததில பூஜிககபபடுகிறன தப
னற அகனிககு ரதநதரனெனகிற அகனியானவனபுததிரனுகச
ொலலபபடுகிறன பிதரவிநதனெனகிற இநத ரதநதராகனியின
ாருடடு அதவாயுககள ஹவிஸைக கொடுககததககதெனறு
ிகிறாகள மிகக கீாததிமானன தபாகனியானவன புததிரா
ளாடுகூட நிகரறற பரீதியுளளவனுகி ஸநதோஷமடைநதான

இருநூறறிருபததுமூனறுவது அதயாயம

ாககணடேயஸமாஸயாபாவம் (தொடர்ச்சி)

(மார்க்கண்டேயர் அக்னிகளின் வம்சத்தை விஸ்தாரமாகக் கூறியது)

பெரிய நியமஙகளால பிறநதவனும பரிசுததனும புஷ்டி
என்கிற பெயருளளவனுமான பரதனெனகிற அகனியான

வன் ஸந்தோஷமுள்ளவனாகிப் புஷ்டியைக் கொடுக்கிறான் இ
எல்லாப் ப்ரஜைகளையும் பரிப்பதனால் (=போஷிப்பதனால்) ப
னென்று சொல்லப்படுகிறான் தபாக்னியின் மூன்றாவது புத
வனான நிர்விகல்பஸமாதிரூபமான சித்தசக்திபூஜையில் பற
ுள்ள சிவாக்னியானவன் தூக்கத்தால் ஹிம்ஸிக்கப்பட்ட எல
ருக்கும் எப்பொழுதும் மங்களத்தை உண்டுபண்ணுகிறான்
ஸென்கிற அக்னிக்கு விருத்தியடைந்திருக்கிற பெருந்தவத்தை
ஐச்வர்யத்தையும் கண்டு அந்த ஐச்வர்யத்தை அடைவதற
புத்திமானான புரந்தரன் என்கிற புத்திரன் உண்டானான் தபா
யினிடத்தினின்று ஊஷ்மா என்கிற அக்னி உண்டானான் அ
அக்னியானவன் பூதங்களில் உஷ்ணத்திற்காக அனேவாக
னும் காணப்படுகிறான் மனு என்கிற அக்னியும் ப்ராஜா
யத்தை உண்டுபண்ணினான் பிறகு, வேதங்களின் கரைகட
வர்களான பிராம்மணர்கள் சம்பு என்கிற அக்னியைத் தபா
யினுடைய நான்காவது புத்திரனாகச் சொல்லுகிறார்கள் பி
மணர்கள் ஜ்வலிப்பவனும் அதிககாந்தியுள்ளவனுமான ஆவஸ
யனைத் தபாக்னியினுடைய ஐந்தாவது புதல்வனாகச் சொ
கிறார்கள் மகாபாக்கியசாலியே! அஸ்தமனகாலத்தில் கனே
வனான ஸூர்யன் எந்த அக்னியாகிறானோ, எவன் கோரர்கள
அஸுரர்களையும் பலவகை மனிதர்களையும் உண்டுபண்ணின
அந்தத் தபாக்னியானவன், பிறகு, இவ்வுலகில் பலத்தை உ
பண்ணுகிறவர்களும் ஸ்வர்ணத்திற்கு ஒப்பான ஒளியுள்ளவர்க
ரஸத்தை அடையத்தக்கவர்களுமான ஐந்து அக்னிகளை உ
பண்ணினான் ப்ராஜாபத்யமானது தபாக்னியினிடத்தினி
மனு என்கிற புத்திரனை உண்டுபண்ணியது அங்கிரஸான
பானுவை உண்டுபண்ணினான் வேதங்களின் கரை அடைந்
களான பராமமணர்கள் அந்தப் பானுவைப் ப்ருஹத்பானுவெ
சொல்லுகிறார்கள் ஸூர்யனிடமிருந்து உண்டானவளும்
ப்ரஜைகளுடன்கூடியவளுமான ப்ருஹத்பாஸை என்பவள் ப
வினுடைய மனைவி அவ்விருவர்களும் ஆறு புத்திரர்களை உ
பண்ணினார்கள் அவர்களுடைய ப்ரஜாவிதியைக் கேட்பாய
எந்த அக்னியானவன் பலஹீனர்களான பிராணிகளுக்கு உயி
கொடுக்கிறானோ, பலதன் என்கிற அந்த அக்னியைப் பானுவ
டைய முதற் புத்திரனாகச் சொல்லுகிறார்கள் எந்த அக்கின
னவன் சாந்தியில்லாத பிராணிகளிடம் பயங்கரமான

கிறுனே அநத மனயுமான எனகிற அகனியானவன பானுவினு
யஇரணடாவது புததிரன தாசததிலும பௌாணமாஸததி
ம இவவுலகில எநத அககினிககு ஹவிஸானது சொலலபபடுகிற
ா அவன விஷணுவென று பெயருளளவன விஷணு எனகிற
யருளள அகனியானவன தருதிமானெனகிற அஙகிரஸாககச
ாலலபபடுகிறுன எநத அகனிககு இநதிரனேடு சோநது ஆகர
ன ஹவிஸானது விதிககபபடடிருககிறதோ அநத ஆகரயண
ானகிற அகனியானவன பானுவினுடைய வமசததிலேயே பிறந
ன சாதுாமாஸயஙகளில நிததியமாக இருககிற ஆகநேய முத
ஹவிஸுககளுககு எவன உதபததிஸதானமோ அநத அககினி
னவன அகரஹன எனறு பெயருளளவன நானகு புததிராக
ாடுகூடின ஸதுபனெனகிற அகனியானவன பானுவினுடைய
சததிலேயே தோனறினன பானுவெனகிற வேறு பெயா
ாணடமனுவினுடைய மூனறுவது மனைவியான நிசை எனகிற
ா ரோஹிணியெனற பெணணையும அகனி ஸோமன இருவரை
ம மறற ஐநது அகனிகளையும உணடுபணணினுள சாதுாமாஸயங
ில சிறநத ஹவிஸினுல எநத அகனி பூஜிககபபடுகிறுனே பா
ாயனுடனகூடியவனும காநதியுளளவனுமான அநத அகனி
னவன வைபவானரன எனறு பெயருளளவன இநத உலகததி
ளள எலலாப பிராணிகளுடைய ஆஹாரஙகளும எவனுல பககு
ம செயயபபடுகினறனவோ அநத அகனியானவன விஸவபதி
னறு பெயாபெறற மனுவினுடைய இரணடாவது புதலவன எநத
கனியில ஹோமஞசெயயபபபடட ஆஜயமானது பயனுளள
கிறதோ சிறநத ரோகிணியெனகிற அவள ஸவிஷடகருத எனறு
யருளள மனுவின புததிரி கனனிகையான அநத ரோஹிணி
னபவள ஹிரணயகசிபுவின புதலவியாயிருநது தன காமதோஷத
ால அவனுககே பாாயையானுள அவளதான அநத அகனி
வள அநத பரஜாபதி பிராணிகளுடைய தேகததை அடைநது
நத அககினியானவன பிராணன முதலிய வாயுககளை நடைபெறச
சயகிறுனே, சபத ஸவரூபததை கரஹிபபதறகு ஸாதனமாயு
ருககிறுனே அநத அகனியானவன ஸனனிஹிதன எனறு பெய
ளளவன ஆாசிராதிமாாககததையும தூமாதிமாாககததையும
டையசசெயகிறவனும பிரகாசிபபவனும அகனியைத தாஙகுகிற
னும பாவமறறவனும காமய காமஙகளைச செயபவனும கோபத
து அடைநதிருபபவனுமான அநத அகனியானவன கபிலனெ

னறு பெயாகொணடவன யதிகள எபபொழுதும எவ
கபிலமஹரிஷியாகச சொலலுகிருாகளோ, ஸாஙகிய சாஸ
திறகும யோகசாஸதிரததிறகும பிரவாததகரான அநத ப
ரிஷியானவா கபிலரெனற பிரஸித்திபெறற அகனி மனிதா
எபபொழுதும இவவுலகில பலவகையான காமஙகளில வைபவ
வததினமுடிவில மனுஷயபஜஞததுககாக அகரமெனற பெ
கொணட ஹவிரபபாகததை எநத அகனியில சோபபிகக
களோ அநத அகனியானவன அகரணி எனறு சொலலபபடுகிரு
தோஷததால கெடுககபபடட அகனிஹோததிரததின பிராயச
ததிறகாக அதிக வீாயமுளளவாகளும பூமியில பிரஸிததிபெ
வாகளுமான இநத அகனிகளையும இனனும மறற அககினிக
யும மனுவெனற அகனி உணடுபணணிஞன அகனி
வாயுவிஞல எவவிததததாலாவது ஒனருெடொனறு ஸமபந
படுமாகில [1] அஷடாகபாலததால சுசியெனற அகனி
இஷடியைச செயயவேணடும எபபொழுது தகஷிணுகனியான
காாஹபதயததோடும ஆஹவனீயததோடும சேருவஞே
பொழுது வீதியெனற அகனியில அஷடாகபாலததால இஷடி
செயயவேணடும கருஹததிலிருககிற அகனிகள காடடுத
ஞல தொடபபடுவராகில அபபொழுது சுசியெனற அகனி
அஷடாகபாலததால இஷடியைச செயயவேணடும அகனிஹோ
ததிராகனியை ரஜஸவலையான ஸதிரீ தொடுவளேயாஞல வ
மான எனகிற அகனியில அஷடாகபாலததால இஷடியைச செ
வேணடும ஒரு ஜீவன மரிததககாக கேடடாலும, பசுக
இறநதாலும, அபபொழுது, ஸுரபிமான எனகிற அகனியில அ
டாகபாலததால இஷடியைச செயயவேணடும ரோகதத
பிடிககபபடட எநத பராமமணன மூனறு நாள அககினி
ஹோமம செயயாமலிருபபஞே அவன உததராககினியில அ
டாகபாலததால இஷடியைச செயயவேணடும தாசததை
பௌாணமாஸததையும செயதவன பதிகருத எனகிற அகனி
அஷடாகபாலததால இஷடியைச செயயவேணடும எபபொ
ழுது ஸூதிகாககினியானவன அகனிஹோததிராககினியை

1 'அஷடாகபாலேந' எனபது மூலம எடடுககபாலஙகளில வ
தது செயயபபடுகிற ஹவிஸ கபாலம—யாகததில உபயோகிககும
வகைப பாததிரம

ாடுவனே அபபொழுது அகனிமத எனற அகனியில அஷடா
ாலததால இஷடியைச செயயவேணடும

இருநூற்றிருபததுநானகாவது அதயாயம

ாககணடேயஸமாஸயாபாவம (தொடர்ச்சி)

(மார்க்கண்டேயர் அக்னியினுடைய வம்சம் முதலியவற்றைச் சொல்லியது)

ஜலததிலுள வஸிபபதாக அறியபபடட ஸஹனெனகிறபெயு
ள அகனிககுச சிறபபுளள முதிதை எனபவள அனபுளள பாா
யாளுள. பூலோகததிறகும புவாலோகததிறகும தலைவனுன
த ஸஹனெனகிற அகனியானவன சிறநத அதபுதனென
அகனியை உணடுபணணினன எநத அகனியைப பதியாக
ாணி உபதேசபரமபரையோடுகூடின பிராமமணாகளில சிற
வாகள உலகததைப போஷிககிறவனெனறும எலலாப பிராணி
ககும ஆதமாவெனறும சொலலுகிருாகளோ, எநத அதபுதாக
யானவன பெரிதாயிருககிற ஆகாயம முதலிய எலலாப பூதங
ககும பதியாக இருககிருனே, மகிமைபொருநதியவனும மிகக
தியுளளவனுமான அநத அதபுதாககினியானவன நாள
ாறும எலலா இடஙகளிலும ஸஞசரிககிறுன எநத அகனி
னது இநத உலகததிலுளள ஜனஙகளால ஹோமம செயயப
ட ஹவிஸுகளை ஏறறுககொளளுகிறதோ, அநத கருஹபதி
கிற தரேதாகனியானது யஜஞஙகளில நிததியமாகப பூஜிககப
கிறது ஜலஸமபநதததால ஆபம எனகிற வேறு பெயருளள
ாககினிககுப புததிரனும புததிகளை ஸமஹரிபபதும மஹா
ான அதபுதாககினியானது பூலோகததுககுப பதியென்றும
ாலோகததுககுப போஷகமெனறும எலலாப பெரிய பொருள
ககும பதியெனறும சொலலபபடுகிறது அசேதனமான
ாயம முதலிய மகா பூதஙகளைத தரிககிறதும பூதஙகளை ஸமஹ
கிறதுமான பரதாககினியானது அநத அதபுதாககினிககுப புத
ுகத தோனறியது பரதாககினிககுத தைததிரீயகததில
ாலலபபடடதும மரணரூபமான அவபிருததததை ஈறறில
ாணடதும தேகஸமபநதமபெறற கிரியைகளின கூடடமு
கிய ஸமஸாரமெனகிற யாகமானது தவருமலிருககிறது பிரபு

வும முதனமைவாயநததுமான அநத ஸஹாகனியானது தே
களால நிதயம தேடபபடுகிறது அநத ஸஹாககினியானது எ
கினற தனககுப பௌததிரனை நியதனெனகிற சவாக
யைக கணடு தனனைத தொடடுவிடுமெனகிற பயததினால ஸமு
திரததில பிரவேசிததது. தேவாகள அநத அகனியைத தி
ளில தேடிககொணடு அநத ஸமுததிரததிலும சென்றாக
பிறகு, ஸஹாககினியானது, தீவரமான தவததைச செயதுகொ
டிருககிற அதாவாவைபபாாதது, 'தேவாகளுககு ஹவிஸை
கொணடுபோ வீரனே! நான மிகக பலமறறவனாக இருககிறே
இதறகுமேல நீ மஞசளநிறமான கணகளுளள அகனியின தன
யை அடைவாயாக இநதபரியததை எனககுசசெய' எனறு செ
லைச சொலலியது ஆபமெனகிற ஸஹாககினியானது அதாவா
நோககி இவவணணம கடடளையிடடு அவவிடததினினறு தே
டததை அடைநதது மீனகள அநத ஸஹாககினி ஒளிநத இ
ததை உரைததன கோபஙகொணட ஸஹாககினியானது, அ
மீனகளைப பாாதது, 'நீஙகள பிராணிகளுககுபபலபலவழிகளா
உணவாவீாகள' எனறு சொலலியது அபபடியிருநதும, அ
ஸஹாககினியானது, அதாவாவைப பாாதது, 'நீ தேவாகளு
ஹவிஸைககொணடுபோ' எனறு உரைததது ஹிதமான தே
களுடைய வாககியததினால அநத அதாவா மிகவும நலல வச
களால வேணடபபடடும, ஹவிஸைக கொணடுபோவதறகு
சரீரததைத தாஙகுவதறகும விருமபவிலலை அது சரீ
தையும விடடுவிடடது அது அநதச சரீரததை வி
அபபொழுது பூமியில பிரவேசிததது [1] பூமியைத தொ
டுத தனிததனியாகத தாதுப பொருளகளையும மிருதியா
படைததது சீயிலிருநது கநததையும தேஜஸையும எலு
களிலிருநது தேவதாருவையும கபததிலிருநது ஸபடிகங
யும அபபடியே அதனுடைய பிததததினினறு மரகதங
யும சரீரததினுளளிருககிற ஈரலிலிருநது உருககையும உணடுப
ணியது அதனால உணடுபணணபபடட காஷடஙகளா
பாஷாணஙகளாலும உலோகஙகளாலுமே பிரஜைகள பிரகா
தன அதனுடைய நகஙகள மேகஸமூகமாயின நரமபுக
டஙகள பவளஙகளாயின அரசனே! இதனுடைய சரீர
னினறு பறபலவிதமான ரஸம, பொன, வெளளி முதலிய மற

---

1 பூமியுடன கலநது

துககளும உணடாயின இவவணணம சரீரததைவிடடு அதா
ஒபபறறதான தவததில நிலைபெறறிருநதான அபபொழுது,
நகு அஙகிரஸ முதலியவாகளால மீணடும ஸாமாததியததினால
மாதியிலிருநது நழுவுமபடி செயயபபடட அநத அதாவாவான
ா, தவததினால விருததியடையுமபடி செயயபபடடவனும
திக தேஜஸுளளவனுமாகி மிகவும ஜவலிததான அதாவாங
ளைபபாாததுப பயததினால மஹாஸமுததிரததில பிரவேசித
ன அநத அகனி ஒளிததுபபோனவுடன, உலகமானது பயநது
நத அதாவரிஷியை அடைநதது தேவாகள முதலியவாகள
நத அதாவரிஷியையே பூஜிததாாகள அதாவரிஷியானவா,
லலாப பிராணிகளும பாாததுககொணடிருககுமபொழுதே,
முததிரததை [1] நனறுககககடைநதாா, அதனால, அகனியைப
ாததுத தாமே உலகஙகளைப படைததாா. முநதி ஓடி ஒளிநத
தாவாககினியானது, பகவானன அதாவரிஷியினால அழைக
பபடடதாக எலலாப பிராணிகளாலும கொடுககபபடுகிற
விஸை எபபொழுதும கொணடுபோகிறது அநதககடலில
ஸிபபவனும பறபல தேசஙகளில ஸஞசரிககினறவனுமான
தாவாகனியானவன,இவவணணம வேதஙகளில சொலலபபடட
அகனிகளை உணடுபணணினன விநதுநதம, ஐநது நதிகள,
விகை, ஸாஸவதி, கஙகை, சதருமபை, ஸரயு, கணடகி, சாமண
, மஹி, மேதயை, மேதாதிதி, தாமராவதி வேததிரவதி,
ளசிகி, மூனறு நதிகள, தமஸை, நாமதை, கோதாவரி, வேணை,
வேணை, பீமை, வடவை, பாரதி, ஸுபரயோகை, காவேரி,
முரை, துஙகவேணை, கிருஷணவேணை, கபிலை, சோணம ஆகிய
த நதிகள முறகூறபபடடுளள அகனிகளுககு மாதாககள
தபுதாககினிககு பரியை எனகிற மனைவி இருநதாள அநத
தபுதாககினிககு [2] விபூரவஸி எனகிற புததிரனுணடானன எத
ன அககினிகள கூறபபடடிருககினறனவோ ஸோமயாகஙகள
ததனையெனறே யாஜஞிகாகளிடம பிரவிததி பெறறிருககின
அதரியினுடைய வமசததில பிரமமதேவருடைய மனததி
னறு பரஜைகள உணடாயின புததிராகளை ஸருஷடிகக எண
கொணட அதரியானவா அநத அகனிகளையே மனததில
ததாா அநத அதரி எனகிற பிராமமணருடைய தேகததி
னறு அககினிகள வெளிபபுறபபடடன மனததினால இவவித

1 வேறு பாடம 2 'விபு' எனபது இஙகிலீஷ மொழிபெயாபபு.

மெனறு நினைககமுடியாதவைகளும காநதியுளளவைகளும இ
ளைப போககுகினறவைகளும மஹாதமாககளுமான அபபடிப்பட
இநத அகனிகள உணடானவிதம இவவாறு எனனால உனக
உரைககபபடடது. அதபுதாககினியினுடைய மஹிமையானது எ
படி வேதஙகளில சொலலபபடடிருககிறதோ அபபடிபபடட ம
மையை எலலா அககினிகளுககுமிருபபதாக நீ தெரிநதுகொ
இநத அககினிகளுள ஹோமம செயயபபடட ஹவிஸைப புஜிப
தும பகவானுமான இநத அஙகிரஸ எனற ஓா அககினியே அக
களுள முதனமைவாயநததெனறு அறியவேணடும எபப
ஜயோதிஷ டோமமெனது உதபித முதலிய பல யாகஙகள
வெளியில வநததோ அபபடியே பிரமமாவின புததிரனன அ
கிரஸினிடததினினறு அகனியானது பலவித அகனிகளாக வெளி
படடது பறபல மநதிரஙகளால ஆசசிககபபடடதாக மனித
களாலஹோமமபணணபபடட ஹவிஸுகளை வஹிககிற மிககபெ
தான இநத அககினிகளுடைய வமசமானது எனனால உரைகக
படடது

இருநூறறிருபததைநதாவது அதயாயம்

மாாககணடேயஸமாஸயாபாவம. (தொடர்ச்சி)

(மார்க்கண்டேயர் ஸுப்ரம்மண்யருடைய உத்பத்தியைச்சொல்லத்
தொடங்கியதும், தேவஸேனைகளுக்கு நாயகனமைப்பதற்காகக்
கவலையுற்ற இந்திரன் மானஸபர்வதத்தில் ஒரு கன்னிகை
யைப்பார்த்ததும், அவளுடைய குலம் விருப்பம்
முதலியவற்றை வினவியதும்)

தோஷமறறவனே! அகனிகளுடைய பறபலவிதமான வ
சஙகள உனககு உரைககபபடடன குருவமசததில பிற
வனே! சிறநத புததியுளளவரான ஸுபரமணயருடைய உதப
தியையும கேடபாயாக அளவுகடநத செளாயமுளளவரும ஸப
ரிஷிகளின மனைவிகளாலே உணடுபணணபபடடவரும பிர
மணாகளுககும வேததிறகும ஹிததலைச செயபவரு
புகழைப பெருககுகிறவரும அதபுதமெனற அகனியி
டைய அதபுதமான புதாருமான ஸுபரமமணயரைபப
றிச சொலலுவேன முறகாலததில, தேவாஸுராகள, ஒ

ராடோருவா அடிததுககொணடு போா புரிநதாாகள.
த யுததததில பயஙகரமான ரூபமுளள அஸுராாகள எப
ழுதுமே தேவாகளை ஜயிததாாகள சததுருபடடணங
அழிபபவனும மகாபலசாலியுமான அநத இநதிரன
த அஸுராாகளால தன சேனை பெருமபாலும கொலலபபடு
றதைக கணடு, ஸைனிகாகளுககு நாயகன வேணடுமெனறு,
ாபலசாலியான எவன அஸுராாகளால தேவஸேனை முறிய
ககபபடடதைக கணடு வீாயததைக கைககொணடு (தேவ
னையைப)பாதுகாபபனோ அநத ஆண பிளளை எனனால அறியத
கவன' எனறு ஆலோசிததான இநத விஷயததை அதிக
கச சிநதிககினற அநத இநதிரன, மானஸமெனகிற மலையை
டநது, அபபொழுது, 'எனனை நோககி ஒருவன நோில ஓடி
டும, ஒரு புருஷன எனனைக காககடடும, எனககுக கணவ
க கொடுககடடும, அலலது, எனககுத தானே பாததாவாகட
' எனறு ஒரு ஸதிரீயினால வெளியிடபபடட கோரமான தீன
ரததையும கேடடான புரநதரனோ அநதக கனனிகையைப
ாதது, 'நீ பயபபடாதே உனககுப பயமிலலை' எனறு இவ
ணணம சொலலி, பிறகு, அநதக கனனிகையைக கையில பிடித
கொணடு, எதிரில நிறகிறவனும கிரீடமுளளவனும கதாயுதத
க கையிலேநதியவனும உலோகஙகளுடனகூடின மலைபோனற
மான கேசியைப பாாததான பிறகு, இநதிரன, அவனைப
ாதது, 'கெடட செயகையுளளவனே! யாது காரணததால
தக கனனிகையை அபஹரிகக விருமபுகிறாய?' எனனை வஜர
ணியான இநதிரனெனறு தெரிநதுகொள இநதப பெணணைத
பமசெயவதினினறு ஒழிநதுவிடுவாயாக' எனறு சொனனான
சி, 'இநதிரனே! பாகனெனனும அஸுரனைக கொனறவனே!
உயிரோடு உன படடணததைககுறிததுச செலலவிருமபினால
தப பெணணை நீயே விடடுவிடு இவள எனனால வேணடப
டிருககிறாள?' எனறு சொனனான கேசியானவன இவவணணம
ரதது இநதிரனைக கொலவதறகாகக கதாயுதததை எறிநதான
திரன, வருகினற அநதக கதாயுதததை வஜரததால நடுவில
டடி எறிநதான பிறகு, கோபஙகொணட கேசியானவன,
ரிய மேகததிறகொபபானதும ஜவாலைகளுடனகூடின நெருபபி
) சூழபபடடதுமான மலையின சிகரததை இநதிரனமீது
நதான அரசனே! மஹேநதிரன, அபபொழுது, தனனை

நோக்கி வருகினற மலையின சிகரததை நனருகபபாாதது வஜ
யுததால பிளநதான அது பூமியில விழுநதது கீழே வ
கினற அநத மலையின சிகரததால அபபொழுது கேசி அடிக
படடான மிகக துனபமடையுமபடி செயயபபடட கேசிய
வன மகாபாககியவதியான அநதக கனனிகையை விடடுவிடடு
விடடான அநத அஸுரன ஓடிபபோன பிறகு, இநதிரன
கனனிகையைப பாாதது, 'மஙகளகரமான முகமுளளவளே!
யார? யாருடைய பெண? இநத இடததில எனன செயகிற
எனறு கேடடான

இருநூறறிருபததாறுவது அதயாயம

மாாககணடேயஸமாஸயாபாவம (தொடர்ச்

(கன்னிகை தனனையும் தன் விருப்பத்தையும் தெரிவித்ததும், இ
திரன் கன்னிகைக்குத் தகுந்த கணவனைப்பற்றி வேண்ட,
பிரம்மதேவர் மறுமொழிகூறியதும, அக்கி ஸப்தரிஷிக
ளுடைய மனைவிகளை விரும்பி அவர்கள் கிடை
யாமையால் வனஞ்சென்றதும, ஸ்வாஹாதேவி
அக்கினியை வசப்படுத்த நிச்சயித்ததும்)

கனனிகை, 'நான கஶயபரெனனும ஸருஷடி காதத
புதலவி, தேவஸேனையெனறு பிரஸிததிபெறறவள தைதயசே
எனபவள எனசகோதரி அவள முநதிக கேசியினால அபஹரிக
படடாள ஸகோதரிகளான நாஙகளிருவரும ஸருஷடிகாததரி
அனுமதி பெறறுககொணடு விளையாடுவதறகாகத தோழிகளுட
மானஸபாவததிறகு வநதுகொணடிருநதோம பாகாஸுரனை
கொனறவனே! கேசி எனகிற மகாஸுரன எஙகளிருவரையும
ஹரிபபதறகு எபபொழுதும விருபபஙகொணடிருநதான தை
ஸேனை இவனை விருமபினாள, நான விருமபவிலலை பகவானே
அவள இவனால கொணடுபோகபபடடாள உனபலததால ந
விடுவிககபபடடேன தேவேநதிரனே! ஒருவராலும ஜயி
முடியாதவனும உனனால குறிபபிடபபடடவனுமான பாததா
விருமபுகிறேன' எனறுசொனனாள இநதிரன, 'நீ எனககுச சி
தாயாா பெண. என தாய தக்ஷரினமகள நான உனனால கூ
படுகினற உன பலததைக கேடகவிருமபுகிறேன' எனறு சொ

னிகை, 'மிககதோளவலியமைநதவனே! நான பலமிலலாதவள"
ாவினுடைய வரததினுல தேவாகளாலும அஸுராகளாலும
ஸகரிககபபடட சிறநத பலமுளள பதியானவன எனககு இனி
ணடாகபபோகிருன' எனறு சொலல, இநதிரன, 'தேவி ! உன
ாவனுககு எவவிதமான பலமுணடாகும ? இகழபபடாதவளே!
ன உனனுடைய இநதவாககியததைக கேடக விருமபுகிறேன'
ாறு சொலல, கனனி, 'எவன, தேவாகளையும அஸுராகளையும
ஷாகளையும கிநநராகளையும உரகாகளையும ராகூஸாகளையும துஷ
களானதைதயாகளையும ஜயிபபவனே, எவன மகாவீரயமுளள
ேனு, எவன மகாபலசாலியோ, எவன உனனுடனசோநதஎலலாப
ாணிகளையும ஜயிபபவனே அபபடிபபடடவனும பிராமமணா
நககு ஹிததைதச்செயபவனும கீாததியைவளாககிறவனுமான
நஷன எனககுப பாததாவாக உணடாவான' எனறு சொன
ள

இநதிரன அவளுடைய வசனததைக கேடடு, மிகவும துககச
ாளவனுக, 'எபபடிபபடட பதியைபபறறி இவள பேசுகிருளோ,
பபடிபபடட பதியானவன இநதத் தேவிககு (இபபொழுது)
லை' எனறு நனகு ஆலோசிததான பிறகு, ஸூாயனுடைய
நதி போனற காநதியுளள அநத மஹேநதிரன உதயபாவதத
உதிககினற ஸூாயனையும ஸூாயனிடம பிரவேசிககினற
ாபாககியசாலியான சநதிரனையும அமாவாஸயைநோநதிருககும
நணததில [1] ரௌததிரமுகூாததததிலேயே தேவாஸுர யுத
தையும பாாததான நூறு யாகஙகளைச செயதவனுன
ஹநதிரன, சிவநத மேகஙகளோடுகூடின காலை ஸநதியை
ரகத ஜலததுடன கூடின ஸமுததிரததையும கணடான.
நருபுததிராகளால அகனிகளினபொருடடுத தனிததனியான
திரஙகளால ஹோமம செயயபபடட ஹவயஙகளைப பெறறுக
ாணடு ஸூாயனிடததில பிரவேசிககினற அகனியையும பாாத
ன இநதிரன அபபொழுது ஸூாயனை வநது அணுகியிருக
ாற இருபததுநானகாவது பாவததையும அபபடியே அகனியை
டைநதிருககிற ஸூாயனையும ஸூாயனை அடைககிருககிற அந
சநதிரனையும சநதிரனுககும ஸூாயனுககும ஏறபடடிருககிற
கயததையும கணடான இநதிரன பயஙகரமான அநதசசோக
கயைக் கணடு, 'ஸூாயனுககும சநதிரனுககும கோரமும

[1] ருததிரருககு உரிய காலம

வட்டமுமான் ரேகை காணப்படுகிறது இந்தப் பரிவேஷமான
இந்த இரவின் முடிவிலேயே பெரிய யுத்தத்தைச் சொல்லுகிற
இந்த விருத்தாந்தியும், மிக்க இரத்தவெள்ளத்துடன் எதிரத்
செல்லுகிறது நரியானது வாயில் அக்கியுடன் ஸூர்யனுக்
எதிராக ஊளை இடுகிறது இந்தப் பயங்கரமான சோதகை
னது பெரிதாயும் தேஜஸோடு கூடியதாயும் இருக்கிறது சந்
னுக்கு அக்னியுடனும் ஸூர்யனுடனும் ஏற்பட்ட இந்தச்சோக
யானது ஆச்சரியமாயிருக்கிறது சந்திரனஎந்தப்புத்திரனை உ
பண்ணுவனோ அவன் இந்தத் தேவிக்குப் பதியாகலாம் அக
அநேக குணங்களையுடையவன் அக்னியே எல்லாத் தேவர்களு
இந்த அக்னியானவன் ஒரு குழந்தையை உண்டுபண்ணுவ
யானால் அவன் இந்தத் தேவிக்குப் பதியாகலாம்' என்று ஆ
சித்தான் பகவானான இந்திரன் இவ்வண்ணம் ஆலோசித்து அ
பொழுது அந்தத் தேவஸேனையை அழைத்துக்கொண்டு பிர
லோகம் சென்று பிரம்மதேவரை வணங்கினான் அவ
பார்த்து, 'இந்தத் தேவிக்கு நீர் நல்ல சூரனைபதியைக் கொடு
ராக' என்று சொன்னான்

பிரம்மா, 'அஸுரர்களை அழிப்பவனே! உன்னால் இந்தக்
யம் எண்ணப்பட்டபடியே சிறந்த பலமுள்ளவனும் மிக்க வல்ல
யுள்ளவனுமான அப்படிப்பட்ட குழந்தை உண்டாவா
இந்திர! சிறந்த வீர்யமுள்ளவனான அந்தக் குழந்தை உன்னோ
சேர்ந்து சேனாபதியாவான் இந்தத் தேவிக்குப் பதியுமாவா
என்று சொன்னார் அந்தத் தேவேந்திரன் இந்த வசனத்தை
கேட்டு, கன்னிகையுடன்கூட அவரை நமஸ்காரஞ்செய்து, முதன
வாய்ந்தவர்களும் பிராம்மணர்களுள் சிறந்தவர்களும் மிக அ
மான ஒளியுள்ளவர்களும் வஸிஷ்டரைத் தலைவராகக்கொண்ட
களுமான ஸப்தரிஷிகள் இருக்கிற அவ்விடத்திற்குச் சென்று
இந்திரனைத் தலைவனாகக்கொண்ட தேவர்கள் அந்த ஸப்தரி
ளுடைய அப்படிப்பட்ட யாகத்தில் தவத்தினால் பாகமாக அ
யப்பட்டிருக்கிற ஸோமரஸத்தைப் பானஞ்செய்ய எண்ணிச் செ
றார்கள் மகாத்மாக்களான அந்த ஸப்தரிஷிகள் நியாயப்படி இ
டியைச்செய்து நன்குமூட்டப்பட்ட அக்னியில் எல்லாத்தேவர்க
யும் உத்தேசித்து ஹவ்யத்தை ஹோமஞ் செய்தார்கள் நன்
அழைக்கப்பட்டவனும் பரபுவுமான அந்த அக்னியானவ
ஸூர்யமண்டலத்தினின்று வெளியில் புறப்பட்டு விதிப்படி அ

சென்றுன பரதாகளுள் சிறநதவனே! அநத அகனியான
ஆஹவனீயததை வநது அடைநது, அநதப பிராமமணாக
லே மநதிரஙகளோடு ஹோமம செயயபபடட பரபலவிதமான
யஙகளை அநத யாகததில ரிஷிகளிடமிருநது பெறறுக
ணடு தேவாகளுககுக கொடுததான வெளியில செலலு
ற அநத அகனியானவன, தஙகள தஙகள ஆஸனஙகளில
ிருபபவாகளும, ஸுகமுணடாகுமபடி ஸநானம செயதவா
ம, பொனனுலாகிய யாகமேடைபோனறவாகளும, சநதிரகலை
போல மாசறறவாகளும, அகனி ஜவாலைககு ஒபபானவாகளும,
்ததிரஙகளபோல ஆசசரியமாயிருபபவாகளுமான மகாதமாக
ான அநத ரிஷிகளுடைய பததினிகளைப பாாததான அநத
னியானவன அநத இடததில பிராமமணோததமாகளுடைய
தினிகளைககணடு அவாகளிடததுச சென்ற மனததோடு
ாறிகள கலஙகினவனுனன அவன காமவசததை அடைந
ன அநத அககினியானவன, 'நான மனஙகலஙகினவனுகி
டேன இது நியாயமனறு எனனிடததில விருபபமிலலா
ாகளும பதிவிரதைகளுமான பிராமமணோததமாகளுடைய
தினிகளை நான விருமபுகிறேன இநத ஸதிரீகள காரணமினறி
ுல பாாபபதறகோ, தொடுவதறகோ ஸாததியபபடாதவா
ஆகையால, காாஹபதயாகனியில நனகு பிரவேசிதது
த ஸதிரீகளை அடிககடி பாாககிறேன' என்று மீணடும எணணி
ா அதபுதாகனியானவன காாஹபதயததை அடைநது பொன
ான்ற ஒளியுளள அநத எலலா ரிஷிபததினிகளையும ஜவாலை
ால நனருககதொடுகிறவனபோலிருநதுகொணடு அவாகளைப
ாதது மகிழசசி அடைநதான அநத அகனியானவன அநத
்ததில இவவணணம நெடுஙகாலம வாஸம பணணிவிடடு
த ஸதிரீகளிடம மனததை வைதது அநத உததம ஸதிரீகளை
மபினவனுகவே காடடுககுச சென்றுன பிராமமணஸதிரீ
கிடையாமறபோகவே, காமனுலே எரிககபபடடமனமுளள
ும தேகததை விடுவதில நிசசயமகொணடவனுமான அநத
னியானவன காடடிறகுச சென்றுன அபபொழுது தகூனு
ய மூதத பெணணுகிய ஸவாஹை எனபவள அநத அகனியின
ஆசை வைததாள அநதப பெண நெடுநாளாகவே அநத
னியை அடைவதறகுத தகக ஸமயததை விருமபிகொண
நதாள சிறநத ஸௌநதாயமுளள ஸவாஹை நலலொழுக

கததினின்று தவறுமலிருககிற அகனிதேவனை அடைவதற(
தககஸமயததைக காணவிலலை அநதபபெண, அகனியான
உணமையாகவே காமனுல வாடடபபடடுக கானகம சென்ற
உளளபடி அறிநது, 'நான ஸபதரிஷிபதனிகளுடைய ரூபங்க
எடுததுககொணடு காமனுல பீடிககபபடடவனும அநத ஸ
களுடைய ரூபததால மோகிததவனுமான அகனியை என
காதலுளளவனுககச செயவேன இபபடிச செயதால இநத
ணிககும பிரீதி உணடாகும எனனுடைய விருபபமும நி
'வேறினதாகும' என்று எணணினள

இருநூற்றிருபததேழாவது அதயாயம

மாாககண்டேயஸமாஸயாபாவம (தொடர்ச்

(ஸ்வாஹாதேவியானவள், ஸப்தரிஷி பத்நினிகளில் அருந்ததியைத்த
மற்றவர்களுடைய உருவங்களை எடுத்து அக்னியுடன சேர்ந்ததும்,
அவள் அக்னியினுடைய வீர்யங்களை ஶவேதபர்வதத்தி
லுள்ள ஸ்வர்ணதுண்டத்தில் சேர்த்ததும், அதி
னின்று ஷண்முகனுண்டானதும்,அவன் பாணங்
களால் கிரௌஞ்சகிரியைப் பிளந்ததும்,
வேலாயுதத்தினுல் ஶவேதகிரியின்
சிகரத்தைப் பிளந்ததும்)

அங்கிரஸ மஹரிஷிககு நலல நடையோடும ரூபததோ
குணஙகளோடுமகூடின சிவை எனகிற பாரயை இருநதாள ஜ
களுககுஅதிபதியே ! சிறநத அஙகஙகளுடனகூடின ஸவாஹாதே
யானவள, முதலில அநதச சிவையின ரூபததை எடுததுககொ
அகனியினருகிறசென்று அவனைபபாரதது, 'அககினியே ! க
னுலேநனருக எரிககபபடடிருககிற எனனை நீ காதலிககககடவ
இபபடி நீ செயயாமல போவாயாகில, எனனை மரிததவள
நிசசயம செயதுகொள அககினியே! உனககும மிகபபெரித
அதாமமுணடாகும அகனியே ! நான சிவை எனகிற அஙகிர
னுடைய மனைவி தோழிகளுடனகூடி ஆலோசிததுககொ
நலல நிசசயததுடன உன அருகில வநதேன' என்று செ
ஞள அகனி, 'பெணணே ! நீ எனனைக காமனுல பீடிககப
டவனென்று எவவாறு அறிகிருய ? எவாகள உனனுல சொல

டாாகளோ அநத ஸபதரிஷிகளுடைய மனைவிகளான எலலா
திரீகளும எவவணணம எனனை அறிகிறாாகள?' எனறு வினவ,
வை, 'அகனியே! நீ எபபொழுதும எஙகளுககுப பிரியமான
ன நாஙகள உனனிடமிருநது பயபபடுகிறோம, இஙகிதஙக
ால உனனுடைய உளளததை அறிநதுகொணடு உனனிடம
ன அனுபபபபடடிருககிறேன நான காமததினால உனனுடன
சாககைககாக விரைவாக உனனை அடைநதேன மகாவீாய
ளளவனே! நீ முநதி எனனை மணநதுகொள அகனியே!
ன சுறறததாரான ஸதிரீகள எனனை எதிாபாாததுககொண
ருககிறாாகள நான செலவேன்' எனறு கூறினள பிறகு,
கனியானவன, பிரீதியோடும ஸநதோஷததோடுமகூடியவனுக
நதச சிவையை விவாகம செயதுகொணடான, பிரீதியினால நன
க அககினியுடன சோநதவளால தேவியானவள அகனியி
டைய வீாயததைக கையினால ஏநதினள அவள, 'என னுடைய
நத ரூபததைக காடடில எவாகள பாாபபாாகளோ அவாகள
கனியைக காரணமாககொணடு பிராமமணஸதிரீகளினமீது
ஞன தோஷததைச சொலலுவாாகள ஆகையால, நான
நத வீாயததைக காபபாறறுகினற பெணகருடபக்ஷியாகிறேன
னததினினறு புறபபடுவதும எனககு ஸுகமாக இருககும'
னறு ஆலோசிததாள அபபொழுது, அநத ஸவாஹையானவள
பணகருடனுகிப பெரிய காடடினினறு வெளிபபடடாள பிறகு,
வள நாணறகொததுககளால நனறுக மூடபபடடிருபபதும,
னகளில விஷமுளளவைகளும ஏழுதலைகளுளளவைகளுமான,
தபுதமான ஸாபபஙகளால பாதுகாககபபடடதும, ராக்ஷஸாக
ளும பிசாசஙகளாலும அபபடியே பயஙகரமான பூதகணஙக
ளும ராக்ஷஸிகளாலும பல மிருகஙகளாலும பறவைகளாலும
றைநதிருககிறதும, நதிகளோடும மலை அருவிகளோடுமகூடிய
ம,பறபலமரஙகளாலும கொடிகளாலும நிறைககபபடடிருபபது
ன ஙவேதபாவததைக கணடாள மஙகளததைச செயபவ
ன அநத ஸவாஹாதேவி அநத இடததில பிரவேசிககமுடியாத
லயின மேறபககததை விரைவாக அடைநது அநத அககினியின
ாயததை ஸவாணகுணடததில விரைவுடன போடடாள அநத
வாஹாதேவியானவள மீதியிருககிற மகாதமாககளான ஸபத
ிகளுடைய பதனிகளின ரூபஙகளபோனற ரூபஙகளை எடுததுக
ாணடு அககினியை ரமிககசசெயதாள. அநத ஸவாஹாதேவி

யினால்; அருந்ததியினுடைய தவத்தின் மகிமையாலும் பாதசு
வுக்குச் செய்யும் பணிவிடையினாலும், அவளுடைய திவ்யரூ
மானது எடுத்துக்கொள்ள முடியாமற் போயிற்று கௌரவ
களுள் உத்தமனே! அப்பொழுது காமமுள்ளவளா
ஸ்வாஹையினால் அந்த ஸ்வர்ணகுண்டமென்னும் தடாக
தில் பிரதமாதிதியில் அக்கினியினுடைய வீர்யமானது ஆ
தடவை போடப்பட்டது அந்தக்குண்டத்தில் ஸ்கந்நமா
(=நழுவிவிழுந்த) அந்தவீர்யமானது, தேஜஸினால் சூழப்பட்ட ஒ
புத்திரனை உண்டுபண்ணியது. பிறகு, ரிஷிகளால் பூஜிக்கப்பட
அந்த வீர்யமானது ஸ்கந்தனாயிற்று அந்தவீர்யத்தில் ஆறுத
களுள்ளவரும், பன்னிரண்டு காதுகளும் கண்களும் கைகளு
பாதங்களுமுள்ளவரும், ஒருகழுத்தோடும் ஒருதேகத்தோடு
கூடியவருமான குமாரர் தோன்றினார். த்விதீயையில் அந்த
குழந்தை தெரிந்தது. த்ருதீயையில் சிசுவாக விளங்கியது. சதுர்த்
திதியில் அங்கங்களோடும் அவற்றின் அவயவங்களோடும் சோ
குஹனாயிற்று. அந்தக்குஹன் மிகப்பெரிதான சிவந்தமேகமண்
லத்தில் மின்னலோடுகூடின பெரிய சிவந்தமேகத்தால் மூட
பட்டவனாக உதித்த ஸூர்யனைப்போலப் பிரகாசித்தான். த்ரிபு
தை ஸம்ஹரித்த ஈச்வரரால் எந்த வில்லானது வைக்கப்ப
பட்டிருந்ததோ, தேவசத்ருக்களை நாசம் செய்கிறதும் மயி
பொடிக்கச்செய்வதும் பெரிதுமான அந்த வில்லானது அந்த
குஹரால் பிடிக்கப்பட்டது. பலசாலியான குஹர், அப்பொழு
விற்களுள் சிறந்த அந்த வில்லை எடுத்து, ஜங்கமங்களோடும் ஸ்
வரங்களோடும்கூடின மூவுலகங்களையும் நன்றாக மயங்கச்செய
கொண்டு ஸிங்கநாதம் செய்தார். பெரியமேகங்களுடைய கூட்ட
தின் இடிமுழக்கம்போன்ற குஹருடைய அந்தச் ஸிங்கநாதத்தை
கேட்டு, சித்ரன், ஐராவதனென்கிற இரண்டு மகாஸர்ப்பங்க
எழுந்து துள்ளி எதிர்த்துவந்தன. ஸூர்யனுக்கு ஸமனான ஒ
பொருந்தியவரும் அக்கினிகுமாரருமான அந்தப்பாலர், எதிர்த
வருகின்ற அந்த இரண்டு மகாநாகங்களையும் நன்றாகப்பார்த்த
இருகைகளால் பிடித்துக்கொண்டும், மற்றொரு கையின
சக்தியைப் பிடித்துக்கொண்டும், வேறொருகையினால் பருத்த
சரீரமுள்ளதும் பக்கத்தில் வந்திருப்பதும் பலசாலிகளு
சிறந்ததும் சிவந்த கொண்டையுள்ளதுமான கோழியை
பிடித்துக்கொண்டும் பயங்கரமாகக் காஜித்தார். மகாபுஜ

ள்ள குஹா விளையாடவும் விளையாடினார். பலசாலியான குஹார்..
ந்த பலமுள்ளபிராணிகளையும் பயமடையும்படி செய்கின்ற
த்தமமான சங்கத்தை இருகைகளால் பிடித்து ஊதக்கூதினார்
ரண்டுகைகளால் ஆகாயத்தைப் பலமுறை அடித்தார். அந்த
ஹாஸேனர் மூவுலகங்களையும் வாய்களால் விழுங்குகிறவர்
பாலவும் அளத்தற்கரிய உருவமுள்ளவராகவும் உதயபர்வ
த்தில் ஸூர்யன்போல ஶ்வேதபர்வதத்தின் சிகரத்தில் விளை
டிக்கொண்டு விளங்கினார். அத்புதமான விக்கிரமமுள்ளவரும்
வதியினுடைய உச்சியில் வீற்றிருப்பவரும் இந்திரியங்களால்
றியமுடியாத ஸ்வரூபமுள்ளவருமான அந்தக்குஹர் பலவித
ங்களால் திசைகளைப் பார்த்தார். அவர் பற்பல வஸ்துக
ளைப் பார்த்துக்கொண்டு மீண்டும் சிங்கநாதஞ்செய்தார். அவரு
டைய அந்தச்சப்தத்தைக்கேட்டு ஜனங்கள் பலவாறு கீழேவிழுந்
தார்கள். பயந்தவர்களும் மனங்கலங்கினவர்களுமான ஜனங்கள்
வரையே சரணமடைந்தார்கள். பற்பல ஜாதி பேதங்களுடன்
டின எந்த ஜனங்கள் அப்பொழுது அந்தத்தேவரை அடுத்தார்
ளோ மிக்கநல்ல பலமுள்ளவர்களான அந்த ஜனங்களையும் பிராம
ணர்கள் பாரிஷதர்களாகச் சொல்லுகிறார்கள். மகாபாகுபல
ள்ள அந்த ஸ்கந்தர் எழுந்திருந்து அந்த ஜனங்களை இன்சொற்
ளால் ஆனந்தமடையும்படி செய்து வில்லின் நாணகயிற்றை
பூட்டுதுப் பெரிதான ஶ்வேதகிரியில் பாணங்களைப் பிரயோகித்
ர். அந்த ஸ்கந்தர் ஹிமவானுடைய புத்திரனான க்ரௌஞ்ச
வதத்தை அம்புகளால் தொளைத்தார். அந்த த்வாரத்தினால்
ன்னங்களும் கழுகுகளும் மேருபர்வதத்தை நோக்கிச் செல்லு
ன்றன. அந்த மலையானது அதிகமாகத் தீனஸ்வரங்களை வெளி
ட்டுக்கொண்டு சிதறுண்டு கீழே விழுந்தது. அம்மலை விழுந்த
டன், மற்ற மலைகள் பயத்தினால் மிகவும் அலறின. க்ரௌஞ்சகிரி
க்கப்பட்டதைக் கண்டு மற்ற மலைகள் கோரமான தீனஸ்வரத்
தச் செய்தன. பலசாலிகளுள் சிறந்தவரும் அளத்தற்கரிய,
றலுள்ளவருமான அந்த ஷண்முகர், மிக்க துன்பமடைந்திருக்
) மலைகளுடைய நாதத்தைச் செவியுற்றுங்கூட மனவருத்த
டைந்தாரில்லை. சக்தியை எடுத்துக்கொண்டும், சிங்கநாதமு
ய்தார். மகாத்மாவான அந்த ஷண்முகரால் பிரயோகிக்கப்
ட்ட அந்த நிர்மலமான சக்தியானது அப்பொழுது ஶ்வேதகிரி
னுடைய கோரமான சிகரத்தை விரைவாகப் பிளந்தது. அந்த

ஷண்முகரால அடிதது உடைககபபட்டிருககிற அநத ஸவேதகி
யானது மகாதமாவான அநத ஷண்முகரிடமிருநது பயநது பூமின்
விட்டு மறற மலைகளோடுகூட ஓடியது பிறகு, மிகக மனவருத
மடைநத பூமியானது நாறபுறஙகளிலும சிதறியது. துனபமடை
திருககினற பூமியானது ஸகநதரை அடைநது மீண்டும வலின்
யுள்ளதாக விளஙகிறது மலைகளும அவரையே நமஸகரிதத
பூமியை அடைநதன பிறகு, உலகமானது இநத ஸகநதனை
சுகலபக்ஷ பஞசமி திதியில சரணமடைநதது

இருநூறறிருபததெட்டாவது அதயாயம

மாாககண்டேயஸமாஸயாபாவம (தொடர்ச்

(ஆறு ரிஷிகள லோகாபவாத பயத்தினுல் தத்தம் மனைவிகளைத்
தள்ளியதும், விஸவாமித்திரர் ஸகந்தருக்கு ஜாதகர்ம முதலி
யன செய்ததும், இந்திரன் ஸகந்தரோடு போர்புரிந்த
தும, வஜ்ராயுதத்தினுல் அடிக்கப்பட்ட ஸகந்தரு
டைய வல விலாவிலிருந்து விசாகனும்
குமாரர்களும் கன்னிகளுமுண்டானதும்,
இந்திரன் பயந்து ஸகந்தரோடு
நட்புக் கொண்டதும்)

அதிக ஆண்மையுள்ளவரும அதிக பலமுள்ளவருமா
அநத மகாஸேனா பிறநதவுடனே, கோரரூபமுள்ள பலவிதமா
பெரிய உதபாதஙகள மிகததோனறின, ஆணபெணகளிருவரு
கும வைரமானது ஏறபட்டது, அபபடியே அதிசீதம அதயு
ணம முதலியவைகள உணடாயின, ஜயோதிாகரஹஙகளும தி
களும ஆகாயமும ஜவலிததன, பூமியானது மிகவும ஒலிதத,
உலகததை ரக்ஷிபபவாகளான ரிஷிகளும, மகாகோரமான உ
பாதஙகளை எல்லாப பககஙகளிலும பாாதது, அதிக பயமுள்ள
களாக உலகஙகளுககுச சாநதியைச செயதாாகள அந
சைதராதமெனகிற வனததில வஸிதத ஜனஙகள, 'ஸபதரிஷிக
டைய ஆறு பதனிகளோடு சோநது அகனியினுல இநதப பெ
அனாததமானது கொணடுவரபபட்டது' எனறு சொனனாாக
அபபொழுது அநத ஸவாஹாதேவியானவள அநதக 1 கருடியி

---

1 பெண கருட பக்ஷி

டய ருபததோடு செலலுகையில பாாதத மறறவாகள, 'அநதக நடியினுல இநத அனாததம கொணடுவரபபடடது' எனறு கரு யைபபறறிச சொனனுாகள அநதக காாயமானது ஸவாஹை றுல பணணபபடடதெனறு ஜனஙகள அறியவிலலை கருடியான ா அநத வசனததைக கேடடு, 'இவன எனனுடைய புததிரன' னறு (எணணி)ஸகநதரை அணுகி மெதுவாக, 'நான உனனுடைய ய' எனறு சொனனுள பிறகு, ஸபதரிஷிகள மகாபராககிரம லியான புததிரன பிறநதானெனபதைக கேடடு அபபொழுது ருநததிதேவியைத தவிர மறற ஆறு பததினிகளையும தளளிவிட ாகள அநதககாடடில வஸிககினற ஜனஙகள அபபொழுது, வா) ஆறு ரிஷிபதனிகளாலேயே உணடுபணணபபடடாா' னறு சொனனுாகள அரசனே! ஸவாஹாதேவியானவள ஸபத ஷிகளைபபாாதது, 'இவன நிசசயமாக எனனுடைய புததிரன ன இவனுககுக காரணம இநத வனவாஸிகள சொலலுகிறபடி லலை' எனறு மீணடும மீணடும உரைததாள விஸவாமிததிர ஹரிஷியோ ஸபதரிஷிகளுடைய யாகததைச செயதுவிடடு கனியினுல காணபபடாதவராகக காமததால மிகத தவிககபபட ருககிற அகனியைப பினபுறததில தொடாநது செனறுா ஸவாமிததிரரோ அநத அகனியினுல அது எலலாவறறையும ளளபடி முழுமையும அறிநது குமாரரை முதல முதலில சரண டைநதாா அநத மகாமுனிவா மஹாஸேனரைக குறிததுத வய ஸதோததிரஙகளையும, பாலனுககுச செயயவேணடிய பதினமூனறு மஙகளகாமஙகளையும முழுமையும நனகுசெயதாா ஸவாமிததிர மகாமுனிவா அநத மகாஸேனருககு ஜாதகாமம தலிய வைதிககிரியைகளைச செயதாா விஸவாமிததிரா, உல கஙகளுடைய நனமையினபொருடடு ஷணமுகருககு மகிமையை ம, கோழியைக கொடியாக வைததுககொளளுதல தேவஸைபந மபெறற சகதியைக கையில பிடிததல பாரிஷிதாகளைப பரிவா கஙகளாக ஏறறுககொளளுதல ஆகிய இநதக காரியஙகளையும சயதாா அதனுல, விஸவாமிததிரரிஷியானவா குமாரருககுப ரியராஞா விஸவாமிததிரமஹாமுனிவா, ஸவாஹையானவள ன ருபததைவிடடு ரிஷிபதனிகளின வடிவததை எடுதது அகனி பாடுரமிததாளெனபதைத தெரிநதுகொணடாா அவா ஸபத

---

1 'ஜாதகாமமுதல விவாகததுககு முநதின வரையில செயயபபடும தின்மூனறு காமாககள' எனபது பழையவுரை

ரிஷிகளனைவரையும அணுகி, உஙகளுடைய ஸதிரீகள அபராத
ளலலா' எனறும சொனனா அநத ரிஷிகள அநத ஸ்வாப
திரரிடமிருநது உணமையைக கேடடுஙகூட (லோகாபவாத ப
தினல) எலலோரும பததினிகளைத தளளிவிடடாாகள அ
பொழுது, தேவாகள ஸகநதருடைய வலலமையைககேடடு ஒன
சோநதவாகளாக இநதிரனை நாடி, 'இநதிர! ஸஹிககமுடிய
பலததுடனகூடின ஸகநதனை விரைவாக நாசம செயவாயா
விளமபம செயயககூடாது மகாபலசாலியான இநதிரனே
இபபொழுது இவனைக கொலலாமறபோவாயாகில மூவுலகஙக
யும, எஙகளையும, உனனையும அடககிககொணடு இபபொழு
இவன இநதிரனாகிவிடுவான' எனறு சொனனாாகள அநத இ
திரன மனவருததமுளளவனாக மிகக வலிமையுளள இநதச சி
வன உலகஙகளைப படைககிற பிரமமாவையும யுததததில எதி
துப போாபுரிநது நாசம செயவான பாலனைக கொலலுவதற
நான சகதியுளளவனலலேன' எனறு தேவாகளைப பாாதது
சொனனான அவாகள, 'இவவாறு பேசுகிறாயாதலால உனகக
சகதியிலலை' எனறு சொனனாாகள பிறகு, 'இபபொழுது, லோ
மாதாககளனைவரும ஸகநதனை நோககிச செலலடடும நிறை
வீாயமுளள லோகமாதாககள அநத ஸகநதனைக கொலலடடு
எனறு சொனனாாகள அநத லோகமாதாககள, 'அபபடியே
எனறு சொலலிவிடடு ஸகநதரிடம சென்றாாகள அவாகள, ந
ரறற பலமுளளவரான அநத ஸகநதரைப பாாதது, 'இவன ந
மால கொலலததகாதவன' எனறு நனகு எணணி, விசனததா
வாடியமுகததுடன, அவரையே சரணமடைநதாாகள அவாக
ஸகநதரைப பாாதது, 'எஙகளால உலகமானது தரிககப்ப
டிருககிறது நீ எஙகளுககுப புததிரன' எனறு சொனனாாக
பிறகு, பிரபுவான ஸகநதா, ஸநேகததினால கனிநத மனததுட
கூடியவாகளும பால பெருகுகினறவாகளுமான அநத எல
மாதாககளையும அஙகீகரிதது, அவாகளுடைய அநத வசனததை
கேடடு, அவாகளுடைய ஸதனயபானம பணணவிருமபினா ப
சாலிகளுள பலசாலியான அநத மஹாஸேனா அவாகளை நன
கப பூஜிதது அவாகளுடைய விருபபஙகளைககொடுதது, நேரி
வருகினற பிதாவான அகனியைக கணடாா அநதக கநதரா
நனகு பூஜிககபபடட மஙகளகரனான அநத அகனியானவன அந
மாதருகணததோடுகூட மஹாஸேனரான அவரைச சூழந

ாண்டு ரகூஷகனுக இருநதான' ·எலலா மாதாககளுளளும
ிராதஸமுதபவை எனகிற ஸதிரீ, சூலததைதக கையிலேநதி,
ய தன புததிரனை ரகூஷிபபதுபோல ஸகநதரை ரகூஷித
ள லோஹிதமெனகிற ஸமுததிரததினுடைய புதலவியும
ததததைப பானமசெயயவளுமான கரூரை எனபவள மஹா
னனரைக கட்டிககொணடு புததிரனைபபோலப பாதுகாத
ள அகனியானவன நைகமேயன, சாகவகதரன, பஹு
ஜன எனகிற குமாராகளாகி அவாகளால மரபபாவை
ால குழநதையை ஆனநதபபடுததுவதுபோல ஙவேத
யிலிருககிற ஸகநதரை ஆனநதமடையச செயதான கர
ஙகளும, உபகரஹஙகளும, ரிஷிகளும, மாதாககளும, அக
மை முதனமையாககொணடவைகளும அஹஙகாரமுளள
வகளுமான பாரிஷிதாகளுடைய கூடடஙகளும ஆகிய இவா
ளும கோரரூபிகளும ஸவாககததில வஸிபபவாகளுமான
னும மறற அநேகாகளும, மாதருகணஙகளோடுகூட மஹா
னனரைச சூழநதுகொணடு நினறாாகள தேவராஜன வெறறி
ணடாவது ஸநதேகமெனறெணணி, வெறறியை அடைய விருபப
ளளவனுக, ஐராவததகின பிடரினமீதேறித தேவதைகளோடு
டப புறபபட்டான சிறநத பலமுளளவனுன இநதிரன தேவ
ணஙகளால சூழபபட்டவனுக வஜராயுததகை எடுதது மஹா
னனரைக கொலலவேணடுமெனகிற எணணமுளளவனுக மிக
ரைவாகச் சென்றுன அரசனே ! இநதிரன அநத ஸகநத
டைய மகாவேகமுளள அதபுதமான பராககிரமததைதக கணடு,
சசாயமுளளவனுனன, உககிரமான உருவமுளளதும, பெரிய
டஹாஸததுடனகூடியதும, அதிக ஒளிபொருநதியதும,
சிததிரமான கொடிகளுடனும கவசஙகளுடனுமகூடியதும,
பல வாஹனஙகளுடனும விறகளுட னுமகூடியதுமான தேவ
னையை ஸகநதரோடு போாபுரிவதறகாக ஏவினுன குமாரா,
றநத வஸதிரஙகளை உடுததவனும காநதியையுடையவனும
லஙகரிககபபட்டவனும கொலல எணணஙகொணடு நேரில வரு
றவனுமான அநத இநதிரனை எதிாததாா மிகக பலசாலியும
வாககததிறகுப பதியுமான அநத இநதிரனே தேவஸேனையை
நகு மகிழவிததுககொணடு அகனிகுமாரரான ஸகநதரைக
காலல எணணி விரைவாக வநதான இநதிரன தேவாகளாலும
கரறற ரிஷிகளாலும நனருகப பூஜிககபபடுகினறவ

ளுகி, அக்னிபுத்திரருடைய ஸமீபத்தை வந்தடைந்தான். பிற
தேவராஜன் ஒன்றுசேர்ந்திருக்கிற தேவர்களோடு ஸிம்மநா
தைச் செய்தான் குஹரும், அந்தச் சப்தத்தைக்கேட்டுக் கட
போல உரக்கக் காஜித்தார் பெரிதான அந்தச் சத்தத்தின
னன்றாக எழுந்து கொந்தளிக்கின்ற ஸமுத்திரம்போலப் பிர
சிக்கின்ற தேவஸேனையானது பரஜ்ஞையை இழந்து ஆங்காங
சுழன்றது அந்த அக்னிபுத்திரர் தம்மைக் கொல்லக்கரு
அருகில் வந்திருக்கின்ற தேவர்களைப் பார்த்துக் கோபங்கொண
வாயிலிருந்து மூண்டெரிகின்ற நெருப்பு ஜ்வாலைகளை வெளிய
விட்டார் அந்த ஸ்கந்தர் பூமியில் நடுங்குகின்ற தேவஸைன
களை எரித்தார் அந்தத்தேவர்கள் நன்றாகப் பற்றி எரிகி
தலைகளுடனும் தேகங்களுடனும்கூடியவர்களாகவும், நன்
எரிகின்ற ஆயுதங்களுடனும் வாஹனங்களுடனும்கூடியவர்கள
வும், உடனே பூமியில் நழுவிவிழுந்திருக்கிற விசித்திரமான நக்ஷ
திரகூட்டங்களைப்போலப் பிரகாசித்தார்கள் எரிக்கப்படுகின்
அந்தத்தேவர்கள் வஜ்ரபாணியான இந்திரனைவிட்டு, அக்கி
குமாரரான ஸ்கந்தரைச் சரணமடைந்தார்கள் அதனால், தேவ
கள் துக்கசாந்தியை அடைந்தார்கள் பிறகு, தேவர்கள
விடப்பட்ட இந்திரன் ஸ்கந்தர்மீது வஜ்ராயுதத்தைப் ப
யோகித்தான் இந்திரனால் விடப்பட்ட அந்த வஜ்ராயு
மானது ஸ்கந்தருடைய வலவிலாவை விரைவாக அடித்த
மகாராஜனே! வஜ்ராயுதமானது மகாத்மாவான அந்தக் குஹ
டைய விலாவைப் பிளக்கவும் பிளந்தது வஜ்ராயுதத்தா
அடிக்கப்பட்ட ஸ்கந்தருடைய காயத்தினின்று யௌவனமுள்ள
வனும் பொற்கவசம் பூண்டவனும் சக்தியைத் தரித்தவனும் திவ
குண்டலங்களுள்ளவனுமான வேறு ஒரு புருஷன் தோன்றினா
அவன் வஜ்ராயுதத்தால் உண்டுபண்ணப்பட்ட விசனத்தினின
(=வஜ்ராயுதம் புகுந்ததினின்று) உண்டானதினால் விசாகனெ
கிற பெயருள்ளவனானான் ஊழித்தீப்போன்ற காந்தியோ
தோன்றின அந்த வேறு புருஷனைப்பார்த்து இந்திரன் பயத்
தால் கரங்குவித்துக்கொண்டு அந்த ஸ்கந்தரைச் சரணமடைந்தா
ஸாதுக்களுள் உத்தமனே! கந்தர் சேனைகளுடன்கூடின அ
இந்திரனுக்கு அபயம் கொடுத்தார் பிறகு, மிக்க மனக்களி
படைந்த தேவர்கள் நானாவித வாத்தியங்களை முழக்கினார்க
அத்புதமானதோற்றமுள்ளவர்களும் கோரமாயிருப்பவர்களுமா

கந்தருடைய பாரிஷதர்களைக் கேள். பயங்கரர்களான எவர் ள் பிறந்த குழந்தைகளையும் கர்ப்பத்திலிருக்கிற குழந்தை ளையும் உயிர் துறக்கச் செய்கிறார்களோ அப்படிப்பட்ட குமார ர்கள், அச்சமயத்தில், ஸ்கந்தருடைய தேகத்தில் வஜ்ரத்தால் ண்டுபண்ணப்பட்ட காயத்தினின்று தோன்றினார்கள் இந்த கந்தருடைய வஜ்ராயுதக் காயத்தினின்று மகாபலசாலிகளான ன்னியரும் உண்டானார்கள் அந்த ஸ்கந்தர் தமதேககாயத்தி னின்றுண்டான குமாரர்களையும் விசாகனையும் புத்திரர்களாக றப்படுத்திக்கொண்டார் அந்த அக்னிபகவான் அப்பொழுது சாக முகனாகி, கன்யா கணங்களும் தன்னுடைய புத்திரர்களு ான எல்லாராலும் சூழப்பட்டு மாதர்கள் [2] பார்த்துக்கொண் ருக்கும்பொழுதே யுத்தத்தில் ஸ்கந்தரைப் பாதுகாத்தான் ஸமாத்தனென பத்ரசாகனும் ஸ்கந்தரை ரக்ஷித்தான் அதனால், னங்கள் பூலோகத்தில் ஸ்கந்தரைக் [4] குமாரர்களுக்குப் பிதா ன்று சொல்லுகிறார்கள் புத்திரர்களை அடைவதில் விருப்ப ள்ளவர்களும் புத்திரர்களுள்ளவர்களுமான ஜனங்கள் பலஸ்த ங்களில் மஹாபலசாலியான ருத்திரரையும் அக்னியை முகமா க் கொண்ட ஸ்வாஹையையும் எப்பொழுதும் பூஜிக்கிறார்கள் ப்மென்ற அக்னியானது எவர்களை உண்டுபண்ணியதோ அந்தக் ன்னியர்கள் ஸ்கந்தரை வந்தடைந்தார்கள் அவர், 'நான் என்ன, ய்யவேண்டும்?' என்று வினவ, அவர்கள், 'உம்முடைய அரு ால் நாங்கள் எல்லா உலகங்களுக்கும் உத்தமமான மாதாக்களும் ஜிக்கத்தக்கவர்களும் ஆக்கக்கடவோம் எங்களுடைய இந்தப் ரியத்தை நீர் செய்யவேண்டும்' என்று சொன்னார்கள் உதார த்தியுள்ளவரான அந்த ஸ்கந்தர் அந்த மாதாக்களைப் பார்த்து, ுக, நீங்கள் தனித்தனி மாதிரியுள்ளவர்களும் மங்களமூர்த்தி ளும் அமங்களமூர்த்திகளும் ஆவீர்கள்' என்று மீண்டும் மீண்டும் ன்னார் பிறகு, அநேக பரஜைகளுடன்கூடின அக்னியானவன் கமுகனாகி மரப்பாவைகளால் குழந்தையை ஆனந்தப்படுத்து துபோல ஸ்வேதகிரியிலிருக்கிற அந்த ஸ்கந்தரை ஆனந்தமடை ச் செய்தான்

---

1 சாகம் - வெள்ளாடு. 2 வேறுபாடம்
3 வேறுபாடம். 4 வேறுபாடம்

இருநூற்றிருபத்தொன்பதாவது அத்யாயம்.

மார்க்கண்டேயஸமாஸ்யாபர்வம் (தொடர்ச்

(மார்க்கண்டேயர் ஸ்கந்தருடைய சரித்திரத்தைச் சொல்லியதும், இந்திரன் ஸ்கந்தருக்குத் தேவஸேனாபதிஸ்தானத்தில் முடிசூட்டியதும், ஸ்கந்தர் இந்திரனுடைய பிரார்த்தனையினால் தேவஸேனையை மணந்ததும்)

பிறகு, மாத்ருகணமானது ஸ்கந்தரைப் புத்திரராக ஏற்ப டுத்திக்கொண்டு தங்களிருப்பிடத்தை நோக்கிச் சென்றது கா ஹலிமா, மாதா, ஹலீ, ஆர்யா, பாலா, தாதரீ இவ்வெழுவரு சிசுவென்கிற புத்திரனுக்கு மாதாக்கள் இந்த மாதாக்களுக்கு வீ முள்ளவனும் அதிபயங்கரனும் சிவந்த கண்களுள்ளவனு பாபபவர்களுக்குப் பயத்தை உண்டுபண்ணுகிறவனுமான சி என்கிற புத்திரன் ஸ்கந்தருடைய அருளால் உண்டானவ ஸ்கந்தருடைய மாத்ருகணத்தினிடம் உண்டான இக்குமாரன யானவன் எட்டாவது வீரன் என்று சொல்லப்படுகிறான் அவ சாகமுகமுள்ளவனானபொழுது ஒன்பதாமவனென்று சொ லப்படுகிறான் ஸ்கந்தருடைய அந்த ஆறாவது முகத்தைச் ச முகம் போலிருந்ததென்று அறிவாயாக அரசனே! பத்ரசாக என்கிற தலையினால் தெய்வத்தன்மை பொருந்திய வேலாயுதத்த உண்டுபண்ணினனோ, எப்பொழுதும் மாத்ருகணங்களால் பூஜி க்கப்பட்டதும் அந்த ஸ்கந்தருடைய ஆறு தலைகளுள்ளும் மி சிறந்ததுமான இந்தத் தலையானது அந்த ஆறினும் நடுவில் அமை திருப்பதென்று இவ்வுலகில் சொல்லப்படுகிறது இப்படிப்பட இந்தப் பற்பலவிதமான ஸ்கந்தருடைய சரித்திரமானது சுக் பக்ஷ பஞ்சமியில் நடைபெற்றது ஜனங்களுக்குத் தலைவனே அந்தச் சுக்லபக்ஷ ஷஷ்டியில் மகாகோரமான யுத்தம் நடைபெ ற்றது பிறகு, ஆஸனத்தில் வீற்றிருப்பவரும், கவசத்தையும் மா லையையும் அணிந்தவரும், ஸ்வர்ணமயமான கிரீடந்தரித்தவரு ஹிதமாயும் ரமணீயமாயுமிருக்கிற கண்களுள்ளவரும், அதி காந்தியுள்ளவரும், சிவந்த வஸ்திரத்தை உடுத்தவரும், கூர்மையா தெற்றிப்பற்களுள்ளவரும், மனத்துக்கினியவரும், எல்லா லக் ஷணங்களும் பொருந்தியவரும், மூவுலகங்களுக்கும் மிக்க பிரியப

நபபவரும, வரஙகளைக கொடுபபவரும, சூரரும, யௌவன,
ளளவரும, மெருகிட்ட குணடலஙகளையணிநதவருமான அநத
கநதரைத தாமரைமலா நிறமுள்ளவளான லக்ஷமியானவள உரு
படுததவளாகத தானே வநதடைநதாள லக்ஷமியினுல அடை
படடவரும பெரும புகழுளளவரும சிறநதவரும வீறறிருபப
நமான அநதக குமாரா,பிராணிகளால, பௌணமாவியில சந
ன காணபபடுவதுபோலக காணபபடடாா மகாதமாகக
ன பிராமமணாகள மகாபலசாலியான அநத ஸகநதரைப பூஜித
ாகள அபபொழுது, மஹாிஷிகள அவவிடததில ஸகநதரைப
ாதது, 'பொனனிறமுள்ளவரே! உமககு மஙகளம உலகஙக
க்கு மஙகளததை உணடுபணணுகிறவராககடவீா பிறநது,
று நாடகளான உமமால எலலா உலகஙகளும வசபபடுததப
டடன தேவஸரேஷ்டரே! உமமால இவாகளுககு மீணடு அபய
ம கொடுககபபடடது ஆகையால, தேவரீா மூவுலகஙகளுக
ம அபயம கொடுககிற இநதிரனுககடவீா' என்று சொனனூா
ா ஸகநதா, 'தபோதனாகளே! இபபொழுது இநதிரன எலலா
லகஙகளுககும எதைச செயகிருன? தேவராஜன நிதயம தேவ
ணஙகளை எவவாறு பாதுகாககிருன?' என்று வினவினூா ரிஷி
ா, 'இநதிரன, பிராணிகளுககுப பலததையும தேஜஸையும பிர
ஜகளையும ஸுகததையும பெருககுகிருன தேவராஜன ஸந
நாஷமுள்ளவனுக, விருமபிய எலலாவறறையும அபபடியே
ாடுககிருன, கெடட நடையுளளவாகளை ஸமஹாிககிருன, நல
ாழுககததிலிருபபவாகளுககு விருமபியவைகளைக கொடுக
ருன வலனெனகிற அஸுரனை அழிததவனுன இநதிரன பிரா
ிகளைக காரியஙகளில கடடளையிடுகிருன ஸூாியனிலலாத
மயததில ஸூாியனுவான, அபபடியே சநதிரனிலலாத தருணத
ல சநதிரனுவான, அககினியும வாயுவும பூமியும ஜலமும ஆகா
மும ஆகிருன இதனை இநதிரன செயயவேணடும இநதிரனி
ததில மிகக பலமிருககிறதனறே? வீரரே! நீா பலசாலிகளுள
னமை பெறறவா ஆகையால, தேவரீா எஙகளுககு இநதிர
கக கடவீா' என்று சொனஞாகள இநதிரன, 'மிகக புஜபல
ளளவரே! எஙகளனைவருககும ஸுகததைக கொடுககிற இநதிர
கககடவீா சிறநதவரே! இபபொழுது தேவராஜயததில பட
ாபிஷேகம செயதுகொளளும தேவராஜனுக இருககததகக
பததை அடைநதவராக இருககிறீா' என்று சொனனுன.

ஸகநதா, 'இநதிர! நீயே கவலையறறு வெறறியில பறறுதலுட
மூவுலகஙகளையும ஆளவாயாக நான உனனுடைய வேலைககார
எனனுல இநதிரபபட்டமானது விருமபபபடவிலலை' எனறு சொ
ஞா இநதிரன, 'வீரரே! உமமுடையபலம அதபுதமானது
தேவாகளுடைய சததுருககளை நாசம செயவீராக உமமுடை
வீரயததால ஆசசரியமடைநத உலகததாாகள எனனை அவமதி
பாாகள வீரரே! தேவாகளுள சிறநதவரே! வலிமைகுறைநத
னும உமமுடைய தேஜஸினுல தோறக அடிககபபடடவனு
இநதிரபபடடததில இருபபவனுமான எனனை உலகததுஜனஙக
அவமதிபபாாகள ஆலஸயமிலலாதவாகளான ஜனஙகள நமமி
வருககும அனயோனயம விரோததததை உணடுபணணுவதி
முயலவாாகள, பிரபுவே! தேவரீா விரோதி யாகிவிடுவீராயி
உலகம 'இரணடுபடும- மிககவலிமையுளளவரே! உலகஙகள
மானததுடன இரணடுபடடுப போகுமாகில, நமமிருவருககு
ஜனஙகளுடைய வேறுபாடடினுல முனபோல யுததமுணடாகு
ஐயா! அநதயுததததில தேவரீா எனனை நிசசயமாக வெலவீ
ஆகையால, தேவரீரே இநதிரனுக இருககககடவீா ஆலோசி
வேணடாம' எனறு சொனனுன ஸகநதா, 'இநதிர! உனககு
களம மூவுலகஙகளுககும எனககும நீயே அரசன உன கட
யினுல நான உனககு எனனசெயயககடவேன? எனககுசசொ
எனறு சொனனுா இநதிரன, 'மிககபலசாலியே! இநத வாககி
உணமையாக இருககுமாகில, உமமால நிசசயிததுச சொல
படடிருககுமாகில, உமமுடைய சொலலால நான இநதிர
இருபபேன ஸகநதரே! எனனுடைய கடடளையை நீா செ
தறகு விருமபுவீராகில கேளும மிககவலிமையமைநதவரே! தே
களுககு ஸேனுபதிஸதானததில அபிஷேகம செயதுகொளளு
எனறு சொனனுன ஸகநதா, 'அஸுராகளுடைய விநாசத
காகவும தேவாகளுடைய காாயஸிததிககாகவும பசுககளுக
பிராமமணாகளுககும நனமைககாகவும எனனை ஸேனுப
ஸதானததில அபிஷேகம செயவாயாக' எனறு சொனனுா

எலலாததேவகணஙகளோடுங்கூட இநதிரனுல அபிஷேக
செயயபபடட அநதஸகநதா அசசமயததில மஹரிஷிகளால பூஜ
கபபடுகினறவராகி மிகவும விளஙகினுா அபபொழுது, தாக
பிடிககபபடட பொறகுடையானது நனறுகமூடடபபடட அக
மணடலமபோலப பிரகாசிததது விஸவகாமாவினுல பண

டட திவயமான பொனமாலையானது கீாததியுளளவரான சஙகர ல தமமாலேயே ஸகநதருககுச சூடடபபடடது புருஷ ரேஷடனே! பகைவாகளை வாடடுபவனே! பகவானுன விருஷ நதுவஜா மிககபரீதியுளளவராக உமையவளோடுகூட வநது கநதரைப பெருமைபபடுததினுா பிராமமணாகள அகனியை ததிரராகச சொலலுகிறுாகள ஆதலால, மகாதேஜஸவியும அத தமானகாடசியுளளவருமான அநதஸகநதா ருததிரருடைய ததிரராகச சொலலபபடுகிறுா ருததிரரால விடபபடட அநத ரயமானது ஸவேதபாவதமாகியது அகனியினுடைய இநதிரிய னது ஸவேதகிரியில கருததிகைகளால சோககபபடடது றகு, எலலாதேவாகளும, ருததிரரால பூஜிககபபடுகினறவரும ஊசாலிகளுளசிறநதவருமான குஹரைபபாாதது அவரை ருத ரபுததிரராகச சொனஞாகள ருததிரரால அககினியினிடததில வநது பிரவேசிதது இநதககுமாரா உணடுபணணபபடடாா ஙகே அவரிடமிருநது பிறநதாா அதனுல, ஸகநதா ருதரபுதர னுா ருததிரா, அகனி, ஸவாஹை, ஆறுகிருததிகாஸதிரீகள கிய இவாகளுடைய தேஜஸினுல ஸகநதா உணடானுா அதனுல, தவஸரேஷடரான ஸகநதா ருததிரபுததிராஞா மாசறற சிவபபு முளள இரணடு வஸதிரஙகளை உடுததவரும ஜவலிககினற ருமேனியுளளவரும நலல ஒளி பொருநதியவருமான கனியின குமாரா சிவநத இரணடு மேகஙகளால சூழபபடடிருக ஸூாயனபோலப பிரகாசிததாா அகனியினுல கொடுககப டட கோழியானது அவருடைய கொடியை அலஙகரிததது ததில தூககி நிறுததபபடட அநதக கோழிக கொடியானது நத ஊழிததீபபோல விளஙகியது எலலாப பிராணிக டைய செயகையும ஒளியும சகதியும பலமுமானதும தேவா நககு ஜயததை விருததிபணணுகினறதுமான சகதியாயுதமா து அநத ஸகநதருககு எதிரில வநதது அபபடியே, கூடவே தானறின கவசமும அவருடைய சரீரததில அமாநதிருநதது நத ஸகநதேவருககு யுததஞ செயயுமபொழுதெலலாம அது ரததில தோனறுகிறது ஜனஙகளுககு அதிபனே! சகதி, தா ம, பலம, தேஜஸ, காநதி, ஸததியம, மேனமை, பிராமமணாக கு ஹிதமாயிருததல, மதிமயககமிலலாமை, பகதாகளைப துகாததல, பகைவாகளை அழிததல, உலகஙகளைக காததல வைகளெலலாம ஸகநதரோடுகூடவே தோனறின இவவண

ணம் எல்லாத தேவகணஙகளாலும அபிஷேகஞ செயயபபட்
வரும நனகு அலஙகரிககபபட்டவரும பிரவிததிபெறறவரு
நலல மனமுளளவருமான அநத ஸகநதா பூாணசநதிரனபோன
தோறறததுடன இஷடமான வேத கோஷஙகளோடும தேவா
ளுடைய சிறநத தூாயவாததியஙகளோடும தேவ கநதாவா
ளுடைய கானஙகளோடும எலலா அபஸரஸஸுகளுடைய கூ
டஙகளோடும பிரகாசிததாா ஸநதோஷமுளளவாகளும ஆ
நதமுளளவாகளுமான மறற அநேகம தேவாகளாலும நனகு
அலஙகரிககபபடடவரும பிசாசஙகளுடைய கணஙகளாலும அ
படியே தேவகணஙகளாலும நனகுசசூழபபடடவருமான அந
அகனிகுமாரா அபபொழுது தேவாகளால அபிஷேகம பண்ண
படடவராக விளையாடிககொணடு பிரகாசிததாா தேவாகள, அ
ஷேகமசெயயபபடட மகாஸேனரை இருளைநாசமசெயதுகொண
உதிததிருககினற ஸுாியனைபபோலக கணடாாகள பிறகு, எ
லாத தேவஸேனைகளும, 'எஙகளுககு நீா அதிபதி' எனறு சொ
லிககொணடு எலலாத திககுககளினினறும ஆயிரமாயிரமாக அந
ஸகநதரை வநதடைநதன எலலாப பூதகணஙகளாலும சூழ
படடிருககிற ஸகநதபகவான அநதத தேவசேனைகளை அடைந்
(அவைகளால) ஆாசசிககபபடடவராகவும துதிககபபடடவராக
மிருநதுகொணடு, அநதச சேனைகளையும இனசொறகளால ஸ
தோஷமடையசசெயதாா இநதிரனும அபபொழுது ஸகநதன
ஸேனாபதிஸதானததில அபிஷேகம செயது அநத இநதிரனா
எநத ஸதிாீ கேசியினிடமிருநது விடுவிககபபடடாளோ அநத
தேவஸேனையை நினைததான அநத இநதிரன பிரமமதேவா அ
ளுககு நிசசயமாக இவரைப பதியாகத தாமே ஏறபடுததியிரு
கிறாரெனறு நனறாக எணணி, அலஙகரிககபபடடிருககிற தே
ஸேனையை அழைததுவரச செயதான. இநதிரன ஸகநதரை
பாாதது, 'தேவதைகளுள் உததமரே! இநதப பெண நீா பிறவ
திருககுமபொழுதே பிரமமதேவரால உமககுப பதனியாக ஏ
படுததபபடடுவிடடாள ஆகையால, நீா இநதத தேவியினுடை
வலககையைத தாமரைமலாபோல விளஙகுகினற உமமுடை
கையினால விதிபபடி மநதிரததை முனனிடடுப பிடிததுககொ
ளும்' எனறு சொனனான இவவணணம சொலலபபடட அந
ஸகநதா அவளை விதிபபடி பாணிகரஹணம செயதாா மநதிர
களை அறிநத பருஹஸபதியோ மநதிரஙகளை ஜபிததாா, ஹோம

ாயும செயதா பிராமமணாகள எவளை ஷஷடியெனறும
த பரஜைகளுககெலலாம ஸு*கததைதக கொடுககிற லகூமி
னறும சொலலுகிருாகளோ அபபடிபபடட தேவஸேனையை
ாஙகள இவவணணம ஸகநதருககு மஹிஷியாகச சொலலு
ாகள அநதத தேவஸேனயானவள ஸினீவாலி, குஹ*,
சவருததி, அபராஜிதை எனனும இவை முதலிய நாமஙகளால
ாலலபபடுகிருள எபபொழுது ஸகநதா தேவஸேனயினுல
வதமான பதியாக அடையபபடடாரோ அபபொழுது லகூமீ
வியானவள சரீரததுடனகூடியவளாகத தானே அவரை
டைநதாள பஞசமியிலுணடான ஸகநதா லகூமியினுல அடை
பபடடாா அதனுல, லகூமியானவள பஞசமியெனறு எண
பபடடிருககிருள ஸகநதா ஷஷடியில ஜயம பெறறவராளுா
தனுல, ஷஷடியானது மஹிமை பொருநதிய திதியாயிறறு

இருநூறறுமுபபதாவது அதயாயம

ாாககண்டேயஸமாஸயாபாவம (தொடர்ச்சி)

(மார்க்கண்டேயர் ஸகந்தருடைய சரித்திரத்தைக் கூறியது)

ஸபதரிஷிபதனிகளான ஆறு தேவிகள மிகக பாககியம
பறறவரும தேவஸேனைககுப பதியாகச செயயபபடடவரு
ன மஹாஸேனரிடம வநதாாகள ரிஷிகளாலே விடடுவிடப
டடவாகளும, தாமததோடு சோநதவாகளும, பெரிய வரதஙகளை
னுஷடிபபவாகளுமான அநத ரிஷிபதனிகள பிரபுவான தேவ
ஸனதிபதியை விரைவாக வநதடைநது, 'புததிர! தேவாகளுக
ாபபான அநதப பாததாககளாலே கோபததினுல காரண
றி நாஙகள விடபபடடோம நீ எஙகளால உணடுபணணப
டடாயெனறு யாரோ சொலலினராம அதனை உணமையெனறு
மபி அவாகளால நாஙகள புணயஸதானததிலிருநது நழுவுமபடி
சயயபபடடோம அநத அபவாததகினினறு நீ எஙகளைப
துகாககவேணடும பிரபுவே! எஙகளுககு உனனுடைய அரு
ால அழிவறறதான ஸவாககமுணடாகவேணடும நாஙகள உன
ப புததிரனுக அடையவிருமபுகிரேம இதைச செயது கட
த தீாததவனுவாயாக' எனறு சொனனுாகள ஸகநதா, அவா

கனைபபாாதது, 'நீஙகள எனககுத தாயமாாகளனறோ? இக
படாதவாகளே! உஙகளுககு நான புததிரன நீஙகள விருமபு
அனைததும உஙகளுககு அபபடியே உணடாகும' என்று செ
ஞா பிறகு, அநத ஸகநதா, 'அபிஜித எனகிற நக்ஷததிரம கீ
விழுநதுவிடடதனுல நக்ஷததிரஙகளின எணணிககையானது
வாறு ஸமமாகும?' எனபதைக கேடக விருமபின இநதிரனை
பாாதது, 'உனககு எது செயயவேணடும?' என்று கேடட
ஸகநதரால, 'சொல' என்று கூறபபடட அநத இநதிரன, பிற
ஸகநதரைப பாாதது, 'ரோஹிணியோடு விரோதமுளளவ
ரோஹிணிககு மிக இளைய ஸஹோதரியுமான அபிஜித தேவியா
வள ரோஹிணிககு மூததவளாக இருததலை விருமபித தவம
வதறகாகக கானகம சென்றுள அநத விஷயததில நான
மயஙகினவனுக இருககிறேன உமககு மஙகளம அபிஜித எ
கிற நக்ஷததிரமானது ஆகாயததினின்று நழுவி விழுநதுவிடட
ஸகநதரே! பிநதியதான இநதக காலததைபபறறிப பிரமமதே
ரோடுகூடி ஆலோசனை செயயும அபிஜிததானது கீழே விழு
காலததில காலமானது அவிடடததை ஆதியாகக கொணடதா
பிரமமதேவரால ஏறபடுததபபடடது எநத நக்ஷதரதநி
தொடககததில சநதிரனுககும ஸூாயனுககும குருவுகக
சோககை ஏறபடுமோ அநத நக்ஷதரம யுகாதிநக்ஷதரம என
படும அது முநதி ரோகிணியாயிருநதது அபிஜித நக்ஷத
விழுநத காலததிலோ ஒன்று குறைநத இரவு பகலகளோடு நக்ஷ
கணஙகள அமைநதிருநததனுல அவிடடம யுகாதி நக்ஷதரமாயிரு
தது இவவாறு நக்ஷதரஙகளின எண குறைவுபடினும நாடகளி
எண ஸமமாயிறறு' என்று சொனனுன 'கிருததிகைகளால நக்ஷ
திரஙகளுடைய எணணிககையின பூாததியைச செயயும' எனகி
அபிபராயததைக குறிபபிதது இநதிரனுல இவவணணம சொல
படடவுடன, (ஸகநதருடைய கடடளையினுல) கருததிகைக
ஆகாயததை அடைநதன அககினியைத தேவதையாகக கொண
அநத கருததிகா நக்ஷததிரமானது ஏழுதலையுளளதுபோலப பி
காசிககிறது வினதையானவள ஸகநதரைபபாாதது, 'எனககு
பிணடஙகளைக கொடுககிற புதலவன புததிர! நான நிததியமா
வே உனனேடுகூட இருககக விருமபுகிறேன' என்று சொனனு
ஸகநதா, 'அவவாறே ஆகுக உனககு நமஸகாரம புததிரனிட
திலுளள நேசததால நீ எனனைக கடடளையிடககடவாய், தேவிே

மகளால பூஜிககபபடுகினறவளாகி எனறும (எனனிடம) வஸி
ாயாக' எனறு சொனனுா பிறகு, வினதை முதலிய எலலாமா
ககளுடைய கூட்டமும ஸகநதரைபபாாதது, 'நாஙகள எலலா
ுகஙகளுககும மாதாககளெனறு கவிகளால துதிககபபட்டிருககி
ூம உனககும மாதாககளாக விருமபுகிறோம எஙகளை நீ
ிபபாயாக' எனறு சொனனாாகள ஸகநதா, அவாகளுடைய
னததைக கேட்டு, 'நீஙகள எனககு மாதாககளனறோ? நான
்களுககுப புததிரன உஙகளுககு எனனால ஏது செயயததக
ு? உஙகளுடைய விருபபததைச சொலலுஙகள' எனறு சொன
ா மாதாககள ஸகநதரைபபாாதது, 'பிராமமி மாஹேஸவரி
தலிய எநத மாதாககள முறகாலததில இநத உலகததிறகு
ாதாககளாக ஏறபடுததபபட்டிருநதாாகளோ, அவாகளுடைய
தானமானது எஙகளுககுக கிடைககவேணடும அவாகளுககு
நத ஸதானம இருககககூடாது தேவஸரேஷ்டனே! உலகத
ரால நாஙகள பூஜிககததககவாகளாகவேணடும அவாகள
ஜிககததககவாகளலலா உனககாக எஙகளுடைய பாததாக
ாக கோபிககுமபடி செயதவாகளான அநத பராமமி முதலிய
ாதாககளாலே எஙகளுடைய [1] பரஜைகள அபஹரிககபபட்டன
நத பரஜைகளை(ப் பாததாககளுடைய சோகசையினுல) எஙகளுக
க கொடுபபாயாக' எனறு சொனனுாகள ஸகநதா, 'எனனால
ாடுககபபட்டாலும அநதபரஜைகளை நீஙகள அடைவது ஸாத
பபபடாது எநத பரஜையை மனததினுல விருமபுகிறீாகளோ,
பபடிபபட்ட வேறு எநதபரஜையை நான கொடுககககட்வேன?'
னறு வினவ, மாதாககள, 'நாஙகள அநதபராமமீ முதலான மாதா
ளுடைய பிரஜைகளையும அவறறின போஷகாகளையும உனனு
ன தனிததிருநதுகொணடு புஜிகக விருமபுகிறோம எஙகளுககு
வைகளைககொடு' எனறு சொலல, ஸகநதா, 'உஙகளுககு பரஜை
ளைககொடுககிறேன உஙகளால கஷ்டமனறோ கூறபபட்டது?
ஙகளுககு மஙகளம எனனால நமஸகரிககபபட்டிருககிற நீஙகள
ானமுதலிய) எலலா பரஜைகளையும பாதுகாபபீாகளாக' எனறு
சாலல, மாதாககள, 'ஸகநத! உனககு மஙகளம நீ எபபடி
ருமபுகிறுயோ அபபடியே பிரஜைகளைப பாதுகாககககட்மைப்
ட்டிருககிறோம ஸகநத! பிரபுவே! எஙகளுககு எபபொழுதும
னனோடுகூடி வஸிகக விருபபமிருககிறது' எனறு சொலல,

1 எஙகளுககு ஸநததி இலலாமற போயின எனபது

ஸகநதா,'பிரஜைகள பதினாறு வயதுளளவாகளாகி யௌவனப
வததை அடையும வரையில தனிததனி மாதிரியுளள ரூப
ளோடு அவாகளை ஹிமசை செயயுஙகள நானும உஙகளுக
பயஙகரமானதும அழிவறறதும நிகாறறுமான என
சகதியைக கொடுபபேன அதனேடு சோநதவாகளாகவும பூஜ
கபபடடவாகளாகவும ஸுகமாக வஸிபபீாகள' எனறு சொ
ணா பிறகு, அகனிபோனற ஒளியுளளவனும மகாபலிசாலியுமா
அபபடிபபடட ஒரு புருஷன ஸகநதருடைய சரீரததினினறு மனி
ாகளுடைய குழநதைகளைத தினபதறகாக வெளியிலதோனறின
பிறகு, அநதபபுருஷன பிரஜையிலலாதவனும பசியினல பீடி
கபபடடவனுமாகி விரைவாகப பூமியில விழுநதான ஸகநதரா
அனுமதிகொடுககபபட்ட அநதப புருஷன பயஙகரமான உரு
முளள கிரஹமானன பிராமமணோததமாகள அநதக கிரஹத
ஸகநதாபஸமாரமெனறு சொலலுகிறாாகள மகாபயஙகரியா
வினதையோ சகுனிகரஹமெனறு சொலலபபடுகிறள அநத
சகுனிகரஹததை மாதருககளுள ராக்ஷஸ கரஹமாகச சொல
கிறாாகள அதைப பூதனகிரஹமெனறும அறியவேணடு
பயஙகரமான ரூபததினல கஷடததை விளைவிககிறவளும கோ
ரூபமுளளவளும இராககாலததில ஸஞசரிபபவளும பயங
மான உருவமுடையவளுமான பிசாசியானவள சீதபூதனையென
சொலலபபடுகிறள கோரமான காடசியுளள அநதப பிசா
யானவள மானிடபபெணகளுடைய காபபஙகளை அபஹரிககிற
அதிதியை ரேவதியெனறு சொலலுகிறாாகள அநத ரேவதி
னிடமிருநது ரைவதமெனகிற கரஹமுணடாயிறறு மகாகோ
மான அநத மகாகரஹமும பாலாகளை ஹிமஸிககிறது தை
யாகளுககு மாதாவான திதிதேவியை முகமணடிகை என
சொலலுகிறாாகள அவள குழநதைகளுடைய மாமஸததின
மிகவும ஸநதோஷமடைகிறவளாகவும பிறரால அணுக மு
யாதவளாகவுமிருககிறள குருவமசததில பிறநதவனே! எ
தக குமாராகளும குமாரிகளும ஸகநதரிடமிருநது உணடா
வாகளாகச சொலலபபடடாாகளோ, அநத எலலா மகாகரஹ
களும காபபஙகளைப பக்ஷிககினறனா அநதப பதனிகளுக
பதிகளாகக கூறபபடட அநதக குமாராகள பயஙகரமா
செயகையுளளவாகளாகி, பிறககிற குழநதைகளை அபஹரிககி
றாாகள அரசனே! அறிஞாகளால பசுககளுககு மாதாவாக

௦ .

சாலலபபடுகிற காமதேனுவினமீது ஏறிககொணடு சகுனிகரஹ
னது பூமியில குழநதைகளை அதனுடன சோநது புஜிககிறது.
னஙகளுககு அதிபனே! நாயகளுககெலலாம மாதாவான ஸரமா
தவியும எபபொழுதுமே மானிட ஸதிரீகளுடைய காபபஙகளை
பஹரிககிறுள. மரஙகளுககு எவள மாதாவோ அவள காஞச
=புனக) மரததை இருபபிடமாககிகொணடவள அவள
பபொழுதும வரஙகளைக கொடுபபவளாகவும, நலல உருவ
ளளவளாகவும, பிராணிகளிடததில தயையுளளவளாகவுமிருக
றுளனரே? ஆதலால, புததிரர்களை விருமபுகினற மனிதாகள
வளைக காஞச வருக்ஷததில நமஸகரிககிறுாகள மாமஸததிலும
ராயததிலும பிரியமுளள இநதபபதினெடடு கரஹஙகளும
றகரஹஙகளும ஸூதிகாகருஹததில பததுநாள முழுவதும
டைவிடாமல இருககினறன. கதரு எனபவள ஸூக்ஷம சரீர
ளளவளாகிக காபபிணியினிடததில பிரவேசிககிறுள அவள
நதககாபபிணியினிடததிலுளள அநதக காபபததைப புஜிக
றுள அநதககாபபிணியோ பாமபைப பெறுகிறுள எவள
நதாவாகளுககு மாதாவோ அவள காபபததைக கவாநது
காணடுபோகிறுள பிறகு, அநத மனுஷயஸதிரீயானவள பூலோ
ததில காபபமழிநதவளாகக காணபபடுகிறுள எவள அப
ஸாஸகளுககு மாதாவோ அவள காபபததை நனறுகப பிடித
கொணடிருககிறுள அதனுல, அறிஞாகள காபபததை
ளாசசியினறி அபபடியே இருபபதாகச சொலலுகிறுாகள
வள லோஹிதமெனற ஸமுததிரததினுடைய பெணணே அவள
கநதருககு மாதாவாக எணணபபடடிருககிறுள லோஹிதா
னி எனகிற அநத மாதருதேவதை இவவணணம கடமபமரத
ல பூஜிககபபடுகிறுளனரே? புருஷாகளுள ருதரா எவவாறு
றநதவரோ அவவாறே ஸதிரீகளுள ஆாயை சிறநதவள குமார
கககு மாதாவான ஆாயையானவள காமயபலனை உததேசிததுத
னியாகப பூஜிககபபடுகிறுள இவவணணம இநதக குமாரா
ளை ஹிமஸிககினற மகாகரஹஙகள எனனுல உரைககபபடடன
நத கரஹஙகள பதினுறு வருஷகாலம வரையில சிசுககளுககு
மஙகளததை உணடுபணணுகினறன பிறகு, (நனமையைச
சயகினறன) எநத மாதருகணஙகளும எநதப புருஷகரஹங
ளும கூறபபடடனவோ அவறறை மனிதாகள எபபொழுதும
கநதகரஹஙகளெனறு அறியவேணடும். அநத கரஹஙகளுடைய

கோபததைத தணிபபதறகாக ஸநானம வாஸனுதூபம அ
னம இவை அனைததையும செயயவேணடும பலிகாமஙகளோடு
உபஹாரஙகளோடும கூடின ஆராதனஙகள ஸகநதருககு வி
ஷ்ததுச செயயததககவை ராஜேநதிரனே! எலலா கர்ஹ
களும நனருகப பூஜைகளுடனகூடி நமஸகரிககவும இவவ
ணம ஆசசிககவுமபட்டால மனிதாகளுககு மஙகளததைய
நீணட ஆயுளையும கொடுககினறன பதினறுவருஷஙகளுக்
மேல எநத கரஹஙகள மனிதாகளை ஆககிரமிககினறன
அநத கரஹஙகளை நான மஹேஸவரரை வநதனமபண
நனகு உரைப்பேன எநத மனிதன விழிததுககொணடிருக
பொழுதோ, உறஙகுமபொழுதோ தேவாகளைப பாாபப
அநத மனிதன விரைவாகச சிததபரமததை அடைகிறுன அ
குக காரணமான கரஹததைத தேவ கரஹமெனறு சொல
கிறுாகள. எநத மனிதன உடகாாநதுகொணடோ படுதது
கொணடோ பிதருககளைபபாாபபனே அவன விரைவாகச சி
பரமததை அடைகிறுன அதறகுககாரணமாயிருககிற கர
மானது பிதரு கரஹமெனறு அறியததககது எவன ஸி
தாகளை அவமதிககிறுனே, கோபமுளளவாகளான அ
ஸிததாகள எவனைச சபிககிறுாகளோ அநதமனிதன சீக
மாக உனமாததததை அடைவான அதறகுககாரணமான கர
மானது ஸிததகரஹமெனறு அறியததககது எவன பல
மான கநதஙகளை முகாகிறுனே, ரஸஙகளையும சுவைககிறு
அவன விரைவாக உனமாததததை அடைகிறுன அதறகுக கார
மாக இருககிற கரஹமானது ராக்ஷஸ கரஹமெனறு அறிய
ததககது பூமியில எநத மனிதனைத தேவ கநதாவாகள பற
கிறுாகளோ, அநத மனிதன சீககிரமாக உனமாததததை அ
கிறுன அதறகுக காரணமான கிரஹமானது காநதாவகரஹ
எநத மனிதனமீது பிசாசஙகள ஏறுகினறனவோ அநத மனித
சீககிரமாகச சிததபரமததை அடைகிறுன அதறகுக காரண
இருககிற அநத கரஹம பைசாசமே எநத மனிதனிடம கால
மததில யக்ஷாகள பிரவேசிககிறுாகளோ அநத மனிதன வி
வாக உனமாததததை அடைகிறுன அதறகுக காரணமான அ
கரஹமானது யக்ஷகரஹமெனறு அறியததககது எநத ம
தனுடைய சிததமானது தோஷஙகளாலே நிலைதவறி மயஙகு
றதோ அநத மனிதன விரைவாக உனமாததததை அடைகிறு

துறகுச் சாஸ்திரத்தினால் சாந்தியைச் செய்யவேண்டும் எவன் தைரியத்தாலும் பயத்தாலும் கோரமான வஸ்துக்களைப் பார் பதாலும் விரைவாக உன்மாதத்தை அடைகிறானோ அந்த உன் ாத்திறகு இன்சொறகளால் அவனைத் தேறறுதல் பரிகாரமா ம. ஒரு கரஹம் விளையாட்டில் விருப்பமுள்ளது அப்படியே, றறொரு கரஹம் புஜிப்பதில் விருப்பமுள்ளது அப்படியே, றறொரு கரஹமானது காமவெறியுள்ளது இவவாறு, கிரஹம் னறு விதமாகும் மனிதர்களுக்கு எழுபதுபிராயமவரையில் ந்த கரஹதோஷங்களிருக்கின்றன அதற்குமேல் மனிதர்களு கு கரஹங்களுக்கு ஒப்பான [1] ஜ்வரம் உண்டாகிவிடும் கரஹங் ள பொறிகளையடக்கினவனையும், மனத்தை அடக்கினவனையும், த்தனையும், எப்பொழுதும் ஆலஸ்யமில்லாதவனையும், தெய்வத் திலும் சாஸ்திரத்திலும் நம்பிக்கையுள்ளவனையும், ஶரத்தையுள் ரவனையும் விட்டு விலகுகின்றன இவவண்ணம் மனிதர்களுக்கு மபவிக்கக்கூடிய இந்த கரஹதோஷமானது உனக்கு நன்றாக ரைக்கப்பட்டது, கரஹங்கள் மஹேஶ்வரனுசகுப் பக்தராக ான மனிதர்களைத் தொடுகிறதில்லை.

இருநூற்றுமுப்பத்தோராவது அத்யாயம்.

ாரகக்ண்டேயஸமாஸ்யாபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(ஸ்கந்தர் ஸ்வாஹாதேவிக்கு விரும்பியவற்றைக் கொடுத்ததும், பிரம்மதேவர் ஸ்கந்தர் ஈஶ்வரருக்குப் புத்திரராதல் முதலிய வற்றை அவருக்குக் காரணத்துடன் தெரிவித்ததும்)

ஸ்கந்தராலே, பிராமமி என்னை முதலிய மாதர்களுக்கு இவவண்ணம் இந்த ப்ரியம் செய்யப்பட்டபொழுது, ஸ்வாஹை. ானவள், அவரைப் பார்த்து, 'நீ என் வயிற்றில் பிறந்தபிள்ளை ான உன்னால் கொடுக்கப்பட்டதும் எவவிதத்தாலும் அடைய முடியாததுமான ப்ரீதியை விரும்புகிறேன்' என்று சொன்னாள் பிறகு, ஸ்கந்தர், அவளைப் பார்த்து, 'எவவிதமான ப்ரீதியை விரும்புகிறாய்?' என்றுகேட்க, ஸ்வாஹை, 'நீண்டகைகளுள்ளவனே! ான் தக்ஷருக்குப் பிரியமான கன்னிகை, ஸ்வாஹையென்று பிர ஸித்திபெற்றவள் நான் பால்யமதொடங்கியே எப்பொழுதும்

---

[1] வேறுபாடம்

அகனியினிடததில காதலுளளவளாக இருநதேன புததிரனே
அநத அகனியானவன எனனைத தனனிடததில காமமுளள
ளென்று நனகு அறியவிலலை புததிர! அகனியோடு சாசுவ
மாகச சோநதுவஸிபபதறகு நான விருமபுகிறேன' எனறுசொ
ஞள ஸகநதா, 'தேவியே! நனனடையுளளவாகளும நலவ
யில நிலைபெறறிருபபவாகளுமான பிராமமணாகள மநதிரங
ளாலே நனருகத துதிககபபட்டிருககிற ஹவயமோ கவயமோ
எதையும நனருகளடுதது இனறுமுதல எபபொழுதுமே ஸவாஹா
எனகிற மநதிரததைச சொலலி அகனியில ஹோமம செய
(தாம உததேசிதத தேவாகளுககுக) கொடுபபாாகள கலயாண
அகனிபகவான இவவணணம உனனோடுகூட எபபொழுது
வாஸம செயவான' எனறு சொனனா இவவணணம சொலல
பபட்டவளும ஸகநதரால பூஜிககபபடடவளுமான ஸவாஹாதே
யானவள, பிறகு, பாததாவான அகனியோடுசோநது ஸகநதனை
கொணடாடினள பிறகு, பரஜைகளை ஸருஷடிததவரான பிரம
தேவா, மஹாஸேனரைபபாாதது, 'முபபுரஙகளை எரிததவரு
உனககுப பிதாவுமான மஹாதேவரை அடைவாயாக ருததிர
அககினியில பிரவேசிததும உமையவள ஸவாஹையினிடததி
பிரவேசிததும எலலாஉலகஙகளின நனமைககுமாகப பகைவரா
ஜயிககபபடாத நீ உணடுபணணபபடடாய மஹாதமாவான ரு
திரரால[1] உமையவளிடததில வீாயம விடபபடடது மஹாபா
கியசாலியே! ருதராிடததிலிருநதுணடான அது மிஞசிகை மி
சிக னெனகிற பெணணும ஆணுமாகி இநத மலையில விழுநதத
வெளிபபடட வீாயததில மிகுதியுளள ஒரு சிறிது லோஹி
ஸமுததிரததிலவிழுநதது, ஒருசிறிது சூரியனுடைய கிரணஙகளி
விழுநதது,ஒருசிறிது பூமியிலவிழுநதது,ஒருசிறிது மரஙகளிலவிழு
தது இவவணணம அநதவீாயமானது ஐநது பிரிவாக விழுநதத
அநத இடஙகளில விழுநத அநத வீாயபிநதுககள பலவிதவடிவங
ளுளள கணஙகளும, மாமஸஙகளைப பக்ஷிககினறவாகளும கோ
ரூபிகளுமான உனனுடைய இநதபபாரிஷதாகளும ஆயினவெனறு
அறிஞாகள அறியவேணடும' எனறு சொனனா அளதத
காிய ஆறறலுளளவரும பிதாவினிடம அனபுளளவருமான மஹா
'ஸேனா, 'இபபடியேஆகடடும' எனறு சொலலிவிடடுப பிதாவாக
மஹேசுவரரைப பூஜிததா அநத ஐநதுகணஙகளை, பொருளை

1 மூலததில வேறு விதமாயிருககிறது

ருமபுகிறவாகள எருககமபூககளால பூஜிககவேணடும வியாதி
ன தணிதலை உததேசிதது அநதக கணஙகளுககுப பூஜையைச
சயயவேணடும ருததிராிடததிலுணடான மிஞுசிகா மிஞுசிக-
ளனகிற மிதுனமானது பாலாகளுககு நனமையைவிருமபுகிறவா
ளால இவவுலகில எபபொழுதும நமஸகரிககததககது மனுஷ
ாகளுடைய மாமஸஙகளைப பகஷிககினற வருகஷகைகள எனகிற
பயாகொணட ஸதிரீகள மரஙகளில உணடானாாகள அநத வரு
ஷகாதேவிகள ஸநதானததை விருமபுகிறவாகளால நமஸகரிககத-
ககவாகள இநதப பிசாசஙகளுடைய கூடடஙகள எணணமுடி
ாதவைகளெனறு கருதபபடடிருககினறன அரசனே! கொடி
டனகூடின மணியினுடைய உதபததியை எனனிடமிருநது
கள இநதிரனுககு வாஹனமான ஐராவதமெனகிற யானையி
வடைய இரணடுமணிகளும வைஜயநதியெனறு பிரஸிததியுள
ளவைகள, புததிசாலியான இநதிரனால தானே முறையுடன
காணடுவநது அநத இரணடுமணிகளும குஹருககுக கொடுககப
டடன அவவிரணடினுள ஒனறு விசாகனுககும மறறொனறு
கநதருககும கொடுககபபடடன காாததிகேயருககும விசாக
வககும கொடி சிவப்புநிறமுளளது அபபொழுது எநத வஸ
துககள மஹாபலசாலியான ஸகநதேவருககு விளையாடுவதற
ாகத தேவாகளால கொடுககபபடடனவோ அநத வஸதுககளா
லயே அவா விளையாடுகிறாா பிசாசஙகளுடைய கூடடஙகளாலும
அபபடியே தேவகணஙகளாலும சூழபபடடவரும ஸ்ரீயினால
யுடையபபடடவருமான அநத ஸகநதா ஒளியுடனகூடியவராகப
பானமலையில பிரகாசிததாா, மஙகளகரமான காடுகளுளள அநத
லையானது, அநதவீரராலே,அழகிய குகைகளுளள மநதரபாவத
ானது கிரணஙகளுளள ஸூாயனால விளஙகுவதுபோல விளஙகி
து ஶவேதபாவதமானது மலாநதிருககினற ஸநதானக வனங
ளாலும கரவீரவனஙகளாலும பாாிஜாதவனஙகளாலும அப
டியே [1] செவவரததைக காடுகளாலும அசோகவனஙகளாலும
டமபமரஙகளடாநத சோலைகளாலும திவயமான மிருகக
டடஙகளாலும திவயமான பகஷிககூடடஙகளாலும பிரகாசித
து. அநதமலையில எலலாத தேவகணஙகளும அபபடியே எல
ாத தேவாிஷிகளும வநது சோநதாாகள கடையபபடுகிற
டலபோல முழஙகுகினறவைகளும மேகததின இடிமுழககம

1 'ஜபா' எனபது மூலம

போனற ஒலியுளளவைகளுமான தூாயவாததியகோஷஙகளு
தோனறின அநதமலையில தேவாகளும கநதாவாகளும கான
செயதாாகள, அபபடியே, அபஸரஸதிரீகள நாததனமசெயதா
கள அநதமலையில ஸநதோஷமடைநதிருககினற பிராணிக
டைய பெரிய சததமானது கேடடது இவவணணம இநதிரனோ
கூடிய உலகமனைததும ஙவேதபாவததிலிருபபவரும மிககமன
களிபபடைநதவருமான ஸகநதரைத தாசனமசெயதது அ
ரைப பாாபபதினினறு ஒரு பிராணியும போதுமெனகிற தரு
தியை அடையவிலலை

இருநூறறுமுபபததிரணடாவது அதயாயம்.

மாாகக்ணடேயஸமாஸயாபாவம். (தொடர்ச்சி

(ஸகந்தர் ஸேனுபதியானபின மஹாதேவநும் பார்வதியும் இந்
திரன்முதலியவர்களும் பத்ரவடஞ்சென்றதும், ஈமுவார் ஸகந்
தரைத் தேவஸேனைத்தலைவன் செய்யவேண்டிய காரி
யத்தில் கட்டளையிட்டதும், தேவர்களுக்கும் அஸு
ரர்களுக்கும் யுத்தமும், ஸகந்தர் மகிஷாஸுர
னைக் கொன்றதும்.)

ஸகநதபகவான தேவஸேனுபதி ஸதானததில முடிசூடட
பபடடபொழுது சிறநத தேஜஸுடன கூடினவரும ஸநதோஷமுள
ளவரும பாாவதியோடிருபபவரும பிரபுவுமான பரமசிவன, இ
திரனைத தலைவனுககொணட எலலாத தேவாகளாலும பின
தொடரபபடடவராக ஸூாயனபோலப பிரகாசிககினற ரதத
லை பததிர்வடததைக குறிததுப புறபபடடாா அவருடை
அநதச சிறநத ரததில பூடடபபடடிருககிற வெணணிறமுள
ஆயிரம சிஙகஙகள காலனலே ஓடடபபடடவைகளாக ஆக
யததை நோககி மேலே எழுமபின அநதச சிஙகஙகள ஆகாய
தைப பானம செயகினறவைபோல, சராசரஙகளைப பயமடை
யுமபடி செயபவைகளாகவும காஜிககினறவைகளாகவும அழகி
பிடரி மயிாகளுளளவைகளாகவும ஆகாயததில செனறன
அநத ரததில உமையவளோடகூட வீறறிருககிற பசுபதியானவா
இநதிரனுடைய விலலோடகூடின மேகததில மினனலோடு கூடின
ஸூாயனபோலப பிரகாசிததாா தனஙகளுககு அதிபதியு

பகவானுமான குபேரன அழகிய புஷபகவிமானததினமீதேறிக
கொணடு யக்ஷாகளோடுகூட அவருககு முன சென்றுன இநதிர
னும, தேவாகளோடுகூட ஐராவததகதின மீதேறிககொணடு,
பகதாகளுககு வரஙகளைக கொடுபபவரும செலபவரும காளையைக
கொடியாககொணடவருமான பரமசிவனைப பினபுறததில தொட
ரநதுசென்றுன ௩ன்றுக அலஙகரிககபபட்டிருககிற அமோகனென
கிற மகாயக்ஷன, மாலைகளை அணிநதுகொண்டிருககிற ஜருமபககர
ளுஙகளோடும யக்ஷாகளோடும ராக்ஷஸாகளோடும வலபபககத
ததஅடுததுச சென்றுன விசிததிரமாக யுததமசெயகினற அநேக
தேவாகள வஸுககளோடும ருததிராகளோடும சோநது அவ
ருடைய வலபபககததில சென்றாகள அபபடியே, கோரமான
ரூபததையும சரீரததையுமுடைய யமன மருதயுவோடுகூடிக கோர
மான அநேகவியாதிகளால நாறபுறஙகளிலும சூழபபட்டவனுகச
சென்றுன பயஙகரமான உருவமுளளதும மூனறு முனைகளை
யுடையதும கூாமையுளளதும ௩னகு அலஙகரிககபபட்டதுமான
விஜயமெனகிற ருததிருடையசூலமானது யமனுககுப பின சென
றது உககிரமான பாசாயுததததையுடையவனும ஜலததிறகு
அதிதேவதையுமான வருணபகவான பலவித ஜலஜநதுககளால
சூழபபட்டவனுக ருததிரரை நாறபுறஙகளிலும சூழநதுகொணடு
மெதுவாகச சென்றுன ருததிருடைய பட்டிஸமானது, கதை
உலககை சகதிமுதலிய உததமமான ஆயுதஙகளால சூழபபட்ட
தாக, விஜயமெனகிற சூலததைப பின தொடாநது சென்றது அர
சனே! அதிக ஒளியோடுகூடின ருததிருடைய குடையானது
பட்டஸமெனகிற ஆயுதததைப பினதொடாநது சென்றது மஹ
ரிஷிகளுடைய கணஙகளால அடையபபட்ட கமணடலுவானது
அநதக குடையைப பினதொடாநது சென்றது ஸ்ரீயினுல வரிக
கபபட்ட தணடமானது, பருககககளோடும அஙகிரஸுககளோடும
கூடியதாகவும தேவாகளாலபூஜிககபபட்டதாகவும, அநதககமண
டலுவுககு வலபபுறததில பிரகாசிககதது இவைகளுககுப பின
புறததில, ருததிரா மாசறற ரததததில வீறறிருநது எலலாத
தேவாகளையும தேஜஸினுல ௩ன்றுகஸநதோஷிககுமபடிசெய
துகொணடு சென்றா ரிஷிகளும தேவாகளும கநதாவாகளும
பனனகாகளும நதிகளும மடுககளும ஸமுததிரஙகளும அபஸர
ஸுககளுடைய கூட்டஙகளும நக்ஷததிரஙகளும கரஹஙகளும
தேவாகளுடைய சிசுககளும பறபலவிதமான வடிவமுளள

ஸதிரீகளும பூமாரிபொழிகினற அழகியரூபமுள்ள உததமஸதி
களும ருததிருடைய பினபுறததில செனருாகள பாஜனயன
பிஞகபாணியான ருததிரரை நமஸகரிதது அவரைப பினதொட
நது செனருன சநதிரன அவருடைய தலையில வெணகுடையைப
பிடிததான வாயுவும அககினியும சாமரஙகளைக கையிலெடுதத
வீசிககொணடு இருபுறததிலும செனருாகள அரசனே ! இநதி
னும காநதியினுல சூழபபடடவனுக எலலா ராஜரிஷி
ளோடுஙகூட விருஷபதவஜரைத துதிததுககொணடு அ
ருககுப பினபுறததில செனருன கெளரி, விததை, கா
தாரி, கேசினி, மிததிரை ஆகிய எலலோரும ஸாவிதரியோ
கூடப பாாவதிககுப பினபுறததில செனருாகள கவிகளாலே
எவைகள கணஙகளாக எணணபபடடனவோ அநத எலல
விதயாகணஙகளும இநதிரனேடுகூடின எலலாத தேவாகளும
அநத ஸேனமுகததில அநத ருததிரருடைய கடடளையைச செ
தாாகள ராகூஸகரஹமானது, கொடி பிடிததுககொணடு, சி
னுககு முநதிசசெனறது இடுகாடடில நிதயவாஸம பணணுகி
வனும ருதரருககு நணபனும உலகஙகளுககு ஆனநததை
கொடுபபவனுமான பிஙகளனெனகிற யகூநதிரனும இவா
ளோடு சோநது அவவிடததில ஸேனைகளுககு முநதியும பிநதி
உதஸாகததுடன ஸ்ரீகமாகச செனருன அவனுடைய க
யானது ஸதிரமாக இலலையனருே? எவரைச சிவனெனறும ஈ
ரெனறும ருததிரரெனறும பிஞகிஎனறும சொலலுகிருாகளே
அநத ருததிரதேவதையை மனிதாகள இவவுலகில நலல காம
களால பூஜிககிருாகள இவவணணம எலலாத தேவகணஙகளு
அபபொழுது பிரீதியுளள மனததுடனகூடியவைகளாகப பறப
கருததுககளுடன மஹேஸவரரைப பூஜிககினறன பிராம
ணாகளுககு நனமையைச செயபவரும தேவஸேனைககுப பதியு
கிருததிகாதேவிகளுககுப புதலவருமான ஸகநதா இவவாறு தே
ஸேனைகளால சூழபபடடவராகத தேவாகளுககுப பிரபுவான ரு
திரரைப பினதொடாநது செனருா பிறகு, மஹாதேவா, மஹ
ஸேனரைப பாாதது, 'நீ நிதயம ஆலஸயமிலலாதவனுகத தே
ஸேனைகளுடைய ஏழாவது ஸகநததை ரகூஷிபபாயாக' எனகி
பெரிய வசனததை உரைததாா ஸகநதா, 'பிரபுவே! நான தே
ஸேனையின ஏழாவது வகுபபைப பாதுகாபபேன தேவ
செயயததகக மறறதையும விளமபபினறிச சொலவீரா

ன்று சொன்னார் ருத்திரர், 'புத்திர! காயங்களில் நீ ன்னை எப்பொழுதுமே பார்க்கக்கடவாய் என் தாசனத்தினு ம் பக்தியினுலும் சிறந்த நன்மையை அடைவாய்' என்று சொன்ன ர் மஹேஶ்வரர், இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு, உமையவளோடு பரீதியுள்ளவராகத் தேஜஸினால் ஜ்வலிப்பவர்போலிருக்கிற் ந்த ஸ்கந்தரைத் தழுவிக்கொண்டு அனுப்பினார் மகாராஜனே! ந்தர் அனுப்பப்பட்டவுடன், எல்லாத் தேவர்களையும் நன்றாக மயங்கச்செய்கின்ற பெரிதான உத்பாதமானது தோன்றியது, புவே! நக்ஷத்திரங்களுடன்கூடின ஆகாயம் ஜ்வலித்தது உலக னது மிக்க மதிமயக்கத்தை அடைந்தது பூமி அசைந்தது சேஷமாக ஒலியும் செய்தது உலகமே இருளடைந்ததாயிற்று ாபாக்கியமுள்ளவனே! பிறகு, அந்தக் குரூரமான உத்பாதத் தக்கண்டு அப்பொழுது சங்கரரும் உமையவளும் தேவர்களும் ஹரிஷிகளும் கலக்கத்தை அடைந்தார்கள் பிறகு, அவர்கள் மிக ்கமடைந்திருக்கும் தருணத்தில், மலைகளுக்கும் மேகங்களுக் ம் ஒப்பானதும் பலவித ஆயுதங்களோடுகூடினதும் கோரமா ருப்பதுமான பெருஞ்சேனை காணப்பட்டது கோரமானதும் ணமுடியாததுமான அந்தச் சேனையானது, கர்ஜனம் செய்து ாண்டும், பற்பலவிதமான சொற்களை வெளியிட்டுக்கொண்டும், த்தில் தேவர்களைக்குறித்தும் பகவானான சங்கரரைக்குறித் ம் எதிர்த்துவந்தது அவர்களால் தேவசேனைகளின்மீது நேகமான அம்புக்கூட்டங்களும் மலைகளும் சதக்னிகளும் பிரா ங்களும் கத்திகளும் ஈட்டிகளும் கதாயுதங்களும் பிரயோ க்கப்பட்டன மேலே விழுகின்ற கோரமான அந்தப் பெரிய யுதங்களாலே தேவஸேனை முழுவதும் ஒரு கணத்தினுள் யது, புறங்காட்டியதாகவும் காணப்பட்டது போர்வீரா ளும் யானைகளும் குதிரைகளும் ஆயுதங்களும் மகாரதங்களும் ுக்கப்பட்ட தேவர்களுடைய சேனையானது, அஸுரர்களால ிக்கப்பட்டுப் புறங்காட்டி ஓடியது அஸுரர்களால தம் செய்யப்படுகின்ற அந்தத்தேவசேனையானது நெருப்புக் ால் பெரும்பான்மையாக எரிக்கப்பட்டிருக்கிற பெரிய மரங்க ாந்த காடுபோலக் கீழேவிழுந்தது மகாயுத்தத்தில் கொல்லப் கிறவர்களும், தலைகளும் உடல்களும் வெட்டப்பட்டவர்களும், ரைவாக ஓடுகின்றவர்களுமான தேவர்கள் நாதனை அடைய லை பிறகு, பலனென்கிற அஸுரனை நாசம் செய்தவனும்

பகைவாகளுடைய பட்டணஙகளை அழிபபவனுமான தே
ராஜன, அஸுராகளால அடிககபபட்டு ஓடுகினற அநத
தேவசேனையைப பாாததுத தேறறிககொணடு, 'சூராகளே
பயததை விட்டுவிடுஙகள உஙகளுககு மங்களம ஆயுதஙகளை எடு
கள பராககிரமததில புததியைச செலுததுஙகள உஙகளுகக
ஒருவிதமான மனவருததமும உணடாகவேணடாம மிக
கெட்ட நடையுளளவாகளும கோரமான தோறறமுளளவாக
மான இநதத தானவாகளைத தோலவியடையசசெயயுஙகள உ
களுககு மஙகளம எனனோடுகூட்டப பெரிய அஸுராகளை எதிா
தாச செலலுஙகள' எனறு சொனனான. இநதிரனுடைய வ
னததைக கேட்டுத தேறுதலடைநதவாகளான தேவாகள இ
திரனை ஆதாரமாககொணடு தானவாகளை எதிாததுப போ
புரிநதாாகள பிறகு, அநத எலலாததேவாகளும அதிக ப
சாலிகளான மருததுககளும மகாபாககியசாலிகளான ஸாத
யாகளும வஸுககளோடுகூடி அஸுராகளை எதிாததுச செ
றாாகள கோபஙகொணடிருககிற அநதத தேவாகளாலே யு
ததததில அஸுரபபடைகளில பிரயோகிககபபட்ட சஸதிர
களும பாணஙகளும அஸுராகளுடைய தேகஙகளில ரததததை
மிகுதியாககக குடிததன அநத அஸுராகளுடைய தேகஙகளை
பிளநதுகொணடு, அபபொழுது, வெளியில போயவிழுகினற கூ
மையான அநத அமபுகள மலைகளிலிருநது வெளிககிளமபுகின
ஸாபபஙகளபோலக காணபபட்டன வேநதே! பாணஙகளா
பிளககபபட்ட அநத அஸுராகளுடைய சரீரஙகள நாறபுற
களிலும துணடு துணடாகச செயயபபட்ட மேகஙகளபோல
பூமியில விழுநதன பிறகு, யுததததில எலலாத தேவகண
களாலும பலவித அமபுகளால பயமடையுமபடி செயயபபட்
அநத அஸுரசேனையானது புறஙகாட்டி ஓடுமபடி செயயபப
ட்டது பிறகு, ஸநதோஷமுளளவாகளும ஆயுதஙகளை ஓஙகின
களுமான எலலாத தேவாகளாலும அபபொழுது உரதத சிங
நாதம செயயபபட்டது ஒனறுசோநதிருககினற தூயவாத
யஙகள பலவாறு நனகு வாசிககபபட்டன இவவணணம ஒன
ஒனறு எதிாததும மிகக பயஙகரமானதும மாமஸஙகளாலு
ரகதஙகளாலும சேறுளளதுமான யுததமானது தேவாகளுகக
அஸுராகளுககும நட்நதது தேவலோகததுககு அனாத
மானது உடனே நேரில காணபபட்டது கோராகளா

ஸுராகள தேவாகளை மிக நாசம செயதாாகள பிறகு, தூாய ாததிய கோஷஙகளும பேரீவாததியஙகளுடைய பெருமுழக ஙகளும தானவேநதிராகளுடைய பயஙகரமான சிஙகநாதங ளும உணடாயின பிறகு, கோரமான அஸுரப்படையி ருநது மிகக பலசாலியான மஹிஷனெனகிற அஸுரன பரிய மலையைக கையிலெடுததுககொணடு வெளிபபுறப டடு வநதான அரசனே! மேகஙகளாலே நனருக நாறபுறங ளிலும சூழபபடடிருககிற ஸூாயனைபபோலக கையில மலை யைத தூககிககொணடிருககிற அநத மஹிஷாஸுரனைககணடு, அநதத தேவாகள வேகமாக ஓடத தொடஙகினாாகள மகா ாஜனே! பிறகு, மஹிஷன தேவாகளை எதிாதது ஓடிவநது ஜலத தாடுகூடின மேகமபோனறதும பருதத உருவமுளளதுமான அநத மலையைத தேவாகளினமீது எறிநதான அரசனே! தேவ ஸைனயததினமீது விழுகினறதும பயஙகரமான உருவமுளளது மான அநத மலையினால தேவஸேனையில பதினாயிரவா கொலலப படடுப பூமியில விழுநதாாகள பிறகு, மஹிஷன தேவாகளைப பயமடையச செயதுகொணடு அநததானவாகளோடு சிஙகமா னது அலபமிருகஙகளை நோககி ஓடிவருகிறதுபோல விரைவாக யுததததில எதிாதது ஓடிவநதான எதிாததுவருகினற அநத மஹிஷனைககணடு, இநதிரனோடு கூடின தேவாகள, யுததததில பயநதவாகளாகவும ஆயுதஙகளும துவஜஙகளும சிதறினவா களாகவும ஓடினாாகள பிறகு, அநதமஹிஷன கோபங கொணடு ருததிருடைய தேரைககுறிதது விரைவாகச சென றான, ரததததை எதிாதது ஓடி ருததிருடைய ரததகதின ாககாலைப பிடிததுககொணடான கோபஙகொணட மஹிஷா ஸுரன ருததிருடைய ரததததை விரைவாக எதிாததபொழுது, ஆகாயமும பூமியும அலறின மஹாரிஷிகள மிககமதிமயககததை அடைநதாாகள பருதத தேகமுளளவாகளும மேகமபோனற வாகளுமான தைதயாகள வீரவாதம செயதாாகள 'நாம ஜயித ததுவிடடோம' எனறு அவாகளுககு நிசசயமுணடாயிறறு அபபடியிருககையில, ருதரபகவான, புததிரரான குஹனை அழைதது, 'புததிர! நீ துராதமாவான அஸுரனுடைய துஷ டததனததைப பாா கெடடநடையுளளவனான மஹிஷனை விரை வாகக கொல உனபலததைப பாாககவிருமபுகிறேன' எனறு சொனனாா, பகவானான மஹேசுவரா இவவணணம சொலலி

விடடு ஸகநதரைபபுகழநது ஆயுளகழிநதவனை மஹிஷனைக கொலலுவதறகாக எவினா, அபபொழுது ஸகநதரைத தூாதமா வான அநத மஹிஷனுககு எமனாக நினைததாா மஹிஷனும, ருததி ருடைய ரததததைககணடு, தேவாகளைப பயபபடுமபடி செயது கொணடும அஸுராகளை ஸநதோஷிககச செயதுகொணடும பயங கரமாகச சிஙகநாதம செயதான பிறகு, தேவாகளுககு அபபடிப பட்ட கோரமானபயம நோநதிருககையில, பிரபுவும கோபததினா ஸூாயனபோல ஜவலிககினறவரும சிவபபுவஸதிரததை உடுததவ ரும சிவநதமாலையுடனும ஆபரணஙகளுடனுமகூடியவரும சிவநத குதிரைகளுளளவரும மிகக புஜபலமுளளவரும பொறகவசததை அணிநதவருமான மஹாஸேனா, ஸூாயனுககு ஒபபானதும ஸவாணததினால ஒளிபொருநதியதுமான ரததததினமீதேறி மஹி ஷனை எதிாதது வநதாா அவரைககணடு அநத அஸுரசேனை யானது யுததததில விரைவாக ஓடியது ராஜேநதிரனே! மகா பலசாலியான அநத மஹாஸேனரும, நனறாக ஜவலிககினறதும மஹிஷனைப பிளககககூடியதுமான அபபடிபபட்ட சகதியைப பிரயோகிததாா விடபபட்ட அநதச சகதியானது அநத மஹிஷ னுடைய பெரிதான தலையைக கொயதது தலை அறுககபபட்ட வுடன, மஹிஷன உயிரிழநது கீழே விழுநதான விழுகினறதும மலைபோல விளஙகுவதுமான அநதத தலையினால பதினாறுயோஜனை தூரம வழியானது மறைககபபட்டது அபபொழுது, அநத வழி யானது நடநதுசெலலததகாததாகியது இபபொழுது, அநதவழி யினால உததரகுருதேசதது ஜனஙகள ஸுகமாகச செலலு கிறாாகள சுழறறி எறியபபட்ட அநதச சகதியானது ஆயிரமாயிர மாகப பகைவாகளைக கொனறு ஸகநதருடைய கையை அடைநத தைத தேவாகளும அஸுராகளும கணடாாகள சிறநத புததி யுளள மஹாஸேனராலே பெருமபானமையாக அமபுகளால அடிக கபபட்டவைகளும கோரமானவைகளும மாணடவை போக மீதி இருபபவைகளுமான அஸுரக கூட்டஙகள பயநதன கிட்ட அணுகமுடியாதவாகளான ஸகநதருடைய பாரிஷதாகளால பயநத அஸுராகள ஆயிரமாயிரமாகக கொனறு தினனபபட்டாாகள மிககளிததவாகளும தானவாகளைத தினபவாகளும இரததத தைக குடிபபவாகளுமான அநத ஸகநதருடைய பாரிஷதாகள ஒரு க்ஷணததில அநத எலலா யுததகளஙகளையும அஸுராகளி லாமல செயதனா சிறநத கீாததியுளளவரான ஸகநதா, ஸூாயன

ருளகளைப போககுவதுபோலவும, அகனி மரஙகளை எரிபபது
பாலவும, காறறு மேகஙகளைச சிதறச செயவதுபோலவும, தம
ாயததால பகைவாகளை அழிததா தேவாகளாலே நனகு
ஜிககபபடுகிறவரும கருததிகாதேவிகளின புததிருமானஸகநதா
ஹேஙவரரை வநதனம செயது,கிரணஙகள பரவுகினற ஸூாயன
பாலப பிரகாசிததா பகைவாகளை அழிததவரான ஸகநதா,
ஹேஙவரரை அடைநதபொழுது, இநதிரன (அநத) மஹாஸேன
ரககடடிககொணடு, 'ஸகநதரே! யுததததில தேவாகளால ஜயிகக
டியாதவனும பிரமமாவினால வரஙகொடுககபபடடவனும மிகக
லசாலியுமான அபபடிபபடட இநத மஹிஷாஸுரன உமமால
காலலபபடடான ஜயிப்பவாகளுள சிறநதவரே! மகாபாகுபல
ளளவரே! தேவாகள எவனுககுத துருமப போலானாகளோ
பபடிபபடட இநதத தேவ சததுருவான மஹிஷன உமமால
ழிககபபடடான யுததததில எவாகளால நாஙகள முனபு தவிக
மபடி செயயபபடடோமோ அபபடிபபடட மஹிஷனுககு ஒப
னவாகளும தேவசதருககளுமான அநேக தானவாகள உம
ால கொலலபபடடாாகள மறறததானவாகள நூறு நூறாக
ம கூடடஙகூடடமாகவும உமமைச சோநதவாகளால தினனப
டடாாகள பிரபுவான உமாபதிபோல நீா யுததததில பகைவா
ாால வெலலபபடடதகாதவா தேவரே! இநதக காரியமானது,
மமுடைய முதலாவது வெறறியெனறு பிரஸிததியடையும
வுலகஙகளிலும உமமுடைய புகழும அழிவறறதாகும மிகக
ிய தோளகளுளளவரே! தேவாகள உமககு வசபபடடவாகளா
ாாகள' எனறு சொனனன, சசீபதியான இநதிரன இவவண
ம மஹாஸேனரைபபாாதது உரைததுவிடடு, பகவானன முக
ணணரால அனுமதி கொடுககபபெறறு, தேவாகளோடு திருமபி
ன ருததிரா பதரவடடததைக குறிததுச சென்றா தேவா
நும திருமபினாகள ருதரா,தேவாகளை நோககி, 'ஸகநதனை என
பபோலப பாருஙகள' எனறு சொனனா அகனிபுததிரரான
நத ஸகநதா தானவகணஙகளைக கொனறு மஹரிஷிகளால
ஜிககபபடுகினறவராகி, மூவுலகஙகளை முழுமையும ஒரு பகலில
ிததா எநதப பிராமமணன மனததை அடககி இநத ஸகந
ருடைய உதபததியைச சொலலுகிற உபாககியானததைப படிப
னே, அலலது, பிராமமணனிடமிருநது கேடபனே, எவன அறி
தவனைக கேடகுமபடி செயவனே அநத பராமமணன தனங

களையும ஆயுளையும கீாததியையும காநதியையும புததிராக
யும சததுருஜயததையும புஷடியையும இவவுலகில நன
அடைநது மறுமையில ஸகநதருடைய ஸாலோகயததை அ
வான' எனறு கூறினா

இருநூறறுமுபபததுமூனருவது அதயாயம

மாாககணடேயஸமாஸயாபாவம் (தொடர்ச்சி

(மார்க்கண்டேயர் ஸ்கந்தருடைய நாமங்களைக் கூறியது)

யுதிஷடிரா, 'பகவானே! பிராமமணோததமரே! மகாத
வான இநத ஸகநதருடைய மூவுலகஙகளிலும பிரஸிததிபெ
நாமஙகளைக கேடக விருமபுகிறேன' எனறு வினவினா பா
புததிரரான யுதிஷடிரரால இவவாறு சொலலபபடடவரும மக
மாவும மிகக தவமுளளவருமான மாாககணடேய பகவான,
பொழுது அவரைப பாாதது, 'எநத மனிதன காாததிகே
டைய ஆகனேயன, ஸகநதன, தீபதகீாததி, அனுமயன, மயூரகே
தாமாதமா, பூதேசன, மஹிஷாாதனன, காமஜித, காமத
காநதன, ஸததியவாக, புவனேஶவரன, சிசு, சீககிரன, சுசி, ச
டன, தீபதவாணன, சுபானனன, அமோகன, அநகன, ரெ
திரன, பரியன, சநதிரானனன, தீபதசகதி, பரசாநதாத
பதாருககுடமோஹனன, ஷஷடீபரியன, தாமாதமா, பவித
மாதருவதஸலன, கனயாபாததா, விபகதன, ஸவாஹேய
ரேவதீஸுதன, பரபு, நேதா, விசாகன, நைகமேயன, ஸுது
சரன, ஸுவரதன, லலிதன, பாலக கிரீடநகபபிரியன, கசா
பரமமசாரி, சூரன, சரவணோதபவன, விஶவாமிததிரபரிய
தேவஸேனாபரியன, வாஸுதேவபரியன, பரியன, பரியக
எனகிற திவய நாமஙகளைப படிபபனே அவன ஸவாககததை
கீாததியையும பொருளையும அடைவான இதில ஸமசயமில
கௌரவாகளுள சிறநதவீரனே! தேவாகளாலும ரிஷிகளா
அனபுடன அடையபபடடவரும சகதியுடன கூடியவ
அளததறகரியவரும ஆறுமுகஙகளுளளவரும சிறநத வீ
மான குஹரை நான துதிசெயயபபோகிறேன இநதக கு
ருடைய நாமதேயஙகளை நீ அறிநதுகொளவாயாக (அநததது
'ஸகநதரே! நீா பிராமமணாகளுககு ஹிததததைச செயபவ

மமததினிடமிருநது உணடானவா, பிரமமததை அறிநதவா,
ம) பிரமமததினிடததில படுததிருபபவா, வேதமுளளவாக
ா மிகசசிறநதவா நீா பிராமமணபரியா, பிராமமணாகளுககு
லாவிதததாலும மநதிரியாக இருபபவா நீா வேதங
நககும பிராமமணாகளுககும தலைவா நீா ஸவாஹையாகவும
வதையாகவும ஒபபறற பரிசுதத வஸதுவாகவுமிருககிறீா நீா
திரஙகளால துதிககபபடுகிறீா நீா ஆறு நாககளுளளவரெனறு
வலிததி பெறறிருககிறீா நீா ஸமவதஸரம, ஆறு ருதுககள,
ா மாதஙகள, பகூஙகள, பகல, திசைகள நீா தாமரைககண
ா நீா தாமரைமலாபோனற முகஙகளுளளவா, ஆயிரம
னனுளளவா, ஆயிரம கைகளுளளவா நீா லோகபாலா,
நத ஹவிஸ நீா தேவாஸுராகளனைவரையும போஷிபபவா
ா ஸேனாபதி, பரசணடா, பரபு, விபு. நீா இநதிரனை ஜயிதத
நீா ஆயிரம காலகளுடன கூடியவா நீரே தரணி, ஸஹஸர
ஷடி, ஸஹஸரபுக, ஆயிரம தலைகளுளளவா, அநநதரூபா
ஸஹஸரபாத நீா பததுச சகதிகளைத தரிததிருபபவா நீா
மதிஷடததினால கஙகைககுப புததிரரானவா அபபடியே,
வாஹைககும பூமிககும கருததிகைகளுககும புததிரா ஷண
கரே! இஷடபபடி பறபலவிதமான ரூபஙகளைத தரிததுக
காணடு நீா கோழியோடு விளையாடுகிறீா தேவரீா தீகைஷயாக
ம ஸோமனாகவும மருததுககளாகவும எபபொழுதும தாம
ாகவும வாயுவாகவும பாவதராஜனாகவும இநதிரனாகவும
ருககிறீா நீா ஸனாதன வஸதுககளுளளும ஸனாதன வஸது
ாக இருபபவா, பிரபுககளுககும பிரபுவாக இருககிறீா, உககிர
ான விலலுளளவா, பிரபஞசததை உணடுபணணுகிறவா;
ஸுராகளை அழிததவா, சததுருககளை ஜயிபபவா, தேவா
ளை சிறநதவா, நீரே அபபடிபபடட ஸூகூமமான ஒபபறற
வமாக இருககிறீா, பராபரவஸதுககளை அறிநதவராக இருக
றீா நீா பராபர வஸது மகாதமாவே! தாமததுககும காமத
ககும சிறநத மறற வஸதுககளுககும (தேவரீரே ஆதாரமாக
ருககிறீா) இவவுலகமனைததும உமமுடைய தேஜஸால விளஙகு
றது எலலாத தேவாகளுளளும சிறநத வீரரே! எனறுல
திககபபடடவரே! லோகநாதரே! உலகமனைததும உமது
தியினால வியாபிககபபடடிருககிறது பனனிரணடு கணகளை
ம கைகளையுமுடையவரே! உமககு வநதனம இதறகு மேற

பட்ட உமமுடைய கதியை நான அறியேன்' எனபது எர் பராமமணன மன அடககமுளளவனுக இநத ஸகநதருடைய ஜ னததைப படிப்பனே, எவன பிராமமணாகளைக கேட்கும செயவனே, எவன பிராமமணாகளால சொலலப்பட்ட ஸகர் ருடைய ஜனனததைக கேட்பனே அவன் தனததையும ஆயுர் யும கீாததியையும ஒளியையும புததிராகளையும அப்படியே சதது ஜயததையும புஷ்டியையும துஷ்டியையும நனருக அடைந ஸகநதருடைய ஸாலோகயததை அடைவான' எனறு கூறினா

மார்க்கண்டேயஸமாஸ்யாபர்வம் முற்றிற்று

இருநூறறுமுப்பததுநானகாவது அதயாயம

தரெளபதீ ஸதயபாமாஸமவாதபாவ

(ஸத்யபாமை பர்த்தாவை வசப்படுத்துகிற உபாயத்தைவின வியதும், த்ரௌபதி அதற்கு விடை கூறுமுகத்தால் பதிவ்ரதைகளுடைய தர்மத் தைக் கூறியதும்)

பாரதரே ! பாணடவாகளும பிராமமணாகளும உட்காாந பிறகு, தரெளபதியும ஸதயபாமையும அபபொழுது அநத ஆஸ் மததில ஓரிடததில பரவேசிததாாகள உததமஸதிரீகளா அவவிருவரும, புணயாஸரமததில பிரவேசிதது, ஒருவரைவிட ஒ வா சிரிபபுமேலிட்டவாகளாகவும அனபுமிககவாகளாகவும அந ஆஸரமததில ஸுகமாக வீறறிருநதாாகள ராஜேநதிரரே ! ஒ வரோடொருவா பிரியவசனஙகளைச சொலபவாகளான அவவி வரும, நெடுஙகாலததிறகுப பிறகு பாாததததனால, கெளரவாகளு கும யாதவாகளுககும தகுநத விசிததிரமான கதைகளைப பேசி கொணடாாகள பிறகு, கிருஷணனுடைய பரிய மஹிஷியு ஸதராஜிததினுடைய குமாரியும அழகிய இடையுளளவளுமா ஸதயபாமையானவள், ஏகாநததில யஜஞஸேனனுடைய குமா யான தரெளபதியைபபாாதது, 'தரெளபதி ! லோகபாலாகளுக நிகரானவாகளும வீராகளும நிசசயமாக (எலலாராலும) நன ஒபபுககொளளப்பட்டவாகளுமான பாணடவாகளை எநதநடை னால் நீ ஆளகிருய ? கலயாணீ ! எவவாறு உனககுப பாண் வாகள வசபபட்டிருககிறாாகள ? உனவிஷயததில அ

ர் எபபடி கோபிககாமலிருககிறாாகள? பரியமான காடசி
ாளவளே! பாணடவாகள உனககு எபபொழுதும வசப
டடிருககிறாாகளலலரோ? அழகிய இடையையுடையவளே!
வாகள எவவாறு ஒருவரிடததொருவா அஸூயையபபடாம
ருககிறாாகள? விரதானுஷடானமா? அலலது, தவமா?
நானமா? மநதிரமா? ஔஷதஙகளா? விததையினுடைய சக
யா? தளராத யௌவனமுதலியவறறின சகதியா? ஜபமா?
ஹாமமா? அபபடியே, (மை முதலிய) மருநதுகளா? எதனுல
நதப பாணடவாகளெலலாரும உனமுகததைப் பாாபபவாக
ாக இருககிறாாகள? இநத உணமையை எனககுச சொலலுவா
க, கிருஷணையே! பாஞசாலி! எதனுல எனககுக கிருஷணன
பொழுதும வசபபடடிருபபரோ அபபடிபபடட கீாததியை
ணடுபணணககூடியதும [1]ஸௌபாககியததை விருததி அடையச
யகினறதுமான ஸௌரவரதமுதலியவறறை எனககுச சொல
யாக' எனறு வினவினள உததம கீாததியையுடையவளான
தயபாமை இவவிதம கூறிவிடடுப பேசாமலிருநதாள

மகாபாககியமுளள பதிவரதையான திரௌபதி அநத ஸதய
மையைபபாாதது, 'ஸதயா! கெடட ஸதிரீகளுடைய நடையைப்
றறி எனனைக கேடகிருய துஷடாகளாலே நடககபபடடிருககிற
றியில எவவாறு (எனனுல) விடைகூற முடியும? இநத வின
வது ஸமசயமாவது உனனிடததில பொருநதாது கிருஷண
டைய பரிய மஹிஷியான நீ எவவிதம இநதப புததியோடுகூடி
வளாக இருககிருய? கணவன மநதிரஙகளாலாவது மூலிகைகளா
வது தனனை வசபபடுததத முயலகிருளெனறு மனைவியை அறிவ
னயாலுல அபபொழுதே குடியிருககிற வீடடை அடைநதிருககிற
ாபபததினிடம நடுஙகுவதுபோல அநத ஸதிரீயினிடமிருநது
டுஙகுவான, பயநத புருஷனுககு மனவமைதி ஏது? அமைதி
லலாதவனுககு ஸுகமேது? கணவன ஒருபொழுதும மநதிரததி
ல மனைவிககு வசபபடமாடடான பகைவாகள பயஙகரமான
பாதிகளை உணடுபணணுகிருாகள கொலல எணணங
காணடவாகள மூலிகாபரயோகஙகளால விஷததைக கொடுக
ிறாகளலலரோ? புருஷன எவைகளை நாககினுலோ தோலினு
லா அனுபவிககிருனே அவைகளில போடபபடட சூா
ஙகள அவனை விரைவாகக கொனறுவிடும ஸமசயமிலலை ஸதி

[1] வேறுபாடம

ரீகளால புருஷாகள உதர ரோகததுடன கூடியவாகளாகவு
குஷடரோகமுளளவாகளாகவும, அபபடியே நரையுளளவாசள
வும, ஆணமைத தனமிலலாதவாகளாகவும, ஞானமிலலாத
களாகவும,குருடாகளாகவும, செவிடாகளாகவும செயயபபடுகி
கள பாப ஸதிரீகளே அனுஸரிககினற அநதப பாபஸதிரீ
பாததாககளேத தோஷஙகளோடுசேருமபடி செயகிறாகள ஸ
யினால பாததாவுககு ஒருபொழுதும எவவிதததிலுைம அப
மான காரியம செயயததககதனறு கீாததியுளள ஸதயபாமை
நான மகாதமாககளான பாணடவாகளிடம எநத நடையுடனி
கிறேனே உணமையான அநத நடை முழுமையையும எனன
மிருநது கேடபாயாக நான, அஹஙகாரததையும காமகரோ
களேயும எபபொழுதும விடடுப பரிசுததையாக இருநதுகொண
ஙிதயம மனேவிகளுடன கூடின பாணடவாகளே உபசரிககிறே
பொறுமையை விடடுச சிததததை எனனிடததில நனகு ஙிலைபெ
செயது அபிமானததை விடடவளாகப பதிகளுடைய
ததைப பாதுகாததுககொணடு அவாகளுககுப பணிவி
செயகிறேன கெடட சொலலினினறும, கெடட இடததில ஙிற
னினறும, கெடடவாகளேப பாாபபதினினறும, கெ
இடததில உடகாாவதினினறும, கெடடவாகளோடு
வதினினறும, இஙகிததததுடன கூடின பாாவையினின
அசசமுளளவளாக, ஸூரியனுககும அகனிககும சந
னுககும ஒபபானவாகளும, மஹாரதாகளும, பாாதத மாத
திலேயே பகைவாகளேக கொலபவாகளும, உககிரமா
வீாயமும பிரதாபமுமுளளவாகளுமான பாாததாகளே அடை
சுஶ்ருஷை செயகிறேன தேவனே மனுஷயனே கநதாவ
யௌவனமுளளவனே நனறாக அலஙகரிககபபடடவனே திர
முளளவனே அழகுளளவனே எபபடிபபடடவனாக இருநதாலு
அனய புருஷன எனனால ஙினேககபபடமாடடான. பாத
போஜனம செயயாமலும ஸநானம செயயாமலும படுககாம
மிருககும தருணததில,[1] வீடடு வேலைகளே நான செயதுகொண
இருபபேன, படுககவும மாடடேன, புஜிககவும மாடடே
ஸநானம செயயவும மாடடேன விளேநிலததினினறோ வன
னினறோ கிராமததினினறோ வீடடிறகு வநதிருககிற பாததா

1 'எஙகள வேலைககாராகள நீராடி உணடு உறஙகு முனனும
பது வேறு பாடததின பொருள

ரைநது எழுநதிருநது, ஆஸனததாலும தீாததததாலும நான உப
ரிதது ஆநநதமடையச செயகிறேன பாததிரஙகளை நனறுகச
ததி செயபவளும, ருசியுள்ள அனனஙகளைப பககுவம செயப
ளும, காலததில போஜனஙகளைக கொடுபபவளும, நலல அடகக
ளளவளும, தானயஙகளைப பாதுகாபபவளும, வீடடை நனகு
மழுகிப பெருககிச சுததி செயபவளும, அவமதியாத பேசசுளள
ளும, கெடட ஸதிரீகளை அனுஸரியாதவளும, எபபொழுதும
லஸயமிலலாதவளும, எனறும அனுகூல காரியததைச செயப
ளுமாயிருககிறேன, பரிஹாஸமிலலாத சிரிபபையும, அடிககடி
லவாசலிலிருபபதையும, வீடடைசசோநத பூநதோடடஙகளில
நடுஙகாலமிருபபதையும விலககுகிறேன, அளவுமீறின பேசசை
ம, மகிழசசியிலலாமையையும, அனய மனிதாகளுடைய செய
ககளைபபறறின கதைகளையும, அதிகச சிரிபபையும, அதிக
காபததையும, கோபததிறகுக காரணததையும விலககுகிறேன
ான, எபபொழுதும, ஸததியததிலும பாபஙகளை விலககுவதி
ும பறறுதலுளளவளாக இருககிறேன பாததாவுககு எது
றிதமிலலாததோ அது எனககு எவவிதததாலும ஒருபொழுதும
ஷடமாக இராது பாததா ஏதாவது ஒரு குடுமப காாயததை
ததேசிததுத தேசாநதரம போவாரேயாகில நான புஷபஙகளை
ணியாதவளாகவும (சநதனம முதலியவைகளைப) பூசிககொள்ள
ாதவளாகவும வரததை அனுஷடிபபவளாகவுமிருககிறேன
தை எனபாததா பானம செயயமாடடாரோ, எதை எனபாததா
னுபவிககமாடடாரோ, எதை என பாததா புஜிககமாடடாரோ
வையெலலாவறறையும நான விலககுகிறேன உததம ஸதிரீயே!
பரியோாகளுடைய உபதேசபபடி நியமததுடனகூடி இருபபவ
ாகவும நனறுக அலஙகரிககபபடடவளாகவும நலல பரிசுததி
ளளவளாகவும பாததாவினுடைய பிரியததிலும ஹிதததிலும
றறுதலுளளவளாகவுமிருககிறேன ஸதயையே! முறகாலததில
ன மாமியாரால குடுமபஙகளில எநதத தாமஙகள சொலலப
டடனவோ அவைகளை எபபொழுதும ஆலஸயமிலலாதவளாக
னுஷடிககிறேன பாவகாலஙகளில பிகஷையிடுதல, பலியிடுதல,
ராதத காாயஙகள, ஸதாலீபாகஙகள, பூஜயாகளுககு மாயாதை
டன கூடின பூஜைகள ஆகிய இவைகளும இனனும மறற என
ல அறியபபடடவைகளுமாகிய எலலாவறறையும சோமபலில
ாதவளாகப பகலிலும இரவிலும அனுஸரிககிறேன விநயஙகளை

யும் நியமங்களையும் எப்பொழுதும் எல்லாவிதத்தாலும் அடைந்
திருக்கிறேன் மெதுவாக இருப்பவர்களும் ஸத்தியத்தைசே
ஸ்வபாவமாகக் கொண்டவர்களும் ஸத்யத்தையும் தர்மங்களையு
பரிபாலனம் செய்பவர்களும் பல்லில் விஷமுள்ள ஸர்ப்பங்களை
போலக் கோபிக்கிறவர்களுமான பதிகளை நான் உபசரிக்கிறேன்
ஸதிரீகளுக்குப் பதியை அண்டியிருத்தலென்கிற தர்மமே ஸ
தன தர்மமென்று என்னால் எண்ணப்பட்டிருக்கிறது ஸ்திரீகளுக்
அந்தப் பதிதான் தேவதை அவன்தான் கதி எவள் அந்த
கணவனுக்கு அப்ரியத்தைச் செய்வாள்? எப்பொழுதும் கட்டு
பட்டவளான நான் கணவர்களை மீறமாட்டேன், அவர்களை மீறி
புஜிக்கமாட்டேன், அவர்களை மீறி அலங்கரித்துக்கொள்ளமா
டேன், மாமியாரை ஒருபொழுதும் நிந்திக்கமாட்டேன் ஸௌ
பாக்கியவதி! அவதானத்தாலும் நியமமான சுறுசுறுப்பினாலு
பெரியோருக்குச் செய்யும் பணியினாலும் பர்த்தாக்கள் எனக்
வசப்பட்டிருக்கிறார்கள் வீரர்களைப்பெற்றவளும் ஸத்தியத்தை
பேசுபவளும் பூஜிக்கத்தக்கவளுமான இந்தக் குந்திக்குப் பானங்
களாலும் வஸ்திரங்களாலும் போஜனங்களாலும் நானே பணிசெ
கிறேன் ஒருபொழுதும் இந்தக் குந்தியை வஸ்திரங்களாலு
பூஷணங்களாலும் போஜனங்களாலும் மீறினவளாக இருக்
மாட்டேன் பூமிக்கு ஒப்பானவளான அந்தக் குந்தியை மிதமி
ஞ்சின சொற்களால் நான் பேசமாட்டேன் யுதிஷ்டிரருடை
அரண்மனையில் நித்தியம் முதலில் எண்ணாயிரம் பிராமணர்க
ஸ்வர்ணபாத்திரங்களில் புஜிப்பார்கள் எண்பத்தெண்ணாயிர
ஸ்நாதகர்களும் க்ருஹஸ்தர்களும் புஜிப்பார்கள் யுதிஷ்டி
எவர்களை அன்னபானங்களால் போஷிக்கிறாரோ அந்த மனிதர்
ளுள் ஒவ்வொருவரும் முப்பது முப்பது வேலைக்காரிகளையுடையவ
ஊர்த்வரேதஸ்களான எந்த யதிகளுக்கு நன்றாகப் பக்குவ
செய்யப்பட்ட அன்னமானது பொற்பாத்திரங்களால் பரிமாற
படுகிறதோ அப்படிப்பட்ட யதிகள் பதினாயிரவர்கள் புஜிப்ப
கள் வேதவாதிகளான அந்த எல்லாப் பிராமணர்களைய
வைச்வதேவமானவுடன் முதலில் கொடுக்கிற அன்னத்தினாலு
பானங்களாலும் வஸ்திரங்களாலும் போஜனங்களாலும் தகுதி
படி பூஜித்தேன் மகாத்மாவான குந்திபுத்திரருக்கு லக்ஷம் வேலை
க்காரிகள் அந்த ஸ்திரீகள் சங்கினால் செய்யப்பட்ட தோள்வளை
களை அணிந்தவர்களும் பொன்மாலைகளைக் கழுத்தில் பூண்ட

நம நனருக அலஙகரிககபபடடவாகளும மிகசசிறநத மாலைகளை ஆபரணஙகளையும அணிநதவாகளும நலல நிறமுளளவாகளும தனஙகளால பூசபபடட மேனியை உடையவாகளும மணிகளை பொனனையும தரிததவாகளும ஆடலிலும பாடலிலும வலல களுமாயிருநதாாகள அநத எலலா ஸதிரீகளுடைய பெயரை ரூபததையும போஜனஙகளையும வஸதிரஙகளையும செயயப டட காாயஙகளையும செயயபபடாத காாயஙகளையும நான அறி ன சிறநத புததியுளளவரான குநதீபுததிரருடைய லக்ஷம லைககாரிகள பாததிரஙகளைக கையில எடுததுப பகலிலும இர லும அதிதிகளைப போஜனம செயவிபபாாகள. இநதிரபரஸதத ல வஸிககினற யுதிஷடிரருடைய ஒவவொரு பிரயாணததிலும க்ஷம குதிரைகளும லக்ஷம யானைகளும கூடவேசெனறன யுதிஷ மகாராஜா பூமியைப பரிபாலனம செயதுகொணடிருககையில, இவவாறாக இருநதது அநதபபுஃஸதிரீகளும வேலைககாரா நமாகிய எலலாருடைய எணணிககையையும அவாகள நடநது ாளளவேணடிய முறையையும நானே ஏறபடுததுகிறேன, வாகளுடைய குறைகளைக) கேடகவும கேடகிறேன மாடடி டயா ஆடடிடையா வரையில (எலலாருடைய) செயயப டடதும செயயபபடாததுமாகிய அனைததையும நான அறி ன கலயாணியே! கீாததியோடு கூடியவளே! பாணடவாகளுள ன ஒருததியே அரசருடைய வரவையும செலவையும சொதது ழுமையையும அறிவேன சிறநத முகமுளளவளே! பரத ரேஷடாகளனைவரும எனனிடததில குடுமப முழுமையையும பிததுத [1] தேவதோபாஸனததில பறறுதலுளளவாகளாகக லையறறிருககிறாாகள எனனிடததிலவைககபபடடதும கெடட ணமுளளவாகளால நிாவகிகக முடியாததுமான அபபடிப டட பொறுபபை நான எலலா ஸுகததையும விடடு இரவு லாக நிாவஹிககிறேன் நிதிகளால நிறைநதிருககினறதும றைககமுடியாததுமான வருணனுடைய ஸமுததிரமபோனற ம தாமததை அனுஷடிபபவாகளான பதிகளுடையதுமான றைவறற பொககசததை நான ஒருததியே அறிகிறேன குரு லததில தோனறினவாகளான பாததாககளைப் பகலிலும இரவி ம பசிதாகஙகளைபபாராமல ஆராதிககினற எனககு இரவும பக

[1] 'பரியததை அடைய முயலுகிறாாகள' எனபது இஙகிலிஷ மொழி யாபபு

லுமஸமாமக இருககினறன ஸதயையே! நான நிதயம பாததா களுககுமுன விழிததுககொளளுகிறேன அவாகள படுதது கொணடபிறகு படுததுககொளளுகிறேன இது பாததாககளை வசபபடுததுகிற எனனுடைய உபாயம நான பாததாககளை வச படுததுகிற இநதப பெரிதான உபாயததைச செயவதறகு தெரிநதுகொணடிருககிறேன கெடட ஸதிரீகளுடைய செயகைக நான செயய மாடடேன, விருமபவும மாடடேன' எனறு சொ னனள திரெளபதியினல அபபொழுது சொலலபபடட தாம துடன கூடின அநத வசனததைககேடடு, ஸதயையானவ தாமததைச செயபவளான பாஞசாலியைக கௌரவிதது, 'பா சாலீ! நான உனனை வேணடிககொளளுகிறேன யஜஞஸே னுடைய புததிரியே! எனனுடைய குறறததைப பொறுககக வாய. ஸகிகளுககுப பரிஹாஸததுடனகூடின ஸலலாபமான இஷடபபடி நடககிறதனறோ?' எனறு சொனனுள

இருநூறறுமுபபதனைநதாவது அதயாயம்.

த்ரெளபதீஸதயபாமாஸமவாதபாவம்.(தொடர்ச

(த்ரௌபதியானவள் கணவனை வசப்படுத்துகிற உபாயத்தை உபதேசித்தும முகத்தால் பதிவ்ரதா தர்மங்களைக் கூறியது, தொடர்ச்சி)

திரெளபதி, 'தோஷமிலலாத இநதவழியைப பாததா னுடைய சிதததைக கவருதறகாக உனககுச சொலலுவே 'தோழியே! இநதவழியில உளளபடி நிலைபெறறிருநது சககளத களிடமிருநது பாததாவை வலிநது வசபபடுததிககொளவா தேவாகளோடு கூடின எலலா உலகஙகளிலும கணவ போனற இபபடிபபடட தேவதை ஒனறும இலலை அநதபபா தாவினுடைய அருளிருநதால ஸதிரீகளுககு விருமபியவையெ லாம அடையபபடடவைகளாகும அவன கோபிததுககொ டால கெடுததுவிடுவான அநதப பாததாவிடமிருநது ஸதி ளுககுக குழநதைகளும பலவிதபோகஙகளும அதபுதமானகாட் யுளள சயனஙகளும ஆஸனஙகளும வஸதிரஙகளும புஷபஙகளு கநதஙகளும ஸவாககலோகமும பெருமபுகழும உணடாகினற

வுலகததில ஒருகாலும ஸுகததால ஸுகம அடையததகக
காது பதிவரதையானவள கஷடததால ஸுகஙகளை அடை
ள அபபடிபபட்ட நீ, நடபினுலும அனபினுலும காயககிலே
தாலும ஸநானஙகளாலும ஆஸனஙகளாலும அழகிய சிறநத
பஙகளாலும ஸாமாததியமான உபாயஙகளாலும பலவிதகந
களாலும, 'இவளுககு நான பரியனுக இருககிறேன' எனறு
ஷணன உனனே அறிநதுகொணடு முழுமனததோடும
னேயே வநது அடையுமபடி அவரை நீ பூஜிபபாயாக வாயி
வநதிருககிற பாததாவினுடைய குரலைக கேடட
டன, எழுநதிருநது வீடடின மததியில நிறபாயாக கணவா
ளே வநததைககணடு விரைவுடன ஆஸனததாலும
த தீாததததாலும அவரைப பூஜிபபாயாக வேலைககாரிகள
தம இருபபிடஙகளுககு அனுபபபபடடிருபபாாகளாகில
ழநதிருநது எலலாக காரியஙகளையும நீயே செயயவேணடும
யையே! 'எலலாவிதததாலும இவள எனனே அடைநதிருக
ள' எனறு இநத உனனுடைய மனேதாமுததைக கிருஷணன
யிடடும உனனிடம உன கணவா சொலவது ரஹஸயமிலலாத
யினும அதனை நீ வெளியிடாமல நனகு பாதுகாககவேணடும
னனில, உனனுடைய யாராவது ஒரு சககளததியானவள,
ஸுதேவரிடம அதனைச சொலலககூடும அதனல, அவா
னிடததில பிரியமில்லாதவராவா உனபாததாவுககு நண
களையும அவரால [1] அனபுபாராடடபபடுகிறவாகளையும அவ
டைய நனமையை நாடுகிறவாகளையும பலவித உபாயஙகளால
ஷிபபாயாக அநதககிருஷணனுககு எவாகள் பகைவா
ளா எவாகள உபேக்ஷிககததககவாகளோ எவாகள
ஹிதாகளோ அவாகளோடும வஞசகாகளோடும காவமுளள
களோடும விலகியே இருபபாயாக புருஷாகளிடம மதத
தயும அஜாககிரதையையும விடடு [2] மௌனததைக கைக
காணடு உன உளளககருததை வெளியிடாமலிருபபாயாக
னககுப புததிராகளாக இருநதாலும பிரதயுமனனும ஸாம
னும ஏகாநதததில ஒருபொழுதும நெருஙகததககவாக
லலா பெரியகுலததில பிறநதவாகளும பாவஸமபநதமில
தவாகளுமான பதிவரதாஸதிரீகளோடு உனககு நேசமிருகக

1 'ரமயாந' எனபது மூலம, 'அவரிடமபறறுளளவாகள' எனபது
ஙகிவிஷ மொழிபெயாபபு 2 வேறுபாடம.

வேணடும குருராகளும பிறரை அவமதிபபதில ஸாமா
முளளவாகளும பெருநதீனிககாராகளும திருடடுததனமுள
களும பகைமுதலியன மேலிடடவாகளும [1] சாபலயமுள
களும விலககததககவாகள இது கீாததியை உணடுபண
கூடியது, பாககியததை உணடுபணணககூடியது , எபபொழு
உனககுப பயனைத தருவது, பகைவாகளை நாசமபணணக
யது சிறநத புஷபஙகளுடனும ஆபரணஙகளுடனும சநத
கஸதூரி முதலிய வாஸனை பொருளகளுடனுமகூடியவ
நலல வாஸனைப பொருளகளால பாததாவை ஆராதிபபாய
எனறு கூறினள

இருநூறறுமுபபததாறுவது அதயாயம

தரெளபதீஸதயபாமாஸமவாதபாவம.(தொடர்

(ஸத்யபாமை திரௌபதிக்கு இன்சொற்கூறியதும், கிருஷ்ணன்
ஸத்யபாமையுடன தம்நகரம்சென்றதும்)

ஜனாததனா, மாாககணடேயா முதலிய பிராமமணாக
டும மகாதமாககளான பாணடவாகளோடுஙகூடி அனுகூலம
கதைகளைச சொலலிககொணடிருநதாா பாரதரே! மதுஸ
னா, பிறகு, அவாகளோடு உளளபடி ஸமபாஷணம செயதுவி
தேரிலேறககருதி ஸதயபாமையை அழைததாா பிறகு, ஸ
பாமை, அநதசசமயததில, தருபதராஜகுமாரியைத தழு
கொணடு, 'கருஷணையே! உனக்கு மனககவலை வேணடா
வருததம வேணடாம, உறககமினமை வேணடாம தேவாக
கொபபான பாததாககளால ஜயிககபபடட பூமியை நீ அ
வாய கருமையான கணகளுளளவளே! இமமாதிரியான ஒ
கததோடும சிறநத லக்ஷணஙகளோடுமகூடிய உனனைபபோ
ஸதரீகள நெடுஙகாலம துனபததை அடையமாடடாா
பகைவரை அழிககபபெறறதும விரோதியிலலாததுமான இந
பூமியை நீ பாததாககளோடுகூடி அவஶயம அனுபவிபப
எனறு நான கேடடிருககிறேன தருபதராஜகுமாரியே
தருதராஷடிரகுமாராகளை வதம செயது பகைகளைத தீ

---

1 உததியோகபாவம 174-ம பககம, சாநதிபாவம 375-ம பக
குறிபபுககளிற காணக

கொணடு, யுதிஷடிரரிடததில பூமி நிலைபெறறிருபபதைப
பபாய எநத ஸதிரீகள, கானகம செலலுகினற உனனைப
தது, கொழுபபினால மதிமயககமுளளவாகளாகி, உரககச
ததாாகளோ அநதக கெளரவ ஸதிரீகள எணணம குலைக
படடதை நீ விரைவில பாாபபாய கருஷணையே! துககத
டுகூடியவளான உனககு எவாகளால அபரியமான காாயம
யயபபடடதோ அவாகளனைவரையும யமலோகததிறகுப புறப
டவாகளாக அறிநதுகொள உனனுடைய குமாரனான பிரதி
தியன, அபபடிபபடட ஸுதஸோமன, அாஜுனனுடைய
லவனான ஶருதகாமா, நகுலனுடைய குமாரனான சதாநீகன,
றதேவனிடததினினறு உனககுப பிறநத ஶருதஸேனன ஆகிய
குமாராகளனைவரும, க்ஷேமமுளளவாகளாகவும வீராகளாக
அஸதிரஙகளில தோசசி அடைநதவாகளாகவும இருககி
கள இவாகள அபிமனயுவைபபோல பரீதியுளளவாகளாக
தவாரகையில அதிகப பறறுதலுளளவாகளாகவுமிருககிறா
இநதப புததிராகளிடம உனனைபபோல ஸுபதராதேவி
னவள எலலாவிததததாலும அனபுளளவளாக இருககிறாள
ரிலலாத ஸுபதரையானவள உன விஷயததில பரீதியுடைய
ாக இருககிறாள, அநத உனனுடைய புததிராகளவிஷயததி
மனவருததமிலலாதவளாக இருககிறாள, அநத உன புததி
ளுடைய துககததால துககமுளளவளாகவும அபபடியே
கததால ஸுகமுளளவளாகவும எலலாவிததததாலும உன
ாராகளைப பிரீதியுடன பாதுகாககிறாள அபபடியே, பிரதயும
னுடைய தாயாரான ருகமிணியும நடநதுகொளளுகிறாள
சவா, பானு முதலிய புததிராகளுடன இவாகளை முககியமாகப
துகாககிறாா இநதப பிளளைகளுககுப போஜனவிஷயததிலும
திரவிஷயததிலும நிதயம என மாமனாா ஊககமுளளவராக
ககிறாா பலராமரை முதனமையாககொணட அநதகாகளும
ஷணிகளுமாகிய அனைவரும உன குமாராகளை அனபுடன
டகிறாாகள பெணணே! அவாகளுககும பரதயுமனனுககும
ன பிளளைகளிடம) நேசமானது ஸமானமாக இருககிறதனறோ?
றாள, இவவணணம பிரியமாயும ஸததியமாயும மனததுக
ரியதாயும உளளககருததைப பினபறறியதாயுமுளள வசனத
உரைதது வாஸுதேவருடைய ரததததைநோககிப பிரயாணத
மனம வைததாள கிருஷணனுடைய மஹிஷியான ஸதய

ப்ராமையான்வள அந்த தரௌபதியைப பிரதக்ஷிணம செயத
பிறகு, அழகிய ஸதயபாமை சௌரியின தேரிலேறினள. பகை
களைத தவிககசசெயபவரும யாதவாகளுள மிகசசிறநதவரும
கிருஷணன புனனகை செயது தரௌபதியை இனசொறகள
ஸமாதானம செயது அவவிடமிருநது திருமபி வேகமு
குதிரைகளால தவாரகைககுப பிரயாணமானா'' எனறு கூறின

த்ரௌபதீஸத்யபாமாஸமவாதபர்வம் முற்றிற்று

இருநூறறுமுபபதேழாவது அதயாயம

[1] கோஷயாதராபாவம

(ஒரு பிராமமனனிடத்தினின்று பாண்டவர்களுடைய வரலாற்றை
கேட்ட திருதராஷடிரன் அவர்களைப்பற்றித் துக்கப்பட்டதும்,
அவர்களுடைய பராக்கிரமத்தை நினைத்துத் தன் புத்திரர்
களுக்கு வதம் நிச்சயமேன்றெண்ணி அவர்களைப
பறறித் துக்கித்ததும்)

ஜனமேஜயா, "இவவாறு வனததிலிருபபவாகளும, புரு
ஷரேஷடாகளும, குளிராலும வெபபததினலும காறறினலு
வெயயிலாலும துனபுறுததபபட்ட அஙகஙகளையுடையவாக
மான பாரததாகள அநத தவைதவனததிலுள்ள குளததை
புணயமான காட்டையும அடைநது அதறகுமேல எனன செ
தாாகள?'' எனறு வினவினா

வைசமபாயனா, "பிறகு, பாணடுபுததிராகள அந
குளததை அடைநது ஜனககூட்டததை விட்டுவிட்டு இஷடமா
காாயஙகளைச செயதுகொணடு அபபொழுது அழகிய காடுக
ளும மலைகளிலும நதிதீரஙகளிலும ஸஞசரிததாாகள அப
வனததில வஸிபபவாகளான அநதச சிறநத வீராகளை வேதா
தியயனம செயதவாகளும தவததைப பொருளாககொணட
களும பழமையாக இருபபவாகளுமான வேதாநதஙகளை நன
அறிநதவாகள வநதடைநதாாகள பிறகு, புருஷஷரேஷடாகளா
பாணடவாகள அவாகளைப பூஜிததாாகள பிறகு, ஒரு ஸமய
தில,உலகததில கதைகளில ஸமாததனன ஒரு பிராமமண

---

[1] அரசன பசுமநதைகளைக காணச செலலுதல

மியில குருவமசததில பிறநதவாகளான பாணடவாகளை
புடைந்தான அவன, அவாகளோடு சோநதிருநதுவிடடுத தற
சயலாக விசிததிரவீாயனுடைய குமாரனுன திருதராஷடிரமகா
ாஜனை அடைநதான பிறகு, உடகாாநதிருபபவனும மாயாதை
சயயபபடடவனுமான பிராமமணன, கௌரவாகளுள மிகசசிறந
வனும வயதுசெனறவனுமான திருதராஷடிரமகாராஜனுல
வபபடடவனுகி, தாமன வாயு இநதிரன இவாகளுடைய புததிரா
ளான யுதிஷடிரரும பீமஸேனனும அாஜுனனும நகுல
ஹதேவாகளும, காறறினுலும வெயயிலாலும வருததபபடட
யுஙகஙகளுடன மெலிநது உககிரமான துககததினுடைய
ாயில விழுநதிருபபதாகவும, வீராகளை நாதாகளாககொணட
ிரௌபதி நாதனறறவளபோலிருநதுகொணடு பலவித கிலே
ஙகளை அனுபவிபபதாகவும சொனனுன பிறகு, திருதராஷ
ரமகாராஜன, அவனுடைய சொறகளைககேடடு, இரககததினுல
ாபமடைநதவனும, அபபடிபபடட ராஜபுததிராகளும ராஜ
பளததிராகளும காடடில அவவிதமான துககநதியை அடைந
ிருககிருாகளெனபதை எணணி மனததில தைனயம மேலிடட
னும, அபபொழுது உஷணமான பெருமூசசுக காறறினுல தாக
பபடடவனுமாகி, மனததில தைாயததை அரிதில அடைநது,
புவை அனைததுககும தானே காரணமெனறெணணிப பினவரு
ாறு புலமபலானுன

'உணமைபேசுகிறவனும சுததனும புகழததகக நடை
ுளளவனும எனனுடைய புததிராகளுள மிகசசிறநதவனும
புஜாதசததருவும முறகாலததில ஹமஸதுளிகாசயனததில
டுததுறஙகினவனுமான தாமராஜன எவவாறு தரையில படுககி
ிறனோ? இநதிரனுககொபபானவனும உறஙகுகினறவனுமான
ாநதத தாமராஜன அதிகாலையில துதிககினற மாகதாகளா
ும ஸூததபுததிராகளாலும நிதயம எழுபபபபடுவனோ அவன
ிபபொழுது நிசசயமாகத தரையிலபடுததிருநது விடியறகாலத
ில பக்ஷிகளுடைய கூடடஙகளால எழுபபபபடுகிருன காறறி
ுலும வெயயிலாலும சரீரம இளைததவனும, கோபததினுல நிரம
ிய சிததமுளளவனும, அபபடிபபடட கஷடஙகளில பழககமில
ாத மேனியுடையவனுமான பீமஸேனன தரௌபதிககெதிரில
ிவவிதம தரையில படுககிருனோ? அபபடியே மௌனமைத

1 பொருள இரடடிததலால ஒரு சொல விடபபடடது

தனமையுளளவனும நலலமனமுளளவனும அரசனுன தாமநநதல
னுடைய வசததிலிருபபவனும மிகக துனபததை அடைநதவை
போனற எலலா அஙகஙகளையுமுடையவனுமான அாஜ¬னன
கெளரவாகளமீது உளள கோபததினுல இராககாலஙகளில நிசசய
மாகப படுததுறஙகமாடடான உககிரமான தேஜஸ¬ளள அாஜ¬
னன,ஸ¬கததாலவிடுபடடிருககிற நகுலஸஹதேவாகளையும தரெள
பதியையும யுதிஷடிரரையும பீமனையும பாாதது, ஸாபபமபோல
பெருமூசசு விடடுககொணடு கோபததினுல நிசசயமாக இரா
காலஙகளில படுதது உறஙகமாடடான அபபடியே, ஸ¬கததுக
கே தகுநதவாகளும, ஸ¬கததை இழநதவாகளும, அழகு நிரப
பினவாகளும, தேவலோகததிலுளள தேவாகளபோனறவாகளும
விழிததுககொணடேயிருபபவாகளும, மனததிறகு ஆறுதலிலலா
தவாகளும, கோபததாலும ஸததியததாலும தடுககபபடுகின
றவாகளுமான நகுல ஸஹதேவாகளைபபாாதது நிசசயமாகப படு
துறஙகமாடடான பலததினுல வாயுவைபபோனறவனும
சிறநத பலமுளளவனுமான வாயுகுமாரனுன பீமன, ஜயேஷட
னுன யுதிஷடிரனுல தாம பாசததால கடடபபடடவனுகப பெரு
மூசசு விடடுககொணடு நிசசயமாகக கெளரவாகளமீதுளள
கோபததை அடககிககொணடிருபபான யுததததில மறறவா
களைககாடடிலும வீாயததினுல மேறபடடவனுன அநதப பீம
ஸேனனும, பூமியில புரளுகினறவனும என பிளளைகளுடையவதத
தை விருமபுகினறவனும ஸததியததாலும தாமததாலும தடுக
கபபடுகினறவனுமாகிக காலததை எதிாபாாததிருககிறுன.
அஜாதசததுருவானவன கபடமான சூதாடடததால ஜயிககப
படடபோது துசசாஸனன சொலலிய கடுஞ்சொறகள விருகோ
தரனுடைய அஙகததில பிரவேசிததுக காடடுதீயானது விறகு
களை எரிபபதுபோல எரிககினறன தாமபுததிரன தீஙகு நினைகக
மாடடான தனஞசயனும அவனை அனுசரிபபான பீமனுடைய
கோபமானது, காறறினுல நெருபபு மூளவதுபோல அரணயவா
ஸததினுல மூளகிறது வீரனுன அநதப பீமன அநதக கோபததி
னுல பிளககபபடுகினறவனுகிக கையினுல கையை முறுககிப பிசை
நதுகொணடு என புததிரனுடைய இநதச சேனையை எரிககிறவன
போல உஷணமாகவும மிகக கோரமாகவும பெருமூசசு விட
டுககொணடிருககிறுன கோபமுளளவாகளும அநதகனுககும
காலனுககும ஒபபானவாகளுமான அாஜ¬னனும, பீமனும, வஜ

ாயுதமபோலப பிரகாசிககினற அமபுகளை இறைததுககொணடு
|ததததில பகைவாகளுடைய படையை மிசசம வைககமாட்டாா
ள துாயோதனனும சகுனியும காணனும மிகக மநதபுததியுள்ள
னுன துசசாதனனும கொமபுநுனியிலிருககினற தேனைபபாககி
ாகள, கீழே பீமஸேனன தனஞசயனெனகிற படுகுழியிருபப
தைப பாாககவிலலை மனிதன நலல காாயததையோ கெடட
ாாயததையோ செயது பரிபாககாலததில பயனை எதிாபாாப
னேயாகில, அவன தனவசமிலலாமலே அநதபபயனேடு சோக
பபடுகிறுன மனிதனுககு அநதப பயனிலிருநது எபபடி விடுத
லுணடாகும? நிலமானது நனருகஉழபபடடும விதைவிதைக
பபடடும பாவ காலததில தககபடி மழை பொழிநதுமிருகக,
யிரிடடவனுககுப பலனுனது கைகூடாமல போமாகில தெயவத
தத தவிர வேறு யாது காரணமிருககிறது? கெடடகாரியததைச
செயதவனும சூதாடடததில வலலவனுமான சகுனியினு
ம, நலல காாயஙகளில செனறவனுன தாமபுததிரனும, கெடட
ள்ளைகளுககு வசபபடடு அவாகளை அனுஸரிதத எனனும
கௌரவாகளுககு இது நாசகாலமாக ஏறபடுததபபடடது அக
னியானது தூணடபபடாமலிருநதும நிசசயமாகத தானுகவே
ரிநது தணிகிறது காபபிணியானவள நிசசயம பிரஸவிபபாள
கலின தொடககததில நிசசயமாக இரவானது அழிநதுவிடு
றது அபபடியே, இரவின தொடககததிலும பகல நாசமடை
றது 1 (மனிதாகளுககு விவேகமிருககுமானுல) நமபோனற
ாகள எதறகாக அநீதியினுலாவது பொருளைத தேடுகிறுாகள?
றற அரசாகளும எதறகாகப பொருளைத தேடுகிறுாகள? தேடிய
பாருளை மனிதாகள (ஸாதுககளாயிருநதாலும) எவவிததததா
லும அறம இனபம முதலியவைகளுககாக ஏன செலவிடுவதிலலை?
தலால, மனிதாகளுககுப பொருளைத தேடுவதிலும பாதுகாப
திலும விலககமுடியாதபடி இயறகையாகவே புததி அமைநதி
ககிறது 'பொருளைத தேடாவிடடால அதனுல ஸாதிககததகக
வாகமுதலியவறறுககுரிய காலததையடைநதால, தனமிலலாத
னுன எனககுப பொருளால ஸாதிககததகக கலியாணம முதலி
ன எபபடி நடககும? அநதப பொருளானது எநத உபாயத
ால கிடைககும?' எனகிற வியாகுலமானது மனததில உணடா
நம மனிதனுல, பொருளானது, 'எவவாறு பிரிவுபடாமலிருக

1 வேறு பாடம

குமº எவவாறு அழியாமலிருககுமº எவவாறு சிறிது சிறிதாக
செலவாகாமலிருககும?' எனறு பாதுகாககபபடவேணடும, பா
காககபபடாமறபோனுல நூறு துணடாகச சிதறிபபோயவிடு
உலகததில செயதவினையானது பயன கொடாமல அழிவதில
நிசசயம தனஞசயன காடடிலிருநதும இநதிரலோகம செ
ருன, நானகுவிதமான திவயாஸதிரஙகளையும அறிநது மீணடு
இவவுலகததை அடைநதுவிடடான இவனுடைய வீரயததை
பாருஙகள காலததால அடிககபபடடவாகளும மரிககபபோகி
வாகளுமான கௌரவாகளைப பாாககிற (அாஜுனனைத) த
வேறு எநதமனிதன சரீரததோடுகூட வே ஸவாககததை அடைந
மறுபடியும திருமபி வருவதறகு விருமபுவான? விறபிடித
வனே இருகைகளாலும ஆமபெயயபவனுகிய அாஜுனன, வில்லே
பயஙகரமான வேகததுடனகூடின அபபடிபபடட காணடீவ
அஸதிரஙகளோ அபபடிபபடட மஹிமையுள்ள திவயாஸதிர
கள அநத மூனறினுடைய தேஜஸையும இவவுலகில எவன தாங
வான?" எனறு சொனனுன அரசனுடைய அநத வசனததை
கேடடு, பிறகு, சகுனி ஏகாநததகில தூயோதனனுககுத தெ
விததுடன காணனையும அடைநது அவை அனைததையும தெ
விததான அலபபுததியுளள அநதக காணனும ஸநதோ
மிலலாதவனுனன

இருநூறறுமுபபததேடடாவது அதயாயம

கோஷயாததராபாவம (தொடர்ச்சி)

(தன செல்வத்தைக் காட்டிப் பாண்டவர்களுக்கு மனவருத்தத்தை
உண்டுபண்ணுவதற்காக த்வைத வனத்திறகுப்போகும்படி
கர்ணனும் சகுனியும் துர்யோதனனை ஏவியது)

திருதராஷடிரனுடைய அநத வாககியததைக கேட
சகுனி, அபபொழுது காணனேடுகூடியவனுகித தககஸமயததி
தூரியோதனனைப பாாதது, 'பரதகுலததிறபிறநதவனே! உன வீ
யததினுல வீராகளான பாணடவாகளைக காடடிறகு ஓடடிவிட
மையால, ஸவாககததை இநதிரன அனுபவிபபதுபோல, நீ ஒரு
னுக இநதப பூமியை அனுபவிபபாயாக அரசனே! ஸமுததிர
களால சூழபபடடதும மலைகளும காடுகளுமுளளதும ஸதாவர

ளாடும ஜஙகமஙகளோடுமகூடியதுமான பூமியானது இப
ாழுது உனககு முழுமையும வசபபடடதாயிறறு அரசனே! கீழ
டடிலும தெனனுடடிலும மேலநாடடிலும வடநாடடிலுமுளள
லா அரசாகளும உனககுக கபபங கொடுபபவாகளாகச செய
பபடடாாகள அரசனே! முறகாலததில எநத லக்ஷ்மியானவள
காசிபபவளபோலப பாணடவாகளை அடைநதிருநதாளோ அநத
க்ஷ்மியானவள இபபொழுது உனனல பிராதாககளோடு அடை
பபடடாள அரசனே! மிகக தோளவலியமைநதவனே! இநதிர
ஸததைதை அடைநத யுதிஷ்டிரனிடததில பிரகாசிததுககொண
நத எநத லக்ஷ்மியை நாம நெடுஙகாலம துககததால வாடின
களாகிப பாாததோமோ அபபடிபபடட இநத லக்ஷ்மியான
ா, உனனல புததிபலததினுல அபபடிபபடட அரசனிடமிருநது
ரபபடடு, ஜவலிககிறவளபோலக காணபபடுகிருள ராஜேந
னே! பகைவீராகளைககொலபவனே! அபபடியே, அரசாகள
னவரும, 'நாஙகள எதைசசெயயககடவோம?' எனறு சொல
கொணடு உன கடடளையில நிலைபெறறிருககிருாகள அர
ன! அபபடிபபடட நாஙகளும உனககு வசபபடடிருககிறோம
லால சூழபபடடதும,மலைகளோடுமவனஙகளோடுஙகூடியதும,
ாமஙகளும நகரஙகளுமுளளதும, சுரஙகஙகளோடுகூடியதும,
வித வனபரதேசஙகளுளளதும, படடணஙகளால விளஙகுகின
ம, [1]பிரகாசிககினறதுமான இநதப பூமியும உன கடடளையில
பெறறிருககினறது அரசனே! நக்ஷத்திரஙகளுககு அரசனுன
திரனபோலப பிராமமணாகளால மகிழவிககபபடுகினறவனுகிப
காசிககிருய ஸவாககததில தேவாகளுள ஸூாயன பிரகாசிப
போலப பராககிரமததால நீ பிரகாசிககிருய அரசனே! ருததிரா
ாலே சூழபபடடயமனபோலவும,[2]மருததுககளாலசூழபபடட
திரனபோலவும, கௌரவாகளால சூழபபடட நீ நக்ஷத்திரங
ினிடையில சநதிரனபோலப பிரகாசிககிருய எவாகளால
னுடைய ஆணையானது ஏறறுககொளளபபடவிலலையோ,
ாகள உனனுடைய ஆணையில கடடுபபடடிருககவிலலையோ
தபபாணடவாகளை ஸமபததை இழநதவாகளாகவும வனவாஸி
ாகவும பாாககிறோம மஹாராஜனே! பாணடவாகள வன
ஸிகளான பிராமமணாகளோடுகூட தவைதவனததிலுளள

1 அதிகபாடமான அரைசலோகம விடபபடடது
2 'மருதபி' எனபது மூலம, 'தேவாகளால எனறும கொளளலாம.

தடாகததினருகில வஸிததுககொணடிருககிறாகளெனபது கேட
கபபடுகிறதனறோ? மகாராஜனே! அபபடிபபடட நீ சிறநத ஸப
பததோடுகூடியவனுகத தேஜஸினுல ஸூரியனபோலப பாண
புததிராகளை ஸநதாபததைஅடையுமபடி செயதுகொணடு தவை
வனம போவாயாக அரசனே! இராஜயததில நிலைபெறறவனு
செழிபபுளளவனும பரிபூரணமான தனஙகளோடுகூடினவ
மான நீ, ராஜயததினினறு நழுவினவாகளும செழிபபிலலாதவ
களும ஸமபததிலலாதவாகளுமான பாணடுபுத்திராகளைப பார
பாயாக பாணடவாகள மகிமைதஙகிய வமசததிலுதிததவனு
பெரிதான மஙகளததில நிலைபெறறிருபபவனுமான உனனை நகு
னுடைய புதலவனுன யயாதியைபபோலப பாாககடடும பிர
களுககு அதிபதியே! பௌருஷஙகளால பிரகாசிககினற எந
ஸமபததை நணபாகளும பகைவாகளும பாாககிறாகளோ அந
ஸமபததே சிறபபுளளதாகிறது மலையினமீதிருபபவன தரை
லிருபபவாகளைப பாாபபதுபோல நலல நிலைமையிலிருககிற எந
மனிதன கெடட நிலைமையிலிருககிற பகைவாகளைப பாாககிறு
அவனுககு அதைககாடடிலும சிறநத ஸுகமேது? அரச
களுள சிறநதவனே! மனிதன பகைவாகளுடைய கஷட
தைப பாாபபதனுல எநத பரீதியை அடைகிறுனே அநத பரீ
யைப புததிரலாபததாலும தனலாபததாலும ராஜயலாபததாலு
அடைகிறுனிலலை காாயஸிததியைப பெறறிருககிற எநத ம
தன மரவுரியையும மானதோலையுமுடுததவனும ஆஶ்ரமததிலிரு
பவனுமான தனஞசயனைப பாாபபனே அவனுககு எனன ஸுக
உணடாகாது? நலல வஸதிரஙகளைத தரிததவாகளான உ
னுடைய பாாயைகள, மரவுரியையும மானதோலையுமுடுததவளு
துககமுளளவளுமான கிருஷணையைப பாாககடடும அவளு
(உயிரில) வெறுபபை அடையடடும ஜனஙகளுககு அதிபனே
இபபொழுது, உன மனைவிகளுடைய ஜவலிககினற செலவ
தைப பாாதது அபபடியே தனனையும செலவததினினறு நழு
யிருககிற ஜீவனததையும விசேஷமாக நிநதிததுககொளளடடு
நனறாக அலஙகரிககபபடடிருககிற உனனுடைய பாாயைகளை
பாாதது எபபடிபபடட மனவருததமுணடாகுமோ அபபடி
படட மனவருததமானது அவளுககு ஸபைநடுவில துகிலுரிந
பொழுதும உணடாயிராது' எனறு சொனனுன ஜனமேஜயனே
காணனும சகுனியும அரசனுன துாயோதனனைப பாாதது இ

ணமுரைததுப பேசசு முடிநதபின இருவரும பேசாமலிருந
ாாகள

இருநூறறுமுபபததோனபதாவது அதயாயம.

கோஷயாதராபாவம (தொடர்ச்சி)

ர்ணன், சதுனி முதலியவர்கள் த்வைதவனஞ் செல்லும் விஷயத்தில் கோஷயாத்ரையை உபாயமாக நிச்சயித்தது)

காணனுடைய வசனததைககேடடு அரசனான துரியோதனன நதோஷமுளளவனுகி மீணடும தைனயமுளளவனுக ராதாபுத ரனை காணனைப பாாதது, 'காண! நீ சொலலுகிறதெலலாம ன மனததிலிருககிறது ஆனுல, எவவிடததில பாணடவாகள விககிறாகளோ அவவிடம போவதறகுப பிதாவினுடைய ுனுமதி எனககுக கிடைககாது அரசரான திருதராஷடிரா ுநத வீராகளைபபறறிப புலமபுகிறா, அவாகளைத தவததினுல மமைவிட மேறபடடவாகளெனறும நினைககிறா அலலது, ுரசா நமமுடைய விருபபததை அறிநதிருகககககூடும வருங ாலததில நேரககூடிய இநத அனாததததை விலகக எணணி னககு அனுமதி கொடுககக கூடாதவராயிருககிறா வனத லிருககினற பகைவாகளான அநதப பாணடவாகளுககுத துன ததை உணடுபணணுவதைத தவிர வேறு ஒரு பிரயோஜனமும வைதவனததிலிலலையனறே? சூதாடுகிற சமயம வநதவுடன, துரா எனனையும உனனையும சகுனியையும பாாதது அபபொ து சொலலிய வசனததை நீ அறிநதிருககிறாயனறே? அநத லலா வாககியஙகளையும வேறான புலமபலையும நனறாக ஆலோ ததும தவைதவனததைக குறிததுச செலவதறகோ செலலாம ருபபதறகோ நிசசயததை [1] நான அடையவிலலை அரணயததில னபபபடுகிறவாகளும திரௌபதியுடனிருபபவாகளுமான பீமாா னாகளை நான பாாபபேனெனபதில எனககும அதிகமான ஸந தாஷமுணடு மரவுரியையும தோலையும உடுததுககொண ருககிற பாணடுபுததிராகளைப பாாததால எவவிதமான பரீதி ணடாகுமோ அவவிதமான பரீதியை இநதப பூமியை அடைநது

1 வேறு பாடம

கூட நான் அடையமாட்டேன் கர்ண! வனத்தில் காஷாய
த்தை உடுத்தவளும் தருபதனுடைய குமாரியுமான த்ரௌப
யை நான் பார்ப்பேனென்பதைக் காட்டிலும் மேலானது என
இருக்கிறது? தர்மராஜனும், பாண்டுநந்தனனான பீமசே
னும், நிகரற்ற ராஜ்ய லக்ஷ்மியோடு சேர்ந்திருக்கின்ற எ
னைப் பார்ப்பார்களாகில் அப்பொழுதுதான் எனக்கு உய
உண்டாகும் நாம் அந்தவனத்திற்குச் செல்லக்கூடியது
நான் வனத்திற்குச் செல்லும்படி அரசர் எனக்கு அனுப
கொடுக்கக்கூடியதுமான உபாயத்தை நான் காணவில்லை எ
உபாயத்தால் அந்தவனத்திற்குச் செல்லுவோமோ அந்த உ
யத்தைச் சகுனியோடும் அப்படியே துச்சாஸனனோடும் க
ஸாமர்த்யமாக ஆராய்க்கடவாய். நானும் பிரயாணத்துக்கே
இங்கேயே இருப்பதற்கோ உன்னை அநுஸரிக்கிறேன் அரசரா
திருதராஷ்டிரரிடம் அதிகாலையிலேயே செல்வேன் நானும் செ
ரவர்களுள் சிறந்தவரான பீஷ்மரும் அந்த ராஜஸபையில் இரு
க்கும்பொழுது உன்னால் காணப்பட்ட உபாயத்தைச் சகுனியோ
சேர்ந்து சொல்வாயாக அதற்குமேல், நான், பீஷ்மர் திருதரா
ட்ரர் இவர்களுடைய அபிப்ராயத்தைக் கேட்டுப் பிதாமஹரா
பீஷ்மரை நயமாக வேண்டிக்கொண்டு வனப்பிரயாணத்தை
குறித்து முயற்சியைச் செய்வேன்' என்று சொன்னான் 'அ
படியே ஆகட்டும்' என்று சொல்லிவிட்டு அவர்களெல்லாரு
தத்தம் வீடுகளைக்குறித்துச் சென்றார்கள்

இரவு விடிந்தவுடன், கர்ணன் துரியோதனராஜனை வந்தடை
தான் பிறகு, கர்ணன், துரியோதனனைப்பார்த்து உரக்கச் சிரித்து
கொண்டு, 'அரசனே! இந்த உபாயம் எனக்கு கண்டறியப்பட்ட
அதை நீ தெரிந்துகொள் வேந்தே! த்வைதவனத்தில் எல்
இடைச்சேரிகளும் உன்னை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கின்றன
கோஷயாத்திரை என்கிற வியாஜத்தினால் த்வைதவனத்திற்கு
செல்வோம் ஸம்சயமில்லை பிரஜைகளுக்கு நாதனே! எ
பொழுதுமே அரசர்களுக்குக் கோஷயாத்திரை செல்வது தகு
யன்றோ? அரசனே! இவ்வண்ணம் நீ சொல்வாயாகில் பி
உனக்கு த்வைதவனம் செல்வதற்கு அனுமதி கொடுப்பார்' என
சொன்னான் அவ்வாறு கோஷயாத்திரை விஷயமாக நிச்சயத்தை
இருவரும் பேசிக்கொண்டிருக்கையில், காந்தாரதேசாதிப
யான சகுனி, சிரித்துக்கொண்டு, 'துரியோதன! த்வைதவன

ரயாணததினபொருடடு இநத உபாயததைக குறறமறறதெனறு
ான காணகிறேன அரசா நமககு அனுமதி கொடுபபாா
மனும, அவரே நமமைப போகுமபடி ஏவுவாா அரசனே !
வைதவனததில எலலாப பசுககூடடஙகளையும பாதுகாககினற
டையாகளனைவரும உனனை எதிாபாாததுககொணடிருககிறாா
ள கோஷயாததிரை எனகிற வியாஜததினுல தவைதவனததி
ளள தடாகததினருகில செலவோம' எனறு சொனனுன
றகு, அவாகளனைவரும உரககச சிரிததுககொணடு ஒருவருக
காருவா கைகொடுததுககொணடாாகள அதையே தககு
தனறு நிசசயிததது எலலாரும ஒனறுசோநது திருதராஷ
ரனைக கணடாாகள

இருநூறறுநாறபதாவது அதயாயம்.

கோஷயாதராபாவம். (தொடர்ச்சி)

துர்யோதனன் கோஷயாத்ரை என்கிற வியாஜத்தினுல் தப்பிமார் முதலியவர்களோடு த்வைதவனத்துக்குச் சென்றது.)

ஜனமேஜயரே ! பிறகு, எலலோரும திருதராஷடிரனைக கண
டாாகள பாரதரே ! பிறகு, [1] அரசனுடைய ஸுகததைககேடடு
ரசனுலும ஸௌககியததை வினவபபடடாாகள பிறகு, அவா
ளால முன ஏவபபடடிருககிற [2] ஸஙகவன எனகிற இடையன
பபொழுது தருதராஷடிரனிடததில பசுககள ஸமீபததில வந
ருபபதாகத தெரிவிததான அரசரே ! பிறகு, காணனும சகுனி
ம, அரசாகளுள சிறநதவனும ஜனஙகளுககு அதிபதியுமான தரு
ராஷடிரனைபபாாததது, 'கௌரவரே ! அழகிய இடஙகளில இப
பாழுது பசுககூடடஙகள (வநது) இருககினறன பசுககளுடைய
ணணிககையை முனனிடடு வயது, நிறம, ஜாதி, பெயா இவை
ளை எழுதுவதறகும கனறுகளை அடையாளமிடுவதறகும ஸமயம
நாநதிருககிறது அரசரே ! இநத ஸமயததில உமமுடைய புத
ரனுககு வேடடை உசிதமானது நீா தாயோதனனுடைய பிர
ாணததைபபறறி அனுமதி கொடுககககடவீா' எனறு சொனனாா
ள திருதராஷடிரன, 'ஐயா ! வேடடை நலலது பசுககளை
னறுகப பரிசீலனம செயவதும சிறநததே இடையாகளிடததில

---

1 வேறு பாடம 2 'ஸமஙகன' எனபது வேறு பாடம

நமபிககை வைககலாகாதெனறு நான நினைககிறேன. புரு
ஷஸரேஷடாகளான அநதப பாணடவாகள அநத வனததில ஏ
பததிலிருககிறாகளெனறு நாம கேட்டிருககிறோம ஆகையா
அவவிடததில நீஙகள செலவதறகு நான அனுமதி கொடுககமா
'டேன காண! திறமையுளளவாகளும மஹாரதாகளுமான அந
பாணடவாகள, கபடததால ஜயிககபபடடவாகளும பெரியகா
டில துனபததிறகு உடபடுததபபடடவாகளும எபபொழுத
தவததில நிலைபெறறவாகளுமாக இருககிறாகள தாமராஜ
கோபிததுககொளளமாடடான பீமஸேனனோ மிகுநத கே
முளளவன துருபதனுடைய குமாரியானவள தனிதத தே
ஸாகவே இருககிறாள கொழுபபும அறியாமையுமுடையவ
ளான நீஙகள குறறம செயவீாகள பிறகு, தவமுளளவாகளா
அநதப பாணடவாகள உஙகளை எரிததுவிடுவாாகள அனறியு
ஆயுதஙகளையுடையவாகளும கோபம மிகமேலிடடவாகளும ஒன
சோநதவாகளும கததி கடடிக்கொணடவாகளுமான அநத வீ
கள சஸதிரஙகளுடைய தேஜஸஸினால எரிபபாாகள [1] பிறகு, நீ
கள அனேகாகளாக இருபபதனால எவவிதததாலாவது அவாக
எதிாதது யுததம செயயபபோவீாகள அபபடி பாணடவாக
எதிாததுச சணடை செயயபபோவது மிகவும இகழததககதாகு
அதுவும முடியாததெனபது எனதெணணம மிகக தோளவலி
யுளள தனஞசயன இநதிரலோகததில வாஸம செயதானனறே
திவயாஸதிரஙகளைபபெறறு அநத ஸவாககததினினறு காடடு
குத திருமபிவநதிருககிறான முறகாலததில, அஸதிரஙகளில விசே
ஷப பயிறசியிலலாதபொழுதே அாஜுனனால பூமி ஜயிககபப
டது அவன இபபொழுது அஸதிரஙகளில விசேஷமாகததோச
அடைநதிருககையில சொலலவேணடுமா? மஹாரதனான அ
ஜுனன உஙகளைக கொலலமாடடானா? என வசனததைககேட
நீஙகள ஜாககிரதையாயிருபபீாகளானாலும, வனவாஸததின
மிகக மனவருததமடைநதிருககிற பாணடவாகளிடம நமபிககை
வைததது அஙகு வஸிபபதனால உஙகளுககுத துனபம நேரு
அலலாமலும, சில போாவீராகள யுதிஷடிரனிடததில அபகார
ததைச் செயவாாகள அறிவீனததால செயயபபடட அநத
செயகையானது, உஙகளுககுத தோஷததைஉணடுபணணும ஆ
லால, நமபிககையுளள வேறு மனிதாகள பசுககளை எணணுவத

[1] வேறு பாடம

கப் போகடடும பாரத ! துாயோதனன தானே நேரில அநத-
ாததிறகுபபோவது எனககு ருசிககவிலலை’ என்று சொனனுன
ுனி, ‘பாரதரே ! ப்ாணடவாகளுள மூததவனுன யுதிஷடிரன
மததை அறிநதவன அவன, ஸபையில, பனனிரணடு வருஷ
லம காட்டில வஸிப்பதாகப் பிரதிஜஞை செயதிருககிருன
மசாரிகளான எலலாப பாணடவாகளும அவனை அனுஸரித
நககிருாகள குநதீபுததிரனுன யுதிஷடிரனே, நம விஷயததில
ாபததைப பாராடடமாடடான எஙகளுககோ வேடடையைக
ிததுச செலவதறகு விருபபம பெருகுகிறது நாஙகள பசுகக
டைய எணணிககையைச செயய விருமபுகிரேும, பாணடவா
ாப பாாகக விருமபவிலலை அநத இடததில கெட்ட செயகை
ாறும நடைபெருது எநத இடததில அவாகளுககு வாஸமோ
நத இடம நாஙகள செலலமாடடோம’ என்று சொனனுன
நனியினுல இவவாறு சொலலக்கேடட திருதராஷடிரமகாராஜன,
திரியுடன கூடின துாயோதனனுககு, ‘இஷ்டபபடி போகலாம’
ாறு அனுமதி கொடுததான, ஆனுல, முழுமனததோடு கொடுகக
லை அபபொழுது, காணனேடுகூடின சகுனி அனுமதிகொடுக
படடான பரதஸரேஷடனுன துாயோதனனும, பெரிய
னையினுலும சிறநத புததியுள்ள சகுனியினுலும துசசாஸன
லும மறறத தமபிமாாகளாலும ஆயிரககணககான ஸதிரீகளா
ம சூழபபடடவனுகப புறபபடடான தவைதவனமெனகிற
ரஸையும அநதக காடடையும பாாபபதறகுப புறபபடடவனும
றாபாகுபலமுளளவனுமான அநதத துாயோதனனை நகரவாசிக
னவரும மனைவிகளோடு கூடியவாகளாகப பினதொடாநதாா
ா எணணுயிரம ரதஙகளும முபபதினுயிரம யானைகளும பல
யிரம காலாடகளும ஒனபதினுயிரம குதிரைகளும வணடி
நம கடைகளும தாதிகளும வியாபாரிகளும துதிபாடகா
நம வேடடையாடுவதையே தொழிலாககொணட மனிதா
நம நூறுநூருகவும ஆயிரமாயிரமாகவும துாயோதனனைப பின
தாடாநதாாகள அரசரே ! பிறகு, துாயோதனராஜனுடைய
ரயாணததில மழைககாலததில எழுமபின பெருஙகாறறினுடைய
ிபோல மிகப பெரிதான ஆரவாரமுணடாயிறறு பிறகு, துா
ாதனராஜன எலலா வாகனஙகளோடும தவைதவனமெனனும-
டாகததை அணுகி ஒரு [1] கவயூதி துாரததில வஸிததான

1 இரணடு கரோசம, அதாவது, நானகுமைல

இருநூறறுநாறபததோராவது அதயாயம

கோஷயாதராபாவம். (தொடர்ச்சி)

(துரியோதனன் த்வைதவனஸ்ரஸ்ஸுக்கருகில் விளையாட்டிடங்களை அமைக்க ஏவியதும், கந்தர்வர்கள் துர்யோதனனுடையவேலைக் காரர்களைத் தடுத்ததும், துரியோதனன் அவர்களைத் துரத்தும்படி தன் சேனையை அனுப்பியதும், கந்தர்வர்கள் அவர்களைப் பயமுறுத்த அவர்கள் துர்யோதனனிடம் தெரிவித்ததும்)

பிறகு, தாயோதனராஜன, வனததில ஆஙகாஙகு வசிதது கொணடு மாடடுமநதைகளை அடைநதான, அஙகே, நாறபுற களிலும சேனையை இறககினன வேலைககாரரகள, அழகியது நனருக அறியபபடடிருபபதும ஜலமுளளதும மரஙகளோடு எலலாக குணஙகளோடும கூடியதுமான இடததில விடுதிகளை ஏ படுததினாகள அபபடியே, காணனுககும சகுனிககும தாயே தனனுடைய எலலாத தமபிமாரகளுககும அவைகளுககுஸமீபத லிருபபவைகளாகத தனிததனியான பலவிடுதிகளையும ஏறபடுத ஞாகள அபபொழுது, அவாகள நூறுநூருகவும ஆயிரமாய் மாகவும பசுககளைப பாாவையிட்டாரகள அரசன, அநத எ லாப பசுககளையும அடையாளஙகளிடடுக கணககிடடான, இள கனறுகளையும அபபடியே நுககததடிவைததுபபழககககூடியகாளை கனறுகளையும அடையாளமிடடான, இளஙகனறுகளுளள பச களையும எணணினன குருகுலததில பிறநத அவன பசுககளை எணணிவிடடு, பிறகு, மூனறுவயதுசெனறகனறுகளை அடையா மிடடு, ஆமேயபபவாகளால சூழபபடடவனுக்வும பரீதியுளளவ கவும களிததிருநதான அநதப படடணதது ஜனஙகளனைவரு ஆயிரககணககான படைவீராகளும அககாடடில தேவாகளபோ இனிது விளையாடினாகள பிறகு, வழிநடையிலை களைபபடைந் தாயோதனனை ஸமாததாகளான இடையாகளும நனருக அல கரிககபபடட கனனிகைகளும நாததனஙகளாலும வாததிய களாலும ஆனநதமடையச செயதாரகள அநதபபுரஸ்தி களின கூடடததால சூழபபடட அநத அரசன மிகக ஸநதோ முளளவனுக அவாகளுககுத தககபடி தனததையும பறபல வி மான அனனபானஙகளையும கொடுததான பிறகு, அவாகளெ

ரும ஒருஙகுசோநது சிறுததைகளையும எருமைகளையும
னகளையும கவய மிருகஙகளையும காடிகளையும பனறிகளையும
றபுறஙகளிலும வளைததுககொணடாாகள அநதத துாயோ
ான, காட்டில அநேகமான அநத மிருகஙகளையும யானைகளை
அமபுகளால பிளநது, அழகான இடஙகளில மிருகஙகளைப
டபிததான பாரதரே! வஜரததைக கையிலதாஙகின மஹேந
னபோலச சிறநத செலவததுடன கூடின துரியோதனராஜன,
ல தயிா நெயகளையும அனுபவிககததகக ருசியுள்ள வஸதுககளை
அனுபவிததுககொணடும, மதஙகொணட வணடுகளால
டையபபடடும மயிலகளால ஒலியுள்ளதாகச செயயபபடடுமிருக
அழகிய காடுகளையும பூநதோடடஙகளையும பாாததுககொண
, மதஙகொணட வணடுகளால வரிசையாக நனகு சூழப
டிருபபதும மயிலகளுடைய ஒலிகளால நிரபபபபடட
ம ஏழிலமபாலைமரஙகளால சூழபபடடதும புனனைமரங
ளாடும மகிழமரஙகளோடும கூடியதும புணயமானதுமான
வததவன தடாகததை அடைநதான அரசரே! கௌரவா
ளள சிறநதவரே! அநத இடததிலிருபபவரும சிறநத புததி
ளவரும தாமநநதனருமான யுதிஷடிரா, கறறறிநதவாகளும
ாததில வஸிபபவாகளுமான பிராமமணாகளோடுகூடித
யமும வனததில வஸிபபவாகளுககுததகக முறையோடு
டியதும ஒரு பகலால முடிககததககதுமான ராஜரிஷிகள
யயததகக யஜஞததினால தறசெயலாக (த் தேவதைகளை) ஆரா
நதாா கௌரவரே! சிறநத புததியுடையவரான தாமராஜா
மபததினியான திரௌபதியுடனகூட அநதத தடாகததினரு
வீடடை ஏறபடுததிககொணடிருநதாா பிறகு, இளைய
ஹோதராகளோடு கூடின துரியோதனன, வேலைககாராகளைப
ாதது, 'இநதத தடாகததிறகருகில உதயானவனஙகளையும
திகளையும விரைவாக ஏறபடுததுஙகள' எனறு கடடளையிட
ன குறறேவலசெயகிறவாகளான அவாகள, 'அபபடியே'
று துரியோதனனைபபாாததுச சொலலிவிடடு, அபபொழுது,
யானஙகளையும விடுதிகளையும ஏறபடுததுவதறகாக தவைத
ஸரஸை அடைநதாாகள வநதுகொணடிருபபவாகளும
வததவன ஸரஸில பிரவேசிககினறவாகளுமான துரியோதன
டைய சிறநத சேனைததலைவாகளை தவைதவனததின வாயி
கநதாவாகள தடுததாாகள அரசரே! அவவிடததில பரி

வாரங்களால் சூழப்பட்டிருக்கிற கந்தர்வராஜன் குபேரனுடை அரண்மனையிலிருந்து முந்தியே வந்திருந்தான் அந்தக் கந்த ராஜனால் அப்ஸரஸ்ஸுகளுடைய கூட்டங்களோடும் அப்படி விளையாட்டையே இயற்கையாகக்கொண்ட தேவகுமாரர்களோ கூடி விளையாடுவதற்காக அந்த ஸரஸ்ஸானது நன்றாகச் சூழப்ப டிருந்தது அரசரே! அந்தக் கந்தர்வராஜனால் அந்தக்குளம் சூ பட்டதைக்கண்டு அந்த ராஜபரிசாரகர்கள் துர்யோதனமகார னிருக்கிற இடத்திற்குத் திரும்பிப்போனார்கள் குருகுலத்தி பிறந்தவரே! அந்தத் துர்யோதனனோ, அவர்களுடைய வசன தைக் கேட்டு, யுத்தத்தில் கெட்ட மதங்கொண்டவர்களான ப வீரர்களைப்பார்த்து, 'அந்தக் கந்தர்வர்களை ஓட்டிவிடுங்கள்' என கட்டளையிட்டு அனுப்பினான் சேனையின் முந்திச் செல்ப களான வீரர்கள் அந்த அரசனுடைய அந்த வசனத்தைக்கேட் தவைத்வன ஸரஸை அடைந்து கந்தர்வர்களைப்பார்த்து, 'தி ராஷ்டிரருடைய குமாரரும் மிகுந்தபலசாலியும் துர்யோத ரென்று பிரஸித்திபெற்றவருமான அரசர் விளையாடவிரும்பி இ விடம் வருகிறார். அதற்காக நீங்கள் விலகிச் செல்லுங்கள்' என சொன்னார்கள் அரசரே! இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட கந்தர்வர்க உரக்கச் சிரித்துக்கொண்டு அந்த ஆட்களைப்பார்த்து,'தேவலே வாஸிகளான எங்களைத் தனக்குஅடங்கினவர்களைப்போல எண் இவ்வாறு கட்டளையிடுகிற உங்களுடைய அரசனான துர்யோதன மந்தபுத்தியுள்ளவன், விஷயங்களை அறிவதில்லை புத்திய அவனுடைய வசனத்தினால் இவ்வண்ணம் எங்களைப்பார்த் சொல்லுகிறவர்களும் மிக்க எண்ணங்கொண்டவர்களுமான களும் மந்தபுத்தியுள்ளவர்கள். ஸம்சயமில்லை அந்தக் கௌரவர னிருக்கிறவிடத்திற்கு நீங்கள் விரைவாக ஓடுங்கள் இல்லாவிடி இப்பொழுதே யமனுடைய வீட்டிற்குப் போகவேண்டும்' எ கடுமையான சொல்லை மறுமொழியாக உரைத்தார்கள் கந்தர் களாலே இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட அரசனுடைய சேனைத்தலை கள் திருதராஷ்டிரகுமாரனான துர்யோதனராஜனிருக்கிறவிட திற்கு விரைவாக ஓடினார்கள்

இருநூற்றுநாற்பத்திரண்டாவது அத்யாயம்

கோஷயாத்ராபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(கௌரவர்களுக்கும் கந்தர்வர்களுக்கும் யுத்தமும், சித்திரஸேனன் முதலியவர்களால் கர்ணன் ரதத்தை இழந்து யுத்தரங்கத்தை விட்டு ஓடியதும்.)

மகாராஜரே! பிறகு, அவர்களெல்லாரும் ஒன்றுகூடித் யோதனனருகில் ஓடிவந்தார்கள், (கந்தர்வர்கள்) துர்யோ ர்ணைப்பற்றிச் சொல்லியதையும் கூறினார்கள். பாரதரே! கந்தர் களால் தன்னுடைய படை தடுக்கப்பட்டவுடன், சிறந்த பிரதா ள்ள துர்யோதனன், கோபம் மூண்டவனாகி ஸைன்யங்களைப் ர்த்து, 'இந்திராணியின் பர்த்தாவான இந்திரன் எல்லாத்தேவர் ளோடுங்கூட விளையாடுபவனாயிருந்தாலும், எனக்கு அப்ரியத ச் செய்கின்றவர்களும் தாமங்களை அறியாதவர்களுமான இவர் ர்ச் சிக்ஷைசெய்யுங்கள்; நாம் இந்த இடத்தில் பிரீதியுள்ளவர் ாகத் தடையற்று விளையாடுவோம்' என்று மறுமொழி கூறி ன். துர்யோதனனுடைய வசனத்தைக் கேட்டு, மகாபலசாலிக ன திருதராஷ்டிரகுமாரர்களும் ஆயிரக்கணக்கான எல்லாயுத்த ர்களும் யுத்தஸன்னத்தர்களானார்கள். பிறகு, அவர்கள் அந் கந்தர்வர்களனைவரையும் மிக அடித்துப் பெரிய சிங்கநாதத் ல் பத்துத்திசைகளையும் நிரப்பிக்கொண்டு பலாத்காரத்தினால் த்தக் காட்டில் நுழைந்தார்கள். பிரபுவே! பிறகு, அந்த இடத் பராக்ரமத்தை வெளிப்படுத்துகிற கௌரவசேனைவீரர்கள் கந்தர்வர்களால், 'ஸாஹஸம் செய்யாதீர்கள்' என்று நல்வார் தயினாலேயே தடுக்கப்பட்டார்கள். பூமிக்கிறைவனே! கந்தர்வ ரால் நல்வார்த்தையினாலேயே தடுக்கப்படுகின்ற அந்தக் கௌரவ வீரர்கள் அந்தக் கந்தர்வர்களை அலக்ஷியம் செய்துவிட்டு ந்தப் பெரியகாட்டில் நுழைந்தார்கள். அரசனோடு கூடின் ந்தராஷ்டிரபுத்திரர்கள் சொல்லால் நில்லாமற்போனபொழுது, ாயத்தில் ஸஞ்சரிப்பவர்களான எல்லாக் கந்தர்வர்களும் சித் ஸேனனிடத்தில் தெரிவித்தார்கள். கந்தர்வராஜனான சித்திர னன் கோபம் மூண்டு அவர்களனைவரையும் பார்த்து, 'துஷ்டர் ான இந்தக் கௌரவர்களை நன்றாகச் சிக்ஷியுங்கள்' என்று சொன ன். பாரதரே! சித்திரஸேனனால் அனுமதிகொடுக்கப்பட்ட கந்தர்

வாகளெலலாரும, ஆயுதஙகளை எடுததுககொண்டு திருதராஷ்ட
புதராகளை எதிாதது விரைவாகச சென்றாகள ஆயுதஙகளெடு
துககொண்டு விரைவாகவருகின்ற அநதக கநதாவாகளைபபாாத
அநதக கௌரவஸைனிகாகளனைவரும, துாயோதனன பாாத
கொண்டிருககும்பொழுதே திசைகளில ஒடினாாகள புறஙகாட்
ஓடுகின்ற அநத எலலாத தாாததராஷ்டிராகளையும பாாதத
அபபொழுது வீரனான காணன அநத யுததததில புறஙகாட்டின
னுகவிலலை நேரில வருகினற கநதாவாகளுடைய பெரிய சே
ன்யககண்டு, காணன பெரிய அமபு மழையினால அவாகளைத த
தான ஸூதபுததிரனும மஹாரதனுமான காணன க்ஷுரப
களாலும அமபுகளாலும ஆாததசநதிரபாணஙகளாலும உரு
மயமான வதஸதநதஙகளாலும லாகவததால நூறு நூறு
கநதாவாகளை அடிததுககொணடும அவாகளுடைய தலைகளை
தளளிககொணடும சிததிரஸேனனுடைய ஸைனயமனைததை
ஒரு க்ஷணததினுள ஊதிவிட்டான சிறநத புததியுள்ளவனான
ணனால அடிககபபடுகினற அநதக கநதாவாகள நூறு நூறுக
ஆயிரமாயிரமாகவும மீணடுமே எதிாதது வநதாாகள எதிாத
வருகினறவாகளும மிகக வேகமுளளவாகளுமான சிததிரஸே
னுடைய சேனைவீராகளால பூமியானது ஒருக்ஷணததிலு
கநதாவமயமாகியது பிறகு, துாயோதனராஜனும துசசா
னனும விகாணனும இனனும திருதராஷ்டிரனுடைய மறறப
திராகளும ஸுபலனுடைய புததிரனான சகுனியும கருடனபோ
லச சபதிககினற ரதஙகளோடுகூடியவாகளாக அபபொழுது
தாவஸேனையை மிக அடிததாாகள அரசரே! யுததததில எ
ாததுப போாபுரிகினற கநதாவஸைனயததைக கணடு காண
பொறுககவிலலை கநதாவாகள ஸூாயகுமாரனைப பிடிகக எ
ணிப் பெரிய தோககூட்டததாலும ரதஙகளுடைய கதி விசேஷ
களாலும நாறபுறஙகளிலும சூழநதுகொணடாாகள பிறகு,
தாவாகளனைவரும துாயோதனனை நோககி நெருஙக எதிாதத
கள அபபொழுது மயிா சிலிாததலை உணடுபணணுகிற மி
கைகலநத போா நடநதது பிறகு, பாணஙகளால அடிககபபட
அநதக் கநதர்வாகள மெதுவானாாகள கௌரவாகள, அடிக
பட்டிருககிற கநதாவாகளைப பாாததுப பெருஙகூசசலிட்டாாக
கௌரவாகளால பயமடைவிககபபட்ட கநதாவாகளைப பாாதத
பொறுதவனான சிததிரஸேனன கோபஙகொணடு அநதக கௌ

ர்களுடைய வத்ததில மனததைச் செலுததினவனுக ஆஸனததி ருந்து எழுந்திருந்தான் பிறகு, விசித்திரமான யுததமாக்கங் ளை அறிந்தவனுன சித்திரஸேனன மாயாஸ்திரங்களைப் பிரயோ ததுப் போர் புரியலானுன, அந்த மாயாஸ்திரங்களால ஆகா ததை நன்ருக மூடினுன அந்த இடத்தில காற்று வீசவில்லை, ரதகுலததில பிறந்தவரே! யானையின்மீது ஏறியிருந்த [1] மகா ர்தரர்கள் கொலலப்பட்டு யானைகளோடு கீழே விழுந்தார்கள் ப்பொழுது, குதிரைவீரர்கள் குதிரைகளோடு விழுந்தார்கள் திகர்கள் ரதங்களோடு விழுந்தார்கள் அப்படியே, காலாட்களும் மபுமழைகளால கொல்லப்பட்டுக் கீழே விழுந்தார்கள். கௌர ர்கள் சித்திரஸேனனுடைய அந்த மாயையினுல மயக்கததை டைந்தார்கள் பாரதரே! அப்பொழுது துரியோதனனுடைய வவொரு போர்வீரனும யுததகளததில் பததுப் பததுக் கந்தா ர்களால சூழ்ந்துகொள்ளப்பட்டார்கள் பிறகு, பெரிய கந்தாவ ஸேனையினுல யுததத்தில நன்ருக அடிக்கப்படுகின்ற அந்தக் கௌரவவீரர்கள் அப்பொழுது பயந்து யுதிஷ்டிரரிருக்கிற இடத் க்கு ஓடினுர்கள் அரசரே! துரியோதனனுடைய படைகள் ற்புறங்களிலும் அடித்து நாசம செய்யப்படும தருணததில ரியகுமாரனுன கர்ணன் மலைபோல அசைவற்று நின்றுன ததததில மிகவும காயப்படுத்தப்பட்டவர்களான கர்ணனும தஜஸ்வியான துரியோதனனும ஸுபலனுடைய புத்திரனுன குனியும கந்தர்வர்களை எதிர்த்துப் போர்புரிந்தார்கள் எல்லாக் ந்தர்வர்களுமே கோபமுள்ளவர்களாகவும கொலல எண்ணங் காண்டவர்களாகவும நூறுநூருகவும ஆயிரமாயிரமாகவும யுத் ததில கர்ணனை எதிர்த்தோடி வந்தார்கள் மகாபலசாலிகளான ந்தர்வர்கள் கத்திகளாலும பட்டஸங்களாலும சூலங்களாலும் தைகளாலும ஸூதபுத்திரனைக் கொல்ல எண்ணி எல்லாப்பக்கத் லும சூழந்துகொண்டார்கள் சிலர் அந்தக்கர்ணனுடைய ரததி ள்ள நுகத்தடியை வெட்டினுர்கள் சிலர் தவஜததை அறுத் த் தள்ளினுர்கள் சிலர் ஏர்க்காலையும, சிலர் குதிரைகளையும, லர் ஸாரதியையும அடித்துத் தள்ளினுர்கள் சிலர் குடையை ம சிலர் பொருததுக்களையும ரதகுபதியையும அடித்துத் தள்ளி ர்கள் பலலாயிரக் கணக்கான கந்தர்வர்கள் கர்ணனுடைய ததைத எள்ளளவெள்ளளவாகப் பொடிசெய்தார்கள் பிறகு,

[1] யானைப்பாகர்கள்

'தோள்களில் தொங்குகின்ற வில்லுடன் கூடியவனும் ஓடுகின்ற
னும் மகாபலசாலியும் ஸூதபுத்திரனுமான கர்ணன், கத்தி
யும் கேடகத்தையும் எடுத்துக்கொண்டு ரதத்தினின்று துள்ளி
குதித்து விகர்ணனுடைய ரதத்தை அடைந்து கந்தர்வர்களிடத்
னின்று தன்னை விடுவித்துக்கொள்வதற்காகக் குதிரைகளை வி
வாக ஓட்டினான்

இருநூற்றுநாற்பத்துமூன்றாவது அத்யாயம்

கோஷயாத்ராபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(சித்திரஸேனன் துர்யோதனனை வென்று கட்டித் தேரில் ஏற்றிய
தும், மற்றக் கந்தர்வர்கள் துர்யோதனனுடைய பிராதாக்
களையும் அவர்களுடைய மனைவிகளையும் கட்டியதும்,
துர்யோதனனுடைய மந்திரிமுதலியவர்கள் யுதிஷ
டிரரிடம் அதனைத் தெரிவித்ததும், பீமன்
அதனைக் கொண்டாடியதும்.)

மகாராஜரே! கந்தர்வர்களால் மகாரதனான கர்ணன் முறி
அடிக்கப்பட்டவே, துர்யோதனன் பார்த்துக்கொண்டிருக்கு
பொழுதே, சேனை எல்லாம் ஓடியது புறங்காட்டி ஓடுகின்ற அந்த
திருதராஷ்டிரகுமாரர்களனைவரையும் பார்த்தும் துர்யோதனமஹா
ராஜன் அந்த யுத்தரங்கத்தில் புறங்காட்டி ஓடவில்லை சத்துரு
களை அடக்குகிறவனான அந்தத் துர்யோதனன், எதிர்த்து வ
கின்ற கந்தர்வர்களுடைய அந்தப் பெரும் சேனையை நன்றாக
பார்த்துப் பெரிய அம்புமழையினால் அடித்தான் கந்தர்வர்க
அம்புமழையைப் பொருட்டாக எண்ணாமல் துர்யோதனனை
கொல்ல எண்ணி அவனுடைய அந்தத் தேரை எல்லாப்பக்க
களிலும் சூழ்ந்துகொண்டார்கள் கந்தர்வர்கள் பாணங்களா
துர்யோதனனுடைய ரதத்தின் நுகத்தையும் ஏர்க்காலையும் ர
குபதியையும் கொடியையும் ஸாரதியையும் குதிரைகளையும் த
வேணுவையும் அச்சையும் எள்ளளவெள்ளளவாகப் பொ
பண்ணினார்கள் மிக்க தோள்வலிமையுள்ள சித்திரஸேனன்
ரதத்தை இழந்து பூமியில் நிற்கிற துர்யோதனனை எதிர்த்தோ
வந்து அவனை உயிரோடு பிடித்தான் மிக்க புஜபலமுள்ள அந்த
சித்திரஸேனன் துர்யோதனனுடைய இருகைகளையும் கயிற்றின

டி அவனைத் தன்னுடைய பெரிய ரததடில் ஏறுமபடி செயது
ககநாதம செயதான ராஜேநதிரரே! அவன் பிடிபட்டவுடன,
ததிலிருககிற துசசாஸனனைக கநதாவாகள எலலாப பககங
ரிலும சூழநது பிடிததாாகள. சிலா விவிமசதியைப பிடிததுக
காணடு சிததிரஸேனனிடம அதிக வேகததுடன ஓடினாாகள
லா விநதானுவிநதாகளையும ராஜமஹிஷிகளனைவரையும பிடித
ாகள கநதாவாகளால நனருக எதிாததுத துரததபபட்டவா
ரான தூரியோதனனுடைய சேனைவீராகள், அபபொழுது,
னபே முறிய அடிககபபட்டிருககிறவாகளோடுகூடிப பாணட
ாகளிடம ஓடி வநதாாகள. அரசன பிடிபடவே, வணடி
ளும கடைகளும தாதிகளும வாகனஙகளும வணடிககாரை
ளும வணடிககுதிரைகளும பாணடவாகளைச சரணமடைநதன
ஸனிகாகள், 'பாாததாகளே! இனிய தோறறமுளளவனும மகா
குபலமுளளவனும மகாபலசாலியுமான தூரியோதனராஜனைக
ததாவாகள கொணடுபோகினறனா அநதச சிததிரஸேனனைப
னதொடாநது ஓடுஙகள கநதாவாகள துசசாஸனனையும தூா
ஷஹனையும தூாமுகனையும அபபடியே தூாஜயனையும ராஜபதனி
ா எலலாரையும கட்டிக கொணடுபோகிறாாகள' என்று சொன
ாகள துரியோதனராஜனிடம அதிக அனபுளளவாகளான அவ
டைய மநதிரிகளனைவரும், இவவாறு அலறுகினறவாகளும மன
ருததமுளளவர்களும எளிமையை அடைநதவாகளுமாக, யுதிஷ
ரருகில வநதாாகள அபபடி துனபததை அடைவிககபபட்ட
ாகளும தீனாகளும யுதிஷடிரரை ராஜபிகைஷ கேட்பவாகளும
ராயமுதிாநதவாகளுமான துரியோதனனுடைய மநதிரிகளைப
ாததுப பீமஸேனன், 'பெரியபிரயததனததால யானைகளோடும
திரைகளோடும (யுததததிறகாக) ஸனனகததைச செயது வேறு
ணணததுடன இஙகுவநத கௌரவாகளுககு இநதக காாயம
றறொரு விதமாக ஏறபட்டுவிட்டது நாம செயயவேணடிய
ுதக கநதாவாகள செயதாாகள. இது முழுமையும், தீனாகளான
ைமைப பாாகக விருபபமுளளவனும கெட்ட எணணமுளளவ
மு கெட்ட சூதாட்டததை விளையாட்டாகக கொணடவனுமான
ரியோதனராஜனுடைய தூராலோசனை 'சகதியறறவனைப
கைககிறவனைப பிறா கொலவாாகள்' என்று நாம கேட்டி
ககிறோம மனிதாகளால செயவதறகரிய இநதக காரியம
நதாவாகளால நமககெதிரில செயயபபட்டது சுமமா இருககினற

வாகளான நமமுடைய காரியப பொறுப்பானது எநத ஆ
பிளளையால ஸுகமாக வாஙகிககொளளபபடடதோ நமமுடை
பிரியததில நிலைபெறறிருககிற அபபடிபபடட ஒருவன தெய
தீனமாக இவவுலகததிலிருககிறுன கெடட புததியுளளவனுன து
யோதனன நலல நிலைமையிலிருநதுகொணடு, குளிரையும காற
யும வெயயிலையும பொறுததுககொணடிருபபவாகளும தவத
ஞல இளைததவாகளும தாததசையிலிருபபவாகளுமான எஙகளை
பாாகக விருமபுகிறுனனனறே? அநியாயவழியில நடபபவனும ம
கெடடவனுமான துாயோதனனுடைய நடையை எவாகள அ
ஸரிககிறுாகளோ அவாகள அவமானததை அடைகிறுாகள எ
ஞல இநதச செயகையானது (துாயோதனனுககுச) சொலலப
டதோ அவனுல அதாமமானது செயயபபடடிருககிறதனறே
குநதீநநதனாகளோ கருணையுளளவாகளெனறு உஙகளுககுநேரி
சொலலுகிறேன' எனறு சொனனுன இவவாறு சொலலுகிற
னும கோபததால குரலமாறினவனுமான பீமஸேனனை நோக்
யுதிஷடிரராஜா, 'கடுஞ்சொலலுககு இது காலமனறு' என
சொலலலானுா

இருநூறறுநாறபததுநானகாவது அதயாயம

கோஷயாதராபாவம் (தொடர்ச்சி)

(பீமன் துர்யோதனனுடைய அனியாயஙகளை நினைவுமூட்டி
அவனை விடுவிப்பது தகாதென்றுசொல்ல, யுதிஷ்டிரர்
மறுபடியும் துர்யோதனனை விடுவிக்கும்படி ஏவிய
தும், அர்ஜுனன் தான செய்வதாகப
பிரதிஜ்ஞை செய்ததும்)

யுதிஷடிரா, 'ஐயா! நமமைநோககி வநதிருபபவாகளும பய
தினுல பீடிககபபடடவாகளும ரக்ஷணததைவிருமபுகினறவாகளு
கெடட நிலையை அடைநதிருபபவாகளுமான கௌரவாகளை
பாாதது நீ இபபடிபபடடவசனததை எவவாறு சொலலலாம
விருகோதர! ஜஞாதிகளுள வேறுபாடுகளும கலகஙகளும இரு
கினறன, பகைகளும திடமாக ஏறபடுகினறன ஆனுலும, ஜஞா
தாமமானது அழிகிறதிலலை ஞாதியலலாத அயலான ஒருவ
குலததைககெடுகக விருமபுவானுகில, அனயனுல ஏறபடககூடி

ந்த அவமானததை ஸாதுககள பொறுககமாட்டாாகள. கெட்ட
தியுள்ள இவன நாம இவவிடததில நெடுநாளாகவவஸிபபதை
ிநதிருககிறுனனனறோ? இவன நமமை இவவணணம அவமதிதது
த அபாியததைச செயதான யுததததில கநதாவன பலாத
ாததால தூயோதனனைபபிடிததததனுலும ராஜஸதாீகளை ஞாதி
லலாத அனனியாகள தொடுவதாலும நமமுடைய குலமானது
டுககபபட்டதாகிறது புருஷஶரேஷடாகளே ! சரணமடைந
ாகளையும குலததையும காபபதறகாகக கிளமபுஙகள தாமதி
மல ஸனனததாகளாகககட்வீா பீம ! புருஷபபுலிகளே !
ஜுனனும நகுலஸஹதேவாகளும சததுருககளால ஜயி
முடியாதவனுன நீயும, கொணடுபோகபபடுகிற தூயோதனனை
ிவியுஙகள புருஷஶரேஷடாகளே ! எலலாச சஸதிரங
ளாடுமகூடியவைகளும பிரகாசமுள்ளவைகளும பொனமய
ன கொடிகளுள்ளவைகளுமான திருதராஷடிரபுததிராகளுடைய
ாகள இதோ இருககினறன சஸதிரஙகளில நலல தோசசி
ளவாகளான இநதிரஸேனனமுதலிய ஸூதாகளால
நது நடததபபட்டவைகளும சபததுடன கூடியவை
ம எபபொழுதும யுததஸனனததமாக இருபபவை
மான இநதத தோகளில ஏறுஙகள இநத ரதஙகளில
கொணடு யுததரஙககததில கநதாவாகளை எதிாததுப
ா புாிவதறகு முயறசியுள்ளவாகளாகவும ஆலஸயமிலலாத
களாகவும தூயோதனனை விடுவிபபதில முயலுஙகள அனனி
களால அவமானமானது வருமபோது நாம நூறறைநதுபோ
ஒனறுபட்டவாகள நமககுள அனயோனயம விரோதமேற
மபோது நாம ஐநதுபோகளே, அவாகள நூறுபோகள பீம
ன ! ஸாமானய கூததாியனகூடச சரணமடைநதவனைத
து முழுவலலமையினுலும காபபாறறுவான அவவாறிருகக,
ாபபாறறுவாயெனபதில ஸநதேஹமெனன ?' எனறு சொன

இவவாறு சொலலககேட்ட பீமஸேனன, கோபததால
ாகள சிவநது முநதின வைரததை நினைததுககொணடு மீண
யுதிஷடிரரைபபாாதது, 'யுதிஷடிரரே ! வீரரே ! முறகாலத
நமமை அரககுமாளிகையில எாிபபதறகு இவன கெட்டஎண
கொணடானனறோ ? அபபொழுது தெயவததால காபபாற
பட்டோம பாதவமசததிலுதிததவரே ! பிரபுவே ! என
டைய உணமையில கடுமையான காலகூடவிஷததைபபோடி

டுப புஜிககசசெயது கொடிகளாலகட்டிக கஙகையில போட்ட
ராஜேநதிரரே! அபபொழுது நான பாதாளததை அடை
அநதஇடததில வாஸுகியைபபாாதது அவவிடததினின்று
டும விரைவாகப பூலோகததை அடைநதேன குநதீநநதன
சூதாடுகிறகாலததிலும பாவசசெயலகள செயயபபட்டன ஸ
யினநடுவில திரௌபதியைததொடுதலும மயிாபிடிததலும
லுரிதலும செயயபபட்டன ராஜேநதிரரே! நமமுடைய
யததையும பிடுஙகிககொணடு கடுஞசொறகளையும சொன
துரியோதனன ,முறகாலததில செயதபாவஙகளின பயனை அ
பவிககிறுன நாமே துரயோதனனுடைய சிக்ஷையைச செ
வேணடும நமமுடைய நேசததை விருமபுகினற வேருெருவ
அநதச சிக்ஷை செயயபபட்டது அரசரே! கநதாவன நம
உபகாரியனறே? அவனவிஷயததில நீா மனவருததம
வேணடாம’ என்று சொனனன அரசரே! இநதஸமயத
சிததிரஸேனனுல துரியோதனன கொணடுபோகபபட்டா
கொணடுபோகபபடுகினற ஸுயோதனன அதிக துககத
மனவருததமுளளவனுக, ‘யுதிஷ்டிர! மிகக புஜபலமுளளவ
தாமவானகளனைவருளளும சிறநதவனே! கௌரவாகள புத
களோடும மனைவிகளோடும கநதாவாகளால வலிநது கொ
போகபபடுகினறதைப பாா பாணடுநநதன! மகாபாகு
முளளவனே! கௌரவாகளுககுக கீாததியை உணடுபண்ணு
வனே! தாமவானகளனைவருளளும சிறநதவனே! கநதாவ
பலாதகரிததுக கொணடுபோகபபடுகிற எனனைப பாதுகாப
யாக புருஷஶரேஷ்டனே! யுதிஷ்டிர! மகாகீாததியுளளவ
மிககதோளவலியமைநதவனே! இநதககநதாவன உனனுட
பிராதாவான எனனைக கட்டிககொணடுபோகிறுன கநதா
கள துசசாஸனனையும துாவிஷஹனையும துாமுகனையும துாஜ
யும எமமையும மனைவிகளனைவாகளையும கட்டிககொணடுபே
ருாகள. புருஷஶரேஷ்டாகளே! சீககிரமாகப பினதொடா
ஓடிவாருஙகள எனனைக காபபாறறுஙகள எனனை ரக
பதறகாக நகுல ஸஹதேவாகளிருவரும ஆயுதஙகளுடன கூ
வாகளாக எனனைப பினதொடாநது ஓடிவரககடவா பாண
களே! வீாயததினுல கநதாவாகளை ஜயிததுக குருவமசததி
நோநதிருககிற இபபடிபபட்ட மிகபபெரிதான அபகீாததி
போககுஙகள’ என்று புலமபினன

துனபககுரலுடன இவவாறு புலமபுகினற தூாயோதன
டைய புலமபலைககேடடு, யுதிஷடிரா, பரபரபபுளளவராகவும
ணேமேலிடடவராகவும மீணடும பீமஸேனனைப பாாதது,
ாயோதனனை விடுவிபபதறகாக ஆலஸயமிலலாமல நனகு
லுஙகள 'எனனைப பாதுகாபபதறகாக ஒடிவா' எனறு
ழககபபடடவனும உததமனுமான எநதமனிதன, சத
நவாக இருநதாலும், கைகளைககுவிததுககொணடு சரணமடைந
பபவனைபபாாததுத தன பிராணனில தயைபாராடடுவான?
ணடவாகளே! வரனகளைப பெறுதல அரசாடசி புததிரஜன
இமமூனறும, ஆபததினினறு சததுருவை விடுவிபபதொன
ஒபபானவை இது நிசசயம ஸுயோதனன ஆபததை
டநதவனுகி உனபுஜபலததைஅடுதது உயிரைததேடுகிருனென
தவிடப பெரியது எனன இருககிறது? விருகோதர! வீர! விஸ
ரமாக அனுஷடிககபபடுகிற இநத யாகமிலலாமலிருககுமானுல
னை ஒடுவேன எனககு இநத விஷயததில ஆலோசனை இலலை
ரோ? பீம! குருநநதன! எபபடியும துரியோதனனை ஸாமோ
பததினுலேயே விடுவிபபதறகு முயலவாயாக அநதக கநதாவ
ன ஸாமோபாயததினுல ஸமமதிககாமறபோனுல மெதுவான
ககிரமததால தூாயோதனனை விடுவிபபாயாக பீம! அபபடி
றி, அவன இலேசான யுததததினுல கௌரவாகளை விடா
போனுல எலலா உபாயஙகளாலும பகைவாகளை அடககி
தக கௌரவாகளை விடுவிககவேணடும விருகோதர! பாரத!
தாரமான யாககாரியம நடநதுகொணடிருககுமபொழுது,
ளவுதான எனனுல சொலலியனுபப முடியும யாசகனுககு
ணடியவரனைக கொடுபபது மிகப பெரியதெனறு சொலலப
டிருககிறது' எனறு கூறினா அஜாதசததுருவினுடைய அநத
னததைககேடடு, அாஜுனன, 'கநதாவாகள ஸமாதானததால
தராஷடிரபுததிராகளை விடாமல போவாாகளாகில, இபபொ
, கநதாவராஜனுடைய இரததததைப பூமியானது குடிககப
கிறது' எனறு, தமையனுருடைய சொறபடி, கநதாவாகளிட
நது கௌரவாகளை மீடபதைப பிரதிஜஞைசெயதான அர
! ஸததியவாதியான அாஜுனனுடைய அநத பரதிஜஞை
ககேடடு, அபபொழுது கௌரவாகளுடைய மனமானது மீணடு
மபிவநததாகியது

———

இருநூறறுநாறபததைநதாவது அதயாயம

கோஷயாதராபாவம (தொடர்ச்சி)

(பீமன் முதலிய நால்வருக்கும் சித்திரஸேனன் முதலியவர்களுக்கும் யுத்தம்)

யுதிஷடிரருடைய வசனததைதக கேடடுப பீமஸேனனை முத
மையாககககொணட புருஷஶரேஷடாகளனைவரும மிகக ம
களிப்புடனும முகமலாசசியுடனும கிளமபினாகள பாரத
பிறகு, மகாரதாகளான பாணடவாகளனைவரும உடைககமுடிய
வைகளும பொனனால அலஙகரிககபபடடவைகளுமான கவ
களைப பூணடுகொணடாாகள, பறபலவிதமான திவயாயுதஙகளை
எடுததுககொணடாாகள கவசமபூணடவாகளும தவஜமுளள
களும விறபிடிததவாகளுமான அநதப பாணடவாகளனைவ
ரதஙகளிலேறி ஜவலிககினற அகனிகளபோலக காணபபடடாா
ரதிகாகளுள சிறநத பாணடவாகள ஆயுதஙகளால நனகு நி
கபபடடவையும வேகமுளள குதிரைகள பூடடினவையுமான அ
ரதஙகளிலேறிககொணடு அஙகிருநது விரைவாகவே சென்றாா
பிறகு, ஒனறுசோநதவாகளும யுததததிறகாகப புறபபட
களும மகாரதாகளுமான பாணடுபுததிராகளைப பாாதது,கௌ
ஸைனிகாகளுடைய பெரிய ஆரவாரம தோனறியது ஜயதத
பிரகாசிபபவாகளும ஆகாயததில ஸஞசரிபபவாகளும ம
ரதாகளுமான கநதாவாகள விரைவுளளவாகளாகப பய
லாதவாகளபோல ஒருக்ஷணததில அநத வனததில போாபு
தறகாக வநதாாகள பிறகு, வெறறியோடு விளஙகுபவாகள
கநதாவாகளனைவரும போாபுரிவதறகாக ரதததிலேறியிருக
நானகு பாணடவவீராகளைககணடு திருமபினாகள லோகபா
களபோல முயறசியுளளவாகளும மிக விளஙகுபவாகளுமான
தப பாணடவாகளைக கணடு கநதமாதனததில வஸிபபவா
அணிவகுததுககொணடு யுததஸனனததாகளாக இருநதாாக
பாரதரே! சிறநத புததியுளள அரசரான தாமபுததிரருடைய
னததைதக கேடடு மெதுவான முறையோடு யுததம தொடங
படடது மநதபுததியுளளவாகளான கநதாவராஜனுடைய பே
வீராகள அபபொழுது மெதுவான யுததததினால நனமை
அடைவிககபபடககூடியவாகளாயிலலை பிறகு, பகைவாகளை

ஷிக்கச் செய்கிற ஸவ்யஸாசியானவன், யுத்தத்தில் எளிதில்
பிக்கமுடியாதவர்களான அந்தக் கந்தர்வர்களைப் பார்த்து ஸமா
ானத்தை முன்னிட்டு, 'அருவருக்கப்பட்ட இந்தக் காரியமா
து கந்தர்வராஜனுக்குத் தகுந்ததன்று பரதாரங்களைத் தொடு
தும் மனிதர்களோடு எதிர்ப்பதும் தகுந்தவையல்ல தர்மராஜ
டைய கட்டளையினால் சிறந்த வீரர்களான இந்தத் திருதராஷ்டிர
டைய புத்திரர்களையும் இவர்களுடைய மனைவிகளையும் விட்டு
டுங்கள்' என்கிற வாக்கியத்தை உரைத்தான் புகழ்பெற்ற
ாண்டவனால் இவ்வண்ணமுரைக்கப்பட்ட கந்தர்வர்கள், அப்பொ
து மிக்கச் சிரித்துக்கொண்டு பார்த்தனைப் பார்த்து, 'ஐயா !
ங்கள் பூமியில் ஒருவனுடையவசனத்தையே செய்யக்கடவோம்
ரத ! எவனுடைய கட்டளையை அறிந்து அனுஷ்டித்துக் கவலை
றவர்களாக ஸஞ்சரிக்கிறோமோ அவனொருவனுடைய கட்ட
ப்படி இருக்கிறோம் அந்தத் தேவராஜனைக்காட்டிலும் வேறொ
வன் எங்களுக்கு அதிகாரியல்லன்' என்கிற வசனத்தை உரைத்
ார்கள் கந்தர்வர்கள் இவ்வாறு கூறக்கேட்ட அந்தக் குந்தீ
த்திரனான தனஞ்சயன், மீண்டுமே அந்தக் கந்தர்வர்களைப்
ார்த்து, 'கந்தர்வர்களே ! நல்வசனத்தினால் திருதராஷ்டிர
டைய குமாரர்களை விடாமற்போவீர்களாகில் நானே பராக்கிர
த்தை வெளிப்படுத்தித் துர்யோதனனை விடுவிப்பேன்' என்று
றுமொழி கூறினான் பிறகு, குந்தீபுத்திரனும் ஸவ்யஸாசியுமான
னஞ்சயன் இவ்வாறு கூறி ஆகாயத்தில் ஸஞ்சரிப்பவர்களான
ந்தர்வர்களின்மீது கூர்மையுள்ள அம்புகளை எய்தான் பலத்தி
ல் மேற்பட்டவர்களான அந்தக் கந்தர்வர்களும் அப்படியே
ம்புமழையினால் பாண்டவர்களை நான்குபக்கங்களிலும் அடித்
ார்கள் பாண்டவர்களும் கந்தர்வர்களை அடித்தார்கள் பார
ரே ! பிறகு, பலசாலிகளான கந்தர்வர்களுக்கும் பயங்கரமான
வகமுள்ள பாண்டவர்களுக்கும் மிகவும் நெருங்கின யுத்தம்
டந்தது

———

இருநூற்றுநாற்பத்தாறுவது அத்யாயம

கோஷயாத்ராபாவம். (தொடர்ச்சி)

(மாயையினால் மறைந்து யுத்தம்செய்கின்ற சித்திரஸேனன்மீது அர்ஜுனன் அஸ்திரம்தொடுத்ததும், சித்திரஸேனன் அர்ஜுனனிடம் தன்னை அவனுக்குத் தோழனென்று சொல்லியதும், அர்ஜுனன அஸ்திரங்களைத் திருப்பியழைக்கவே பீமன்முதலியவர்கள் யுத்தத்தை நிறுத்திவிட்டு அவனோடு ஸல்லாபம் செய்ததும்)

பிறகு, திவயாஸதிரஙகளோடுகூடினவாகளும பொ மாலைகளை அணிநதவாகளுமான கநதாவாகள பிரகாசிககின பாணஙகளைப பிரயோகிததுககொணடு, பாணடவாகளை நா புறஙகளிலும சூழநதுகொணடாாகள அரசரே! வீர களான நானகு பாணடவாகளை ஆயிரககணககான கநதாவ கள யுததததில ஈனறாக எதிாததுப போாபுரிநதாாகள அ ஆசசரியமாயிருநதது காணன தூயோதனன இருவருடை ரதஙகளும கநதாவாகளால நூறு துணுககுககளாக வெட யெறியபபடடதுபோலவே அநதக கநதாவாகளுடைய ரத களும பாணடவாகளால துணடாடபபடடன வேநதரே புருஷஸரேஷடாகளான பாாததாகள, யுததததில நூறுநூறு எதிாதது வருகினற அநதக கநதாவாகளைப பலவாறுக சரமாரிகளால எதிாதது அடிததாாகள பாணவாஷஙகளா நாறபுறஙகளிலும சிதற அடிககபபடுகினற அநதக கநதாவாக பாணடுபுததிராகளினருகில திருமபுவதறகுச சகதியுளளவாகளா விலலை அபபொழுது கோபஙகொணட அாஜுனன, கோப கொணட கநதாவாகளைக குறிவைததுத திவயமான மகாஸதிர களைப பிரயோகிககத தொடஙகினன பலததினுல மேறபட னன அாஜுனன யுததததில ஜயிககமுடியாதவாகளான கநதாவ களை ஆயிரமாயிரமாக யமலோகததிறகு அனுபபினன அரசரே நெடுநதூரததிலிருநதே லக்ஷயஙகளில அமபுகளை எயயும திறமை யுளளவனும பலசாலிகளுள சிறநதவனுமான பீமன, யுததததி கூாமையான பாணஙகளால கநதாவாகளை நூறுநூறாக வத செயதான வேநதரே! அபபடியே, பலததால அதிகரிததவாகளு

ததமசெயபவாகளுமான மாதரீபுததிராகளும யுததமுனையில
கைவாகளை எதிாதது நூறுநூறுகக கொனறாாகள மகாரதாக
ால திவயாஸதிரஙகளால கொலலபபடுகினற அநதக கநதாவா
ள அஙகிருநது திருதராஷடிரபுததிராகளை எடுததுககொணடு
ுகாயததில எழுமபினாாகள குநதியின புததிரனான அநதத
னஞசயன,ஆகாயததில எழுமபின அநதக கநதாவாகளைககணடு,
ரிய அமபுமழையினால எலலாப பககஙகளிலும சூழநதுகொண
ான கூடடில கிளிகளபோல அமபுககூடடததால கடடுபபடுத
பபடட அநதக கநதாவாகள, கோபததால, அாஜுனனமீது
தைகளையும சகதிகளையும ரிஷடிகளின மழையையும பொழிந
ாாகள சிறநத அஸதிரஙகளை அறிநதவனான தனஞசயன அந
க கதைகள சகதிகள ரிஷடிகளாகிய இவைகளுடைய மழைகளை
டிதது நாசமசெயது அாதசநதிரபாணஙகளால கநதாவாக
டைய சரீரஙகளை அடிததான தலைகளும காலகளும அபபடியே
ககளும விழுவது கலமாரிபோல விளஙகியது பகைவாகளுககுப
யமுணடாயிறறு. மிகக தைரியமுளளவனான பாணடவனால
தம செயயபபடுகினற அநதக கநதாவாகள ஆகாயததிலிருநது
காணடு பூமியிலிருககிற அாஜுனனமீது அமபுமழைகளைப
பாழிநதாாகள பகைவாகளைத தவிககசசெயபவனும தேஜஸ
ியுமான ஸவயஸாசியானவன, கநதாவாகளுடைய பாணவாஷங
ளை அஸதிரஙகளால தடுதது அவாகளைத திருபபியடிததான
ருநநதனனான அாஜுனன ஸதூணாகாணததையும இநதிரஜாலத
தயும அபபடியே ஸௌராஸதிரத்தையும ஆகநேயாஸதிரததை
ம ஸௌமயாஸதிரததையும பிரயோகமசெயதான இநதிரனால
ரிககபபடுகினற அஸுராகளபோலக குநதீபுததிரனுடைய அம
ளாலெரிககபபடுகினற அநதக கநதாவாகள அதிகத துய
தை அடைநதாாகள மேலே எழுமபுகினற கநதாவாகள ஸவய
ாசியினால பாணஸமூகததால தடுககபபடடாாகள, ஓடுகினற
ாகள அாததசநதிரபாணஙகளால தடுககபபடடாாகள பார
ரே! குநதீபுததிரனால பயமடையுமபடி செயயபபடட கநதாவா
ளைககணடு, சிததிரஸேனன் கதையை எடுததுககொணடு ஸவய
ாசியை நோககி எதிாதது ஓடிவநதான யுததததில விரைவாக
திாதது வருகினறவனும கதையைக கையில பிடிததவனுமான
நதசிததிரஸேனனுடைய முறறிலும உருககுமயமான கதை
யப பாாததன அமபுகளால ஏழாகத துணடாடினான அநதச

சிததிரஸேனன பலசாலியான அர்ஜுனனுல பாணஙகளால கை
யானது பலவாறு அறுககபபடடதைககணடு [1] திரஸகரிணீவிதை
யினுல தனனைமறைததுககொணடு பாணடவனேடு போாபுரி
தான வீரனுன அர்ஜுனனன சிததிரஸேனனுல நனகுபிரயோகி
ககபபடட எலலாத திவயாஸதிரஙகளையும அபபொழுது திவயா
திரஙகளால தடுததான மிகக வலிமையுளள அர்ஜுனனு
அநத அஸதிரஙகளால தடுககபபடுகினறவனும சிறநத பலமுள
வனுமான அநதக கநதாவராஜன மாயையினுல அ
பொழுது மறைநதான பிறகு, அர்ஜுனனன மறைந
கொணடு அடிககினற அநதக கநதாவராஜனைக குறிவை
தது திவயாஸதிரமநதிரஙகளால அபிமநதிரணம செயயபபட
ஆகாயததில ஸஞசரிககினற பாணஙகளால அடிததான அ
பொழுது, கோபஙகொணடவனும அநேக ரூபஙகளுளளவனு
தனஞசயனெனகிற பிரஸிததியைபபெறறவனுமான அர்ஜுனன
சபதவேதமெனகிற அஸதிரததை எடுதது, மறைநதிருககிற அ
தக கநதாவராஜனுடைய வதததைச செயயத தொடஙகினை
மகாதமாவான அர்ஜுனனுல அநத அஸதிரஙகளால வதம செ
யபபடுகினற இனிய நணபனுன அநதச சிததிரஸேனன அபபொ
ழுது தனஸவரூபததை அர்ஜுனனுககுக காணபிததான பிறகு
சிததிரஸேனன, யுததததில அர்ஜுனனைப பாாதது, 'எனனை
[2] நணபனெனறு நீ அறிவாயாக' எனறு சொனனுன அர்ஜுன
னும சிததிரஸேனனைககணடு, 'இவன தோழன' எனறு ஆச
ரியமடைநதான பாணடவஸரேஷடனுன அர்ஜுனனன, பிறகு
பிரயோகிககபபடடிருககிற அநத அஸதிரததைத திருபபியழை
தான பாணடவாகளனைவரும, தனஞசயன அஸதிரததை
திருபபியழைததகதைபபாாதது, யுததகளததில வேகமாகச செலலு
கினற குதிரைகளையும பாண வேகஙகளையும விறகளையும ஓய
செயதாாகள சிததிரஸேனனும பீமனும ஸவயஸாசியும நகுல
ஸஹதேவாகளும ஒருவரை ஒருவா குசல பரஶனம செயது
கொணடு ரதஙகளிலேயே இருநதாாகள

---

1 மறைபபது 2 166-ம பககம பாாகக

இருநூற்றுநாற்பத்தேழாவது அத்யாயம்.

கோஷயாத்ராபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(சித்திரஸேனன் துர்யோதனனைக் கட்டினதற்குக் காரணத்தைக் கூறி யுதிஷ்டிரரிடம் போனதும், யுதிஷ்டிரர் துர்யோதனன் முதலியவர்களைக் கட்டிலிருந்து விடுவித்ததும், துர்யோதனன் தன் நகரம் சென்றதும்)

பிறகு, பெரியவில்லைக் கையிற்பிடித்தவனும் அதிக காந்தி
ள்ளவனுமான அர்ஜுனன் சிரித்துக்கொண்டு கந்தர்வ சேனை
ர்களின் நடுவில் சித்திரஸேனனைப் பார்த்து, 'வீர! கௌரவர்
ளைத் தண்டிக்கும் விஷயத்தில் உன்னுடைய அபிப்பிராயம்
ன்ன? எதற்காக இந்தத் துரியோதனன் மனைவிகளுடன் கூடக்
ட்டப்பட்டான்?' என்று வினவ, சித்திரஸேனன், 'தனஞ்சய!
ந்திரன், கர்ணனோடுசேர்ந்தவனும் கெட்ட எண்ணமுள்ளவனு
ன துரியோதனன், வனவாஸத்துக்குத் தகுதியற்றவர்களும்
னத்தில் வசிப்பவர்களுமான நீங்கள் துன்பப்படுவதை அறிந்து,
ல்ல நிலைமையிலிருக்கிற நான் கெட்டநிலைமையிலிருக்கிற அந்தப்
ண்டவர்களைப் பார்ப்பேன்' என்றெண்ணின இந்த அபிப்பிரா
த்தை ஸ்வர்க்கத்திலிருந்தே அறிந்தான்; 'நிலை தப்பினவர்க
ன இந்தப் பாண்டவர்களையும், கீர்த்தியுள்ளவளான திரௌ
தியையும் பரிஹஸிப்பதாக இவர்கள் வந்திருக்கிறார்கள்' என்கிற
வர்களுடைய கருத்தை அறிந்து தேவராஜன் என்னைப்பார்த்து,
போ, துரியோதனனை மந்திரிகளுடன் கட்டிக்கொண்டுவா; யுத்
த்தில் தனஞ்சயனைப் ப்ராதாக்களோடுகூட நீ காக்கவேண்டும்.
ந்தப் பாண்டவன் உனக்குப் பிரியனான தோழன்; உனக்குச் சிஷ்
னாகவுமிருக்கிறான்' என்று சொன்னான். தேவராஜனுடைய
னத்தினால் நான் ஸ்வர்க்கத்தினின்று விரைவாக இங்கு வந்
தேன். இந்தத் துராத்மாவான துரியோதனன் கட்டப்பட்டான்.
தேவலோகத்திற்குச் செல்லுவேன். பாகசாஸனனுடைய கட்ட
ளையினால் இந்தத் துராத்மாவைக் கொண்டுபோவேன்' என்று
சொன்னான். அர்ஜுனன், 'சித்திரஸேன! எனக்குப் பிரியத்தை
விரும்புகிறாயாகில் தர்மராஜருடைய கட்டளையினால் நம்முடைய
ப்ராதாவான ஸுயோதனனை அவிழ்த்துவிடவேண்டும்' என்று
சொல்ல, சித்திரஸேனன், 'தனஞ்சய! தர்மராஜனவிஷயத்தி

னும திரௌபதிவிஷயததிலும வஞசகனும ஸாதுககளுடை
துயரததினால நிததியம ஸநதோஷபபடுகிறவனுமான இநதபபா
யானவன விடுதலை அடைவதறகுத தகுதியுளளவனலலன ;
மததால பிரகாசிபபவனும குநதியின புததிரனுமான யுதிஷடிர
அவனுடைய இநதக கெடட எணணததை அறியான இநத வி
யததைக கேடடு நீ விருமபுகிறதைச செயவாயாக' எனறு சொ
னன அவாகளனைவருமே யுதிஷடிரராஜரை அடைநதாக
அவரை அணுகி அநதத தாயோதனனுடைய செயகையினத தெ
யும சொனனாகள அஜாத சததுருவானவா கநதாவனுடை
அநத வசனததை அபபொழுது கேடடுத துரியோதன
முதலியவாகளைக கடடிலிருநது அவிழததுவிடுமபடி செயதா
அநத எலலாக கநதாவாகளையும புகழநதாா சிததிரஸேன
அபபொழுது, கநதாவாகளைப பாாததது, கமபீரமான சொலலா
'இளைய ஸஹோதராகளுடனும மநதிரிகளுடனும மனைவிகளு
னுமகூடத தாயோதனனை விடடுவிடுஙகள' எனகிற வா
யததை உரைததான கநதாவாகளோ சிததிரஸேனனுடை
அநத வசனததைககேடடு இருபபுசசஙகிலிகளால கடடப
டிருககிற தாயோதனராஜனை மனைவிகளுடனும பரிஜனஙகளு
னும மநதிரிகளுடனும விரைவாக அவிழததுவிடடாாகள ப
றும எவாகள சணல வலைகளால கடடபபடடிருநதாாகளே
அவாகளனைவரும அபபொழுது யுதிஷடிரருககருகில கீ
விழுநது தரையிலபுரணடு வெடகததுடன தலைகுனிநது நி
றாாகள யுதிஷடிரரும, அநத நிலைமையை அடைநதிரு
கிற அநதக கௌரவாகளைத தயையுடன பாாதது, கநதா
களை நோககி, 'பாககியவிசேஷததால பலசாலிகளும வ
லமையுளளவாகளுமான உஙகளனைவராலும கெடடநடையுள
வனும மநதிரிகளோடும ஞாதிகளோடும பநதுககளோடும கூடி
வனுமான இநதத துரியோதனன கொலலபபடவிலலை அ
பா! கநதாவ! எனககு இநதப பெரிய உபகாரம உன
செயயபபடடது துராததமாவான இநதத துரியோதனனை வி
டதனால எனனுடைய குலமானது அவமதிககபபடாததாயிற
உஙகளைப பாாததததனால பரீதியுளளவனான எனனை நோக
உஙகளுடைய இஷடஙகளைபபறறிக கடடளை இடுஙகள எல
அபீஷடஙகளையும பெறறுககொணடு, பிறகு, விளமபமினறி
செலலுஙகள' எனறு சொனனா புததிமானான பாணடு

திரரால அனுமதிகொடுககபபட்ட சிததிரஸேனன முதலிய
நதாவாகள அதிக சநதோஷமுளளவாகளாக அபஸரஸ
ளோடுகூட ஸவாககலோகததை நோககிச சென்றாகள
பிறகு, சிததிரஸேனன கநதாவாகளோடுசோநது அபபொழுது
தேவலோகததை அடைநது இநதிரனிடததில அவை அனைததை
யும தெரிவிததான தேவராஜனும, எவாகள கௌரவாகளால
யுததததில கொலலபபடடாாகளோ மரிதத அநத எலலாக கநதா
ாகளையும திவயமான அமிருத வாஷததினால பிழைககசசெய
தான பாணடவாகள அநத ஜஞாதிகளையும எலலா ராஜஸதிரீ
களையும விடுவிதது ஒருவராலும செயயமுடியாத காரியததைச
செயது மகிழசசியடைநதாாகள ஸதிரீகளுடனும குமாராகளுட
னுமகூடின கௌரவாகளால பூஜிககபபடுகினறவாகளும மஹாத
மாககளும மகாரதாகளுமான பாணடவாகள யாகசாலையினமததி
யில அகனிகளபோலப பிரகாசிததாாகள பிறகு, கடடவிழதது
விடபபடட தாயோதனனைபபாாதது, யுதிஷடிரா, பிராதாகக
ளோடு கூடினவராக அபபொழுது அனபினால, 'அபபா! நீண
யும இபபடிபபடட ஸாஹஸததை ஓரிடததிலும ஒருபொழுதும
செயயாதே பாரத! ஸாஹஸகாாயததைச செயபவாகள ஸக
மாக விருததிபடைகிறதிலலையனறே? குருவமசததை ஆனநத
மடையச செயபவனே! எலலாபராதாககளோடுமகூடி கேஷம
மாக இஷடபபடி வீடடுககுச செலவாயாக. மனவருததததைப
பாராடடாதே' எனறு சொனனா. யுதிஷடிரரால அனுமதி
கொடுககபபடட தாயோதனராஜன அபபொழுது தாமபுத
திரரைத தணடனிடடு வியாதியுளளவனபோல இநதிரிய சகதியை
இழநதவனாகவும (துககததால) பிளககபபடுகினறவனாகவும
வெடகமுளளவனாகவும நகரததைககுறிததுச சென்றான கௌர
வனான அநதத துரியோதனன சென்ற பிறகு, குநதீபுததிரரும
வீரருமான யுதிஷடிரா, பிராதாககளோடுகூடியவராகவும், பிராம
ணாாகளால பூஜிககபபடுகினறவராகவும, தேவாகளால இநதிரன
சூழபபடடதுபோல அபபடிபபடட எல்லாத தவசிகளாலுஞ
சூழபபடடவராகவும, ஸநதோஷமுளளவராகவும அநத தவைத
வனததில அவவாறு மகிழநதிருநதாா" எனறு கூறினா

இருநூற்றுநாற்பத்தெட்டாவது அத்யாயம்.

கோஷயாத்ராபாவம். (தொடர்ச்சி)

(துர்யோதனன் நடுவழியில் தங்கியதும், கர்ணன் வந்து, கந்தர்வர்கள் கட்டியதையும் விட்டதையும் அறியாமல் துரியோதனன் வெற்றி பெற்றதாக எண்ணி அவனைப் புகழ்ந்ததும்)

ஜனமேஜயா, "பகைவாகளால வெலலபபடடுக கடட படடவனும, பிறகு, மகாதமாககளான பாணடவாகளால யுதத தால விடுவிககபபடடவனும, அககாரமுளளவனும, மிகக கெட எணணமுளளவனும, தறபுகழசசி செயபவனும, கொழுபபுள வனும, எபபொழுதுமே காவமுளளவனும, எபபொழுதும ஆண மைகளாலும ஔததாயஙகளாலும பாணடவாகளை அவமதி கினறவனும, பாவியும, நிததியம அகஙகாரததுடன பேசுபவனு மான தாயோதனனுககு ஹஸதினபடடணததில பிரவேசமான செயய முடியாதெனறு எனககுத தோனறுகிறது வைசமபா யனரே! வெடகததுடனகூடியவனும சோகததால மனமகல கினவனுமான அநதத தாயோதனனுடைய நகரபரவேசதை எனககு நீா விஸதாரமாக உரைககககடவீா" எனறு வினவினா

வைசமபாயனா, "தாமராஜரால விடுவிககபபடட திருதரா டிரபுததிரனான ஸுயோதனன வெடகததால தலைகுனிநதவனு வும வாடடமுறறவனுகவும மிகக துககமுளளவனுகவும நகர திறகுச செலலலானான சதுரஙகசேனையினால பினதொடர படட தாயோதனராஜன சோகததாலடிககபபடட புததியினா அவமானததை நினைததுககொணடு தன படடணததிறகு செனறான வழியில நலலபுலலுகளும தணணீருமுளள ஓரிட தில வாகனஙகளை விடடுவிடடு, மஙகளகரமானதும அழகிய மான பூமியில தனனிஷடபபடி உடகாாநதான, யானைகளையு குதிரைகளையும ரதஙகளையும காலாடகளையும இருகக வேண டிய இடஙகளில அமாநதிருககசசெயதான பிறகு, அகனி போல ஜவலிககினற கடடிலில வீறறிருபபவனும விடியற காலததில ராகுவினால விழுஙகபபடட சநதிரனபோனறவனு மான துரியோதனனை அணுகிக காணன அபபொழுது, 'காநதாரீநநதன! பாககியவிசேஷததால பிழைததிருககிறாய பாககியவிசேஷததால நமககு மீணடும சோககை ஏறப

து காமரூபிகளான கந்தர்வர்கள் தெய்வாதீனமாக உன்னால் ...க்கப்பட்டார்கள். குருநந்தன! ரணகளத்தில் சத்துருஜயத் ... விருப்பமுள்ளவர்களும் தக்க முயற்சியுள்ளவர்களும் மஹா ...ர்களுமான உன்னுடைய பிராதாக்களனைவரையும் பாக்கிய ...க்ஷத்தால் சத்துருக்களை ஜயித்தவர்களாகக் காண்கிறேன் ...னே! நீ பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே எல்லாக் கந்தர் ...களாலும் எதிர்த்துத் தாக்கப்பட்டவனாகிப் பிளக்கப்படுகிற ...னையை நிலைநிறுத்துவதற்குச் சக்தியுள்ளவனாகவில்லை. பாணங் ...ால் உடம்பு காயப்படுத்தப்பட்டவனும் எதிர்த்து அடிக்கப் ...டவனுமாகி யுத்தத்தைவிட்டு ஓடிவிட்டேன். பாரத! இந்த ...த்தில் உங்களை நான் பார்ப்பதை அதிக ஆச்சரியமாக ...க்கிறேன். உங்களை க்ஷேமமுள்ளவர்களாகவும் ஆயுதக் ...மில்லாதவர்களாகவும் தாரங்களோடும் ஸைன்யங்களோடும் ...னங்களோடும்கூடினவர்களாகவும் அந்த அமானுஷமான ...த்திலிருந்து விடுபட்டவர்களாகவும் பார்க்கிறேன். பாரதனே! ...ராஜனே! யுத்தத்தில் பிராதாக்களோடு கூடின உன்னால் ...யப்பட்ட இதனைச் செய்கிற மனிதன் இவ்வுலகத்தில் இல்லை' ...று சொன்னான். அரசனே! கர்ணனால் இவ்வண்ணம் உரைக் ...பட்ட அரசனான துரியோதனன், அப்பொழுது தலை குனிந்து ...ண்டு கண்ணீரால் தடுமாற்றமுள்ள குரலுடன் பின்வருமாறு ...ரைக்கலானான்.

இருநூற்றுநாற்பத்தோன்பதாவது அத்யாயம்.

கோஷயாத்ராபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(துர்யோதனன் யுத்தத்தில் தம்பிமார்களுடன்கூடத் தான் கந்தர்வர்களால் கட்டப்பட்டதையும் யுதிஷ்டிரருடைய கட்டளையினால் பீமன்முதலியவர்கள் யுத்தத்தில் கந்தர்வர்களைத் தோல்வியடையச் செய்ததையும் சொல்லியது.)

துர்யோதனன், 'கர்ண! அறியாதவனாக இருக்கிற உன்னு...ய வசனத்தைப்பற்றி நான் அஸூயைப்படவில்லை. நீ என்... சௌர்யத்தினால் பகைவர்களான கந்தர்வர்கள் ஜயிக்கப்பட்...ர்களென்று நினைக்கிறாய். நெடுநேரம் என்னோடுகூட என்...டைய தம்பிமார்கள் கந்தர்வர்களுடன் போர்புரிந்தார்கள்.

மிக்க புஜபலமுள்ளவனே ! இருதிறத்திலும் நாசம் உண்டுபண்ண
பட்டது. மாயை மிகுந்தவர்களான கந்தர்வ சூரர்கள் ஆகாசத்
அடைந்து போர்புரிந்தபொழுது எங்களுக்கு ஆகாயத்தில் ச
சரிப்பவர்களோடு ஸமமான யுத்தம் ஏற்படவில்லை. யுத்தத்
தோல்வியை அடைந்தோம், கஷ்டவும் பட்டோம். அதிக துக்
தை அடைந்தவர்களான நாங்கள் வேலைக்காரர்களோடும் மந்
களோடும் புத்திரர்களோடுங்கூடியவர்களாகவும் தாரங்களோ
சேனைகளோடும் வாகனங்களோடுங்கூடினவர்களாகவும் கந்தர்
களால் ஆகாயமார்க்கத்தால் மேலே கொண்டுபோகப்பட்டோ
பிறகு, நம்முடைய சில ஸைனிகர்களும் மந்திரிகளும் மகார
களும், தீனர்களாக, அபயம் கொடுப்பவர்களான பாண்டவர்
அணுகி, 'திருதராஷ்டிரகுமாரனான இந்தத் துர்யோதனரா
தம்பிமார்களோடுகூடியவனாகவும் அமாத்தியர்களோடும் தா
களுடனுங்கூடியவனாகவும் தேவலோகவாஸிகளான கந்தர்
களால் கொண்டுபோகப்படுகிறான். மனைவிகளுடன் கூடின அ
அரசனை விடுவியுங்கள். உங்களுக்கு மங்களம். குருகுலத
பிறந்த அரசர்களுடைய தாரங்களனைவரையும் அன்யபுருஷர்
தொடாமலிருக்கட்டும்' என்று சொன்னார்கள். யுத்தத்தினி
விடுபட்டவர்கள் தர்மராஜனை அணுகி இவ்வண்ணம் கூறினார்
இவ்வண்ணம் சொல்லப்பட்டவுடன், தர்மாத்மாவும் பாண்டு
மூத்த குமாரனுமான யுதிஷ்டிரன், அப்பொழுது, நல்ல வச
களால் ஸந்தோஷத்தை அடையச் செய்து, தம்பிமாரெல்லா
யும் கௌரவர்களை விடுவிக்கும்விஷயத்தில் கட்டளையிட்டா
பிறகு, புருஷச்ரேஷ்டர்களும் சக்தியுள்ளவர்களும் தார்மி
களும் மகாரதர்களுமான பாண்டவர்கள் அந்த இடத்தை
தடைந்து நல்வார்த்தையை முன்னிட்டுக்கொண்டு எங்க
விட்டுவிடவேண்டுமென்று கந்தர்வர்களை வேண்டினார்கள். ஆகா
தில் ஸஞ்சரிப்பவர்களும் வீரர்களும் மேகங்கள்போலக் கா
பவர்களுமான கந்தர்வர்கள் இன்சொற்களால் வேண்டப்பட்
எங்களை விடாமற்போனபொழுது அர்ஜுனனும் பீமனும் ப
மிகுந்த நகுல ஸஹதேவர்களும் கந்தர்வர்களின்மீது அ
மான சரமாரிகளை விடுத்தார்கள். பிறகு, எல்லாக்கந்தர்வர்க
மனக்களிப்புடன் யுத்தத்தை விட்டுவிட்டுத் தீனர்களான எங்க
இழுத்துக்கொண்டே ஸ்வர்க்கத்தை நோக்கிச் செல்லலானார்
பிறகு, எல்லாப் பக்கங்களிலும் அம்புவலையால் சூழப்பட்டவத

மானுஷமான அஸதிரஙகளைப பிரயோகிப்பவனுமான தனஞ
ஜைக கணடோம பாணடுநநதனனால கூாமையான அமபு
கால திசைகள நனருக மூடபபடடதைககணடு அபபொழுது
னஞசயனுககுத தோழனான சிததிரஸேனன தன ஸவரூபததைக
காணபிததான சிததிரஸேனனுமம அாஜுனனுமம ஒருவரையொரு
தழுவிக குசலபரசனம செயதாாகள மறறப பாணடவா
களுமம சிதரஸேனன க்ஷேமம விசாரிககபபடடான அநத
வாகளான கநதாவாகள அபபடி ஒனறு சோநது யுததஸனனு
களை முழுதும விடடுப பிறகு பாணடவாகளோடு அநயோந
ய ஒனறு சோநதாாகள சிததிரஸேனனுமம தனஞசயனுமாகிய
இருவருமம ஒருவரோடொருவா சோநது அதிக பரீதியுளளவா
களாக ஒருவரையொருவா பூஜிததாாகள

இருநூறறைமபதாவது அதயாயம

கோஷயாதராபாவம (தொடர்ச்சி)

(துர்யோதனன் தான் கட்டுண்ட விஷயத்தில் சித்திரஸேனனும் அர்ஜுனனும் பேசிக்கொண்டதையும் யுதிஷ்டிரர் தன்னை விடுவித்ததையும கூறிப் பிராயோபவேசஞ் செய்ய நிச்சயித்துத் துச்சாஸனனிடத்தில் ராஜ்யத்தை ஒப்பித்ததும், கர்ணன் துர்யோதனனைத் திருப்புவதற்காக அவனுக்கு இவசொல் கூறியதும்)

பகைவீராகளைக கொலலவனான அாஜுனனன, அபபொழுது சிததிரஸேனனுடன சோநது சிரிததுககொணடு, 'கநதாவசரேஷ டனே! வீர! எனனுடைய பிராதாககளை நீ விடவேணடுமம பாண டவாகள உயிரோடிருககுமபொழுது இவாகள பகைவாகளால அவமதிககபபடத தககவாகளலலரனறோ?' எனகிற இபபடிபபடட காமபீரமான வசனததை உரைததான காண! மஹாதமாவான பாணடவனால இவவணணம சொலலபபடட கநதாவன, 'ராஜயத திருபபவனுமம ஸரீயினால வரிககபபடடவனுமான நான ராஜயத தினனறு நழுவினவாகளுமம ஸரீயினால கைவிடபபடடவாகளுமம ராஜயததை இழநதவாகளுமம வீராகளுமம மனைவியுடனகூடினவா களுமான பாணடவாகளைப பாாபபேன' எனறு எநத விஷயததை யும ஆலோசிததுககொணடு நகரததிலிருநது புறபபடடோமோ

அந்த விஷயத்தைச்சொன்னுன கந்தாவனால அந்த விஷயமான
அவவாறு சொலலபபடும ஸமயததில வெட்கததுடன்கூடிய
கப பூமியிலுள்ள ஒரு வளியில நுழைய விருபபஙகொ
டேன பிறகு, கந்தாவாகள பாணடவாகளோடுகூட யுதிஷடி
அணுகி அவனுககு நமமுடைய துராலோசனையையும நாம கட
பட்டதையும தெரிவிததாாகள கட்டபபட்டவனும சதருவ
வசததை அடைந்தவனும தீனனுமான நான ஸதிரீகளுககு
ரில யுதிஷடிரனுககுக காணிககையாகக கந்தாவாகளால கொ
கபபட்டேன இதைவிடப பெரிதான துககமெனனஇருககிற
எவாகள எனனல எபபொழுதும நிராகரிககபபட்டாாகளே
எவாகளுககு நான எபபொழுதும பகைவனே அவாகளால, து
புததியுளளவனுன நான விடுவிககபபட்டேன அவாகளாலே
உயிா எனககுக கொடுககபபட்டது வீர! அந்த மகாயுததத
நான வததை அடைநதிருநதால அந்த வதமானது என
நனமையாக இருககும இபபடி அவமதிககபபட்டிருககிற என
உயிா சிறநததாகாது கந்தாவாகளிடததிலிருநது ஏறப
வததால எனககுப பூமியில புகழ பரவினதாகும இநதிர
கததில எனனல அக்ஷயமான புணணியலோகஙகள அடையப
டவைகளாகும. புருஷஶரேஷடாகளே! இபபொழுது எ
னுடைய முயறசியைக கேளுஙகள இநத இடததில நான பி
யோபவேசம செயவேன நீஙகள வீட்டுககுச செலலுஙக
எனனுடைய பிராதாககள அனைவரும இபபொழுது தஙகள ப
டணததுககுச செலலககடவா காணனமுதலிய நணபாகளு
உறவினாகளும துசசாஸனனை முனனிட்டுககொணடு இபபொழு
பட்டணததை நோககிச செலலககடவா நணபாகளுக
கௌரவததை உணடுபணணுகிறவனுகவும பகைவாகளுடை
கௌரவததை அழிபபவனுகவுமிருநது, இபபொழுது பகை
களால நிராகரிககபபட்ட நான பட்டணததைநோககிச செ
மாட்டேன இபபொழுது நான யுததமுனையில பகைவாகள
இஷடபபடி அவமதிககபபட்டேன. அபபடிபபட்ட நான நண
களுககுத துயரததைக கொடுபபவனும பகைவாகளுககு மகிழ
யை வளாககிறவனுமாகிவிட்டேன ஹஸதிநாபுரததை அடை
அரசரான திருதராஷடிரரை அணுகி எனனசொலலுவேன
பீஷமரும துரோணரும கிருபரும அஶவததாமா
விதுரரும ஸஞசயனும பாஹலீகரும பூரிஶ்ரவஸ்ஸும பெரியே

ால ஒபபுககொளளபபடட மறறவீராகளும பிராமமணா
நம சிலபிககூடடததலைவாகளும ஸவதநதிரஜீவனமுளளவா
நம எனனைபபாாதது எனன சொலலுவாாகள? நான
வாகளைபபாாதது எனன மறுமொழிசொலலுவேன? பகை
களுடைய தலையிலநினறு அபபடி அவாகளமாாபில பராககிர
ததைக காடடி உயாநத நிலைமையிலிருநது எனகுறறததால
ழவிக கீழே விழுநதிருககினற நான அரசா முதலானவாகளுககு
னன சொலலுவேன? துஷடாகள ஸ்ரீயையும விததையையும
மபததையுமடைநதால, மததகினால காவலகொணடவனை
னனைபபோல நெடுஙகாலம நலலபததிலிருககமாடடாாகள
தனால பிராணஸமசயததை அடைநதவனுனேனே அபபடிப
டட இநதக கஷடமான கெடடகாாயமானது கெடுமதியுளள
னை எனனால அறியாமையால செயயபபடடது அநதோ!
ஷடம! ஆகையால, பிராயோபவேசம செயவேன உயிரோடி
பபதறகு நான சகதியுளளவனலலேன ஆபததினினறு பகை
ாகளால கரையேறறிவிடபபடட அறிவுளள எநத மனிதன உயி
ராடிருபபான? காவமுளளவனை நான பகைவாகளாலும நகைக
பபடடேன, ஆணமையினலும விடபபடடேன வலிமைமிகக
ாகளான பாணடவாகளாலும அவமதிபபோடு பாாககப
டடேன' எனறுசொனனன

இவவணணம சிநதையினால கவரபபடடவனை துரியோ
னன, பிறகு, துசசாஸனனைபபாாததது, 'பாரத! துசசா
ன! எனனுடைய இநத வசனததைத தெரிநதுகொளவாயாக
எனனால கொடுககபபடுகிற இநத ராஜயபடடாபிஷேகததைப
பறறுககொள ராஜாவாக இரு காணனாலும சகுனியினாலும
ாதுகாககபபடடதும ஸமபததால நிறைநததுமான பூமியைஆள
ாயாக இநதிரன தேவாகளை ரகஷிபபதுபோலத தமபிமாாகளை
னபுடன பரிபாலனமசெயவாயாக தேவாகள இநதிரனை அணடிப
ழைபபதுபோலப பநதுககள உனனை அணடிப பிழைககடடும
ஜாககிரதையிலலாமல எபபொழுதும பிராமமணாகளுககு ஜீவ
ததை ஏறபடுததுவாயாக உறவினாகளுககும நணபாகளுக
ம நீ எபபொழுதும கதியாக இரு விஷணுவானவா தேவகணங
ளைப பாாததுககொளவதுபோல ஞாதிகளையும பாாததுககொள
ாயாக நீ பெரியோாகளைப பரிபாலனம செயயவேணடும, போ
ணபாகளை ஆனநதமடையச செயதுகொணடும பகைவாகளனைவ

ரையும வெருட்டிக்கொண்டும பூமியைப பரிபாலனமசெயவாயா
என்றுசொலலி, அவனைக கழுததில தழுவிக்கொண்டு, 'பே
லாம' என்றும சொன்னன அவனுடைய அந்தவசனத்தை
கேட்டுத துசசாஸனன மனந்தளாந்தவனும கண்ணீரால கு
தடைப்பட்டவனும மிகக துககததால பீடிக்கப்பட்டவனுமா
கைகளைக குவிததுககொண்டு தண்டனிட்டுக கூறலானன துச
ஸனன, 'கருணைபுரிவாயாக' என்று தமையனைநோக்கிப பரித
முள்ள மனததுடனும தடுமாறறமுள்ள குரலுடனும ஒருவா
யததைச சொலலிக்கொண்டு பூமியில விழுந்தான புருஷஸ்ரே
டனன துசசாஸனன துககததுடன அந்தத தூயோதனனுடை
காலகளில கண்ணீரை வடிக்கின்றவனுகி, 'இது இபபடி நே
கூடாது. பூமியானது முழுமையும வெடிததுபபோகலா
ஆகாசமும துண்டுதுண்டாகபபோகலாம, சூரியனும தன
டைய ஒளியை இழக்கலாம, சந்திரன குளிாந்த கிரண
ளுடனிருததலை இழக்கலாம, வாயுவும விரைவாகச செல
தன்மையை விட்டுவிடலாம, இமயமலையும குளிாசசியை இழ
லாம, ஸமுததிரஙகளில ஜலமும வறண்டுபோகலாம, நெரு
பானது வெம்மையை விட்டுவிடலாம, அரசனே! நீ இலலாம
நான பூமியைப பரிபாலனமசெயயமாட்டேன வேந்தே
நீயே பகைவாகளுக்குச சோகததை உண்டுபண்ணிக்கொண்
நண்பாகளுக்குச சோகததைப போக்கிக்கொண்டும நமமுடை
குலததில நூறுவருஷகாலம அரசனுகஇருபபாய கிருபைசெய
யாக' என்கிற இந்தவாக்கியததை மீண்டும மீண்டும உரைததா

பாரதரே! அந்தத துசசாஸனன தூயோதனராஜனை
பாாதது இவவண்ணமுரைததுப பூஜைக்குத தகுதியுள்ள தமை
னுடைய பாதஙகளை நன்றுகப பிடிததுக்கொண்டு இனியகுரல
அழுதான. அவவாறு துககமடைந்திருக்கின்ற அந்தத துசசா
னனையும தூயோதனனையும பாாததுக கர்ணன மனவருததமுள்
வனுக அவாகளை அணுகி, 'குருகுலததில பிறந்தவாகளே! மூா
ஸவபாவததால அலபமனிதாகளபோல என விசனபபடுகிறீாக
துககபபடுகின்ற மனிதனுடைய சோகமானது ஒருபொழுத
அவனைவிட்டு விலகாது சோகமானது சோகததிறகு உட
பட்டிருக்கிற மனிதனுடைய விசனததைப போக்குகிறதிலை
ஆதலால, சோகததை அனுபவிக்கின்ற நீஙகள சோகததில என
பயனைக காண்கிறீாகள? தைாயததை அடையுஙகள சோகத

டனபட்டவர்களாக இருநதுகொணடு பகைவாகளை ஆனநத
டையுமபடி செயயாதிாகள அரசனே! பாணடவாகளால
ாககுச செயயததககதாகஇருககிற விடுவிததலனறோ செயயப
டது? அரசனுககுத தேசததிலவஸிபபவாகள எபபொழுது
பிரியததைசசெயயவேணடுமே அவாகள உனனால பரிபாலனம
யயபபடடனறோ கவலையறறவாகளாக வஸிககிறாாகள? இது
வாறிருகக, ஸாமானயமனிதனபோல நீ சோகததைப
ாாடடுதல தகாது நீ பிராயோபவேசமசெயவதில உனனுடைய
ஹோதராகள துயரததைஅடைகிறாாகள அரசனே! ஆகையால,
ாயோபவேசம போதும துககததில முழுகியிருககிற இவாக
னவரையும கரையேறறுவதறகாக எழுநதிரு, புறபபடு உனககு
களம ஸஹோதராகளைத தேறுதலடையச செயவாயாக

இருநூறறைமபததோராவது அததயாயம்

கோஷயாதராபாவம். (தொடர்ச்சி)

(கர்ணன் பலவாறு வேண்டியதும், துரியோதனன் பிராயோப வேசத்தை விடாமலிருந்ததும்)

வேநதனே! இபபொழுது உனககே மனததளாசசியையும
படியே அலபபுததியையும காரியஙகளில விவேகமிலலாமை
யும அறிகிறேன தாமஙகளை அறிநதவனே! பகைவாகளைக
ாலபவனே! திடீரெனறு பகைவாகளினவசததை அடை
நீ, பாணடவாகளால விடுவிககபபடடவனுகிறயெனப
் எனன ஆசசாயம? குருவமசததிலுதிததவனே! அறியப
ாதவாகளானுலும அறியபபடடவாகளானுலும சேனையிற
ாநதுபிழைபபவாகளும அபபடியே தேசததில வஸிபபவா
ும அரசனுககு விருபபததைச செயயவேண்டுமே தலைவா
ான மனிதாகள பகைவாகளுடையபடையைப பெரும
லும கலககி யுததஙகளில பிடிககபபடுகிறாாகள, தமபடை
ாகளால விடுவிககவுமபடுகிறாாகள அரசாகளுடைய தேசத
ல சேனையிலசோநது பிழைககிற மனிதாகளஎலலாரும ஒனறு
ாநது உளளபடி ராஜகாரியததிறகாக முயலவேணடுமே அரசனே!
படியிருகக, உனனுடையதேசததில வஸிபபவாகளான பாண

டவர்களால் தற்செயலாகச் சத்துருக்களிடத்தினின்று விடுவி
க்கப்பட்டவனாக இருக்கிறாய். அந்தவிஷயத்தில் புலம்புவானேன்
அரசனே! உன்சேனையோடு யுத்தத்திற்காகச்செல்லுகின்ற ரா
ஸ்ரேஷ்டனான உன்னைப் பாண்டவர்கள் பின்புறத்தில் தொடாம
லிராமலிருந்தது ஸரியன்று. சூரர்களும் பலசாலிகளும் யுத்த
களில் புறங்காட்டி ஓடாதவர்களுமான அந்தப்பாண்டவர்க
முந்தியே ஸபையில் உனக்கு அடிமையாகிவிட்டார்கள். அவர்
ளுடைய சிறந்தபொருள்களை நீ இப்பொழுதும் அனுபவிக்கிறா
(ஆயினும்) பாண்டவர்கள் உயிரோடிருக்கிறார்கள், யார் அவர்க
பிராயோபவேசம் செய்யவில்லை. மிக்க புஜபலமுள்ளவனே
ஆகையால், நீ இப்படிப்பட்ட துக்கத்தைப் பாராட்டலாகாது
வேந்தனே! எழுந்திரு. உனக்கு மங்களம். நீ கவலையடைய
த்தக்கவனல்லை. அரசே! தேசவாசிகள் அரசனுக்கு அவசிய
பிரியத்தைச்செய்யவேண்டும். அந்தவிஷயத்தில் புலம்புவதேன்
பகைவர்களை நாசஞ்செய்பவனே! ராஜேந்திரனே! என்னுடை
இந்தவாக்கியத்தை நீ இவ்வண்ணம் செய்யாமற்போவாயாகி
உன்னுடைய பாதங்களுக்குப் பணிவிடைசெய்துகொண்டு இ
விடத்திலிருப்பேன். உன்னைப்பிரிந்து நான் உயிரோடிருக்
விரும்பவில்லை. புருஷஸ்ரேஷ்டனான நீ அப்படிப் பிராயோபவேச
செய்வாயாகில் அரசர்களுக்குப் பரிஹஸிக்கத்தக்கவனாவா
என்று சொன்னான். கர்ணனால் இவ்வாறுசொல்லப்பட்ட துரியோ
தனராஜன் அப்பொழுது ஸ்வர்க்கத்தைஅடைவதில் நிச்ச
முள்ளவனாகி எழுந்திருப்பதற்கு மனத்தைச் செலுத்தவேயில்

இருநூற்றைம்பத்திரண்டாவது அத்யாயம்

கோஷயாத்ராபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(சகுனிமுதலியவர்களால் பலவாறு தேற்றப்பட்டும் துரியோதனன்
பிராயோபவேசநிர்ச்சயத்தினின்று திரும்பாமலிருக்கையில் பாதா
ளத்திலேவஸிக்கின்ற தைத்யர்களும் தானவர்களும் அவனை
அழைத்துவருவதற்காக ஒரு பிசாசத்தை உண்டுபண்ணி
யதும், அது துரியோதனனைப் பாதாளத்திற்கு
அழைத்துக்கொண்டுபோனதும்)

௧ அரசரே! பிராயோபவேசத்திலிருப்பவனும் (அவமான
த்தைப்) பொறுதவனுமான துரியோதனராஜனை அப்பொழு

பலனுடைய குமாரனான சகுனியானவன், இன்சொற்கூறிக்
ாணடு, 'கௌரவ! காணனுல நனருக உரைககபபடடதனறே?
தனை நீ கேடடாயா? எனனுல (பாணடவாகளிடததிலிருநது)
ிககபபடட அபபடிபபடட பெருஞசெலவததை மதிமயககத
ல எனஇழககிருய? ராஜஸரேஷடனே! நீ புததிககுறைவினுல
ாணனைவிடவிருமபுகிருய அறிவுமுதிாநதவாகளை நீ அடுககவிலலை
னபதை இபபொழுதுதான அறிகிறேன எவன மிக அதிகப
கினற ஸநதோஷததையோ துககததையோ அடைககவிலலையோ,
வன ஐஸவாயததைபபெறறுல ஜலததிலபோடடபபடட சுடாத
னபாணடமபோல அழிநதுபோகிறுன மிககபயமுளளவனும
னமைததனமையுளளவனும சகதியறறவனும காாயஙகளைத
மததமாகசசெயபவனும அவதானமிலலாதவனும சூது குடி
டடைமுதலிய விசனஙகளகாரணமாக ஸதிரீமுதலியவிஷயங
ால கவரபபடடவனுமான அரசனுககு அடுததவாகள அனபு
ன ஊழியமசெயயாா நனமை செயயபபெறற உனககு எபபடி
ரீதமாகச சோகமுணடாகலாம? பாாததாகளாலசெயயப
டட நலலகாரியததை நீ சோகததைஅடைநது கெடுததுவிடா
ராஜேநதிரனே! எநதவிஷயததில உனனுல ஸநதோஷம
ாடடபபடடததககதோ, பாணடவாகளும பூஜிககபபடடததக்க
களோ அநதவிஷயததில சோகததைப பாராடடுகிருய உனனு
டய இநதககாரியம விபரீதமாக இருககிறது தயைசெயவாயாக
ிரை இழககாதே ஸநதோஷமுளளவனுக நனறியை நினைபபா
க பாாததாகளுககு ராஜயததைககொடு கீாததியையும தா
லதயும அடைவாயாக இநதககாரியததை நீ நனருக அறிந
ல நனறிமறநதவனுகமாடடாய பாணடவாகளோடு ஸஹோ
ஸநேகததைசசெயதுகொணடு அவாகளை நலலநிலைமையிலிருக
படிசெயது அவாகளுககுத தஙகளபிதாவைசசோநததான
ஜயததைக கொடுததுவிடு பிறகு, ஸுகததை அடைவாய'
றுகூறினுன.

துரியோதனன, சகுனியினுடைய வசனததைககேடடு,
லகளில விழுநதிருபபவனும வீரனும தமையனிடததிலுளள
னபினுல வாடடமுளளவனுமான துசசாஸனனைபபாாததது,
கவாகளை நாசமசெயபவனுன அவனை நனகு திரணடி
கிறஇருகைகளாலும எடுததுநிறுததி அனபுடன நனரு
தழுவிககொணடு உசசியில முகாநதான அநதததுரியோதன.

ராஜன், கர்ணனும் சகுனியுமாகிய இவர்களின் வசனங்க
ளைக்கேட்டு அப்பொழுது (ஜீவிதத்திருப்பதில்) மிக்கவைராக
யத்தை அடைந்து லஜ்ஜையினால் சூழப்பட்ட மனமுள்ளவனு
ராஜ்யலாபத்தில் அதிகமான 1 நைராஸ்யத்தை அடைந்தா
துர்யோதனன், நண்பர்களுடைய அந்தவசனத்தைக் கேட்டு
தீனத்தன்மையுள்ளவனாக, 'தானத்தினாலும் தனத்தினாலு
சௌக்கியத்தினாலும் ஐஸ்வர்யத்தினாலும் ஆஜ்ஞையினாலு
போகங்களாலும் எனக்குச் செய்யவேண்டுவது ஒன்றுமேஇல்லை
என்னுடைய ஸங்கல்பத்தைக் கெடுக்காதீர்கள் போங்கள் பி
யோபவேசத்தில் என்னுடைய இந்தப்புத்தியானது நிச்ச
முள்ளதாயிருக்கிறது. எனக்குப் பூஜ்யர்களும் குருக்களுமாயிரு
கிற நீங்கள் எல்லாரும் நகரத்திற்குச் செல்லுங்கள்' என
சொன்னான். இவ்வண்ணம் உரைக்கப்பட்டவர்களான அந்த
சகுனிகர்ணன்முதலியவர்கள், பகைவர்களைவருத்துபவனான து
யோதனனைப்பார்த்து, 'ராஜேந்திரனே! பாரத! உனக்கு எந்த
கதியோ அது எங்களுக்குமுண்டாகட்டும் உன்னைஇழந்தவ
ர்களாக நாங்கள் எவ்வண்ணம் பட்டணத்தில் நுழைவோம்
என்று மறுமொழிகூறினார்கள் நண்பர்களாலும் அமைச்சர்க
ளும் பிராதாக்களாலும் உறவினர்களாலும் பலவிதமாகச் சொ
ல்லப்பட்டும், துரியோதனன் பிராயோபவேசநிச்சயத்திலிருந்
அசைக்கப்படவில்லை திருதராஷ்டிரனுடையகுமாரனும் அர
களுள்சிறந்தவனுமான துரியோதனன் நிச்சயத்தினால் தாப
களைப்பரப்பித் தீர்த்தத்தைஆசமனம்செய்து பரிசுத்தனாகிப் பூ
யில்நன்குஉட்கார்ந்தவனும் தாபங்களாலும் மரவுரிகளாலு
செய்தவஸ்திரத்தை உடுத்தவனும் சிறந்தநியமத்தைக் கை
கொண்டவனும் மௌனவிரதத்துடன்கூடியவனுமாகி ஸ்வ
க்கத்தை அடையவேண்டுமென்கிற விருப்பத்தினால் ஸமீப
தில (தன் தேகத்தை எரிப்பதற்காக) காஷ்டங்களுடை
ஸமூகத்தை 2 மனத்தினால் ஸங்கல்பித்து ஸ்நானபானாதிக

1 ஆசையின்மை

2 'உநவொவஹிதிம் க்ஷுக்வா' என்பது மூலம், இங்ஙன
பொருள்செய்து, 'அவசியம் மரிக்கவே வேண்டுமென்று நிச்சயித
என்பது கருத்து' என்பது பழையவுரை 'உநவொ௨வஹி
என்று பாடங்கொண்டு, 'மானஸிகமாக ஜபிக்கவும் பூஜிக்கவும் தொட
கினான்' என்பது இங்கிலீஷ் மொழிபெயர்ப்பு

கி பராயோபவேசததில மிகக உறுதியுள்ள புததியை
படுததிககொணடு இருநதான பிறகு, அவனுடைய அநத
சயததை அறிநது பாதாளததில வஸிககிறவாகளும பயங
மான உருவமுளளவாகளும முறகாலததில தேவாகளால
கபபடடிருபபவாகளுமான அநதத தைதயாகளும தானவா
நம தஙகளுடைய பக்ஷததிறகு நாசமுணடாகுமெனறு அறிநது
யோதனனை அழைபபதறகாக அபபொழுது [1] பலஅகனிகளால
யவனவான [2] நவகுணடீ முதலிய கிரியைகளைச செயதாாகள
திரஙகளில தோநதவாகள [3] உபநிஷததுககளால சொலலப
டவையும மநதிரஜபஙகளோடுகூடினவையுமான அநத எலலாக
யைகளையும பிருஹஸபதியினாலும சுககிராசாாயராலும சொல
படடவையும அதாவணவேதததில சொலலபபடடவையுமான
திரஙகளால அபபொழுது செயதாாகள வேதவேதாஙகங
ல கரைகணடவாகளும மிகவுறுதியான விரதமுளளவாகளுமான
ாமமணாகள மனததை நனகுஅடககி, அகநியில பாலருபமான
விஸை மநதிரததுடன ஹோமமசெயதாாகள பிறகு, தான
களுடைய அதவாயுககள கிரியைகளை நடைபெறசசெயதனா.
ரசரே! அநதயாகததில காமாவினமுடிவில மிகக ஆசசாயகர
னதும கொடடாவிவிடுகினறதுமான ஒருபெணபேய தோன
து, 'நான எனன செயயககடவேன?' எனறும சொலலியது
ததியாகள மிகமகிழநத மனததோடு அநத [4] கருததையைப
ாதது, 'பிராயோபவேசமசெயதிருககிற திருதராஷடிரபுத
ஞன துரியோதனராஜனை இஙகே கொணடுவா' எனறு
ானனாாகள, அநதகருததையானது, 'அபபடியே' எனறு
திஜஞைசெயது அபபொழுது புறபபடடது ஒருநிமிஷததிற

1 'கூ௨0வெ-தா்ந ஸஂஹவஂ' எனபது மூலம, 'பல அகநினி
ால செயயததகக நவகுணடீ முதலியவறறைசசெயதல, அவை அதா
ணவேதமநதிரஙகளால செயயபபடுவன, மறற மூனறு வேதங
ால செயயபபடுவனவலல' எனபது பழையவுரை

2 ஒனபது அகனிகுணடஙகளமைததுச செயயும ஒருவித யாகம

3 ஆரணயகததில சொலலபபடடவையும, 'ஸவ-ும வுவியு
ூடியஂவுவியு ஸிரொஹிவுஜ யஉ-நீஃ வுவுஜ' எனபது முத
மநதிரஙகளால தெரிவிககபபடடவையும பகைவரைக கொலலு
கானவையும இநத மநதிரஙகளின ஜபம ஹோமம முதலியவையுமான
யைகளை' எனபது பழையவுரை

4 'ஏவினதைசசெயயும தேவதை' எனபது பழையவுரை

குள் துரியோதனராஜனிருக்குமிடத்தை அடைந்தது, அரச
எடுத்துக்கொண்டு பாதாளத்தில் பிரவேசித்தது, ஒரு முகூர்
காலத்தில் தானவர்களுக்கெதிரில் அந்த துரியோதனனை
கொண்டுபோய்ச் சேர்த்துத் தெரிவித்தது. இரவில் கொண்
வரப்பட்டிருக்கிற அந்த அரசனைப் பார்த்துத் தானவர்களனைவ
அருகிறசென்று மிகமகிழ்ந்த மனமுள்ளவர்களும் சிறிதுமலர்
கண்களுள்ளவர்களுமாகி, அப்பொழுது அவனைத் திடமாகக்கட
கொண்டும், க்ஷேமம் விசாரித்தும், பிறகு, இந்தவாக்கியத்தை
மானத்தோடு உரைத்தார்கள்

இருநூற்றைம்பத்து மூன்றாவது அத்யாயம்

கோஷயாத்ராபர்வம் (தொடர்ச்சி)

பாதாளத்தில் தைத்தியர்களும் தானவர்களும் காரணங்களையே
துரைத்துப் பிராயோபவேசநிச்சயத்திலிருந்து துரியோதனனைத்
திருப்பியதும், பேய் துரியோதனனை முன்னிருந்த இடத்திற்கு
மறுபடியும் கொண்டுவந்ததும், மறுதினம் கர்ணன்
முதலியவர்களின் வேண்டுதலால் துரியோ
தனன் எல்லாப் பரிஜனங்களுடனும் தன்
பட்டணத்திறகுத் திரும்பிவந்ததும்)

தானவர்கள், 'ஐயா! துரியோதன! ராஜேந்திரனே! ப
குலத்தைத் தாங்குபவனே! சூரர்களாலும் மகாத்மாக்களா
எப்பொழுதும் சூழப்பட்டிருக்கிற நீ, யாதுகாரணத்தால் ப்
யோபவேசமாகிற இந்த ஸாஹஸத்தைச் செய்தாய்? தற்கொ
செய்துகொள்பவன் கீழானகதியை அடைகிறான் அபகீர்த்தி
உண்டுபண்ணுகிற நிந்தையையும் அடைகிறானன்றோ? உன்
போன்ற புத்திசாலிகள் சத்ருஜயத்துக்கு விரோதமானவை
பலபாவங்களுள்ளவையும் வேரை அறுப்பவையுமான காரி
களில் பிரவேசிக்கமாட்டார்கள் அரசனே! தாமத்தையும் அ
த்தையும் ஸுகத்தையும் நாசஞ்செய்கின்றதும் புகழையும்
தாபத்தையும் வீர்யத்தையும் அழிக்கின்றதும் பகைவர்களு
மகிழ்ச்சியை வளர்க்கிறதுமான இந்தப் புத்தியை விட்டுவிடு
யாக பிரபுவே! உண்மையைக்கேள் அரசனே! உன்னுடை
தெய்வத்தன்மையையும் சரீரத்தின் அமைப்பையும் தெரி
கொண்டு, பிறகு, தைரியத்தை அடைவாயாக அரசனே!

லததில நீ மஹேஸவரரிடததிலிருநது எஙகளால தவததினல
டையபபடடாய உனனுடைய (தேகததில) நாபிககு மேறபாக
னது முழுவதும வஜரககுவியலகளால நிமிககபபடடதும,
ஸதிரஙகளாலும சஸதிரஙகளாலும பிளககமுடியாததுமாயிருக
து உனனுடைய (தேகததில) நாபிககுக கீழபபாகமானது
வியினல புஷபமயமாகவும ரூபததால ஸதரீகளுடைய மனத
தக கவருமதனமை பொருநதியதாகவும செயயபபடடிருக
து அரசாகளுள உததமனே! இவவணணம உனனுடைய
கமானது ஈஸவரராலும தேவியினலும சோதது அமைககப
டிருககிறது ராஜஸரேஷடனே! ஆதலால, நீ தெயவத
மை பொருநதியவன, மனிதனலல மகாவீாயமுளளவா
ரும சூராகளுமான பகதததன முதலிய கூததிரியாகள திவ
ஸதிரஙகளை அறிநதிருககிற உனபகைவாகளைக கொலலுவாா
ா ஆகையால, உனககுத துயரம வேணடாம உனககுப
யம இலலை உனககு உதவிசெயவதறகாக வீராகளான அப
பபபடட தானவாகள பூமியில பிறநதிருககிருாகள மறற அஸு
கள, பீஷமா துரோணா கிருபா முதலியவாகளிடம பிரவேசிக
போகிருாகள அவாகளால ஆவேசிககபபெறற பீஷமாமுத
வாகள கருணையைவிடடு உனனுடைய பகைவாகளோடு போா
வாாகள கௌரவாகளுள சிறநதவனே! யுததததில (பகைவா
ள) நனகு அடிககபபோகிறவாகளான அவாகள புததிரா
ளயோ பிராதாககளையோ தகபபனமாாகளையோ உறவினா
ளயோ சிஷயாகளையோ ஞாதிகளையோ இளைஞாகளையோ முதி
யாகளையோ விடபபோகிறதிலலை தானவாகளால பிரவேசிக
பபடட கௌரவவீராகள,சிததமானது தானவாகளால ஆகரமிக
பபடடவுடன, அனபிலலாதவாகளாகி ஸநேகததைத தூரததில
லககி உறவினாகளை அடிபபாாகள கௌரவஸரேஷடனே!
நஷஸரேஷடாகள, ஸநதோஷமுளளவாகளும, கலககபபடட
னமுளளவாகளும, [1] செயயததககது செயயததகாததென்னும
துததறிவினமையால மயஙகினவாகளும, முனவினையினலுணடு
ணணபபடட அதிருஷடவசததால, 'உயிரோடு எனனிடமிருநது
விடுபடமாடடாய' எனறு அனயோனயம விருததமாகபபேசு
னறவாகளும, எலலாரும சஸதிரஙகளையும அஸதிரஙகளையும பிர
யாகிபபதனல ஆணமையில நிலைபெறறவாகளும, புகழுகினறவா

1 வேறுபாடம

களுமாகி ஜனஙகளுககு அழிவை உணடுபணணுவரகள மக
மரககளான அநத ஐநதுபாணடவரகளும எதிரததுப போர
வரகள தெயவபலததையுடையவரகளும மகாபலசாலிகளுமா
அவரகள இவரகளை வதமசெயவரகள அரசனே! அஸுரரா
ஸரகளுடைய கூடடததினரகள க்ஷததிரியஜாதிகளில தோன
யுததததில பராகரமஞசெயது உனனுடைய பகைவரகளே
போரபுரிவரகள மகாபலசாலிகளான அநதவீரரகள உன
டைய பகைவரகளைக கதாயுதஙகளாலும உலககைகளா
சூலஙகளாலும பறபல சஸதிரஙகளாலும அடிபபாரக
வீரனே! அரஜுனனிடததிலிருநது உணடான எநதபப
உனனுடைய மனததினுள இருககிறதோ அநதபபயவிஷய
திலும எமமால அரஜுனனுடையவதோபாயமானது ஏறபடு
ததபபடடிருககிறது கொலலபபடட நரகாஸுரனுடைய ஆத
வானது கரணனுடைய மூரததியை அடைநதிருககிறது வீரனே
அநத வைரததை நினைததுககொணடவனுகக கேசவனோடும அ
ஜுனனோடும கரணவடிவஙகொணடநரகன போரபுரிவான அடி
பவரகளுள சிறநதவனும மகாரதனும பகைவரை வெலவதிலவ
லவனுமான அநதக கரணன யுதததததில அரஜுனனையும உன
டைய சததுருககளனைவரையும ஜயிபபான வஜரபாணியா
இநதிரன, இதை அறிநது அரஜுனனைக காபபதறகாகக கபட
தால கரணனுடைய குணடலஙகளையும கவசததையும அபஹரி
பபான ஆகையால, எஙகளாலும இநதவிஷயததில லக்ஷககண
கான அஸுரரகளும ராக்ஷஸரகளும ஏவபபடடிருககிறாக
அவரகள [1] ஸமசபதகரகளெனறு பிரஸிததிபெறறிருககிறாக
பிரஸிததரகளான அவரகள வீரனான அரஜுனனை யுதததி
கொலலுவரகள நீ விசனபபடாதே அரசனே! பகை
களிலலாத இநதப பூமியானது உனனால அநுபவிககததக
தனறோ? ஆகையால, நீ வியஸனமடையாதே இநதததுகக
உனக்குத் தகாது கௌரவ! நீ அழிநதால எஙகளுடைய ப
மும குறைவடைநதுவிடும வீரனே! நீ போ எவவிதத
லும நீ வேறு எணணததைச செயயலாகாது நீ எஙகளுக
எபபொழுதும கதியாக இருககிறாய தேவதைகளுககுப பா
டவரகள கதி' எனறு சொனனாரகள பாரதரே! தானவ

---

1 வெலவது அலலது இறபபது எனறு சபதமசெயது போரபுரிய
வீரரகள துரோணபரவம 62-ம பககம குறிபபிறகாணக

ளை சிறநதவாகளான அஸுராகள இவவாறுசொலலி ராஜ
ரேஷடனுன அநததுரியோதனனைத தழுவிககொணடு (எவ
லும) வெலலமுடியாதவனுன அவனைப புததிரனைததேறறுவது
ாலத தேறறி அவனுடையபுததியை நிலைபெறசசெயது பிரிய
னஙகளையும சொலலி, 'போகலாம' எனறு அனுமதி
ாடுதது, 'ஜயததை அடைவாயாக' எனறும சொனனுாகள
வாகளால அனுபபபபடட மிகக புஜபலமுளள துாயோதனனை
நத கருததையயானது அபபொழுது அவன பிராயோபவேசம
யதுகொணடிருநத இடததிலேயே கொணடுவநது சோததது
நதகருததையயானது அநத வீரனை அநத இடததில கொணடு
துவிடடு அவனைபபூஜிததது அரசனுன அவனுல அனுமதி
ாடுககபபடடு அநத இடததிலேயே மறைநதுபோயிறறு
பாரதரே! அது மறைநதுபோனபிறகு, துாயோதனராஜன
நத விருததாநதஙகளைததையும ஸவபனமகணடதுபோல
ணணினுன தானவாகளால சொலலபபடட அநதவாககியங
ா ஙனறுக ஆலோசிததது, 'யுதததததில பாணடவாகளை ஜயிப
பன' எனறு துஷடபுததியுளள துாயோதனனுககு எணண
ணடாயிறறு அவன காணனையும ஸமசபதகாகளையும பகை
களைககொலபவனுன அாஜுனனுடையவதததில நோககுளள
களெனறும வலலமையுளளவாகளெனறும எணணினுன
தஸரேஷடரே! கெடடபுததியுளளவனுன அநததுாயோதன
ககுப பாணடவாகளை ஜயிககுமவிஷயததில இவவிதம திடமான
ளை உணடாயிறறு நரகனுடைய அநதராதமாவினுல பிரவே
கபபடட மனமுளளகாணனும அபபொழுது அாஜுனனைக
ாலலவதில கரூரமானபுததியைச செலுததினுன வீராகளான
நதஸமசபதகாகளும, ராகஷஸாகளாலபிரவேசிககபபடட சிதத
ளளவாகளும ரஜோகுணததாலும தமோகுணததாலும ஆக
மிககபபடடவாகளுமாகிப பலகுனனுடையவதததைசசெயய
ருபபமுறறுாகள அபபொழுது, பீஷமா துரோணா கருபா
தலிய வீராகளும தானவாகளால ஆககிரமிககபபடட மனத
டனகூடினவாகளாகப பாணடுவினபுததிராகளிடம முனபோல
பபடி அனபுளளவாகளாக இருககவிலலை கருததையினுல
ழைததுககொணடுபோய இராககாலததில தானவாகளால இந
ததுரியோதனராஜனுககு எநதவிஷயம சொலலபபடடதோ
தை இவன ஒருவனுககும சொலலவிலலை ஸூாயகுமாரனும

மிக்கதோள்வலிமையுடையவனுமான அந்தக் கர்ணன் விடி
காலத்தில் அரசனான துரியோதனனை அடைந்து புன்சிரிப்புட
இருகரங்களையும் குவித்துக்கொண்டு, 'மரித்த மனிதன் ப
வர்களை ஜயிக்கிறதில்லை உயிரோடிருப்பவன் நன்மைகளை
பார்க்கிறான் கௌரவ! மரித்தவனுக்கு நன்மைகள் எங்கிரு
உண்டாகும்? வெற்றி எங்கிருந்து உண்டாகும்? துயரத்திற்
பயத்திற்கோ மரணத்திற்கோ இது ஸமயமன்று' என்று சொல
இருகைகளாலும் அவனைக்கட்டிக்கொண்டு, 'வேந்தே! எ
திரு ஏன் படுத்திருக்கிறாய்? பகைவரைக்கொல்பவனே! யா
காரணத்தால் சோகத்தை அடைகிறாய்? வல்லமையால்
துருக்களை மிகவாட்டி வெற்றிபெற்றவனான நீ எவ்வாறு ம
பதற்குத் தகுதியுள்ளவன்? அல்லது, அர்ஜுனனுடையபர
க்கிரமத்தைப்பார்த்து உனக்குப் பயமுண்டாயிருக்கலாம் நா
உண்மையாகப் பிரதிஜ்ஞை செய்கிறேன் பதின்மூன்றுவரு
சென்றபிறகு, நான் யுத்தத்தில் அர்ஜுனனைக்கொல்வே
இது ஸத்யம் ஆயுதத்தைத்தொட்டு ஆணை இடுகிறேன் ஜன
களுக்கு அதிபதியே! நான் பார்த்தர்களை உனக்கு வசப்பட்
வர்களாகச் செய்வேன்' என்று சொன்னான் கர்ணனால் இ
விதம் உரைக்கப்பட்ட துரியோதனன், தைத்யர்களுடை
அப்படிப்பட்ட வசனத்தினாலும் துச்சாஸனன் முதலிய
களுடைய வந்தனத்தாலும் பிராயோபவேசத்திலிருந்து எ
திருந்தான் புருஷஶ்ரேஷ்டனான துரியோதனன் தைத்யர்க
டைய அந்தவசனத்தைக்கேட்டு,மனத்தில் உறுதிசெய்துகொண்
பிறகு, ரதங்களாலும் யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் காலா
களாலும் நெருங்கிய சேனையை நகரத்தைக் குறித்துச் செல்வு
காக வரிசைப்படுத்தினான் அவனுடைய பிரயாணத்தில் சே
யானது கங்கையின் வெள்ளத்துக்கு ஒப்பாக விளங்கியது வெ
ளைக்குடைகளாலும் கொடிகளாலும் மிக்க வெண்ணிறமுள்
சாமரங்களாலும் ரதங்களாலும் யானைகளாலும் காலாட்களாலு
நெருங்கிய சேனையானது, நெருங்கிய மேகங்களில்லாதகாலத்தி
அன்னப்பறவைகளின் வரிசைகளால் நாற்புறங்களிலும் வியாப
க்கப்பட்டதும் வட்டமிடுகின்ற ஸாரஸபக்ஷிகளால் பிரகாசிக்கிற
மான சரத்காலத்தைச்சார்ந்த ஆகாயம்போல அதிகமாகப் ப
காசித்தது ராஜேந்திரரே! திருதராஷ்டிரனுடைய புத்திரனு
ஜனங்களுக்கு அதிபதியுமான அந்தத் துரியோதனன் பிராப

ஹுததமாகளால, 'ஜய, ஜய' எனனும ஆசிாவசனஙகளால சகர
ாததிபோலத துதிககபபடுகினறவனும ஜனஙகளுடைய அஞசலி
ரிசைகளை ஏறறுககொளளுகினறவனும நிகரிலலாத காநதியினால
ிலிககினறவனுமாகக காணஞேடும ஞூதாடியான சகுனியோடும
நதிச சென்ருன குருஶ்ரேஷ்டாகளான துசசாஸனன முத
ிய எலலாத தமபிமாாகளும பூரிஶ்ரவஸ்ஸும ஸோமதததனும
ாராஜனன பாஹலீகனும சென்றுகொணடிருககினற அநத
ஜஶ்ரேஷ்டனை ரதஙகளோடும பலவிதமான வடிவஙகளுளள
திரைகளோடும சிறநத யானைகளோடும பினதொடாநது சென
ாகள ராஜேநதிரரே! துாயோதனனை முநதிசசெலபவனுகக
ாணட எலலாககௌரவாகளும அபபொழுது மிகக மனக
ிபபுளளவாகளாகச சிறிதுகாலததில தஙகளுடைய பட்டணத
ல பிரவேசிததாாகள '' என்று கூறிஞா

இருநூறறைமபததுநானகாவது அதயாயம

கோஷயாதராபாவம (தொடர்ச்சி)

(பீஷ்மர் துர்யோதனனிடம் பாண்டவர்களைப் புகழ்ந்து
அவர்களோடு நட்பைச் செய்விக்க முயன்றதும்,
கர்ணனை நிந்தித்ததும், துரியோதனனுடைய
அநுமதியினால் கர்ணன் திக்விஜயத்திற்
காகப் புறப்பட்டதும்)

ஜனமேஜயா, "மகாதமாககளான அநதப பாணடவாகள
ுநத வனததில இவவணணமிருககுமபொழுது, பெரியவிலலைக
கயில தாஙகியவாகளும மிகச சிறநதவாகளுமான திருதராஷ
ரபுததிராகளும ஸூரியகுமாரனன காணனும மிகக பலசாலி
ான சகுனியும பீஷமரும துரோணரும கிருபரும யாது செய
னா? அதனை எனககுச சொலலககடவீா'' என்று வினவ,
வசமபாயனா சொலலலானா

"பாாததாகள இவவாறு சென்றபின, அவாகளால விடு
ிதது அனுபபபபடட துாியோதனன ஹஸதினுபடடணத
றகு வநதவுடன, பீஷமா துாயோதனனைப பாாதது, 'மகா
ாஜனே! ஐயா! முனபு, தபோவனததைககுறிததுப புறபபடும
பாழுது உனககு எனனால கூறபபடடது. எனனுடைய அநத

வசனமானது உன மனததுககுப பிடிககவிலலை (அதனால) அதனைச செயயவிலலை வீரனே! அதனால, நீ பகைவாகளா வலிநது பிடிககபபடடாய தாமமகனை அறிநத பாணடவாகளா விடுவிககபபடடவனாக இருககிறாய உனககு வெடகமிலலையா? பி ஜைகளுககு ரக்ஷகனே! காநதாரீநநதன! அபபொழுது, காண போாவீராகளுடனகூடின நீ பாாததுககொணடிருககையிலேயே கநதாவாகளிடம பயநதவனாக யுததததிலிருநது ஓடினன ரா ஶரேஷடனே! ஸைனிகாகளுடனகூடினநீ அலறி அழைகக பொழுது, பினபுறததில அடிககடி திருமபிபபாாததுககொண அநதயுததததினினறு காணன ஓடினன மிககதோளவலியுள வனே! உனனால மகாதமாககளான பாணடவாகளுடையவல மையும தாபபுததியுளளவனும ஸூதபுததிரனுமான கா னுடையவலலமையும பாாககபபடடன தாமததில அதிகவிருப முளளவனே! தனுாவேதததிலும செளாயததிலும தாமததிலு காணன மகாதமாககளானபாணடவாகளுடைய நாலில ஒருபாக துககும ஒபபாகான நீதியை அறிநதவாகளுள சிறநதவனே ஆகையால, இநதககுலததின அபிவிருததியினபொருடடு மகா மாககளான அநதபபாணடவாகளோடு நடபை நான தககதென நினைககிறேன' என்று சொனனா அரசரே! பீஷமரால இ வணணமுரைககபபடட துரியோதனராஜன, உரககச்சிரிததுவிட உடனே சகுனியுடனகூடி அநத இடததைவிடடுப புறபபடடுவி டான அநததுரியோதனன புறபபடடதைத தெரிநதுகொண காணன துசசாஸனனமுதலிய சிறநதவிலலாளிகள மகாபலசா யான அவனைப பினதொடாநதாாகள வேநதரே! கௌரவ களுககுபபிதாமஹரான பீஷமா, அவாகள அநதஇடததைவிட புறபபடடதைககணடு லஜஜையினால மனவருததமடைநது த மாளிகைககுசசெனறாா மகாராஜரே! பாரதரே! பீஷமாபோ பிறகு, ஜனஙகளுககுத தலைவனான துரியோதனன மீணடு அந இடததிறகுவநது மநதிரிகளோடுசோநது, 'நமககு எது நன மையைபபயககககூடியதாக இருககும்? செயயவேணடியது எது மிச மிருககிறது? எவவாறு அநதககாாயம நமமால நனகுசெயய படடதாகும?' எனறு ஆலோசனைசெயதான காணன, 'து யோதன! குருவமசததில பிறநதவனே! நானசொலவதை தெரிநதுகொளவாயாக பீஷமா எபபொழுதும நமமை இக கிறாா, பாணடவாகளைப புகழகிறாா. மிகக தோளவலிமையுள

ே ன ! உனனிடததிலிருககினற பகைமையால எனனையும பகைப
வராகிருா அரசே! உனனிடம நாளதோறும எனனை நிநதிக
ருா பாரத! பகைவாகளை அழிபபவனே! அரசனே! பாணடவா
ஞடையபுகழசசியைபபறறியும உனனுடைய இகழசசியைபபறறி
ம பீஷமரால உனஎதிரில சொலலபபட்ட அவருடைய அநத
சனததை அபபடிபபடட நான பொறுககவிலலை அரசே!
லைககாராகளோடும படைகளோடும வாகனஙகளோடுமசோநது
ததததிறகுபபுறபபட எணணஙகொணடிருககிற எனககு அனு
திகொடுபபாயாக அரசனே! மலைகளோடும வனஙகளோடும
பருஙகாடுகளோடுமகூடின பூமியை ஜயிபபேன மஹாபலசாலி
ரான நானகுபாணடவாகளால பூமியானது ஜயிககபபடடது.
நதபபூமியை உனக்காக நான ஒருவனே ஜயிபபேன, ஸநதேக
லலை குருவமசததிலபிறநதவாகளுள அதமரும மிககதாப
ததியுளளவருமான பீஷமா நனறுகபபாககடடும எவா இகழத
காதவனுனஎனனை இகழகிருரோ, புகழததகாதவனுன அாஜுன
ப புகழகிருரோ அவா எனனுடையபலததை இபபொழுது
ாககடடும, தமமைநிநதிததுககொளளடடும அரசனே!எனககு
னுமதிகொடுபபாயாக உனககு ஜயமானது நிசசயமனறே?
ரசனே! உனனிடததில ஸததியமாக பாதிஜஞைபபணணுகிறேன
யுததததைத தொடுககிறேன' எனறுசொனனுன வேநதரே!
ரதாகளுளசிறநதவரே! காணனுடைய அநத வசனததைககேடடு,
ரசனுன தூரியோதனன, அதிகபரீதியுடன காணனைபபாாதது,
மிகக பலசாலியான நீ எனனுடைய ஹிதஙகளில எபபொழுதும
னனததனுக இருததலால, நான பாககியவானுக இருககிறேன,
னுகரஹிககபபடடவனுக இருககிறேன. எனனுடையபிறபபு
பபொழுது பயனுளளதாயிறறு வீரனே! நீ எலலாசசததுருகக
டைய நாசததையும எணணுகிருயாதலால, புறபபடுவாயாக
னககு மஙகளம எனனைநோககி (வேணடியவறறைக) கடடளை
டுவாயாக' எனறு சொனனுன பகைவாகளை அழிபபவரே!
றநதபுததியுளளவனுன தூரியோதனனுல இவவணணம உரைககப
டட காணன அபபொழுது பிரயாணததுககு உரிய (வணடிகள
டைவீதிகளமுதலிய) எலலாவறறையும கடடளையிடடான பெரிய
லலைக கையில தாஙகியவனுனகாணன நலலதிதியில நலலமுகூாத
ததில சுபமான தேவதையுடனகூடின நகஷததிரததில பிராமம
ாகளாலபூஜிககபபடுகிறவனுகவும மஙகளகரமான பரிசுததவஸ

துக்களால ஸ்நானம்செய்தவனுகவும வாககுககளாலும நன
துதிககபபட்டவனுகவும தேரினஒலியினுல சராசரஙகளுட
கூடின மூவுலகஙகளையும ஒலியிடும்படிசெயதுகொணடு திககுவி
யததிறகாகப புறபபட்டான

இருநூறறைமபததைநதாவது அதயாயம்

கோஷயாத்ராபாவம (தொடர்ச்சி)

(திக்குவிஜயத்திறகுப் புறபபட்ட கர்ணன் எலலா அரசர்களையும் வசப்படுத்தி மீண்டும் ஹஸ்திநபட்டணத்திறகு வந்தது)

பரதாகளுளசிறநதவரே! பிறகு, பெரிதானவிலலைககைபி
தாஙகின காணன, பெரியசேனையினுல சூழபபட்டவனு
துருபதனுடைய அழகியநகரததை முறறுகைபோட்டான ரா
ஶரேஷடரே! வீரனுன இநதத்துருபதனைப பெரியயுததததினு
தனககுவசபபடும்படிசெயதான, ஸவாணஙகளையும வெளளிகளை
யும பறபலரததினஙகளையும கபபமாககொடுககும்படியுமசெ
தான ராஜேநதிரனே! அநத துருபதனைஜயிததது அவனை அ
சரிததுவநதவாகளனைவரையும தனககு வசபபட்டவாகளாக
செயதான, அவாகளைத தனககுக கபபம கொடுககும்படியு
செயதான பிறகு, வடதிசையை அடைநது அரசாகளைத த
வசபபடுததினுன பகைவாகளோடுபோாபுரிகினற ராதாபு
திரனுன காணன பகதததனைஜயிததது மலைகளுளசிறநத இம
மலையினமீது ஏறினுன அஙகே அவன எலலாததிசைகளிலு
சென்று எலலாஅரசாகளையும வசமாககிககொணடான அவ
இமயமலையில வஸிபபவாகளனைவரையும ஜயிததுக கபப
தைக கொடுககும்படி செயதான, நேபாளதேசததிலிருநத அ
சாகளையும வெனறுன பிறகு, அநத இமயமலையிலிருநது கீழே
இறஙகிக கீழததிசையில விரைவாகச் சென்றுன அவன அங
தேசததையும வஙகதேசததையும கலிஙகதேசததையும சுணடி
தேசததையும மிதிலாதேசததையும மகததேசததையும காககக
டததையும ஜயிததது வசபபடுததிககொணடு ஆவஸீரதேசத
யும யோதயதேசததையும அஹிக்ஷததிரதேசததையும ஜயிததான
கீழததிசையை நன்றுக ஜயிததது அபபடியே வதஸதேசத
அடைநதான வதஸதேசததை ஜயிததுக கேவலையையும மரு

காவதியையும மோஹன பட்டணததையும தரிபுரியையும
ாஸலையையும ஜயிததான ஸஹதேபுதாஞன காணன இநதத
தசஙகளை ததையும ஜயிதது எலலாத தேசததரசாகளிடமிருந
ம கபபததைப பெறறுககொணடு தெனதிசையை அடைநது
ஹாரதாகளை ஜயிததுத தெனுடடிலுளள வீராகளுள ருகமி
பாடு போாபுரிநதான அநத ருகமியானவன ஸஙகுலயுததத
தச செயது ஸஹதேபுததிரனைப பாாதது, 'ராஜேநதிர! உனனு
டைய விககிரமததாலும பலததாலும பரீதியுளளவனுக இருக
றேன உனககு இடையூறறை நான செயயமாட்டேன கூதத
ரியதாமததைப பாதுகாததேன எவவளவு ஸவாணததை
விருமபுகிருயோ அவவளவை நான அனபுடன கொடுககிறேன'
ன்று சொனஞன அநதக காணன ருகமியுடனசோநது பாண
பநாட்டையும ஸ்ரீசைலததையும அடைநதான அநதக கா
ன யுதததில தனிததிருககிற நீலனெனகிற அரசனையும
ணுதாரியின புததிரனையும மறறுமுளள சிறநத அரசாகளை
ம ஜயிததான. தெனதிசையிலுளள அரசாகளனைவரையும கப
பகளைக கொடுககுமபடி செயதான மகாபலசாலியான ஸஹத
ததிரன, பிறகு, சிசுபாலனுடைய புததிரனை அடைநது அவனை
ிததான அவனுககுப பககததுணையாக வநத அரசாகளை
ம தன வசததிலிருககச செயதான பாரதாகளுள சிறநதவரே!
ரமோபாயததால அவநதிதேசததரசாகளையும தனவசததி
ருககசசெயது வருஷணிகளுடனசோநது மேலதிசையையும
ிததான வருணனை அதிபதியாககொண்ட மேலதிசையை
டி மேறகுததேசததிலிருபபவாகளான யவனராஜாகளையும பாப
மனனாகளையும ஜயிததுக கப்பமகொடுககும்படி செயதான
ணும நீதியைசசெலுததுகிறவனும ஸஹதநதிரனுமான கா
ன,கீழநாடுகளுடனும மேலநாடுகளுடனும தெனனுடுகளுடனும
டன பூமிமுழுமையையும ஜயிததுச சிரிககிறவனபோலிருநது
ாணடு அனுயாஸமாகவே மிலேசச அரசாகளையும காட்டரசா
ாயும மலையிலவஸிபபவாகளையும பதராகளையும ரோஹிதகா
ாயும ஆகரேயாகளையும மாளவாகளையும எலலாக கூட்டஙகளை
ஜயிதது மகாரதாகளான நிகனஜிதமுதலிய வீராகளுடைய
ாஙகளையுமஜயிததுச சசகாகளையும யவனாகளையும ஜயிததான
ாரதனும புருஷஶரேஷ்டனுமான அநதககாணன இவவண
ம பூமிமுழுமையையும ஜயிததுத தனவசததிலிருககுமபடி

C ௧௨0

செயதுகொண்டு ஹஸதினுபட்டணததிறகு வநதான மகாராஜ
ஜனஙகளுககு அதிபதியான துரியோதனன, யுதததில விஜய
னால பிரகாசிபபவனும வநதிருககினற மகாவீரனுமான அந
காணனைப பிராதாககளோடும பிதாவோடும உறவினாகளோ
எதிாகொணடுபோய விதிபபடி ஆசசிததான ஜனஙகளுககு
வரனான துரியோதனன பிரீதியுளளவனாக அவனுடைய ஜயத
(நகரில)பறையறைவிததான அவன,'பீஷமரிடமிருநதும துரோ
ரிடமிருநதும கருபரிடமிருநதும பாஹலீகரிடமிருநதும எத
நான அடையவிலலையோ அதனை அடைநதவனாகிறேன உன
மஙகளம அது உனனிடததிலிருநதனறோ எனனால அடையப
டது? காண! அதிகமாகபபேசுவதனால யாது பயன? எனனுடை
வசனததைககேடபாயாக மிககபுஜபலமுளளவனே! மிககசிற
வாயநதவனே! நாதனான உனனால நாதனுளளவனாக இருககிறே
புருஷஶரேஷடனே! அபபடிபபடட பாணடவாகளைவ
மேலும மேலும விருததியடைநதுவருகிற மறற அரசாகளும உ
னுடைய ஸாமாததியததில பதினறில ஒரு பாகததுககும ஈ
கா காண! பெரியவிலலைக கையிலதாஙகியவனே!
படிபபடட நீ இநதிரன அதிதியைப பாாபபதுபோல அந
திருதராஷடிரரையும புகழபெறறவளான காநதாரியையும ப
எனறான பிரஜைகளுககு அதிபதியே! பிறகு, ஹஸதினு
டணததில கலகல எனனும ஒலியும, ஆ! ஆ! எனனும
யும பலவாகததோனறின ஜனஙகளுககு அதிபதியே! அ
நகரததில இநதககாணனைச சிலா புகழநதாாகள, சிலா இக
தாாகள சில அரசாகள பேசாமலிருநதாாகள ராஜேநதிர
பூபதியே! சஸதிரஙகளைத தரிததவாகளுள சிறநதவனான
ணன, பாவதஙகளோடும வனபரதேசஙகளோடுமகூடியதும ஸ
திரஙகளுளளதும வீடுகளைசசாாநத பூநதோடடஙகளுடன கூ
தும பறபல தேசஙகளாலும படடணஙகளாலும நகரஙகளா
நிறைநததும நீாபபாாஙகான தரைகளால நிறைநதிருககினற
களால நிரமபியதுமான பூமியை இவவணணம ஜயிததுச சி
காலததினுள அரசாகளைத தன வசததிலிருககசசெயது கு
வறற பொருளகளை எடுததுககொணடு துரியோதனராஜனை வ
டைநதான மனனரே! பகைவாகளை அடககுமதிறமையுளளவ
வீரனான அநதககாணன அரணமனையில உளளே பிரவேசித
காநதாரியுடன சோநதிருககிற திருதராஷடிரனைக கணடா

ருஷஶ்ரேஷடரே! தாமஙகளை அறிநதகாணன, புததிரனபோல வனுடைய இருகாலகளையும பிடிதது வணஙகினன திருதராஷ ரனுலும அனபுடன தழுவிககொணடு விடபபடடான. பாரதரே! நத ஸமயம தொடஙகி, துரியோதனராஜனும ஸௌபலனுடைய ததிரன சகுனியும, யுததததில காணனுல பாாததாகளை ஜயிக பபடடவாகளாக எணணினுாகள

இருநூறறைமபததாமுவது அதயாயம்

கோஷயாதராபர்வம. (தொடர்ச்சி)

பர்யோதனன் ராஜஸூய யாகத்தைச் செய்விக்கும்படி பிராம்மணர் களை வேண்டியதும், அவர்கள் காரணங்களைச் சொல்லி ராஜ ஸூயயாகம் செய்வதை மறுத்து அவனை வேறு யாகத்தைச் செய்ய ஏவியதும்)

அரசரே! ஜனஙகளுககுத தலைவரே! பகைவீராகளை நாசம் யபவனும ஸூதபுததிரனுமான காணன, பூமியை ஜயிதத ரயோதனனைபபாாதது, 'துாயோதன! கௌரவ! நான உனக சொலலும வசனததைத தெரிநதுகொள பகைவாகளை டககுபவனே! என சொலலைககேடடு அபபடியே எலலாவற யும நீ செயயவேணடும வீர! அரசாகளில சிறநதவனே! பொழுது உனனுடைய பூமியானது பகைவாகளிலலாததாக நககிறது பகைவரையழிததவனும பெரிய மனமுளளவனு ன நீ இநதிரனபோல இநதபபூமியைப பரிபாலனம செயவா க' எனகிற வசனததை உரைததான காணனுல இவவாறு ரககபபடட துாயோதனராஜன, மீணடும காணனைபபாாதது, ருஷஶ்ரேஷடனே! எவனுககு நீ உதவிபுரிபவனுகவும அன ளவனுகவுமிருககிறுயோ அவனுககுக கிடைகக அரியது ஒனறு லை. நீ எனனுடைய க்ஷேமததிறகாகவே நலல முயறசியுளள றுக இருககிறுய ஆனுல, எனககு ஓா அபிபபிராயமிருககிறது தனை உளளபடி கேடபாயாக ஸூதநநதன! அபபொழுது ணடவனுடைய யாகஙகளுள சிறநத ராஜஸூயததைககணடு னககு ஆவலுணடாயிறறு அநத ஆவலை நீ நிறைவேறறிவைப யாக' எனறு சொனனுன இவவணணமுரைககபபடட கா ன, பிறகு, அரசனை நோககி, 'அரசாகளுள உததமனே! அரசா

களனைவரும இபபொழுது உனககு வசபபடடிருககிறாகள
குருஶரேஷடனே ! பிராமமணோததமாகளை அழைககலாம சா
திரவிதிபபடி ஸமபாரஙகளையும யாகததிறகுவேணடிய உபக
ணஙகளையும சேகரிபபாயாக அரசனே ! பலகவாகளை அடக
கிறவனே ! சாஸதிரததில சொலலபபடடிருககிறபடி வேத
களின கரைசணடவாகளும நனகு அழைககபபடடவாகளுமா
ரிதவிககுககளும சாஸதிரபபடி உனககு யஜஞததைச செயவிகக
கடவா பரதஶரேஷடனே ! மிகுதியான அனனபானஙகளுட
கூடியதும மிக கிரமபின குணஙகளோடுகூடியதுமாக உனனுடை
மஹாயாகமும தொடஙகபபடலாம ' எனறுசொனனன

பிரஜைகளுககுபபதியே ! காணனல இவவணணமுரைகக
பபடட துரியோதனன புரோஹிதரை அழைதது, 'கிரமபின சிற
தக்ஷிணைகளையுடைய ராஜஸூயமெனகிற சிறநத யாகததைச சா
திரபபடியும கியாயபபடியும முறைபபடியும செயவீராக' என
சொனனன அரசரே ! இவவாறுசொலலபபடட அநதபராம
ணோததமா அநதசசமயததில அஙகுவநதிருநத பிராமமணாகளே
டுகூடி அரசனைபபாாதது, 'ராஜஶரேஷடனே ! கௌரவஶரே
டனே ! யுதிஷடிரா உயிரோடிருககுமபொழுது உனனுடைய கு
தில அநதராஜஸூயமெனகிற சிறநதயாகமானது செயவதற
ஸாததியபபடாதது வேநதே ! உனனுடையபிதாவான திரு
ராஷடிரரும நீணட ஆயுளுளளவராக ஜீவிததிருககிறா அரசா
ளுளஉததமனே ! அதனலும, இநதயாகமானது உனககு விலகக
னது பிரபுவே ! ராஜஸூயததிறகுஸமமாகப பெரியதான வே
ஒருயாகமிருககிறது ராஜேநதிரனே ! நீ அகனல தேவதை
களைப பூஜிபபாயாக எனனுடைய இநதவசனததைக கே
அரசே ! உனககுக கபபமகொடுககிற இநத அரசாகள உனக
ஸுவாணததையும சிறபிகளாலசெயயபபடடிருககிற (அலஙக
ரமுதலிய) வஸதுககளையும சிறபவேலைசெயயபபடடிராதவ
துககளையும கபபஙகளாகக கொடுககடடும ராஜஶரேஷடனே
ஆதலால, இபபொழுது உனககுக கலபபை செயயபபடலாம
பாரத ! அதனல உனனுடைய யாகசாலை அமைததறகுரியபூமிய
னது உழபபடலாம, மனனவாகளுள மிககமேனமைவாயந
வனே ! அநத இடததில ஏராளமான அனனஙகளுளளதும (மநதி
ரஙகளால) நனகு பரிசுததிசெயயபபடடதும எலலாபபககஙகளி
லும தடையறறதுமான யாகமானது கியாயபபடிநடககலாம உ

லசெயயபபடபபோகிற வைஷணவமெனறு பிரவிததிபெறற
தயாகமானது ஸதபுருஷாகளுககுத தகுநதது. புராணபுருஷ
ன விஷணுவைததவிர வேறுஒருவரும இநதயாகததால தேவதை
ாப பூஜிததகிலலை இநதமகாயாகமானது யாகஙகளுள சிறநத
ஜஸூயததிறகுச [1] சமமானது பாரத! எஙகளுககு இநத
கம ருசிககிறது, உனககும நனமையானது இது இடையூ
றி நடைபெறும உனனுடைய ஆசையும ஸபலமாகும மிகக
குபலமுளளவனே! ஆகையால, உனனுடைய இநதயாகம
ாடஙகபபடலாம' எனறு கூறினா அநத பராமமணாகளால
வாறுசொலலககேடட அரசனுன துாயோதனன, காணனையும
தனியையும பிராதாககளையுமபாாதது, 'பிராமமணாகளுடைய
தவசனம முழுமையும எனககு ருசிககிறது, ஸமசயமிலலை.
கைளுககு ருசிககுமாகில தாமதியாமல சொலலுஙகள' எனகிற
தவசனததை உரைததான இவவாறுசொலலககேடட அவா
எலலோரும, அரசனைபபாாதது, 'அபபடியே' எனறுசொன
ாகள பிறகு, அரசன சிறபிகளைக கிரமபபடி கடடளையிட
ன கலபபையைச செயவதிலும எலலாசசிறபிகளும கட
ளையிடபபடடாாகள ராஜஙரேஷடனே! எலலாம சொலலிய
கிரமமாகச செயயபபடடன

இருநூறறைமபததேழாவது அதயாயம

கோஷயாததராபாவம (தொடர்ச்சி)

(துர்யோதனன் யாகத்தை முடித்தபிறது யாகத்துக்கு வந்திருந்த பிராம்மணர்களையும் அரசர்களையும் மரியாதைசெய்து அனுப்பிவிட்டுத் தன் நகரத்தில் பிரவேசித்தது)

பிறகு, சிறபிகள, அரசனைபபாாதது, 'எலலாம செயயப
டுவிடடன' எனறு சொனனாாகள அரசரே! பாரதரே!
றிவிறசிறநதவரான விதுரரும திருதராஷடிரனிடததில காதுக
ளுள சிறநததான வைஷணவயாகததைச செயவதறகுத தகக
மயம வாயததிருபபதாகவும ஸனனததமாக இருபபதாகவும
திகவிலைமதிபபுளள பொனமயமான கலபபையும முழுதும
சயது முடிககபபடடதாகவும தெரிவிததாா பிரஜைகளுககுப

---

1 'ஸபாததறி' எனபது மூலம

பதியே! அரசர்களுள் சிறந்த திருதராஷ்டிரமகாராஜன், இந்
வசனத்தைக்கேட்டு, ஸர்வோத்தமமான யாகத்தைச் செய்யக் க
ட்டளையிட்டான் பிறகு, அளவில்லாத தனங்களுடன்கூடியது
நன்றாக ஸமஸ்கரிக்கப்பட்டிருப்பதுமான யாகமானது நடக்க
தொடங்கியது காந்தாரீபுத்திரனான துரியோதனன் சாஸ்தி
படியும் கிரமப்படியும் தீக்ஷிதனானான் திருதராஷ்டிரனும் பெரு
புகழுள்ளவரான விதுரரும் பீஷ்மரும் துரோணரும் கருபரு
கர்ணனும் கீர்த்தியுள்ளவளான காந்தாரியும் மிக்க மனக்களி
புற்றவர்களானார்கள் ராஜேந்திரரே! (துரியோதனன்) அரச
களையும் அப்படியே பிராம்மணர்களையும் அழைப்பதற்காக விரை
வாகச் செல்பவர்களான தூதர்களையும் அனுப்பினான் அந்த
தூதர்கள், கட்டளையிடப்பட்டவண்ணம், விரைவாகச் செல்லு
வாகனங்களுடன் புறப்பட்டார்கள் அந்தத் தூதர்களுள் புற
படுகின்ற ஒரு தூதனைப்பார்த்து, துச்சாஸனன், அப்பொழு
'தூத! விரைவாக த்வைதவனத்திற்குப் போ பாபபுருஷ
களான பாண்டவர்களையும் அந்த வனத்தில் வஸிக்கின்
பிராம்மணர்களையும் நியாயப்படி அழைப்பாயாக' என்
சொன்னான் அந்தத்தூதன், த்வைதவனம் சென்று எல்லா
பாண்டவர்களையும் அடைந்து நமஸ்கரித்து, 'மஹாராஜரே
கௌரவர்களுள் மிக்கமேன்மைவாய்ந்தவனும் அரசர்களுள் சிறந்
வனுமான துரியோதனன் தனதுதிறமையால் தேடப்பட்
பொருட்குவியலைப்பெற்று யாகம்செய்கிறான் அந்தயாகத்தி
காக அரசர்களும் பிராம்மணர்களும் அந்த அந்த இடங்களிலிருந்
செல்லுகின்றார்கள் அரசரே! நானோ மகாத்மாவான கௌர
னால் அனுப்பப்பட்டேன் ஜனங்களுக்குத் தலைவனான துரியோ
தனராஜன் உங்களை அழைக்கிறான் அரசனுடைய மனத்தினு
விரும்பப்பட்டிருக்கிற அந்தயாகத்தை நீங்கள் பார்க்கக்கடவீர்
என்றுகூறினான் பிறகு, ராஜஶ்ரேஷ்டரான யுதிஷ்டிரராஜா, அ
ந்தத்தூதனுடையவசனத்தைக்கேட்டு, 'முன்னோர்களுடைய பு
ழைப்பெருக்குகிற துரியோதனராஜன் தெய்வாதீனமாக யாக
களுள்முக்கியமான வைஷ்ணவயாகத்தினால் தேவதைகளை ஆரா
திக்கிறான் நாங்களும் வருவோம், ஆனால், எவ்விதத்தாலு
இப்பொழுது வரமுடியாது பதின்மூன்றுவர்ஷகாலம் மு
வடையுமளவும் நாங்கள் வனத்தில்வஸிக்கக்கடவோமென்கிற எ
னுடையசபத்தத்தை நாங்கள் பாதுகாக்கவேண்டும்' என்று சொ

ா தாமராஜருடைய இநதவசனததைககேட்டு, பீமன, தூதனை ாககி, 'தாமஙகளாலபிரகாசிககிற யுதிஷடிரராஜா அஸதிரங ளாலும சஸதிரஙகளாலும எபபொழுது அநதததுரியோதனனை வலிககினற அகனியில விழுமபடிசெயவரோ அபபொழுது வரு ா பாணடுநநதனரான யுதிஷடிரமகாராஜா பதினமூனருவது ாஷததிறகுமேல திருதராஷடிரபுததிராகளிடமுளளகோபமாகிற ஹவிஸை எபபொழுது யுததமாகிறயாகததில ஹோமமசெய ரோ அபபொழுது நாஙகள வருவோம எனறு நீ அநததுரி யாதனனுககுச சொல' எனறு சொனனுன வேநதரே! மற பபாணடவாகள அபரியமானவசனமயாதொனறையும சொலல லலை தூதனும, நடநதவணணம இநத வரலாறறைத தூ யாதனனிடம தெரிவிததான மகாபாககியசாலியே! பிறகு, ருஷஙரேஷடாகளான பறபலதேசாதிபதிகளும பிராமமணா ளும துரியோதனனுடைய நகரததைநோககி வநதாகள சாஸ ரபபடியும விதிபபடியும முறைபபடியும ஆசசிககபபடடவா ளான அநத அரசாகள அதிகஸநதோஷததையுடையவாகளும ரீதியுளளவாகளுமானுாகள ராஜஙரேஷடரே! திருதராஷ ரனும, எலலாககௌரவாகளாலும சூழபபடடவனுகவும அதிக நதோஷமுளளவனுகவும விதுரரைபபாாதது, 'விதுர! எபபடி லலாஜனஙகளும யஜஞுவாடததில மிருஷடானன போஜனம சயதவாகளும ஸ-கமுளளவாகளுமாகி மகிழவாாகளோ அபபடி தியானது ஏறபடுததபபடவேணடும' எனறு சொனனுன. கைவாகளை அடககுகிறவரே! கறறறிநதவரும தாமஙகளை அறிந வருமான விதுரரோ அதனை அறிநது எலலா வாணததாாகளை ம சாஸதிரபபடி பூஜிததா விதுரா, ஸநதோஷமுளளவராக, ணணவும பருகவும தகக அனனபானஙகளாலும நறுமணம பொருநதிய புஷபஙகளாலும பலவித வஸதிரஙகளாலும எலலா ரயும ஸநதோஷமடையசசெயதாா வீரனுன ராஜஙரேஷடன ாஸதிரபபடியும முறைபபடியும அவபருததததைசசெயது எலலா நககும இனசொறகூறியும பலவித் தனஙகளைக கொடுததும ஆயி வா ஆயிரவராக அரசாகளையும பிராமமணாகளையும தததம இருபபிடஙகளுககு அனுபபினுன துரியோதனன எல்லாஅரசா களையும அனுபபிவிடடுத தமபிமாாகளால சூழபபடடுக காணனுட னும சகுனி முதலியவாகளுடனும சோநது ஹஸதினுபபடடணத தில பிரவேசிததான

இருநூற்றைம்பத்தேட்டாவது அத்யாயம்.

கோஷயாத்ராபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(துர்யோதனனுடையஸபையில் கர்ணன் அர்ஜுனனுடையவதத்தை ப்ரதிஜ்ஞைசெய்ததும், பாண்டவர்கள் சாரர்கள்முகமாக அதைக் கேட்டதும்)

மகாராஜரே! நகரத்தில் பிரவேசிக்கிறவனும் பிரஜைகளை பாதுகாப்பதினின்று நழுவாதவனும் சிறந்தவில்லாளியும் அரசர் ளுள் மிகச்சிறந்தவனுமான துரியோதனனை ஸூதர்களும் ஜன களும் ஸ்தோத்திரம் செய்தார்கள். ஜனங்கள் பொரிகளையும் சுந் னப்பொடிகளையும் அரசன்மீது வாரிஇறைத்து, 'அரசனே! உ னுல் தொடங்கப்பட்ட இந்தயாகமானது பாக்கியவிசேஷத்தா இடையூறில்லாமல் முடிவடைந்தது' என்று சொன்னார்கள் அந் நகரத்தில் நடந்ததைப்பற்றிப்பேசுகிறவர்கள், அந்த அரசனை பார்த்து, 'உன்னுல் செய்யப்பட்ட இந்தயாகமானது யுதிஷ்டி ரால் செய்யப்பட்ட யாகத்திற்கு ஸமமாகாது' என்றுகூறினார்க அந்த நகரத்தில் உசிதமாகப்பேசத்தெரியாத சிலர், அங்கத்த யோதனமகாராஜனைப்பார்த்து, 'உன்னுல் செய்யப்பட்ட இந் யாகமானது யுதிஷ்டிரரால் அனுஷ்டிக்கப்பட்ட அந்தராஜஸூ யாகத்தின் பதினுறில் ஓர் அம்சத்துக்கும் ஈடாகாது' என் இவ்வண்ணம் உரைத்தார்கள் அந்தநகரத்தில் துர்யோத னுடைய நண்பர்கள், 'சிறந்தபுத்தியுள்ளவனுன துர்யோதன மக ராஜனுல் செய்யப்பட்ட இந்தயாகமானது எல்லாயாகங்களுக்கு மேற்பட்டிருக்கிறது' என்று சொன்னார்கள் 'நகுஷனுடை புத்திரனுன யயாதியும் மாந்தாதாவும் பரதனும் இந்தயாகத்தை செய்து பரிசுத்தர்களாகி எல்லாரும் ஸ்வர்க்கத்தை அடைந்தா கள்' என்றும் சொன்னார்கள் பரதர்களுள் சிறந்தவரே! து யோதனராஜன், நண்பர்களுடைய மங்களகரமான இந்தவசன களைக் கேட்டுக்கொண்டு ஸந்தோஷத்துடன் பட்டணத்தி நுழைந்து தன்அரண்மனையிலும் பிரவேசித்தான் அரசனே! பி தாக்களுக்கு ஆனந்தத்தை உண்டுபண்ணுகிறவனுன துர்யோ னன் அரண்மனையில்பிரவேசித்தபிறகு, மாதாபிதாக்கள், பீஷ் த்ரோணர் கிருபர் முதலிய பெரியோர்கள், சிறந்தபுத்தியுள்ள ரான விதுரர் இவர்களுடைய பாதங்களில் தண்டனிட்டு இளை

ஹோதராகளால் அபிவாதனம் செய்யபபட்டவனும அநதத
மபிமாாகளால சூழபபட்டவனுமாக முககியமான ஆஸனததில
ட்காாநதான ஸூதபுததிரனுனகாணன, அபபொழுது எழுந்
ருநது, அநதத துாயோதனமகாராஜனைப பாாதது,'பாதாகளுள்
மனமைவாயநதவனே ! தொடஙகபபட்ட இநத உனனுடைய
காயாகமானது பாககியவிசேஷததால முடிவடைநதது புருஷர்
ளுளசிறநதவனே ! யுதததில பாணடவாகள கொலலபபட்ட
றகு, உனனுல அபபடிபபட்ட ராஜஸூயயாகமானது செயயப
டும்பொழுது, நான மீணடும் உனனைபபூஜிபபேன' எனறு சொன
ன மகாராஜனும்பெருமபுகழுளளவனுமான துரியோதனன, அந
க காணனைபபாாதது, 'நரஶரேஷடனே ! உனனுல கூறபபட்ட
நத விஷயம உணமை வீர ! துராதமாககளான பாணடவாகள
காலலபபட்டபிறகு, ராஜஸூயமெனகிற மகாயாகமும எனனுல்
சயயபபட்டபொழுது,நீ மறுபடியும இவவணணம எனனைப புகழு
ாய' எனறு சொனனுன மகாராஜரே ! பாரதரே ! கௌரவ
ரஜன இவவணணம உரைததுக காணனைததழுவிககொணடு ராஜ
ஸூயமெனகிற சிறநதயாகததைச சிநதிககலானுன அரசா
ளுள மிகசசிறநதவனுன அநதத துாயோதனராஜன, பககததி
ருககிறவாகளும காணனையும சகுனியையும தலைவாகளாகக
காணடவாகளுமான கௌரவாகளைபபாாதது, 'கௌரவாகளே!
பபொழுது பாணடவாகளனைவரையும கொனறு பெருமபொரு
ால செயயததகக ராஜஸூயமெனகிற சிறநதயாகததைச செய
வனே?' எனறு சொனனுன அபபொழுது, காணன, அநதத
ரியோதனனைபபாாதது, 'ராஜகுஞ்சர ! எனசொலலைக கேள.
ாஜுனன கொலலபபடுகிறவரையில, நான காலகளை அலமபு
றதிலலை, மாமஸததைப பக்ஷிககிறதிலலை, மதுவிலலாமல
ணகிற விரததததைக கைககொளளுவேன எவனுலயாசிககப
ட்டாலும நான இலலை எனகிறசொலலைச சொலலமாட்டேன'
னறு சொனனுன பிறகு, காணனுல யுதததில அாஜுனன
டையவதம பிரதிஜஞைசெயயபபட்டவுடன, மகாவிலலாளி
ளும மகாரதாகளுமான திருதராஷடிரபுதராகள பேராரவாரம
சயதாாகள அபபொழுது, ஸூதபுததிரனுல பிரதிஜஞையில
னறு பலகுனனுடையவதமசொலலபபட்டவுடன, திருதராஷ
ரனுடையபுததிராகள பாணடவாகளை ஜயிககபபட்டவாகளா
வே நினைததாாகள ராஜேநதிரரே ! துாயோதனனும நரஶரேஷ

ட்ரகளை ''அவரவாகளிருபபிடததிறகு'' அனுபபிவிடடு, நிதிகளு
கதிபதியும பிரபுவுமான குபேரன 'சைதாராதமெனகிற பூநதோ
டததில பிரவேசிப்பதுபோல அரணமனையில நுழைநதான. ப
தரே! மகாராஜரே! பீஷ்மா தரோணாமுதலிய அநதமகாவ
லாளிகளனைவரும தஙகள தஙகள வீடுகளுககுச சென்றாக
பெரியவிறகளையுடைய பாணடவாகளும தூதாகளுடையசெ
களால நனகுதூணடபபடடவாகளாகவும அநதவிஷயததை
சிநதிபபவாகளாகவும ஒரிடததிலும ஒருஸமயததிலும ஸுகதை
அடையவிலலை ராஜஸரேஷடரே! விஜயனுடைய வததததைககுற
தாக காணனால செயயபபடடபிரதிஜஞைசசெயதி மீணடும சா
களால பாணடவாகளுககு அறிவிககபபடடது அரசே
இதைககேடடு, தாமபுததிரா, மிகபபயநதவரும, 'யாதுசெய
தககது?' என்று ஆலோசிபபவரும கீழநோககும முகமுளளவ
மாக நெடுநேரம இருநதாா, காணனை உடைககததகாததகவசமு
ளவனெனறும அதபுதமான பராககிரமமுடையவனெனறும எ
ணித தமககுநோநதிருககிற கிலேசஙகளைநினைகது ஆறுத
அடையவிலலை சிநதையினலகவரபபடடிருககிற மகாதமாவா
அநதயுதிஷடிரருககு அனேக துஷடமிருகஙகளால வியாபிக
படட தவைதவனததை விடுவதறகு எணணம உணடாயிறு
துரியோதனராஜனும, பிராதாககளோடும அபபடியே வீராகளா
பீஷமரோடும துரோணரோடும கிருபரோடுமசோநது பூமியை
ஆணடுவநதான துரியோதனன யுததததில பிரகாசிககின
ஸூதபுததிரனன காணனோடும சூதாடியான சகுனியோடு
சோநது எபபொழுதும் பரீதியுளளவனும அரசாகளுககுபரிய
தைசசெயவதில எபபொழுதும பறறுதலுளளவனுமாகி ஏரா
மான தக்ஷிணைகளோடுகூடின யாகஙகளால பிராமமணனைததட
களைப பூஜிததான அரசரே! பகைவாகளை ததவிககசசெயப
னும வீரனுமான அநததுரியோதனன தனததைத தானததைய
போகததையும பலனுககக்கொணடதெனறு மனததினல நி
சயிதது, பராதாககளுககு பரியததைச செயதான" என
சொனனா

கோஷயாத்ரா'பர்வம் முற்றிற்று

இருநூற்றைம்பத்தொன்பதாவது அத்யாயம்.

ம்ருகஸ்வப்நோத்பவபர்வம்.

(பாண்டவர்களால் கொல்லப்பட்டவைபோக மிச்சமிருக்கிற மிருகங்கள் யுதிஷ்டிரரிடம் ஸ்வப்னத்தில்வந்து தங்கள்குலத்தில் மிச்சம் வைப்பதற்காக வேறிடம்செல்லும்படி வேண்டியதும், யுதிஷ்டிரர் தம்பிமார்களிடம் தாம் ஸ்வப்னத்தில் கண்டதைச் சொல்லி மீண்டும் காம்யகவனம் சேர்ந்ததும்.)

ஜனமேஜயர், "மகாபலசாலிகளான பாண்டுபுத்திரர்கள் துரியோதனனை விடுவித்துவிட்டு அந்த த்வைதவனத்தில் யாது செய்தனர்? அதனை எனக்குச் சொல்லக்கடவீர்" என்று வினவ, வைசம்பாயனர் சொல்லத் தொடங்கினார்.

"பிறகு, த்வைதவனத்தில் இரவில் படுத்து உறங்கிக்கொண்டிருக்கிற குந்திபுத்திரரான யுதிஷ்டிரரை மிருகங்கள் கண்ணீரால் தடைப்பட்ட குரலுடன் தூக்கத்தின்முடிவில் (தம்மைத்) காணும்படி செய்தன. ராஜேந்திரரான அவர், நடுங்குகின்றவைகளும் அஞ்சலிபந்தம் செய்துகொண்டிருப்பவைகளுமான அந்த மிருகங்களைப் பார்த்து, 'சொல்லவிரும்பியிருப்பதைச் சொல்லுங்கள்; நீங்கள் யார்? எதைவிரும்புகிறீர்கள்?' என்று சொன்னார். கீர்த்தியுள்ள குந்திபுத்திரரான யுதிஷ்டிரரால் இவ்வாறு சொல்லப்பட்டவைகளும் கொல்லப்பட்டவைகள்போக மிச்சமிருப்பவைகளுமான மிருகங்கள் அங்கே யுதிஷ்டிரரைப் பார்த்து, 'பாரதரே! நாங்கள் த்வைதவனத்தில் கொல்லப்பட்டவைகள்போக மிகுந்திருக்கின்ற மிருகங்கள் மகாராஜரே! நாங்கள் அடியோடு நாசமடையாமலிருப்போமாக; நீங்கள் (வேறிடத்துக்கு) வாஸமாற்றுதலைச் செய்துகொள்ளுங்கள். சூரர்களும் எல்லாருமே அஸ்திரங்களைக் கற்றறிந்தவர்களும் பிராதாக்களுமான நீங்கள் வனத்தில் வஸிக்கின்ற மிருகங்களுடைய குலங்களைச் சிறிதே மிகுந்திருக்கும்படி செய்துவிட்டீர்கள். பேரறிவாளரே! மிச்சமிருக்கிற நாங்கள் சிலரே வித்தாக இருக்கின்றோம்; ராஜேந்திரரே! யுதிஷ்டிரரே! உம்முடைய அருளால் விருத்தியடையக்கடவோம்' என்று மறுமொழி சொல்லின. நடுங்குகின்றவைகளும், மிகுபயந்தவைகளும், வித்துமாத்திரமாக மிகுக்கப்பட்டவைகளுமான அந்த மிருகங்களைப்பார்த்து மிக்க துக்கத்தால் பீடிக்கப்பட்டவ

ரும பிரஜைகளை ஆனநதமடையசசெயபவரும எலலாப பிரா
களுககும ஹிததததைச செயவதில பறறுளளவரும தாமராஜ
மான யுதிஷடிரா, 'அபபடியே ஆகடடும அதனை நீஙகளசொல
கிறபடியே செயவேன' என்று சொனனா இவவணணம விடிய
காலததில கனவுகணடு விழிததவரும அரசாகளுள உததம
மான அநத யுதிஷடிரா, மிருகஙகளினமீது கருணையுளளவரா
ஒனறுசோநதிருககிற எலலாபராதாககளையும பாாதது, 'இரவி
ரிததிரையின முடிவுககாலததில, கொலலபபடடவைபோக மிரு
திருககிற மிருகஙகளால, 'நாஙகள எணணிககையினால குறைந
விடடோம உமககு மஙகளம எஙகளமீது தயைசெயயகக
வீா' என்று கேடடுககொளளபபடடிருககிறேன' என்று சொ
னா அவாகள, தாமநநதனரைபபாாதது, 'மிருகஙகள உண
சொலலின நாம வனததிலவஸிககினற மிருகஙகளினமீது த
பாராடடவேணடும ஒருவருஷம எடடுமாதகாலமாக இநத மி
கஙகளைககொன்று நாம உபயோகிததுவநதோம பல மிருகங
ளுளளதும காடுகளுள உததமமானதும பாலைவனததின தொட
கததிலிருபபதும தருணபிநது எனனும ஸரஸஸுககு அருகிலிரு
பதுமான காமயகவனம ரமணீயமாக இருககிறது அதில வி
யாடிககொணடு, மிகுதியிருககிற இநத வனவாஸததை ஸுகமாக
போககுவோம' என்று சொனனாகள அரசரே! பிற
தாமஙகளை அறிநதவாகளான அநதபபாணடவாகள அநததவை
வனததில உடனவஸிததுககொணடிருநதவாகளான அநதப்ரா
மணாகளோடு சோநதவாகளாகவும இநதிரஸேனன முதலி
வேலைககாராகளால பினதொடரபபடடவாகளாகவும அபபொ
ழுது காமயகவனததைககுறித்து விரைவாகசசெனறாகள அவ
கள நலலஸுகததைக கொடுபபவைகளும நலலஉணவுபபொரு
களுளளவைகளும சுததமானஜலததையுடையவைகளுமான மா
ககளால சென்று புணயமானதும தவசிகளோடு சோநததுமா
காமயகவனததிலுளள ஆஸரமததைக கணடாாகள குருவமசத
துதிததவாகளும பரதஸரேஷடாகளுமான அவாகள, பிராம
ணோததமாகளால சூழபபடடவாகளாக, புணயசாலிகள ஸவா
கததில நுழைவதுபோல அநதக காமயகவனததில அபபொழு
நுழைநதாாகள

ம்ருகஸ்வப்னோத்பவபர்வம் முற்றிற்று

இருநூறறுபதாவது அதயாயம்.

வரீஹிதரௌணிகபாவம்.

(ஒருஸமயம் காம்யகவனத்தில் பாண்டவர்களிடம் வந்த வியாஸர்
யுதிஷ்டிரரிடம் தானத்தின் பெருமையைக் கூறியது)

பரதாகளுள சிறநதவரே! வனததில வஸிககினற மகாத
ககளான அநதப பாணடவாகளுககு பரயாஸததால பதினெரு
ருஷஙகள சென்றன ஸூகததிறகே தகுநதவாகளும உததம
நஷாகளுமான அநதப பாணடவாகள, கனிகிழஙகுகளைப புஜிக
னறவாகளாகவும, 'அனுபவிககவேணடிய காலம' என்று நினைத
கொணடவாகளாகவும கடுமையான துககததைப பொறுத
ாகள நீணட கைகளுளளவரும ராஜரிஷியுமான அநத யுதிஷ
ரோ, பிராதாககளுககு நோநதிருககிற மிகபபெரிய துககம
மது செயகையாகிய குறறததினுல உணடானதெனபதை
ணணி மாாபில இருமபுமுளைகள பாயசசபபடடாறபோல
ூகமாக உறஙகவிலலை பாணடுநநதனரான யுதிஷடிரா, அநதச
தாடும தருணததில சூதாடடததிறகுக காரணமாக இருநத
குனி முதலியவாகளுடைய கெடட எணணததை ஆலோசிபப
ரும ஸூதபுததிரனுடைய கடுமசொறகளை நனகு நினைபபவ
ம பெருமூசசுவிடுகினறவரும தைனயததையடைநதவருமாகிப
பரிய கோபமாகிறவிஷததை வெளிவிடாமல அடககிககொண
ருநதாா. அாஜுனனும இரடடைபபிளளைகளான நகுலஸஹ
தவாகளிருவரும கீாததியுளளவளான தரௌபதியும எலலாரைக
டடிலும பலததில மிககவனும மகாதேஜஸவியுமான அநதப
மனும, மூததவராகப பிறநதிருபபவரும தாமஙகளை அறிநதவரு
ான யுதிஷடிரரை அபபொழுது வெறுபபோடு பாாககினறவா
ாகப பொறுககமுடியாத துககததைப பொறுததாாகள
ருஷசிரேஷடாகள வனவாஸகாலததைச சிறிது மிகுநதிருபப
ாக எணணி உதஸாஹததாலும கோபததாலும செயகைகளா
ம தேகஙகளை வேறுதேகஙகளபோலவே செயதாாகள சிறிது
லம சென்றபிறகு, ஸதயவதியின புதலவரும மகாயோகியுமான
யாஸா பாணடவாகளைப பாாகக விருபபமுளளவராக வநதாா
நதியினபுதலவரான யுதிஷடிரா, வநதிருககிற அநத வியாஸ
ரபபாாதது எதிாகொணடுசென்று, மகாதமாவான அநத மக

ரிஷியை விதிபபடி வரவேறறு உடகாரநதுகொணடிருககி
அநத வியாஸமஹரிஷியை, ஸமீபததிலுடகாரநதிருபபவரும ரி
வசனததைக கேடக விருபபமுளளவரும இநதிரியஙகளை அட
கினவரும பாணடவாகளை ஆனநதமடையச செயபவருமா
யுதிஷடிரா தமது நலலொழுககததினால ஸநதோஷமடையசசெ
தார மஹரிஷியான வியாஸா, இளைததிருபபவாகளும வனததி
அஙகுணடான பொருளகளால ஜீவிககினறவாகளுமான அநத
பேரனமாாகளைபபாாததுக கருணைகூாநது கணணீரால தடை
படட குரலுடன பினவருமாறு கூறலானா

'மகாபாகுபலமுளளவனே! தாாமிகாகளுள சிறநதவனே
யுதிஷடிரா! கேள கடுநதவம புரியாதவாகள உலகததில பெரி
ஸுகததை அடையமாடடாாகள மனிதன ஸுகதுககஙக
மாறிமாறி அனுபவிககிறான புருஷஶரேஷடனே! ஒருவனுவ
கடைசிவரையில துககததை அனுபவிககமாடடான விவேகியா
மனிதனே சிறநத புததியுடனகூடியவனாகவும [1] உதயாஸதமய
களை அறிநதவனாகவும ஸநதோஷததையடைகிறதுமிலலை, து
கததை அடைகிறதுமிலலை மனிதன தானாகவநத ஸுகததை அ
பவிககினறவனாகவும தானாகவநத துககததைப பொறுககிறவனா
வும இருநதுகொணடு, பயிரிடுகிறவன பயிரின பலனகளை அ
பவிபபதுபோல அநத அநதக காலஙகளில கிடைததை அனு
விககவேணடும தவததைவிடச சிறநதது ஒனறுமிலலை ஞானத
னால பிரமமததை அடைகிறான பாரத! தவததினால ஸாதிகக
தகாதது ஒனறுமிலலையென்று அறிவாயாக மகாராஜனே! புண
காமஙகளுடனகூடின மனிதாகளுககு ஸதயம, மனமொழிமெ
களின ஒறறுமை, கோபமிலலாமை, அனுபவிககததகக வஸது
களை எலலாருககும பேதமினறிப பகுததளிததல, தமம, சம
அஸூயையிலலாமை, ஹிமஸைசெயயாமை, தூயமை, இநதி
யஙகளினடககம ஆகிய இவைகள ஸாதனஙகள அதாமததி
ருசியுளளவாகளும மூடாகளும விலஙகுகளுடைய நடையிலப
றுளளவாகளுமான ஜனஙகள கஷடமான பிறபபை அடைநதவ
களாக ஸுகததை அடைகிறதிலலை இவவுலகில எநத வினை
செயயபபடுகிறதோ அதனபயன மறுமையில அனுபவிககப
படுகிறது வேரில (தணணீரால) நனைககபபடட மரததுககு

1 'உயிாவாழககையின உயாவுகளையும 'தாழவுகளையும்' எனபத
இஙகிலிஷ்மொழிபெயாபபு

ளகளில பலன காணபபடுகிறது, ஆகையால, சரீரததைத ந்ததோடும நியமததோடும சோககவேணடும அரசனே! லம நோநதபொழுது, ஸநதோஷமுளள மனததையுடைய னுகவும மாதஸாயமிலலாதவனுகவும நனகு பூஜிததும நேரில ஸகரிததும சகதிககுததககபடி (ஸதபாததிரததில) தானம சயயவேணடும உணமை பேசுகிறவன நீணடவாழநாளகளே ம ஸரமமிலலாமையையும மனமொழிமெயகளின ஒறறுமையை ம அடைவான கோபததையும பொறுமையையும விடடவன றநத ஸுகததைஅடைவான இநதிரியஙகளை அடககினவனும நதியை பரதானமாககொணடவனும அடிககடி கிலேசததை டைகிறதிலலை மனததைஅடககினவன அயலானிடததிலிருக ற ஸமபததைபபாாததுப பரிதாபததை அடையான போகய ஸதுககளை எலலாருககும விதயாஸமினறிப பகுததளிபபவனும காடையாளியுமான மனிதன சிறநத போகததுடனகூடியவனும ல ஸுகமுளளவனும ஹிமஸைசெயயாதவனும ஆகிறுன, சிற த ஆரோககியததையும அடைகிறுன பூஜிககததககவனேபபூஜிப வன மகாகுலததில பிறபபை அடைகிறுன , இவவுலகததிலும ரலோகததிலும அளததறகரிய ஸுகததை அடைகிறுன இந ரியஙகளை அடககினவன விசனஙகளோடு சோகததை அடை றதிலலை நனமையையே நாடின புததியுளள மனிதன இமமண லகில உயிாதுறநதபிறகு, அநதபபுததியின ஸமபநதததால லபுததியுளளவனுகவே பிறககிறுன' எனறு சொனனுா

யுதிஷ்டிரா, 'பகவானே! மகாமுனிவரே! தானதாமஙகள ாயகலேசததால செயயததகக கருசசிரம சாநதிராயணம முத யவையான) தவம இவறறினுள பரலோகம சென றவனுககு எது கசசிறநதது? எது செயவதறகு அரியதெனறு சொலலபபடு றது?' எனறு வினவ, வியாஸா, 'ஐயா! பூமியில தானததைக டடினும செயயமுடியாதது ஒனறுமிலலை பொருளில ஆசை பரியதாக இருககிறது அநதபபொருள கஷடததால அடை பபடுகிறது அரசனே! இநத விஷயம உலகததை ஸாக்ஷி ாககொணடதாக நேரிலேயே காணபபடுகிறது பிரியமான யிரில (ஆசையை)விடடுப போககளததில புகுகிறுாகள, பபடியே பெருஙகடலையும கபபலால கடககிறுாகள, அப டியே அரணயததையும தாணடிசசெலலுகிறுாகள சிலமனிதா ள வேளாணமையையும பசுககாததலையும செயகிறுாகள சில

மனிதர்கள் தனத்தில் விருப்பமுள்ளவர்களாகப் பிறருக்கு ட
மைப்படுகிறார்கள் ஆகையால், கஷ்டத்தால்தேடப்பட்டிருக்
தனத்தைத்தியாகம்செய்வது எவ்விதத்தாலும் முடியாததே ஆ
யால், தானம் எவ்விதத்தாலும் செய்ய மிகஅரியதென்று ந
எண்ணுகிறேன் இந்தவிஷயத்தில் ஒருவிசேஷம் அறியத்தக்க
நியாயத்தால் ஸம்பாதிக்கப்பட்ட தனத்தைப் பரிசுத்தியுடன் த
ஸமயத்திலும் தக்க இடத்திலும் தக்கபாத்திரத்தில் தானம்செ
வேண்டும் எவன் அநீதியினால்தேடப்பட்ட தனத்தால் தான
மங்களைச் செய்கிறானோ அந்தக்கர்த்தாவை அந்தத்தானதா
கள் மஹாபயத்தினின்று ஒருகாலும் பாதுகாக்கமாட்டா யுதி
டிர! காலத்தில் தக்கபாத்திரத்தில் பரிசுத்தமனத்துடன் கொ
க்கப்பட்டபொருள் சிறிதாக இருந்தாலும், பரலோகம்சென்றபி
அந்தமனிதனுக்கு மகாபலன்களைக் கொடுக்கிறதாக எண்ணப்ப
டிருக்கிறது தாமத்தை அனுஸரித்த ஶ்ரத்தையானது
காசமுள்ளது, பரிசுத்தமானது, உலகங்களைத் தரிக்கிறது, வி
பியவைகளை உண்டுபண்ணுகிறது, சிறந்தகாமபலன்களைப் ப
கிறது, ஸம்ஸாரமாகிய ஸமுத்திரத்தைக் கடக்கச் செய்கிற
மகான்களால் சிரத்தையினால் தாமம் தரிக்கப்படுகிறது, பெ
ளில் நோக்கமுள்ளவர்களால் தரிக்கப்படுகிறதில்லை தனமுள்ள
ளாக இருந்தும், ஶ்ரத்தையில்லாத அரசர்கள் நரகத்தை அடை
தார்கள் தரித்திரர்களாக இருந்தும் ஶ்ரத்தையுள்ளமுனிவர்க
ஸ்வர்க்கத்தை அடைந்தார்கள் [1] முத்கலர் தேசத்திலும் காலத்
லும் ஸத்பாத்திரத்தில் பத்துநெல்லை ஶ்ரத்தையுடன் தான
செய்து பரமபதத்தை அடைந்தார். இந்தவிஷயத்திலும், மு
கலர் பத்துநெல்லை ஸத்பாத்திரத்தில் தானம்செய்ததனால் ந
பயனை அடைந்தாரென்கிற இந்தப் பழமையான இதிஹாஸ
த்தை எடுத்துச்சொல்லுகிறார்கள்' என்றுசொன்னார்

---

[1] இவருக்கு மௌத்கல்யரென்றும் பெயர் காணப்படுகிறது.

இருநூறறுபததோராவது அதயாயம

வரீஹிதரெளணிகபாவம. (தொடர்ச்சி)

த்கலருடைய சித்தத்தைப் பரீக்ஷிப்பதற்காகத் துர்வாஸமுனிவர் ஆறு தடவை யாசித்தும், முத்கலர் மனம்வேறுபடாமல் அவவப்போது அன்னமளித்து அவரை மகிழ்வித்ததும், அவருடைய மகிமை யினால் விமானத்துடன் வந்ததேவதூதன் சரீரத்துடன் முத்கலரை ஸ்வர்க்கத்துக்கு அழைத்ததும், முத்கலர் அந்தத் தேவதூதனைநோக்கி ஸ்வர்க்கம் எப் படியிருக்குமென்பதைச் சொல்லும்படி வேண்டினதும்)

யுதிஷடிரா, 'பகவானே! மகாதமாவான அநதமுதகலரால தகருநெலலானது எவவணணம தானமசெயயபபட்டது? எநத திபினால யாருககுக கொடுககபபடடது? எனககுச சொலவீராக ஷிதாகளுடைய தாமஙகளை நேரில காணபவரான ஈஸவரா எநத ஷிதனுடைய செயகைகளால ஸநதோஷமடைகிருரோ நலல ாமஙகளை அனுஷடிபபவனுன அவனுடைய பிறபபைப பய ளளதெனறு நான நினைககிறேன' எனறுவினவ, வியாஸா, அரசனே! குருக்ஷேததிரததில முதகலரெனனுமமுனிவா [1] சிலத ாலும உஞசததாலும ஜீவனமசெயபவரும தாமததிலேயே னததைசசெலுததினவரும பொறிகளை நனகு அடககினவரும ததியவாதியும அஸூயையிலலாதவருமாயிருநதாா அதிதி ளபபூஜிககிற விரததததையுடையவரும நலலசெயகைகளையுடைய ரும [2] காபோதிவருததியுளளவரும மகாதபஸவியுமான முத ா (பசுமுதலியவறருலலலாமல) இஷடிகளாலேயே நிறைவேற ததகக யஜஞததை நனகு செயதுவநதாா புததிராகளோடும ாரிகளோடும மனைவியோடுமகூடின அநதமுதகலா பதினைநது ளகளுககு ஒருமுறை ஆஹாரமசெயதுகொணடுவநதாா

---

[1] கதிரெறறுமுதலியவையாகப பொறுககிவநது அவறறைக ாணடுஜீவிபபது ஸிலவருததி, தானயமணிகளை ஒவவொனருகப ாறுககிஎடுததுவநது அவறருல ஜீவிபபது உஞசவருததி சாநதிபாவம 59-ம பககம, ஆஸவமேதிகபாவம 246-ம பககம குறிபபுககளிற ணக

[2] சாநதிபாவம 555-ம பககம, ஆஸவமேதிகபாவம 248-ம பக ம குறிபபுககளிற காணக [3] பதககு அதாவது இரணடு மரககால.

காபோதிவ்ருத்தியினால் பதினைந்துநாள்களில் ஒரு ³த்ரோண அ
வுள்ள தான்யத்தைச் சேர்ப்பார் மத்ஸரமில்லாதவரான அந்
முத்கலர் அந்தநெல்லினால் தர்சத்தையும் பௌர்ணமாஸத்தையு
செய்து தேவதைகளையும் அதிதிகளையும் பூஜித்து மிகுந்தத
தேகயாத்திரையைச் செய்துகொண்டிருந்தார் மஹாராஜனே
மகிமைபொருந்தியவனும் மூவுலகங்களுக்கும் தலைவனுமான இந்
ரன், தேவர்களோடுசேர்ந்து ஒவ்வொரு பர்வத்திலுமநடக்கிற தர்
பௌர்ணமாஸ இஷ்டிகளில் ஹவிர்ப்பாகத்தைப் பெற்றுக்கொ
டான் அந்தமுத்கலர், பர்வகாலத்தில்செய்யத்தக்க வைதிககா
வைச்செய்து முனிவ்ருத்தியுடன் கூடியவராக மிக்கஸந்தோ
முள்ள மனத்தோடு அதிதிகளுக்கு அன்னத்தை அளித்தார் ப
யுடன் அன்னத்தைக் கொடுப்பவரும் மஹாத்மாவும் மாத்ஸ
மில்லாதவருமான முத்கலரிஷியினுடைய பத்தக்களவுள்ள நெ
லால் செய்யப்பட்ட அந்த அன்னமானது, அதிதிகளை
கண்டவுடன் வளர்ந்துவந்தது அந்த அன்னத்தைக் கற்றறிந்
வர்களான நூற்றுக்கணக்கான பிராம்மணர்கள் போஜனஞ்செ
தார்கள் அந்தஅன்னமானது ரிஷியினுடைய தானசுத்தியின
விருத்திஅடைந்துவந்தது அரசே! திகம்பரரான தூர்வா
மகரிஷியானவர் தார்மிகரும் விரதத்தை நன்குஅனுஷ்டிப்பவ
மான அந்தமுத்கலருடைய வரலாற்றைக்கேட்டு அவரிடம் வந்
சேர்ந்தார் பாண்டவ! பைத்தியம்பிடித்தவன்போல நிலைஇல்லா
வேஷத்தைத்தரித்தவரும் தலைமயிரில்லாதவரும் பலவிதமா
கடுஞ்சொற்களைச் சொல்பவரும் பிரம்மஸ்வரூபத்தை மனனஞ்செ
பவரும் முனிகளுள் மிக்கசிறப்புவாய்ந்தவருமான தூர்வாஸம
ரிஷியானவர், அந்தமுத்கலரென்னும் பிராம்மணரிடம் வந்து, 'மு
களுள் சிறந்தவரே! என்னை அன்னத்தைவிரும்பிக்கொண்டு உ
மிடம்வந்திருப்பவனாக அறியக்கடவீர்' என்று சொன்னார் மு
கலர் தூர்வாஸமுனிவரைப்பார்த்து, 'உமதுவரவு நல்வரவாகு
என்றுகூறினார் விரதத்தைத்தரித்தவரும் அதிதிகளிடத்
அன்புள்ளவருமான அந்தமுத்கலர் பாத்யத்தையும் ஆசமனீய
தையும் ஸமர்ப்பித்து மிக்கபாரத்தையைக்கைக்கொண்டு தவத
னால்தேடப்பட்ட அந்த உத்தமமான அன்னத்தைப் பசியுள்
வரும் உன்மத்தருமான தூர்வாஸமகரிஷிக்குக் கொடுத்தா
பிறகு, பசியுள்ளவரும் உன்மத்தருமான அந்தத்தூர்வாஸமு
வர் ருசியுள்ள அந்தஅன்னத்தை முழுமையும் புசித்தா

‍தகலரும அவருககு எலலாஅனனததையும அளிததா
னிவா, எலலாஅனனததையும புஜிதது, பிறகு, உசசிஷட
ான அனனததைதத தமமுடைய அஙகததில பூசிககொணடாா,
நதபடி திருமபியும செனறுா [1] இவவிதமே இரணடாவதுபாவம
நதபோதும தூவாஸா வநது உஞசவருததியினுல ஜீவிபபவரும
றறிநதவருமான முதகலருடைய அனனமனைததையும புஜித
ாா அநத முதகலமுனிவரோ ஆகாரமிலலாதவராகவே மீணடும
ானயஙகளைப பொறுககிச சோததாா பசியானது அநதமுதகல
ர வேறுபாடடை அடைவிககத திறமையுளளதாகவிலலை புததிரா
ளோடும புததிரிகளோடும தாரததோடும, உஞசவிருததியினுல
விககிற பிராமமணோததமரான முதகலரைக கோபமாவது மாத
ாயமாவது அவமானமாவது பரபரபபாவது அடையவிலலை.
வவாறு உஞசவருததியை ஸவபாவமாக உடையவரும முனிக
ள மிகவும சிறநதவருமான முதகலரிடம தூவாஸமகாஷியான
ா நிசசயததுடனகூடியவராகப பாவகாலநதோறும தவறுமல
ஆறுதரம வநதாா முனிவரான அநதமுதகலருடைய மனததுககு
ருவேறுபாடும காணபபடவிலலை சுததஸதவகுணமுளளவரான
தகலருடைய சுததமானமனததை அநததூாவாஸமகாிஷியான
ா மாசறறதெனறு கணடாா பிறகு, மகிழசசியடைநதவரான அந
த தூவாஸமுனிவா அபபொழுது அநதமுதகலரைபபாாததது,
உலகததில உமககொபபான மாதஸாயமிலலாத கொடையாளி ஒரு
ருமிலலை பசியானது தாமசிநதையை விலககுகிறது, தைாயத
தயும கவாநதுகொளளுகிறது நாவானது விஷயஙகளை அனு
ரிபபதாக ரஸஙகளைககுறிததது மனிதனை இழுககவேசெயகிறது
ிராணனகள ஆகாரஙகளால நிலைபெறுகினறன சஞசலமான
னமானது எவவிதததாலும அடககமுடியாதது மனததுககும
நதிரியஙகளுககும விஷயஙகளில பிரவருததி இலலாமல தியானிக
ததகக பிரமமததினிடததிலேயே அசைவறறு இருததல தவமெ
று நிசசயிககபபடடிருககிறது ஙரமததால ஸமபாதிககபபடட
பொருளை நலலமனததோடு [2] கொடுபபதெனபது கஷடமானது
ாதுவே! அதுமுழுமையும உமமால உளளபடி அனுஷடிககபபட
து உமமோடு சோககைபெறறு மகிழசசியுறறவரும அனுகர
ஹிககபபடடவருமாகிறோம இநதிரியஜயம, தைாயம, போகய
ஸதுககளை எலலாருககும தனனோடுஸமமாகப பஙகிடடுககொடுத

1 அதிகபாடமான ஒரு ஙலோகம விடபபடடது 2 வேறுபாடம.

தல, தமம, சமம, தயை, ஸதயம, தாமம இவைஅனைததும உம
டததில நிலைபெறறிருககினறன தாமததால சராசரஙகளுட
கூடின எலலா உலகஙகளும தரிககபபடுகினறன தையதன
யுடையவரே! உமமால அநதத தாமஙகூட மனததினால தரிக
படுகிறது சுததஸதவகுணததால நிறைநதமனிதன உமமை
தவிர வேறு ஒருவனும இலலை உமமுடையகாமஙகளால உல
கள ஜயிககபபடடன உததமகதியை அடைநதவராக இருககிறீ
ஆசசாயம ஸவாககததில வஸிபபவாகளால மிகவும்பெரிதான உ
முடைய தானமானது விசேஷமாகப புகழநதுகூறபபடடது விரத
தைநனகுஅனுஷடிததவரே! நீர சரீரததுடனகூடியவராக ஸவா
கததை அடைவீர' எனறு சொனனார அநதத தூவாஸமுனிவ
அபபொழுது இவவணணம சொலலிககொணடிருககையிலே
தேவதூதன,ஹமஸஙகளுமஸாரஸஙகளுமபூடடியதும 1 கிணகிணி
திரளகளாலமைநத மாலைகளையுடையதும நினைததவணணம செ
லுகிறதும விசிததிரமானதும திவயகநதமுளளதுமான விமான
துடன முதகலரிடம வநதான அநததேவதூதன, அநதபரம
ரிஷியைபபாாதது, 'முனிவரே! நலலகாமஙகளால ஜயிககபபட
இநதவிமானததில ஏறும சிறநதவிததியை அடைநதவராக இரு
கிறீா' எனறு சொனனான இவவணணம சொலலுகினற அநத
தேவதூதனைபபாாதது, முதகலரிஷியானவா, 'ஸவாககவாஸி
ளுடைய குணஙகள உனனாலசொலலபபட விருமபுகிறேன அங
வஸிபபவாகளுடையகுணஙகள எவை? தவம எது? நிசசய
எது? தேவதூதனே! அநதஸவாககததில ஸுகமா? அலல
கஷடமா? நறகுலததிறகுததகக நனனடையுளள ஸாதுககள
'ஸாதுககளுடைய நேசம ஏழு 2 பதஙகளால அடையபபடுகிறத
எனறு சொலலுகிறாகள பிரபுவே! மிதரததனமையைமுன
னிடடு உனனை நான கேடகிறேன இநத விஷயததில எது உ
மையோ, எது நனமையோ, அதை ஆலோசியாமல கூறுவாயா
நீ சொலவதைககேடடு உனவசனததினால அபபடி நிசசயததை
செயவேன' எனறு கூறினா

---

1 சிறிய மணிகள். 2 சொறகள அலலது காலடிகள.

இருநூறறுபத்திரணடாவது அதயாயம

வரீஹிதரௌணிகபாவம். (தொடர்ச்சி)

(தேவதூதனிடமிருந்து ஸ்வர்க்கலோகம் நிலையற்றதென்றறிந்த முத்கலர் ஸ்வர்க்கத்தைவிரும்பாமல் தேவதூதனைத் திருப்பியனுப்பியதும், வியாஸர் முத்கலோபாக்கியானத்தைமுடித்துத் தமதாஶ்ரமஞ் சென்றதும்)

தேவதூதன, 'மஹரிஷியே! தாஙகவேவநதிருபபதும
ருமபததககதும மிகசசிறநததுமான ஸவாககலோகததைதபபறறி
ா அறிவிலலாதவாபோல ஆலோசிககிறீராதலால, நீா அகாரியத
ல புததியைசசெலுததினவா ஸவாககமெனறு பெயருளள
நத உலகமானது எலலா உலகஙகளையும காட்டிலும மேலானது
னிவரே! ஸவாககததைககுறிதது மேலேசெலலுகினற நலலவழி
ானது அடிககடி விமானஙகளால ஸஞசரிககததககது முததகல
ா! தவமசெயயாதவாகளும பெரியயாகஙகளால தேவதைகளை
ராதியாதவாகளும பொயசொலலுகிறவாகளும நாஸதிகாகளும
ஙகே செலவதிலலை தாமததில மனததைச செலுததினவாக
ும மனததைஅடககினவாகளும சாநதியுளளவாகளும இநதிரியங
ளை அடககினவாகளும மாதஸாயமிலலாதவாகளும தானதாமத
ல நோககுளளவாகளும சூராகளும குணஙகளால பிரவிதததி
பறறவாகளுமான மனிதாகள சமமும தமமுமாகிய சிறநததாமத
தசசெயது அநதஸவாககததை அடைகிறாாகள பிராமமண
ா! ஸாதுககளானமனிதாகளால அடையபபட்ட புணணிய புரு
ாகளுடைய உலகஙகளையும அடைகிறாாகள மௌததகலயரே!
தவாகள, ஸாததியாகள, விஶவேதேவாகள, மஹரிஷிகள,
ாமாகள, தாமாகள, கநதாவாகள, அபஸரஸஸுகள ஆகிய இந
த தேவகணஙகளுடைய ஆலயஙகளுளள உலகஙகள தனிததனி
ாகவும பலவாகவும பிரகாசமுளளவைகளாகவும விருமபிய
பாருளகள நிரமபினவைகளாகவும தேஜோமயமாகவும மஙகள
ரமாகவுமிருககினறன முததகலரே! அநத ஸவாககததில முப
ததுமூவாயிரமயோஜனம விஸதாரமுளள பொனமயமான மேரு
வனகிற சிறநத பாவதமும தேவோதயானஙகளும இருககின
ன முததகலரே! அநதஸவாககததில எலலாராலும விருமபப
டததகக பழஙகளடாநத மரஙகளால எலலாபபககஙகளிலும

பிரகாசிக்கின்றவைகளும் மிக அழகியவைகளும் மகிழ்ச்சியை
செய்பவைகளுமான உத்தியானங்கள் இருக்கின்றன புண்ணிய
காமங்களைச் செய்தவர்களுக்குப் புண்யமான நந்தனம் முதல
உத்யானங்கள் விளையாட்டிடங்கள் அங்கே பசிதாகங்கள் இல்லை
வாட்டம் இல்லை, சீதோஷ்ணங்களும் இல்லை அப்படியே, பயமு
இல்லை அந்தஸ்வர்க்கலோகத்தில் அருவருப்பை உண்டுபண்ணு
கிறபொருளாவது அமங்களமாவது ஒருரோகமாவது இல்லை
ஸ்வர்க்கத்தில் எல்லாவிதத்திலும் ஸுகமான தொடுகையுள்ளவை
யும் மனத்துக்கு இன்பத்தைவிளைவிக்கின்றவையுமான நறும
முள்ள (காற்றுக்கள்) எங்கும் வீசுகின்றன முனிவரே! அ
ஸ்வர்க்கத்தில் காதுகளாலும் மனத்தினாலும் அறியத்தக்க இ
மையான சப்தங்கள் எல்லா இடங்களிலும் கேட்கப்படுகின்ற
சோகமாவது முதுமையாவது களைப்பாவது அழுகையாவது அ
இடத்திலில்லை முனிவரே! இப்படிப்பட்ட அந்த உலகத்தைய
வது தன்நல்வினைப்பயனைக் காரணமாகச்சொண்டது மனிதர்க
தம்முடைய நல்வினைகளால் அங்கே செல்லுகின்றார்கள் மௌ
கலயரே! அந்தஸ்வர்க்கத்தில் வாஸம் செய்பவர்களுக்குத் தேஜ
மயமானசரீரங்கள் வினைகளாலேயே உண்டாகின்றன, தாய்தந்
களால் உண்டுபண்ணப்படுகின்றனவல்ல முனிவரே! அந்தஸ்வ
கத்திலிருப்பவர்களுக்கு வேர்வையாவது துர்க்கந்தமாவது மல
வது மூத்திரமாவது இல்லை முனிவரே! அந்தஸ்வர்க்கத்தில் அ
களுடைய வஸ்திரங்களைப் புழுதியானது மங்கச்செய்கிறதில்
தேவலோகத்து மணமுள்ளவைகளும் மனத்தைக்கவருகின்றன
களுமான அவர்களுடையமாலைகள் வாடுகிறதில்லை பிராம்மண
இப்படிப்பட்ட அந்தத்தேவர்கள் விமானங்களால் தாங்கப்படு
ஞர்களன்றோ? மகாமுனிவரே! ஸ்வர்க்கத்தைப் புண்யங்களா
அடைந்தவர்கள் பொறாமையையும் சோகத்தையும் வாட்டத்
யும் விட்டுவிலகினவர்களாகவும் மோகத்தாலும் மாத்ஸர்யத்
லும் விடப்பட்டவர்களாகவும் அங்கே ஸுகமாக வஸிக்கிறார்க
முனிவர்களுள் சிறந்தவரே! அப்படிப்பட்ட அந்த உலகங்களுக்
மேன்மேல் திவ்யமானவையும் குணங்களோடுகூடியவையுமா
இந்திரனுடைய லோகங்கள் இருக்கின்றன அந்த லோகங்களுக்
அப்புறத்தில் தேஜோமயமாகவும் மங்களகரமாகவுமிருக்கிற பிர
தேவருடைய உலகமிருக்கிறது பிராம்மணரே! அந்த உலகத்தி
குத் தங்களுடைய நல்வினைகளால் பரிசுத்தர்களான ரிஷிக

லலுகிறார்கள் அந்த உலகத்தில் தேவர்களுக்கும் தேவதை
ரான ருபுக்களென்று பிரஸித்திபெற்ற மற்றவர்கள் இருக்கின
ர்கள் அந்த லோகத்தில் எவர்களைத் தேவர்கள் ஆராதிக்கி
ர்களோ அவர்களுடைய லோகங்கள் மிகப்புகழப்படுகின்றன
ந்த உலகங்கள் ஸ்வயம்பிரகாசமுள்ளவைகள், உத்தமமான ஒளி
ள்ளவைகள், விரும்பினவைகளைக் கொடுப்பவைகள், மேன்மை
யந்தவைகள் அவர்களுக்கு ஸ்திரீகளால் செய்யப்படும்தாபம்
லலை அவர்களுக்குப் போகங்களிலும் ஐச்வர்யங்களிலும்
தஸாயம் இல்லை அவர்கள் ஆகுதிகளால் ஜீவிக்கிறதில்லை,
மிருதபானம் செய்கிறதில்லை அவர்கள் அப்படிப்பட்ட திவ்ய
ரமுள்ளவர்கள், (இந்திரியங்களால் காணத்தக்க) வடிவமைந்த
ரமுள்ளவர்களல்லர், அசௌக்கியமில்லாதவர்கள் அவர்
ர் ஸுகத்திலேயே விருப்பமுள்ளவர்கள் அவர்கள் தேவர்
ளுக்குத்தேவர்கள், சாச்வதமாக இருப்பவர்கள் அவர்
ர் கற்பங்கள் மாறுதலடையுங்காலங்களிலும் மாறுபாடின்றி
பபடியே இருக்கிறார்கள் மூப்பும் மரணமும் அவர்களுக்கு
ங்கிருந்துவரும்? அவர்களுக்கு ஸந்தோஷமும் பரீதியும்
ஸுகமும் இல்லை முனிவரே! துக்கமும் ஸுகமும் அவர்களுக
லலை விருப்புவெறுப்புக்கள் எங்கிருந்துவரும்? மௌத்கல்யரே
றந்த அந்தக்கதியானது தேவர்களாலும் விரும்பப்பட்டது
கரற்றதும் அடைதற்கரிதுமான ஸித்தியானது காமத்திற்கு
சப்பட்டிருப்பவர்களால் எவ்விதத்தாலும் அடையமுடியாதது,
ணுகவுமுடியாதது இந்தலோகங்கள் முப்பத்துமூன்று, மற்ற
லகங்கள் கற்றறிந்தவர்களால் சிறந்தநியமங்களாலும் விதியை
னனிட்ட தானங்களாலும் அடையப்படுகின்றன் தானத்தால்
ணடுபண்ணப்பட்ட அப்படிப்பட்ட இந்தஸம்பத்தானது உம
ல ஸுகமாக அடையப்பட்டிருக்கிறது தவத்தினால் பிரகாசிக
னற ஒளியுடன்கூடின நீரஸுகருதங்களால் அடையப்பட்டிருக
ற அந்தஸம்பத்தை அனுபவிப்பீராக பிராமமணரே! இது ஸ்வர
க ஸுகம் அப்படியே உலகங்கள் பலவிதமானவைகள் ஸ்வர்க
த்தினுடையகுணங்கள் உமக்குக் கூறப்பட்டன தோஷங்களையும்
னனிடத்திலிருந்து தெரிந்துகொள்ளும் (இவ்வுலகில்) செய்த
னையினபயனே அவ்வுலகில் அனுபவிக்கப்படுகிறது அங்கே
வறுவினையானது செய்யப்படுகிறதில்லை, அடிவேர் அறுந்து,
பாகும்படி (வினையானது) மிகுதியின்றி அனுபவிக்கப்படுகிறது.

அந்தக் காம்பலானுபவத்தினமுடிவில் பூமியில் விழுதலெனப
இந்தஸ்வாக்கத்திலுள்ள தோஷமென்று எனனுலெணணபபட
ருக்கிறது முத்கலரே! மிக்ப்ரகாசிக்கின்ற ஐசுவாயங்களைப்பாாத
ஸுகம் நிரம்பின மனத்தைஉடையவாகளாயிருந்து பிறகு கீழே
விழுந்து கீழானஸ்தானத்திலிருப்பவாகளான அவாகளுக்கு மகி
ச்சியினமையும் பரிதாபமும் வருவதெனபது பொறுக்கமுடியாதது
ஸ்வாக்கத்தினின்று கீழே விழுகின்றவாகளுக்குப் புத்திமயக்கமு
ரஜோகுணம் மிகுதலும் மலாமாலைகள் வாடுதலும் உண்டாகி
றன அதனுல், கீழேவிழப்போகிறவனுக்குப் பயம் வந்துவி
கிறது மௌத்கல்யரே! பிரமமாவினுடைய வாஸஸ்தானமா
ஸத்யலோகமவரையில், பயங்கரமான இந்தத்தோஷங்கள் இரு
கின்றன ஸ்வாக்கலோகத்தில் ஸுகருதம் செய்தவாகளான ம
தாகளுக்குக் குணங்கள் பதினுயிரக்கணக்காக இருக்கின்றன
முனிவரே! ஸ்வாக்கத்தினின்று நழுவினவாகள் நலவினைபபய
களில் மிகுதியுள்ளவற்றின் ஸம்பந்தத்தால் மானிடஜாதியில் மீ
டும் பிறக்கிறாாகளென்னும் இது எல்லாக்குணங்களையுங்காட்டிலு
சிறந்த வேறு ஒருகுணம் அதிலும், மகாபாக்கியமுள்ளவன ம
குலத்தில் பிறக்கிறுன அந்த மகாகுலத்தில் பிறந்திருந்தும் நல
அறிவுடையவனுக இராவிடில் அதிலிருந்து அதமமானகதியை
அடைகிறுன இந்த மணணுலகில் எந்த வினை செய்யப்படுகிறதோ
அது பரலோகத்தில் அனுபவிக்கப்படுகிறது பிராமமணரே
இது காமபூமியென்றும் அது பலபூமியென்றும் எணணப்பட்டிரு
கின்றன' என்று சொன்னுன

முத்கலா, 'தேவதூதனே! உன்னுல ஸ்வாக்கத்திற
இந்தப் பெரியதோஷங்கள் கூறப்பட்டன வேறு எந்த உ
கம் தோஷமில்லாததாகவே இருக்கிறதோ அந்த உலகத்தை
எனக்குச் சொல்வாயாக' என்றுவினவ, தேவதூதன, 'பிரா
மணரே! எதைச் சுத்தமானதென்றும் பழமையானதென்று
சிறந்த ஒளியென்றும் பரமமென்றும் அறிகிறுாகளோ அப்படி
பட்ட விஷ்ணுவினுடைய நிகரில்லாத ஸ்தானமானது பிரம
லோகத்திற்கு மேலே இருக்கிறது பிராமமணரே! விஷய
களில் மனத்தைச் செலுத்தினவாகளும் டம்பம், பேராசை
அதிககோபம், மோகம், தரோகம் ஆகிய இவைகளால் கவர
பட்டவாகளும் அங்கே செல்லுகிறதில்லை (என்னுடையதென்கிற
மமகாரமில்லாதவாகளும் (நான் என்கிற) அஹங்காரமில்லாதவ

றும் ஸுகதுக்கங்களில்லாதவர்களும் இந்திரியங்களை நன்கு டக்கினவர்களும் தியானயோகத்தில் பற்றுதலுள்ளவர்களுமான னிதர்கள் அங்கே செல்லுகின்றார்கள் முத்கலரே! எதைப் றறி என்னை நீர் கேட்டீரோ அந்தவிஷயம் முழுதும் உமக்கு என்னால் உரைக்கப்பட்டது ஸாதுவே! உம்முடைய தயையினால் ரமதியாமல் நன்கு செல்வோம்' என்று சொன்னான் மௌத ல்யர் இந்தவாக்கியத்தைக்கேட்டு, புத்தியினால் ஆலோசித்தார் னிவர்களுள் மிக்க மேன்மைவாய்ந்த மௌத்கல்யர் நன்றாக லோசித்து, தேவதூதனைப்பார்த்து, 'தேவதூத! உனக்கு வந னம் அப்பா! ஸுகமாகத் திரும்பிச்செல் அதிக தோஷங்க ளாடுகூடின ஸ்வர்க்கத்தாலாவது ஸுகத்தாலாவது எனக்குச் சயத்தக்கது யாதொன்றுமில்லை விழுதலை முடிவாகக்கொண்ட வர்க்கத்தில் அதிகதுக்கமுண்டாகிறது மிக்க கொடுமையான ரிதாபமும் நேர்கிறது ஸ்வர்க்கத்தை அடைந்திருப்பவர்கள் ங்கே விழுகிறார்கள் ஆகையால், ஸ்வர்க்கத்தை நான் விரும்ப லலை எந்த இடத்தில்சென்று சோகத்தையும் மனவருத்தத் தயும் சலனத்தையும் மனிதர்கள் அடைகிறதில்லையோ, அந்த ழிவற்ற ஸ்தானத்தையே நான் தேடப்போகிறேன்' என்று சான்னார் அந்தமுனிவர் தேவதூதனைப்பார்த்து இவ்வண்ணம் ாக்கியத்தை உரைத்து அவனை அனுப்பிவிட்டு [1] வி லோஞ்ச ருத்தியைவிட்டு உத்தமமான ஒழிவை அடைந்தார் புகழ்ச் யையும் இகழ்ச்சியையும் ஸமமாகக் கருதுகின்றவரும் மண்ணாங் ட்டியையும் கல்லையும் பொன்னையும் ஸமமாக எண்ணுகின்றவரு ாகிச் சுத்தமான ஜ்ஞானயோகத்தால் எப்பொழுதும் பரமத் யானத்தில் நிலைபெற்றிருந்தார் இந்திரிய ஸமூகங்களை அடக்கி வாத்மாவினிடத்தில் மனத்தைச் சோபித்தார் சோகப் ட்டமனமுள்ள ஜீவாத்மாவைப் பரமேஶ்வரனிடத்தில் சேர்த் ார் தியானயோகத்தால் வலிமையை அடைந்து சிறந்த புத்தி யயுமடைந்து அழிவற்றதும் நிர்வாணம் (=மோக்ஷம்) என்று சால்லப்படுவதுமான சிறந்த ஸித்தியைப்பெற்றார் குந்தீநந ன! ஆகையால், நீயும் சோகத்தைப்பாராட்டத் தகுதியுள்ளவன லலை ஐஶ்வர்யத்தால் நிறைந்த ராஜ்யத்தினின்று நழுவினாய் வத்தினால் அதனை அடைவாய் ஸுகம் முதலிலுண்டாகிறது தற்கு அடுத்தது துக்கம் துக்கத்திற்கு அடுத்தது ஸுகம் சக

[1] 965-ம் பக்கம் குறிப்பிற் காண்க

காததினமுனையை அடைநதிருககிற ஆரஙகளபோல ஸுகதுக்
கள மனிதனை மாறி மாறி அடைகினறன அளவுகடநத விககி
முளளவனே! பதினமூனறு வருஷததிறகுமேல, தகபபன பா
டனமுறையாக ஆளபபடடுவநதிருககிற ராஜயததை அடைவா
உனககு மனததிலுளள வருததமானது விலகடடும்' எனறுசொ
ஞா சிறநத புததியுளளவரான அநத வியாஸபகவான பாண
வாகளுககு ஆனநததமை உணடுபணணுகிற யுதிஷடிரனை
பாாதது இவவணணமுரைதது மீணடுமே தவஞ்செயவதறகா
ஆஶரமததைத் நோககிச் சென்றா" என்றா

வரீஹித்ரௌணிகபர்வம் முற்றிற்று

இருநூறறுபததுமூனருவது அதயாயம

தரௌபதீஹரண பாவம

(ஒரு ஸமயம பதினுயிரம் சிஷயர்களுடன் துர்வாஸமகரிஷியானவர் து
யோதனனிடம் சேவறதும், தாயோதனன் அவரை உபசரித்து
மகிழ்வித்து அவரைப் பிராம்மணர் முதலியவர்களும் த்ரௌ
பதியும் போஜனம் செய்தபிறகு போஜனத்திறகாகப்
பாண்டவர்களிடம சேல்லவேண்டினதும், அவர்
அவனுக்கு வரங்கொடுத்துப பாண்டவர்களி
டம் சென்றதும்)

ஜனமேஜயா, "மகாமுனிவரே! மகாதமாககளான அநத
பாணடவாகள, இவவணணம வனததில வஸிததுககொணடு, ரிஷி
களோடுகூட விசிததிரமான கதைகளால ஆநநததமைஅடைகின
வாகளாகி அனனததை விருமபிவருகிற பிராமமணாகளை, தரௌ
பதியின போஜனமவரையில வளாநதுவருகினறதும ஸூாயனு
கொடுககபபடடதுமான அக்ஷயபாததிரததிலுளள அனனதத
லும அரணயததிலுளள மிருகஙகளின பறபலவிதமான மாமஸங
ளாலும திருபதியடையச செயதுகொணடிருககுமபொழுது, து
சாஸனன, காணன, சகுனி இவாகளுடைய அபிபபிராயததில நில
பெறறிருபபவாகளும கெடட எணணமுளளவாகளும கெடடநடை
யுளளவாகளும திருதராஷடிரபுதராகளுமான துரியோதனனமு
லிய அனைவரும அநதபபாணடவாகளிடம எவவிதம இருநதா
கள? மகிமைபொருநதியவரே! வைசமபாயனரே! எனக
இதனை உரைபபீராக" எனறு வினவினா

வைசமபாயனா, “ மஹாராஜரே! நகரததில வஸிபபவாகள
ாலக காட்டில ஸுகமாக வாஸமசெயகினற அநதப பாண்ட
களுடைய அபபடிபபட்ட ஜீவனததைக கேட்டுத துாயோத
ன அபபடி வஞசனையில நுணணறிவுளளவாகளான அநதக கா
ன துசசாஸனனமுதலியவாகளுடன அநதப பாணடவாக
டம கெடுதியைச செயவதறகு விருபபமுளளவனுனை கெட்ட
ணமுளளவாகளான அநதத திருதராஷடிரகுமாராகள பல
பாயஙகளால அநதபபாணடவாகளுககுக கெடுதியைச செயவ
றகாகச சிநதிததுககொணடிருககையில, தாமததில மனததைச
துததினவரும சிறநத தவமுளளவரும மிகபபெரிய புகழுளள
நமான துாவாஸரெனகிற மஹாிஷியானவா தமமிசசையினுல
னுயிரம சிஷயாகளோடுகூடியவராகத துாியோதனனை அடைந
ா வநதவரும அதிககோபமுளளவருமான துாவாஸமுனிவ
பபாாததுச சிறநத செலவமுளளவனும நனகு கறபிககபபட்ட
மையுளளவனுமான துாயோதனன வணககததோடும மனத
ா அடககததோடும தமபிமாாகளுடன சோநது முனிவரைத
ன செயயும ஆதிததியததைப பெறறுககொளள வேணடு
னறு பிராாததிதது அழைததான, வேலைககாரனபோல
றுகொணடு தானே முனிவரை விதிபபடி பூஜைசெயதான
நத முனிஸரேஷடா சிலதினஙகள அநத இடததிலிருநதாா
ஹாராஜரே! துாயோதனராஜன அநதமுனிவருடைய சாபத
றகுப பயநது ஆலஸயமிலலாமல அலலுமபகலும அநதமுனிவ
ககுப பணிவிடையைச செயதான அநதத துாவாஸமகாிஷி
னவா, ‘ அரசனே! நான பசியுளளவனுக இருககிறேன
னககுச் சீககிரமாக அனனததைககொடு’ எனறுசொலலிவிட்டு
ாட்ட சென்ரு, நெடுநேரஙகழிததுத திருமபிவநதாா,
தவுடன, ‘ நான போஜனமசெயயமாட்டேன எனககு இப
ாழுது பசிஇலலை’ எனறுசொலலிவிட்டு மறைநதுபோயவிட
ா , திடீரெனறுவநது, ‘ விரைவுடன நமமைபபுஜிபபிபபாயாக ’
னறு சொனனுா அநதமுனிவா ஒருசமயததில நடுஇரவில
ழுநதிருநது வஞசனையிலகிலைபெறறவராகி முனபோல அன
ததைசெயவிதது அநத அனனததைப போஜனமசெயயவிலலை,
நத அனனததை இகழவுமிகழநதாா அவா அவவிதமிருநதும
ாயோதனராஜன வேறுபாட்டையும கோபததையும அடையாம
ருநதபொழுது, முனிவா மகிழசசியுளளவரானுா பரதவமசததி

னுதிததவரே! தவததின பெருமையால எவவிதததாலு
அவமதிககமுடியாதவரான துாவாஸமுனிவா அநததுாயோத
னைபபாாதது,' நான வரனகளைககொடுப்பவனுகவிருககிறேன உ
மனததிலிருககிற வரததை வேணடிககொள்ள உனககு மஙகள
நான பரீதியை அடைநதிருககையில, எது தாமததைவிட்டு வி
காததோ அது உனனுல அடையததகாததாகாது' எனறுசொ
ஞா. பரமாதமாவை தியானிபபவரான அநத மஹரிஷியினுடை
இநதவசனததைககேட்டு, அநததுாயோதனன தனனை மீண்டு
பிறநதவனுக எணணினுன முனிவா ஸநதோஷமுள்ளவரா
போது வரமகேட்கவேண்டுமெனறு காணனதுசசாஸனனமுதல
வாகளால முநதியே ஆலோசிககபபட்டிருநதது அரசே! து
புததியுள்ள துாயோதனன பினவருமாறு வரமகேட்கததக
தெனறு நிசசயிதது, அதிகஸநதோஷததோடுகூடியவனுக, மு
வரைபபாாதது, 'பிராமமணரே! தேவரீா சிஷயாகளோடுகூ
எனககு அதிதியாகவநததுபோலவே, எஙகளகுலததில மஹ
ராஜனும மூததவனும மிகக சிறபபுடையவனும வனததி
வஸிபபவனும தாமாதமாவும தமபிமாாகளாலசூழபபட்டவனு
உததமகுணஙகளுளளவனும நனனடையுளளவனுமான யுதிஷடி
னுககு அதிதியாககடவீா எனனிடததில தேவரீருககு அனு
கிரஹமிருககுமேயாகில, ராஜபுததிரியும மெலலியதனமையுள
வளும சிறநதகீாததியுளளவளும சிறநதநிறமுளளவளுமா
திரௌபதியானவள பிராமமணாகளையும எலலாபபாததாககளையு
புஜிபபிததுத தானும போஜனமசெயது களைபபாறிககொண
ஸுகமாக உட்காாநதிருககுமபொழுது, தேவரீா அங
இடததிறகுச செலவீராக' எனறவரததை வேண்டினு
பிராமமணோததமரான துாவாஸமகரிஷியும துாயோதனனை
பாாதது, 'உனனிடததிலுளளபரீதியினுல அபபடியே செயவே
எனறு இவவணணமுரைதது வநதபடியே செனருா துாயோ
னன மிகக ஸநதோஷமுளளவனுகக காணனுடையகையைத த
கையினுலபிடிததுககொணடு தனனை அபபொழுது விருபபம நிவ
வேறினவனுகவும எணணினுன காணனும பராதாககளுட
சோநதிருககினற துாயோதனராஜனைபபாாதது ஸநதோஷ
துடன, 'கௌரவ! பாககியவிசேஷததால விருபபம நிறைவே
யது தெயவாதீனமாக நீ விருததியடைகிருய பாககியவி
ஷததால உனனுடைய பகைவாகள தாணடமுடியாத துயரகக

ல முழுகிவிடடாாகள பாணடுபுததிராகள தூவாஸருடைய சாபததினு லுணடானநெருபபில விழுநதுவிடடாாகள அவா ள தஙகளுடையபாவஙகளாலேயே எவவிததததாலும தாணட டியாத அநதகாரததை அடைநதாாகள' எனறு சொனனுன. ரசரே! இவவணணம வஞசனையில நுணணறிவுளளவாகளான நதத தூயோதனனமுதலிய துராதமாககள சிரிததுககொணடு னததில மகிழசசியுளளவாகளாகத தததம விடுகளைக குறிததுச சனறாாகள

இருநூறறுபததுநானகாவது அதயாயம்.

தரெளபதீ ஹரணபாவம (தொடர்ச்சி.)

துர்வாஸர் அகாலத்தில் பாண்டவர்களை அடைந்து அன்னத்தை வேண்டியதும், த்ரௌபதிவேண்ட ஸ்ரீக்ருஷ்ணன்வந்து துர்வாஸர் செய்தியறிந்து தம்பசித்த அன்னம் வேண்டி அன்னபாத்திரத்தை வருவித்து அதிலொட்டி யிருந்த கீரையையும் பருக்கையையும் புஜித்து அதனுல் துர்வாஸருக்கும் சிஷ்யர்களுக்கும் திருப்தியை உண்டுபண்ணியதும், பீமன போஜனத்திற்காகத் துர்வாஸரை அழைக்கவே அவர் சிஷ்யர்களுடன் வெட்கி ஓடியதும்)

பிறகு, தூவாஸமஹறிஷியானவா ஒரு ஸமயததில அநத னததில பாணடவாகள ஸுகமாக இருககிறாாகளெனறும ருஷணையும போஜனம செயதுவிடடு ஸுகமாக விறறிருககிறு ளெனறும அறிநது, பதினுயிரம சிஷயாகளால சூழபபடடவராகப ாணடவாகளை நோககிவநதாா வருகினற அநத அதிதியைக ணடு, ஸ்ரீமானும (தாமததினினறு) நழுவாதவருமான யுதிஷடிர ரஜா தமபிமாாகளோடுகூட எதிாகொணடுசெனறுா இருகரங ளையும குவிதது அவரை நமஸகரிததுச சிறநத ஆஸனததில னருக விறறிருககச்செயது சாஸதிரவிதிபபடிபூஜிதது ஆதிதயி ததைப பெறறுககொளளவேணடுமெனறு அவரைக கேடடுக காணடாா 'பகவானே! ஆஹநிகததைச செயதுவிடடுச ககிரம வருவீராக' எனறும சொனனுா தோஷமிலலாதவ ான அநத முனிவரும, 'சிஷயாகளுடனகூடின எனனை எவ

வாறு போஜனம செயவிபபா' எனறு ஆலோசியாமல சிஷ்ய
களோடுகூட நீராடசசெனறா முனிவாகளுடைய கூடடமான
மன அடககததுடன நீராடியது அரசே! இநதஸமயததி
ஸதிரீகளுள உததமியும பதிவரதையுமான திரௌபதியானவ
அனனததுககாக அதிகமான கவலையை அடைநதாள கவ
யுறற திரௌபதியானவள அனனததிறகு ஹேதுவை அறிய
மறபோனபொழுது, கமஸனை அழிததவரான கிருஷணனை
'கிருஷணா! கிருஷணா! மிகக தோளவலிமையுளளவரே! தேவ
நநதனரே! அழிவறறவரே! வாஸுதேவரே! ஜகநநாதரே! வண
கினவாகளுடைய துனபததை நாசமசெயபவரே! உலகததை வ
வாகக கொணடவரே! உலகததைப படைததவரே! உலகத
அழிபபவரே! பிரபுவே! குறைவிலலாதவரே! சரணமடைந
வாகளைக காபபவரே! கோபாலரே! பிரஜைகளைப பாதுகாப
வரே! சிறநத வஸதுககளைககாடடிலும சிறநதவரே! 1 ஆகூதி
யெனறும 2 சிததியெனறும சொலலபபடுகினற மனததின
செயகைகளை உணடுபணணுகிறவரே! உமமை வநதனமசெ
கிறேன சிறநதவரே! வரனகளைக கொடுபபவரே! முடிவிலல
தவரே! கதியறறவாகளுககுக கதியைககொடுபபவரே! புரான
புருஷரே! ஜீவாதமாவுககும மனோவருததி முதலியவைகளுககு
எடடாதவரே! எலலாவறறுககும அதிபதியே! பிரமமாதிகளுக
அதிபதியாக இருபபவரே! உமமை நான சரணமடைநதேன
தேவரே! சரணமபுகுநதவாகளிடம அனபுளளவரே! க
நெயதல புஷபததின இதழபோலக கருமையானவரே! தா
மரைமலரின நடுபபோலச சிவநத கணகளுளளவரே! பீதா
பரததை உடுததவரே! பிரகாசிககினற கௌஸதுபரதனததை
பூஷணமாகக கொணடவரே! நீா பிராணிகளுககு ஆதி, அநத
நீரே! கதியாக இருபபவா, சிறநத ஜோதியைககாடடிலும
மிகச சிறநத ஜோதியாக இருபபவா உலகததில அநதாயா
யாக இருபபவா எலலாததிசைகளிலும முகஙகளுளளவா உ
மையே சிறநத விததாகவும எலலாஸமபததுககளுககும இருப
பிடமாகவும சொலலுகிறாகள தேவாகளுககு நாதரே! நா

1 விருபபம, கருதியது முடிததல 2 நினைததல, ஆலோசிததல
'இவவிரணடு சொறகளும அறிவின திறததையும நீதியின திறதை
யும தெரிவிபபனவாக வேதததில வழஙகுவன' எனபது இஙகிவ
மொழிபெயாபபு

ன உமமால எலலா ஆபததுககளினினறும பயமுணடாகிற
லலையனறோ ? எபபடி எனனை முறகாலததில ஸபையில துசசா
னனிடததினினறு விடுவிததீரோ அபபடியே இபபொழுது இநத
஧கடததினினறு எனனைக கரையேறறிவிடககடவீா' எனறு
னததினால தியானிததாள கருஷணையினால அபபொழுது
வவணணம துதிககபபடடவரும தேவரும பகதாகளிடம அன
ளளவரும தேவாகளுககெலலாம தேவரும உலகஙகளுககுப
தியும பிரபுவும மனததினால சிநதிககமுடியாத கதியுளளவரும
ஙவராருமான கேசவா தரௌபதியின ஸஙகடததை அறிநது
டுகையில பககததிலிருககிற ருகமிணியை விடடுவிடடு வேகத
டன அநதத தரௌபதியிருநதவிடததுககு வநதாா பிறகு,
ரௌபதி, வாஸுதேவரைபபாாததது அதிக ஸநதோஷததுடன
மஸகாரமசெயது அவரிடம தூவாஸமுனிவருடைய வரவு முத
யவறறைத தெரிவிததாள பிறகு, கிருஷணன அநத தரௌபதி
யப பாாததது, 'நான பசியுளளவனாக இருககிறேன, மிகக துன
ததை அடைநதிருககிறேன கருஷணையே! எனனைச சீககிரம
பாஜனம செயவிபபாயாக எலலாவறறையும பிறகு செயவாய'
னறு சொனனாா கிருஷணை அநத வசனததைககேடடு வெட
னவளாகக கணணபிரானைபபாாததது, 'ஸூரியனால கொடுககப
டடிருககிற பாததிரததில நான சாபபிடுகிறவரையிலதான அன
ம இருககும தேவரே! நான போஜனம செயதுவிடடேன
கையால, அனனம இலலை' எனறு சொனனாள பிறகு, செந
ாமரைமலாபோனற கணகளுளள பகவான, தரௌபதியைப
ாாததது, 'கருஷணையே! நான பசியினாலுணடான ஶரமததால
னபமடைநதிருககையில, இது பரிஹாஸததிறகு உரிய கால
னறு சீககிரம போ பாததரததைககொணடுவநது எனககுக
ாணபிபபாயாக' எனறு சொனனாா யதுநநதனரான அநதக
கசவா இவவணணம நிாபபநதததினால பாததரததைக கொணடு
ாசசெயது, அதன கழுததிலொடடிககொணடிருககும கீரையை
ம பருககையையும பாாததது அவறறை எடுததுபபுஜிததது தரௌ
தியைபபாாததது, 'இநதக கீரையாலும பருககையாலும ஈஶவர
ம உலகததைத தம சரீரமாகவுடையவரும தேவரும யஜஞததில
றவிாபபாகஙகளைப புஜிபபவருமான ஹரியானவா பிரீதியடையட
ம திருபதியுளளவருமாகடடும' எனறு சொனனாா மகா
ாகுபலமுளளவரும துனபததை அழிபபவருமான கிருஷணன,

பீமஸேனனைபபாாதது, 'முனிவாகளைப போஜனமசெயவதறகா
சீககிரம அழைததுவா' எனறுமசொனனா ராஜஶ்ரேஷட
பிறகு, பெருமபுகழுளளவனன பீமஸேனன ஸநானம செயவ
காகத தேவநதியைநோககிச சென்ற தாவாஸாமுதலிய அ
ரிஷிகளனைவரையும போஜனததினபொருட்டு அழைபபதறக
விரைநதுசெனறுன ஜலததிலிறஙகினவாகளும [1] அகமாஷ
ஸூகதஙகளை ஜபிககினறவாகளுமான அநத முனிவாக
அனன ரஸததுடனகூடின ஏபபஙகளைககணடு அதிகதிருபதியுட
அநத ஜலததினினறு கரையேறி ஒருவரைஒருவா பா
துககொணடாாகள அநத எலலாமுனிவாகளும, தாவாஸம
ரிஷியைபபாாதது, 'பிராமமணோததமரே! அரசனை அனனதை
செயவிககசசொலலி நாம ஸநானததிறகாகவநதோம இபபொழு
நாம கழுததுவரையில அனனததால நிறைநது திருபதியுளள
களாயிருககிறோம எதை நாம புஜிககபபோகிறோம? வீணாக
மால சமையல செயவிககபபடடது அநதவிஷயததில என
செயபபகடவோம?' எனறு சொனனாாகள தாவாஸா, சமை
யல வீணாககபபடடதனால ராஜரிஷிககுப பெரிய குறறம செய
படடது பாணடவாகள கரூரமானகணணால பாாததமாததி
தில நமமை எரிககாமலிருககவேணடுமே பிராமமணாகளே
உயாநதபுததியுளளவரும ராஜரிஷியுமான அமபரீஷருடைய
மையை நினைதது, ஹரியினுடைய பாததததை அடுததிருககிற ப
னிடததிலிருநது மிகவுமபயபபடுகிறேன பாணடவாகளெல
ரும மகாதமாககள, தாமததையே சரணாககொணடவாக
சூராகள, வேதவிததையை நனகுகறறறிநதவாகள, வேதவரத
களை அனுஷடிபபவாகள, தவததில நிலைபெறறிருபபவாகள, ஸ
சாரததில பறறுளளவாகள, நிதயம வாஸுதேவரையே கதி
அடைநதவாகள அவாகள கோபிததுககொளவாாகளாகி
நெருபபு பஞசுககுவியலை எரிபபதுபோல நமமை மிசசமின
எரிததுவிடுவாாகள ஆகையால, சிஷயாகளே! இவாகளிட
சொலலிககொளளாமலே நீஙகள விரைவாக ஓடிவிடுஙகள' என
சொனனா இவவாறு குருவானமுனிவரால அபபொழுது சொ
லபபடட அநதபபிராமமணாகளெலலாரும பாணடவாகளிடமி
நது மிகபபயநதவாகளாகப பததுததிசைகளிலும ஓடினாாகள பீ
ஸேனன தேவநதியில முனிஶ்ரேஷடாகளைக காணாமல அங

[1] பாவஙகளைபபோககும வேதமநதிரஙகளின தொகுதி

தியினுடைய துறைகளில இஙகுமஙகுமதேடிககொணடு திரிந
ன அநத இடததிலிருககிற தாபதாகளிடமிருநது அவாகள
டவிடடாாகளெனபதைககேடடு, பிறகு, யுதிஷடிரரிடமவநது
நதச செயதியைத தெரிவிததான பிறகு, அநதபபாண
வாகளனைவரும அவாகள திருமபிவருதலை விருமபிச சிறிதுகாலம
திாபாாததுககொணடு மனஅடககததுடன இருநதாாகள
டுஇரவில திடீனறுவநது அவா நமமை வஞசிபபாா தெய
ததாலேறபடுததபபடடிருககிற இநதககஷடததினினறு எவ
று கரையேறுவோம?' எனறு கவலையுறறு அடிககடி பெரு
சசுவிடுகினற பாணடவாகளைககணடு இணைபிரியாதலக்ஷமியுடன
டின ஸ்ரீ கிருஷணன நேரிலவநது அவாகளைபபாாதது, 'பாாத
களே! மகாகோபமுளளவரான ரிஷியினிடததினினறு உங
நககுநோநத ஆபததை அறிநது திரௌபதியினால சிநதிககப
டநான விரைவுடன வநதேன அநதத துாவாஸரிஷியினிடததி
னறு உஙகளுககுப பயம சிறிதுமிலலை உஙகளுடைய தேஜ
ால பயநது முநதியே அவா ஓடிவிடடாா தாமததில நிலை
றறவாகளாக இருககிறவாகள ஒருஸமயததிலும வருததமடை
திலலை உஙகளிடம விடைபெறறுசசெலவேன உஙகளுக
த தவறாமல மஙகளமுணடாகடடும' எனறுசொனனாா கேச
ாலசொலலபபடட வசனததைககேடடு தரௌபதியுடனகூடின
ாததாகள நலலநிலைமையை அடைநதவாகளானாாகள மனக
லை நீஙகினவாகளாக அநதககிருஷணனைபபாாதது, 'கோவிந
ரே! பிரபுவே! பெருஙகடலில முழுகுகிறவாகள தெபபததை
டைநது கடலைககடபபதுபோலத தாணடமுடியாத ஆபததை
டைநது நாதரான உமமால அநத ஆபததைத தாணடினோம
க்ஷமமாகச செலலககடவீா உமககு மஙகளம' எனறு அனு
கொடுககபபடடவராகத தமநகரியைககுறிததுச சென்றாா.
ாபாககியமுளளவரே! பிரபுவே! பாணடவாகளும தரௌபதி
ன மிககமனககளிபபடைநது காடுகளதோறும விளையாடிக
ாணடு வஸிததுவநதாாகள அரசரே! உமமால இபபொழுது
ன எதைபபறறி வினவபபடடதோ அது உமககு உரைக
படடது வனததில வஸிககினற பாணடவாகளிடம துராத
ககளான திருதராஷடிரகுமாராகளால செயயபபடட இவவி
த தீஙகுகள பயனறறவைகளாயின

இருநூறறறுபததைநதாவது அதயாயம

தரௌபதீஹரண பாவம். (தொடர்ச்சி)

(பாண்டவர் ஐவரும் வேட்டைக்குப் போயிருக்கையில் பரிவாரங்
களுடன் சென்ற ஜயத்ரதன் வழியில் அவர்களுடைய ஆஸ்ரமத்
தில் நுழைந்ததும், அவன் திரௌபதியைப் பார்த்து மனங்
கலங்கி அவளுடைய வரலாற்றை அறிய விரும்பிக்
கோடிகாஸ்யனை அனுப்பியதும்)

ஏராளமானமிருகஙகளோடுகூடின அநதககாமயகவனததி
திரிகினறவாகளும மகாரதாகளுமான அநதபபரதஸரேஷடாக
தேவாகள ஸவாககததில விளையாடுவதுபோல விளையாடினாக
இநதிரனுககொபபானவாகளும பகைவாகளைககொலபவாகளு
வேடடையாடுவதையே ஸவபாவமாகக கொணடவாகளுமா
பாணடவாகள எலலாபபககஙகளிலும பலவிதமான வனபரதேச
களையும பருவததால ரமணீயமாக இருபபவைகளும நனகு பூ
திருபபவைகளுமான வனஸமூகஙகளையும பாாததுககொண
அநதப பெரிய வனததில சிறிதுகாலம விளையாடினாகள. பிற
பகைவாகளைவாடடுபவாகளான அநதபபுருஷஸரேஷடாகளெ
லாரும பிராமமணாகளுககாக வேடடையாடுமபொருடடு மஹரி
யும ஜவலிககினற தவமுளளவருமான தருணபிநதுவும புரோகி
ரான தௌமயருமாகிய இவாகளுடைய கடடளையினால தரௌ
பதியை ஆஸரமததில இருககச செயது ஒரேஸமயத்தில நான
திசைகளிலும சென்றாகள பிறகு,மிககீாததியுளளவனும விருத
க்ஷதரனுடைய குமாரனும அநத ஸிநதுதேசாதிபதியுமான ஜய
ரதன அபபொழுது விவாஹம செயதுகொளள வேணடுமென
விருபபமுளளவனாக ஸாலவதேசததைககுறிததுச சென்றுகொ
'டிருநதான அவன அரசாகளுககுததகக பெரியவையான குடை
சாமரம, சேனைகள, வாகனஙகள முதலிய பரிவாரஙகளால சூழ
படடவனாக அனேக மனனாகளோடு காமயகவனததை அடை
தான ஜனஙகளிலலாத அநதக காடடில ஆஸரமததின வாயி
நிறபவளும நலலபுகழுளளவளும பாணடவாகளுடைய அனபுள
மனைவியும சரீரததால அதிகமாகப பிரகாசிபபவளும உததமமா
ரூபததைத தரிககினறவளும கருமையானமேகத்தை விளங
செயகினற மினனலபோலக காடடிடஙகளை விளஙகச செயகி
வளுமான திரௌபதியைப பாாததான 'இவள அபஸரஸே

தவகனனியோ ? அலலது, தெயவததினுல ஏறபடுததபபட்ட
ரயையோ ?' என்று நினைததது எலலாருமம கைகுவிததுககொணடு
றநத ஸௌநதாயமுளளவளான அநதப பாஞசாலியைக கண
ாாகள பிறகு, ஸிநதுதேசததிறகு அரசனும வருததகூஷதரனு
டய குமாரனுமான அநத ஜயதரதன, ஆசசாயததை அடைநது,
தாஷமில்லாத அஙகஙகளுளளவளான அநத தரௌபதியைப
ாததுக கெட்ட எணணமுளளவனுகவும காமனுல மதிமயககு
றறவனுகவும கோடிகாஸயனெனகிற அரசனைநோககி, 'தோஷ
லலாத அஙகஙகளுளள இநதமாது யாரைசசோநதவள? ஒரு
ல, இவள மானிடப பெணணுயிராமறபோனுல அதிக ஸௌந
ாயமுளளவளான இவளைபபாாதது எனககு விவாஹரூபமான
ரயோஜனம யாதொனறும ஏறபடாது நான இவளை எடுததுக
காணடே என்னுடைய வீட்டுககுச செலலபபோகிறேன
பபா! போ இவளைபபறறித தெரிநதுகொள இவள எவ
டைய மனைவி? இநத இடததிறகு எஙகிருநது வந
ருககிருள? அழகிய புருவஙகளுளள இநத மாது முட்களால
றைநத இநத வனததிறகு எதறகாக வநதிருககிருள? [1] சிறநத
டையுளளவளும லோகஸுநதரியும நீணட கடைககணகளை
டையவளும் அழகிய பறகளுளளவளும மெலிநத இடையுளள
ளுமான இநதப பெண இபபொழுது என்னை பரீதியோடு அடை
ாளா? இநத உததம ஸதிரீயை அடைநது நான விருபபம நிறை
வறினவனுவேனு? கோடிகா! போ இவளுககு நாதன யாா
னறே அறிவாயாக' என்று சொனனுன குணடலஙகளை
ணிநத அநதக கோடிகாஸயன, அநத வசனததைக கேட்டு, அப
பாழுது ரததததினினறு கீழே குதிதது, நரியானது பெணபுலியி
ருகிற செலவதுபோல, அநதப பெணணினருகிற சென்று பின
ருமாறு வினவலானுன

இருநூறறறுபததாருவது அதயாயம

த்ரௌபதீ ஹரணபாவம (தொடர்ச்சி)

(கோடிகாஸயன் திரௌபதியை அணுகி அவளுடைய தகப்பன் கணவன் குலமுதலியவைகளை வினவியது)

கோடிகன, 'அழகிய புருவஙகளுளளவளும, காறறினுல மிக
புசைககபபடுகினறதும இரவில மிகவும பிரகாசததுடன கூடியது

1 'வராரோஹா' எனபது மூலம

மான அகனிஜவாலைபோலப பிரகாசிபபவளுமான நீ யார கடமபமரததின கிளையை வணககிககொணடு என ஆஶரமததி நிறகிறாய? நீ மிகக அழகுளளவளாக இருககிறாய அரணய களில எபபடி பயபபடாமலிருககிறாய? நீ தேவஸதரீயோ? இய கியோ? தானவப பெணணோ? சிறநத அபஸரஸோ? சிறந தைதயப பெணணோ? நலலதேகமுளள நாகராஜ கனனிகை யோ? காடடில ஸஞசரிககினற ராகஷஸ ஸதரீயோ? நீ தேவரா னுடைய பததினியோ? வருணனுடைய பதனியோ? யமன, ச திரன, குபேரன, [1] தாதா, விதாதா, பிரபுவான சூரியன, இநதிர இவாகளுடைய மாளிகையினினறு நீ இநத அரணயததிறகு வ திருககிறாயோ? நாஙகள எவாகளெனபதை நீ கேடகவிலலை இந வனததில உனனுடைய நாதனை நாஙகள அறியவிலலை கலயாணி உனனுடைய கௌரவததை வளரசசெயதுகொணடு வினவுகிறோ உனனுடைய பிரபுவான பிதாவையும உறவினாகளையும பதியையு குலததையும ஜாதியையும இநதவனததில செயகிறகாரியததையு சொலவாயாக சிறநத தொடையுளளவளே! நான ஸுரதனெ கிற அரசனுடைய குமாரன மனிதாகள எனனைக கோடிகாஸ னெனறு அறிகிறாாகள், நான இநதிரியஙகளை அடககினவன ஸததியததில பறறுளளவன, ஞானததினால முதிாநதவாகளை உபாஸிததவன குருககளைப பூஜிபபவன பொனபோனற மேனி யுளளவளே! குணடததில ஹோமம செயயபபடடிருககிற அகனி போல ரதததில பிரகாசிததுககொணடிருபபவனும கமலஙக போல அகனறும மலாநதுமிருககிற கணகளுளளவனுமான இந வீரன திரிகாததகேசததது அரசன, க்ஷேமஙகரனெனகிற பெ ருளளவன பெரிய விலலைக கையிலேநதியவனும இவனைககாட னும வேறாக இருபபவனுமான இநத வீரன மிகக சிறபபுடை வனான குளிநதாதிபதியினுடைய புததிரன அகனறும நீண மிருககிற கணகளுளளவனும நலல மலாகளைச சூடடிககொணடிரு பவனும பாவததில நிதயவாஸம செயபவனுமான இநத ரா குமாரன உனனைப பாாககிறான அழகிய மேனியுளளவளே கருமை நிறமுளளவனும யௌவனமுளளவனும இனிய தோற முளளவனும புஷகரிணியின ஸமீபததிலிருககிறவனும பகைவ களைககொலபவனுமான இநத வீரன இக்ஷ்வாகு குலததரசன, ஸ

[1] ‘தாதா—பிரஜாபதி’ எனறும, ‘விதாதா—கஶயபா’ எனறு கூறுவது பழையவுரை

லனுடைய புததிரன கலயாணி! எவனுடைய படையெடுபபுத் தாறும ஸௌவீரதேசததைச சாாநதவாகளான அஙகாரகன, ஞசரன, குபதகன, சதருஞசயன, ஸஞசயன, ஸுபரவருததன, ரபஙகரன, பரமரன, ரவி, சூரன, பரதாபன, குகனன எனகிற னனிரணடு ராஜகுமாராகள தவஜததுடன கூடினவாகளாக ாகஙகளில ஜவலிககினற அகனிகளபோல அனைவரும சிவநத திரைகள பூடடின ரதஙகளிலேறிககொணடு செலலுகிறாகளோ, வனை ஆறாயிரம தேராளிகளும யானைகளும குதிரைகளும பதாதிகளும பினதொடாநது செலலுகிறாகளோ அபபடிபபடட நத ஸௌவீரதேசாதிபனுன ஜயதரதனெனபவன உனனால கேட படடிருககலாம தளராத மனமுளளவாகளான வலாஹகன, நீகவிதாரனன முதலிய அவனுடைய மறறபராதாககளும, மிகச றபபுறறவாகளும யௌவனமுளளவாகளும பலசாலிகளுமான நத ஸௌவீரவீராகளும அரசனுன ஜயதரதனைப பினதொடாநது சலலுகினறாகள தேவகணஙகளால நாறபுறஙகளிலும பாது ாககபபடட இநதிரனபோல இநதத துணைவீராகளால பாது ககபபடடவனுக ஜயதரதராஜன அருகிறசெலலுகிறுன அழகிய நதலுளளவளே! நீ யாருடைய பாாயை? யாருடைய புதலவி? றியாதவாகளான எஙகளுககு இநத விஷயததை வெளிபபடுதது ாயாக' எனறு கூறினன

இருநூற்றறுபததேழாவது அத்யாயம்

த்ரௌபதீஹரணபாவம். (தொடர்ச்சி)

(கிரௌபதி தன்னுடைய பிறப்புமுதலியவற்றைக் கோடிகாஸ்யனுக்குக் கூறியது.)

பிறகு, சிபிகளுள சிறநதவனுன அநதக கோடிகாஸயனுல னவபபடட ராஜபுததிரியான திரௌபதியானவள அவனைப ாாதது மெதுவாகக கிளையை விடடுவிடடு வெணபடடினுலாகிய மலாடையை நனகு இழுததுப போாததுககொணடு, 'ராஜபுததி னே! எனனைபபோனறவள உனனுடன பேசுதறகுத தகுதியுள வளாகாளெனபதை நான புததியினுல தெரிநதுகொணடிருககி

1 'காலகளாலேயே எபபொழுதும செலலுந தனமையுடையவாகள' னபது பழையவுரை

றேன ஆயினும, இநத இடததில இநதசசமயததில உனககு ம
மொழி கூறுவதறகு வேறு ஆணபிளளையாவது பெணபிள
யாவது இலலை நான இபபொழுது தனிமையாக இருககிறே
அதனால, உனககு மறுமொழி சொலலவேணடியவளாகிறே
1 ஐயா! இதனை நீ தெரிநதுகொளவாயாக ஸவதாமததில நி
பெறறிருககிற நான அரணயததில தனிததிருநதுகொணடு தனி
திருககிற உனனோடு எவவாறு பேசுவேன? மனிதாகள கோ
காஙயனெனற பெயருளளவனெனறு அறிகினற நீ ஸு
னுடைய புததிரனெனபது எனககுததெரியும சிபிவமசததில பி
தவனே! ஆகையால, நான அபபடியே உனககு எனனுடைய ப
துககளையும பிரஙிததமான குலததையும சொலலுகிறே
சைபய! நான துருபதராஜனுடைய புததிரி மனிதாகள என
கருஷணையெனனும பெயருளளவளெனறு அறிவாாகள அ
படிபபடட நான காணடவபரஸததிலிருநதவாகளாக உன
கேடகபபடட ஐநது புருஷாகளைப பதிகளாக வரிததிருககிறே
யுதிஷடிரரும, பீமஸேனரும, அாஜுனரும, மாதரீபுததிராகளு
புருஷஙரேஷடாகளுமான நகுலஸஹதேவாகளுமாகிய அவாக
எனனை இநதக கானகததிலிருககசசெயது வேடடையாடுவதறகா
நானகு திககுககளையும பகுததுககொணடு செனறிருககிறாக
அரசா கிழததிசையையும பீமஸேனா தெனதிசையையும அாஜ
னா மேலதிசையையும நகுல ஸஹதேவாகள வட திசையை
குறிததுச செனறிருககிறாாகள தேராளிகளில சிறநதவாகளா
அவாகள இநத இடததைவிடடுச செனறு நெடுநேரமாகிவிடட
அவாகள இநத இடததிறகு வரும நேரமாகிவிடடதெனறு நினை
கிறேன வாகனஙகளைவிடடு இறஙகுஙகள அவாகளால உ
சரிககபபடடு இஷடபபடி செலலுவீாகள அதிதிகளிடததில பரி
யுளளவரும மகாதமாவுமான தாமபுததிரா உஙகளைபபாாத
பரீதியுளளவராவா' எனறு சொனனாள சநதிரனபோனற மு
முளளவளும பிரஙிததிபெறறவளுமான அநத துருபதராஜகுமா
யானவள சைபயகுமாரனைப பாாதது இவவளவுமாததிர
சொலலிவிடடு, அவாகளுககு ஆதிதயம செயயவேணடிய தனக
மையை நினைதது அநதச சிறநத பாணசாலையில பிரவேசிததா

---

1 'ஹ்ரூ' எனபது மூலம இது மரியாதையாக அழைககும ஓ
சொல

இருநூற்றறுபத்தேட்டாவது அத்யாயம்
த்ரௌபதீஹரணபாவம். (தொடர்ச்சி)

(கோடிகாஸ்யனிடத்தினின்று திரௌபதியின் வரலாற்றை அறிந்த ஜயத்ரதன் அவளை அணுகித் தனக்கு மனைவியாகும்படி வேண்டியது)

பாரதரே! அந்த அரசர்களனைவரும் அவ்வாறு உடகாரந்தி கருமபொழுது, கோடிகாஸ்யன ஸிந்துராஜனிருப்பிடத்தைக றிதது விரைவாகச சென்றுன, திரௌபதியினுல சொலலப டவையும அாததததுடன கூடினவையுமான அனைத்தையும தரிவிததான கோடிகாஸயனுடைய சொலலைககேட்டு ஜயத தன அவளைபபாாதது, 'சைபய! இவள வாயதிறநது பேசும பாழுதே என மனம ரமிககிறதே பெணகளநாயகமான இவ டமிருநது எவவாறு நீ திருமபினுய? மிகக புஜபலமுளள னே! இநத மஙகையைப பாாதத என மனததுககு மறறப பணகள பெணகுரஙகுகளபோலத தோனறுகிறுாகள இதனை னககு உணமையாகச சொலலுகிறேன பாாததத்னுலேயே அவ ால என மனம அதிகமாகக கவரபபடடது சைபய! அநதக லயாணி மானிடப பெணணுயிருநதால அவளைப்பறறி நனறுகச சால' என்று வினவ, கோடிகாஸயன, 'சிறநத கீாததியுளளவ ான இநதபபெண தருபதராஜகுமாாி, கிருஷணை எனகிற பெய ளளவள பாணடுபுததிராகளைவருககும மிகவும மனததுககு னிய மஹிஷி பதிவரதையான இவள எலலாப் பாாததாகளுக ம மதிபபுககுாிய மனைவி ஜயதரத! நீ அவளோடுசோநது ஸௌவீரதேசததை நோககிச செலவாயாக' என்று சொனனுன வவாறு சொலலக்கேட்டவனும ஸௌவீரதேசததுககும ஸிநது தசததுககுமதிபதியும கெடட எணணமுளளவனுமான ஜயத தன, 'தரௌபதியை நான பாாககிறேன' என்று மறுமொழி றினுன ஆறுவீராகளுடனசோநது ஏழாமவனுக இருககிற நத ஜயதரதன, சிஙகமிருககும குகையில ஓநாய நுழைவதுபோ ப புணயமான ஆஸ்ரமததில நுழைநது, திரௌபதியைபபாாதது, சிறநத இடையுளளவளே! உனககு மஙகளம உனனுடைய ாததாககள [1] அநாமயமுளளவாகளாக இருககிறுாகளா? எவா

[1] இது க்ஷததரியாகளை க்ஷேமம விசாாிககும முறை, 581-ம பக ம குறிபபிற காணக

களுடையக்ஷேமததில நீ விருபபமுளளவளாக இருககிறுயே
அவாகளும அநாமயமுளளவாகளாக இருககிறாகளா ?' என
வினவினை திரெளபதியானவள், ' அரசனே ! உனனுடை
நாட்டிலும கோசததிலும சேனையிலும க்ஷேமமா ? செலவததா
நிறைநத சிபிதேசததையும விநதுதேசததுடன ஸெளவீரதேச
தையும இனனும உனனலடையபபட்ட மறறதேசஙகளையும
ஒருவனே தாமததினல பாதுகாககிறுயா ? குருவமசததிலுதி
வரும குநதியினபுதலவருமான யுதிஷ்டிரமகாராஜா க்ஷேமம
இருககிறா நான ஸுகமாக இருககிறேன இநதயுதிஷ
ருடைய பிராதாககளும மறற எவாகளைபபறறிக குசலபரச
பணணுகிறுயோ அவாகளும ஸுகமாக இருககிறாகள ரா
குமார ! பாதயததையும இநதஆஸனததையும பெறறுககொள
யாக ஆணமானகளையும பெணமானகளையும உனககுக கா
யாகாரமாகக கொடுககிறேன குநதீபுததிரரானயுதிஷ்டிரா உ
ககு ஏணமானகுட்டிகளையும புளளிமானகளையும நயஙகுமா
களையும ஹரிணமானகளையும சரபஙகளையும முயலகளையும க
களையும ருருமானகளையும சமபரமானகளையும கவயஙகளையும ப
மிருகஙகளையும பனறிகளையும காட்டெருமைகளையும இனனு
வேறுஜாதிமிருகஙகளையும தாமாகவே கொடுபபாா ' என
சொனனுள். ஜயதரதன், ' எனனுடைய காலைச சாபபா
டுககுக குறைவொனறுமிலலை உனனல எனககு எலலாம கொடு
பதறகு விருமபபபட்டிருககிறது வா, என ரததில ஏறு , ஸுக
தையே அடை செலவததை இழநதவாகளும ராஜயதை
இழநதவாகளும தரிததிராகளும புததியிலலாதவாகளும காட்டி
வஸிபபவாகளுமான பாாததாகளை அனுஸரிபபதறகு நீ தகு
யுளளவளலலை. கறறறிநத ஸதிரீகள செலவததை இழநதவனை
பாததாவாக உபயோகிததுககொளளுகிறதிலலை செலவததோ
ருபபவனைச சேரவேணடும செலவததுககு அழிவு வரு
'பொழுது அவனிடததில வஸிககககூடாது உனனுடை
பாாததாககள செலவமறறவாகளானாகள அநேக வாஷகால
களாக ராஜயததினினறும விலகிவிட்டாாகள பாணடுபுததிர
களிடததிலுளள பகதியினல நீ கிலேசததை அனுபவிககவே
டாம அழகிய பினதட்டுககளுளளவளே ! எனககு நீ பா
யையாகிவிடு , இவாகளை விட்டு விடு ஸுகததை அடைவாயா
நீ எனனுடனகூடி விநதுதேசததையும ஸெளவீரதேசததையு

முழுமையும அடைவாயாக' என்று சொனனை ஸிநதுராஜ ஞல இவவாறு மனம நடுஙககககூடிய வசனததை உரைககக கேடட திரெளபதியானவள், புருவநெரிததலுடனகூடின முக முளளவளாக அநத இடததினினறு விலகினள அழகிய இடை யுளள திரெளபதியானவள ஸைநதவனுடைய அநத வாககி யததை அவமதிததும மறுததும, 'இபபடியனறு, வெடகத தையடை' எனறு அவனைப பாாதது உரைததாள இகழததகாத வளான அநத கருஷணையானவள பாததாககளுடைய வரவை விருமபுகினறவளாக அநத ஸைநதவனுடைய சொறகளுககு மறு மொழி உரைததுககொணடு அதிகமாகக காலதாமதமசெயதாள திரெளபதி, ' மகாபாருபலமுளளவனே! நீ இவவணணம சொலலா தே நீ நியாயததை விடடு விலகாதமாாககததை நினைககவிலலை துசசலையெனபவள பாணடவாகளுககும தாாததராஷடிராகளுக கும இளையஸஹோதரி ராஜகுலததைததாஙகுபவனே! அநதத துசசலைககு நீ கணவன எனககும நீ முறையிலை பிராதா மகா ரதனே! உனனல நான பாதுகாககபபடததககவள தாமிஷடா களுடைய குலததில பிறநதிருககிற நீ தாமததைப பாாககவிலலை' எனறு சொனனள இவவணணம சொலலககேடட ஸிநதுராஜன, பிறகு, திரெளபதியைபபாாதது, ' நீ அரசாகளுடைய தாமததை அறியவிலலை விதவானகள இநத உலகததில ஸதிரீகளையும ரததி னஙகளையும எலலாருககும பொதுவெனறு சொலலுகிறாாகள அரசாகள ஸஹோதரிகளையும ஸஹோதரிகளின புததிரிகளையும அபபடியே பிராதாககளின மனைவிகளையும ஸுகமாக எடுததுக கொளளுகிறாாகள அரசாகளிடததினினறு பிறநதிருபபவாகளான அநதபபெணகளும அநதவிஷயததில அபபடியே செயகிறாா கள' எனறு மறுமொழி உரைததான

இருநூற்றறுபத்தொன்பதாவது அத்யாயம்.

த்ரௌபதீஹரணபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(திரௌபதி தன்னிடம் காதல்கொண்ட ஜயத்ரதனை நிந்தித்ததும், தன்முன்தானையை வலியப் பிடித்திழுத்த அவனை விலக்கித் தள்ளியதும், பின்னும் அவன் விடாமலிழுக்க அவள் அந்தரதத்தில் ஏறினதும்)

துருபதராஜகுமாரியானவள், பிறகு, கோபததால சிவநத தும வாடியதும அழகியதும சிவநத கணகளுளளதும வளைநது

மேலேறிய புருவங்களுள்ளதுமான முகத்தால் சீறிக்கொண்டு ஸௌவீரதேசாதிபதியான அந்த ஜயத்ரதனைப்பார்த்து மீண்டும் உரைக்கலானாள், 'மூடா! சிறந்த கீர்த்தியுள்ளவர்களும் கொடிய விஷம்போன்றவர்களும் மகேந்திரனுக்கொப்பானவர்களும் தம்முடைய காரியங்களில் விடாமுயற்சியுள்ளவர்களும் யக்ஷர்கள் ராக்ஷஸர்கள் இவர்களுடைய கூட்டங்களிலும் (சண்டையில்) அசைவற்று நிற்பவர்களுமான மஹாரதர்களைப்பற்றி இகழ்வான வசனங்களைச் சொல்லுகின்ற நீ எவ்வாறு லஜ்ஜையை அடையாமலிருக்கிறாய்? சிறந்தவீரனே! (பாவத்தினின்று நெடுந்தூரம் விலகிச் செல்பவர்களான) ஆயர்கள் காட்டில் ஸஞ்சரிப்பவனாக இருந்தாலும் வீட்டில் மனைவியுடன் சேர்ந்திருப்பவனாயிருந்தாலும் கல்விநிரம்பின தவசியைப்பற்றி ஒருவிதமான தோஷத்தையும் சொல்லமாட்டார்கள் நல்லமனிதர்கள் அவனை இவ்வண்ணம் பரீதியுடன் அடைகிறார்கள் பெரியபடுகுழியில் விழுகின்ற உன்னை இப்பொழுது கையில்பிடித்துத் தடுக்கக்கூடிய மனிதன் இந்த அரசர்கூட்டத்தில் உனக்கு ஒருவனுமில்லை என்று நான் நினைக்கிறேன் நீ தர்மராஜரை ஜயிப்பதற்கு விரும்புவது தண்டத்தைமட்டும் ஆயுதமாகக்கொண்டு மதப்பெருக்குள்ளதும் மலையின் சிகரத்திற்கொப்பானதும் இமயமலையின் தாழ்வரையில் ஸஞ்சரிப்பதுமான யானையை யானைக்கூட்டத்தினின்று விலக்கி இழுப்பதுபோலிருக்கிறது நன்றாக உறங்கிக்கொண்டிருப்பதும் அதிகபலமுள்ளதுமான சிங்கத்தைக் காலால் மிதித்துக்கொண்டு அதன் முகத்தினின்று இமைமயிர்களை அறியாமையால் பிடித்திழுக்கிறாய் கோபித்துக்கொண்டிருக்கிற பீமஸேனரை நீ பார்த்தவுடன் ஓடிவிடுவாய் கோபங்கொண்டவரும் உக்கிரமானவருமான அர்ஜுனரை எதிர்த்துப்போர்புரியப்போகிற நீ மகாபலமுள்ளதும் மிக்ககோரமானதும் மிகவளர்ந்ததும் இளமைப்பருவத்திலிருப்பதும் மலைகளின்குகைகளில் உறங்கிக்கொண்டிருப்பதும் கொடியதுமான சிங்கத்தைக் காலநுனியினால் மிதிக்கிறாய் கடைசியில் பிறந்தவர்களும் புருஷஶ்ரேஷ்டர்களுமான நகுலஸகதேவர்களோடு யுத்தஞ்செய்யவிரும்புகிற நீ மதங்கொண்டவனாகிக் கடுமையானமுகமுள்ளவைகளும் இரண்டுநாவுள்ளவைகளுமான இரண்டுகருநாகங்களைக் காலால் வாலில் மிதிக்கிறாய் மூங்கிலும் வாழையும் கோரையும் எவ்வாறு தமநாசத்தின்பொருட்டுப் பலிக்கின்றனவோ, தமநனமையின்பொருட்டுப் பலிக்கிறதில்லையோ,

பெண்ணண்டு (எவ்வாறு தன்நாசத்தின்பொருட்டுக்) காப்பதைத் (தரிக்கிறதோ) அவ்வாறே அந்தப்பாண்டவர்களால் எல்லாப்பக்கங்களிலும் பாதுகாக்கப்படுகின்ற என்னை (உன் விநாசத்தின் பொருட்டு) எடுக்கப்போகிருய்' என்றுசொன்னுள்

ஜயத்ரதன் 'கிருஷ்ணையே! நான் அறிவேன் அந்தராஜகுமாரர்கள் எவ்வித ஸ்வபாவமுள்ளவர்களென்பது என்னல் அறியப்பட்டிருக்கிறது உன்னல் இப்பொழுது இவ்விதமான இந்தப் பயத்தை உண்டுபண்ணுகிறவசனத்தால் நாங்கள் பயத்தை அடையச்செய்வதற்கு ஸாத்தியப்படாதவர்கள் கிருஷ்ணையே! நாங்கள் எல்லாரும் [1] எட்டுக்காமங்களோடும் [2] ஒன்பது சக்தி முதலியவைகளோடும்கூடிய சிறந்தகுலங்களில் பிறந்திருக்கிறோம் சௌர்யம் முதலிய [3] ஆறுகுணங்களால் நாங்கள் மேம்பாடுள்ளவர்களாக இருக்கிறோம் திரௌபதி! பாண்டுபுத்திரர்களை ஆறுகுணங்களால் விடுபட்டவர்களாக எண்ணுகிறோம் அப்படிப்பட்ட நீ விரைவாக யானையின்மீதாவது ரதத்தின்மீதாவது ஏறுவாயாக நாங்கள் பேசினல்மாத்திரம் தடுக்கப்பட முடியாதவர்களன்றோ? நீ தீனமான வசனத்தைச்சொல்லி ஸௌவீரராஜனுன என்னுடைய அருளை மீண்டும் பிரார்த்திப்பாயாக' என்று சொன்னுன திரௌபதி, 'நான் மகாபலமுள்ளவள் ஆனல், இப்பொழுது,ஸௌவீரராஜனுன உன்னல் பலமில்லாதவள்போல எண்ணப்பட்டிருக்கிறேன் நல்ல பிரஸித்திபெற்றவளான நான் இப்பொழுது மீறப்படுவதனல் ஸௌவீரராஜனைக்குறித்துத் தீனமான வசனத்தை உரைக்கமாட்டேன் ஒருரதத்தில் சேர்ந்து வீற்றிருப்பவர்களான க்ருஷ்ணன அர்ஜுனர் இருவரும் எவனுடைய வழியை அனுஸரித்துச் செல்லுவார்களோ அப்படிப்பட்ட தரௌ

1 'கிருஷி, வாத்தகம், தூர்க்கம், அணைகட்டுதல், யானைபிடித்தல், சுரங்கமெடுத்தல், கப்பம் வாங்குதல், பாழ் நிலங்களில் குடியேற்றுதல் ஆகிய எட்டும் அரசர்களுக்குப் பொருள் வருவாய்க்கு வழிகள்' என்பது பழையவுரை

2 'பிரபுசக்தி, மந்த்ரசக்தி, உத்ஸாஹசக்தி, பிரபுஸித்தி, மந்த்ரஸித்தி, உத்ஸாஹஸித்தி, பிரபூதயம், மந்த்ரோதயம், உத்ஸாஹோதயம் ஆகிய ஒன்பதும் ரூபத்தாலும் திறமையாலும் பயனுலும் அந்தக்குலங்களில் என்றும் குடிகொண்டிருக்கின்றன' என்பது பழையவுரை

3 'சௌர்யம், தேஜஸ், தைர்யம், ஔதார்யம், தர்மம், ஐஶ்வர்யம்' என்பது பழையவுரை

பதியை இந்திரன்கூட எவ்விதத்தாலும் அபஹரிக்கச் சக்தியுள்ள வஞ்கான அப்படிப்பட்ட திரௌபதிவிஷயத்தில் அல்பனான வேறு ஒரு மனிதன் என்னசெய்ய முடியும்? சத்துருவீரர்களைக் கொல்பவரும் ரதத்திலிருப்பவரும் பகைவர்களுடைய மனங்களைத் துன்பமடையச் செய்பவருமான கிரீடியானவர் கோடைக்காலங்களில் உலர்ந்த காட்டை எரிக்கிற நெருப்புப்போல் என்னிமித்தம் உன்னுடைய சேனையில் புகுந்து நாசஞ்செய்வார். அந்தகவீரர்களுடனும் வருஷ்ணிவீரர்களுடனுங்கூடின கிருஷ்ணனும் பெரிய விறகளைப் பிடித்தவர்களான எல்லாக் கேகயர்களும் இந்த எல்லா ராஜகுமாரர்களும் மிக்கக்களித்த தோற்றமுள்ளவர்களாக என்னுடைய வழியைப் பின்தொடருவார்கள். நாணகயிற்றில் வைத்து நன்றாக இழுத்துவிடப்பட்டவைகளும் மேகம்போலக் காஜிக்கின்றவைகளும் காண்டீவத்தினின்று விடப்பட்டவைகளும் அதிக வேகமுள்ளவைகளும் அச்சந்தருபவைகளுமான அம்புகள், தனஞ்சயனுடைய கையில் நன்றாக மோதி மிக்க கோரமாக ஒலிக்கும் காண்டீவத்தினின்று விடப்பட்டவைகளும் விட்டிற்பூச்சிகளின் கூட்டங்கள்போல மிக்கவேகத்துடன் கூடியவைகளுமான பெரிய பாணஸமூகங்களையும் வீர்யசாலியான அர்ஜுனரையும் எப்பொழுது நீ பார்ப்பாயோ அப்பொழுது நீ உன்புத்தியை நிந்தித்துக்கொள்ளுவாய். சங்கவாத்திய முழக்கத்துடன்கூடியவரும் உள்ளங்கையுறையில் நாணகயிறு மோதுவதனாலுண்டாகும் சப்தமுள்ளவரும் அடிக்கடி உரக்கச் சிங்கநாதம் செய்பவரும் காண்டீவத்தை வில்லாகக் கொண்டவருமான அர்ஜுனர் எப்பொழுது உன்னுடைய மார்பில் அம்புகளைப்போடுவரோ அப்பொழுது உன்னுடையமனமானது எப்படியாகுமோ? அதம! கதாயுதத்தைக் கையிலெடுத்துக்கொண்டு உன்னை எதிர்த்தோடிவருகின்ற பீமஸேனரையும் பொறுமையின்மையினாலுண்டான கோபமாகிற விஷத்தைக் கக்கிக்கொண்டு பகைவர்களிருக்கிற திசைகளைக்குறித்து எதிர்த்து விரைவாகவருகின்ற மாத்ரீபுத்திரர்களான நகுலஸஹதேவர்களையும் பார்த்து நெடுங்காலம் மனவருத்தத்தை அடைவாய். நான் மிக்க மேன்மைபெற்றவர்களான கணவர்களை மனத்தால்கூட ஒருபொழுதும் எவ்விதத்தாலும் மீறி நடக்கிறதில்லையென்கிற ஸத்யத்தினால், இப்பொழுது நீ பார்த்தர்களால் வசப்படுத்தப்பட்டு எல்லாப்பக்கங்களிலும் இழுக்கப்படுகின்றதைப் பார்ப்பேன். நான் க்ரூரனான உன்னால் வலிந்து இழுக்கப்பட்டாலும் பயத்தை

டையமாட்டேன் நான் கௌரவர்களுள் மிக்க சிறந்த வீரர்
ான பார்த்தர்களோடு சேர்ந்து மீண்டும் காம்யகவனத்தை
தடைவேன்' என்று சொன்னாள்.

இவ்வாறு சொல்லக்கேட்ட அந்தவிந்துராஜனோ விசாலமான
ர்களுள்ள அந்தத்திரௌபதியைப்பார்த்து, 'திரௌபதி! நான்
ானைப் பலாத்காரமாக இழுக்கவில்லை என்தேரில் விரைவாக
' என்றான் விசாலமானகண்களுள்ள அந்தத்திரௌபதி,
க்கண்ணைக்கொண்ட அவர்களைப்பார்த்து அதட்டுகின்றவ
கவும் பயந்தவளாகவும், 'என்னைத்தொடாதீர்கள்' என்று
ான்னாள் அவள் புரோகிதரான தௌம்யரை அலறி அழைத்த
ள ஜயத்ரதன் அந்தத்ரௌபதியை மேலாடையில் பிடித்த
ன அவள் அவனை விலக்கித்தள்ளினாள் அந்தத்ரௌபதியி
் நன்குவிலக்கித் தள்ளப்பட்ட சரீரமுள்ள அந்தப் பாபி
ன ஜயத்ரதன் அடியற்றமரம்போல விழுந்தான் மிக்கவேகத்
ன கூடின ஜயத்ரதனால் வலிந்து பிடித்திழுக்கப்படுகின்ற ராஜ
திரியான கிருஷ்ணையானவள் அடிக்கடி பெருமூச்சுவிட்டுக்
ாண்டும் பொறுத்துக்கொண்டும் தௌம்யருடைய சரணங்
ில் தண்டனிட்டு ரதத்திலேறினாள் தௌம்யர், 'ஜயத்ரத! மகா
ர்களான பார்த்தர்களை ஜயிக்காமல் இவளை நீ கொண்டுபோதல்
யாது பழமையான க்ஷத்திரியதர்மத்தைப் பார்ப்பாயாக
பமான காரியத்தைச் செய்து தர்மராஜரை முதன்மையாகக்
ாண்ட வீரர்களான பாண்டவர்களை அடைந்தவுடன் நீ தீமை
ர்பயனை அடைவாய் ஸம்சயமில்லை' என்றுகூறினார் தௌம
இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு, கொண்டுபோகப்படுகிறவளும் சிறந்த
ததியுள்ளவளுமான அந்த ராஜபுத்திரியை அப்பொழுது காலாட்
டங்களின் நடுவை அடைந்தவராகப் பின்தொடர்ந்தார்

இருநூற்றேழுபதாவது அத்யாயம்.

த்ரௌபதீஹரணபர்வம். (தொடர்ச்சி)

ாண்டவர்கள் கெட்டநிமித்தங்களைக்கண்டு ஏதோ நேருமென்ற ஸந்தே
கத்துடன் விரைவாக ஆச்ரமத்துக்குவந்ததும், திரௌபதிக்குநேர்ந்
ததை வேலைக்காரியினால் அறிந்து ஜயத்ரதனைத் தொடர்ந்து
சென்று அவனைச் சண்டைக்கழைத்ததும்.)

விற்பிடித்தவர்களும் பூமியில் மிக்கசிறப்புவாய்ந்தவர்களு
ன பார்த்தர்கள் தனித்தனிஸஞ்சரிக்கின்றவர்களாக எல்லாத

திசைகளையும நனறுகசசூழநதுகொண்டு மானகளையும பனறி
யும எருமைகளையும கொனறு, பிறகு, ஒனறுசோநதவாகளா
கள பிறகு, மானகளாலும துஷடமிருகஙகளின கூட்டஙக
ளும பரவபபெறறதும பறவைகளின ஒலிகளால எதிரொலியிடு
மான பெரியகானகததை அடைநதிருககிற அநதததமபிமாா
நோககி யுதிஷடிரா பேசுகினற மிருகஙகளுடைய சொறக
கேடடுப பினவருமாறு உரைககலானா 'இநதமிருகஙகளும ப
களும கொடிய துயரததையும பெருமபயததையும பகைவாகள
ஏறபடககூடிய அவமானததையும தெரிவிககினறவைகளாக ஸ
யனுல பிரகாசிககினறதிசையை நோககிவநது குரூரமாகப பே
கினறன சிககிரம திருமபுஙகள நமககு மிருகஙகளபோது
எனமனமானது பரிதாபததை அடைகிறது, எரிககவுமபடுகிற
தேகததில இநதிரியஙகளுககெலலாம பதியான முகயபராணனு
தீனஸவபாவததுடன்கூடியதாக எனபுததியை மயககிககொ
மிகாடுஙகுகிறது எனககு இசசமயததில இபபடிபபடட காப
வன்மானது, கருடனுல சிறநத ஸாபபம பிடிககபபடட தடா
போலவும அரசனுடனழிநத ராஜயமபோலவும குடிகாராகள
களகுடிககபபடட குடமபோலவும தோனறுகிறது' என
அநத விராகள அகனிபோலவும காறறுபபோலவும கொ
வேகமுளளவைகளும அதிக வேகததையுடையவைகளும,
ஸிநதுதேசததில பிறநத குதிரைகளோடு சோததுப பூட
படடவையுமபெரியவையுமான நலலரதஙகளால சுமககபபடுகி
வாகளாக அபபொழுது ஆஸரமததைநோககி வருவாராயி
திருமபிவருகினற அவாகளுடைய இடபபுறததிலவநது நரியான
அதிகமான சததததுடன பேசியது அரசரான தாமநநத
அதனை நனறுகஆலோசிதது, பீமனையும தனஞசயனையும பாா
'மிகக இழிவானஜாதியில பிறநத இநத நரியானது நமமுனை
இடபபுறததிலவநது பேசுவதனுல பாவிகளான கௌரவாகள
நமமை அவமதிததுப பலாதகாரததால வெளிபபடையாக
தீமை செயயபபடடுவிடடது' எனறு சொனனா. பெரியகாட
வேடடையாடி, பிறகு, திருமபிவநது அநத வனததில பிரவே
கினற அநதப பாாததாகள அபபொழுது அழுதுகொணடி
பவளும பிராணநாயகியான திரௌபதிககு ஊழியமசெயபவ
சிறுமியுமான [1] தாததரேயிகையெனபவளைக கணடாாகள, இர

[1] வளாபபுததாயின மகளை எனறும கொளளலாம.

ன, விரைவாக எதிரிலவநது ரததகினினறு குதிதது, பிறகு,
ளநோககி ஓடினுன அரசரே! இநதிரஸேனன மிகுநத
வருததமடைநதவனுக அபபொழுது அநதத தாதரேயிகை
பாாதது, 'என நீ பூமியில விழுநது அழுகிருய? என உன
டய முகமானது நிறமகுனறி வறடசியை அடைகிறது? மிகக
டுமைகளைசசெயகினற பாவிகளால ராஜபுததிரியான திரௌ
ானவள துனபுறுததபபடாமலிருககிறுளா? பாணடுவின
ராகள கானகம செனறிருககையில இநதககாடடில பகைவாக
தீமை செயயப்படாமலிருநததா?' எனறுவினவினுன மனநு
கின தாதரேயிகையானவள, வேகததுடன தனனருகிலவநத
தியான இநதிரஸேனனை நனருகப பாாதது, மிககஷட்த
ன மாாபில அடிததுககொணடு, அபபொழுது,'தேவியானவள
படடாள' எனறு உரகக அலறினுள. இநதிரஸேனன,
ழுததகாத ரூபமுளளவளும விசாலமான கணகளையுடையவ
குருஶரேஷடாகளான பாணடவாகளுககுச சரீரமபோனற
மான ராஜபததினியை ஸமயம பாாதது எநதமனிதன தன
வினபொருடடுக கவாநதான? தேவியானவள பூமியினுள
ாறுலும ஸவாககததை அடைநதாலும கடலினுள செனறு
அவளுடைய இருபபிடததில பாாததாகள செலலுவாாகள
ராஜா அபபடியனறோ ஸநதாபததை அடைகிறுா? இபபடிப
வாகளும பகைவாகளை அழிககினறவாகளும துனபஙகளைப
றுபபவாகளும பகைவாகளால ஜயிககமுடியாதவாகளுமான
டவாகளுககு பராணனுககு ஸமமாக இருபபவளும மிக
இஷடமானவளும நிகரிலலாத ரததினமபோனறவளுமான
நசாலியை எநத மூடன கவரவிருமபுவான? பாணடவாகளுககு
ரியில ஸஞசரிககினற மனமாகஇருககிற திரௌபதியை இச
ததில இநத இடததில நாதனையுடையவளெனறு அறியவிலலை
ளளவைகளும கோரமானவைகளும சிறநதவைகளுமான
ஙகள இபபொழுது எவனுடைய சரீரததைப பிளநது
ணடு பூமியில பிரவேசிககபபோகினறனவோ? பயநதவளே!
கருஷணையைபபறறி நீ வியஸனபபடாதே கிருஷணையான
இபபொழுது திருமபிவரபபோகிறுளெனறு அறிவாயாக
ததாகள எலலாபபகைவாகளையும மிசசமிலலாமல கொனறு,
து, யஜஞஸேனனுடைய குமாரியான கிருஷணையுடன திருமபி
வாாகள' எனறு சொனனுன

பிறகு, தாதரேயிகையானவள அழகிய முகததைத துன
துககொணடு ஸாரதியான இநதிரசேனனைபபாாதது, 'இநதிர
கொபபான ஐவரையும அலக்ஷயமசெயது கிருஷ்ணையானவள ஐ
ரதனால வலிநது கவரபபடடாள புதியவழிகள இதோ இ
கினறன அபபடியே ஒடிககபபடட மரஙகளும வாடவி
(தோகளைத) திருபபுஙகள சீககிரமாகப பினதொடாநது
லுஙகள ராஜபுததிரியானவள (அதிக) தூரமசெலலவிலலையன
இநதிரனுககொபபான நீஙகளனைவருமே பெரிய அழகிய க
களைப பூடடிககொளளுஙகள அதிகவிலைமதிப்புளள விறகளை
அமபுகளையும கையிற பிடியுஙகள சீககிரம (இநத) வழி
செலலுஙகள கிருஷ்ணையானவள அதடடுதலாலும தணட
தாலும மதிமயககமடையுமபடி செயயபபடடவளும நனருகப
கின மனமுளளவளுமாகி வறடசியடைகிற முகததுடன, சி
நெயயினால நிறைநத [1] ஸ்ருககைச சாமபலிலசோபபதுபோ
தகுதியறற ஒருவனுககுத தனதேகததைக கொடுததுவிடப
ளுள பாாததாகளே! உமிநெருபபில ஹவிஸானது ஹோமம
யபபடபபோகிறது இடுகாடடில மாலையானது எறியபபட
கிறது பிராமமணாகள மிகமயஙகியிருககும தருணததில ய
தை அடைநதிருககிற ஸோமரஸமானது நாயினாலநககபபட
கிறது காராமபசுவினபாலினது தாரையாது தோறபையில வ
கபபடபபோகிறது முயலுஙகள நரியானது பெரிய காட
வேடடையை உததேசிதது அலைநதுதிரிநது தாமரைஒடை
இறஙகபபோகிறது மநதிரஙகளுடனகூடின ஆகுதிகளால பூ
கபபடட ஹோமாககினிவேதியில காககையானது உடக
போகிறது மகாயாகததில நனருக ஸவரததுடன உசசரி
பபட ஸ்ருதியைப பாமரனகெடுபபதுபோல இநத ஜயதர
(திரௌபதியைக) கெடுககாமலிருககவேணடும நலல மூககு
தும அழகிய கணகளுளளதும சநதிரனுடைய ஒளிபோல ம
திருபபதும தெளிவுளளதும மஙகளகரமாயிருபபதுமான உ
ளுடைய காதலியின முகததை, தீவினைசெயகிறஒருவன, யாக
லிருககிற புரோடாசததை நாயதொடுவதுபோலத தொடடுவி
போகிறுன இநதவழிகளைச சீககிரமாகத தொடாநது செல
கள இஙகேயே உஙகளுககு நேரமானது விரைநதுசெலலவே
டாம அரசாகளே! பாவியான ஜயதரதன இஙகிருநது அ

1 ஸ்ருக்—ஹோமம செயவதறகு ஸாதனமான கரணடி

ரமசெலவதறகுள சீககிரம ஓடுஙகள புருஷஶ்ரேஷடாகளே! கவாகளுடையபககததிலிருந்து லக்ஷமியைபபோனற பராண யகியான திரௌபதியை மீடடுககொணடுவாருஙகள' என று ானனுள

யுதிஷடிரா, 'கலயாணி! திருமபி இருபபிடம போவாயாக சசை அடககிககொள நமமிடம குரூரமான சொறகளைச ாலலாதே பலததாலமதஙகொணடிருககிற அரசாகளோ ராஜ திராகளோ மரணததை அடைவாாகள' என று சொனனா ணடவாகள இவவளவுமடடில சொலலிவிடடு, அநதவழிகளையே னுஸரிககினறவாகளாகவும, அடிககடி பெருமூசசுவிடுகினறவா ாகவும, பெரியவிறகளினின று அமபுகளை எயவதறகாக நாண றறை இழுககினறவாகளாகவும, சீககிரமாகச சென றாகள றகு, குதிரைகளின குளமபுகளால தூறறிவிடப்படடதும மேலே ழநததுமான அநத ஜயதரதனுடைய சேனையின புழுதியையும, லாடகளின நடுவிலிருநதுகொணடு, 'பீம! பாாதத!' என று டிககடி அலறி அழைககினற தௌமயரையும கணடாாகள அநத ஜகுமாராகள மனநதளாநதவாகளாக, 'நீா ஸுகமாக வாரும' ன று தௌமயரை நலவாாததைகளால தேறுதலடையசசெயது, க்ஷிககததககமாமஸததில மிகக ஆவலுளள கழுகுகளபோல வகததுடன அநத ஸைனயதைத நோககி ஓடினாாகள ஜஞஸேனனுடைய குமாரியாகிய கிருஷணையை அவமதிததலினுல ருநதகோபமுளளவாகளும மஹேநதிரனுடையவலலமைபோனற லலமையுளளவாகளுமான அநதபபாாததாகளுககு ஜயதரதனை ம அவனுடைய தேரிலிருககிற அனபிறகுரியபாஞசாலியையும ாாததுக கோபமானது அதிகமாக ஜவலிததது பிறகு, பெரிய றகளைக கையில பிடிததவாகளான விருகோதரனும தனஞ யனும நகுலஸஹதேவாகளும யுதிஷடிரமகாராஜரும ஸிநது ஜனை ஜயதரதனை உரதத சததத்துடன கூவி அழைததாாகள. றகு, பகைவாகளுககுத திசைமயககமுணடாயிறறு.

இருநூறறேழுபததோராவது அதயாயம்.

த்ரௌபதீஹரணபாவம். (தொடர்ச்சி)

(த்ரௌபதியானவள் ஜயத்ரதனுக்கு யுதிஷ்டிரர் முதலியவர்களை அடையாளங்களுடன் குறிப்பிட்டுக் காட்டியது)

பிறகு, பீமஸேனனையும அாஜுனனையுமபாாததுக கோ மூனட கூததிரியாகளுடைய மிகவும கோரமானசபதமான வனததில அபபொழுது உணடாயிறறு கெடட எனணமு ளவனுன ஜயதரதராஜன, குருஸ்ரேஷடாகளான அநதப பான வாகளுடைய கொடிகளின நுனிகளைபபாாததுச சகதி ஒடுஙகி வனுகித தேரிலிருககிறவளும காநதியுளளவளுமான பா சாலியையநோககி, 'இதோ ஐநது பெரிய தோாளிகள வ கினறனா கிருஷணையே! இவாகளை உனனுடையபதிகளென நினைககிறேன அழகிய கூநதலுளளவளே! தெரிநதவளா நீ தேரிலிருககிற பாணடவாகளைத தனித தனியாக என குக கூறுவாயாக' எனறு தானே சொனனுன திரௌ பதி, 'மூட! ஆயுளுககுநாசததைத உணடுபணணுகிற மிககோ ரமான காரியததைசசெயது நாசமடையபபோகிற உன குப பெரிய விறகளைத தரிததவாகளான பாாததாகளை அ வதனுல யாது பயன? வீராகளான இநத எனனுடைய ப கள வநதுவிடடாாகள உஙகளுள யுததததில இபபொழு ஒருவராவது மிகுநதிருககப போகிறதிலலை வினவபபடடிருகக் எனனுல சாகபபோகிற உனககு எலலாம சொலலததககதே இது தாமம எனககு, தமபிமாாகளுடனகூடின தாமராஜனை பாாததபின மனவருததமாவது உனனிடததில பயமாவது இலலை எவருடைய தவஜததின நுனியில நனறுக அமைககபபடட நநத உபநநதமெனகிற மிருதஙகஙகள இனிமையான ஒலியுடன ஒலி கினறனவோ தமமுடைய அறமபொருளகளின நிசசயதனை அறிநதவரான இவரை நலல காரியஙகளைச செயகிற ஜனஙக எபபொழுதும அனுஸரிககிறாாகள சுததமான பொனபோன நிறமுளளவரும உயாநத மூககுளளவரும மெலிநத தேகமுள்ள வரும அகனற கணகளையுடையவருமாக இஙகுக காணபபடுகி இநதப புருஷஸ்ரேஷடரைக கௌரவாசளுள மிக்க மேன்மை

யநதவரும தாமதேவனதயின புதலவரும என்னுடைய பதியு
ன யுதிஷடிரரெனறு ஜனஙகள சொலலுகிறாகள மூட! தா
ைதை அனுஷடிபபவரும வீரரும பகைவனுயிருநதாலும சரண
ைறடைநதவனுககு உயிரைககொடுபபவருமான இநத யுதிஷ
ரை உன க்ஷேமததைககருதி ஆயுதஙகளைக கீழே வைததுவிடடு
ஞசலிபநதம செயதுகொணடு விரைநது சரணமடைவாயாக
லும, நீணடகைகளுளளவரும ஆசசாமரமபோல வளாநதிருப
ரும பறகளால உதடடை நனகு கடிததுககொணடிருபபவரும
ரிததலால ஒனறு சோககபபடட புருவஙகளுளளவரும ரததநி
நபபவரும நீ பாாககிற ஆணசிஙகமுமான இவா என்னு
டய கணவரான விருகோதரா நலல பலமுளளவைகளும
ாருகப பழககபபடடவைகளும அபரிமிதமான தேகபலமுள
வைகளுமான உததமஜாதிக குதிரைகள இநதசசூரரைச சுமநது
லலுகினறன இவருடைய செயகைகள மனிதனசெயகைகளை
ி இருபபவைகள அதனுல, இவருககுப பூமியில பீமனெனறு
வழிததி ஏறபடடிருககிறது இவரிடம தீஙகிழைததவாகள
சமிருககமாடடாாகள இவா ஒருபொழுதும வைரததை
ககமாடடாா வைரததிறகு முடிவை நனறுககசசெயதே பிறகு
நதியை அடைகிறுா ஆதலால, (வீணே) வருநதிககொணடிருகக
டடாா விறபிடிததவாகளுள சிறநதவரும சிறநததைாயமுள
வரும கீாததியுளளவரும இநதிரியஙகளை அடககினவரும பெரி
ாாகளுடன பழகினவரும புருஷஶரேஷடரும யுதிஷடிரருககு
ாதாவும சிஷயருமான இவா என்னுடைய கணவரான தனஞ
ா எவா காமததாலும பயததாலும பேராசையினுலும தாமத
தவிடமாடடாரோ, கொடியசெயகையையும செயயமாடடாரோ
கனிககு ஸமமான தேஜஸுளளவரும பகைவாகளின (எதிாப
பது) தாஙகுபவரும பகைவாகளை நாசம செயபவருமான அப
டபபடட இநதவீரா குநதியின புதலவரான அாஜுனரெனறு
ாலலபபடுகிறுா விவேகமறற மனமுளளவனே! எவா அறம
ாருளகளின நிசசயததை அறிநதவரோ, பயததால துனப
டைநதவாகளுடைய பயததைப போககுபவரோ, கறறறிநத
ரா, பநதுககளிடததில பிரீதியுளளவரோ, சஸதிரஙகளைத
ிததவாகளுள மிகக மேனமைவாயநதவரோ, பெரிய யுததஙக
ல ஒருவராலும தடுககமுடியாத வீாயமுளளவரோ, பூமியில எவ
டையரூபததை உததமமெனறு சொலலுகிறாகளோ, தஙகளை

அனுஸரிககின்ற எவரை எலலாபபாணடவாகளும உயிரைககாட
லும பெரியவராக எணணிப பாதுகாககிறாாகளோ, எவா கததி
னால சணடை செயவதில மிகக திறமையுளளவரும லாகவமுள
ஆசசாயகரமான கைககளையுடையவரும மகானும சிறநதபுத்
யுளளவரும [1] ஸஹதேவரைத தமபியாகவுடையவருமாயிருக
றாரோ, யுததததில அஸுரசேனைகளில இநதிரனுடைய செ
கையைபபோல எவருடைய செயகையை இபபொழுது பாாகக
போகிறாயோ அபபடிபபடட இநதவீரா எனனுடைய பதியா
நகுலா [2] சூரரும, அஸதிரஙகளில நலல தோசசிபெறறவரு
சிறநதபுததியுளளவரும, உதாரமான மனமுளளவரும, அரசரா
தாமநநதனருககுப பிரியததைச செயபவரும, அக்னியும சந
னும ஸூாயனுமபோனற ஒளியுளளவரும, பாணடவாகளு
கடைசியில பிறநதவரும, அனபுககுரியவரும, புத்தியிலு
அபபடியே கறறவாகளின கூடடததில பேசுவதிலும் ஒபபி
லாதவரும, நிசசயததைத தனககு அறிநதவரும, சூரரும், எபபொ
தும பகைவாகள செய்த அபகாரததைப பொறுதவரும, சிற
புததியுளளவரும, மிகுநத அறிவுள்ளவருமான இவா என்னுடை
கணவரான ஸஹதேவா இவா பிராணனகளை இழந்தாலுமிழ
பாா, நெருபபில புகுநதாலும புகுவா, தாமததைவிடடு விலகியிரு
கிறவிஷயததைச சொலலவேமாடடாா இநதவீரபுருஷா
பொழுதும உதாரமனமுளளவா, க்ஷததரியதாமததில் பறறுள
வா, குநதிககுப பிராணனைககாடடிலும அதிகபரியமானவா உ
னுடைய இநதசசேனை ரததினஙகளால எஙகுமநிறைககப்படடத
ஸமுததிரததினமததியில சுறாமீனுடையமுதுகில மோதிச் சிதறி
போகினறதுமான கபபலபோலப பாணடுபுததிராகளால எல்
யுததவீராகளுமகொலலபபடடுக கலககபபடுவதைப பாாபபா
எவாகளை நீ அறியாமையால அவமதிததது அநியாயததில பிரவ
திததாயோ அபபடிபபடட இநதபபாணடுபுததிராகள் இவவ
ணம உனககு உரைககபபடடாாகள புணபடுததபபடாத தே
துடன இவாகளிடததினினறு விடுபடுவாயாகில மீணடும பி
பையும உயிரையும அடைநதவனாவாய' எனறு சொனனாள பிற
ஐநதுஇநதிராகளுககு ஒபபான அநத ஐநதுபாாததாகளு
பயநதவாகளும அஞசலி செயகினறவாகளுமான அநதககால

[1] 'ஸஹதேவததவிதீயு:' எனறு பாடம கொளளபபடடது
[2] இரடடிததது வருகிறது

ளை விட்டுவிட்டுக் கோபமுண்டவர்களாகச் சேனையை எல்லாப் பக்கங்களிலும் தடுத்துக்கொண்டு இடைவிடாத சரமாரியினால் ண்டான இருளால் மூடினார்கள்.

இருநூற்றெழுபத்திரண்டாவது அத்யாயம்.

த்ரௌபதீஹரணபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(யுதிஷ்டிரர்முதலியவர்களுக்கு ஜயத்ரதன்முதலியவர்களோடு யுத்த மும், துணைவீரர்கள் கொல்லப்பட்டவே ஜயத்ரதன் திரௌ பதியை விட்டுவிட்டு ஓடியதும், பீமனும் அர்ஜுனனும் கடுஞ்சொற்சொல்லிக்கொண்டு ஜயத்ரதனைத் துரத்தியதும்.)

அரசனான ஸைந்தவன், 'எதிர்த்து நில்லுங்கள், அடியுங்கள்; விரைவாக எல்லாப்பக்கங்களிலும் எதிர்த்து ஓடுங்கள்' என்று அந்த அரசர்களைத் தூண்டினான். பிறகு, யுதிஷ்டிரருடன்கூடின பீமனையும் அர்ஜுனனையும் நகுல ஸஹதேவர்களையும் பார்த்து ஸைனிகர்களுடைய மிக்ககோரமானசத்தமான்து அப்பொழுது வீரர்களுக்குள்ளத்தில் தோன்றியது. பலமமிகுந்திருக்கிற புலிகள் போன்றவர்களான அந்தப்புருஷச்ரேஷ்டர்களைக்கண்டு, சிபிகளுக்கும் ஸிந்துதேசத்துவீரர்களுக்கும் தரிகர்த்தர்களுக்கும் துயரமுண்டாயிற்று. பீமன் பொற்புள்ளிகளுள்ளதும் மிக நீண்டதும் முழுதும் உருக்கினால் செய்யப்பட்டதுமான கதாயுதத்தை எடுத்துக்கொண்டு காலனாலேவப்பட்டிருக்கிற ஸைந்தவனைநோக்கி எதிர்த்து விரைவாகச்சென்றான். பிறகு, கோடிகாச்யன், பீமன் ஜயத்ரதன் இருவருடைய மத்தியில் பிரவேசித்துப் பெரியதோர் கூட்டத்தால் பீமஸேனனைச்சூழந்துகொண்டு, அவ்விருவருக்கும் இடைவெளியை உண்டுபண்ணினான். வீரர்களுடையகைகளால் பிரயோகிக்கப்பட்ட அநேகசக்திகளாலும் தோமரங்களாலும் நாராசங்களாலும் அடிக்கப்பட்டானாயினும் பீமன் அசையவில்லை. பீமன் ஸைந்தவனுடைய ஸேனாமுகத்தில் பாகனுடன் கூடின ஒரு யானையையும் பதினான்குகாலாட்களையும் கதையினால் கொன்றான். அர்ஜுனன் ஸௌவீரதேசாதிபதியான ஜயத்ரதனைப் பிடிக்க எண்ணங்கொண்டு படைமுகத்தில் சூரர்களும் மகாரதர்களுமான ஐந்நூறு மலைநாட்டுவீரர்களைக் கொன்றான். அரசரான யுதிஷ்டிர

அபபொழுது யுததததில பகைவாகளை அடிபபவாகளும மிகவு
சிறநதவாகளுமான நூறு ஸௌவீராகளைத தாமே நொடி
பொழுதில கொனருா நகுலன அநத யுததததில கததியை எடு
தாககொணடு ரததததினினறு துளளிக குதிததுப பதாதிகளுடை
தலைகளைக கொயது போாககளததில அடிககடி விதைகளைபபோ
விதைபபவனுகக காணபபடடான ஸஹதேவனோ பகைவாகளா
நிறைநத படையைத தேரினுல எதிாததுசசெனறு மரஙகளி
ருநது மயிலகளைக கீழே விழசசெயவதுபோல யானைகளினின
போாவீராகளைக கீழே விழுமபடி செயதான பிறகு, தரிகா
தன விலலுடனகூடியவனுகப பெரிய ரததததினினறு கீழே இற
கிக கதையினுல அநத அரசரான யுதிஷடிரருடைய நான
குதிரைகளையும அபபொழுது கொனருன. குநதியின புத
வரும அரசருமான தாமராஜா, பதாதியாகத தமமை எதிாத
வருகினற அநத தரிகாததனை ஓா அாததசநதிரபாணததா
மாாபிலடிததாா மாாபு பிளககபபடட அநத வீரன, வாயினு
இரததததை வெளியில ககிககொணடு, வோ அறுககபபடட மர
போல, நேரில விழுநதான குதிரைகள கொலலபபடட தாம
ராஜா, இநதிரஸேனனோடு ரததததினினறு துளளிககுதிதது ஸஹ
தேவனுடைய பெரிய ரதததை அடைநதாா க்ஷேமஙகரன மகா
முகன இருவரும நகுலனை எதிாததுத தடுதது இரணடு பககங
களிலும கடுமையான அமபுமழைகளை அவனமீது பொழிநதா
கள மாரிககாலதது மேகஙகளபோல அமபு மழைகளைப
பொழிகினற அவவிருவரையும மாதரீபுததிரனுன நகுலன ஒவ
வொரு விபாடபாணததால அடிததான பிறகு, யானையின
மீதேறியிருபபவனும யானையை நடததும விததை அறிந
வனும கிரிகாததராஜனுமான ஸுரதன யானையினுல நகுலனு
டைய ரததததைத தாககி எறியசசெயதான நகுலனோ, பயமி
லாமல கததியையும கேடகததையும கையிலகொணடு அநத ரத
திலிருநது உயர எழுமபி வடடமாகசசுறறிப பூமியை அடைநது
மலைபோல அசைவறறு நினருன பிறகு, ஸுரதன, கோப
தையடைநததும அதிகமாக மேலே தூககபபடடிருககிற துதி
கையையுடையதுமான அநதக கஜராஜனை நகுலனைக கொலவத
காகத தூணடினுன நகுலன தனனுடைய ஸமீபததில வரு
கினற அநத யானையினுடைய கொமபுகளுடனகூடின துதி
கையை அடியில கததியினுல நனகு அறுததான கிஙகிணிகளா

லஙகரிககபபடட அநத யானையானது பெரிய சததததுடன
ரிடடுககொணடு தலைகிழாகப பூமியில விழுநது மாவுததனை நசுங்
கமபடி செயதது மகாரதனும சூரனுமான அநத மாதரீபுத
ரன, அநதப பெரிய காரியததைச செயது, பீமஸேனனுடைய
ததததை அடைநது, ஸாகததை அடைநதான பீமனே, யுததத
லை எதிாததுவருகினற கோடிகாஸயனெனகிற அரசனுடைய
ததிரைகளை ஓடடுகினற ஸாரதியினுடைய தலையைக கததியினால
அறுததான அநத அரசன, பாகுபலமுளள பீமனால ஸாரதி
காலலபபடடதை அறியவிலலை ஸாரதி கொலலபபடட அவனு
டைய குதிரைகள யுததததிலஆஙகாஙகு ஓடின பகைவாகளை அடிப
வாகளுள உததமனும பாணடுநநதனனுமானபீமன, ரததை
ழநதவனும ஸாரதி கொலலபபடடவனுமான அநதக கோடிகா
ஸயனை எதிாததுவநது கைபபிடியுடனகூடின பிராஸாயுததால
கானறான தனஞசயன கூாமையுளள அாததசநதிரபாணங
ளால ஸௌவீரவீராகள 1 பனனிருவருடைய விறகளையும தலை
ளையும அறுததான அதிரதனை தனஞசயன யுததததில அமபு
ளுககு இலககாக வநதிருககினற சிபிகளையும இக்ஷவாகுககளுள
கியமானவாகளையும தரிகாததாகளையும ஸைநதவாகளையும
கானறான ஸவயஸாசியினால கொடிகளுடனகூடின அனேகயானை
ளும தவஜஙகளுடனகூடின அனேகமகாரதஙகளும நாசம
ணபபடடவைகளாகக காணபபடடன தலையிலலாத உடல
ளும உடலிலலாத தலைகளும போாககளமுழுமையும தரையை
னறாக மூடிககொணடிருநதன அநதபபோாககளததில நாய
ளும கழுகுகளும பருநதுகளும காகோலஙகளும பாருணடங
ளும நரிகளும காககைகளும கொலலபபடடிருககிறவீராக
டைய மாமஸஙகளாலும இரததஙகளாலும திருபதியடைநதன
வவணணம கோபததுடனகூடின அாஜுனனெனகிறநெருபபா
து காணடீவமெனகிறகாறறினால தூணடபபடட கூாமையுளள
மபுகளாகிற ஜவாலைகளால ஜயதரதனுடைய சேனையாகிற
றகை விரைவாக எரிததது வேநதரே! பிரஜைகளுககுத தலை
ரே! அநதபபோாககளததில விழுநதிருககிற சககரஙகள, நுகங
ள, அமபுததூணிகள, கொடிததுணிகள, ரதஙகளோடுகூடின
காடிகள, ஏாககாலகள, மூககணைகள, தரிவேணுககள, அச்சுக்
ள, பூடடாம வாாகள, கொறடாககள, குணடலஙகளையும தலைப

1 ஒருசொல விடபபடடது

பாகைகளையுமதரிததவையும விழுநதிருபபவையுமான தலைகள்
தோளவளைகளுடனகூடின கைகள, கிரீடஙகள், ஹாரஙகள, குண்
கள, விசிறிகள், கேடகஙகள, கவசஙகள, அறுககபபடட விற்கள்
படடஸஙகள, சகதிகள, கததிகள, தோமரஙகள, உருடடுதத
கள ஆகிய இவறறின குவியலகள ஆஙகாஙகுக காணபபடடன
மலைபோலவிழுநதிருககினற வீராகளுடனகூடின யானைகளாலும்
அபபடியே ஆயுதஙகள பிடிதத குதிரைவீராகளோடுகூட இரண
டாகபபிளககபபடட குதிரைகளாலும, அடிததுபபுரடடிததளள
படட ரதஙகளாலும, கொலலபபடடகாலாடகளாலும ரணபூ
யானது நடநதுசெலலககூடாததும மாமஸஙகளுடனகலநத ர
ததசேறுளளதுமாயிறறு அநதவீராகள கொலலபபடடவுடன்
ஸிநதுராஜனான ஜயதரதன,கிருஷ்ணையைவிடடுவிடடு, மிகபபயந
ஓடுவதிலநோககஙகொணடவனுனவ அநத நராதமனான ஜய
ரதன நெருஙகியிருககிற அநதஸைனயததில அநததிரெளபதியை
ரததததினினறு இறககிவிடடு அசசமயததில பிராணனைபபாதுகா
பதில விருபபமுளளவனாக வனததில ஓடினன தாமராஜரே
தௌமயரை முனனிடட திரெளபதியைபபாாதது, அபபொழுத
வீரனானமாதரீபுததிரனால ரததிலேறறுவிததாா ஜயதரதன்
ஓடிபபோனவுடன, அநதயுததகளததினினறு ஓடுகினற அந
ஸைநயததைப பீமஸேனன (தனபெயரைச) சொலலிசசொல
நாராசஙகளால கொனறன ஸவயஸாசியோ, அநத ஜயதரதன்
ஓடுவதைககணடு, அவனுடையசேனைவீராகளைக கொலலுகின
பீமனைத தடுததான அாஜுனன, 'எவனுடைய கெடடநடை
னால எவவிதததாலும அடையததகாத இநததுனபம நமமை
அடைநததோ அநதஜயதரதனை இநதயுததபூமியில காணவிலலை
மூடனும வஞசகனும துஷடனும தரெளபதிககுததுனபத்தை
உணடுபணணினவனுமான அநதஜயதரதனையே தேடுவாயாக
உனககு மஙகளம (மறறப) போாவீராகளை அடிததுககீழேதள்
ளுவதால உனககு யாதுபயன? இநதககாரயம பயனறறது
தான எபபடி எணணுகிறாய?" எனறு சொனனன சிறநதபுத்
யுளள அாஜுனனால இவவிதஞசொலலபபடடவனும பேசுகி
திறமையுளளவனுமான பீமஸேனனே, யுதிஷடிரரை அடைநது
'பகைவாகள, சிறநதவீராகள கொலலபபடடுப பெருமபாலு
மையாகத திசைகளில ஓடிவிடடாாகள வேநதரே! நீஙகள்
திரெளபதியை அழைததுககொணடு இநத இடததிலிருநது திரு

ங்கள் ராஜஶ்ரேஷ்டரே! நகுலஸஹதேவர்களுடனும் மகாத்மாவான தௌம்யருடனும் ஆஶ்ரமத்தை அடைந்து திரௌபதியை ஸமாதானப்படுத்தும் மூடனும் அல்பனுமான ஸைந்தவராஜன், பாதாளத்தை அடைந்திருந்தாலும், அவனுக்கு இந்திரன் ஸாரதியாக இருந்தாலும், உயிரோடு என்னிடமிருந்து விடுபடமாட்டான்' என்கிற வசனத்தை உரைத்தான் யுதிஷ்டிரர், 'மிக்கபுஜபலமுள்ளவனே! ஸைந்தவன் கெட்டஎண்ணமுள்ளவனாக இருந்தாலும் துச்சலையையும் சிறந்த கீர்த்தியுள்ளவளான காந்தாரியையும் உத்தேசித்துக் கொல்லப்படத்தக்கவனல்லன்' என்று சொன்னார் வெட்கப்படுகிறவளும் சிறந்த அறிவுள்ளவளும் பொறிகள் கலங்கினவளுமான திரௌபதியானவள் அந்த வசனத்தைக் கேட்டுக் கோபங்கொண்டவளாகிப் பர்த்தாக்களான பீமார்ஜுனர்களிருவரையும் பார்த்து, 'எனக்குப் பிரியத்தைச் செய்வதாயிருந்தால் மனிதர்களுள் அதமனும் பாவியும் கெட்டபுத்தியுள்ளவனும் குலத்தைக் கெடுக்கிறவனும் அபசதனுமான அந்த ஸைந்தவனைக் கொல்லவேண்டும் எவன் பார்யையை அபஹரித்தவனோ, எவன் தீர்க்கவைரமுள்ளவனோ, எவன் ராஜ்யத்தைப் பறித்துக்கொண்ட பகைவனோ அவன் யுத்தத்தில் கெஞ்சினானாயினும் எவ்வித்த்தாலும் விடத்தகாதவன்' என்று பயங்கரமாக உரைத்தாள் இவ்வாறு சொல்லப்பட்டவர்களும் புருஷஶ்ரேஷ்டர்களுமான அவ்விருவரும் ஸைந்தவனிருந்த இடத்திற்குச் சென்றார்கள் யுதிஷ்டிரராஜா புரோஹிதரோடு கிருஷ்ணையை அழைத்துக்கொண்டு திரும்பினார் அவர் வனத்தில் நுழைந்து நிலைகுலைந்திருக்கிற ரிஷிகளுடைய ஆஸனங்களோடும் பாயகளோடும்கூடியதும் மார்க்கண்டேயர் முதலிய பிராம்மணர்களால் வியாபிக்கப்பட்டிருப்பதுமான ஆஶ்ரமத்தைக் கண்டார் பிராதாக்களான நகுல ஸஹதேவர்களுடைய மத்தியத்தை அடைந்தவரும் பார்யையோடு சேர்ந்திருப்பவருமான மகாபராஜனுமான யுதிஷ்டிரர், திரௌபதியைப்பற்றி வியஸனப்படுகின்றவர்களும் திரௌபதியைக் கண்டதனால் மனவமைதி அடைந்தவர்களுமான அந்தப் பிராம்மணர்களோடு சேர்ந்தார் அந்தப் பிராம்மணர்கள், அந்த ஸைந்தவர்களையும் ஸௌவீரர்களையும் ஜயித்து மறுபடியும் மீட்டுக்கொண்டுவரப்பட்ட திரௌபதியையும் திரும்பிவந்த அந்த யுதிஷ்டிரராஜரையும் பார்த்து ஸந்தோஷமடைந்தார்கள் அந்தத் தர்மராஜா

அவர்களால் சூழப்பட்டு அவ்விடத்திலேயே உட்கார்ந்தா கோபமுள்ளவளான கிருஷ்ணையானவள் நகுல ஸஹதேவ களோடுகூட ஆஸ்ரமத்தினுள் சென்றுள் அந்தப் பீமஸே னும் அர்ஜுனனும் பகைவன் ஒரு குரோசதூரத்திலிருக்கி றென்பதைக் கேட்டுத் தாங்களே குதிரைகளை நடத்திக்கொண் வேகத்துடனே ஓடினார்கள் அதிரதனான அர்ஜுனன் இ யுத்தத்தில் ஒரு க்ரோசதூரம் சென்ற ஸைந்தவனுடைய தே குதிரைகளைக் கொன்றதாகிய இந்த மிக்க அத்புதமான காரிய த்தைச்செய்தான் திவ்யாஸ்திரங்களால் நிறைந்த அந்த அர்ஜுன ஸங்கடமநோந்தகாலத்திலும் மனங்கலங்காமல் அஸ்திர மந்தி களால் அபிமந்திரணம்செய்யப்பட்ட பாணங்களால் செய்தற்க காரியத்தைச் செய்தான் பிறகு, வீரர்களான பீமன் தனஞ்சய இருவரும், குதிரைகளைப்பறிகொடுத்தவனும் பயந்தவனும் ஸஹ மற்றவனும் மனங்கலங்கினவனுமான ஸைந்தவனை எதிர்த்து ஓ னார்கள் ஸைந்தவனோ, அப்படித் தன்குதிரைகள் கொல் பட்டதைக்கண்டு, மிக்கதுக்கமுள்ளவனாக ரதத்தினின்று கீ குதித்துக் கால்களாலேயே ஓடுவானாயினன் மிக்க வீரச்செ களைச் செய்கின்ற தனஞ்சயனைக்கண்டு ஸைந்தவன் ஓடுவதி விருப்பம் வைத்தவனாக வனத்தைக்குறித்து ஓடினன் மிக்க ப பலமுள்ள பல்குனன் ஓடுவதில் அதிக பராக்கிரமசாலியான ஸை தவனைப்பார்த்துப் பின்தொடர்ந்து சென்றுகொண்டு, 'ராஜபு திர! இந்த வீரத்தன்மையினால் எவ்வாறு ஸ்திரீயைப் பலாத்கா செய்யவிரும்புகிறாய்? திரும்புவாயாக ஓடுவது உனக்குத் தகு 'தன்று உன்னைப் பின்தொடர்ந்துவந்த வீரர்களை எவ்வா பகைவர்களுடைய மத்தியில்விட்டு ஓடுகிறாய்?" என்றுசொன்னா பார்த்தனால் இவ்வண்ணம் சொல்லப்படுகின்ற ஸைந்தவன் திரும் வில்லை பலசாலியான பீமன், அவனை, 'நில், நில்' என்று சொ லிக்கொண்டு விரைந்து ஓடினன் கருணையுள்ளவனான அர்ஜு னன், 'அவனைக் கொல்லாதே' என்று பீமனைப் பார்த்துச்சொ னன்

த்ரௌபதீஹரணபர்வம் முற்றிற்று.

இருநூற்றேழுபத்துமூன்றாவது அத்யாயம்

ஜயத்ரதவிமோக்ஷணபாவம்.

(பீமன் ஜயத்ரதனை மயிரில் பிடித்துக் கீழேதள்ளித் தலையில் உதைத்து அவனுக்கு ஐந்து குடுமிவைத்துக் கட்டிக்கொண்டு வந்ததும், யுதிஷ்டிரர் அவனை விடுவித்ததும், ஜயத்ரதன் தவத்தினால் மஹாதேவரிடம் வரம்பெற்றதும்)

ஜயத்ரதனோ, ஆயுதங்களைக் கையிலெடுத்துக்கொண்டு தன்னைத்தொடர்ந்துவருகின்ற பிராதாக்களான பீமார்ஜுனர்களைப் பார்த்து மிக்க துன்பமுற்றவனும் தப்பிப்பிழைப்பதில் விருப்பமுள்ளவனும் ஜாக்கிரதையுள்ளவனுமாக விரைவாக ஓடினான். கோபமுள்ள பீமஸேனனோ கொடிகளால் சூழப்பட்டிருக்கிற புதரில் ரத்தினங்களால் பிரகாசிக்கின்ற கிரீடம் நழுவிவிழ ஓடுகின்றவனும் வனத்தின் மத்தியில் பதுங்குகின்றவனும் புதரில் ஒடுங்குகின்றவனும் பயத்தால் மனக்குழப்பமுள்ளவனுமான அந்த ஜயத்ரதனைத் தேடிக்கொண்டு ரத்தினங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட ரதத்திலிருந்து விரைவாகக் கீழே இறங்கி ஓடி அவனை மயிரிற்பிடித்தான். பீமன் அவனை மேலேதூக்கிப் பூமியில்போட்டுத் தேய்த்தான். அரசனான ஸைந்தவனைக் கழுத்திற்பிடித்துக் கீழேதள்ளினான். மிக்க பலமுள்ள அந்தப் பீமன், உயிரோடிருப்பவனும் மேலே எழும்புதற்கு விருப்பமுள்ளவனும் புலம்பத் தொடங்குகிறவனுமான அந்த ஜயத்ரதனுடைய தலையில் மீண்டும் காலால் உதைத்தான். பீமன் அவனை இரண்டுமுழங்கால்களால் நன்றாக இடித்துக் கைப்பிடியினால் குத்தினான். அரசனான ஸைந்தவன் நல்ல அடியினால் துன்புறுத்தப்பட்டு மயக்கத்தை அடைந்தான். பல்குனன் கோபத்துடன்கூடின பீமஸேனனை, 'கௌரவ! அரசரான யுதிஷ்டிரர் துச்சலைக்காக உன்னைப்பார்த்து என்னசொன்னார்?' என்றுசொல்லி விலக்கினான். பீமன், 'துன்பத்தை அடையத் தகாதவளான க்ருஷ்ணைக்குத் துன்பத்தை உண்டுபண்ணினவனும் பாவசெய்கையுள்ளவனும் மனிதரில் இழிந்தவனுமான இந்தஜயத்ரதன் என்னிடத்தினின்று உயிர்தப்பிப்பிழைப்பதற்குத் தகுதியுள்ளவனல்லன். யுதிஷ்டிரராஜரோ எப்பொழுதும் கருணையுள்ளவர். நீயும் சிறுபிள்ளைப்புத்தியினால் எப்பொழுதும் என்னைத் தடுத்துத் தொந்தரை செய்கிறாய். நான் என்ன செய்யக்கூடும்?' என்று

சொன்னான் இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு, விருகோதரன் அ
பொழுது ஒன்றும் சொல்லாமலிருக்கிற அந்தஜயத்ரதனுக்
அர்த்தசந்திரபாணத்தால் தலையில் ஐந்துகுடுமிகளை ஏற்படுத்
னான் பிறகு, விருகோதரன் அரசனான ஜயத்ரதனை விக
ரப்படுத்தி, 'மூட! நீ உயிரோடிருக்க விரும்புகிறாயாகில் அதற்
உபாயத்தைச் சொல்லுகின்ற என்னிடமிருந்து கேள் ஜனக்கூட்
டங்களிலும் ஸபைகளிலும், 'நான் பாண்டவர்களுக்கு அடிமைப்
பட்டேன்' என்று சொல்லவேண்டும் இப்படிச் சொல்லுவாய
கில் உயிரைக் கொடுப்பேன் இதுதான் யுத்தத்தில் ஜயித்தவ
செய்யவேண்டிய முறை' என்று சொன்னான் கஷ்டத்தை அனு
விக்கிற ஜயத்ரதராஜன், யுத்தத்தில் பிரகாசிப்பவனும் புருஷ
ஶ்ரேஷ்டனுமான பீமனைப்பார்த்து, ' இப்படியே ஆகட்டும்
என்று சொன்னான் பிறகு, குந்திநந்தனனான விருகோதரன் ப
விதமாகப்புரளுகிறவனும் பிரஜ்ஞை இல்லாதவனும் புழுதிபடிந்
தேகமுள்ளவனுமான இந்த ஜயத்ரதனைக் கயிற்றினால்கட்டி
தேரில் ஏற்றினான் பிறகு, பீமன், அவனை ரதத்தில் ஏற்றிவைத்து
கொண்டு, அப்பொழுது அர்ஜுனன் தொடர்ந்துவர, மூத்தவரு
ஆஶ்ரமத்திலிருப்பவருமான யுதிஷ்டிரரை வந்தடைந்தான்
பீமனே, அந்த நிலைமையிலிருக்கிற ஜயத்ரதனை யுதிஷ்டிரருக்கு
காண்பித்தான் அரசர் அவனைப் பார்த்து உரக்கச்சிரித்து, 'விட்
விடு' என்றும் சொன்னார் பீமன், அரசரைப்பார்த்து, 'பா
புத்தியுள்ளவனான இந்த ஜயத்ரதன் பாண்டவர்களுக்கு அடிமை
யாக இருத்தலை அடைந்தான் என்று திரௌபதிக்குச்சொல்லும்
என்று சொன்னான் பிறகு, தமையனாரான தாமந்தனர், அந்த
பீமனைப்பார்த்து, 'உனக்கு நாம் பிரமாணமாயிருந்தால், இழி
வானசெய்கையுள்ள இவனை விட்டுவிடு' என்று நயமுள்ளசொ
லைச் சொன்னார் திரௌபதியும், யுதிஷ்டிரரைப் பார்த்துவிட்டு
பீமனை நோக்கி, 'அரசரான யுதிஷ்டிரருக்கு அடிமையான இந்த
ஜயத்ரதனை விட்டுவிடுங்கள் உம்மால் ஐந்து குடுமிகளுள்ளவ
கச் செய்யப்பட்டுவிட்டான்' என்று சொன்னாள் பிராதாவினாலு
கிருஷ்ணையினாலும் இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட பீமனே, மகாபாவி
யும் பிரஜ்ஞையில்லாதவனுமான ஜயத்ரதனை அவிழ்த்துவிட்டான்
விடப்பட்ட அந்த அரசனான ஜயத்ரதன், மனவருத்தத்துடன்
அருகில் வந்து யுதிஷ்டிரராஜரை அபிவாதனம் செய்து அப்பொ
ழுது முதியவர்களான அந்த முனிவர்களையும் அபிவாதனம் செய

ான கருணையுள்ளவரும தாமநநதனரும அரசருமான யுதிஷ
ரா, அபபடிபபட்ட நிலைமையிலிருபபவனும ஸவயஸாசியினல
டிககபபட்டிருபபவனுமான அநத ஜயதரதனைப பாாததது,
டிமைதீாநதவனைகச செல விடபபட்டாய இவவிதமான கெட்ட
ாயததை மீணடும ஒரிடததிலும செயயாதே ஸதிரீகளிடததில
சையுள்ள உனனை நிநதிககவேணடும நீ அலபன, [1] அலபா
ளத துணைவாகளாக உடையவன கெட்டபுததியுள்ளவனே!
னனைவிட வேறுன எநதபபுருஷா தமன தாமவிரோதமானதும்
லகததால தூஷிககபபடுவதுமான இபபடிபபட்ட காரியததைச
சயவான?" எனறுா பரதஸரேஷ்டரான தாமராஜா கெட்டகாரி
ததைச செயதவனுன அநத ஜயதரதனை மரிததவனைப போ
லணணி நனறுக உறறுபபாாததுக கருணைபாராட்டினா 'ஜயத
த! தாமததில உனககுப புததி விருததிஅடையட்டும அதாமத
ல மனததைச செலுததாதே குதிரைகளோடும ரதஙகளோடும
ாலாட்களோடும க்ஷேமமாகச செல' எனறு சொனனுா

பாரதரே! இவவாறு சொலலபபட்ட அரசன துககததால
திகமனவருததமுள்ளவனுகவும ஒனறும பேசாமல தலைகுனிந
வனுகவும வெட்கததுடன கஙகாதவாரமசெனறுன அவன விரு
ாகூருமஉமாபதியுமான மகாதேவரைச சரணமடைநது பெருந
வமபுரிநதான அவனவிஷயததில விருஷபததுவஜரும பரீதியுள
வரானுா பரீதியுள்ளவரான முககணணா ஜயதரதனுடைய பூஜை
யத தாமே நேரிலதோனறிப பெறறுககொணடாா மகாதேவா
நத ஜயதரதனுககு வரததையும கொடுததாா அவனும பெறறுக
காணடான அதனைக கேட்ககட்வீா அரசனுன ஜயதரதன,
தஙகளுடனகூடின பாணடவாகளைவரையும யுததததில ஜயிககக
டவேன' எனறு மகாதேவரைப பிராாததிததான மகாதேவா,
வனைநோககி, 'அது முடியாது' எனறு சொனனுா 'பதரிகா
ரமததில தவமபுரிநதவனும நாராயணரைஸஹாயமாககொண
வனும எலலா உலகஙகளாலும ஜயிககபபடாதவனும தேவாக
ாலும எதிாககமுடியாதவனும நரனெனறு பெயருள்ள
ரேஷவரனும மகா பாகுபலமுள்ளவனுமான அாஜுனன
ாத தவிர, ஜயிககததகாதவாகளும கொலலததகாதவாகளு
ான அநத மறறப பாணடவாகளை யுததததில நீ தடுபபாய
னுல அநத அாஜுனனுககு ஒபபறற திவயமான யாசுபதாஸ

1 வேறு பாடம

திரம கொடுககபபட்டிருககிறது அநத அாஜுனன லோகபாலாக ளிடமிருநது வஜ்ரமமுதலிய மகாஸ்திரஙகளைப பெறறுககொண டிருககிறுன தேவதேவரும அழிவறற உருவமுளளவரும தேவா களுககுக குருவும பிரபுவும பிரதானபுருஷரும அவயகதரும உல கஙகளுககு அநதராதமாவும உலகததைத தமது மூாததியாகக கொணடவருமான விஷ்ணுவானவா, யுகாநதகாலமவநதவுடன, காலாகனிரூபியாக இருநதுகொணடு மலைகளோடும கடலக ளோடும தீவுகளோடும குலாசலஙகளோடும வனஙகளோடும கானகஙகளோடும கூடிய உலகததை எரிககிறுா , பாதாளததில ஸஞசரிககிற நாகாகளையும எரிககிறுா அதறகுப பிறகு, ஆகாயத தில மிகக பெரியவையும பறபல நிறமுளளவையும கோரமான முழககமுளளவையும அதிகமாகக காஜிககினறவையும மினனல களின வரிசைகளுடன கூடியவையுமான மேகஙகள நனகுகிளமபி எலலாத திசைகளிலும எஙகும மழையைப பொழிகினறன பிறகு பிரளயகாலாகனியை அடககுகினறவைகளான மேகஙகள தேரச் சுககளபோனற நீரததாரைகளால எலலாத திசைகளிலும மழை யைப பொழிநது பூமியை ஜலததால முழுமையும நிரபபினனறு அக னியை அவிககினறன அபபொழுது,ஒரே ஸமுததிரமயமானதும சராசரஙகள ஒடுஙகியதும, சநதிரனும ஸூாயனும காறறுமிலலாத தும, கரஹஙகளாலும நக்ஷததிரஙகளாலும விடுபடடிருககிறது மான ஆயிரம சதுாயுகஙகளின முடிவில பூமியானது ஜலத் தால நிறைககபபடுகிறது பிறகு, ஆயிரம கணகளுளளவரு ஆயிரமகாலகளுளளவரும ஆயிரம தலைகளுளளவரும புலனகளுக் கெடடாதவரும நாராயணரெனகிற பெயருளளவருமான புருஷா யோகநிததிரைசெயய விருபபமுளளவராகிறுா பகவானும தேவ ரும விபுவுமான அநதநாராயணா, விசாலமான ஆயிரம படஙக ளுளளவனும கடடிலபோலமைநத உடலுளளவனும ஆயிரம ஸூாயாகள கூடியதுபோலிருபபவனும அளவறற காநதியுடைய வனும குருககததிபபூ, சநதிரன, முததுவடம, பசுவினபால தாமரைததணடு, அலலிபபூஇவைகளின ஒளிபோனற ஒளிபொரு தியவனுமான சேஷனைப படுககையாக அமைததுககொணடு, அப் பொழுது, ஸமுததிரததில அநதச சேஷனமீதுபடுதது யோகநித் திரைசெயகினறவராக இரவிலுணடாகிறஇருளால வியாபிககப் படட தமமுடைய இரவை உணடுபணணுகிறுா,ஸதவகுணததினத மேலீடடினுல விழிததுககொணடு உலகமசூனயமாயிருபபதைத்

ணடாா இவவுலகில அநத நாராயணரைபபறறி, 'ஜலஙகள அநதநரருககுச சரீரஙகளாக இருபபதுபறறி ஜலஙகளுககு நாரஙக ளெனகிற பெயா ஏறபடடதெனறு கேட்டிருககிறோம, அநத நார ஙகள அநதநரருககு அயனம (=வாஸஸதானம) ஆகவிருபபதால அவா நாராயணரெனறு எணணபபட்டிருககிறாா' எனகிற பொரு ளுள்ள இநதஶ்லோகததை உதாஹரிககினறனா. சாவவதரான நாராயணா, 'பிரஜைகள பெருகுவதறகாக நான சராசராதமகமான லகமாகக கடவேன' எனறு தியானம செயதாா நினைதத ளவில, பகவானுடைய நாபியில ஒருதாமரைமலா தோனறியது அநத நாபிகமலததினினறு நானகுமுகஙகளுள்ள பிரமமதேவா வெளியிலவநதாா உலகஙகளுககுப பிதாமஹரான பிரமமதேவா, விரைவாக அநதததாமரைமலரில உடகாாநதுகொணடு, உலக ததையும சூனயமாககணடு, பிறகு, தமககுஸமானாகளான ரீசிமுதலிய [1] ஒனபது மஹரிஷிகளை மனததினால படைததாா அவாகள யக்ஷாகளும ராக்ஷஸாகளும பூதஙகளும பிசாசஙகளும பாபபஙகளும மனிதாகளும மறறுள்ள ஸதாவரஜஙகமஙகளு ான எலலாபபொருளகளையும உணடுபணணினாகள பிரஜை ளுககுபபதியான பரமாதமாவுககு மூனறுநிலைமைகள இருக் னறன பிரமமமூாததியானது படைககிறது, விஷணுமூாததி ானது காககிறது, ருதரமூாததியானது தனசகதியினால அழிக றது யுதிஷடிராஜனே! ஆசசரியமான செயகைகளுள்ள விஷணு வினுடையவையும முனிவாகளும வேதஙகளின கரையை அடை நதவாகளுமான பிராமமணாகளால சொலலபபடுகினறவையு ான (செயகைகளை) நீ கேடடதிலலையா? பூமியானது எஙகும லததால நனறுகவியாபிககபபடவே, அபபொழுது, ஒரேஸமுததி மாயும ஒரேஆகாசமாயுமிருககிற அநதஜலததில மாரிககாலதது ாததிரியில நாலாபககஙகளிலும ஸஞசரிககினற மினமினிபபூசசி பால ஸஞசரிககிற பிரபுவான விஷணுவானவா, அபபொழுது லைநாடடுவதறகாகப பூமியைத தேடிககொணடிருநதாா. பூமி ஜலத தில முழுகியிருபபதைப பாாதது, 'எநதரூபததை எடுதது ஜலததி ருநது பூமியை மேலே தூககிவரலாம்' எனறு மனததில ஆலோ ததது அதனை மேலேஎடுததுவருவதறகு விருமபினாா இவ ணணம மனததினால நனறுகஆலோசிததுத திவயதருஷடியினால

[1] 'மரீசி, அதரி, அஙகிரஸ, புலஸதியா, புலஹா, கரது, வஸிஷடா, ாரதா, பருகு' எனபது பழையவுரை

பாாதது ஜலததில விளையாடுவதில மிககவிருபபமுளள வராஹ
ததை நினைததாா பிரபுவான விஷ்ணுவானவா, நானகுவேத
மாக இருபபதும வேதஙகளால சொலலபபடடயஜஞரூபம
இருபபதும பததுயோஜனை தூரம அகனறதும நூறுயோஜ
தூரம நீணடதும பெரியமலைபோனற தேகததினகாநதியுளள
கூரியதெறறிபபறகளுளளதும அதிககாநதியுளளதும பெ
மேககூடடததின இடிமுழககமபோனற முழககமுளள
காாமேகமபோனறதுமான பனறியின வடிவததையெடு
யஜஞவராஹராகி ஜலததில இறஙகினாா ஒருதெறறிப
லால பூமியை மேலேதூககி அதனஸதானததில
பெறறிருககசசெயதாா மிககதோளவலிமையமைநத பிரபுவா
விஷ்ணுவானவா மீணடுமே கழுததுககுககீழ மனுஷயசரீரமுள
தும கழுததுககுமேல ஸிமமசரீரததுடனகூடியதுமான அபூ
மான சரீரததை எடுததுககொணடும ஒருகையினால மறறொ
கையை முறுககிககொணடும தைதயராஜனுடைய ஸபை
அடைநதாா தைதயாகளுககு ஆதிபுருஷனும, [1] தேவசதத
வும, திதியின புதலவனும, அபூாவதேகததுடனகூடின விஷ
வைபபாாததுக கோபததால கணகள நனகுசிவநதவனும, சூ
ததைககையிலெடுததவனும, மாலையை அணிநதவனும, வீரனுமா
ஹிரணயகசிபுவானவன மேகமுழககமபோனற காஜனததுட
கூடியவனாகவும கருமையானமேகஙகளின கூடடததிறகு
பானவனாகவும நரஸிமமததை எதிாததோடிவநதான பிற
அதிகபலசாலியும, மனுஷயசரீரததுடனும ஸிமமசரீரததுடனு
கூடினதுமான சிஙகததினால மேலேபாயநது கூாமையுளள ந
களினால ஹிரணயகசிபுவானவன நனறாகப பிளககபபடடா
பகவானும செநதாமரைமலாபோனற கணகளுளளவரும பிர
மான ஸ்ரீமநநாராயணா, சததுருககளைககொலபவனான தை
யராஜனை இவவணணமகொனறு மீணடும உலகஙகளுககு நனமை
யைசசெயவதறகாகக கஶயபருககுப புததிரராக அதிதியி
காபபததில தாஙகபபடடாா ஆயிரமவருஷகாலம நிரமபினபிற
உததமமானகாபபததை அதிதிதேவியானவள ஈனறாள ஸ
பிரகாசமிலலாததினததிலிருககிற மேகததிறகு ஒபபான தே
காநதியுளளவரும பிரகாசிககினறகணகளுளளவரும குட
யான வடிவததையுடையவரும தணடமுளளவரும கமணட

[1] பொருள இரடடிததலால இரணடு சொறகள விடபபடடன

வ த தரி த தவரும் ஸ்ரீவ தஸமெனகிற மசசுததால மாாபில அலங
ரிககபபட்டவரும ஜடைகளுளளவரும யஜஞோபவீ த தனைத த
ரி த தவரும பாலனுடையவடிவததைத தரி த த்வருமான பகவான
ாராயணா, அபபொழுது அஸுரராஜனுன பலிசககரவா ததியி
டைய யாகசாலையை அடைநதாா அநத வாமனவடிவததைத
ரி த தவரான பகவான, பிருஹஸபதியைத துணைககொணடு பலி
ன யாகததில பிரவேசிததாா பலியானவன, குடையானசீர
ளள அவரைபபாாதது, மிககமனககளிபபடைநது, 'பிராம
ணு ! உனனைபபாாதததனுல பரீதியுள்ளவனுக இருககிறேன்
சொல உனககு எதை நான கொடுககககட்டுவேன ?' என று
னவினுன பலியினுல இவவாறுவினவபபட்ட தேவரான
மனா, பலியைபபாாதது, 'ஸவஸதி (=மஙகளம)' என று
சாலலிவிட்டுப புனசிரிபபுடன, 'தானவாகளுககுபபதியே ! இப
பாழுது எனககு எனகாலால மூனறடி அளவுளள பூமியைக
காடு' என்று சொனனுா பலியானவன மனமகிழநது அளவு
டநத தேஜஸுளள பிராமமணருககு அவாகேட்டவணணம
காடுததான் பிறகு, காலடிகளால பூமியை அளகக எணணங
காணடபோது, ஹரிககுத திவயமாயும மிகக அதபுதமாயுமிருக
ற உருவம உணடாயிற்று கலஙககசசெயயமுடியாதவரான
வா, மூனறு காலடிகளால பூமியை விரைவாகக கவாநதுகொண
ாா சாஸவதரும தேவருமான விஷ்ணுவானவா பூமியை இந
ரனுககுக கொடுககவுமசெயதாா இநத வாமனருடைய அவதார
ம உனககுச சொலலபபட்டது அநத வாமனுவதாரததால
தவாகள அபிவிருததி அடைநதாாகள விஷ்ணுவினுல பலியி
டததிலிருநது மீடகபபட்டு இந்திரனுககுக கொடுககபபட்டபடி
ால,உலகமும வைஷணவமெனறு சொலலபபடுகிறது அவா துஷ
ாகளைத தணடிபபதறகாகவும தாமததைககாபபதறகாகவும
துககளினவீட்டில மானிடாகளுள அவதரிததிருககிறுா இவவண
ம அவதரிததிருககிற அநதப பகவானுன விஷ்ணுவானவா
ருஷணனெனறு சொலலபபடுகிறுா ஸைநதவ ! ஆதியநதமில
ாதவரும பிறபபிலலாதவரும தேவரும பிரபுவும உலகஙகளால
ஸகரிககபபட்டவருமான பகவானுடைய செயகைகளை வித
ான்கள கானம செயகிறுாகள எவரை ஒருவராலும ஜயிக
பபடாதவரெனறும கிருஷணனெனறும சஙகததையும சகக
த்தையும கதையையும தரிததவரெனறும ஸ்ரீவதஸமெனகிற

மறுவையுடையவரென றும பீதாமபரதாரியென றும சொலலு
ஞாகளோ அநதக கிருஷணனால அஸதிரஙகளை அறிநதவாகளு
சிறநதவனான அநத அாஜ-னன பாதுகாககபபடுகிருன ஒபபற
ஆறறலுளளவரும ஸ்ரீமானும செநதாமரைமலாபோனற கண
ளுளளவருமான பகவான துணையாக இருநது ஒரே ரததததில பாா
தனை ரதிகனாக வைததுககொணடு சததுருவீராகளைக கொலல
போகிறா அநதப பகவானுடைய உதவியினால, பிறரால தாங
முடியாத அநத அாஜ-னன தேவாகளாலும ஜயிபபதறகு ஸா
தியபபடாதவனாக இருககிருன அவவாறிருகக, மனுஷயததனை
யுளள எநத மனிதன யுததததில பாாததனை ஜயிபபான ? வே
தனே ! அவனொருவனை விடடுவிடடு யுதிஷடிரனுடைய எலலா
சேனையையும பகைவாகளான நானகு பாணடவாகளையும ஒ
தினம ஜயிபபாய ஆகையால, நீ அாஜ-னனைத தவிர மறற
பாணடவாகளைத தடுபபாய புருஷஶரேஷடனே ! என்னால இந
வரம உனககுக கொடுககபபடடது' என்று சொனனா ரா
ஶரேஷடனே! ஸிநதுராஜனைபபாாதது இவவணணமுரைதது எ
லாப பாவஙகளையும அபஹரிபபவரும உமையவளுககுபபதி
பசுபதியும (தக்ஷனுடைய) யாகததை அழிததவரும முபபுரஙக
நாசமசெயதவரும பகனுடைய கணகளைக கீழேதளளினவரு
உமையவளைத துணையாககொணடவரும பகவானும முககண
ருமான பரமசிவன, குளளாகளும பெரிய ரூபததைததரிததவ
களும கூனாகளும உககிர்மான் காதுகளும கணகளுமுளள
களும கோரரூபிகளும பலவித ஆயுதஙகளைக கையிலெடுததிருப
வாகளுமான பாரிஷதாகளால சூழபபடடவராக, அநத இடத
லேயே மறைநதாா இவவணணமுரைகககேடட அரசனு
ஸைநதவன தன வீடடையே நோககிசசெனறுன பாணட
களும அபபடியே அநதக காமயகவனததில வஸிததாாக
என்று சொனனா

ஜயத்ரத விமோக்ஷணபர்வம் முற்றிற்று.

இருநூறறேழுபததுநானகாவது அதயாயம

ராமோபாகயானபாவம்.

(யுதிஷ்டிரர், தமக்கொப்பான துக்கமுள்ளவன் உலகத்தி லிருக்கிறனவென்று மார்க்கண்டேயரை வினவியது)

ஜனமேஜயா, "இவவணணம அதிகதுனபததை அடைநது ருஷணை மீடகபபடட பிறகு, புருஷஸரேஷடாகளான பாணட ாகள யாது செயதனா?" எனறு வினவ, வைசமபாயனா, "தாம ஜரான யுதிஷடிரா, ஜயதரதனை ஜயிதது கருஷணையை இவவண ாம விடுவிதது முனிவாகளுடைய கணஙகளோடு வீறறிருநதா ாணடவாகளுடைய விருததாநதஙகளைக கேடபவாகளும அனு ாபததை அடைகிறவாகளுமான அநத மஹரிஷிகளின மததியில ாணடுநதனரான யுதிஷடிரா, மாாககணடேயரைப பாாதது, னவருமாறு வினவலானா 'பகவானே! தேவரிஷிகளுள நீா ரஸிததிபெறறவா, செனறதையும வருவதையும அறிநதவா ன உளளததிலுளள ஸநதேகததை வினவுகிறேன (அதனைப) பாககுவீராக இநத தருபதனுடையபுததிரியோ யாகவேதி ன மததியிலிருநது உதிததவள, மனிதகாபபததினினறு உண ானவளலலள, மகாபாககியவதி, மஹாதமாவான பாணடு ன மருமகள மகிமையுடைய காலமும தெயவமும பிராணி ளுககு அவசியம வருவனவான நனமை தீமைகளும மீறமுடியா வை அவறறுககு மாறுதலிலலையெனறு எணணுகிறேன ஙகளுககு மனைவியும தாமஙகளை அறிநதவளும தாமஙகளை நுஷடிபபவளுமான பாஞசாலியை, சுததனைப பொயயான ருடடுககுறறம அடைவதுபோல, இபபடிபபடட அபகரிககப டுதலெனனும துனபமானது எவவாறு அடைநதது? தரௌ தியினால ஒரு பாவமும செயயபபடவிலலை, ஒரு ஸமயததிலாவது கழபபடட காாயம செயயபபடடதிலலை பிராமமணாகளவிஷ ததிலேயே மிகக தாமம நனகு செயயபபடடிருககிறது அபப பபடட திரௌபதியை, மூடபுததியுளள ஜயதரதராஜன பலாத ாரமாகக கவாநதான அவனைக கவாநததனால ஸஹாயாகளோடு டின பாவியான ஜயதரதன தலையில மயிாசிதைததலையும யுத ததில தோலவியையும அடைநதான அநத ஸைநதவனுடைய சனையைக கொனறு எஙகளால அபபடியே தரௌபதி மீடடுக

கொண்டுவரப்பட்டாள் எங்களால் எதிர்பார்க்கப்பட்டிராத அப்படிப்பட்ட மனைவிகவரப்படுதலாகிய துக்கமும் இந்தத் துக்ககமான வனவாஸமும் வேட்டையாடி ஜீவிப்பதும் பந்துக்களைப் பிரிந்து வேறிடத்தில் வஸித்தலும் அடையப்பட்டன வீணாக தவவேஷம் பூண்டவர்களான எங்களால் காட்டில் வஸிப்பவர்களுடன் சேர்ந்து காட்டிலுள்ள மிருகஜாதிகளின் இந்த வதமும் செய்யப்படுகிறது என்னையொத்த மிக்க பாக்கியஹீனனை ஒரு மனிதன் உலகத்திலிருக்கிறானா? எங்கேயாவது தேவரீரால் முன்னம் பார்க்கப்பட்டிருக்கிறானா? அல்லது, கேட்கப்பட்டிருக்கிறானா?" என்று வினவினார்

இருநூற்றெழுபத்தைந்தாவது அத்யாயம்

ராமோபாக்யானபர்வம் (தொடர்ச்சி).

(மார்க்கண்டேயர் யுதிஷ்டிரரைக்குறித்து ராமோபாக்கியானத்தைச் சொல்லத் தொடங்கியதும், ராமர்முதலியவர்களுடைய அவதாரமும், ராவணனுடைய உத்பத்தியைக் கூறுமுறையில் குபேரனுடைய உத்பத்தியும்)

மார்க்கண்டேயர், 'பரதஸ்ரேஷ்டனே! ராமரால் நிகரில்லாத துக்கம் அடையப்பட்டது அவருடைய (பார்யையான) ஜானகியானவள், மிக்க பலசாலியும் கெட்ட எண்ணமுள்ளவனும் ராக்ஷஸர்களுக்கு அரசனுமான ராவணனென்கிற ராக்ஷஸனால் மாயையைக் கைக்கொண்டு பலத்தினால் ஜடாயுவென்கிற கழுகைக் கொன்று ஆஸ்ரமத்திலிருந்து அபஹரிக்கப்பட்டாள் ராமர் ஸுக்ரீவனுடைய பலத்தை அடுத்துக் கடலுக்கு அணைகட்டிக் கூர்மையுள்ள பாணங்களால் லங்கையை எரித்து அவளை மீட்டுக் கொண்டு வந்தார்' என்று சொன்னார்

யுதிஷ்டிரர், 'பகவானே! ராமர் எந்தக் குலத்தில் பிறந்தவர் எவ்விதமான வீர்யமுள்ளவர்? எவ்விதமான பராக்கிரமமுள்ளவர்? ராவணன் யாருடைய புத்திரன்? அவனுக்கு அந்த ராமரோடு என்னவைரம்? பகவானே! இவை அனைத்தையும் எனக்கு நன்றாகச் சொல்லக்கடவீர் உம்மால் எல்லாம் உள்ளபடி நேரில் காணப்பட்டிருக்கின்றன புகழத்தக்க செய்கைகளுள்ள ராமருடைய சரித்திரத்தைக் கேட்க விரும்புகிறேன்' என்று சொல்ல, மார்

னடேயா, ‘இக்ஷ்வாகுவமசததில தோனறினவனும மகானு-
ான அஜனெனனகிற ஒரு வேநதன இருநதான அவனுககு,
பபொழுதும வேதாததியயனமசெயபவனும சுததனுமான
சரதனெனனகிற ஒரு புததிரனிருநதான அவனுககு அறம
பாருளகளை அறிநதவாகளான ராமன, லக்ஷ்மணன, மிகக பல
ாலியான பரதன, சததுருகனன எனகிற நானகு புததிராகள-
ணடானாகள கெளஸலயை எனபவள ராமனுடைய மாதா.
கைகேயியானவள பரதனுடைய தாயாா ஸுமிததரைககுப பகை
ாகளை வாடடுபவாகளான லக்ஷ்மணனும சததுருகனனும புததி-
ாகள பிரபுவே! ஜனகன விதேகதேசதது அரசன பிரமமதேவா
ாமே எநத ஸீதையெனபவளை (ஸஙகலபததினாலேயே) ராம-
ககு அனபுககுரிய மனைவியாகப படைததாரோ அவள அநத
னகனுடைய புதலவி ராமா ஸீதை இவாகளின இநதப பிறப
ானது உனககு உரைககபபடடது ஜனஙகளுககு ஈஸவரனே!
ாவணனுடைய பிறபபையும உனககு விரிவாகச சொலலுவேன
ாமாகத தோனறினவரும எலலா உலகஙகளையும படைப
வரும பிரபுவும மிகக தவமுளளவருமான பிரமமதேவா ராவண
ுககு நேரே பாடடனா அநதப பிரமமதேவருககுப புலஸத
ரெனகிற அனபுளள புததிரா மனததிலிருநது உணடானா
ுவருககுக கோ எனகிற பாாயையினிடததில வைஸரவணனென-
ற பிரபுவான புததிரன பிறநதான அவன பிதாவை விடடு
ிடடுப பிதாமஹரை அடைநதான அரசனே! பிதாவான புலஸ-
ியா வைஸரவணனமீதுணடான கோபததால தம ஸவ
பததை யோகபலததால விஸரவஸெனகிற வேறு தேகமாகப-
டைததாா அநதப புலஸதயருடைய சரீரததின பாதியினால
வஸரவணனமீதுணடான கோபததைத தீாபபதறகாகக கோ
ததுடனகூடின அநத விஸரவஸெனகிற பிராமமணா உணடா
னா பிரபுவான பிதாமஹரோ பரீதியுளள மனததுடன வைஸர
ணனுககு அமரததனமையையும தனஙகளுககு ஈஸவரனாக
ிருததலையும லோகபாலனாக இருததலையும ஈஸவரரோடு நடபை
ம நளகூபரனெனகிற புததிரனையும ராக்ஷ்ஸாகளுடைய கணஙக
ளாடுகூடின லஙகை எனகிற ராஜதானியையும நினைததவணணம
சலலுகினற புஷ்பகமெனகிற விமானததையும யக்ஷ்ாகளுககு
ுதிபதியாக இருததலையும அரசாகளுககரசனாயிருககும பெரும
ததனதையும கொடுததாா

இருநூறறெழுபததாறுவது அதயாயம்

ராமோபாகயானபாவம. (தொடர்ச்சி)

'(விஸ்ரவஸானவர் மூன்றுமனைவிகளிடம் ராவணன் முதலியவர்களை உண்டுபண்ணியதும், ராவணன் தம்பிகளுடன் சேர்ந்து தவத்தினால் ப்ரம்மாவினிடம் வரம்பெற்றுப் புஷ்பகவிமானத்தைக் கவர்ந்துகொண்டு குபேரனை லங்கையைவிட்டு ஓட்டித் தான் அங்கு வஸித்ததும்)

புலஸதியருடைய கோபததினால அவருடைய பாதித தேக
ளநத முனிவராயிறறே விஸரவஸெனகிற பிரஸிததிபெறறவரு
'கோபததுடனகூடினவருமான அநத முனிவா, வைஸரவணனை
பாாததா ராக்ஷஸேஸவரனான குபேரன, அநத விஸரவஸெ
கிற பிதாவைக கோபததுடனிருககிறாரெனறு அறிநதான வே
தனே ! அவரைத தெளிவிபபதறகாக எபபொழுதும முயனறான
அநத ராஜராஜனான நரவாஹனன லஙகையில வாஸம செயதான
அவன பிதாவுககு மூனறு ராக்ஷஸஸதரீகளை வேலைககாரிகளாக
கொடுததான பரதஸரேஷடனே ! ஆடுவதிலும பாடுவதிலு
வலலவாகளான அவாகள எபபொழுதும மகாதமாவான அந
விஸரவஸரிஷியை ஸநதோஷமடையச செயவதறகு முயனறாகள
பிரஜைகளுககு அதிபதியே ! அரசனே ! அழகிய இடையுள்ளவ
களான புஷபோதகடையும ராகையும மாலினியும, அனயோனய
போடடியோடு, நனமையை அடைவதில விருபபமுளளவாகளா
ரிஷிககுப பணிவிடை செயதுவநதாாகள மஹாதமாவும பகவா
மான அநத விஸரவஸானவா அவாகளிடம ஸநதோஷமடைந
ஒவவொருததிககும அவளவள விருமபினவணணம லோகபால
களுககொபபான புததிராகளை வரனகளாகக கொடுததாா பு
'போதகடையினிடம ராக்ஷஸாகளுககு ஈஸவராகளும பூமியி
பலததாலொபபறறவாகளுமான தசகரீவன கும்பகாணன எ
கிற இரணடுபுததிராகள உணடானாாகள மாலினியானவள வி
ஷணனெனகிற ஒருபுததிரனை ஈனறாள ராகையினிடததில கர
சூாபபணகை எனகிற ஓா ஆணும ஒரு பெணணும உணடாயின
விபீஷணனே ரூபததால எலலாரைககாடடிலும மேலானவனா
இருநதான அநத விபீஷணன மகாபாககியசாலியும தாமஙகளை
பாதுகாபபவனும நலல காமானுஷடானததில பறறுளளவனும
யிருநதான தசகரீவனே எலலாரைககாடடிலும சிறநதவனு

ராக்ஷஸாகளுககு அரசனும அதிக உதஸாஹமுளளவனும அதிக
ரியமுளளவனும அளவறற பலமும பராககிரமமுமுளளவனுமா
ன குமபகாணனெனகிற ராக்ஷஸனே, மாயாவியும யுததததில
மாததனும பயஙகரமானவனும யுததததில பலததால எலலா
ரைககாடடிலும மேலிடடவனுமானன கரனெனகிற ராக்ஷஸன
லலில அதிகவலலமையுளளவனும பிராமமணாகளைப பகைபப
னுமானன அபபொழுது, சூாபபணகையானவள பயஙகரியும
யிததாகளுககு இடையூறறை உணடுபணணுகிறவளுமாயிருந
தாள எலலாருமவேதததை அறிநதவாகள எலலாருமசூராகள,
ரதஙகளை நனகு அனுஷடிததவாகள, பிதாவோடுகூடக கநத
மாதன பாவதததில பறறுதலுளளவாகளாக வாஸம செயது
நதாாகள, பிறகு, அநதபபாவதததில பிதாவோடுகூட நன
கு வீறறிருபபவனும இணையிலலாத செலவபபெருககுடன
டியவனும நரவாஹனனுமான வைஶரவணனைக கணடாாகள
பிறகு, அவாகள கோபமுளளவாகளாகவும தவமபுரிவதறகு,
சசயஙகொணடவாகளாகவும கடுநதவததினல அபபொழுது
பிரமமாவை ஸநதோஷமடையுமபடி செயதாாகள தசகரீவன
வாயுவைப பக்ஷிககினறவனும நானகு அகனிகளின மததியி
லிருநதுகொணடு சூரியனிடததில கணகளை வைததவனும நனறாக
இநதிரியஙகளையும மனததையும அடககினவனுமாக ஆயிரம
வாஷகாலம ஒருகாலால நினறு தவமபுரிநதான குமபகாணன
தரையில படுததவனும ஆகாரமிலலாதவனும கடுமையானவிரதத
தையுடையவனுமாகத தவமபுரிநதான அதேஸமயததில, புததி
மானும உதார எணணமுளளவனுமான விபீஷணன, உபவாஸத
தில பறறுதலுளளவனும எபபொழுதும மநதிரஙகளை ஜபிபபதி
லேயே பறறுதலுளளவனுமாக உலாநத இலைகளையே ஆகாரமாக
உடகொணடு கடுநதவமபுரிநதான கரனும சூாபபணகையும,
ஸநதோஷமுளள மனததுடன, தவததைச செயகினற அநத
ராவணனமுதலியவாகளுககுப பணிவிடையையும பாதுகாவலை
யும செயதாாகள ஒருவராலும அவமதிகக முடியாதவனன
தசகணடன ஆயிரம வருஷம நிரமபுநதோறும (ஒவவொரு
தலைவீதம) தனதலைகளை அறுதது அகனியில ஹோமம
செயதான அதனல, உலகஙகளுககுப பிரபுவான பிரமமதேவா
ஸநதோஷமடைநதாா பிறகு, பிரமமதேவா தாமே அவாகளி
டம சென்று அவாகளனைவரையுமே வரஙகொடுபபதாகத தனித

தனி ஆசைகாட்டித் தவத்தினின்று தடுத்தார் பிரம்மா, 'அ
மையான புத்திரர்களே! உங்கள்விஷயத்தில் நான் ப்ரீதியுள்ள
னாக இருக்கிறேன் திரும்புங்கள் வரன்களைக் கேளுங்கள் சாகா
திருப்பதொன்றைத்தவிர, எது எது இஷ்டமோ அது அது அ
ப்படி அப்படியே உண்டாகட்டும் பெரியபதத்தை அடை
வேண்டுமென்கிற எண்ணத்தால் எந்த எந்தத் தலையானது அக்
யில் ஹோமம்செய்யப்பட்டதோ அந்த அந்தத்தலை முழுமையு
அப்படியே உன்னுடைய தேகத்தில் உன்னிஷ்டப்படி உண்ட
கும் உன்தேகத்தில் விகாரமும் உண்டாகாது நினைத்தவண்ண
ரூபங்களைத் தரிப்பவனுவாய் யுத்தத்தில் சத்ருக்களை ஜயி
பாய் ஸம்சயமில்லை' என்று சொன்னார் ராவணன், 'கந்த
வர்கள், தேவர்கள், அசுரர்கள், யக்ஷர்கள், ராக்ஷஸர்கள், நாக
கள், கின்னரர்கள், பூதங்கள் இவர்களிடத்திலிருந்து எனக்
அவமானம் உண்டாகக் கூடாது' என்று வேண்டினன்

பிரம்மதேவர், 'உன்னால் சொல்லப்பட்ட கந்தர்வர்கள் மு
லான இந்த வீரர்களனைவரிடத்தினின்றும் உனக்குப் பய
இல்லை மனிதனைத்தவிர மற்றவர்களிடத்தினின்று உனக்கு ந
மையுண்டாகும் என்னால் அது அவ்வாறு ஏற்படுத்தப்ப
டிருக்கிறது' என்று கூறினார் இவ்வண்ணம் உரைக்கக்கேட்
தசக்ரீவன் அப்பொழுது ஸந்தோஷமுள்ளவனுனன் கெட்
புத்தியுள்ள அந்த ராக்ஷஸன் மனிதர்களை மதிக்கவில்லை பிற
பிரபிதாமஹர், அப்படியே கும்பகர்ணனைப்பார்த்து, 'வரத்தை
பெற்றுக்கொள் உனக்கு மங்களம் ப்ரீதியுள்ளவனுக இரு
கிறேன்' என்று மீண்டும் மீண்டும் சொன்னார் தமோகுண
தால் கவரப்பட்ட புத்தியுள்ளவனுன அந்தக்கும்பகர்ணன் பெரி
தூக்கத்தை வரித்தான் பிரம்மா, 'அப்படியே ஆகும்' என்
சொல்லிவிட்டு, விபீஷணனை அடைந்து, 'புத்ர! நீ வரத்தை
கேள் ப்ரீதியுள்ளவனுக இருக்கிறேன்' என்று அடிக்க
சொன்னார் விபீஷணன், 'அதிகமான ஆபத்தை அடைந்திருந்
போதிலும் என்புத்தியானது அதர்மத்தில் செல்லவேண்டாம்
பகவானே! குருவின் உபதேசமில்லாமலே பிரம்மாஸ்திரமான
எனக்குத் தோற்றவேண்டும்' என்று கேட்டுக்கொண்டான
பிரம்மா, 'சத்ருக்களை நாசம்செய்பவனே! ராக்ஷஸஜாதியி
பிறந்திருந்தாலும் உன்னால் அதர்மத்தில் புத்தியானது வைக்க
படவில்லையாதலால் உனக்கு மரணமில்லாமையைக் கொடுத்தேன்

னுரா பிரஜைகளுககுபபதியே! ராக்ஷஸனுன தசகரீவனே,
ரததைபபெறறு யுததததில குபேரனைஜயிததது அவனை
ஙகையைவிட்டு ஓடசசெயதான பகவானுன அநதத தனேசு
ரன லஙகையைவிடடுக கநதாவாகளாலும யக்ஷாகளாலும பின
தாடரபபடடவனுக ராக்ஷஸாகளோடும கிமபுருஷாகளோடும
நதமாதனததில பிரவேசிததான ராவணன அநத வைஸரவண
ுடைய புஷபகவிமானததையும பலாதகாரததால கைபபறறிக
காணடான அநதககுபேரன, அவனை நோககி, 'இநத விமானம
னனைசசுமககாது எவன உனனை யுததததில கொலலுவனே
வனையே இநதவிமானம சுமககும மேலும, குருவையும
னனையும அவமதிதததனுல நீ விரைவாக நாசமடைவாய'
னறு சபிததான மஹாராஜனே! தாமாதமாவான விபீஷ
ணனே, தாாமிகாகளுடைய வழியைநினைததுககொணடு நிகரறற
சலவததுடனகூடிக குபேரனை அனுஸரிததான சிறநத புததி
ளளவனும பராதாவும பகவானுமான அநதததனேசுவரன
கிழசசியுடன அநத விபீஷணனுககு யக்ஷராக்ஷஸ ஸேனைகளுக
த தலைமையைக கொடுததான ராக்ஷஸாகளும மனிதாகளைத்
னனுகினற மகாபலமுளள பிசாசஙகளும எலலாரும ஒனறு
சாநது ராவணனை அரசனுகப படடாபிஷேகம செயதாாகள.
னைததவணணம உருவததையெடுபபவனும ஆகாயததில ஸஞச
பபவனும பலததால அடஙகாதமததமுளளவனுமான தசக
வன, தைதயாகள தானவாகள இவாகளுடைய சிறநத பொருள
ளை வலிமைசெயது கவாநதான உலகததிலுளளோாகளைத தன
காடிய செயகைகளால ராவமசெயய(=அலற)சசெயதததனுல
ாவணனெனறு சொலலபபடுகிறுன தசகரீவன தன இஷடப
டி பலததைபபெறறுத தேவாகளுககுப பயததை உணடு
ணணினுன

இருநூறறெழுபததேழாவது அதயாயம்

ராமோபாகயானபாவம் (தொடர்ச்சி)

(ராவணன் தேவர்களைத் துன்பப்படுத்தியதும், அவர்கள் பிரம்மதே
ரிடம் முறையிட்டதும், அவர், ஸ்ரீமந்நாராயணர் ஸ்ரீராமராக அவ
தரிப்பாரென்றும் அவருக்கு உதவிக்காகத் தேவர்களை
வானரங்கள்முதலியவையாகப் பிறக்கவேண்டு
மென்றும் சொல்லியதும்)

பிறகு, எலலா பரமமரிஷிகளும ஸிததாகளும அபபடிே
தேவரிஷிகளும அகனியை முனனிடடுககொணடு பிரமமாவை
சரணமடைநதாாகள அகனி, 'மகாபலசாலியும விஸரவஸி
புததிரனுமான தசகரீவன முறகாலததில பகவானுன தேவரீரா
வரதானததால கொலலததகாதவனுககச செயயபபடடான மக
பலசாலியான அநதத தசகரீவன எலலாப பிரஜைகளையும ப
விதஙகளால துனபமசெயகிறுன பகவானுன தேவரீா எஙகள
அவனிடமிருநது காபபாறறவேணடும வேறு காபபவன இல
அனறே?' எனறு சொனனுன பிரமமா, 'அகனியே! அந
ராவணன தேவாகளாலும அஸுராகளாலும யுததததில ஜயிகக
படுதறகு முடியாதவன அநதவிஷயததில நான செயயவேண
டியதைசச செயதுவிடடேன அநதத தசகரீவனுககு மரண
நெருஙகிவிடடது அதறகாக, எனனுடைய தூணடுதலால, நான
புஜஙகளுளளவரும பகைவரைக கொலபவாகளுள சிறநதவருமா
அநத விஷ்ணுவானவா அவதரிததிருககிறா அவா அநதக கா
யததைச செயவாா' எனறு கூறினா பிறகு, பிதாமஹா, அநத
தேவாகளுடையமுனனிலையில இநதிரனைபபாாதது, 'எலலாததே
கணஙகளோடும நீ பூமியில பிறபபாயாக பெணகரடிகளிடமு
எலலாப பெணகுரஙகுகளிடமும நினைததவணணம உருவதை
எடுபபவாகளும நலல பலததுடனகூடினவாகளும வீராகளுமா
புததிராகளை விஷ்ணுவுககு ஸஹாயாகளாக உணடுபணணுஙகள
எனறு கடடளையிடடாா அநதத தேவாகளும கநதாவாகளு
பகவானுன பிரமமதேவரால எபபடி சொலலபபடடாாகளே
அபபடியே அவருடைய கடடளையை நிறைவேறறுவதாக
பிரதிஜ்ஞைசெயது வானரரூபிகளான புததிராகளை உணடுபணண
ுாாகள பிறகு, எலலாததேவாகளும கநதாவாகளும தானவ
களும தம அமசஙகளால பூமியில அவதரிபபதறகாகச சீககிர

லோசிததாாகள தேவாகள தம அமசஙகளால ஸவாககததி
னறு அவதரிததாாகள மகாதமாககளான ரிஷிகளும ஸித
களும கினனராகளும சாரணாகளும, கோரரூபமுளளவை
நம காட்டில ஸஞசரிககினறவைகளுமான வானரஙகளை உணடு
ணணினாகள எநத எநத தேவதைககு ரூபம எபபடியோ,
ஷமும தேஜஸும எவவிதமோ அநத அநதத தேவதைககு
மானாகளாகவே அதே ரூபததுடனும வேஷததுடனும தேஜ
டனும அபபொழுது புததிராகள பிறநதாாகள பகதாகளுககு
னகளைககொடுககிற பிரமமதேவா, அவாகளுடைய முனனிலை
ல் துநதுபி எனகிற கநதாவஸதரீயைபபாாதது, 'நீ தேவ
ாயஸிததியினபொருட்டுப போ' எனறு கட்டளையிட்டாா
தாமஹருடைய சொலலைககேட்டு, பிறகு, துநதுபி எனகிற
தாவஸதரீயானவள அபபொழுது மானிடவுலகததில மநதரை
னகிற கூனியாகப பிறநதாள இநதிரன முதலிய அபபடிப
ட்ட எலலாத தேவசரேஷ்டாகளும, சிறநத பெணகுரஙகு
ரிடமும பெணகரடிகளிடமும புததிராகளை உணடுபணணி
ாகள அவாகளனைவரும கீாததியினாலும பலததாலும
தாககளை அனுசரிததவாகளாக இருநதாாகள எலலாரும
லகளின சிகரஙகளைப பிளககககூடியவாகளும ஆசசாமரங
ளயும பனைமரஙகளையும கறகளையும ஆயுதஙகளாககொண்ட
களும வஜ்ரமபோலத திடமான சரீரமுளளவாகளுமாயிருந
ாகள அபபடியே, எலலாரும வீணபோகாத பலமுளளவா
ரும நினைததவணணம வீாயததையும பலததையும அடைபவா
ரும எலலாரும புததித்திறமையுளளவாகளும பதினாயிரம
னைகளுககு ஸமமான பலமுளளவாகளும வாயுவின வேகத
தககு ஸமமான வேகமுளளவாகளுமாயிருநதாாகள இநத வான
களுள சில வானராகள இஷ்டபபடி பாயநது செலலககூடிய
தியுளளவாகளாக இருநதாாகள உலகஙகளைப படைபபவரும
வானுமான பிரமமதேவா, இவவணணம எலலாவறறையும
யது, மநதரையைபபாாதது, 'உனனால எது எது செயயததக்
தோ அதை அதை அபபடியே செயயவேணடும' எனறு தெரி
ததாா அவள், அவருடைய வசனததை நனறாகத தெரிநது
காணடு, மனோவேகமுளளவளும இஙகுமஙகும செலலுகினற
ளும வைரததை விருததிசெயவதில பறறுளளவளுமாகி, அப
டியே செயதாள' எனறாா ———

இருநூறறெழுபததெட்டாவது அதயாயம்

ராமோபாகயானபாவம் (தொடர்ச்சி)

(தசரதன் ராமருக்கு இளவரசப் பட்டம்கட்ட முயன்றதும், மநதரை
யினல் கோபமூட்டப்பட்ட கைகேயியின் சொலலால் ராமர்
ஸீதையுடனும லக்ஷமணனுடனும் கானகம் சென்றதும்,
லக்ஷமணன் சூர்ப்பணகையின் மூக்கையரிந்ததும்,
ராமர் யுத்தத்திறகு வந்த கரன்முதலியவர்களைக்
கொன்றதும், ராவணன் ராமருக்குத் தீமை
செய்ய விரும்பி மாரீசனிடம்
சென்றதும்)

யுதிஷடிரா, 'பகவானே! தேவரீரால தனிததனியாக ராப
முதலியவாகளுடைய பிறபபானது சொலலபபடடது பிரா
ம்ணரே! அவாகள வனததுககுச சென்றதறகுக காரணததை
கேடக விருமபுகிறேன சொலலககடவீா பிராமமணரே! த
ரதகுமாராகளும வீராகளும பிராதாககளுமான ராமரும லக
மணனும கீாததியுளளவளான ஸீதையும எவவாறு கானகததிற
அனுபபபபடடாாகள?' என்று வினவ, மாாககணடேயா, 'அ
சனே! நறகாரியஙகளில பறறுளளவனும தாமததில பறறுள
வ்னும எபபொழுதும ஞானவருததாகளை உபாஸிபபவனுமா
தசரதன, புததிராகள பிறநததனல மகிழசசியுளளவனுன அ
தத தசரதனுடைய அநதப புததிராகள நாளடைவில அதிக ப
முளளவாகளும வேதஙகளிலும ரஹஸயஙகளுடனகூடின தனு
வேதஙகளிலும கரையை அடைநதவாகளுமாக வளாநதாாக
அரசனே! அவாகள, பிரமமசாயததை நிறைவேறறித தாரஙகளை
மணநதுகொணடாாகள தசரதன ராமரைப பாாதது பரீ
யுளளவனும ஸுகமுளளவனுமானன அநதப புததிராகளு
ராமா மூததவராயிருநதாா, பிரஜைகளைத (தம குணஙகளால
மகிழவிததாா சிறநத புததியுளள ராமா, மனததைக கவரு
தனமையுடையவராதலால, பிதாவின உளளததை ஆனநதி
கச செயதாா பாரத! பிறகு, நலல புததியுளள அநத
தசரதராஜன தான வயது முதிாநதவனனதை எணண
ராமருககு இளவரசுபபடடததில அபிஷேகம செயவிபபத
காக மநதிராலோசனை முறையை அறிநதவாகளான மநதி
களோடும புரோஹிதாகளோடும ஆலோசனை செயதான ம

திரிகளுள சிறநதவாகளான அவாகளனைவரும (முடிசூட்டு பிறகு) அது தகுநதஸமயமென்று நினைததாாகள சிவநதகண்ணுளளவரும நீணடபுஜஙகளுளளவரும மதயானைபோல நடபவரும வலமபுரிசசஙகமபோன்ற கழுததுளளவரும அகனறமாாபுளளவரும கறுததும சுருணடுமிருககிற தலைமயிாகளையுடையவரும காநதியினாலஜவலிபபவரும வீரரும பலததில இநதிரனைககாட்டிலும குறைவிலலாதவரும எலலாததாமஙகளின கரையையும அடைநதவரும புததியிலபிருஹஸபதிபோனறவரும பிரஜைகளால எலலாவிதததாலும அனபுகாட்டபபெறறவரும எலலாவிததைகளிலும ஸமாததரும இநதிரியஙகளை அடககினவரும பகைவாகளின கணகளையும மனததையும கவாபவரும துஷடாகளைச சிகூஷிபபவரும தாமசாரிகளைபபாதுகாபபவரும சிறநத தைாயமுளளவரும ஒருவராலும மீறபபடமுடியாதவரும (சததுருககளை) ஜயிபபவரும சததுருககளால வெலலபபடாதவரும கௌஸலையககு ஆநநததைதவிருததிசெயபவரும குலததைதஸநதோஷிககச செயபவருமான புததிரரைபபாாதது, தசரதராஜன, மிகக மகிழசசியை அடைநதான [1] உனககு மஙகளம மகாதேஜஸவியும சிறநதவீாயமுளளவனுமான தசரதன, ராமருடையகுணஙகளைச சிநதிதது மகிழசசியுடன புரோஹிதரைபபாாதது, 'பிராமணரே! இனறு இரவில புஷயநகூஷததிரமானது பரிசுததமான யோகத்தை அடையபபோகிறது அபிஷேகததிறகுரிய ஸாமகரிகளைச சேகரிககவேணடும ராமனையும எனனிடம அழைதது வரவேணடும எநதப புஷய நகூஷததிரததில புததிரனுன ராமன மநதிரிகளோடும படடணதது ஜனஙகளோடும சோநது என்னால யௌவராஜயததில அபிஷேகம செயவிககததககவனே அநத நகூஷததிரமானது நாளைததினமே வரபபோகிறது' என்று சொனனா பிறகு, மநதரையானவள, இவவாறுன தசரதராஜனுடைய வசனததைதககேட்டுக கைகேயியிடம சென்று, 'கைகேயி! இபபொழுது அரசனால உனனுடைய பெரிதான துாபபாககியமானது வெளியிடபபடடது துாபபாககியமுளளவளே! கோபம மிகுநத கருநாகமானது மறைநதிருநது உன்னைக கடிககிறது எநதககௌஸலையயினுடையபுததிரன அபிஷேகம செயவிககபபடடபபோகிறானே அவளலலவோ நலலபாககியவதி'

[1] இநத வாககியததை இஙஙனம யுதிஷடிரருககாககுவது பழைய உரை, புரோஹிதருககாககுவது இஙகிலிஷ மொழிபெயாபபு

எவளுடையபுத்திரன் ராஜ்யத்தை அடையவில்லையோ அப்படிப் பட்ட உனக்கு ஸௌபாக்கியமேது?' என்று ஸமயத்தில் இந்த வசனத்தை உரைத்தாள் எல்லா ஆபரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டவளும் யாகவேதிபோல மெல்லியஇடையுள்ளவளும் உத்தமமான ரூபத்தைத்தரிக்கிறவளுமான அந்தக்கைகேயியான வள், அந்தமந்தரையின் சொல்லை அறிந்துகொண்டு, ஏகாந்தத்தில் பாத்தாவைஅடைந்து நகைப்பவள்போலவும் அழகியபுன்னகையுடன் [1] அச்சத்தை விளைவிப்பவள்போலவும், 'சொல்தவறுத வரே! நீர் எனக்கு முன்பு விரும்பிய ஒன்றைக்கொடுப்பதாக (ச்சொல்லியிருக்கிறீர்) அரசரே! அதனை இப்பொழுது கொடுத்து அப்படிப்பட்ட கஷ்டத்தினின்று (உம்மை) விடுவித்துக்கொள் வீராக வரத்தைக்கொடுப்பவரே! அரசரே! எனக்குக்கொடுத்த அந்தவரத்தை இப்பொழுது ஸத்தியமாகச்செய்யும்' என்று இன் மையான சொல்லைச்சொன்னாள் அரசன், 'உனக்கு ஸந்தோஷத் தோடு வரத்தைக்கொடுக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன் எதை விரும்புகிறாயோ அதைப் பெற்றுக்கொள்வாயாக இப்பொழுது கொல்லப்படத்தகாதவன் எவன் கொல்லப்படவேண்டும்? கொல் லப்படத்தக்கவன் எவன் இப்பொழுது விடப்படவேண்டும்? இப்பொழுது எவனுக்கு நான் தனத்தைக் கொடுக்கவேண்டும்? எவனுடையபொருள் இப்பொழுது பறிக்கப்படவேண்டும்? இந்தப்பூமியில் பிராம்மணர்களுக்கு உரியதைத்தவிர வேறுள சொத்து ஒருசிறிது எனக்கு இருக்கிறது பூமியில் அரசர்களுக்கு அரசனாக இருக்கிறேன், நான்குவர்ணத்தாரையும் காப்பவனாக இருக் கிறேன் கல்யாணி! உன்னால் எந்தவஸ்து விரும்பப்பட்டதோ அதை விளம்பமில்லாமல் சொல்வாயாக' என்று சொன்னான் அந்தக்கைகேயி, அரசனுடைய வசனத்தை நன்றாகத்தெரிந்து கொண்டும் அவனைக் கட்டுப்படுத்திக்கொண்டும் தன்னுடைய பலத்தை அறிந்துகொண்டும், பிறகு, அரசனை அவனைப்பார்த்து 'ராமனுடைய பட்டாபிஷேகத்துக்காக எந்தஸாமக்ரிகள் உம்மால் சேகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றனவோ அவைகளைப் பரதனடையவேண்டும். ராமன் வனம் செல்லவேண்டும் ராமன் மரவுரியையும் மான்தோலையும் உடுத்துச் சடைதரித்துத் தாபஸவேஷமபூண்டு பதினான்குவருஷகாலம் தண்டகாரண்யத்தை அடைந்திருக்க

1 'காதலைக் காட்டுகிறவள்போலவும்' என்பது வேறுபாடத்தின் பொருள்

வேணடும என்று சொன்னுள், பரதஸ்ரேஷ்டனே! அந்த அர ன அபரியமானதும பயஙகரமாகததோன்றியதுமான அந்தவரத தைககேட்டுத துககததால பீடிககபபட்டவனுக ஒன்றும பேசாம இருந்துவிட்டான சிறந்த வீரயமுள்ள ராமர், பிதாவினிடம கைகேயி அவவாறு சொன்னதையறிந்து, 'தாமாதமாவான அரசர சொலதவருதவராகட்டும்' என்றெண்ணி வனததுககுப புறபபட டார ஸ்ரீமானன லக்ஷமணன, அபபொழுது கையிலவிறபிடிததவ னுக அவரைப பின்தொடாந்து சென்ருன விதேஹராஜனுன ஜன கனுடையகுமாரியும (ராமருடைய) பாாயையுமான ஸீதையும, அவ ரைப பின்தொடாந்து சென்ருள் உனககு மஙகளம அப பொழுது, ராமா அஙகிருந்து வனததிறகுப போனவுடன, தசரத ராஜன சரீரததுககுரிய காலகதியை அடைந்தான ராமா கான கமசென்ருரென்றும தசரதன உயிா துறந்தானென்றும அறிந்து ராஜமஹிஷியும இழிகுணமுள்ளவளுமான கைகேயியானவள பர தனையடைந்து, 'தசரதா ஸ்வாககததை அடைந்துவிட்டார ராமலக்ஷமணாகள காட்டில இருககிருாகள விசாலமானதும பகையறறதுமான ராஜயததை க்ஷேமமாகப பெறறுககொள' என்று சொன்னுள தாமாதமாவான அந்தபபரதன அந்தக கைகேயியைபபாாததது, 'குலததைககெடுதத பாவியே! பொரு ளில பேராசைகொணட உன்னுல பதியைககொன்றும இந்தக குலததை நாசமசெயதும எனதலையில அபகீாததியை விழசசெய தும கொடியகாரியம செயயபபட்டுவிட்டது கஷ்டம என்னுடைய தாயே! நீ விருமபினதை அடைந்தவளாக இரு' என்று சொலலி உரகக அழுதான அந்தபபரதன எலலாககுடிகளுககுமெதிரில தன நடையை ஸந்தேகததுககு இடமிலலாததாககச செயது கொணடு பிராதாவான ராமரைத திருபபி அழைததுவருவதில விருபபமுள்ளவனுகப பின்தொடாந்து சென்ருன அந்தப பர தன, அதிக துககமுள்ளவனுகக கௌஸலயையையும ஸுமிததரை யையும கைகேயியையும முன்னுல புறபபட்டுப போகுமபடிசெயது, சததுருகனனேடு கூடியவனுகி வஸிஷ்டரோடும வாமதேவரோடும ஆயிரககணககான மறறப பிராமமணாகளோடும பட்டணதது ஜனஙகளோடும நாட்டு ஜனஙகளோடும ராமரை அழைததுவர வேணடுமென்கிற விருபபததால வாகனஙகளோடு சென்ருன அந்தபபரதன, 'சிதரகூடததிலிருபபவரும லக்ஷமணனேடு சோந் திருபபவரும தவசிகளுடைய வேஷததைதத தரிததவரும விலலேந

தியவருமான ராமரைக கணடான. அந்தபபரதன ரகுகுலததி
பிறநதவாகளுள உததமரான ராமரை நமஸகரிததுக கைகளை
குவிததுககொணடு அரசனுடைய மரணததையும கோஸலநா
அரசனிலலாமலிருபபதையும தெரிவிததான, 'நாதரே! நீா உ
முடைய ராஜயததை அடையககடவீா' எனறுமசொனனு
அநத ராமா அவனுடைய சொலலைககேடடு அதிக துககமுளள
ராக ஸநானமசெயது தேவனுககு ஸமானரான பிதாவுககு உதக
கிரியையைச செயதாா அபபொழுது, அநத ராமா, பிராதா
னிடம வாதஸலயமுளள பிராதாவான பரதனைபபாாதது, 'பல
வாகளை வாடடுபவனே! எனனுடைய பாதுகைகள ராஜயதை
ஆளுகிறவைகளாகும' எனறு சொனனாா அபபொழுது, பரதன
அநத ராகவரை நமஸகரிதது, 'இபபடியே ஆகடடும' என
சொனனான பிதாவின சொலலைசசெயபவரான ராமரால அனு
பபபடட பரதன, அவருடைய பாதுகைகளை முனனிடடுககொண
நநதிககிராமததில ராஜயபரிபாலனததைச செயதான ராமரே
படடணதது ஜனஙகளும நாடடு ஜனஙகளும மீணடும வருவாா
ளெனறு ஸநதேகிததுத தணடகாரணயததில நுழைநது சரப
காஸரமததை அடைநதாா தணடகாரணயததை அடைந
அவா, சரபஙகரைப பூஜிதது அழகிய கோதாவரிநதியை அடுத
அபபொழுது அஙகு வஸிததுவநதாா பிறகு, அஙகு வஸிதது
கொணடிருககிற அநத ராமருககு ஜனஸதானததில வஸிககின
கரனோடு பெரியவைரமானது சூாபபணகையினால உணடுபணண
படடது தாமததில அதிக விருபபமுளள ராகவா, தவ
களைக காபபதறகாகப பூமியில பதினாலாயிரம அரககாகளை
கொனறாா சிறநத புததியுளளவரான ராகவா மிகுநத பலசா
ளான தூஷணனையும கரனையும கொனறு மீணடும தபோவன
களை ஸௌககியமுளளவையாகச செயதாா அநதராகூஸாகள கொ
லபபடடபிறகு, மூககும உதடும அறுககபபடட சூாபபண
யானவள மீணடும பிராதாவான ராவணனுககு இருபபிடமான
லஙகையை நோககிச செனறாள பிறகு, துககமமேலிடடவளான
ராகூஸியானவள இரததம உலாநதிருககிற முகததுடன ரா
ணனை அணுகித தமையனான அவனுடைய காலகளில விழுநதாள
அபபடி விகாரபபடுததபபடட அவளைபபாாதது, ராவணன மிக
கோபமூணடு பறகளால பறகளைக கடிததுககொணடு ஆஸனதத
லிருநது எழுநதான அநத ராவணன, தனமநதிரிகளை விட

டு ஏகாநதமான இடததில அநதச சூாபபணகையைபபாாதது, கலயாணி ! எனனை நினைககாமலும அவமதிததும எவனால இவ ணணம செயயபபடடாய? எவன கூருளள சூலாயுதததை டுதது எலலா அவயவஙகளிலும குததிககொளளுகிறுன? எவன லையில நெருபபை வைததுககொணடு கவலையறறு ஸுகமாகத ஙகுகிறுன? இபபொழுது எவன மிககக்கோரமான ஸாபபததைதக லால தீணடுகிறுன? மதஙகொணட எவன பிடரிமயிாகளுடன டின சிஙகததைதத தெறறிபபறகளில தொடடுககொணடு நிற ருன?" எனறு சொனனுன இவவாறு சொலலுகினற அநத வணனுடைய கணகளினினறு அகனிஜவாலைகள இரவில எரிக படுகினற மரததினுடைய துவாரஙகளிலிருநது வெளிபபடுவது பால வெளிபபடடன ஸஹோதரியான சூாபபணகையானவள, மருடைய பராககிரமம, கரதூஷணாகளோடு கூடின ராக்ஷஸாக டைய தோலவி ஆகிய அவை அனைததையும அவனுககு உரைத ாள பிறகு, பநதுககளுடையவதததைக கேடடு, காலனால ணடபபடடவனுன ராவணன, ராமருடையவதததை விருமபி, னததினால மாரீசனை நினைததான பிறகு, அநத ராவணன, சயயவேணடிய காரியததை நிசசயிததது நகரததில தகுநத பாது வலைசசெயது மாரீசனை அடைவதறகாக உபபுஸமுததிரததிறகு மலே ஆகாயததில எழுமபினன அவன, திரிகூடததையும லபாவதததையும தாணடி, மகரஙகளுககிருபபிடமானதும ழநத தணணீருளளதுமான மகோததியைக கணடான அவன தைததாணடி அதறகு அபபுறததிலுளள மகாதமாவான லபாணிககுபரியமான இருபபிடமாயிருககிற கோகாணததைக லையறறு அடைநதான தசானனன, முநதி ஒரு ஸமயததில நாநத ராமபயததாலேயே தவசியானவனும, பிழைததிருபபதில ரியமுளளவனும, முனனே தனககு மநதிரியாயிருநதவனுமான ாரீசனை அநதக கோகாணததில அடைநதான

C கநு0

இருநூற்றெழுபத்தோன்பதாவது அத்யாயம்

ராமோபாக்யானபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(ராவணன் ஸன்யாஸியாகி மான்வடிவமெடுத்த மாரீசனோடு ராம
டைய ஆஶ்ரமம் வந்ததும், ராமர் மானைப்பிடிக்கத் தொடர்ந்து
சென்று அதனை ராக்ஷஸனென்றறிந்து கொன்றதும், அவன்
ஸீதையையும் லக்ஷ்மணனையும் கூவி இறந்ததும்,
ஸீதையின் கடுஞ்சொல்லால் லக்ஷ்மணன் ராமரைத்
தேடிப்போனதும், ராவணன் ஸீதையைத்
தூக்கிச் சென்றதும்)

பிறகு, மாரீசனே, வந்திருக்கிற ராவணனைக் கண்டு பரப
புள்ளவனாகக் கிழங்கு வேர்முதலிய பூஜைக்குரிய பொருள்கள
அவனைப் பூஜித்தான் வீற்றிருக்கின்றவனும் இளைப்பாறி
வனும் வாக்கியங்களை அறிந்தவனுமான ராவணனை நோக்கி உ
னுட்கார்ந்திருப்பவனும் வாக்கியங்களை அறிந்தவனுமான அ
மாரீசனென்கிற ராக்ஷஸன் வணக்கமுள்ள வாக்கியத்தைப் பி
வருமாறு உரைக்கலானன் 'உன்னுடைய நிறமானது இயற்கை
படி இருக்கவில்லையே உன்னுடைய பட்டணத்தில் க்ஷேமமா
(மந்திரிகள்முதலிய) எல்லா வேலைக்காரர்களும் உனக்கு மு
போல ப்ரீதியோடு வேலைசெய்கிறார்களா? ராக்ஷஸேஶ்வர! இங்
வருவதற்குக் காரணம் யாது? என்ன கார்யம்? செய்ய மிக அரி
தாக இருந்தாலும் அந்தக்காரியத்தைச் செய்யப்பட்டதென்றே
அறிந்துகொள்வாயாக' என்று கூறினன் ராவணன் கோப
தோடும் பொறுமையோடுங்கூடினவனாக அந்த ராமருடைய செ
கை அனைத்தையும் செய்யவேண்டியவைகளையும் சுருக்கமாகவே
அவனிடம் சொன்னன் மாரீசனே, சுருக்கமாகவே அந்த வசன
த்தைக்கேட்டு, ராவணனைநோக்கி, 'நீ ராமனை அணுகாதே நா
அந்த ராமனுடைய வீர்யத்தை அறிந்திருக்கிறேன் மகாதப
வான அந்த ராமனுடைய பாணவேகத்தைத் தாங்குவதற்கு எவ
திறமையுள்ளவன்? என்னது ஸந்யாஸத்துக்கு அந்தப்புரு
ஶ்ரேஷ்டனே காரணம் கெட்ட எண்ணமுள்ள எவனால் வி
சத்துக்கு வாயிலாக இருக்கிற இந்தவிஷயம் உனக்கு உரைக்க
பட்டது?' என்று சொன்னன் பிறகு, ராவணன், கோபத்துட
கூடியவனாகவும் பயமுறுத்துகின்றவனாகவும் அந்த மாரீசனை

ா த து, 'நமமுடைய சொறபடி செயயாமறபோனுல உனககு
ணமும நிசசயமாக உணடாகும' எனறு சொனனுன மாரீ
ா, 'மரணம அவசியம நேருவதாயிருககையில மேலானவனிட
நது மரணமேறபடுவது சிறநதது ஆகையால, இநதவிஷயத
இவனுடைய விருபபததைச செயவேன' எனறு ஆலோசித
ன பிறகு, மாரீசன, ராக்ஷஸாகளுள சிறநதவனுன அநத ராவ
ஊ நோககி, 'உனககு எனன உதவி எனனுல செயயததககது?
ன உனககு வசபபடடவனிலலாவிடினும அதைச செயவேன'
று மறுமொழி கூறினுன தசகரீவன, அநத மாரீசனைப
ாதது, 'போ ரததினமயமான கொமபுகளுளளதும ரததினங
ால விசிததிரமான மயிாகளுளளதுமான மானுகி ஸீதையை
சைபபடசசெய ஸீதையானவள உனனைபபாாதது நிசசய
க ராமனை ஏவுவாள ராமன விலகிசசெனறவுடன ஸீதை
னவள என வசபபடுவாள அவளை நான எடுததுககொணடு
ாயவிடுவேன பிறகு, கெடடபுததியுளள அநதராமன மனைவி
ன பிரிவினுல உயிரோடிருககமாடடான இநத உதவியை
னககுச செயவாயாக' எனறுசொனனுன இவவாறு சொலலக
டடமாரீசன, மிககமனவருததமுளளவனுகத தனககு(எளளுந)
ணணீரும இறைததுவிடடு, முனனுல செலலுகினறராவணனைப
னதொடாநதுசெனருன பிறகு, புகழபபடடசெயகைகளுளள
நதராமருடைய ஆசரமததை அடைநது அவவிருவரும முநதி
லோசிததபடியே எலலாவறறையும செயதாாகள ராவணனே,
ாடடை ததலையுளளவனும கமணடலுவையுடையவனும தரிதண
தைததரிததவனுமான ஸநயாஸியாகியும மாரீசனமானுகியும
நத இடததை அடைநதாாகள பொனமானவேஷததைத
ரிததிருபபவனுனமாரீசன விதேஹராஜகுமாரியான ஜானகியைத
னனைபபாாககுமபடி செயதான தெயவததினுல தூணடபபடட
நதஸீதையானவள, அநதமானைபபிடிபபதறகாக ராமரைத
ணடினுள ராமா அவளுககுப பிரியததைச செயபவராகி விலலை
டுததுககொணடு (ஸீதையைப)பாதுகாபபதறகாக லக்ஷமணனை
வததுவிடடு மானைபபிடிககும விருபபததுடன விரைநது சென
ா அநதராமா விறபிடிததவரும தூணிகடடிககொணடவரும
ததியும உடுமபுததோலாலசெயயபபடட விரலுறையுமுளளவரு
ாகி [1] ருததிரா நக்ஷதரமானைத தொடாநததுபோல (மாரீச

[1] 'பிரமமதேவா தமதகுமாரியைக காமததினுல மானஉருவெடுதெ

மானைப பினதொடாநதாா அநதராக்ஷஸன மறைநதும ம
படியும அவருககெதிரில தோனறியும (அவரை) நெடுநதூர
இழுததுவிடடான பிறகு, ராமா அவனைத தெரிநதுகொணடா
ஸமயததிலதோனறுகிற புததியையுடையவரான ராமா அவ
ராக்ஷஸனெனறுஅறிநது வீணாகாத ஓா அமபை எடுதது மா
உருவததுடனிருககிற அவனை அடிததாா ராமபாணததாலடி
கபபடட அவன, அபபொழுது, ராமருடையகுரலை அமைதது
கொணடு, 'ஆ! ஸீதையே! லக்ஷமணா!' எனறு இவவணண
துனபககுரலுடன அலறினன பிறகு, வைதேஹியானவ
அவனுடைய அநததீனமான சொலலைக கேடடாள அதனா
அநதஸீதை கீழே விழுநதாள பிறகு, லக்ஷமணன அவளை
பாாதது, 'பயநதவளே! உனககு ராமாவிஷயததில பயம வே
டாம எவன ராமரை அடிபபான? நீ, பாாததாவான ராமா ஒ
முகூாததகாலததில புனனகையுடன வரககாணபாய' என
சொனனன இவவாறுசொலலககேடடவளும சுததமான ந
யையே பூஷணமாககொணடவளுமான அவள பெணதனமையா
தாககபபடடு மிகஅழுகினறவளாகி லக்ஷமணனமீது ஸநதேக
கொணடாள ஸாதவியும பதிவரதையுமான அவள அநத லக்
மணனைபபாாததுக கடுமையாகப பேசததொடஙகினள 'மூ
னே! நீ மனததினுல விருமபுகிற இநதவிருபபம கைகூடா
நான கததியை எடுததுககொணடு எனனை நானே மாயதது
கொளவேன மலையின சிகரததிலிருநதாவது விழுவேன, தீ
லாவது புகுவேன பெணபுலியானது ஆணநரிககுடடியை அ
வதுபோல நான பாாததாவான ராமரைவிடடு அதமனன உன
எவவிததததாலும அடையமாடடேன' எனறு சொனனள. இ
படிபபடட வசனததைககேடடு ராகவருககு பரியனும நனன
யுளளவனுமான லக்ஷமணன, காதுகளைப பொததிககொண
ராமா சென்ற வழியினுல புறபபடடான விறபிடிததவனு
அவன ராமருடைய காலடியைபபிடிததுககொணடு நடநதான
லக்ஷமணன அபபொழுது கோவைபபழமபோனற உதடுள
ஜானகியைப பாராமல சென்றுன இதனிடையில, சா
பலால மூடபபடட நெருபபுபோலக கொடிய உருவதை

துத தொடாநதாா பரமசிவன அநத மிருகததின (=மானின) சீ
ஷததை (=தலையை) வெடடினா, அது ஆகாயததில மிருகசீரஷநக்ஷத
மாயிறறு' எனபது பழையவுரை

லல உருவததால மறைததுககொணட ராவணனெனகிற ராக்ஷ
ன காணபபடடான பாவசசெயலில நிசசயங கொணட
ாவணன, ஸனயாஸிவேஷததால மறைககபபடடவனும புகழத
ககவளான அநத ஜானகியை அபஹரிகக எணணமுளள
னுமாகி அருகில வநதான தாமஙகளை அறிநதவளான
அநத ஜானகியானவள, வநதிருககிற அவனைபபாாதது அப
பொழுது பழஙகளும கிழஙகுகளுமாகிய உணவுபபொருளமுதலிய
றறால (அவனுககு) ஆதிததியம செயதாள பிறகு, காமியான
ராக்ஷஸேநதிரன அவை அனைததையும அலக்ஷயமசெயது தனனு
டையதான (ராக்ஷஸ) உருவததை எடுததுககொணடான,
ஸீதையை நோககி, 'ஸீதையே! நான ராக்ஷஸாகளுககு அரசன,
ாவணனெனறு பிரஸிததிபெறறவன ஸமுததிரததிறகு
அககரையிலிருககிற அழகியதான லஙகை எனகிற பெயருளள
படடணம எனனுடையது அஙகே, நீ மானிடமஙகையரின மததி
ில எனனோடுகூட விளஙகுவாய அழகிய பினதடடுககளுளள
வளே! எனககு நீ மனைவியாககடவாய தவசியான ராகவனை
விடடுவிடு' எனறு நலவாாததையாகச சொனனான பிறகு,
அழகிய பினதடடுககளுளள ஜானகியானவள இவைமுதலான
அவனுடைய வாககியஙகளைககேடடுச செவிகளைப பொததிக
கொணடு, 'இதமுறை அனறு' எனறு (பினவரும) வசனததை
உரைககலானாள 'நக்ஷததிரஙகளுடனகூடின ஆகாயமானது
விழுநதாலுமவிழும பூமியானது துணடுதுணடாகச சிதறிப
போனாலுமபோகும ஸமுததிரததில ஜலமானது வறணடு
போனாலுமபோகும சநதிரன குளிாநத கிரணஙகளுளளவனா
யிருததலை விடடாலுமவிடுவான ஆதிதயன உஷணமான கிர
ணஙகளுளளவனாயிருததலை விடடாலுமவிடுவான நெருபபானது
உஷணமாக இருததலைவிடடுக குளிாசசியை அடைநதாலுமடை
யும நான ரகுநநதனரை ஒருகாலும விடமாடடேன பெண
யானையானது, மதம பெருகுகினற கபோலஙகளுளளதும காடடில
ஸஞசரிககினறதும புளளிகளையுடையதுமான பெரிய ஆண
யானையை அடைநதுவிடடு, எவவாறு பனறியைததொடும? ஒரு
ஸதரீயானவள இலுபபைப பூவிலிருநது இறககபபடட சாராயத
ததையும தேனிலிருநது இறககபபடட சாராயததையும குடிதது
விடடுக காடியில எபபடி ஆசை வைபபாள? இதனை நினைததுப
பாா' எனறாள அவள, அவனைபபாாதது இவவணணமுரைதது

விட்டு, பிறகு, கோபத்தால் உதடுகள் துடிக்க அடிக்கடி கைகளை உதறிக்கொண்டு ஆஶ்ரமத்தில் நுழைந்தான். அழகிய பின்தட்டுகைகளையுடையவளான அவளை, ராவணன் எதிரில் ஓடி மறைந்தான். பயங்கரமான குரலால் வெருட்டி பரஜ்ஞையை இழந்தவளான (ஜானகியைத்) தலைமயிர்களில் பிடித்தான், பிறகு, ஆகாயமார்க்கத்தில் செல்வதற்கு ஆரம்பித்தான். பிறகு, (பிரஸ்ரவணமென்கிற) மலையில் வஸிப்பவனான ஜடாயுவென்கிற கழுகரசன் 'ராம! ராம!' என்று கதறுகிறவளும் கொண்டுபோகப்படுகிறவளும் இரங்கப்படத்தக்கவளுமான அவளைக் கண்டான்.

இருநூற்றெண்பத்தாவது அத்யாயம்

ராமோபாக்யானபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(ஸீதையை எடுத்துக்கொண்டு செல்லுகின்ற ராவணன் வழியில் போர்புரிந்த ஜடாயுவைக் கொன்று லங்கையில் நுழைந்ததும், திரும்பி வருகின்ற ராமர் நடுவழியில் வந்த லக்ஷ்மணனுடன் தமதாஶ்ரமஞ் சென்றதும், ஸீதையைக் காணாமல் இருவரும் தேடிச்செல்லுகையில் ராமர் கபந்தனைக் கொன்றதும், அவன் கந்தர்வனாகி அவர்களை ஸுக்ரீவனிடம் செல்லச் சொல்லியதும்)

கழுகுகளுக்கு அரசனும் மகாவீரனும் ஸம்பாதிக்கு ஸகோதரனும் அருணனுக்குக் குமாரனுமான ஜடாயுவானவன் தசரதனுக்கு நண்பனாக இருந்தான். அவன், அப்பொழுது ராவணனுடைய மடியை அடைந்திருப்பவளும் (தசரதனது தோழமையால் தனக்கு) மருமகளுமான ஸீதையைக் கண்டான். பக்ஷிராஜன் கோபத்துடன்கூடியவனாகி ராக்ஷஸேஶ்வரனான ராவணனை எதிர்த்து விரைவாகச் சென்றான். பிறகு, கழுகுகளுக்கரசனான ஜடாயு, அந்த ராவணனைப் பார்த்து, 'ராக்ஷஸ! மைதிலியை விடு, விடு. நான் உயிரோடிருக்கையில் நீ எப்படி ஸீதையை அபஹரிப்பாய்? மைதிலியை விடாமல் போவாயாகில் நீ உயிரோடு என்னிடமிருந்து விடுபடமாட்டாய்' என்று சொன்னான். இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு, சிறகுகளின் அடிகளாலும் மூக்கின் குத்துக்களாலும் பலமுறை காயப்படுத்தப்பட்ட அந்த ராக்ஷஸராஜனை நகங்

களால அதிகமாகக கிழிததான ராமருககு பரியததையும ஹிதத
ததையும விருமபுகிற ஜடாயுவினுல அடிககபபடுகினற அநத ராவ
ணன, மலையானது அருவிகளைப பெருககுவதுபோல இரததததை
அதிகமாகப பெருககினுன அநத ராவணன கததியை எடுதது
அநதப பறவையினுடைய இரணடு சிறகுகளையும வெட்டினுன
அநத ராக்ஷஸன கழுகரசனைப பிளநது விழுநத மலைசசிகரமபோல
வெட்டித தளளிவிட்டு ஸீதையை மடியில வைததுககொணடு
மேலே எழுமபுவதறகு முயனறுன வைதேஹியானவள ஆஶரம
மணடலததையோ தடாகததையோ நதிகளையோ பாாககுமிடங
தோறும தனனுடைய ஆபரணஙகளைப போட்டாள அவள ஒரு
மலையின சிகரததில ஐநது வானராதிபதிகளைக கணடாள உதார
மனமுளள மைதிலியானவள அநத இடததில (தனது) திவயமான
ஒரு பெரிய வஸதிரததை எறிநதாள காறறினுல அடிததுக
கொணடுபோகபபட்ட அநத நலல பீதாமபரமானது மேகஙகளு
டைய மததியில மினனலபோல அநத ஐநது வானரேநதிரரகளு
டைய மததியில விழுநதது ஆகாயததில ஸஞசரிககினறவனுன
ராவணன, ஆகாச ஸஞசாரியான தேவனபோல அதிசீககிரமாகச
சென்றுன பிறகு, அழகியதும அனேக கோட்டைவாசல
களுடனகூடியதும மனததைககவருகினறதும மதிளகளாலும
கொததளஙகளாலும நெருஙகியதும விஶவகாமாவினுல படைக
கபபட்டதுமான லஙகாநகரியைக கணடான ராக்ஷஸேஶவரன
ஸீதையுடன லஙகாபுரியில புகுநதான இவவணணம வைதேஹி
யானவள கொணடுபோகபபட்டதும, ராமா பெரியமானைக
கொனறு திருமபி வருகையில தூரததில தமபியான லக்ஷமண
னைக கணடாா அவா, பிராதாவான அநத லக்ஷமணனைப பாாதது,
"ராக்ஷஸாகளால வியாபிககபபட்ட காட்டில எவவாறு வைதே
ஹியை விட்டு வநதாய?" எனறு நிநதிததாா அவா, மானவடி
வம பூணட ராக்ஷஸனுல (தாம) இழுககபபட்டதையும தமபி
வநததையும நினைததுப பரிதாபததை அடைநதாா ராமரோ,
"லக்ஷமண! வைதேஹியானவள உயிரோடிருககிருளா? அவளை
நானபாாபபேனு" எனறு அவனை நிநதிததுககொணடே விரைவாக
அருகில வநதாா லக்ஷமணன, விதேஹராஜகுமாரியான ஸீதை
சொலலிய தகாத இழிவான வசனமனைததையும ராமரிடததில
தெரிவிததான ராமா எரிககபபடுகினற உளளததுடன ஆஶர
மததைநோககிச சென்றுா அநதராமா, அபபொழுது, கொலலப

படடிருபபதும மலைபோனறதுமான கழுகைக கணடாா பிற
அவா லக்ஷமணனேடுகூடியவராக அநதக கழுகைப பாாத
ஸநதேகததுடன விலலை உறுதியாக இழுததுககொணடு அதை
நோககி ஒடினா தேஜஸவியான அது, சோநதிருககிற அநத ரா
லக்ஷமணாகளைபபாாதது, ' உஙகளுககு மஙகளம நான கழு
களுககு அரசன தசரதனுககுத தோழன ' எனறு சொலலிற
அதனுடைய அநதவசனததைககேடடு, அவவிருவரும, சிறநத வி
களை நாணைததளாததிவிடடு, ' இவன யாா ? நமமுடையபிதாவி
நாமதேயததைச சொலலுகிறுன ' எனறு சொனனுாகள பிற
அவாகள அநதபபறவை இருசிறகுகளும அறுககபபடடிருப
தைக கணடாாகள கழுகோ ஸீதைநிமிததம ராவணனிடத
லிருநது தனககுநோநதவததை அவவிருவருககும தெரிவிதத
ராகவா, கழுகைபபாாதது, ' ராவணன எநதததிசையைநோககி
சென்றுன ? ' என்று கேடடாா கழுகானது, தலை அசைததல
ளால தெரிவிததுவிடடு உயிரையும துறநதது ராகவா, ' தெ
திசையில ' எனறு அதன குறிபபிஞல தெரிநதுகொணடு, ' இ
பிதாவுககு நணபன ' எனறு நனகுமதிதது (அதறகு) ஸமஸகார
தைச செயவிததாா பிறகு, பகைவாகளைத தவிககசசெயபவா
ளான அவவிருவரும தாபபாஸனஙகளும பாயகளும புரணடுகிட
பதும கலசஙகள உடைககபபடடிருககிறதும சூனயமானது
அனேகநரிகளால வியாபிககபபடடதுமான ஆஶரமஸதான
தைபபாாததுத துககமும சோகமும மேலிடடவாகளு
வைதேஹிகொணடுபோகபபடடதனல பீடிககபபடடவாகளும
கித தெனதிசையைநோககித தணடகாரணயததில பிரவேசிததா
கள ராமா லக்ஷமணனேடுகூட அநதபபெருஙகாடடில நான
பககஙகளிலும ஒடுகினற மிருகஙகளின கூடடஙகளைக கணடா
முளகினற காடடுததீயின சபதமபோலக கோரமான பிராணிக
டைய சபததததையும கேடடாா ஒரு முகூாததகாலததினு
கோரமான காடசியுளளவனும மேகமடாநத மலைபோலிருபப
னும ஆசசாமரமபோனற தோளகளுளளவனும நீணடபுஜங
ளுளளவனும மாாபில விசாலமான கணகளுளளவனும பெரியவ
றுளளவனும பெரியவாயுளளவனுமான கபநதனைக கணடாாகள
பிறகு, அநதராக்ஷஸன [1] தறசெயலாகக கையில லக்ஷமணனை
பிடிததான பாரத ! பிறகு, லக்ஷமணன உடனே துயர

[1] 'சிறிதும ஶ்ரமமிலலாமல' எனபது இஙகிலிஷ மொழிபெயாபபு

டைநதான அநதக கபநதன, ராமரைபபாாததுககொணடே
கூஷமணனைத தனவாயிருககுமிடததுககு இழுததான லகூஷ
னை, துயரமடைநதவனுக, ராமரைபபாாதது, 'எனனுடைய
நத நிலைமையைப பாரும வைதேஹியை(ப பிறன) கவாநததும,
னனுடைய இநதவிபததும, உமககு அரசாட்சியினின்று நழுவு
ஹும, பிதாவின மரணமும (எவவிதம பொறுககததககவை?)
வதேஹியுடன சோநது கோஸலநாட்டை அடைநது தகபபன
ாட்டனமாாகளுடைய பிரஸிததமான ராஜயததில நீர நிலை
பறறிருபபதை நான பாாககபபோகிறதிலலை எவாயாகள பகதி
ாலிகளோ, அவாகள, தாபபங்களுடனும பொரிகளுடனும வன
ிததுளிாகளுடனும பட்டாபிஷேகம செயயபபட்ட ஆயரான
ஙகளுடைய முகததை மேகஙகளிலலாத ஆகாயததிலிருககிற சந
்ரமண்டலததைபபோலப பாாபபாாகள' எனறுன சிறநதபுததி
ாலியான அநதலகூஷமணன இபபடி பலவாறு புலமபினுன
றகு, ஆபததுககளில கலஙகாத ராமா, அநத லகூஷமணை
ாபபாாதது, 'புருஷஸரேஷ்ட! நீ துயரபபடாதே வீர!
ுமிததிரையின ஆநநததை விருததிபணணுகிறவனே!
ான உயிரோடிருககையில ஒருவனும உனனை அவமதிப
தில சகதியுளளவனுகான இவனுடைய வலககையை வெட்டி
டு இடககை எனனுல வெட்டபபடடுவிட்டது' எனறு
சானனுா இவவணணம சொலலுகினற ராமரால அநதக
பநதனுடைய கையானது மிககககூாமையுளள கததியினுல எளளுக
டைபோல (அவவளவு எளிதாக) அறுததுத தளளப
ட்டது பிறகு, பலசாலியான லகூஷமணனும, நிறகினற பிராதா
ான ராகவரைபபாாததுக கததியினுல அநதக கபநத
டைய வலககையை வெட்டினுன மறுபடியும லகூஷமணன
நத ராகூஷஸனை விலாவில நனறுக அடிததான பிறகு, மிகப
ருததவனுன கபநதன உயிாபோயப பூமியில விழுநதான
வனுடைய தேகததினினறு வெளிபபுறபபடடுத திவயமான
தாறறமுளள ஒருபுருஷன ஆகாயததில ஸூாயனபோல
காயததையடைநது ஜவலிததுககொணடு காணபபட்டான
னறுகபபேசுகிறவரான ராமா, அவனைபபாாதது, 'நீ யாா?
ருபபததுடன கேட்கினற எனககுச சொலவாயாக இது எனன
சிததிரம? எனககு ஆசசாயமாகத தோனறுகிறது' எனறு
னவினுா அவன, அவரைபபாாதது, 'அரசரே! நான விஸ்வா

வஸ—னென்கிற கநதாவன பிராமமணசாபததால ராக்ஷஸாகளா
அடையபபட்ட பிறபபை அடைநதேன ஸீதையானவள், ராவ
ணுல கொணடுபோகபபட்டு லஙகையில வைககபபட்டிருககிற
ஸு—கரீவனை நீா அடைவீராக அவன உமககு உதவியைச செ
வான நலலஜலமுள்ளதும அன்னஙகளோடும காரணடவங
ளோடும சோநதிருபபதுமான பமபை எனகிற பெரியகுளப
னது இதோ ரிசியமூகபாவதததினருகிலிருககிறது வானரரா
னும பொனமாலையை அணிநதவனுமான வாலியின தமபியா
ஸு—கரீவன நானகுமநதிரிகளுடன அஙகு வஸிககிறுன அ
னேடுசோநது உமமுடைய துககததிறகுக காரணததைததெவி
ககக்டவீா உமமோடு ஒதத நிலைமையிலிருககிற அநதஸு—
வன உதவிசெயவான இவவளவுமட்டும நமமால சொலவதற
முடியும ஜானகியைப பாாபபீா ராவணனுடைய இருபபிட
னது வானரராஜனுன ஸு—கரீவனுககு நிசசயமாகததெரிநதிரு
கும' என்று சொனனுன மிகககாநதியுள்ள அநதத திவயபு
ஷன இவவணணம உரைததுவிட்டு மறைநதான மகாசூரா
ளான ராமலக்ஷமணாகளிருவரும ஆசசாயததை அடைநதாாக

இருநூற்றெணபததோராவது அதயாயம

ராமோ॰பாகயானபாவம. (தொடர்ச்சி)

(ராமர் ஸு—க்ரீவனேடு நட்பைச்செய்து வாலியைக் கொன்றதும், ராவணன் ஸீதையை அசோகவனத்தில் வைத்து அவளைவசப் படுத்துவதற்காக ராக்ஷஸிகளை ஏவியதும், அங்கே த்ரீ ஜடையானவள் தான் கண்ட கனவைச் சொல்லி ஸீதையைத் தேற்றியதும்)

பிறகு, ஸீதை கவரபபட்டதனுலுணடான துககததா
பீடிககபபட்ட ராமா, ஸமீபததிலிருபபதும ஏராளமா
தாமரை மலாகளும உதபல மலாகளுமுள்ளதுமான பமப
ஸரஸை அடைநதாா அவா, மிகககுளிாசசியானதும ஸௌ
கியததை உணடுபணணுகிறதும அமிருதமபோனறதுமா
காறறினுல அநதவனததில வீசபபட்டவராகி மனததினு
காதலியை நினைததாா ராஜஶரேஷ்டரான அநதராமா அந
இடததில தம பிராணநாயகியை நினைததுககொணடு புலம
னுா பிறகு, மனமதபாணஙகளாலடிககபபட்டு ஸநதாபதன

டைந்திருக்கிற அந்தராமரைப்பார்த்து, லக்ஷ்மணன், 'பகைவர்க
டைய காவத்தைப்போக்குகிறவரே! பலமுள்ள மனிதனை
யாதி தொட்டதகாததுபோலப் பெரியோர்களுடன் பழகியிருக்க
ற உம்மை இப்படிப்பட்ட எண்ணமானது தொடுத்தறகுததகுதி
ளதன்று ஜானகி, ராவணன் இவர்களுடையசெய்தியானது
மால் அறியப்பட்டுவிட்டது அந்த ஜானகியை நீர் முயற்சி
லும புத்தியாலும் அடைவீராக மலையிலிருப்பவனும் வானர
ரேஷ்டனுமான ஸுக்ரீவனை அடைவோம நான் சிஷ்யனும
லைக்காரனும் துணைவனுமாயிருக்கையில் நீர் மனக்கவலை
டையவேண்டாம தேறுதலடைவீராக' என்று சொன்னான்

அந்தராகவர் லக்ஷ்மணனால் இவ்வண்ணம் பலவிதமான
ாக்கியங்களால் (தேறுதல்) சொல்லப்பட்டுத் தம்நிலைமையை
டைந்தார் (அடுத்துச்செய்யவேண்டிய) காரியத்தையும் செய்
த தொடங்கினார் வீரர்களும் பிராதாக்களுமான ராமலக்ஷ்மணர்
ிருவரும் பம்பாஜலத்தில் ஸ்நானம்செய்து, பிதருக்களுக்குத்
ர்ப்பணமுஞ்செய்து புறப்பட்டார்கள் வீரர்களான அவ்விரு
ரும் ஏராளமான கிழங்குகளும் பழந்தருமமரங்களுமுள்ள ரிசிய
கத்தை அடைந்து மலையுச்சியில் தங்கியிருக்கிற ஐந்துவானரர்களை
ம் அப்பொழுது பார்த்தார்கள் ஸுக்ரீவன் சிறந்தபுத்தியுள்ள
ரும் மந்திரியும் இமயமலைபோலிருப்பவருமான ஹனூமானென்
ற வானரவீரரை அவர்களிடம் அனுப்பினான் ராமலக்ஷ்மணர்
ர் முதலில் அவரோடு ஸம்பாஷித்து, பிறகு, ஸுக்ரீவனை அடைந்
ார்கள் அரசனே! ராமர், அப்பொழுது, ஸுக்ரீவனோடு
டபுச்செய்துகொண்டார் பிறகு, ஸுக்ரீவன், ஸீதை அபஹரிக்க
ப்பட்டதைக்கேட்டு வாலியினால் செய்யப்பட்ட துக்ககரமான
ாயங்களனைத்தையும் அதிக தேஜஸ்வியான ராமருக்குச்சொன்
ன், கொண்டுபோகப்படுகிற ஸீதையானவள் வானரர்களு
டயமத்தியில் போட்ட வஸ்திரத்தை, காயம் தெரிவிக்கப்பட்ட
றகு, ராமருக்குக் காண்பித்தான் ராமர் நம்பிக்கையை உண்டு
ண்ணுகிற அந்த வஸ்திரத்தைப்பெற்று, வானராதிபதியான
ுக்ரீவனைப் பூமியில் வானர அரசாட்சியில் தாமே அபிஷேகம்
ெய்வித்தார் ராமரும், யுத்தத்தில் வாலியின்வதத்தை பர
ஜ்ஞைபண்ணினார் அரசனே! ஸுக்ரீவனும் வைதேஹியை
டுக்கொண்டுவருவதாக பரதிஜ்ஞைசெய்தான் இவ்வண்ணம
பத்தத்தைச் செய்துகொண்டு ஒருவரிடத்தொருவர் நம்பிக்கை

யுளளவாகளாக எலலாருமகிஷகிநதையை அடைநது (வாலியுட
யுததததில விருபபமுளளவாகளாக இருநதாாகள ஸுகரீவ
கிஷகிநதையை அடைநது [1] ஜனககூடடததினுடைய சபதத
கொபபான சபதததுடன காஜிததான வாலியானவன அவ
டைய அநதக காஜனததைப பொறுககவிலலை தாரையானவ
'ஸுகரீவன காஜிபபதனுல அவன நலலபலததுடன கூ
யிருககிருனெனறு நினைககிறேன ஸஹாயபலமுளளவனு
வநதிருககிருன நீா (சணடைககாகப) புறபபடுதல தகா
என்று அநத வாலியைத தடுததாள பிறகு, பொனமாலை
அணிநதவனும நனருகப பேசுகிறவனும வானரஙகளுககு அ
னும கணவனுமான வாலியானவன, சநதிரனபோனற முகமுள
அநதத தாரையைநோககி, 'நீ எலலாபபிராணிகளுடைய சப
தையும அறிநதவள புததியினுல ஆராயநது பாா எனககு
தமபியெனறு சொலலபபடுகிற இநத ஸுகரீவன எவனு
துணைவலியுளளவனுக வநதிருககிருன ?' என்று வினவினு
சநதிரனபோனற ஒளிபொருநதியவளும அறிவுடையவளுமா
தாரையானவள ஒருமுகூாததநேரம ஆலோசிததுத தனகண
ணைபபாாதது, 'வானராதிபரே! எலலாவறறையும கேடபீரா
மனைவியை இழநதவனும மகாவீரயமுளளவனும தசரதனுடை
குமாரனும விலலாளியுமான ராமன, ஸுகரீவனேடு ஒததபல
வரையும நணபரையுமுடைமையை அடைநதிருககிருன ம
பாகுபலமுளளவனும பகைவாகளால ஜயிககபபடாதவனு
மேதாவியும ஸுமிததரையின புததிரனும இநத ராமனுக
பராதாவுமான லக்ஷமணன, ராமனுடைய காாயததின பய
கைகூடுமபொருடடு ஸனனததனுக இருககிருன மயிந
னும தவிவிதனும வாயுபுததிரனன ஹனுமானும கரடிகளு
கரசனன ஜாமபவானும ஸுகரீவனுககு மநதிரிகளாக இரு
கிருாகள இவாகளெலலாரும மகாதமாககள, நலல புத
யுளளவாகள, மகாபலசாலிகள, ராமனுடைய வீாயததை அடு
திருபபவாகள, உமமை அழிபபதறகு ஸாமாததியமுளளவ
கள' என்று உரைததாள வானராதிபனுன வாலியானவ
ஹிதமாக உரைககபபடட அநதததாரையின அநதவசனதத
மறுதது, அஸூயையுளளவனுகி, அநதததாரையை ஸுகரீவ
நாடின மனமுளளவளெனறு ஸநதேகிததான அநத வாலியா

[1] 'மலையருவிபோல' எனபது இஙகிலிஷ மொழிபெயாபபு

வன, தாரையைபபாாததுக கடிநதுசொலலிவிடடுக குகையின வாயிலிலிருநது வெளியில புறபபடடான அவன, மாலயவானென கிற மலையினருகிலிருககிற ஸுகரீவனைபபார்தது, 'சகதியறற வனே! உயிரில ஆசையுள்ளவனுனநீ என்றல் பலமுறை வெலலப படடாய கெடடபுததியுள்ளவனே! நீ எவவாறு யுததததில மீணடும விடுபடடுச செலலபபோகிருய?' எனறு சொனனுன இவவணணமுரைககபபடட ஸுகரீவன, பிராதாவைபபாாதது, நோநதவிஷயததைப பகைவரைக கொலபவரான ராமருககுத தெரிவிபபவனபோல, 'அரசனே! உனனல ராஜயமும மனைவியும கவரபபடட எனககு உயிாவாழவதில எனனபெருமையென றெணணி வநதிருககிறேனெனபதை நீ அறி' எனறு சொனனுன இவவாறு பலவிதமாகப பேசிவிடடு, பிறகு, அநத வாலியும ஸுக ரீவனும ஆசசாமரஙகளையும பனைமரஙகளையும கறகளையும ஆயுதங களாககொணடு போரில எதிாததாாகள இருவரும ஒருவரை ஒருவா அடிததாாகள இருவரும பூமியில விழுநதாாகள இரு வரும விசிததிரமாகத துளளிககுதிததாாகள, முஷடிகளால நன ருகக குததினாாகள நகஙகளாலும பறகளாலும காயபபடுததப படட அநத இரணடுவீராகளும இரதததததால நனைககபபடடவா களாகிப பூததிருககிற பலாசமரமபோல அபபொழுது விளஙகி னாாகள யுததததில அவவிருவருளளும ஒருவிதமான வேறறு மையும காணபபடாமறபோனபொழுது, ஹனுமான ஸுகரீவ னுடைய கழுததில மாலையைபபோடடாா அபபொழுது, கழுத தில மாடடபபடடிருககிற மாலையினல அநதவீரன, மேகமாலையி னல சூழபபடடதும மிகக ஒளிபொருநதியதுமான மலயமென கிற பெரியமலைபோல விளஙகினன பெரியவிலலேநதிய ராமா ஸுகரீவன அடையாளமிடபபடடதைககணடு வாலியை உததே சிததுக குறிபாாததுச சிறநத விலலை இழுததாா அபபொழுது, அநத விலலினுடைய ஒலியானது யநதிரததின ஒலிபோல விளங கியது அபபொழுது, அமபினல மாாபிலடிககபபடட வாலி யானவன அதிகமாகப பயநதான மாாபுபிளககபபடட அநத வாலியானவன, வாயினல இரதததததைக ககிககொணடு, லக்ஷ மணனேடு எதிரிலநிறகிற ராமரை அசசமயத்தில கணடான அவன ராமரை நிநதிததது மூாசசையடைநது பூமியில விழுநதான. தாரையானவள ஆகாயததினினறு நழுவிவிழுநதிருககிற சநதிரன போலப பூமியில விழுநதிருககிற அநத வாலியைக கணடாள.

வாலி கொலலபபடடபிறகு, ஸுகரீவன, கிஷகிநதையையும சந
திரனுககு ஸமமான முகமுளளவளும கணவனைபிாநதவளுமான
அநததாரையையும அடைநதான சிறநதபுததியுளள ராமரோ,
ஸுகரீவனாலபூஜிககபபடடு மஙகளகரமான மாலயவானெனகிற
மலையினமேல நானகுமாதகாலம வாஸமசெயதார

காமததுககு வசபபடட ராவணனும லஙகாபுரியை அடைநது,
அசோகவனததினிடையில நநதனவனததிறகொபபானதும முனி
வாகளின ஆஸரமமபோனறதுமான ஒருமாளிகையில ஸீதையை
இருககுமபடி செயதான பிறகு, விசாலமானகணகளுளள அந
ஸீதையானவள, பாததாவைநினைதது உடமபுமெலிநதவளும
தவசிவேஷததைத தரிததவளும உபவாஸததையும தவததையும
மேறகொணடவளும பழஙகளாலும கிழஙகுகளாலும ஆகாரம
செயபவளுமாக முனிவாகளின ஆஸரமமபோனற அசோக
வனததினருகில துயரததுடன வாஸமசெயதாள ராக்ஷஸா
களுககு அதிபதியான ராவணன, அஙகே ஸீதையைககாபபதற
காக, பராஸஙகளையும கததிகளையும சூலஙகளையும கோடாலிகளை
யும உலககைகளையும எரிகொளளிகளையும தரிததுககொணடிருக
கிறவர்களான இரணடு கணகளுளளவளும மூனறுகணகளுளள
வளும நெறறியில கணணுளளவளும நீணட நாககுளளவளும நாக
கிலலாதவளும மூனறு கொஙகைகளுளளவளும ஒருகாலுளள
வளும மூனறு சடைகளுளளவளும ஒருகணணுளளவளுமாகிய இப
படிபபடட ராக்ஷஸிகளை ஏறபடுததினான அநத ராக்ஷஸிகளும,
ஜவலிககினற கணகளுளளவாகளும ஒடடகததினரோமமபோல
மேலநோககின தலைமயிருளளவாகளுமான மறறராக்ஷஸிகளும,
இரவும பகலும அயராதவாகளாக ஸீதையைச சூழநதுகொணடி
ருநதாாகள பயஙகரமான குரலுளளவாகளும குரூராகளுமான
அநதபபெணபேயகளோ, கடுமையைத தெரிவிககிற குரலுடன
நீணடகணகளுளள அநதஜானகியை, 'நமமுடையமகாராஜனை
அவமதிதது இவவிடததில உயிரோடிருககிற இவளைத தினனு
வோம இவளைபபிளாநது எளளளவெளளளவாகப பஙகிடடுக
கொளவோம' எனறு எபபொழுதும வெருடடினாாகள இவ
வணணம அதடடுகினறவாகளும அடிககடி பயமுறுததுகினற
வாகளுமான அநதராக்ஷஸிகளைபபாாதது, பாததாவைபபிரிநத
சோகததால நனகுகவரபபடட ஜானகியானவள, பெருமூசசுவிட
டுககொணடு, 'ராக்ஷஸிகளே! எனனை விரைவாகததினனுஙகள

சநதாமரைமலாபோனற கணகளுளளவரும கறுததுசசுருணட லமயிாகளையுடையவருமான அநதராமரைவிடடு ஜீவிததிருபப ல எனககு ஆசையிலலை நான இபபொழுதே ஆகாரமிலலாத ளும உயிரில ஆசையிலலாதவளுமாகி உலாநதமேட்டுததரையை டைநதிருககிற கொடிபோல எனனுடையஅஙகஙகளை வறளச சயயபபோகிறேன ராகவரைததவிர வேறுபுருஷனை நான அடை மாடடேனெனறு அறியுஙகள இது ஸதயம அடுததுசசெயய வணடியதைசச செயயுஙகள' எனறு இநத வசனததை உரைத ாள அவளுடைய அநதவசனததைககேட்டுக கடுமையானசத ததுடனகூடின அநதராககூஷஸிகள அவை அனைததையும ஆதி' யாடநதமாக ராக்ஷஸராஜனிடம சொலவதறகுச சென்றாகள

அவாகளெலலாரும செனறபிறகு, தாமஙகளை அறிநதவளும ரியவசனஙகளைச சொலபவளுமான தரிஜடை எனகிறராக்ஷஸி. ானவள, ஸீதையைபபாாதது, 'ஸீதையே! உனககு ஒரு ஷயததை உரைபபேன தோழீ! எனனிடம நமபிககை வககககடவாய அழகியதொடைகளுளளவளே! பயததை டடுவிடு இநத எனவசனததைக கேடபாயாக நலல புததி கதியுளளவனும வயதுமுதிாநதவனும ராமருககு ஹிததததைத தடுவதில நோககுளளவனுமான அவிநதயனெனகிற ராக்ஷஸ ரேஷடன உனனைத தேறுதலடையசசெயது ஸநதோஷப டுததி, 'ஸீதையானவள, 'பலசாலியும உனனுடையபாததா மான ராமா லக்ஷமணனோடுகூட ஸெளகயமாக இருககிறா ரீமானனராகவா இநதிரனுககொபபான பலமுளள வானரராஜ னை ஸுகரீவனோடு நடபைச செயதுகொணடாா உனனை மீட கொணடுபோவதில நலலமுயறசியுளளவராக இருககிறா பயந வளே! உலகததாராலிகழபபடட ராவணனிடமிருநது உனக துப பயம வேணடாம பெணணே! நளகூபரசாபததால நீ காப றறபபடடிருககிறாய முறகாலததில இநதபபாவியான ராவ ான ரமபைஎனகிற மாதைப பலாதகாிதது அனுபவிததததனால பிககபபடடிருககிறானனறோ? இநதிரியஙகளுககு வசபபடடவ னராவணன வசபபடாதபெணணை நெருஙகுவதறகுச சகதி ளளவனுகான உனனுடையபாததா ஸுகரீவனால பாதுகாககப டடு விரைவாக வரபபோகிறாா லக்ஷமணனோடுகூடின புததிமா னராமா உனனை இநத ஆபததிலிருநது விடுவிபபாா' எனறு னவசனததால சொலலபபடடததககவள' எனறு சொலலி-

உனககாக எனனை அனுபபினுன மிகக கோரமானவை
களும தீமையைத தெரிவிககினறவைகளுமான ஸவபனஙகளு
கெடடபுததியுளள இநத ராவணனுககும புலஸதயகுலதது
கும அழிவினபொருடடு எனனுல காணபபடடன இநத ராக
ஸன பயஙகரனுகவும கெடடமனமுளளவனுகவும இகழததக
காரியஙகளைச செயகிறவனுகவும இருககிறுன இயறகையாலு
நடைககுறறததாலும எலலாருககும பயததை விருததிபணணுகி
வனுக இருககிறுன காலததால கெடுககபபடடபுததியுளளவனு
எலலாத தேவாகளோடும விரோதததைபபாராடடுகிறவனுமா
ராவணனுடைய விநாசததிறகு அறிகுறிகள எனனுல ஸவபன
தில காணபபடடன தசானனன எணணெய தேயததுககொண
வனுகவும தலைமயிரிலலாதவனுகவும சேறறிலமிழுகிறவனுகவு
அடிககடி கழுதைகளபூடடபபடட ரததததில கூததாடுகிறவ
போல நினறுகொணடிருநதான கும்பகாணனமுதலிய இவாக
ஆடையிலலாதவாகளாகவும தலைமயிருதிாநதவாகளாகவும சிவந
புஷபஙகளைச்சூடிச சிவநத மேறபூசசுளளவாகளாகவும தெ
திசையை நோககிச செலலுகினருாகள விபீஷணனொருவனே
வெணமையான குடைபிடிததவனுகவும வெளளைத தலைபபாகை
யுடையவனுகவும வெணணிறமுளள புஷபஙகளை அணிநதவனுகவு
வெளளைச சநதனபபூசசுளளவனுகவும வெணணிறமுளள மலையி
மீது ஏறிஇருநதான இநத விபீஷணனுடைய நானகு மநதி
களும வெணணிறமுளள புஷபஙகளையும சநதனஙகளையுமணிந
வாகளாக வெணணிறமுளளமலையினமீது ஏறி இருநதாகள
(இநத ஐவரே) இநத மஹாபயததினினறு விடுபடபபோகிறுாகள
ராமருடைய அஸதிரததினுல கடலசூழநத பூமியானது எ
லாபபககஙகளிலும சூழபபடடது உனனுடைய பாததாகீத
யினுல பூமிமுழுமையையும நிரபபபபோகிறுா லக்ஷமணனு
[1] யானையின தொடையினமீதேறினவனுகவும தேனையும பாயஸ
தையும புஜிபபவனுகவும எலலாததிசைகளையும எரிகக எணண
கொணடவனுகவும எனனுல காணபபடடான அழுகினறவளா
வும இரததததால நனைநத மேனியுளளவளாகவும புலியினுல பாத
காககபபடடவளாகவும வடதிசையைநோககிச செலபவளாகவும
அடிககடி எனனுல பாாககபபடடாய வைதேஹி! ஸீதையே!

1 ‘ எலுமபுககுவியலின மேலிருநது ’ எனபது வேறுபாடததில
பொருள

மபியுடனிருககும பாததாவான ராகவரோடு சோநது சீககிரம
நதோஷததை அடைவாய' எனறு சொனனுள மானகுட்டியின
ணபோனற கணகளுளளவளும சிறுமியுமான ஸீதையானவள,
நத தரிஜடையினுடைய அபபடிபபட்ட இநதவசனததைக
கட்டு, மீணடும பாததாவோடு சேருவதில ஆசையுளளவளானுள
பஙகரமான உருவமுளளவாகளும மிகக உககிரஸவபாவமுளள
ாகளுமான அநதப பிசாசிகள வநது முனபோல தரிஜடையுடன
ட உடகாாநதுகொணடிருககிற அநத மைதிலியை அபபொழுது
ணடாாகள

இருநூறறெணபததிரணடாவது அதயாயம.

ராமோபாகயானபாவம. (தொடர்ச்சி)

(ராவணன் ஸீதையினருகில்வந்து பலவாறு ஆசைகாட்டியும் அவள் மறுத்து அவனை அவமதித்ததும், அவன் திரும்பிச்சென்றதும்)

பிறகு, பாததாவைவிட்டுப பிரிநத சோகததால பீடிககப
ட்டவளும எளிமைபுறறவளும அழுககடைநத ஆடையை உடுத்த
ளும (தாலிககயிறறில கோககபபட்ட) மணிமாததிரமான
லஙகாரமுளளவளும அழுகிறவளும பதிவரதையும ராக்ஷஸி
ளால காககபபடுகிறவளும கலலில உடகாாநதிருபபவளுமான
நதஸீதையை மனமதபாணததால பீடிககபபட்ட ராவணன
ாடு கிட்டநெருஙகினன யுததததில தேவாகளாலும அஸுரா
ளாலும கநதாவாகளாலும யக்ஷாகளாலும கிமபுருஷாகளாலும
பிககபபடாத ராவணன, மனமதனுல துனபமடையசசெயயபபட்
வனுக, அசோகவனததை அடைநதான திவயவஸதிரம தரித்
வனும நலல ஒளிபொருநதியவனும நனறுகக கடையபபட்டரத
னஙகளிழைதத குணடலஙகளுளளவனும விசிததிரமான புஷ
ஙகளால அலஙகரிககபபட்ட மகுடநதரிததவனும உருவெடுதது
நதிருககிற வஸநதனபோனறவனும [1] முயறசியினுல் அலஙகரிக

---

1 வேறுபாடஙகொணடு, 'ராவணன முயறசியினுல அலங்கரிககப
ட்டு, இநதிரனுடைய நநதனவனத்திலுள்ள கலபகவிருக்ஷம்போல்
ளஙகினன ஆனுல, எலலா அலஙகாரஙகளாலும அலஙகரிககப
ட்டிருநதும, சுடுகாட்டினிடையிலுள்ள மேடை கட்டிய மரமபோல
சததையே விளைவிததான' எனபது இஙகிலிஷ மொழிபெயாபபு.

கப்பட்டிருந்தும் கல்பகவருக்ஷத்திற்கு ஸமானனுக இல்லாதவனு அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தும் இடுகாட்டிலுள்ள மேடைகட்டினமர போலப் பயத்தை உண்டுபண்ணுகிறவனுமான அந்தராக்ஷஸ மெல்லிய இடையுள்ள அந்தஸீதையின் ஸமீபத்தில் ரோஹ ணியை அடைந்திருக்கிற சனிக்ரஹம்போலக் காணப்பட்டான் மன்மதனுடைய பாணத்தால் அடிக்கப்பட்டிருக்கிற அந்த ரா ணன, அழகிய இடையுள்ளவளும் பயந்திருக்கிற பெண்மா போன்றவளும் தேகபலமில்லாதவளுமான அவளை அழைத்த 'ஸீதையே! இவ்வளவுமட்டும் போதுமானது பாதத்தாவிஷய தில் அன்பு செய்யப்பட்டது மெலிந்த மேனியையுடையவளே என்விஷயத்தில் தயைசெய்வாயாக நீ அலங்கரித்துக்கொள் 1 சிறந்த இடையுள்ளவளே! விலையேற்பெற்ற வஸ்திரங்களையு ஆபரணங்களையும் அணிந்துகொண்டு என்னை அன்புடன் அடைவ யாக என்னுடைய எல்லா ஸ்திரீகளுள்ளும் நீ மேன்மைபெற வளாக இரு என்னிடம் தேவகன்னிகைகளும் கந்தாவஸ்தி களும் தானவகன்னிகைகளும் தைத்யஸ்தரீகளும் இருக்கிறாகள் அகன்ற கண்களுள்ளவளே! இப்பொழுது, என்வசத்திலுள்ள அந எல்லாஸ்தரீகளுக்கும் நீ தலைவியாக இருப்பாயாக பதினை கோடி பிசாசஸ்தரீகள் என்வசனத்தில் கட்டுப்பட்டு நிற்கிறார்கள் பயங்கரமான செய்கையுள்ளவர்களும் மனிதர்களைத் தின்பவர்கள மான ராக்ஷஸர்கள் பிசாசிகளுடைய எண்ணிக்கையைவிட இரண் மடங்குள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்னுடைய சொற்ப நடக்கிற யக்ஷர்கள் அதைவிட மூன்றுமடங்காக இருக்கிறார்கள் சிலரே, தனாதிபனும் என் பராதாவுமான குபேரனை அடைந்திரு கிறார்கள் கல்யாணி! அழகிய தொடைகளுள்ளவளே! மதுபான கோஷ்டியை அடைந்திருக்கிற என்னை எப்பொழுதும் கந்தா ஸ்திரீகளும் அப்ஸரஸுகளும் என்பிராதாவை உபாஸிப்பது போல உபாஸிக்கிறார்கள் நானும் விஶ்ரவஸெனகிற முனிவரான பிரம்மரிஷியின் ஸாக்ஷாத் புத்திரன் லோகபாலர்களுள் 2 ஐ தாமவனென்று எனக்குக் கீர்த்தி பிரஸித்தமாக இருக்கிறது கோபமுள்ளவளே! தேவராஜனுக்கிருப்பதுபோலவே எனக்கு திவ்யமான பக்ஷ்யபோஜ்யங்களும் பற்பலவிதமான பானங்களு

1 மூலம் வேறு

2 நான்கு திக்குக்கு நால்வர் மூத்யமானவர் ராவணன் சிறப்பினு தன்னை ஐந்தாமவன் என்றான

ருககினறன வனவாஸததை உணடுபணணின உனனுடைய ரபசசெயலானது நாசமடையடடும அழகிய இடையுளளவளே! நதோதரியைபபோலவே நீ எனககு மனைவியாக இரு' எனகிற நதவாககியததை உரைததான

அநத அரககனால இவவாறுஉரைககபபடடவளும அழகியமுக ளளவளுமான வைதேஹியானவள, அபபுறமதிருமபிககொணடு, ருதுருமபை நடுவிலபோடடு,அநதராக்ஷஸனை உததேசிததுப பின ருமாறு உரைககலானாள மிகக அழகிய இடையுளளவளும, சிறு யும, சோநதிருபபவைகளும சாயாமலிருபபவைகளுமான இரணடு நாஙகைகளின மீதும அமஙகளகரமான கணணீரால ஒழிவிலலாமல பாழிகினறவளும, துககததால மிககமயககததை அடைநதவளும, தியைத தெயவமாகக கொணடவளுமான அநத வைதேஹியான ள, அதிகபிரயாஸததால மனததை நிலைநிறுததிககொணடு, அல ஞன அநதராவணனை ககுறிதது, 'ராக்ஷஸேஶவர! அடிககடிசொல கிற உனனுடைய துககாரமான இபபடிபபடட வாககியமானது, ககியமிலலாதவளான எனனால கேடகபபடடது (சொநதமனை யை அடைவதாகிற)[1] மஙகளகரமான ஸௌகயமுளளவனே! னககு மஙகளம மனததைத திருபபு நான அனயருடைய மனை யாக இருககிறேன எபபொழுதும பதிவரதையானநான உனனால டையததகாதவள ராக்ஷஸ! மானிடபபெணணாகியநான உனககு பயோகிககததகக மனைவியுமலலேன ஸவாதீனபபடாதவளைப லாதகரிதது எனனபரீதியை அடைவாய? உனனுடையபிதாபிரமம தவருககொபபானவர, பிராமமணா, பிரமமாவினபுதலவா லோக ாலனுககொபபானநீ எவவாறு தாமததைப பரிபாலனமசெயயா லிருககிறாய? ராஜராஜனும மஹேஶவரருககுததோழனும பிரபுவு ான அநதததனேஶவரனைப பிராதாவெனறு சொலலிககொணடு இநதவிஷயததில எவவாறு வெடகபபடாமலிருககிறாய?' எனறு சானனாள மெலிநததேகமுளள ஸீதையானவள, இவவாறு சாலலிவிடடு, கழுததையும முகததையும வஸதிரததினால மூடிக காணடு, இருகொஙகைகளுஙகுலுஙக மிக அழுதாள அழுகினற நதபபெணணரசியினுடைய நீணடதும நனறுகபபினனபபடட ம மிககககருமையானதும பளபளபபுளளதுமான பினனலானது லையில கருநாகமபோலகக காணபபடடது தூாபபுததியுளள ராவ ன, ஸீதையால சொலலபபடடதும அதிகநிஷடுரமாயுளளது

1 வேறு பாடம

மான அந்தவாக்கியத்தைக்கேட்டு, ஸீதையால மறுக்கப்பட்டு
-தும மீணடுமே பினவருமாறு வசனத்தைச சொல்லலானு
'ஸீதையே! மனமதன எனனுடைய அங்கங்களை வேணடியப
ஹிமஸிக்கட்டும விருப்பமில்லாதவளும அழகிய இடையுள
வளும அழகிய புனனகையுள்ளவளுமான உனனுடன நான வே
மாட்டேன நீ இனனமும எமக்கு ஆஹாரமாக இருக்கிற மன
னை ராமனையே அனுஸரிக்கிறுய நான எனனசெய்யக்கூடும
எனறுசொனனுன அந்த ராக்ஷஸராஜன, இகழத்தகாத அங்கங்
ளுள்ளவளான அந்த ஸீதையைப்பாாதது இவவளவுமுரைத
அந்த இடத்திலேயே மறைந்தவனுகி, இஷ்டமான திசையைநோ
கிசசெனறுன ராக்ஷஸிகளால சூழப்பட்டவளும சோகத்தா
பீடிக்கப்பட்டவளுமான வைதேஹியானவள, தரிஜடையினு
தேறறப்படுகினறவளாகி அந்த இடத்திலேயே வஸிததாள

இருநூறறெணபததுமூனருவது அதயாயம்

ராமோபாக்யானபாவம (தொடர்ச்சி)

(ராமர் ஸுக்ரீவன்வாராமையால் அவனிடம் லக்ஷ்மணனை அனுப்பியது
லக்ஷ்மணன் ஸுக்ரீவனேடு ராமரிடம்வந்து அவன் ஸீதையைத்
தேடுதறகாக வானரர்களை அனுப்பினதைத் தெரிவித்ததும்,
ஸீதையைக்கண்டுவந்த ஹனுமான்,அங்கதன் முதலியவர்க
ளோடு மதுவனத்தை அழித்து ராமருக்கு ஸீதையின
வரலாறு முதலியவற்றைத் தெரிவிததுச சூடா
மணியையுங் கொடுத்ததும்)

லக்ஷ்மணனேடு சேர்ந்திருக்கிற ராகவர், ஸுக்ரீவனுலபா
காக்கப்பட்டு மாலயவானெனகிறமலையினமீது வஸிததுககொ
டிருக்கையில,ஆகாசம மாசறறிருப்பதைக கணடார பகைவர்களை
கொலபவரும மலபிலிருப்பவரும தாமாதமாவுமான அநதராம
நிரமலமான ஆகாயததில மாசறறிருப்பதும கரஹங்களாலு
(அஸ்விநிமுதலிய) நக்ஷததிரங்களாலும மறறநக்ஷததிரங்களாலு
பினதொடரப்பட்டதுமான சந்திரனைககணடு, அலலி கருநெயத
தாமரை ஆகிய மலர்களுடைய வாஸனையை எடுததுககொண
வீசுகினற குளிர்ந்தகாறறினுல விரைந்து எழுப்பப்பட்டவரு
ராக்ஷஸனுடையவீட்டில சிறையிடப்பட்டிருக்கிற ஸீதை

நினைதது மனவருததமடைநதவருமாக, அதிகாலையில வீரனன லக்ஷமணனைபபாாதது, ‘ லக்ஷமண ! போ கிஷகிநதையிலிருககும வானரராஜனன ஸுகரீவன சிறறினபஙகளில மயஙகியவனும, நனறிமறநதவனும, தன காரியஙகளில ஸாமாததியமுளளவனு மாயிருககிறுன, (அதனை) அறி ரகுகுலததைதத தாஙகுபவனே ! மிககபுஜபலமுளளவனே ! லக்ஷமண ! குலாதமனன எநதமூடன எனனுல ராஜயததில அபிஷேகம செயவிககபபடடானே, எவனை எலலாவானரஙகளும கொணடைமுசுறுகளும கரடிகளும (அரச னக) அடைகினறனவோ, எவனுககாக அபபொழுது கிஷகிநதை யின உபவனததில உனனேடு கூடின எனனுல வாலி கொலலப படடானே, இபபடிபபடட நிலைமையை அடைநதவனன எநத மூடன எனனை இபபொழுது அறியவிலலையோ அவனை நான பூமியில வானராகளுள அதமனெனறும நனறிமறநதவனெனறும நினைககிறேன இநதஸுகரீவன, மிகவும அலபமானபுததியினுல, உபகாரம செயதவனன எனனை அவமதிததுச சபததைதககாப பதை நிசசயமாக அறியவிலலை எனறு நினைககிறேன முயறசி செயயாமல காமஸுகததில முழுகினவனுகப படுததிருபபானுகில, அவனை நீ வாலிபோனவழியினுல எலலாபபிராணிகளுமடைகிற கதியை அடையசசெய லக்ஷமண ! அபபடியினறி, வானராதிபதி யான ஸுகரீவன நமமுடையகாரியததில முயறசியுளளவனுக இருநதால, அவனைககூடடிககொணடே விரைவாக வா தாமதியா தே ’ எனறு சொனனுா

பிராதாவால இவவணணமுரைககபபடட லக்ஷமணன, குரு வான அவருடைய வாககியததிலும ஹிததததிலுமபறறுதலுளளவ னுக, அழகியதும நாணேறறபபடடதும அமபுடனகூடியதுமான விலலை எடுததுககொணடு புறபபடடான கிஷகிநதையின வாயிலை அடைநது தடுககபபடாதவனுக உளளேசெனறுன அவனகோபத துடனிருபபதை அறிநது, அரசனன ஸுகரீவன எதிரகொணடு வநதான மனவடககமுளளவனும வானராகளுககு அதிபதியுமான ஸுகரீவன மனைவியோடு மகிழசசியுடன அவனுககுததகுநத பூஜை யினுல அவனை வரவேறறுன ஓரிடததினினறும பயமிலலாதவனன லக்ஷமணன அநத ஸுகரீவனை நோககி ராமருடைய வசனததை உரைததான ராஜேநதிரனே ! வானராதிபனன அநத ஸுக ரீவன, வேலைககாராகளுடனும மனைவியுடனுமகூடி வணககமுளள வனுகக கைகூபபிககொணடு அநத லக்ஷமணன சொனன வசனங

களெலலாவறறையுமகேடடு பரீதியுளளவனுகிய புருஷஸ்ரேஷ
னுன லக்ஷமணனைபபாரதது, 'லக்ஷமணரே! நான துாபபுத
யுளளவனலலேன, நனறிமறநதவனுமலலேன, தயையிலலா
வனுமலலேன ஸீதையைத தேடுமவிஷயததில நான செய
முயறசியைக கேளும நனகு கறபிககபபடடவாகளான வானர
களனைவரும எனனுல திககுககளில அனுபபபபடடிருககிறாகள
வீரரே! காடுகளுடனும மலைகளுடனும படடணஙகளுடனு
கூடியதும கடலால சூழபபடடதும கிராமஙகளுடனும நகர
களுடனும சுரஙகஙகளுடனுமகூடியதுமான இநதபபூமியில தேடு
படி சென்ற அநத எலலா வீராகளுககும ஒரு மாஸததில மீண
வநதுசேரவேணடுமெனறு காலம குறிககபபடடிருககிறது அந
மாதமானது ஐநதுநாளகளால நிரமபுவதாயிருககிறது அதறகு
பிறகு, ராமரோடுகூடினநீா மிககபரியமான வசனததைக கே
பீா' எனறு சொனனுன சிறநத புததியுளளவனும வானர
களுககு அரசனுமான அநத ஸுகரீவனுல இவவாறு சொலல
படட லக்ஷமணன, கோபததைவிடடு மனனைதாயமுளளவனு
ஸுகரீவனைக கௌரவிததான அநத லக்ஷமணன ஸுகரீ
னுேடுகூடி மாலயவானெனனகிற மலையினமீது வஸிககினற ராமன
அடைநது அநதககாரியம தொடஙகபபடடதைத தெரிவிததான
தெறகுததிககை அடையாத ஆயிரககணககான வானரபுஙகவாகள
இவவணணம மூனறு திசைகளையுமதேடித திருமபிவநதாாகள
அஙகே அவாகள, ராமரிடததில, 'கடலசூழநத பூமியைத
தேடினேம வைதேஹியையாவது ராவணனையாவது நாஙகள
காணவிலலை' எனறு சொனனுாகள மனவருததமுறறவரான
ராமா, தெனதிசையிறசென்ற வானரபுஙகவாகளிடததில ஆசை
யுளளவராகப பிராணனைத தரிததிருநதாா இரணடு மாதகாலம
சென்றபிறகு, (மதுவனததைசகாககிற) வானராகள, ஸுகரீவனை
அணுகி தவரையுளளவாகளாக, 'வானரஸ்ரேஷட! செழிப
பானதும பெரிதும வாலியினுலும உனனுலும பாதுகாககபபட
டதுமான மதுவனததிலுளள (தேனை) வாயுகுமாரனுன ஹனு
மான குடிககிறுன வாலிபுததிரனுன அஙகதனும தெனதிசை
யிலதேடுவதறகாக உனனுல அனுபபபபடட மறற வானரஸ்ரேஷ
டாகளும குடிககிறாகள' எனறு தெரிவிததாாகள. அவன, அநத
வானராகளுடைய அநீதியைககேடடு, 'காரியததை ஸாதிததவா
களான வேலைககாராகளுடைய செயகையனறேோ இது? ஆதலால,

ான காரியததை நிறைவேறறினவன' எனறு எணணினன
மதாவியான அநத வானராதிபதியானவன, அநத விருததாந
ததை ராமருககுத தெரிவிததான ராமரும, அனுமானததால,
மெதிலியானவள காணபபடடுவிடடாள எனறு எணணினா
அனுமான முதலிய அநத வானராகள களிபபாறினவாகளாக
ராமலகஷமணாகளுடைய ஸநநிதானததில வானரராஜனன
அவனை அணுகினாகள பாரத! ராமா, ஹனுமானுடைய நடை
யையும முகததினநிறததையும பாாதது, ஸீதை பாாககபபடடா
ளெனறு மீணடும நமபிககையை அடைநதாா ஹனுமானைத
தலைவனுககக கொணட அநத வானராகள, விருபபம நிறை
வேறினவாகளாக, முறைபபடி ராமரையும ஸுகரீவனையும லகஷ
மணனையும நமஸகரிததாாகள நமஸகரிததவாகளான அவா
களைபபாாதது, ராமா, அமபுடனகூடினவிலலை எடுததுககொணடு,
எனனை உயிரோடிருககுமபடிசெயவீாகளா? உஙகளுடையகாாயம
நிறைவேறியதா? நான யுதததில சதருககளைககொனறு ஜனக
நநதினியை மீடடுககொணடு மறுபடியும அயோததியில ராஜயபரி
பாலனமசெயவேனு? மனைவியை இழநதவனும பகைவாகளால
அவமதிககபபடடவனுமான நான வைதேஹியை விடுவிககா
மலும யுதததில பகைவாகளைக கொலலாமலும உயிரோடிருககப
பிரியபபடவிலலை' எனறுசொனனா இவவாறு சொலலிய ராம
ரைபபாாதது, வாயுபுததிரனன ஹனுமான, 'ராமரே! உமககு
ான பரியததைச சொலலுகிறேன கணடேன அநத ஸீதையை
மலைகளோடுமகாடுகளோடும சுரஙகஙகளோடும கூடியதான தென
திசையை முழுமையும தேடிக களைபபையடைநது, குறிபபிடப
படட காலமுமசெனறபிறகு, ஒரு பெரியகுகையைக கணடோம
ாஙகள பலயோஜனதூரம நீணடதும இருளடாநததும அழகிய
ாடுகளுளளதும புகமுடியாததும கதணடுகளாலவியாபிககபபட
டதுமான அநதககுகையில நுழைநதோம மிகநீணட வழியைக
கடநது செனற பிறகு, ஸூரியனுடைய ஒளியைக கணடோம,
அநதககுகையிலேயே நடுவில ஒரு திவயமான மாளிகையையும
கணடோம ராகவரே! அநத வீடானது மயனெனகிற அஸுர
னுடையதாம அபபொழுது, அநதமாளிகையில பிரபாவதி என
கிற தவபபெண தவமபுரிநதுகொணடிருநதாள அவளாலகொடுக
கபபடட போஜயஙகளையும பலவிதபானஙகளையும சாபபிடடுப
பலததை அடைநதவாகளாகி, பிறகு, அவளால காணபிக

கபபடடவழியினுல அநத இடததிலிருநது வெளிபபுறபபட
உபபுககடலுககுபபககததிலிருககிற ஸஹயபாவததததையும மல
பாவததததையும தாததுரமெனகிறபெரியமலையையும கணடோம
பிறகு, மலயமலையினமீதேறி ஸமுததிரததைப பாரககினறவர
ளான நாஙகள, மனவருததமுளளவாகளும விசனமுளளவாகளும
மரமததை அடைநதவாகளும பிழைததிருபபதில சிறிது
ஆசையிலலாதவாகளுமானேம பலயோஜனதூரம அகனறது
திமிகளுககும முதலைகளுககும மீனகளுககும இருபபிடமுமான
பெருஙகடலை நினைநது அதிகதுககததை அடைநதோம அபபொ
ழுது, நாஙகள பிராயோபவேசததில நிசசயமுளளவாகளா
அஙகே உடகாாநதிருநதோம பிறகு, எஙகளுடைய கதைகளின
முடிவில, ஜடாயுவெனகிற கழுகினுடைய பிரஸதாவம வநதது
பிறகு, மலையின சிகரமபோலப பிரகாசிபபதும கோரமானரூப
முளளதும பயஙகரமானதும வேறொரு கருடனபோலிருபபது
மான ஒரு பக்ஷியைக கணடோம அது எஙகளைத தினனககருதி
யது பிறகு, அது, எஙகளிடமவநது, 'ஐயா! எனபிராதாவான
ஜடாயுவினகதையைச சொலலுகிறுனே, இவன யார? நான ஸம
பாதி எனகிற பிரஸிததிபெறற பக்ஷிராஜன அநத ஜடாயுவுககு
நான தமையன நாஙகளிருவரும அனயோனயம போடடியுடன
ஆகாசததில சூரியனிருககுமிடததில ஏறினேம அதனுல, இநத
எனசிறகுகளிரணடும எரிககபபடடன ஜடாயுவினுடைய சிறகுகள
எரிககபபடவிலலை ஆதலால, எனனுடைய இனிய தமபியும கழு
கரசனுமான அநத ஜடாயு நெடுஙகாலததிறகுமுன பாாககபபட
டான நான சிறகுகளெரிசகபபடடு இநதப பெரியமலையில விழு
தேன எனபராதாவும வீரனுமான ஜடாயுவைப பாாபபதறகுச
சகதியறறவனுக இருககிறேன' எனகிற வசனததைச சொல
யது இவவணணம பேசுகினற அநத ஸமபாதிககு, 'பராதாவான
வன கொலலபபடடான' எனறு தெரிவிததோம உஙகளுடை
இநத வயஸனமும சுருககமாகவே தெரிவிககபபடடது அரசரே
பகைவரையடககுபவரே! அபபொழுது, அநத ஸமபாதியான
வன, மிகவும அபரியமான செயதியைககேடடுத துயரமுறறு
மீணடும எஙகளைபபாாதது, 'அநதராமன யார? ஸீதை எப
படிபபடடவள? ஜடாயு எவவாறு கொலலபபடடான? வானர
ஸரேஷடாகளே! இவை அனைததையும 'கேடகவிருமபு
கிறேன' எனறு வினவினுன நான அநத ஸமபாதியினிடம

மககுவநதிருககிற இநதத துயரமீனதநதையும எஙகளுடைய ணஞவிரதததின காரணததையும விஸதாரமாகச சொனனேன நதப பகூஷிராஜன, 'ராவணன எனஞல அறியபபடடிருககிருன். வனுடைய லஙகை எனகிற பெரியபடடணம ஸமுததிரததின ககரையில திரிகூடபாவததின பளளததாககில காணபபட து அநத இடததில வைதேஹியானவள இருபபாள இநத ஷயததில எனககு ஸநதேகமிலலை' எனகிற இநதவாககியததால ஙகளைத தேறுதலடையசசெயதான பகைவரைததவிககச செயபவரே! இவவாறன அநதஸமபாதியின வசனததைககேடடு ஙகள எழுநதிருநது விரைவுடனகூடியவாகளாக ஸமுததிரத ததாணடுமவிஷயததில ஆலோசனைசெயபலானேம ஒருவ வது ஸமுததிரததைததாணடுமவிஷயததில நிசசயமகொளளா ற போனபொழுது, நான பிதாவான [1] வாயுவினுடபுகுநது லராகூஷஸியைககொனறு நூறுயோஜனவிஸதாரமுளள மகா ஸமுததிரததைத தாணடினேன அநதலஙகையில ராவண னுடைய அநதபபுரததில பதிவரதையும உபவாஸததையும தவத தையும இயறகையாககொணடவளும பாததாவைபபாாபபதில அதிக ஆவலுளளவளும ஜடையுளளவளும அழுககிஞல பூசப பட்ட மேனியையுடையவளும மெலிநதிருபபவளும எளிமை பறறவளும இரககபபடததககவளுமான ஸீதையானவள என ஞல பாாககபபடடாள நான அவளைத தனிததனியான லகூ ணஙகளால ஸீதை எனறு அறிநது கிடட அணுகி ஜனஙகளில லாத இடததிலிருககிறவளும பூஜிககததககவளுமான ஸீதையின எதிரிலசெனறு, 'ஸீதையே! வாயுவினகுமாரனும வானரனுமான நான ராமதூதன உனனைபபாாபபதில விருபபமுளளவஞக ஆகாயமாாககததால இவவிடம வநதேன ராஜபுததிராகளும பிராதாககளுமான ராமலகூஷமணாகள எலலாவானரஙகளுககும அரசஞன ஸுகரீவஞல பாதுகாககபபடடு கூேஷமமாக இருககிறா கள ஸீதையே! லகூஷமணனேடுகூட ராமா கூேஷமததை உனக குக கூறிஞா ஸுகரீவன ஸகாவாக இருபபதால உனனை கூேஷமததைவினவுகிறன உனனுடைய பாததா எலலாவானரா களுடனும சீககிரம வரபபோகிறா தேவி! எனனிடம நமபிககை வைபபாயாக நான வானரன ராகூஷஸனலலேன' எனறு சொனனேன ஸீதையானவள, ஒருமுகூாததகாலம ஆலோசிதது

[1] வாயுவின பலததைககொணடு எனபது

என்னைப்பார்த்து, 'நான் அவிந்தயனுடையவசனத்தினால் உன்
ஹனுமானென்று அறிவேன் மகாபாகுபலமுள்ளவனே! அவி
தயனென்கிற ராக்ஷஸன் ஞானவருத்தர்களால் (யோகி
னென்று) ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டவன் அவன் உன்னைப்போன
மந்திரிகளால் சுக்ரீவன் சூழப்பட்டிருப்பதாகச் சொன்னான்
என்றாள் ஸீதையானவள் என்னைப்பார்த்து, 'போகலாம
என்று சொல்லி, எந்த மணியினால் புகழப்பட்டவளான அவ
இவ்வளவுகாலம் உயிரோடிருக்கும்படி செய்யப்பட்டாளோ அ
படிப்பட்ட இந்தமணியையும் கொடுத்தாள் புருஷஶ்ரேஷ்ட
உம்மால் சித்திரகூடமென்கிற பெரியமலையில் காக்கையை
குறிவைத்து பரம்மாஸ்திரமந்திரத்தினால் அபிமந்திரணம்செய்
ஒரு சிறுகம்புல்லானது பிரயோகிக்கப்பட்டதென்றும் அதன
கெட்டமனமுள்ள காகமானது ஒருகண் பொட்டையாக்கப்பட
உயிரோடு விடப்பட்டதென்றும் இந்தக்கதையை உம்முடை
ஞாபகத்திற்காகவும் நம்பிக்கைக்காகவும் சொன்னாள் நான
என்னை இப்படிப்பட்டவனென்று ஸீதையை அறியும்படிசெய்த
பிறகு, அந்தலங்காபட்டணத்தை எரித்துவிட்டு இவ்விடம் வ
தேன்' என்று தெரிவித்தார் ராமர் பரியத்தைச்சொல்லுகி
அந்த ஹனுமானைப் பாராட்டினார்.

இருநூற்றேண்பத்துநான்காவது அத்யாயம்.

ராமோபாக்யானபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(வானரஸேனாபதிகள் தங்கள் சேனைகளுடன் ராமரையும் ஸுக்ரீவனை
யும் அடைந்ததும், அவர்களுடன் ராமர் கடற்கரையை அடைந்து
ஸமுத்திரராஜனை ஆராதிப்பதற்காகத் தர்ப்பசயனத்தில் படுத்
ததும், ஸாகரராஜன் ஸ்வப்னத்தில்வந்து நளனால் அணை
யைக் கட்டிக்கொள்ளும்படி சொல்லியதும், ராமர்
சரணாகதிசெய்த விபீஷணனுக்கு லங்கையை
யாளப் பட்டாபிஷேகம் செய்து சேனை
களுடன் லங்கை சென்றதும்)

பிறகு, அவர்களோடுகூடி அந்த இடத்திலேயே நன்குவீ
றிருக்கின்ற ராமரிடத்தில் அப்பொழுது ஸுக்ரீவனுடைய கட
டளையினால் வானரஶ்ரேஷ்டர்கள் வந்துசேர்ந்தார்கள் நல

ாநதியுளளவனும வாலிககு மாமனுமான ஸுஷேணன பல
ாலிகளான ஆயிரமகோடிவானராகளால சூழபபடடு ராமரை
நதடைநதான மகாவீாயமுளளவாகளான கஜன கவயன என
ிற வானரஶரேஷடாகள தனிததனி நூறுகோடிவானராகளால
சூழபபடடவாகளாகக காணபபடடாாகள மகாராஜனே! பயங
ரமானதோறறமுளள கவாக்ஷனெனகிற கோலாஙகூலன அறு
பதினுயிரமகோடி வானரசேனைகளை அழைததுககொணடு ராம
ிடம வருகினறவனுகக காணபபடடான கநதமாதனததில
வஸிபபவனும பிரஸிததனுமான கநதமாதனன வானராகளு
டைய நூறுயிரமகோடி சேனைகளை அழைததுவநதான மேதாவி
யும அதிக பலசாலியுமான பனஸன எனகிற வானரன ஐமபத
ழுகோடி வானராகளை அழைததுவநதான நலலதேஜஸுளள
வனும வானராகளுள வயதுசெனறவனும மிகக வலலமையுளள
வனுமான ததிமுகனெனபவன பயஙகரமான சௌாயமுளள
வானராகளுடைய பெருமபடையை நடததிவநதன ஜாமபவான,
கருமைநிறமுளளவைகளும முகததில புணடா(மபோனற அடை
யாள)முளளவைகளும பயஙகரமான செயகையையுடையவைகளு
மான நூறுயிரஙகோடிககரடிகளுடன காணபபடடான மகா
ராஜனே! இவாகளும இனனும மறற வானர யூதபதிகளுடைய
யூதபதிகளும எணணமுடியாதவாகளாக ராமகாாயநிமிததம
வநதுசோநதாாகள மலைகளின சிகரஙகள போனற மேனியை
யுடையவாகளும சிஙகஙகளபோலக காஜிககினறவாகளும ஆங
காஙகு ஓடுகினறவாகளுமான வானரசேனைவீராகளுடைய நெருங
கிய ஒலியானது கேடகபபடடது சிலா மலைகளின சிகரஙகளுககு
ஒபபானவாகள சிலா எருமைபோனறவாகள சிலா சரத
காலதது மேகமபோனறவாகள சிலா ஜாதிலிஙகமபோலச
சிவநத முகமுளளவாகள சிலா மேலேபாயகினறவாகளும கீழே
விழுகினறவாகளும துளளிககுதிககினறவாகளும புழுதியை மேலே
எழுபபிவிடுகினறவாகளுமாக நானகுபககஙகளிலிருநதும வநதாா
கள நிறைநதிருககிற ஸமுததிரமபோனற அநதவானரபபெருஞ
சேனையானது, அபபொழுது, ஸுகரீவனுடைய அனுமதியினல
அநதபபாவததில இருபபிடததை அமைததுககொணடது
பிறகு, எலலாபபககஙகளிலிருநதும அநத வானரஶரேஷடாகள
வநது சோநதவுடன, அபபொழுது, ஸ்ரீமானுன ராகவா ஸுகரீவ
னேடுகூடிச சிறநததிதியில நலலநக்ஷததிரததில புகழபபடட

முகூாததததில அணிவகுககபபட்டிருககிற அநதசசேனையால உ
கஙகளை மேலகீழாகப புரளசசெயகிறவாபோலப புறபபடடா
வாயுகுமாரனன ஹனுமான ஸைனயததிறகு முகமானன ஒரு
ரிடததினினறும பயமிலலாத லக்ஷமணன ஸைனயததின பினப
கததைப பாதுகாததான உடுமபுததோலால செயயபபடட விர
றைகட்டிககொணடவாகளான ராமலக்ஷமணாகள அநத இடததி
மறறகரஹஙகளால சூழபபடட சநதிரஸூாயாகளபோல வான
யூதபதிகளால சூழபபடடுச சென்றாகள ஆசசாமரஙகளையு
பனைமரஙகளையும ஆயுதமாககொணட அநத வானரபபடை
யானது, ஸூாயோதயகாலததில விளைநத மிகபபெரிய செநநெ
வயலபோல விளஙகியது நளனும நீலனும அஙகதனு
கராதனும மைநதனும துவிவிதனும பாதுகாககபபட
மிகபபெரிய சேனையானது ராகவருடைய காாயஸிததியி
பொருடடுச சென்றது பலவிதமானவையும சிறநதவையு
மிகக கிழஙகுகளும பழஙகளுமுளளவையும மிகுதியான மது
களும மாமஸஙகளுமுளளவையும ஜலமுளளவையும அழகியவை
மான மலைகளின தாழவரைகளில ஒரு துனபமுமிலலாமல வஸி
கினற அநதவானரசேனையானது உவாநீாககடலை அணுகியது
இரணடாவது கடலபோனறதும அதிகமான தவஜஙகளுளள
மான அநதசசேனையானது, அபபொழுது, கடறகரையிலுள
காடடை அடைநது அஙகு வஸிததது

பிறகு, ஸ்ரீமானன ஸ்ரீரகுநநதனா, வானரயூதபதிகளி
மததியில ஸுகரீவனைபபாாதது, ‘கடலைததாணடும விஷயததி
எனன உபாயமானது உஙகளால எணணபபட்டிருககிறது? இநத
சேனையோ பெரிது, ஸாகரமோ எவவிதததாலும தாணடமுடிய
தது’ எனறு ஸமயததுககேறற இநதவசனததைசசொலலினா
அநதஸமயததில, ஸமாததாகளெனகிற எணணஙகொணட சி
வானராகள, ‘வானராகள கடலைததாணடுவதில வலலவ
கள, ஆனால, முழுமையையுமதாணடுவதிலவலலவாகளாகா
எனறு சொனனாகள சிலா ஓடஙகளால தாணட முயனறாகள
சிலா பலவிதமான தெபபஙகளால தாணட முயனறாகள
ராமரோ, அவாகளனைவரையும, ‘இவை ஸரியலல’ என
மறுதது, இனசொலலாக, ‘வீராகளான வானராகளனைவரு
நூறுயோஜனை அகலமுளள ஸமுததிரததைததாணடுவதி
சகதியுளளவாகளாகா உஙகளுடைய இநத எணணமான

சசயமாக நிலைபெறுது சேனையைக கடலைக கடபபிபப
றகு அபபடி பல படகுகளுமிலலை நமமைபபோனறவன
ணிகாகளுககுத துனபததை எவவாறு செயவான? பகை
ன மிகுதியான நமமுடைய ஸைனயததை ஸமயம
ாதது அடிபபான இநத ஸமயததில தெயவஙகளாலும படகு
ளாலும ஸமுததிரததைத தாணடுவதெனபது எனககு ருசிகக
லலை நானே இநதக கடலை உபாயததை அறிதறகாக
ராதிககபபோகிறேன உணணாவிரதமுளளவனுகப [1] பிரதிசய
ம செயவேன அபபடி செயவதனால ஸமுததிரராஜன
னககுத தரிசனம கொடுபபான அவன வழியைக காடடிக
காடடாவிடடால தடையறறவையும நெருபபையும காறறையும மீறி
வலிககினறவையுமான மகாஸததிரஙகளால நான இநத ஸமுத
ரததை எரிபபேன' எனறு கூறினா ராகவா. இவவணண
ரைதது, பிறகு, லக்ஷ்மணனுடன கூடினவராக ஆசமனமசெயது
ாஸதிரவிதிபபடி தாபபபபடுககையில ஸமுததிரராஜனை நோக
ப பிரதிசயனம செயதார

பிறகு, நதஙகளுககும நதிகளுககும பாததாவும ஜல
நதுககளுடைய கூடடஙகளால சூழபபடடவனும காநதி
ளளவனும ஆனநதமுளளவனுமான ஸாகரனே ராகவருககு
வபனததில தனனைக காணபிததான நூறு நூறுக ரதத
ாஙகளின சுரஙகஙகளால நிரமபிய ஸமுததிரராஜன, ராக
ரை, 'கௌஸலயையை மாதாவாககொணடவனே!' எனறு

---

[1] 'ப்ரதிஶேஷ்யாமி' எனபது மூலம், பிரதிசயனம செயவேன'
னபது பொருள, பிரதிசயனம=ஒருகாரியததினபொருடடு அது
தியாகிறவரையில அதறகுரிய தெயவஸநநிதியில ஆஹாரமினறிப
டுபபது, ஸ்ரீராமாயணததில வானராகளசெயததைக கூறுமிடதது,
ராயோபவேசம எனறசொலலும அதனபரியாயபதஙகளுமே உப
யாகிககபபடடுளளன பிரதிசயனமும பிராயோபவேசமும ஒன
றனபதே பணடிதா பலருடையகொளகை பரதனசெயதது பிரதயுப
வசம 'பிரதயுபவேசம=காரியம செயயவேணடியவருடைய வீடடு
ாயிலில அநதககாரியம ஆகுமவரையில ஆகாரமினறி முகததைமூடிக
கொணடு புரளாமல ஒருககணிததுப படுபபது எனபது ஸ்ரீராமாயணம
திலகவயாகயானம அஙககேஉளள சொலலாறறலால இநதமூனறும
சிறிது சிறிது வேறுபாடுடையன எனறு தோனறுகிறது விவாததை
வலலாாவாயக கேடடுணாக

அழைதது, 'மதுரமான இநத வசனததை(க கேள) புருஷோத
மனே! சொல இசசமயததில உனககு எனன உதவியை
செயயககடவேன? நான இக்ஷ்வாகுவமசததாரால உணடுப
ணபபடடவன ராம! தவருத பராககிரமமுளளவனே! உனக
நான ஞாதியாக இருககிறேன' எனறு சொனனன ஸமு
திரனல இவவணணமுரைககபபடட ராமா, பிறகு, 'நத
களுககும நதிகளுககும பதியே! எநத வழியினல சென
குலததைககெடுததபாவியும எனனுடைய மனைவியைக கவாநத
னும ராக்ஷஸனுமான அநதத தசகரீவனை உறவினாகளுட
கொலவேனே அநதவழியை எனனுடைய ஸைனயததிற
நீ கொடுககக விருமபுகிறேன இபபடி யாசிககினற எனக
நீ வழியைககொடாமறபோனல திவயாஸதிர மநதிரஙகளா
அபிமநதிரணம செயயபபடட அமபுகளால உனனை வறளசசெ
வேன' எனறு சொனனா இவவாறு சொலலுகினற ராம
டையவசனததை ஸமுததிரராஜன கேடடு மனவருததமடைந
கரஙகளைககுவிதது நினறுகொணடு ராமரைபபாாதது, 'உன
குத தீஙகை நான செயயவிருமபவிலலை நான உனககுத தன
யைசசெயகிறவனுமலலேன ராம! எனனுடைய இநத வசன
தைககேள கேடடுச செயயததககதைசச செய சேனைசெலலு
தறகு உனனுடைய கடடளையினல வழியைக கொடுபபேனகி
மறறவாகளும விலலினபலததால எனனை இவவாறு கடடளையி
வாாகள ராகவா! இநதவானரசேனையில தவஷடாவெனகி
விஸவகாமாவுககுபபுததிரனும நலலபலமுளளவனும சிலபிகளா
ஒபபுககொளளபபடடவனுமான நளனெனகிறவானரன இரு
கிருன அவன கடடையையோ புலலையோ கலலையோ எதை என
எனமீது போடுவனே அவையெலலாவறறையும நான தாஙகி
கொணடிருபபேன அது உனககு அணையாகும' எனறு சொ
னன இவவணணமுரைதது அவன மறைநதுபோகவே, ராம
நளனைபபாாதது, 'நள! நீ ஸமுததிரததில அணையைககடடு நீ வ
லவனெனறு எனனல எணணபபடடிருககிருய' எனறுசொனன
எது நளஸேதுவெனறு பூமியில இனறும பிரஸிததிபெறறிரு
கிறதோ பததுயோஜனம அகனறதும நூறுயோஜனம நீணட
மான அநத அணைககடடை ராகவா அநத உபாயததால செ
விததாா ராமருடைய கடடளையை முனனிடடு மேலைககொபபா
அணையானது ஸமுததிரததால தாஙகபபடுகிறது

அநத இடததிலிருககுமபொழுது, ராமரைத தாமாதமாவும
ாக்ஷஸராஜனுககு பராதாவுமான விபீஷணன நானகுமநதிரிக
ளாடுவநதடைநதான உதாரமனமுளள ராமா அநதவிபீஷ
ாஜீ நலவரவுகூறி ஏறறுககொணடாா ஸுுகரீவனுககு மாத
ாம, 'இவன ராவணனுடைய ஒறறனாக இருபபனோ' எனகிற
நதேகம உணடாயிறறு ராகவா, உணமையான செயகைகளா
ும நலலநடைகளாலும குறிபபுககளாலும உணமையாகவே
பீஷணன விஷயததில, ஸநதோஷமுளளவரானமையால,
வனை கௌரவிததாா, எலலாராக்ஷஸாகளுககும அரசனா
ருததலில விபீஷணனை அபிஷேகம செயவிததாா, விபீஷ
ாஜீ ஆலோசனை சொலலுகிற மநதிரியாகவும லக்ஷமண
ுககுத தோழனாகவும செயதாா விபீஷணனுடைய அபிப
ாயபபடி அநதராமா ஸைனயஙகளுடனகூடி அநத அணை
ழியாகவே மகாஸமுததிரத்தைதத தாணடினாா, சென்று, பிறகு,
ஙகாநகரியின பெரியவையும பலவுமான உதயானவனஙகளை
ானராகளால பலவாறு ஒடிதது நாசம செயவிததாா ராவண
ுடைய அமாதயாகளும ராராகளுமான சுகன ஸாரணனெனகிற
ரணடுராக்ஷஸாகள வானரவடிவததோடு அநத இடததில இருந
ாாகள அவாகளை விபீஷணன பிடிததான அநதராக்ஷஸாகள
ாக்ஷஸரூபததை அடைநதபொழுது, ராமா, (அவாகளை) வானர
சனைககுக காணபிதது, பிறகு, விடடுவிடடாா பிறகு, சூரரான
ுநதராமா, பெரியவானரபபடையை உபவனததிலவைதது
டடு, ராவணனிடததிறகு அஙகதனைத தூதனுபபினாா

இருநூறறெணபததைநதாவது அதயாயம்

ராமோபாகயான பர்வம (தொடர்ச்சி)

அங்கதன் ராமருடையகட்டளையை ராவணனிடம் தெரிவித்துமீண்டதும்,
ராமருடைய கட்டளையினல் வானரர்கள் லங்காநகரத்தை இடித்து
அரக்கர்களோடு போர்புரிந்ததும், ராமர் தம் சேனைகளைத்
தனித்தனிவகுத்துப் போர்செய்யக் கட்டளையிட்டதும்)

ரகுவீரா, மிகுதியான உணவுபபொருளகளும் தணணீரு
ளளதும பலவகைககிழஙகுகனிகளுளளதுமான அநதவனத
ில சேனையை இறககிவைதது யுததமுறைபபடி எலலாபபககங

களிலும் பார்த்தார். ராவணன் லங்கையில் யுத்தசாஸ்திர
படி யந்திரமுதலியவற்றை அமைத்தான். திடமான மதில்களு
கோட்டைவாசல்களுமமைந்ததான லங்கையானது, இயற்கை
யாகவே, ஜயிக்கமுடியாததாக இருந்தது. ஆழ்ந்தஜலமுள்ளவை
களும் பயங்கரமான மீன்களாலும் முதலைகளாலும் நிரம்பினவை
களும் கருங்காலிமுளைகளால் நிறைக்கப்பட்டவைகளும் தாண்
முடியாதவைகளுமான ஏழு அகழ்கள் இருந்தன. [1] கதவுகள
லும் யந்திரங்களாலும் பகைவர்களால் பிரவேசிக்கமுடியாதவை
களும், மூத்திரமுதலியவை விடுவதற்கு ஸாதனமான குழாய்
களோடும் (பகைவர்கள்மீது தூக்கியெறியத்தக்க உருண்டைக்
கற்களோடும் கூடியவைகளும், பாம்படைத்த குடங்களை வை
திருக்கும் போர்வீரர்களுள்ளவைகளும், விஷப்பொடிகளுள்ளவை
களும், உலக்கைகளோடும் எரிகொள்ளிகளோடும் நாராசங்களோ
டும் தோமரங்களோடும் கத்திகளோடும் கோடாலிகளோடு
கூடியவைகளும், சதக்னிகளுள்ளவைகளும், தேன்மெழுகுபூசி
முத்கராயுதங்களையுடையவைகளும், காலாட்களால் நிறைந்தவை
களும், எண்ணிறந்த யானைகளோடும் குதிரைகளோடும்கூடியவை
களுமான [2] ஸ்தாவரகுல்மங்களும் ஜங்கமகுல்மங்களும் பட்டண
தில் கோட்டைவாசல்களெல்லாவற்றிலும் இருந்தன. பிறகு
அங்கதனே லங்கையின் கோட்டைவாயிலை அடைந்து ராவண
னுக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டுப் பயமில்லாமல் உள்ளே சென்றான்.
மிக்கபலசாலியான அங்கதன் அனேக ராக்ஷஸக்கூட்டங்களின்
மத்தியில் மேகவரிசைகளாற்சூழப்பட்ட சூரியன்போலப் பிரகா
சித்தான். சொல்வன்மையுள்ள அந்த அங்கதன் மந்திரிகளாற்
சூழப்பட்ட ராவணனை அடைந்து அனுமதிபெற்று ராமர்சொல்லி
யனுப்பின செய்தியைச் சொல்லத் தொடங்கினான்: 'அரசனே!
கோஸலநாட்டுக்கு இறைவரும் பெரியபுகழ் படைத்தவருமான
ராகவர், உன்னைக்குறித்து, ஸமயத்துக்கேற்ற இந்தவாக்கியத்தைச்
சொல்லுகிறார்; மிகவும் கெட்டபுத்தியுள்ளவனே! அதனை ஏற்று
கொள். 'தேசங்களும் நகரங்களும், அநீதியிலபற்றுதலுள்ளவனு

1 வேறு பாடம்

2 குல்மம் = காரைக்காப்பதற்காகப் பகைவரறியாமல் மறைந்தி
ருக்குமிடம், ஸ்தாவரகுல்மங்கள் = மஹா ஸ்தம்பங்கள். அவை புருஜ
ளென்னப்படும், ஜங்கமகுல்மங்கள் = ஸேனைமுதலியவைகள், அவை
அலங்கமென்னப்படும்' என்பது பழையவுரை

புததித்தோசசியிலலாதவனுமான அரசனை அடைநதால, அநீதி யினால கவரபபடடு அழிநதுவிடுகினறன ஸீதையைப பலாதகாரததாலகவாநத உன ஒருவனால எனவிஷயததில அபராதம செயயபபடடது அநத அபராதமானது, அபராதிகளலலாத மறறவாகளுடைய வததததுககுஙகாரணமாகபபோகிறது பலமும கொழுபபும மேலிடடஉனனால, முறகாலததில, வனததில ஸஞசரிக்கின்ற ரிஷிகள பீடிககபபடடதும, தேவாகள அவமதிககபபடடதும, ராஜரிஷிகள கொலலபபடடதும, ஸதிரீகள அழும பொழுதே கவரபபடடதுமான உனனுடைய அநியாயததுககுப பயன இதோ வநதுவிடடது உனனை மநதிரிகளோடுகூடக கொலலபபோகிறேன போாபுரிவாயாக ஆணபிளளையாக இரு ராக்ஷஸ! மனிதனுன என விலலினுடைய வலலமையைப பாா ஜனகநநதினியான ஸீதையை விடடுவிடு எனனிடததிலிருநது ஒருபொழுதும நீ விடுபடமாடடாய இநத உலகததைக கூாமையுளள பாணஙகளால ராக்ஷஸாகளிலலாததாகச செயவேன' என்று சொனனா' எனறுன

இவவாறு சொலலுகினற அநதததூதனுடைய கடுமையான வசனததைககேடடு, அரசனுன ராவணன கோபமூணடு அதனைப பொறுககவிலலை. பிறகு, அரசனுடையகுறிபபை அறிநதவாகளான நானகுராக்ஷஸாகள, புலியைப பறவைகள பிடிபபதுபோல (அஙகதனை) நானகு அஙகஙகளில பிடிததுககொணடாாகள அவவாறு அஙகஙகளிலபிடிததுககொணடிருககிற அநதராக்ஷதாகளை அஙகதன தூககிககொணடே ஆகாயததில எழுமபி உபபரிகையின மேலிடததில புகுநதான வேகததோடு மேலே எழுமபுகிற அஙகதனிடததிலிருநது அநதராக்ஷஸாகள பூமியிலவிழுநது நலல அடியினால துனபம உணடுபணணபபடடவாகளும மாாபு நனகு பிளககபபடடவாகளும ஆனாகள ராக்ஷஸாகளால நனகுபிடிககபபடட அநத அஙகதன, அநத உபபரிகையின உசசியிலிருநது லஙகாபுரியைததாணடி ஸுவேலபாவததின ஸமீபததில குதிததான தேஜஸவியான அஙகதன, பிறகு, கோஸலதேசாதிபதியாகிய ராகவரைஅடைநது எலலாவறறையுமதெரிவிததது அவரால கொணடாடபபெறறுக களிபபாறினன ரகுநநதனா, பிறகு, காறறுபபோனறவேகமுளள வானராகள அனைவருங கூடிச செயத முயறசியினால லஙகையினமதிலை இடிககசசெயதாா, லக்ஷமணன, விபீஷணனையும ஜாமபவானையும முனனிடடுககொணடு,

அணுகமுடியாததான நகரததின தெறகுவாயிலை இடிததான
அபபொழுது, [1] கரபமபோலச சிவநதமேனியையுடையவாகளு
யுதததில ஜயசாலிகளுமான நூருயிரஙகோடி வானராகளோ
லஙகையை எதிாததுவநதா நீணடபுஜஙகளும தொடைகளு
கைகளும கணுககாலகளுமுளளவைகளும சாமபலநிறமுளளவை
களுமான மூனறுகோடிக்கரடிகள யுததஸனனததமாக இரு
தன மேலேபாயகினறவாகளும கீழேகுதிககினறவாகளும வி
கினறவாகளுமான வானராகளால தூறறிவிடபபடடபுழுதியினு
ஒளிகெடுககபபடடு அபபொழுது ஸூாயன காணபபடவிலலை
அரசனே! ஸதரீகளுடனும வயதுமுதிாநதவாகளுடனுமகூடிய
அநத அரககாகள செநநெறகதிரிலிருககும பூபபோனறவாகளு
வாகைபபூவின நிறமுளளவாகளும பாலஸூாயனுககு ஸமான
களும சணலபோல வெளுததசிவபபுளளவாகளுமான வானர
களால எலலாபபககஙகளிலும மஞசளநிறமுளளதாகச செயய
படடிருககிற மதிலை ஆசசாயமடைநதவாகளாக நாறபுறஙகளிலு
பாாததாாகள அநதவானராகள ரததின ஸதமபஙகளையு
[2] காணடட கிருஹஙகளுடைய சிகரஙகளையும பிளநதாாகள
முலைகள உடைதது நொறுககபபடட யநதிரஙகளையும எறிநதா
கள அவாகள. பெரிய ஆரவாரததோடுகூடியவாகளாகச ச
கரஙகளுளளவைகளும உருணடைக கறகளுடனகூடியவைக
மான சதகனிகளை எடுததுப புஜவேகததால லஙகையினந
வில எறிநதாாகள அபபடியே, பிராகாரததிலிருநத ராக்ஷஸககூ
டஙகள வானராகளால நூறுநூருக எதிாததடிககபபடடு ஓடின
பிறகு, அரசனுடைய கடடளையினுல, நினைததவணணம ரூபததை
எடுபபவாகளும விகாரமான வடிவமுளளவாகளுமான ராக்ஷஸ
கள லக்ஷமலக்ஷமாகககூடிப புறபபடடாாகள அவாகள ஆயுதவ
ஷஙகளைபபொழிநது வானரஙகளை ஓடுமபடிசெயது பிராகார
தைப பிரகாசிககசசெயகினறவாகளாகி அதிக ஆசசாயததை
அடைநதாாகள உளுநதுககுவியலபோனறவாகளும பயஙகரமான
தோறறமுளளவாகளுமான ராக்ஷஸாகளால அநதபபிராகாரம

[1] 'கைமமணிககடடுககும சுணடுவிரலுககும இடைபபடட உளளங
கையினகீழபபுறம' எனபது பழையவுரை, 'ஒடடககுடடி' எனபது
இஙகிலிஷ மொழிபெயாபபு

[2] குறுககாகச செலலும வாகனமபோலக கலமுதலியவறருல கட
டபபடட ஒருவகை வீடு' எனபது பழையவுரை

து மீணடும வானரஙகளிலலாததாகச செயயபபடடதாயிறறு. னேக வானராதிபதிகள சூலஙகளால அஙகஙகள பிளககபபட க கீழேவிழுநதாாகள அநத இடததில ராக்ஷஸாகள கோடடை ாயிலிலுளள தூணகளால பிளககபபடடு விழுநதாாகள வீராக ான ராக்ஷஸாகளுககு வானராகளோடு நகஙகளாலும பறகளா ம ஒருவரையொருவா கிழிககினறவாகளும கடிககினறவாகளு கி மயிாபிடிச சணடை நடநதது இரணடுபககததிலும அடட ாஸமசெயபவாகளான வானராகளும ராக்ஷஸாகளும அநதயுத ததில கொலலபபடடுக கீழே விழுநதும ஒருவரை ஒருவா விட லலை ராமரோ,மேகமபோல அமபுகளின ஸமூகஙகளைப பொழிந ா அநத அமபுககூடடஙகள லஙகையை அடைநது அநத ராக்ஷ ாகளைக கொனறன திடமான விலலையுடையவனும ஶரமததை பிததவனுமான லக்ஷமணனும நாராசஙகளால குறிபபிடடுக றிபபிடடுத தூாககததிலிருககிற ராக்ஷஸாகளைக கீழே விழசசெய ன லஙகையில யுததம செயயபபடட பிறகு, சேனைகளுககு கவருடைய கடடளையினால குறிபபிடட ராக்ஷஸாகளை அடிதது பததை மிகுயாகவுடைய போா நிறுததலானது உணடாயிறறு.

இருநூறறெணபததாருவது அதயாயம்

ராமோபாகயானபாவம (தொடர்ச்சி)

(ராமர் லக்ஷமணர் முதலியவர்களுக்கு ராவணன் இந்திரஜித் முதலியவர்களோடு த்வநதுவயுத்தம்)

பிறகு, லஙகாபடடணததிலிருககிற அநத வானரஸேனைவீரா ள, பாவணன, பதனன, ஜமபன, கரன, கரோதவசன, ஹரி, ருஜன, அருஜன, பரகஸன ஆகிய இவாகள முதலிய ராவண டைய வேலைககாராகளான பிசாசஙகளும அறப ராக்ஷஸாகளு கிய இவாகளுடைய கூடடஙகள பல எதிாததுச சென றன றகு, எதிாதது வருகினறவாகளும கணணுககுப புலபபடாதவாக ம கெடட எணணமுளளவாகளுமான அவாகளுடைய அநதாத ான சகதியின வததததை அதை அறிநதவனான விபீஷணன யதான அரசனே! காணபபடுகினற அவாகள எலலாரும, லசாலிகளும நெடுநதூரம பாயகினறவாகளுமான வானரா ளால அடிககபபடடு உயிாபோயப பூமியில விழுநதாாகள பிறகு,

(அதனைப) பொருத ராவணன சைனயஙகளுடன கூடியவனுக யு
ததிறகுப புறபபடடான யுதத சாஸதிரததின முறையை அறி
வனும வேறொரு சுககிராசாாயாபோனறுபபவனுமான ராவண
கோரமான ராகூஷஸபபடைகளாலும பிசாசபபடைகளா
சூழபபடடவனுககச சுககிரநீதியில சொலலபபடடபடி சேனை
அணிவகுததுககொணடு வானராகளை எலலாபபககஙகளி
சூழநதுகொணடான ராகவரோ, அணிவகுததுககொணடு யு
ததிறகாக வெளிபபடடு வருகிற ராவணனைப (பாாததுப) பருஹ
பதியினால சொலலபபடட முறையை உபயோகிதது எதிரணிவகு
துககொணடு காணபபடடாா பிறகு, அநத இடததில ராவண
ராமரோடு எதிாததுப போாபுரிநதான அபபடியே, லகூம
னும இநதிரஜிததோடு போாபுரிநதான ஸுகரீவன விருபா
னோடும நிகாவடன தாரனோடும நளன பௌணடரனோ
படுசன பனஸனோடும அநத இடததில போாபுரிநதாாக
எவன எவன எவனை எவனை எதிாதது யுததம செயயதத
வனெனறு எணணினனே அவன அவன அவனோடு அவனே
எதிாததான யுததகாலததில ஒவவொருவனும தன தன தோ
வலிமையையே துணையாககொணடு போாபுரிநதான அ
யுததமானது, பயமுளளவாகளுககுப பயததைவளாபபதாக
மயிாககூசசலை உணடுபணணுகிறதாகவும முறகாலததிலநட
தேவாஸுரயுததமபோலக கோரமாகவளாநதது ராவண
சகதிகள சூலஙகள கததிகள இவறறினமழைகளால ராம
துனபுறுததினன ராகவரும தீடடபபடடவைகளும கூாமையுள
வைகளும உருககினறசெயதவைகளுமான அமபுகளால ர
ணனை அடிததாா அபபடியே, லகூமணன மாமஸதானஙகளை
பிளககிறபாணஙகளால முயறசியுளள இநதிரஜிததை அடிததா
இநதிரஜிததும அனேகபாணஙகளால லகூமணனைப பி
தான அஞசாதவிபீஷணன பரஹஸதனமீதும பரஹஸத
விபீஷணனமீதும பறவைகளினஇறகுகள கடடபபடடவைக
கூாமையுளளவைகளுமான அமபுகளைப பொழிநதாாகள
முளள அநத மகாஸதிரஙகளுககுச சராசரஙகளுடனகூடின மூ
கஙகளுககும துனபமஉணடுபணணககூடிய எதிாபபு நோநதது.

———

இருநூறறெணபததேழாவது அதயாயம்

ராமோபாகயானபாவம. (தொடர்ச்சி)

(ராவணன் பிரஹஸ்தனும் தூம்ராக்ஷனும் கொல்லப்பட்டதைக் கேட்டுத் துயருற்று யுத்தத்திற்காகக் கும்பகர்ணனை அனுப்பியது)

பிறகு, பரஹஸதன, விபீஷணனை விரைவாக எதிரததுவநது யுததததில கடுமையாககாஜிததுக கதாயுததால அடிததான பயஙகரமானவேகததுடனகூடிய அநதககதையினலடிககபபட்டவனும புததிமானும மிககபாகுபலமுளளவனுமான அநதவிபீஷணன, இமயமலைபோல மிகவுறுதியாக இருநதுகொணடு, அசையாமலிருநதான பிறகு, விபீஷணன, பெரியதும நூறுமணிகளுடன கூடியதுமான மகாசகதியை எடுதது அபிமநதிரிதது அவனுடைய தலையைக குறிதது எறிநதான அநத ராக்ஷஸன, வேகததோடு விழுகினறதும வஜராயுதததின வேகமபோனற வேகமுளளதுமான அநதககதையினல தலைதளளபபட்டுக காறறினல முறிககபபட்ட மரமபோலக காணபபட்டான யுததததில அநத பரஹஸதனெனகிற ராக்ஷஸன கொலலபபட்டதைககணடு தூமராக்ஷன அதிகவேகததோடு வானரரகளை எதிரததோடினன பிறகு, மேகததுககொபபானதும பயஙகரமானதோறறமுளளதும வருகினறதுமான அவனுடையஸைனயததைக கணடஅளவில, யுததததில வானரவீரரகள விரைவாகசசிதறிவிட்டாரகள பிறகு, அநத வானரஶரேஷ்டாகள விரைவாகச சிதறி ஓடுகினறதைக கணடு, வானரரகளுள சிறநதவனும வாயுவின புததிரனுமான ஹனுமான வெளிபபுறபபட்டான அரசனே! அநத ஹனுமான யுததததில ஸனனததனுக நிறகினறதைககணடு வானரரகள எலலாரும அதிக விரைவுடன திருமபினாரகள பிறகு, அனயோனயம எதிரததோடுகினற ராமராவண ஸைனயஙகளுடைய ஆரவாரமானது நெருஙகியதாகவும மயிரககூசசலை உணடுபணணுகிறதாகவும தோனறியது கோரமானதும ரகதசசேறுளளதுமான அநதயுததம நடநதுவரவே, தூமராக்ஷன அநத வானரசேனையைப பாணஙகளால ஓடுமபடி அடிததான சததுருககளை ஜயிபபவனும வாயுவினபுததிரனுமான அநத அனுமான எதிரததுவருகினற அநத ராக்ஷஸவீரனைப பலததால எதிரததான யுததததினல ஒருவனையொருவன ஜயிகக எணணஙகொணட அநத வானர

வீரனுககும ராக்ஷஸவீரனுககும, இநதிரனுககும பரஹலாதனுக்கும நடநததுபோல, கோரமானயுததம நடநதது ராக்ஷஸன கதைகளாலும பரிகஙகளாலும ஹனுமானை அடிததான அநுமானும அடிககடடைகளையும கிளைகளையுமுடைய மரஙகளால ராக்ஷஸனை அடிததான பிறகு, கோபஙகொணட வாயுபுததிரனன ஹனுமான மிககோபததுடன அநதத தூமராக்ஷனைக் குதிரைகளோடும ரததேதோடும ஸாரதியோடுமகூடக கொனறுன.

பிறகு, ராக்ஷஸவீரனன அநததூமராக்ஷன கொலலபபடடதைககணடு, மறற வானரரகள பயமறறவாகளாக ராக்ஷஸஸைனிகாகளைக கொனறாகள பலசாலிகளும ஜயததினலபிரகாசிபபவாகளுமான வானரரகளால ஹிமஸிககபபடுகினற அநத அரககாகள எனனம நிறைவேருதவாகளாகப பயததினல லஙகையைக் குறிதது ஓடினாகள முறிய அடிசசுபபடடவாகளும மாணடவாகளபோக மிகுநதிருககிறவாகளுமான அநத அரககாகள, படடணததைநோககி ஓடி அரசனன ராவணனுககு எலலாவறறையும் நடநதவணணம தெரிவிததாகள ராவணன, அநத ராக்ஷஸாகளிடததிலிருநது யுதததில பரஹஸதனும சிறநதவிலலாளியான தூமராக்ஷனும சேனைகளோடும ராக்ஷஸாகளோடும கொலலபபடடதைககேடடு, மிகநீணட பெருமூசசைவிடடுச சிறநத ஆஸனததிலிருநது எழுநது, 'குமபகாணனுடைய செயகைகளுககு ஸமயம வநதுவிடடது' எனறு சொனனன இவவணணம் உரைதது, படுததிருபபவனும அதிகமான உறககததையே ஸவபாவமாககொணடவனுமான குமபகாணனை மிககபெரியசததத்துடனகூடிய பறபலவிதவாததியஙகளால எழுபபுமபடிசெயதான,

பிறகு, பயமடைநதவனும ராக்ஷஸராஜனுமான ராவணன, அதிக பரயதனததால குமபகாணனைவிழிககசசெயது, உறககததை விடடவனும கவலையறறவனும தனநிலைமையிலிருபபவனும மகா பலசாலியுமான அநதககுமபகாணனைபபாாதது, 'குமபகாண உனககு இபபடிபபடட தூககம இருததலாலும, நீ மகாபயஙகரமாயும கொடிதாயுமிருககிற இநதககாலததை அறியவிலலையாதலாலும, நீ பாககியசாலியாக இருககிருய இதோ ராமன வானராகளோடுகூட அணையினல கடலைத தாணடி இஙகே நமமனைவரையும அவமதிததுப பெரியநாசததைச செயகிருன ஜனகனுடைய புதலவியும ஸீதை எனகிற பெயருளளவளுமான இவனுடையமனைவி எனனல கவரபபடடாள அவளை மீடடுக்

காணடுபோவதறகாக அநதராமன பெருஙகடலில அணைகடடி
ஙகே வநதிருககிறுன அவனுல,பரஹஸதனமுதலான நமமுடைய
நதுஜனஙகளபலா கொலலபபடடாாகள பகைவாகளை அழிப
வனே! உனனைததவிர அவனைககொலபவன வேறு ஒருவனு
லலை பலசாலிகளுளசிறநதவனே! அபபடிபபடட நீ இப
பாழுது கவசமபூணடு எதிாததுசசெல பகைவாகளை அடககு
வனே! யுததததில ராமன முதலிய எலலாப பகைவாகளையும
கால தூஷணனுடைய தமபிமாாகளான அநத வஜரவேகனும
ரமாதியும பெரியசேனையோடுசோநது உனனைப பினதொடரு
ாாகள' எனறு சொனனுன

ராக்ஷஸராஜன, பலசாலியான குமபகாணனைநோககி,இவவண
ாம சொலலிவிடடு, வஜரவேகனையும பிரமாதியையும செயயப
டவேணடிய காாயததில கடடளையிடடான தூஷணனுடைய
மபியாகளான அநதவீராகள ராவணனைபபாாதது, 'அபபடியே'
னறு சொலலிவிடடு, குமபகாணனை முனனிடடுககொணடு பட
ணததிலிருநது விரைவாக வெளிபபுறபபடடாாகள

இருநூறறேணபததேடடாவது அதயாயம.

ராமோபாகயானபாாவம (தொடாசசி)

(லக்ஷ்மணனுல் கும்பகர்ணனும் ஹனுமானுல் வஜ்ரவேகனும்
நீலனுல் பிரமாதியும கொல்லப்பட்டது)

பிறகு, குமபகாணன, துணைவீராகளுடனகூடினவனுகத தன
படடணததினினறு புறபபடடுத திடமானமுஷடியுடனகூடியதும
ாதிரிலசிறபபதுமான அநத வானரஸைனயததைக கணடான
ாமனைபபாாபபதில விருபபததால அநதசசேனையைப பாாக
னெற அநதக குமபகாணன, விலலைககையிலபிடிததது ஸநநததமாக
றகிற லக்ஷமணனைக கணடான வானராகள அவனை விரைவாக
ாதிாததுவநது எலலாபபககஙகளிலும சூழநதுகொணடனா
பிறகு, பயஙகராகளானவானராகள மலைகளையும மரஙகளையும ஆயு
தஙகளாககொணடு சிஙகநாதஙகளைச செயதனா பருதத உருவங
களுளள பலமரஙகளால அடிககவும அடிததாாகள சிலவானரா
கள பெரியபயததைவிடடு நகஙகளால துனபமடையசசெயதாா
கள் அநதவானராகள யுததமாாககஙகளால பலவாறு போாபுரி

கினறவாகளாகிப பயஙகரமான பலவிதஆயுதஙகளால ராகஷஸே
திரனுனகுமபகாணனை அடிததாாகள அடிககபபடுகினற அநத
குமபகாணன, சிரிததுககொணடு, பலன சணடபலன வஜரபா
வெனகிறவானராகளைத தினறுன ராகஷஸனுன குமபகா
னுடைய அபபடிபபடட துனபததை உணடுபணணுகிற செயலை
யைககணடு பயநதவாகளான தாரனமுதலியவானராகள அ
பொழுது பெருஙகூசசலிடடாாகள ஸுகரீவன உரகககூசசலி
கினற வானரசேனையிலுளள ஸேனுபதிகளுடைய சததததை
கேடடு, பயமிலலாதவனுகக குமபகாணனை எதிாததோடினுன
பிறகு, உதாரமானமனமுளள வானரஶரேஷடன வேகததோ
குமபகாணனை எதிாததுப பலததுடன அவன தலையில மரததா
அடிததான மகாதமாவும மகாவேகமுளளவனுமான அநதஸு
ரீவன குமபகாணனுடையதலையிலஅடிதது மரததைச சின
பினனமாகச செயதானேயலலாமல குமபகாணனைத துனபமடை
யசசெயதானிலலை பிறகு, அநதராகஷஸன, மரததின அடியினு
தாககமதெளிநது சிஙகாாதஞசெயது இருகைகளாலும வலிந
ஸுகரீவனைத தூககிககொணடுபோனுன ராகஷஸனுன குமபக
ணனுல ஸுகரீவன கொணடுபோகபபடுவதைககணடு வீரனு
லகஷமணன மிததிராகளை ஆனநதமடையசசெயகினறவனு
ராகஷஸனை எதிாததான பகைவீராகளைககொலபவனுன அந
லகஷமணன எதிாததுவநது மகாவேகமுளளதும பொனமயமா
புஙகமுளளதுமான பெரிய அமபைக குமபகாணனமீது பிரயே
கிததான அநதபபாணமானது அவனுடைய கவசததையு
தேகததையும பிளநது ரகததததால பூசபபடடதாகிப பூமியை
பிளநதுகொணடு சென்றது அபபடி, மாாபு பிளககபபட
குமபகாணன வானராதிபதியை விடடுவிடடு மிகக வேகத
அடைநது லகஷமணனை, 'நில, நில' எனறு சொனனுன சிறந
விலலாளியும கலலை ஆயுதமாககொணடவனுமான குமபகாண
பெரியகலலை ஓஙகிககொணடு லகஷமணனை எதிாததோடினுன
லகஷமணன வேகமாகத தனனை எதிாததுவருகினற அவனுடை
மேலேதூககபபடட இருகைகளையும முனைகூாமையான இரண
க்ஷுரபரஙகளால வெடடினுன அவன நானகுகைகளுளள
னுன கறகளை ஆயுதஙகளாககொணட அவனுடைய அந
எலலாபபுஜஙகளையும லகஷமணன அஸதிரலாகவததைக கா
பிததுககொணடு க்ஷுரஙகளால அறுததான அவன பருத

ீரமுள்ளவனும் பலகால்களும் தலைகளும் கைகளுமுள்ளவனும் ுனுன், லக்ஷமணன மலைகளினகுவியலுககொபபான அந்தக் ுமபகாணனை பரமமாஸதிரததினல பிளநதான மகாவீரய ுள்ளவனுன அநதககுமபகாணன, யுததததில திவயாஸதிரததால் ுடிககபபடடு, துளிததிருநது பேரிடிநெருபபால எரிக்கபபட்ட ரமபோலக் கீழேவிழுநதான

உயிரபோயக கீழேவிழுநதிருககினறவனும வருதரனுககொப ானவனும பலசாலியுமான அநதககுமபகாணனைககணடு ராக்ஷ ுாகள பயததால ஓடினாகள அவவாறு ஓடுகினற அநதயுதத ாாகளைபபாாதது மிககக்கோபஙகொணடவாகளும தூஷணனு ுடய தமபிமாாகளுமான அநதவஜரவேகனும பரமாதியும அவா ுளை நிலைததுநிறகசசெயது, பிறகு, லக்ஷமணனை எதிாததுச சென ுாகள லக்ஷமணன எதிாததுவருகினறவாகளும மிகுநத கோப ுள்ளவாகளுமான அவவிருவரையும உரககககாஜிததுப பாணங ளால எதிாததடிததான குநதீநநதன ! பிறகு, தூஷணனுடைய மபிமாாகளிருவருககும புததிமானன லக்ஷமணனுககும மிக ுருஙகியதும மயிாககூசசலை உணடுபணணுகிறதுமான யுததம ுாநதது அநதலக்ஷமணன பெரிய அமபுமழையை ராக்ஷஸாக ுனமீதுபொழிநதான அவவிருவீராகளும மிககக்கோபஙகொணடு ுநதலக்ஷமணனமீதும சரமாரியைப பொழிநதாாகள வஜர ுவகன பரமாதி இருவருககும மிககபுஜபலமுள்ள லக்ஷமண ுககும மிககபயஙகரமானயுததமானது ஒருமுகூாததகாலம ுவவாறு நடநதது பிறகு, வாயுபுததிரனன ஹனுமான மலை ுனசிகரததை எடுததுககொணடு எதிாதது விரைவாகவநது ுஜரவேகனெனகிற ராக்ஷஸனுடைய உயிரை வாஙகினன மகா ுலசாலியான நீலனெனகிறவானரனும தூஷணனுடைய தமபி ுான பிரமாதியைககுறிதது எதிாதது ஓடிவநது பெரிய ுலையினல அவனைப பொடியாககினன பிறகு, பரஸபரம ுதிாததோடிவருகினற ராமராவண ஸைனயஙகளுககுத தீமையை ுளைவிககிற யுததமானது மீணடும நடககத தொடஙகியது வனத ுலவளாநத வானராகள ராக்ஷஸாகளை நூறறுவா நூறறுவராகக ுகானறனா ராக்ஷஸாகளும வானராகளைக கொனறுாகள ுநத யுததததில பெருமபாலும ராக்ஷஸாகளே சொலலபபட ுாாகள , வானராகளோ கொலலபபடவிலலை

இருநூறறெணபததோன்பதாவது அதயாயம்

ராமோபாகயானபாவம். (தொடர்ச்சி)

(லக்ஷ்மணனுமீதும் இந்திரஜித்துக்கும் யுத்தமும், அங்கதனால் இந்திரஜித்
னுடைய ரதமானது நொறுக்கப்பட்டவுடன் மாயையினால் அந்த
இந்திரஜித்தானவன் மறையவே ராமநும் அந்த இடம் வந்ததும்)

பிறகு, யுததததில துணைவீராகளோடகூடின கும்பகாணனு
மகாவிலலாளியான பரஹஸதனும அதிக செளாயமுளள து
ராக்ஷனும கொலலபபடடதைககேடடு, ராவணன, வீரனும புத
னுமான இநதிரஜிததைபபாாதது, 'பகைவாகளை நாசமசெ
பவனே! ராமனையும லக்ஷ்மணனையும ஸுகரீவனையும கொ
வாயாக ஸதபுததிர! வஜாததைத தரிததவனும இநதிராணியி
கனவனுமான இநதிரனை யுததததிலஜயிதது உனனால பிரகாசி
கிற கீாததியானது அடையபபடடிருககிறதனறோ? பகைவாகளை
கொலபவனே! சஸதிரஙகளைத தரிததவாகளுள சிறநதவனே
மறைநதுகொணடோ வெளிபபடையாக இருநதுகொணடோ வர
கொடுககபபெறற திவயமான அமபுகளால எனனுடைய பகை
வாகளைக கொலவாயாக குறறமறறவனே! ராமலக்ஷ்மணரு
ஸுகரீவனுமாகிய இவாகளே உனனுடைய அமபுகள தாககுவதை
தாஙகச சகதியுளளவாகளாகாா அபபடி இருகக, அவாகளை
பினதொடாநது வநதிருபபவாகள சகதியறறவாகளெனபதி
ஐயமெனன? தோஷமறறவனே! தோளவலியமைநதவனே
பரஹஸதனும கும்பகாணனும யுததததில காணுககுசசெ
யபபடாத பூஜையை நீ செயவாயாக புததிர! நீ முறகாலததி
இநதிரனைஜயிதது எனனை மகிழவிததது போல இபபொழு
கூாமையுளள பாணஙகளால சேனைவீராகளுடனகூடின பகைவ
களைககொனறு எனனை மகிழவிபபாயாக' எனறு சொனனான

அரசனே! இவவணணமுரைககபபடட அநத இநதிரஜி
தானவன, 'அபபடியே' எனறு சொலலிவிடடுக கவசமபூண
தேரினமீதேறி யுததததிறகாக விரைநதுசெனறான பிற
ராக்ஷஸசிரேஷடன தனபெயரைக கேடகும்படிசெயது யுதத
திறகாக நலல லக்ஷணஙகளுளள லக்ஷ்மணனை அழைததான
லக்ஷ்மணன, அமபுடனகூடியவிலலை எடுதது நாணோசையின
பகைவரைப பயமடையும்படிசெயதுகொணடு, சிஙகமானது அற

ருக்தத்தை எதிர்த்துப்போவதுபோல், அந்த இந்திரஜித்தை
திர்த்து விரைவாகச் சென்று ஜயத்திலவிருப்பமுள்ளவா
ளும திவ்யாஸ்திரங்களை நன்றாக அறிந்தவர்களும ஒருவரோ
டொருவா போட்டிபோடுகிறவர்களுமான அவர்களுக்கு அப
பொழுது மிகப்பெரும்போர் நேர்ந்தது பலசாலிகளுள் சிறந்தவ
ன இந்திரஜித்தோ, இந்த லக்ஷ்மணனைப் பாணங்களால் மீறமுடி
ாமறபோனபொழுது மிகக்முயற்சியைச் செய்தான், பிறகு,
காவேகமுள்ள தோமரங்களால் இவனை அடித்தான் அந்த
க்ஷ்மணன், வருகின்ற அந்தத்தோமரங்களைக் கூர்மையுள்ள
ாணங்களால் துண்டாடினன் கூரியபாணங்களால் அறுக்கப
பட்ட இந்திரஜித்தினுடைய அந்தத்தோமரங்கள் யுத்தத்தில் நூறு
ாறுகத் துணிக்கப்பட்டுப் பூமியில் விழுந்தன நல்லகாந்தியுள்ள
னும வாலியின் புத்திரனுமான அங்கதன், மரத்தை ஓங்கிக்
காண்டு மிக்கவேகத்துடன் அந்த இந்திரஜித்தை எதிர்த்தோடி
ந்து, அவன் தலையில் அடித்தான் பராபரமிலலாதவனும் சிறந்த
ரனுமான இந்திரஜித்தானவன் பிராஸத்தால் அவனுடைய
ாரபில அடிக்க விரும்பினன அவனுடைய அந்தப் பிராஸத்தை
க்ஷ்மணன் துண்டாடினன் ராவணகுமாரனன இந்திரஜித்தான
ன, பக்கத்திலவந்திருக்கிறவனும வீரனும வானரஶ்ரேஷ்டனு
ான அந்த அங்கதனை இடவிலாவில கதையினால் அடித்தான
லசாலியான அந்தவாலிபுத்திரன அந்த அடியைப் பொருட்டாக
ாணுமல, கோபத்தினால் அப்படியே அந்த இந்திரஜித்தினமீது
சசாமரத்தின அடிக்கட்டையை எறிந்தான பார்த்த! இந்திர
ததின வதத்தை உத்தேசித்து அங்கதனால கோபத்துடன
றியப்பட்ட அந்தமரமானது, குதிரைகளுடனும ஸாரதிகளுட
மகூடிய இந்திரஜித்தினுடைய ரதத்தை நாசம்செய்தது அர
னே! பிறகு, ஸாரதியை இழந்தவனன ராவணகுமாரன குதிரை
ா கொல்லப்பட்ட ரதத்தினின்று துள்ளிக்குதித்து மாயை
னால அவ்விடத்திலேயே மறைந்தான அனேகமாயைகளுள்ள
ந்தராக்ஷஸன மறைந்ததை அறிந்து ராமா அந்த இடத்திற்கு
ந்து அந்தப்படையை எல்லாப்பக்கங்களிலும் பாதுகாத்தா
ந்த இந்திரஜித்தானவன, பிறகு, வரனகொடுக்கப்பெற்ற பாணங
ால அப்பொழுது ராமனரயும மகாபலசாலியான லக்ஷ்மணனை
ம எல்லா அங்கங்களிலும் குறிவைத்து அடித்தான சூரர்களான
மலக்ஷ்மணர்களிருவரும், அப்பொழுது மாயையினால மறைந்த

வனும் கண்ணுக்குப் புலப்படாமலிருக்கிறவனுமான அந்த இந்
ஜித்துடன் பாணங்களால் போர்புரிந்தார்கள். அவன் புருஷஶ்ரே
ஷ்டர்களான அவர்களுடைய எல்லா அங்கங்களிலும் கோபத்தா
நூற்றுக்கணக்காகவும் ஆயிரக்கணக்காகவும் அம்புகளை மீண்
பிரயோகித்தான். கண்ணுக்குப் புலப்படாதவனும் ஒழிவற்
அம்புகளைத் தொடுப்பவனுமான அந்த இந்திரஜித்தைத் தே
கின்றவர்களாக வானரர்கள் பெரிய கற்களை எடுத்துக்கொண
ஆகாயத்தில் பிரவேசித்தார்கள். ராக்ஷஸனான அந்த இந்திரஜ
த்தானவன், கண்ணுக்குப் புலப்படாமலிருந்துகொண்டு; அந்த வர
ர்களையும் ராமலக்ஷ்மணர்களையும் அம்புகளால் அடித்தான். அ
இந்திரஜித்தானவன், மாயையினால் மறைந்துகொண்டு, (ராமலக்
மணர்களை) அதிகமாக அடித்தான். அம்புகளாலடிக்கப்பட்ட
களும் வீரர்களும் பிராதாக்களுமான அந்த ராமலக்ஷ்மணர்க
இருவரும் ஆகாயத்தினின்று ஸூர்யசந்திரர்கள் விழுவதுபோல
பூமியில் விழுந்தார்கள்.

இருநூற்றுத்தொண்ணூற்றுவது அத்யாயம்.

ராமோபாக்யானபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(விபீஷணன் ராமலக்ஷ்மணர்களுடைய மயக்கத்தைப்போக்கியது,
ஸுக்ரீவன் அவர்களுடையதேகங்களில் தைத்திருக்கிற பாணங்
களை மஹௌஷதியினால் எடுத்ததும், குபோராதன் கொண்டு
வந்த ஜலத்தால் ராமர் முதலியவர்கள் கண்களை அலம்பிக்
கொண்டதும், அவர்களுக்கு இந்திரியங்களுக்குப்
புலப்படாதபொருள்களைக் காண்கிற சக்தி
உண்டானதும், லக்ஷ்மணன் இந்திரஜித்
தைக் கொன்றதும், ஸீதையைக்
கொல்ல முயன்ற ராவணனை
அவிந்தியன் திருப்பியதும்)

பிராதாக்களான அந்த ராமலக்ஷ்மணர்களிருவரும் இ
விழுந்ததைக்கண்டு, ராவணகுமாரன், வரம்பெற்ற அம்புகளால் அ
பொழுது மீண்டும் கட்டினான். யுத்தரங்கத்தில் இந்திரஜித்தின
அம்புவலையினால் கட்டப்பட்டிருக்கிற அந்த வீரர்களான புரு
ஷஶ்ரேஷ்டர்களிருவரும் கூட்டிலடைக்கப்பட்ட கிளிகள்போல விள
கினார்கள். பூமியில் விழுந்திருப்பவர்களும் எல்லா அங்கங்களி

பாணங்களால நிறைககபபடடவாகளுமான ராமலக்ஷமணாகளைப பாாதது வானரராஜனுன ஸுகரீவன ஸுஷேணன, மைநதன, துவிவிதன, குமுதன, அஙகதன, ஹனுமான, நீலன, தாரன, நளன ஆகிய வானராகளோடகூட அவாகளைசசூழநதுகொணடு தகுநத் உபசாரமசெயதான பிறகு, (வேரொரிடததில) வெறறிபெறறுவநத விபீஷணன, அநத இடததை அடைநது, மிகக மயககமடைவிககப படடிருககிற அநத வீராகளைப பிரஜஞாஸதிரததினுல நினைவை அடையுமபடி செயதான ஸுகரீவன, திவயமநதிரததால அபி மநதிரணம செயயபபடட விசலயை என்கிற மஹௌஷதியினுல இவாகளை ஒருக்ஷணநேரததில (உடமபில) பாணஙகளிலலாதவா களாகவும செயதான அநதபபுருஷஸரேஷடாகள பிரஜஞையை அடைநதவாகளாகவும சலயஙகளறறவாகளாகவும எழுநதிருந தாாகள இநத மகாரதாகளிருவரும நொடிபபொழுதில களை தீாநதவாகளுமானாகள பாாதத! பிறகு, விபீஷணன, இக்ஷ வாகுகுலநநதனரான ராமரைத துனபம நீஙகினவராககணடு, அஞசலிபநதமசெயதுகொணடு, 'பகைவரை அடககுகிறவரே! குபேரனுடைய கடடளையால இநதயக்ஷன தீாததததைஎடுததுக கொணடு கைலாஸததிலிருநது உமமிடம வநதிருககிறுன 'பகை வாகளைததவிககச செயபவரே! மகாராஜரே! மறைநதிருககினற பிராணிகளைக காணபதறகாகக குபேரன உமககு இநததீாததத தைக கொடுககிறுன இநததீாததததால கணகளை அலமபிக கொணடால தேவரீா மறைநதிருககிற எலலாபபிராணிகளையும பாாபபீா எவனுககு இநததீாததததைக கொடுபபீரோ அவ னும பாாபபான' என்று சொனனுன ராமா, 'அபபடியே ஆகடடும' என்று மநதிரஙகளால குணமுணடுபணணபபடட அநததீாதததைத வாஙகிக கணகளை அலமபிககொணடாா. பெரியமனமுளள லக்ஷமணனும கணகளை அலமபிககொணடான ஸுகரீவனும ஜாமபவானும ஹனுமானும அஙகதனும மைநத னும தவிவிதனும நீலனும மறறும பெருமபாலாரான வானர ஸரேஷடாகளும கணகளை அலமபிககொணடாாகள விபீஷணா சொல்லியது சொலலியபடியே நோநதது யுதிஷடிர! அவாகளு டைய கணகள க்ஷணநேரததில ஸாதாரணககணகளால பாாககக கூடாதவிஷயஙகளைப பாாககச சகதியுளளவைகளாயின

அபபொழுது வெறறிபெறற இநதிரஜிதுதானவன தன்னு டைய செயகையைப பிதாவுககுததெரிவிததது விரைவுடன யுதத

முனைக்கு மீண்டும் வந்தான் அதிககோபமுள்ளவனும் மீண்டுமே யுத்தம்செய்யவிரும்பி வந்திருப்பவனுமான இந்திரஜித்தைக் குறித்து லக்ஷ்மணன் விபீஷணனுடைய அபிப்ராயத்தில் நிலை பெற்று எதிர்த்துச்சென்றான் பிறகு, மிக்ககோபம்கொண்ட லக்ஷ்மணன், விபீஷணனால் ஸங்கேதம்செய்யப்பட்டு ஜயத்தால் பிரகாசிப்பவனான அந்த இந்திரஜித்தை நிதயக்கடனகளைச் செய்துமுடிப்பதற்குள்ளாகவே கொல்ல எண்ணம்கொண்டு பாணங்களால் அடித்தான் அப்பொழுது, ஒருவரைஒருவர் ஜயிப்பதில் விருப்பமுள்ளவர்களான அவ்விருவருக்கும் இந்திரனுக்கும் பிரஹலாதனுக்கும் யுத்தம் நடந்ததுபோல மிகவும் விசித்திரமும் ஆச்சர்யகரமுமான யுத்தம் நடந்தது இந்திரஜித், லக்ஷ்மணனை மர்மஸ்தானங்களைப் பிளக்கின்றவைகளும் கூர்மையுள்ளவைகளுமான பாணங்களால் அடித்தான் லக்ஷ்மணனும், நெருப்புப்போன்ற பாணங்களால் இந்திரஜித்தை அடித்தான் லக்ஷ்மணனுடைய பாணங்கள் தாக்குவதனால் கோபமூண்ட இந்திரஜித்தானவன் லக்ஷ்மணனைக்குறிவைத்து ஸர்ப்பங்கள்போன்ற எட்டுப்பாணங்களைப் பிரயோகித்தான் மித்திரர்களை ஆனந்தமடையச் செய்கின்ற ஸௌமித்ராபுத்ரனான லக்ஷ்மணன் அந்த இந்திரஜித்தினுடைய பாணங்களை நெருப்புப்போலத்தாக்குகின்றவைகளும் இறகு கட்டினவைகளுமான மூன்று நாராசங்களால் தடுத்தான் லக்ஷ்மணனும் ராக்ஷஸன்மீது மீண்டும் எட்டுப்பாணங்களைப் பிரயோகித்தான் வீரனான லக்ஷ்மணன் இந்திரஜித்தை அப்படி அடித்தான். அதைச்சொல்லுகின்ற என்னிடத்தினின்று கேட்பாயாக ஒரு பாணத்தால் வில்லுடன்கூடின அவனுடைய ஒரு கையைத் தேகத்திலிருந்து கீழே விழச்செய்தான், இரண்டாவது பாணத்தால் மற்றொருகையையும் கீழேவிழும்படி செய்தான், தீட்டப்பட்டநுனியுள்ளதும் பிரகாசிப்பதுமான மூன்றாவது பாணத்தால் நல்லமூக்குள்ளதும் ஜ்வலிக்கின்ற குண்டலங்களணிந்ததுமான அவனுடைய தலையையும் கொய்தான் தோள்பூட்டுக்கள் அறுக்கப்பட்டவனும் தலையில்லாமுண்டமாகக் காணப்படுகின்றவனுமான அவன், வேர் அறுக்கப்பட்ட மரம்போலப் பூமியில் விழுந்தான் பலசாலிகளுள் சிறந்தவனான லக்ஷ்மணன் அஸ்திரங்களால் அவனைக்கொன்று ஸாரதியையும் கொன்றான்

அப்பொழுது, குதிரைகள் அந்தரத்தத்தை லங்கையினுள் இழுத்துச்சென்றன ராவணன், புத்திரனால்விடப்பட்ட அந்தரத்ததை॥

பார்த்தான் அநதராவணன, புததிரன்மாண்டதைககேட்டுப பயத் திஞல மனஙகலஙகினவனுகவும சோகததாலும மோகததாலும பீடிககபபட்டவனுவுகம வைதேஹியைககொலவதறகு முயனருன அசோகவனததிலிருபபவளும ராமனைபபாாபபதில மிகுநத ஆவ லுளளவளுமான அநத ஸீதையைககுறிததுக கெடட எணண முளளராவணன கததியை எடுததுககொணடு வேகததோடு ஒடி ஞன கெடடபுததியை உடையவனுன அவனுடைய அநதபபாப நிசசயததைபபாாதது அவிநதியன, மிககேோபமுளள அநதராவ ணனைத தணியசசெயததகாரணததைக கேள அவிநதியன, 'ராவண! பிரகாசிககினறமகாராஜயததிலிருககிற நீ ஸதரீயைக கொலலுவது தகாது இவள சிறையிலவைககபபட்டு உனவசததி லிருததலால கொலலபபட்டவளே தேகததைபபிளநததனுல இவள கொலலபபட்டவளாகமாட்டாளெனபது எனனுடைய எணணம இவளுடையபாததாவையே கொலவாயாக அவன கொலலபபட்டால இவள கொலலபபட்டவளாவாள மகிமை வாயநத இநதிரனகூட விககிரமததில உனககு ஈடாகான உனனுல அடிககடி இநதிரனுடனகூடினதேவாகள யுததததில பயமடையு படி செயயபபட்டிருககிருாகள' எனறுன அவிநதயன கோபஙகொணட ராவணனை இபபடி பலவாருனவாககியஙகளால அபபொழுது தணியசசெயதான அவனும அநதவசனததை றறுககொணடான அநதராவணன புறபபட்டுபபோவதில புததி யைசசெலுததி ஸாரதியைபபாாதது, 'எனனுடையரததததை ஸஜஜமசெய' எனறு அபபொழுது கட்டளையிட்டான

இருநூறறுததொணணூறறுரோவது அதயாயம்.

ராமோபாகயானபாவம். (தொடர்ச்சி)

(ராவணன் இந்திரஜித்தின் வதத்தினுல் கோபங்கொண்டு தானே யுத்தத்திற்காக ராமரை எதிர்த்துச்சென்றதும், அப்பொழுது இந்திரன் ராமருக்குத் தன்ரதத்தை அனுப்பியதும், மாயை யினுல் யுத்தம்செய்கின்ற ராவணனை ராமர் பிரம்மா ஸ்திரத்தால் கொன்றதும்)

பிறகு, ராவணன, பரியனுனபுததிரன கொலலபபட்டவே கோபஙகொணடவனுக ஸவாணததாலும ரதனஙகளாலும அலங

கரிக்கப்பட்டிருககிற ரததகிலேறிககொணடு புறபபடடான். அந
ராவணன, பயஙகரமானஉருவமுளளவாகளும பறபலஆயுதஙகளை
கையில் பிடிததவாகளுமான ராக்ஷஸாகளால சூழபபடடவனு
வான் ரயூதபதிகளை நொறுககிககொணடு ராமரை எதிாதகோடிவ
தான எதிாததுவருகினறவனும மிககோபமுளளவனுமான அந
ராவணனை மைநதனும நீலனும நளனும அஙகதனும ஹனும
னும ஜாமபவானும ஸைனயஙகளோடுகூடியவாகளாகச சூழந
கொணடாாகள அநதககரடிகளும சிறநத வானராகளும அந
ராவணஸைனயததை அவன பாாததுககொணடிருககுமபொழுதே
மரஙகளால அடிதது நாசமசெயதாாகள பிறகு, தனனுடை
ஸைனயம பகைவாகளால கொலலபபடுவதைபபாாதது மாயா
யும ராக்ஷஸாகளுககு அதிபதியுமான ராவனன மாயையை உண
பணணினன பிறகு, அமபுகளையும சகதிகளையும ரிஷடிகளை
யும கையிறகொணட ராக்ஷஸாகள நூறறுககணககாகவும ஆ
ரககணககாகவும அவனுடைய தேகததினினறு வெளிபபட
வாகளாகக காணபபடடாாகள ராமா அநத ராக்ஷஸா
ளனைவரையும திவயாஸதிரததால கொனறாா பிறகு, அந
ராக்ஷஸாதிபதியானவன மறுபடியும மாயையை உணடுபண
ணன பாரத! தாசானனன ராமருடையரூபஙகளையும லக்ஷ்மண
னுடையரூபஙகளையும எடுததுககொணடு ராமரையும லக்ஷ்மணனை
யும எதிாதகோடிவநதான பிறகு, ராமரையும லக்ஷ்மணனையு
துனபுறுததிககொணடிருநத அநதராக்ஷஸாகள அபபொழுத
விறகளையெடுததுககொணடு ராமரை எதிாததுவநதாாகள இக்ஷ
வாகுநநதனனன [1]லக்ஷ்மணன, ராக்ஷஸராஜனுடைய அநதமாயை
யைப பாாததுப பரபரபபிலலாதவனாக ராமரைநோககி, 'நமமை
போல உருவமெடுததுவருகிற இநதபபாவிகளான ராக்ஷஸாகளை
கொலவீராக' எனறு வீரமபொருநதியசொலலைச சொனனன
ராமா தம உருவமபோனற உருவெடுததிருககிற அவாகளையு
மறற ராக்ஷஸாகளையும கொனறாா

பிறகு, இநதிரனுடைய ஸாரதியான மாதலியானவ
பசசைநிறமுளள குதிரைகள பூடடபபடடதும ஸூரிய
போல ஜவலிககினறதுமான ரததகோடு யுததததில ராம
வநதணுகினன மாதலி, 'பசசைககுதிரைகள பூடடபபட
தும ஜயததைககொடுபபதுமான இநதிரனுடைய இநத உ

1 வேறுபாடம

ம ரதமானது அவனுடையகட்டளையினல் உமககாக இஙகுக
காணடுவரபபட்டிருககிறது காகுதஸதரே! புருஷஶ்ரேஷடரே!
நதிரன இநத உததம ரதததினல யுததததில தைததயாகளையும
னவாகளையும நூறறுவா நூறறுவராகக கொனருன புருஷ
ரேஷடரே! ஸாரதியாகிய எனனல நடததபபட்டிருககிற இநத
ரததினல சீககிரம ராவணனைக கொலவீராக காலதாமதம
ரயயாதீர' எனறுசொனனன இவவாறு சொலலபபடட
கவா, மாதலியின உணமையான வசனததில, 'இது ராகூஸ
டையமாயை' எனறு ஸநதேகபபட்டார அபபொழுது, விபீ
ணன, அவரைககுறிதது, 'புருஷஶ்ரேஷடரே! இது துராதமா
ன ராவணனுடைய மாயையனறு அதிககாநதியுளளவரே!
கையால, இநத இநதிரரததததில சீககிரமாக ஏறும' எனறு
ானனன பிறகு, காகுதஸதா, ஸநதோஷததுடன விபீஷண
பபாாதது, 'அபபடியே' எனறு சொலலி ரததத்தினமீதேறிக
ாபமுளளவராகித தசகரீவனை ரததத்தால எதிாததா ராவ
ன எதிாககபபட்டவுடன, பிராணிகள ஆ! ஆ! எனனும ஒலி
பச செயதன அபபடியே ஆகாயததில படகவாததியகோஷஙக
டனகூடினவைகளும தேவலோகததவைகளுமான சிஙகநாதங
ளும தோனறின ராவணனுககும ராஜகுமாரரான ராமருககும
பபடி பெருமபோா நடநதது அநதயுததமானது வேறு ஒப
மையிலலாததாக அவவிருவாகளுககுமே அபபடி நடநதது அநத
ாகூஸன மிகககோரமானதும இநதிரனுடைய வஜ்ராயுதமபோலப
ரகாசிபபதும [1] பிரமமதணடமபோனறதும ஓஙகபபட்டதுமான
லததை ராமாமீது எறிநதான ராமர் அநதசூலததைதக கூா
மயானபாணஙகளால விரைவாக வெட்டினா செயதறகரிய
நதசசெயகையைககணடு ராவணனைப பயம வநதணுகியது.
றகு, அவன கோபஙகொணடு ராமாமீது ஆயிரமாயிரமாகவும
தினுயிரம பதினுயிரமாகவும கூாமையானபாணஙகளையும பறபல
ஸதிரஙகளையும விரைவாகப பிரயோகிததான பிறகு, புசுணடி
ளையும சூலஙகளையும உலககைகளையும கோடாலிகளையும சகதிகளை
ம பலவித வடிவமுளள சதகனிகளையும கூாமையுளள க்ஷுரங
ளையும பிரயோகிததான ராகூஸனன தசகரீவனுடைய பறபல
தமான அநதமாயையைககணடு எலலாவானராகளும பயததினல

[1] பிராமமணசாபம ஸபாபாவம 25-ம பககம, உததியோகபாவம
17-ம பககம குறிபபுகளிற காணக.

எலலாததிககுககளிலும ஓடினாகள பிறகு, ராகவா நல
இறகுகளுளளதும கூரியவாயுளளதும பொறபுஙகமுளளது
உததமமுமான பாணததை அமபுததூணியிலிருநது எடுதது ப
மாஸதிரமநதிரததோடு சோததா ராமரால பிரமமாஸதி
தால அபிமநதிரணமசெயயபபடட அநதபபாணததைப[1] பாரத
இநதிரனை முதனமையாககொணட தேவாகளும கநதா
களும ஸநதோஷிததாாகள தேவாகளும அஸுராகளும கி
னராகளும பிரமமாஸதிரபரயோகததால சததுருவான ரா
ஸனுடைய ஆயுளச சிறிதே மிகுதியுளளதெனறு எ
ணினாகள பிறகு, ராமா ஒபபறற தேஜஸுளளதும ராவ
னுககு மரணததை உணடுபணணுகிறதும கோரமானது
பிரயோகிககபபடட பிரமமதணடமபோனறதுமான அபபடி
படட பாணததைப பிரயோகிததா பாரத! ராமரால அதி
மாக இழுததுவிடபபடட அநதப பாணததினால ரததமதோடு
குதிரைகளோடும ஸாரதியோடுமகூடின ராவணன பெ
ஜவாலையுடனகூடின அகனியினால எலலாபபககங்களிலும பற
படடு நனறாக எரிநதான பிறகு, காரியததை எளிதில செய
ராமரால ராவணன கொலலபபடடதைக கணடு, கநதாவாக
ளும சாரணாகளுடனுமகூடின தேவாகள சநதோஷமுளள
களானாகள மகாபாககியசாலியான அநத ராவணனை ஐந
பூதஙகளும விடடன அநத ராவணன பிரம்மாஸதிர தேஜஸின
எலலா உலகஙகளினினறும நழுவிவிழுமபடி செயயபபடடா
அவனுடைய சரீர தாதுககளும மாமஸமும ரகதமும பிரமமா
திரததினால எரிககபபடடு நாசமடைநதன, சாமபலகூடக கா
படவிலலை

---

1 இரடடிததலால ஒருசொல விடபபடடது

இருநூறறுதத்தொணணூற்றிரண்டாவது அத்யாயம்.

ராமோபாககயானபாவம. (தொடர்ச்சி)

(ராவணன் கொல்லப்பட்டபிறகு அவிந்த்யன் ஸீதையை ராமரிடம் அழைத்துவந்ததும், ஸீதை ராமர் தன்னை ஏற்றுக்கொள்ளாமையால் பூமியில் விழுந்ததும், ஆகாயத்தில் பிரம்மா முதலியவர்கள் ஸீதையினுடைய நன்னடையைச்கூறி அவளை ஏற்றுக்கொள்ளும்படி ராமருக்குச் சொல்லியதும், ராமர் ஸீதை லக்ஷ்மணன் முதலியவர்களோடு அயோத்திக்குப் புறப்பட்டதும், பரதனிடம் ஹனுமானைத் தூதனுப்பி நந்திக்கிராமம் வந்து பரதன் முதலியவர்களோடு அயோத்திக்கு வந்ததும், வஸிஷ்டர் முதலியவர்கள் ஸீதையோடு ராமருக்கு முடிசூட்டியதும், ராமர், ஸுக்ரீவன் விபீஷணன் முதலியவர்களுக்குத் தக்க வெகுமதி யளித்துத் திருப்பி அனுப்பிவிட்டு அயோத்தியை ஆண்டதும்)

அந்த ராமா, அல்பனும தேவசததுருவும ராக்ஷஸாகளுககு ரசனுமான ராவணனைககொனறு, நணபாகளோடும லக்ஷ ணனோடுங்கூட அதிக ஸநதோஷததை அடைநதவரானா றகு, தசகரீவன கொலலபபடவே, ரிஷிகளை முனனிட்டவாக ான தேவாகள ஜயததோடுகூடின ஆசிாவசனஙகளால மிகக தாளவலியனமநத அநத ராமரை அாசசிததாாகள தேவ லாகததிலுளள எலலாததேவாகளும கநதாவாகளும புஷபவா ஙகளாலும வாககுககளாலும தாமரைமலாபோனற கணக் ளள ராமரைத துதிததாாகள அவாகள, யுததததில ராம ரப பூஜிதது வநதபடியே திருமபிசசெனறாாகள (விரதததி னறு) நழுவாதவனே! அநத ஆகாசமானது மஹோதஸவ ளளதுபோல ஆயிறறு பிறகு, மிகக கீாததியுளளவரும பிரபு ம பகைவாகளுடைய படடணஙகளை ஜயிபபவருமான ராமா சகரீவனைக கொனறு லஙகையை விபீஷணனுககுக கொடுததா றகு, நலல புததிமானான அவிநதயனெனகிற வயதுமுதிாநத நதிரியானவன விபீஷணனுககுப பினனே செலலுகிற ஸீதையை முனனிட்டுககொணடு வெளியில புறபபடடான. காததமாவும தீனததனமையை அடைநதிருபபவருமான ரகு ரரைப பாாதது, 'மகாதமாவே! நலலொழுககமுளளவளும

படடமஹிஷியுமான ஜானகியைப பெறறுககொளளும' என
சொனனன ராமா, இநதவசனததைதக கேடடு, அநத உதத
ரததகிலிருநது இறஙகி, கணணீரால மூடபபடடிருககிற வீல
யைக கணடாா அழகிய எலலா அஙகஙகளுமுளளவள
பலலககிலிருபபவளும சோகததால மெலிநதிருபபவளும எல
அஙகஙகளும அழககினல அதிகமாக வியாபிககபபடடிரு
பவளும சடையுளளவளும கருமையான ஆடையுளளவ
மான அநத வைதேஹியைபபாாதது ராமா ராவண
டையஸபாசததால ஸநதேகமுளளவராக இஙகிததைதை மு
மையையும காணபிதது, அவளுககு பரியததையும தெரிவித
'வைதேஹி! போ நீ விடுபடடாய எது செயயததககதே
அது எனனல செயயபபடடது கலயாணி! நீ எனனைபபதியாக
பெறறு ராக்ஷஸனவீடடில ஜரையை அடையவேணடாம எனகி
எணணததால அநத ராக்ஷஸன எனனல கொலலபபடடான
தாமநிசசயததை அறிநதவனன எனபோனறவன எவவாறு ஓ
ஸமயததில அயலானவசபபடடிருநதபெணணை ஒரு முகூாத
காலமாவது எறறுககொளவான? மைதிலி! நனனடையுளள
ளாக இருநதாலும, அலலது, கெடடநடையுளளவளாக இருந
லும, நாயினல நககபபடட ஹவிஸைபபோலிருககிற உனனுட
நான இபபொழுது கூடிவாழவதறகு விருமபவிலலை' என
சொனனா பிறகு, பாலையான அநதஸீதையானவள கருரமா
அநத ராமவசனததைக்கேடடு மனவருததமுறறு, வெடடபபட
வாழைபோல, உடனே கீழேவிழுநதாள இவளுககு முனபு ஸ
தோஷததாலுணடாயிருநத முககாநதியானது, மூசசுககாறறின
கணணடியிலிருககும காநதி நாசமடைவதுபோல, ஒருக்ஷணததி
நாசமடைநதது பிறகு, அநதவானராகள எலலாரும அநதரா
வசனததைதககேடடு, லக்ஷமணனோடுகூட உயிாதுறநதவாக
போல அசைவறறவாகளானாகள

பிறகு, பரிசுததமான சிததமுளளவரும நானகு முகங
ளுளளவரும தாமரைமலரிலபிறநதவரும உலகஙகளைப படை
பவருமான பிரமமதேவா விமானததோடுவநது ராகவருககு
காடசியளிததாா இநதிரனும, அகனியும, வாயுவும, யமனும
வருணனும யக்ஷாகளுககு அதிபதியும ஐஸவாயமுளளவனுமான
குபேரனும, தோஷமிலலாதவாகளான ஸபதரிஷிகளும தோ
றினாகள திவயமானதும பிரகாசிககினறதுமான தேர

துடனகூடின தசரதராஜனும ஸாவோததமமானதும ஹமஸங
ளோடுகூடியதும பிரகாசிககின றதுமான விமானததோடு ஆகா
ததில தோனறினன பிறகு, தேவாகளாலும கநதாவாகளா
லும நெருஙகியதான ஆகாசமமுழுவதும நக்ஷததிரஙகளால அலங
ரிககபபடட சரதகாலததிலுள்ள ஆகாசவெளிபோல விளஙகி
து பிறகு, புகழபெறறவளும மஙகளகரியுமான வைதேஹி
யானவள அவாகளுடையமததியில எழுநதிருநது அகனறமாாபை
புடையராமரைபபாாததது, ‘ராஜபுததிரரே! உமமீது நான கோபங
கொளளவிலலை ஸதரீபுருஷாகளுடையகதியானது எனனுல அறி
யபபடடிருககிறதனறே? இநத என சொலலையும கேளும எப
பொழுதும சென றுகொணடேயிருககிற வாயுபகவான பிராணி
களுடையதேகததினுள ஸஞசரிககிறுன நான பாவததைதச
செயதிருபபேனுகில அவன எனனுடைய பிராணனைபபோக
கடடும நான பாவததைதசசெயகிறேனுகில அகனியும ஜலமும
ஆகாசமும பூமியும வாயுவும எனனுடைய பிராணனைபபோககட
டும வீரரே! நான உமமைததவிர வேறுஒருவனைக கனவிலும
நினையாமலிருநதது உணமையானல முனபு தெயவததால கொடுக
கபபடட நீரே எனககுப பதியாக இருககககடவீர’ என று
சொனனுள பிறகு, ஆகாயததில, மஙகளகரமானதும மகாத
மாககளான அநதவானராகளுககு அதிக ஆனநதததை உணடு
பணணுகிறதும புணயமானதும உலகநடைககு ஸாக்ஷியாயிருப
பதுமான வாககானது தோனறியது வாயு, ‘ஓ! ஓ! ராகவ!
நான எபபொழுதும சென றுகொணடிருககிற வாயுவாகிறேன,
இஃது உணமை அரசனே! மைதிலி தோஷமறறவள
பாாயையுடன சோநதுகொளவாயாக’ என றுன அகனி, ‘ரகு
நநதன! நான பிராணிகளுடையசரீரததினுள இருககிறேன.
ராம! மைதிலியானவள அணுவளவும குறறமசெயதவளல்
லள’ என றுன வருணன, ‘ராகவனே! பிராணிகளுடைய தேகங்
களில ரஸஙகள எனனுல உணடுபணணபபடடிருககின றன
வனறே? நான உனனைநோககிச சொலலுகிறேன மைதிலியை
ஏறறுககொள’ என றுன யமன, ‘ராகவ! நான தாம
ஸவரூபியாக இருககிறேன உலகஙகளிலுளள ஜனஙகளின நலல
வையும தீயவையுமானசெயகைகளுககு ஸாக்ஷியாகவுமிருககிறேன.
பாவமிலலாத இநதஸீதையை ஏறறுககொள’ என றுன பிரமமா,
‘புததிர! ஸாதுவே! நனனடையுளளவனே! ராம! ராஜ

ரிஷிகளின தாமமகளோடுகூடின உனனிடததில இது ஆசசரிய மனறு எனனுடைய இநதவசனததைககேள வீரனே! தேவர்களுககும் கநதாவாகளுககும நாகாகளுககும யக்ஷாகளுககும தானவாகளுககும மஹரிஷிகளுககும சததுருவான இவன உனனால கொலலபபடடான. இவன முறகாலததில எனனுடைய அனுககரஹததினால எலலாப பிராணிகளாலும கொலலததகாதவனானன், ஒருகாரணததைக் உததேசிததுச சிறிதுகாலம உபேக்ஷிககபபடடான கெடடஎணணமுளள அநத ராவணனால தனனுடையவததிறகாக் ஸீதை அபஹரிககபபடடாள நளகூபரசாபததால இவளுக்கு ரக்ஷை எனனால ஏறபடுததபபடடது. 'விருபபமிலலாமலிருககிற அயலானமனைவியை இவன் தொடுவனேயாகில நிசசயமாக இவனுடைய தலையானது நூறு துணுககாக வெடிததுபபோகும்' எனறு அவன முறகாலததில சொலலபபடடிருககிறான இநத் ஸீதைவிஷயததில உனககு ஐயம் வேணடாம விசாலமானபுததியுளளவனே! இவளை நீ பெறறுககொள் அளவிறநததேஜஸுளளவனே! பெரிதான தேவகாாயம உனனால செயயபபடடது' எனறாா தசரதன, 'குழநதாய! பரீதியுளளவனாக இருககிறேன உனக்கு மஙகளம நான உனனுடையபிதாவான தசரதன புருஷோததம! நான அனுமதிகொடுககிறேன ராஜயததை ஆளவாயாக' எனறான ராமா, 'ராஜேநதிரரே! நீா எனனுடைய பிதாவானால நான உமமை அபிவாதனமசெயகிறேன் உமமுடையகடடளையினால அழகியதான அயோததியாநகரியைக குறிததுச செலவேன்' எனறாா பரதஸரேஷ்டனே! பிதாவான தசரதன, மீணடும அதிகஸநதோஷததுடன ராமரைபபாாதது, 'ராம! சிவநதகடைககணகளுளளவனே! அயோததிககுபபோ (தேசததை) ஆளவாயாக மிககாநதியுளளவனே! இபபொழுது பதினனகுவாஷஙகள் நிறைநதுவிடடன' எனறு சொனனாா

பிறகு, ராமா தேவாகளை நமஸகரிதது நணபாகளால கொணடாடபபடடு இநதிராணியோடு மகேநதிரனகூடியதுபோலப பாாயையுடன கூடினாா பகைவாகளை ததவிககசசெயபவரான ராமா, பிறகு,அநத அவிநதியனுககு வரனகொடுததாா தரிஜடை எனகிற ராக்ஷஸிககும பொருளையும கௌரவததையும கொடுததாா பிறகு, பிரமமதேவா இநதிரனைமுதனமையாககொணட தேவாளோடுசோநது ராமரைபபாாதது, 'கௌஸலயையைததாய்

கொணடவனே! எநதவரனகளை இபபொழுது நான உனககுக கொடுககககடவேன' எனறு வினவினா ராமா தாமததில நிலைத திருததலையும பகைவாகளால தோலவியுணடாகாமையையும அரககாகளால கொலலபபடட வானராகள உயிரோடு மீணடு எழுநதிருபபதையும வரனகளாககேடடாா மகாராஜனே! பிறகு, பிரமமாவினல, 'அவை அபபடியே ஆகடடும' எனகிறவசனம சொலலபபடடவுடன, அநத வானராகள பிரஜஞையை அடைநத வாகளாக உயிரோடெழுநதாாகள

மகாபாககியவதியானஸீதையும, 'புததிர! ஹனுமானே! (உலகில) ராமகீாததியுளள அளவும உனககு வாழநாள உணடு. மஞசளநிறமான கணகளுளளவனே! என அருளால உணடுபணணபபடட தேவபோகஙகள எபபொழுதும உனனை அடையும' எனறு ஹனுமானுககு வரததைதக கொடுததாள பிறகு, சிறநதசெயகைகளையுடைய அவாகள பாாததுககொணடிருககும பொழுதே, இநதிரனைததலைவனககொணட தேவாகளை வரும அநதாததானமடைநதாாகள ஜானகியுடன சோநதிருக கிற ராமரைபபாாதது இநதிரனுடையஸாரதியான மாதலியானவன அதிகபரீதியுளளவனக நணபாகளுடையமததியில, 'ஸதயபராககிரம! உனனல தேவாகளுககும கநதாவாகளுக கும யகூஷாகளுககும மனிதாகளுககும அஸுராகளுககும நாகாகளுககுமுணடாயிருநத இநதததுக்கம போககபபடடது பூமியுளளவரையில தேவாகளும அஸுராகளும கநதாவாகளும யகூஷாகளும ராகூஷஸாகளும பனனகாகளும மறற உலகதது ஜனஙகளும உனனைப புகழநதுபேசுவாாகள' எனகிற இநதவசனததைச சொனனன இவவணணமுரைததுச சஸதிரஙகளைத தரிததிருபபவாகளுள சிறநதவரான ராமரை நனகுபூஜிதது விடைபெறறுககொணடு சூரியனபோலபரகாசிககினற அநதரததோடு சென்றன பிறகு, ராமா லகூஷமணனுடன ஸீதையைமுனனிடடுககொணடு ஸுகரீவனைததலைவனககொணட எலலாவானராகளோடுமகூடினவராக விபீஷணனைவைததுககொணடு லஙகையில ரகூஷையைசசெயது மீணடும அநத ஸேதுவினல ஸமுததிரததைத தாணடினா பிறகு, பிரபுவும தாமாதமாவுமான அநத அரசா, முகயமநதிரிகளால சூழபபடடவராக, ஆகாசததில ஸஞசரிககினறதும அதிகமாகப்பிரகாசிபபதும நினைததவணணம செலலுகிறதுமான புஷபகவிமானததால சென்று கடறகரையில முனபு தாம

படுததிருநத இடததில எலலாவானராகளோடும தஙகிஞா பிறகு அவா அநதவானராகளை அழைததுப பூஜிதது அபபொழுது ரத தினஙகளால ஸநதோஷமடையசசெயது எலலாரையும அனுபபி ஞா அநதவானரஶரேஷடாகளும அநதகேோபுசசஙகளும கரடி களும புறபபடடுபபோன் பிறகு, ராமா ஸுகரீவனேடுசோநது மறுபடியும கிஷகிநதையை அடைநதாா அடியபவாகளுள சிறநதராமா விபீஷணனுல பினதொடரபபடடவராகவும ஸுகரீவ னேடுசோநதவராகவும ॥ அபபொழுது புஷபகவிமானததால வைதேஹிககு வனததைக காணபிததுககொணடே கிஷகிந தையை அடைநது, காரியததை நிறைவேறறினவனுன அஙகதனை இளவரசனுகப படடாபிஷேகம செயவிததாா

பிறகு, ராமா அநதவானராகளோடும லகஷமணனேடுமே வநதவழியினுல தமதுபடடணததை நோககிசசெனறுா பல தேசஙகளுககுப பதியாகிய அநத ஸ்ரீராமா அயோததியாபப டணததை நெருஙகிப, பரதனிடம ஹனுமானெத தூதனுக விரைநது அனுபபினா (பரதனுடைய) குறிபபினைததையும கணடு அநதபபரதனுககுப பிரியததைத தெரிவிதது வாயு குமா ரன மீணடுவநதவுடன, ராமா நநதிகராமததை அடைநதாா லகஷமணனேடுகூடியவரான அநதராமா, அஙகே அழுககுபபடிநத மேனியையுடையவனும மரவுரியை உடுததவனும நநதிகிரா மததை அடைநதிருபபவனும சததுருகனனேடு சோநதிருபபவ னும முனனிலையில பாதுகைகளைவைததுககொணடு ஆஸனததில இருபபவனுமான பரதனைக கணடாா பரதஶரேஷடனே! சிறநதவீரியமுளளவரும லகஷமணனேடிருபபவருமான ஸ்ரீ ராக வா பரதனேடும சததுருகனனேடுமசோநது ஸநதோஷததை அடைநதாா பிறகு, தமையனுரோடுசோநதவாகளான பரதசத ருகனாகளிருவரும அபபொழுது வைதேஹியின தாசனததினுல ஸநதோஷததை அடைநதாாகள பரதன, வநதிருககிற அநத ஸ்ரீராமருககுத தனனிடததில அடைககலமாகவைககபபடடிருநத ராஜயததைப பரமஸநதோஷததுடனும அதிக உபசாரணையுடனும திருபபிககொடுததான பிறகு, சூரரான அநத ஸ்ரீராமருககு (பபெரியோரால)[1] ஸமமதிககபபடடதினததில ஶரவணநகஷததி ரததில வஸிஷடரும வாமதேவரும சோநது படடாபிஷேகம செயதார்கள படடாபிஷேகமசெயயபபடட அநத ராமா வானரா

1 வேறுபாடம.

களுள் மிகசசிறநதவனும நணபாகளோடுகூடினவனுமான ஸுக
வனுககும புலஸதியவமசததிலுதிததவனுன விபீஷணனுககும
டுகளுக்குபபோகுமபடி அனுமதிகொடுததார பிரீதியுடனகூடிப்
பாகளும ஸநதோஷததோடு சோநதவாகளுமான அவாகளைப பல
பல ரததினஙகளைக கொடுததுக கௌரவிததுச செயயவேணடிய்
காயததை அவாகள மனததில ஊனறி நிறகுமபடிசெயது வருத
ததுடனஅனுபபினா [1] அநத ராகவா அநதபபுஷபகவிமானத
தையும பூஜிதது பரீதியுடன அதனைக குபேரனுககே கொடுததா
பிறகு, அநதராகவா தேவாகளோடும ரிஷிகளோடுஙகூடினவராகக
கோமதீநதியினருகில மூனறுமடஙகு தக்ஷிணையுளளவைகளும
தடையறறவைகளுமான நூறு அஸவமேதஙகளைச செயதா

இருநூறறுததொணணூறறுமூனறுவது அததியாயம

ராமோபாகயானபாவம (தொடர்ச்சி)

மார்ககண்டேயர், வருந்துகிற யுதிஷ்டிரருக்கு ராமோபாக்யானத்தைக் கூறிக் காரணஙகளைக்காட்டித் துயரத்தைப் போக்கியது)

மிககபாகுபலமுளளவனே! அளவறறதேஜஸுளள ராம
ரால முறகாலததில வனவாஸததாலுணடுபணணபபடடதும
அதிக உககிரமாயிருபபதுமான இநதததுயரம இவவணணம
அடையபபடடது புருஷஸரேஷட! பகைவரை வாடடுபவனே!
துயரபபடாதே நீ க்ஷததிரியனுக இருககிறுய தோளவலிமை
யைப பொறுததும பரதயக்ஷபபயனுடன கூடியதுமான
வழியில நீ நிலைபெறறிருககிறுய உனனிடததில பாவமானது
அணுவளவும காணபபடவிலலை இநதிரனுடன்கூடின தேவா
ஸுராகளும இநதவழியில இருபபாகள தேவாகளோடு ஒனறு
சோநது வஜரபாணியான இநதிரனுல வருததரனும ஒருவராலும
ஜயிககமுடியாத நமுசியும தீாககஜிஹவையெனகிற ராக்ஷஸி
யும கொலலபபடடாாகள இவவுலகில ஸஹாயமுளளவனிடத
திலஎலலாககாரியஙகளும ஸிததிககினறன எவனுககுத தனஞ
சயன பிராதாவோ அவனுககு யுதததததில ஜயிககபபடாதது எது
இருககிறது? பயஙகரமான பராககிரமமுளள இநதப பீமனே
பலசாலிகளுள மேனமைபெறறவன மாதரீபுததிராகளான
நகுலஸஹதேவர்கள வீராகள சிறநத விலலாளிகள, யௌவன

1 பொருள இரடடிததலால இரணடு சொறகள விடபபடடன

முளளவாகள பகைவாகளைவாட்டுபவனே! இநத ஸஹாயாகளோ
சோநதிருககிற நீ என துயரபபடுகிறுய? இவாகள தேவகணங
ளோடுகூடின இநதிரனுடைய சேனையைககூட ஜயிபபாாகள பரத
களுளசிறநதவனே! நீயும, சிறநதவிலலாளிகளும தேவாக
போனற உருவமுளளவாகளுமான இநதஸஹாயாகளால யுதத
தில எலலாசசததுருககளையும ஜயிபபாய பலசாலியும வீாயததா
மதஙகொணடவனும துர்ாதமாவுமான ஸைநதவனுல இநதஇடத
லிருநது அபஹரிககபபடடவளும துருபதராஜகுமாரியுமான இந
கருஷணை இநத மகாதமாககளால ஒருவராலும செயயமுடியா
காரியஙகளைசசெயது மீடகபபடடதையும ஜயதரதராஜன வெ
லபபடடு உனவசததை அடைநததையும பாா அரசனே! ஸஹா
மிலலாமலிருநத ராமரால வேறுஜாதியைசசாாநத குரஙகுகளையு
கருமையான முகமுளள கரடிகளையும நணபாகளாககொண
பயஙகரமான பராகரமமுளள ராகூஸனை தசகரீவனை யுததததி
கொனறு வைதேஹியானவள மறுபடி மீடடுக கொணடுவரபப
டாள குருஶரேஷடனே! ஆகையால, இவை அனைததையும பு
தியினுல அடிககடி நினைததுபபாா பரதஶரேஷடனே! நீ துயர
படாதே பகைவாகளைக கொலபவனே! உனனைபபோனற மகா
மாககள துயரததிறகு ஆளபடமாடடாாகள' எனறு சொனனு
பேரறிவையுடையவரான மாாககணடேயரால இவவணணம தே
றபபடட அரசா, துககததைவிடடு, மனுதைாயததுடன மீ
டுமே அநதமாாககணடேயரைநோககிப பினவருமாறு கூறலானு

ராமோபாக்யானபர்வம் முற்றிற்று

இருநூறறுததொணணூறறுநானகாவது அதயாயம

பதிவரதர்மாஹாதமயபாவம

(மார்க்கண்டேயர் யுதிஷ்டிரருக்கு ஸாவித்ரியின் உபாக்கியானத்தை சொல்லத்தொடங்கியதும், மத்ரராஜனுக்கு ஸாவித்ரியின் அனுக்கிரஹத்தினல் ஸாவித்ரி யென்கிற கன்னிகை பிறந்ததும், அந்தப் பெண் பிதாவின் கட்டளையினல் மந்திரிகளோடு ராஜ ரிஷிகளுடைய ஆஶ்ரமங்களில் தனக்குத் தகுந்த வரனைத் தேடியதும்)

யுதிஷடிரா, 'மகாமுனிவரே! எபபடி இநத துருபதரா
குமாரியைபபறறித துயரபபடுகிறேனே அபபடி எனனைபபறறியு

ந்ததமபிமாாகளைபபறறியும கபடததால எனனிடததிலிருநது கவரபபடட ராஜயததைபபறறியும நான துயரபபடவிலலை தூராத மாககளான துாயோதனன முதலியவாகளால சூதாடடததில துன பபபடுததபபடட நாஙகள கருஷணையினுல கரையேறறிவிடப படடோம அவள, மறுபடியும, காடடிலிருநதும ஜயதரதனுல வலிநது கவரபபடடாள மகாபாககியவதியும பதிவரதையுமான இநததருபதகுமாரியைபபோனற ஓா உததமஸதிரீயானவள உமமால இதறகுமுன பாாககபபடடிருககிறுளா? அலலது, கேடகபபடடிருககிறுளா?'' எனறுவினவினுா

மாாககணடேயா, 'அரசனே! யுதிஷடிர! குலஸதரீகளுடைய இநத மகாபாககிய முழுமையும ஸாவிததிரிஎனகிற ராஜகனனிகை யினுல அடையபபடடவிததததைக கேடபாயாக மதரதேசததில தாமாதமாவும பரமதாாமிகனும பிராமமணாகளுககு ஹிததததைச செயபவனும மகாதமாவும ஸததியஸநதனும இநதிரியஙகளை ஜயிதத தவனும யாகமசெயபவனும தானஙகளசெயபவனும திறமை வாயநதவனும படடணதது ஜனஙகளுககும நாடடுஜனஙகளுககும பிரியமானவனும எலலாபபிராணிகளுககும நனமைசெயவதில பறறுளளவனுமான அஸவபதி எனகிற ஓா அரசன இருநதான பொறுமையுளளவனும உணமையையே சொலபவனும இநதிரி யஙகளை அடககினவனுமான அநத அரசன குழைநதகளிலலாம லிருநதான, வயது அதிகமானதினுல மனவருததததை அடைந தான ராஜஸரேஷட! அவன புததிரனை அடைவதறகாகக கடுமையானநியமததை அனுஷடிபபவனும காலததில மிதமான ஆகாரததை உடகொளபவனும பிரமமசாயமுளளவனும இநதிரி யஙகளையடககினவனும ஸாவிதரீமநதிரததினுல லகஷம ஆகுதி செயது (பகலை எடடாகபபகுததது அதன) ஆறுவது ஆறுவது காலததில மிதமாகபபுஜிபபவனுமாயிருநதான, இநத நியமத துடன பதினெடடு ஆணடுகள இருநதான பதினெடடாவது வாஷம நிறைநதவுடன, ஸாவிதரீதேவி ஸநதோஷமடைநதாள, அரசனே! அபபொழுது வடிவமெடுததுவநது அநதஅரசனுக குக காடசியளிததாள வரததைககொடுபபவளான அநதஸாவிதரி யானவள அகனிஹோததிரததினினறு எழுநதிருநது அதிக ஸநதோஷததுடன அநத அஸவபதிராஜனைபபாாதது, 'வேநதே! உனனுடைய சுததமானபிரமமசாயததாலும அடககததாலும நியமததாலும பகதியினுலும எலலாவிததததாலும உனவிஷயத

தில ஸநதோஷமுளளவளாக இருககிறேன அஶவபதியே! மதரராஜனே! விருமபினவரனைப பெறறுககொளவாயாக தா மஙகளில தவறுதலை நீ எவவிததததாலும செயயலாகாது' என று இநதவசனததை உரைததாள

அஶவபதி, 'தாமததை அடையவேணடுமெனகிற விருபபத் தால எனனால குழநதை உணடாவதறகாக இநதககாரியம செய யபபடடது தேவி! குலததை விருததிபணணுகிறவாகளான அனேகபுததிராகள எனககு உண்டாகவேணடும பிராமமணா கள ஸநதானததைச சிறநததாமமெனறு எனககுச சொலலி யிருககிறாகள எனவிஷயததில நீ பகிழசசிபுளளவளாக இருந் தால, இநதவரததை நான விருமபுகிறேன' எனறுசொனனன, ஸாவிதரி, 'அரசனே! உனனுடைய இநத அபிபபிராயததை முநதியே அறிநது பகவானன பிரமமதேவா உனககுப புதஇ ரனைககொடுபபதறகாக உரைககபபடடிருககிறா இனிய குணமு வாயநதவனே! உனனிடததில அவருககுளள அருளினல நான ஸவயமே ஏறபாடுசெயதுவிடடேன நலலதேஜஸுளள ஒருகனனிகையானவள சீககிரமாகவே உணடாவாள இநத விஷயததில நீ எவவிதததாலும எவவிதமான உததரமுஞ சொலலலாகாது பிரமமதேவருடைய கடடளையினல ஸநதோஷ முளளவளாக உனககு இதனைசசொலலுகிறேன' எனறு சொன னள அநத அரசன, ஸாவிதரியின வசனததை, 'அபபடியே' எனறு அஙகிகரிதது மீணடும அவளைத ததுதிதது அருளபுரியுபடி பிராாததிதது, 'இது விரைவில நடைபெறுக' எனறு சொன ஞன ஸாவிதரிமறைநதபின அரசன தனபடடணததிறகுச் சென்றன

அநதவீரன பிரஜைகளைத தாமததால பரிபாலனமசெயது கொணடு தனராஜயததில வஸிததுவநதான சிறிதுகாலஞ் செலலவே, தவருமல விரததததை அனுஷடிபபவனன அநத அர சன மூததவளான தாமபததினியினிடம காபபததை உணடு பணணினன பரதாகளுள சிறநதவனே! மனுவின புதல்வி யான அநதராஜபுததிரியின காபபமானது அபபொழுது வளா பிறையில ஆகாயததில சநதிரன்வளாவதுபோல வளாநதது அவள, (பிரஸவததுககுரிய) காலமவநதவுடன, தாமரைமலா போனற கணகளுளள ஒரு கனனியைப பெறருள அநத ராஜ புஙகவன ஸநதோஷமுளளவனக அந்தப பெண்ணுககு (ஜாதகரம

முதலிய) கிரியைகளைச் செய்தான். ஸாவித்ரிமந்திரத்தினால் ஹோமம்செய்யப்பட்டவளும் ப்ரீதியுள்ளவளுமான ஸாவித்ரியினால் கொடுக்கப்பட்ட அந்தப்பெண்ணுக்கு, பிராம்மணர்களும் பிதாவும் ஸாவித்ரி என்றே பெயரிட்டார்கள். அந்தராஜபுத்திரியானவள், லக்ஷ்மிதேவியே வடிவெடுத்துவந்ததுபோல வளர்ந்தாள். சிறிதுகாலத்தில் அந்தக் கன்னியானவள் யௌவனபருவத்தை அடைந்தவளானாள். அழகிய இடையையுடையவளும் பருத்த பின்தட்டுக்களுள்ளவளும் பொற்பாவைபோன்றவளுமான அந்தப்பெண்ணை ஜனங்கள் பார்த்து, 'தேவகன்னியே இந்தப் பெண்வடிவத்துடன் வந்திருக்கிறாள்' என்று நன்கு எண்ணினார்கள். தாமரையிதழ்போன்ற கண்களையுடையவளும் காந்தியினால் ஜ்வலிக்கின்றவள்போன்றவளுமான அந்தப் பெண்ணை (அவளுடைய)[1] காந்தியினால் திருப்பப்பட்டவனாகி ஒருவனாவது (மனைவியாக) வரிக்கவில்லை. பிறகு, அவள் பர்வகாலத்தில் நீராடி உபவாஸமிருந்து தேவதையைவந்தனம்பண்ணி விதிப்படி அக்னியில் ஹோமம்செய்து பிராம்மணர்களை வேதமந்திரங்களைச் சொல்லும்படி செய்தாள். பிறகு, தேவதைக்குச் சூட்டிக்களைந்தவையான புஷ்பங்களைப் பெற்றுக்கொண்டு, உருவெடுத்த ஸ்ரீதேவிபோல மகாத்மாவான பிதாவினிடம் வந்தாள். [2]சிறந்த இடையுள்ள அந்தஸாவித்ரியானவள் பிதாவினுடையபாதங்களில் வணங்கி அந்நிர்மால்யமலர்களை அரசனுக்குப் பிதாவிடம் முந்திக்கொடுத்து இருகரங்களையும் குவித்துக்கொண்டு அவனுடைய பக்கத்தில் நின்றாள். யௌவனப்பருவத்திலிருப்பவளும் தேவகன்னிகைபோலப் பிரகாசிப்பவளுமான அந்தத் தன்னுடையபுத்ரி வரன்களால் வேண்டப்படாமலிருத்தலைப்பார்த்து, அரசன் துக்கமுள்ளவனானான்.

அவன், 'பெண்ணே! இது உனக்கு(க் கன்னிகா)தானகாலம். ஒருவனாவது என்னிடத்தில்வந்து கேட்கவில்லை. குணங்களால் உனக்குத் தகுந்த கணவனை நீயே வரிப்பாயாக. உன்னால் விரும்பப்பட்டவனை எனக்குத்தெரிவி, நான் நன்குஆராய்ந்து கொடுப்பேன். நீ உன்னிஷ்டப்படி ஒருவனை வரிப்பாயாக. தர்மசாஸ்திரங்களில் பிராம்மணர்களால் சொல்லப்படுவது என்னால் கேட்கப்பட்டிருக்கிறதன்றோ? கல்யாணி! நீயும் அதன்படிசொல்லு:

1 அவளுடையகாந்திக்குத் தான் இணையில்லாமையாலென்பது.
2 'வராரோஹா' என்பது மூலம்.

கினற எனனுடையவசனததைதக கேள (தகுநதஸமயததிலபெண ணைத தககவரனுககுக) கொடாத பிதா இகழபபடததககவன ருதுகாலததில மனைவியை அடையாதபதியும இகழபபடதத கவன பிதா பரலோகமபோனபிறகு, தாயைககாபபாறறுதபு திரனும இகழபபடததககவன இநத எனனுடையவசனததை கேடடுக கணவனைததேடுவதில நீ விரைவுசெய தேவதைகளுக நான இகழபபடததகாதவனுகுமபடிசெய' எனறு சொனனான பெணணையும பிராயமுதிாநத மநதிரிகளையும பாாதது, இவவணண முரைதது, 'பிரயாணததுககுவேணடிய வாகனமுதலியவைகளு உடனசெலலவேணடும'' எனறு கடடளையிடடான பெரியமன முளள அநத ஸாவிதரியானவள வெடகமுளளவளாகப பிதாவின அடிகளில வணஙகி அவனுடைய சொலலை நனகு அறிநது ஆலோ சியாமல புறபபடடாள அவள பொனனலாகிய தேரிலேறிக கொணடு வயதுமுதிாநதவாகளான மநதிரிகளால சூழபபட ராஜரிஷிகளுடைய அழகிய தபோவனஙகளை அடைநதாள ஐயா அஙகே பூஜயாகளான முதியவாகளுடைய பாதஙகளில வநதனப செயதுகொணடு வரிசையாக எலலா வனஙகளையுமே அடைந தாள ராஜபுததிரியானவள இவவணணம எலலாத தீாததங களிலும பிராமமணஶரேஷடாகளுககுப பொருளகளை ஏராளமாகக கொடுததுககொணடு அநத அநத இடததை அடைநதாள

இருநூறறுததொணணூறறைநதாவது அதயாயம.

பதிவரதாமாஹாதமயபாவம (தொடர்ச்சி)

(அஶவபதி நாரதருடன் பேசிக்கொண்டிருக்கையில், ஸாவித்ரி வந்து அவ்விருவரையும் வணங்கி ஸத்யவானைக் கணவனுகநிச்சயித்ததைத் தெரிவித்ததும், அரசன் ஸத்யவான் அற்பாயுளுள்ளவனென் பதை நாரதாாலறிந்து வேறெருவனைவரிக்கும்படி ஸாவித் ரிக்குச் சொல்லியும் அவள் ஸத்யவான்விஷயத்தில் உறுதியாயிருந்ததும, அரசனும் அவளுடைய நிர்ப் பந்தத்தாலும் நாரதர்சொல்லாலும் அவளை ஸத்யவானுக்கே கொடுக்க நிச்சயித்ததும்)

பாரத! பிறகு, மதரதேசாதிபனான அரசன் (ஒருஸமயம) நாரதருடனசோநது ஸபையினநடுவில பேசிககொணடு உட

காரந்திருந்தான் ஸாவித்ரியானவள், பிறகு, எல்லாத்தீர்த்தங் களையும் அப்படியே எல்லா ஆஸ்ரமங்களையும் அடைந்து மந்திரிக ளோடு பிதாவின் வீட்டுக்குத் திரும்பிவந்தாள் அழகிய அந்த ஸாவித்திரியானவள், நாரதரோடு உட்கார்ந்துகொண்டிருக்கிற பிதாவைப்பார்த்து, இருவருக்குமே தலையினால் பாதங்களில் வந்த னமடாணணினாள் நாரதா, 'அரசனே! உன்னுடைய இந்தப் பெண் எங்கே போயிருந்தாள்? எவ்விடத்திலிருந்துவந்தாள்? அப்பா! யௌவனப்பருவத்தைஅடைந்திருக்கிற இந்தப்பெண்ணை ஏன் தகுந்தவரனுக்குக் கொடாமலிருக்கிறாய்?' என்று வினவ, அஸ்வபதி, 'மஹர்ஷியே! இந்தக்காரியமாகவே அனுப்பப்பட் டிருந்த இந்தப்பெண் இப்பொழுதுதான் வந்தாள் மஹர்ஷியே! இவளால்வரிக்கப்பட்ட பாத்தாவை இவளிடமிருந்து கேளும்' என்றான்

'விஸ்தரமாகச்சொல்' என்று பிதாவினால் ஏவப்பட்ட அந்த அழகிய ஸாவித்ரியானவள் அவனுடையவசனத்தை ஏற் றுக்கொண்டு அப்பொழுதே, 'ஸால்வதேசத்தில் தாமாதமாவும் த்யுமத்ஸேனனென்கிற பெயருள்ளவருமான ஒரு க்ஷத்திரியா பூமிக்கு அரசராயிருந்தார் பிரஸித்தரான அந்த த்யுமத்ஸேனா, பிறகு, குருடரானா புத்திமானனஅவா கண்களை இழந்து சிறுவரான ஒருபுத்திரருடனிருந்தமையால், இந்தஸமயத்தில் அவ ருடைய ராஜ்யமானது ஸமீபத்திலவஸிக்கின்ற பழம்பகைவனால் கவரப்பட்டது அவா சிறுகுழந்தையையுடைய மனைவியுடன் கானகம்சென்றாா பெரியகாட்டை அடைந்த த்யுமத்ஸேனா பெரியவிரதமுள்ளவராகத் தவம்புரிந்தார் அவருக்குப் பட்ட ணத்தில் பிறந்தவரும் தபோவனத்தில் வளாந்துவருகிறவரு மான ஸத்யவானென்கிற பெயருள்ளபுத்ரா எனக்கு ஒத்தகணவ ராக மனத்தினால் வரிக்கப்பட்டார்' என்று இங்ஙனம் கூறினாள் நாரதா, 'அரசனே! அந்தோ! கஷ்டம்! ஸாவித்ரியினால் பெரிய தவறு செய்யப்பட்டது அறியாதவளான இந்தப்பெண்ணால் ஸத்யவான் குணசாலியாயிருந்தமையால் கணவனாக வரிக்கப்பட் டான் இந்தஸத்யவானுடையபிதா ஸத்யத்தைச் சொல்லுகிறான், மாதாவும் ஸத்யத்தையே சொல்லுகிறாள் அதனால், பிராம்மணா கள் இவனுக்கு ஸத்யவானென்று பெயரிட்டார்கள் இந்தச்சிறு வனுக்குக் குதிரைகள் பிரியமானவை இவன் மண்ணால் குதிரை களைச் செய்கிறான், சித்திரத்திலும் குதிரைகளை எழுதுகிறான்

அதனால, சிததிராஶவன எனறும சொலலபபடுகிறுன' எனறு சொலல, அரசன, 'இபபொழுது அநதராஜகுமாரன தேஜஸ்வியாக,இருககிறுனு? சிறநதபுததியுளளவனு? பொறுமையுளளவனு? சூரனு? ஸதயவாதியா? பிதாவினிடததில அனபுளளவனு?' எனறு வினவினன நாரதா, 'ஸதயவான சூரியனைபபோனற தேஜஸ்ஸுளளவன புததியில பருஹஸபதிககொபபானவன, மகேநதிரனபோனற வீரன, பூமிபோலப பொறுமையுளளவன' எனறு சொனனா அஶவபதி, 'ராஜகுமாரன கொடையாளியா? பிராமணாகளுககு நனமையைசசெயபவனு? ஸதயவாககியமுளளவனு? சிறநத அழகுளளவனு? பெருநதனமையுளளவனு? இனியதோறறமுளளவனு?' எனறு வினவினன நாரதா, 'பலசாலியான தயுமதஸேனகுமாரன தனதுசகதிககுததககபடி கொடுபபதில ஸஙகருதிககுபபுததிரனுன ரநதிதேவனுககொபபானவன, உசீநரகுமாரனுன சிபியைபபோலப பிராமமணாகளுககு நலதைதசசெயபவனும உணமைசொலபவனும, யயாதிபோலப பெருநதனமையுளளவன சநதிரனபோல இனியதோறறமுளளவன ரூபததினால அஶ்விநீதேவாகளைத தனிததனி ஒததவன அவன பேசுநதிறமையுளளவன அவன தேஜஸ்வி,நலலபுததியுளளவன, பொறுமையுளளவன அவன மனததை அடககினவன அவன மிருதுஸவபாவமுளளவன அவன சூரன அவன மெயமமையுடையவன, இநதிரியஙகளை அடககினவன, நலலநடபுடையவன அவன, (குணமுளளவறறிலும குறறததை ஏறறிககூறுதலாகிய) அஸூயை இலலாதவன அவன அகாரியததில வெடகமுளளவன அவன காநதியுளளவன தவததிறசிறநதவாகளும ஒழுககததிறசிறநதவாகளும, சுருககமாக, 'எபபொழுதும அவனிடததில உளளுமபுறமுமஒததிருததல இருககிறது தைரியம அவனிடததிலேயே நிலைபெறறிருககிறது' எனறு சொலலுகிறாகள' எனறா

அஶவபதி, 'பகவானே! அநதஸதயவானைததேவரீா எலலாககுணஙகளோடுமகூடியவனெனறு எனககுச சொலலுகிறீா அவனிடததில எவையேனும தோஷஙகளஉணடாயின, அவைகளையும எனககுசசொலவீராக' எனறு வினவ, நாரதா, 'ஒரேஒரு தோஷமானது அவனுடைய எலலாககுணஙகளையும மீறிநிறகிறது அநதத் தோஷமானது முயறசியினுல தாணடமுடியாதது அவனுககு ஒரு தோஷமே இருககிறது வேறுதோஷம இலலை அநத ஸதயவான இனறுமுதல ஒருவருஷததுடன ஆயுளமுடிநதவனுகத்

தேகத்தை இழக்கப்போகிறான்’ என்று சொன்னார் அரசன், ‘ஸாவித்ரீ! வா கல்யாணி! வேறுவரனை வரி போ நீ வரனாக வரித்திருக்கிற ஸத்யவானுடைய எல்லாக்குணங்களையுமீறிக் கொண்டு ஒருபெரிய தோஷமிருக்கிறது தேவர்களால் பூஜிக்கப் பட்ட் நாரதபகவான், ‘அற்பஆயுளுள்ள அந்தஸத்யவான் ஓர் ஆண்டில் தேகத்தைத்இழப்பான்’ என்று என்னிடத்தில் சொல்லு கிறார்’ என்று சொன்னான் ஸாவித்ரீ, ‘[1] (தந்தை முதலியோரால் கிடைத்த பொருளை ஸஹோதரர்கள் நியாயப்படி) [2] பங்கிட்டுக் கொள்வது ஒரேதடவை, கன்னிகை (தந்தை முதலியோரால்) கொடுக்கப்படுவது ஒரேதடவை, (பசு முதலியவற்றைத்) தானம் செய்வதும் ஒரேதடவை, இந்த மூன்றும் ஒவ்வொரு தடவையே என்கிறார்கள் நீண்டஆயுளுள்ளவனோ குறைந்த ஆயுளுள்ள வனோ குணமுள்ளவனோ குணமில்லாதவனோ என்னால் கணவன் ஒருதடவை வரிக்கப்பட்டுவிட்டான் நான் இரண்டாமவனை வரிக்கமாட்டேன் மனத்தினால் நிச்சயம்செய்து, பிறகு, வாக் கினால் சொல்லப்படுகிறது பிறகு, சொன்னவண்ணம் அது செய்கையினால் அனுஷ்டிக்கப்படுகிறது. ஆகையால், எனக்கு மனமானது பிரமாணம்’ என்றுசொன்னாள் நாரதர், ‘புருஷ ச்ரேஷ்டனே! உன்னுடைய புத்திரியாகிய ஸாவித்ரியின்புத்தி ஸ்திரமானது இந்தத்தர்மத்தினின்று இவள் எவ்விதத்தாலும் திருப்பப்படமுடியாதவள் ஸத்யவானிடத்திலுள்ள குணங்கள் வேறுமனிதனிடத்திலில்லை ஆகையால், உன்னுடையபெண்ணை அந்தஸத்யவானுக்குக்கொடுப்பதே எனக்கு ருசிக்கிறது’ என்று சொன்னார் அரசன் இவளுடைய இந்தநிச்சயம் அசைக்கப்பட முடியாததென்று தேவரீரால் உரைக்கப்பட்டது தேவரீருடைய வசனம் உண்மை இதனை இப்படியே செய்வேன் பகவானே தேவரீர் எனக்குக்குருவன்றோ?’ என்றுசொன்னான் நாரதர், ‘உன்பெண்ணை ஸாவித்ரியைக்கொடுப்பதில் தடைவேண்டாம். நான் செல்வேன் உங்களெல்லோருக்கும் மங்களம் உண்டாகுக’ என்று சொன்னார் இவ்வண்ணம்கூறி, நாரதர் ஆகாயத்தில் எழும்பி ஸ்வர்க்கத்திற்குச் சென்றார் அரசனும் புத்திரியின் விவாஹமங்களத்தை விதத்தனுஞ்செய்வித்தான்

---

[1] இந்த ச்லோகம் மனுஸ்மிருதியிலுள்ளது, அத. 9. ச்லோ 47.

[2] ‘மரம் கல் முதலியவற்றின் துண்டு ஒரேமுறை விழுகிறது’ என்பது பழையவுரை.

இருநூறறுபததோனறுறருவது அத்யாயம்

பதிவ்ரதாமாஹாத்மயபாவம். (தொடர்ச்சி.

(அஶ்வபதி த்யுமத்ஸேனனுடைய ஆஶ்ரமத்திற்குப்போய் ஸத்ய வானுக்கு ஸாவித்திரியைக்கொடுத்து விவாஹத்தைநிறைவேற் றித் தன் நகரத்திற்குவந்தது)

பிறகு, அந்த அஶ்வபதிமகாராஜன கன்னிகையை ஸதயவானுக் குககொடுபபதில, அந்தவிஷயத்தையே சிநதிககிறவனுகி விவா ஹததிறகுவேண்டிய அந்த உபகரணஙகளனைததையும சேகரித் தான பிறகு, அரசன் முதியவர்கள்ான எல்லாபபிராமமணர் களையும ரிதவிககுககளையும ஸபையோர்களையும புரோஹிதாகளை யும அழைததுக்கொண்டு நலலநாளில கன்னியுடன புறபபட் டான அந்த அரசன், பரிசுததமான வனததிலுளள தயுமத் ஸேனனுடைய ஆஶ்ரமத்தை அடைநது காலகளாலேநடந்து பிராமமணாகளோடு அந்தராஜரிஷியை அணுகினன அந்த ஆஶ்ரமததில மகாபாககியமுளளவனும ஆசசாமரததினடியிலிருப் பவனும தருபபையினுலாகிய ரிஷிகளுககுரிய ஆஸனததில உட் காாநதிருபபவனும கணணிலலாதவனுமான தயுமதஸேனராஜனை அபபொழுது கண்டான அந்த அரசன, அந்தராஜரிஷிககுத் தககபடி பூஜையைசசெய்து நலலநியமமுளளவனுகி வாககினுல, ‘நான அஶ்வபதி’ என்று தனனைத தெரிவிததுககொணடான தாமஙகளை அறிநதவனுன அந்தத்யுமதஸேனராஜன அந்த அஶ்வபதிககு அாககியததையும ஆஸனததையுமகொடுததுக் [1] கோவையுமதெரிவிததது, ‘வந்ததறகுக காரணம யாது’’ என்று அந்த அரசனை வினவினன அவன அந்த தயுமதஸேனனுககு ஸதயவானை உததேசிததுத தனனுடைய எலலா அபிபராயங் களையும செயயவேணடிய விஷயததையும முழுமையுமே தெரிவிகக லானுன ‘ராஜரிஷியே! அழகியவளான ஸாவிதரி எனகிற என னுடையபெண இதோ இருககிறுள தாமஙகளை அறிநதவரே! நீா இநதபபெணணை உமககு மருமகளாக நமககுரியமுறைபபடி எனனிடததினினறு பெறறுககொளளும’ எனறுசொனனுன

1 பெரியோாகளு வருமபொழுது மதுபாககததுடன கொடுககப் படுவது, ஸபாபாவம 76-ம பககம குறிபபுகளிற காணக

தயுமதஸேனன, 'நாஙகள ராஜயததினின்று நழுவினவாகளும
னவாஸததை அடைநதவாகளும நியமமுளளவாகளும தவஞ
சயபவாகளுமாகத தாமததை அனுஷடிககிறோம துனபபபடத
காதவளான உமமுடையகுமாரியானவள ஆஶரமததில இநத
னவாஸததுனபததை எவவாறு ஸகிபபாள?' எனறுசொலல,
ஶவபதி, 'உணடாவனவும அழிவனவுமான ஸுகததையும
கததையும எனபெணணும நானுமே அறிநதிருததலால, என
னபபோனறவனிடததில இபபடிபபட்ட வாககியம பொருதத
ளளதாகாது அரசரே! நலல நிசசயததுடனே உமமிடம
நதிருககிறேன ஸநேஹததினால நமஸகரிககினற என்னுடைய
ஆசையை நீா கெடுககலாகாது அனபுடன உமமை நோககி
நதிருககிற என்னை நீா மறுபபது தகாது ஏனெனில, எனககு
ா ஸமபநதததிறகுத தகுநதவா உமககும நான ஒததவன.
ஆதலால, என்னுடைய பெணணை ஸதயவானுககு மனைவியும
மககு மருமகளுமாக ஏறறுககொளளும' எனறு வேணடி
ன தயுமதஸேனன, 'முநதியே உமமோடு ஸமபநதமானது
னனால விருமபபபட்டிருநதது நான இபபொழுது ராஜ
ததை இழநதவனாக இருககிறேன அதனால, இது ஆலோ
ககபபடடது எனனால முநதியே விருமபபபட்டிருநத
னனுடைய இநத அபிபராயமானது இபபொழுதே நிறை
வறடடும நீா எனனால விருமபபபடட அதிதியாக இருககிறீா'
ன்னறு சொனனான

பிறகு, இரணடு அரசாகளும, ஆஶரமததிலவஸிககினற எல
ா பிராமடினாகளையும வருவிததது, முறைபபடி விவாகததை
டைபெறசசெயதாாகள அநத அஶவபதி கனனியைத தகு
பபடி வேணடிய ஸதரீதனஙகளோடு ஸததியவானுககுக
காடுதது ஒபபறற மகிழசசியுடனே தன வீடடைககுறித
துசசென்றான ஸதயவானும எலலாககுணஙகளுமுளள அந
பெணணை மனைவியாககொணடு ஸநதோஷமடைநதான
ாவிதரியும மனததினால விருமபபபடட அநத ஸதயவானைக
ணவனாக அடைநது ஸநதோஷிததாள அநத ஸாவிதரியான
ள, தநதை நகரததிறகுச சென்ற பிறகு, எலலா ஆபரணஙகளை
ம கழறறிவைததுவிடடு மரவுரிகளையும காஷாயவஸதிரஙகளை
மே தரிததுககொணடாள பணிவிடைகளாலும குணஙகளா
லும ஸநேஹததாலும இநதிரியஙகளுடைய அடககததாலும

எல்லாருக்கும் வேண்டியவற்றைச்செய்வதாலும் ஸந்தோஷத்தை
உண்டுபண்ணினள்; வஸ்திரம் முதலிய சரீரத்துக்குச்செய்யு
எல்லா உபசரணைகளாலும் மாமியாரையும், [1] தேவபூஜைகளாலு
வாக்கினுடைய அடக்கத்தாலும் மாமனாரையும், அப்படியே
இன்சொல்லாலும் காரியத்திறமையாலும் அடக்கத்தினாலு
ஏகாந்தோபசாரங்களாலும் பர்த்தாவையும் ஸந்தோஷிக்க
செய்தாள். பாரத! இவ்வண்ணம் அந்த ஆஶ்ரமத்தில் அப்பெ
ழுது வஸித்துக்கொண்டிருக்கிற அவர்களுக்குத் தவஞ்செய்து
கொண்டே சிலகாலம் சென்றது. வாட்டமடைகின்றவளும்
அலும் பகலும் நின்றுகொண்டேயிருப்பவளுமான ஸாவித்
திரிக்கு நாரதரால் சொல்லப்பட்ட வாக்கியம் மனத்தில் இருந்து
கொண்டே வந்தது.

இருநூற்றுத்தொண்ணூற்றேழாவது அத்யாயம்.

பதிவ்ரதாமாஹாத்ம்யபர்வம் (தொடர்ச்சி.)

(நாரதரால் குறிப்பிடப்பட்ட மரணதினத்தில் ஸத்யவான் கோடா
லியை எடுத்துக்கொண்டு வனத்திற்குச் சென்றதும், சாவித்திரி
யும் அவனைத் தொடர்ந்து சென்றதும்.)

வேந்தே! பிறகு, அனேக தினங்களடங்கின காலப்
செல்லவே, ஒரு ஸமயத்தில், ஸத்யவான் மரிக்க வேண்டிய காலப்
வந்தது (நாட்களை) எண்ணிக்கொண்டிருக்கிற ஸாவித்ரிக்கு, நாட்
கள் செல்லச்செல்ல, நாரதரால் சொல்லப்பட்ட வாக்கியமும் உள்
ளத்தில் உறுதிபெற்று வந்தது. ஸாவித்திரியானவள், நான்காவது
நாள் பர்த்தா மரிக்கும் நாளென்று நன்றாக ஆலோசித்து, மூன்று
நாள்களால் நிறைவேற்றத்தக்க ஒரு விரதத்தை உத்தேசித்து இர
வும் பகலும் நியமத்தில் நிலைபெற்றிருந்தாள். பாரத! த்ரயோதசி
யில் உபவாஸாரம்பம் பிரதமையில் பாரணை செய்கிறது இந்த விர
தத்தினால் பர்த்தாவுக்கு ஆயுள்விருத்தியடைகிறது. அந்த ஸாவித்ரி
யினுடைய அந்த நியமத்தைக்கேட்டு அரசன் மிகவும் மனவருத்த
முள்ளவனாகி எழுந்திருந்து, ஸாவித்திரியை இன்சொற் கூறிக்
கொண்டு, 'ராஜபுத்ரி! உன்னால் மிகக்கடுமையான இந்தக்காரியம்
தொடங்கப்பட்டிருக்கிறது. மூன்றுநாள்கள் போஜனமில்லாம

---

1 'தெய்வத்தைப்பூஜிப்பதுபோலப் பூஜிப்பதனாலும்' என்பது இங்
கிலிஷ் மொழிபெயர்ப்பு

கிருபபதென்பது ஒருவராலும அனுஷடிக்கமுடியாதது' என்று சொன்னான ஸாவிதரி, 'பிதாவே! நீஙகள மனவருததபபட வேணடாம நான விரததைதசசெயதுமுடிபபேன இது விடா முயறசியினால் செயயபபடடதனறோ? (காரியமநிறைவேறுதறகு) விடாமுயறசியே காரணம' என்றுசொன்னாள தயுமதஸேனன, நான, 'விரததைதை விடடுவிடு' என்று உன்னைபபாாததுசசொலவ தறகு எவவிததாலும சகதியுளளவனலலேன என்னைப்போன றவன, 'விரததைதை முடிவுபெறசசெய' என்கிற பொருததமான வசனததைச சொலலவேணடும' என்றுசொன்னான

பெரியமனமுளள தயுமதஸேனன இவவணணமுரைததுவிட டுப பேசாமலிருநதான பிறகின்ற ஸாவிதரியானவள, கடடை யானவளபோலக காணபபடடாள பரதாகளுளசிறநதவனே! பாத்தாவின மரணமானது நாளை நேரவதாக இருககையில, துக கததையுடையவளும நின்றுகொணடே இருபபவளுமான ஸாவித ரிககு அநத இரவானது மிககவருததததுடன சென்றது கீாததி' யுளளவளான ஸாவிதரியானவள, ஸநானமசெயது சுததமாக இருநதுகொணடு, 'நாரதரால்குறிபபிடபபடட அநதப பாததா வினமரணதினம இனறு' என்று நிசசயிதது, ஜவலிககினற அகனியில ஹோமமசெயது, ஸூாயன உதிதது நானகுமுழ உயரம மேலேவநதவுடன காலைககடனகளைசசெயது விரததைதை முடிதது, பிறகு, வயதுமுதிாநதவாகளான எலலாபபிராமமணா களையும மாமியாரையும மாமனாரையும வரிசையாக நமஸகரிதது, இருகரஙகளையும குவிததுககொணடு நியமததுடன நின்றாள. தபோவனததிலவஸிககினற அநத எலலாததவசிகளும ஸாவிதரி யினபொருடடு ஸௌமஙகலயததைதக கொடுககககூடியவையும ஹிதமானவையும மஙகளகரமானவையுமான ஆசீாவாதஙகளைச செயதாாகள தியானயோகததிலபறறுதலுளளவளும தவமுள ளவளுமானஸாவிதரியானவள, 'மனததினால இவவணணம ஆகட டும' என்று அநத ஆசீாவசனஙகளனைததையும ஏறறுககொண டாள ராஜகுமாரியானவள, அநதககாலததையும அநத முகூாத ததைதயும எதிாபாாககினறவளும நாரதரால சொலலபபடட வசனததைதச சிநதிககினறவளுமாகி மிகுநத துககததைஅடைந தாள பரதவமசததிலுதிததவாகளுள மிகசசிறநதவனே! பிறகு, மாமியாமாமனாாகளிருவரும ஏகாநதமான இடததிலிருககிற அநதராஜகுமாரியைபபாாதது, 'விரதம எபபடி உபதேசிககப

பட்டதோ அப்படியே அது உன்னால் நிறைவேற்றப்பட்டது. ஆகாரம்செய்துகொள்ளுகிற ஸமயம் வந்துவிட்டது அடுத்துச் செய்யவேண்டியதைச்செய்' என்று அன்புடன் சொன்னார்கள். ஸாவித்ரி, 'ஸூர்யன் அஸ்தமயத்தை அடைந்த பிறகு, விருப்பம்நிறைவேற்றப்பட்டநான் புஜிக்கவேண்டும் இது என்மனத்திலுள்ள எண்ணம் என்னால் சபதமும் செய்யப்பட்டிருக்கிறது' என்றுசொன்னாள் இவ்வண்ணம்போஜனத்தைக்குறித்து ஸாவித்ரியானவள் பேசிக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே, ஸத்யவான் தோளில்கோடாலியைவைத்துக்கொண்டு காட்டிற்குப் புறப்பட்டான்.

ஸாவித்ரி, பாத்தாவைப்பார்த்து, 'நீர் ஒருவராகச் செல்லலாகாது நான் உம்மோடுகூடவருவேன் ஏனெனில், உம்மை விட்டுப்பிரிதலை நான் பொறுக்கமாட்டேன்' என்று சொன்னாள். ஸத்யவான், 'நீ இதற்குமுன் காட்டில் சென்றதில்லை பெண்ணே! வழியும் துன்பமானது விரதத்தாலும் உபவாஸத்தாலும் இளைத்தவளான நீ கால்களால் எவ்வாறு நடப்பாய்?' என்றான் ஸாவித்ரி 'உபவாஸத்தால் எனக்கு வாட்டமில்லை, களைப்புமில்லை காட்டுக்குவருவதில் விருப்பமுள்ள என்னை நீர்தடுக்கலாகாது' என்று சொன்னாள் ஸத்யவான், 'உனக்குவருவதில் விருப்பமிருந்தால், உன்விருப்பப்படிசெய்வேன் என்னுடையபெற்றோர்களிடம் விடைபெற்றுக்கொள் இந்தத்தோஷம் என்னை அணுகாது' என்றுசொன்னான்

பெரியவிரதமுள்ள அந்தஸாவித்ரியானவள் மாமனாரையும் மாமியாரையும் நமஸ்காரம்செய்து,'இத்தேர் என்பாத்தா பழங்களைக் கொண்டுவருவதற்காகப் பெருங்காட்டுக்குச் செல்லுகிறார் உங்களிருவர்களாலும் அனுமதிகொடுக்கப்பட்டு இவரோடு போக விரும்புகிறேன் இப்பொழுது பிரிதல் எனக்குத் தகாதது குருவின் அக்னிஹோத்ரத்திற்குவேண்டியவைகளைக் கொண்டுவருவதற்காகப் புறப்பட்டிருத்தலால், உங்களுடையபுத்திரர் தடுக்கப்படத்தக்கவரல்லர், வேறுகார்யத்துக்காக வனத்துக்குப்புறப்பட்டால் தடுக்கப்படத்தக்கவராகலாம் நான்வந்து கொஞ்சம்குறைய ஒருவருஷகாலம் ஆகிவிட்டது நான் ஆஶ்ரமத்திலிருந்து இதுவரையில் வெளியில்சென்றதில்லை மேலும், பூத்திருக்கிறகாட்டைப் பார்ப்பதற்கு எனக்கு மிக்க ஆசையிருக்கிறது' என்றுசொன்னாள் த்யுமத்ஸேனன், 'இந்த ஸாவித்ரியானவள், அவளுடைய பிதாவினால் எனக்கு மருமகளாகக் கொடுக்கப்பட்டகாலமுதல்,

துவரையில,(தனககென ஒனறையும) பிராாததிததாக எனககு,
நினவிலலை ஆகையால, இநதபபெண விருமபினதை விருமபின
படி அடையடடும பெணணே ! ஸதயவானுடையவழியில கவனம
வைபபாயாக' எனறுசொனனா

மாமியாா மாமனாிருவராலும அனுமதிகொடுககபபட்ட
வளும புகழுளளவளுமான அநதஸாவிதரியானவள துயரபபடு
கினற மனததுடன சிரிபபவளபோலப பாததாவோடு சென
றாள விசாலமானகணகளுளள அநத ஸாவிததிரியானவள விசித
திரமானவையும எஙகும அழகாயிருபபவையும மயிலகளின
கூட்டஙகளாலடையபபட்டவையுமான காடுகளைக கணடாள.
ஸதயவான, ஸாவிததிரியைபபாாதது, 'பரிசுததமாகஓடுகினற நதி
களையும பூததிருககிற சிறநதமரஙகளையும பாா' எனறு இனிய
சொலலைச சொனனான குறறமறற ஸாவிததிரியானவள எலலா
நிலைமைகளிலும பாததாவை நனகுபாாததுவநதாள, காலததில
நாரதமுனிவருடையவசனததை நினைதது அநதஸதயவானை
மாணடவனாகவே எணணினாள அவள, உளளததை இரணடு
போலச செயதுகொணடு, அநதககாலததை எதிாபாாககினறவ
ளாகவும பாததாவை அனுஸரிககினறவளாகவும மெலல நடநது
சென்றாள

இருநூறறுததொணணூறறெட்டாவது அதயாயம

பதிவரதாமாஹாதமயபாவம் (தொடர்ச்சி).

(ஸத்யவான் பழங்களைப்பறித்து வைத்துவிட்டுக் கட்டையைப்பிளந்த-
தும், அவன் தலைவலிபொறுக்கமுடியாமல் ஸாவித்ரியின்மடியில
தலைவைத்துப்படுத்ததும், அருகில் யமனைப்பார்த்த ஸாவித்ரி
அவனுடைய வரவுக்குக் காரணத்தை வினவியதும், யமன்
தான்வந்தகாரணத்தைக் கூறிப் பாசத்தால் ஸத்திய
வானைக் கட்டி அவனுடைய தேகத்தினின்று அவனை
இழுத்துக்கொண்டு சென்றதும், ஸாவித்ரி யம
னைப் பின்தொடர்ந்துசென்று துதித்ததும்,
அவன் அவளுக்கு வரங்களைக்கொடுத்து
ஸத்யவானை அவிழ்த்து விட்டதும்,
ஸத்யவான் ஸாவித்ரியோடு
திரும்பிவந்ததும்)

பிறகு, மிககசகதியுளள அநதஸதயவான மனைவியுடன
பழஙகளைபபறிததுக கூடையை நிரபபினான, பிறகு, கட்டை

களைப பிளநதான கடடையைபபிளககினற அநதஸ்தயவானுக
வேோவை உணடாயிறறு அநத ஶரமததினுல அவனுடைய த
யில வலி உணடாயிறறு சிரமததினுலபீடிககபபடட அந
ஸதயவான, பரியமான மனைவியை அணுகி, 'இநதக்கடடையை
பிளநததனுல எனககுத தலைவலி உணடாயிறறு ஸாவிதரியே
அஙகஙகள சோரவடைகினறன ஹருதயமானது பரிதாபதன
அடைகிறதுபோலும மிதமாகபபேசுகிறவளே! என்னை நிலை
தபபினவனபோலக காணகினறேன நான, இநததலையை
சூலஙகளால குததபபடடதைபபோலக காணகிறேன திசை
ளனைததும சுறறுகினறனபோலும எனனுடைய மனமான
சககரததில ஏறி இருககிறது கலயாணி! ஆதலால, தூங
வதறகு விருமபுகிறேன எனககு நிறகசசகதியிலலை' என
சொனனுன அநதஸாவிதரி கிடடவநது பாததாவை அடைந
மடியில அவனுடையதலையை வைககுமபடிசெயது பூமியில உ
காாநதாள பிறகு, தவமுளள அநதஸாவிதரியானவள நார
ருடையவசனததை ஆலோசிககினறவளாக அநதததினததையு
அநதமுகூாததததையும அநதக்ஷணததையும அநதவேளையையு
நினைததுககொணடாள 'கஷடம! அநதககாலம இதோவந
விடடதே'என்று கவலையுறறவளான் அநதபபதிவரதை, ஒ
முகூாததகாலததிறகுளளாகவே, சிவபபுவஸதிரம உடுததவனு
கிரீடநதரிததவனும நலலதேகமுளளவனும சூரியனுககொபபா
ஒளியுளளவனும கருமைநிறமுளளவனும சிவநதகணகளையுடைய
னும பாசததைககையிலவைததிருபபவனும பயததைஉணடுபண
ணுகிறவனுமான் ஒரு புருஷன் ஸததியவானுடைய பககததி
அவனையே உறறுபபாாததுககொணடு நிறபதைக கணடாள

ஸாவிதரியானவள், அவனைககணடு உடனே எழுநதிருந
கனவனுடையதலையை மெதுவாகக கீழேவைததுவிடடு, கை
குவிததுககொணடவளும துனபமுறறவளும உளளததாலமி
நடுஙகுகினறவளுமாகி, 'உமமைத தேவரெனறு அறிகிறேன
இநதசசரீரமானது மானிடாககுரியதாயிலலை தேவேசரே! உமமை
அறியவிருமபுகிறேன சொலலும நீா யாா? எதைசசெயயவிருமபு
கிறீா ?' என்றுவினவினுள, யமன, 'ஸாவிதரி! நீ பதிவரதையா
யிருககிறுய அபபடியே, தவமுடையவளுமாயிருககிறுய அதனுல
உனனேடு பேசுகிறேன, கலயாணி! நீ எனனை யமனெனறு அறி
-உன்னுடையபாததாவும் ராஜகுமாரனுமான இநதஸதயவான

ுயுள முடிநதவனுக இருககிறுன நான அவனைப பாசததால
டிககொணடுபோவேன. இதனை நான செயய விருமபுகிறே
னனறு நீ அறிவாயாக' எனறு சொனனுன
ஸாவிதரி, 'பகவானே! மனிதாகளைக கொணடுபோவதறகு
மமுடைய தூதாகள வருவாாகளெனறனறே கேடடிருககிறேன
ரபுவே! அவவாறிருகக, யாதுகாரணமபறறி நீரே நேரிலவந
ிருக்கிறீா ?" எனறுவினவினுள இவவாறுசொலலபபடட
கவானுன யமதாமராஜன, ஸாவிதரிககுப பிரியததைச
செயவதினபொருடடு, அவளைநோககித தனஎணணம முழு
மையையும உளளபடி சொலலததொடஙகினுன 'இவன தாமத
தாடு கூடினவன, நலலுருபமுளளவன, குணககடல, என
னுடைய தூதாகளாலே கொணடுபோவதறகுத தகாதவன
ஆதலால, நானே நேரில வநதேன' எனறு சொனனுன பிறகு,
மன ஸதயவானுடைய தேகததிலிருநது பாசததால கடடப
ட்டவனும தனககுவசபபடடவனும ஒருகடடைவிரலளவுளள
னுமான புருஷனை வலிநது இழுததான பிறகு, உயிாவாஙகப
பறறதும மூசசுபபோனதும ஒளிகெடடதும அசைவறறதுமான
அநதச சரீரமானது விருமபததகாத தோறறமுளளதாயிறறு
மனே, அவனைக கடடிககொணடு அஙகிருநது தெறகுநோககிச
சனறுன தவததையுடையவளும அபபடிபபடட நிலைமையை
அடைநதிருககிற பாததாவைப பினதொடாபவளும அழகிய
இடையுளளவளும நியமததாலும விரததததாலும நனகு ஸிதத
பெறறவளும மிகக பாககியமுளளவளும பதிவரதையுமான ஸாவித
யும, துககததால பீடிககபபடடவளாகப பாததாவினுடைய
சரீரரக்ஷணததைசசெயது, யமனையே பினதொடாநது சென்றுள
மன, 'ஸாவிதரி! திருமபு, போ இவனுககுச செயயவேணடிய
பிரேதகருதயஙகளைச செயவாயாக பாததாவிஷயததில கடனிலி
ாகாதிருததல உனனுல செயதுகொளளபபடடது நீ வரத
ககவரையில வநதுவிடடாய' எனறு சொனனுன
ஸாவிதரி, 'எநத இடததுககு எனபாததா கொணடுபோகப
படுகிறுரோ, அலலது,தாம எஙகுப போகிறுரோ, அநத இடததில
நானும செலலவேணடும இதுதான சாஸவதமான தாமம தவத
தினுலும குருபகதியினுலும பாததாவினிடததிலுளள நேசததா
லும விரதததாலும உமமுடைய அனுககிரஹததாலும நான வரு
வது தடுககபபடவிலலை தததுவாாததததைககணடறிநத பணடி

தார்கள் ஸ்நேகத்தை [1] ஏழுபதங்களால் அடையத்தக்கதென்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகையால், நட்பை முன்னிட்டு ஒருவிஷயத்தைச் சொல்வேன்; அதனைக் கேட்பீராக. இந்திரியங்களை ஜயிக்காதவர்கள், வனத்தில்(கிருகஸ்தர்களுக்கும் வானப்ரஸ்தர்களுக்குமுரிய யஜ்ஞமுதலிய வைதிக) தர்மத்தையும், (பிரமசாரிகளுக்குரிய குருகுல) வாஸத்தையும், (ஸர்வஸங்கபரித்யாகரூபமான) ஸந்யாஸத்தையும் அனுஷ்டிக்கிறதில்லை. ஆத்மஜ்ஞானத்திற்காகத் தர்மத்தைச் செய்யவேண்டுமென்று பெரியோர்கள் சொல்லுகிறார்கள். ஆகையால், ஸாதுக்கள் தர்மத்தை முதன்மையாகக் கூறுகிறார்கள். ஸாதுக்களுக்கு ஸம்மதமான ஓர் ஆஸ்ரம தர்மத்தால் எல்லாரும் அந்த ஜ்ஞானமார்க்கத்தை அடைகிறார்கள். ஆகையால், ஸாதுக்கள் ஆத்மஜ்ஞானத்திற்கு (கிருகஸ்த வானப்ரஸ்த) தர்மத்தைப் ப்ரதானமாகச் சொல்லுகிறார்கள். நான், (மேலேசொல்லப்பட்ட) இரண்டாவதான நைஷ்டிக ப்ரமசர்யத்தையும் மூன்றாவதான ஸந்யாஸத்தையும் விரும்பவில்லை" என்றாள். யமன், 'நீ திரும்பு (உதாத்தமுதலிய) ஸ்வரங்களோடும் உயிரெழுத்துக்களோடும் மெய்யெழுத்துக்களோடும் யுக்திகளோடும் கூடின உன்னுடைய இந்த வாக்கினால் ஸந்தோஷமுள்ளவனாக இருக்கிறேன். இச்சமயத்தில் இவனுடைய உயிரைத்தவிர வேண்டியவரத்தை வரிப்பாயாக. இகழப்படாதவளே! எல்லா வரன்களையும் உனக்குக் கொடுக்கிறேன்' என்று சொன்னான்.

ஸாவித்ரி, 'தர்மராஜரே! என்னுடைய மாமனார் தம்முடையராஜ்யத்தினின்று நழுவினவராகவும் அரண்யவாஸத்தை அடைந்தவராகவும் கண்களை இழந்தவராகவும் ஆஸ்ரமத்திலிருக்கிறார். அந்த அரசர் உம்முடைய அனுக்கிரஹத்தினால் கண்களைப் பெற்றவரும் நல்லபலசாலியும் அக்னிக்கும்ஸூர்யனுக்கும் ஒப்பானவரும் ஆகவேண்டும்' என்று பிரார்த்தித்தாள். யமன் 'இகழப்படாதவளே! நான் உனக்கு அந்தவரத்தைக் கொடுக்கிறேன். உன்னால்சொல்லப்பட்டது அப்படியே ஆகும். வழிநடையினால் உனக்கு வாட்டத்தைக் காண்கிறேன். திரும்பிச்செல்; உனக்கு ஸ்ரமம்வேண்டாம்' என்றுசொன்னான்.

ஸாவித்ரி, 'பர்த்தாவினுடைய ஸமீபத்தில் எனக்கு ஸ்ரமம் ஏது? பர்த்தா இருக்குமிடமே எனக்குச் சாஸ்வதமான கதி. எந்த இடத்திற்கு என்பதியைக் கொண்டுபோவீரோ அந்த இடமே

[1] அநுசாஸனபர்வம் 550-ம் பக்கம் குறிப்பிற்காண்க.

எனக்குக் கதி தேவநாதரே! மீண்டும் என்னுடைய வசனத்தை நீர் அறிந்துகொள்ளும் ஸாதுக்களுடன் ஒருதரம்சேர்க்கையும் சிறந்ததென்று விரும்பப்படுகின்றது ஸ்நேகத்தையோ அதனை விடச் சிறந்ததென்று சொல்லுகிறார்கள் ஸத்புருஷர்களோடு ஸ்நேகமானது வீணாகாது ஆகையால், ஸாதுக்களுடைய கூட்டத்திலேயே வஸிக்கவேண்டும்' என்றுசொன்னாள் யமன், 'பெண்ணே! உன்னால்சொல்லப்பட்டவசனமானது மனத்துக்கு அனுகூலமானது, பண்டிதர்களுக்குப் புத்தியை விருத்திபண்ணக்கூடியது, நன்மைக்கு ஆதாரமாக இருக்கிறது மறுபடியும், இந்த ஸத்யவானுடைய உயிரைத்தவிர வேறான இரண்டாவது வரத்தை வரிப்பாயாக' என்றான்

ஸாவித்ரி, 'முற்காலத்தில், பகைவர்களால்கவரப்பட்டதும் தம்முடையதுமான ராஜ்யத்தையே சிறந்த புத்தியைஉடைய வரும் அரசருமான அந்த என்மாமனார் அடையவேண்டும் என்னுடையமாமனார் ஸ்வதர்மங்களைவிடாமலிருக்கும்படி அருள் புரியவேண்டும் இரண்டாவதான இந்தவரத்தை உம்மிடத்தி லிருந்து வரிக்கிறேன்' என்றுசொன்னாள் யமன், 'ராஜகுமாரி! த்யுமத்ஸேனமகாராஜன் தன்னுடைய ராஜ்யத்தைச் சீக்கிரமாகவே அடைவான் தன்னுடையதர்மத்தினின்று தவறமாட்டான். என்னால் உன்விருப்பம் நிறைவேற்றப்பட்டது ஆதலால், திரும்பிச்செல் உனக்கு ச்ரமமுண்டாகவேண்டாம்' என்றுசொன்னான்

ஸாவித்ரி, 'உம்மால் இந்தப்ரஜைகள் விதிப்படி ஸம்யமனம் (=அடக்குதல்)செய்யப்படுகின்றன இந்தப்ரஜைகளை நீர் விதியைச் செய்து கொண்டுபோகிறீர் உம்துஇச்சையினால் கொண்டுபோகிறதில்லை தேவரே! அதனால், உமக்கு யமனுயிருக்கை ப்ரஸித்தமாக இருக்கிறது என்னால்சொல்லப்பட்ட இந்தவசனத்தையும் அறிந்து கொள்ளும் எல்லாப்பிராணிகளிடமும் செய்கையினாலும் மனத்தினாலும் வாக்கினாலும் த்ரோகம்செய்யாமையும் அருளுடைமையும் கொடையும் ஸாதுக்களுடைய பழமையான தர்மம் இந்த உலகமானது பெரும்பான்மையாக இவ்வண்ணமிருக்கிறது மனிதர்கள் சக்தியினால் குறைந்தவர்கள் ஸத்துக்கள்மட்டுமே தம்மைவந்தடைந்திருக்கிற பகைவர்களிடமும் கருணைபுரிகிறார்கள்' என்றுசொன்னாள் யமன், 'தாகங்கொண்டவனுக்குத்தண்ணீர் போல உன்னால் இந்தவாக்கியம் உரைக்கப்பட்டது கல்யாணி!

இநத ஸதயவானுடைய உயிரைததவிர வேறுவிருமபுகிறவரததை
இநதஸமயததில வரிபபாயாக' எனறுசொனனுன

ஸாவிதரி, 'எனனுடைய பிதாவான அஶ்வபதிமகாராஜ
புததிரபாககியமிலலாதவா அபபடிபபடட எனபிதாவுககுக குல
தின ஸநதானததை விருததிசெயகிற நூறு ஔரஸபுததிராக
உணடாகவேணடும இநத மூனறுவதுவரததை உமமிடததி
ருநது வரிககிறேன' எனறுள யமன, 'கலயாணி! குலததிற
இடையறுததொடாசசியை உணடுபணணுகிறவாகளும நலல ஔ
யுளளவாகளுமான நூறுபுததிராகள உனபிதாவுககு உணடாக
டும ராஜபுததிரி! எனனுல, உனவிருபபம நிறைவேறறபபடட
ஆதலால, திருமபுவாயாக வழியினினறு நெடுநதூரமலலவே
வநதுவிடடாய' எனறுன

ஸாவிதரி, 'கணவருககருகிலிருததலால எனககு இது தூ
மனறு எனமனமானது நெடுநதூரம ஓடுகிறதனறே? (என
மனததில) தோனறியதும எனனுல சொலலபபடுகினறதுமான
இநத வாாததையை நீா போயககொணடே கேடபீராக பிரதா
முளள நீா விவஸவானுடைய (=ஸூாயனுடைய) புதரா அதனு
லனறே கறறறிநதவாகளால வைவஸவதரெனறு சொலலபப
கிறீா? ஈஶ்வரரே! அநதபரஜைகள (பகை நடபு எனனும வே
பாடிலலாத) ஸமமான உமது ஆடசியினுல வசபபடடு நடககின்
றன அதனுல, உமககு இநத உலகததில தாமராஜரெனனபப
தல விததிததிருககிறது ஸாதுககளிடம உணடாகிறதுபோன
நமபிககை தனனிடததிலும உணடாகிறதிலலை ஆகையால, எ
லாரும ஸாதுககளிடம ஸநேகததை விசேஷமாக விருமபுகிற
கள அனபிருபபதனுல எலலாப பிராணிகளுககும நமபிகை
யெனபது உணடாகிறது ஆகையால, ஜனஙகள ஸாதுககளிட
விசேஷமாக நமபிககைவைககினறுாகள' எனறு சொனனுள
யமன, '(பெணணே!) கலயாணி! உனனுல சொலலபபடடது
போனற வசனததை உனனைததவிர மறறவாகளிடததினின
நான இதறகுமுன கேடடதிலலை இதனுல நான ஸநதோஷமுள்
ளவனுக இருககிறேன இவனுடைய பிராணனைததவிர வேறு
நானகாவது வரத்தைக கேடடுககொள, போ' எனறுன

ஸாவிதரி, 'எனககும ஸதயவானுககும குலததை உததா
ணமசெயகிறவாகளும பலமும சகதியுமுளளவாகளுமான நூற
ஔரஸபுததிராகள உணடாகவேணடும இநத நானகாவது

வரததை உமமிடததினினறு வரிககிறேன' எனருள யமன, 'பெணணே! பலமும சகதியுமுளளவாகளும பரீதியை உணடுபண ணுகிறவாகளுமான நூறுபுததிராகள உனககு உணடாவாாகள ராஜகுமாரியே! உனககுப பரிஸரமமுணடாகவேணடாம திரும பிப போ வழியினினறு நெடுநதூரம வநதுவிடடாய' எனருன.

ஸாவிதரி, 'எனனைபபோனற பதிவரதைகளுககு எபபொழு தும பதியினிடததிலிருநது குழநதைகளை உணடுபணணிககொளவ தே ஸநாதன தாமவருததியாக இருககிறது பெரியோாகள வரத தைககொடுததுவிடடு ஏனகொடுததோமெனறு வாடடமடைய மாடடாாகள, மனவருததததையுமடையமாடடாாகள ஸாதுக களுககு ஸாதுககளோடு சோககையானது பயனறறதாகாது ஸாதுககள ஸாதுககளிடததினினறு பயததை அடையமாடடாா கள அரசரே! ஸாதுககள ஸததியததினுல ஸூாயனை நடதது கிறுாகள ஸாதுககள தவததினுல பூமியைத தாஙகுகிறுாகள ஸாதுககள செனறதறகும இனிவருவதறகும கதியாக இருக கிறுாகள ஸாதுககளுடைய மததியில ஸாதுககள காயம நடை பெருமையினுல வருநதுகிறதிலலை 'இது பெரியோாகளால பரீதி யோடு அடையபபடட சாஸவதமான நடை' எனறு அறிநது ஸாதுககள பிறருககு உபகாரததைச செயது அதறகு பரதிப ரயோஜனததை எதிாபாாககிறதிலலை ஸதபுருஷாகளிடம் உணடா கிற ஸநதோஷம வீணுகிறதிலலை, ஆததமும அழிகிறதிலலை, கௌரவமும அழிகிறதிலலை இநத மூனறும ஸதபுருஷாகளிடம நிலைததிருபபதால அவாகள காபபவாகளாகிறுாகள' எனறு சொனனுள யமன, 'பதிவரதையே! தாமஙகளோடுகூடியதும மனததுககு அனுகூலமானதும நலலபதஙகளுளளதும அதிகமான அாததஙகளையுடையதுமான வசனததைச சொலலச சொலல எனககு உனனிடததில உததமமான பகதி உணடாகிறது நிகரில லாதவரததைப பெறறுககொளவாயாக' எனறு சொனனுன

ஸாவிதரி, 'கௌரவததைககொடுபபவரே! (நீா முன னரே எனககுக கொடுதத) புதரபலபராபதியெனனும வர மானது தமபதிகளின சிறநதசோககையினறி [1] மறற வரங

1 'கூடுரு஭ஷ வ்யபிசாரேஷ' எனபது மூலம, 'கொணடவனலலாத மறறவரைக கணவராக அடைநது, மதயநதி ஒவிஷடரைககொணடு ஸநததியை அடைநததுபோல, நான அடையவிருமபவிலலை' எனபது பழையவுரை ஆதிபாவம 469-ம பககம பாாகக

களிறபோல நிறைவேறுது ஆதலால, இநதவரததையும வேணடு
கிறேன இநதஸதயவான பிழைககவேணடும நான இவவண
ணம பதியைவிட்டிருநதால மரிததவளபோனறவளே நான
பாததாவைவிடடுபபிரிககபபடடு ஸுகததையும ஸவாககததை
யும ஸமபததையும உயிரோடிருபபதையும விருமபவிலலை
எனககு நூறுபுததிராகள உணடாவாாகளெனகிறவரம உமமா
லேயே கொடுககபபடடது என்னுடையபதியோ உமமால
கொணடுபோகபபடுகிறா வரததை வரிககிறேன இநத ஸதய
வான பிழைகககடவா உமமுடையவசனம ஸதயமே ஆருக
என்றுசொனனாள

தாமராஜனும வைவஸவதனுமான யமன, 'அபபடியே
என்றுசொலலி மனமகிழநது அநதபபாசததை அவிழதது
விடடு ஸாவிதரியைபபாாதது, 'கலயாணி! குலததை மகிழ
விபபவளே! இதோ உன்னுடையபாத்தா என்னால அவிழ
ததுவிடபபடடான் பதிவரதையே! நான உன்னால தாமங்
களோடும நலல அாததஙகளோடுமகூடின வாககியஙகளால
ஸநதோஷததை அடையுமபடிசெயயபபடடேன இநத ஸதய
வான, ரோகமிலலாதவனாக அழைததுசசெலலததககவன, புரு
ஷாாததஙகள நிறைவேறினவனுவான, உன்னோடுகூடி நானூறு
வாஷஙகள வாழநாளை அடைவான, யஜஞஙகளால தேவாகளைப
பூஜிததது உலகததில தாமததால புகழை அடைவான, உன
னிடததில நூறுபுத்திராகளை உணடுபணணுவான க்ஷததிரிய
ளான அவாகளனைவரும, அரசாகளும பிளளைபேரனகளுள
வாகளும பிரசிததியுளளவாகளும (ஸாவிததிராஃநளென்னும) உன்
பெயருளளவாகளும இவவுலகில சாஸவதாகளுமாயிருபபாாகள
உன பிதாவுககு உனமாதாவான மாளவியினிடததில நூறுபிள்
ளைகள உணடாவாாகள உன்னுடையதமபிமாாகள மாலவாக
ளெனகிறபிரஸிததிபெறறவாகளும சாஸவதாகளும புததிராகளு
டனும பௌததிராகளுடனுமகூடியவாகளும தேவதைகளுககொப
பான க்ஷததிரியாகளும ஆவாாகள' என்றுன பிரதாபசாலியான
யமன, ஸாவிதரிககு இவவணணம வரததைககொடுதது அவளைத்
திருமபிபபோகுமபடிசெயது தன்னுடையஇருபபிடமேசென்றான்

ஸாவிததிரியும, யமனசென்றபிறகு, பாததாவைததிருமப
அடைநது தனபாததாவின உயிரிலலாதசரீரமிருககிற இடம்
சென்றாள அவள தரையில பாததாவைபபாாததுக கிடப

நெருஙகிக கட்டி எடுததுத தனமடியில அவனுடைய தலையைத தூககிவைததுக்கொணடு பூமியில உடகாரநதாள அநத ஸதயவான, மீணடும நினைவை அடைநது, தேசாநதரமபோயத திருமபி வநதவனபோல அனபோடு ஸாவிதரியை மறுபடியும மறுபடியும நிமிரநதுபாாதது, 'நெடுநேரம தூஙகிவிடடேன என்னகாரணததினுல நீ என்னை எழுபபவிலலை? என்னை இழுதத கறுதத புருஷன எஙகே?' எனறு வினவினன ஸாவிதரி, 'புருஷஶரேஷடரே! நீர நெடுநேரம எனமடியில உறஙகினீா பரஜைகளை அடககுகிறவரும பகவானுமான அநத யமதேவா புறபபடடுப போயவிடடாா மகாபாககியமுளளவரே! களைபபாறிவிடடீா ராஜகுமாரரே! விழிததுககொணடீா கூடுமானுல, எழுநதிரும இரவு இருளாலடாநதிருபபதைப பாரும' எனறுசொனனுள

ஸதயவான, பிறகு, நினைவை அடைநது, ஸுகமாகததூஙகினவனபோல எழுநதிருநது எலலாததிசைகளையும வனபரதேசஙகளையும பாாதது, 'நலல இடையுளளவளே! பழஙகளைககொணடு வருதறகாக உனனுடன நான புறபபடடேன பிறகு, கடடையைபபிளககையில எனககுத தலைவலி உணடாயிறறு கலயாணி! தலைவலியினுல வருததபபடடநான நெடுநேரம நிறபதறகுச சகதியறறவனுகி உனமடியில உறஙகினேன இவையெலலாம எனககு நினைவிருககினறன உனனுல தழுவிககொளளபபடட எனனுடைய மனமானது நிததிரையினுல கவரபபடடது பிறகு, கோரமான இருடடையும அதிகதேஜஸுளள ஒரு புருஷனையும பாாததேன அழகிய இடையுளளவளே! அதனை நீ நனருக அறிகிருயாகில சொல அது என்ன? எனனுல காணபபடடது கனவோ? அலலது, அது உணமைதானே?' எனறு ஸாவிததிரியை வினவினன ஸாவிததிரி, பிறகு, அவனைபபாாதது, 'ராஜகுமாரரே! ராததிரியானது விசேஷமாக விருததியடைகிறது எலலாவறறையும நடநதபடி உமககு நாளைததினம சொலவேன எழுநதிரும, எழுநதிரும உமககு மஙகளம நலலவிரதமுளளவரே! உமமுடையமாதாபிதாககளைப பாாககககடவீா சூரியன அஸதமனததை அடைநதுவிடடான இநத ராததிரியானது நடுநிசியாகிறது இதோ ராக்ஷஸாகள சநதோஷததுடன பயஙகரமாகபபேசிககொணடு ஸஞசரிககினறுாகள காடடிலதிரிகினற மிருகஙகளுடையகாலகளால மிதிககபபடுகினற சருகுகளின சததஙகளும கேடகபபடுகினறன இதோ நரிகள உககிரமாக என

னுடைய மனததை நடுஙகச செயதுகொண்டும தெனமேறகுத திசையைஅடைந்து கோரமான ஒலிகளைவெளியிட்டுககொணடும் ஊளையிடுகினறன' எனறுள

ஸதயவான, 'வனமானது நெருஙகின இருளால மூடபபட்டுப பயஙகரமான தோறறமுளளதாக இருககிறது வழியை நீ அறியவும முடியாது நடநது செலவதறகும சகதியுளளவளாகமாட்டாய' எனறுசொனனுன ஸாவிதரி, 'இவவிடததினினறு நீர செலவதறகு விருமபாவிடில, எரிககபபட்ட இநதககாட்டில ஓர உலாநதமரமானது கீழேவிழாமல இபபொழுது எரிநதுகொணடிருககிறது அஙகே சிலசிலவிடஙகளில அகனியானது காறறினுல வீசபபட்டுக காணபபடுகிறது அஙகிருநது நெருபபைககொணடு வநது இநத இடததில நாறபுறஙகளிலும மூட்டி எரியசசெயவேன இஙகே விறகுகளிருககினறன மனவருததததை விட்டு விடும உமமை நோயுளளவராகக காணகிறேன இருளால மூடபபட்டிருககிறகாட்டில வழியையும நீர அறியமாட்டீர நாளைககாலையில காடு காணததககதாக இருககுமபோது, உமமுடைய அனுமதியினுல செலவோம தோஷமறறவரே! உமககு இஷ்டமிருககுமாகில, இநத ஓர இரவுமுழுமையும இஙகு வஸிபபோம' எனறுசொனனுள

ஸதயவான, 'எனனுடையதலைவலி போயவிட்டது அஙகஙகள தததம நிலைமையை அடைநதிருபபதைக காணகிறேன மாதாபிதாககளோடு சோககையை உனனுடைய உதவியால உணடாகவேணடுமெனறுவிருமபுகிறேன ஒருஸமயததிலாவது அகாலததில நான ஆஶ்ரமததினினறு இதறகுமுன வெளியிலசெனறவனலலேன மாலைககாலம வராமலிருககுமபொழுதே எனனுடையதாய எனனைத தடுபபாள பகலிறகூட நான வெளியிலபோயிருநதால எனனுடையதாயதநதைகள பரிதபிபபாாகள பிதா ஆஶ்ரமததிலவஸிபபவாகளோடுகூட எனனைத தேடுவாரனறே? முறகாலததில மிகக துககததை அடைநதிருககிற மாதாபிதாககளால, 'நீ தாமதிததுவருகிருய' எனறு பலவாருக நான நிநதிககபபட்டிருககிறேன இபபொழுது எனனிமிததமாக அவவிருவருககும எனனநிலைமை ஏறபட்டிருககுமோ எனறு கவலைபபடுகிறேன நான காணபபடாதபொழுது அவவிருவருககும அதிக துககம உணடாகும முன்பு ஒருகாலததில முதியோாகளான தாயதநதைகளிருவரும, இரவில கண

ளில நீரபெருகுகினறவாகளும அதிகதுககமுளளவாகளும அன ளளவாகளுமாகி, 'அருமைககுழநதாய! உனனைவிடடு ஒரு கூாததகாலஙகூட நாஙகள ஜீவிததிருககமாடடோம புததிர! ஜீவிததிருககுமவரையிலதான எஙகளுடையஜீவனம நிசச ம பிராயமமுதிாநத குருடாகளான எஙகளிருவருககும (நீ ான) கண உனனிடததில வமசம நிலைபெறறிருககிறது எஙக ிருவருககும பிணடமும கீாததியும ஸநதானமும உனனைசசாாந ருககினறன' எனறு எனனைபபாாததுப பலமுறை சொனனா ா தாய முதியவள, தநதையும முதியவா அவவிருவருககும ன ஊனறுகோலலலலனோ? அவவிருவரும ராததிரியில எனனைப ரராமையால எனனநிலைமையை அடைவாாகளோ? எநத நித ரையினால எனனுடைய தநதையும அபகாரமசெயயாதவளான னதாயும எனநிமிததமாக ஸமசயததை அடைநதாாகளோ, ானும ஸமசயததை அடைநது கஷடமான ஆபததையும டைநதேனே, அநதநிததிரையை வெறுககிறேன மாதாபிதாக ளைவிடடு நான உயிரோடிருகக விருமபவிலலை கணணிலலாத னபிதா குழபபமுளளபுததியுடன இநதஸமயம ஆஸரமததில விககினற ஒவவொருவரையும எனனைபபறறி வினவுவாா, இது சசயம கலயாணி! நான எபபடி பிதாவைபபறறியும, பாத ாவை அனுஸரிததவளும மிககதுககமுளளவளுமான மாதா வபபறறியும துயரபபடுகிறேனே அபபடி எனனைபபறறித துய படவிலலை எனககாக அவவிருவரும இபபொழுது அதிக ான ஸநதாபததை அடையமாடடாாகளா? உயிருடனிருககிற வாகள எனனாலபோஷிககபபடததககவாகளெனறு நான வாகளுககாகவே ஜீவிககிறேன அவாகளுககு பரியம எனனால சயயததககதெனறும நான உயிரோடிருககிறேன அவாகள னககு முககியமானதெயவஙகள, எனனால எபபொழுதும பூஜிக படததககவாகள அவாகளவிஷயததில இபபடிபபடட இநதப ழமையானவிரதமானது எபபொழுதும எனககு இருககிறது' னறுசொனனான

தாமாதமாவும குருபகதியுளளவனும குருககளுடைய ரீதிககுபபாததிரனுமான அநதஸதயவான இவவணணம உரை துவிடடுத துககததாலபீடிககபபடடவனாக இருகைகளையும பர எடுததுககொணடு உரததகுரலுடன அழுதான பிறகு, வவாறு அழுகினறவனும துயரததால பீடிககபபடடவனு

மான பாததாவைபபாாதது, தாமததை அனுஷடிபபவளா
ஸாவிதரியானவள, தனனிருகைகளாலும பாததாவினகண
ரைததுடைதது, 'எனனல தவமானது செயயபபடடிருநதா
எனனல தானமும ஹோமமும செயயபபடடிருநதால, என
டைய மாமியாருககும மாமனுககும பாததாவுககும இநதரா
யானது நலலதாகடடும விளையாடடுககளிலும பொயயானசொ
எனனல இதறகுமுன சொலலபபடடதாக எனககு நினைவிலலை
அநத ஸததியததினல எனனுடைய அநத மாமனா மாமியா
இருவரும இபபொழுது உயிரோடிருககவேணடும' எனறுசொ
னனள ஸதயவான, 'ஸாவிதரி! மாதாபிதாககளுடைய தா
னததை விருமபுகிறேன விளமபியாமல செலவாயாக அந
மாதாபிதாககள உயிரோடிருபபதை நான பாாபபேன
1 சிறநத இடையுளளவளே! மாதாவுககாவது பிதாவுககாவ
தீஙகு நோநதிருககககணடால, நான ஜீவிததிருககமாடடே
எனனைததொடடு ஸதயமபணணுகிறேன உனககுத தாமதத
எணணமிருநதால, நான உயிரோடிருகக நீ விருமபின
எனககுப பரியததைசசெயய வேணடுமெனறு உனககு விருப
மிருநதால, விரைவாக ஆஸரமம செலவோம' எனறு சொனன
உததமியான ஸாவிதரி, பிறகு, எழுநதிருநது கூநதலகளை
முடிநதுகொணடு கணவனை இருகைகளாலும தழுவித தூககினா
தினள ஸதயவானும எழுநதிருநது கையினல அஙகஙகளை
துடைததுககொணடு எலலாததிசைகளையும பாாததுப பழககூடை
யைப பாாததான பிறகு, ஸாவிதரியானவள, அநத ஸதயவானை
பாாதது, 'நாளைததினம பழஙகளைககொணடுபோவீா நான யோ
கேக்ஷமாாததமான உமமுடைய இநதககோடாலியைக கொண
வருவேன' எனறு சொனனள அவள, பழமநிறைநத கூடை
சுமையை ஒரு மரததினகிளையில தொஙகவிடடுக கோடாலியை
எடுததுககொணடு பாததாவின ஸமீபததில மீணடும வநதா
அழகியதொடையுளளவளும யானைபோலநடபபவளுமான ஸா
ததிரி, இடததோளில பாததாவினுடைய கையை வைககுமப
செயதுகொணடும வலககையினல அவனைககடடிககொணடு
செனருள ஸதயவான, 'பயநதவளே! நடநதுபழககமிருப
தால வழிகள எனனல அறியபபடடிருககினறன மரஙகளி
நடுவில காணபபடுகிற நிலவினலும வழியைக காணகிறேன

1 மூலம வேறு

ணி! எந்தவழியினால வந்தோமோ, பழங்களும பறிக்கப்பட்டனவோ, அந்தவழியில் வந்தபடி செல்வாயாக ஆலோசியாதே' ந்தப பலாசமரங்களடர்ந்த தோப்பில வழியானது இரண்டாகப் ரிகிறது அதற்கு வடக்கே எந்தவழி இருக்கிறதோ அந்தவழி னால விரைவாகச்செல் 'நான் ஸ்வஸ்தனாக இருக்கிறேன், நலல் லமுள்ளவனாக இருக்கிறேன மாதாபிதாக்களிருவரையும நான ர்க்கவிருமபுகிறேன்' என்று சொல்லிக்கொண்டே விரைவுடன ஶ்ரமத்தைநோக்கிச் சென்றான

இருநூற்றுத்தொண்ணூற்றேழனபதாவது அத்யாயம

பதிவ்ரதாமாஹாத்மயபாவம். (தொடர்ச்சி)

(கண்கிடைத்ததனால் மகிழ்ச்சியும் புத்திரன்வாராமையால் துயரமுங் கொண்ட த்யுமத்ஸேனன் புத்திரனைத்தேடியதும், ரிஷிகள் நல்ல நிமித்தங்களைத் தெரிவித்து அவனைத்தேறறியதும், ஸாவி த்ரியுடன் ஸத்யவான் ஆஶ்ரமத்திற்கு வந்ததும், ஸாவி த்ரி நடந்தவிருத்தாந்தத்தை ரிஷிகளுக்குச் சொல்லியதும்)

இதே ஸமயத்தில, த்யுமத்ஸேனன மகாபலசாலியும கண்ணைப்பெற்றவனுமாகி, பார்வைதெளிவுபடவே, எல்லாவற்றை ம பார்த்தான பரதர்களுள சிறந்தவனே! அவன பார்யையாகிய சைப்யையுடன எல்லா ஆஶ்ரமங்களிலுமசென்று புத்திரனைத் தடி அதிகமான துக்கத்தை அடைந்தான அந்தத்தமபதிகளி வரும, அந்த இரவில புத்திரனைததேடிக்கொண்டு, ஆஶ்ரமங்களை ம நதிகளையும வனங்களையும தடாகங்களையும அடைந்தார்கள் தாவது ஒருசத்தத்தைக்கேட்டால புத்திரனுடைய சத்தமோ னகிற ஸந்தேகத்தால அந்தச்சத்தமுண்டான இடத்தைநோக்கி, ஸாவித்ரியோடு ஸத்தியவான வருகிறான்' என்று பேசிக்கொண் ர்கள், தர்ப்பங்களாலும முட்களாலும அங்கங்கள கிறப்பட வர்களாக, பிளக்கப்பட்டவைகளும கடினமானவைகளும காய ள்ளவைகளும இரத்தம பெருகுகின்றவைகளுமான பாதங்க ால பைத்தியமபிடித்தவர்களபோல ஓடினார்கள பிறகு, ஆஶ்ர த்தில வஸிக்கின்ற அந்த எல்லாப பிராமமணர்களாலும எதி லவந்து சூழந்துகொண்டு நன்றாகத்தேறுதலகூறி அவவிருவர ளும தங்களாஶ்ரமத்திற்கு அழைத்துக்கொண்டு வரப்பட்டார

கள் அந்த ஆஸ்ரமத்தில் பார்யையுடனிருக்கும் அந்த த்யுப
ஸேனன், வயதுசென்ற தவசிகளால் சூழப்பட்டவனாகப் பண்
யர்களுடைய கதைகளை அடுத்தவைகளான ஆச்சர்யகரமா
பேச்சுக்களால் ஸமாதானப்படுத்தப்பட்டான் பிறகு, வய
சென்றவர்களான அவ்விருவரும் மறுபடியும் மனத்திற்கு ஆ
தலையடைவிக்கப்பட்டும் புத்திரனைப் பார்க்கவேண்டுமென்கி
விருப்பத்தால் அவனுடைய இளமைப்பருவம்தொட்டுள்ள சரி
திரங்களையும் ஸாவித்திரியின்தோற்றங்களையும் [1] ஒருவருக்கொ
வர் நினைப்பூட்டுகின்றவர்களாகவும் மிக்கதுக்கமுடையவர்கள
வும் சோகத்தை அடைந்தார்கள் துயரத்தால் வாட்டப்பட
அவ்விருவரும் "ஆ! புத்ர! எங்கே இருக்கிறாய்? ஆ! பதிவ்ரதை
மருமகளே! எங்கே இருக்கிறாய்?" என்று இரக்கமான சொல்லை
சொல்லிக்கொண்டு மறுபடியும் அழுதார்கள்

அங்கிருந்தவர்களுள், ஸத்யமானவாக்குள்ள ஸுவர்ச்சஸெ
கிற ஒருபிராமமணர், அவ்விருவரையும்பார்த்து, 'இந்த ஸத்யவ
னுடையமனைவியான ஸாவித்ரியானவள் தவமும் இந்திரியநிக்
ரஹமும் ஆசாரமுமுள்ளவளாயிருத்தலால், இவன் ஜீவித்திரு
கிறான்' என்றார் கௌதமர், 'வேதங்கள் அங்கங்களுடன்கூடி
வைகளாக என்னால் அத்தியயனஞ்செய்யப்பட்டன பெரியதவமு
என்னால் சோகப்பட்டிருக்கிறது [2] கௌமாராவஸ்தைதொட
கியே பிரமசர்யமும் அனுஷ்டிக்கப்பட்டிருக்கின்றது குருக்
ளும் அக்நியும் ஸந்தோஷப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்
மனஅடக்கத்துடன் எல்லாவிரதங்களுமே அனுஷ்டிக்கப்பட்டிரு
கின்றன எப்பொழுதும் என்னால் விதிப்படி வாயுபக்ஷணரூ
மான உபவாஸமும் செய்யப்பட்டிருக்கிறது இந்தத்தவத்தின
பிறர்செய்யவிரும்பிய எல்லாவற்றையும் நான் அறிகிறேன் 'ஸத்
வான் உயிரோடிருக்கிறான்' என்று சொல்லுகிற இந்தவசனத்தை
உண்மையென்று அறியுங்கள்' என்றுசொன்னார் சிஷ்யன், 'எ
னுடைய உபாத்தியாயருடைய வாக்கிலிருந்து வெளிப்பட்டசொ
லின்படியே ஸத்யவான் ஜீவித்திருக்கிறான் (இது) ஒருகாலு
பொய்யாகாது' என்று சொன்னான் ரிஷிகள், 'இந்தஸத்யவா

[1] 'சரித்ராணி ஸூவ்ருத்தானி' என்பது மூலம்

[2] 'பிறந்ததுமுதல் ஐந்துவயதுவரையில்' என்று சிலரும், 'ப
னைந்துவயதுவரையில்' என்று சிலரும் கூறுவர், பதினாறுவது பிரா
முதல் முப்பதாவதுபிராயமமுடிய என்பர் வைதயநூலார்

டையமனைவியான ஸாவிதரியானவள ஸௌமஙகலயததை உணடு பணணுகிற எலலா நலல லக்ஷணஙகளோடுமே கூடியிருததலால இவன ஜீவிததிருககிறுன' எனறூாகள பாரதவாஜா, 'இநதஸதய வானுடையமனைவியான ஸாவிதரியானவள தவமும இநதிரியநிக கிரஹமும ஆசாரமுமுளளவளாயிருததலால இவன ஜீவிததிருக கிறுன' எனறூா தாலபயா, 'உமககுக கணை உணடானமையாலும, ஸாவிதரியானவள விரததைதச செயது ஆஹாரமசெயதுகொள ளாமலே கானகமசெனறமையாலும, ஸதயவான ஜீவிததிருககி றுன' எனறு சொனனூா ஆபஸதமபா, 'எதனுல மிருகஙகளும பக்ஷிகளும தெளிநதிருககிற திசையில உமககுப பூமிஸமபநத மான பெருககததைதச சொலலுகினறனவோ அதனுல ஸதயவான உயிரோடிருககிறுன' எனறு சொனனூா தௌமயா, 'எலலாக குணஙகளுமுளளவனும ஜனஙகளுககுப பிரியமானவனும லக்ஷ ணஙகளுளளவனுமாக இருததலால, உமமுடைய புதரனுன ஸதய வான தீாககாயுளுளளவனுக ஜீவிததிருககிறுன' எனறூா

ஸதயவாககுளளவாகளான அநதததவசிகளால இவவண ணம ஸமாதானமசெயயபபடட தயுமதஸேனன, அவை அவை களை முழுமையுமஆராயநது உறுதியுளளவனபோலானுன பிறகு, ஒருமுகூாததகாலம கழிநதவுடன, ஸாவிதரியானவள, பாததா வான ஸதயவானேடு அதிகஸநதோஷமுளளவளாக இரவிலேயே வநது ஆஶரமததில புகுநதாள அநத எலலாபராமமணாகளும பாாததவுடன எழுநதிருநதாாகள ஸநதோஷததையும அடைந தாாகள அநதஸதயவானுடைய மாதாவும பிதாவும அவனுடைய கழுததை நனகு கடடிககொணடு அழுதாாகள பிராமமணாகள, 'வேநதே! புததிரனேடுசோநதவனும கணகளை அடைநதவனு மான உனனைபபாாதது நாஙகளெலலாரும உனனுடைய க்ஷே மததை வினவுகிறேம அரசனே! புததிரனேடுசோககை, ஸாவித ரியினதாசனம, நீ கணகளை அடைநதது இமமூனறினுலும தெயவாதீனமாக வருததிஅடைகிறுய எஙகளெலலாராலும எது சொலலபபடடதோ அது அபபடியே ஆகும இதில ஸமசயமிலலை மேலுமமேலும செலவபபெருககமானது உனககு விரைவாகவே உணடாகும' எனறு சொனனுாகள குநதீநநதன! பிறகு, அநதப பிராமமணாகளனைவருமே அநத ஆஶரமததில அகனியை நனருக ஜவலிககசசெயது தயுமதஸேனராஜனருகில உடகாாநதாாகள சைபயையும ஸதயவானும ஸாவிதரியும ஒருபககததில நினறூா

கள அவாகள துயரம நீஙகி அநத எல்லாராலும அனுமதி கொடுககபபடடு உடகாரநதாாகள

பாாதத! பிறகு, அரசனுடன உடகாாநத வனவாஸிகளான அநத எலலாரும, ஆவனுடனகூடினவாகளாக ராஜபுததிரனைப பாாதது, 'பிரபுவே! யாதுகாரணததால பாாயையுடன நீ முநதியே வரவிலலை? ஏன நடுநிசியில வநதாய? உனககு எனனதடை ஏறபடடது? ராஜபுததிர! மாதாவும பிதாவும நாஙகளும வருத ததகதை அடைவிககபபடடோம 'எனனகாரணமெனறு நாஙகள அறியோம அவை அனைததையும நீ சொலலககடவாய' எனறு வினவினாகள ஸதயவான, 'பிதாவினால அனுமதிகொடுககபபடடு நான ஸாவிதரியுடன செனறேன பிறகு, காடடில விறகுகளைப பிளககையில எனககுத தலைவலி உணடாயிறறு வேதனையினால நான நெடுநேரம தூஙகிவிடடேனெனறு எணணுகிறேன இதறகு முன ஒருபொழுதும நான அவவளவுநேரம தூஙகினவனலலேன உஙகளனைவருககுமே ஸநதாபம உணடாகவேணடாமெனகிற காரணததினால நடுநிசியில நான இஙகுவநதேன இநத விஷயத தில வேறுகாரணம இலலை' எனறுசொனனான

கௌதமா, 'உனபிதாவான தயுமதஸேனனுககு அகஸமாத தாகக கண கிடைததிருககினறது இதறகுக காரணததை நீ அறி யாய ஸாவிதரி சொலவதறகுததகுதியுளளவள ஸாவிதரி! கேடகவிருமபுகிறேன நீயனறோ நனமைதீமைகளை அறிவாய? ஸாவிதரி! தேஜஸினால உனனை ஸாவிதரீதேவியைப போலவன றோ அறிகிறேன? இநதவிஷயததில நீ காரணததை அறிகிறாய. ஆகையால, உணமையைசசொல இதுவிஷயததில உனககு ரஹஸயம ஒனறுமிலலாமலிருநதால எஙகளுககுத தெளிவாகச சொல' எனறு வினவினா ஸாவிததிரி, 'நீா அறிநதது சரிதான உஙகளுடையஸஙகலபம வேறுவிதமாகாது எனககு ரஹஸயம ஒனறுமிலலையனறோ? உணமையையே எனனிடததினினறு கேட ககககடவீா மஹாதமாவான நாரதரால எனபாததாவுககு மரணம கூறபபடடது அநதநாளும இனறு வநதுவிடடது அதனால, நான இவரை(த தனியாக) விடவிலலை உறஙகிககொணடிருககிற இநத எனபாததாவினபககததில யமனா கிஙகராகளோடு வந தாா அவா, இவரைககடடி, பிதருககளாலடையபபடட திசை யில கொணடுபோனா பிரபுவான அநததேவரை நான ஸததிய மானவசனததால துதிததேன அவரால எனககு ஐநது வரன

களை கொடுக்கப்பட்டன ; அவைகளே என்னிடத்தினின்றுகேளுங் கள் இரண்டுகண்களும், தமராஜ்யமுமாகிய இரண்டுவரன்கள் என்மாமனுருக்குக் கொடுக்கப்பட்டன ; என்பிதாவுக்கு நூறுபுத் திராகளுண்டாவதும் எனக்கு நூறுபுத்திராகளுண்டாவதும் அடையப்பட்டன ; என்கணவரான ஸத்யவான் நானூறுவருஷம் ஆயுளை அடைந்தார். பாத்தாவினுடைய உயிருக்காக என்னுல் இந்தவிரதம் செய்யப்பட்டது. இந்தக் காரணமனைத்தும் என்னுல் விஸ்தாரமாக உங்களுக்கு நடந்தபடி சொல்லப்பட்டன. இந்த என்து பெரிய துக்கமானது முடிவில் ஸுகமாயிற்று' என்று சொன்னுள்.

ரிஷிகள், 'பதிவரதையே! நற்குலத்திற்பிறந்தவளும் நல் லொழுக்கத்தையும் விரதத்தையும் புண்யத்தையுமுடையவளு மான உன்னுல் இருள்மயமான மடுவில்முழுகுகின்றதும் வியஸனங் களால் எதிர்த்துத்துரத்தப்பட்டதுமான அரசனுடைய குலமா னது மீண்டும் நனகு மேலேதூக்கிவிடப்பட்டது' என்றுசொன் ஞர்கள். ஒன்றுசேர்ந்திருக்கின்ற ரிஷிகள், அந்த உத்தம ஸ்திரீ யை அவ்வாறு புகழ்ந்தும் பூஜித்தும் புத்திரனுடன்கூடின அரச னிடம் விடைபெற்றுக்கொண்டு மகிழ்ச்சியுடன் தங்கள் வீடு களுக்கு ஸுகமாக விரைந்து சென்றுர்கள்.

முந்நூற்றுவது அத்யாயம்.

பதிவ்ரதாமாஹாத்ம்யபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(ஸால்வதேசத்து ஜனங்கள் த்யுமத்ஸேனனிடம்வந்து அவனுடைய மந் திரியினுல் அவனுடையபகைவர்கள் கொல்லப்பட்டதைத் தெரி வித்து நகருக்கு மீண்டுவரவேண்டினதும், த்யுமத்ஸேனன் ஸாவித்ரியோடும் ஸத்யவானேடும் முனிவர்களைவணங்கித் தன்நகரத்திற்குவந்ததும்.)

அந்த இரவுகழிந்து ஸூர்யமண்டலமும் உதித்தவுடன், அந்த எல்லாத்தவசிகளும் காலைக்கடன்களை முடித்துக்கொண்டு ஒன்றுகூடினார்கள். மகரிஷிகள் ஸாவித்ரியினுடைய அப்படிப் பட்ட மகாபாக்கியமனைத்தையுமே த்யுமத்ஸேனனுக்கு அடிக்கடி சொல்லியும் திருப்தியை அடையவில்லை. பிறகு, ஸால்வதேசத்தி லிருந்து எல்லாஜனங்களும் அரசனை வந்தடைந்தார்கள், அவனு டையமந்திரியினுலே அந்தப்பகைவன் கொல்லப்பட்டானென்ப

தையும சொன்னார்கள் 'ஸஹாயர்களோடும பந்துக்களோடும பகைவன் மந்திரியினால் கொல்லப்பட்டானென்பதைச் சொல்லி, பகைவனுடைய படைதுரத்தப்பட்டதையும நடந்தவண்ணம தெரிவித்தார்கள் ' எல்லா ஜனங்களுக்கும, 'கண்ணுள்ளவரோ குருடரோ அந்த த்யுமத்ஸேனரே நமக்கு அரசராக இருக்கவேண்டும' என்று தங்கள் அரசரைப்பற்றி ஒரே எண்ணம இருக்கிறது அரசரே! இந்த நிச்சயத்துடன் இங்கே நாங்கள் அனுப்பப்பட்டோம இதோ வாகனங்களும உம்முடைய நால்வகைச்சேனைகளும வந்திருக்கின்றன வேந்தே! புறப்படுவீராக உமக்கு மங்களம உம்முடைய ஜயமானது நகரத்தில் கோஷிக்கப்பட்டது தகப்பன்பாட்டன்மார்களுடையதான ராஜ்யபதவியை அடைந்து நெடுங்காலம ஸிம்மாஸனத்தில் வீற்றிருப்பீராக' என்றுசொன்னார்கள் கண்களை அடைந்தவனும நல்லதேகத்தோடுகூடியவனுமான அந்த அரசனைக்கண்டு எல்லாரும ஆச்சாயத்தினால் மலர்ந்தகண்களுடன் முடியினால் வணங்கினார்கள்

பிறகு, அரசன், ஆமரமத்தில்வஸிக்கின்றவர்களும வயது முதிர்ந்தவர்களுமான அந்தப்பிராம்மணர்களை நமஸ்கரித்து, அவர்களனைவராலும கௌரவிக்கப்பெற்று, நகரத்தைக்குறித்துச் சென்றான் சைப்யையும ஸாவித்ரியோடுகூட ஸேனையினாலசூழப்பட்டவளாக நல்லவிரிப்புக்களுள்ளதும நல்லகாந்தியையுடையதும மனிதர்களால் தூக்கப்பட்டதுமான பல்லக்கினால் நகரம்சென்றாள் பிறகு, புரோஹிதர்கள் த்யுமத்ஸேனனை பரீதியோடு ராஜ்யத்தில் பட்டாபிஷேகம்செய்தார்கள், மகாத்மாவான இந்த த்யுமத்ஸேனனுடைய குமாரனான ஸத்யவானை இளவரசில் அபிஷேகம செய்தார்கள் பிறகு, நீண்டகாலத்தில் ஸாவித்ரிக்குப் புகழை வளர்க்கிற அந்த நூறுபிள்ளைகள் உண்டானார்கள் அப்படியே, மத்ராதிபனான அஸ்வபதிக்கு மாளவியினிடம சூரர்களும போரில் பின்வாங்காதவர்களும மிக்கபலசாலிகளும ஒருதாயவயிற்றில் பிறந்தவர்களுமான இவளுடைய நூறுதம்பிமார்கள் உண்டானார்கள் இவ்வண்ணம ஸாவித்ரியினால் தான், தகப்பன், தாய், மாமியார், மாமனார், பர்த்தாவினுடையகுலம ஆகிய அனைவரும கஷ்டத்தினின்று கரையேற்றப்பட்டனர் அப்படியே, கல்யாணி'யும சீலத்தால் நன்குமதிக்கப்பட்டவளுமான இந்தத்ரௌபதி'யும குலஸ்திரீயான ஸாவித்ரிபோல உங்களனைவரையும கரையேற்றுவாள்' என்றுசொன்னார் வேந்தரே! மகாத்மாவான

அநத மாாககணடேயரால இவவணணம தேறறபபடட அநத யுதிஷடிரா, துயரததையும மனவருததததையுமவிடடு, அப பொழுது காமயகவனததில வஸிததாா எநதமனிதன உததம மான இநத ஸாவிதரியின உபாகயானததைப பகதியுடன கேட டுனே அவன ஸுகமுடையவனும விருமபின எலலாம கைகூடின வனுமாகித துககததை அடையமாடடான" எனறுகூறினா

பதிவாதாமஹாத்மயபர்வம்முற்றிற்று

முநநூறறேராவது அதயாயம

குண்டலாஹரணபாவம்.

(ஸூர்யன் கர்ணனிடம் இந்திரன் கவசகுண்டலஙகளை யாசிக்கவருவ தையும் அவற்றைக் கோடுக்கக்கூடாதேன்பதையும் ஸவப்னததில் சோலலியதும், கர்ணன் காரணஙகளைக்கூறி அவைகளைக் கோடுப்பதாகப் பிரதிஜ்ஞைசெய்ததும்)

ஜனமேஜயா, "பிராமமணரே! (மநதிரஙகளை) ஜபிககிற வாகளுள சிறநதவரே! 'உனமனததிலிருககிறதும மிகபபெரிதும ஒருவரிடததிலும நீ சொலலாததுமான பயததையும தனஞசயன இவவிடததிலிருநது புறபபடடுபபோனவுடன போககுவேன' எனறு இநதிரன சொலலியதாகப பாணடுபுததிரரான யுதிஷடிர ரைககுறிதது அபபொழுது லோமசா பெரியவாககியமாககூறிய தும காணனைபபறறியதும பெரிதுமானபயம என்ன இருநதது? அநதப பயததைத தாமாதமாவான யுதிஷடிரா ஏன ஒருவருககும சொலலாமலிருநதாா? எனறுவினவ, வைசமபாயனா சொலல லானா

"ராஜஸரேஷடரே! நான, கேடகினற உமககு இநதககதை யைச சொலலுகிறேன பரதாகளுள சிறநதவரே! என்னுடைய வசனததைக கேளும பனனிரணடுவருஷஙகளசெனறு பதின மூனறுவது வருஷம வநதவுடன, பாணடவாகளுககு நனமையைச செயபவனுன இநதிரன, காணனை யாசிபபதறகாக முயனறுன மகாராஜரே! மஹேநதிரனுடைய அபிபபிராயததை அறிநது, பிறகு, மிகக ஒளியைபபொருளாகவுடைய ஸூரியன, குணடலங களை இநதிரனுககுககொடாமலிருககுமபடி செயவதறகாகக கா ணனை அடைநதான ஆசைபபடடதககக விரிபபிலை மூடபபட்ட

தும மிகசசிறநததுமான படுககையில படுததிருபபவனும வீரனும அதிகவிஸவாஸமுளளவனும பராமமணாகளுககு நனமைசெயபவ னும ஸத்யவாதியுமான காணனுககு இரவில ஸவபனமததியில சூரியன காடசியளிததான பாரதரே! ஸூாயன புததிரனிட முளள அனபினுல காணனிடததில கருணைமிகமேலிடடவனும யோகபலததினுல நலலருபமுளளவனும வேதஙகளை அறிநதவனு மான பிராமமணனுகிக காணனை அணுகி அவனுககு ஹிததைச செயவதறகாக இனசொலலை முனனிடடு இநதவசனததைக கூறி னான 'காண! அபபா! ஸததியததைபபாதுகாபபவாகளுள சிறந தவனே! மிககதோளவலியமைநதவனே! அனபினுல மிககநனமை யைசசொலலுகினற எனனுடையவசனததை இபபொழுது கேள, காண! இநதிரன பாணடவாகளுககு நனமையைசசெயயவேணடு மெனகிற விருபபததால குணடலஙகளைக கவர எணணி பராம் மணவேஷததோடு உனனிடம வருவான நீ ஸாதுககளால யாசிககபபடடால கொடுககவே கொடுககிருயெனபதும ஒருவரை யும நீ யாசிககிறதிலலையெனபதுமான உனனுடைய இயறகையா னது அவனுலும அபபடியே உலகததாராலும அறியபபடடிருக் கிறது ஐயா! நீ பிராமமணாகளுககுத தனததையோ, அலலது, வேறு எநதவஸதுவையோ யாசிககபபடடதைக கொடுககவே கொடுககிருயெனறும ஒருவருககாவது இலலை எனறு மறுககிற திலலையெனறும எலலாரும சொலலுகிறுாகள உனனை இபபடிப் படடதனமையுளளவனெனறு தெரிநதுகொணடு, இநதிரன, தானே உனனுடைய குணடலஙகளையும கவசததையும யாசிகக வரபபோகிறுன யாசிககினற அநத இநதிரனுககு உனனுல குண டலஙகள கொடுககததககவைகளலல அவன, உனனுல இயனற வரை இனசொலசொலலததககவன இதுவே உனககு மிகநனமை யானது ஐயா! குணடலஙகளுககாக வநததைசசொலலாமலே குணடலஙகளைககவர எணணமுளள புரநதரன, உனனுல பல காா ணஙகளைசசொலலியும,வேறு பலவித தனஙகளையும ரததினஙகளுய ஸதரீகளும பசுககளுமாகிய பலவகைபபொருளகளையும கொடுத தும, பல உதாரணஙகளைககாடடியும, மீணடும மீணடும நனருக மறுககததககவன காண! உனதேகததுடன பிறநதிருககினற மஙகளகரமான குணடலஙகளை நீ கொடுபபாயாகில ஆயுளின குறைவை அடைநது மரணததை அடைவாய சததுருககளு டையகாவததைபபோககுகிறவனே! நீ கவசததோடும குணடலங

களோடும் சேர்ந்திருந்தால், யுத்தத்தில் பகைவர்களால் கொல்லப்படத்தகாதவனென்கிற என்னுடைய வசனத்தை உண்மை என்று அறிவாயாக. ரத்தினங்களாலிழைக்கப்பட்டிருக்கிற இந்த இரண்டும் அம்ருதத்திலிருந்து உண்டாயின. கர்ண! ஆதலால், உயிரானது உனக்குப் பிரியமாக இருந்தால் உன்னால் இவை காப்பாற்றப்படத்தக்கவை' என்று சொன்னான்.

கர்ணன், 'சிறந்த நேசத்தைக் காண்பித்துக்கொண்டு தேவரீர் என்னை நோக்கி இவ்வண்ணம் சொல்லுகிறீர். தேவரீர் யார்? பகவானே! இஷ்டப்படி சொல்லும் பிராம்மணவேஷத்தைத் தரித்திருக்கிற தேவரீர் யார்?' என்று வினவ, பிராம்மணன், 'ஐயா! நான் ஸூர்யன். நேசத்தால் (செய்யவேண்டிய காரியத்தை) உனக்குள்ளெடுத்துரைத்தேன். என்சொற்படி நீ செய்வாயாக. இது உனக்கு மிக்க நன்மையானது' என்று சொல்ல, கர்ணன், 'பிரபுவான [1] கோபதியே! இப்பொழுது எனக்கு ஹிதத்தைத் தேடுகிறவரும் நடந்துகொள்ளவேண்டியதை எடுத்துக் கூறுகிறவருமாயிருத்தலால் எனக்கு மிக்க நன்மையே. என்னுடைய இந்த வசனத்தைக் கேளும். வரங்களைக்கொடுப்பவரான உம்மை அருள்புரியும்படி வேண்டுகிறேன். நான் நேசத்தால் சொல்லுகிறேன். நான் தேவரீருக்கு அன்பனாகஇருந்தால் இந்தவிரதத்திலிருந்து தடுக்கப்படத்தக்கவனல்லேன். தேஜோநிதியான ஸூர்ய பகவானே! என்னை யாசித்தால் நான் பிராம்மணோத்தமர்களுக்கு உயிரையும் நிச்சயமாகக் கொடுப்பேனென்கிற என்னுடைய விரதத்தை இந்தஉலகம் முழுமையும் அறிந்திருக்கின்றது. ஆகாயத்தில் ஸஞ்சரிக்கின்றவர்களுள் சிறந்தவரே! தேவர்களுள் மேன்மைவாய்ந்தவரே! இந்திரன் பிராம்மணவேஷத்தால் மறைக்கப்பட்டுப் பாண்டவர்களுக்கு நன்மையைச்செய்வதற்காகக் கவசகுண்டலங்களை யாசிப்பதற்கு என்னிடம்வருவானாகில், குண்டலங்களையும் உத்தமமான கவசத்தையும் கொடுப்பேன். மூவுலகங்களிலும் பிரஸித்திபெற்ற என்னுடைய கீர்த்தி ஒருகாலும் குன்றாது. என்னைப்போன்றவனுக்குத் தன்னுயிரைக்காப்பது அபகீர்த்தியை உண்டுபண்ணுகிறது. அது தகாதது. கீர்த்தியுடன் கூடினமரணம் உலகத்திலுள்ள எல்லாஜனங்களுக்கும் ஸம்மதமானது. அது தகுந்ததன்றோ? பலாஸுரனையும் வ்ருத்ராஸுரனையுங்கொன்ற இந்திரன் பாண்டுபுத்திரர்களுக்கு நன்மையைச்செய்ய

[1] கிரணங்களுக்குப்பதி, ஸூர்யன்

யும்பொருட்டு என்குண்டலங்களையாசிப்பதென்னும் பிக்ஷைக்கா
என்னிடம்வந்தால் அப்படிப்பட்டநான் குண்டலங்களைக் கவசத்
துடன் இந்திரனுக்குக் கொடுப்பேன் அது எனக்கு உலகத்தில்
புகழை வளர்க்கும் அவனுக்கு அபகீர்த்தி உண்டாகும் கிரணங்
களையுடையவரே! உயிரைக்கொடுத்தும் உலகத்தில் நான் புகழை
யன்றோ விரும்புகிறேன்? புகழுள்ளவன் ஸ்வர்க்கத்தை அனுபவிக்
கிறான்,புகழைஇழந்தவன் நாசமடைகிறான் கீர்த்தியானது உலகத்
தில் தாய்போல மனிதனை நன்கு உயிர்வாழச்செய்கிறது அபகீர்த்
தியோ, உயிருடனிருக்கும்மனிதனுக்கும் உயிரைவாங்கிவிடுகிறது.
ஒளியைத்தனமாகக் கொண்டவரே! லோகநாதரே! கீர்த்தியா
னது மனிதனுக்கு ஆயுளென்கிற விஷயத்தில், பிரம்மதேவர்,
'மனிதனுக்கு மறுமையுலகத்தில் (நற்பயனை அடைவதற்குக்) கீர்த்
தியே பிரதானமானது இந்தஉலகத்திலும் பரிசுத்தமான கீர்த்
தியானது ஆயுளை வளர்க்கிறது' என்கிற (பொருளுள்ள) பழமை
யான ஶ்லோகத்தைத் தாமே கானஞ்செய்திருக்கிறாரன்றோ?
அப்படிப்பட்டநான், சரீரத்தோடுஉண்டான கவசகுண்டலங்
களைக்கொடுத்து அழியாதகீர்த்தியை அடைவேன் பிராம்மணர்
களுக்கு விதிப்படி தானத்தைக்கொடுத்தும் சாஸ்திரத்தில் சொல்
லியமுறைப்படி யுத்தத்தில் சரீரத்தை ஹோமஞ்செய்தும் யுத்
தத்தில் செய்யமுடியாதகாரியத்தைச் செய்து பகைவர்களை ஜயித்
தும் சுத்தமானகீர்த்தியை அடைவேன் யுத்தத்தில், பயந்து
உயிரைவேண்டுகிறவர்களுக்கு அபயங்கொடுத்தும் முதியவர்களை
யும் இளைஞர்களையும் பிராம்மணர்களையும் மகாபயத்திலிருந்து
விடுவித்தும் உலகத்தில் ஸ்வர்க்கத்தைக்கொடுக்கக்கூடியதும் நிக
ரற்றதும் சிறந்ததுமான கீர்த்தியை அடைவேன் உயிரைக்
கொடுத்தாவது என்னால் கீர்த்தியானது காப்பாற்றத்தக்கது
அதனை என்னுடைய விரதமென்று அறிவீராக தேவரே! அப்
படிப்பட்டநான் பிராம்மணவேஷம்பூண்ட இந்திரனுக்கு நிகரற்ற
இந்தப் பிக்ஷையைக்கொடுத்து உலகத்தில் சிறந்தகதியை அடை
வேன்' என்றான்

முந்நூற்றிரண்டாவது அத்யாயம்

குண்டலாஹரணபாவம். (தொடர்ச்சி.)

(ஸூர்யன் மறுபடியும் காரணங்களைக்கூறி இந்திரனுக்குக் கவசத்தையும் குண்டலங்களையும் கொடுக்கக்கூடாதென்று சொல்லியது.)

ஸூர்யன், 'கர்ண! உனக்கும் நண்பர்களுக்கும் புத்திரர்களுக்கும் மனைவிகளுக்கும் மாதாவுக்கும் பிதாவுக்கும் தீமையை நீ செய்யாதே மனிதர்களுள் சிறந்தவனே! மனிதர்களால் சரீரத்திற்கு விரோதமில்லாமல் இவ்வுலகில் யசஸையடைவதும் ஸ்வர்க்கத்தில் ஸ்திரமான கீர்த்தியும் விரும்பப்படுகின்றன. நீ பிராணனுக்கு விரோதமாகச் சாச்வதமான கீர்த்தியை விரும்புகிறாய்; ஆதலால், அது உன்னுடைய பிராணனை எடுத்துக்கொண்டுபோய்விடும். ஸம்சயமில்லை புருஷச்ரேஷ்டனே! இவ்வுலகில் பிதாவும் மாதாவும் புத்திரர்களும் இன்னும் மற்றுள்ள உறவினர்களும் உயிரோடிருக்கிற (புத்திரன் முதலிய)வர்களுடைய ஆலிங்கனம் முதலியவைகளால் உண்டாகிற ஸுகத்தையடைகிறார்களென்பதையும், அரசர்களும் (அவர்களுடைய) ஆண்மையினாலே அந்தப்பயனை அடைகிறார்களென்பதையும் நீ தெரிந்துகொள் அதிககாந்தியுள்ளவனே! உயிரோடிருக்கிற மனிதனுக்குக் கீர்த்தியானது நன்மையை உண்டுபண்ணுகிறது. மாண்டு சாம்பலாய்ப்போன மனிதனுக்குக் கீர்த்தியினால் செய்யத்தக்கது என்ன இருக்கிறது? மரித்தவன் கீர்த்தியை அறிகிறதில்லை. உயிரோடிருப்பவன் கீர்த்தியை அனுபவிக்கிறான். மரித்த மனிதனுக்குக் கீர்த்தியானது சவத்திற்கு மாலைபோன்றது. கர்ண, நீ பக்தனாக இருக்கிறாயென்பதாலும், பக்தியுள்ளவர்கள் என்னால் ரக்ஷிக்கத்தக்கவர்களென்கிற இந்தக்காரணத்தாலும், ஹிதத்தில் விருப்பத்தால் உனக்கு இதனைச்சொல்லுகிறேன். பருத்த தோள்களுள்ளவனே! 'சிறந்தபக்தியோடு இவன் என்னை அடைந்தவன்' என்பதனாலேயே எனக்கும் அன்பு உண்டாயிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நீ நான்சொன்னதைச் செய். இந்தவிஷயத்தில் தெய்வத்தால் ஏற்படுத்தப்பட்டதும் சிறந்ததுமான ஆத்மஸம்பந்தமான (ரஹஸ்யம்) ஒன்றிருக்கிறது. அதனாலும், இதனை உனக்குச் சொல்லுகிறேன், ஐயமின்றிச்செய் புருஷச்ரேஷ்டனே! தேவரஹஸ்யம் உன்னால் (இப்பொழுது) அறியப்படத்தகாது. ஆகையால், அந்த ரகஸ்யத்தை நான் உனக்குச் சொல்லவில்லை, ஸமயம்வரும்போது,

-நீ அறிவாய சொன்னதையே நான மறுபடியும் சொலவேன ராதா
-புததிர! நீ அதனை அறிநதுகொள உன்னுடைய குணடலஙகளை
வஜரபாணியான இநதிரன யாசிததால கொடாதே மிககக்காநதியுள
ளவனே! நீ அழகிய இரணடுகுணடலஙகளாலும நிர்மலமான
ஆகாயததில விசாகநக்ஷததிரஙகளின நடுவை அடைநதிருககிற
சநதிரனபோலப பிரகாசிககிறாய உயிரோடிருககிற மனிதனுககுக
கீரததியானது நனமையைப பயககககூடியதெனகிற அதனை நீ
தெரிநதுகொள ஐயா! பாணடவாகளுககு நனமையைசசெய்வ
தில முயறசியுளளவனும பிராமமணவேஷததைத தரிததவனும
யாசிப்பவனுமான தேவராஜனைக குணடலஙகளின விஷயததில
நீ மறுததுவிடவேணடும குறறமறறவனே! தேவராஜனுககுக
குணடலஙகளிலுளள விருப்பததை நீ தகுநதகாரணஙகளுடன
கூடிய பலவிதவாககியஙகளால மறுபடியும மறுபடியும இயனற
வரை கெடுககவேணடும காணா! யுகதிகளால பொருடபொருதத
முளளவைகளும இனிமையால அலஙகரிககப்படடவைகளுமான
சொறகளால புரநதரனுடைய இநதப்புததியைப போககிவிடுவா
யாக புருஷஸ்ரேஷடனே! நீ எப்பொழுதும ஸவயஸாசியுடன
போடடிபோடுகிறாய சூரனான ஸவயஸாசியானவன யுததததில
உனனோடு எதிரககப்போகிறான, இநத அாஜுனனுககு இநதிரன
தானே பாணமாக இருநதாலும, குணடலஙகளோடு சோநதிருக
கிற உனனை யுதததில ஜயிப்பதறகு வலலமையுளளவனாகான
ஆகையால, காணா! யுததததில அாஜுனனை ஜயிப்பதறகு நீ விருப
பினால, அழகான இநதககுணடலஙகள உனனால இநதிரனுககுக
கொடுககததககவைகளலல' எனறான

மூநநூறறுமூனறுவது அதயாயம

குணடலாஹரணபாவம (தொடர்ச்சி)

(கர்ணன் இந்திரனுக்குக் கவசகுண்டலங்களைக் கொடுக்க அனுமதியை
ஸூர்யனிடம் வேண்டினதும், ஸூர்யன் இந்திரனிடத்தினின்று
சக்தியாயுதத்தைப்பெற்றுக்கொண்டு குண்டலங்களையும்கவச
த்தையும் கொடுக்கும்படி சொல்லி அனுமதிகொடுத்ததும்)

காணன், 'கோபதியே! எனனை நீா எணணுகிறபடி நான ப
வானான உமது பகதனே மிககதீக்ஷணமான கிரணஙகளுளளவரே

வித்ததாலும் கொடுக்கத்தகாதது எனக்கு ஒன்றுமில்லை காபதியே! பக்தியினால் எனக்கு எப்பொழுதும் எப்படி நீர் வேண னவராயிருக்கிறீரோ அப்படி எனக்கு மனைவிகளும் புத்திரா ளும் என் ஆத்மாவும் நண்பர்களும் வேண்டினவர்களல்லர் இஷ ர்களான பக்தர்களிடம் மகாத்மாக்கள் இஷ்டமான அன்பை வைக்கிறார்கள் பாஸ்கரரே! நீரும் அதனை அறிந்திருக்கிறீர், ஐய லலை 'கர்ணன் எனக்கு இஷ்டனும் பக்தனுமானவன், தேவ லோகத்தில் என்னைத் தவிரத் தனக்கு வேறு தெய்வம் இல்லை யென்றறிகிறான்' என்றெண்ணிப் பகவானான நீர் என்னுடைய னமையைச் சொல்லுகிறீர் (உண்மை) மீண்டும் மீண்டும் தலையால் ணங்கி அருளவரச்செய்து மறுபடியும் யாசிக்கிறேனென்னும்)தனைக் கூறுகிறேன் தீக்ஷ்ணமான கிரணங்களுள்ளவரே! நீர் ன்விஷயத்தில் பொறுத்தருள்வீராக நான் பொய்யினின்று வ்வாறு பயப்படுகிறேனோ அவ்வாறு யமனிடத்திலிருந்தும் பயப ட்வில்லை முக்கியமாக, தார்மிகர்களான எல்லாப்ராம்மணர்களுக் தும் எப்பொழுதும் என்னுயிரைக் கொடுப்பதான இந்த விஷயத்தி லுங்கூட எனக்கு ஆலோசிக்கவேண்டியதில்லை தேவரே! பாஸ க்ரரே! நீர் பாண்டுவின் புதல்வனான பல்குனனைப்பற்றி என்னி ம் சொல்லுவதும் உம்முடைய மனத்திலுள்ளதும் ஸந்தாபத்தா லுண்டானதுமான துக்கம் விலகட்டும் கார்த்தவீர்யார்ஜுனன் போன்ற அர்ஜுனனை யுத்தத்தில் நான் ஜயிப்பேன் தேவரே! பரசுராமரிடத்தினின்றும் அப்படியே மகாத்மாவான துரோண ரிடத்தினின்றும் அடையப்பட்ட என்னுடைய பெரிதான அஸ் திரபலமும் தேவரீராலும் அறியப்பட்டிருக்கிறது தேவஶ்ரேஷ் டரே! நீர் என்னுடைய இந்த விரதத்துக்கு அனுமதிகொடுப்பீ ராக யாசிக்கிற இந்திரனுக்கு என்னுடைய உயிரையும் கொடுப் பேன்' என்றுசொன்னான்

சூரியன், 'ஐயா! மிக்கவலிமை வாய்ந்தவனே! அழகிய இந்தக்குண்டலங்களை இந்திரனுக்கு நீ கொடுக்கிறதானால் உன் னுடைய வெற்றிக்காக நீயும் அந்தஇந்திரனைக் கேட்டுக்கொள் வாயாக நீ இந்திரனுக்குக் குண்டலங்களை ஓர் உடன்பாட் டின் கொடுக்கக்கடவாய் குண்டலங்களோடு சேர்ந்திருந்தால், நீ எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் கொல்லத் தகாதவனாயிருக்கிறா யன்றோ? குழந்தாய்! அஸுரர்களை அழிப்பவனான இந்திரன் யுத் தத்தில் அர்ஜுனனால் உன்னுடைய விநாசத்தை வேண்டி உன்

னுடைய குண்டலங்களைக் கவர விரும்புகிறான் அப்படிப்பட்ட நீயும், தேவர்களுக்குத் தலைவனும் விரும்பியதைப் பெறுகின்ற வனுமான இந்த இந்திரனைப் பிரியமான ஸத்ய வசனங்களால் அடிக்கடி ஸந்தோஷிக்கச்செய்து, 'ஆயிரங் கண்களையுடையவனே! உனக்குக் குண்டலங்களையும் உத்தமமான கவசத்தையும் கொடுப்பேன்; பகைவரைக் கொல்வதும் வீணாகாததுமான சக்தியாயுதத்தை நீ எனக்குக் கொடுப்பாயாக' என்று வேண்டிக்கொள் கர்ணா! இந்த உடன்பாட்டினாலேயே இந்திரனுக்குக் குண்டலங்களைக் கொடுப்பாயாக அந்தச் சக்தியினால் யுத்தத்தில் சத்துருக்களைக் கொல்லுவாய் மிக்க புஜபலமுள்ளவனே! தேவராஜனுடைய அந்தச் சக்தியானது நூற்றுவர் நூற்றுவராகவும் ஆயிரவர் ஆயிரவராகவும் யுத்தத்தில் பகைவர்களைக் கொல்லாமல் மீண்டு கையை வந்து அடைகிறதில்லை' என்று சொன்னான் ஸூரியன் இவ்வண்ணமுரைத்து உடனே மறைந்தான்

அரசரே! கர்ணன், கனவின் மத்தியில் அதிகத் துன்பமுள்ளவன்போல விழித்துக்கொண்டான் பாரதரே! அரசரே! பேசுகிறவர்களுள் சிறந்தவரே! பகைவர்களை வருத்துபவரே! கர்ணன், நித்திரையைவிட்டு விழித்துக்கொண்டு கனவை நன்கு நினைத்து, 'குண்டலங்களுக்காக இந்திரன் என்னிடம் வந்தால் சக்தியை அவனிடத்திலிருந்து பெற்றுக்கொண்டு குண்டலங்களையும் கவசத்தையும் கொடுப்பேன்' என்று சக்தியைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு நிச்சயஞ்செய்தான் பரதஸ்ரேஷ்டரே! அவன் காலையிலெழுந்து செய்யவேண்டியவைகளைச்செய்து பிராம்மணர்களை ஸ்வஸ்திவாசனங்களைச் சொல்லும்படி செய்து வழக்கப்படி காயத்தைத் தொடங்கினான் ராஜஸ்ரேஷ்டரே! அப்பொழுது, விதிப்படி ஒரு முகூர்த்தகாலம் ஜபித்தான் பிறகு, ஜபத்தின்முடிவில் கர்ணன் ஸூரியனுக்கு ஸ்வப்னத்தைத் தெரிவித்தான் கர்ணன் இரவில் கண்டதும் இருவருக்கும் பேச்சு நடந்ததுமாகிய அனைத்தையும் நடந்தபடி வரிசையாக அப்பொழுது ஸூரியனுக்குச் சொன்னான் அதைக்கேட்டு, பகவானும் பிரகாசிப்பவனும் ராகுவை நாசஞ்செய்பவனுமான ஸூரியன், புன்னகையுடன் அந்தக்கர்ணனைப் பார்த்து, 'அப்படியே' என்று சொன்னான் பகைவீரர்களை அழிப்பவனான கர்ணன், பிறகு, அதனை உண்மை என்று அறிந்து, சக்தியையே விரும்பி இந்திரனை எதிர்பார்த்திருந்தான்'' என்று கூறினார்

முந்நூற்றுநானகாவது அத்யாயம்

குண்டலாஹரணபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(குந்திபோஜன் துர்வாஸரைத் தன்னுடைய அரண்மனையில் வஸிக்கச்செய்து குந்தியை அவருக்குத் பணிவிடை செய்யச்சொல்லியது)

ஜனமேஜயா, "ஸூர்யனால காணனுககு இசசமயததில சொலலபபடாத அநத ரஹஸயம யாது? அநதக குண டலஙகள எபபடிபபடடவை? கவசமும எபபடிபபடடது? மிகச சிறநதவரே! அவனுககுக கவசமும குணடலஙகளும எஙகிருநது கிடைததன? தபோதனரே! இவைகளை நான கேடகவிரும புகிறேன" என்றுவினவ, வைசமபாயனா, "அரசரே! அநதககுண டலஙகளும கவசமும எபபடிபபடடவையெனபதையும, அநத ஸூர்யனுடைய இநதரஹஸயததையும நான சொலலுகிறேன அர சரே! தீக்ஷணமான தேஜஸுளளவரும மகானும உயரமானவரும மீசைதாடிகளையும தணடததையும சடைகளையும தரிததவரும இனியதோறறமுளளவரும குறறமறற அஙகஙகளுளளவரும தேஜ ஸினாலஜவலிபபவரும தேனபோலப பிஙகவாணமுளளவரும இன சொலலுளளவரும தவததையும வேதாததியயனததையும பூஷண மாககககொணடவருமான ஒரு பிராமமணா முனனொருகாலததில குநதிபோஜமகாராஜனிடம வநதார மிகபபெருநதவமுளள அநதத தூர்வாஸா, குநதிபோஜராஜனைபபாாதது, '[1] மாதஸாயமிலலாத வனே! உனனுடைய வீடடிலசாபபிடுவதறகுப பிக்ஷையைவிருமபு கிறேன நீயாவது உனனைபபினபறறியவாகளாவது எனககு விரு பபமிலலாததைச செயயலாகாது தோஷமிலலாதவனே! உன மனததுககு ருசிககுமானால, இவவணணம உன வீடடில வஸிப பேன என்னிஷடபபடி போவேன, அபபடியே வருவேன வேநதே! என்னுடைய படுககையிலும ஆஸனததிலும ஒருவனும அபராதி யாககூடாது' என்றுசொனனார குநதிபோஜன, அவரைபபார தது, 'அபபடியே ஆகடடும இனனும சிறபபாகவும செயவேன' என்று பரீதியுடனகூடின இநதவசனததை உரைததான, மீணடும, அநத மஹரிஷியைபபாாதது, 'பேரறிவுளளவரே! புகழ்பெறறவ ளும சீலமும ஒழுககமுமுளளவளும உததமியும இநதிரியஙகளை

1 மாதஸாயம=பிறாமைமையைபபொறுமை,

அடக்கினவளும் பிறரை அவமதியாதவளுமான பருதை என்கிற என்னுடைய பெண் இருக்கிருள் அவள் அலக்ஷ்யம்செய்யாமல் பூஜையினுல் உம்மை ஆராதிப்பாள் அவளுடைய சீலத்தாலும் நடையினுலும் ஸந்தோஷத்தை அடைவீர்' என்றுசொன்னுன் இவ்வாறு அந்த ப்ராம்மணரைப்பார்த்துச் சொல்லிவிட்டு விதிப்படி அவரைப்பூஜித்து விசாலமானகண்களுள்ள ப்ருதைஎன்கிறபெண்ணிடம்போய, 'குழந்தாய! மஹாபாக்யமுள்ள இந்தப்ராம்மணர் என்னுடையவீட்டில் வஸிப்பதற்கு விரும்புகிருர் என்னுலும் இவருக்கு, 'அப்படியே ஆகட்டும்' என்று உறுதிகூறப்பட்டது. பெண்ணே! ப்ராம்மணுராதனமானது உன்னைப்பொறுத்திருக்கிறது ஆகையால், என்னுடையவாக்கியத்தை நீ ஒருபொழுதும் வீணுகச்செய்யலாகாது தவமுள்ளவரும் பகவானும் தவருமல் வேதங்களை ஓதுகிறவரும் மிக்கதேஜஸுள்ளவருமான இந்தப் ப்ராம்மணர் எதனைச்சொல்லுவரோ அதனை வெறுப்பின்றிக் கொடுக்கவேண்டும் ப்ராம்மணர்கள் சிறந்த தேஜஸன்ருே? ப்ராம்மணர்கள் சிறந்த தவமன்ருே? ப்ராம்மணர்களுடைய நமஸ்காரங்களால் ஸூர்யன் ஆகாயத்தில் விளங்குகிருன் ப்ராம்மணர்களைப் பூஜைசெய்யாமல் [1]தாண்டகயனும் வாதாபிஎன்கிற மகாஸுரனும் அப்படியே தாலஜங்கனும் ப்ராம்மணசாபத்தால் கொல்லப்பட்டார்கள் விந்தியமலையும் நஹுஷனும் ஸமுத்திரமும் துன்புறுத்தப்பட்டார்கள் குழந்தாய்! அப்படிப்பட்ட இந்தமகாபாரமானது இப்பொழுது உன்னிடத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது நீ எப்பொழுதும் அடக்கத்துடன் ப்ராம்மணருக்கு ஆராதனத்தைச் செய்வாயாக பெண்ணே! இளமை தொடங்கியே உன்னுடையமனம் ஒரேவழியிற்செல்வதை நான் அறிவேன் இந்த அரண்மனையில் ப்ராம்மணர்களிடமும் எல்லாக குருக்களிடமும் உறவினர்களிடமும் அப்படியே எல்லாவேலைக்காரர்களிடமும் நண்பர்களிடமும் ஸம்பந்திகளிடமும் மாதாக்களிடமும் என்னிடமும் நீ உள்ளபடி எல்லாவற்றையும் கவனித்துக்கொண்டிருக்கிருய் தோஷமற்ற அங்கங்களுள்ளவளே! வேலைக்காரர்களிடம் நீ நன்கு நடந்துகொள்வதனுல் இந்தப்பட்டணத்திலும் அந்தப்புரத்திலும் உன்மீது ஸந்தோஷமில்லாத மனிதர்கள் இல்லை ப்ருதையே! சிறுமியென்றும் எனக்குப் பெண்ணுக இருக்கிரு

[1] 'மாநாஹார' என்பது வேறுபாடம், 'பூஜைக்குரிய ப்ராம்மணர்களை' என்பது பொருள். -- --

யெனறும் எணணிக கோபமுள்ளவரான பிராமணருககு உனனை யே பணிவிடை செயவதறகாக ஏறபடுததத்தகக்வளெனறு நினைக கிறேன வருஷணிகளுடைய குலததில நீ பிறநதாய், சூரனெனகிற மனனனுககு ப்ரியமான புததிரி பரீதியுள்ள உன்பிதா இள மைபபருவததிலிருநத உனனை முற்காலததிலதானே எனக்குக கொடுததான நீ வஸுதேவனுடைய ஸஹோதரி என பெணக ளுள நீ மிகவும மேன்மைபெறறவள் சூரனால் (மூததகுழநதை எனனால உனககுக கொடுக்கததககது) எனறு பரதிஜ்ஞைசெயயப் பட்டபடி நீ கொடுக்கபபட்டாய் அதனால, எனக்கு நீ புததிரியாகி றாய அபபடிபபட்ட குலத்திலன்றோ நீ பிறநதாய்? என்னுடைய குலததில நீ நனறாக வளாககபபட்டாய் நதியானது ஒரு மடுவி லிருநது மறறொரு மடுவில் பாய்வதுபோல ஸுகததினினறு ஸுகததை அடைநதிருககிறாய கல்யாணி! இழிகுலததில பிறநத பெணகள பிரயாஸத்தால முககியமாக நிர்பபந்ததததுடன பாது காககபபட்டாலும இளமைபபருவததால துஷ்டததனததைச செயகிறாகள பருதையே! உன பிறபபோ ராஜகுலததில உனனு டைய அழகும அதபுதமானது பெணணே! மற்றும வேணடிய எலலாவறறுடனும சேரநது நிரம்பியிருக்கிறாய் பெணணே! பருதையே! அபபடிபபட்ட நீ செருக்கையும் டமபததையும தன னைததானே மதிததலையும் விட்டு வரங்களைக் கொடுபபவரான பிராமமணரை ஆராதிதது நன்மையை அடைவாய. கலயாணி! தோஷமிலலாதவளே! இவ்வணணம் மஹரிஷியை ஆராதிப்பா யாகில நிச்சயமாக மஙகளத்தை அடைவாய பிராமமணனைதத மா கோபமவருமபடி செயயப்பட்டால என்னுடையகுலம முழு மையும எரிக்கபபடும' என்று சொன்னான்

முநநூற்றைந்தாவது அதயாயம்

குண்டலாஹரண பாவம். (தொடர்ச்சி)

(குந்தி கருத்துடன் பணிசெய்து துர்வாஸரை மகிழ்வித்தது.)

குந்தி, 'அரசரே! நான் நியமததுடன பூஜையினால பிராமமண ரை நீரவாக்களிததபடி ஆராதிபபேன் நான பொய்சொலலவில்லை பிராமமணர்களைப் பூஜிக்கும் விருபபமுடையேனென்னும் இது வும எனக்கு இயறகையே உம்முடையவிருபபமும் செய்யவேணடி

யதே என்னுக்கும் நிகரில்லாத நன்மை உண்டு பகவானே! அவர் மாலையில் வந்தாலும் காலையில் வந்தாலும் இரவில் வந்தாலும் நடு ராத்திரியில் வந்தாலும் என்மீது [1] கோபம் கொள்ளமாட்டார் ராஜேந்திரரே! பிராம்மணர்களைப் பூஜிப்பதற்கு நான் ஏற்படுத்தப் பட்டதாகிய இது எனக்கு லாபம் புருஷஶ்ரேஷ்டரே! உம்முடைய கட்டளைப்படி நின்று நன்மையைச் செய்வேன் ராஜேந்திரரே! நீர் நம்பிக்கையுள்ளவராக இரும் பிராம்மணோத்தமர் உம்முடைய வீட்டில் வசித்து அப்ரியத்தை அடையமாட்டார் இது உண்மை யென்று உமக்குச் சொல்லுகின்றேன் அரசரே! குற்றமற்றவரே! இந்த ப்ராம்மணருக்குப் பிரியமும் உமக்கு நன்மையுமான காரி யத்தில் முயல்வேன் உம்முடைய மனக்கவலை விலகட்டும் பூமிக்கு இறைவரே! மகாபாக்கியசாலிகளான பிராம்மணர்கள், பூஜிக்கப் பட்டார்களானால் (துன்பத்தினின்று) தாண்டுவிப்பதற்கும், விப ரீதமாக நடந்துகொள்ளப்பட்டால் வதஞ்செய்வதற்கும் வல்லவ ராவார்கள் அப்படிப்பட்ட நான் இதனை அறிந்து பிராம்மணோத் தமரை மகிழ்விப்பேன் அரசரே! என் நிமித்தமாகப் பிராம்ம ணோத்தமரிடமிருந்து துன்பத்தை நீர் அடையமாட்டீர் ராஜ ஶ்ரேஷ்டரே! முற்காலத்தில் ஸுகன்னியின் (செய்கை) காரண மாக ச்யவனர் தீங்கிழைப்பவரானதுபோலக் குற்றம் நேர்ந்தால் பிராம்மணர்கள் அரசர்களுக்குத் தீங்கிழைப்பவர்களும் ஆகின்ற னர் அரசரே! நீர் பிராம்மணோத்தமரிடம் சொல்லியபடியே நான் சிறந்த நியமத்தோடு அவரை உபசரிப்பேன்' என்று சொன் னாள் அரசன், இவ்வண்ணம் சொல்லுகின்ற குந்தியைப் பலதட வை தழுவிக்கொண்டும் புகழ்ந்தும், 'கல்யாணி! இகழத்தகாத வளே! என்னுடைய நன்மைக்கும் அப்படியே உன்னுடைய க்ஷேம மத்துக்கும் குலத்தின் நன்மைக்குமாக இப்படி இப்படி நீ எல்லா வற்றையும் ஆலோசியாமல் செய்யவேண்டும்' என்று செய்யவேண் டியதைக் கட்டளையிட்டான் அதிக கீர்த்தியுள்ளவனும் பிராம் மணர்களிடம் அன்புள்ளவனுமான குந்திபோஜன், அந்தப் பெண் ணைப் பார்த்து இவ்வாறு கூறி, பிராம்மணரைப் பார்த்து, 'பிராம் மணரே! இந்தச் சிறுமியானவள் என்னுடைய புதல்வி, ஸுக மாக வளர்க்கப்பட்டவள். ஏதாவதொரு குற்றம் செய்துவிட்டா லும் அதனைத் தேவரீர் மனத்தில் வைக்கலாகாது. மகாபாக்கிய சாலிகளான பிராம்மணர்கள் பிராயம் முதிர்ந்தவர்களிடமும் சிறு

[1] கோபங்கொள்ளும்படி நடவேனென்பது.

ராகளிடமும தவசிகளிடமும அவர்கள குற்றஞ்செய்தாலும எப
பொழுதுமே பெரும்பாலும் கோபிககமாட்டாாகள். மிகப் பெரிய
குற்றம நோந்தாலும் பிராமமணாகள பொறுமை பாராட்டவேண
டும. பிராமமணோததமரே!, சக்திககுத் தககபடியும பெருமுயற
சிககுத் தககபடியும செயயபபடுகிற பூஜையை ஏறறுககொளவீ
ராக' என்று சொலலிப பிருதையைப பிராமமணரிடம கொடுத
தான் பிராமமணர், 'அபபடியே ஆகட்டும்', என்று சொலலியபின்,
அநத அரசன பரீதியுள்ள மனததுடன், [1]ஹம்ஸ கிரணததுக
கும சநதிரகிரணததுககும ஒப்பான ஒரு மாளிகையை இவருக
குக கொடுததான். அநத வீட்டில அகனிகிருகததில் அவருககாக
ஏறபடுததபபட்டிருககிற காநதியுள்ள ஆஸனததையும அபபடி
யே ஆகாரமுதலியஎலலாவறறையும கொடுததார் ராஜபுத
திரியோ, சோமபலையும தனனுடையதானே மதிபபதையும விலககி
விட்டுப பிராமமணருடைய ஆராதனததில அதிகமுயறசியைச
செயதாள சுத்தியைமுதனமையாககொண்டவளும தாமததில
பறறுதலுள்ளவளுமான, அநத பருதை அஙகே பிராமமணரை
அடைநது விதிபபடி பூஜிககததகக அவரைத் தேவதையைப
போல(ப் பூஜிதது) மகிழ்விததாள

முந்நூற்றுருவது அத்யாயம்

குண்டலாஹரணபாவம். (தொடர்ச்சி.)

(குந்தியின்பணிவிடையினுல் ஸந்தோஷமடைந்த துர்வாஸர் வரங்
களைக்கேட்கச்சொல்லியதும், அவள் கேளாமலிருக்க, அவர்
தாமே தேவதைகளை வசப்படுத்தும் மந்திரத்தை உபதே
சித்து அரசனிடம் விடைபெற்று மறைந்ததும்.)

மகாராஜரே!, பரிசுததவிரதமுள்ள அநதககன்னியானவள்,
கடுமையான விரதமுள்ள பிராமமணரைச் சுததமானமனததினுல
ஸநதோஷமடையசசெயதாள , ராஜேநதிரரே! பிராமமணோதத
மா, ஒரு ஸமயததில, 'காலையில்வருவேன' என்று சொலலிவிட்டு,
பிறகு, ஸாயஙகாலததில வருவார ; பிறகு, மீணடும், இரவில வரு
வார அவரை எலலாஸமயங்களிலும அநதககன்னியானவள
மிக அதிகமான பகூஷயஙகளாலும், போஜயஙகளாலும ஆஸனஙக

---

1. 'ஹமஸ' என்பது மூலம், 'அன்னப்பறவைககும' என்பது இவ்விசேஷ மொழிபெயாபபு.

ளாலும படுககைகளாலும எப்பொழுதும் பூஜிததாள அவருக
அனனம் முதலியவைகளாலும அபபடியே படுககையினுலும ஆ
னததாலும செயயப்படுகிற உபசாரம் நாளுககுநாள வளாந
வநதது, குறைவடையவிலலை அரசரே! அபபொழுது குநதி
யானவள பிராமமணருடைய அதட்டுதலகளாலும வைதலகளா
லும அபபடியே அபரியமானசொலலாலும (துனபுறுததபபட்
டும) அவருககு வேணடாததைச செயயவிலலை அநதபபிராம
மணா மறுபடியும தூங்குமபொழுது வருவாா, பெருமபாலும
வராமலுமிருபபாா அவா கிடைகக மிகவும அரிதாக இருககி
அனனததைககொடு எனறுசொலவாா அவள அவையெலலாம
விததமாக இருககினறனவெனறே அவருககுத தெரிவிபபாள
ராஜேநதிரரே! இகழபபடாதவளும உததமகனனிகையுமான
அநதபருதையானவள, இநதிரியஙகளை நனறாக அடககிப பிராம
ணோததமருககுச சிஷயனபோலவும புதரனபோலவும தங்கை
போலவும அவரிஷடபபடிநடநது மகிழசசியை விளைவி
தாள பிராமமணோததமா அவளுடைய சமமதமமுதலியகுணங
களாலும பணிவிடையினுலும ஸநதோஷமடைநதாா, மீணடும
இவளுககு நனமையைச செயவதறகாகத தியானகாலததில கரு
துடன ஆலோசிபபதில மிககமுயற்சியைச செயதாா பாரதரே
பிதாவானவன, அவளைப்பாாதது, 'புததிரி! உனனுடையபணி
விடையினுல பிராமமணா ஸநதோஷிககிருரா?' எனறு காலையிலும
மாலையிலும கேடடுவநதான கீாததியையுடையவளான அவள
'அதிகமாக ஸநதோஷிககிருா' எனறே அவனுககு மறுமொழி
உரைததாள பிறகு, பெரியமனமுள்ள குநதிபோஜன உததம
மான பரீதியை அடைநதான பிறகு, மநதிரஜபமசெயபவாகளுள
சிறநதவரும ஸநேஹததில பறறுதலுளளவருமான அநதபபிராம
மணா், ஒருவருஷம பூரணமாகியும பருதையினிடம கெட்டசெய
கை ஒன்றையும் காணுமறபோனபொழுது, மனமகிழநதவராகி
இவளைபபாாதது, 'கலயாணி! மஙகளமானவளே! உனனுடைய
பணிவிடையினுல மிககமகிழ்சசியடைகிறேன் கலயாணி! எ
லாஸதரீகளையும கீாததியினுல் மீறககூடியவைகளும் இவவுலகில்
மனிதாகளால் எவ்விததததாலும அடையமுடியாதவைகளுமான
வரங்களை நீ வரிப்பாயாக' எனறுசொன்னா குநதி, 'வேதஙகளை
அறிநதவாகளுள் உததமரே! என்விஷயததில் தேவரீரும எ
பிதாவும அருளுளளவாகளாக இருககிறீாகளாதலால், என்

டைய எல்லாககாாயஙகளும செயது முடிககபபடடவைகளே ிராமமணரே! எனககு வரஙகள வேணடாம' எனறுசொனனுள. ிராமமணா, 'கலயாணி! சுததமான புனன்கையுள்ளவளே! என ிடததினினறு வரததை நீ விருமபாவிடடால, நீ தேவாகளை ுழைபபதறகாக இநதமநதிரததைப பெறறுககொள கலயாணி! இநதமநதிரததினுல எநதஎநதததேவனை ஆவாஹனமசெயவா யா அநத அநததேவன உனவசததிலிருககவேணடியவனுவான ிருபபமிலலாதவனே விருபபமுளளவனே அநததேவன [1]மநதி ததினுல பரபரபபுளளவனுகவும வாககியஙகளால வேலைககாரன பால வணஙகினவனுகவும உனனுடையவசததில வநதுசேரு ான' எனறு சொனனு அரசரே! இகழபபடாதவளான அநதக நதியானவள சாபபயததினுல அபபொழுது அநதபபிராமமண ரேஷடரை இரணடாவதுதடவை மறுததுசசொலவதறகுச கதியறறவளானுள வேநதே! பிறகு, அநதபராமமணா அப பொழுது அதாவசிரஸில சொலலபபடடிருக்கிற பிரஸிததமான நதிரததொகுதியைக குறறமறற அஙகஙகளுளள அநதககுந ிககு உபதேசிததா ராஜேநதிரரே! அநதமநதிரததைக கொடுததுவிடடு, குநதிபோஜனைபபாாதது, 'அரசனே! கனனி ினுல மகிழவிககபபடடவனும உனனுடையவீடடில மிககதிருபதி டைநதவனும எபபொழுதும நனருகப பூஜிககபபடடவனு ாக ஸுகமாக வஸிததேன செலவேன' எனறு சொலலி றைநதாா அநத அரசனே, அபபொழுது அநத இடததிலேயே ிராமமணா மறைநதுபோனதைககணடு ஆசசாயம மேலிடடவனு ுன, பருதையையும மிககொணடாடினன

முநநூறறேழாவது அதயாயம

குண்டலாஹரணபாவம். (தொடர்ச்சி)

(ஒரு ஸமயம் குந்தியானவள் மந்திரத்தைப்பரீக்ஷிப்பதற்காக ஸூர் யனை அழைத்ததும், ஸூரியன்வந்து தன்னேடு சோவிரும்பாத குந்தியைப் பயமுறுத்தி இன்சொற்கூறியதும்)

அநதப பிராமமணேததமா சென்று சிறிதுகாலம சென்ற பின, கனனியாக இருககிற அநதககுநதியானவள, 'மகாதமா

1 'மநதிரஙகளால சாநதமானவனும வேலைககாரனபோல வணஙகி னவனும ஆவான' எனபது வேறுபாடததினபொருள

வான அவரால எனககுககொடுககபபட்ட இநதமநதிரததொகு
எபபடிப்பட்டது? அதனுடைய வலிமையை விரைவில அ
வேன்' என்று மநதிரததொகுதியின பலாபலஙகளைச சிநதி
தாள இவவணணம ஆலோசிககினற அநதபருதையானவள், த
செயலாக ருதுவினசின்னததைககணடாள [1] கனனியாக இரு
குமநிலைமையில வீட்டுககுவிலககான அநதசசிறுமியானவள வெ
கினவளானள பிறகு, உபபரிகையிலிருபபவளும [2] சிறநதபடு
கையிலிருநதவளுமான அநதககுநதியானவள, கீழததிசையி
உதிககினற சூரியமணடலத்தைப பாரததாள அழகிய இடை
யுளள அநதககுநதியானவள அநதஸூரியனிடததில மனதை
யும கணணையும வைத்தாள அவள ஸநதியை அடைநதிரு
கிற சூரியனுடையரூபததினல (போதுமெனகிற)திருபதியை
அடையவிலலை அவளுககுத திவயதிருஷடி உணடாயிறறு அவள
அறபுதமானகாடசியுளளவனும கவசமணிநதவனும குணடலங
களாலலஙகரிககபபடடவனுமான ஒரு தேவனைக கணடாள அ
சரே! மநதிரததைபபறறி அவளுககு(ப பரீக்ஷிகக)விருபபம உண
டாயிறறு பிறகு, அவள அநதஸூரியனை மநதிரததினல
அழைததாள, அபபொழுது, (கணகாது முதலிய) உறுபபுககளை
ஜலததினலதொடடு (=ஆசமனமசெயது) ஸூரியனை அழைத
தாள வேநதே! பிறகு, தேனபோலப பிஙகவாணமுளளவனும
நீணடகைககளையுடையவனும சஙகுபோனற கழுததுளளவனும
தோளவளைகளை அணிநதவனும கிரீடநதரிததவனுமான ஸூ
யன, சிரிததுககொணடும திசைகளை நனகுஜவலிககசசெயது
கொணடும விரைவாகவநதான ஸூரியன யோகததினல தன
னுருவததை இரணடாககசசெயது (ஒருவடிவததுடன)வநதான;
(மறறொருவடிவததால) காயவுமகாயநதான பிறகு, சூரியன,
குநதியைபபாரதது, 'கலயாணி! உனனுடைய மநதிரததினல
வலிநது அழைககபபடடநான உனவசததை அடைநதிருககி
றேன உனககு வசபபடடிருககிறநான என்ன செயயவேணடும?

---

1 'கநயாஹாவெ' எனபது மூலம, கனனி=பததுவயதுபபெண எனபதும, கலயாணமாகாதபெண எனபதும பொருள இஙகே, 'கலயாணமாகாதபெண' எனபது இஙகிலிஷ மொழிபெயரபபு

2 'ஹாஹருமயபநாவிதா' எனபது மூலம, சிறநதபடுககைககுத தகுதியுளளவள எனபதும, சிறநதபடுககையிலபடுததுபபழகினவள எனபதும பொருள

அரசியே! சொலவாயாக உனககு எது இஷடமோ அதை நான செயபவனுக இருககிறேன' என்று மிக அழகிய இனசொல லுடன கூறினுன குநதி, 'பகவானே! எஙகிருநது வநதீரோ அவவிடததிறகுச செலலலாம பகவானே! (மநதிரததைபபரீ ஷிபபதில) ஆவலால அழைககபபடடீா தயைசெயவீராக' என்று சொனனுள சூரியன, 'மெலலிய இடையுளளவளே! நீ எனனைபபாாததுசசொலலுகிறபடியே செலவேன ஆயினும, தேவனுன எனனை அழைதது வீணுகத திருபபி அனுபபுவது நியாயமன்று நலலபாககியமுளளவளே! ஸூாயனிடததினின்று வீாயததினுல உலகததில ஒபபறறவனும கவசமுளளவனும குண டலஙகளுளளவனுமான புததிரன உணடாகவேணடுமென்று உன ககு எணணம யானைபோல நடபபவளே! அபபடிபபடட நீ உனனைககொடுததலைச செயவாயாக பெணணே! நீ எணணின வணணம உனககுப புததிரன உணடாவான கலயாணி! அழகிய புனனகையுளளவளே! உனனேடு சோநதுவிடடு, பிறகு, நான போகிறேன பெணணே! நீ இபபொழுது எனனுடையபரிய் மானசொலலைச செயயாமல போவாயாகில, மறுததலினுல கோபமகொணடநான பிராமமணனையும உனதகபபனையும சபிப பேன உனககாக அவாகளனைவரையும எரிபபேன ஸநதேக மிலலை உனனுடைய அநீதியைஅறியாத மூடனுன உனபிதாவுக கும உனனுடைய இயறகையையும நடையையும அறியாமல உனககுமநதிரததைககொடுதத பிராமமணனுககும இபபொழுது கடுமையான தணடததை விதிபபேன கலயாணி! இநதிரனைததலை வனுககொணட இநதததேவாகளனைவரும, உனனுல வஞசிககப படடிருககிற எனனை ஆகாயததில சிரிததுககொணடு பாாககிறுா கள இநதத தேவகணஙகளைப பாா உனககு இநதத தெயவத தனமைபொருநதியகண இருககிறது எனனை நீ பாாததறகுக கருவியாயிருநத திவயநேததிரமானது முநதியே எனனுல உனக குக கொடுககபபடடிருககிறது' என்றுசொனனுன பிறகு, ராஜ புததிரியானவள 'தஙகள தஙகள விமானஙகளில ஆகாயததில ஸூாயனைபபோலப பிரகாசிககிற எல்லாததேவாகளையும' ஒளி யுளளவனும மகானுமான ஸூாயனையும பாாததாள சிறுமியான அநதககுநதிதேவியானவள, அநததததேவாகளையும சூரியனையும பாாததுப பயநதவளாக, சூரியனைநோககி, 'கோபதியே! நீா உம முடையவிமானததை நோககிச செலவீராக கனனியாக இருதத்

லால இநதி முறைததவறு (எனகருத) துககத்தையே 'வினவிக கிறது பிதாவும மாதாவும. இனனும் மறறபெரியோர்களும, இநதச சரீரததைககொடுபபதில அதிகாரமுளளவாகளாக இருக கிறாகள நான 'தாமததை அழிககமாடடேன உலகததில ஸதிரீகளுககு நனனடையானது சரீரரகைஷயாகப புகழபபடுகிறது ஒளியைப பொருளாககககொணடவரே! எனனால நீர மநதிரபலத ததை அறிவதறகாக அழைககபபடடீா பிரபுவே! 'சிறுமியானவள பாலயததால செயதுவிடடாள' என்று எணணி எனனுடைய இந தககுறறததைப பொறுககககடவீா' என்று சொனனாள ஸூரி யன, 'சிறுமிஎனறெணணி உனனிடததில நலலவாாததை சொலலு கிறேன வேறு ஒருததியினிடமும நான நலலவாாததை சொலல மாடடேன குநதிபோஜனுடைய பெணணே! உனனுடைய தேகததை எனககுக கொடு பயநதவளே! உனனுடைய இநதச செயகையினாலனறோ கோபததுககுததணிவு உணடாகும? பயந தவளே! பெணணே! மநதிரததாலழைககபபடட நான உனனோடு சேராமல உனனால வஞசிககபபடடவனாகத திருமபிசசெலவது தகாதனறோ? குறறமறற அஙகஙகளுளளவளே! உலகததில நனகு பரிகஸிககததககதனமையை அடைவேன அழகிய பினதட டுககளுளளவளே! கலயாணி! செலலவே செலவேன நான உனனால நிராகரிககபபடடுச சென்றால எலலாததேவாகளாலும அபபடிநிநதிககததககவனாவேன அபபடிபபடடநீ எனனோடுசேரு வாயாக, எனனைபபோனற புததிரனை அடைவாய எலலா உல கஙகளிலும மேனமை பெறறவளாவாய, ஸமசயமிலலை' என்று சொனனான

முநநூறறெடடாவது அததயாயம

குண்டலாஹரணபாவம். (தொடர்ச்சி)

(குந்தியானவள் அரிதில் ஸம்மதித்ததும், ஸூர்யன் மறுபடியும் கன்னியாதும்படிவரங்கொடுத்து அவளிடத்தில் கர்ப்பத்தை உண்டு பண்ணியதும்.)

நலலமனமுளள அநதககனனியானவள பலவிதமான இன சொலலைககூறியும ஸூரியனை ஸமாதானபபடுததுவதறகுச சகதி யுளளவளாகவிலலை அரசரே! சிறுமியான குநதியானவள ஸூரி

யனை மறுக்கமுடியாமற்போனபொழுது, 'அவனிடத்திலிருந்து வரும் சாபத்துக்குப்பயந்து, பிறகு, 'கோபங்கொண்டிருக்கிற இந்தசூரியனிடத்திலிருந்து நிரபராதியான எனபிதாவுக்கும் பிராமமணருக்கும் என்னிமித்தம் எவ்வாறு க்ஷயம் நேராமலிருக்கும்? (ஸூர்யன முதலிய) தேஜஸ்ஸுகளும் தாவாவா முதலிய [1] தவசிகளும் தீமையறறவாகளானாலும், சிறுவன ஸாதுவாயிருந்தாலும், அறியாமையால 'பழக்கமிருக்கிறதெனறு அவாகளை அணுகலாகாது (அவருடைய) கையில [2] பிடிபட்டு மிக்கபயத்தை அடைந்திருக்கிறேன அப்படியப்பட்டநான இப்பொழுது நானாகவே எனதேகத்தைப் பிறருக்குக்கொடுக்கிறதெனகிற மிக்க தீச் செயலை எவவாறு செயவேன?' என்று நெடுநேரம் ஆலோசித்தாள். ராஜஸ்ரேஷ்டரே! பிரஜைகளுக்குப்பதியே! [3] சாபத்தினின்று பயந்தவளும் மனத்தினால பலவாறு சிந்திக்கின்றவளுமான அந்தகுந்தியானவள், மோகம் மேலிட்ட அங்கங்களுளளவளும் அடிக்கடி புன்னகைசெயபவளும் பந்துக்களிடம பயந்தவளுமாகி அந்த ஸூர்யனைப்பார்த்து வெட்கத்தால தழுதழுத்த சொல்லால், 'எனதகப்பனாரும் தாயாரும் மற்ற உறவினாகளும் உயிரோடிருக்கும்பொழுது இந்தச்சாஸ்திரத்தவறுதலானது எப்படி ஏற்படலாம? தேவரே! சாஸ்திரவிதிக்கு விலக்கான சேர்க்கை உம்முடன ஏறபடுமேயாகில் என்னிமித்தமாக இந்தக்குலத்திற்கு உலகத்தில அபகீர்த்தியானது ஏற்படும், ஸமசயமில்லை. எவ்வித்தாலும் அவமதிக்க முடியாதவரே! காயபவாகளுள சிறந்தவரே! நீர் இதைத் தாமமென்று எண்ணினால், பந்துக்களால கொடுக்கப்படாமலிருந்தும், தாமத்தைச்செய்கிறநான உமக்கு எனனுடையதேகத்தைக்கொடுத்து உம்முடைய ஆசையை நிறைவேற்றுகிறேன பிராணிகளுடைய தாமமும் யசஸ்ஸும் கீர்த்தியும் ஆயுளும் உம்மிடத்திலிருக்கின்றன' என்று சொன்னாள் ஸூர்யன், 'சுத்தமான புன்னகையுளளவளே! உன்னைக் கொடுக்கும்விஷயத்தில உனனுடைய பிதாவோ உனனுடைய மாதாவோ பெரியோர்களோ அதிகாரிகளலலா உனக்கு மங்களம் எனசொல்லைக் கேள் பெண்ணே! சிறந்தகாந்தியுள்ளவளே! 'கார்' (=விருப்பத்தை)ப் பொருளாகக்கொண்ட "கா" எனகிற பகுதியினால் ஏற்

1 வேறு பாடம்

2 'ஹ்ருஹீஸ்வா' என்பது மூலம், 'ஹ்ருஹீதா' என்று மாற்றப்பட்டது.

3 இவ்விடத்தவால ஒருசுலோகம் விடப்பட்டது.

பட்ட கநயையென்னும்சொல்லானது, 'எல்லாரையும் விரும்பு கிறாள்' என்கிற பொருளை உணர்த்துவதனால் அழகிய இடையுள்ள கன்னியானவள் இவ்வுலகில் ஸ்வதந்தரமுள்ளவளாகஇருக்கிறாள் பெண்ணே! உன்னால் ஒருவிதமான அதர்மமும் செய்யப்பட்டதாகாது காமங்காரணமாக நான் அதர்மத்தை எப்படி விரும்புவேன்? உத்தமமான காந்தியுள்ளவளே! எல்லாஸ்திரீகளும் எல்லாபபுருஷர்களும் தடையற்றவர்கள் இதுவே பிராணிகளுக்கு இயற்கை விவாஹநியமம் முதலியவை இதற்கு எதிரிடையானவையென்று கருதப்படுகின்றன அப்படிப்பட்ட நீ என்னோடு புணர்ந்தபின் மீண்டும் கன்னியாகிவிடுவாய் மகாபாகுபலமுள்ள புத்திரனும் உனக்கு உண்டாவான், ஸம்சயமில்லை' என்று சொன்னான்

குந்தி, 'எல்லாஇருள்களையும் போக்குபவரே! தேவரே! உம்மிடத்தினின்று எனக்குப் புத்ரன் குண்டலங்களுடன்கூடியவனும் கவசமுள்ளவனும் சூரனும் நீண்டகைகளுள்ளவனும் மகாபலசாலியுமாக உண்டாவனேயாகில் எனக்குப் புத்திரனை உண்டாக்குதலென்கிற இந்த உடன்பாட்டுடன் எனக்கு உம்மோடு சேர்க்கை உண்டாகட்டும்' என்று சொன்னாள் ஸூர்யன், 'மிகத் தோள்வலிமையுள்ளவனும் குண்டலங்களுடன்கூடியவனும் அற்புதமான கவசம்பூண்டவனுமான புத்திரன் உண்டாவான் கல்யாணி! அந்தப் புத்திரனுக்கு அமருதத்தாலான கவசம்குண்டலம்இரண்டும் தேகத்தோடுஉண்டாகும்' என்று கூறினான்

குந்தி, 'தேவரே! பகவானே! நீர் என்னிடத்தில் உண்டாகும் என்னுடைய புத்திரனுக்கு அமருதத்தினின்று உண்டான இந்தக்குண்டலங்களும் உத்தமமானகவசமும் இருக்குமேயாகில், சொன்னவண்ணம் உம்மோடு எனக்குச் சேர்க்கை உண்டாகட்டும். அந்தப்புத்திரன் உம்முடைய வீர்யமும் ரூபமும் பலமும் சௌர்யமும் உள்ளவனாகவும் தர்மத்துடன்கூடினவனாகவும் உண்டாகட்டும்' என்றுவேண்டினாள் ஸூர்யன், 'மதத்தால் பிரகாசிப்பவளே! அழகியதொடைகளுள்ளவளே! அரசியே! அதிதியினால் எனக்குக்கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற குண்டலங்களையும் இந்த உத்தமமானகவசத்தையும் அந்தப்புத்திரனுக்குக் கொடுப்பேன்' என்று கூறினான்

குந்தி; 'பகவானே! கோபதியே! நீர் சொல்லுகிறபடி எனக்குப் புத்திரனுண்டாவானாகில் "உம்மோடுகூட" இவ்வண்ணம்

திகரறறசோககையை அடைவேன்' என்று கூறினுள ஆகாயததில ஸஞசரிபபவனும ராகுவுககுச சததுருவும யோகஸவரூபனுமான ஸூாயன, 'அபபடியே' என்றுசொலலிவிட்டு, அநதககுநதியி னிடம பிரவேசிததான, அவளை நாபியிலும தொடடான பிறகு, அநதககனனியானவள ஸூாயனுடைய தேஜஸினுல நடுஙகின வளபோலானுள அநதக குநதிதேவியானவள மதிமயஙகிப படுக கையிலும விழுநதாள ஸூாயன, 'அழகிய பினதட்டுககளுளளவ ளே! நான (உனது பிராாததனையை) நிறைவேறறுவேன எல லாச சஸதிரதாரிகளுளளும சிறநதவனுன புததிரனைப பெறுவாய கனனிகையுமாவாய' என்றுசொனனுன.

ராஜஸ்ரேஷடரே! பிறகு, வெடகமுளளவளான அநதச சிறுமியானவள, அபபொழுது, சோததொடஙகுகிறவனும மிகக தேஜஸுளளவனுமான ஸூாயனைபபாாதது, 'அபபடியே ஆகுக' என்று உரைததாள இவவாறு உரைததவளும குநதி போஜனுடையகுமாரியுமான அநதககுநதியானவள, சூரியனைப பாாதது (புதரனை) வேணடுகினறவளும லஜஜையுடனகூடியவளும பயககததால கவரபபடடவளுமாக, அசைகினறகொடிபோலப பரி சுததமான அநதபபடுக்கையில விழுநதாள உககிரமானகிரணங களுளள சூரியன, அவளைத தேஜஸினுல மயஙககசசெயது யோகத தால அவளிடமபரவேசிததது அவளைத தனககு வசபபடடவ ளாககச செயதான சூரியன (கனனிததனமமையை மீணடுமகொடுத ததனுல) அவளைத தோஷததுககு உளபடடவளாககச செயய விலலை பிறகே, சிறுமியான குநதியானவள நினைவை மறுபடியும அடைநதாள

முந்நூற்றேழுபதாவது அதயாயம

குண்டலாஹரணபாவம் (தொடர்ச்சி)

குந்தியினிடம் கர்ணன் கவசகுண்டலங்களுடன் பிறந்ததும், அவள் அந்தக் குழந்தையை ஒருபெட்டியில்வைத்து அஸ்வநதியில்விட்டதும், அந்தப்பெட்டி முறையே சர்மண்வதியிலும் யமுனையிலும் கங்கையிலும் சென்று சம்பாநகரிசேர்ந்ததும்)

அரசரே! குநதிககு [1] (வருஷததினுடைய) பதினோராவது மாததளதைசசார்ந்த சுக்லபக்ஷததில அநத ஸூாயனிடததினின்று

[1] 'மாகமாதம-சுகலபக்ஷபரதமையில' எனபது பழையவுரை

ஆகாயததில சநதிரன உண்டானதுபோலக் கர்பபம் உண்டா யிறறு அழகிய பினதட்டுக்களுள்ளவளும சிறுமியுமான அந்தக் குநதிதேவியானவள பநதுககளிடததினின்று உண்டான பயத் தினால் அநதக கர்பபததை மறைததுத் தரிததுவந்தாள இவளை ஜனஙகள அறியவிலலை கன்யாந்தப்புரததை அடைந்திருப்பவளும் ரஹஸயததைககாபபதில வலலவளுமான அநதச்சிறுமியை வளாபபுததாயைத்தவிர வேறு ஒரு ஸதிரீயும அறியவிலலை பிறகு சிறநதகாநதியுள்ள அநதபபெண அநததேவனுடைய அருளால உரியகாலததில தெயவமபோலப பிரகாசிக்கினற ஒரு குழநதை யைப பெறறாள

பாரதரே! அரசரே! அநதபபெணணானவள, அநதச்சூரியன சொனனபடியே, கவசமபூணடவனும ஸவர்ணததால பிரகாசிக் கினற குணடலஙகளுளளவனும சிஙகமபோனற கணகளையுடைய வனும காளையினுடைய திமிலபோனற தோளகளையுடையவனும பிதாவான சூரியனைபபோலவே இருபபவனுமான அநதககுழந் தையைப பிறநதவுடனே வளாபபுததாயோடு ஆலோசிதது விட்டு விட எணணி, சிலபிகளால விரைவில நனகு இசைககபபட்டதும உறுதியானதும ஜலததில மிதபபதறகாகப பலவித மிதபபுகக ளோடு சோததுக கட்டபபட்டதும அபபடியே மெதுவானதோல களால இவவணணம நனறாக விரிககபபட்ட படுககையுள்ளதுமான ஒருபெட்டியைச செயவிததாள எல்லாபபககததிலும நலல விரிபபு விரிககபபட்டதும தேனமெழுகினால நனறாகபபூசபபட்டதும ஸுகமாயிருபபதும மழமழபபுள்ளதும நனறாகமூடபபட்டிருப பதுமான பெட்டியில அநதக குழநதையை நனறாகவைதது மிகப புலமபிககொணடே அசுவநதியில விட்டுவிட்டாள அரசரே! கனனிகையினால கர்பபததைததரிததலானது செயயததகாத தெனறு அறிநதிருநதும, அநதக்குநதியானவள, புததிரவாதஸல யததினால தீனமாகப புலமபினாள அபபொழுது, அசுவநதியில ஜலததில பெட்டியை விடுகினற குநதிதேவியானவள அழுது கொணடே சொல்லிய வாககியஙகளைக கேளும அரசரே! குநதி, 'அடா! குழநதாய்! உனககு அநதரிக்ஷததிலுள்ளபிராணிகளிடததி னினறும பூமியிலுளள பிராணிகளிடததினினறும தேவலோகததி லுளள பிராணிகளிடததினினறும அபபடியே ஜலசரஙகளிடத தினினறும மஙகளம உணடாகட்டும வழிகள உனககு மஙகளகர மாகட்டும உனககு விரோதிகள உணடாகவேணடாம குழந்

தாய! அப்படியே, (தரோகசிந்தையுடன எதிரில) வநதவாகளும தரோகசிந்தை இல்லாதவாகளாகட்டும். உன்னை ஜலததில ஜலாதிபதியானவருணராஜன பாதுகாக்கட்டும் ஆகாயததில அநதரிக்ஷததிலிருபபவனும அபபடியே எங்கும செலபவனுமான வாயு காககட்டும் புததிர! எனககுத தேவாகளினமுறையினால உன்னைககொடுததவரும தேஜஸ்விகளுள சிறநதவரும உனககுப பிதாவுமான சூரியா எலலா இடங்களிலும உன்னைக் காககட்டும ஆதிதயாகளும வஸுககளும ருததிராகளும ஸாததியாகளும விஸவேதேவாகளும இநதிரனும மருததுககளும திககுபபாலகாகளும திசைகளும எலலாததேவாகளும நலலகாலங்களிலும ஸங்கடகாலங்களிலும உன்னைப பாதுகாககட்டும நீ தேசாநதரததிலிருநதாலும கவசததால காட்டபபட்ட உன்னை நான அறிநது கொளவேன புததிர! நதியை அடைநதிருககிற உன்னைத திவய தருஷடியினால பாாபபவரும ஒளியைபபொருளாககொணடவரும பிரகாசிபபவரும உனககுப பிதாவுமான சூரியா பாககியசாலி தேவகுமார! புததிர! நீ தாகமகொணடு எவளுடையபாலைக குடிபபாயோ, எவள உன்னைப புதரனாக அமைததுககொளவளோ, அவள பாககியவதி எவள ஆதிதயரைபபோலத தேஜஸுளளவனும திவயகவசததோடகூடியவனும திவயகுணடலங்களாலலங்கரிககபபட்டவனும தாமரைமலாபோல நீணடும அகனறுமுளள கணகளையுடையவனும தாமரைமலரின சிவநத இதழபோல அதிககாநதியுளளவனும அழகிய நெறறியுளளவனும அழகிய மயிாநுனிகளையுடையவனுமான உன்னைப புததிரனாக ஏறபடுததிககொளவளோ அவளால என்ன நறகனவு காணபபட்டதோ? புததிர! பூமியில தவழகிறவனும விளங்காத இனிமையான மழலைசசொறகளைப பேசுகின்றவனும புழுதியினால பூசபபட்டிருபபவனுமான உன்னைப பாககியமுளளவாகள பாாபபாாகள புததிரனே! பினனும இளமைபபருவததைககடநது யெளவனததை அடைநதிருபபவனும, இமயமலையின காட்டிலுணடானதும பிடரிமயிாகளுளளதுமான சிஙகமபோனறவனுமான உன்னைப் பாககியமுளளவாகள பாாபபாாகள' என்று இபபடி பலவாறு தீனமாகபபுலமபிப பெட்டியை அபபொழுது அஸவநதியில ஜலததிலவிட்டுவிட்டாள வேநதரே! தாமரைமலாபோனற கணகளுளளவளும புததிரனைப்பார்பபதில அதிக ஆவலுளளவளுமான குநதியானவள நடுநிசியில புததிரசோகததால பீடிககபபட்டு அழுது

கொண்டு, பிதாவுக்குத் தெரிந்துவிடுமோ என்கிற பயத்தால் வளர்ப்புத்தாயுடன் சென்று பெட்டியை நதியில் விட்டுவிட்டுச் சோகத்தால் வருத்தமுற்று அந்த இடத்தினின்று மீண்டும் ராஜ மாளிகையில் பிரவேசித்தாள். அந்தப் பெட்டியோ அச்வநதியி லிருந்து சர்மண்வதிநதியை அடைந்தது, சர்மண்வதியிலிருந்து யமுனையையும் அந்த யமுனையிலிருந்து கங்கையையும் அடைந்தது. பெட்டியை அடைந்திருக்கிற சிசுவானது அலைகளால் செலுத்தப் பட்டதாகக் கங்கையினின்று ஸூதனால் ஆளப்படுகிற சம்பாநகரி யின் ஸமீபம் சென்றது. அமருதத்தினின்று உண்டானதும் தெய் வத்தன்மைபொருந்தியதும் குண்டலங்களுடன் கூடியதுமான கவசமும் தெய்வத்தாலுண்டுபண்ணப்பட்ட அதிருஷ்டமும் அந்தக் குழந்தையை உயிரோடிருக்கச் செய்தன. மகாராஜரே! இது மகாத்மாவான ஸூர்யனுடைய ரஹஸ்யம். ஸூர்யனிடத்தி னின்று உண்டான அந்தக் கர்ப்பமானது குந்தியினால் வயிற்றில் தாங்கப்பட்டது.

முந்நூற்றுப்பத்தாவது அத்யாயம்

குண்டலாஹரணபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(மனைவியுடன் நீராடச்சென்ற அதிரதன் கங்கையில் மிதந்துவந்த பெட்டியை எடுத்து அதிலிருந்த குழந்தையைத் தனக்குப் புத்திர னகப்பாவித்து நாமகரணமுதலியவைகளைச் செய்து வள ர்த்ததும், கர்ணன் பரசுராமர்முதலியவர்க ளிடமிருந்து அஸ்திரங்களைப்பெற்றதும், துர்யோதனனோடு நட்புச்செய்து கொண்டதும்)

இந்த ஸமயத்திலேயே, திருதராஷ்டிரனுக்கு நண்பனான அதிரதனென்கிற ஸூதன் மனைவியுடன் கங்கைக்குச் சென்றான். அரசரே! அவனுடைய மனைவியான ராதை என்பவள் அழகினால் பூமியில் நிகரற்றவளாயிருந்தாள். மகாபாக்கியவதியான அவள் புத்திரனை அடையவில்லை, குழந்தை உண்டாவதற்காக விசே ஷித்து அதிகமான முயற்சியைச் செய்தாள். அவள், தற் செயலாக (வெள்ளத்தால்) கொண்டுவரப்படுகிறதும் ரக்ஷைக் காகக் கயிறு கட்டப்பட்டதும் (குங்குமச்சேற்றின்) பூச்சினுை

ளிங்குவதும கங்கையினுடைய பேரலைகளின சிறறலைகளால
னகு அருகிலகொணடுவரபபடடதும இங்குமங்கும அடிககடி
கச சுழலுகினறதுமான பெடடியைப பாாததாள வேநதரே!
றகு, அநதப பெடடியானது, ஸூதன மனைவியுடன ஜலததிலிரு
த இடததிறகுப பலமான வெளளததினுலும காறறினுலும
காணடுவரபபடடது அநதபபெண, பககததில வநத
படடியை ஆவலுடன பிடிததாள, பிறகு, அதிரதனெனகிற
ூதனுககுத தெரிவிததாள அவன அநதப பெடடியைப
டிதது ஜலததிறகுஸமீபததில கரையிலஎடுததுவைதது யநதிரங
ளால பெடடியைத திறககுமபடிசெய்தான. அவன அநதப
படடியில பாலஸூாயனுககுஒபபானவனும பொனமயமான
வசததைததரிததவனும ஜவலிககினற குணடலங்களோடு கூடின
கததால பிரகாசிபபவனும வாடினமுகமுளளவனும அழுது
காணடிருபபவனும மிககபசியுளளவனுமான ஒரு குழநதை
யக கணடான அநதஸூதனே மனைவியுடன சிறநத
ாநதியுளள உததமனுன அநதபபாலகனைப பாாதது, ஆசசாயத
னுல நனருகமலாநதிருககினற கணகளுடன, அநதககுழநதையை
டியிலஎடுததுவைததுககொணடு மனைவியை நோககி, 'பயநத
ளே! பெணணே! கலயாணி! நான பிறநததுமுதல (பாாதத
றறுள) இதனை மிககஆசசரியமாகக காணகிறேன இநதத
தவகுமாரன நமககாக வநதிருககிறுனெனறு எணணுகிறேன.
குழநதைகளிலலாதவனுன எனககு இநதபபுததிரன நிசசயமாகத
தவாகளால கொடுககபபடடான' எனறு சொனனுன
 அரசரே! இவவாறுசொலலிவிடடு, அநத அதிரதன, அநதப
ததிரனை ராதையிடம கொடுததான ராதையானவள திவய
பமுளளவனும தாமரைமலரின உடகாயபோனற காநதியுளள
னும ஒளியினுல சூழபபடடிருபபவனுமான அநததேவகுமா
னை விதிபபடி பெறறுககொணடாள பிறகு, மாதாவினிடததில
ால பெருகியது, அது இநதககுழநதையின அதிாஷடததினுல
னபது நிசசயம (அவள) இநதபபாலகனை விதிபபடி போஷித
ாள அவனும சிறநதவலலமையுளளவனுக வளாநதுவநதான
து தொடஙகி, அநத அதிரதனுககு வேறு ஒளரஸபுததிராகளும
ணடாளுாகள அநதப பாலகனுககுக குணடலஙகள காது
ளில காணபபடடன குணடலஙகளோடுகூடின காணததைப
ாாதது, அவாகள அநதபபாலனுககுக காணனெனறே பெய

ரிட்டார்கள் ஸ்வர்ணமயமான கவசமணிந்தவனும் ஸ்வர்
மயமான குண்டலங்களுடன் கூடினவனுமான அந்தப்பாலனை
பார்த்து பிராம்மணர்கள் அவனுக்கு வஸுஷேணனென்று
பெயரிட்டார்கள் அளவுகடந்த வல்லமையுள்ளவனும் வஸு
ஷேணனென்று பிரஸித்திபெற்றவனும் வருஷனென்றே சொ
ல்லப்படுகிறவனும் பிரபுவுமான அந்தக் குந்திபுத்திரன் இவ்வி
மாக ஸூதபுத்திரனுதலை அடைந்தான் மிக்கவல்லமையுள்ள
வனும் ஸூதனுடைய மூத்தகுமாரனுமான அவன் அங்கதேச
தில் வளர்ந்தான் திவ்யகவசதாரியான அவன் குந்தியின்
சாரனவாயிலாக அறியப்பட்டவனுமானான் ஸூதனான அ
ரதன் நாளடைவில் வளர்ச்சியடைந்திருக்கிற அந்தப்புத்திரனை
பார்த்து ஹஸ்தினபட்டணத்திற்கு அனுப்பினான்

திறமையுள்ளவனான அவனும், அந்த ஹஸ்தினபட்டணத்தில்
பாணங்களையும் அஸ்திரங்களையும் கற்பதற்காகத் துரோண
அடுத்தான், துரியோதனனோடு இவ்வண்ணம் ஸ்நேகத்தை
அடைந்தான் அவன் துரோணரிடத்தினின்றும் கிருபரிடத்
னின்றும் பரசுராமரிடத்தினின்றும் நானாவிதமான அஸ்திர
களின் தொகுதியை அடைந்து உலகத்தில் பிரஸித்திபெற்
ஒப்பற்றவில்லாளியாக இருக்கும் தன்மையை அடைந்தான்
திருதராஷ்டிரபுத்திரனோடு நேசஞ்செய்துகொண்டு பாண்டவ
களுக்குத் தீங்குசெய்வதிலேயே பற்றுதலுள்ளவனாகி மகாப
சாலியான அர்ஜுனனோடு யுத்தஞ்செய்வதற்கு எப்பொழுது
விருப்பங்கொண்டிருந்தான் அரசரே! அந்தக் கர்ணனுக்
எப்பொழுதுமே அர்ஜுனனோடு போட்டி இருந்தது அ
ஜுனனுக்கும் கர்ணனோடு எப்பொழுதும் போட்டி இருந்
வந்தது அதனால், அவ்விருவரும் எதிரிகளாயினர் மகாராஜரே
இது சூரியனுடைய ரஹஸ்யமாக இருந்தது ஸம்சயமில்லை
சூரியனிடத்திலிருந்து உண்டானவனும் எதிராளிகளுடைய க
யில் பற்றுதலுடன் அபரிமிதமான காரியத்தைச் செய்து வர
வனும் குண்டலங்களுடன் கூடியவனும் கவசத்தோடு சேர்ந்திரு
பவனுமான கர்ணனைக்கண்டு யுதிஷ்டிரர் அவனை யுத்தத்தி
கொல்லப்படத்தகாதவனென்று எண்ணி மனவருத்தத்தை
அடைந்தார் ராஜேந்திரரே! கர்ணன், மத்தியானகாலம் வர
வுடனே, ஸ்நானஞ் செய்து கைகளைக்குவித்துக்கொண்டு அதி
தேஜஸ்வியான திவாகரனைத் துதிக்கும்பொழுது, பிராம்மண

ளை தனததிறகாக இநதக காணனை அடைவாாகள அநத ஸம
யததில, அவனிடம பிராமமணாகளுககுக கொடுககததகாதது
ஒனறுமிலலை இநதிரன, பிராமமணனுகி, 'பிக்ஷையைக கொடு'
எனறு சொலலிககொண்டு அருகில வநதான காணன அவ
னைபபாாதது, 'நலவரவா?' எனறு வினவினன

மூநூறறுப்பதினோராவது அத்யாயம்.

குண்டலாஹரணபாவம (தொடர்ச்சி)

(இந்திரன் பிராம்மணவேஷம்தரித்துக் கர்ணனிடம்வந்து, கவசகுண்டலங்களை யாசித்ததும், அவனை முந்திரனென்றறிந்த கர்ணன் அவனிடத்திலிருநது சக்தியைப் பெற்றுக்கொண்டு கவசகுண்டலங்களைக் கொடுத்ததும்)

பிராமமண வேஷததால மறைககபபடடவனும அருகில வநதவனுமான தேவராஜனைபபாாதது, காணன நலவரவு கூறினன, அவனுடையமனததை அறியவிலலை பிறகு, அதிரதனுடைய குமாரனுன காணன, 'கழுததில பொனனுபரணஙகளால நிறைநத யெளவனமதமுளள ஸதரீகளையோ அநேக பசுமநதைகளுடனகூடின கிராமஙகளையோ எவைகளை நான உமககுக கொடுககடடேவன?' எனறு அநதபபிராமமணனை வினவினன பிராமமணன, 'பொனனுபரணஙகளைக கழுததிலணிநத யுவதிகளையும எனககு அனபைபபெருககககூடிய வேறுபொருளையும நீ கொடுககவேணடுமெனறு நான விருமபவிலலை அவைகளை யாசிபபவாகளுககுக கொடு குறறமறறவனே! நீ ஸதயவரதமுளளவனுக இருபபாயாகில, உனனேடுகூடவே பிறநத இநதககவசததையும குணடலஙகளையும எனககு அறுததுககொடுபபாயாக பகைவரை வாடடுபவனே! உனனல இநதபபிக்ஷை கொடுககபபட நான விருமபுகிறேன இது எலலாலாபஙகளையுஙகாடடிலும சிறநத லாபமாக எனனுல எணணபபடடிருககிறது' எனறு சொனனுன காணன, 'பிராமமணரே! மனையையும பசுககளையும வாழநாள முழுதும அனுபவிககததககக நிலததையும உமககுக கொடுபபேன குணடலஙகளோடுகூடின கவசததைக கொடுககமாடடேன' எனறுசொனனுன பரதஸரேஷடரே! இவவணணம காணனுல பலவிதவாககியஙகளால மறுககபபடுகினற அநதப

பிராமமணன வேறுவரததை யாசிககவிலலை கூடியவரையில நல் வசனஙகளால ஸமாதானம செயயபபடடவனும விதிபபடி பூஜிக் கபபடடவனுமான அநதபபிராமமணஶரேஷடன வேறுவரததை விருமபவிலலை அரசரே! பிராமமணோததமன காணனுடைய தேகததோடேதோனறின கவசததையும குணடலஙகளையுநதவிர வேறு ஒரு வரததையும விருமபாமறபோனபொழுது, காணன் சிரிததுககொணடு அநதபபிராமமணனைபபாாதது, 'பிராமம ணரே! கூடவேதோனறியிருககிற கவசமும குணடலஙகளும அமருததததினினறு உணடானவைகள அதனால, உலகஙகளில கொலலபபடததகாதவனாக இருககிறேன அதனால, இவை களை நான விடமாடடேன பிராமமணோததமரே! விசாலமான தும பகைவாகளிலலாததும க்ஷேமததை உணடுபணணுகிறது மான பூமியின அரசாடசியை நீா எனனிடததினினறு நனறு கபபெறறுககொளவீராக பிராமமணோததமரே! உடனபிறந் திருககிற குணடலஙகளாலும கவசததாலும விடுபடடிருககிற நான பகைவாகளால கொலலததககவனாகிவிடுவேன' எனறு சொனனான

பாகாஸுரனைக கொனறவனும பகவானுமான இந் திரன வேறுவரததை வரிககாமற போனபொழுது, காணன் உரககச்சிரிதது அநதப பிராமமணனைபபாாதது, 'தேவ தேவாகளுககெலலாம அதிபதியே! பிரபுவே! முநதியே நீா என்னால அறியபபடடிருககிறீா இநதிரரே! உமககு நான பிரதி பரயோஜனமினறி வரனைககொடுபபது நியாயமாகாது நீா தேவாகளுககு ஈஶவரனலலவோ? மகிமைபொருநதிய உமமால என் ககு வரன கொடுககததககது பிராணிகளைபபடைககிற நீா மறறப் பிராணிகளுககும ஈஶவரராக இருககிறீா தேவரே! குணடலங் களையும கவசததையும உமககுககொடுபபேனாகில, பகைவாகளால் கொலலததககதனமையை அடைவேன இநதிரரே! நீரும எலலா ராலும நகைககததககநிலைமையை அடைவீா சகரரே! ஆகை யால,இவைகளுககுப பிரதியாக வேறொனறைககொடுததுக குணட லஙகளையும உததமமான கவசததையும எனனிடததினினறு இஷடபபடி பெறறுககொளளும அபபடி இலலாவிடடால நான கொடுககமாடடேன' எனறு சொனனான

இநதிரன, 'நான முநதி உனனிடம வருமபொழுதே சூரிய னால அறியபபடடேன அவனால உனககு இவவாறு இநத எல

லாம சொலலபபட்டிருககினறன , ஸமசயமிலலை ஐயா ! காண ! நீ விருமபுவது உனனிஷடபபடி ஆகுக எனனுடைய வஜராயுதத தைததவிர மறறதை உனனிஷடபபடி வரிபபாயாக' எனறு சொனனான பிறகு, கானன மிகமகிழநது வாஸவனை அணுகி முழுமனததுடன எதிரில நினறு பயனறறதாகாத சகதியாயுதத தை வரிததான கானன, 'வாஸவரே! கவசததையும குண டலஙகளையும பெறறுககொணடு, வீணாகாததும ஸேனைமுகததில பகைவாகளுடைய கூடடஙகளை நாசம செயகிறதுமான சகதியை எனககுக கொடும' எனறு வேணடினான அரசரே! பிறகு, வாஸவன சகதியைககொடுககும விஷயததில மனததினால ஒரு முகூாததகாலம நனகு ஆலோசிததுக கானனைபபாாதது, 'கான! சரீரததோடுதோனறின குணடலஙகளையும கவசததையும எனக குக கொடுததுவிடு இநத உடனபாட்டினால நீயும எனனிட மிருநது சகதியைப பெறறுககொளவாயாக பயனறறதாகாத இநதசசகதியானது எனனுடையகையிலிருநது விடுபடுமேயாகில நூறறுவா நூறறுவராகப பகைவாகளைக கொலலுகிறது, மீணடும, அஸுராகளைககொலலுகினற எனனுடைய கையை அடைகிறது உனனுடைய கையையடைநதிருககிற அபபடிபபடட இநதச சகதி யாயுதமானது, பலமுளளவனும காஜிககினறவனும (பகைவரை) மிகவாடடுபவனுமான ஒரு சததுருவைககொனறு எனனையே வநதடையவேணடும' எனறான

கானன, 'நான, மஹாயுததததில எவனிடததினினறு எனக குப பயமுணடாகுமோ அபபடிபபடடவனும காஜிபபவனும பிர தாபததால சததுருககளைத தபிககசசெயபவனுமான ஒரே சத துருவைக கொலலவிருமபுகிறேன' எனறு சொனனான இந திரன, 'யுததததில பலசாலியும காஜிககினறவனுமான ஒரு சத துருவைக கொலலுவாய நீ எவனொருவனை யுததமசெயது கொலலவேணடுமெனறு வேணடுகிறாயோ அநதசசூரன மகாத மாவினால காபபாறறபபடுகிறான வேதஙகளைக கறறறிநதவா கள எவனை யஜஞவராகன எனறும பிறரால ஜயிககபபடாத வனெனறும நாராயணனெனறும சிநதிககபபடமுடியாதவனென றும சொலலுகிறாாகளோ, அநதகருஷணனால அநதவீரன காக கபபடுகிறான' எனறு சொனனான

கானன, "அஸுராகளை நாசமசெயபவரே! நீா சொலலுவது சரியே எவன யுததரஙகததில எனனை எதிாதது நிறபானோ

அவனைககொலவேன பகவானே! இபபடி இருநதாலும இருக கடடும பிரதாபமுளள ஒரு வீரனைககொலவதில வீணாகாத சகதி யை எனககுக கொடுபபீராக குணடலஙகளையும கவசததையும அறுதது உமககுக கொடுபபேன அறுககபபடடிருககிற எனனு டைய அவயவஙகளில அருவருககபபடததககதனமை உணடாகக கூடாது' எனறு வேணடினன இநதிரன, 'கரண! நீ பொயயை விருமபவிலலையாதலால உனனுடைய அவயவஙகளில் எவவிதத தாலும அருவருககபபடததககதனமையும காயமும உணடாகா பேசுகிறவாகளுளசிறநதவனே! கரண! உனனுடையபிதாவுககு எபபடிபபடட நிறமும ஒளியுமுணடோ அபபடிபபடட நிறத தோடும ஒளியோடும நீ மறுபடியும சோநதவனுவாய வேறு ஆயுதஙகளிருககுமபொழுது உயிருககு ஸநதேகம வராம லிருககையில, வீணாகாத இநதசசகதியை அஜாகரதையாகப பிர யோகிததால இது உனமீதே விழும' எனறுசொனனன காணன, 'இநதிரரே! நீா எனககுசசொலலுகிறபடியே அதிகமானபிராண ஸமசயததை அடைநதால இநத இநதிரசகதியைப பிரயோகிப பேன இது உணமை உமககுச சொலலுகிறேன' எனறு சொனனன

பிரஜைகளுககுபபதியே! பிறகு, மிகபபிரகாசிககினறசகதியை வாஙகிககொணடு கூரமையானகததியைஎடுதது எலலா அவயவங களையும அறுததான பிறகு, தேவாகளும மனிதாகளும தானவா களும ஆகிய அனைவரும, தனனையே அறுககிற காணனைபபாாதது ஸிமமநாதம செயதாாகள இவனுடைய முகததில ஒருவிதமான விகாரமும உணடாகவிலலை பிறகு, கததியினல சரீரததை அறுபப வனும அடிககடி மநதஹாஸமசெயபவனும மனிதாகளுள வீரனு மான காணனைபபாாததுத தேவதுநதுபிகள முழஙகின திவய மான பூமாாியும அதிகமாகவிழுநதது. பிறகு, அஙகததினினறு திவயகவசததை அறுதது (ரகததததால) நனைநதிருககிற அநதககவ சததை அபபடியே இநதிரனுககுக கொடுததான அபபடியே, அந தககுணடலஙகளையும அநதககாதினினறு அறுததுககொடுததான; அநதசசெயகையினல [1] காணன ஆனன பிறகு, தேவனன வஜர பாணி,கததியினல உடலறுககபபடட காணனைபபாாதது,ஸநதோ ஷமுளளவனுனன பிறகு, இநதிரன உரககசசிரிததுககொணடு, காணனைவஞசிததும உலகததில கீாததியோடுசோத்தும, 'பாணட

[1] ஆதிபாவம் 444-ம பககம குறிபபிறகாணக

வாகளுடையகாரியம செயயபபட்டது' என்று எண்ணினன அதன பிறகு, ஸவாககததைநோககியே மேலே எழுமபிசசென்றுன திருதராஷடிரகுமாராகளனைவரும, காணன (கவசகுண்டலஙகள) கவரபபட்டதைககேட்டுத தீனாகளாகிச செருககழிநதவாகளபோலானாாகள காட்டிலிருககினறபாாததாகள, ஸூதபுததிரன அபபடிபபட்ட நிலைமையை அடைவிககபபட்டதைககேட்டு ஸநதோஷிததாாகள" என்று கூறினா

ஜனமேஜயா, "வீராகளான அநதபபாணடவாகள எஙகே இருநதாாகள? அவாகள அநத பரியமானசெயதியை எஙகிருநது கேட்டார்கள? பனனிரணடாவதுவாஷம சென்றபிறகு, எதைசசெயதாாகள? எனககு அவை அனைததையும பகவானன தேவரீா விரிததுசசொலலவேணடும" என்று வினவினா வைசமபாயனா, "அநதபபாணடவாகள ஜயதரதனைததுரததித திரௌபதியை அடைநது பிராமணாகளோடுகூட மாாககணடேயரிடததினின்று பழமையான தேவாகள ரிஷிகளுடைய சரிததிரததை விஸதாரமாகககேட்டுக காமயகவனததிலுளள ஆஶ்ரமததிலிருநது ரதஙகளும உடனவநதவாகளும ஸூதாகளும சமையறகாராகளுமாகிய எலலாரோடும திருமபிவநதாாகள ஆணமையிற சிறநதவாகளான அவாகள இவவணணம வனவாஸததை முழுமையும கடநது, பிறகு, தவைதவனததை அடைநதாாகள" என்று கூறினா

குண்டலாஹரணபர்வம் முற்றிற்று

முநநூறறுபபனனிரணடாவது அதயாயம

ஆரணேயபாாவம.

(யுதிஷ்டிரர்முதலியவர்கள் த்வைதவனத்திற்குத் திரும்பிவந்ததும், அங்கு ஒரு மானனது ஒருபிராம்மணனுடைய அரணி தறசெயலாகக் கொம்பில்மாட்டிக்கொள்ள அதனேடு ஓடியதும், பிராமணன் வேண்டப் பாண்டவர்கள் அந்தமானைப் பின்தொடர்ந்ததும், மான்மறைய அவாகள் களைத்து ஓர் ஆலமரத்தினடியில் உட்கார்ந்ததும்)

ஜனமேஜயா, "பாணடவாகள இவவணணம பாாயையான கிருஷணை கவரபபட்டபொழுது மிகக துயரததை அடைநது

அவனை மீடடு, பிறகு யாது செயதனா?" எனறு வினவ, வைசமபாயனா, "(அடுததவரைக காததலிலிருநது) நழுவாதவரான யுதிஷடிரமகாராஜா இவவணணம நிகரிலலாத கஷடததை அடைநது கிருஷணையை மீடடுவநது பிராதாககளோடு காமயகவனததை விடடு, அழகியதும ருசியான கிழஙகுகனிகளுளளதும பலவகையான பல மரஙகளையுடையதுமான தவைதவனததை மீணடுமவநதடைநதா அவவிடததில, பாணடவாகள, மனைவியான கிருஷணையுடன எலலாருமே பழஙகளை உணவாககொணடவாகளும மிதமான ஆகாரமுளளவாகளுமாக வஸிததாாகள தாமாதமாககளும அடககததை விரதமாககொணடவாகளும பகைவாகளை வாடடுபவாகளுமான குநதீபுததிரரான யுதிஷடிரராஜரும பீமஸேனனும அாஜுனனும மாதரீபுததிராகளான நகுல ஸஹதேவாகளும பிராமமணருககு உபகாரம செயவதறகாகப பராககிரமததைச செயது ஸுகததை முடிவாககொணட பெரிதான துனபததை அடைநதாாகள அநத வனததில வஸிககினற அநதக கௌரவஶரேஷடாகள அடைநததும ஸுகததைப பிநதினபலமாககொணடதுமான துனபததை உமககுச சொலவேன, கேளும. தவசியான ஒருபிராமமணனுடைய [1] அரணியுடன கூடின [2] கடைகோலானது, (மரததில தேகததை) உரைநதுகொளளுகினற ஒரு மானின கொமபில மாடடிககொணடது அரசரே! அதிக வேகமுளளதும விரைவுபடுவதுமான அநதப பெரியமானானது அதனை எடுததுககொணடு சீககிரமாகத தாவி ஓடி ஆஶரமததிலிருநது நெடுநதூரம போயவிடடது கௌரவாகளுள மிககச சிறநதவரே! அவை கொணடுபோகபபடுவதைக கணடு அநதப பிராமமணன அகனிஹோததிர ஸாதனததை அடையும விருபபததால விரைவுடன அநத இடததில ஓடிவநதான அநதவனததில அநதப பாணடவாகள வஸிததுககொணடிருககையில, மகாரதரும வனததில தமபிமாாகளோடு உடகாாநதிருபபவருமான அஜாத சததுருவை விரைவாக அடைநது, பிராமமணன, மனவருததததுடன, 'வேநதே! மரததில மாடடபபடடிருநத அரணியுடனகூடின [3] கடைகோலானது உரைநதுகொளளுகினற ஒரு மானினுடைய கொமபில மாடடிசகொணடது அரசரே! மிகக வேகமுளள பெரிய

[1] 'யாகததில அகனி யெடுபபதறகாகக கீழும மேலும வைததுக கடையபபடுகிற இரணடு கடடைகள' எனபது பழையவுரை

[2] வேறு பாடம

[3] வேறு பாடம

மானனது அதைக கொமபினல எடுததுககொணடு விரைவுபடுவ தாகி ஆஶ்ரமததிலிருநது சீககிரமாகத துளளிககுதிதது ஒடிவிட் டது அரசரே! பாணடவாகளே! அநதப் பெரிய மானினுடைய காலடியைப பாாததுச சென்று அதனை அடைநது, அகனிஹோத திரம தடைபபடாதபடி, அநத அரணியுடனகூடின கடைகோலைக கொணடுவாருஙகள' என்று சொன்னன

பிறகு, பிராமமணனுடைய வசனததைககேட்டு ஸநதா பததை அடைநத யுதிஷடிரா, பிராதாககளோடு விலலை எடுததுக கொணடு ஒடினா புருஷஶ்ரேஷடாகளான அநதப பாணடவாக ளனைவரும கவசமபூணடு விறபிடிததுப பிராமமணனுககாக முயல கின்றவாகளாகி மானைச சீககிரமாகப பினதொடாநது சென்றா கள மகாரதாகளான பாணடவாகள அநத வனததில மானை ஸமீ பததில பாாததுக காணிகளையும நாளீகஙகளையும நாராசஙகளை யும தொடுததும அதனை அடிககமாட்டாமற போயினா அவாகள அடிகக முயன்றுகொணடிருககும்பொழுதே பெரிய மானனது மறைநது போயிறறு பெரிய மனமுளள பாணடவாகள மானைக காணுமல களைதது வருததததை அடைநதாகள அவாகள பசியினுலும தாகததாலும கவரபபடட அஙகஙகளுடன புகமுடி யாத காட்டில குளிாநத நிழலுளள ஒா ஆலமரததை அடைநது உடகாாநதாகள அவாகள உடகாாநதிருககும ஸமயததில, நகுலன, துககமுளளவனுக அபபொழுது குருநநதனரும மிகச சிறநதவரும தமையனுருமான யுதிஷடிரரைப பாாததுக கோபத தால பினவருமாறு கூறலானன 'இநதக குலததில அஶ்ரததை யினுல ஒரு காலததிலாவது தாமமானது அழிநததிலலை ஆாதத மும அழிந்ததிலலை அரசரே! எலலாப பிராணிகளவிஷயததிலும மறுததுச சொலலாத நாம, (பிராமமணனுடைய காரியத தடையை நிமிததமாககொணட) சஙகடததை அடைநதவா களாகிவிடடோமே, இதென்ன?' என்று கூறினன

முந்நூற்றுப்பதின்மூன்றாவது அத்யாயம்

ஆரண்யபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(பாண்டவர்கள் தாகங்கொண்டதும், யுதிஷ்டிரர் சொற்படி நகுலன் மரத்திலேறி ஒரு தடாகத்தைப் பார்த்ததும், தீர்த்தத்தைக் கொண்டு வருவதற்காக நகுலன் முதலியவர்கள் தடாகத்தை அடைந்து நீரைப்பருகி மரித்ததும், அவர்கள் திரும்பிவாராமையால் யுதிஷ்டிரரும் தடாகத்துக்குச் சென்றதும்)

யுதிஷ்டிரர், 'ஆபத்துக்களுக்கு எல்லை இல்லை, [1] பயனுமில்லை, காரணமுமில்லை, [2] தர்மமோ புண்யம் பாபம் இவ்விரண்டினுடைய பயனை ஸூக்ஷ்மங்களாகப் பிரிக்கிறது' என்று கூறினார். பீமன், 'பிராதிகாமியானவன் திரௌபதியை வேலைக்காரியைப்போல் ஸபையில் எப்பொழுது இழுத்துவந்தானோ அப்பொழுது என்னால் அவன் அந்த ஸபையில் கொல்லப்படவில்லை. அதனால், ஸங்கடத்தை அடைந்தோம்' என்றான். அர்ஜுனன், 'கடுமையானவைகளும் எலும்புகளைப் பிளக்கின்றவைகளும் ஸூதபுத்திரனால் சொல்லப்பட்டவைகளும் மிகப் பொறுக்கமுடியாதவைகளுமான சொற்கள் என்னால் பொறுக்கப்பட்டன. அதனால், ஸங்கடத்தை அடைந்தோம்' என்று சொன்னான். ஸஹதேவன், 'பாரதரே! சகுனியானவன் எப்பொழுது உம்மைச் சூதாட்டத்தால் ஜயித்தானோ அப்பொழுது என்னால் அவன் கொல்லப்படவில்லை. அதனால், ஸங்கடத்தை அடைந்தோம்' என்றான்.

பிறகு, யுதிஷ்டிரராஜர், நகுலனைப் பார்த்து, 'மாத்ரீபுத்திர! நீ மரத்தின்மீதேறிப் பத்துத்திசைகளையும் பார். ஸமீபத்தில் ஜலத்தையோ ஜலத்தை அடுத்திருக்கிற மரங்களையோ பார்ப்பாயாக. அப்பா! இந்த உன்னுடைய ப்ராதாக்கள் தாகங்கொண்டவர்களாகவும் களைத்தவர்களாகவும் இருக்கிறார்களன்றோ?' என்று சொன்னார். சிறந்த புத்தியுள்ள நகுலனோ, 'அப்படியே' என்று சொல்லிவிட்டுத் தமையனாருடைய கட்டளையினால் உடனே எழுந்திருந்து மரத்தின்மீது விரைவாக ஏறி நான்குபக்கங்களிலும் பார்த்து, தமையனாரை நோக்கி, 'வேந்

1 'நிமித்தம்' என்பது மூலம், 'பலம்' என்பது பழையவுரை.

2 'ப்ராரப்த ரூபமான தர்மம்' என்பது பழையவுரை, 'தர்மதேவதை' என்பது இங்கிலிஷ் மொழிபெயர்ப்பு

நரே! ஜலததை அடுததிருககிற ஏராளமான மரஙகளைக காண
கிறேன ஸாரஸ பகஷிகளுடைய சததஙகளையும கேடகிறேன
எநத இடததில ஸாரஸஙகளுடைய சததமிருககுமோ அஙகு ஜல
மிருககும, ஸமசயமிலலை' என்று சொனனான.

பிறகு, ஸதயததில உறுதியுள்ள குநதீபுததிரரான யுதிஷ
டிரா, நகுலனைப பாரதது, 'அபபா! நீபோ அமபுபபெடடிகளால
தீவிரைவாக ஜலததைக கொணடுவா' என்று சொனனா நகுலனே,
'அபபடியே' என்று சொலலிவிடடு, தமையனருடைய கடடளை
யினால தீாததமிருககிற இடததை நோககி விரைநது ஓடித தீாத
ததை விரைவாக அணுகினன அவன, ஸாரஸஙகளால சூழப
படட நிாமலமான ஜலததைக கணடு அதைக குடிககவிருபபமுள
ளவனாகி, பிறகு, ஆகாயததினின்று உணடான சொலலைக கேட
டான யகஷன, 'அபபா! ஸாஹஸம செயயாதே இது [1] முன
னரே என வசததிலிருககிறது மாதரீநநதன! என்னுடைய கேளவி
களுககு விடை கூறி, பிறகு, தணணீரைக குடி, எடுததுககொணடும
போ' என்று சொனனான அதிக தாகமுள்ளவனான நகுலன அநத
யகஷனுடைய வாககியததை அலகஷயமசெயது குளிாநத தீாததத
ததைக குடிததான, குடிததுக கீழே விழுநதான

நகுலன தாமதிககவே, குநதியின புதலவரான யுதிஷடிரா,
வீரனும பகைவாகளை அடககுகிறவனும தமபியுமான ஸஹதேவ
னைப பாரதது, 'ஐயா! ஸஹதேவ! உன்னுடைய தமையன
தாமதிககிறான அநத உன ஸஹோதரனை அழைதது வா,
ஜலததையும நீ கொணடு வா' என்று சொனனா ஸஹதேவன,
'அபபடியே' என்று சொலலி விடடு, அநதத திசையைக குறித
துச சென்றான அபபொழுது, பூமியில இறநதுகிடககிற தமைய
னான நகுலனைக கணடான பிராதாவினுடைய சோகததால மிகக
தாபததையடைநதவனும தாகததால மிகப பீடிககபபடடவனு
மான ஸஹதேவன தீாததததைநோககி ஓடினான பிறகு, ஆகாயத
திலொரு வாககானது, 'ஐயா! ஸாஹஸததைச செயயாதே இது
முன்னரே என வசததிலிருககிறது என்னுடைய வினாககளுககு
மறுமொழி கூறி இஷடபபடி தீாததததைப பானம பணணு, எடுத
துககொணடும போவாயாக' என்று சொலலியது அநத வாககிய

[1] 'ஹ்ஹைஸுஹிஷு ஹ:' என்பது மூலம, 'முநதியதான நியமம'
என்பது பழையவுரை 'முன்னமே என வசததிலிருபபது' என்பது இவ
விஷ மொழிபெயாபபு

ததை அலக்ஷியம செயதுவிடடுத தாகமகொணட ஸஹதேவன குளிாநத தீாததததைக குடிததான, குடிததுக கீழே விழுநதான

பிறகு, குநதீபுததிரரான யுதிஷடிரா, விஜயனைப பாாதத 'பகைவரை அழிபபவனே! பீபதஸுவே! உனனுடைய பிர தாககள சென்று நெடுநேரமாயிறறு அவாகளை அழைதது வா உனககு மஙகளம ஜலததையும நீ கொணடு வா ஐயா துககததில அழுநதியிருபபவாகளான எஙகளனைவருககும அலலவோ ஆதாரமாக இருககிறுய?' என்று சொனனா இவவாறு சொலலபபடட மேதாவியான அாஜுனன, அம களையும விலலையும எடுததுககொணடும கததியைக கட்டி கொணடும அநதததடாகததை அடைநதான அவன புருஷ ஶரேஷடாகளான பிராதாககளிருவரும தீாததம கொணடுவர சென்ற இடததில இறநதுகிடபபதைக கணடான உயிாதுறநது பூமியில படுததிருபபவாகளும தூஙகுகிறவாகளபோலிருபபவாக ளுமான அவவிருவரையும பாாதது, குநதீபுததிரனும புருஷ ஶரேஷடனுமான அாஜுனன மிகுநத துயரததுடன விலலை எடுததுககொணடு அநத வனததைச சுறறிபபாாததான அநத ஸவயஸாசியானவன அநதபபெருஙகாடடில ஒருபிராணியையும காணவிலலை அவன தாகததாலபீடிககபபடடவனுகித தீாத்த ததைநோககி ஓடினன ஓடுகினற அநத அாஜுனன, 'ஓ கௌநதேய! நீ குடிகக விருமபுகிற இநத ஜலமானது உனனுல வலிநது அடைவதறகு இயலாதது பாரத! என்னுலகேடகபபடுகி வினைககளுககு நீ மறுமொழியை உரைபபாயாகில, பிறகு, தீாதத ததைக குடிபபாய, எடுததுககொணடுமபோவாய' எனகிறசொலலை ஆகாயததினின்று கேடடான தடுககபபடடவனுன அாஜுனன, யக்ஷனைநோககி, 'கணணுககுபபுலபபடடு நின்று தடு எனனுடைய பாணஙகளால நனகுபிளககபபடடால மீணடும இவவணணம பேசமாடடாய' என்றுசொனனுன பிறகு, பாாததன இவவண ணம கூறிவிடடுச சபததததைககேடடு லக்ஷியததை அடிககி சகதியைக காணபிககினறவனுகி அஸதிரமநதிரஙகளால அபி மநதிரணமசெயயபபடடிருககிற அமபுகளால எலலாததிககுககளி லும நனகுபொழிநதான பரதஶரேஷடனுன அநத அாஜுனன தாகததால மிகபபீடிககபபடடவனுகி வீணுகாதவைகளான காணி களையும நாளீகஙகளையும நாராசஙகளையும அமபுகளையும தொடுதது ஆகாசததில அனேக அமபுக கூடடஙகளால வாஷிததான

யக்ஷன, 'பாாதத! உனனுடைய ஆயுதபரயோகஙகளால யாதுபயன? எனனுடைய வினுககளுககு விடை அளிததது விடடுத தணணீரைக குடிபபாயாக வினுககளுககு விடை அளிககாமல தீாததததைபபருகினுல உடனே இறபபாய' எனறு சொனனுன அாஜுனன, பாணஙகள வீணுனதைககணடு தாகததால அதிகமவருததபபடடவனுக இருபபதனுல, அநத யக்ஷவசனததை அலக்ஷ்யமசெயதே தணணீரைக குடிததது உடனே கீழேவிழுநதான

பிறகு, குநதீபுததிரரான யுதிஷடிரா, பீமஸேனனைப பாாதது, 'சததுருககளைத தவிககசசெயபவனே! பாரத! நகுல னும ஸஹதேவனும பீபதஸுவும தீாததததிறகாக நெடுநேரம முநதியே சென்ருாகள திருமபிவரவிலலை அவாகளை நீ அழைததுவருவாயாக உனககு மஙகளம நீ தீாததததையும கொணடுவருவாயாக' எனறு சொனனுா பீமஸேனன, 'அப படியே' எனறுசொலலிவிடடு, அநதபபுருஷஶ்ரேஷடாகளான பிராதாககள வீழததபபடடிருககிறவிடததை அடைநதான மகாபாகுபலமுளளவனுன பீமன, அவாகளைபபாாததுத துகக முளளவனுகவும தாகததால நனகுவருததபபடடவனுகவும, 'அது யக்ஷாகள ராக்ஷஸாகளுடையசெயகை' எனறு எணணினுன குநதீபுதரனுன அநதவருகோதரன, அபபொழுது, 'நிசசயமாக இபபொழுது போாபுரியவேணடும அதறகுள தீாததததைக குடிபபேன' எனறு எணணினுன பிறகு, புருஷஶ்ரேஷடனுன அவன தாகமகொணடவனுகத தீாததததைநோககி ஓடினுன. யக்ஷன, 'அபபா! ஸாஹஸம செயயாதே இது முனனரே என வசததிலிருககிறது குநதீநநதன! வினுககளுககு விடைகூறிவிடடு, பிறகு, ஜலததைப பருகுவாயாக, எடுததுககொணடும செலவா யாக' எனறுசொனனுன அளவுகடநத வலலமையுளள யக்ஷனுல இவவணணம சொலலபபடட பீமன, அநதவினுககளுககு விடை அளிககாமலே தணணீரைககுடிதது உடனே கீழேவிழுநதான.

பிறகு,புருஷஶ்ரேஷடரும குநதியினபுதலவரும பிரபுவுமான தாமராஜா மிகக கவலையுறறுத தமககுததாமே ஆலோசனைசெய தாா பிறகு, அவா, பிராதாககள நெடுநேரம முநதிசசெனறதை யும வராமல தாமதிபபதையும அறிநது, பலவாறுக மீணடும மீண டும உரைககலானுா 'இநதககாடு எரிககபபடடதோ? அவாகள பாாககபபடுவாாகளோ? உயிாதுறநதிருபபாாகளோ? ஒரு மகா

யூதத்தை அடித்து அதனாலசபிக்கப்பட்டு அவாகள் கீழேவிழுந்திருப்பாாகளோ? அல்லது, அந்த வீராகள் சென்றஇடத்தில தீாத்தத்தைக்காணாமல வனத்தில தீாத்தத்தைத்தேடிக்கொண்டு தாமதிக்கிறாாகளோ? நெடுநேரம சென்றுவிட்டதே யாதுகாரணம? புருஷஶ்ரேஷ்டாகளான எனதம்பிகள வரவில்லையே? இவாகள இருக்குமிடத்தைப்பாாப்பதற்கு நான செல்லுகிறேன' என்று நிசசயமசெய்து மகாபுத்திசாலியான யுதிஷ்டிரா எரிக்கப்படுகின்றமனத்துடன எழுந்திருந்து ஜனஙகளுடையசத்தமில்லாததும புளளிமானகளாலும பனறிகளாலும பறவைகளாலும அடையப்பட்டதும ஒளிபொருந்திய பசுமைநிறமுளள மரஙகளால பிரகாசிக்கின்றதும வண்டுகளாலும பறவைகளாலும எல்லாபபக்கஙகளிலும ஓசையுளளதாகசசெய்யப்பட்டதும மெல்லிய இளமபுறகளால நிரமபிய இடஙகளுளளதும மனத்தைக்கவருகின்றதுமான பெருஙகாட்டில நுழைந்தாா அந்தக்காட்டில செல்லுகின்ற ஸ்ரீமானான யுதிஷ்டிரா, பொனமயமான இதழகளுளள மலாகளால அலஙகரிக்கப்பட்டதும விஶ்வகாமாவினால ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டதுபோனறதும தாமரைக்கொடிகளின கூட்டஙகளாலும ஸிந்துவாரஙகளாலும பிரமபுகளாலும தாழைகளாலும அலரிகளாலும அரசமரஙகளாலும சூழப்பட்டதுமான அந்தக்குளத்தைக் கணடாா பிறகு, ஸ்ரீமானும பிராதாக்களைப்பாாப்பதில ஆவலுளளவருமான தாமபுத்திரா, ஶ்ரமத்தாலபீடிக்கப்பட்டு, அந்தக்குளத்தை அடைந்து பாாத்தவுடன ஆசசரியத்தை அடைந்தாா

முந்நூற்றுப்பதினொன்காவது அத்யாயம

ஆரணயபாவம். (தொடர்ச்சி)

(யுதிஷ்டிரர் குளக்கரையில் படுத்திருக்கிற பிராதாக்களைப்பார்த்துப் புலம்பியழுது தண்ணீரைப்பருகமுயன்றதும், யக்ஷன் தடுத்துத் தன்னுடைய வினாக்களுக்கு விடையளிக்கும்படி சொல்ல, யுதிஷ்டிரர் விடையளித்ததும், யக்ஷன் மகிழ்ந்து அவர்களைப் பிழைப்பித்ததும்)

அந்த யுதிஷ்டிரா, இறந்துகிடப்பவாகளும யுகத்தின முடிவுககாலத்தில நழுவிவிழுந்திருக்கிற லோகபாலாகளபோனறவாக

ளும இநதிரனுககும குபேரனுககும ஒபபாக இருபபவாகளுமான தமபிமாாகளைக கணடாா மிககதோளவலிமையுள்ள அநதத தாமபுதரா, சிதறிககிடககினற விலலும பாணங்களுமுளளவனும மரிததவனுமான அாஜுனனையும உயிாதுறநது அசைவறறுக கிடககிற பீமஸேனனையும நகுலஸகதேவாகளையும கணடு, நீணட உஷணமான பெருமூசசுவிடடுச சோகததால கணணீா ததுமபு கினறவரும விழுநதிருககினற அநதபபிராதாககளனைவரையும பாாததுக கவலையுறறவருமாக மிகவும விஸதாரமாகப புலமபு லானா

'அபபா! மிககபுஜபலமுளளவனே! வருகோதர! உன னால,'யுததததில கதாயுததததினுல துரியோதனனுடையதொடை களைப பிளபபேன்' எனறு பிரதிஜஞை செயயபபடடது மகா பாகுபலமுளளவனே! மகாதமாவும கௌரவாகளுடைய கீாத தியை வளாபபவனும வீரனுமான நீ தளளபபடடவே, எனககு அதுமுழுதும இபபொழுது வீணுகிவிடடது பிரதிஜஞை செய யபபடட மனிதனுடையவாககுககள பொயயாகலாம உஙகளைப பறறித தேவாகள சொலலியவாககுககள எவவாறு பொயயாக லாம? தனஞசய! நீ பிறநதவுடன, தேவாகளும, உனனைபபறறி மாதாவான குநதியைபபாாததது, 'குநதி! உனனுடைய இநதப புததிரன இநதிரனைககாடடிலும குறையாதவன்' எனறு சொன னாாகள வடதிசையிலுளள பாரியாததிர மலையில எலலாப பிராணிகளும,'இவாகளுடைய இழககபபடட ஸமபததை மீணடும சௌாயததால இவன கொணடுவருவான இவனை யுததததில ஒருவனாவது வெலலமாடடான இவன ஒருவனையாவது வெல லாமலிருககமாடடான்' எனறு பாடின அபபடிபபடட இநத மிககபலமுளள ஜிஷணுவானவன எவவாறு மருதயுவின வசததை அடைநதான? நாஙகள எவனை நாதனாக அடைநது இந தத துககஙகளைப பொறுததோமோ அபபடிபபடட இநதத தனஞசயன எனனுடைய ஆசையை அடியோடு நாசமசெயது பூமியில படுததிருககிறுன யுததததில திறமையுளளவாகளும வீராகளும எபபொழுதும பகைவாகளை நாசமசெயபவாகளும மகாபலசாலிகளும எலலா அஸதிரஙகளாலும எதிாதது அடிக கபபடாதவாகளும குநதியின புதலவாகளுமான பீமஸேனனும தனஞசயனும் எவவாறு பகைவாகளுககு வசபபடடார்கள்? கீழேவிழுநதிருககிற இநத நகுலஸஹதேவாகளைப பாாததும

வெடிக்காமலிருந்ததலால், கெட்ட எண்ணமுள்ளவனென்னு
டைய மனமானது நிச்சயமாக உருக்கினால் செய்யப்பட்டிருக்
கிறது சாஸ்திரங்களை அறிந்தவர்களே! தேசகாலங்களை அறிந்த
வர்களே! தபோபலமுள்ளவர்களே! காமாக்களுள்ளவர்களே
புருஷஶ்ரேஷ்டர்களே! உங்களுக்குத்தக்கதான செய்கையைச்
செய்யாமல் ஏன் படுத்திருக்கிறீர்கள்? பகைவர்களால் வெல்லப்
படாதவர்களான நீங்கள் காயப்படாத சரீரங்களுள்ளவர்களும்
நன்றாகத்துடைக்கப்படாதவிறகளுள்ளவர்களும் பிரஜ்ஞை இல்லா
தவர்களுமாகப் பூமியில்கிடந்து ஏன் உறங்குகிறீர்கள்?' என்றார்.

மகாபுத்திசாலியான யுதிஷ்டிரர், மலையினுடைய தாழ்வரை
கள் உறங்குவதுபோல் ஸுகமாக உறங்குகின்ற பிராதாக்களைப்
பார்த்து, நன்றாக வேர்த்தவரும் வருத்தத்தை அடைந்தவருமாகி
கஷ்டமான நிலைமையை அடைந்தார் தார்மாத்மாவான அந்த
அரசர், 'இது இவ்வண்ணமே' என்று சொல்லிவிட்டு, துயரக்கட
லின் நடுவில் நிற்பவரும் மனக்குழப்பமுள்ளவருமாகிக் கார
ணத்தை ஆலோசித்தார் தேசகாலங்களின்பாகுபாட்டை அறிந்த
வரும் மிக்கதோள்வலிமையுள்ளவரும் காரணத்தைச்சிந்திக்கின்ற
வரும் பேரறிவாளருமான யுதிஷ்டிரர் இன்னது செய்யத்தக்க
தென்பதை அறியவில்லை பிறகு, தார்மாத்மாவும் [1] தர்மநந்தனரு
மான யுதிஷ்டிரர் அப்பொழுது மனத்தை நன்றாக அடக்கி இவ்
வண்ணம் பலபடப் புலம்பி, 'வீரர்கள் எவனால் வீழ்த்தப்பட்டார்
கள்?' என்று புத்தியினால் நன்றாக ஆலோசிக்கலானார் 'இவர்க
ளுக்கு ஆயுதங்களால் அடியில்லை இந்த இடத்தில் வேறு
(ஒருவனுடைய) காலடியுமில்லை என் பிராதாக்களைக்கொன்ற இந்
தப்பிராணியை ஒருபெரிய பூதமாயிருக்கலாமென்று நினைக்கிறேன்
மகாத்மாக்களான பிராதாக்களுக்கு ஒரேஸமயத்தில் நேர்ந்
திருக்கிற கோரமான துன்பத்தைப்பற்றி மனத்தை ஓரிடத்தில்
செலுத்தி ஆலோசிப்பேன் நீரைப் பருகியாவது பார்ப்பேன் துரி
யோதனனால் இது ரஹஸ்யமாகச் செய்யப்பட்டிருக்குமோ? எவனுக்
குக் காரியம் அகாரியம் இரண்டும் ஸமமாகவே இருக்கின்றனவோ
எப்பொழுதும் கபடபுத்தியுள்ளவனான அந்தக் காந்தாரராஜனால்
இது செய்யப்பட்டிருக்குமோ? பாவச்செயலுடையவனும் கெட்ட
புத்தியுள்ளவனுமான அந்தச்சகுனிவிஷயத்தில் எந்த வீரன் நம்
பிக்கைவைப்பான்? அல்லது, கெட்ட மனமுள்ள* அவனுடைய

[1] பொருள் இரட்டித்தலால் ஒருசொல் விடப்பட்டது

சஹஸ்யமான ஆட்களால இது செயயபபட்டிருககுமோ?' என்று மகாபுததிசாலியான தாமநதனா பலவாறு ஆலோசிததாா. 'ஆசாாயரான துரோணரைபபாாதது நான என்னசொலலு வேன? கிருபரைபபாாதது என்னசொலலுவேன? பீஷ மரைப பாாதது நான என்ன சொலலுவேன? நீதியில பரு ஹஸபதிபோனற விதுரரைபபாாதது நான என்னசொலலு வேன? எபபொழுதும துககததை அடைநதிருபபவனும புதத ராகளிடததில மிகக அனபுளளவனுமான மாதா, பிராதாககளால விடுபட்டிருககிற என்னைபபாாதது, 'இநதிரனுககொபபான பராக கிரமமுளளவாகளும வீராகளுமான எலலாபராதாககளுடனும காட்டுககுசசெனற நீ எவவாறு ஒருவனககவநதாய?' என்று கேட டால, அவளைபபாாதது நான என்ன சொலவேன? இநதத தணணீா யாருடையது? விஷததினுல கெடுககபபட்டிருககுமோ? உயிாதுறநதவாகளாக இருநதும இவாகளுககு விகாரமுணடா கவே இலலையே? என பராதாககளுடைய முகவாணஙகள தெளிவாக இருககினறன ஒவவொருவரும மகாபரவாஹததின வேகமுளளவாகளான இநதபபுருஷஸரேஷடாகளைக காலமவநத போது முடிவைசசெயகிற யமனைத தவிர, வேறு எவன எதிாதது யுததமசெயவான?' என்று ஆலோசிததாா இநத நிசசயததோடு அநதததணணீரில இறஙகினுா அநதததீாததததைப பருகவும எணணின அவா, அசசமயததில ஆகாயததிலிருநது பினவரும சொலலைக கேட்டாா

யகஷன, 'நான பாசியையும மீனகளையும பகஷிக கிற கொககு என்னுல உன்னுடைய தமபிமாாகள யமனுககு வசபபடுததபபட்டாாகள ராஜபுததிர! நான கேட்கிற வினுகக ளுககு நீ விடை அளிககாமறபோனுல நீ (இவாகளோடு) ஐநதா மவனுவாய ஐயா! ஸாஹஸம செயயாதே இது முனனரே என வசததிலிருககிறது குநதிநநதன! வினுககளுககு விடைகளைககூறிய பிறகு, தணணீரைப பருகுவாயாக, எடுததுககொணடும செலவா யாக' என்று சொனனுன யுதிஷ்டிரா, 'நீ ருததிராகளுககுத தலைவனு? வஸுககளுககுததலைவனு? மருததுககளுககுததலைவனு? எநதததேவன? நான வினவுகிறேன இது பகஷியினுல செயயப பட்டதனறு ஹிமவான, பாரியாதரம, விநதியம, மலயம இநத நானகுபாவதஙகளும எவனுல வலலமையினுல பூமியில விழுமபடி செயயபபட்டன? பலசாலிகளுளசிறநதவனே! சிறநதவிலலாளி

களான என்னுடைய நானகுஸஹோதராகளையும கொனறமை யால, உனனால மிகபபெரியகாரியம செயயபபடடது எவாகளைத தேவாகளும கநதர்வாகளும அஸுராகளும ராக்ஷஸாகளும மகா யுததததில எதிாததுததாஙகமாடடார்களோ அவாகளவிஷயத தில அதிக ஆசசரியமானகாரியம உனனால செயயபபடடது நீ செயயவேணடியதை நான அறியேன உனனுடையவிருபபததை யும நான அறியேன அதிகமான ஆவலும மகாபயமும எனககு உணடாகிவிடடன பகவானே! நான பயததினாலமனஙகலஙகின வனும மிககதலைவலியுளளவனுமாயிருததலால வினவுகிறேன். இநத இடததில இருககிறநீ யாா ?" எனறு வினவினா

யக்ஷன, 'நான யக்ஷன, உனககு மஙகளம நான ஜலததிலஸஞ சரிககிற பறவையலலேன உனனுடைய இநதபபிராதாககளை வரும எனனால் முநதித தடுக்கபபடடாாகள, பிறகு, கொலலப படடாாகள' எனறு சொனனான அரசரே! பிறகு, பேசுகிற யக்ஷனுடைய அமஙகளகரமானதும கரூரமான அக்ஷரஙகளுள ளதுமான அநத வாககைககேடடு அநதயுதிஷடிரா அபபொழுது நடுககமடையவிலலை, உறுதியாக இருநதாா பரதஸ்ரேஷடரான தாமாநதனா, பயஙகரமானகணகளுளளவனும பருததசேகமுளள வனும பனைமர அளவு உயரமுளளவனும நெருபபுககும ஸுாய னுககுமொபபானவனும எவவிததததாலும ஜயிககமுடியாதவனும மலைபோலிருபபவனும கரையிலநிறபவனும மேகமபோனற கமபீரநாததததினால வெருடடுகினறவனும பேரொலியுளளவனு மான யக்ஷனைககணடாா

யக்ஷன, பிராதாககளுடைய சோகததால நனறுகபபீடிககப படடவரான யுதிஷடிரரைபபாாதது, 'அரசனே! இநத உன னுடைய பிராதாககள எனனால அடிககடி தடுககபபடடும, பலாத காரததால தீாததததை எடுகக எணணமகொணடாாகள அத னால, எனனால கொலலபபடடாாகள அரசனே! இவவிடததில் பிராணனை விருமபுகிறவனால தீாததம பருககததககதனறு பாாத தனே! நீ ஸாஹஸததைதச செயயாதே இது முனனரே என வசததிலிருககிறது குநதீநநதன! வினககளுககு விடை அளிதது, பிறகு, நீரைப பருகுவாயாக, எடுததுககொணடும செலவாயாக' எனறு சொனனான யுதிஷடிரா, 'யக்ஷ! நான உனவசததிலிருககிற தீாததததை விருமபவிலலை புருஷஸ்ரேஷடனே! தற்புகழசசியைப் பெரியோாகள எபபொழுதும கொணடாடுகிறதிலலை எனனுடைய

அறிவுக்குத்தக்கபடி உன்னுடைய வினாக்களுக்கு விடை அளிப்பேன்; என்னை வினவுவாயாக' என்று கூறினார்.

யக்ஷன், [1] 'எவன் ஆதித்யனை உதிக்கச்செய்கிறான்? எவர்கள் அவனுக்கு இருபக்கங்களிலும் ஸஞ்சரிக்கிறார்கள்? எவன் அவனை அஸ்தமனத்தை அடையச்செய்கிறான்? எதில் அவன் நிலைபெற்றிருக்கிறான்?' என்று வினவ, யுதிஷ்டிரர், '[2] பிரம்மம் [3] ஆதித்யனை உதிக்கச்செய்கிறது; [4] தேவர்கள் அவனுக்கு இருபுறத்திலும் ஸஞ்சரிக்கின்றார்கள்; தர்மமானது அவனை [5] அஸ்தமனத்தை அடையச்செய்கிறது; அவன் ஸத்தியத்தில் நிலைபெற்றிருக்கிறான்' என்றார்.

---

1 பின்வரும் வினாவிடைகளுக்கு வெளிப்படையாகத் தோற்றுகிற பொருள் தவிரப் பலவற்றுக்கு அத்வைதபரமாகவும் பழையவுரை பொருள் கூறுகிறது; அது கூறுகிறபடியே பெரும்பாலன இங்கே ஏற்ற இடங்களில் எழுதப்படுகின்றன.

பின்வரும் வினாக்களும் விடைகளும் ஆத்மதத்வத்தை நிச்சயிக்கத் தொடங்கியுள்ளன. 'ஆத்மாவை அறிந்தவன் துக்கத்தைத் தாண்டுகிறான்' என்று வேதம் கூறுகிறபடி, ஆத்மஜ்ஞானம் பயனுள்ளதென்று கேள்விப்படுவதனால் அது ஸித்திப்பதற்குப் பலவிதமான ஸாதனங்கள் நிரூபிக்கப்படுகின்றன.

2 பரமம்=வேதம். 3 ஆதித்யன்=ஜீவன்; சப்தமுதலியவைகளைக் காதுமுதலியவைகளால் (ஆதத்தே) அறிகிறான் ஆதலால், ஜீவன் ஆதித்யனென்று சொல்லப்படுகிறான். அந்த ஜீவன், 'வெண்மையாயிருக்கிறேன், குருடனாயிருக்கிறேன்' என்பது முதலிய அனுபவத்தால் தேகம் முதலியவைகளாகவே விளங்கிக்கொண்டும் மதவாதிகளால் பலவிதமாக வேறுபடுத்திக் கூறப்பட்டும் இருக்கிறான்; அவனை வேதமானது சரீரமுதலியவற்றைக்காட்டிலும் வேறானவனென்று காட்டுகிறது. 'வேதத்தை அறியாதவன் ஆத்மாவை அறியான்' என்று வேதமே கூறுதலால், வேதமே ஆத்மாவையறிவதில் பிரமாணமென்பது.

4 வேதத்தால் எல்லாருமே ஆத்மாவை அறிகிறார்களோவெனின், இல்லை; தேவர்=சமமுதலிய குணங்கள்; அவை அந்த அறிகிறவனுக்கு உதவியாகும்.

5 அஸ்தம்=தன்னிருப்பிடம்; அதாவது அபஹதபாப்மத்வம்=பாவமில்லாமை, விஜரத்வம்=மூப்பில்லாமை, விசோகத்வம்=சோகமின்மை, விம்ருத்யுத்வம்=மரணமின்மை, அவிஜிகத்ஸத்வம்=பசியில்லாமை, அபிபாஸத்வம்=தாகமின்மை, ஸத்யகாமத்வம்=விரும்பியது நிறைவேறுதல், ஸத்யஸங்கல்பத்வம்=நினைத்தது கை

'யக்ஷன், 'எதனால் மனிதன் ஸ்ரோத்ரியனாகிறான்? எதனால் மகத்தை அடைகிறான்? எதனால் மனிதன் துணையுள்ளவனாகிறான்? அரசனே! எதனால் மனிதன் புத்திமானாகிறான்?' என்று வினவ, யுதிஷ்டிரர், '1வேதம் ஓதுவதனால் 2ஸ்ரோத்ரியனாகிறான் 3தவத்தினால் மகத்தை அடைகிறான் 4தைர்யத்தினால் 5துணையுள்ளவனாகிறான் 6பெரியோர்களை அடுத்தலால் புத்திமானாகிறான்' என்றார்

கூடுதல் ஆகிய எட்டுக்குணங்களுள்ளதும் அதற்குக் காரணமுமான ஹ்ருதயாகாசம் பரத்யக்தமா அந்த இடத்துக்குக் காமரூபமும் உபாஸனரூபமுமான தாமமானது தான் நேரிலோ பரம்பரையாகவோ இந்த ஜீவனைக்கொண்டுபோகிறது அவன் இவ்வாறு சொல்லப்பட்டபடி ஸ்வரூபமான ஸகுண பரமாத்மத்தன்மையை அடைந்து அதன் நிவ்ருத்தியினால் எல்லாவற்றின் நிவிருத்திக்குமிடமான சுத்த சித்ரூபமான ஸத்யத்தில் நிலைபெற்றவனாகிறான் என்பது முதலில் சாஸ்திரத்தினால் அறிவுண்டாகிறது அதனால், சமாதி குணங்களை அடைந்தவனுக்கு தேஹாதிகளில் ஆத்மா என்று தோன்றுகிற அத்யாஸம் (=விபரீதஞானம்) நீங்குகிறது பிறகு, ஸ்வாக்கமென்று சொல்லப்படும் ஸகுண பரமாத்மாசனம் உண்டாகிறது பிறகு, கேவலீபாவம் என்பது

1 ஜீவன் சுத்தசித்தில் நிலைபெறுதற்கு வேதம் காரணமென்பது சொல்லப்பட்டது அந்தவிஷயத்தில் பிரத்யக்ஷமான காரணம் கூறப்படுகிறது.

2 ஸ்ரோத்ரியः=வேதமோதினவன், 'ஸ்ருதேந' என்றதனால், ஆசார்யமுகமாக வேதார்த்தத்தை நன்கு அறிந்துகொள்வதனால் ஸ்ரோத்ரியனாகிறான் அக்ஷரங்களைமட்டும் அறிவதனாலன்று என்பது

3 யுக்தியினால், அதாவது கேட்டபொருளை நன்கு மனனஞ்செய்வதனால் பிரம்மத்தை அறிகிறான் மஹத்=பிரம்மம் பிரமாணத்திலும் பிரமேயத்திலும் அவநம்பிக்கை நீங்கிப் பிரம்மத்தை நிச்சயிக்கிறான்

4 த்ருதி=நிதித்யாஸனம் 'த்ருத்யா யா தாரயதே' என்று கீதையில் சொல்லப்பட்ட ஸாத்விகத்ருதியான நிதித்யாஸனத்தினால் என்பது

5 'த்விதீயவான்' என்பது மூலம், தலைமையில்லாமை முதலிய குணங்களுள்ளதும் அவித்தையினாலுண்டானதும் முன்னிருந்ததுமான ஜீவரூபத்தைக்காட்டிலும் வேறானதும், வித்தையினால் அடையத்தக்கதும் இரண்டாவதுமான பிரத்யகாத்மரூபமுள்ளவன் ஆகிறான்

6 இந்த ஸ்ரவணமுதலிய மூன்றையும் நிச்சயிப்பதான புத்தியானது குருவின் உபதேசத்தினாலேயே கிடைக்கத்தக்கதென்பது

ஸ்ருதி வாக்யங்கள், ஸ்ரவண முதலிய மூன்றும் "ஆசார்யனையுடையனாயிருத்தலும் ஆத்ம தாசனத்துக்கு ஸாதனமென்று கூறுகின்றன

யக்ஷன், 'பிராமமணாகளுககுத் தேவததனமை எது? ஸாதுககளுககிருபபதுபோல அவாகளுககுத தாமம எது? அவாகளுககு மனுஷயததனமை எது? அஸததுககளுககுப போல அவாகளுககு அதாமம எது?' எனறுவினவ, யுதிஷடிரா, '[1] இவாகளுககு வேதாததியயனமானது [2] தேவததனமை ஸாதுககளுககுபபோல இவாகளுககுத [3] தவமானது தாமம் மரணம இவாகளுககு [4] மனுஷயததனமை அஸததுக களுககுபபோல இவாகளுககுப [5] பரநிநதை அதாமம' எனறுா

யக்ஷன், 'க்ஷததிரியாகளுககுத தேவததனமை எது? ஸததுககளுககுபபோல இவாகளுககுத தாமம எது? இவா களுககு மானிடததனமை எது? அஸததுககளுககுபபோல இவா களுககு அதாமம எது?' எனறு வினவ, யுதிஷடிரா, 'இநத க்ஷத திரியாகளுககுப பாணஙகளும அஸதிரஙகளும தேவததனமை ஸததுககளுககுபபோல இவாகளுககு யஜஞமானது தாமம இவா களுககுப பயமானது மனுஷயததனமை அஸததுககளுககுப போல இவாகளுககு (த துனபமுறறவாகளைக) கைவிடுதல அதா மம' எனறு கூறினா

யக்ஷன், [6] 'யஜஞததிறகுரிய முககியமான ஸாமம எது? யஜஞததிறகுரிய முககியமான யஜுஸ எது? இவாகளுடைய யஜ ஞததை எது வரிககிறது? யஜஞமானது எதை மீறுமலிருககி றது?' எனறு வினவ, யுதிஷடிரா, '[7] உயிரே யஜஞததிறகுரிய

---

1 பினவரும மூனறு விடை ஙூலோகஙகளால ஙூரவணம முதலிய வறறின அதிகாரததுககு ஹேதுவைச சொலலுகிறுா

2 ஸவாகக லோகததை அடைவிபபது

3 தவம=சமம முதலியன அவை ஸாதுககளின ஆசாரம, இதுவும முன சொனன வேதாதயயனமும கொளளததககவை

4 தேக முதலியவறறில அபிமானம, அது மரணம பிறபபிறபபுக களைக கொடுபபது

5 தேவாகள பிராமமணாகள முதலியவாகளை நிநதிபபது இது அஸாதுககளின ஆசாரம இதுவும முன சொனன தேகமுதலியவறறில அபிமானமும விடததககவை

6 இதையுமவிட நெருஙகின காரணததைச சொலலுகிறுா

7 யாகஙகளில ஸாமமும யஜுஸும உபகாரம செயவதுபோலப பிராணனும மனமும அடககபபட்டால ஞானயஜஞததுககு உபகாரம செயபவையாகினறன

முககியமான ஸாமம மனமானது யஜுஸ்ஸுக்கு முககியமான யஜுஸ ¹ ரிககொனறே யஜுஸ்ஸை வரிககிறது ² யஜுஸும அநத ரிககை மீறுமலிருககிறது' எனறார

யக்ஷன, 'பயிரிடுபவாகளுககு எது சிறநதது? விதைபபவாகளுககு எது சிறநதது? பிரதிஷடையை விருமபுகிறவாகளுககு எது சிறந்தது? பெறுகிறவாகளுககு எது சிறநதது?' எனறு வினவ, யுதிஷடிரா, ³ 'பயிரிடுகிறவாகளுககு மழை சிறநதது ⁴ விதைபபவாகளுககு விதை சிறநதது ⁵ பிரதிஷடையை விருமபுகிறவாகளுககுப பசுககள சிறநதவை ⁶ பெறுகிறவாகளுககுப புததிரன சிறநதவன' எனறு கூறினா

யக்ஷன, 'இநதிரியங்களால விஷயஙகளை அனுபவிககிறவனும சிறநத புததியுளளவனும உலகததாரால (செலவமுள்ளவனெனறு) பூஜிககபபடடவனும எலலா பிராணிகளுககும ஸமமதனுமான எநத மனிதன, மூசசுவிடடுககொணடிருநதும உயிரிலலாமலிருககிறான?' எனறு வினவ, யுதிஷடிரா, '⁷ எவன தேவதைகள, அதிதிகள, வேலைககாராகள, பிதருககள, தான இநத ஐவாகளுககும (ஹவிஸ முதலியவைகளைக) கொடுககவிலலையோ அவன மூசசுவிடடுககொணடிருநதாலும உயிரிலலாதவனே' எனறு கூறினா

---

1 ரிககு=வேதவாககு, யஜுஸும=ஆதமஜஞானம வேதமே ஞானததை உணடாககுகிறது எனபது

மனம, வாககு, பிராணன இநத மூனறும ஆதமஹிதததுககாகப பிரமமாவினால ஸருஷடிககபபடடன எனபது

2 அது வேதவாககைக கடபபதிலலை யெனபது

3 சமமுதலியவையும பிராணஜயமுதலியவையும செயயமுடியாமற போனால, பிரதயக்ஷமான யாகமுதலியவைகளையே செயயவேணடுமெனபது சொலலபபடுகிறது

ஆவபதாம்=தேவாகளுககு யாகஞ் செயகிறவாகளுககு மழை பலன ஸகலலோகஙகளுககும உபகாரகமாயிருததலால பலனெனறார

4 நிவபதாம்=பிதருதாபபணம செயபவாகளுககு எனபது

பீஜம்=நிலம தோடடமுதலியன இவை தமககே உபகாரகமான பலன

5 இவவுலகவாழககையில மேமபாடு

6 ஸநததியை விருமபுகிறவாகளுககு

7 இதனால மேலேசொனன ஸாதனததினினறும நீழுவினவனை நிநதிககிறார

யக்ஷன; 'பூமியைககாட்டிலும கனமானது எது? ஆகாயததைககாட்டிலும உயாநதது எது? காறறைககாட்டிலும விரைவுள்ளது எது? புலலைககாட்டிலும் அதிகமானது எது?' என்று வினவ, யுதிஷ்டிரா, 'தாய பூமியைககாட்டிலும கனமானவள். அபபடியே, பிதா ஆகாயததைககாட்டிலும உயாநதவா மனமானது காறறைககாட்டிலும விரைவானது கவலை புலலைககாட்டிலும [1] அதிகமானது' என்று சொனனா

யக்ஷன, 'எது தூஙகுமபொழுது கணகளை மூடாமலிருக்கிறது? எது பிறநதும அசைவறறிருககிறது? எதறகு ஹருதயம இலலை? எது வேகததால வருததி அடைகிறது?' என்று வினவ, யுதிஷ்டிரா, '[2] மீன தூஙகுமபொழுது கணகளை மூடாமலிருககிறது [3] முட்டை பிறநதும அசைகிறதிலலை [4] கலலுககு ஹருத

---

1 'ஃஹூ-தரம' எனபது மூலம 'அறபமானது' எனபது பழைய உரை, 'ஃஹூ-தரம' இழிவினமிகுதியைக காட்டியது மேலசொலலிய ஸாதனததுககும அசகதன மாதருபிதருசுஸ்ருஷையையும மனததை அடககுதலையும புலலினும இழிவான கவலையை விடுதலையும செயய வேணடும எனபது

2 மனததை அடககிவிட்டால ஞூனயமே மிஞசுமனறோ எனறு ஆசஙகிதது அபபடி அனறெனபதைத தெரிவிககிறா மீன—ஜீவன இரணடுகரைகளபோனற ஜாகரதஸவபனஙகளிலோ இமமை மறுமைகளிலோ அலலவதனால ஜீவன மீனபோனறவனாகிறான

தனகூடான ஸவருபமான பரமமததை அடைநதபோது ஆதமாமனமபோல அறிவறறவனாவதிலலை, அறிகிறவன நிதயனாதலால அறிவுககு அழிவிலலை எனபது

3 'ஜீவன அழிவறறவனாதலால பிறபபதுமிலலை ஆதலால, பிறககிறவன யாா?' எனறு ஆசஙகிததுக கூறுகிறா முட்டை பிணட வடிவமான பரமமாணடம, அது பிறநதும அசைகிறதிலலை அதாவது, புருஷனால பிரவிாததிககுமபடி செயயபபட்டே, அகஙகாரம முதலிய ஜடவஸதுககளின ஸமூகம சேஷ்டிககிறது எனபது கருதது

4 ஆனால, பிறநததும பிறவாததுமாகிய இநத இரணடின சோககைதுககததைத தருவது அதன நிவிாததிககு உபாயம கூறுகிறா கல—சரீரமறறவன, அதாவது, ஸதூலம ஸூக்ஷமம காரணம எனகிற மூனறு சரீரஙகளிலும அதயாஸமறறயோகிககுச சோகததுககு இருபபிடமான ஹருதயம இலலையெனபது

யம் இல்லை [1] நதியானது வேகத்தால் வருத்தி அடைகிறது ’ என்றார்

யக்ஷன், ‘தேசாந்தரம் போகிறவனுக்கு யார் தோழன்? வீட்டிலிருப்பவனுக்கு யார் தோழன்? நோயாளிக்கு யார் மித்திரன்? சாகப்போகிறவனுக்கு யார் நண்பன்?’ என்று வினவ, யுதிஷ்டிரர், ‘தேசாந்தரம் போகிறவனுக்கு [2] வித்தை தோழன், வீட்டிலிருப்பவனுக்கு மனைவி தோழி நோயாளிக்கு வைத்தியன் மித்திரன் சாகப்போகிறவனுக்குத் [3] தானம் நண்பன்’ என்று கூறினார்

யக்ஷன், ‘எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் யார் அதிதி? எந்த தாமம் சாஸ்வதமானது? ராஜேந்திரனே! எது அமுருதம்? இந்த உலகமனைத்தும் எப்படியிருக்கிறது?’ என்று வினவ, யுதிஷ்டிரர், [4] ‘அக்னியானது எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் அதிதி [5] ஸோமமாகும் பசுவின்பால் அமுருதம் மோக்ஷஹேதுவான தாமம் ஸநாதனமான தாமம் இந்த உலகமனைத்தும் [6] வாயுவே’ என்றார்

---

1 அப்படியானல், அவர்கள் ஸமாதியினின்று எப்படி எழுந்திருப்பார்கள் என்பதற்குச் சொல்லுகிறார் நதி=சித்தநதி, அது வேகத்தினுல் வளர்கிறது அதாவது ஸுஷுப்தியில் இருப்பவனுக்கு ஸ்வப்னம் தோன்றுவதுபோல ஸமாதியிலிருந்து எழுந்திருப்பவனுக்கு இந்த ப்ரபஞ்சம் பார்க்கும் காலத்திலமட்டும் உண்டாகிறதென்பது

2 ‘ஸார்த்த’ என்பது வேறுபாடம் வழிப்போக்கர்களின் கூட்டம் என்பது பொருள்

3 யாத்திரை செய்பவருக்கு வழிப்போக்கர்கள் துணையாவதுபோல் மரிப்பவனுக்குத் தானம் துணை மனத்தையடக்கச் சக்தியில்லாதவனுக்குத் தானமே சிறந்ததென்பது கருத்து

தானம் சித்தசுத்தியின் வழியாக யாகாதிகளில் ப்ரவிருத்திக்கச் செய்தும் யாகாதிகள் சித்தத்தை ஒருவழிப்படுத்தி ஸமஷ்டி உபாஸனையில் பிரவிருத்திக்கச்செய்தும் உபகாரகமாகின்றன என்பதைச் சொல்லினார்

4 அக்னி=கார்ஹபத்யம், ஆஹவனீயம், தக்ஷிணம் என்பன

5 இரண்டாவது மூன்றாவது வினுக்கள் பொருத்தம் நோக்கி முன்பின்னுகமாற்றி விடைகூறப்பட்டன ‘ஸோமமென்னப்படும் பசுவின்பாலைக்கொண்டு ஹோமம் செய்வது ஸநாதன தாமம் அது அமுருதம்=மோக்ஷஹேது’ என்பது பழையவுரை

6 அந்த மோக்ஷ விஷயத்தில் வழியைச் சொல்லுகிறார் இந்த உருண்டையான ப்ரமமாண்டத்தை உருவமாகக் கொண்ட வாயுவின் ரூபத்தை அடைவதே மோக்ஷத்திற்கு வழி

யக்ஷன, 'எவன ஒருவனுக ஸஞ்சரிககிறுன? பிறநதவன எவன மறுபடியும பிறககிறுன? பனிககு எது மருநது? எது (எலலாவறறையும அடககக்கூடிய) பெரிய பாதரம?' என றுவினவ, புதிஷடிரா, [1] 'ஸூாயன [2] ஒருவனுக ஸஞ்சரிககிறுன [3] சநதிான மறுபடியும பிறககிறுன [4] அகனியானது பனிககு மருநது. [5] பூமியானது (எலலா வஸ்துககளேயும அடககிககொணடிருககிற) பெரிய பாதரம' எனறு சொனனா [6]

யக்ஷன, [7] 'தாமம எதில முககயமாக நிலைபெறுகிறது? புகழ

---

1 மேலேசொனன இலககணம அமைநத வாயுவுககும அழிவுநேருங காலததில எது மிஞசுகிறதெனபதைச சொலலுகிறா

ஸூாயன=ஆதமா விளககககூடிய பொருளகள இருநதாலும இலலாவிட்டாலும ஸூாயன பிரகாசிபபதுபோல, ஜாகரத, ஸவபனம, ஸுஷுபதி ஆகிய மூனறு அவஸதைகளும இருநதாலும இலலாவிட்டாலும சிததததைபபிரகாசிககசசெயகிற ஆதமா பிரகாசிக்கிறுன

2 பிறிதொனறன உதவியினறித தானே பிரகாசிககிறுனெனபது.

3 ஆனுல, பரபஞசம எதனுல விளஙகுகிறதெனபதை விளககுகிறா. சநதிரன எனபது மனம மனம அவிததையினுலுணடாகி ஸுகதுககததைக கொடுககும உலகததைக கலபிககிறது மனததின ஸஙகலபததினுல அறியபபடுகிறதெனபது

4 அநத அவிததையின நிவருததிககு உபாயம சொலலுகிறா அகனி=வேதவாககு ததவமஸி முதலிய வாககே, ஸூாயனைமறைக்கும பனிபோல ஆதமாவை மறைககும அவிதயாஜாடயததை நிவாததி செயயும மருநது

5 பூமி=சரீரம அதுவே விததையையும அவிததையையும வைககும பெரியபாததிரம அதாவது, இவவுலகிலேயே பிறபபிறபபுககளில கடடுபபடுவதாகிய பததநிலைமையைக காணபதுபோல அவறறில கடடுபபடாத முகத நிலைமையையும காண இடமாவது

6 இஙகே முதல இரணடு வினுவிடைகளால பிரமமவிதயா ஸூதரமானது ஸாதனஙகளுடன சுருககிச சொலலபபடடது பிறகு, எழு வினுவிடைகளால தவம எனற பதததின பொருள சோதிககபபடடது பிறகு, மூனறு வினுவிடைகளால, தத எனற பதததின பொருள ஸாதனஙகளுடன சோதிககபபடடது பிறகு, வேறுமுறையாக ஸாதனஙகளேயே விதிதது, தத, தவம எனற பதபபொருளகளின வேறுபாடினமை; 'ததவமஸி' 'அஹமபரமமாஸமி' முதலிய மஹா வாககியஙகளால நிரூபிககபபடுவதைப பினு ஒனபது வினுவிடைகளால விளககுகிறா.

7 'தாமயம' எனபது மூலம.

எதில முகயமாக நிலைபெறுகிறது? 1 ஸவாககம எதில முகயமாக நிலைபெறுகிறது? ஸுகம எதில முகயமாக நிலைபெறுகிறது?' என்று வினவ, யுதிஷடிரா, 'தாமம 2 ஸாமாததியததில முகயமாக நிலைபெறுகிறது புகழ தானததில முகயமாக நிலை பெறுகிறது ஸவாககம ஸதயததில முகயமாக நிலைபெறுகிறது. ஸுகம நலலொழுககததில முகயமாக நிலைபெறுகிறது' என்று உரைததாா

யக்ஷன, 'மனிதனுககு ஆதமா எது? தெயவததால ஏற படுததபபடட துணை யாா? இநத மனிதனுடைய பிழைபபுககு ஸாதனம எது? இவனுககு முகயமான 3 கதி எது?' என்று வினவ, யுதிஷடிரா, 'மனிதனுககு ஆதமா புததிரன தெயவத தாலேறபடுததபபடட துணை மனைவி பிழைபபுககு ஸாதனம மேகம இவனுககுத முககியமான கதி 4 தானம' என்றாா

யக்ஷன, 'செலவததைக கொடுபபவறறுள எது உததமமா னது? பொருளகளுள எது உததமமானது? லாபஙகளுள எது உததமமானது? ஸுகஙகளுள எது உததமமானது?' என்று வினவ, யுதிஷடிரா, 'செலவததைக கொடுபபவறறுள ஸாமாததியம உததமமானது பொருளகளுள சாஸதிரஜஞானம உததம மானது லாபஙகளுள 5 நோயினமை உததமமானது ஸுகங களுள திருபதி உததமமானது' என்றனா 6

---

1 'ஸவாகயம' எனபது மூலம

2 தாக்ஷயம=ஸாமாதயம ஸாமாதயமாவது முயறசி ஸாமாததியத திலேயே எலலாத தாமஙகளும முடிவுபெறுகினறன எனபதுபொருள தாக்ஷயம, தானம, ஸதயம, நலலொழுககம இநத நானகும கொளளத தககவை

3 'பராயணம' எனபது மூலம 'முடிவாக அடையும இடம, எலலாவறறுககுமமேலான பரம புருஷாாததம' எனபது

4 தானம மோக்ஷததுககுக காரணமெனபது, நாஸ்தி விஷ்ணு வாரம எனபதனுலும அறிக புதரன பாாயை மேகம இநத மூனறை யுமபோல, முறையே, ஆதமஜஞானததைக கொடுபபதாலும, நறபய னுளளதாயிருபபதாலும, கொடாதது வருவதிலலை எனறவாகயததை அனுஸரிததுப பிழைபபுககுக காரணமாயிருததலாலும தானமே சிறநத தெனறு சொலலுகிறாா

5 ஆரோகயம தாமஸாதனமாதலால சிறநத லாபமாயிறறு

6 ஸாமாதயமும சாஸதிரஜஞானமும ஆரோகயமும திருபதியும பிரதயக்ஷமாகவே ஞானததுககு உபகாரகமாகின்றனவெனபது

யக்ஷன, 'எது உலகததில சிறநத தாமம? எநதத் தாமம எபபொழுதும பலனுளளது? எதை அடககிளுல (மனிதாகள) துயரமடையாாகள? எவாகளோடு ஏறபடும நடபுக குறைவடை யாமலிருககிறது?'' எனறு வினவ, யுதிஷடிரா, '1 அஹிம்ஸை சிறநத தாமம 2 மூனறு அகநிகளால செயயபபடும தாமம எபபொழுதும பலனுளளது 3 மனததை அடககிளுல (மனிதா கள) துயரமடையாாகள 4 ஸாதுககளோடு ஏறபடும நடபுக குறை வடைகிறதிலலை' எனறு உரைததனா

யக்ஷன, 'எதைவிடடால (மனிதன மறறவாககு) பரிய ஞகிருன? எதைவிடடால துயரததை அடைகிறதிலலை? எதை விடடால பொருளுளளவளுகிருன? எதை விடடால ஸுகியா வான?'' எனறு வினவ, யுதிஷடிரா, '5 காவததைவிடடால பரிய ஞகிருன கோபததை விடடால துயரததை அடைகிறதிலலை 6 காமததைவிடடால பொருளுளளவளுகிருன லோபததை விட டால ஸுகியாகிருன' எனருா 7

யக்ஷன, 'எதறகாகப பிராமமணனிடததில கொடுபபது? எதறகாக நடனிடததிலும நாததகனிடததிலும கொடுபபது? எதறகாக வேலைககாராகளிடம கொடுபபது? எதறகாக அரசாக

1 எலலாப பிராணிகளுககும அபயம கொடுபபது, அதாவது ஸந யாஸம எனபது

2 'தரயீ' எனபது வேறு பாடம தரயீ எனபது மூனறு வேதங கள, இஙகு, மோக்ஷமநதரம தரயீ எனனும ஸருதியை அனுஸரிதது மூனறு மாததிரையுளள பரணவமே சொலலபபடுகிறது அதன தாம மாவது அகாரம, உகாரம, மகாரம இவைகளின பொருளான ஸதூல ஸூக்ஷம காரண உபாதிகளை முறையே முன முன உளளவைகளைப பின பின உளளவைகளில அடககசசெயது அரைமாததிரையின பொரு ளான துரீயபரமமததில நிலைததிருபபது அது மோக்ஷஹேதுவானதால அழியாபபலனுளளது

3 அநதத தாமததை அடைய உபாயம மனததை அடககுவதே அவ னவிளுலேயே ஆதமதததவததை அறிநதவளுகி ஸமஸாரதுககததைத தாணடுகிருன 4 மனததை அடககவழியும கிருபையுளள ஸாதுககளாலதான காடடததககது எனபது கருதது

5 மனததை அடககுவதறகுக காவம முதலிய நானகையுமவிடுவது நோானவழி எனபதைத தெரிவிககிருா

6 தாமவிரோதமான பலவித விஷயபோக இசசை

7 காவம முதலியனவைகளைவிடுவது தருமபலன

ளிடம கொடுபபது?' எனறு வினவ, யுதிஷடிரா, 'தாமததுககாகப் பிராமணாகளிடம கொடுபபது புகழுககாக நடனிடததிலும காததகனிடததிலும கொடுபபது வசபபடுததுவதறகாக வேலைககாராகளிடம கொடுபபது பயநிவிாததிககாக அரசாகளிடம கொடுபபது' எனறா [1]

யகூஷன, 'எதனுல உலகமானது மூடபபடடிருககிறது? எதனுல (உலகம) பிரகாசிககிறதிலலை? யாது காரணததால (மனிதன) மிததிராகளை விடுகிருன? எதனுல (மனிதன) ஸவாககததை அடைகிறதிலலை?' எனறு வினவ, யுதிஷடிரா, [2] 'உலகம அஜஞானததால மூடபபடடிருககிறது [3] தமோகுணததால பரகாசிகக

---

[1] அபபடிக கொடுபபதிலும, பிராமமணனுககுக கொடுபபது, உலக கேஷமததுககாகச செயயபபடும (யாக முதலிய காரியமாகிய) தாமததுககுக காரணமாதலால உபகாரகமாகிறதெனபதும, வேறிடஙகளில கொடுபபது அபபடி உபகாரகமாகிறதிலலையெனபதும சொலலபபடடன

[2] தானததின வனமையாலேயே காவமுதலியவைகளை ஜயிதது மனததை அடககுகிறவனுககே முறறிலுமுளள துககநாசமாகிய மோகூம வருகிறதெனறும அபபடியானுல முனசொலலிய தாயீதாமததினுல என்ன பலன எனறும ஆசஙகிததுச சொலலுகிறா

ஜராமரணஙகளுககும சோகமோகஙகளுககும இருபபிடமான ஸதூல ஸூகூம சரீரஙகள அஜஞானததின காாயஙகள

லோகம=ஆதமா பாமபு எனறவிபரீதஜஞானததினுல ரஜஜு மறைககபபடுவதுபோல ஆதமா மறைககபபடுகிறது ஆதலால, அஜஞானம நாசமடைவதறகு தாயீதாமததை அவசியம அனுஷடிகக வேணடும

தூககததில ஸதூல ஸூகூம சரீரஙகள இலலாமையால அஜஞான நாசம எறபடுகிறதே? ஆகையால, தாயீதாமம எதறகு எனறு ஆசஙகிததுக கூறுகிறா.

[3] தமஸ—மூல அஜஞானம அதனுல, ஆதமா தூககததிலும மறைககபபடடிருககிறது, பிரகாசிககவிலலை ஆகையால, மூனறு சரீரஙகளையும லயமடையச செயயவேணடும ஞானததுககும அஜஞானததுககும விரோதமானதால, அஜஞானததினுல எறபடட ஸமஸாரமானது மனததை அடககுவதாலமடடும நசிபபதிலலை ஆனுல, விபரீதஞானமெலலாம நீஙகி, கயிறெனறு அறிநதே ஸாபபபயம அடியோடு அழிவதுபோல மூனறு சரீரஙகளிலுமுளள அதயாஸ நிவிருததியினுல ஆதமஸவருபததை அறிநதே ஸமஸாரததுககு அடியோடு நாசம ஏறபடுகிறது எனபது கருதது

விலலை (மனிதன) [1] லோபததினால மிதராகளை விடுகிறான, பறறு
தலால ஸவர்ககததைத அடைகிறதிலலை' எனறா

யகூன, 'மனிதன எவவாறானால மாணடவனாவான? ராஜய
மானது எவவாறானால உயிரிலலாததாகும? ஸராததம எவவா
றானால அழிநததாகும? யஜஞமானது எவவாறானால பயனிலலாத
தாகும?' எனறு வினவ, யுதிஷடிரா, [2] 'மனிதன தரிததிரனானால
மாணடவனே [3] ராஜயம அரசனிலலாததானால உயிரிலலாதது
ஸராததம வேதாதயயனமசெயத பிராமணாகளை வைததுச
செயயாததானால அழிநததாகும யாகம தகூஷிணையிலலாததானால
பயனிலலாதது' எனறா

யகூன, 'பாாதத! எது திககு? எது ஜலம? எது அனனம?
எது விஷம? ஸராததததிறகு எது காலம? சொல பிறகு,
தணணீரைப பருகு, எடுததுககொணடுமசெல' எனறு சொலல,
யுதிஷடிரா, '[4] ஸாதுககள [5] திககு ஆகாசம [6] ஜலம [7] பசுவா

---

1 ஆகையால, லோபததையும பறறையுமவிடடு ஞானததை அடைய
வேணடும எனகிறா

2 லோபததையும பறறையும விடாமையாலுணடாகும குறறததைக
கூறுகிறா தரிதரன=லோபசிததமுளளவன அவன தானாதிகளில
திறமையிலலாமையால இறநதவனே

3 அதறகு தருஷடாநதம அரசனை இழநத ராஜயம போனறதெனப
பது, இஙகு, அரசன பிராணன, ராஜயம அது வஸிககும சரீரம. ஆகவே
பிராணனை யிழநத சரீரம உவமை

4 லோபம முதலியவறறை விடுவதாலும தானாதிகளைச செயவதா
லும சமாதி குணஙகளையுடையவனும ஸரவஞாதிகளைச செயதவனுமான
புருஷனால அறியவேணடிய பரமம ஆதம ஐகயததைச சொலலுகிறா
ஸநதஃ=ஸாதுககள, வேதததையே பரமாணமாககொணடவாகள

5 திக=வழி, திக=உபதேசிபபவாகள, ஆசாாய உபதேசததினா
லேயே பரமமததை அறியவேணடுமெனபது பொருள

6 ஜலம=அதன காாியமான பிணடபரமமாணடமும அதில அபி
மானியான ஜீவனும அதனால, ஸமஷடியும வயஷடியுமான ஜீவன
சொலலபபடடது இஙகே, ஆகாசம எனபது அவயாகருதம எனனும
காரணமும அதன அபிமானியாகிய ஈஸவரனும 'ஆகாசமே ஜலம'
எனறு வேதம கூறுதலால இரணடிறகும அபேதம கூறபபடடது

7 வேறுபடுததுகிற உபாதிகள விளஙகிககொணடிருககுமபோது
இரணடிறகும அபேதம எபபடி கூடுமெனறு ஆசஙகிததுக கூறுகிறா
கௌஃ= இநதரியஙகளும அவைகளினாலே காஹிககககூடிய சபதம

னது அனனம 1 பிராமமணனுடைய பொருள விஷம 2 பிராம மணனே ஸராததததுககுக காலம 3 யக்ஷ! நீதான எவவாறு எணணுகிருய? ' எனருா

யக்ஷன, 'தவமானது எநத லக்ஷணமுளளதெனறு சொல்லபபடுகிறது? எது தமமெனறு சொலலபபடுகிறது? எது சிறநத பொறுமையெனறு சொலலபபடுகிறது? எது வெடக மெனறு சொலலபபடுகிறது?' எனறு வினவ, யுதிஷடிரா, 4 'தனனுடைய தாமததில நிலைபெறறிருததல தவமெனறு சொல்லபபடுகிறது மனததை அடககுதல தமமெனறு சொலலபபடும. (ஸுகம துககமுதலிய) துவநதவஙகளைப பொறுததுககொண டிருததல சிறநத பொறுமையெனறு சொலலபபடும் அகாரயததி னினறுதிருமபுதல 5 லஜஜையெனறு சொலலபபடும' எனறனா

யக்ஷன, 'அரசனே! எது ஞானமெனறு சொலலபபடு கிறது? எது சமமெனறு சொலலபபடுகிறது? எது சிறநத

முதலிய விஷயஙகளும, அனனம=லயம அடையுமபடி செயயததககன உபாதிகள பொயயானமையால ரஜஜுஸாபபமபோல லயமடையச செயவது எளிதிற செயயததககது எனபது கருதது

1 'பராமமணம' எனபது மூலம 'பராாததாா' எனபது வேறு பாடம 'யாசிததல' எனபது அதன பொருள பராாததனை=ஆசை. அது விஷம, ஏனெனருல, அது ஜனனமரணததுககுக காரணம ஆசை யால, ஆசையைவிடடுக குருவின உபதேசததினுல பரபஞசததை லயப படுததி ஜீவஸவரூபததுககும பரமாதமஸவரூபததுககும அபேதததை ஸாக்ஷாதகாரம செயயவேணடும எனபது கருதது

2 பராமமணன=பரமமததை அறிநதவன ஸராததம=ஸரததை யோடு கொடுபபது, யோகயாகள கிடைககுமபோதே தாமததைச செயய வேணடும, ஞானததைக கறகவேணடும எனபது

3 இதுவரை ஸாதனஙகளுடன பிரமமவிததை சொலலி முடிககப படடது

'யக்ஷன வேறுன ஞானஸாதனஙகளையும அவறறின லக்ஷணஙகளை யும கேடகவிருமபித தமபிமாாகளை எழுபபுதல முதலிய பூாணவரனைக கொடுககவிலலை' எனறு யதிஷடிரா ஆலோசிதது, அவனைக கேடகிருா.

'இவவளவு விடைகளால உன கேளவிகளுககு ஸமாதானம உண டாயிறறு?' எனபது கருதது

4 ஞானததுககு ஸாதனமான தவமுதலிய எடடுககுணஙகளுககும இரணடு ஸலோகஙகளால லக்ஷணஙகூறுகிருா

5 அகாரியததினினறு திருமபுதறகுக காரணமான குணம

ருணை என்று சொல்லப்படுகிறது? எது ருஜுஸ்வபாவ மென்று சொல்லப்படுகிறது' என்று வினவ, யுதிஷ்டிரர், உண்மைப்பொருளை நன்கு அறிதல் ஞானம் சித்தத்தில் மிக்க சாந்தியுடைமை சமம் எல்லாருக்கும் ஸுகத்தை விரும்புதல் தயை எங்கும் ஸமமான எண்ணம் ஆர்ஜவம்' என்று கூறினார்

யக்ஷன், 'மனிதர்களால் வெல்லமுடியாத பகைவன் யார்? எது முடிவில்லாத வியாதி? எப்படியிருப்பவன் ஸாது என்று எண்ணப்படுகிறான்? எப்படியிருப்பவன் அஸாது என்று எண்ணப்படுகிறான்?' என்று வினவ, யுதிஷ்டிரர், 'கோபமானது எவ்விதத்தாலும் ஜயிக்கமுடியாத பகைவன் பேராசை யானது முடிவில்லாத வியாதி எல்லா பிராணிகளிடமும் ஹிதமாயிருப்பவன் ஸாது தயையற்றவன் அஸாதுவாக எண்ணப்படுகிறான்' 1 என்று விடையளித்தார்

யக்ஷன், 'வேந்தனே! எது மோஹமென்று சொல்லப்படு கிறது? எது மானமென்று சொல்லப்படுகிறது? எது ஆலஸ்ய மென்று அறியத்தக்கது? எது சோகமென்று சொல்லப்படு கிறது?' என்று வினவ, யுதிஷ்டிரர், 2 'தாமத்தை அறியாமை மோஹமென்று சொல்லப்படுகிறது நான் என்னும் அகங்காரம் மானமென்று சொல்லப்படுகிறது தாமத்தைச் செய்யாமை ஆலஸ்யமென்று அறியத்தக்கது அஜ்ஞானமானது சோகமென்று கூறப்படுகிறது' என்று சொன்னார்

யக்ஷன், 'ரிஷிகளால் எது உறுதியான நிலைமையென்று சொல்லப்படுகிறது? எது தைர்யமென்று கூறப்படுகிறது? எது சிறந்த ஸ்நாநமாகக் கூறப்படுகிறது? இவ்வுலகில் எது தான மென்று சொல்லப்படுகிறது?' என்று வினவ, யுதிஷ்டிரர், 'ஸ்வ தாமத்தில் நிலைத்திருத்தல் உறுதியான நிலைமையென்று கூறப்படு கிறது பொறிகளை அடக்குதல் தைர்யமென்று கூறப்படுகிறது மனத்திலுள்ள அழுக்கைப் போக்குவது ஸ்நாநமென்று சொல்லப் படுகிறது பிராணிகளை ரக்ஷிப்பது தானமென்று சொல்லப்படு கிறது' என்று கூறினார்

---

1 க்ரோதம் லோபம் நிர்த்தயை இவைகளைவிட்டு ஸர்வபூதங்களுக் கும் ஹிதனாயிருக்கவேண்டும் என்பது கருத்து

2 மூன்று ச்லோகங்களால் மோஹமுதலியவற்றிற்கு லக்ஷணங் களைக் கூறுகிறார்

, யக்ஷன, 'எநத மனிதன பண்டிதனுக அறியததக்கவன் எவன நாஸதிகனென்று சொலலபபடுகிறுன? எவன மூாககன எது காமம (=இசசை) ஆகும? எது மதஸரமெனறு எணணப படுகிறது?' எனறு வினவ, யுதிஷடிரா, 'தாமஙகளை அறிந தவன பணடிதனெனறு அறியததககவன [1] நாஸதிகன மூாக னெனறு சொலலபபடுகிறுன் பிறபபிறபபுககுக காரணமானது காமமெனறு கூறபபடுகிறது மனககொதிபபானது மதஸ மெனறு எணணபபடடிருககிறது' எனறு கூறினா

யக்ஷன, 'எது அஹஙகாரமெனறு சொலலபபடுகிறது எது டமபமெனறு சொலலபபடுகிறது? எது அபபடிபபட சிறநத [2] தெயவமாகச சொலலபபடுகிறது? எது அபபடிபபட [3] பிசுனஸவபாவமெனறு கூறபபடுகிறது?' எனறு வினவ, யுதிஷ டிரா, 'பெரிதான அஜஞானமானது அஹஙகாரமெனறு கூறபபடு கிறது [4] தாமததைத தான அனுஷடிபபதாக எலலாருககும தெரி விததல டமபமெனறு சொலலபபடுகிறது தான்பலமானது தெயவமெனறு சொலலபபடுகிறது அயலாரைத தூஷிபபது பிசுனஸவபாவமாகும' [5] எனறு சொலலினா

யக்ஷன, 'தாமமும அாததமும காமமும ஒனறே டொனறு விரோதமுளளவை எபபொழுதும விரோதமுளள இவைகளுககு ஓரிடததில சோககை எவவணணமுணடாகும? எனறு வினவ, யுதிஷடிரா, '[6] எபபொழுது [7] தாமமும மனைவியும

---

1 பரலோகமிலலையெனறு சொலலுபவன நாஸதிகன, அவனே மூாககனுதலால, ஐநதுவினுககளுககு நானகு விடைகளே கூறபபட்டன

2 அதிருஷடம

3 பிசுனன = கோள சொலலுகிறவன, புறமகூறுபவன

4 'தாமோதவஜோசசாய:' எனபது மூலம தாமஞ செயதலைக் கொடிகடடிததெரிவிபபது

5 அகஙகாரம டமபம பிசுனததனமை ஆகிய இவறறைவிடடு, தெய வததுககு அடஙகிக கிடைததததைககொணடு திருபதியடைநது, டமப மிலலாமல, பயனில இசசையிலலாத தாமததை அனுஷடிகக வேணடு மெனபது

6 'அாததமும காமமும தாமததுககு விரோதமாகையால தாமம அனுஷடிகக முடியாதது அனறே' எனறு ஆசஙகிததுக கூறுகிறா

7 தாமம = அகநிஹோததரம முதலியன அநதத தாமம ஸநயாஸம போல மனைவியோடு சோநதிருபபதறகு விரோதமாவதிலலை மனைவி

ஒருவருககொருவா வசபபடடு நடபபாாகளோ அபபொழுது தாமாாததகாமஙகள மூனறுககும சோகக்க உணடாகிறது' எனறனா

யக்ஷன, 'பரத்தாகளுள சிறநதவனே! அழிவிலலாத நரகம எநத மனிதனுல அடையபபடுகிறது? இநத வினவை வினவுகினற எனககு விரைவில விடையளிபபாயாக' எனறு வினவ, யுதிஷடிரா, [1] 'பொருள சிறிதுமிலலாதவனுன யாசகபராமமணனைக தானே கூபபிடடு, பிறகு இலலையெனறு எநதமனிதன சொலலுகிறுனே அவன [2] அழிவிலலாத நரகததை அடைகிறுன எவன வேதஙகளிலும தாமசாஸதிரஙகளிலும பிராமமணாகளிடமும தேவாகளிடமும பிதருகாரியஙகளிலும பொயயைச சொலவனே அவன அழிவிலலாத நரகததை அடைவான தனமிருககுமபொழுதே பேராசையினுல பிறருககுக கொடாமலும தானும அனுபவியாமலும (யாசிபபவனுககுக கொடுபபதாகச சொலலி,) பிறகு, இலலை எனறு எவன சொலவனே அவன அழிவிலலாத நரகததை அடைவான' [3] எனறு விடை கூறினா

யக்ஷன, 'அரசனே! பிராமமணயமானது குலததினுலேயா, ஒழுககததினுலேயா, வேதமோதுவதனுலேயா, சாஸதிரஜஞானததினுலேயா எதனுலுணடாகிறது? இதனை நனருக நிசசயிததுச சொலவாயாக' எனறு வினவ, யுதிஷடிரா, 'யக்ஷனே! ஐயா! கேள பிராமமணயததில குலமும [4] வேதமோதலும

...ாஞதிகளில தடைசெயயாமல தாமவிரோதியாகாமலிருபபாளானுல ...ாமம ஆாததஙகளை உணடாககும மனைவி விருமபியதைச செயவாள ...தனுல, தாமாாதத காமஙகள சோககைபெறும ஆகையால, கருஹ...தனுககும தாமததினவழியாக மோக்ஷததில அதிகாரமுணடெனபது ...சாலலபபடடது

1 அழிவிலலாத நரகததுககுக காரணமான அஸ்ரததனமையைக ...றுகிறுா

2 அழிவிலலாத நரகமாவது நிதயஸமஸாரியாயிருததல, அதாவது, ...னனமரணஙகளில இடைவிடாமல உழலவது

3 இஙகே விஷயததின இழிவு தோனற ஒரு வினவுககு மூனறு ...கையாக விடைகூறபபடடது

4 ஸவாதயாயம=வேதமோதுதல, வேதததில மூலபாடததை ஓது...து ஶருதம=சாஸதிரபபயிறசி, வேதததின பொருளை அறிதல, ...வதததை அதன அாததததோடு தெரிநதுகொளளுதல எனபது ...ருதது

சாஸதிரபபயிறசியும் காரணமாகா, ஒழுககமே காரணம ஸமசய மிலலை ஆதலால, பிராமமணனுல ஒழுககமானது முயறசியினுல பெரிதும பாதுகாககததககது ஒழுககம குனறுத (பிராமமணன) குறைவடையான ஒழுககததினுல கெடடுபபோனவன கெடடு போனவனே படிககிறவாகள, படிபபிககிறவாகள, இனனும மறறுமுள்ள சாஸதிரசிநதைசெயபவாகள ஆகிய எலலாரும 1 வயஸனமுளளவாகளாக இருபபாாகளேயாகில, மூடாகளே எவன 2 கிரியைகளைச செயகிறுனே அவனதான பணடிதன நானகு வேதஙகளையும அததியயனம செயதவனுக இருநதாலும கெடட நடையுளளவன சூதரனைககாடடிலும கீழபபடடவனுகிறுன அகனிஹோதரததில பறறுதலுளளவனுகவும இந்திரியங்களை அடககினவனுகவுமிருபபவன பிராமமணனுக எணணப்படுகிறுன’ எனறு கூறினுா

யக்ஷன, ‘இனசொறசொலலுபவன எதை அடைகிறுன? ஆலோசிததுக காாயததைச செயபவன எதை அடைகிறுன்? அநேகாகளை மிததிராகளாகச செயதுகொளபவன எதை அடைகிறுன? தாமததில பறறுதலுளளவன எதை அடைகிறுன? சொலவாயாக’ எனறு வினவ, யுதிஷடிரா, ‘இனசொற சொலலுபவன (எலலாருககும) அனபனுகிறுன ஆலோசிததுக் காாயததைச செயபவன மிகக ஜயததை அடைகிறுன அநேகாகளை மிததிராகளாகச செயதுகொளபவன ஸுகமாக வஸிககிறுன் தாமததில பறறுதலுளளவன நலல கதியை அடைகிறுன’ எனறுா

யக்ஷன, ‘எவன ஸநதோஷததை அடைகிறுன? எது ஆசசாயம? ‘எது வழி? எது தினமும நடககிற நிகழசசி? இந நானகு விஞககளுககும விடைகொடுபபாயாக மாணடவாகளான உனனுடைய பிராதாககள உயிரோடு எழுநதிருபபாாகள’ எனறு வினவ, யுதிஷடிரா, 3 ‘ஜலததில ஸஞசரிககிற யக்ஷனே! எந மனிதன கடனிலலாதவனுகவும தேசாநதரபரயாணமிலலாதவனுகவும பகலில 4 ஐநதாவதுகாலததிலோ ஆறுவதுகாலததிலோ

---

1 அதுவே பரமபரயோஜனமெனறு அதிலேயே பறறி நிறறல

2 கறறபடி நடபபவன

3 காமா, உபாஸதி, ஞானம இநத மூனறுககும நெருஙகியஸாதனம வைராககியமெனபதை நானகு ஙலோகஙகளால கூறுகிறுா

4 ஒரு பகலை எடடாகப பகுதது அதில ஐநதாவது காலததிலோ ஆறுவது காலததிலோ எனபது

கீரையையாவது தன வீட்டில சமைததுப புஜிபபனே அவன தான ஸநதோஷததை அடைகிருன இவவுலகில [1] நாளதோறும பிராணிகள யமனுடைய வாஸஸதானததைககுறிததுச சென்று கொணடே இருககினறன மிகுதி உளளவைகள (தாஙகள) ஸதிரமாக இருததலை விருமபுகினறன இதைககாடடிலும அதிகமான ஆசசரியம வேறு எது இருககிறது? யுகதியானது நிர்ணயமிலலாதது [2] வேதஙகளோ ஒனறுககொன்று மாறுபடடவை எநத ரிஷியினுடைய மதததை பரமாணமாகக கொளவோமோ அநத ரிஷி ஒருவரலலா தாமததின உணமையானது மறைவான இடததில வைககபபடடிருககிறது எநத வழியினலை [3] பெரியோாகள சென்றுகொணடிருககிருாகளோ அதுதான நாம செலலவேணடிய வழி [4] பூமியானது (சமையல செயயககூடிய) பெரிய பாணடம ஆகாயம (அதறகுத தகுநத) மூடிகாலமானது, ஸதாவரஜஙகமஙகளான எலலா வஸதுககளையும (அதில போடடு) இரவுபகலாகிற விறகை வைதது ஸூாயனுகிற அககினியை மூடடி மாதஙகளும ருதுககளுமாகிற கரணடிகளால நனருகக கிளறிப பககுவம பணணுகிறதெனபதுதான, தினமும நடநது வருகிற நிகழசசி [5]'' எனறு கூறினா

யகஷன, 'சததுருககளைத தவிககசசெயபவனே! உனனுல என்னுடைய வினககள [6] உளளபடி விரிதது விடையளிககப

[1] ஒவவொருநாளும தேகம அழிவுளளதெனபதை நனருகநினைதது, கிடைததிருககிற ஸுகானுபவஙகளையும விடடு மோகஷததை அடைவதறகு விரைநது முயலவேணடுமெனபது

[2] வேதஙகள மாறுபடுதலாவது ஒனறுககொனறு விரோதமான பொருளைச சொலலுவன எனபது அவறறை விளககவுரைககும ரிஷிகளும அபபடிபபடடவாகளே அளவுபடாத தாமசாஸதிரம முதலிய விதைகளில சிரமபபடாமல பஹுஜனஸமமதமான மாாககததையே அனுஸரிககவேணடுமே எனபது பொருள

[3] 'மஹாஜநா:' எனபது மூலம பாகவதம 6-ம ஸகநதம, 3-ம அதயாயம், 25-ம ஶலோகததின வயாகயானததில, 'மஹாஜநா:' எனனும பதததுககு, 'மனு முதலானவாகள' எனறு ஸ்ரீதரா பொருளசெய்திருததல காணக

[4] 'அஸமிந மஹாமோஹமயே கடாஹே' எனபது வேறுபாடம

[5] மனைவி முதலியவாகள அனுபவிககபபடடாலும நிலையுளளவாகளலலா எனறு நினைதது எலலா விஷயஙகளிலிருநதும வைராகயததையே அடையவேணடுமெனபது

[6] 'யாயாதத்யம்' எனபது வேறுபாடம

பட்டன '[1] எவன் புருஷன்? எவன எல்லாபபொருளுமுள்ளவன்? இபபொழுது விரிததுக கூறுவாயாக' என்று வினவினன், யுதிஷ்டிரா, [2] 'நலவினையினுல (உண்டாகிற) புகழசசொல பூமியிலும ஸ்வாககததிலும [3] பரவுகிறது அநதச சொலலானது எதுவரையில இருககிறதோ அதுவரையில ஒருவன புருஷனென்று சொலலபபடுகிறுன எநத மனிதனுககு விருபபு வெறுபபுகள் ஸுகதுககஙகள சென்றது வருவது ஆகிய இரட்டைகள ஸமமாக இருககின்றனவோ [4] அவனும புருஷனென்று சொலலபபடுகிறுன [5] எநத மனிதன எலலா வஸ்துககளிடததிலும ஸமபுததியுள்ளவனும ஆசையறறவனும சாநதமான மனமுள்ளவனும மிகக தெளிவுள்ளவனும எபபொழுதும பிரமமததைத தியானிபபவனுமாயிருககிறுனே அநத மனிதனே எலலாபபொருளுமுள்ளவனென்று கூறபபடுகிறுன' என்றுா

யக்ஷன, 'அரசனே! புருஷனும எலலாபபொருளுமுள்ளவனும உன்னுல விரிததுக கூறபபட்டனா ஆகையால, நீ பராதாககளுள [6] எவனொருவனை விருமபுகிறுயோ அவன பிழைககட்டும' என்றுன யுதிஷ்டிரா, 'எவன கறுதத நிறமுள்ளவனும சிவநத கணகளுள்ளவனும உயாநது வளாநத பெரிய ஆசசாமரம

---

1 'எவன ஜீவிததிருபபவன?' எவன எலலா விருபபஙகளையும அடைநதவன?' எனபது

2 பயனில பறறிலலாமலோ பறறுடனே செயயும புணயகாமாவினுல உண்டாகும புகழ ஸ்வாககததிலும பூமியிலும பரவுகிறது அநதககீாததியுள்ளவரையில அவன ஜீவிககிறுன எனபது பொருள

பிறகு, பூாவவாஸனைககு ஒதத காமாககளைச செயகிறுன அவைகளில நிஷகாமனுக இருநதால படியில ஏறுகிற முறையாக மோக்ஷததை அடைகிறுன ஸகாமனுக இருநதால இறஙகுகிறமுறையாக வாஸனுபாசததினுல மிகவும மிகவும கஷ்டபபடுகிறுன எனபது ஆராயததககது

3 'ஸபருசதி' எனபது மூலம 'தொடுகிறது' எனபது சொறபொருள

4 பரமமஜஞானியே எலலாபபொருளும உள்ளவன 'ஸ்ஸெவ ஸவூயநீ நாா:' எனபது வேறு பாடம

5 இநத ஶலோகம வியாகயான பாடததிலிலலை

6 யக்ஷன புததிரருடைய ஞானததைப பரீக்ஷிததுத தாமததின நிலைமையைப பரீக்ஷிபபதறகாக, 'எவன ஒருவன பிழைககட்டும?' என்று கேட்கிறுன

போனறவனும அகனற மாாபுளளவனும நீணட கைகளையுடைய வனுமாக இருககிறுனே அநத நகுலன உயிரோடு எழுநதிருகக வேணடும' எனறு கூறினா

யக்ஷன, 'இநதப பீமஸேனன உனககு அனபன இநத அாஜு"னன உஙகளுககுக கதி வேநதனே! நீ யாது காரணததால மாறருநதாயின மகனுன நகுலன பிழைபபதை விருமபுகிருய? எவனுககுப பதினுயிரம யானைகளுககு ஸமமான பலமிருககிறதோ அபபடிபபடட பீமஸேனனைவிடடு யாதுகாரணததால நகுலன பிழைபபதை விருமபுகிருய? அபபடியே, மனிதாகள இநதபபீமஸேனனை உனககு அனபனுகக கூறுகினறனா அபபடி இருகக, எநத[1] ஸாமாததியம காரணமாக மாறருநதாயின மகன பிழைபபதை விருமபுகிருய? எவனுடைய தோளவலி மையை எலலாப பாணடவாகளும அடுததிருககிருாகளோ அநத அாஜு"னனைவிடடு என நகுலன பிழைபபதை விருமபுகிருய?' எனறு வினவினன

யுதிஷடிரா, 'தாமமே, கெடுககபபடடால (மனிதனைக) கொலலுகிறது தாமமே, பாதுகாககபபடடால (மனிதனைப) பாதுகாககிறது ஆகையால, தாமததை நான விடவிலலை தாமம கெடுககபபடடு எஙகளைக கொலலவேணடாம [2] வேறறுமையிலலாமை ஸததியததைககாடடிலும சிறநத தாமமெனறு எனனுல எணணபபடடிருககிறது ஆகையால, வேறறுமையிலலாமையை நான செயயவிருமபுகிறேன யக்ஷ! நகுலன பிழைககடடும மனிதாகள எனனை எபபொழுதும தாமசீலனுன அரசனெனறு நினைககிருாகள ஸவதாமததிலிருநது நான சலிககமாடடேன யக்ஷ! நகுலன பிழைககடடும எனபிதாவுககுக குநதியும மாதரியுமாகிய இருவரும மனைவியா இருவாகளும புததிரனுளளவாகளாக இருககவேணடும எனறு எனனுடைய மதியானது நிசசயிககிறது எபபடி குநதியோ அபபடியே மாதரி அவவிருவருள எனககு வேறறுமை இலலை இரணடு தாயாாகளுககும ஸமமாயிருததலை விருமபுகிறேன யக்ஷ! நகுலன ஜீவிககடடும' எனறு கூறினுா

---

1 'ஆந்ருஶம்ஸ்யம்' எனபது மூலம, பெருமை அலலது சிறபபு, நகுலனிடமுளள ஸாமாததியம' எனபது பழையவுரை

2 'ஆநருஶம்ஸயம' எனபது மூலம, 'அவைஷமயம' எனபது பழையவுரை

யக்ஷன, 'பரதஸ்ரேஷ்டனே! உன்னால ஆர்ததததையும் காமததையுமகாட்டிலும பக்ஷபாதமிலலாமலிருததல சிறநத தென்று எண்ணபபட்டதாதலால, உன்னுடைய எலலாத தம்பி மாாகளும ஜீவிககட்டும' என்ருன 1

மூனறூறறுபபதினேநதாவது அததியாயம

ஆரணயபாவம (தொடர்ச்சி.)

(யக்ஷன் யுதிஷ்டிரநுக்குத் தான் தர்மதேவனென்பதைத் தெரிவித்து அவ னைச் சோகிப்பதற்காக அரணிமுதலியவற்றைத் தானே கொணர் ந்ததாகக் கூறி அவநுக்கு வரன்களைக் கொடுத்தது)

பிறகு, அநதபபாணடவாகள யக்ஷனுடைய வசனததினுல எழுநதிருநதாாகள எலலாருககும பசியும தாகமும அநத க்ஷணததில விலகிவிடடன யுதிஷடிரா, 'குளததில ஒருகாலை வைததுககொணடு நிறபவனும சததுருககளால ஜயிககபபடாத வனுமான உனனை நான கேடகிறேன நீ யாா? நீ தேவனே! நீ யக்ஷனுக எனககுத தோனறவிலலை நீ வஸுககளுள ஒரு வனே? அலலது, ருததிராகளுள ஒருவனே? அலலது, தேவா களுள மிகசசிறநத வஜரபாணியான தேவராஜனே? லக்ஷம ஸூரா களை எதிாததுபபோாபுரிய வலலமையுளளவாகளான இநத என னுடைய பராதாககள எலலாரும எவனுல கீழே வீழததபபடடார்களோ அபபடிபபடட யுததவீரனை நான காணவிலலை ஸுக மாகத தூஙகி எழுநதவாகளுடைய இநதிரியஙகள தெளிவாயிருப பதைபபோல இவாகளுடைய இநதிரியஙகள தெளிவாயிருபப தைக காணகிறேன நீா எஙகளுடைய ஒபபறற நணபரோ? அலலது, எஙகளுடைய பிதாவோ?' எனறு வினவினா

யக்ஷன, 'ஐயா! நான உனனுடைய தகபபனுன தாமதேவன! மெதுவான பராககிரமமுளளவனே! பரதாகளுள சிறநதவனே!

---

1 இபபடி தாமதேவதை யுதிஷடிரருடைய ஞானததையும அனுஷ டானததையும பரீக்ஷிபபதறகாக நூறறிருபததுநானகு கேளவிகள கேட டது. யுதிஷடிரா அவறறுககெலலாம தககபடி விடைகூறினா அநத யுதிஷடிரா கூறிய விடைகளெலலாம வேததததையும ஸமிருதிகளையும ஆதாரமாகக கொணடவைகளாயிருததலால அவருககு அவைகளிலுளள சிறநத பாணடிததயம நனகு விளஙகும

னனைபபாரககககருதி இஙகேவநதேனெனறு எனனை அறிநது கொள புகழும ஸதயமும பொறிகளினடககமும தூயமையும கபடமினமையும அகாரயததில வெடகமும சபலமிலலாமையும கொடையும தவமும பிரமமசாயமும எனனுடைய சரீரஙகள அஹிமஸையையும ஸமதவததையும சாநதியையும தவததையும சுததியையும மதஸரமிலலாமையையும எனககு வாயிலகளாக அறிநதுகொள நீ எனககு பரியனுன புதலவனலலையோ? பாககிய விசேஷததால ஆதமாவையறிய ஸாதனமான சமம, தமம, ஒழிவு, பொறுமை, மனவமைதி இநத ஐநதிலும பறறுதலுளளவ னுகஇருககிருய முனசெயத நலவினையினுல 1 ஆறு ஊாமிகளும ஜயிககபபடடன அவறறுள, இளமபிராயததில வருகிற (பசி தாகம) இரணடும நடுவயதிலநோகிற (சோகமமோகம) இரணடும பரலோகததை அடையசசெயகினற (ஜரைமரணம) இரணடும ஒழிநதுவிடடன நான தாமராஜன உனககு மஙகளம உன ஸவபாவததை அறியககருதி இஙகுவநதேன உனனுடைய ஸமதவபுததியினுல ஸநதோஷமடைகிறேன குறறமறறவனே! உனககு வரஙகளைக கொடுபபேன ராஜஶரேஷடனே! குறறமறற வனே! நான உனககு வரஙகளைக கொடுபபவனுக இருததலால வரஙகளைக கேடடுககொள எநத மனிதாகள எனனுடைய பக தாகளோ அவாகளுககுக கெடட கதி இலலை' எனருன

யுதிஷடிரா, 'பேசுகிறவாகளுள சிறநதவரே! எவருடைய அரணியானது மானுல கவரபபடடதோ அவருடைய அகனிகள லோபமடையாமலிருககவேணடும இது எனனுடைய முதல வர மாகுக?' எனருா தாமதேவன, 'குநதிநநதன! தோஷமிலலா தவனே! அநத பராமமணனுடைய இநத அரணீஸமபுடமானது, உனனுடைய ஸவபாவததை அறியுமவிருபபததால மிருகவேஷம கொணட எனனுல கவரபபடடது' எனருன பகவானுன தாம தேவன, 'கொடுபபேன' எனறே உததரமளிதது, 'தேவனுககொப பானவனே! நீ வேறுவரததை வரிபபாயாக உனககு மஙகளம' எனறும சொனனுன யுதிஷடிரா, 'பனனிரணடு வருஷஙகள காட டில கழிநதன பதினமூனருவது வருஷம வநதுவிடடது அநதப பதினமூனருவது வருஷததில வஸிககினற எஙகளை மனிதாகள ஒருகாலும அறியாமலிருககவேணடும' எனறு வேணடிககொண டாா பகவானுன தாமதேவன, 'கொடுபபேன' எனறே உததர

1 'ஷடபதீ' எனபது மூலம, 'ஷரோமிகள' எனபது பழையவுரை

மளிததான, மீணடும [1] உணமையான பராகரமமுளள யுதிஷடி
ரைத தேறுதலடையசசெயதான 'பாரத! நீஙகளனைவரும
உஙகளுடைய ரூபததோடுகூடவே இநதபபூமியில ஸஞசரிததா
லும உஙகளை மூவுலகததவருளளும ஒருவனாவது அறியபபோ
கிறதிலலை குருவமசததைத தாஙகுபவாகளே! நீஙகள என
னுடைய அனுகரகததினால இநதப பதினமூனறுவதுவருஷம முழு
வதும விராடநகரததில மறைநதும ஒருவராலும அறியபபடா
மலும ஸஞசரிபபீாகள உஙகளுள எவனஎவனுககு மனததினால
எவவித எவவித உருவம எணணபபடடிருககிறதோ அவவித அவ
வித உருவததை நீஙகளனைவரும இஷடபபடி தரிபபீாகள உன
னுடைய ஸவபாவததை அறியவேணடுமெனற விருபபததால
மிருகவேஷமபூணட எனனால அபகரிககபபடட அரணியுடன
கூடின [2] இதனைப பிராமணனுககுக கொடுஙகள அனபனே! வேறு
வரததை வரிபபாயாக உனககு இஷடமானவரததை நான கொடுக
ககடவேன புருஷஸரேஷடனே! அபபடி வரனகளைககொடுக
கினற நான உனவிஷயததில (போதுமெனற) திருபதியை அடைய
விலலை புததிரா! ஒபபறறதும பெரிதுமான மூனறுவது வரததைக
கேள வேநதனே! நீயும விதுரனும எனனுடைய அமசததினால
உணடானவாகளலலீரோ?' எனறு சொனனான

யுதிஷடிரா, சாஸவதமானவரும தேவாகளுககெலலாம
தேவருமான தேவரீா எனனால நேரில பாாககபபடடீா தந
தையே! நீா ஸநதோஷமுளளவராக எநதவரததைக கொடுக
கிறீரோ அநதவரததை நான பெறறுககொளளவேன பிரபுவே!
நான எபபொழுதும லோபததையும மோகததையும கோபததை
யும ஜயிககககடவேன தானததிலும தவததிலும ஸதயததிலும
என மனமானது எபபொழுதும பறறுதலுளளதாயிருககவேண
டும' எனறு வேணடினாா தாமதேவன, 'பாணடவா! இயறகை
யிலேயே இநதக குணஙகளுளளவனாயிருககிறாய நீ தாமஸவ
ரூபியே இனனும நீ சொனனவணணம உனககு எலலாம உண
டாகும' எனறு சொனனான

உலகஙகளைப பாதுகாபபவனான தாமபகவான இவவாறு
'சொலலி மறைநதுவிடடான கமபீர ஸவபாவமுளளவாகளும
ஸுகமாக உறஙகினவாகளும வீராகளுமான பாணடவாகளை

---

[1] ஸதயததையே பராகரமமாகவுடையவா எனினும்ாம
- வேறு பாடம.

விருமே ஒன்று சேர்ந்து ஆச்ரமத்தையடைந்து கிளைதீர்ந்து தவசி யான அந்த ப்ராம்மணனுக்கு அரணியைப் புடத்துக் கொடுத் தார்கள்

(பாண்டவர்கள்) எழுந்ததும் பிதாவும் புத்ரரும் சேர்ந்ததும் புகழைப் பெருக்குவதும் பெரிதுமான இந்தக் கதையைப் படிக் கிறவன், ஜிதேந்திரியனும் தன்வசமுள்ளவனும் புத்திரர்களும் பௌத்ரர்களுமுள்ளவனும் நூறுவருஷகாலம் ஆயுளைப்பெற்றவ னும் ஆவான இந்த நல்ல கதையை அறிகின்ற மனிதர்களுடைய மனமானது, எப்பொழுதும் அதாமத்திலும் மித்ரபேதத்திலும் பிறர்பொருளைக் கவாவதிலும் பரதாரங்களைத் தொடுவதிலும் அற பத்தனத்திலும் பற்றுதலுள்ளதாகாது ' என்று சொன்னார் 1

ஆரணேயபர்வம் முற்றிற்று

வனபர்வம முற்றிற்று

1 இங்கே நீலகண்ட வியாக்யானத்துடன் கூடிய பம்பாய்ப் பதிப் பில, மேலே ஓர் அத்யாயம் உள்ளது அதிலுள்ள ஸ்லோகங்கள் கிருஷ்ண சாரியார் பதிப்பு விராடபாவம் முதல் அத்யாயத்தில், 10 வது ஸ்லோக் முதல் சில பாடபேதங்களுடன் காணப்படுகின்றன அந்த அத்யாயத் தின் கடைசியில் பின்வரும் பலஸ்ருதியும் இந்தப் பர்வத்திலடங்கிய முக்கிய கதைகளின் பெயர்களும் உள்ளன அவை வருமாறு —

பலஸ்ருதி

இந்த ஆரண்யபர்வத்தை ஒருவன் கேட்டால் மஹா பாபங்களி லிருந்து விடுபடுகிறான், பொருளில்லாதவன் பொருளை அடைகிறான், புத்ரர்களுடனும் பௌத்ரர்களுடனும் கூடினவனாகிறான், ஸ்தரீயானாலும் புருஷனானாலும் சுத்தமாகவும் மனவடக்கத்துடனுமிருந்து (இதனைக் கேட்டால்) எந்த எந்த இஷ்டத்தை வேண்டுகிறார்களோ அதை அதை அடைகிறார்கள், ஸம்சயமில்லை அரண்யபர்வத்தைக் கேட்டாலும் படித்தாலும் பிராம்மணர்களை ஆடைகளையும் பசுக்களையும் பொன்களை யும் ரத்னங்களையும் கொடுத்து நன்குபூஜித்துப் பாயஸமுதலியவற்றால புஜிப்பிக்கவேண்டும் பிராம்மணர்கள் திருப்தியடைந்தால் பாண்டு குமாரர்களும் பிரம்மாவும் விஷ்ணுவும் ருத்ரரும் இந்திரனும் தேவக் கூட்டங்களும் பூதங்களும் முனிவர்களும் பெண் தெய்வங்களும் பிதருக் களின் கூட்டங்களும் திருப்தியடைகிறார்கள் இதனைச்சொல்லுபவனை ஆடைகளாலும் அன்னங்களாலும் பொன்னாபரணங்களாலும் சக்திக்குத் தக்கபடி பூஜிக்கவேண்டும் படிப்பவனுக்கும் படிப்பிப்பவனுக்கும் கற்கக

வெண்கலப்பாத்திரமுள்ளதும் வெள்ளிகட்டிய குளம்புள்ளதும் பொ
கட்டிய கொம்புள்ளதும் மற்றும் ஆபரணங்களை அணிந்ததுமான கபி
பசுவை முக்யமாகக் கொடுக்கவேண்டும் பாண்டவர்களுடைய திருப
காகப் பிராம்மணனுக்கு அன்னமளிக்கவேண்டும் ஆரண்யகமென்
கதையைக் கேட்கும் நரோத்தமன் விரும்பின எல்லாவற்றை
அடைந்து பின்பு ஸ்வர்க்கலோகத்தையும் அடைவான் இப்படி அர
பாவத்தைக் கேட்டலின் மகிமையும் தானத்தின் முறையும் முற
பெற்றன

இந்தப் பர்வத்திலடங்கியவை

பாண்டவர்கள் வனத்துக்குப் புறப்பட்டது, நகரமாந்தர் உட
சென்றது, நகரமாந்தர்பேச்சும் அவர்களைத் திருப்பியனுப்பியது
பிராம்மணர்கள் உடன்சென்றது, யுதிஷ்டிரர்கவலை, சௌனகர்பேச
தௌம்யர் உபதேசித்த ஸ்தோத்ரம், ஆதித்ய அஷ்டோத்தர சதநா
கள் விதுரர் அஸ்தினபுரத்தை விட்டுப்போனது, விதுரர் திரும்பி
த்து, திருதராஷ்டிரன் வருந்தியது, திருதராஷ்டிரனிடம் வியா
வரவு, ஸுரபிக்கும் இந்திரனுக்கும் ஸம்வாதம், அர்ஜுனன் பேச்
பீமஸேனன் பேச்சு யுதிஷ்டிரருக்கு வியாஸதாசனம், அர்ஜுன
சென்றது, லோகபாலர்கள் வரவு, வித்யாலாபம், சஸ்திரப்ராப
கிராதயுத்தம், இந்திரலோககமனம், நளோபாக்யானம், சூதா
வித்தையை அறிந்தது, நாரதர் வரவு, புலஸ்தியதீர்த்தயாத்
லோமசர்வரவு, அவருடன் தீர்த்தயாத்ரை சென்றது அகஸ்தியர்
பாவம் விந்தியமலையின்கதை, வாதாபியை அழித்தது, கட
வற்றச்செய்தது, காலேயவதம், ஸகரபுத்ரர் அழிவு, கங்காவ
ரம், ரிஷ்யசிருங்கோபாக்யானம், வருஷ்ணிகளும் பாஞ்சாலர்க
வந்தது, பலராமரின் பேச்சு, வாஸுதேவரின் பேச்சு, பரசுராம
தம், ஸுகன்யோபாக்யானம், சேனகபோதோபாக ...ம், அஷ
வக்ரோபாக்யானம், கந்தமாதனப்ரவேசம் உத்பாதம், டோத்கச
தூக்கிச்சென்றது, ஜடாஸுரவதம், ஆர்ஷ்டிஷேணாச்ரமம், ...ல வாஸ
அனுமானைப் பீமன் ஸந்தித்தது, ஸௌகந்திகமலர் கொணர்ந்த
யக்ஷயுத்தம், குபேரனை ஸந்தித்தது, நிவாதகவசவதம், அர்ஜுன
வரவு, சஸ்திரங்கண்டது, அஜகரத்தின் கதை, காம்யகத்துக்குவருத
வாஸுதேவரும் ஸத்யபாமையும் வருதல், நாரதர்வரவு, மார்க்கண்டே
வரவு, மார்க்கண்டேய ஸமாஸ்யை நடைபெறுதல், பிராம்மணமகி
துந்துமாரோபாக்யானம், ஸரஸ்வதிக்கும் தார்க்ஷ்யருக்கும் ஸம்வாத
மனுசரிதம், மண்டூகோபாக்யானம், பதிவ்ரதோபாக்யானம், தர்மவ்
தோபாக்யானம், மதுகைடபோபாக்யானம், திரௌபதீஸத்யபாமா
வாதம், கோஷயாத்ரையும் துரியோதனன் செயலும், மாரிக்கால
ணனை, இந்திரத்யும்னோபாக்யானம், ஆங்கிரஸோபாக்யானமும் ஸக
ஜனனமும், துரியோதனன் வேள்வி, வியாஸதாசனம் மிருகஸ்வப
தாசனம் வ்ரீஹித்ரௌணிகம், த்ரௌபதீஹரணம், த்ராவாஸ உப
யானம், ராமோபாக்யானம், ஸாவித்ரி உபாக்யானம், குண்டலாஹ
ணம், அரணிஸம்பாதமான யக்ஷப்ரச்னங்கள் (ஆக அ

